Võng Du Chi
Mệnh Luân Chi Chủ

Giới thiệu truyện:

50 năm trước, Quỷ tinh xuất hiện, mang 《 Thiên Chức 》 – Võng du của dị giới đến. Nhân loại có thể dựa vào cổng đăng nhập ở 500 nơi rải rác trên địa cầu tiến nhập Quỷ tinh, thăm dò chức nghiệp chung cực, siêu phàm nhập thánh.

Nhưng đồng thời, Quỷ tinh cũng mang tai ương mạt thế tới!

Hung thú quật khởi, thành thị bị hủy diệt, nhân loại chỉ có thể kéo dài hơi tàn.

Một bên là tiến hóa, một bên là hủy diệt, liệu tốc độ tiến hóa của nhân loại có thể vượt xa tốc độ hủy diệt hay không?

Nhân vật chính Giang Khải, dùng giá thấp mua một bộ tài liệu không hoàn chỉnh, trải qua thiên tân vạn khổ trở thành “dân cờ bạc” - chức nghiệp phi chiến đấu trong Thiên Chức.

Vận do thiên sinh, mệnh ta làm chủ, một đường sinh cơ, cùng thiên nhất chiến!

Mục lục

Mục lục
Chương 1 - Ngõ tối
Chương 2 - Ngõ tối (2)
Chương 3: Ngõ tối (3)
Chương 4 - Tài liệu Thiên Mệnh
Chương 5 - Tài liệu Thiên Mệnh (2)
Chương 6 - Dân cờ bạc chân chính
Chương 7 - Dân cờ bạc chân chính (2)
Chương 8 - Di thư của đại ca
Chương 9 - Di thư của đại ca (2)
Chương 10 - Quái vật đồ giám
Chương 11 - Quái vật đồ giám (2)
Chương 12 - Đăng nhập
Chương 13 - Đăng nhập (2)
Chương 14 - Dân cờ bạc
Chương 15 - Dân cờ bạc (2)
Chương 16 - Ngươi không được đến đây
Chương 17 - Ngươi không được đến đây (2)
Chương 18 - Chức nghiệp của Trụ Tử
Chương 19 - Chức nghiệp của Trụ Tử (2)
Chương 20 - Thầy lang Tô Noãn Noãn
Chương 21 - Đồng hồ số liệu bị đào thải
Chương 22 - Đồng hồ số liệu bị đào thải (2)
Chương 23 - Đồng hồ số liệu bị đào thải (3)
Chương 24 - Khuyết điểm của tổ đội
Chương 25 - Giang Khải kia là chức nghiệp gì
Chương 26 - Giang Khải kia là chức nghiệp gì (2)
Chương 27 - Một nhóm kinh nghiệm đánh tới
Chương 28 - Một nhóm kinh nghiệm đánh tới (2)
Chương 29 - “Gia độc” thật
Chương 30 - Thăng cấp
Chương 31 - Thăng cấp (2)
Chương 32 - Ngược sát người mới
Chương 33 - Ngược sát người mới (2)
Chương 34 - Người nhập cư trái phép
Chương 35 - Kinh nghiệm cướp bóc

Chương 36 - Kinh nghiệm cướp bóc (2)
Chương 37 - Sở thích đâm mặt!
Chương 38 - Sở thích đâm mặt! (2)
Chương 39 - Hãm địa tiễn đạp
Chương 40 - Hãm địa tiễn đạp (2)
Chương 41 - Đám người nhịn gần chết
Chương 42 - Hồi mã thương (1)
Chương 43 - Hồi mã thương (2)
Chương 44 - Đừng đâm mặt
Chương 45 - Đừng đâm mặt (2)
Chương 46 - Con chuột nhỏ không biết
Chương 47 - Lời lẽ hào hùng của Hoàng Vĩ
Chương 48 - Lời lẽ hào hùng của Hoàng Vĩ (2)
Chương 49 - Vô ảnh lang vương
Chương 50 - Vô ảnh lang vương (2)
Chương 51 - Cảm giác bị vứt bỏ
Chương 52 - Cảm giác bị vứt bỏ (2)
Chương 53 - Bày ra chiến lợi phẩm
Chương 54 - Hắn không xứng!
Chương 55 - Hắn không xứng! (2)
Chương 56 - Hắn không xứng! (3)
Chương 57 - Các ngươi cần giải thích
Chương 58 - Chụp ảnh lưu niệm
Chương 59 - Chụp ảnh lưu niệm (2)
Chương 60 - Cửu kiếp truy mệnh . cấp một
Chương 61 - Cửu kiếp truy mệnh . cấp một (2)
Chương 62 - Tiến về khu 18
Chương 63 - Tiến về khu 18 (2)
Chương 64 - Khách tới thăm?
Chương 65 - Khách tới thăm? (2)
Chương 66 - Cành ô liu
Chương 67 - Cành ô liu (2)
Chương 68 - Từ chối
Chương 69 - Từ chối (2)
Chương 70 - Cô lập
Chương 71 - Cô lập (2)
Chương 72 - Dây an toàn sau cùng
Chương 73 - Đoán mệnh miễn phí
Chương 74 - Đoán mệnh miễn phí (2)
Chương 75 - Cự lực hắc viên

Chương 76 - Cự lực hắc viên (2)
Chương 77 - Lực lượng không cách nào đánh giá
Chương 78 - Lực lượng không cách nào đánh giá (2)
Chương 79 - Tiểu đội Liệp Ưng
Chương 80 - Tài bảo của Tinh anh hắc viên
Chương 81 - Tài bảo của Tinh anh hắc viên (2)
Chương 82 - Tinh anh hắc viên
Chương 83 - Bao tay chưa giám định
Chương 84 - Bao tay chưa giám định (2)
Chương 85 - Tung tích của Giang Khải
Chương 86 - Tung tích của Giang Khải (2)
Chương 87 - Quần thể nhóm lửa
Chương 88 - Đuổi sát không bỏ
Chương 89 - Đuổi sát không bỏ (2)
Chương 90 - Tiểu đội Mãnh Hổ
Chương 91 - Tiểu đội Mãnh Hổ (2)
Chương 92 - Trở về khu an toàn
Chương 93 - Thực lực tuyệt đối
Chương 94 - Thực lực tuyệt đối (2)
Chương 95 - Báo giá
Chương 96 - Báo giá (2)
Chương 97 - Khoản tiền lớn tới tay
Chương 98 - Chức nghiệp bị vứt bỏ
Chương 99 - Chức nghiệp bị vứt bỏ (2)
Chương 100 - Thắng lợi trở về
Chương 101 - Thắng lợi trở về (2)
Chương 102 - Liên hoan gia đình
Chương 103 - Ba chuyện
Chương 104 - Ba chuyện (2)
Chương 105 - Thành thị số 041
Chương 106 - Thành thị số 041 (2)
Chương 107 - Sắp xếp cho người nhà
Chương 108 - Sắp xếp cho người nhà (2)
Chương 109 - Mỹ thực gia
Chương 110 - Tiểu đội kỳ lạ
Chương 111 - Tiểu đội kỳ lạ (2)
Chương 112 - Tài nguyên bị cướp
Chương 113 - Tài nguyên bị cướp (2)
Chương 114 - Một đời phóng túng không bị trói buộc
Chương 115 - Một đời phóng túng không bị trói buộc (2)

Chương 116 - Điểm mấu chốt, Nguyễn Ngữ
Chương 117 - Điểm mấu chốt, Nguyễn Ngữ (2)
Chương 118 - Cảm giác đau lòng
Chương 119 - Cảm giác đau lòng (2)
Chương 120 - Một món là đủ
Chương 121 - Một món là đủ (2)
Chương 122 - Từ lực bảo thạch
Chương 123 - Tiểu đội Hỏa Thần tu luyện
Chương 124 - Tiểu đội Hỏa Thần tu luyện (2)
Chương 125 - Tiểu đội Hỏa Thần tu luyện (3)
Chương 126 - Vĩnh Đống hồ
Chương 127 - Đêm trước khi đi săn
Chương 128 - Đêm trước khi đi săn (2)
Chương 129 - Duyên phận đặc biệt
Chương 130 - Duyên phận đặc biệt (2)
Chương 131 - Sát thủ khát máu
Chương 132 - Sát thủ khát máu (2)
Chương 133 - Là Giang Khải!
Chương 134 - Là Giang Khải! (2)
Chương 135 - Thực lực Siêu phàm giả
Chương 136 - Thực lực Siêu phàm giả (2)
Chương 137 - Giai đoạn thứ hai
Chương 138 - Cực hạn
Chương 139 - Cực hạn (2)
Chương 140 - Tiểu đội Hỏa Thần đến
Chương 141 - Tiểu đội Hỏa Thần đến (2)
Chương 142 - Ai anh dũng như thế
Chương 143 - Ai anh dũng như thế (2)
Chương 144 - Giai đoạn thứ tư, Tử vong báo thù
Chương 145 - Giai đoạn thứ tư, Tử vong báo thù (2)
Chương 146 - Bí bảo của Boss vương cấp
Chương 147 - Cứu giúp bảo vật
Chương 148 - Cứu giúp bảo vật (2)
Chương 149 - Một cơ hội sống
Chương 150 - Một cơ hội sống (2)
Chương 151 - Bốn ức
Chương 152 - Bốn ức (2)
Chương 153 - Quầy bán quà vặt
Chương 154 - Quầy bán quà vặt (2)
Chương 155 - Nhược điểm của Giang Khải

Chương 156 - Nhược điểm của Giang Khải (2)
Chương 157 - Thực lực của Hoàng Đạt
Chương 158 - Thực lực của Hoàng Đạt (2)
Chương 159 - Cho mượn người
Chương 160 - Cho mượn người (2)
Chương 161 - Sát thủ khát máu online
Chương 162 - Sát thủ khát máu online (2)
Chương 163 - Tiểu đội Hỏa Thần, tập kết!
Chương 164 - Tiểu đội Hỏa Thần, tập kết! (2)
Chương 165 - Kỹ năng thăng cấp
Chương 166 - Kỹ năng thăng cấp (2)
Chương 167 - Tốc độ Hỏa Thần
Chương 168 - Tốc độ Hỏa Thần (2)
Chương 169 - Tích long cấp chiến tướng lân hóa
Chương 170 - Tích long cấp chiến tướng lân hóa (2)
Chương 171 - Công kích phá giáp
Chương 172 - Công kích phá giáp (2)
Chương 173 - Quỷ thi vương biến dị bị thương
Chương 174 - Quỷ thi vương biến dị bị thương (2)
Chương 175 - Ưu thế đặc biệt của tiểu đội Hỏa Thần
Chương 176 - Ưu thế đặc biệt của tiểu đội Hỏa Thần (2)
Chương 177 - Rất giống Giang Khải
Chương 178 - Rất giống Giang Khải (2)
Chương 179 - Bồn địa cô phần
Chương 180 - Tử chiến Quỷ thi vương
Chương 181 - Tử chiến Quỷ thi vương (2)
Chương 182 - Chủ thần bài
Chương 183 - Chủ thần bài (2)
Chương 184 - Chủ thần bài (3)
Chương 185 - Canh giờ chưa đến
Chương 186 - Chủ Thần công hội
Chương 187 - Chủ Thần công hội (2)
Chương 188 - Chủ Thần công hội (3)
Chương 189 - Thiên phú mới của Viên Trụ và Nguyễn Ngữ
Chương 190 - Thiên phú mới của Viên Trụ và Nguyễn Ngữ (2)
Chương 191 - Chuẩn bị cuối cùng
Chương 192 - Chuẩn bị cuối cùng (2)
Chương 193 - Lên sân

Chương 194 - Lên sân (2)
Chương 195 - Đều là kẻ điên
Chương 196 - Thanh Cửu kiếp truy mệnh thứ chín
Chương 197 - Thanh Cửu kiếp truy mệnh thứ chín (2)
Chương 198 - Cầu xin tha thứ
Chương 199 - Cầu xin tha thứ (2)
Chương 200 - Chiến Thần đệ nhất thiên hạ
Chương 201 - Chiến Thần đệ nhất thiên hạ (2)
Chương 202 - Cấp D
Chương 203 - Cấp D (2)
Chương 204 - Lục thủy quỷ
Chương 205 - Thi đấu top 8
Chương 206 - Thi đấu top 8 (2)
Chương 207 - Tất cả thành viên rơi vào nghịch cảnh
Chương 208 - Tất cả thành viên rơi vào nghịch cảnh (2)
Chương 209 - Phản công
Chương 210 - Phản công (2)
Chương 211 - Thực lực chân chính của Tửu quỷ
Chương 212 - Thực lực chân chính của Tửu quỷ (2)
Chương 213 - Một chọi một
Chương 214 - Một thanh phi tiêu nghiêm túc
Chương 215 - Một thanh phi tiêu nghiêm túc (2)
Chương 216 - Phần thưởng
Chương 217 - Phần thưởng (2)
Chương 218 - Gặp lại người thần bí
Chương 219 - Gặp lại người thần bí (2)
Chương 220 - Đây là một trận chiến tranh
Chương 221 - Đây là một trận chiến tranh (2)
Chương 222 - Nữ yêu kỳ quái
Chương 223 - Nữ yêu kỳ quái (2)
Chương 224 - Sào huyệt khủng bố
Chương 225 - Sào huyệt khủng bố (2)
Chương 226 - Vòng quay vận mệnh
Chương 227 - Cách dùng mới của Diêm Vương lệnh
Chương 228 - Cách dùng mới của Diêm Vương lệnh (2)
Chương 229 - Bốn câu hỏi
Chương 230 - Bốn câu hỏi (2)
Chương 231 - Đại thiên sứ Giang Khải
Chương 232 - Đại thiên sứ Giang Khải (2)
Chương 233 - Chức nghiệp nhị giai của Giang Khải

Chương 234 - Bản tiến giai của “Chơi ăn gian”
Chương 235 - Bản tiến giai của “Chơi ăn gian” (2)
Chương 236 - Huyết nguyệt chi dạ
Chương 237 - Huyết nguyệt chi dạ (2)
Chương 238 - Hồ ly trong bầy sói
Chương 239 - Hồ ly trong bầy sói (2)
Chương 240 - Nhân duyên của lão Hồ
Chương 241 - Nhân duyên của lão Hồ (2)
Chương 242 - Ta muốn tiền mặt!
Chương 243 - Ta muốn tiền mặt! (2)
Chương 244 - Tiến triển mang tính đột phá của Hoa Hạ
Chương 245 - Diễn đàn quốc tế
Chương 246 - Diễn đàn quốc tế (3)
Chương 247 - Danh hiệu: Bình Minh
Chương 248 - Danh hiệu: Bình Minh (2)
Chương 249 - Đăng nhập
Chương 250 - Đăng nhập (2)
Chương 251 - Ác chiến
Chương 252 - Ác chiến (2)
Chương 253 - Phá vòng vây
Chương 254 - Phá vòng vây (2)
Chương 255 - Huyền Vũ chi kiếm
Chương 256 - Huyền Vũ chi kiếm (2)
Chương 257 - Kẻ hèn nhát
Chương 258 - Kẻ hèn nhát (2)
Chương 259 - Yên lặng thăng cấp
Chương 260 - Giết người!
Chương 261 - Giết người! (2)
Chương 262 - Đại khai sát giới
Chương 263 - Đại khai sát giới (2)
Chương 264 - Đại khai sát giới (3)
Chương 265 - Kế hoạch B
Chương 266 - Bị ngược sát
Chương 267 - Bị ngược sát (2)
Chương 268 - Ba đại cường giả
Chương 269 - Ba đại cường giả (2)
Chương 270 - Phòng ngự của Tỏa tử giáp quá thấp
Chương 271 - Phòng ngự của Tỏa tử giáp quá thấp (2)
Chương 272 - Mạnh hơn ngươi
Chương 273 - Năng lực cận chiến của Giang Khải

Chương 274 - Năng lực cận chiến của Giang Khải (2)
Chương 275 - Năng lực cận chiến của Giang Khải (3)
Chương 276 - Tìm được đường sống từ chỗ chết
Chương 277 - Phong thủy luân chuyển
Chương 278 - Phong thủy luân chuyển (2)
Chương 279 - Điều kiện thêm vào
Chương 280 - Điều kiện thêm vào (2)
Chương 281 - Điều kiện thêm vào (3)
Chương 282 - Kỹ năng mới của Nguyễn Ngữ
Chương 283 - Thi đấu tranh bá toàn cầu
Chương 284 - Thi đấu tranh bá toàn cầu (2)
Chương 285 - Vận khí không tốt
Chương 286 - Vận khí không tốt (2)
Chương 287 - Phản kích từ đường cùng
Chương 288 - Phản kích từ đường cùng (2)
Chương 289 - Đoàn diệt
Chương 290 - Đoàn diệt (2)
Chương 291 - Giang Khải thân bất do kỷ(1)
Chương 292 - Giang Khải thân bất do kỷ (2)
Chương 293 - Giai đoạn thứ hai
Chương 294 - Giai đoạn thứ hai (2)
Chương 295 - Thiên phú hiếm thấy của Ninja
Chương 296 - Thiên phú hiếm thấy của Ninja (2)
Chương 297 - Quyết tâm bảo vệ
Chương 298 - Con lười
Chương 299 - Con lười (2)
Chương 300 - Săn giết
Chương 301 - Săn giết (2)
Chương 302 - Cuối cùng ta đã ra sân
Chương 303 - Cuối cùng ta đã ra sân (2)
Chương 304 - Tư cách đánh một trận với ta
Chương 305 - Tư cách đánh một trận với ta (2)
Chương 306 - Quyết chiến
Chương 307 - Quyết chiến (2)
Chương 308 - Hỗn chiến
Chương 309 - Hỗn chiến (2)
Chương 310 - Sân thi đấu
Chương 311 - Đã cố hết sức
Chương 312 - Đã cố hết sức (2)
Chương 313 - Bại tướng dưới tay

Chương 314 - Bại tướng dưới tay (2)
Chương 315 - Ta chờ ngươi
Chương 316 - Ta chờ ngươi (2)
Chương 317 - Bức thư thần bí
Chương 318 - Bức thư thần bí (2)
Chương 319 - Thành viên mới
Chương 320 - Thành viên mới (2)
Chương 321 - Thao tác bình thường
Chương 322 - Tăng thuộc tính Siêu cấp gấp bội
Chương 323 - Tăng thuộc tính Siêu cấp gấp bội (2)
Chương 324 - Thú triều sắp tới
Chương 325 - Thú triều sắp tới (2)
Chương 326 - Quang Minh công hội
Chương 327 - Quang Minh công hội (2)
Chương 328 - Khổ hành tăng
Chương 329 - Khổ hành tăng (2)
Chương 330 - Thần cảnh bị che giấu
Chương 331 - Thần cảnh bị che giấu (2)
Chương 332 - Chống cự Ma quân
Chương 333 - Thu hoạch lớn
Chương 334 - Thu hoạch lớn (2)
Chương 335 - Thu hoạch lớn (3)
Chương 336 - Lão Hồ tu tiên
Chương 337 - Thăm dò khu vực thất lạc
Chương 338 - Thăm dò khu vực thất lạc (2)
Chương 339 - Giá trị của Giang Khải
Chương 340 - Giá trị của Giang Khải (2)
Chương 341 - Cầu phú quý trong nguy hiểm
Chương 342 - Phân chia kế hoạch
Chương 343 - Phân chia kế hoạch (2)
Chương 344 - Bốn điều kiện
Chương 345 - Bốn điều kiện (2)
Chương 346 - Chúc các ngươi thuận buồm xuôi gió
Chương 347 - Chúc các ngươi thuận buồm xuôi gió (2)
Chương 348 - Bỏ lỡ cơ hội
Chương 349 - Bỏ lỡ cơ hội (2)
Chương 350 - Mai phục
Chương 351 - Mai phục (2)
Chương 352 - Cạm bẫy
Chương 353 - Cạm bẫy (2)

Chương 354 - Hỏa Thần phản kích
Chương 355 - Hỏa Thần phản kích (2)
Chương 356 - Thực lực của tiểu đội Hỏa Thần
Chương 357 - Thực lực của tiểu đội Hỏa Thần (2)
Chương 358 - Tứ giai, cũng chỉ thế mà thôi!
Chương 359 - Trần Xuân Sinh nóng nảy
Chương 360 - Trần Xuân Sinh nóng nảy (2)
Chương 361 - Đại hội đánh cược
Chương 362 - Đại hội đánh cược (2)
Chương 363 - Bản đồ ẩn
Chương 364 - Bản đồ ẩn (2)
Chương 365 - Tiên Tung cốc
Chương 366 - Dung hợp tinh phách
Chương 367 - Dung hợp tinh phách (2)
Chương 368 - Xoát nhóm
Chương 369 - Xoát nhóm (2)
Chương 370 - Bóng đen thần bí
Chương 371 - Kiếm khí của Nguyễn Ngữ
Chương 372 - Kiếm khí của Nguyễn Ngữ (2)
Chương 373 - Chiến lợi phẩm phong phú
Chương 374 - Chiến lợi phẩm phong phú (2)
Chương 375 - Trảm Yêu kiếm
Chương 376 - Trảm Yêu kiếm (2)
Chương 377 - Kiếm phiếu lớn
Chương 378 - Kiếm phiếu lớn (2)
Chương 379 - Bắt đầu nhặt tiền
Chương 380 - Chức nghiệp mới của Giang Khải và Nguyễn Ngữ
Chương 381 - Chức nghiệp mới của Giang Khải và Nguyễn Ngữ (2)
Chương 382 - Hí mệnh chúng sinh
Chương 383 - Hí mệnh chúng sinh (2)
Chương 384 - Đây có tính là vật phẩm đặc thù không
Chương 385 - Đây có tính là vật phẩm đặc thù không (2)
Chương 386 - Vũ khí mới
Chương 387 - Đại hội đánh cược
Chương 388 - Đại hội đánh cược (2)
Chương 389 - Cường giả tụ tập
Chương 390 - Phán quan mạnh nhất
Chương 391 - Phán quan mạnh nhất (2)

Chương 392 - Phán quan mạnh nhất (3)
Chương 393 - Ra sân
Chương 394 - Nhổ cờ
Chương 395 - Nhổ cờ (2)
Chương 396 - Không giấu diếm được
Chương 397 - Không giấu diếm được (2)
Chương 398 - Bảo cụ Siêu phàm
Chương 399 - Bảo cụ Siêu phàm (2)
Chương 400 - Huyền Vũ nhiệt tình hiếu khách
Chương 401 - Huyền Vũ nhiệt tình hiếu khách (2)
Chương 402 - Giang Khải tự phân tích
Chương 403 - Đàm phán
Chương 404 - Đàm phán (2)
Chương 405 - Đàm phán (3)
Chương 406 - Không cho đường đàm phán
Chương 407 - Người tự do
Chương 408 - Người tự do (2)
Chương 409 - Làm khó dễ
Chương 410 - Làm khó dễ (2)
Chương 411 - Sau khi Giang Khải rời đi
Chương 412 - Sau khi Giang Khải rời đi (2)
Chương 413 - Mới vào bản đồ không biết
Chương 414 - Tự chế nhận giáp
Chương 415 - Tự chế nhận giáp (2)
Chương 416 - Người tuần đêm
Chương 417 - Người tuần đêm (2)
Chương 418 - Chúc phúc và đoạt mệnh
Chương 419 - Chúc phúc và đoạt mệnh (2)
Chương 420 - Giả thần giả quỷ
Chương 421 - Giả thần giả quỷ (2)
Chương 422 - Xông vào trùng tổ
Chương 423 - Xông vào trùng tổ (2)
Chương 424 - Ba tầng trùng tổ
Chương 425 - Ba tầng trùng tổ (2)
Chương 426 - Công lớn
Chương 427 - Công lớn (2)
Chương 428 - Mở ra Vô tận thâm uyên
Chương 429 - Mở ra Vô tận thâm uyên (2)
Chương 430 - Uy lực Quốc hồn
Chương 431 - Độ khó độ kiếp

Chương 432 - Độ khó độ kiếp (2)
Chương 433 - Dư luận thay đổi
Chương 434 - Dư luận thay đổi (2)
Chương 435 - Ngươi truy ta đuổi
Chương 436 - Ngươi truy ta đuổi (2)
Chương 437 - Cởi chuông phải tìm người buộc chuông
Chương 438 - Cởi chuông phải tìm người buộc chuông (2)
Chương 439 - Cởi chuông phải tìm người buộc chuông (3)
Chương 440 - Quốc sĩ vô song và Binh vương vô song
Chương 441 - Lại là ngươi
Chương 442 - Lại là ngươi (2)
Chương 443 - Tên Hoa Hạ
Chương 444 - Tên Hoa Hạ (2)
Chương 445 - Tầng thứ nhất Vô tận thâm uyên
Chương 446 - Tầng thứ nhất Vô tận thâm uyên (2)
Chương 447 - Quá kinh khủng
Chương 448 - Đánh tiếp
Chương 449 - Đánh tiếp (2)
Chương 450 - Cập nhật thành tích
Chương 451 - Cập nhật thành tích (2)
Chương 452 - Hoa Hạ Giang Khải
Chương 453 - Chiến Thần luống cuống
Chương 454 - Chiến Thần luống cuống (2)
Chương 455 - Bí mật nhỏ của Giang Khải
Chương 456 - Bí mật nhỏ của Giang Khải (2)
Chương 457 - Tiểu phân đội vô cùng chu đáo Đảo quốc
Chương 458 - Tiểu phân đội vô cùng chu đáo Đảo quốc (2)
Chương 459 - Quái kinh nghiệm
Chương 460 - Quái kinh nghiệm (2)
Chương 461 - Kẻ đồi bại
Chương 462 - Truy binh
Chương 463 - Truy binh (2)
Chương 464 - Hội nghị người tự do
Chương 465 - Hội nghị người tự do (2)
Chương 466 - Chí bảo của người chơi tứ giai
Chương 467 - Chí bảo của người chơi tứ giai (2)
Chương 468 - Chắc chắn phải chết

Chương 469 - Chắc chắn phải chết (2)
Chương 470 - Cơ hội duy nhất
Chương 471 - Cơ hội duy nhất (2)
Chương 472 - Thi đấu sinh tử
Chương 473 - Thi đấu sinh tử (2)
Chương 474 - Chạy trốn sinh tử
Chương 475 - Chạy trốn sinh tử (2)
Chương 476 - Tai họa kéo đến
Chương 477 - Tai họa kéo đến (2)
Chương 478 - Mặt thật nóng
Chương 479 - Mặt thật nóng (2)
Chương 480 - Nội dung cốt truyện cũ
Chương 481 - Nội dung cốt truyện cũ (2)
Chương 482 - Tài liệu tứ giai, đầy đủ!
Chương 483 - Tài liệu tứ giai, đầy đủ! (2)
Chương 484 - Nói chuyện viển vông
Chương 485 - Nói chuyện viển vông (2)
Chương 486 - Lửa giận đốt người
Chương 487 - Kết quả khi tỏ lòng trung thành
Chương 488 - Kết quả khi tỏ lòng trung thành (2)
Chương 489 - “Nhân hoàng” Triệu Thiết Toàn
Chương 490 - “Nhân hoàng” Triệu Thiết Toàn (2)
Chương 491 - Thu hoạch
Chương 492 - Thu hoạch (2)
Chương 493 - Cũng chỉ thế mà thôi
Chương 494 - Cũng chỉ thế mà thôi (2)
Chương 495 - Điều kiện gia đình tạm được
Chương 496 - Điều kiện gia đình tạm được (2)
Chương 497 - Điều kiện gia đình tạm được (3)
Chương 498 - Quốc chiến phàm nhân
Chương 499 - Quốc gia điều động nhiệm vụ
Chương 500 - Quốc gia điều động nhiệm vụ (2)

Chương 1 - Ngõ tối

Màn đêm buông xuống, vầng trăng khuyết treo trên bầu trời đêm như có một đường cong màu đen như ẩn như hiện tạo thành hình tròn, đường vòng cung thật dài gần như chia đôi màn trời.

Một tầng mây bay lướt qua, trong chớp mắt đường vòng cung này đã biến mất khỏi tầm mắt… Cứ như vừa rồi chỉ là ảo giác.

Vì tiết kiệm nguồn năng lượng, sau tám giờ tối Giang Trung thành sẽ không cung cấp đèn chiếu sáng thành thị nữa.

Khu chủ thành Giang Trung thành đã bị bao phủ trong bóng đêm đen nhánh, trong con ngõ nhỏ rắc rối ở khu thành thị cũ góc thành tây vẫn có đốm lửa mông lung.

Hai người trẻ tuổi đứng ở đầu ngõ.

Một người trong số đó cao đến hai mét, bóng lưng hiện ra cơ lưng rộng lớn hình tam giác ngược khỏe mạnh, cánh tay còn to hơn cả bắp đùi của người bình thường.

Hắn ta trợn tròn mắt, kích động quay đầu nói với đồng bạn bên cạnh, “Giang Khải, nơi này chính là ngõ tối khu tây!”

Ngõ tối khu tây là một trong bốn chợ đen lớn ở Giang Trung thành, vẻ ngoài cũng như tên là nơi không thể lộ ra ngoài sáng.

Người trẻ tuổi gọi là Giang Khải có dáng người “nhỏ gầy” hơn khá nhiều, chiều cao khoảng 1m78, đường cong thân thể gầy gò, cân xứng.

So sánh với vẻ mặt vui mừng của đồng bạn, Giang Khải có vẻ lạnh nhạt hơn nhiều, hắn chỉ quan sát đám đông chen chúc trước mặt.

“Giang Khải, vì sao chúng ta chắc chắn phải đến ngõ tối khu tây? Ta nghe nói đường phố ngầm khu đông lớn hơn nơi này rất nhiều.” Thiếu niên khôi ngô hỏi.

Vẻ mặt Giang Khải nghiêm túc, khẽ nói, “Thứ chúng ta cần có khả

năng xuất hiện ở đây nhất… Trụ Tử, chúng ta đi vào thôi.”

Con ngõ này rất hẹp, chỉ có thể để năm sáu người cùng đi song song, từng chiếc đèn mờ tối khiến ngõ nhỏ hẹp dài lúc sáng lúc tối.

Trong lối đi nhỏ chật hẹp, người ra vào hội tụ thành dòng người không có quy luật.

Ben tay phải hai người thường có một số người đứng nhàn nhã dựa vào vách tường loang lổ, trước mặt để một tấm vải đen nhỏ, phía trên bày một vài vật kỳ quái.

Ví dụ như tấm thẻ, giấy báo nhăn nhúm, ống tiêm trống không, giấy trắng, trên quầy hàng của một số người ngoại quốc còn có thể thấy một vài cục đá.

Bọn họ sẽ không chủ động bắt chuyện với người mua, trông như lười biếng nhưng ánh mắt lại như chim ưng quan sát người đi đường qua lại.

Giang Khải nhìn thoáng qua những món đồ kỳ quái kia tương ứng với điều tra của mình, trong lòng so sánh những món đồ lộn xộn này với thương phẩm mà bọn họ mua bán.

Tấm thẻ đại diện cho trang bị trong 【 Thiên Chức 】, giấy báo là đủ loại tin tức, ống tiêm là tài liệu chuyển chức, giấy trắng thì đại diện cho giấy xác nhận tư cách thí luyện, cục đá đại diện cho hạch thổ là món đồ bị quản chế nghiêm ngặt.

Trong ngõ tối có quy củ của ngõ tối, người bán đồ ở nơi này không để lộ ra vật thật, càng không công khai ghi giá, một khi thành giao, mua đồ rời tay sẽ không được đổi ý.

Cũng chính vì vậy người không hiểu rõ giá thị trường căn bản không dám tùy tiện ra tay.

Hai người đi không nhanh, Giang Khải bí mật quan sát khuôn mặt, biểu cảm, ánh mắt của mỗi một người bán.

Đi vòng quanh hơn hai giờ, Giang Khải và Trụ Tử mới thăm dò được tình huống nơi này.

Nhìn từng lối đi hẹp, lưu lượng người lại rất lớn, ngõ nhỏ vũ nát này âm u rất dài, từng lối rẽ đều kết nối với nhau khiến kết cấu nơi này như một thế giới nhỏ thông ra bốn phía.

“Chẳng trách đều nói tỷ lệ mua bán thành công trong bốn chợ đen ngầm còn cao hơn phòng giao dịch chính thức, lại có nhiều người đến đây giao dịch như vậy.” Giang Khải không nhịn được than thở một câu.

“Hả? Phía trước còn có đường?” Trụ Tử nhìn chỗ nằm ở phía trước mười mấy thước, đi lâu như vậy, trước đó bọn họ lại không phát hiện con đường này.

Trong con ngõ nhỏ phía trước không có ánh lửa truyền đến, nhìn qua chỉ là một vùng tăm tối.

Nơi này không có biển số, không biết thông đến nơi nào.

Ngay lúc hai người đến gần, trong bóng tối đột nhiên xuất hiện hai bóng dáng chặn trước mặt hai người.

Chiều cao của hai người này đều đạt đến 1m9, dáng người cường tráng, tuy không bằng Trụ Tử lại chênh lệch với người bình thường khá nhiều.

“Không muốn chết thì cút về!” Một tên tráng hán áo đen đứng bên cạnh thô lỗ vừa cảnh cáo hai người Giang Khải, vừa mở rộng vạt áo để lộ ra thứ cài bên hông.

Trụ Tử nhìn về phía Giang Khải sắc mặt cũng không tốt lắm, Giang Khải lại bình tĩnh hơn chút, hắn cũng không nhiều lời, trực tiếp kéo Trụ Tử xoay người rời đi.

Bọn họ không đến để tìm rắc rối, hiện tại cũng không phải lúc Giang Khải quan tâm trong ngõ tối này còn giấu giếm bí mật gì.

Sau khi rời khỏi ngã rẽ kia, Giang Khải phát hiện cảm xúc của Trụ Tử hơi không đúng, đi theo sau lưng mình buồn bực không lên tiếng.

Giang Khải đã sớm phát hiện sự khác thường của Trụ Tử, nhưng mãi đến khi gần đến lối vào mới dừng lại hỏi thăm, “Trụ Tử, sao

thế?”

Giọng Trụ Tử hơi run rẩy, khẽ nói, “Vừa nãy ta thấy trên người của người kia có súng!”

Chương 2 - Ngõ tối (2)

Đối với hai người vẫn chỉ là học sinh cấp ba tầm vài ngày trước, tình cảnh vừa rồi thật sự khiến người ta ngạc nhiên run sợ.

Giang Khải gật đầu, “Đừng sợ, bọn họ chỉ đang cảnh cáo chúng ta, chỉ cần không làm trái với quy củ trong ngõ hẻm tối tăm này, bình thường đều sẽ an toàn, nếu không nơi này cũng không có nhiều người đến mua đồ như vậy.”

Mặc dù Trụ Tử không phản đối nhưng trong lòng vẫn sợ hãi, có vẻ hơi vội vàng nóng này, “Chúng ta cũng đã vòng quanh nơi này mấy lần, ít nhất chúng ta cũng phải tìm người bán hỏi một chút.”

Giang Khải cau mày, suy nghĩ nói, “Không thể sốt ruột, chúng ta chỉ có thể cược một lần, dù là một chi tiết nào cũng không thể bỏ qua, chúng ta lại đi một vòng nữa.”

Đúng vào lúc này phía trước truyền đến vài tiếng rống nóng nảy, tiếng động càng ngày càng gần.

“Tránh ra! Tránh ra!”

Lúc nhìn theo hướng giọng nói, một nam tử đang điên cuồng xông đến.

Hắn ta hoảng hốt chạy bừa, xô đẩy người đi đường đang chắn đường, như phát điên lao về phía Giang Khải và Trụ Tử.

Nhưng sau khi hắn ta đụng vào Trụ Tử chẳng những không tiến lên, ngược lại còn bị đẩy lùi mấy bước.

Trong lúc hoảng hốt, nam nhân kia ngạc nhiên ngẩng đầu nhìn về phía đối phương, khi hắn ta thấy Trụ Tử như một bức tường đứng sừng sững không động đậy lại sợ đến mức cả người khẽ run rẩy.

Đây không phải bức tường lấp kín mà là một người!

“Thật, thật xin lỗi…” Sau khi người kia hoảng hốt nói xin lỗi Trụ Tử, lướt qua bên cạnh Trụ Tử chạy trốn bán sống bán chết về phía

lối vào.

Lúc hắn ta chạy ra ngoài, Giang Khải thấy sau lưng hắn ta như có mấy vết tay máu rõ ràng, chắc vừa để lại.

Ngay sau đó, bảy tám tên nam tử áo đen cầm gậy gộc trong tay lao ra.

Ở vị trí xương lông mày bên phải của nam tử dẫn đầu có một vết thương, lông mày phía bên phải khuyết thiếu, tay hắn ta cầm cây gậy sắt rỉ sét lao đến trước mặt Giang Khải, gầm thét với Giang Khải, “Cút…”

Còn chưa nói hết câu, hắn ta đã thấy “vách tường” đứng thẳng bên cạnh Giang Khải đột nhiên nhúc nhích.

Hắn ta liếc nhìn Trụ Tử bên cạnh, cứ thế nuốt xuống chữ “ra” đã đến bên miệng.

Lấy chiều cao một mét tám mấy của hắn ta cũng chỉ có thể ngước nhìn người kia, dưới ánh đèn mờ tối nhìn dáng người của người kia hai cái cũng mang đến cảm giác áp lực không gì sánh nổi!

Nam tử dẫn đầu nuốt một ngụm nước bọt, thoáng thu lại thái độ vừa rồi, nặng nề nói, “Nhường một chút.”

Tuy Giang Khải không biết đã xảy ra chuyện gì, nhưng hắn biết rõ tốt nhất bọn họ đừng xen vào chuyện nơi này.

Hắn ra hiệu cho Trụ Tử, hai người nghiêng người nhường ra một con đường.

Sau khi đám người kia biến mất, Trụ Tử không nhịn được nhích người đến gần Giang Khải, khẽ nói, “Giang Khải, nếu không chúng ta trở về đi, ta, ta hơi sợ…”

Nhìn ánh mắt xin giúp đỡ của Trụ Tử, thật sự không có chút liên quan nào với dáng người cao lớn của hắn ta.

“Ngày mai chúng ta sẽ đăng nhập 【 Thiên Chức 】, tham gia thí luyện người mới, mỗi người chỉ có một cơ hội thí luyện miễn phí trong đời, chúng ta mua đồ xong sẽ đi.” Giang Khải an ủi.

Viên Trụ cau mày, do dự một lúc lâu đột nhiên kéo Giang Khải ra ngoài ngõ tối.

Lực lượng của tên này lớn đến kỳ lạ, hắn ta cảm thấy chỉ nhẹ nhàng kéo một phát nhưng Giang Khải không hề có chút năng lực phản kháng nào, ngoan ngoãn bị kéo đi như là xách gà con.

“Giang Khải, ta, ta cảm thấy… Chúng ta vẫn nên bán tờ giấy chứng nhận tư cách này đi…” Viên Trụ ngồi xổm trong góc, cúi đầu, giọng nói rất nhỏ.

Giang Khải hơi tức giận, giọng điệu không khỏi cất cao hơn chút, “Trụ Tử, không phải chúng ta đã nói cùng đi 【 Thiên Chức 】 sao, sao hiện tại ngươi lại giở quẻ!”

“Không phải ta muốn lật lọng! Người người đều biết 【 Thiên Chức 】 có thể thay đổi vận mệnh, nhưng tất cả mọi người cũng biết nó khó khăn đến mức nào! Ngươi biết tỉ lệ thông qua thí luyện người mới không.” Viên Trụ lẩm bẩm, “Với chúng ta, có lẽ còn chưa đến 1%!”

“Một tờ giấy chứng nhận tư cách có thể bán được 2 vạn 5 liên minh tệ, đủ cho gia đình chi tiêu hai năm!”

“Ngươi cũng biết ta ăn rất nhiều, lượng cơm một người bằng bốn năm người, mẹ ta chỉ nuôi sống ta đã rất khó khăn, ta muốn tranh thủ kiếm tiền!”

Trụ Tử ngồi xổm ở đó ngước mắt nhìn Giang Khải, còn nói, “Tình hình nhà ngươi còn không bằng ta, ca ngươi làm ba công việc, muội muội của ngươi học năm nhất, không phải ngươi nói ngươi và Lan ca muốn nuôi Anh Tử lên đại học sao, một số tiền lớn như vậy, ngươi còn cần tiền hơn ta!”

Từ khi cả nhà Giang Khải đi vào Giang Trung thành, hắn và Trụ Tử đã quen biết, hiểu rõ tình huống của hai gia đình, tình huống mà Trụ Tử nói không sai chút nào.

Lời nói của Trụ Tử như một chậu nước lạnh khiến Giang Khải lập tức quay về hiện thực.

【 Thiên Chức 】 cũng không phải một trò chơi giả thuyết hiện

thực bình thường, đây là một trò chơi có thể thay đổi vận mệnh của người bình thường!

Chương 3: Ngõ tối (3)

Quái vật trong Thiên Chức sẽ rơi ra một loại tài nguyên hiếm có tên là "hạch thổ", chỉ cần hoàn thành chuyển chức chức nghiệp ban đầu đẳng cấp thấp nhất trong 【 Thiên Chức 】, mỗi lần logout có thể lấy được 10 gram hạch thổ.

Ngày nay nguồn năng lượng thiếu thốn, hạch thổ là nguồn năng lượng quan trọng nhất, các nước đều tranh giành thu hoạch.

Giá bán 10 gram hạch thổ lại cao đến năm vạn liên minh tệ!

Nếu nghề nghiệp là "Người buôn lậu", mỗi lần còn có thể mang theo 5 gram!

Có thể nói, một khi thành người chơi chính thức của Thiên Chức, thậm chí có thể thay đổi vận mệnh của người nhà!

Nhưng muốn trở thành người chơi chính thức của 【 Thiên Chức 】, chỉ ải thí luyện người mới đầu tiên cũng không biết sẽ rơi rớt bao nhiêu người.

Đó là một trận săn giết, hơn nữa điều người chơi phải làm cũng không phải là thợ săn…

Thí luyện người mới nói là người mới, nhưng càng nhiều hơn lại là những "người cũ" đã tham gia thí luyện nhiều lần.

Những người có tiền kia có thể mua sắm giấy chứng nhận tư cách thí luyện trong tay bọn họ, nhiều lần tham gia thí luyện cho đến khi thông qua thí luyện.

Ngoại trừ có nhiều kinh nghiệm hơn, bọn họ còn mua tài liệu chuyển chức từ trước, vừa tiến vào 【 Thiên Chức 】 đã có thể hoàn thành lần chuyển chức thức nhất, thu hoạch được thuộc tính tăng cường, chức nghiệp thiên phú sẽ có ưu thế to lớn hơn người mới đơn thuần.

Mặc dù có đông đảo "người cũ" tham gia, tỷ lệ thông qua thí luyện

người mới vẫn thấp hơn một phần!

Tính toán như vậy, người mới chân chính không có chỗ dựa ủng hộ, tỷ lệ thông qua thí luyện người mới gần như là con số không!

Sau thời đại Thú Thần, nhân loại kéo dài hơi tàn, sống sót cũng không dễ dàng.

Ngoại trừ người giàu có ít ỏi, người bình thường càng muốn bán giấy chứng nhận tư cách, cũng không muốn đánh cược vào loại cơ hội nhỏ bé tí ti này.

Giang Khải ngồi xổm bên cạnh Trụ Tử, một tay khoác lên vai Trụ Tử.

Im lặng một lúc lâu, Giang Khải khẽ than thở, hắn biết tình huống trong nhà Trụ Tử, không muốn ép buộc huynh đệ của mình.

“Trụ Tử, nếu ngươi muốn bán giấy chứng nhận tư cách thì đến phòng giao dịch chính thức đi, tuy giá cả nơi đó hơi thấp nhưng an toàn, sáng sớm ngày mai treo lên sẽ có người mua trong giây lát, không cần lo lắng không kịp bán đi!”

“Vậy còn ngươi?” Trụ Tử ngẩng đầu nhìn về phía Giang Khải.

Giang Khải không hề nghĩ ngợi, “Ta vẫn muốn đi mua món đồ kia.”

Trụ Tử vội vàng nói, “Ngươi có biết thứ kia quá vô lý không?! Giang Khải, nghe ta đi, chúng ta vẫn nên thôi đi, nghèo một chút thì nghèo một chút, ít nhất có thể sống sót!”

Giang Khải đứng lên nhìn về phía ngõ tối, nơi đó u ám, không rõ, nguy hiểm.

“Trụ Tử, có một số việc ngươi không biết, tóm lại điều ta muốn không chỉ là sống sót!”

“Coi như đánh cược tất cả, ta cũng phải cược một lần này!”

Trải qua nhạc đệm vừa rồi, trong ngõ nhỏ như chưa xảy ra chuyện gì, mặc kệ là người mua hay người bán vẫn chuyên tâm vào việc của mình.

Dường như sự kiện đẫm máu vừa rồi đã quá quen thuộc với bọn họ.

Giang Khải cảnh giác đi vào sâu trong ngõ nhỏ.

Trong ngõ tối cất giấu quá nhiều nhân tố không xác định, ngươi không cách nào xác định người giao dịch với ngươi không phải tên lừa đảo, thậm chí là dân liều mạng.

Càng là ở nơi thế này, càng không thể lộ ra dáng vẻ sợ hãi!

Lại đi vòng quanh một giờ, thời gian đã rất muộn, lúc này người trong ngõ tối đã ít hơn rất nhiều.

Giang Khải cố gắng nhớ lại mỗi một quầy hàng.

Hắn thấy nữ nhân che mặt ở ngã ba đường thứ nhất góc tây bắc đã hoàn thành ít nhất ba lần giao dịch, nhưng đều cò kè mặc cả với người mua thời gian hơi dài.

Có lẽ thương phẩm của nàng không có vấn đề, chỉ thích mưu lợi trên mặt giá cả.

Phương hướng ngã rẽ ở ngã ba đường phía đông, vị trí cách khoảng mười mét có một nữ hài tóc đỏ không giống người Hoa đã bán ra mấy phần Hạch thổ, dưới áo khoác màu đen của người mua là đồng phục, có lẽ người bên quân đội Giang Trung thành.

Trước gian hàng của nam nhân đầu trọc ở ngã rẽ hướng tây có rất nhiều người, dường như hắn ta là người của công hội nào đó, sẽ lớn tiếng nói chuyện với người mua, lực lượng đầy đủ.

…

Thông qua vài giờ quan sát, lựa chọn, cuối cùng Giang Khải để mắt đến một người bàn là lão giả hơn sáu mươi tuổi.

Lão giả này tóc hoa râm, chiều cao chưa đến 1m7, dáng người hơi gầy, vẻ mặt lạnh lùng, xem dáng vẻ không dễ nói chuyện.

Quầy hàng của hắn ta là chỗ sâu nhất ở lối rẽ ngã ba đường, vị trí rất tệ.

Nhưng trong trí nhớ của Giang Khải, hắn tận mắt thấy có năm người mua hoàn thành giao dịch ở chỗ hắn ta, mỗi một lần thành giao đều rất nhanh chóng.

Đôi bên mua bán gần như trong một ánh mắt, trong thời gian cực ngắn đã hoàn thành giao dịch.

Rất hiển nhiên những người mua kia là khách quen của hắn ta, đôi bên rất tin tưởng nhau.

Ở trong một nơi như ngõ hẻm tối tăm này, một người có khách quen, từ khía cạnh nào đó đã chứng minh danh dự của hắn ta tốt đẹp, giá cả vừa phải.

Chương 4 - Tài liệu Thiên Mệnh

Mấu chốt nhất là, tuổi tác của người bán khiến Giang Khải rất hài lòng.

Hơn sáu mươi tuổi, đây là người mà hắn muốn tìm!

Đi nhà kia xem thử!

Lúc này đã là nửa đêm, người trong ngõ tối ít hơn trước đó rất nhiều.

Lão nhân cũng thấy Giang Khải dừng lại trước gian hàng của hắn ta, trước gian hàng không có khách khác nhưng hắn ta cũng không nhiệt tình, chỉ lạnh lùng nhìn về phía Giang Khải không nói gì.

Đối mắt với người bán không yêu nghề như thế, Giang Khải cũng chỉ có thể chủ động hơn, hắn nhìn ống tiêm bày trên quầy hàng của lão nhân trước mặt, hỏi, “Lão nhân gia, chỗ ngươi có tài liệu chuyển chức gì.”

Nghe Giang Khải nói vậy, lão nhân lại khẽ nhíu mày, trên mắt xuất hiện vẻ không vui.

Giang Khải quan sát được sự thay đổi trên khuôn mặt lão nhân, trong lòng nghi ngờ.

Trên quầy hàng của người bán rõ ràng bày ống tiêm, không phải là tài liệu chuyển chứ sao, mình hỏi câu này có điều gì không ổn sao?

Nhưng Giang Khải nghĩ lại đột nhiên phát hiện mình không để ý đến một vấn đề.

Hiện tại Hoa Hạ mười con đường chức nghiệp, bảy năm trước phòng giao dịch chính thức từng xuất hiện một phần tài liệu chuyển chức Binh lính, giá sau cùng là 35 triệu liên minh tệ.

Tài liệu chuyển chức của Binh lính không phải đắt nhất, mười một năm trước từng xuất hiện một phần tài liệu chuyển chức “Võ đồ”, giá sau cùng đạt đến 51 triệu kinh khủng.

Chưa nói đến chức nghiệp chiến đấu như Binh lính, Võ đồ này, dù là hai chức nghiệp Thầy lang, Đao phủ này chỉ có liên quan một chút với chiến đấu, một phần tài liệu chuyển chức cũng là giá trên trời bảy chữ số!

Hồ sợ Người buôn lậu là độc nhất, xét thấy nó có thể ngoài định mức mang theo 50% trọng lượng đồ vật ra hiện thế, tài liệu chuyển chức của nó cũng phải trong khoảng 2 triệu đến 3 triệu.

Giá cả tài liệu chuyển chức Mỹ thực gia, Khổ hành tăng, Thầy phong thủy cũng từ 10 vạn đến mấy chục vạn khác biệt.

Cũng chỉ có giá cả tài liệu chuyển chức nghề nghiệp "vô dụng" như Người ăn xin, Tửu quỷ mới thấp nhất, một hai vạn liên minh tệ là có thể mua được, còn xem là giá cả tạm chấp nhất.

Trong tay người bán có một phần tài liệu chuyển chức nghề nghiệp khan hiếm tuyệt đối là khoản tài phú đủ để uy hiếp đến sự an toàn tính mạng của bản thân hắn ta!

Vừa rồi hắn chỉ vô tình hỏi một chút, tương đương với đang hỏi, "Trên người ngươi mang theo bao nhiêu tiền!"

Ở trong ngõ hẻm tối tăm, ngươi có thể quan sát người khác nhưng nếu có ý đồ dò xét nội tình của đối phương, đây là hành động rất nguy hiểm!

Sau khi nghĩ rõ ràng nguyên nhân khiến người bán không vui, Giang Khải vội vàng nói, "Thật xin lỗi, là ta lỡ lời, ta cũng không có ác ý."

Lão nhân lườm Giang Khải một cái, vẻ không vui trên mặt hơi dịu đi, từ tốn nói, "Xem ra đây là lần đầu tiên ngươi đến ngõ tối, ta không tính toán với ngươi."

Giang Khải nhíu mày, sao đối phương lại biết mình là lần đầu tiên đến ngõ tối.

Thấy Giang Khải nghi ngờ, lão nhân hừ nhẹ một tiếng, "Không cần phải giả vờ, ta ở trong ngõ hẻm tối tăm này ba mươi năm, biết hết người mua cũ ở đây. Ngươi và bằng hữu của ngươi vừa tiến vào đã bị ta chú ý đến, mặt trẻ, cẩn thận, vừa nhìn đã biết là lần đầu

đến!”

“Chỉ không ngờ, ngươi lại có thể kìm nén tính tình đi vòng quanh nơi này hơn bốn giờ. Nhưng ngươi có thể lựa chọn chỗ này của ta, ít nhất nói rõ ngươi không lãng phí bốn giờ này.”

Giang Khải không phản bác, ánh mắt của đối phương rất sắc bén.

“Lão nhân gia, tài liệu chuyển chức rẻ nhất ở chỗ ngươi là cái gì?”

Lão nhân vẫn thản nhiên nói, “Người ăn xin một vạn tám, Tửu quỷ 8000. Giá tiền thấp hơn mức này thì ngươi phải suy nghĩ xem đối phương có đang lừa gạt ngươi hay không.”

8000… Tửu quỷ rẻ nhất cũng phải 8000!

Giá tiền này thấp hơn phòng giao dịch chính thức, người bán báo giá hợp lý.

Nghề nghiệp ta này là một chức nghiệp rất gân gà trong 【 Thiên Chức 】, không ai muốn dẫn theo một tên say không phân biệt được đông nam tây bắc trong đội ngũ, làm không tốt sẽ gây ra một đợt đoàn diệt.

Trong Thiên Chức này, mỗi một lần tử vong đều có mức độ trừng phạt khá lớn.

Điều lúng túng là, lão nhân báo giá thấp hơn phòng giao dịch khoảng 5%, nhưng dù là chức nghiệp Tửu quỷ rẻ nhất thì số tiền tích lũy mà mình mang theo cũng không đủ!

Lão nhân nhìn biểu cảm khó xử của Giang Khải, cười khẩy, “Nếu ngươi không có cả 8000 vậy ta có thể nói cho ngươi biết, dù ngươi đi quanh nơi này đến sáng cũng không mua được bất kỳ tài liệu chuyển chức gì.”

Nói xong, lão nhân không tiếp tục để ý đến Giang Khải, tự mình nhắm mắt nghỉ ngơi.

Không biết qua bao lâu, lão nhân mở mắt ra đột nhiên phát hiện người trẻ tuổi kia vẫn chưa rời đi.

Hắn ta không khỏi nhíu mày, “Ngươi còn chưa đi?”

Giang Khải ngẩng đầu nhìn về phía lão giả, “Lão nhân gia, chỗ ngươi có cái gì rẻ hơn không?”

“Ta nghe nói còn có một loại tài liệu gọi là… Tài liệu ‘tàn khuyết’!”

Lão nhân hơi nhíu mày, ngạc nhiên nhìn về phía Giang Khải.

Chương 5 - Tài liệu Thiên Mệnh (2)

Tài liệu tàn khuyết, tên chính thức là “tài liệu chuyển chức Thiên Mệnh”, nhưng mọi người càng thích gọi là tài liệu chuyển chức nghề nghiệp “tàn khuyết”.

Thứ này chỉ xuất hiện ở thời kỳ đầu nhân loại vừa đăng nhập 【 Thiên Chức 】.

Giai đoạn đầu Thiên Chức mở ra, đối mặt với quái vật thực lực cường đại trong Thiên Chức, nhân loại rất khó chiếm được tài liệu chuyển chức, tiến triển khai hoang rất chậm chạp.

Cũng may Thiên Chức cho nhân loại một phần “Gói quà tân thủ”, mọi người tìm được mấy trăm phần “tài liệu chuyển chức Thiên Mệnh” ở khu vực hoạt động giai đoạn đầu.

Đáng tiếc, sau khi mọi người sử dụng tài liệu Thiên Mệnh lại phát hiện loại tài liệu chuyển chức này khác với tài liệu chuyển chức bình thường, tài liệu chuyển chức ban đầu của nghề nghiệp bình thường do ba loại tài liệu cấu thành, tài liệu Thiên Mệnh lại chỉ có một phần.

So sánh với sử dụng tài liệu chuyển chức có được xác suất thành công trăm phần trăm, ghi chép liên quan tới tài liệu Thiên Mệnh, trong 380 phần án lệ sử dụng chỉ có 5 án lệ thành công!

Điều khiến người ta thấy chán nản là, tuy trên mặt lý luận chức nghiệp sau khi dùng tài liệu chuyển chức Thiên Mệnh là ngẫu nhiên, nhưng sau khi năm người này thành công chuyển chức cũng chỉ lấy được chức nghiệp rất gân gà.

Không chỉ như thế, chỉ cần sử dụng tài liệu Thiên Mệnh cũng như đã sử dụng tài liệu chuyển chức bình thường, mặc kệ chuyển chức thành công hay không đều không thể tiến hành chuyển chức lần thứ hai.

Xét thấy xác suất thành công thấp như vậy, cùng kết quả chuyển chức khiến người ta thất vọng, tài liệu Thiên Mệnh nhanh chóng trở thành thứ không ai hỏi thăm.

Thời gian trôi qua năm mươi năm đã sớm không ai nhắc đến.

Trải qua nhiều năm như vậy, lúc người trẻ tuổi trước mắt lại nhắc đến cái tên bị phủ bụi này, lão nhân này mới thấy ngạc nhiên.

“Ngươi biết tài liệu tàn khuyết là gì không?”

“Ta biết!” Giang Khải vội vàng nói, “Chỗ ngươi có không?”

Lão nhân nói, quan sát kỹ càng người trẻ tuổi trước mặt một lần nữa.

Dù người trẻ tuổi kia rất cố gắng giữ bình tĩnh nhưng vẫn có thể nhận ra trong lòng hắn đã lo lắng không yên.

Nhưng có thể chắc chắn một điều, tiểu tử này tuyệt đối không ngốc!

Chỉ quan sát người bán mà hắn đã tốn bốn giờ, hắn có tính nhẫn nại xuất sắc!

Nhìn từ phản ứng của hắn, hiển nhiên hắn có chuẩn bị mới đến đây.

Thấy người trẻ tuổi còn kiên trì, lão nhân từ tốn nói, “Tài liệu tàn khuyết cũng là trận đánh cược ích lợi thấp hơn tỷ lệ đánh cược rất nhiều! Có ngu mới chọn đánh cược!”

“Ta biết!” Sao Giang Khải lại không biết đạo lý này nhưng vẫn cố chấp hỏi.

“Vậy ngươi còn muốn mua?”

“Muốn mua?”

Nụ cười của lão nhân này mang theo chút chế giễu, “Ồ, có lẽ là ta nhìn nhầm, nhìn tiểu tử ngươi làm việc cẩn thận, không ngờ lại là dân cờ bạc!”

Giang Khải mỉm cười, hơi bất đắc dĩ, “Có lẽ vậy.”

Lão nhân hơi suy nghĩ, lại từ tốn nói, “Cho nên, ngươi lựa chọn chỗ này của ta không phải vì ngươi cho rằng danh dự của ta tốt, mà là ngươi cảm thấy tuổi của ta khá lớn, khả năng trên tay có tài liệu tàn khuyết lớn hơn.”

Giang Khải lắc đầu, “Không, ta đã cân nhắc cả hai điều kiện mà lão nhân gia nói.”

Lão nhân khẽ cười một tiếng, “Tuổi của ngươi chắc sắp tham gia thí luyện người mới, nhìn ngươi không giống hài tử nhà giàu có, phần lớn người giống ngươi đều lựa chọn bán giấy chứng nhận tư cách thí luyện người mới.”

“Chẳng những ngươi không bán, điều thú vị là ngươi lại còn muốn đầu tư mua tài liệu tàn khuyết, không phải ngươi muốn dùng tài liệu tàn khuyết đi tranh đoạt một phần mười danh ngạch với những người giàu có đã bỏ ra mấy chục vạn, mấy trăm vạn đó chứ.

“Nếu là vậy, ta chỉ có thể nói ngươi thật sự là người ngu xuẩn nhất mà ta từng gặp!”

“Tuy lão già ta đòi tiền nhưng không muốn hại người.”

Lão nhân dùng ánh mắt còn lại lườm Giang Khải một cái, thấy hắn không có ý rời đi, suy nghĩ chắc chắn tiểu tử này không định từ bỏ liền lắc đầu nói, “Lúc này cũng không còn sớm, lão già ta cũng mệt mỏi, thu quán rời đi.”

Nói xong, hắn ta khom người tùy ý quấn lại miếng vải đen trên mặt đất, nhấc lên muốn đi.

Giang Khải thấy thể trong lòng nóng như lửa đốt.

Lão nhân không nói thẳng trên tay hắn ta không có tài liệu tàn khuyết, điều này khiến hắn dấy lên chút hy vọng.

Tài liệu tàn khuyết chỉ xuất hiện trong giai đoạn đầu mở ra Thiên Chức, số lượng có hạn, lúc này đã qua năm mươi năm, tính cả giai đoạn trước mọi người đã sử dụng mấy trăm phần, sau năm mươi

năm cũng còn thừa lại mấy phần!

Hắn nhất định phải thay đổi suy nghĩ của lão nhân, bây giờ chỉ có thời gian một câu nói.

Ngay lúc lão nhân thu thập xong đồ đạc, quay người đi ra ngoài mấy bước, đột nhiên nghe thấy một giọng nói vang lên sau lưng.

Giọng nói kia hơi run rẩy nhưng lại như đã dùng hết lực lượng cả người, vô cùng kiên định!

“Vận do trời sinh, mệnh trong tay ta, một lần cơ hội, đánh cược cùng trời!”

Bước chân lão nhân hơi khựng lại.

Đây không phải lần đầu tiên hắn ta nghe được câu nói này, lúc lấy được tài liệu Thiên Mệnh, hắn ta đã thấy được câu nói này trên phần thuyết minh của tài liệu!

Chương 6 - Dân cờ bạc chân chính

Trong bầu trời đêm, không biết đường vòng cung biến mất không lâu đã treo ở chân trời từ lúc nào.

Nếu nhìn kỹ sẽ phát hiện đường vòng cung kia thật ra là hình dáng tinh thể cực lớn.

Một viên tinh thể còn lớn hơn Địa cầu gấp nghìn lần!

Năm mươi năm trước, trên bầu trời Địa cầu đột nhiên xuất hiện một viên tinh thể to lớn.

Điều kỳ quái là, tinh cầu to lớn như vậy đột nhiên xuất hiện, lại không thay đổi quỹ tích của Địa cầu và mặt trăng.

Nhân loại thử thông qua từ trường lực trường, sóng siêu âm, sóng điện từ, quang phổ cùng đủ loại thủ đoạn phân tích, kết quả lại phát hiện nó không cách nào bị bất kỳ thủ đoạn gì dò xét, nhìn như gần hơn mặt trăng lại không có cách nào đến được.

Ngoại trừ dùng mắt thường mơ hồ thấy được hình dáng bên ngoài của nó, thậm chí không cách nào chứng thực được sự tồn tại của nó!

Loại tình huống quỷ dị này khiến vô số khoa học gia suýt thì phát điên tập thể.

Bởi vì sự đặc thù và quỷ dị của tinh cầu này, dân chúng Hoa Hạ giỏi về đặt biệt danh đã đặt cho nó một cái tên – "Quỷ Tinh"!

Nó giống như một u linh nhìn chằm chằm Địa cầu, ngươi lại không cách nào thấy rõ con mắt của nó.

Sau khi Quỷ Tinh xuất hiện cũng không mang đến tai nạn gì, lẳng lặng "bảo vệ" bên cạnh Địa cầu.

Cho đến năm thứ hai!

Năm châu lục lớn ở Đại cầu xuất hiện 500 Truyền tống trận đăng nhập, thông qua những Truyền tống trận đăng nhập này, nhân loại có thể dùng hình thái số liệu hóa đăng nhập Quỷ Tinh!

Sau khi đăng nhập, mọi người sẽ nghe được một giọng nữ dịu dàng ưu nhã.

Nàng nói: “Hoan nghênh đăng nhập 【 Thiên Chức 】, ngài có cơ hội tìm kiếm hình thái cuối cùng của nghề nghiệp nào đó, đạt tới tiến hóa thân thể và linh hồn, từ đó siêu phàm nhập thánh, chúc ngài chơi game vui vẻ!”

Sau thời gian một năm, cuối cùng viên tinh cầu quỷ dị này đã thoáng mở ra lớp che mặt ở ngoài cùng.

Một trò chơi?

Nhưng qua năm mươi năm nhân loại không ngừng xâm nhập thăm dò viên “Quỷ Tinh” này, từ lúc bắt đầu vì lý do an toàn quân đội các quốc gia dẫn đầu thử đăng nhập, về sau vì tranh đoạt tài nguyên Hạch thổ khiến các quốc gia hoàn toàn mở ra cho bình dân đăng nhập.

Ngay lúc mọi người tưởng Quỷ Tinh là món quà của vũ trụ với nhân loại, mang đến nguồn năng lượng cực lớn, ba mươi năm trước sinh vật trên Địa cầu đột nhiên xuất hiện một hiện tượng dị hóa!

Đủ loại động thực vật tăng mạnh lực lượng và trí lực, đồng thời không ngừng tiến giai, thậm chí một vài sinh vật cường đại đã cường đại đến trình độ vượt qua sự nhận biết của nhân loại!

Vị nhân loại chèn ép vài vạn năm, chúng nó nhanh chóng quật khởi, công thành đoạt đất, đuổi nhân loại vào từng tòa thành thị tập trung có sắt thép bảo vệ!

Thời đại Thú Thần chính thức mở ra!

Mọi người suy đoán sinh vật Địa cầu tiến hóa có khả năng liên quan đến Quỷ Tinh… Nhưng không có chứng cứ!

Mỗi lần nhắc đến Quỷ Tinh, mọi người luôn có thể nhớ đến câu

nói của một vị người mở đường trước kia.

“Quỷ Tinh xuất hiện, Thiên Chức mở ra, Thú Thần giáng lâm, tận thế tai ương! Một bên cán cân là tiến hóa, một bên khác của cán cân là hủy diệt, dường như trong cõi u minh có một vị thần linh nào đó nhấn xuống máy bấm giờ, xem tốc độ tiến hóa của nhân loại có thể vượt qua tốc độ hủy diệt hay không!”

Giang Khải cúi đầu nhìn lão nhân trước mắt, “Thế giới này quá không công bằng, đối với rất nhiều người, ngay cả ‘cơ hội duy nhất’ này cũng sẽ bị tước đoạt.”

“Ta không cam lòng để người nhà của ta vĩnh viễn sống trong thời kỳ không có hy vọng, vì thế ta bằng lòng gánh chịu tất cả hậu quả!”

Nhìn vẻ mặt kiên định không chút thay đổi của người trẻ tuổi trước mắt, ánh mắt lão nhân hơi hoảng hốt.

Hắn như thấy được tình cảnh sâu trong trí nhớ, một thiếu niên sử dụng phần tài liệu Thiên Mệnh này ngày trước mặt, vẻ mặt bối rối lo lắng không yên… Khi đó mình cũng không hề kiên định như người thiếu niên trước mặt.

Dừng lại một khoảng ngắn ngủi khiến suy nghĩ của lão nhân trở lại hiện thực, hắn ta nhìn về phía Giang Khải hơi híp mắt lại.

Người trẻ tuổi này có vẻ lỗ mãng nhưng suy nghĩ một lúc, hắn sớm điều tra tường tận, thông qua thời gian dài quan sát lựa chọn chính xác người bán, hắn không biết mình có tài liệu tàn khuyết hay không, cho nên trong đó thật sự có thành phần vận khí.

Nhưng không thể không thừa nhận lấy năng lực hiện tại của hắn, hắn đã dùng phạm vi năng lực của mình điều chỉnh “tỷ lệ thắng” của mình đến lớn nhất, lại quyết đoán được ăn cả ngã về không.

Bởi vì cái gọi là tính toán do người thành công do trời, hắn đã làm được đến mức gần với hoàn mỹ nhất, thứ hắn thiếu cũng là một chút may mắn, một cơ hội nhỏ nhoi!

Điều này có nghĩa, lúc trước mình thua trên phần vận khí này, nhưng bây giờ hắn ta lại trở thành một bộ phận “vận khí” của

người khác!

Nếu lúc trước vận khí của mình có thể tốt hơn chút, bây giờ mình sẽ thế nào?

Người trẻ tuổi này lại là một kết quả khác sao?

Chương 7 - Dân cờ bạc chân chính (2)

Một lát sau, cuối cùng lão nhân đã thu lại tầm mắt.

“5000!”

“A?” Giang Khải không kịp phản ứng.

Lão nhân xoay người lại đi đến trước mặt Giang Khải, cười lạnh một tiếng, “Tiểu tử ngươi vận khí không tệ, trên tay của ta đúng là còn một phần tài liệu tàn khuyết, ngươi đã hiểu rõ hiệu quả của tài liệu tàn khuyết, vậy ta bán cho ngươi cũng không tính là hại ngươi!”

Đôi mắt Giang Khải đột nhiên tỏa sáng!

Lão nhân lại bổ sung một câu, “Nhưng ta phải nhắc ngươi một lần, tỷ lệ thành công của nó cực thấp, dù thành công thì kết quả cũng có thể rất tồi tệ!”

“Trên lý luận, tài liệu tàn khuyết có khả năng xuất hiện chức nghiệp mới, nhưng chức nghiệp mới chưa chắc đã là chuyện tốt, lấy tốc độ khai hoang hiện tại của các quốc gia, rất có thể cả đời này ngươi cũng không tìm được chức nghiệp cấp tiếp theo.”

Giang Khải hiểu rõ hiện trạng của Thiên Chức.

Trong nhân tố quyết định giá cả của tài liệu chức nghiệp, ngoại trừ mức độ chức nghiệp tăng cường thực chiến, còn có một điều quan trọng hơn.

Xét thấy độ khó khi khai hoang ở Thiên Chức, tốc độ khai hoang của các quốc gia cũng không như ý muốn, mỗi quốc gia chiếm lĩnh khu vực lớn nhỏ không đều, tất cả tài liệu chuyển chức đều do khu vực tự khai thác.

Chinh chiến năm mươi năm, hiện tại khu Hoa Hạ chiếm lĩnh khu

vực 100 ngàn cây số vuông, xếp hạng năm toàn cầu.

Trong mười chức nghiệp lớn của Hoa Hạ, nghe nói hai chức nghiệp lớn Võ đồ và Binh lính đã xuất hiện chức nghiệp cấp sáu, đương nhiên đây chỉ là tin tức ngầm nhưng có thể xác định ít nhất đã xuất hiện chức nghiệp cấp năm.

Những chức nghiệp cấp trăm vạn khác cũng đã xuất hiện chức nghiệp cấp bốn.

Kiếm tiền như Người buôn lậu cũng chỉ có thể bán được hai ba trăm vạn, cũng vì hiện tại đường đi của chức nghiệp Người buôn lậu chỉ có cấp ba.

Thông qua tài liệu Thiên Mệnh thu hoạch được chức nghiệp mới, sau đó tài liệu tăng cường chức nghiệp cũng không xuất hiện trong khu vực chiếm lĩnh hiện tại, điều này cũng có nghĩa trong thời gian ngắn không có không gian tăng lên, chỉ có thể dừng lại ở giai đoạn chức nghiệp ban đầu.

“Ta không có thời gian cân nhắc việc lâu dài, lão nhân gia, ta chắc chắn muốn mua!” Giang Khải gật đầu thật mạnh, kiên định nói.

“5000 liên minh tệ!” Thấy Giang Khải kiên trì, lão nhân gia cũng không nhắc nhở nữa.

“Có mấy phần?”

“Có mấy phần? Đã trôi qua bao nhiêu năm rồi, dù dựa vào phương pháp của ta, muốn tìm một phần cũng khó như lên trời.” Lão nhân trợn mắt liếc nhìn Giang Khải.

Thấy lão nhân nói như vậy, Giang Khải hơi tiếc nuối, hắn vốn định tìm thêm một phần cho Trụ Tử, nghĩ đến Trụ Tử đã từ bỏ, cộng thêm lão nhân không có đồ thừa, chỉ có thể bỏ qua.

“Chỗ ta chỉ có 4738, toàn bộ tiền của ta cộng lại chỉ có nhiều như vậy.” Giang Khải hơi có vẻ xấu hổ.

“Lão già ta cũng không để mấy trăm liên minh tệ vào mắt, bán cho ngươi 4700.” Lão nhân sảng khoái nói.

Cuối cùng, đôi bên thành giao với giá 4700 liên minh tệ.

Sau khi hoàn thành giao dịch, Giang Khải vội vã rời đi.

Cho đến khi Giang Khải rời đi, lão nhân hơi híp mắt lại nhìn bóng lưng Giang Khải rời đi.

“Tiểu tử này là chủ nhân mà tài liệu Thiên Mệnh chờ đợi sao?”

Sau khi rời khỏi ngõ tối, Giang Khải nhìn quanh một lúc như đang tìm ai đó.

Không lâu sau, một bóng hình cao lớn đi ra từ trong bóng đêm, Viên Trụ vẫn chờ hắn ở chỗ này.

Dù hai người có ý kiến khác nhau, Giang Khải biết tên kia chắc chắn sẽ không bỏ lại một mình hắn.

“Mua được tài liệu?” Viên Trụ thấy biểu cảm của Giang Khải hơn phân nửa là chuyện tốt.

Giang Khải lôi kéo Viên Trụ, “Trở về rồi nói.”

Rời khỏi ngõ tối một khoảng, lúc này Giang Khải mới kể việc mua sắm tài liệu cho Viên Trụ.

“Thật sự có tài liệu tàn khuyết!” Viên Trụ trợn to mắt, vẻ mặt không thể tưởng tượng nổi.

Giang Khải cười nói, “Tuy trước đó ta đã tra ra trong số người chơi tiến vào Thiên Chức sớm nhất có một nhóm người ở lại khu tây, nhưng không ngờ thật sự có thể mua được.”

“Cho dù là tài liệu tàn khuyết, kết quả cuối cùng cũng không biết sẽ như thế nào.” Viên Trụ lo lắng nói.

Giang Khải than nhẹ một tiếng, chuyện cho đến bây giờ, nghĩ càng nhiều chỉ khiến trong lòng càng không chắc chắn.

“Mặc kệ đi, đã quyết định phải cược một lần vậy thì cược triệt để một chút, ta cũng không có cách khác.”

“Đúng rồi, ngươi muốn bán giấy chứng nhận tư cách thì ngày mai phải dậy sớm một chút.” Giang Khải vẫn không quên dặn dò Viên Trụ.

Viên Trụ cúi đầu, “Giang Khải, ngươi có giận ta không? Đã nói sẽ cùng đi 【 Thiên Chức 】, cùng đi mua tài liệu tàn khuyết, kết quả…”

Giang Khải nở nụ cười, dùng sức đập vào lưng eo Viên Trụ một chưởng, “Ta có nhỏ mọn như vậy không? Lại nói, ta cũng vừa biết hiện tại tài liệu tàn khuyết đã gần như tuyệt tích, còn không biết có thể tìm được phần thứ hai hay không.”

Nghe Giang Khải nói như vậy, trong lòng Viên Trụ thật sự thoải mái hơn.

Trong vô thức, hai người đã tiến vào khu ổ chuột ở khu thành cũ, hai người cũng phải chia tay về nhà của mình.

…

Chương 8 - Di thư của đại ca

Viên Trụ đi đến phía trước nhà mình, đang chuẩn bị về nhà đột nhiên phát hiện bên cạnh đống củi trước cửa nhà có một bóng đen đang di chuyển.

Thấy cảnh này, Viên Trụ thật sự bị dọa đến hoang mang lo sợ, thân thể khổng lồ lập tức co thành một đoàn.

“Không phải dã thú chứ…” Viên Trụ run giọng nói, trợn to mắt vụng trộm canh chừng.

Sau khi thời đại Thú Thần mở ra, ý nghĩa của hai chữ dã thú đã bằng với hủy diệt, tử vong.

Không vượt qua tường thành sắt thép của Giang Trung thành, số lượng lớn quân đội thủ hộ, sẽ không có dã thú lặng lẽ tiến vào.

Nếu đổi một nơi khác, Viên Trụ căn bản cũng không muốn xác định bóng đen kia là gì, đã sớm bỏ chạy không còn hình bóng nhưng nơi này là nhà của hắn ta, mẫu thân của hắn ta đang ở trong nhà!

Nghĩ đến sự an nguy của mẫu thân, Viên Trụ trở nên to gan hơn, di chuyển từng bước một, đây như bóng dáng nhân loại!

“Đúng, đúng ngươi…” Đôi mắt người kia đảo quanh, sau khi thấy Viên Trụ đã nhận ra hắn ta trước tiên, chật vật mở miệng.

Nghe thấy người kia mở miệng, Viên Trụ giật mình.

Nhưng người kia nói xong đã không có tiếng động gì nữa.

Đợi đã lâu, Viên Trụ lại lấy can đảm, nơm nớp lo sợ đến gần.

Dựa vào ánh trăng, cuối cùng Viên Trụ đã thấy rõ vẻ ngoài của người kia, “Hả? Đây không phải là người bị đuổi giết trong ngõ tối sao?”

“Má ơi, không phải đã chết chứ!”

…

Nơi ở của Giang Khải là tầng trệt của một tòa nhà cũ nát, rộng mười mấy mét vuông lại phải chen chúc ba người đại ca Giang Lan, lão nhị Giang Khải, tam muội Giang Anh, trước Giang Anh còn nhỏ vẫn tốt, hiện tại Giang Anh đã là một đại cô nương trưởng thành, Giang Lan tìm một chiếc ga giường cũ nát ngăn cách căn phòng này.

Chỉ có điều ngăn cách ra như thế, căn phòng vốn chen chúc không chịu nổi càng chật hẹp chen chúc hơn.

Đại ca Giang Lan phải làm ba phần việc, lúc này hắn ta còn đang làm việc, xem ra Anh Tử vẫn chưa ngủ.

Giang Khải đẩy cửa đi vào, phát hiện một nữ hài tết tóc đuôi ngựa đang dựa vào ánh lửa lắc lư trên ngọn nến để ôn tập bài tập trên chiếc bàn gỗ trước cửa sổ.

“Anh Tử, còn chưa ngủ sao?” Giang Khải khẽ hỏi.

Vừa nghe thấy giọng nói sau lưng, Anh Tử quay đầu lại, sau khi thấy Giang Khải lập tức nhíu mày, “Ca, sao ngươi lại về muộn như vậy!”

Giang Khải nhếch miệng cười một tiếng, gõ trán Giang Anh, “Làm gì, ta đi hẹn hò còn phải báo cáo với ngươi sao. Ngược lại là ngươi đó, muộn vậy còn chưa đi ngủ!”

Giang Anh đẩy tay Giang Khải ra, cau mày nghiêm túc nói, “Hẹn hò? Hẹn hò với Viên Trụ sao?”

Giang Khải lập tức chán nản, trợn mắt lườm muội muội, “Ta hẹn họ với Trụ Tử? Vậy mà ngươi cũng nghĩ ra.”

Giang Anh cau mày nói, “Xế chiều ngày mai ngươi phải thí luyện người mới rồi, muộn vậy mới trở về, ngươi còn không nghỉ ngơi thật tốt!”

“Đây không phải đến buổi chiều mới bắt đầu sao, còn kịp.” Giang Khải nói xong đã ném áo khoác lên giường mình.

Giang Anh thở dài một hơi, dáng vẻ chỉ tiếc rèn sắt không thành thép, “Ai, thật sự là hoàng đế không vội thái giám gấp!”

Nói xong, nàng lấy ra một tấm thẻ từ trong ngăn kéo đưa cho Giang Khải, “Ầy, đây là đại ca để lại cho ngươi trước khi đi làm, hắn nói người bình thường muốn thông qua thí luyện cũng quá khó khăn.”

“Đáng tiếc thí luyện tân thủ không thể chuẩn bị đồ ăn mặc, chỉ có thể mang theo một cái đồng hồ số liệu, chúng ta cũng không mua được đồ cao cấp, chỉ có thể mua mẫu đơn giản cho người mới.”

Giang Khải trợn to mắt, trong tay Anh Tử là một tấm thẻ số liệu, bên trên vẽ một cái đồng hồ điện tử đơn giản, viết “Đồng hồ số liệu của người không biết sợ”, phía dưới tấm thể viết hàng chữ nhỏ “Kim sắc la bàn”, xuống dưới nữa còn có một chuỗi mã vạch.

Đây là đồng hồ số liệu “Kim sắc la bàn” do công ty nghiên cứu ra, tuy nói trong hiện thực nó chỉ là một tấm thể, sau khi người chơi tiến vào cửa đăng nhập, tấm thể này sẽ được kích hoạt cũng thực thể hóa, trói chặt trên cổ tay nhân vật, trở thành đồng hồ số liệu.

“Người không biết sợ, cái này cần ba bốn ngàn liên minh tệ đấy!” Giang Khải kích động nói, “Đại ca lấy đâu ra nhiều tiền như vậy!”

Giang Anh hơi ngượng ngùng nói, “Không cần đắt như vậy, vừa hay làm hoạt động chỉ cần 2999, trong nhà còn chút tiền tiết kiệm, đại ca mượn của đồng nghiệp một chút… Ta đi làm gia sư một đoạn thời gian, đến vựa ve chai thu hồi tài nguyên cũng tích lũy được một chút.”

Giang Khải nghe xong lập tức giận dữ đến nhảy dựng lên, “Thu hồi tài nguyên có thể kiếm lời mấy đồng tiền?! Ngươi đến nhà ai làm gia sư? Có phải nhà Hoàng Hạo không?”

Thấy ca ca nổi giận, Giang Anh vội vàng cúi đầu, ấp úng nói, “Không, không có…”

Xem xét phản ứng của muội muội, Giang Khải biết nha đầu này đang nói dối.

“Ngươi không biết ba ba Hoàng Hạo không phải thứ tốt sao! Lần

trước hắn đã động tay động chân với ngươi, nếu không phải ta đi đón ngươi phát hiện ra, hắn còn có thể làm ra việc quá đáng hơn, ngươi còn đi nữa!”

Chương 9 - Di thư của đại ca (2)

Giang Anh cúi đầu, nói nhỏ, “Ca, ngươi đừng nóng giận được không…”

“Ta không tức giận được sao, loại người này căn bản là loại người có tính toán, ngươi biết rõ còn đi!”

“Ca, ba Hoàng Hạo đã rời nhà đến Hà Đông thành, Hoàng Hạo còn nói chỉ cần ta dạy bù cho hắn, hắn sẽ bỏ qua chuyện cũ của ngươi, cho nên ta mới đồng ý đi dạy bù cho hắn.”

Giang Khải tức giận nói, “Ai muốn hắn bỏ qua chuyện cũ? Ta còn sợ hắn sao! Cả đám người Hoàng gia này đều là cặn bã, ngươi sẽ không cho rằng hắn là người rất hiếu học chứ!”

Giang Khải uất ức nói, “Ca, ta nói phải học bù ở trường học, sau khi hắn đồng ý thì ta mới đồng ý… Ta cũng biết rõ xác suất thành công khi thí luyện người mới, dù mọi phương diện của ngươi đều rất xuất sắc nhưng chênh lệch trên mặt thiết bị quá xa, trong nhà không có tiền mua tài liệu chuyển chức cho ngươi, ta chỉ muốn giúp ngươi… Sau khi mua đồng hồ số liệu, ta chắc chắn sẽ không để ý đến bọn họ nữa.”

Thấy dáng vẻ uất ức của Anh Tử, trong lòng Giang Khải lại mềm ra.

Từ nhỏ Giang Anh đã là học bá, sao có thể ngốc đến mức không nhận ra Hoàng Hạo là ai, nha đầu này cũng vì mình…

Tất cả mọi người biết hắn muốn tham gia thí luyện người mới, đều nói cho hắn biết tỷ lệ thành công cực kỳ bé nhỏ.

Nhưng Giang Lan và Giang Anh chưa từng phản đối quyết định của Giang Khải, bọn họ chỉ dốc hết tất cả ủng hộ hắn.

Giang Khải khẽ than một tiếng, đau lòng xoa đầu của muội muội,

“Được, thời gian không còn sớm, nhanh đi ngủ đi.”

Sau khi rửa mặt, Anh Tử cũng đi ngủ.

Nhân lúc Anh Tử ngủ thiếp đi, Giang Khải đứng trước giường một cao một thấp.

Dáng người đại ca nhỏ gầy nhưng vì mỗi ngày đều trở về khuya, không muốn đánh thức Giang Khải nên hắn ta vẫn trải nệm ra ngủ.

Giang Khải ngồi bên giường của đại ca, cẩn thận phủi sạch đệm chăn.

Suy nghĩ, hắn nhấc nệm của đại ca lên, lấy ra một chồng bệnh án ở phía dưới.

Hắn nhớ bốn tháng trước là lần đầu tiên hắn phát hiện chồng bệnh án này, hắn vụng trộm theo dõi đại ca, nghe được bác sĩ đã đưa ra nhắc nhở sau cùng cho hắn ta.

Thận suy kiệt, trong vòng nửa năm Giang Lan phải thay thận, hoặc nhất định phải thay sang bộ phận nhân tạo.

Ba huynh muội bọn họ đều không có liên hệ máu mủ, thay thận là việc không thể nào, thay thế bộ phận nhân tạo lại có giá cả cao đến ba trăm vạn liên minh tệ, chỉ là chi phí ban đầu đã cao đến tám mươi vạn!

Tin tức này như một tia sấm sét giữa trời quang, khiến Giang Khải của lúc đó cảm thấy trời sắp sụp xuống.

Hiện tại thời gian đã qua bốn tháng, đại ca chỉ còn lại gần hai tháng!

Bệnh án không có thay đổi, xem ra đại ca không tiếp tục đi kiểm tra nữa.

Dưới chồng bệnh án này, Giang Khải phát hiện có thêm một phong thư.

Hắn cẩn thận mở phong thư ra.

Phong thư này rõ ràng là di thư do Giang Lan để lại cho Giang Khải và Giang Anh.

【 Lúc các ngươi thấy bức thứ này, ta đã không còn ở đây nữa.

Rất xin lỗi vì vẫn không nói cho các ngươi biết chuyện này, cuối cùng con người đều phải chết, hai người các ngươi không cần đau lòng cho ta, hay sống thật tốt.

Thời gian trôi qua rất nhanh, những năm qua vẫn bận làm việc, chỉ chớp mắt đã phát hiện hai tiểu hài tử các ngươi đều lớn lên.

Khải, còn nhớ lúc ta kéo ngươi ra từ trong đống đổ nát Giang Nam thành, ngươi vẫn chỉ là một đứa trẻ sơ sinh mặc tã, trong chớp mắt đã cao hơn ta nửa cái đầu.

Năm đó ta bảy tuổi, vừa chạy trốn đến Giang Nam thị, bên đó gặp phải Thú triều, thành thị huy hoàng ngày xưa bị hủy hại trong chốc lát, cha mẹ của ngươi dùng thân thể chặn lại xà ngang sụp đổ, đến nay ta vẫn không cách nào quên tình cảnh kia.

Ta đã từng cảm thấy sống sót trên thế giới này quá mệt mỏi, quá khó khăn, quá cô độc, đã mất đi tín niệm, động lực, khi ta thấy cha mẹ ngươi dùng sinh mệnh bảo vệ ngươi, khoảnh khắc này ta đột nhiên tìm được động lực sống tiếp.

Trong thời đại Thú Thần, nhân loại kéo dài hơi tàn nhưng chỉ cần còn có hy vọng, ngay cả tử vong cũng không còn đáng sợ như vậy! Cho dù mọi người chết đi, cũng phải giữ vững phần hy vọng này.

Hai năm sau, chúng ta lại tìm được Anh ở Giang Đông thị, khi đó ta do dự có nên dẫn theo Anh không, dù sao ta dẫn theo ngươi đã là ăn không đủ lo, lại dẫn theo một trẻ sơ sinh trong tã lót, ta sợ ta không thể nuôi sống các ngươi.

Ngay lúc chúng ta muốn rời đi, Anh duỗi tay nhỏ ra lau vết bẩn trên mặt ta, cười khanh khách với chúng ta, nhìn dáng vẻ của nàng, ta đã hiểu được một việc.

Anh, nhất định sẽ trở thành một thành viên trong gia đình chúng ta! 】

…

Lúc đặt thư xuống, đôi mắt Giang Khải đã bị nước mắt làm cho mơ hồ, hắn cẩn thận trả lại bức thư, đặt bệnh án xuống dưới đệm.

Nhà bọn họ thật sự quá nhỏ, muốn giấu thứ gì cũng không giấu được…

Chương 10 - Quái vật đồ giám

“Ca, ngươi còn chưa ngủ đi, làm gì thế!” Ở một bên khác của ga giường vang lên tiếng hỏi thăm của muội muội, Giang Khải vội vàng xoay người nằm trên giường, sắp xếp lại cảm xúc, “Ngủ ngủ, ngươi thật phiền… Sau này cách Hoàng Hạo xa một chút!”

“Biết rồi! Ngươi mới phiền!”

Nằm ở trên giường, ánh mắt Giang Khải lại trợn đến căng tròn.

Hắn không định nói cho Anh Tử biết chuyện của đại ca, hắn cũng không định nói cho đại ca biết chuyện của Anh Tử.

Hiện tại, hắn chỉ thầm hạ quyết định ở trong lòng, chỉ cần có một cơ hội thì, dù hắn liều mạng cũng phải thay đổi vận mệnh của người hà!

“Ta nhất định phải thông qua thí luyện người mới!” Dưới chăn, Giang Khải siết chặt nắm đấm!

Ngày mai, ngày mai sẽ là lúc công bố câu trả lời!

…

Một đêm này, Giang Khải ngủ rất sâu, có thể đêm trước ngủ quá muộn, cũng có thể trong tiềm thức của hắn muốn bản thân giữ tinh lực dư thừa.

Ngày hôm sau, lúc tỉnh lại đã là hơn 10 giờ sáng.

Lúc này, Giang Khải phát hiện trong phòng chỉ còn một mình hắn.

Đệm chăn của đại ca được xếp gọn gàng, đã đi làm.

Trên bàn có đặt hai cái bánh bao, một cốc nước lọc, dáng vẻ không quá nóng hổi.

Dưới cái bát còn đặt một tờ giấy, phía trên là chữ viết của Anh Tử, viết bốn chữ thật to.

【 Nhị ca cố lên! 】

Dựa theo thông lệ, đại ca sẽ không ăn sáng với Giang Khải, vì Anh Tử còn trong tuổi lớn bị đại ca nhị ca cưỡng chế yêu cầu, chỉ có nàng nhất định phải ăn sáng.

Xem ra hai cái bánh bao này là Anh Tử để lại cho hắn.

Thời gian đã không còn sớm, Giang Khải nhanh nhẹn xuống giường, sau khi rửa mặt vừa gặm bánh bao vừa cẩn thận lấy ra ba tấm thẻ.

Trong đó, hai tấm thẻ là tài liệu tàn khuyết và thẻ đồng hồ số liệu, còn có một tấm là giấy chứng nhận tư cách thí luyện người mới.

“Đây chính là ba vạn ba ngàn liên minh tệ!” Giang Khải nghĩ đến đây, lập tức cảm thấy trên tay trĩu nặng.

Giang Khải cẩn thận thu thập ba tấm thẻ vào trong túi áo, nhìn quanh căn phòng nhỏ hẹp chen chúc một chút, lại nhìn cái bánh bao còn lại trong tay hơi híp mắt.

“Đại ca, Anh Tử, chờ ta trở về!”

…

Cửa đăng nhập ở trong tâm Giang Trung thành.

Trước thời đại Thú Thần, Giang Trung thành vốn là một tòa thành thị cấp một, có xây hệ thống tàu điện ngầm thông suốt bốn phía.

Chỉ tiếc hiện tại đã ngừng vận chuyển.

Giang Khải quét một chiếc xe đạp dùng chung, xuất phát đến trung tâm thành phố.

Lúc đi ngang qua con đường gần nhà Trụ Tử, Giang Khải dừng lại, nhìn cửa nhà Trụ Tử khóa chặt, lắc đầu, lại lên đường.

Cảnh đường phố thành thị nhanh chóng lùi lại.

Thời gian năm mươi năm, nhân loại vốn nên sáng tạo ra nền văn

minh càng huy hoàng hơn, nhưng hiện tại xem ra nền văn minh trong Giang Trung thành cũng không thăng cấp, ngược lại thụt lùi ít nhất hai mươi năm.

Lượng lớn nạn dân tràn vào khiến Giang Trung thành càng ngày càng chen chúc, khắp nơi là kiến trúc lộn xộn, phòng ốc chen chúc.

Nhưng sau khi Giang Khải đến gần khu trung tâm mới phát hiện nơi này là một cảnh tượng khác biệt.

Đường cái rộng rãi, xe hơi chạy như bay trên đường, tòa nhà cao ngất, khu dân cư chỉnh tề, nơi này hoàn toàn là hai thế giới khác biệt với cảnh tượng rách nát vòng ngoài.

“Dù là thời kỳ nào cũng có người giàu.” Giang Khải hừ lạnh một tiếng, tăng nhanh tốc độ đạp xe.

Đi đến trước căn cứ quân sự Giang Trung thành, lúc này trước khu vực cửa vào đã có mấy chục người trẻ tuổi đang xếp hàng, có đội ngũ quân nhân tuần tra bên cạnh, duy trì trật tự.

Giang Khải dừng xe, đi đến cuối đội ngũ.

Lúc chờ đợi, Giang Khải liếc nhìn mấy người phía trước một chút, vẻ mặt những người này ung dung, có mấy người đang thảo luận về tính năng của đồng hồ số liệu series “Liệp Thần giả” mới nhất của công ty Hoàng kim la bàn càng tốt hơn, hay là đồng hồ số liệu series “Tầm nhìn” của công ty Sang Duệ càng tốt hơn.

Đối với Giang Khải, hai series đồng hồ số liệu này đều là thứ xa với mà hắn không dám hy vọng, giá bán đều trong vòng sáu chữ số!

Tốc độ tiến lên của đội ngũ rất nhanh, không lâu sau đã đến lượt Giang Khải, hắn đặt giấy chứng nhận tư cách thí luyện người mới ở dưới máy móc quét hình, máy móc nhanh chóng làm ra phản ứng.

“Kiểm tra giấy chứng nhận tư cách hợp cách, ghi chép mặt người, hoàn thành trói chặt thân phận, cho phép tiến vào.”

Tuy giấy chứng nhận tư cách có thể buôn bán nhưng một khi hoàn

thành trói chặt thân phận với giấy chứng nhận tư cách, bắt đầu từ lúc này đã có nghĩa giấy chứng nhận tư cách trong tay Giang Khải đã không thể bán ra ngoài nữa.

Sau khi hoàn thành kiểm tra ghép đôi, lập tức có một tên binh lính dẫn Giang Khải đi vào khu vực.

Đi bộ mười mấy phút, Giang Khải được đưa tới phía trước một tòa kiến trúc kim loại đóng kín, tòa kiến trúc này có tạo hình rất kỳ lạ, chỉ có một tầng, độ cao lại tương đương với kiến trúc năm tầng.

Chương 11 - Quái vật đồ giám (2)

Đi đến trước kiến trúc, binh lính dừng lại chỉ vào máy đọc thẻ ở trên cửa, nói với Giang Khải, “Bên trong là cửa đăng nhập, ta không thể đi vào, quét giấy chứng nhận tư cách của ngươi đi, còn có… 37 phút nữa cửa đăng nhập sẽ mở ra, đến lúc đó sẽ có trưởng quan chỉ đạo các ngươi tiến vào Thiên Chức.”

Phía trước vừa có người tiến vào cánh cửa lớn, thao tác cũng không phức tạp, Giang Khải gật đầu nói, “Cảm ơn vị đại ca này.”

Giang Khải quét thẻ, cánh cửa lớn sắt thép chầm chậm mở ra hai bên, cổng ánh sáng cao khoảng hai mét, xung quanh cổng ánh sáng có kính chống đạn vây quanh, còn có một đội binh sĩ súng ống đầy đủ bảo vệ nhưng vẫn không che giấu nổi ánh sáng mạnh màu trắng tản ra trên cổng ánh sáng.

Trên kính chống đạn viết mấy chữ, 【 Cửa đăng nhập số 18 】.

Giang Khải không khỏi ngừng thở, tim đập nhanh hơn.

Đây chính là… Cửa đăng nhập Thiên Chức!

Binh lính dẫn đường bên cạnh nhẹ nhàng vỗ vai Giang Khải, cười nói, “Đi vào đi, chúc ngươi may mắn.”

Giang Khải lấy lại tinh thần nói một tiếng cảm ơn, hít sâu một hơi, cất bước tiến vào kiến trúc.

Trong số binh sĩ bảo vệ cửa đăng nhập, một huấn luyện viên nữ thỉnh thoảng lại lớn tiếng nhắc nhở mọi người.

“Còn 36 phút nữa, kiểm tra lại vật phẩm của mình, các ngươi có thể lợi dụng khoảng thời gian này xem giáo trình xung quanh.”

Giang Khải nghe vậy lại nhìn quanh.

Lúc này hắn mới phát hiện xung quanh treo một số bảng vẽ, hắn

nhích lại gần một bộ bên cạnh bắt đầu quan sát.

Trên bảng vẽ thứ nhất vẽ một sinh vật có vẻ ngoài kỳ lạ, nó có một khuôn mặt giống nhân loại, ở phần mắt không có mí mắt con mắt, đang há to miệng lộ ra răng nanh đầy miệng, cổ của nó rất dài, dưới người lại giống loài thú nào đó, bốn chân chạm đất vô cùng to khỏe.

【 Quỷ Tinh Trường cảnh nhân kiểm thú: chiều dài 2m6 trở lên, hoạt động vào ban đêm, có thị lực cực kỳ đáng sợ vào ban đên, lực cắn tương đương với lực lượng hai con hổ đông bắc, am hiểu chạy cự ly ngắn, trong thí luyện người mới, số lượng người chơi bị đánh giết xếp hạng ba. 】

【 Nhược điểm: Không giỏi leo trèo, sợ nắng, không am hiểu chạy cự ly xa. 】

【 Khả năng đánh giết: Không 】

Trên bản vẽ thứ hai vẽ một con rắn đốm hoa tím đen, chỉ là con rắn lại mọc ra bốn chân.

【 Quỷ Tinh Biến sắc lục hành xà: Thân dài 20cm đến 36cm, có được kịch độc thần kinh, am hiểu ẩn nấp, rất khó phát hiện, thông qua mặt đất chấn động khóa chặt mục tiêu, một khi khóa chặt mục tiêu sẽ kiên nhẫn săn giết. Trong thí luyện người mới, số lượng người chơi bị đánh giết xếp hạng hai. 】

【 Nhược điểm: Chất kịch độc được chữa trị trong vòng ba phút, có thể xoa dịu từng bước một. Có thể tạo ra chấn động, quấy nhiễu sự phán đoán của nó. 】

【 Khả năng đánh giết: Nếu phát hiện hành tung của nó sẽ có khả năng đánh giết. 】

【 Kinh nghiệm đánh giết: 1 】

Sinh vật vẽ trên tấm bảng vẽ thứ ba có chút tương tự với báo săn trên Địa cầu.

【 Quỷ Tinh Hắc báo: Chiều dài 2,4 đến 4,1m, điều kiện thân thể vượt xa báo đen trên Địa cầu, có thể đi săn cả ngày lẫn đêm, có

được thị giác, khứu giác, lực bạo phát và sức chịu đựng đều cực kỳ xuất sắc, một khi bị phát hiện cực khó chạy thoát. Trong thí luyện người mới, số lượng người chơi bị đánh giết xếp hạng nhất. 】

【 Nhược điểm: Không 】

【 Khả năng đánh giết: Không 】

【 Kinh nghiệm đánh giết: Không ghi chép 】

Tuy Giang Khải đã sớm biết tin tức của những quái vật này, nhưng nhìn thấy những lời giải thích ở chỗ này một lần nữa, vẫn khiến trong lòng hắn hơi lo lắng không yên.

Ở nơi đây quái vật không phải tất cả, chủng loại quái vật trong vùng thí luyện tân thủ nhiều đến tám loại, mỗi một loại đều là trí mạng!

Cái gọi là xếp hạng đánh giết cũng không thể hoàn toàn thể hiện ra sự khủng bố của dã quái.

Ví dụ như Quỷ Tinh Vô ảnh lang, loại quái vật này có năng lực chiến đấu cá thể cực mạnh, điều đáng sợ hơn chúng nó là dã thú quần cứ, lời giải thích chính thức là “Một khi bị Vô ảnh lang phát hiện sẽ không có cơ hội bỏ trốn”.

Còn về tỷ lệ chạy thoát, Vô ảnh lang càng đáng sợ hơn Hắc báo!

Sau cùng, Giang Khải đi đến trước một tấm bảng vẽ lớn nhất.

【 Chú ý đặc biệt: Khai thác Quỷ Tinh, các nước đều phải chiếm cứ càng nhiều khu vực Quỷ Tinh, điều này có nghĩa tài nguyên nhiều hơn, chức nghiệp nhiều hơn. 】

【 Hiện tại các quốc gia cạnh tranh khai hoang khu vực mới, nhưng một vài quốc gia cũng sẽ thông qua áp chế số lượng người mới để hạn chế quốc gia khác phát triển. 】

【 Dưới tình huống bình thường, người chơi bình thường không cách nào tiến vào vùng thí luyện người mới nhưng cũng có ngoại lệ, ví dụ như chức nghiệp “Người nhập cư trái phép” của nước

láng giềng nào đó, bọn họ có thể tiến vào khu thí luyện người mới đánh giết người chơi, cướp đoạt đồng hồ số liệu, giảm bớt tỷ lệ thông qua thí luyện người mới. 】

Chương 12 - Đăng nhập

“Người nhập cư trái phép đẳng cấp cao… Đây là ngược sát người mới ở khu tân thủ quy mô lớn, gặp được chắc chắn phải chết!” Giang Khải cau mày.

Giang Khải còn đang nhìn từng hình ảnh trên Quái vật đồ giám, những quái vật này có thực lực cực kỳ khủng bố, người mới chỉ có thể đánh chế Biến sắc lục hành xà và Thứ hạt cỡ nhỏ.

Hai loại này đều có kịch độc!

Đương nhiên, khu vực thí luyện người mới cũng có một vài sinh vật vô hại, những thứ này là đồ ăn cung cấp cho đám tân thủ bọn họ trong bảy ngày thí luyện tân thủ.

Lúc Giang Khải đang nhìn đến mất hồn, huấn luyện viên nữ đột nhiên nhắc nhở.

“Còn 10 phút nữa, tất cả nhân viên chú ý cất áo ngoài và vật phẩm trên người vào tủ chứa đồ, chỉ có thể mang theo thẻ tài liệu chuyển chức và thẻ đồng hồ số liệu, chuẩn bị xong thì đến xếp hàng, chuẩn bị tiến vào thí luyện!”

Nghe được mệnh lệnh của huấn luyện viên, tất cả mọi người vội vàng cởi áo ngoài cất vào trong tủ chứa đồ tương ứng với mình, chỉ còn lại quần áo lót.

Nam sinh chỉ còn lại quần đùi, nữ sinh cũng chỉ có thêm một món.

“Có vài người đừng tùy tiện liếc ngang liếc dọc!” Ánh mắt huấn luyện viên nữ đảo qua khuôn mặt mấy nam sinh, khó chịu cảnh cáo, “Đây là thí luyện người mới, nhớ kỹ các ngươi đến làm gì!”

Không thể không nói, trên một số việc mặc kệ người nghèo hay người giàu đều đưa ra lựa chọn giống nhau, bởi vậy Giang Khải cũng vội vàng thu hồi tầm mắt khỏi một nữ sinh da thịt trắng nõn, dáng người đầy đặn nào đó.

Số người tham gia thí luyện người mới ở Giang Trung thành vào tháng này là 423 người, chờ đến khi mọi người chạy đến xếp hàng, thời gian cũng đã gần đến.

Vì thời gian gấp gáp mà tốc độ nói của huấn luyện viên nữ cũng trở nên nhanh hơn.

“Ta sẽ nói ba điểm, thứ nhất, nhiệm vụ của các ngươi diễn ra trong vòng bảy ngày, băng qua khu thí luyện người mới, chạy đến Hoa Hạ thành của chúng ta!”

“Các ngươi sẽ ngẫu nhiên xuất hiện ở khu vực thí luyện người mới, đây là một khu vực vòng tròn, trước tiên phải nhận biết vị trí của mình, tìm đúng phương hướng! Càng đến sớm thì điểm tích lũy thí luyện càng cao, đánh giết quái vật có điểm tích lũy ngoài định mức, cuối cùng sẽ căn cứ vào xếp hạng để ban thưởng.”

“Đương nhiên, với phần lớn người, vấn đề điểm tích lũy cũng không phải điều mà các ngươi cần lo lắng, đừng nói đánh giết dã thú là việc mơ mộng hão huyền, số người có thể đến Hoa Hạ thành, trong mười người có một người đã không tệ.”

“Thứ hai, các ngươi nên biết giác quan của các ngươi ở trong Thiên Chức sẽ nhận được trải nghiệm hoàn mỹ đến từ trung khu thần kinh, nói cách khác nghèo đói, khát nước, mệt mỏi, thậm chí bị thương, quá trình tử vong đều giống như đúc trong hiện thực.”

“Đặc biệt là quá trình tử vong, cảm giác của các ngươi sẽ hưởng thụ toàn bộ quá trình bị dã thú cắn xé, cho nên các ngươi phải chuẩn bị tâm lý thật tốt.”

“Thứ ba, đừng tổ đội! Đừng tổ đội! Đừng tổ đội! Hành động chung vượt quá hai người sẽ có tỷ lệ bị Hắc báo, Vô ảnh lang phát hiện cao hơn! Gặp được chúng nó, ngay cả cơ hội bỏ chạy cũng không có!”

“Nhớ kỹ, các ngươi mới là con mồi, tập hợp sưởi ấm cái gì, chẳng những không có tác dụng còn khiến các ngươi chết càng nhanh hơn!”

“Được, mở ra cửa đăng nhập!” Huấn luyện viên nữ ra hiệu cho

chiến hữu bên cạnh, người kia ấn máy kiểm soát trong tay, kính chống đạn trượt sang hai bên.

Binh sĩ đứng xung quanh cửa đăng nhập tách ra hai nhóm nhường đường.

Lập tức có binh lính vừa cao giọng la hét, vừa lôi kéo người thí luyện đứng phía trước, "Thời gian đăng nhập chỉ có hai mươi phút, đừng lãng phí thời gian, ngươi, ngươi, ngươi, đi qua!"

"Đuổi theo phía sau!"

Bầu không khí nhàn nhã ở hiện trường cũng trở nên căng thẳng theo cửa đăng nhập mở ra.

Trong đám người, Giang Khải thấy phía trước có bóng lưng cao lớn, hắn lập tức nhíu mày.

Bóng người cao lớn kia nhanh chóng tiến vào cửa đăng nhập, sau khi đi vào cả người đã biến mất trong ánh sáng trắng chói mắt, không nhìn thấy gì nữa.

"Sao lại giống Trụ Tử như vậy? Không có khả năng…" Đáng tiếc xung quanh có rất nhiều người, hắn không có cách nào đến gần.

Lúc đang cố gắng nhìn rõ khuôn mặt người kia, Giang Khải lại thấy được một người quen.

"Hoàng Vĩ?!"

Hoàng Vĩ là ca ca của Hoàng Hạo, lần trước Giang Khải vì Anh Tử ra tay với Hoàng gia, tên kia cầm một cây gậy bóng chày đánh lén từ sau lưng, nếu không phải Giang Khải có phản ứng hơn người tránh được hơn nửa lực lượng, e rằng xương cốt cũng bị hắn ta đập gãy ngay tại chỗ!

Hoàng Vĩ đã hơn hai mươi, không ngờ hắn ta cũng đến tham gia thí luyện người mới.

Nhưng Giang Khải nghĩ lại, Hoàng gia có tiền, tiền mua giấy chứng nhận tư cách không phải nói chơi, nhìn trong tay hắn ta còn nắm chặt một tấm thẻ, có thể là thẻ đồng hồ.

Tên này chắc chắn đã hoàn thành chuyển chức trong lần thí luyện người mới trước đó.

Trong sự chỉ dẫn của binh lính, những người mới nhanh chóng tiến vào cửa đăng nhập.

Không lâu sau, Giang Khải đã đi đến trước cửa đăng nhập.

Chương 13 - Đăng nhập (2)

“Ngươi, ngươi, ngươi, đi vào!” Binh lính bên cạnh đẩy hắn và hai người phía trước một cái.

Giang Khải vừa đi về phía cửa đăng nhập, vừa hít sâu một hơi, hắn đứng trước cổng ánh sáng, nhắm mắt lại để tâm trạng của mình ổn định hơn.

Thiên Chức, cơ hội thay đổi số phận… Đang ở trước mắt!

“Đừng lề mề, nhanh lên!” Binh lính sau lưng thúc giục.

Giang Khải mở to mắt, bước một bước vào cổng ánh sáng, ánh sáng mạnh lập tức che khuất đôi mắt Giang Khải.

…

Sau một trận choáng váng rất nhỏ, tầm mắt Giang Khải đã khôi phục bình thường.

Xung quanh vang lên tiếng chim hót véo von, ánh nắng xuyên qua lá cây trên đỉnh đầu vụn vặt rơi xuống, không khí trong lành thấm vào ruột gan, bên cạnh giăng đầy đủ loại thực vật.

Chim hót hoa nở, tâm thần thanh thản, chân thật như vậy!

Đây là trò chơi sao? Căn bản không khác gì xuyên việt!

Đúng vào lúc này, bên tai Giang Khải đột nhiên vang lên một giọng nữ dịu dàng ưu nhã.

“Hoan nghênh đăng nhập 【 Thiên Chức 】, ngài có cơ hội tìm kiếm hình thái cuối cùng của nghề nghiệp nào đó, đạt tới tiến hóa thân thể và linh hồn, từ đó siêu phàm nhập thánh, chúc ngài chơi game vui vẻ!”

Câu nói này khiến Giang Khải đột nhiên bừng tỉnh, hắn suýt nữa bị nơi thế ngoại đào nguyên như trong tranh vẽ này lừa.

“Nơi này là… Quỷ Tinh!” Giang Khải lập tức cảnh giác.

Trong khu rừng bên cạnh hắn có khả năng cất giấu nguy hiểm trí mạng!

Giọng nữ kia tiếp tục nói, “Hiện tại ngài đang trong thời gian bảo hộ kéo dài 10 phút, đã hoàn tất kiểm tra số liệu ban đầu của ngài, số liệu như sau…”

Giang Khải đột nhiên nhớ đến đồ vật mà mình mang vào, cúi đầu xem xét, phát hiện hai tấm thẻ nắm chặt trong tay đã thay đổi.

Trong tay hắn nắm một khối màn hình có hình vuông, chiếc đồng hồ có hai sợi dây bằng da và một ống thủy tinh dài đựng đầy chất lỏng màu xanh biếc, hai đầu có nắp kim loại và đế.

Giang Khải vội vàng đeo đồng hồ, trong nháy mắt đồng hồ tiếp xúc với cổ tay Giang Khải đã hoàn thành khởi động máy.

Hệ thống trong Thiên Chức cũng chí là giọng nữ này, chỉ có lúc thuộc tính của phương diện nào đó được tăng lên, hoặc là trạng thái xảy ra thay đổi mới có nhắc nhở, sau đó không có cách nào do người chơi tự chủ gọi ra.

Lúc này cần một số công cụ ghi chép.

Đồng hồ số liệu có thể chứa đựng số liệu, được điều ra bất cứ lúc nào, đồng thời có biểu hiện thời gian, thường dùng để điều động tư liệu trong kho số liệu, phân biệt phương hướng, ghi chép đủ loại đặc điểm của địa điểm, đánh giá thuộc cùng đủ loại chức năng.

Đồng hồ giá cả càng cao, chức năng càng phong phú, sai sót số liệu càng nhỏ, dung lượng ghi nhớ số liệu càng lớn.

Nghe nói hai chiếc đồng hồ mới nhất của Liệp thần giả và Tầm nhìn có thể căn cứ vào số liệu của đôi bên để mô phỏng chiến đấu, vô cùng tân tiến.

Chiếc Người không biết sợ của Giang Khải có thể ghi chép số liệu đã đủ rồi.

Giọng nữ nhân vang lên.

【 Người chơi: Giang Khải 】

【 Trị số ban đầu như sau 】

【 Lực lượng: 1 (phổ thông) 】

【 Thể trạng: 2 (ưu tú) 】

【 Nhanh nhẹn: 3 (hiếm thấy) 】

【 Tinh thần lực: 3 (hiếm thấy) 】

【 Đẳng cấp: cấp một 】

【 Chức nghiệp: không 】

Sau khi giọng nữ công bố số liệu ban đầu thì không nói gì nữa, Giang Khải kiểm tra đồng hồ của mình.

Chi tiết của hắn đã được ghi chép lại.

“Vừa rồi là 13 giờ 11 phút, thời gian bảo hộ đến 13 giờ 21 phút!” Trong lòng Giang Khải nhớ kỹ thời gian bảo hộ, hiện tại còn chưa trôi qua một phút, hắn vẫn an toàn.

Nhìn định vị thuộc tính của Thiên Chức với mình, Giang Khải vẫn khá hài lòng.

“Ta nhớ có người từng nói số liệu ban đầu có bốn bậc, ‘thấp’ ‘phổ thông’ ‘ưu tú’ và ‘hiếm thấy’, trước khi người bình thường tiến vào Thiên Chức đều sẽ đặc biệt tiến hành huấn luyện bốn thuộc tính cơ sở này, vậy có thể đạt tới cấp độ ‘ưu tú’, còn cấp độ ‘hiếm thấy’ lại cần thiên phú hơn người, không cách nào chỉ dựa vào huấn luyện để đạt được.”

“Ta lại có hai hạng mục thuộc tính ‘hiếm thấy’ đã vô cùng tốt.” Giang Khải nói thầm, “Nhưng lực lượng của ta là phổ thông… Ai, ta thật sự không tính là mạnh mẽ.”

Tùy từng người mà trị số ban đầu cũng khác nhau, đều có cao

thấp, nhưng theo đẳng cấp và chức nghiệp tăng lên, ưu thế số liệu hoàn toàn có thể thông qua sự tăng lên sau này để đền bù.

Hơn nữa, trước mắt phải thông qua thí luyện người mới, chút thuộc tính này còn thiếu rất nhiều!

Thời gian bảo hộ còn chín phút, Giang Khải cầm ống thủy tinh màu xanh này.

Hắn nhìn chằm chằm ống dẫn màu xanh kia.

Trên đồng hồ biểu hiện, 【 So sánh số liệu, hoàn thành giám định đồ vật 】

【 Tài liệu chuyển chức Thiên Mệnh, độ hiếm có: Hiếm thấy 】

Tất nhiên Giang Khải biết đây là cái gì, hô hấp của hắn cũng nhanh hơn, sau khi hắn ổn định cảm xúc mới từ từ mở nút thắt trên ống thủy tinh ra.

Đột nhiên, Giang Khải một hơi rót hết chất lỏng màu xanh biếc này vào trong miệng.

Sau đó hắn ngồi dưới đất, hai mắt trợn lên, thở hổn hển chờ đợi kết quả cuối cùng.

Chương 14 - Dân cờ bạc

Thời gian dần trôi qua, Giang Khải cảm giác được trong cơ thể có một dòng nước ấm đang theo dòng máu trong người hắn chảy qua mỗi một chỗ trong cơ thể.

Một loại cảm giác khô nóng trải rộng cả người, càng ngày càng nóng, càng ngày càng nóng…

Thời gian trôi qua từng giây từng phút, thời gian bảo hộ chỉ còn lại một phút sau cùng!

“Nóng quá!” Giang Khải nắm lấy lồng ngực của mình, nghiến chặt hàm răng, đôi mắt đỏ ai trợn lên, “Thiên Chức, Quỷ Tinh, các ngươi có dám để lão tử chuyển chức thành công hay không! Có dám không!”

Huấn luyện viên nói không sai chút nào, lúc này trong cơ thể Giang Khải như có một ngọn lửa, cảm giác giống hệt với hiện thực.

Giang Khải nhìn thời gian trên đồng hồ đeo tay, thời gian bảo hộ sắp hết nhưng việc chuyển chức còn chưa hoàn thành.

“Đáng chết, người khác chuyển chức không phải điều hoàn thành trong hai ba phút sao, đến lượt ta… Rốt cuộc có thành công hay không lại không có chút phản hồi gì!” Giang Khải nhìn thoáng qua xung quanh, chống đất đứng lên.

“Khu thí luyện có ít nhất ba loại quái thú có thể cảm giác được nhiệt lượng, hiện tại ta tương đương với bia ngắm sống!”

Nghĩ đến đây, Giang Khải nhìn quanh, thất tha thất thểu chui vào sâu trong rừng cây.

Thời gian trên đồng hồ biểu hiện 13 giờ 22 phút, thời gian bảo hộ kết thúc!

Cho đến lúc này, Giang Khải mới đột nhiên cảm nhận được sự khủng bố của khu thí luyện.

Trong khu rừng rậm rạp xung quanh phát ra tiếng xào xạc, tiếng chim hót trên đỉnh đầu cũng không còn êm tai.

Những sinh vật khủng bố trí mạng trên bảng vẽ xuất hiện trong đầu hắn, bất kỳ một loại nào trong đó đều có năng lực giết chết hắn!

Hắn như một con mồi tránh né thợ săn, không có mục tiêu, hoảng hốt chạy bừa, tránh né sự săn giết của vô số thợ săn.

Trong lúc vội vàng nhánh cây cào rách chiếc quần lót còn sót lại của Giang Khải, lòng bàn chân cũng truyền đến từng cảm giác đau đớn.

Cho dù là người nhiều lần tham gia thí luyện người mới kia cũng mười không còn một, đủ thấy sự đáng sợ của vùng rừng rậm này.

Huống hồ, trạng thái hiện tại của Giang Khải rất khác thường, cả người khô nóng khiến quái thú am hiểu cách truy tìm nhiệt lượng càng dễ phát hiện hắn.

Chuyển chức không thành công, ngược lại khiến hắn rơi vào nguy cơ càng lớn hơn!

Đang chạy trốn, Giang Khải còn đang để ý tình huống của mình, 15 phút trôi qua chuyển chức vẫn chưa hoàn thành.

Chạy ra một khoảng cách, Giang Khải ý thực được lần chuyển chức này quá khác thường, hắn đột nhiên dừng lại.

“Không biết vì sao ta chuyển chức lại kéo dài lâu như vậy… Không thể mù quáng chạy trốn như thế, ta căn bản không biết những dã thú kia ở đâu, chạy thế này chỉ có chết nhanh hơn.”

Trong lúc vô cùng bối rối, Giang Khải rất khó để mình tỉnh táo lại.

Lúc này, hắn nghĩ đến đại ca, nghĩ đến di thư của đại ca.

Nếu còn có hy vọng, tử vong cũng không đáng sợ… Bây giờ hắn đang ở trong Thiên Chức, đây là niềm hy vọng của hắn!

Đột nhiên, Giang Khải tự tát một cái thật mạnh!

“Giang Khải ơi Giang Khải, đã nói không tiếc bất cứ giá nào thông qua thí luyện, nhìn dáng vẻ nhếch nhác này của ngươi đi!”

Một tát này khiến Giang Khải bình tĩnh lại.

Đầu tiên hắn quan sát hoàn cảnh xung quanh, sau khi xác định xung quanh không có sự uy hiếp rõ ràng, lại kiểm tra tình huống của mình.

Cả người khô nóng, lục phủ ngũ tạng như đang bị thiêu đốt, đau khổ không thể tả, loại tình huống này chắc là phản ứng trong lúc chuyển chức, hắn không có cách nào đánh giá.

Quần lót rách mấy lỗ, trên người, trên chân đều có vết máu.

“Cơ thể nóng lên sẽ khiến tốc độ trao đổi chất của ta tăng lên, để lại càng nhiều mùi vị, còn có vết máu sẽ khiến dã thú có khứu giác bén nhạy càng dễ tìm được ta.”

Giang Khải hơi híp mắt lại, “Nhất định phải tìm một chỗ chờ đợi hiệu quả chuyển chức kết thúc!”

Đúng lúc này, khu rừng sau lưng Giang Khải đột nhiên phát ra một tiếng xào xạc nhỏ xíu.

Giang Khải lập tức quay đầu nhìn lại, vừa nhìn trái tim hắn đã suýt nhảy ra khỏi lồng ngực.

Phía sau mấy gốc thực vật lại cất giấu một đôi mắt màu hổ phách, lúc này còn đang quan sát hắn.

Vừa nãy mình kiểm tra xung quanh lại không hề phát hiện ra!

“Quỷ Tinh Độc thứ dã trư!”

Loại dã thú này có thân thể dài tới 1m5, thân thể to khỏe, cả người mọc đầy lông thép màu xanh sẫm, có thể ẩn nấp hoàn mỹ trong cành lá xung quanh.

Trong lông thép chứa độc tính gây tê liệt, Độc thứ dã trư còn có thể bắn gai độc ra hai mươi mét, một khi bị đâm trúng cảm giác tê liệt sẽ nhanh chóng lan tràn cả người, trong vòng ba trăm mét sẽ

đánh mất lực hành động, cuối cùng trở thành đồ ăn của Độc thứ dã trư.

Gần như là phản xạ có điều kiện, Giang Khải lập tức lao đi, chạy như điên về phía trước.

Giang Khải vừa hành động, Độc thứ dã trư kia cũng không tiếp tục ẩn nấp nữa, xông ra từ trong rừng cây, đuổi sát Giang Khải.

Vèo vèo vèo, hơn mười tiếng xé gió truyền đến từ phía sau, tốc độ cực nhanh.

Phần lớn gai độc đã bị cây rừng xung quanh ngăn lại, nhưng cũng có mấy cây xuyên qua chướng ngại vật bắn thẳng đến Giang Khải.

Chương 15 - Dân cờ bạc (2)

Giang Khải vội vàng chuyển hướng tránh né.

Nhưng còn chưa đợi hắn kịp phản ứng, Độc thứ dã trư lại bắn ra hơn hai mươi cây gai độc.

Dù độ nhanh nhẹn của Giang Khải là "hiếm thấy", hắn cũng chỉ là một người bình thường, hơn nữa lúc này trạng thái cực kém.

Phù một tiếng, một cây gai độc đúng lúc bắn trúng mông trái của Giang Khải!

"Không tốt!" Giang Khải kêu lên một tiếng.

Trong nháy mắt bị bắn trúng, Giang Khải lập tức cảm giác được khu vực bị bắn trúng chết lặng, hơn nữa nó còn đang mở rộng đến bắp đùi!

Sau khi Độc thứ dã trư thấy con mồi trúng tên thoáng hãm lại tốc độ, nó biết con mồi này không chạy được bao xa, chẳng mấy chốc sẽ trở thành món ăn trong đĩa của mình.

Giang Khải vẫn đang liều mạng chạy trốn.

Hiệu quả tê liệt trên chân trái đã mở rộng đến một bên bắp đùi còn lại, hắn đi đường khập khiễng, đã không tính là "chạy" nữa.

"Đáng chết, chẳng lẽ cứ kết thúc như vậy?! Lúc này thí luyện vừa bắt đầu!" Giang Khải cắn răng, vẻ mặt dữ tợn, dùng hết sức lực cả người để di chuyển.

Đẩy nhánh cây trước mắt ra, Giang Khải thấy mình lại đứng trên một vách đá.

Ở chỗ mười mấy mét dưới vách núi là một con sông nước chảy xiết, thế nước mạnh mẽ, nhìn từ dòng nước chập trùng có thể biến trong lòng sông che kín nham thạch, nước sông cũng không phải rất sâu.

Độc thứ dã trư đã thoát ra từ trong rừng, cặp mắt màu hổ phách của nó nhìn chằm chằm vào con mồi.

Con mồi của nó đã ngã co quắp trên mặt đất!

Giang Khải thấy Độc thứ dã trư đã tới gần lại quay đầu nhìn thoáng qua phương hướng dòng sông dưới vách núi.

Nhảy xuống, cửu tử nhất sinh, không nhảy, chắc chắn phải chết!

Nói thật, thật ra Giang Khải không thích đánh cược, nhưng điều thú vị là trong khoảng thời gian này hắn đều đang đánh cược!

Cược một con đường sống!

Giang Khải dùng hết sức lực cả người vặn vẹo phần eo, lăn xuống từ trên vách đá!

Ngã xuống từ nơi này, sống hay chết chỉ có thể đánh cược một lần!

Ngay lúc Giang Khải quyết định đánh cược rơi xuống từ vách núi, bên tai hắn lại vang lên giọng hệ thống Thiên Chức.

Giọng nữ ưu nhã dễ nghe kia nói.

【 Chúc mừng ngài hoàn thành chuyển chức Thiên Mệnh, khí chất của ngài rất phù hợp với Dân cờ bạc, ngài đã thành công chuyển chức thành một tên "Dân cờ bạc" quang vinh. 】

【 Sau khi chuyển chức thành công, thuộc tính ban đầu của ngài tăng lên gấp đôi, cũng thu hoạch được thiên phú đặc biệt của chức nghiệp. 】

【 Thiên phú đặc biệt của chức nghiệp "Gấp bội", ngài nhận được phần thưởng và trừng phạt từ hệ thống đều phát động hiệu quả gấp đôi, cũng có tỷ lệ 1% phát động hiệu quả cường hóa "Siêu cấp gấp bội", ban thưởng và trừng phạt sẽ có hiệu quả gấp mười lần. 】

【 Phát động thiên phú "Gấp bội"! Sửa đổi trị số tăng lên thuộc tính chuyển chức! Sửa đổi số lượng thu hoạch thiên phú! 】

【 Sau khi chuyển chức thành công, thuộc tính ban đầu của ngài tăng lên gấp bốn lần. Ngài đạt được thiên phú thứ hai ngoài định mức. 】

【 Thiên phú thứ hai là thiên phú ngẫu nhiên, thiên phú "Bạo kích", tỷ lệ 1% phát động gấp đôi bạo kích tổn thương. 】

【 Phát động thiên phú "Siêu cấp gấp bội"! Sửa đổi thuộc tính thiên phú ngẫu nhiên! 】

【 "Siêu cấp bạo kích", tỷ lệ một phần ngàn phát động 200 lần bạo kích tổn thương. 】

【 Lại chúc mừng ngài hoàn thành chuyển chức chức nghiệp, chúc cho con đường thăm dò trong tương lai của ngài sẽ hoàn thiện được nghề nghiệp này, đạt tới cảnh giới siêu phàm nhập thánh, chúc ngài chơi game vui vẻ! 】

Hệ thống vừa nói xong lời chúc mừng, Giang Khải đã rơi thẳng vào nước sông lạnh băng…

Quả nhiên lòng sông rất thấp, thân thể Giang Khải lập tức đập vào một khối nham thạch ở đáy sông.

Sự va chạm mạnh này khiến Giang Khải đau không thể tả, hắn lại tưởng mình sẽ chết ở chỗ này.

Nhưng điều kỳ quái là sau khi va chạm mạnh như vậy, Giang Khải lại duy trì sự tỉnh táo cao độ.

Cũng may hai chân của mình tê liệt, cũng không cảm thấy quá đau đớn.

Sau khi trồi lên từ đáy sông, ngoại trừ cảm thấy sau lưng hơn đau đớn, nước sông hơi lạnh, Giang Khải lại không có cảm giác khác thường nào nữa.

Ngay cả cảm giác cả người khô nóng cũng biến mất, cánh tay có lực lượng dùng không hết!

Vốn hắn không có cách nào thoát khỏi dòng sông chảy xiết, nhưng bây giờ hắn chỉ dựa vào hai tay lại có thể bơi đến bờ.

Sau khi bò lên bờ, Giang Khải bất chấp gì khác xem xét đồng hồ trước tiên.

Lúc này cột số liệu của hắn đã xảy ra sự thay đổi.

【 Người chơi: Giang Khải 】

【 Chức nghiệp: Dân cờ bạc 】

【 Đẳng cấp: cấp 1 】

【 Lực lượng: 4 】

【 Thể trạng: 8 】

【 Nhanh nhẹn: 12 】

【 Tinh thần lực: 12 】

【 Thiên phú chức nghiệp: “Gấp bội”, phần thưởng và trừng phạt từ hệ thống đều phát động hiệu quả gấp đôi, cũng có tỷ lệ 1% phát động hiệu quả cường hóa “Siêu cấp gấp bội”, sửa đổi ban thưởng và trừng phạt hiệu quả gấp mười lần. 】

【 Thiên phú 2: “Siêu cấp bạo kích”, tỷ lệ một phần ngàn phát động 200 lần bạo kích tổn thương. 】

Chương 16 - Ngươi không được đến đây

Thấy trên đồng hồ viết rõ ràng nghề nghiệp, thiên phú chức nghiệp của hắn, Giang Khải trợn to hai mắt, vẻ mặt không thể tin được.

Trong quá trình ngã xuống sườn núi vừa rồi, mình đã hoàn thành chuyển chức?

Hắn chuyển chức thành một tên "Dân cờ bạc"?

Giang Khải vô cùng xác định chức nghiệp này không chỉ ở Hoa Hạ, cũng chưa từng xuất hiện ở quốc gia khác, tuyệt đối là một chức nghiệp hoàn toàn mới.

Nhưng điều này cũng không phải thứ khiến người ta khiếp sợ, điều khoa trương hơn là hắn còn có thiên phú thứ hai?

"Tỷ lệ một phần ngàn phát động 200 lần bạo kích… Hít… Thiên phú quỷ quái này, ta, ta nên khóc hay nên cười?!"

Đánh một ngàn lần bạo kích một lần? Một lần bạo kích hai trăm lần?!

Tỷ lệ phát động Siêu cấp bạo kích thấp hơn gấp mười lần nhưng hiệu quả bạo kích tăng lên gấp trăm lần, lợi ích tăng lên gấp mười lần bạo kích bình thường!

Nhưng tỷ lệ một phần ngàn thật sự khiến Giang Khải cảm thấy đây là cái bánh vẽ!

"Dù sao đây cũng là thiên phú thứ hai, dù sao cũng tốt hơn không có." Giang Khải lẩm bẩm một câu.

Việc này đến quá đột ngột, Giang Khải chậm rãi buông tay xuống, đến bây giờ vẫn cảm giác mình đang nằm mơ.

Tài liệu chuyển chức tàn khuyết thành công!

Hiện tại trên mạng không có bất kỳ giới thiệu gì liên quan đến nghề nghiệp "Dân cờ bạc", đây là một chức nghiệp hoàn toàn mới!

Trong Thiên Chức, chức nghiệp giống nhau cũng sẽ xuất hiện thiên phú chức nghiệp khác biệt, vì không có Dân cờ bạc khác nên Giang Khải không cách nào so sánh cấp bậc thiên phú của mình.

Hiện tại xem ra "Gấp bội" cũng rất mạnh, ban thưởng và trừng phạt đều là gấp đôi, còn có tỷ lệ thấp phát động "Siêu cấp gấp bội"!

"Đây đúng là 'Dân cờ bạc'." Giang Khải than thở nói, "Nhưng cường độ trừng phạt của Thiên Chức càng ác hơn ban thưởng, ví dụ như tử vong logout chẳng những trang bị kinh nghiệm chịu tổn thất to lớn, còn không được online trong vòng một tháng, nếu ta tử vong một lần chẳng may nhận một cái trừng phạt Siêu cấp gấp bội, không phải xong đời…"

Chỉ vì một lần Siêu cấp gấp bội mà mười tháng không thể online? Nghĩ thôi cũng hơi dọa người!

"Mẹ nó, đây là muốn chơi lớn!"

Ngây người một lát, Giang Khải không khỏi nở nụ cười.

"Nghĩ nhiều như vậy làm gì, ta có thể chuyển chức thành công đã phải cảm ơn trời đất!"

"Không phải chỉ là gấp bội sao, lão tử đánh cược với ngươi!"

Lấy lại tinh thần, Giang Khải kiểm tra tình huống của mình một chút.

Gai độc của Độc thứ dã trư còn cắm ở trên mông, hai chân còn trong trạng thái tê liệt, hơn nữa còn có một việc rất xấu hổ là chiếc quần đùi duy nhất đã rách mấy cái lỗ.

Vấn đề quần cũng phải bỏ qua thôi, đoán chừng người mới khác gặp nguy hiểm cũng không tốt hơn.

Tin tức tốt là gai độc của dã trư cũng không tiếp tục lan tràn, qua một khoảng thời gian biết đâu cảm giác tê liệt hai chân sẽ biến

mất.

Mặt khác, sau khi thuộc tính tăng lên trên diện rộng, thật ra trạng thái của Giang Khải cũng không tệ lắm.

Lực lượng hai tay tăng lên, thể lực dồi dào, đầu óc rõ ràng.

Sau khi Giang Khải nhịn đau rút ra gai độc, ngẩng đầu nhìn về phía vách núi.

Trên vách đá, con Độc thứ dã trư kia lại đứng trên vách núi, đôi mắt màu hổ phách đang nhìn chằm chằm vào mình.

Thấy cảnh này, Giang Khải không nhịn được rùng mình một cái, tên kia vẫn chưa từ bỏ!

Độc thứ dã trư vòng vo bên bờ vực vài vòng, không tìm thấy đường xuống lại xoay người chui vào rừng cây sau lưng.

Giang Khải rất chắc chắn tên kia muốn đi xuống từ chỗ khác.

“Đây là không muốn buông tha cho ta?! Chờ hai chân ta khôi phục lại chơi với ngươi!” Giang Khải tức giận nói.

Hắn vốn định tiện tay ném gai độc trong tay đi, nhưng nghĩ lại lúc này có khả năng gai độc của Độc thứ dã trư đã không có độc tính, nhưng lại cứng cỏi hơn gậy gỗ bình thường rất nhiều, cứ như một cây gai sắt.

“Giữ lại cây gai sắt này!”

Lấy trạng thái hiện tại của hắn, di chuyển trên đất liền chắc chắn không được, thứ duy nhất có thể lợi dụng cũng là con sông trước mắt.

Đây là cách duy nhất thoát khỏi Độc thứ dã trư.

Giang Khải tìm được một đoạn gỗ ở bên bờ kéo vào trong nước, bản thân lại ôm chặt đoạn gỗ rồi tiến vào trong nước.

Nước sông lạnh băng cọ rửa thân thể Giang Khải, hắn há to miệng bị sặc nước, cùng đoạn gỗ này chìm nổi ở trong dòng nước nhanh

chóng di chuyển về phía hạ du.

Nhìn từ phương hướng của dòng sông gần như song song với nơi mà Giang Khải cần đến, nhưng hiện tại hắn cũng không thể quan tâm những điều này, sống sót trước lại nói.

Ngày đầu tiên thí luyện người mới, 7 giờ 40 phút tối.

Nước sông lạnh băng nhanh chóng tiêu hao thể lực của Giang Khải, hắn đã cảm giác được cơn lạnh lẽo không cách nào chống cự, bơi về phía bên bờ.

“Ta cũng không tin trôi xa như vậy tên kia còn có thể tìm đến ta!” Giang Khải ngồi bên bờ, cẩn thận quan sát xung quanh.

Đến tối khu thí luyện còn khủng bố hơn ban ngày!

Hắn không dám nhóm lửa, có vài dã thú sợ ánh lửa nhưng cùng lúc sẽ dẫn tới những dã thú khác, ví dụ như Trường cảnh nhân kiểm thú xếp hạng ba đánh giết người mới.

Chương 17 - Ngươi không được đến đây (2)

Chúng nó sợ ánh nắng không sợ ánh lửa.

Một khi thứ đồ chơi kia xuất hiện, chỉ vẻ ngoài đã có thể dọa người ta gần chết.

Lúc này Giang Khải vừa đói vừa lạnh, mỏi mệt không chịu nổi, chân trái vẫn ở trong trạng thái tê liệt, vẫn thường xuyên lo lắng hãi hùng.

Xung quanh có chút gió thổi cỏ lay cũng có thể khiến trái tim hắn treo cao.

Hắn chỉ có thể tìm ra một khoảng nham thạch lõm xuống ở bờ sông, dựa lưng vào vách đá nghỉ ngơi một chút.

Trải qua một ngày chạy trốn, sự nhận biết của Giang Khải với thí luyện người mới càng chân thật hơn.

“Đây là thí luyện người mới! Nếu không phải ta hoàn thành chuyển chức vào thời khắc mấu chốt, tăng cường thuộc tính, đã bị đào thải ngay ngày đầu tiên!”

Chẳng trách tỷ lệ thông qua thí luyện người mới thấp như vậy.

Chạy trốn nửa ngày, cơn buồn ngủ ập tới, Giang Khải không ngừng nhắc nhở mình không được ngủ.

Ngay lúc hắn sắp không tiếp tục kiên trì được nữa, đột nhiên nghe thấy đằng xa vang lên một tiếng hét chói tai nữ cao!

“Có người?!” Giang Khải lập tức cảnh giác, cơn buồn ngủ biến mất hơn phân nửa.

Theo lý thuyết, cho dù gặp được nguy hiểm thì người mới cũng không có khả năng phát ra tiếng kêu to như vậy, làm vậy chỉ hấp dẫn càng nhiều dị thú hơn.

Giang Khải càng do dự, lúc đầu hắn không muốn quản việc của người khác, nhưng tiếng kêu vừa rồi khiến hắn có một loại cảm giác đã từng quen biết…

Nghĩ đến đây, Giang Khải vội vàng chống một cây gậy gỗ đi về phía phát ra tiếng hét.

…

“Tiếng hét vang lên gần đây.” Giang Khải cẩn thận kiểm tra tình huống xung quanh, đúng lúc này hắn nghe được tiếng vang bên trái, tiếng động còn không nhỏ.

“Chạy đến bên kia!” Giang Khải lập tức tiến đến.

Không lâu sau, Giang Khải trốn ở trong rừng phát hiện phía trước có một khu vực khá rộng lớn, hai bóng đen to lớn đang chém giết!

“Ngươi không được đến đây! A!” Người mới kia vừa khàn giọng hô hào, vừa một quyền đánh bay bóng đen kia!

Tên bị đánh bay đập vào cây cối, ba bốn gốc cây to cỡ miệng chén trực tiếp bị đụng gãy!

Giang Khải thấy cảnh này trợn to mắt.

Dựa vào ánh trắng, hắn đã có thể nhận ra hai bên đang chém giết, một bên trong số đó chính là Trường cảnh nhân kiểm thú khiến người mới nghe tên đã sợ mất mật, thân thể của nó thật sự quá dễ phân biệt.

Trường cảnh nhân kiểm thú kia đạt tới khoảng 2m7, khuôn mặt người kia cực kỳ giống một trẻ sơ sinh vặn vẹo khuôn mặt mỉm cười.

Điều khiến Giang Khải sợ hãi hơn là người mới kia một quyền đánh bay một Nhân kiểm thú mấy trăm cân ra ngoài!

Giọng nói, thân thể, hành động của tên kia… Giang Khải thật sự không dám tin vào hai mắt của mình.

“Trụ Tử?!”

Không sai, tiếng hét nữ cao vừa rồi là do con hàng này phát ra.

Người bình thường gặp được nguy hiểm chắc chắn sẽ không kêu to như vậy, vậy chẳng khác nào muốn chết.

Nhưng hắn ta là Trụ Tử, lá gan của tên này rất nhỏ, đêm hôm khuya khoắt bị khuôn mặt của Nhân kiểm thú kia đuổi theo, đoán chừng hoảng sợ đến mức trực tiếp hét ra âm điệu nữ cao.

Nhưng vấn đề là, dù Trụ Tử có lực lượng khủng bố cũng không có khả năng một quyền đánh bay Nhân kiểm thú năm sáu trăm cân.

Một loại khả năng xuất hiện trong đầu Giang Khải.

Con hàng này… Không phải… Đã chuyển chức chứ!

Không biết đôi bên đọ sức bao lâu, trên người Trụ Tử đã xuất hiện đầy vết thương.

Có lẽ Nhân kiểm thú cũng ngơ ngác, trước đó con mồi còn không ngừng kêu sợ hãi, vừa ra tay đã đánh bay mình?

Đại khái bị đối phương chọc giận, Nhân kiểm thú nghiêng người muốn nhào tới.

“Ngươi đừng tới! Dọa chết lão tử!” Trụ Tử kêu khóc lao đến trước mặt Nhân kiểm thú, cưỡi trên người Nhân kiểm thú, một bộ tổ hợp quyền nện xuống Nhân kiểm thú.

Từng đấm từng đấm có lực lượng cực kỳ khủng bố, nện vào trên người Nhân kiểm thú ầm ầm rung động.

Lực phòng ngự của Nhân kiểm thú càng thêm kinh người, bị Trụ Tử hành hung một trận lại chiến ý không giảm.

Nó nâng cái cổ thật dài lên, nhân lúc Trụ Tử không cách nào phòng ngự sau lưng cắn một phát vào vai Trụ Tử.

Ở chỗ tối, trong lòng Giang Khải nóng như lửa đốt.

Hiện tại chuyện này quá khẩn cấp, Nhân kiểm thú bị đả kích nhưng vẫn có lực chiến đấu, lực cắn kinh khủng của nó đủ khiến

Trụ Tử bị thương chết ở chỗ này!

Điều tồi tệ hơn là, nếu không nhanh chóng rời khỏi nơi này còn có càng nhiều dã thú chạy đến.

Nghĩ tới đây, Giang Khải nắm chặt cây gai sắt trong tay, cắn răng một cái, một chân nhảy tới!

Trên vai Trụ Tử truyền đến cơn đau dữ dội, một tay của hắn ta nắm chặt cái cổ dài của Nhân kiểm thú, nhưng lực cắn của Nhân kiểm thú có tiếng tương đương với hai con hổ đông bắc, hắn ta cảm giác bả vai gần như bị Nhân kiểm thú mạnh mẽ cắn xuống!

Nhưng đúng lúc này Trụ Tử đột nhiên nghe thấy một giọng nói quen thuộc.

“Trụ Tử, đừng sợ, ta đến đây!”

Là huynh đệ vài chục năm, Trụ Tử lập tức nhận ra người đến là Giang Khải!

“Đè đầu nó lại!” Giang Khải giận dữ hét lên.

Trụ Tử lập tức làm theo, ngay sau đó bả vai truyền đến một tiếng phù, máu tươi vẩy ra…

Chương 18 - Chức nghiệp của Trụ Tử

Hai tay Giang Khải nắm chặt gai độc, dùng hết sực lực cả người hung hăng cắm gai độc vào khuôn mặt xấu xí của con Nhân kiểm thú kia.

Gai của Độc thứ dã trư thật sự cứng rắn, cộng thêm Giang Khải nắm bắt thời cơ đánh lén cực tốt, một kích toàn lực gai sắt đâm thẳng vào khuôn mặt Nhân kiểm thú, đi sâu vào cổ họng!

Giọng nữ của hệ thống Thiên Chức vang lên.

【 Hoàn thành đánh giết, lấy được 2 kinh nghiệm, khoảng cách tăng cấp còn thiếu 98 điểm kinh nghiệm. 】

【 Thu hoạch được món đồ "Xác Trường cảnh nhân kiểm thú" (có thể mổ xẻ) 】

Nhân kiểm thú trên mặt đất đột nhiên biến thành một tấm thẻ, hoa văn vẽ trên tấm thẻ là trạng thái chết của Nhân kiểm thú.

"Giang Khải!" Trụ Tử quay đầu, kích động nhìn về phía Giang Khải.

Nhưng Giang Khải đâu có thời gian quan tâm thăng cấp cái gì, nhặt tấm thẻ trên mặt đất lên vội nói với Viên Trụ, "Rời khỏi nơi này trước, nhanh!"

…

Giang Khải và Viên Trụ trốn trong đám nham thạch ở bờ sông.

Khu thí luyện không có chỗ an toàn tuyệt đối, tình huống của hai người cũng tốt không thể đi quá xa.

Nơi này thuận tiện cho Trụ Tử xử lý vết thương, cũng dễ phát hiện dã thú, hai người chỉ có thể nghỉ ngơi ở đây trước.

Thương thế của Trụ Tử rất nghiêm trọng, trên người có nhiều vết thương không ngừng chảy máu.

Giang Khải tự hỏi, nếu mình chịu thương thế nghiêm giọng giống vậy có lẽ đã chết.

Giang Khải đơn giản rửa sạch vết thương giúp Trụ Tử, tiếp theo chỉ có thể chờ đợi hắn ta tự chống đỡ.

Trạng thái của Trụ Tử cũng không tệ, sau khi thấy Giang Khải có vẻ rất hưng phấn.

“Giang Khải, ta vẫn đang tìm ngươi!” Trụ Tử cũng không để ý đến thương thế của mình, “Ngươi biết không, ta chuyển chức rồi!”

Giang Khải nhíu mày, “Đã nhìn ra, ngươi chưa chuyển chức đã sớm chết, nhưng ngươi lấy đâu ra tài liệu chuyển chức?”

“Nói ra chắc ngươi không tin, ngươi còn nhớ nam nhân bị đuổi giết mà chúng ta gặp được ở trong ngõ tối không?”

Giang Khải suy nghĩ, gật đầu, “Nhớ kỹ.”

“Hắn chạy trốn đến chỗ nhà chúng ta, ta cứu hắn, hắn cho ta một phần tài liệu chuyển chức.”

“Vậy cũng được?” Giang Khải ngạc nhiên nói, “Hắn là ai?”

Việc ở trong ngõ tối rắc rối, đây không phải việc mà đám dân chúng thấp cổ bé họng như bọn họ có thể hiểu rõ, Giang Khải vẫn hy vọng Trụ Tử tránh xa rắc rối.

“Hắn nói hắn không phải người xấu, ôi, dù sao hắn cũng đồng ý với chúng ta sẽ nhanh chóng rời đi.” Trụ Tử nói.

Giang Khải gật đầu, xem ra tốt nhất nên đến nhà Trụ Tử xem thử.

Nhưng nói đi cũng phải nói lại người kia có thể cho Trụ Tử tài liệu chuyển chức, ít nhất cũng là người có ơn tất báo.

“Hắn đưa cho ngươi tài liệu gì?”

Trụ Tử hoàn toàn không để ý vết thương trên người, cười hì hì nhìn về phía Giang Khải, “Võ đồ!”

“Võ đồ?!” Nghe được hai chữ này, Giang Khải thật sự sợ ngây người.

Mười mấy năm trước từng xuất hiện một phần tài liệu chuyển chức Võ đồ, lúc đó giá sau cùng đạt đến 51 triệu liên minh tệ kinh người!

Không hề nói khoa trương, Võ đồ là chức nghiệp mạnh nhất Hoa Hạ, cũng có thể là át chủ bài để chống lại chức nghiệp mạnh nhất của quốc gia khác!

Nếu bán tài liệu này đi, có số tiền kia nhà Trụ Tử có thể trực tiếp bước vào hàng ngũ phú hào.

Trụ Tử thấy vẻ mặt của Giang Khải cũng muốn biết hắn đang suy nghĩ điều gì, tiếc nuối lắc đầu nói, “Ta cũng muốn bán đi, nhưng lúc người kia đưa tài liệu cho ta đã đưa ra một điều kiện, đó là ta nhất định phải thông qua thí luyện người mới, nếu năm nay không thông qua, sang năm có phải mua giấy xác nhận tư cách cũng phải đến!”

“Hắn nói, ta nhất định phải trở nên cường đại.”

Giang Khải cau mày, điều kiện này nghe hơi kỳ quái.

Điều kiện tốt như vậy, hình như cũng không có chỗ gì xấu với Trụ Tử.

“Đúng rồi, Giang Khải, ngươi thế nào? Tài liệu tàn khuyết thành công không?”

Giang Khải kể lại trải nghiệm của mình một lần, “Vận khí không tệ, cuối cùng đã thành công, chỉ cần thông qua thí luyện người mới thì ta có thể kiếm tiền.”

“Dân cờ bạc… Chức nghiệp mới!” Viên Trụ ngạc nhiên nhìn về phía Giang Khải.

Giang Khải không quan tâm nói, “Mặc kệ nhiều như vậy, mục đích

chủ yếu để ta đến Thiên Chức là kiếm tiền. Hiện tại mấu chốt nhất là thông qua thí luyện người mới."

"Thí luyện người mới này thật đáng sợ." Giang Khải nói từ đáy lòng.

Bọn họ mới đến thí luyện người mới nửa ngày, hai người đều là vừa trở về từ cõi chết!

Trụ Tử cũng thấu hiểu rõ ràng điều này, hiện tại hắn ta có chức nghiệp mạnh nhất Hoa Hạ nhưng cũng suýt chết trong buổi tối thí luyện đầu tiên!

"Đúng rồi, cây gai sắt của ngươi ở đâu ra? Ta cũng muốn kiếm một cây." Trụ Tử kỳ quái hỏi.

Giang Khải trợn mắt liếc nhìn Trụ Tử, "Ngươi cũng muốn kiếm một cây? Đây là gai sắt của Độc thứ dã trư! Kiếm thế nào… Thuyền cỏ mượn tên(1)!"

(1) 草船借箭: Thảo thuyền tá tiễn: câu chuyện Khổng Minh dùng thuyền cỏ để mượn tên của Tào Tháo trong trận Xích Bích, truyện Tam Quốc Diễn Nghĩa; chỉ việc vận dụng trí mưu, mượn sức người sức của của người khác để đạt được mục tiêu của mình.

Chương 19 - Chức nghiệp của Trụ Tử (2)

Đại khái không muốn nhắc đến việc trúng tên, Giang Khải chuyển đề tài.

“Lại nói, giết một con Nhân kiểm thú chỉ có 2 điểm kinh nghiệm, thăng cấp cần 100 điểm, độ khó thăng cấp trong Thiên Chức lại khoa trương như vậy sao.”

Trụ Tử lắc đầu nói, “Hoa Hạ có bao nhiêu người chơi, năm mươi năm mới chiếm lĩnh được khu vực 100 ngàn cây số vuông, chắc chắn rất khó.”

Huynh đệ tốt trải qua việc mỗi người một ngả trước đây, bây giờ gặp lại trong Thiên Chức khiến hai người rất vui vẻ.

Quan trọng hơn là, hiện tại hai người đều hoàn thành chuyển chức, Viên Trụ càng lấy được chức nghiệp mạnh nhất Hoa Hạ hiện nay, Võ đồ!

Hai người so sánh thuộc tính một chút.

Bốn hạng thuộc tính của Trụ Tử, lực lượng 8, thể trạng 8, nhanh nhẹn 5, tinh thần 5.

Thiên phú nghề nghiệp của hắn ta tên là “Huyết mạch võ giả”.

Lúc chuyển chức, tăng cấp, tất cả thuộc tính đều tăng thêm ngoài định mức, lần đầu chuyển chức, lực lượng và thể trạng của hắn đều ngoài định mức tăng thêm 2 điểm thuộc tính, nhanh nhẹn và lực lượng ngoại định mức tăng thêm 1 điểm.

Nhìn từ thuộc tính sau khi hắn chuyển chức, trong thuộc tính ban đầu của hắn thì lực lượng và thể trạng đều là cấp bậc “hiếm thấy”.

Trong trận chiến khác, nếu bản thân ở trong trạng thái “kích hoạt

tiềm năng", công kích sẽ kèm theo hiệu quả "chân lực".

Cái gọi là hiệu quả chân lực có đánh lui, phá phòng, uy hiếp, chân khí công kích cùng đủ loại hiệu quả, tương lai có được vũ khí thì loại hiệu quả này có thể trực tiếp chuyển thêm vào vũ khí, theo đẳng cấp chức nghiệp tăng lên, hiệu quả sẽ càng mạnh.

Thấy thiên phú chức nghiệp của Trụ Tử, cuối cùng Giang Khải hiểu vì sao tài liệu chuyển chức Võ đồ có thể bán được giá trên trời.

Thuộc tính cơ sở được thêm nhiều thì thôi đi, thiên phú chức nghiệp càng đáng sợ hơn!

Quả nhiên là chức nghiệp dành riêng cho chiến đấu.

Sự ngạc nhiên của Trụ Tử càng rõ rệt hơn Giang Khải.

"Đệt, sao nhanh nhẹn và lực lượng của ngươi lại cao như vậy?! 12 điểm là cái quỷ gì! Còn có thể trạng cũng bằng với ta!"

Giang Khải nói, "Ta chỉ có thuộc tính mạnh nhưng ta không có năng lực chiến đấu."

"Ta có!" Trụ Tử kích động nói, "Ta cảm thấy chúng ta cùng đi chưa chắc đã không thể thông qua thí luyện người mới."

Giang Khải khinh bỉ nhìn về phía Trụ Tử, "Huấn luyện viên vừa nói tổ đội rất nguy hiểm, ta thấy ngươi sợ đi một mình."

Trụ Tử cúi đầu, cười ngây ngô nói, "Hắc hắc, có chút… Dáng vẻ Nhân kiểm thú kia như quỷ vậy, vừa rồi làm ta sợ muốn chết!"

Giang Khải đỡ trán, ai nấy cũng thấy được vừa rồi ngươi bị hoảng sợ thảm.

Nhưng nói đi cũng phải nói lại, tính cách nhát gan của Trụ Tử có phải càng dễ kích hoạt cái gọi là "trạng thái tiềm năng" của hắn ta không.

Hai người vốn là huynh đệ, cộng thêm thuộc tính của bọn họ có tính bổ sung rất mạnh, cho dù có huấn luyện viên cảnh cáo thì

Giang Khải cũng không từ chối Trụ Tử.

Đúng lúc này, một tảng đó lớn sau lưng Giang Khải truyền đến một giọng nói yếu ớt.

“Cái đó… Nếu các ngươi đã đi cùng nhau, có thể, có thể dẫn theo ta không?”

Giang Khải vội vàng xoay người đứng lên, đột nhiên phát hiện một nữ tử đứng sau lưng.

Nữ tử này buộc gọn mái tóc dài, dáng người thon thả cân xứng, trên khuôn mặt xinh đẹp lộ ra vẻ mỏi mệt, hoảng hốt, sợ hãi.

Quần áo trên người nàng đã biến mất, một tay che trước ngực, chỉ có điều cách che chắn này không có hiệu quả quá tốt, vị trí nào đó có xu thế được miêu tả sinh động hơn nhiều.

Trên cổ tay nàng đeo một chiếc đồng hồ, nhìn vẻ ngoài là loại cao cấp nhất.

Trên làn da của nàng dính rất nhiều bùn đất còn trộn lẫn vết máu màu đỏ, nhưng xem ra làn da của nàng rất trắng.

Trong mắt nữ nhân đầy vẻ sợ hãi và cầu xin, không biết trước đó nàng đã trải qua điều gì.

Nữ nhân lấy can đảm nhìn về phía Giang Khải và Trụ Tử, “Ta, ta suýt thì bị đào thải, nếu đi một mình, dựa vào chức nghiệp của ta e rằng không đi ra ngoài được…”

Thấy Giang Khải và Trụ Tử không nói lời nào, nàng thử nói, “Ta nghĩ, chắc các ngươi cũng cần có người xử lý vết thương giúp các ngươi…”

Nói xong, nàng chỉ mông Giang Khải.

Giang Khải cũng buồn bực, trên dưới cả người Trụ Tử đều là vết thương, kết quả cô nương này lại chỉ vào miệng vết thương của mình.

Có lẽ ngay từ đầu mình đã quay lưng về phía nàng, nàng liếc mắt

một cái đã thấy đi.

Ánh mắt Giang Khải rời khỏi trước ngực nữ hài, hắn nhìn Trụ Tử một chút, Giang Khải thấy được đáp án giống mình từ trong mắt đối phương.

“Vị cô nương này, chắc thương thế của chúng ta cũng có thể khôi phục được, chúng ta có hai người vốn đã rất nguy hiểm, lại dẫn theo ngươi đoán chừng càng nguy hiểm hơn.”

Nhìn thì nhìn, dù sao sắc đẹp đứng trước mắt vẫn cần nhìn một chút, nếu không sẽ có vẻ không tôn trọng người ta, nhưng đi cùng thì thôi đi.

Nữ hài tỏ ra rất thất vọng nhưng không có ý định rời đi.

Giang Khải nhíu mày, nữ hài không đi vậy chỉ có thể đi theo bọn họ.

Chương 20 - Thầy lang Tô Noãn Noãn

Thấy hai người muốn rời đi, nữ hài đột nhiên mở miệng, “Ta đã nghe được cuộc nói chuyện vừa rồi của các ngươi. Cũng không phải ta nghe lén, ngay từ đầu ta đã trốn ở chỗ này, thấy các ngươi đến đây thì ta mới trốn đi.”

Giang Khải và Trụ Tử nhìn nhau, nghe được cuộc nói chuyện của bọn họ sao?

Nghề nghiệp, thuộc tính của bọn họ, còn có người thần bí chạy ra từ trong ngõ tối…

Thấy vẻ cảnh giác trong mắt của hai người, nữ hài vội vàng nói, “Không quan tâm các ngươi có dẫn theo ta hay không, ta đều không nói ra…”

“Ta biết không nên tổ đội nhưng các ngươi lại giết một Nhân kiểm thú, đây chính là Trường cảnh nhân kiểm thú đó, trước đó ta chưa từng nghe nói có người từng đánh giết!”

“Nhưng các ngươi cũng cảm nhận được cường độ thí luyện người mới, dù vết thương trên người các ngươi có thể khỏi hẳn, nhưng các ngươi có thể đảm bảo lần sau sẽ khỏi hẳn không?”

“Gai sắt của Độc thứ dã trư chỉ có hiệu quả tê liệt, nếu gặp phải Biến sắc lục hành xà, các ngươi chắc chắn phải chết!”

“Lại nói, hiện tại các ngươi cũng cần thời gian để vết thương khỏi hẳn, trong lúc chờ đợi khỏi hẳn lại gặp nguy hiểm thì làm sao bây giờ?”

Nữ hài liên tục hỏi từng câu thật sự là điều mà đám người Giang Khải đang lo lắng.

“Hai vị, nghề nghiệp của ta là Thầy lang, ta có thể chữa thương cho các ngươi, ta nghĩ chắc chắn có cách thông qua thí luyện

người mới!”

Giang Lan vẫn giữ nguyên ánh mắt đánh giá, cho đến khi nữ hài nói câu cuối cùng, hắn cũng hơi dao động.

“Ngươi nói, chắc chắn có cách thông qua thí luyện người mới? Là cái gì!”

Vốn dĩ nữ hài đã hơi sợ hãi, nhưng vẫn lấy can đảm nói, “Chúng ta… Thăng cấp ở khu thí luyện người mới!”

“A?” Giang Khải và Trụ Tử đều mở to hai mắt nhìn.

“Đúng, thăng cấp!” Nữ hài kiên định lặp lại một lần.

“Hai người các ngươi, một người là chức nghiệp mạnh nhất Võ đồ, có năng lực tác chuyện rất mạnh, một người là chức nghiệp mới, mặc dù không có thiên phú tác chiến nhưng thuộc tính của ngươi rất cao.”

“Thiên phú nghề nghiệp của ta là Thánh thủ nhân y, chuyên về trị liệu, có được năng lực chế dược, nơi này có rất nhiều thảo dược có thể chế thành thuốc, đồng thời dược liệu của ta có tốc độ chữa trị thương thế nhanh hơn Thầy lang bình thường 30%!”

“Tăng đẳng cấp có thể khiến thuộc tính của hai người các ngươi tăng lên trên diện rộng. Người cao ta, nếu ngươi đạt đến cấp ba, ta cảm thấy ngươi có thể hoành hành trong khu thí luyện, còn sợ không rời khỏi khu thí luyện sao?”

“Đến lúc đó, chúng ta còn có càng nhiều điểm tích lũy hơn, lấy được phần thưởng thí luyện.”

Giang Khải và Trụ Tử không nghĩ đến việc lấy phần thưởng thí luyện, ít nhất hiện tại bọn họ chưa nghĩ đến, lời của nữ hài này có sức hấp dẫn nhất định.

“Thánh thủ nhân y…”

Giang Khải suy nghĩ.

Nữ hài công khai thiên phú của mình, đây cũng là hành động thể

hiện thành ý của nàng.

Thấy hai người còn đang do dự, nữ hài cúi đầu xuống, nàng đã cố hết sức thuyết phục đối phương, chỉ là đối phương như vẫn không định chấp nhận mình.

“Nếu… Nếu các ngươi vẫn không muốn dẫn theo ta, ta có thể dùng ba bộ thuốc trên tay đổi một khối da thuộc không? Ta, ta thế này… Hơi khó coi.”

Áo của nữ hài đã biến mất thật sự rất xấu hổ, nhưng nói khó coi thật sự là khiêm tốn.

Ngược lại, dường như còn có thêm chút cảm giác… Đương nhiên, Giang Khải sẽ không nói ra câu này.

Giang Khải suy nghĩ, hắn nhìn Trụ Tử một cái, Trụ Tử lại ra hiệu ngươi quyết định đi.

Giang Khải hít sâu một hơi, lấy ra tấm thẻ xác Nhân kiểm thú, chuyển đổi tấm thẻ này thành vật thật.

Hắn dùng gai sắt tốn sức cắt ra một miếng da lông lớn, quay người đưa cho nữ hài, một tay khác cũng đưa ra ý là đưa dược liệu.

Nữ hài giao ba bình thủy tinh nhỏ cho Giang Khải.

“Đều là thuốc ngoài da, cái này là thuốc cầm máu, đây là thuốc lưu thông máu, chữa… Chỗ đó của ngươi.”

Giang Khải đen mặt nhận bình thuốc.

“Ngươi có thể cho ta mượn dùng cây gai sắt này được không?” Nữ hài nhìn Giang Khải, “Yên tâm đi, ta chế tác quần áo ngay bên cạnh các ngươi, thuộc tính của ta chắc không có cách nào chạy mất ngay trước mắt các ngươi.”

Giang Khải cũng không nói gì, đưa gai sắt cho nữ hài.

Sau khi trở về, Giang Khải bôi thuốc cho Trụ Tử.

“Khải, ta giúp ngươi!” Trụ Tử nhiệt tình nói.

“Không cần, ta tự làm được!” Giang Khải nghiêm mặt nói, hắn cũng không muốn để Trụ Tử bôi thuốc cho mình.

Sau khi bôi thuốc, vết thương của Trụ Tử nhanh chóng cầm máu, Giang Khải cũng phát hiện chân trái của mình đang từ từ khôi phục cảm giác.

“Thuốc của cô nương này thật sự có tác dụng, thấy hiệu quả rất nhanh.” Trụ Tử khẽ than thở.

Giang Khải gật đầu, “Trong đám Thầy lang, thiên phú của nàng cũng được tính là thiên phú cực phẩm.”

Trụ Tử thử nhìn về phía Giang Khải, “Ngươi nói xem đề nghị vừa rồi của nàng…”

Giang Khải lắc đầu, “Sao ta biết được có thông qua được hay không, hình như trước kia chưa có ai làm vậy.”

Chương 21 - Đồng hồ số liệu bị đào thải

“Dù sao hai ta đã cùng hành động, nếu không dẫn theo nàng đi.” Trụ Tử nói, “Ngươi thấy đồng hồ của nàng không, hình như là series ‘Thiên nhãn’ của Sang Duệ, còn trâu hơn cả ‘Tầm nhìn’, số lượng giới hạn toàn cầu, chỉ là đồng hồ của nàng đã có sự trợ giúp rất lớn với chúng ta.”

Sự nguy hiểm khi tổ đội là một trong những nhân tố mà Giang Khải suy tính, ngoài ta trình độ đáng tin của nữ hài xa lạ này cũng là điều cần cân nhắc.

Ngay lúc Giang Khải do dự, nữ hài đã mặc áo ngực da thú tự chế, thậm chí nàng còn lợi dụng tài liệu dư thừa làm một chiếc váy ngắn.

Nữ hài quay lại bên cạnh Giang Khải, đưa gai sắt cho hắn, “Cảm ơn ngươi.”

Giang Khải nhận lấy gai sắt không nói gì.

Nữ hài đột nhiên lấy ra hai bình thuốc nhỏ.

“Ngươi cho ta tấm da thú lớn như vậy… Đây là thuốc giải Lục hành xà, vừa hay ta tìm được mấy phần tài liệu, tặng cho các ngươi hai phần, chúc các ngươi may mắn.”

Nói xong, nữ hài quay người rơi đi.

Nhìn hai cái bình thủy tinh nhỏ trên mặt đất, phía trên còn có vài vết máu chắc do nữ hài để lại lúc chế thuốc trước đó.

Trong số dược liệu chế thuốc giải Lục hành xà có một vị ở trên gốc cây cao, ngắt hái rất khó khăn.

Thấy bóng lưng nữ hài sắp biến mất trong màn đêm, Giang Khải đột nhiên mở miệng, “Này!”

Nữ hài ngạc nhiên quay người, “Sao?”

“Ngươi tên gì?” Giang Khải hỏi.

“Tô Noãn Noãn.”

Giang Khải gãi đầu, “Ngươi cảm thấy kế hoạch mà ngươi vừa nói có thực hiện được không?”

“Không biết, nhưng… Ít nhất so sánh ra tốt hơn bị dã thú coi là con mồi để săn giết.” Tô Noãn Noãn nói, “Ta không muốn bỏ qua cơ hội lần này, nhưng dựa vào lực lượng của một mình ta thì ta cảm thấy… Ta không thể rời khỏi khu thí luyện!”

Giang Khải nhắm mắt lại, hít sâu mấy lần.

Viên Trụ biết lúc Giang Khải gặp được thời điểm cần đưa ra quyết định khó khăn luôn thích làm như vậy.

Cuối cùng, Giang Khải mở mắt.

Hắn khập khiễng đi về phía Tô Noãn Noãn, đưa tay ra, mỉm cười với Tô Noãn Noãn, “Ta tên Giang Khải, đó là bạn thân của ta Viên Trụ, ngươi có thể gọi hắn là Trụ Tử, hoan nghênh ngươi gia nhập tiểu đội của chúng ta!”

…

Mười giờ tối, khu vực cửa đăng nhập số 18 Giang Trung thành Hoa Hạ, sở nghiên cứu số liệu.

Hơn mười nhân viên nghiên cứu đang so sánh số liệu trên máy tính trước mặt, trong đại sảnh có treo một chiếc màn hình tinh thể lỏng to lớn, bên trên đang chuyển động trạng thái của những người mới trong thí luyện người mới.

Chuyển động một lát, trên màn hình xuất hiện rất nhiều cái tên màu đỏ, trong ghi chú đã xuất hiện “Đã đào thải”.

Lúc này, một tên quan quân dẫn theo bốn năm tên thuộc hạ đi vào trong sở.

Trong những cấp dưới đó có huấn luyện viên nữ dẫn dắt người mới đăng nhập hôm nay.

Nhân viên nghiên cứu thấy người tới đang muốn đứng dậy, sĩ quan kia đưa tay ra, nhẹ nhàng đè lại tay của người này, “Các ngươi bận việc của mình đi.”

Người phụ trách là một tên nam tử tóc hoa râm vội vàng đi tới, “Thủ trưởng, đã muộn thế này ngài còn chưa nghỉ ngơi.”

Người đến chính là quân trưởng quân đoàn số bảy quân khu Giang Trung, Vệ Ưng!

Vệ Ưng mỉm cười gật đầu, đầu tiên hắn ta nhìn thoáng qua màn hình lớn, sau khi thấy tên màu đỏ đầy trên màn hình, trong mắt lại lóe lên vẻ tiếc hận.

Hắn ta lập tức thân thiết hỏi thăm người phụ trách, “Mọi người cũng không nghỉ ngơi, lão Lý, tình huống thí luyện thế nào?”

Lão Lý lập tức báo cáo.

“Lần thí luyện người mới này có tổng cộng 423 người tham gia, trong đó 288 người là người mới kỳ trước, 145 người là lần đầu tham gia.”

“Hiện tại thí luyện đã trải qua chín tiếng rưỡi, có 173 người bị đào thải, phần lớn là người mới tham gia lần đầu.”

Sắc mặt Vệ Ưng nghiêm nghị gật đầu, “Ngày đầu tiên thường là lúc khó khăn nhất, nhất là với người mới… Đúng rồi, Tiểu Lộ, nhất định phải làm tốt công tác hướng dẫn tâm lý cho người bị đào thải.”

“Quá trình và trải nghiệm tử vong ở trong Thiên Chức không khác gì hiện thực, không phải tất cả mọi người có thể chấp nhận được loại đau khổ này. Việc đào thải chắc chắn là hai tầng đả kích cả thể xác lẫn tinh thần với những người trẻ tuổi này, cần phải hướng dẫn cẩn thận.”

“Bây giờ ngươi đi quan sát bên hướng dẫn tâm lý đi.”

Một quân nhân trẻ tuổi đứng sau lưng Vệ Ưng nghiêm túc hành lễ, "Vâng!"

Nói xong liền quay người chạy chậm rời đi.

Lão Lý tiếp tục nói, "Còn lại 350 người, toàn bộ đã hoàn thành chuyển chức, trong đó 213 người đã gặp dã thú, may mắn trốn thoát… Ôi, đến tối khu thí luyện càng nguy hiểm hơn, không biết sáng mai còn có thể còn lại bao nhiêu."

Vệ Ưng gật đầu, loại tình huống này tương tự với tình huống kỳ trước.

"Lão Lý, có cần đặc biệt chú ý không?"

"Có!" Lão Lý lập tức tinh thần tỉnh táo, "Thông qua tin tức truyền về từ đồng hồ số liệu, lần chuyển chức này xuất hiện một tên Võ đồ, hai tên Binh lính!"

"Ồ? Một Võ đồ, hai Binh lính?" Lần này, ngay cả Vệ Ưng cũng hơi ngạc nhiên.

Chương 22 - Đồng hồ số liệu bị đào thải (2)

Tài liệu Võ đồ và Binh lính đều là quân đội phân phối nội bộ, muốn thu hoạch được hai loại tài liệu này cần trải qua từng tầng sàng lọc trong quân, lại tập trung đến cửa đăng nhập số 1 tham gia thí luyện tập trung.

Những người mới này đến đăng nhập ở cửa đăng nhập này, đã nói rõ bọn họ không thuộc về quân đội, chắc chắn đã thu hoạch được tài liệu ở chợ đen.

Ở trong chợ đen, tài liệu Võ đồ và Binh lính rất hiếm thấy, đã từng có trường hợp mười năm mới xuất hiện một phần tài liệu Võ đồ!

“Tra được tin tức người mới tương ứng chưa?”

Lão Lý nói, “Thông qua số liệu truyền về từ đồng hồ số liệu mà bọn họ đang đeo, Võ đồ là Hạ Thụ con trai trưởng Hạ Hào Vũ chủ tịch ‘Vĩnh Động năng nguyên’, hai tên Binh lính, một người là Tôn Lộ Tôn gia ‘Vĩnh Động năng nguyên’, một người là Chu Đĩnh Chu gia.”

“Cộng thêm nhân viên hoàn thành chuyển chức lần trước, Võ đồ Hoàng Vĩ Hoàng gia ‘Huyền Vũ quân công’ và hai gã Binh lính khác, lần thí luyện người mới này có tất cả hai tên Võ đồ, bốn tên Binh lính!”

Lúc này Vệ Ưng mới gật đầu, Vĩnh Động năng nguyên và Huyền Vũ quân công cũng được coi là nửa quân đội, con của bọn họ có thể thu hoạch được những tài liệu này cũng là điều dễ hiểu.

“Đầu năm này, dưới sự dẫn dắt của Chiến Thần điện Hoa Hạ, bộ phận khu vực ‘Hắc Ám hoang nguyên’ ở khu vực mới mà chúng ta chiếm đóng được thật sự xuất hiện rất nhiều tài liệu chuyển chức Võ đồ, Binh lính, mỗi thành thị tập trung đều có phản ứng, trong mấy lần thí luyện người mới gần đây, số lượng người mới chuyển chức thành Võ đồ và Binh lính đã tăng vọt.”

Tên sĩ quan nữ kia hơi kích động nói, “Có càng nhiều Võ đồ và Binh lính, Hoa Hạ chúng ta sẽ có sức cạnh tranh càng mạnh trên quốc tế!”

“Hơn nữa, tương lai chúng ta cũng sẽ có nhiều người hơn gia nhập vào trong đội ngũ đối phó Thú Thần!”

Vệ Ưng mỉm cười lắc đầu, “Lam Lam, ngươi vẫn quá lạc quan, tuy Hoa Hạ chúng ta đang phát triển nhưng quốc gia khác cũng đang phát triển, theo sự phát triển của khu vực khai hoang, số lượng chức nghiệp chiến đấu của quốc gia khác cũng đang tăng thêm.”

“Theo ta được biết, một vài quốc gia còn xuất hiện chức nghiệp hoàn toàn mới, nhìn từ điểm này tình hình mà chúng ta gặp phải vẫn rất nghiêm trọng.”

“Về phần đối phó Thú Thần, muốn đạt tới giai đoạn siêu phàm chứng nghiệp, con đường của những người mới này còn rất dài.”

Sau khi bị thủ trưởng dạy dỗ, Lam Lam hơi xấu hổ cúi đầu, xem ra nàng cũng vui mừng quá sớm.

Vệ Ưng lại nhìn về phía lão Lý, “Lão Lý, còn có tin tức gì không?”

Lão Lý suy nghĩ, nói, “Từ số liệu truyền về từ đồng hồ số liệu chỉ có thấy được từng đó… A, đúng, còn có một việc.” Nói xong, ánh mắt nhìn về phía Lam Lam.

“Lam Lam, sau chín giờ tối vị trí muội muội Noãn Noãn của ngươi vẫn luôn xếp chồng với một tên người mới khác, có thể là tổ đội hành động.”

“Tổ đội?” Tô Lam Lam trợn to mắt, vô cùng tức giận, “Ta đã lặp đi lặp lại thông báo đừng tổ đội! Đừng tổ đội! Con nhóc thối này coi lời ta nói là gió thoảng bên tai sao?!”

Có lẽ quá quan tâm đến sự an toàn của muội muội, Tô Lam Lam vội vã hỏi, “Lý giáo sư, nàng tổ đội với ai? Thực lực đối phương thế nào?”

Lão Lý nhíu mày, khó xử nói, “Ta chỉ biết người mới kia gọi là Giang Khải, là người mới lần đầu tham gia sát hạch, đồng hồ số

liệu của hắn quá cũ, là thiết bị đã bị đào thải Kim sắc la bàn, trong tình huống thiếu số liệu liên quan, chúng ta chỉ có thể thu hoạch được tin tức vị trí của hắn."

Tô Lam Lam nhận được tin tức, điểm quan trọng nhất tên kia là người mới lần đầu tiên tham gia sát hạch.

"Con nhóc này, dù muốn tổ đội cũng phải tìm người lợi hại, tìm người mới… Có phải bị ngu không! Lần này nàng chắc chắn không có cách nào thông qua!"

Dường như Vệ Ưng đặc biệt quan tâm Tô Lam Lam, vỗ vai nàng an ủi, "Đừng vội kết luận, đây không phải còn chưa bị đào thải sao."

Tô Lam Lam chỉ có thể nhỏ giọng thầm thì một tiếng, "Vậy cũng sắp…"

Vệ Ưng không nói gì nữa, loại tình huống này đúng là an ủi thế nào cũng vô dụng.

"Đúng rồi, lão Lý, có ghi chép đánh giết không?" Vệ Ưng chuyển đề tài, hỏi.

"Có! Có ba ghi chép đánh giết Biến sắc lục hành xà, hai ghi chép đánh giết Quỷ Tinh Hắc vĩ hồ, Hoàng Vĩ còn đánh chết một con Quỷ Tinh Lục trảo kim mao hầu."

Vệ Ưng hơi híp mắt lại như có điều suy nghĩ, "Lại có thể giết chết một con Lục trảo kim mao hầu, đặc biệt chú ý người tên Hoàng Vĩ này một chút. Mấy người khác cũng cần chú ý trọng điểm!"

"Được, thủ trưởng!"

Trước khi đi, Vệ Ưng lại dừng chân nhìn danh sách số người may mắn còn sống sót trên màn hình sở nghiên cứu một cái, khẽ than thở, "Lũ nhóc con này, thí luyện chỉ vừa bắt đầu, điều kinh khủng hơn còn ở phía sau."

"Nhanh chạy đi, chạy nhanh nhất có thể đi, nhanh chóng chạy ra khỏi khu thí luyện!"

…

Lúc trước giảm giá bán đồng hồ số liệu Người không biết sợ chỉ tốn 2999, xem ra không phải ngẫu nhiên…

Chương 23 - Đồng hồ số liệu bị đào thải (3)

Nhưng còn có người thảm hại hơn, vì Trụ Tử không có đồng hồ số liệu nên sở nghiên cứu căn bản không biết sự tồn tại của hắn ta.

Trên thực tế, Tô Noãn Noãn không chỉ tổ đội, hơn nữa còn là tổ đội ba người!

Thuốc của Tô Noãn Noãn có hiệu quả rất nhanh, đã trải qua một đoạn thời gian khôi phục, thương thế của Giang Khải và Trụ Tử đều khôi phục trên diện rộng.

Nhân thời gian nghỉ ngơi, Tô Noãn Noãn còn làm hai cái quần đùi da cho Giang Khải và Trụ Tử.

Bản thân Tô Noãn Noãn cũng đến bờ sông tắm rửa một chút, trên mặt bớt đi vẻ mệt mỏi, trên người không còn bẩn thỉu lại biến thành một thiếu nữ trẻ trung xinh đẹp.

Áo ngực da thú cộng thêm váy ngắn da thú còn hơi có cảm giác cuồng dã.

Ba người tập trung vào một chỗ bàn bạc hành động tiếp theo.

“Ta không có gì đáng ngại, bước tiếp theo chúng ta phải thăng cấp thế nào?” Trụ Tử hỏi.

Giang Khải cũng nhìn về phía Tô Noãn Noãn, đề nghị do nàng đưa ra, biết đâu nàng cũng có phương án cụ thể.

Tô Noãn Noãn cũng không luống cuống, nói, “Dã thú trong khu thí luyện này, dễ đánh giết nhất là Lục hành xà, hơn nữa trong tình huống có thuốc giải trên cơ bản không có sự uy hiếp với chúng ta.”

Giang Khải gật đầu tỏ vẻ đồng ý, dù sao bọn họ cũng không nắm chắc đánh chết loại dã thú Nhân kiểm thú này.

“Về phần phương án hành động cụ thể… Ta, ta còn chưa nghĩ ra.”

Tô Noãn Noãn hơi xấu hổ nói.

Giang Khải mỉm cười lắc đầu, hay lắm, đưa ra đề nghị to gan như vậy, đoán chừng nàng cũng không có phương án cụ thể gì.

Giang Khải suy nghĩ, nói, "Lục hành xà thông qua chấn động tìm kiếm con mồi, chúng ta lợi dụng điểm này hấp dẫn chúng nó!"

"Ngoài ra còn có một điều!"

Tô Noãn Noãn và Viên Trụ đều nhìn chằm chằm Giang Khải, chờ câu sau của hắn.

"Dã thú cỡ lớn càng thích truy đuổi đám đông, tất cả người mới đều sẽ di chuyển về hướng Hoa Hạ thành, dù không có tổ đội nhưng phương hướng lại nhất trí."

"Nếu ngươi là thợ săn, con mồi kết thành đội di chuyển về một phương hướng, chắc chắn ngươi sẽ đuổi theo đội ngũ lớn, đúng không?"

Tô Noãn Noãn và Trụ Tử nhao nhao gật đầu, suy luận này không có vấn đề gì.

"Bản đồ khu thí luyện là hình trăng non, vị trí đăng nhập của chúng ta là phía ngoài cùng, cũng là phạm vi lớn nhất, càng đến gần Hoa Hạ thành thì phạm vi càng nhỏ, lúc này dã thú càng tập trung hơn."

"Cho nên?" Trụ Tử hỏi.

"Cho nên, chúng ta đi ngược lại!" Giang Khải nói, "Vậy có thể tránh được những loại dã thú cỡ lớn như Hắc báo, Vô ảnh lang này! Chúng nó càng dễ truy đuổi theo đám người mà bỏ qua chúng ta, đồng thời khu vực lớn dã thú phân tán, chúng ta sẽ an toàn hơn!"

Giang Khải phân tích xong, Tô Noãn Noãn không khỏi nhìn hắn nhiều hơn.

Nàng lựa chọn tổ đội với đám người Giang Khải cũng có mấy nguyên nhân, thứ nhất là trạng thái của mình cực kém, thứ hai là

hai người này từng đánh chết Nhân kiểm thú nhưng nàng cũng không hiểu rõ năng lực khác của hai người.

Thế nhưng kế hoạch của Giang Khải trái ngược với cách vừa rồi, khiến nàng phải nhìn Giang Khải với con mắt khác.

Tô Noãn Noãn lấy lại tinh thần, nói, “Còn có một điều, Thiên Chức phân chia kinh nghiệm dựa theo tính toán đánh giết, ta cảm thấy tốt nhất chúng ta tập trung cho một người thăng cấp trước.”

Nói xong, Tô Noãn Noãn nhìn về phía Giang Khải, “Trước đó ngươi có ghi chép đánh giết, hơn nữa ngươi có ích lợi lớn nhất sau khi thăng cấp, ta đề nghị để ngươi thăng cấp trước.”

Trụ Tử không chút do dự nói, “Đúng, Khải, ngươi thăng cấp trước đi!”

Giang Khải không từ chối, đề nghị của Tô Noãn Noãn là lý trí nhất.

Giang Khải hít sâu một hơi, đứng lên nói với đồng bạn, “Được, vậy bây giờ trận đi săn bắt đầu!”

Trong khu rừng nào đó ở khu thí luyện người mới, Viên Trụ dựa vào bên cạnh một gốc cây to khỏe giảm bớt khả năng bị đánh lén từ sau lưng, dùng que gỗ không ngừng đập xuống mặt đất.

Trên đỉnh đầu hắn có hai bóng dáng ẩn nấp trên cành cây.

Thợ săn ưu tú thường xuất hiện với hình thái con mồi.

Lúc này, Trụ Tử cũng là còn mồi kia.

Giang Khải và Tô Noãn Noãn thì đang quan sát tình huống xung quanh, dù sao không ai biết Trụ Tử sẽ dụ được Biến sắc lục hành xà hay là dị thú gì khác.

Tiếng gõ có tiết tấu không ngừng lặp lại, quanh quẩn trong khu rừng tối tăm vắng vẻ, tiếng động rất nhỏ nhưng liên miên không dứt.

Đột nhiên, một bóng đen lấy tốc độ cực nhanh chạy đến từ mặt đất bên cạnh Trụ Tử, cắn một cái vào bắp đùi của Trụ Tử!

Tuy Trụ Tử đã sớm chuẩn bị tâm lý nhưng lá gan của hắn ta thật sự quả nhỏ, thấy con rắn độc màu đen trước mặt lại ngồi bệt xuống đất.

Hắn ta muốn kêu lên nhưng lại vội vàng che miệng của mình lại, con mắt lộ ra vẻ vô cùng kinh khủng.

Đúng vào lúc này, một bóng người nhảy xuống từ trên cây, sau khi rơi xuống lại lăn ra khỏi chỗ, một cây gai sắt chuẩn xác không sai lầm cắm vào trên đầu con rắn.

【 Đánh giết Hoa ban lục hành xà, nhận được 1 điểm kinh nghiệm 】

【 Thu hoạch được xác “Hoa ban lục hành xà” (có thể giải phẫu) 】

Chương 24 - Khuyết điểm của tổ đội

Thấy số liệu của mình thay đổi, Giang Khải có vẻ rất bình tĩnh.

Một khi Lục hành xà bị phát hiện còn dễ đánh giết hơn Nhân kiểm thú rất nhiều, hiện tại bọn họ có thuốc giải của Tô Noãn Noãn, Lục hành xà đã không tạo thành bất cứ uy hiếp gì với bọn họ.

Giang Khải nhặt chiến lợi phẩm đã biến thành tấm thẻ ở trên mặt đất lên, quay đầu xem xét tình huống của Trụ Tử.

“Không sao chứ.”

“Cũng may có, có thuốc giải, không có vấn đề gì… Nhưng dáng vẻ của thứ này thật sự buồn nôn! Đột nhiên xông đến làm người ta sợ muốn chết!” Trụ Tử còn chưa tỉnh hồn, ngoài miệng miễn cưỡng nói vậy.

Giang Khải đã sớm không thấy ngạc nhiên với phản ứng của Trụ Tử, ngược lại Tô Noãn Noãn còn thấy buồn cười.

“Trụ Tử, ngươi lớn lên có vẻ ngoài như vậy, lá gan lại nhỏ như vậy.”

Trụ Tử nhíu mày nói, “Ai nói ta nhát gan… Nếu không ngươi thử chút đi, thật sự rất đáng sợ.”

Tô Noãn Noãn hừ nhẹ một tiếng, “Được, lần sau ta lại đến.”

“Đúng rồi, Giang Khải giải phẫu xác Lục hành xà chút đi, ta có thể lợi dụng nọc độc của nó làm ra thuốc kháng độc, vậy chất độc của Lục hành xà sẽ hoàn toàn vô dụng.”

Không lâu sau, Tô Noãn Noãn đã phân phát thuốc chế tác cho Giang Khải và Viên Trụ, bản thân cũng sử dụng một phần.

“Lần này để ta làm mồi nhử.” Tô Noãn Noãn xung phong nhận việc, nói xong còn cố ý nhìn Trụ Tử khiêu khích.

Lục hành xà cực kỳ nhạy cảm với rung động, chỉ sau mấy phút ngắn ngủi con Lục hành xà thứ hai đã xuất hiện.

Không thể không nói Lục hành xà không chỉ có năng lực ngụy trang cực mạnh, hơn nữa lúc phát động công kích có tốc độ cực nhanh, căn bản khó phòng ngực.

Cho dù Tô Noãn Noãn đã sớm chuẩn bị nhưng vẫn bị nó cắn một cái.

Con Lục hành xà này nhảy lên từ mặt đất dưới chân nàng, đúng lúc cắn một phát vào dưới ngực Tô Noãn Noãn.

Mặc dù có áo ngực da thú nhưng dù sao cũng được chế tác thủ công trong tình huống không có tài liệu, vạt áo ngực không buộc chặt.

“Ôi chao! Con súc sinh này!” Tô Noãn Noãn ôm lấy ngực trái bị thương, khuôn mặt đỏ bừng hận không thể chửi mắng con rắn này.

Sau khi Lục hành xà thành công lại lẳng lặng nhìn con mồi, chờ đợi độc tính tái phát.

Điều kỳ quái là, đến bây giờ Giang Khải còn chưa đi xuống.

Trên cây, Viên Trụ trợn to mắt nhìn về phía Giang Khải.

“Cắn thật chuẩn, trong tình huống này mà không có thuốc giải, có phải cần hút ra chất độc không?”

Giang Khải nghiêm nghị gật đầu, “Ta thật sự lo lắng thuốc mà nàng vừa chế tạo chưa chắc đã có tác dụng…”

Trao đổi một lúc, lúc này Giang Khải mới nghĩ đến nhiệm vụ của mình nhảy xuống từ trên cây, nhanh nhẹn đến gần Lục hành xà đâm một cái giết chết.

Nhặt chiến lợi phẩm lên, trên mặt Giang Khải đầy vẻ lo lắng đi đến trước mặt Tô Noãn Noãn, “Noãn Noãn, nói trước ta không có ý gì khác, chỉ muốn hỏi xem thuốc của ngươi có phải trăm phần trăm có tác dụng không?”

Tô Noãn Noãn ôm chặt ngực, trợn to mắt nhìn chằm chằm Giang Khải, “Thứ này… Chắc có tác dụng.”

“Xem ra ngươi cũng không chắc chắn lắm, có cần ta giúp ngươi xử lý vết thương một chút không, ta cảm thấy làm vậy khá an toàn.”

Đôi mắt Tô Noãn Noãn đảo một vòng, lập tức nghe ra lời nói bóng gió của Giang Khải, hô lên, “Không cần!”

“Thật sự không cần?” Giang Khải ân cần hỏi han.

“Không cần!” Tô Noãn Noãn tức đến giậm chân lại lên giọng.

Vẻ mặt Giang Khải như thường, nghiêm mặt nói, “Được, nhưng nếu ngươi cảm thấy khó chịu hoặc cần trợ giúp cứ gọi ta bất cứ lúc nào, chúng ta là đồng đội, ta tuyệt đối không chối từ.”

Tô Noãn Noãn tức đến đen mặt, nàng còn không biết trong đầu Giang Khải đang suy nghĩ cái gì sao!

“Đã nói không cần! Đám nam nhân các ngươi toàn suy nghĩ cái gì thế!” Tô Noãn Noãn tức giận nói, nhưng thấy Giang Khải chỉ nói mồm chứ không hành động lại nói, “Bao nhiêu kinh nghiệm?”

Trở về chủ đề chính, Giang Khải nói, “Chỉ bốn điểm, tốc độ thăng cấp thật sự quá chậm.”

“Không vội, thật ra từ khu thí luyện đến Hoa Hạ thành, loại trừ nhân tố nguy hiểm thì hai ngày là đủ.” Tô Noãn Noãn nói, “Đến ban ngày chúng ta cũng có thể săn giết một số dã thú có kinh nghiệm cao.”

“Chúng ta đổi chỗ khác trước đã, đừng ở nguyên một chỗ không an toàn.”

Giang Khải gật đầu, gọi Trụ Tử đến đây, ba người lập tức khởi hành.

Vừa đi không bao lâu, ba người đột nhiên cảm thấy cây rừng xung quanh như có động tĩnh.

Chưa chờ bọn họ kịp phản ứng, một bóng đen cực lớn nhảy ra từ

trong rừng rậm, lao thẳng về phía Tô Noãn Noãn.

Viên Trụ vừa quay đầu lại, phản ứng đầu tiền cũng là phát ra một tiếng rít lên, “A! Quỷ!”

Giang Khải phản ứng nhanh nhất, một tay đẩy Tô Noãn Noãn ra, hai người lăn về hai phương hướng, vừa hay né tránh bóng đen này nhào đến.

“Là Nhân kiểm thú, Trụ Tử, đừng hoảng hốt, đứng vững!”

“A! Thật khủng khiếp!” Cho dù là lần thứ hai gặp được Nhân kiểm thú, Trụ Tử vẫn không vượt qua sự sợ hãi trong lòng, dù hắn ta vẫn bị dọa đến hoang mang lo sợ nhưng vẫn chỉ huy thân thể cao lớn của mình nhào về phía Nhân kiểm thú.

Chương 25 - Giang Khải kia là chức nghiệp gì

Sau khi Tô Noãn Noãn đứng dậy phát hiện Trụ Tử đã chém giết với Nhân kiểm thú, nàng lập tức lấy ra đồng hồ.

Trên đồng hồ xuất hiện một hàng tin tức.

Tô Noãn Noãn lớn tiếng nói ra tin tức ở trên đồng hồ, "Quỷ Tinh trường cảnh nhân kiểm thú, chiều dài 2.9m, kết quả đánh giá thân thể và hành động, lực lượng 16, thể trạng 18, nhanh nhẹn 12, tinh thần không có cách nào đánh giá."

"Trụ Tử, cẩn thận!"

Giang Khải cũng nhân cơ hội nhìn thoáng qua đồng hồ của mình, bên trên cũng xuất hiện một hàng chữ.

【 Dã thú, nguy hiểm. 】

Đây đại khái là sự khác biệt giữa "Thiên nhãn" và "Người không biết sợ"…

Dã thú và nhân loại trong Thiên Chức đều có được thuộc tính ban đầu, cho dù đều là cấp một nhưng thuộc tính cũng có phân chia cao thấp.

Nhân kiểm thú này còn lớn hơn cả con trước đó, dù Trụ Tử có chức nghiệp Võ đồ vẫn có sự khác biệt lớn về thuộc tính, cũng may "Huyết mạch võ giả" của hắn ta kèm theo công kích chân lực, còn chưa bị đánh giết ngay.

Một mình Trụ Tử không có cách nào đánh giết Nhân kiểm thú, Giang Khải biết rõ điểm này nên hắn rất nghiêm túc cầm gai sắt trong tay, đôi mắt nhìn chằm chằm Nhân kiểm thú.

Chẳng những Trụ Tử không thể chết, còn không thể bị trọng thương, nếu không hiệu suất kế hoạch thăng cấp của bọn họ sẽ

giảm đi rất nhiều.

Lực lượng và thể trạng của con Nhân kiểm thú đều rất biến thái nhưng nhanh nhẹn chỉ có 12 điểm, nói cách khác trên phương diện phản ứng, né tránh, mình có vốn liếng đánh cược một lần.

Về phần Siêu cấp bạo kích của mình, hiện tại có khả năng nhảy qua tỷ lệ một phần ngàn.

Ngay lúc Giang Khải đang suy nghĩ cách đối phó, hắn đột nhiên nghe thấy rừng cây bên cạnh phát ra tiếng xào xạc.

Chờ đến khi hắn quay đầu lại đột nhiên phát hiện một khuôn mặt nam đồng vặn vẹo thò ra từ trong cây cỏ lộn xộn.

Khuôn mặt kia như khóc như cười, đặc biệt sau khi thấy được ba người Giang Khải còn nhếch môi lộ ra cái miệng đầy răng nhọn, chảy ra nước bọt sền sệt càng có vẻ khiếp người hơn.

Thấy Nhân kiểm thú này, lông tơ trên người Giang Khải dựng ngược, đại não gần như chết máy trong khoảng thời gian ngắn.

Con Nhân kiểm thú thứ hai!

…

Tô Lam Lam vừa đưa thủ trưởng trở về ký túc gia lại nhận được điện thoại của Lý giáo sư.

Buông điện thoại xuống, đôi mặt Tô Lam Lam trợn lên, vội vã chạy về sở nghiên cứu số liệu.

“Lý bá bá, tình huống thế nào!” Lần này không phải nàng đi theo lãnh đạo thị sát, liền dùng cách xưng hô bình thường.

“Là Noãn Noãn, trong vòng một phút đồng hồ số liệu của nàng đã xuất hiện tin tức của hai Nhân kiểm thú.”

Lý giáo sư dẫn Tô Lam Lam đi vào phòng làm việc của mình, trên màn ảnh vi tính xuất hiện số liệu trên đồng hồ của Tô Noãn Noãn.

“Một con 2.9m, đánh giá thuộc tính là lực lượng 16, thể trạng 18,

nhanh nhẹn 12, tinh thần không thể đánh giá. Một con 2.6m, lực lượng 14, thể trạng 14, nhanh nhẹn 12, không cách nào đánh giá tinh thần."

Tô Noãn Noãn đồng thời gặp hai con Nhân kiểm thú!

Loại tình huống này, kết quả thường chỉ có một!

"Ta đã nói đừng tổ đội, vì sao không nghe ta!" Tô Lam Lam vội đến mức vành mắt đỏ hoe.

Nàng biết lần kiểm tra này có ý nghĩa thế nào với Tô Noãn Noãn!

Mười ba năm trước, phụ thân đã hy sinh trong quá trình dẫn quân chống cự Thú triều, khi đó Noãn Noãn chỉ mới năm tuổi đã mất đi tình thương của phụ thân.

Sau khi lớn lên, nàng tiến vào quân đội, Noãn Noãn càng cố chấp hơn, nàng nói nàng muốn trở thành bác sĩ trên chiến trường, nàng muốn cướp lại nhà đã mất từ trong tay Thú Thần, đây cũng là cách để nàng trả thù cho phụ thân.

Vì thế, nàng tự học rất nhiều kỹ năng của Thầy lang, từ nhỏ đã rèn luyện thể phách chưa từng gián đoạn.

Nhưng bây giờ nàng lại gặp tuyệt cảnh như thế.

Đừng nói người đi với nàng chỉ là một người mới, dù có Võ đồ ở đó cũng không có khả năng trốn thoát trong tay hai Nhân kiểm thú!

"Noãn Noãn…" Nhớ đến sự kiên trì của muội muội lại không chịu được một kích trong thí luyện tàn khốc như thế, lúc này Tô Lam Lam lòng như đao cắt, "Lý bá bá, nàng đã ra chưa? Ta muốn đi xem nàng."

Nhưng Lý giáo sư lại lắc đầu, "Hiện tại… Vẫn chưa, ngay cả đồng bạn của nàng cũng chưa bị đào thải."

"Điều này!" Tô Lam Lam trợn to mắt.

Bị Nhân kiểm thú công kích, bình thường sẽ bị đào thải trong vòng vài phút, huống chi bây giờ có hai con!

“Từ lúc phát hiện Nhân kiểm thú đến bây giờ đã qua bảy phút, Noãn Noãn và đồng bạn của nàng vẫn đang kiên trì!” Sắc mặt Lý giáo sư vô cùng nghiêm nghị nói.

“Có lẽ là ý chí lực của Noãn Noãn đang chống đỡ.”

…

Vựa ve chai Giang Trung thành, Giang Lan kéo thân thể mệt mỏi đi về nhà.

Lúc này Giang Trung thành đã đen kịt một màu, đây cũng không phải lần đầu tiên Giang Khải đi đường vào ban đêm như vậy, qua nhiều năm như vậy hắn ta đã thành thói quen đi sớm về muộn.

Ánh trăng chiếu xuống lại không chiếu sáng được con đường phía trước, nhưng hắn ta biết nên đi hướng nào.

Cứ đi thẳng là về đến nhà.

Chương 26 - Giang Khải kia là chức nghiệp gì (2)

“Khụ khụ khụ.” Giang Lan đột nhiên ho khan vài tiếng, lúc mở tay ra đã thấy vết máu trong lòng bàn tay.

Hắn ta vội vàng lau sạch vết máu trong tay.

“Xem ra không chống đỡ được bao lâu nữa…” Giang Lan bất đắc dĩ cười lắc đầu.

“Đúng rồi, không biết kết quả thí luyện của lão nhị thế nào, chắc không thể thành công được, dù sao đối với người có gia cảnh như chúng ta, trên cơ bản không có khả năng thông qua thí luyện người mới.”

Câu nói này cũng là suy nghĩ thật sự của Giang Lan, chỉ là hắn ta chưa từng nhắc đến với Giang Khải, thậm chí còn cùng Anh Tử kiếm tiền mua cho hắn một chiếc đồng hồ số liệu.

“Ta đang nói cái gì!” Giang Lan lắc đầu, “Điều đáng sợ nhất là một người từ bỏ hy vọng, cho nên lão nhị vĩnh viễn đừng tử bỏ hy vọng mới đúng!”

…

Trong nhà Viên Trụ, mẫu thân Viên Trụ bưng một bát cháo nóng đặt trước mặt khách, nàng xoa tay ngượng ngùng nói, “Thật xin lỗi, trong nhà chỉ có những món này.”

Vị khách chống người ngồi dậy, hắn ta cố nặn ra một nụ cười với Viên mẫu, “Không sao. Chờ ta di chuyển được, ta sẽ rời đi. Trong khoảng thời gian này đã làm phiền rồi.”

Viên mẫu nói, “So sánh với thứ mà ngài cho Trụ Tử, ta thật sự rất xấu hổ.”

Người kia mỉm cười, “Ngài nói tài liệu chuyển chức Võ đồ sao? Đó

là một cuộc giao dịch cũng không phải tặng cho, hắn đồng ý với ta sẽ thông qua thí luyện người mới."

"Thế nhưng… Đứa bé Trụ Tử kia, đừng thấy hắn cao lớn to con nhưng lá gan lại rất nhỏ." Viên mẫu hiểu rõ nhi tử của mình, nàng có vẻ rất lo lắng.

Vị khách kia không trả lời, ánh mắt nhìn về phía bầu trời đêm ngoài cửa sổ.

"Thật sao? Đúng vậy, trên thế giới này không có người hoàn mỹ! Nhưng trên thế giới này cũng có một vài điều gì đó khiến người ta có can đảm, luôn có vài người đáng dùng cả mạng sống để bảo vệ."

"Nói ví dụ như ngài… Đêm đó, ta chú ý đến tuy hắn vô cùng sợ hãi lại không rời đi."

…

Khu thí luyện người mới.

Viên Trụ đang liều chết ngăn chặn Nhân kiểm thú lớn hơn, hai tay bóp chặt cổ đối phương, Nhân kiểm thú lại hung hăng cắn vào eo Trụ Tử.

Giang Khải thì vật lộn với một Nhân kiểm thú khác, hắn không có cách nào đánh giết đối phương, chỉ có thể nghĩ hết cách kiềm chế một con.

Một khi để nó có cơ hội ra tay với Trụ Tử, bọn họ sẽ xong đời!

Nhưng trạng thái bên Trụ Tử càng ngày càng kém, vì giảm bớt lực cắn xé của Nhân kiểm thú, hắn ta đã từ bỏ công kích.

Còn giằng co như vậy nữa, dù không bị Nhân kiểm thú cắn chết, nhưng xuất hiện những dã thú khác thì bọn họ cũng không chạy thoát!

Theo thời gian trôi qua, tình hình đã biến thành càng ngày càng nguy hiểm.

Đúng lúc này, Trụ Tử đột nhiên nổi giận từ bỏ chống lại đối thủ của mình, lại kéo nó xông về phía Giang Khải, đè lên người con Nhân kiểm thú đối diện Giang Khải!

“Khải, đi!” Trụ Tử giận dữ hét lên.

Trụ Tử lợi dụng thân thể khỏe mạnh của mình, thoáng cái đã đè hai con Nhân kiểm thú này xuống.

Nhưng cùng lúc đó hai con Nhân kiểm thú cũng quay ra cắn xé Trụ Tử!

Cơn đau dữ dội khiến vẻ mặt Trụ Tử dữ tợn, thậm chí chảy nước mắt.

Hai con Nhân kiểm thú này có lực lượng kinh người, thấy đã sắp lật tung Trụ Tử, nhưng lúc này một bóng dáng đã nhảy xuống từ trên cây, đè ở trên người Trụ Tử.

Loại tình huống này, Tô Noãn Noãn không có rời đi thẳng, ngược lại lợi dụng thân thể của mình cùng Trụ Tử hợp lực kiềm chế hai con Nhân kiểm thú!

Một con Nhân kiểm thú cắn vào bả vai Tô Noãn Noãn, Tô Noãn Noãn cố chịu đựng cơn đau dữ dội, ngược lại ôm chặt đầu của con kia, quay đầu gầm thét, “Nếu ngươi rời đi, Tô Noãn Noãn ta vĩnh viễn coi thường người! Giết chúng nó!”

Rất hiển nhiên, Tô Noãn Noãn đã lo lắng dư thừa, Giang Khải thấy thế đôi mắt đỏ au, nổi giận gầm lên, “Súc sinh, lão tử giết các ngươi!”

Nói xong, hắn cầm cây gai sắt lao về phía Nhân kiểm thú, dùng toàn bộ sức mạnh hung hăng đâm xuyên qua đầu một Nhân kiểm thú!

Không đợi Nhân kiểm thú kia chết hắn, Giang Khải rút gai sắt ra đâm con Nhân kiểm thú thứ hai.

Giọng nói hệ thống lại vang lên, hai Nhân kiểm thú, 4 điểm kinh nghiệm, hai xác chết!

Giang Khải nhặt tấm thẻ lên, đỡ Tô Noãn Noãn dậy, “Có thể tự đi được không?”

Tô Noãn Noãn đỡ vai, bướng bỉnh gật đầu.

Giang Khải lập tức đỡ Viên Trụ lên, cõng hắn ta, “Trụ Tử, chịu đựng!”

Hắn cảnh giác nhìn quanh, lại nói với Tô Noãn Noãn, “Đi mau, nơi này không thể ở lại nữa!”

Mười mấy phút sau, vẻ mặt Lý giáo sư càng ngày càng cổ quái.

“Xảy ra chuyện gì, vị trí của bọn họ lại đang thay đổi.”

Vẻ mặt Tô Lam Lam cũng đầy nghi ngờ, “Chẳng lẽ Noãn Noãn chạy được? Điều này sao có thể!”

Nhưng từ lúc nhận được tin tức từ đồng hồ của Noãn Noãn đến bây giờ đã qua gần nửa giờ, Tô Noãn Noãn và đồng bạn Giang Khải của nàng không chỉ không bị đào thải, hiện tại vị trí của bọn họ còn đang thay đổi.

Tô Lam Lam hơi híp mắt lại, nàng như nhận ra điều gì đó.

Chương 27 - Một nhóm kinh nghiệm đánh tới

Chức nghiệp ban đầu của Tô Noãn Noãn là Thầy lang, tài liệu do nàng giúp đỡ lấy được.

Năng lực thực chiến của Thầy lang rất yếu, nếu nói bọn họ có thể trốn thoát, e rằng điểm mấu chốt không nằm ở Tô Noãn Noãn mà là một người khác.

“Lý bá bá, chức nghiệp của Giang Khải kia là gì?” Tô Lam Lam đột nhiên hỏi.

“Chúng ta không tra được tình huống của Giang Khải, công ty Hoàng kim la bàn đã dừng cập nhật chức năng cho đồng hồ Người không biết sợ, ngay cả sever chính cũng dừng lại chỉ là bọn họ không thông báo cho người dùng mà thôi.” Lý giáo sư lắc đầu.

“Đã rõ… Ta sẽ đi điều tra về người này.” Tô Lam Lam nói xong lại nhìn màn hình máy tính của Lý bá bá, đến bây giờ trên cơ bản có thể xác định đám người Noãn Noãn đã chạy thoát.

…

Tô Noãn Noãn xử lý vết thương cho Viên Trụ, hiện tại Trụ Tử đã rơi vào trạng thái hôn mê, cũng may không nguy hiểm đến tính mạng.

Nhưng thương thế của Tô Noãn Noãn cũng rất nghiêm trọng, trên vai máu thịt be bét, nàng không cách nào tự bôi thuốc.

Giang Khải đi tới, thản nhiên nói, “Ta giúp ngươi.”

“Sao đến bây giờ ngươi còn muốn sờ ngực ta?” Tô Noãn Noãn nhíu mày nhìn Giang Khải.

Giang Khải không trả lời, chỉ cười nhạt một tiếng cướp lấy bình thuốc của Tô Noãn Noãn.

“Trước đó ta tưởng ngươi sẽ tự rời đi, không ngờ ngươi lại nhảy xuống, không nhận ra ngươi lại dũng cảm hơn nữ hài bình thường.” Giang Khải vừa cẩn thận bôi thuốc cho Tô Noãn Noãn vừa nói.

Lúc này, Giang Khải không có cảm giác sắc đẹp mê tâm trước đó nữa.

Tô Noãn Noãn cũng dần thả lỏng cảnh giác, miễn cưỡng nở nụ cười, “Ta còn cảm thấy ngươi sẽ bỏ chạy, cũng may ngươi không bỏ chạy, nếu không ta thật sự xem thường ngươi.”

“Hừ.” Giang Khải hừ lạnh một tiếng, “Ngươi thấy ta là người nhát gan vậy sao?”

“Lại nói, chúng ta đã chuẩn bị thăng cấp ở chỗ này, vậy gặp được loại tình huống này cũng phải lên kế hoạch trước. Nhân kiểm thú còn chưa phải mạnh nhất, vếu không đối phó được hai con Nhân kiểm thú, chúng ta vẫn nên sớm giải tán đi.”

“Bôi thuốc xong rồi, số thuốc còn lại không nhiều lắm, trên đường đi ngươi lại làm thêm một chút.” Giang Khải trả số thuốc còn lại cho Tô Noãn Noãn.

“Biết không?” Tô Noãn Noãn đột nhiên không đầu không đuôi hỏi.

“Hả?”

“Trải qua lần chiến đấu này, ta càng tin tưởng tiểu đội của chúng ta hơn!” Tô Noãn Noãn nhìn về phía Giang Khải, ánh mắt kiên định, “Chúng ta nhất định có thể hoàn thành thí luyện!”

Giang Khải mỉm cười, “Không phải nhất định, mà chắc chắn! Nhanh nghỉ ngơi đi!”

Là người duy nhất không bị thương trong đội ngũ, Giang Khải tự động đảm nhiệm chức trách thủ vệ.

Đồng thời hắn cũng đang kiểm tra tình hình trước mắt.

“Cách câu cá này quá nguy hiểm, một lần chiến đấu chỉ có mấy điểm kinh nghiệm, kết quả là có hai người bị thương!” Giang Khải

nói thầm, “Ngày mai phải thay đổi kế hoạch, chủ động xuất kích.”

“Còn có tốc độ lên cấp này thật sự quá chậm, phải nghĩ cách.”

Cuối cùng vận khí của đám người Giang Khải cũng không tính quá kém, có lẽ suy đoán của Giang Khải không sai, phần lớn dã thú đang đuổi đánh đại đội, sau nửa đêm bọn họ đã trôi qua bình an.

Đến sáng, Viên Trụ mở mắt ra thấy Giang Khải và Tô Noãn Noãn lập tức kêu lên, “Ta còn chưa chết?”

“Chưa chết.” Giang Khải cười nói, “Thương thế như thế nào?”

Viên Trụ nhìn phần eo một chút, lại đứng lên hoạt động mấy cái, “Còn hơi đau nhưng đã tốt hơn nhiều. Noãn Noãn, Thánh thủ nhân y của ngươi quá lợi hại.”

Tô Noãn Noãn đắc ý nói, “Đương nhiên lợi hại, tốc độ chữa trị tăng 30%, thiên phú này có tác dụng lớn hơn trong thực chiến.”

Trụ Tử gật đầu khen ngợi, bụng lại không tự chủ được phát ra tiếng ục ục.

Hắn ta xấu hổ mỉm cười, “Ăn gì trước đã.”

Hắn ta nói xong lại rút ra một tấm thẻ từ rìa quần da, “Đây là Quỷ Tinh Sơn thử mà ta bắt được.”

“ĐM, Trụ Tử, sao trước đó ngươi không nói?” Giang Khải ngạc nhiên nhìn về phía Trụ Tử.

Trụ Tử rụt cổ lại, “Thứ này rất khó bắt, không phải chúng ta nên ăn tiết kiệm chút sao, hiện tại trải qua mấy lần đại chiến thật sự không chịu được nữa. Đừng nói nhảm, làm đồ ăn đi!”

Kích cỡ của Quỷ Tinh Sơn thử rất lớn không khác gì mèo nhà, nhưng cũng không chịu nổi lượng ăn của Trụ Tử.

Một con Sơn thử bị ba người giải quyết trong chốc lát, một mình Trụ Tử đã ăn mất ba phần tư.

Lúc ăn cơm, Giang Khải nhìn miếng thịt Sơn thử nướng trong tay,

thỉnh thoảng lại chìm vào suy nghĩ.

Bổ sung năng lượng xong, ba người lập tức di chuyển địa điểm.

Trên đường đi, Giang Khải nói với đồng bạn, “Các ngươi từng nghe nói đến ổ rắn chưa?”

Tô Noãn Noãn lập tức gật đầu, “Đương nhiên đã nghe nói, ổ rắn của Biến sắc lục hành xà, Lục hành xà là giống cái săn mồi, giống đực trông ổ, bình thường trong một ổ rắn có tám đến mười lăm con Lục hành xà.”

“Nhưng ổ rắn của bọn chúng rất bí ẩn, hơn nửa thường trốn trong vách đá bóng loáng, dù may mắn phát hiện cũng không thể đi lên.”

“Ngoài ra, nếu bị công kích nhiều lần, ngoại trừ có thuốc kháng độc hiệu quả mạnh, nếu không thuốc giải độc bình thường căn bản chưa kịp có hiệu lực đã xong đời.”

Chương 28 - Một nhóm kinh nghiệm đánh tới (2)

Thuốc kháng độc đều đến từ độc rắn Lục hành xà, chỉ là điểm này đã khiến người ta không dám đến gần ổ rắn.

Giang Khải gật đầu, “Điểm nhanh nhẹn của ta cũng có thể thử leo lên vách núi một chút, không phải chúng ta đã có thuốc kháng độc rồi sao!”

“Mấu chốt là phát hiện ổ rắn.”

Trụ Tử nhíu mày nói, “Đúng vậy, ổ rắn làm gì?”

Giang Khải giải thích, “Lục hành xà có tính công kích cực mạnh lại biết công kích người chơi, nhưng hình thể của chúng nó quá nhỏ, trên thực tế chúng nó cũng không biết ăn thịt nhân loại, thức ăn chủ yếu của bọn chúng là những động vật như Sơn thử này.”

Trụ Tử đột nhiên hiểu ra, “Ngươi muốn đi tìm ổ rắn?”

“Nhưng Lục hành xà có một đặc điểm khác là đổi màu ẩn nấp, chúng ta rất khó truy tìm chúng nó.”

Giang Khải cười nói, “Chúng ta rất khó truy tìm Lục hành xà nhưng có thể truy tìm xác Sơn thử. Noãn Noãn, đồng hồ của ngươi có thể khóa chặt đồ vật của bản thân đi.”

Noãn Noãn gật đầu, “Đúng là có chức năng này.”

“Hít, kẻ có tiền thật tốt…” Trụ Tử lắc đầu than thở.

Sau khi nhận được câu trả lời chắc chắn, Giang Khải lập tức phân chia nhiệm vụ, “Trụ Tử, chúng ta lại đi bắt mấy con Sơn thử giao dịch cho Noãn Noãn, chúng ta sẽ dùng Sơn thử tìm ổ rắn!”

Tuy Sơn thử nhanh nhẹn nhưng ổ Sơn thử lại không khó tìm, bình thường có thể tìm được trong thân cây chết héo lớn hơn một chút.

Ba người lập tức hành động bắt giết năm con Sơn thử, giao toàn bộ cho Noãn Noãn.

Sau khi Noãn Noãn định nghĩa Sơn thử là đồ của bản thân, đồng hồ số liệu có thể khóa chặt vị trí đồ vật trong phạm vi nhất định.

Trong một khu rừng rậm, Giang Khải dùng nhánh cây gõ nhẹ xuống mặt đất, gõ khoảng hai phút lập tức trốn lên cây chỉ để lại xác Sơn thử trên mặt đất.

Không lâu sau, ba người còn chưa phát hiện điều khác thường, một bóng xanh chợt lóe lên, chờ bọn họ tập trung nhìn lại xác Sơn thử trên đất đã không cánh mà bay.

“Noãn Noãn!” Giang Khải lập tức nhìn về phía Noãn Noãn.

Noãn Noãn kiểm tra đồng hồ của mình, phát hiện xác Sơn thử khóa chặt trước đó đang di chuyển về hướng tây nam.

“Khoảng cách truy tìm 400m, chúng ta không cần quá vội!” Tô Noãn Noãn nói.

“Được, chờ đến lúc cách 300m lại đuổi theo, nếu không sẽ bị nó phát hiện!” Giang Khải nói.

Lục hành xà có bốn chân, lúc hành động thân thể cực kỳ nhanh nhẹn.

Nhưng trong tình huống không có kẻ địch, trên người còn mang theo vật nặng thì tốc độ di chuyển cũng không nhanh, ba người lặng lẽ theo sau.

Trải qua một đường truy tìm, ba người Giang Khải phát hiện mục tiêu xuất hiện trên một vách đá lại không di chuyển nữa.

Ba người lặng lẽ chạy đến bên cạnh vách núi.

Ngẩng đầu nhìn lên, quả nhiên phát hiện một cái động đường kính khoảng nửa mét ở chỗ cao trên vách núi!

Nhưng vách núi còn trơn nhẵn hơn cả tưởng tượng, không có nhiều chỗ có thể mượn lực, rất khó leo lên.

Đối mặt với vách núi ba bốn mươi mét Giang Khải cũng hơi buồn bực, hắn vẫn đánh giá thấp Lục hành xà!

Nhưng ngay lúc Giang Khải đang tính toán đi lên như thế nào, đột nhiên có mấy cái đầu rắn thò ra từ cửa động.

Chúng nó chen chúc leo ra từ trong động, bò về phía ba người theo vách núi.

Trong quá trình di chuyển, thân thể của bọn nó lập tức biến thành màu vôi giống với vách núi.

Đương nhiên, lúc này đám người Giang Khải đã phát hiện tung tích của những Lục hành xà này, đổi màu cũng không thể hoàn toàn che giấu tung tích của bọn họ.

Noãn Noãn nhìn đồng bạn của mình, “Hình như chúng ta quên mất Lục hành xà có tính công kích rất mạnh, chúng nó sẽ không cho phép chúng ta đến gần sào huyệt của chúng nó!”

Giang Khải mỉm cười, “Đã vậy, vậy chúng ta chỉ có thể miễn cưỡng nhận lấy nhóm kinh nghiệm này.”

Trong mắt Biến sắc lục hành xà, ba người Giang Khải là con mồi.

Trong mắt ba người Giang Khải, những con Lục hành xà này cũng là điểm kinh nghiệm!

【 Đánh giết Biến sắc lục hành xà, nhận được 1 điểm kinh nghiệm 】

【 Thu hoạch được món đồ “Xác Biến sắc lục hành xà” (có thể giải phẫu) 】

【 Đánh giết Biến sắc lục hành xà, nhận được 1 điểm kinh nghiệm 】

【 Đánh giết Biến sắc lục hành xà, nhận được 1 điểm kinh nghiệm 】

…

Trụ Tử và Tô Noãn Noãn bắt lấy thân rắn, tất cả đều giao cho Giang Khải hoàn thành đánh giết.

Trong thời gian ngắn, Giang Khải đã tăng được 13 điểm kinh nghiệm, tổng điểm kinh nghiệm đạt đến 21 điểm!

“Ha ha, Khải, vẫn là móc ổ rắn thoải mái! Vừa nhẹ nhàng vừa có nhiều điểm kinh nghiệm!” Trụ Tử kích động nói, chỉ chút thời gian như thế đã đạt được mười mấy điểm kinh nghiệm, so sánh với việc Thiên Chức chỉ cho một con Trường cảnh nhân kiểm thú 2 điểm kinh nghiệm, đây tuyệt đối là thu hoạch to lớn.

Giang Khải mỉm cười, “Cũng may có thuốc kháng độc của Noãn Noãn, nếu không ai dám đến chọc ổ rắn.”

Tô Noãn Noãn không để ý đến sự khen ngợi của Giang Khải, mà khẽ đưa tay về phía Giang Khải, “Đưa hết phần thưởng cho ta.”

Giang Khải hơi ngạc nhiên, Tô Noãn Noãn muốn chia phần thưởng? Hơn nữa muốn lấy hết?

Chương 29 - “Gia độc” thật

Sau khi Tô Noãn Noãn kiểm tra một chút, trả lại ba tấm thẻ xác Nhân kiểm thú, hai tấm thẻ xác Lục hành xà đã giải phẫu cho Giang Khải, “Ta không cần những thứ này.”

Sau đó thực thể hóa toàn bộ 13 tấm thẻ xác Lục hành xà.

Nàng ngồi xổm xuống, hai tay kẹp lấy phần hàm của một con Lục hành xà, mở miệng rắn ra.

“Các ngươi nhìn đi, nơi này là vị trí chứa đựng chất độc của Lục hành xà, cẩn thận lấy xuống, chú ý đừng để răng đâm rách da thịt, đừng làm rách túi độc sẽ lãng phí chất độc.”

Hai người Giang Khải và Trụ Tử tò mò nhìn Tô Noãn Noãn thao tác một lúc.

“Ngươi muốn chúng ta cùng xử lý?” Giang Khải kịp phản ứng.

“Đương nhiên, hiện tại ta dạy các ngươi, sau này ba người chúng ta cũng ra tay xử lý sẽ có hiệu suất cao hơn nhiều. Còn ngơ ngác cái gì, tranh thủ làm việc đi!”

Trụ Tử nhíu mày nói, “Chỉ cần chuẩn bị mấy phần thuốc kháng độc là được, vì sao phải lấy chất độc của mỗi một con?”

Tô Noãn Noãn ngẩng đầu nhìn về phía Trụ Tử, trong mắt lóe lên biểu cảm gì đó, hơi thần bí nói, “Đợi lát nữa sẽ nói cho các ngươi biết, dù sao cũng là tin tức tốt, hiện tại giúp ta lấy độc rắn đi!”

Giang Khải và Trụ Tử nhìn nhau, cũng không biết nữ hài này muốn làm gì, hai không thể không nhìn mèo vẽ hổ, thành thật giúp đỡ.

Không lâu sau, 13 phần Lục hành xà được thu thập xong, tất cả đều thu thập vào trong bình thủy tinh mà Tô Noãn Noãn cho bọn họ.

Thể tích của Lục hành xà không lớn, chất động dự trữ trong túi độc chỉ có khoảng 2ml, thu thập hết khoảng 25ml.

Tô Noãn Noãn nhân lúc hai người bận rộn, đứng bên cạnh xếp một đống củi nhỏ.

Nàng đặt bình thuốc ở trên lửa nướng lên, dùng da rắn đóng kín miệng bình, đến khi 25ml chất độc chỉ còn lại khoảng một phần năm mới lấy bình thuốc xuống.

“Được! Giang Khải, ngươi lấy gai sắt đến đây.”

Giang Khải đưa gai sắt lên, Tô Noãn Noãn nhỏ chất độc vào một mặt gai sắt, lại lấy da rắn lau đều, sau đó trả lại gai độc cho Giang Khải, “Hoàn thành bôi độc!”

Giang Khải và Trụ Tử trợn to mắt.

Hiện tại không cần Tô Noãn Noãn giải thích, hắn đã biết cái gì gọi là tin tức tốt.

Tô Noãn Noãn lợi dụng độc rắn làm thành thuốc độc!

“Ngươi còn biết dùng độc?”

Tô Noãn Noãn đắc ý nhìn hai người, “Không phải Thầy lang cũng nên biết dùng độc sao, huống chi hiện tại chỉ lấy tài liệu ngay tại chỗ, chưa nói đến kỹ thuật gì.”

“Phần lớn nên tính là một loại kiến thức đi.”

“Lục hành xà rất hung mãnh, trong tình huống đầy đủ thời gian có thể đánh ngã dã thú cỡ lớn, nhưng vấn đề là thân thể mãnh thú to lớn quá cường tráng.”

“Nhìn từ phân tích số liệu, sau khi Hắc báo hình thể trung đẳng trúng độc có thể chống đỡ từ năm phút trở lên, nhưng chúng ta rất khó chống đỡ Hắc báo năm phút.”

“Trong loại tình huống này nhất định phải cô đọng độc rắn, trong tình huống cô đọng gấp năm lần, chỉ cần đâm rách da thịt Hắc báo, chất độc tiếp xúc với máu, nhiều nhất nó chỉ có thể kiên trì mười đến mười lăm giây!”

Trụ Tử khiếp sợ nhìn về phía Tô Noãn Noãn, “Sao chúng ta không

biết loại kiến thức này… Những thứ này là đồng hồ số liệu nói cho ngươi biết?"

Nghe được vấn đề này, Tô Noãn Noãn hơi xấu hổ, nàng cúi đầu ấp úng nói, "Đúng, cũng không đúng, ôi chao, tóm lại phân tích số liệu không sai, các ngươi tin tưởng ta là được."

Giang Khải nhíu mày, phân tích số liệu mà Tô Noãn Noãn nói đúng là cần cô đọng độc rắn đến một phần năm, thời gian chống đỡ Hắc báo chỉ trong vòng năm giây.

Những số liệu này không có khả năng xuất hiện trên mạng!

Ai lại đi nghiên cứu hiệu quả độc của Lục hành xà với Hắc báo chứ.

Hắn có một loại cảm giác, thân phận của Tô Noãn Noãn ở trong hiện thực tuyệt đối không đơn giản!

Nhưng đồng bàn còn chưa kịp hỏi về vấn đề khác, Tô Noãn Noãn đã vội vàng nói, "Được rồi, chúng ta vẫn nên đi tìm ổ rắn đi, tăng nhanh thời gian thăng cấp mới là quan trọng nhất!"

Nói đi cũng phải nói lại, Tô Noãn Noãn làm được một cái gai độc khiến cảm giác an toàn trong lòng ba người tăng lên gấp bội.

Có kinh nghiệm lần móc ổ rắn đầu tiên, ba người bắt chước làm theo, đặc biệt ra tay với Lục hành xà.

Sau hai giờ, bọn họ tìm được ổ rắn thứ hai, đánh giết 14 con Lục hành xà.

Buổi chiều tìm được ổ rắn thứ ba, đánh giết 16 con Lục hành xà.

Chạng vạng tối, bọn họ lại tiêu diệt một ổ rắn cỡ lớn, đánh giết 19 con Lục hành xà.

Diệt đi ổ rắn còn có một chỗ tốt, xét thấy tính công kích của Lục hành xà, gần ổ rắn có rất ít những dã thú khác tiếp cận, bọn họ nghỉ ngơi ở chỗ gần ổ rắn lại càng an toàn hơn.

Trong đêm tầm nhìn bị giảm bớt, cộng thêm ban đêm là thời điểm

động vật đi ra ngoài, ba người hạ trại nghỉ ngơi dưới vách núi của ổ rắn lớn nhất.

Tô Noãn Noãn lại làm một ít độc rắn, chứa vào trong bình nhỏ để chuẩn bị.

Giang Khải kiểm tra tình hình điểm kinh nghiệm của mình.

(70/100)

Trụ Tử lại gần nhìn xem, vỗ thật mạnh vào sau lưng Giang Khải, “Chỉ thiếu 30 điểm nữa!”

Chương 30 - Thăng cấp

Tô Noãn Noãn cũng tỉnh táo lại, nhìn sang đồng hồ của Giang Khải, “Thật sự chỉ thiếu 30 điểm! Chắc ngày mai có thể thăng cấp.”

Giang Khải mỉm cười, hiện tại còn chưa phải lúc chúc mừng.

“Đừng thả lỏng, dù chỉ thiếu 1 điểm cũng là một cấp.”

Trụ Tử nói, “Giang Khải, khi đó ngươi suy đoán không sai, người ta nói trong lúc thí luyện càng về sau thời gian càng gấp gáp, tỷ lệ gặp được dã thú càng lớn hơn, nhưng sau khi chúng ta quay lại, cả ngày hôm nay đều không gặp được dã thú cỡ lớn.”

Tô Noãn Noãn lắc đầu, “Dã thí ít đi, nhưng đừng quên trong khu thí luyện còn có ‘người’! Tóm lại chúng ta không thể thả lỏng một khắc nào!”

Lời của Tô Noãn Noãn đã nhắc nhở Giang Khải và Viên Trụ.

Lúc trước huấn luyện viên từng nói, “Người nhập cư trái phép” của nước láng giềng có thể tiến vài khu thí luyện người mới Hoa Hạ!

Đây chính là đối thủ càng đáng sợ hơn dã thú!

…

Sáng sớm hôm sau, tiểu đội Giang Khải tăng nhanh tốc độ đi săn, trước giữa trưa đã phá hủy hai ổ rắn.

Luc Giang Khải đánh chết con Lục hành xà sau cùng ở ổ thứ hai, cuối cùng giọng nữ hệ thống quen thuộc đã vang lên.

【 Chúc mừng ngài, đẳng cấp tăng lên cấp hai! 】

【 Căn cứ vào đặc điểm của chức nghiệp Dân cờ bạc, thuộc tính của ngài tăng lên, lực lượng 2, thể trạng 2, nhanh nhẹn 3, tinh thần lực 3 】

【 Phát động hiệu quả “Gấp bội”, sửa lại thuộc tính tăng lên, lực lượng 4, thể trạng 4, nhanh nhẹn 6, tinh thần lực 6 】

【 Thuộc tính hiện tại, lực lượng 8, thể trạng 12, nhanh nhẹn 18, tinh thần lực 18 】

【 Mở ra kỹ năng “Quỷ thủ” của chức nghiệp Dân cờ bạc, cuối cùng Dân cờ bạc sẽ huấn luyện thủ pháp của mình, cố gắng đạt đến thành thạo chính xác. 】

【 Quỷ thủ phi bài cấp một: Lúc ném đồ vật sẽ tăng xác suất trúng lên 30%, hiệu quả đâm qua tăng 20%. Sử dụng tấm thẻ loại vật phẩm (không cách nào sử dụng thẻ vật phẩm của hệ thống), xác suất trúng tăng 100%, hiệu quả đâm xuyên tăng 200%, trong quá trình sử dụng lượng tiêu hao thể lực và tinh thần lực 100%. 】

【 Đẳng cấp đạt tới cấp 10, đồng thời phân phối sách kỹ năng Quỷ thủ, có thể học tập Quỷ thủ cấp hai 】

【 Phát động thiên phú “Gấp bội”, mở ra kỹ năng chức nghiệp thứ hai. 】

【 Mở ra kỹ năng “Quỷ nhãn” của chức nghiệp Dân cờ bạc, Dân cờ bạc muốn đứng ở thế bất bại, tất nhiên phải có lực quan sát hơn người. 】

【 Quỷ nhãn chuyên chú cấp một: Đối với mục tiêu di chuyển, năng lực truy tìm bằng ánh mắt tăng 50%, trong quá trình kéo dài tiêu hao tinh thần lực tăng lên 100%. 】

【 Đẳng cấp đạt đến cấp 10 cũng phân chia sách kỹ năng Quỷ nhãn, có thể học tập Quỷ nhãn cấp hai. 】

Giang Khải lập tức nhìn về phía đồng hồ của mình, số liệu vừa thay đổi đã được đồng hồ ghi chép.

Đẳng cấp tăng lên và hiệu quả chuyển chức của chức nghiệp là khác nhau, lần đầu tiên chuyển chức là tăng gấp bội thuộc tính cơ sở, đẳng cấp tăng lên thì tăng điểm thuộc tính cố định.

Tất cả chức nghiệp, sau khi đẳng cấp tăng lên đều sẽ tăng 10 điểm tổng thuộc tính, căn cứ vào đặc điểm chức nghiệp, 10 điểm thuộc

tính sẽ dựa theo tỷ lệ khác biệt phân chua vào trong bốn thuộc tính cơ sở.

Dưới sự gia trì thiên phú của mình lại tăng tròn 20 điểm thuộc tính!

Thuộc tính cấp hai của hắn tương đương với thuộc tính cấp ba của người khác!

Không chỉ như thế, hắn còn mở ra kỹ năng chức nghiệp, một lần mở ra hai kỹ năng chức nghiệp!

Trong Thiên Chức có rất nhiều kỹ năng thông dụng, ví dụ như Tô Noãn Noãn chế tác độc rắn thành thuốc độc, sau khi Giang Khải xem qua hoàn toàn có thể tự thao tác, sự khác biệt của Tô Noãn Noãn có lẽ là xác suất thành công và dược hiệu.

Nhưng kỹ năng chức nghiệp là thứ mà những người khác không cách nào lấy được!

Cũng như tất cả mọi người đều có thể ném vật phẩm nhưng người khác ném đi sẽ không có được hiệu quả chính xác và đâm qua của "Quỷ thủ phi bài"!

Hơn nữa Quỷ thủ phi bài có hiệu quả tăng thêm vô cùng biến thái với tấm thẻ loại vật phẩm!

Cũng như tên kỹ năng này chắc là nhắm vào phi bài, chỉ là thủ pháp đạt đến trình độ nhất định, hiểu quả ném vật phẩm khác cũng nhận được sự tăng lên nhất định.

Điều khiến Giang Khải mừng như điên là, lúc hắn đến cấp hai đã có nhiều hơn người khác một kỹ năng chức nghiệp.

Năng lực quan sát của hắn đã không yếu, hiện tại còn tăng lên 50%!

Phối hợp hai kỹ năng này lại, Giang Khải lập tức nhận ra có vẻ chức nghiệp Dân cờ bạc của mình cũng không phải hoàn toàn không thể chiến đấu, ít nhất hắn có năng lực công kích tầm xa nhất định.

Gai độc có thể làm vật phẩm ném, nhưng vấn đề là hiện nay trên tay hắn chỉ có một cây gai độc, còn loại đạo cụ tấm thẻ này phải tìm ở đâu?

Tuy trong tay hắn cầm một đống thẻ Lục hành xà nhưng kỹ năng nói rõ vẻ vật phẩm của hệ thống không có cách nào coi như tấm thẻ đạo cụ.

Chương 31 - Thăng cấp (2)

“Thẻ vật phẩm không có đủ lực công kích, không cách nào tổn thương người chơi và quái vật khác, cho nên không cách nào coi là vũ khí.” Giang Khải nghĩ rõ ràng nguyên nhân trong đó chỉ có thể lắc đầu.

Tương lai, nếu mình cần chiến đấu tốt nhất có thể tìm một món vũ khí phù hợp với kỹ năng của mình.

“Khải, sao thế? Thăng cấp sao?” Trụ Tử chạy tới, vội vàng hỏi.

Giang Khải gật đầu, “Thăng cấp.”

Hắn nói thuộc tính sau khi thăng cấp cho Trụ Tử và Noãn Noãn, lúc này hai người nghe được cũng ngạc nhiên.

“ĐM, người khác thăng một cấp tăng 10 điểm thuộc tính, ngươi tăng 20 điểm! Đây cũng quá biến thái!” Trụ Tử than thở.

Cũng may Trụ Tử và Noãn Noãn đều biết Giang Khải là chức nghiệp Dân cờ bạc, cũng biết trong khi Giang Khải thu hoạch được nhiều phần thưởng của hệ thống cũng phải mạo hiểm nhận trừng phạt càng lớn hơn.

Phải biết rằng, trong Thiên Chức có rất nhiều tình huống rơi thuộc tính.

Nghĩ vậy, ưu thế nghịch thiên của Giang Khải chưa chắc đã là chuyện tốt.

Noãn Noãn rất muốn hỏi thăm kỹ năng chức nghiệp của Giang Khải, nhưng trong Thiên Chức thiên phú chức nghiệp và kỹ năng chức nghiệp đều là bí mật.

Đúng vào lúc này, Giang Khải đột nhiên tự nói, “Kỹ năng nghề nghiệp của ta hình như có năng lực tác chiến nhất định… Ta am hiểu phi bài.”

Giang Khải chủ động nói ra kỹ năng của bản thân khiến trong lòng

Tô Noãn Noãn hơi cảm động, điều này có nghĩa hắn đã coi nàng là đồng bọn.

Nhưng kỹ năng của hắn thật sự hơi kỳ quái.

“Phi bài?” Tô Noãn Noãn và Viên Trụ ngạc nhiên, hai người nhìn nhau đều không hiểu ra sao.

Phi bài là cái quỷ gì? Kỹ năng này có thể làm kỹ năng chiến đấu sao?

Hình như có thể, lại hình như không thể.

Dù sao lực công kích phi bài được đặt ở nơi này, so sánh với rất nhiều quái vật siêu cường khó có thể tưởng tượng trong Thiên Chức, phi bài không phải gãi ngứa sao?

Tô Noãn Noãn đầy đồng tình nhìn về phía Giang Khải, một chức nghiệp giả không phải chiến đấu, trong lòng vẫn không hề từ bỏ suy nghĩ muốn chiến đấu, điều này khiến trong lòng nàng cảm thấy tôn trọng.

Mặc kệ thế nào, cuối cùng tiểu đội ba người đã thực hiện được mục tiêu đầu tiên.

Dù kỹ năng chức nghiệp của Giang Khải có khả năng không như ý muốn nhưng đây cũng là chuyện trong dự đoán, ít nhất hiện tại thuộc tính của Giang Khải đã rất khủng bố.

Chỉ mặt nhanh nhẹn, thậm chí hắn đã vượt quá dã thú đơn thể mạnh nhất nơi này, Quỷ Tinh hắc báo!

Điều này khiến năng lực tác chiến của đội ngũ tăng lên rất nhiều.

“Vậy tiếp theo chúng ta tiếp tục tìm ổ rắn?” Trụ Tử hỏi.

Giang Khải suy nghĩ, lắc đầu.

“Trước tiên đi tìm xem có Độc thử dã trư hay không, chúng ta cần càng nhiều gai sắt hơn!”

Điểm kinh nghiệm của Lục hành xà quá ít, hơn nữa cuối cùng bọn

họ vẫn phải rời khỏi khu thí luyện, sớm muộn cũng phải đối mặt dã thú cỡ lớn, bọn họ chắc chắn phải tăng tốc độ lên cấp!

…

Cửa đăng nhấp số 18, sở nghiên cứu số liệu.

Trên màn hình lớn treo ở đại sảnh cho thấy ngày thứ hai thí luyện người mới đã có một nửa người mới bị đào thải.

Mấy ngày đầu, tốc độ đào thải một nửa sẽ rất nhanh, những người có thực lực hơi yếu sẽ bị đào thải nhanh chóng.

Còn lại là tuyển thủ có thực lực hơn.

Tô Lam Lam nhìn màn hình, lập tức không biết nói gì cho phải.

Muội muội tổ đội hành động với Giang Khải kia hai ngày, bọn họ vẫn còn may mắn sống sót.

Đến ngày thứ hai, đồng hồ của Tô Noãn Noãn không truyền về tin tức dã thú, là nàng không gặp được dã thú sao? Vận khí tốt như vậy?

Đương nhiên nàng không biết dưới tình huống không có thuốc kháng độc, đám người Tô Noãn Noãn căn bản không cần đồng hồ đánh giá thuộc tính của Lục hành xà, tất nhiên cũng không có số liệu truyền về.

Đúng vào lúc này, một nhân viên công tác bước nhanh tới từ vị trí, nói nhỏ vài câu bên tai Lý giáo sư.

Tô Lam Lam lại nhìn về phía Lý giáo sư, phát hiện sắc mặt Lý giáo sư hơi nghiêm nghị.

“Lý bá bá, sao thế?”

“Có một vài học viên muốn tránh né đại bộ đội tiến tới giảm bớt cơ hội gặp được dã thú, hai ngày trước di chuyển rất chậm. Đây vốn là một suy nghĩ không tệ nhưng vừa hay phát hiện phía tây bắc bộ khu thí luyện có mười hai tên người mới liên tục bị đào thải, toàn bộ đồng hồ tin tức của bọn họ đều biến mất, có thể là

tắt máy.”

Tô Lam Lam hơi híp mắt lại, nàng là huấn luyện viên dẫn dắt thí luyện người mới thời gian dài tất nhiên hiểu rõ đã xảy ra chuyện gì.

“Bọn họ đến! Tây bắc, phía tây… Đám người Noãn Noãn đang ở gần đó!”

“Ừ, đám người Noãn Noãn thật sự rất nguy hiểm!” Lý giáo sư gật đầu nói, “Người nhập cư trái phép cần thời gian, có khả năng còn có rất nhiều Người nhập cư trái phép tiến vào khu thí luyện, nhìn từ phạm vi, tốc độ mà bọn họ xâm lấn, quy mô lần xâm lấn này rất hiếm thấy!”

Tô Lam Lam hừ lạnh một tiếng, “Cũng chỉ bắt nạt Hoa Hạ chúng ta không thể tiến vào khu thí luyện chức nghiệp của bọn họ, cho nên mới làm loạn như thế!”

Chương 32 - Ngược sát người mới

Lý giáo sư thở dài, “Phải báo cáo chuyện này cho thủ trưởng, ngoài ra phải đi tâm sự với những người mới bị đào thải quay về kia, hỏi thăm tình hình trong đó.”

“Lý bá bá, ta đi làm ngay!” Trước khi đi Tô Lam Lam lại liếc nhìn màn hình.

Noãn Noãn…

Tô Lam Lam vừa đi đến đại sảnh cửa đăng nhập đã bị Tiểu Lộ ngăn lại.

“Làm gì không cho ta đi vào?” Tô Lam Lam không hiểu nhìn về phía Lộ Tuấn.

Vẻ mặt Lộ Tuấn nghiêm túc, nặng nề nói, “Cảm xúc của những người mới này không quá ổn định, đúng là Người nhập cư trái phép tập kích, hơn nữa đám người kia không chỉ cướp đồ của người mới bên chúng ta, còn, còn ngược sát.”

“Ngược sát?” Tô Lam Lam hơi híp mắt lại, “Làm tới trình độ nào?”

Lộ Tuấn thở dài một hơi, “Treo ngược lên dụ rất nhiều dã thú đến cắn xé nhưng lại không để bọn họ hoàn toàn chết đi, lặp đi lặp lại mấy vòng… Có thân thể người bị xé thành tàn khuyết không đầy đủ, còn phải chịu mấy vòng tra tấn tàn nhẫn.”

Đôi mặt Tô Lam Lam trợn đến tròn xoe, siết chặt nắm đấm, “Sao đám người này lại biến thái như vậy, bọn họ ỷ vào mình có đẳng cấp cao, đã vậy còn bắt nạt người mới!”

“Điều này khiến bọn họ chịu ảnh hưởng tâm lý cực lớn!”

Lộ Tuấn gật đầu, “Mục đích của bọn họ là vậy. Nếu không phá hủy tâm lý của những người mới này, sau lần tập luyện này bọn

họ sẽ tham gia lần thứ hai, lần thứ ba, cuối cùng tiến vào Hoa Hạ thành, khiến lực lượng của Hoa Hạ trở nên lớn mạnh."

"Lần tử vong này khiến tâm lý của bọn họ hoàn toàn sụp đổ, sau này bọn họ sẽ mất ý chí phấn đấu!"

Tô Lam Lam nghiến răng, hung hăng nói, "Thật sự đáng giận! Ỷ vào ưu thế đẳng cấp trang bị bắt nạt người mới, đám súc sinh này!"

Lộ Tuấn thở dài một hơi, loại tình huống này cũng không phải mới xảy ra ngày đầu tiên, đáng tiếc đến hiện tại Hoa Hạ vẫn chưa từng xuất hiện chức nghiệp có thể áp chế.

"Lam Lam, thủ trưởng để ta đưa những người mới này đi hướng dẫn tâm lý, hiện tại chắc hẳn đang ở chỗ nghiên cứu, giao nơi này cho ta là được, ngươi nhanh đi đi, xem có thể giúp được gì không."

Tuy Tô Lam Lam rất muốn đi gặp những người mới đó nhưng chuyện bên thủ trưởng càng quan trọng hơn, chỉ có thể giậm chân một cái quay về sở nghiên cứu.

Trong sở nghiên cứu, lúc này trên màn hình lớn xuất hiện bản đồ khu thí luyện.

Phía trên có khoảng hai trăm điểm sáng, đây là vị trí hiện tại của người mới.

Đồng thời, Lý giáo sư còn đánh dấu một khu vực màu đỏ, đó lả phạm mà Người nhập cư trái phép có khả năng xuất hiện.

Ở trong phạm vi này còn có mười điểm sáng, bên cạnh điểm sáng viết tên người mới.

Lúc Tô Lam Lam đi vào sở nghiên cứu, điểm sáng trên khu vực màu đỏ lại lần lượt biến mất, trong chốc lát chỉ còn lại hai điểm sáng.

Tô Noãn Noãn, Giang Khải!

Vệ Ưng chắp tay sau lưng, híp mắt nói, "Lão Lý, đẳng cấp cao nhất của Người nhập cư trái phép là cấp mấy?"

“Từ trong miệng của người vừa bị đào thải, chúng ta nhận được tin tức cao nhất là một Người nhập cư trái phép cấp năm.” Lý giáo sư nói.

Khu thí luyện là khu vực riêng cho thí luyện người mới, vì ngăn cản đẳng cấp cao dẫn dắt đẳng cấp thấp nhẹ nhàng thông qua nên có hạn mức đẳng cấp cao nhất, cho dù là Người nhập cư trái phép có thể đột phá hạn chế đẳng cấp cũng không thể vượt qua quá nhiều.

“Cấp năm đánh cấp một, đúng là đồ sát!” Vệ Ưng hung hăng nói.

Thiên Chức khó thăng cấp nhưng một khi thăng cấp sẽ có thuộc tính mạnh hơn, vượt qua lằn ranh cấp hai này còn có thể kỹ năng chức nghiệp, điều này dẫn đến một lần lột xác!

Tiếp theo ánh mắt của hắn ta dừng trên hai điểm đỏ còn sót lại trong khu vực màu đỏ.

“Noãn Noãn ở chỗ này?!” Vệ Ưng nhíu mày càng chặt hơn, nghĩ đến nếu Noãn Noãn gặp phải sự ngược sát cực kỳ tàn ác như thế, đôi tay sau lưng hắn ta vô thức siết chặt lại.

Nhưng dù sao Vệ Ưng cũng là quân nhân, mặt ngoài cũng không thể hiện ra quá nhiều cảm xúc.

“Vị trí của Noãn Noãn rất gần Giang Khải kia.”

Lý giáo sư vội vàng nói, “Từ ngày đầu tiên bọn họ đã tổ đội hành động.”

“Tổ đội? Tổ đội sống đến nay?”

Lý giáo sư gật đầu, “Chúng ta cũng cảm thấy không thể tưởng tượng nổi, chức nghiệp của Noãn Noãn là Thầy lang, không am hiểu chiến đấu, cho nên chúng ta suy đoán có lẽ chức nghiệp của Giang Khải kia rất mạnh.”

“Võ đồ hay Binh lính?”

“Không biết, nhưng ta suy đoán ít nhất cũng là Võ đồ, đồng hồ của hắn là loại đã bị đào thải, chúng ta không cách nào nhận được quá

nhiều tin tức.”

Đúng vào lúc này, Tô Lam Lam đi tới, lắc đầu nói tiếp, “Thủ trưởng, ta đã đi thăm dò gia cảnh của Giang Khải kia, hắn không có khả năng lấy được tài liệu chuyển chức Võ đồ, thậm chí… Ta cảm thấy hắn chưa chắc mua được tài liệu chuyển chức.”

“Ta cũng không nghĩ ra vì sao bọn họ lại may mắn sống sót đến bây giờ.”

Vệ Ưng gật đầu, tuy hắn ta lo lắng sự an toàn của Noãn Noãn, vẫn có rất nhiều nghi ngờ với Giang Khải kia, nhưng chức trách khiến hắn ta càng chú ý đến tình huống của đại bộ đội.

Chương 33 - Ngược sát người mới (2)

“Mười mấy người ở phía trước này, có lẽ còn khoảng hai ngày có thể đến Hoa Hạ thành đi.” Vệ Ưng chỉ một vài ánh sáng ở vị trí cao nhất trong đại bộ đội.

“Trong nhóm người mới này có hai Võ đồ cùng bốn Binh lính đúng không?”

Lý giáo sư nói, “Lần thứ nhất tham gia thí luyện Võ đồ Hạ Thụ, Binh lính Tôn Lộ, Chu Đĩnh đã bị đào thải, tuy nghề nghiệp của bọn họ rất mạnh, nhưng dù sao cũng là lần đầu tiên tham gia thí luyện.”

“Nhưng Hoàng Vĩ từng đánh chết Lục trảo kim mao hầu vẫn dẫn trước, hiện tại hắn gần Hoa Hạ thành nhất.”

Tô Lam Lam bổ sung một câu, “Ta từng gặp Hoàng Vĩ, hắn nói hạng nhất lần thí luyện này chắc chắn là hắn, xem ra thật sự có chút thực lực.”

“Ngoài ra còn có hai tên Binh lính, hiện tại vị trí cũng gần phía trước.”

Vệ Ưng gật đầu, trong một nhóm người mới có hai Võ đồ, bốn Binh lính lại bị đào thải một nửa, cũng coi như phát huy bình thường đi.

Lý giáo sư tiếp tục nói, “Quy mô lần đánh lén này rất lớn, lúc trước rất ít thấy Đảo quốc phái ra nhiều Người nhập cư trái phép như vậy, hơn nữa nhìn cách tác chiến của bọn họ là đang tiến hành tìm kiếm trải thảm, sau khi dọn dẹp một khu vực lập tức đuổi theo đại bộ đội.”

“Ta suy đoán, bọn họ cân nhắc đến sau khi Hoa Hạ mở ra lãnh địa mới Chiến Thần điện đã xuất hiện càng nhiều nghề nghiệp cao cấp, cho nên gia tăng cường độ chặn đánh. Mục đích của bọn họ

chẳng những muốn giảm tỷ lệ thông qua của chúng ta, càng muốn phá hủy phòng tuyến tâm lý của người mới!”

Vệ Ưng hừ lạnh một tiếng, “Ta sẽ khiến bọn họ nhớ kỹ khoản nợ này!”

“Hoa Hạ vẫn không có chức nghiệp có thể đi vào khu thí luyện của bọn họ, chỉ có thể nhìn những người mới bị bọn họ chà đạp, thật sự khiến người ta nén giận!”

Nói đến đây, tất cả mọi người cúi đầu xuống.

Người ta là đẳng cấp cao đến ngược sát người chơi Hoa Hạ đẳng cấp thấp, bên này không có chức nghiệp tương ứng áp chế, ngoại trừ nhìn còn có thể làm gì.

Vệ Ưng nhìn màn hình đè nén lửa giận, hắn ta dứt khoát kéo một cái ghế ngồi trước màn ảnh lớn.

“Thủ trưởng, ngươi…” Tô Lam Lam lo lắng nhìn về phía lãnh đạo.

Vệ Ưng hung hăng nói, “Hai ngày qua ta ở chỗ này, hiện tại điều ta có thể làm chỉ có cùng bọn họ vượt qua mất ngày tàn khốc nhất này!”

“Các ngươi cũng đừng đi, ở lại chỗ này chờ thí luyện kết thúc, tốt nhất nhớ kỹ điều bọn họ làm với chúng ta!”

Tô Lam Lam hít sâu một hơi, cùng những người khác chuyển ghế đến ngồi trước màn hình lớn.

Bây giờ ánh mắt mọi người đều không hẹn cùng tập trung vào hai điểm sáng trong khu vực màu đỏ.

Tô Noãn Noãn, Giang Khải nhất định là mục tiêu tiêu diệt kế tiếp của Người nhập cư trái phép!

…

Ba người Giang Khải trốn ở trong rừng, ở chỗ cách bọn họ không xa có một con Độc thứ dã trư đang lúc ẩn lúc hiện.

Đối với Viên Trụ, Độc thứ dã trư còn tốt hơn Nhân kiểm thú và Lục hành xà nhiều.

Lần này hắn ta xung phong nhận việc, "Ta đến phía trước thu hút sự chú ý của nó, Giang Khải, ngươi lén đánh giết!"

Giang Khải lắc đầu, "Đầu tiên chờ chút đã, ta thử xem có thể không tổn hao gì giết nó không."

Dã trư đang di chuyển, lúc đưa lưng về phía chỗ ẩn nấp của ba người, Giang Khải đột nhiên lao ra từ trong rừng, hung hăng ném gai độc trong tay ra ngoài.

"Ngươi làm gì!" Tô Noãn Noãn đang muốn kêu lên, một đôi mắt vẫn nhìn chằm chằm dã trư.

Trên người Độc thứ dã trư toàn là lông thép, thêm một cây gai sắt cũng rất khó phát hiện, nàng cũng không thấy được rốt cuộc có đâm trúng không.

Độc thứ dã trư phát ra một tiếng kêu thê lương, tiếp theo lao vào trong rừng.

"Ngươi xem ngươi dọa nó chạy rồi! Chúng ta thật sự không tìm được con Độc thứ dã trư này nữa!" Tô Noãn Noãn tức giận nói.

Giang Khải không thèm để ý, dẫn đầu xông ra khỏi bụi cỏ, "Đánh trúng, nó không chạy được bao xa, mau đi theo!"

"Đánh trúng?" Viên Trụ tỏ ra khó hiểu, ánh mắt Giang Khải tốt như vậy sao, chắc chắn như vậy?

Lúc hai người còn đang do dự, đã nghe Giang Khải kêu lên, "Ha ha ha, hóa ra là ngươi, lúc trước đuổi theo ta nhảy núi, hiện tại đến lượt ta đuổi ngươi!"

Giang Khải thật sự thành công, Độc thứ dã trư chịu tác dụng của kịch độc thần kinh, đi ra ngoài không bao xa đã cả người run rẩy ngã xuống đất không dậy nổi, nhanh chóng tắt thở.

Trên người còn dã trư này thiếu đi mấy chục cây gai sắt, đôi mắt màu hổ phách kia khiến Giang Khải liếc qua đã nhận ra nó.

Ngược lại cũng không thể nói là oan gia ngõ hẹp, Giang Khải muốn tìm Độc thứ dã trư, thứ đầu tiên nghĩ đến là con đã đuổi giết mình trước đó, cũng cố ý đi về hướng của đối phương.

【 Đánh giết Độc thứ dã trư, nhận được 2 điểm kinh nghiệm 】

【 Thu hoạch được vật phẩm "Xác Độc thứ dã trư" 】

Viên Trụ hấp tấp chạy tới, "Này, từ khi nào ngươi lại tài giỏi như thế? Trước kia ngươi chơi bóng rổ độ chính xác không được tốt lắm."

Chương 34 - Người nhập cư trái phép

Tay không ra tay ở vị trí cách mười mét, một kích trúng đích, nếu chưa từng luyện thì người bình thường thật sự không làm được.

Giang Khải đang bận rộn thu thập gai sắt, tức giận nói, “Đừng nói nhiều, nhanh chóng đến nhổ lông đi.”

Tô Noãn Noãn cũng đến giúp đỡ, ba người thu thập hàng trăm cây gai sắt.

Bản thân những cây gai sắt này đã có độc tính tê liệt, tuy độc tính không quá khoa trương nhưng cũng dùng tốt hơn gai độc trụi lủi.

“Noãn Noãn, độc rắn đủ bôi mấy cây gai sắt?”

“40 cây đi.”

Giang Khải gật đầu, “Vậy bôi 40 cây đi.”

Tô Noãn Noãn hơi do dự, lại hơi ngượng ngùng nói, “Vậy phải đi rửa một chút, vì ta không biết chất độc tê liệt và độc rắn có xung đột không.”

“Vậy chúng ta đến bờ sông rửa.”

…

Sau khi rửa xong lại gia công, 42 cây gai độc đã hoàn thành ngâm độc.

“Chúng ta mỗi người 14 cây.” Giang Khải nói.

Viên Trụ lắc đầu nói, “Ta cảm thấy ta và Noãn Noãn mỗi người giữ một cây phòng thân là được, 40 cây còn lại đều đưa cho ngươi, chúng ta cầm nhiều như vậy làm gì, chúng ta cũng không biết đánh giết tầm xa. Noãn Noãn, ngươi cảm thấy thế nào?”

Tô Noãn Noãn gật đầu, “Ta cũng nghĩ như vậy, cận chiến cần một cây là đủ.”

Giang Khải nhíu mày, nếu do hắn đánh giết dã thú, kinh nghiệm sẽ biến thành của hắn.

“Không được, các ngươi không cần thăng cấp sao?” Giang Khải không muốn chiếm lợi này.

Tô Noãn Noãn cười nói, “Ngươi thăng cấp trước cũng giống vậy, chờ ngươi đẳng cấp cao dẫn theo bọn ta sẽ có hiệu suất cao hơn.”

Lời này cũng không sai nhưng trong lòng Giang Khải vẫn hạ quyết tâm, chỉ cần có cơ hội vẫn cố gắng để hai người hoàn thành đánh giết.

Ba người phân chia gai độc xong, Viên Trụ và Tô Noãn Noãn tự chia mỗi người một cây gai độc rắn, Giang Khải được chia 40 cây gai độc rắn, cộng thêm 74 cây gai độc tê liệt.

Hắn dùng da thú làm ba cái ống thô sơ, một cái dùng để thả gai độc rắn, hai cái còn lại đặt gai độc tê liệt.

Tạm thời Viên Trụ đeo ống tên giúp Giang Khải, tránh để Giang Khải bị hạn chế hành động.

Lúc ba người đang bàn bạc bước tiếp theo của kế hoạch, Trụ Tử đột nhiên kêu lên kỳ quái.

Giang Khải và Tô Noãn Noãn bị tiếng kêu kỳ quái của hắn ta dọa giật mình, Giang Khải hung hăng đánh một cái vào eo Viên Trụ, “Làm gì đấy, giật cả mình, không sợ dẫn dã thú tới sao!”

Viên Trụ trợn to mắt, hoảng sợ chỉ nước sông, “Đó, đó là cái gì!”

Giang Khải cũng cảm thấy Viên Trụ hơi không đứng, lập tức cảnh giác quay đầu nhìn về phía dòng sông.

Trong dòng sông, một bóng đen như ẩn như hiện… Không lâu sau, bóng đen kia nổi lên mặt nước.

Một nam tử tóc dài mặc quần đen áo đen đi ra từ trong nước sông!

Đúng lúc này, Giang Khải lại nghe thấy sau lưng truyền đến vài tiếng cười của nhân loại!

Nghe được tiếng cười, ba người lập tức xoay người.

Trong rừng rậm có ba bóng người đi ra.

Ba người kia bao vây bọn họ từ ba hướng, cộng thêm người đi ra từ trong nước, đám người Giang Khải đã bị bao vây!

Bọn họ đều là người Châu Á, nam giới, chiều cao trên dưới 1m75, trên mặt nở nụ cười dữ tợn.

Trên người mặc quần áo dài màu đen, trong tay cầm vũ khí loại loan đao, trường đao, lúc này vừa nở nụ cười dữ tợn vừa không ngừng đến gần ba người Giang Khải.

Vừa thấy bốn người này, trong lòng Giang Khải giật mình.

Nhìn từ quần áo của đối phương rất có khả năng là Người nhập cư trái phép.

Người mới không thể có quần áo, có vũ khí chính thức!

“Người nhập cư trái phép!” Tô Noãn Noãn cũng nhận ra điều này, run giọng nói.

Ba người Giang Khải lưng tựa lưng vây thành một vòng tròn, nắm lấy gai sắt của Độc thứ dã trư, căng thẳng nhìn chằm chằm những người này.

“Ha ha ha ha, thật sự có cá lọt lưới.” Một tên Người nhập cư trái phép dùng tiếng Hoa không đúng tiêu chuẩn cười lớn nói, “Còn có một Hoa cô nương!”

Bốn người kia vừa nói vừa không ngừng đến gần, thu nhỏ vòng vây.

“Lại nói, ta thật sự yêu chết nghề nghiệp Người nhập cư trái phép này, mỗi lần tới giết người mới Hoa Hạ các ngươi đều là một trải nghiệm vui sướng!” Một tên nam tử mũi mọc nốt ruồi lông đen cười xấu xa nói.

Đồng bạn của hắn ta cũng cười nói, “Gặp được chúng ta coi như các ngươi may mắn.”

“Trước đó chúng ta bắt được ba người mới ném vào trong bầy Vô ảnh lang, chờ đến lúc bọn họ sắp bị cắn chết lại cứu bọn họ ra, sau đó để Lục trảo kim mao hầu xé nát thân thể, mở ra bộ ngực của bọn họ!”

“Bọn họ đau khổ cầu xin chúng ta để chúng ta giết bọn họ, còn nói sẽ cho chúng ta rất nhiều tiền.”

“Chậc chậc chậc, cầu xin chúng ta giết bọn họ còn phải cho bọn ta tiền, ngươi nói có phải người Hoa Hạ các ngươi đều hèn như vậy không.”

Nam tử lông đen xì một tiếng bật cười, “Sao có thể nói như vậy chứ, rõ ràng là khẳng khái, cũng quá không có tâm huyết, nên học theo tinh thần võ sĩ đạo của chúng ta, mổ bụng tự sát mới đúng.”

“Bọn họ cũng muốn học nhưng bọn họ không có cách nào ra tay, vì tay chân đều bị cắt thành thịt nát.” Đồng bạn cười lớn nói.

Nghe được mấy câu này, Giang Khải hơi híp mắt lại.

Chương 35 - Kinh nghiệm cướp bóc

Hắn chỉ biết Người nhập cư trái phép sẽ đến chặn đánh thí luyện người mới Hoa Hạ, nhưng không ngờ những người này sẽ dùng thủ đoạn tàn nhẫn như vậy!

Ở bên cạnh, Tô Noãn Noãn nhỏ giọng nói, “Đừng nghe bọn họ, bọn họ muốn chúng ta thấy sợ hãi, sau cùng khiến tâm lý của chúng ta sụp đổ!”

Trụ Tử hạ giọng, hơi run rẩy nói, “Khải, ta, ta hơi sợ hãi… Ta không muốn chết!”

Giang Khải lại hít sâu mấy lần để mình nhanh chóng tỉnh táo lại.

“Không muốn chết thì chơi với bọn họ!” Giang Khải nói.

“Nghe ta, ta đếm đến ba, chút nữa Trụ Tử ngăn cản kẻ địch bên trái và đối diện, năng nguyên chạy sang bên phải ngăn cản người bên phải, vậy ta mới có cơ hội bỏ chạy!” Giang Khải khẽ nói với đồng bạn, “Các ngươi nhất định phải chờ ta!”

“Chia, chia ra… Được.” Trụ Tử rất không muốn tách ra khỏi đồng bạn, nhưng bây giờ không phải lúc cò kè mặc cả.

Tô Noãn Noãn quay đầu nhìn thoáng qua Giang Khải bên cạnh.

Trải qua khoảng thời gian ở chung này, bọn họ từng trở về từ cõi chết, từng cùng nhau xoát ổ rắn, nàng sẽ không bao giờ nghi ngờ Giang Khải rời đi một mình nữa.

“Ba, hai, một, chạy!”

Giang Khải ra lệnh một tiếng, Viên Trụ và Tô Noãn Noãn đồng thời hành động.

Trụ Tử mạnh mẽ tiến về phía bên trái, hình thể to lớn của hắn ta không phải hai người kia có thể ngăn cản.

Tô Noãn Noãn thì lao về phía bên phải, hai người thành công ngăn chặn sự chú ý của ba kẻ địch.

Giang Khải đột nhiên chạy về phía bên phải mấy bước, cùng lúc đó tên trong nước đã nhảy lên, “Chỉ dựa vào mấy người rác rưởi các ngươi còn muốn chạy?!”

Còn chưa nói hết câu, Giang Khải nghiêng người thật nhanh đột nhiên đổi hướng, luồn về phía Viên Trụ.

“Khải, chạy đi!” Viên Trụ yểm hộ cho Giang Khải, lao tới kẻ địch.

Độ nhanh nhẹn của Giang Khải cực cao, cộng thêm nhanh chóng đổi hướng khiến kẻ địch vội vàng không kịp chuẩn bị, lập tức chui vào trong bụi cỏ!

Tên lông đen thấy lại có người không coi bọn họ vào đâu trốn thoát, rống lên với đồng đội cả người ướt nhẹp, “Ngu ngốc, dám trêu đùa chúng ta, còn không đuổi theo!”

“Bắt lấy tên kia, ta phải bỏ thời gian hai ngày tra tấn hắn!”

Viên Trụ và Tô Noãn Noãn thấy Giang Khải thành công phá vòng vây, thoáng thở phào một hơi.

Nhưng cùng lúc bọn họ cũng phải đối mặt với sự vây quét của ba người đối phương.

Tên lông đen nhìn thoáng qua đồng hồ của mình, hơi nhíu mày.

“Thuộc tính của tên cao to kia rất cao, chức nghiệp có thể là Võ đồ đỉnh cấp Hoa Hạ!”

“A? Võ đồ, vậy chúng ta đã nhặt được bảo bối rồi, phế bỏ một Võ đồ, Hoa Hạ chắc chắn sẽ rất đau lòng, nhất định phải chiêu đãi tên to con này thật tốt để sau này hắn không dám đăng nhập vào Thiên Chức nữa!” Đồng bạn tóc vàng vui mừng nói.

Nhiệm vụ của bọn họ không chỉ đơn giản là đánh giết người mới, phá hủy phòng tuyến tâm lý của người Hoa Hạ mới là chủ yếu nhất.

Có thể hoàn toàn phế bỏ một chức nghiệp đỉnh cấp tuyệt đối là tổn thất của Hoa Hạ!

“Vậy thì cho hắn một phần món ăn đặc biệt đi!” Nam tử tóc vàng nở nụ cười dữ tợn.

Trong mắt Trụ Tử đã lộ ra vẻ sợ hãi, thân thể không ngừng lùi lại.

Tóc vàng chú ý đến phản ứng của Trụ Tử, cười to nói, “Dáng người to con như vậy lại sợ thành chó, ha ha ha ha.”

Lông đen mỉm cười, “Vậy mới đúng, tử vong trong Thiên Chức giống hệt với cảm giác tử vong thật sự, trên đời này có ai không sợ chết chứ.”

Đúng lúc này, Tô Noãn Noãn vật lộn với một tên Người nhập cư trái phép khác ở đằng xa, đùi phải đã bị đối phương đâm trúng!

Sau khi đối phương thành công cũng không đuổi theo, Tô Noãn Noãn ra sức vung gai độc lên ép đối phương lùi lại, nhân cơ hội lùi đến trước mặt Viên Trụ.

Nàng che ở trước mặt Viên Trụ, cầm gai độc chĩa về phía ba người, mặc dù đã bị thương nhưng trong mắt không hề có vẻ lùi bước!

“Muốn động vào bằng hữu của ta thì phải giết ta trước!” Tô Noãn Noãn tức giận nói.

Viên Trụ lập tức ngơ ngác đứng tại chỗ.

Lần đầu tiên bọn họ gặp Tô Noãn Noãn, nàng kéo thân thể mệt mỏi cầu xin tổ đội hành động.

Đồng hồ và chức nghiệp của nàng để lộ ra thân phận của nàng ở trong hiện thực không phú thì quý.

Nhưng trong hai ngày rưỡi ở chung ngắn ngủi, Viên Trụ và Giang Khải đều đã cảm giác được Tô Noãn Noãn này không hề dịu dàng như cái tên của nàng, trên người nàng không có tật xấu của rất nhiều thiên kim công chúa nhà giàu.

Trên đường đi, nàng như những Thầy lang khác, dùng y thuật của mình chữa trị cho hắn ta và Giang Khải, dựa theo kiến thức, tin tức của mình để bày mưu tính kế cho đội ngũ.

Là một Thầy lang phụ trợ, thậm chí lúc đối mặt với sống chết nàng có thể nhảy xuống từ trên cây, chịu đựng cơn đau dữ dội khi bị Nhân kiểm thú cắn xé, giúp đỡ bọn họ đánh giết hai Nhân kiểm thú.

Lúc nguy cơ xuất hiện, nàng đủ tin tưởng Giang Khải, lại dám đứng ở trước mặt mình!

Có vài người quen biết cả đời cũng chỉ là quen biết hời hợt, có vài người cho dù chỉ vừa quen biết một ngày cũng có thể trở thành tri kỷ!

Chương 36 - Kinh nghiệm cướp bóc (2)

Ánh mắt Viên Trụ nhìn đến vết thương của Noãn Noãn đang chạy máu cuồn cuộn đã nhuộm đỏ bắp đùi của nàng, cơn giận trong lòng hắn ta dần bị kích hoạt.

Muốn động vào bằng hữu của ta, giết ta trước!

Vốn không nên do Noãn Noãn nói ra câu này!

“Hắc hắc hắc, tiểu nha đầu, ngươi yên tâm, chúng ta sẽ chiêu đãi ngươi thật tốt! Trước tiên chém đứt hai tay của nàng!” Lông đen ra lệnh một tiếng.

Tóc vàng đột nhiên lao tới, vung liêm đao trong tay lên hung hăng chém về phía Tô Noãn Noãn.

Đồng hồ của Tô Noãn Noãn nhanh chóng đưa ra số liệu đánh giá.

Đối phương là Người nhập cư trái phép cấp 4, lực lượng 10, nhanh nhẹn 13, thể trạng 13, tinh thần lực không biết.

Tô Noãn Noãn là Thầy lang, lực lượng 2, nhanh nhẹn 4, thể trạng 2, tinh thần lực 6.

Chỉ từ thuộc tính của cả hai đã không cùng một cấp bậc, chứ đừng nói đến đối phương còn có vũ khí, kỹ năng chức nghiệp.

Tốc độ của tóc vàng quá nhanh, Tô Noãn Noãn không kịp né tránh, thấy liêm đao đã sắp chém vào trên người Tô Noãn Noãn, thân thể cao to sau lưng Tô Noãn Noãn đột nhiên xông ra từ bên cạnh nàng.

“Chân lực công kích! Đánh lui!”

Tóc vàng cũng không biết xảy ra chuyện gì, thuộc tính của mình cao như vậy lại bị Viên Trụ đụng bay bảy tám mét!

Tô Noãn Noãn khiếp sợ nhìn Trụ Tử trước mặt.

Lúc này bắp thịt cả người Trụ Tử căng cứng gồ lên như là một Chiến thần sắt thép, vững vàng che chắn trước người Noãn Noãn.

Thuộc tính của Trụ Tử thấp hơn đối phương, nhưng trong nháy mắt này Trụ Tử lại bạo phát ra lực chiến đấu kinh người.

Nhìn bóng lưng Trụ Tử, trong lúc hoảng hốt Tô Noãn Noãn như thấy được Trụ Tử luôn nhát như chuột cũng giống như trong những truyền thuyết kia, Chiến Thần điện Hoa Hạ có từng Chiến thần chí cao ngạo nghễ đứng sừng sững trên chiến trường!

Tô Noãn Noãn nhẹ đặt tay lên thắt lưng Trụ Tử, khẽ khàng dịu dàng nói, “Cảm ơn…”

“Thả lỏng một chút, nếu không động tác của ngươi sẽ quá cứng ngắc, ta tin tưởng ngươi, ta cũng tin tưởng tên kia chắc chắn quay về!”

Lời nói của Tô Noãn Noãn khiến Viên Trụ tỉnh táo hơn nhiều.

Bọn họ còn có hy vọng!

Lông đen hơi híp mắt lại, lạnh lùng nói, “Không hổ là Võ đồ, nhưng các ngươi cũng chỉ đang vùng vẫy giãy chết mà thôi!”

“Ngay cả đồng bạn của các ngươi, chẳng mấy chốc Yamada sẽ đưa hắn về.”

…

Một tên Người nhập cư trái phép khác đang đuổi theo Giang Khải chạy trốn.

“Đáng chết, sao tốc độ của tiểu tử này lại nhanh như vậy!” Yamada đứng tại chỗ, xung quanh đều là thảm thực vật rậm rạp, đã sớm không thấy tung tích của Giang Khải.

Hắn ta giơ cánh tay lên xem xét đồng hồ số liệu.

“Đánh giá thuộc tính của người vừa rồi.”

【 Chức nghiệp không biết, không cách nào đánh giá lực lượng,

không cách nào đánh giá thể trạng, không cách nào đánh giá tinh thần lực, đánh giá giá trị nhanh nhẹn 15 】

“15?” Yamada trợn to mắt, “Nói đùa cái gì, ta cấp 4 mới 13! Thứ đồ nát gì đây, lại có sai sót lớn như vậy, xem ra hoàn thành nhiệm vụ lần này phải mua ‘Độc hành giả’.”

Xem ra tên kia đã chạy ra, quay về chắc chắn sẽ bị Ido chửi một trận.

Ngay lúc Yamada chuẩn bị quay người trở về, đột nhiên có bốn bóng đen lao đến từ sau lưng hắn ta.

Tốc độ của bóng đen cực nhanh không cho Yamada cơ hội phản ứng, lập tức đánh trúng mục tiêu.

Yamada cảm thấy sau lưng truyền đến cơn đau dữ dội, đang muốn quay người đột nhiên phát hiện lấy vị trí bị thương ở sau lưng làm trung tâm, cơn đau lan ra cả người.

Chỉ hai giây ngắn ngủi, hắn ta đã run rẩy ngã xuống đất.

Cho đến lúc này, hắn ta mới thấy một bóng người chạy ra từ trong rừng rập.

Giang Khải nhìn Yamada nằm trên mặt đấy không ngừng run rẩy, miệng sùi bọt mép, hừ lạnh một tiếng, “Sớm biết vậy chỉ dùng một cây gai sắt, lãng phí.”

Giang Khải ngồi xổm xuống lấy dao găm của Yamada, cởi đồng hồ của Yamada, những thứ này vẫn có thể bán được ít tiền.

Lúc lấy đồng hồ vừa hay thấy được số liệu bên trên.

“Nhanh nhẹn 15? Loại này là gì, sai sót lớn như vậy.”

Yamada còn sót lại chút ý thức chỉ là cả người run rẩy không thể động đậy, chỉ có thể nghiêng mắt nhìn chằm chằm Giang Khải.

Ngay cả đối thủ cũng nói số liệu sai sót quá lớn, quả nhiên lần này bị giết là do đồng hồ.

Giang Khải vừa hay thấy ánh mắt của Yamada, lắc đầu, không phục nói, “Nhanh nhẹn của ta 18, cái đồng hồ này của ngươi quá kém, còn không bằng cái của ta!”

Mí mắt Yamada chậm rãi trợn to!

Nhanh nhẹn 18!

Ngay sau đó, Giang Khải rút ra gai sắt sau lưng Yamada, đang muốn rời đi, hắn suy nghĩ một chút lại hơi híp mắt, dùng một cây gai sắt đâm xuyên qua mặt Yamada.

“Người Hoa Hạ là người mà các ngươi có thể động đến sao? Chết đi!”

【 Hoàn thành đánh giết, mời lựa chọn số điểm kinh nghiệm cướp bóc, lựa chọn giữa 0 đến 100 điểm. 】

Ở trong Thiên Chức, ngoại trừ chết trong tay quái vật cũng có khả năng chết trong tay người chơi.

Đánh giết người chơi khác ngoại trừ cướp đoạt một số đồ vật còn có thể cướp đoạt điểm kinh nghiệm, người đánh giết cướp đoạt bao nhiêu, người bị đánh giết sẽ tổn thất gấp đôi điểm kinh nghiệm.

Chương 37 - Sở thích đâm mặt!

Đẳng cấp càng cao, khoảng cướp bóc càng lớn.

Nếu là luận bàn hữu nghĩ, người đánh giết có thể lựa chọn không cướp bọc, nhưng trong loại tình huống này Giang Khải không chút do dự lựac chọn cướp bóc 100 điểm kinh nghiệm.

Ngay lúc Yamada sắp nhắm mắt lại, ánh mắt lại lộ ra vẻ bi thương.

Hắn ta tổn thấy 200 điểm kinh nghiệm!

Rút gai sắt ra, Giang Khải lập tức chạy về bờ sông.

Một đường chạy như điên, trong lòng Giang Khải nóng như lửa đốt.

“Trụ Tử, Noãn Noãn, chống đỡ!”

…

Cùng lúc đó, sở nghiên cứu số liệu cửa đăng nhập số 4 Đảo quốc.

Lúc này, nhân viên công tác trong sở nghiên cứu đều bị một tin tức dọa sợ.

Một tên quan quân khiếp sợ nhìn nhân viên nghiên cứu bên cạnh, đôi mắt kia gần như muốn trợn ra khỏi hốc mắt.

“Ngươi, ngươi nói cái gì, một Người nhập cư trái phép cấp 4 bị đánh giết!”

Sĩ quan kia lại tức giận gầm thét với thuộc hạ bên cạnh, “Đây là tinh anh do các ngươi lựa chọn? Cấp 4 còn có thể bị dã thú khu thí luyện giết chết?”

Vẻ mặt của nhân viên nghiên cứu hơi xấu hổ, suy nghĩ một chút vẫn lấy hết can đảm nói, “Trưởng quan, hắn không phải bị dã thú đánh chết, hắn là bị… Bị một người thí luyện Hoa Hạ đánh chết.”

“Cái gì! Ngươi, ngươi lặp lại lần nữa!”

“Người nhập cư trái phép cấp 4 Yamada bị một người người mới tham gia thí luyện người mới Hoa Hạ đánh chết!” Nhân viên nghiên cứu chỉ có thể lặp lại một lần nữa, “Ách, thật xin lỗi trưởng quan, cái đó, hiện tại Yamada đã là cấp ba.”

…

Giang Khải đuổi tới bờ sông, lặng lẽ trốn trong bụi lau sậy.

Ba tên Người nhập cư trái phép đang giao chiến với Viên Trụ và Noãn Noãn ở bên bờ sông.

Viên Trụ không ngừng lợi dụng Chân lực kích phi lần lượt đánh bay đối thủ, trong khoảng thời gian ngắn tạo thành tình huống hai đánh hai.

Mặc dù thế, đối phương đều có vũ khí, thuộc tính lại cao, tình cảnh hoàn toàn là đơn phương trêu đùa.

Lúc này trên người Viên Trụ có rất nhiều vết thương lớn nhỏ, trên người Noãn Noãn cũng chảy máu rất nhiều.

Cuối cùng thể lực, tinh thần lực của Viên Trụ đã tiêu hao gần hết, không cách nào phát động Chân lực công kích nữa, ba tên Người nhập cư trái phép cười ha hả vây quanh.

“Tên to con, ngươi lại đụng nữa đi, tiếp tục gãi ngứa cho mấy ca đi.”

“Ta rất thích loại người không chịu từ bỏ như các ngươi, tra tấn như vậy mới thú vị.”

Lông đen hừ lạnh một tiếng, “Trước tiên chặt đứt chân tên to con này, để hắn đụng nữa đi!”

Viên Trụ trợn trừng hai mắt, bảo vệ trước người Noãn Noãn, “Các ngươi, ai dám đến!”

“Gào thét cũng vô dụng, còn ai dám đến? Ha ha ha ha, ta đến thì ngươi làm được gì ta!” Tóc vàng cười như điên, nhào tới.

“Chân lực đánh lui!” Viên Trụ dùng hết sức lực sau cùng, tức giận lao tới tóc vàng.

Cùng lúc tóc vàng bị đụng bay, liêm đao trong tay hung hăng chém rách lồng ngực Viên Trụ…

Đến bây giờ hắn ta vẫn không định một kích đánh giết Viên Trụ, bọn họ muốn phá hủy tín niệm của Viên Trụ!

Tô Noãn Noãn nhìn vết thương thật sâu trước ngực Viên Trụ, đôi mắt mơ hồ.

Trụ Tử đã cố hết sức… Nhưng đối phương thật sự quá mạnh, căn bản không có cách nào chiến thắng, e rằng bọn họ không thể chống đỡ đến khi Giang Khải quay về.

“Giang Khải, hy vọng ngươi có thể thông qua thí luyện…”

Nhưng ngay trong nháy mắt tóc vàng bị đụng bay, đột nhiên có hai cây gai sắt bắn ra từ trong rừng.

Vốn tóc vàng đang trong trạng thái bị đánh lui, căn bản không có cách nào né tránh, gai sắt trực tiếp xuyên thủng trái tim của hắn ta!

【 Hoàn thành đánh giết, mời lựa chọn số lượng điểm kinh nghiệm cướp bóc, điểm lựa chọn giữa 0 đến 100 điểm. 】

“100 điểm!”

【 Chúc mừng ngài tăng lên cấp 3… 】

Giang Khải căn bản không có thời gian nghe tiếng của hệ thống, chỉ để đồng hồ ghi chép số liệu.

Mỗi lần Giang Khải ra tay đều có nghĩ vị trí của hắn bị bại lộ, đã bại lộ thì phải toàn lực công kích!

Vèo vèo vèo vèo, từng cây gai sắt như là mưa tên bắn về phía hai tên Người nhập cư trái phép còn lại!

Mấy lần trước Giang Khải đều sử dụng gai sắt trong trạng thái

đánh lén, đây là lần đầu tiên hắn tấn công chính diện, hơn nữa đối phương là Người nhập cư trái phép có đẳng cấp cao hơn mình.

Điểm nhanh nhẹn của Người nhập cư trái phép không thấp, nghe nói trong Người nhập cư trái phép còn có người thiên phú né tránh!

Hắn cũng không xác định tỷ lệ trúng của mình, liền mặc kệ chi phí điên cuồng bắn ra gai sắt.

Chỉ có điều, lúc né ra số lượng lớn gai sắt, Giang Khải cũng cố gắng giảm bớt số lượng gai độc sử dụng, cố gắng sử dụng gai sắt tê liệt.

“Khải!” Thấy mưa tên, đôi mắt đã mất đi ánh sáng của Viên Trụ cũng sáng ngời.

Đôi mắt Tô Noãn Noãn đã nhòe đi vì nước mắt, nghẹn ngào nói, “Tiểu tử xấu xa, muộn như vậy mới đến!”

Viên Trụ và Tô Noãn Noãn cũng ở trong phạm vi công kích, bọn họ thật sự cảm nhận được sự khủng bố của Quỷ thủ phi bài.

Sau khi từng cây gai sắt bay ra mười mấy mét vẫn giữ được lực lượng mạnh mẽ, rơi đến bên chân bọn họ lại có thể cắm sâu vào trong đất.

Chương 38 - Sở thích đâm mặt! (2)

Đồng thời độ chính xác của gai sắt cao đến kỳ lạ, trong công kích dày đặc của gai sắt không có một cái nào công kích trúng hai người.

Sau một trận công kích dày đặc, trên người một tên Người nhập cư trái phép đã cắm bốn cái gai sắt, ngã trên mặt đất cả người run rẩy.

“Muốn chết!” Lông đen lại tránh được tất cả công kích, thấy đồng bạn bỏ mình trong lòng cũng bùng lên lửa giận, nhanh chóng di chuyển về vị trí mà Giang Khải đang ẩn nấp.

Gần như cùng lúc, Giang Khải chạy ra từ trong rừng.

Lông đen biết rõ không thể kéo giãn khoảng cách với người này, liều mạng đuổi theo.

Chỉ cần rút ngắn khoảng cách, hắn ta có thể đánh giết!

Là Người nhập cư trái phép cấp 5, lông đen có sự tự tin tuyệt đối phương diện tốc độ vượt qua Giang Khải, hơn nữa thiên phú của hắn ta là tăng thêm né tránh, thiên phú này trực tiếp khiến chức nghiệp không phải chiến đấu như Người nhập cư trái phép có được năng lực chiến đấu khá mạnh.

Nhưng điều khiến lông đen không ngờ là, hắn ta lại không có cách nào tiếp cận Giang Khải!

Tốc độ của đối phương cực nhanh, điều đáng sợ hơn là trình độ phản ứng, nhanh nhẹn của thân thể lại vượt xa mình.

Hắn ta bớt thời gian nhìn thoáng qua đánh giá của đồng hồ.

Sự đánh giá nhanh nhẹn của đồng hồ với Giang Khải lại đạt đến 22 điểm!

Lúc này, đầu óc lông đen xuất hiện sự chập mạch ngắn ngủi.

Hắn ta là Người nhập cư trái phép cấp 5 có được thuộc tính nhanh nhẹn ban đầu là "hiếm thấy", nhanh nhẹn vừa hay đến 18!

"Nhanh nhẹn đột phá 20? Đây, đây là người mới?"

Trong sự áp chế tuyệt đối của nhanh nhẹn, Giang Khải không ngừng kéo giãn khoảng cách, lợi dụng Quỷ thủ phi bài ném gai sắt.

Lông bản căn bản không đụng được vào Giang Khải, còn phải né tránh gai độc của hắn, thấy đã sắp thua, lông đen vừa giận vừa vội…

"Đáng chết! Đây là yêu quái gì!" Hung hăng mắng một câu, lông đen đột nhiên từ bỏ truy kích, quay người nhảy thẳng vào trong dòng sông!

Trước khi đi, hắn ta còn ném lại một câu, "Tiểu tử, đừng quá phách lối, ta chắc chắn sẽ trả lại thù này!"

Giang Khải nhìn lông đen chạy trốn bằng đường sông, hơi do dự rồi từ bỏ suy nghĩ đuổi giết.

Hắn không hiểu rõ thiên phú và kỹ năng chức nghiệp của lông đen, Người nhập cư trái phép ngoại trừ nhanh nhẹn, kỹ năng chức nghiệp khá thường gặp là am hiểu kỹ năng bơi, tùy tiện xuống nước e rằng không sáng suốt.

Ngoài ra, liên tục sử dụng Quỷ thủ phi bài số lượng lớn cũng khiến Giang Khải tiêu hao khá nghiêm trọng.

Nhìn lông đen trốn đi, Giang Khải thở hổn hển, cuối cùng tảng đá lớn trong lòng đã rơi xuống.

Hắn vội vàng xoay người chạy về phía Trụ Tử và Tô Noãn Noãn.

Tình huống của Tô Noãn Noãn tốt hơn chút, nhưng vết thương trên người Trụ Tử quá nhiều, đã ngã trên mặt đất hấp hối.

"Noãn Noãn, cứu Trụ Tử!" Giang Khải vội vàng kêu lên.

Noãn Noãn thấy vết thương có to có nhỏ trên người Trụ Tử, không nhịn được rơi nước mắt, “Mất máu quá nhiều, nhiều vết thương như vậy ta cũng không có cách nào cầm máu ngay… Trụ Tử…”

Viên Trụ yếu ớt mở mắt nhìn Giang Khải, cười nói, “Khải, xem ra ta không có cách nào cùng các ngươi thông qua thí luyện, nhưng các ngươi yên tâm, lần sau ta lại đến!”

Giang Khải cau mày, “Nói vớ vẩn gì thế, ta muốn tất cả chúng ta đều thông qua thí luyện!”

Nhưng lần này Trụ Tử có rất nhiều vết thương, thể lực đã tiêu hao, dù có Tô Noãn Noãn ở đây thì nàng cũng không phải thần y!

Giang Khải đứng lên nhìn quanh, muốn tìm được bất kỳ thứ gì có thể giúp đỡ Trụ Tử… Đột nhiên, ánh mắt của hắn dừng ở chỗ Người nhập cư trái phép đang hấp hối trên mặt đất.

“Có rồi!”

Giang Khải kéo Người nhập cư trái phép đã ngã xuống đất co giật qua đây, “Trụ Tử, nắm chặt gai độc!”

Nói xong, Giang Khải đỡ tay Trụ Tử đâm một phát vào mặt đối phương.

Không biết có phải đã giết mấy Nhân kiểm thú hay không, hiện tại thủ đoạn đánh giết kẻ địch của Giang Khải đều là đâm vào mặt…

“Ngươi, các ngươi đã vậy còn quá tàn nhẫn, trực tiếp đâm mặt…” Người kia mắng một câu đã dừng thở.

“Nhanh cướp bóc điểm kinh nghiệm, 100 điểm!” Giang Khải vội vàng nói với Trụ Tử.

Sau khi Trụ Tử hấp hối hoàn thành cướp bóc, lại thần kỳ… Thăng cấp!

【 Chúc mừng ngài tăng lên cấp 2, thuộc tính của ngài được tăng lên. 】

Mỗi lần Trụ Tử thăng cấp, các hạng mục thuộc tính còn được tăng

thêm ngoài định mức.

Thuộc tính của hắn ta tăng lên thành lực lượng 12, thể trạng 12, nhanh nhẹn 8, tinh thần 8.

Thể trạng tăng lên cũng có nghĩa Trụ Tử vốn là đèn đã cạn dầu lại tụ tập được sinh mệnh lực mới!

Trụ Tử nhíu mày, vẻ mặt hoang mang, “Ta… Lại lại có sức lực?”

Không kịp cướp trang bị và đồng hồ của tóc vàng, chỉ kịp cướp đoạt điểm kinh nghiệm, xác của hắn ta đã biến mất.

Nhưng Người nhập cư trái phép xúi quẩy không có đặc điểm gì lại không may mắn như vậy, mặt bị đâm, hiện tại đồng hồ và vũ khí cũng thuộc về Viên Trụ.

Giang Khải cố hết sức thu thập hết gai sắt, đỡ Giang Khải và Noãn Noãn rời khỏi bờ sông.

Tìm một chỗ khá bí mật, chờ đợi Noãn Noãn chữa trị cho hai người.

Chương 39 - Hãm địa tiễn đạp

Nhân cơ hội này, cuối cùng Giang Khải đã có thể kiểm tra thuộc tính của mình.

Đánh chết hai tên Người nhập cư trái phép, cướp bóc 200 điểm kinh nghiệm, trong lúc chiến đấu Giang Khải đã tăng lên cấp 3.

Thuộc tính bốn hạng mục cơ bản của hắn đều tăng lên, lực lượng 12, thể trạng 16, nhanh nhẹn 24, tinh thần lực 24.

Chẳng trách tên lông đen kia căn bản không thể chạm đến hắn.

Giang Khải lại lấy ra chiến lợi phẩm đã tịch thu được.

Lúc hắn lấy được dao găm còn hơi mờ mịt, hệ thống cũng không đưa ra thuộc tính dao găm.

Đồng hồ của hắn lại không chịu thua kém đưa ra số liệu.

【 Vũ khí, dao găm. 】

“Đây mẹ nó… Có phải đại ca và Anh Tử bị lừa không!”

Đúng lúc này, Tô Noãn Noãn đi tới dùng đồng hồ quét hình con dao găm kia.

“Là dao găm cắt da bình thường, kèm theo 3 điểm lực đâm xuyên.”

Cái gọi là “lực đâm xuyên” là tiến hành năng lực công kích đâm xuyên với “phòng ngự” của mục tiêu.

Lấy Trường cảnh nhân kiểm thú làm ví dụ, da của bọn nó chính là lớp phòng ngự, dưới tình huống không phá hỏng phòng ngự, thương tổn đập vào, quyền kích sẽ giảm bớt đi nhiều.

Đương nhiên, loại da thịt phòng ngự bẩm sinh này rất dễ bị đánh xuyên qua, gai sắt của Độc thứ dã trư có thể nhẹ nhàng đâm xuyên.

Một khi phòng ngự bị đâm xuyên, vậy công kích tổ thương do công kích giống vậy sẽ tăng lên trên diện rộng.

Nghe nói thời gian sau lực đâm xuyên là thuộc tính vô cùng quan trọng, thậm chí phòng ngự của một vài vật lạ không cách nào đâm xuyên, trình độ đánh giết rất khó khăn.

Nói đơn giản, lực đâm xuyên và lực công kích là hai khái niệm nhưng có liên hệ chặt chẽ.

“Thứ này có thể bán bao nhiêu tiền?” Giang Khải hỏi.

“Ngươi nói là tinh tệ hay là liên minh tệ?” Tô Noãn Noãn chậm rãi ngồi xuống bên cạnh Giang Khải, vết thương trên người nàng cũng rất nghiêm trọng, vừa đắp thuốc vừa không dám có động tác quá lớn.

“Liên minh tệ.”

“Ta kiểm tra một chút.” Tô Noãn Noãn thông qua đồng hồ kết nối với tin tức của phòng giao dịch, không lâu sau lắc đầu, “Không có ai gửi bán liên minh tệ, lần giao dịch gần đây nhất là một tháng trước, giá giao dịch 900 liên minh tệ.”

“Loại vũ khí sơ cấp này cũng không hiếm lạ.” Noãn Noãn bổ sung một câu.

“Chỉ có 900…” Giang Khải cau mày.

“Vậy đồng hồ số liệu này thì sao? Loại… ‘Tiềm phục giả’.” Giang Khải nhìn ký hiệu đồng hồ, đọc ra tên đồng hồ.

“Đây là đồng hồ của người chơi nước ngoài, cần phải tiến hành rà soát số liệu, hơn nữa có khả năng bị nước khác định vị, không ai mua về.”

“A?”

“Nhưng quân đội của chúng ta sẽ thu mua, trong này có tin tức người chơi nước khác, giá cả thì, đẳng cấp của Người nhập cư trái phép cấp 4 quá thấp, chức nghiệp cũng không mạnh nhưng cũng may có liên quan đến việc chặn đánh thí luyện người mới Hoa Hạ,

giá cả khoảng hai ngàn liên minh tệ."

"Hai ngàn cũng không tệ, chiếc này của ta mua mới chỉ có 2999." Giang Khải rất hài lòng với giá đồng hồ.

Hiện tại với Giang Khải thì thời gian rất gấp gáp, chân muỗi cũng là thịt, có thể kiếm thêm một chút là một chút.

Tô Noãn Noãn nghiêng đầu nhìn về phía Giang Khải, kỳ quái hỏi, "Ngươi rất thiếu tiền sao?"

"Ách, không có…" Giang Khải vội vàng lấp liếm cho qua, "Thương thế của ngươi thế nào?"

"Ta nghỉ ngơi một chút là được."

Giang Khải gật đầu, đột nhiên nghĩ đến điều gì đó lại xấu hổ nói, "Noãn Noãn, thật xin lỗi, đã nói cùng nhau thăng cấp, kết quả ta lên cấp 3, Trụ Tử cấp 2 nhưng ngươi còn chưa thăng cấp."

Tô Noãn Noãn mỉm cười, "Ngươi nói cái gì thế, ngươi cảm thấy ta là người bụng dạ hẹp hòi như vậy sao? Lại nói, tình huống lúc đó nguy hiểm như vậy, Trụ Tử vẫn luôn bảo vệ ta, ngươi cũng không nuốt lời đã quay về cứu chúng ta, sao ta có thể so đo những điều này với các ngươi chứ."

Giang Khải mỉm cười, "Không phải, ta chỉ cảm thấy rất có lỗi."

"Nhưng sau chuyện lần này ta lại phát hiện ra cách thăng cấp càng nhanh hơn."

"Giết Người nhập cư trái phép?" Tô Noãn Noãn trợn to mắt, dường như nàng đã đoán được suy nghĩ của Giang Khải.

Giang Khải gật đầu, "Thuộc tính của ta tăng lên rất nhiều, dù giao thủ chính diện thì ta cũng có tự tin đánh giết được Người nhập cư trái phép cấp 5."

"Lại thêm thực lực của Trụ Tử tăng lên rất nhiều, chúng ta hoàn toàn có thể đi săn giết Người nhập cư trái phép!"

"Vấn đề duy nhất là, Người nhập cư trái phép thường mấy người

đi chung, hơn nữa mỗi người một thanh vũ khí, chúng ta nhất định phải vô cùng cẩn thận."

Một Người nhập cư trái phép cấp 4 có thể cướp bóc 100 điểm kinh nghiệm, một số lượng lớn điểm kinh nghiệm này có sức hấp dẫn rất lớn.

Lúc hai người đang trò chuyện, sau lưng truyền đến tiếng kêu của Trụ Tử.

"Đệt! Trâu bò!"

Giang Khải và Tô Noãn Noãn nhìn nhau đều tỏ ra vô cùng nghi ngờ, hai người quay người về phía Trụ Tử.

"Trụ Tử, ngươi kêu gào cái gì?" Giang Khải hỏi.

"Khải, ngươi biết kỹ năng chức nghiệp của ta là gì không!" Trụ Tử kích động nhìn về phía Giang Khải, ai cũng thấy được vẻ hưng phấn trong mắt.

"Cái gì?" Tô Noãn Noãn tò mò hỏi.

Chương 40 - Hãm địa tiễn đạp (2)

“Hãm địa tiễn đạp!” Viên Trụ không để ý đến vết thương trên người, kích động nói, “Ta chỉ cần phát động kỹ năng chức nghiệp, có thể tạo thành tổn thương quần công cho kẻ địch trong phạm vi!”

Không thể không nói, Giang Khải và Tô Noãn Noãn đều rất hâm mộ.

Đây chính là kỹ năng thứ nhất của chức nghiệp chiến đấu này sao? Là kỹ năng trực tiếp chiến đấu, chứ không phải mấy thứ lòe loẹt phi bài, chuyên chú gì đó.

“Hắc hắc, Khải, hiện tại ta mạnh hơn ngươi!”

Nhìn dáng vẻ đắc ý của Trụ Tử, Giang Khải bĩu môi, vẻ mặt khinh thường, “Tổn thương xây dựng trên thuộc tính cơ sở, thuộc tính cơ sở của ngươi còn chưa cao hơn ta đâu, quần công có tác dụng gì.”

“Không phải, nếu ta kích hoạt trạng thái dưới tiềm năng, kỹ năng chức nghiệp của ta sẽ kế thừa hiệu quả Chân lực.”

“Nói cách khác, ta có thể đánh lui quần công, phá phòng quần công, uy hiếp quần công, hiệu quả tương đương công kích chân khí. Khuyết điểm duy nhất cũng phải tiêu hao gấp mấy lần.”

Giang Khải hoàn toàn bó tay.

Đây là Võ đồ sao!

Bị điên rồi!

Lúc này lòng tin của Trụ Tử đã tăng gấp bội, ánh mắt của hắn trở nên sâu thẳm lại có ý khác, cố ý đè thấp giọng nói, dùng giọng điệu trầm thấp đọc diễn cảm, “Linh cẩu hèn hạ chỉ có thể bắt nạt sư tử khi nó còn nhỏ, đến khi hùng sư trưởng thành sẽ không e

ngại linh cẩu nẫ!"

"Khải, Noãn Noãn, không cần sợ, sau này có ta ở đây!"

Giang Khải đỡ trán, rõ ràng trước đó tên này suýt chết, bây giờ lại bắt đầu khoác lác.

Điều ghê tởm hơn là, lại để hắn ta trang bức thật!

Tô Noãn Noãn bị biểu hiện thần kinh của Trụ Tử chọc cho bật cười, "Ngươi đó, trước tiên sửa lại cái tật xấu nhát gan này của ngươi đi."

"Nhưng nói đi cũng phải nói lại, Khải, trước đó ngươi nói muốn săn giết Người nhập cư trái phép, lúc ấy ta còn đang suy nghĩ có phải quá nguy hiểm hay không, dù sao bọn họ nhiều người, có vũ khí, đẳng cấp cao, nhưng bây giờ… Ngươi và Trụ Tử phối hợp hình như có thể thực hiện được!"

Giang Khải nhíu mày, hắn nhìn Trụ Tử, hỏi, "Ý của ngươi là ngươi và Trụ Tử làm mồi nhử, chờ bọn họ đến gần Trụ Tử sử dụng đánh lui, ta lại âm thầm đánh giết?"

Tô Noãn Noãn gật đầu, "Đúng vậy, xác suất đẩy lui mục tiêu rất cao, bọn họ bị đẩy lui, ngươi lại dùng gai độc đâm đúng là một cái một người!"

"Không phải tên lông đen kia đã chạy đi à, Người nhập cư trái phép biết Trụ Tử là Võ đồ, bọn họ tuyệt đối không buông tha cơ hội hủy hoại một Võ đồ, chắc chắn sẽ gọi người đến vây giết chúng ta."

"Đến lúc đó Trụ Tử thu hút sự chú ý của bọn họ, một cái Hãm địa tiễn đạp, ngươi có thể nhẹ nhàng đánh giết, dù không đánh giết toàn bộ, để lại một hai người thì với trạng thái thuộc tính hiện tại của hai người các ngươi, dù giao thủ chính diện cũng không có vấn đề."

Giang Khải và Trụ Tử nhìn nhau, trong mắt của nhau đều mơ hồ thấy được… Vẻ hưng phấn!

…

Trong sở nghiên cứu số liệu cửa đăng nhập số 4 Đảo quốc, lúc này đã loạn thành một đống.

Sau khi quân quan Kita Ichirou biết Yamada bị người mới Hoa Hạ đánh giết, mười phút sau lại biết Kita Kai và Nagai Tsuru bị đánh giết!

Hành động chặn đánh cửa đăng nhập số 18 Hoa Hạ gặp phải tình hình trước này chưa từng có!

“Bọn họ nói Người nhập cư trái phép cấp 4 đối mặt với người trẻ tuổi Hoa Hạ kia không hề có sức đánh trả! Ngay cả Ido cấp 5 cũng bị tên kia đánh lui từ chính diện!” Một tên cấp dưới mang về tin tức mới nhất.

“Bọn họ còn nói, tên kia thích sử dụng một loại vũ khí đặc thù, trông giống… Lông thép của Độc thứ dã trư, bên trên có bôi kịch độc, hơn nữa hắn luôn dùng thủ đoạn vô cùng tàn nhẫn cắm gai độc vào mặt người bị hại!”

“Hiện tại, tình huống tinh thần của ba người bị hại rất tệ, đến bây giờ Yamada vẫn luôn hô hào ‘Ma quỷ, ma quỷ, hắn là ma quỷ’!”

Theo cấp dưới báo cáo, sắc mặt Kita Ichirou càng ngày càng khó coi.

“Điều này sao có thể! Nhanh nhẹn của Ido đạt đến 18 điểm, đã là đỉnh điểm của chức nghiệp không chiến đấu cấp 5, rốt cuộc tên kia là nghề nghiệp gì!”

“Chẳng lẽ hắn là Võ đồ hoặc là Binh lính cấp 5?”

“Nhưng Võ đồ và Binh lính đẳng cấp cao sao có thể tiến vào khu thí luyện?!”

Ngay lúc Kita Ichirou đang không có cách nào, trong sở nghiên cứu số liệu cổng đăng nhập số 19 Giang Trung thành Hoa Hạ.

Vệ Ưng cùng đám người mới vượt qua một đêm.

Dựa theo suy đoán, đến buổi sáng Người nhập cư trái phép sẽ phát động hành động quy mô lớn hơn.

Nhưng đến sáng mọi việc đột nhiên trở nên hơi kỳ quái

Bắt đầu từ tám giờ sáng, người mới bỏ mình đều chết bởi dị thú, cho đến bây giờ đã qua một giờ nhưng Người nhập cư trái phép vẫn chưa có động tĩnh gì!

“Lão Lý, đây là có chuyện gì?” Vệ Ưng nâng cốc trà lên nhấp một ngụm, đè nén tâm trạng ngạc nhiên hỏi.

“Còn có một vấn đề, đến bây giờ Noãn Noãn và Giang Khải kia còn chưa bị đào thải?”

Nhìn hai điểm sáng vẫn đang lấp lóe trong khu màu đỏ trên màn hình lớn, bọn họ còn ở trong khu thí luyện.

Chương 41 - Đám người nhịn gần chết

“Điều này… Ta cũng chưa rõ lắm, nhưng đồng hồ số liệu của Noãn Noãn đã gửi về mấy bộ số liệu, nhìn từ số liệu là đánh giá thuộc tính của ba Người nhập cư trái phép cấp 4, một Người nhập cư trái phép cấp 5.”

“Ngoài ra còn có tin tức của một con dao găm cắt da, chắc là vũ khí của Người nhập cư trái phép, nhưng điều kỳ quái là nàng còn kiểm tra ghi chép bán vũ khí trong phòng giao dịch.”

Tô Lam Lam cau mày, muội muội đối mặt với nguy hiểm còn kiểm tra giá vũ khí của đối phương?

Từ khi nào Noãn Noãn lại quan tâm tiền như thế?

Vệ Ưng híp mắt lại, “Nói cách khác, đám người Noãn Noãn đã gặp phải bốn Người nhập cư trái phép… Có lẽ ta nói như vậy hơi quá đáng, nhưng, nhưng vì sao bọn họ còn may mắn sống sót!”

Vấn đề này thật sự làm khó tất cả nhân viên nghiên cứu và quân quan ở đây.

Loại tình huống này quá không hợp lý, hoàn toàn không có lý lẽ, không cách nào giải thích…

Thấy không có ai trả lời vấn đề của mình, Vệ Ưng cúi đầu xuống, nhắm mắt, xoa bóp minh huyệt trên mắt của mình, thở dài một hơi, “Cũng không trách các ngươi không trả lời được, chính ta cũng không nghĩ ra đáp án…”

Có thể quá mệt mỏi, đầu óc không chuyển động được nữa.

Nghĩ đến đây, Vệ Ưng lại nâng cốc trà lên, uống một ngụm trà đặc nâng cao tinh thần.

Đúng vào lúc này, một nhân viên nghiên cứu đứng bật dậy từ trên

ghế, quát to, “Sở trưởng, đồng hồ của Tô Noãn Noãn lại gửi về mấy bộ số liệu.”

“Số liệu gì?” Lão Lý vội vàng hỏi.

“Nàng, nàng…”

“Nàng cái gì nàng, mau nói!” Lão Lý thúc giục.

“Sở trưởng, có tất cả năm bộ số liệu, trong đó có bốn bộ suy đoán là thuộc tính của bốn Người nhập cư trái phép.”

“Lại gặp được Người nhập cư trái phép rồi sao?!” Lão Lý lập tức căng thẳng.

Nhân viên nghiên cứu này nhanh chóng nhảy đến đây, dường như điều khiến hắn ta khó tin được cũng không phải bốn bộ số liệu này.

“Còn có một bộ số liệu, nội dung số liệu là một nhóm giá trị chuẩn xác của thuộc tính cơ sở chứ không phải là giá trị đánh giá, lực lượng 3, nhanh nhẹn 6, thể trạng 5, tinh thần lực 10.”

“Kích hoạt kỹ năng chức nghiệp, Y giả nhân tâm, tăng hiệu quả trị liệu của dược vật lên 20%, tăng xác suất thành công khi luyện dược 30%, tăng tốc độ có hiệu lực của dược vật 20%.”

“Lúc chữa trị cho người bệnh bị thương nặng có thể hy sinh thể lực của bản thân làm cái giá kéo dài thời gian tử vong của người bị thương.”

“Nhìn từ chức nghiệp, thuộc tính của Tô Noãn Noãn, bộ số liệu này phù hợp với sự thay đổi thuộc tính sau khi Tô Noãn Noãn thăng cấp… Ta suy đoán có khả năng Tô Noãn Noãn… Thăng cấp!” Nhân viên nghiên cứu vừa nói, vừa không thể tin được mình nói cái gì.

Sau khi mấy chữ “thăng cấp” xuất hiện, Vệ Ưng trực tiếp phun ngụm trà trong mồm ra ngoài.

Tất cả những người có mặt đều rơi vào trạng thái sợ hãi.

Trong thí luyện người mới, đánh giết một con dã thú còn được, to gan hơn chút nữa, dù đánh giết mười con dã thú cũng không có khả năng thăng cấp!

Huống hồ trước đó đồng hồ số liệu của Tô Noãn Noãn cũng không truyền về ghi chép đánh giết.

Sau vài giây khiếp sợ, Lộ Tuấn đột nhiên nói với Vệ Ưng, "Thủ trưởng, ngài nói, có khả năng là… Ta chỉ căn cứ vào tình huống hiện tại đưa ra suy đoán, có khả năng Noãn Noãn và đồng đội của nàng đánh chết Người nhập cư trái phép không?"

"Khụ khụ khụ khụ khục…" Vệ Ưng vừa phun ra một ngụm trà, lúc này bị sặc đến liên tục ho khan.

Tô Lam Lam vội vàng vỗ lưng cho Vệ Ưng.

Vệ Ưng vung tay ngăn cản, "Ta không sao, bị sặc thôi, khụ khụ khụ."

"Tiểu Lộ, ngươi vừa nói Tô Noãn Noãn và Giang Khải đánh chết Người nhập cư trái phép?"

Lộ Tuấn cũng rất bất đắc dĩ, hắn ta biết lời nói của mình hoang đường đến mức nào, nhưng bây giờ lãnh đạo tra hỏi, hắn ta cũng chỉ có thể kiên trì giải thích.

"Trước đó Noãn Noãn không có ghi chép đánh giết, nói cách khác điểm kinh nghiệm của nàng là 0, từ cấp 1 lên cấp 2 cần 100 điểm kinh nghiệm."

"Vậy ta có thể hiểu là Noãn Noãn nhận được 100 điểm kinh nghiệm trong nháy mắt."

"Trong cả khu vực thí luyện người mới, điểm kinh nghiệm của tất cả dã thú cũng khó có khả năng đạt được nhiều như vậy, chỉ có một khả năng là cướp bóc điểm kinh nghiệm của những người khác."

"Điều trùng hợp là đánh giết người chơi cấp 4 có thể cướp bóc 0 đến 100 điểm kinh nghiệm, ta nghĩ đây là khả năng duy nhất để Noãn Noãn thăng cấp trong nháy mắt."

Trải qua sự phân tích này của Lộ Tuấn, mọi người lập tức im lặng.

Lời giải thích của Lộ Tuấn phù hợp với tất cả số liệu, người trong sở nghiên cứu số liệu rất nhạy cảm với số liệu, nhưng vấn đề là tất cả mọi người đều không suy nghĩ đến phương hướng đó.

Đúng vào lúc này, nhân viên nghiên cứu vừa phát biểu kêu lên.

“Sở trưởng, Tô Noãn Noãn lên đến cấp 3!”

Lý sở trưởng suýt thì ngã xuống từ trên ghế.

“Cái gì? Lại thăng cấp?”

Tô Lam Lam cũng hóa đá.

Thăng cấp trong thí luyện người mới thì thôi đi, còn thăng liền hai cấp?

Muội muội điên rồi sao!

Chương 42 - Hồi mã thương (1)

(1) 杀回马枪: quay đầu lại bất ngờ đâm ngọn thương vào kẻ địch, chỉ việc phản công đột ngột không thể lường trước.

Nhưng lần này liên tục thăng cấp hoàn toàn xác nhận suy đoán của Lộ Tuấn.

Vừa này Tô Noãn Noãn gặp phải Người nhập cư trái phép, cũng chỉ có cướp bóc điểm kinh nghiệm mới có thể cung cấp đủ 300 điểm kinh nghiệm trong khoảng thời gian ngắn!

Vệ Ưng chậm rãi đứng lên từ chỗ ngồi, hắn ta nhìn thoáng qua cốc trà trong tay, lưu loát đặt cốc trà xuống.

Hiện tại hắn ta không cần trà đặc, lúc này hắn ta tỉnh táo hơn bất cứ lúc này!

Hắn ta đi đến phía dưới màn hình lớn, nhìn hai điểm sáng dựa vào nhau ở vị trí trung tâm trên màn hình.

Lúc này, hắn ta đã không muốn chú ý ai sẽ là người đầu tiên đến Hoa Hạ thành, trong mắt của hắn ta chỉ có hai điểm sáng này.

Cơn mỏi mệt thức cả đêm, đến lúc này đột nhiên không còn sót lại chút gì.

“Một Thầy lang không có cách nào đánh giết Người nhập cư trái phép, vậy vấn đề nằm trên người Giang Khải kia!”

“Người mới đánh giết Người nhập cư trái phép, còn giết đến nghiện hay sao? Các ngươi đang muốn làm gì!”

Nói xong, Vệ Ưng đột nhiên tức giận.

“Giang Khải ơi là Giang Khải, ngươi nói xem ngươi không thể mua đồng hồ số liệu tốt một chút sao! Ngươi đang muốn tất cả chúng ta nghẹn chết sao!”

Đột nhiên, Vệ Ưng xoay người nói với Tô Lam Lam còn đang ngẩn

người, “Tô Lam Lam, ta muốn tài liệu cặn kẽ của Giang Khải này! Càng cặn kẽ càng tốt!”

Ba người Giang Khải vừa đánh chết bốn tên Người nhập cư trái phép, lần này Giang Khải có bài học trước đó, sau khi đánh giết lập tức tranh đoạt đồng hồ và vũ khí của đối phương.

Nhưng bốn người đều là Noãn Noãn hoàn thành đánh giết sau cùng, để nàng cướp bóc điểm kinh nghiệm.

Giang Khải và Viên Trụ để Noãn Noãn tăng lên cấp ba trước, thuộc tính của nàng quá thấp, sau khi tăng lên cấp 3 chẳng những có thể giảm bớt chuyện ngoài ý muốn xảy ra trong lúc chiến đấu, hơn nữa Y giả nhân tâm của nàng cũng có thể phát huy ra tác dụng càng lớn hơn.

Sau khi thăng cấp, Noãn Noãn dự định chia đồng hồ và vũ khí cho Giang Khải và Noãn Noãn, Giang Khải hơi do dự cuối cùng vẫn từ chối.

“Mọi người đều có chức trách riêng ở trong đội ngũ, chiến lợi phẩm nên thuộc về ngươi là của ngươi, ngươi không cần cho chúng ta.” Giang Khải nói xong lại xoay người đi vào trong rừng.

Trụ Tử thấy Giang Khải từ chối cũng vung tay lên, “Noãn Noãn, chúng ta nhận ý tố của ngươi, nhưng chúng ta là nam tử sao có thể chiếm lợi của ngươi. Đi, chúng ta rời khỏi nơi này trước.”

Noãn Noãn hơi nhíu mày.

Từ một số chi tiết đó, nàng có thể cảm giác được Giang Khải và Trụ Tử đều không giàu có.

Nhất là Giang Khải, hình như đặc biệt quan tâm đến tiền nhưng vừa hay tên kia lại từ chối nhận chiến lợi phẩm.

Hơn nữa, hình như hơi tức giận… Mình đã làm gì sai sao?

Đêm đó đội ngũ nghỉ ngơi dưới một ổ rắn, Trụ Tử vẫn ngủ rất say như trước, ai bảo tinh thần lực của hắn ta thấp nhất trong ba người chứ.

Lúc Giang Khải phụ trách gác đêm, Tô Noãn Noãn nhẹ nhàng đi đến ngồi bên cạnh hắn.

Thấy Giang Khải không nói gì, Tô Noãn Noãn đặt hai tay lên đầu gối, ngửa mặt ngắm trời sao, nhẹ nhõm thở ra một hơi dài, “Thật ra bóng đêm ở Quỷ Tinh rất đẹp.”

Giang Khải liếc nhìn Tô Noãn Noãn một cái, mỉm cười, “Đúng vậy, không tính dã thú và Người nhập cư trái phép, hoàn cảnh nơi này tốt hơn Địa cầu nhiều lắm.”

Hiện tại ở Địa cầu, ngoại trừ thành thị tập trung ở các nơi trên toàn cầu đều là một đống đổ nát.

Thấy Giang Khải đáp lời, Tô Noãn Noãn nhìn về phía Giang Khải, trong đôi mắt mang theo ý cười, “Có phải ngươi giận ta không?”

“Giận?” Giang Khải ngạc nhiên hỏi.

“Lúc ta nói chia chiến lợi phẩm cho ngươi, ta thấy hình như ngươi không vui lắm.”

Giang Khải nhớ lại một chút, nghĩ đến có lẽ lúc ấy lời lẽ của mình quá nghiêm khắc mới khiến Tô Noãn Noãn hiểu lầm.

“Sao lại như vậy? Chúng ta là bằng hữu, ngươi cũng không có ác ý, tại sao ta phải tức giận.” Giang Khải nghiêng đầu nhìn về phía Tô Noãn Noãn, nhướn mày hỏi, “Ngươi thấy ta là người nhỏ mọn như vậy sao?”

Tô Noãn Noãn thấy Giang Khải không giống nói dối, trong lòng lại thở phào một hơi.

“Có lẽ là ta hiểu lầm, nhưng lúc đó ta thấy tâm trạng của ngươi thật sự không tốt…”

Ánh mắt Giang Khải không có giao điểm nhìn mặt đất dưới chân, yếu ớt nói, “Chỉ nghĩ đến một số việc mà thôi, không liên quan gì với ngươi.”

“Giang Khải, ngươi hãy thành thật nói cho ta biết, có phải ngươi rất cần tiền không?”

Giang Khải im lặng một lát, sau đó thở dài một tiếng, “Cần!”

“Vậy vì sao ngươi không cần chiến lợi phẩm.” Tô Noãn Noãn tò mò hỏi.

Giang Khải liếc nhìn Tô Noãn Noãn, khẽ cười một tiếng, “Dù ta rất cần tiền cũng không kiếm tiền thông qua việc chiếm lợi ích mà người khác nên có được?”

“Ca ta cũng dạy ta như thế.”

“Ngươi có ca ca sao? Hắn cũng ở Quỷ Tinh sao?” Tô Noãn Noãn nghiêng đầu tò mò hỏi.

Giang Khải mỉm cười, “Hắn không ở đây.”

Giang Khải cười một lúc lại cảm thấy hốc mắt hơi chua xót.

Chương 43 - Hồi mã thương (2)

Đại ca không ở Quỷ Tinh, lúc hắn ta 18 tuổi đã từ bỏ cơ hội thí luyện, bán đi giấy xác nhận tư cách.

Còn nhớ ngày đó đại ca kích động mua gà quay về, hắn và Anh Tử còn chưa hiểu chuyện tranh nhau ăn rất ngon miệng.

Nhưng càng lớn hơn hắn càng biết những năm qua đại ca đã hy sinh bao nhiêu cho bọn họ!

Khẽ than thở một tiếng, Giang Khải kéo lại suy nghĩ của mình, lại tập trung sự chú ý vào việc thí luyện người mới.

Tối nay đã là tối thứ tư bọn họ đến thí luyện người mới, thời gian đến kỳ hạn sau cùng chỉ còn ba ngày rưỡi.

Dù lấy thực lực hiện tại của bọn họ, Trường cảnh nhân kiểm thú, Độc thứ dã trư, thậm chí Quỷ Tinh hắc báo, Vô ảnh lang thành đàn đã không đủ đáng sợ nhưng thời gian đã không còn nhiều lắm.

Từ vị trí hiện tại của bọn họ đến Hoa Hạ thành nhanh nhất cũng cần thời gian hai người, đương nhiên hắn không có khả năng chỉ chừa lại hai ngày này.

Nghĩ đến đây, Giang Khải nói, “Noãn Noãn, ta suy nghĩ một chút, xem sáng ngày mai chúng ta còn có thể giết thêm mấy Người nhập cư trái phép hay không, nhưng mặc kệ kết quả như thế nào, xế chiều ngày mai chúng ta nhất định phải chạy tới Hoa Hạ thành.”

“Trong vòng ba ngày, chúng ta phải đến Hoa Hạ thành!”

Tô Noãn Noãn gật đầu, “Giết Người nhập cư trái phép thăng cấp rất nhanh, nhưng nếu ngươi không đi thật sự không kịp nữa, được, quyết định như vậy đi.”

…

Ngày hôm sau, trời còn chưa sáng tiểu đội Giang Khải đã hoàn tất việc chuẩn bị.

Mục đích của bọn họ là bờ sông lần đầu tiên gặp được Người nhập cư trái phép!

Lúc trước lông đen trốn thoát, nếu hắn ta dẫn theo viện binh rất có thể tìm kiếm bọn họ từ vị trí bờ sông.

Vậy bọn họ sẽ giết một lần hồi mã thương!

Đi bộ khoảng một giờ, sắc trời dần sáng.

Lúc cách bờ sông khoảng một trăm mét, Giang Khải đột nhiên dừng lại, hạ giọng nói, "Chờ chút, bên kia có ánh lửa!"

Được Giang Khải nhắc nhở như vậy, Viên Trụ và Tô Noãn Noãn híp mắt nhìn quả nhiên phát hiện phía bờ sông có một ánh lửa yếu ớt.

Trải qua một đêm thiêu đốt, đống lửa đã rất nhỏ, cộng thêm sắc trời dần sáng, không chú ý thật sự không thấy được.

"Hình như có người!" Viên Trụ híp mắt, không xác định nói.

"Ừ, có tất cả chín người, lông đen thật sự ở trong đó!" Giang Khải từ tốn nói.

"ĐM, xa như vậy mà ngươi còn có thể nhìn rõ ràng?" Viên Trụ ngạc nhiên nói.

Giang Khải lườm hắn ta, "Ta có Quỷ nhãn!"

"Được, người có hai kỹ năng chức nghiệp đúng là khác biệt…"

Giang Khải cau mày, đối phương có chín người chắc là hai tiểu đội Người nhập cư trái phép, nếu dựa theo mỗi tiểu đột một Người nhập cư trái phép cấp 5 để tính toán, cộng thêm lông đen ở đây có ít nhất ba Người nhập cư trái phép cấp 5!

Đối phó với một Người nhập cư trái phép cấp 5, Giang Khải có lòng tin đánh giết được, hai người thì có thể đánh cược một lần, ba người dù hắn có thể chiến một trận, nhưng những Người nhập cư trái phép khác có khả năng tạo ra sự uy hiếp cho Trụ Tử và Noãn Noãn.

Có kinh nghiệm lần trước, tin tưởng đám người lông đen không dám sơ suất, rất có thể trực tiếp ra tay đánh giết!

Trước đây thành công đánh giết một tiểu đội Người nhập cư trái phép, chiến thuật của bọn họ rất đơn giản, để Trụ Tử xuất hiện, trực tiếp đánh lui ba người trong một lần, Giang Khải núp trong bóng tối đánh giết, sau đó cũng không phải đối thủ của bọn họ.

Nhưng lần này ở đây có chín người, tuy chiêu đánh lui quần công của Trụ Tử có phạm vi không nhỏ, nhưng vấn đề là người khác sẽ không tụ tập lại một chỗ như cọc gỗ.

“Quá nhiều người!” Tô Noãn Noãn lo lắng nhìn về phía Giang Khải nói bóng gió, nàng cũng nhận ra hành động lần này vô cùng nguy hiểm.

Trụ Tử cũng gật đầu nói, “Chín người, ta chỉ có khả năng đánh lui bốn năm người, đây còn trong tình huống bọn họ nhất định phải đứng tập trung.”

“Nếu không, chúng ta cứ đi thôi…”

Giang Khải hơi híp mắt lại, “Không được! Nhất định phải giết bọn họ, nếu không bọn họ sẽ là sự uy hiếp to lớn với chúng ta.”

“Lông đen ở đây đã có thể xác định mục đích của đoàn người này là đuổi giết chúng ta.”

“Hơn nữa, một khi cho bọn họ càng nhiều thời gian, biết đâu bọn họ sẽ tụ tập càng nhiều người hơn, đến lúc đó chẳng những chúng ta mất đi cơ hội, còn rơi vào nguy cơ càng lớn hơn!”

Lời nói của Giang Khải khiến Viên Trụ và Tô Noãn Noãn đều nhận ra tính nghiêm trọng của tình hình.

Hiện tại không giết bọn họ cũng là nuôi hổ gây họa!

Người trong doanh địa tốp năm tốp ba dọn đồ đạc, nhìn dáng vẻ là chuẩn bị xuất phát, thời gian dành cho tiểu đội Giang Khải đã không còn nhiều lắm.

Suy nghĩ chút nữa, Giang Khải nghiêm nghị nói, “Lần này chúng ta

thay đổi chiến thuật, Trụ Tử ngươi ẩn nấp ở chỗ này, ta đi dụ bọn họ đến."

Nói xong, Giang Khải quay đầu nhìn chằm chằm Trụ Tử, hiếm khi nào lại dùng giọng điệu nghiêm túc như thế nói, "Nhớ kỹ, có lẽ ngươi chỉ có một cơ hội, nhất định phải nhìn chuẩn, cố hết sức đánh lui bọn họ!"

Chương 44 - Đừng đâm mặt

Trụ Tử gặp chuyện dễ sợ hãi, nhưng hiện tại bọn họ nhất định phải đánh cược một lần.

“Noãn Noãn, ngươi tạm thời trốn trước đi.”

Tô Noãn Noãn gật đầu, hiện tại nàng ở lại nơi này chỉ trở thành gánh nặng.

Sau khi tiểu đội chuẩn bị hoàn tất, Giang Khải hít sâu một hơi, đứng dậy lao về phía bờ sông.

Lúc đến gần doanh địa Người nhập cư trái phép, Người nhập cư trái phép có tính cảnh giác cực cao đã phát hiện hắn.

Giang Khải vốn định đánh lén mấy người, có thể đánh được một người là một người nhưng hiện tại xem ra những Người nhập cư trái phép này đã nghe theo đề nghị của lông đen, đã sớm chuẩn bị đầy đủ.

Sao lông đen có thể quên Giang Khải am hiểu sử dụng ném gai sắt, nhất định có người đang canh gác!

“Có người!” Một Người nhập cư trái phép lớn tiếng la lên, lập tức thu hút sự chú ý của đồng bạn.

Giang Khải tiện tay bắn ra hai gai sắt, cũng mặc kệ có trúng hay không, xoay người bỏ chạy.

Vừa thấy gai sắt cắm trên mặt đất, lông đen lập tức trợn to mắt, “Là tên kia! Kagawa, Kuroi, là tên kia, nhanh!”

Người trong doanh địa lập tức nghe tiếng, mấy bóng dáng điên cuồng đuổi theo kẻ đánh lén.

Giang Khải đang chạy trốn đột nhiên khóe mắt thấy một tia sáng lạnh, trong số những Người nhập cư trái phép này có người sử dụng phi tiễn công kích hắn!

Cũng may Giang Khải có nhanh nhẹn cao, kịp thời tránh đi phi tiến.

Hắn nhìn vị trí Viên Trụ mai phục cách đó không xa, lại quan sát đội hình đuổi theo sau lưng mình.

Những người này thuộc tính thực lực cao thấp không đều, tốc độ có nhanh có chậm nên đội ngũ bị kéo ra ít nhất bảy tám mét.

Trụ Tử không cách nào khống chế phạm vi lớn như vậy.

Lại đi thêm một quãng đường nữa, lúc này Trụ Tử ẩn thân ở ngay phía trước, nhưng vấn đề là khoảng cách truy kích dài khiến đội ngũ Người nhập cư trái phép bị kéo dài đến 20m!

Ngay lúc mọi người đuổi theo Giang Khải, Giang Lan thắng gấp, quay người lao về phía kẻ địch.

Lông đen hận Giang Khải thấu xương, kẻ thù gặp mặt đỏ cả mắt, lúc này hắn ta đang đuổi theo ở phía trước nhất, cũng là người đầu tiên thấy Giang Khải quay đầu.

Đột nhiên thấy Giang Khải quay đầu, loại hành động bất chợt này khiến đầu óc lông đen khựng lại.

Tên này đang làm gì?

Còn không đợi lông đen kịp phản ứng, Giang Khải đã lướt qua bên cạnh hắn ta, tiến mạnh vào trong đội ngũ.

“Muốn chết!” Kagawa rút trường đao bên hông ra, một đao chém về phía Giang Khải.

“Quỷ nhãn chuyên chú!” Giang Khải khẽ quát một tiếng, trong mắt hắn quỹ tích trường đao của Kagawa như trở nên chậm lại trong nháy mắt.

Giang Khải nghiên người một cái, ánh đao sượt qua thân thể của hắn rơi xuống…

Một kích thất bại, Kagawa đang muốn chém một đao nữa, chỉ là Giang Khải đã lướt qua bên cạnh hắn ta.

“Không cần nương tay, làm thịt hắn!” Kagawa giận quát một tiếng.

Người nhập cư trái phép sau lưng đều cầm vũ khí, một trận loạn đao chém giết người xông vào.

Nhưng Giang Khải như một con lươn né trái tránh phải, lần lượt né qua lưỡi đao của đối phương.

“Ngu ngốc, ta muốn giết hắn!” Tính cách của Kagawa còn nóng nảy hơn lông đen, rống giận đuổi giết Giang Khải.

Thấy cảnh này, trái tim Tô Noãn Noãn núp trong bóng tối đã treo lên tận cổ họng.

Đây là tranh đấu chính diện chân chính, còn là lấy một địch chín! Chỉ cần Giang Khải sơ suất một lần, bị chặt trúng một đao thì hắn chắc chắn phải chết.

Mặc dù thuộc tính nhanh nhẹn của Giang Khải cao hơn bọn họ, lại có Quỷ nhãn phụ trợ nhưng phía đối diện có chín người!

“Ông trời ơi! Giang Khải!” Tô Noãn Noãn vừa sợ vừa lo.

Cùng lúc đó, Viên Trụ đang mai phục trong bụi cỏ, hắn ta nhìn chằm chằm Giang Khải bị đám người bao vây đang trốn tránh dịch chuyển, hầu kết lên xuống không ngừng nói một mình.

“Không thể hoảng, không thể sợ, ta không thể như xe tuột xích, ta không thể như xe tuột xích!”

“Ta phải thông qua thí luyện người mới!”

Giang Khải đang bị kẻ địch bao vây vô cùng nguy hiểm nhưng cùng lúc những người này vì muốn vây quét Giang Khải mà không ngừng thu nhỏ vòng vây!

Trong đao quang kiếm ảnh, không gian trốn tránh của Giang Khải càng ngày càng nhỏ.

Hai đám khó địch lại bốn tay, trong hỗn loạn cuối cùng Giang Khải vẫn bị Kagawa cắt trúng một đao, cánh tay trái của hắn lập tức da tróc thịt bong.

Giang Khải bị thương!

Tô Noãn Noãn vội vàng che miệng lại, sợ mình không nhịn được sẽ kêu ra tiếng!

Tình hình dần bị khống chế, cuối cùng lông đen đắc ý nói, “Tiểu tử Hoa Hạ, giết thêm ngươi coi như hoàn thành nhiệm vụ vượt mức!”

“Trong hiện thực lãnh thổ Đảo quốc chúng ta nhỏ hẹp, Quỷ Tinh là hy vọng của chúng ta, ta tuyệt đối không cho phép Hoa Hạ các ngươi lớn mạnh ở đây!”

“Các huynh đệ cùng tiến lên, ngàn đao băm xác hắn cho ta!”

Nhưng đúng lúc này Giang Khải đột nhiên quát to một tiếng, “Ngay lúc này!”

Hai giây sau khi nói xong câu này, Giang Khải cũng ngây ngẩn cả người… Chỗ ẩn thân của Viên Trụ không có động tĩnh gì?

Xong đời!

Nhưng ngay lúc Giang Khải cảm thấy tuyệt vọng, một bóng dáng to lớn lao ra từ trong bụi cỏ cao cỡ nửa người, nhảy thật cao về phía bên này.

“Hám địa tiễn đạp, đánh lui!”

Chương 45 - Đừng đâm mặt (2)

Thấy quái vật khổng lồ hơi có vẻ vụng về này, khóe miệng Giang Khải không khỏi nhếch lên.

Đúng là huynh đệ của mình, tuy chậm hai giây khiến trên người mình có thêm một vết thương, nhưng hắn ta tuyệt đối không vứt bỏ mình!

Trong nháy mắt Viên Trụ rơi xuống đất, theo một tiếng nổ vang ầm ầm, mặt đất xung quanh như đổ sụp xuống mười mét trong nháy mắt.

Nhát gan càng dễ kích thích tiềm năng, trạng thái tiềm năng của Trụ Tử như có thể phát động bất cứ lúc nào…

Người nhập cư trái phép còn chưa biết rõ đã xảy ra chuyện gì, đột nhiên cảm thấy dưới chân dao động, ngay sau đó bị một lực lượng khổng lồ đánh bay.

Chín người đều không ngoại lệ, thân thể không tự chủ được bị quăng lên!

“Quỷ thủ phi bài! Quỷ nhãn chuyên chú!” Giang Khải đồng loạt phát động hai kỹ năng, chỉ có như vậy mới có thể đồng loạt đánh giết chín người trong thời gian ngắn.

Rất nhiều gai độc lấy Giang Khải làm trung tâm bay vọt đến từ bốn phía.

Trong nháy mắt, Giang Khải như hóa thân thành bản tôn Độc thứ dã trư, thoải mái bắn ra gai độc!

Phốc phốc phốc phốc phốc…

Ngoại trừ tiếng gai sắt cắm vào thân thể, còn có tiếng kêu thảm thiết của những Người nhập cư trái phép khác.

Một lát sau, lúc chín người rơi xuống trên người đã cắm đầy gai độc.

Trụ Tử và Giang Khải phối hợp, lại bắn giết toàn bộ chín kẻ địch trong một lần duy nhất!

Sau khi hạ xuống, chín người ngã trên mặt đất không ngừng co giật, miệng sùi bọt mép, đồng thời dùng ánh mắt vô cùng chấn động nhìn hai người kia.

Bọn họ hoàn toàn không ngờ, chín người bọn họ lại bị hai người Hoa tham gia thí luyện người mới đánh giết!

Giang Khải thở phào một hơi, quay người hung hăng đấm một cái vào eo Viên Trụ, "Ngươi còn đi ra chậm một giây nữa, ta chắc chắn phải chết!"

Viên Trụ xấu hổ gãi đầu, "Có thể là quá căng thẳng, lúc đó chân ta hơi tê."

Giang Khải cũng bị lý do của tên này chọc cười.

Mặc kệ nói thế nào, lần này cuối cùng chỉ hoảng sợ mà không nguy hiểm, quan trọng hơn là lần này lông đen rất xui xẻo, không thể trốn thoát, cuối cùng đám người Giang Khải đã giải trừ được nỗi lo sau này.

"Mau thu hồi đồ vật!" Hiện tại Giang Khải đặc biệt chú ý đến việc kịp thời cướp bóc chiến lợi phẩm, hắn còn vẫy tay với Tô Noãn Noãn, "Noãn Noãn, đến chia điểm kinh nghiệm!:

Tô Noãn Noãn vội vàng chạy tới, chưa tỉnh hồn nói, "Giang Khải, vừa rồi ngươi làm ta sợ muốn chết!"

"Không sao, không phải đã giải quyết xong rồi sao, chia điểm kinh nghiệm trươcs đã." Giang Khải khinh thường nói.

Tô Noãn Noãn nói, "Giang Khải, Trụ Tử, nếu không… Để Trụ Tử lên đến cấp ba, những người khác để Giang Khải nhanh thăng cấp chút đi, ta cảm thấy nếu đẳng cấp của Giang Khải cao hơn chút nữa, chẳng may gặp được đông đảo kẻ địch cũng sẽ an toàn hơn chút."

Trụ Tử liên tục gật đầu, "Đúng đúng đúng, vừa rồi ta cũng bị dọa sợ, ta còn tưởng ngươi sẽ bị loạn đao chém chết!"

“Ta đến cấp ba đã đủ đánh lui bọn họ, nhưng đẳng cấp của ngươi quá thập chẳng may chết thì làm sao bây giờ!”

Giang Khải nhíu mày, đang định từ chối lại nghe Viên Trụ nói, “Đừng lằng nhằng nữa, ta giết hai người là được, còn lại để ngươi giết, đây cũng là vì chúng ta có thể thông qua thí luyện, nhanh lên, cẩn thận bọn họ chết mất, không kịp thu đồng hồ và vũ khí!”

Nói đến đồng hồ và vũ khí sẽ biến mất, Giang Khải lập tức giật mình, vội vàng bổ một đao.

Đầu lông đen không động đậy được, nghiêng mặt nằm rạp trên mặt đất, đôi mắt trợn đến căng tròn.

Hắn ta trơ mắt nhìn Giang Khải và Viên Trụ mỗi người một cây gai đâm xuyên mặt đồng bạn, cả người bắt đầu run lẩy bẩy.

Lúc hắn ta thấy Giang Khải cầm gai sắt trong tay đi đến trước mặt mình, ánh mắt vừa tức giận vừa sợ hãi.

“Đừng, đừng… Đừng đâm mặt…” Lông đen ấp úng cầu xin.

Phốc… Vừa hay cây gai sắt đâm xuyên qua nốt ruồi đen trên mũi hắn ta, đâm xuyên qua mặt…

“Lải nhải cả ngày không biết đang nói cái gì.” Giang Khải lẩm bẩm một câu, tháo đồng hồ và vũ khí của hắn ta xuống.

Tất cả chín Người nhập cư trái phép, Trụ Tử giết hai người, cướp bóc 200 điểm kinh nghiệm, đẳng cấp vừa hay tăng lên cấp ba.

Bên này Giang Khải đánh giết bảy người, bốn người là Người nhập cư trái phép cấp 4, cướp 400 điểm kinh nghiệm, ba Người nhập cư trái phép cấp 5, cướp 900 điểm kinh nghiệm.

Chỉ cao hơn một cấp, điểm kinh nghiệm cướp bóc đã tăng lên 200 điểm, từ chi tiết này cũng có thể thấy được cường độ trừng phạt của Thiên Chức lớn đến mức nào!

Cấp 3 lên cấp 4 cần 400 điểm kinh nghiệm, cấp 4 lên cấp 5 cần 800 điểm kinh nghiệm, Giang Khải trực tiếp lên cấp 5.

Nhưng điều khiến đám người Giang Khải không ngờ đến là, lúc Giang Khải cướp bóc Người nhập cư trái phép cấp 5 cuối cùng, theo lý có thể cướp được 300 điểm kinh nghiệm, kết quả chỉ thành công cướp 200 điểm.

Tô Noãn Noãn đưa ra suy đoán, dường như khu thí luyện người mới có quy định đặc thù nào đó, sau khi đạt đến cấp 5 ở chỗ này không cách nào thu hoạch càng nhiều điểm kinh nghiệm hơn, dù cướp điểm kinh nghiệm cũng không được.

Chương 46 - Con chuột nhỏ không biết

Ba người đều không có kinh nghiệm liên quan, chỉ có thể lãng phí vô ích 100 điểm kinh nghiệm.

Đồng hồ Người không biết sợ ghi chép thuộc tính hiện tại của Giang Khải.

【 Lực lượng 20, thể trạng 24, nhanh nhẹn 36, tinh thần lực 36 】

“Thuộc tính quỷ gì đây! Giang Khải, dù là ngang cấp, một Võ đồ như ta cũng không thể bằng ngươi?” Viên Trụ cau mày, chìm vào suy nghĩ.

Tô Noãn Noãn cũng bị thuộc tính của Giang Khải dọa sợ, yếu ớt nói, “Đều nói Thầy lang và Thầy phong thủy có tinh thần lực cao nhất, ta tính toán lúc ta đến cấp 5, tinh thần lực chỉ có 22 điểm.”

Suy nghĩ, Tô Noãn Noãn như nghĩ đến điểm mấu chốt nào đó.

“Ta cũng quên mất, lúc Dân cờ bạc hưởng thụ gấp đôi phần thưởng cũng phải chịu gấp đôi mạo hiểm!”

Viên Trụ cũng bổ sung, “Mấu chốt nhất là, Võ đồ cũng tốt, Thầy lang cũng được, giai đoạn ở giai đoạn tiếp theo đều đã tồn tại.”

Ngay cả Dân cờ bạc cũng là ngoại lệ, càng không cần phải nói chức nghiệp sau đó của Dân cờ bạc.

Vẻ mặt của Tô Noãn Noãn và Viên Trụ cũng từ vẻ hâm mộ ban đầu đột nhiên chuyển thành đồng tình, tiếc hận.

Giang Khải cau mày, thấy bọn họ nhìn sang lại còn lắc đầu, lườm bọn họ một cái, “Các ngươi làm gì nhìn ta như vậy? Ta còn không quan tâm, các ngươi quan tâm cái gì. Đi thôi, bây giờ còn có thời gian, xem có thể gặp thêm mấy Người nhập cư trái phép không.”

“Tốt nhất tăng cường cấp bậc của các ngươi một chút.”

Đội ngũ lại xuất phát.

Trên đường đi, Giang Khải không khỏi nhớ đến một chuyện khác.

Có một việc trừ hắn ra thì không ai biết, hắn còn có một thiên phú ngẫu nhiên Siêu cấp bạo kích!

Lúc trước hắn không nói thiên phú này cho Trụ Tử biết, Tô Noãn Noãn "nghe lén" bên cạnh chắc chắn không biết chuyện này.

Ngược lại cũng không phải Giang Khải cố ý giấu giếm, thứ nhất là chưa kịp nói Tô Noãn Noãn đã nhảy ra ngoài, thứ hai là vì tỷ lệ quá thấp, thật sự quá cảm động.

Chỉ sợ nói ra cũng bị Trụ Tử chê cười một trận.

Chỉ nói trong mấy ngày thí luyện người mới này, hắn ra tay không dưới trăm lần, kết quả chưa phát động Siêu cấp bạo kích một lần nào.

"Khá lắm, ngay cả ta cũng sắp quên mất ta còn có thiên phú này!" Giang Khải thầm mắng một câu trong lòng, tăng tốc đuổi theo đồng bạn.

Trải qua một trận tìm kiếm, rất không may tiểu đội không phát hiện Người nhập cư trái phép khác, có lẽ bọn họ đã đuổi theo đại đội người mới.

Tới gần giữa trưa, Giang Khải từ bỏ kế hoạch tìm kiếm Người nhập cư trái phép.

Sau đó bọn họ vẫn đi đường, cần dự trữ một vài lương thực, ba người chia thành hai nhóm, Trụ Tử và Noãn Noãn một nhóm, Giang Khải thuộc tính cao nhất hành động một mình, hy vọng có thể bắt được một vài tiểu thú làm lương thực dự trữ.

Ở chỗ này, dễ tìm nhất cũng là Quỷ Tinh Sơn thử.

Trước đó bọn họ đã bắt được mấy con, chỉ có điều đã dùng để dẫn dụ Biến sắc lục hành xà.

Giang Khải tìm được một gốc cây chết khô, gần nửa canh giờ hắn

vẫn không có thu hoạch gì.

“Hôm nay vận khí đen đủi vậy sao?” Giang Khải cau mày, tiếp tục tìm kiếm.

Sau mấy phút, Giang Khải đột nhiên thấy trong gốc cỏ dại cách đó không xa có một con dã thú cỡ lớn màu đen nằm đó.

Lực quan sát của hắn với vật thể di chuyển đặc biệt nhạy bén, nhưng con dã thú kia nằm im không nhúc nhích nên không phát hiện ngay.

“Hắc báo?!” Giang Khải từ thân thể dã thú, lập tức phân biệt ra bóng đen kia.

Lấy thuộc tính hiện tại của Giang Khải, dù gặp được Hắc báo cũng không cần căng thẳng, chỉ không ngờ trên đường đi không gặp được Quỷ Tinh Hắc báo, lại gặp được ở nơi này.

“Kỳ quái, khứu giác của Hắc báo rất nhạy bén, ta đến gần như vậy, nó lại không có chút phản ứng nào?”

Hắc báo vẫn đưa lưng về phía Giang Khải, nằm ở chỗ đó, từ góc độ quan sát của Giang Khải, bụng của nó vẫn hơi phập phồng…

“Có mùi máu tươi…” Giang Khải nhíu mày, hắn lấy ra một cây gai độc, cẩn thận đến gần.

Lúc hắn đi đến trước người Hắc báo, mới phát hiện bụng Hắc báo này đã rách ra một cái lỗ lớn, trên mặt đất có rất nhiều máu.

“Người nhập cư trái phép còn thuận tay giết Hắc báo sao?” Giang Khải hơi ngạc nhiên, theo lý đôi bên gặp nhau, Hắc báo có thể cảm nhận được nguy hiểm, sẽ không chủ động công kích Người nhập cư trái phép, Người nhập cư trái phép vì nhiệm vụ cũng không nhàm chán đi trêu chọc Hắc báo.

Lại nói, dù đánh chết Hắc báo, không phải bọn họ nên lấy thẻ xác sao.

Lúc Giang Khải đang nghi ngờ, bụng Hắc báo hơi phập phồng, cảm giác như có thứ gì đó ở trong bụng nó.

Không lâu sau, một cái đầu nhỏ màu đỏ chui ra từ trong bụng Hắc báo.

Có lẽ lúc đầu nó không phải màu đỏ, chỉ là trên người dính đầy máu mới biến thành màu đỏ.

Dáng vẻ của nó rất giống Sơn thử nhưng kích cỡ rất nhỏ, càng giống chuột nhà!

Lúc này bộ lông của nó bị vết máu nhuộm đỏ, đang trợn to mắt ngạc nhiên nhìn Giang Khải.

Bốn mắt nhìn nhau, hai bên đều hơi ngạc nhiên.

“Người này xuất hiện lúc nào?”

“Con chuột này đang ăn Hắc báo?”

Chương 47 - Lời lẽ hào hùng của Hoàng Vĩ

Một giây sau, con chuột nhỏ kia dùng tốc độ cực nhanh bắn về phía Giang Khải.

Thấy một bóng đỏ lao tới, Giang Khải vội vàng làm ra phản ứng.

Giang Khải dùng Quỷ nhãn chuyên chú, đồng thời dựa và nhanh nhẹn cực cao của mình để bắt lấy vật nhỏ kia!

“ĐM, thật nhanh!”

Kích cỡ của con chuột vừa hay bị một chưởng của Giang Khải bắt lấy, cái đuôi màu đỏ thật dài của nó quấn trên nắm tay của Giang Khải, thân thể không ngừng vặn vẹo, trong miệng phát ra tiếng chi chi chi, đang cố gắng thoát khỏi bàn tay của Giang Khải.

Giang Khải cau mày, nhìn con chuột nhỏ trước mắt, “Khu thí luyện có loại động vật này sao? Không đúng, trong Thiên Chức cũng không có ghi chép về loại sinh vật này.”

“Tên này còn có thể ăn Hắc báo sao?”

“Này, tiểu gia hỏa, ngươi đừng sợ, ta không tổn thương đến ngươi, với thân thể nhỏ bé này của ngươi còn chưa đủ cho Trụ Tử nhét kẽ răng, nhưng thật kỳ quái ngươi rốt cuộc là thứ gì?”

Không phải có con chuột đi qua cửa đăng nhập, đăng nhập vào Thiên Chức chứ?

Con chuột nhỏ như nghe hiểu lời nói của Giang Khải, dừng giãy giụa, đôi mắt đen kịt kia yên tĩnh nhìn chằm chằm Giang Khải.

“Chi chi chi.”

“A? Ngươi nghe hiểu ta nói cái gì sao.”

Giang Khải hỏi xong cảm thấy mình có điểm gì đó là lạ.

Nước ngoài có một vài chức nghiệp ví dụ như Tuần thú sư, Tự dưỡng viên, nghe nói trong số bọn họ có vài người có thiên phú giao lưu với động vật.

Nhưng mình chỉ là Dân cờ bạc, hiển nhiên không có khả năng giao lưu với con chuột này.

Suy nghĩ, Giang Khải ngồi xổm xuống, chậm rãi buông tay ra, "Tiểu gia hỏa, ngươi vẫn nên đi nhanh lên, nơi này quá nguy hiểm với ngươi, cẩn thận chút nữa có dã thú cỡ lớn đến ăn xác."

"Nếu gặp được mèo rừng, vậy ngươi thảm rồi!" Giang Khải cố ý hù dọa.

Nói xong, Giang Khải vung tay áo lên giả vờ đuổi nó đi.

Tiểu gia hỏa lập tức chạy đi rất xa, ngay lúc Giang Khải đứng lên chuẩn bị rời đi, tiểu gia hỏa này dừng lại, đứng thẳng người dậy, hai cái móng vuốt nâng lên.

Đôi mắt đen kịt của nó ngơ ngác đánh giá Giang Khải.

Do dự một chút, nó đột nhiên quay về, chạy đến trước mặt Giang Khải.

"Chi chi chi?"

Giang Khải nhíu mày, suy nghĩ, ngạc nhiên nói, "Không phải ngươi muốn đi theo ta chứ?"

Con chuột nhỏ này trực tiếp bò lên vai Giang Khải!

Lần này, dù Giang Khải không phải Tuần thú sư cũng biết đáp án của nó.

"Ha ha, thú vị!" Giang Khải đắc ý nhìn con chuột nhỏ trên vai, dùng ngón tay nhẹ gẩy cái đầu nhỏ của nó, "Được, vậy ta dẫn theo ngươi, tránh để ngươi gặp được mèo rừng."

Thấy thời gian đã đủ, Giang Khải cũng muốn rời đi.

Trước khi đi, con chuột nhỏ trên vai hắn quay đầu nhìn xác Hắc

báo trên mặt đất.

Có phải tên nhân loại này quá ngu ngốc không, chẳng lẽ không biết ở trong Thiên Chức chỉ có người đánh giết có quyền xử lý chiến lợi phẩm sao?

Điều kỳ quái là, mình bị hắn một phát tóm lấy, cho tới bây giờ nó chưa từng gặp nhân loại nào cường đại như vậy!

Giang Khải không thu hoạch được gì, hai tay trống không trở về nhưng Trụ Tử và Noãn Noãn lại thắng lợi trở về.

Trụ Tử cầm một chồng thẻ xác Sơn thử trong tay, vẻ mặt đầy đắc ý.

Nhưng Tô Noãn Noãn liếc qua đã bị tiểu gia hỏa trên vai Giang Khải hấp dẫn.

“A? Giang Khải, trên vai ngươi có cái gì thế!”

“Không biết, có thể là con chuột… Xuyên qua cửa đăng nhập đến đây? Dù sao hình như nó rất thích ta.”

Trụ Tử cũng tò mò chạy tới, “Con chuột chạy qua cửa đăng nhập? Còn có việc này?! Sao trên người nó lại thối như vậy?” Nói xong đưa tay muốn sờ, kết quả con chuột nhỏ chạy đến một bên vai khác của Giang Khải, còn nhe răng trợn mắt uy hiếp Viên Trụ.

“Lúc ta phát hiện nó, nó đang ăn xác một con Hắc báo.” Giang Khải giải thích, “Đợi đến bờ sông tắm cho nó một cái.”

Nói xong, Giang Khải vẫn không quên an ủi con chuột nhỏ, “Vật nhỏ, đây là bằng hữu của ta, không cần sợ.”

“Ăn, ăn xác Hắc báo?” Trụ Tử trợn to mắt, hắn ta lại nhìn con chuột nhỏ một cái, “Vận khí của tên này tốt như vậy, nhặt được xác Hắc báo?”

Tô Noãn Noãn nhíu mày nói, “Không phải Hắc báo tự ngã chết, bị nó nhặt được chứ.”

“Chi chi chi!” Con chuột nhỏ đứng dậy kêu về phía hai người, vẻ

mặt không phục.

Giang Khải nhún vai, “Ta cũng không biết, dù sao mang theo thì mang theo đi, trong Thiên Chức cũng có rất nhiều người nuôi thú cưng.”

Trở lại chuyện chính, đã chuẩn bị kỹ càng đồ ăn, vậy ba người cũng chạy đến Hoa Hạ thành.

“Đi thôi, thời gian không còn quá nhiều.” Giang Khải nói xong đã dẫn đội tiến về vị trí Hoa Hạ thành.

…

Ngay lúc tiểu đội của Giang Khải chạy đến Hoa Hạ thành, lần này trong thí luyện người mới đã có người đến Hoa Hạ thành.

Hoàng Vĩ đẩy nhánh cây trước mặt ra, nhìn Truyền tống trận hình tròn cách đó không xa lập tức đôi mắt tỏa sáng.

“Truyền tống trận! Cuối cùng lão tử đã tới!” Hoàng Vĩ siết chặt nắm đấm, bước nhanh vào Truyền tống trận.

Sau khi tiến vào Truyền tống trận, một tia sáng lóe lên, sau đó Hoàng Vĩ cảm giác được sự choáng váng rất nhỏ giống lúc vượt qua cửa đăng nhập.

Chương 48 - Lời lẽ hào hùng của Hoàng Vĩ (2)

Một lát sau, lúc Hoàng Vĩ mở mắt ra lần nữa rừng rậm xung quanh đã biến mất.

Dưới chân hắn ta là mặt đất bằng phẳng, xung quanh có một đám người vây quanh mỉm cười nhìn hắn ta.

Ánh mắt nhìn qua đám người, hắn ta thấy một thành trì tường vây bằng đá màu xám đen cao bảy tám mét cách đó không xa.

Cổng thành cao lớn đứng sừng sững, chính giữa cửa treo tấm biển, trên đó viết ba chữ lớn màu đen "Hoa Hạ thành" cứng cáp mạnh mẽ!

Một tên nam tử trung niên mặc quân trang mỉm cười đi tới, một tay vỗ lên vai Hoàng Vĩ, "Đừng nhìn nữa, nơi này chính là Hoa Hạ thành, chúc mừng ngươi, ngươi đã thông qua thí luyện người mới!"

"Không chỉ như thế, ngươi là người đầu tiên hoàn thành thí luyện người mới, 95 giờ đã hoàn thành thí luyện người mới, chàng trai, làm rất tốt!"

Vị nam tử trung niên kia mặc quân trang, lại phụ trách dẫn đường người mới, ở trong hiện thực hắn ta có thể là một quân nhân, nhưng có thể chắc chắn nghề nghiệp của hắn ta ở trong Thiên Chức cũng là Binh lính!

Không phải Binh lính không cách nào mặc quân phục.

"95 giờ hoàn thành thí luyện, đây là thành tích rất tốt." Bên cạnh có người khen ngợi.

"Cũng tạm được, nhưng nếu những người khác có ghi chép đánh giết, hắn chưa chắc nhận được điểm tích lũy hạng nhất." Một tên Binh lính khác khoanh tay trước ngực, thản nhiên nói.

Thí luyện người mới là cửa ái khó khăn với người thí luyện, nhưng bọn họ là những người từng trải qua chuyện này, mặc kệ thí luyện người mới khó khăn đến mức nào, mỗi tháng bọn họ đều có thể thấy người đi tới Truyền tống trận từ các nơi.

Hoàng Vĩ hừ nhẹ một tiếng, "Thật xin lỗi, ta nói ta là người thứ hai trong lần thí luyện này, không ai dám nhận thứ nhất!"

Quân quan trung niên hơi ngạc nhiên nhìn về phía Hoàng Vĩ, cười nói, "Chàng trai, tự tin vậy sao?"

Đúng lúc này, trong đám đông có người cao giọng nói tiếp, "Có thực lực đương nhiên tự tin! Người Huyền Vũ công hội chúng ta cũng có thực lực này!"

Mọi người nhìn theo hướng giọng nói, sau khi thấy người tới sắc mặt trở nên nghiêm nghị.

"Là Hoàng Đạt của Huyền Vũ công hội!"

Phụ thân của Hoàng Vĩ có thể trở thành quản lý cấp cao Huyền Vũ quân công, mặc kệ ở trong hiện thực hay trong Thiên Chức, thế lực của Hoàng gia đều khá có trọng lượng.

Hoặc nói chính xác hơn hai cái này hỗ trợ lẫn nhau.

Hoàng Đạt đi đến trước mặt Hoàng Vĩ mỉm cười, hai tay chắp sau lưng, sau đó xoay người lớn tiếng nói với đám người sau lưng, "Hoàng Vĩ, lớn tiếng nói cho ta biết tình huống đánh giết của ngươi ở khu thí luyện đi."

Hoàng Vĩ lập tức lấy ra ba tấm thẻ, hai tấm xác Lục trảo kim mao hầu, một tấm xác Vô ảnh lang!

Sau khi thả ra ba tấm thẻ lập tức thực thể hóa, trước mặt mọi người lại xuất hiện ba bộ xác dã thú!

"Vô ảnh lang?" Lúc này trong đám đông có người kêu lên.

Hoàng Vĩ từ tốn nói, "Lúc ấy ta bị bốn con Vô ảnh lang phát hiện, ta chẳng những thoát khỏi chúng nó còn giết ngược!"

Hoàng Đạt đã không che giấu được nụ cười, hắn ta quay đầu, hài lòng vỗ vai đường đệ của mình, “Lúc này mới giống người Huyền Vũ chúng ta!”

“Đánh giết Lục trảo kim mao hầu, Quỷ Tinh Vô ảnh lang đều là 5 điểm tích lũy, cộng thêm là người đầu tiên hoàn thành thí luyện có thể đạt được 10 điểm tích lũy, Hoàng Vĩ có tất cả 25 điểm tích lũy.”

“Với thành tích này, ta nghĩ chắc không có ai có năng lực phá vỡ đi.”

Lúc này, mấy Binh lính tỏ ra khinh thường Hoàng Vĩ đều lộ ra vẻ khiếp sợ.

“Điểm tích lũy có thể vượt qua 10 đã là càng ngày càng ít, đừng nói vượt qua 20.”

“Thành tích này có thể xếp vào top ba của hai mươi ba cửa đăng nhập trên cả nước!”

“Sơ suất rồi, lại là người Huyền Vũ… Này, Hoàng Vĩ, ngươi là chức nghiệp gì?”

Hoàng Vĩ mỉm cười, lúc này những người tiến vào Thiên Chức sớm hơn đã gọi thẳng tên của mình, chứ không phải “chàng trai”, “người mới” gì nữa, điều này nói rõ bọn họ đã không dám coi thường mình.

“Võ đồ.” Hoàng Vĩ từ tốn nói, “Trước khi tham gia thí luyện người mới, ta đã nói ta chắc chắn là hạng nhất!”

“Võ đồ… Quả nhiên là thế, hóa ra là chức nghiệp mạnh nhất Hoa Hạ! Cũng chỉ có Võ đồ mới có thể làm được!” Mọi người lập tức rối loạn, “Thành tích này thật sự quá mạnh, hơn nữa có thể đánh giết Vô ảnh lang, ta đoán thiên phú của hắn chắc chắn là thiên phú cực phẩm.”

“Cấp một đã có thể thoát khỏi sự đuổi giết của bốn con Vô ảnh lang, thậm chí giết ngược một con, cửa đăng nhập này đã không có ai mạnh hơn hắn.”

Thấy mọi người hùa theo cứ như sao vây quanh trăng sáng.

Đây là thứ yếu, lấy thành tích lần thí luyện này của hắn ta chắc chắn sẽ gây ra chấn động càng lớn hơn, thậm chí được quân đội chú ý!

Chỉ có bốn mươi, năm mươi người đến đón người mới, nhưng Hoàng Vĩ biết bây giờ có càng nhiều ánh mắt đang tập trung vào mình.

Hoàng Vĩ hăng hái, cao giọng nói, “Con người ta không thích nói mạnh miệng, nhưng hôm nay ta chỉ nói một lần! Cho ta chút thời gian, ta chắc chắn sẽ mở ra thời đại thuộc về Hoàng Vĩ ta!”

Chương 49 - Vô ảnh lang vương

Tên quân quân tiếp đón người mới kia cũng không nhịn được gật đầu, “Nói hay lắm! Có chí khí!”

Tuy Hoàng Vĩ nói năng rất cuồng vọng nhưng có Huyền Vũ công hội chống lưng, bản thân hắn ta lại có thực lực cực mạnh, hiện tại nói lời hào hùng chí khí, ai có thể nói chưa chắc không thành sự thật chứ.

…

Thí luyện người mới còn lại ba ngày, tiểu đội Giang Khải đang tăng tốc đến thẳng Hoa Hạ thành.

Lấy cường độ hiện tại của đội ngũ, trong khu thí luyện người mới đã không có dã thú có thể uy hiếp bọn họ.

Có một số việc thường rất kỳ quái, lúc có một vài sự vật khiến ngươi e ngại, cuối cùng nó sẽ đột nhiên nhảy ra, nhưng lúc một vài sự vật khiến ngươi khát vọng, nó lại trở nên xa không thể chạm.

Dọc theo con đường này, bọn họ lại không bị dã thú công kích.

Khoảng cách với Truyền tống trận càng ngày càng gần, Giang Khải không khỏi cau mày, chạm nhẹ vào con chuột nhỏ trên vai.

“Có phải ngươi quá may mắn rồi không, dọc theo con đường này lại không thấy một con dã thú nào.”

Lúc này con chuột nhỏ đã được Giang Khải tắm qua, lông tóc dính đầy máu đã biến thành màu vàng óng, đôi mắt kia linh động trong sáng trông đáng yêu hơn trước đó rất nhiều.

Nhắc đến cũng thú vị, con chuột nhỏ chỉ công nhận Giang Khải, luôn khịt mũi coi thường sự ân cần của Tô Noãn Noãn và Viên Trụ.

Tất nhiên con chuột nhỏ không có cách nào trả lời vấn đề của

Giang Khải, chỉ dựa vào trên vai Giang Khải co rúc thành một cục.

Tô Noãn Noãn đi bên cạnh thấy vậy hơi dao động, khó chịu nói, "Tiểu tử này đáng yêu như vậy, vì sao hết lần này đến lần khác chỉ thích ngươi?"

"Điều này còn phải hỏi sao, đương nhiên ta có sức hấp dẫn lớn rồi." Giang Khải đắc ý nói.

Viên Trụ khinh thường hừ lạnh một tiếng, "Chó độc thân từ trong bụng mẹ cũng dám nói mình hấp dẫn."

Tô Noãn Noãn tò mò nhìn về phía Giang Khải, "Ngươi chưa từng có bạn gái?"

Bị Viên Trụ vạch trần, Giang Khải hung hăng đấm vào lưng Viên Trụ một cái, sau đó hơi lúng túng nói, "Nữ nhân chỉ ảnh hưởng đến tốc độ rút kiếm của ta."

"Điển hình không ăn được nho thì nói nho xanh." Viên Trụ bị đấm một cái cũng không định thu liễm lại, "Noãn Noãn, từ tiểu học đến cấp ba hắn thầm mến tất cả chín nữ hài, kết quả không có can đảm nói cho người ta biết, mỗi lần đều bị người khác theo đuổi mất."

Chuyện cũ năm xưa bị vạch trần, vẻ mặt Giang Khải lập tức trở nên xấu hổ, "Trụ Tử, ngươi có tin ta đâm ngươi thành con nhím không!"

Viên Trụ vội vàng trốn ra sau lưng Tô Noãn Noãn, cầu xin che chở.

Tô Noãn Noãn ngạc nhiên nhìn về phía Giang Khải, "Chín người? Ngươi, ngươi thích nhiều nữ hài như vậy? Không nhận ra ngươi rất bác ái đấy."

Nhớ lại lần đầu tiên Giang Khải gặp mình, đôi mắt đã nhìn chằm chằm vào trước ngực mình, Tô Noãn Noãn cảm thấy lời của Trụ Tử có tám chín phần mười là thật.

Giang Khải đỡ trán, "Noãn Noãn, Trụ Tử nói mà ngươi cũng tin, chỉ cần ta nhắc tên nữ hài nào với hắn, hắn sẽ nói ta thích người ta."

“Dù không thích cũng có thiện cảm!” Viên Trụ trốn ở sau lưng Tô Noãn Noãn, thò đầu ra lại chém một đao.

Không thể nhịn được nữa, Giang Khải đã lao về phía Viên Trụ, giơ gai độc lên kêu gào, “Ngươi xem ta có đâm ngươi không!”

“Hám địa tiễn đạp, đánh lui!”

“ĐM, ngươi làm thật! Ngươi đánh không lại ta!”

Nhìn hai đồng bọn đùa giỡn ở bên cạnh, Tô Noãn Noãn cũng thấy buồn cười.

Thật ra bọn họ đùa giỡn cũng là biểu hiện của tâm trạng thả lỏng.

Dọc theo con đường này bọn họ trải qua nhiều lần nguy hiểm, hiện tại đã sắp hoàn thành thí luyện người mới, đừng nói hai người bọn họ, ngay cả mình cũng thở phào một hơi.

Cuối cùng đã thông qua thí luyện người mới rời, khoảng cách với giấc mộng ban đầu của mình đã càng ngày càng gần.

Một ngày nào đó, nàng sẽ đứng trên đống đổ nát, đối mặt với Thú Thần cấp địa ngục đã giết chết phụ thân!

Nghĩ đến đây, trên mặt Tô Noãn Noãn xuất hiện nụ cười, bước nhanh hơn đuổi theo hai tên phía trước.

Nhưng Tô Noãn Noãn vừa chạy mấy bước đã phát hiện hai người vừa đánh nhau, lúc này lại ngồi xổm ở sau một bụi cây thấp bé.

Thấy Tô Noãn Noãn đuổi theo, Giang Khải lập tức đưa tay ra hiệu nàng im lặng, “Là bầy sói!”

“Vô ảnh lang?” Tô Noãn Noãn trợn to mắt.

Giang Khải gật đầu, “Có hơn ba mươi con, còn có một con to, có thể là lang vương.”

“Lang vương?!” Tô Noãn Noãn suýt thì kêu ra tiếng.

Nghe nói mỗi khu thí luyện người mới đều có một con Vô ảnh lang

vương, lang vương thường sẽ dẫn đầu bầy sói có quy mô lớn nhất trong khu thí luyện.

Một khi gặp Vô ảnh lang vương, tương đương với gặp Tử Thần!

Cho dù là đội ngũ đẳng cấp cao như Người nhập cư trái phép, nếu gặp phải Vô ảnh lang vương cũng phải đi vòng qua!

Không ngờ lúc bọn họ sắp hoàn thành thí luyện người mới lại gặp phải Vô ảnh lang vương!

Đột nhiên, Giang Khải quay đầu nói với Viên Trụ và Tô Noãn Noãn, “Tuy chúng ta giết rất nhiều Người nhập cư trái phép, nhưng trước đó đánh chết dã thú trên cơ bản đều là ta đánh chết, hai người các ngươi cũng không có ghi chép đánh giết dã thú.”

Chương 50 - Vô ảnh lang vương (2)

“Thí luyện người mới có một bảng xếp hạng điểm tích lũy, sẽ căn cứ vào xếp hạng để ban thưởng. Điểm tích lũy càng cao, ban thưởng càng tốt! Đến ngày cuối cùng chúng ta mới thông qua thí luyện, xếp hạng chắc chắn đứng cuối, vậy sẽ phải chuẩn bị nhiều điểm tích lũy hơn.”

“Cho nên?” Tô Noãn Noãn trợn to mắt, dùng một ánh mắt không thể tin nổi nhìn Giang Khải.

“Trên đường đi không có dã thú, đây là cơ hội cuối cùng, cho nên chúng ta phải chặn giết bầy sói!”

Quả nhiên, tên này cũng nghĩ như vậy!

“Nhưng nơi này có quá nhiều Vô ảnh lang!” Tô Noãn Noãn lo lắng nói.

Giang Khải bình tĩnh phân tích, “Ta đếm một chút có tất cả 33 con Vô ảnh lang, bao gồm một con Vô ảnh lang vương, chúng ta chỉ cần đánh giết lang vương trước, Vô ảnh lang khác sẽ không đủ đáng sợ.”

“Trụ Tử, ngươi trực tiếp xông vào, bảo đảm nhất định phải đánh lui lang vương.”

“Ta sẽ dốc hết sức công kích, một khi lang vương chết đi, Vô ảnh lang sẽ chạy tứ tán khắp nơi. Đến lúc đó Trụ Tử lại phải cố hết sức đánh lui chúng nó, có thể đánh lui bao nhiêu thì đánh lui bấy nhiêu.”

“Noãn Noãn, ngươi trốn ở chỗ này, nếu xảy ra chuyện chẳng may cần ngươi kịp thời ra tay.”

Trụ Tử do dự nó, “Ta hơi căng thẳng…”

Giang Khải mỉm cười, “Căng thẳng thì tốt, không căng thẳng sao ngươi có thể kích hoạt tiềm năng.”

Trụ Tử bất đắc dĩ lắc đầu, Giang Khải tuyệt đối không quan tâm sự sống chết của mình.

Giang Khải lại nhìn con chuột nhỏ trên vai, suy nghĩ, ôm nó xuống đặt ở trên nhánh cây bên cạnh, “Vật nhỏ, chút nữa sẽ rất nguy hiểm, ngươi ngồi chờ ở đây đi.”

Sau khi sắp xếp ổn thỏa, Trụ Tử vận sức chờ phát động, thấy Giang Khải gật đầu với mình lập tức lao về phía bầy sói.

Mục tiêu của hắn ta là lang vương kích cỡ lớn nhất, sau khi khóa chặt mục tiêu lại nhảy lên một cái, gào thét một tiếng, “A! Hám địa tiễn đạp, đánh lui!”

Viên Trụ xuất hiện quá đột ngột, bầy sói cũng chưa kịp phản ứng, chờ hắn ta rơi xuống đất, mặt đất trong phạm vi ba bốn mét xung quanh đột nhiên hãm xuống.

Lang vương có bộ lông màu xanh đập, thân dài hơn ba mét, thân thể khổng lồ trực tiếp bị Viên Trụ đánh bay.

Giang Khải đã sớm chuẩn bị xong thấy thế lập tức bắn ra gai độc.

Ba cây gai độc bắn ra, chuẩn xác đâm về phía lang vương…

Nhưng điều khiến ba người không ngờ là gai độc đâm vào trên da lang vương cũng không đâm rách da thịt…

“Phòng ngự thật mạnh!” Giang Khải trợn to mắt.

Trụ Tử thấy ba cây gai độc vô lực rơi xuống đất, ngẩng đầu lên lại thấy đôi mắt đỏ au của lang vương, cả người sợ đến mức run rẩy.

“Không miểu sát được lang vương! Xong đời!”

Da thịt lang vương này lại có thể đỡ được gai độc đâm xuyên!

Thấy hiệu quả đánh lui lang vương sắp biến mất, Giang Khải đột nhiên cái khó ló cái khôn hơi vung tay lên, ném con dao găm cắt ra

lấy được trước đó ra ngoài!

Phù một tiếng, dao găm cắt da trực tiếp mở ra da thịt lang vương, đâm vào trong thân thể lang vương!

Trên dao găm không bôi độc, không cách nào một kích trí mạng, trong lúc ngàn cây treo sợi tóc Giang Khải trực tiếp nhảy ra từ trong rừng, nhào về phía lang vương.

“Chết cho ta!” Trong tay Giang Khải có thêm một thanh trường đao, chính là vũ khí của Kagawa.

Trường đao đâm vào bụng lang vương từ bên cạnh, lang vương nổi giận gầm lên một tiếng vẫn không chịu ngã xuống, duỗi ra móng vuốt muốn vồ Giang Khải.

Giang Khải rút ra một thanh gai độc ngâm độc từ ống tên sau lưng, một phát cắm vào mắt lang vương, sau đó cả người nhanh chóng bắn ra ngoài.

Vô ảnh lang xung quanh đã bắt đầu vây tới, Giang Khải vội nói, “Trụ Tử!”

Lúc này Trụ Tử mới phản ứng được, lại phát động Hám địa tiễn đạp.

Nhân lần đánh bay này, gai sắt trong tay Giang Khải điên cuồng bắn ra.

Dù công kích của Giang Khải sắc bén nhưng đàn sói hung ác vẫn theo quán tính nhào về phía hai người, mấy chục đôi móng vuốt tạo ra vô số vết thương trên thân hai người…

Phòng ngự của lang vương quá mạnh đã chặn lại gai độc của Giang Khải, thời gian chậm trễ khiến Giang Khải và Viên Trụ bị bầy sói vây công.

Tô Noãn Noãn nhìn thấy tất cả, trong lòng nóng như lửa đốt.

Sau khi lang vương bị gai độc đâm trúng mắt, cuối cùng đã ngã xuống cả người co giật.

Nhưng Giang Khải và Viên Trụ đã bị bầy sói vây công, trên thân của hai người có rất nhiều vết thương, ngã xuống đất không dậy nổi.

Mười mấy con Vô ảnh lang còn lại thấy lang vương bị đánh giết vốn muốn chạy trốn, nhưng thấy kẻ tập kích ngã xuống đất không dậy nổi lại do dự.

Đây đã là thịt mỡ đưa đến miệng!

Chúng nó cẩn thận từng bước một đến gần hai người, lại đến gần một chút nữa, để chúng nó phát hiện hai người đã không có năng lực chống cự sẽ xong đời!

Nhưng đúng lúc này một bóng người nhảy ra từ trong rừng.

Tô Noãn Noãn lao tới, đứng bên cạnh Viên Trụ và Giang Khải, tay nàng nắm một cây gai độc đối đầu với đàn sói.

“Cút! Nếu không ta giết các ngươi!”

Đàn sói cảnh giác nhìn tên nhân loại này, nữ nhân này có dáng vẻ hung thần ác sát, vũ khí trong tay nàng cũng giống hệt với đồng bạn đánh giết đến đây!

Chương 51 - Cảm giác bị vứt bỏ

Quanh quẩn tại chỗ một lát, cuối cùng đàn sói nghiêng đầu, chạy loạn khắp nơi.

Thấy bầy sói còn lại đã chạy trốn, trên trán Tô Noãn Noãn cũng đổ mồ hôi!

Nếu vừa rồi chúng nó nhào đến, một Thầy lang cấp ba như nàng cũng chỉ là thêm đồ ăn cho chúng nó…

Cũng may lang vương đã chết, bọn nó kiêng dè gai độc trong tay mình, không dám tùy tiện công kích, sau cùng cũng rút lui.

Tô Noãn Noãn vội vàng kiểm tra tình hình của Giang Khải và Viên Trụ.

Trên thân của hai người che kín vết cào, có nhiều chỗ da tróc thịt bong, hơi thở yếu ớt.

Lấy sự nhanh nhẹn của Giang Khải vốn có thể né tránh công kích nhưng trong tình huống vừa rồi hắn chỉ có thể từ bỏ phòng ngự, toàn lực công kích, điều này cũng khiến hắn bị thương nặng!

“Y giả nhân tâm!” Tô Noãn Noãn không chút do dự phát động kỹ năng chức nghiệp, hơn nữa liên tục phát động hai lần.

Trên người nàng lần lượt tuôn ra hai chùm sáng màu xanh yếu ớt, rơi vào trên người Giang Khải và Viên Trụ.

Chẳng mấy chốc, chùm sáng hòa vào trong thân thể, cuối cùng hơi thở của hai người đã khôi phục bình thường.

Liên tục phát động kỹ năng hai lần, Tần Phong cũng cảm giác đầu váng mắt hoa, sau đó ngã quỵ xuống đất…

Giang Khải mở to mắt phát hiện Tô Noãn Noãn đang nằm sấp ở trên người mình, da thịt kề sát có một loại cảm giác không nói ra lời.

Cũng may Giang Khải vẫn còn lý trí, bây giờ không phải lúc suy nghĩ lung tung.

“Noãn Noãn!” Giang Khải vội vàng đứng dậy đỡ Tô Noãn Noãn, phát hiện nàng vẫn còn thở, lúc này mới thở phào một hơi.

Lúc này Viên Trụ cũng tỉnh lại, nhìn thoáng qua Giang Khải thương tổn đầy người, “Suýt bị ngươi hại chết…”

Giang Khải lắc đầu, hắn thật sự không ngờ phòng ngự của lang vương lại cao như vậy, cũng may có hoảng sợ mà không gặp nguy hiểm.

Hắn nhìn thoáng qua chiến trường, lang vương ngã cách đó không xa không hề nhúc nhích, Vô ảnh lang khác cũng đang hấp hối.

“Trụ Tử, ngươi đi hoàn thành đánh giết.” Giang Khải nói xong ôm lấy Tô Noãn Noãn đi đến trước mặt lang vương.

Hắn vốn muốn cho Tô Noãn Noãn chém một đao, nhưng đáng tiếc lang vương đã chết, chỉ có thể nắm tay Tô Noãn Noãn đánh giết một vài Vô ảnh lang bình thường.

…

Giữ lại một vài dược liệu cho Tô Noãn Noãn, Viên Trụ và Giang Khải xử lý tốt miệng vết thương của mình, nghỉ ngơi ở chỗ này một lúc.

Lúc Noãn Noãn tỉnh lại, phát hiện Giang Khải và Viên Trụ đang ngồi bên cạnh nàng.

Điều đáng nhắc đến là, lúc này con chuột nhỏ màu vang kia đang ghé vào trên vai Giang Khải, nó lại đang kiên nhẫn chờ đợi với “chủ nhân” của nó.

“Noãn Noãn!” Viên Trụ vội nói, “Ngươi không sao chứ!”

Tô Noãn Noãn đỡ trán, yếu ớt nói, “Cũng may, nhưng vừa nãy suýt thì tưởng mình cũng phải chết!”

“Ngươi cũng đúng là, kỹ năng Y giả nhân tâm này tiêu hao quá lớn,

ngươi còn dùng hai lần liên tục, ngươi cũng không cân nhắc trạng thái của mình đi.” Viên Trụ đau lòng nói.

“Ta… Lúc ấy ta sợ hai người các ngươi chết.” Tô Noãn Noãn muốn ngồi dậy nhưng cảm giác vẫn rất choáng váng.

Giang Khải đưa tay đỡ nàng, “Ngươi giữ thể lực cho chúng ta, quãng đường còn lại ta cõng ngươi.”

Thuộc tính của Giang Khải rất cao, tốc độ khôi phục càng nhanh hơn, trạng thái hiện tại của hắn còn tốt hơn Trụ Tử một chút.

Tô Noãn Noãn hơi không tình nguyện, dù sao bọn họ đều mặc rất ít, để Giang Khải cõng đi luôn thấy xấu hổ.

Chỉ tiếc trạng thái của Tô Noãn Noãn quá kém, bây giờ bọn họ đã không còn nhiều thời gian lắm, sau cùng Tô Noãn Noãn chỉ có thể đồng ý.

“Trụ Tử, còn có thể kiên trì được không?” Giang Khải nhìn thoáng qua Trụ Tử, tên này có dáng người lớn, vết thương trên người cũng nhiều hơn.

Viên Trụ chống đỡ thân thể đứng dậy, “Không thể kiên trì cũng phải kiên trì, còn chưa đến một tiếng nữa, chúng ta cũng không thể ngã xuống chỗ này.”

Giang Khải gật đầu, khom lưng cõng Noãn Noãn, ba người đi về phía Truyền tống trận.

Hai mươi phút sau, Giang Khải đẩy nhánh cây trước mặt ra, thấy được quang trận hình tròn cách đó không xa.

“Truyền tống trận!” Ngay cả tiếng kêu lên của Tô Noãn Noãn cũng trở nên yếu ớt.

Giang Khải và Viên Trụ nhìn nhau, từ trong mắt của đối phương thấy được sự kích động, hưng phấn.

“Cuối cùng chúng ta đã thông qua thí luyện!” Trụ Tử kích động nói.

“Ừ!” Giang Khải gật đầu thật mạnh, cho đến bây giờ hắn đã có tư cách đi kiếm tiền thuốc cho ca ca!

“Trụ Tử, chúng ta đi!”

Sau cảm giác choáng váng rất nhẹ, lúc tầm mắt của Giang Khải và Viên Trụ khôi phục bình thường lại phát hiện ba, bốn trăm người đứng trước mặt.

Nhưng người này chia làm ba phe, một phe là người mới ăn mặc ít ỏi, một phe mặc quân phục thống nhất, còn có một số người mặc đủ loại quần áo.

Ở chỗ cách ba bốn trăm mét sau lưng những người này, một bức tường thành màu xám đen cao vút, trên cổng thành treo một tấm biển viết “Hoa Hạ thành”!

Trước cổng có một con đường rộng lớn thông thẳng đến hướng tây nam đằng xa, đám người muôn hình muôn vẻ đang ra vào cổng thành.

“Thiên Chức! Hoa Hạ thành! Quỷ Tinh!” Giang Khải hơi híp mắt lại.

Chương 52 - Cảm giác bị vứt bỏ (2)

Cuối cùng hắn đã có tư cách trở thành một thành viên trong những người chơi Thiên Chức!

Trong lòng Giang Khải và Viên Trụ đều thấy bùi ngùi!

Nhưng đúng lúc này Giang Khải cảm giác trên bờ vai truyền đến cảm giác đau xót rất nhỏ, ngay sau đó con chuột nhỏ màu vàng kia nhảy xuống từ trên bả vai của hắn, lao thẳng về hướng tây nam, trong chớp mắt đã không thấy gì nữa.

Tình cảnh này xảy ra quá đột ngột, đến mức Giang Khải và Viên Trụ cũng không biết đã xảy ra chuyện gì.

Cuối cùng vẫn là Tô Noãn Noãn kịp phản ứng lại trước tiên, "Giang Khải, thú cưng của ngươi chạy rồi!"

Giang Khải không biết nên nói gì.

Lúc ở khu thí luyện, tiểu gia hỏa này hận không thể một tấc không rời khỏi mình, lúc hắn đi đánh giết lang vương còn kiên nhẫn chờ mình.

Kết quả đột nhiên trở mặt không quen biết, chạy?

"Ha ha ha, ai nói mình có sức hấp dẫn cực lớn? Khải, thú cưng của ngươi cũng không cần ngươi nữa!" Viên Trụ tỏ vẻ cười trên nỗi đau của người khác.

Lúc này Giang Khải cảm giác mình bị bạn gái đá, tuy hắn chưa từng có bạn gái nhưng nói chung vẫn là cảm giác này.

"Tên này… ĐM, sao nói chạy là chạy!"

"Không phải nó chỉ cần ta dẫn nó rời khỏi khu thí luyện chứ…" Trong đầu Giang Khải xuất hiện một suy nghĩ kỳ quái.

Nhưng ngay sau đó hắn lại lắc đầu, đây chỉ là một con chuột còn biết khu thí luyện có hạn mức đẳng cấp cao nhất, dựa vào lực lượng của nhân loại để rời khỏi khu thí luyện? Đây là thành tinh sao!

Ngay lúc Giang Khải còn đang ngạc nhiên, mấy nam tử mặc quân trong đã đi tới.

Tô Noãn Noãn dùng ngón tay nhẹ nhàng gõ Giang Khải, "Giang Khải, thả ta xuống đi, ta có thể tự đi, còn có nhiều người nhìn như vậy…"

Lúc này Giang Khải mới ý thức được, đặt Noãn Noãn xuống.

Một người cầm đầu là nam tử trung niên mặc quân trang, trên mặt hắn ta nở nụ cười, vui mừng nhìn ba người Giang Khải.

"Chúc mừng các ngươi hoàn thành thí luyện người mới. Đúng là mạo hiểm, suýt nữa các ngươi đã không qua được."

"Vốn dĩ chúng ta đã chuẩn bị ban thưởng cho người thông qua thí luyện người mới, thật đáng tiếc lấy thời gian hoàn thành của các ngươi không có điểm tích lũy, nhưng các ngươi vẫn có thể tham gia, đây cũng là cơ hội để học tập những người mới cường giả."

Lần này cửa đăng nhập số 18 xuất hiện mấy người mới ưu tú!"

Giang Khải nhìn thoáng qua đám người, phát hiện mấy khuôn mặt quen thuộc trong những người mới đó.

"Hoàng Vĩ? Hắn cũng ở đây?" Trong lòng Giang Khải thấy ngạc nhiên.

Người mới có thể đứng ở nơi này đều là người thông qua thí luyện người mới, số người chỉ khoảng ba mươi.

Lúc trước, dù tỉ lệ thông qua thí luyện người mới rất thấp cũng có thể đạt đến một phần mười, nhưng lần này cộng thêm ba người bọn họ cũng chỉ có ba mươi lăm người, thấp hơn tỷ lệ kỳ trước.

"Chắc do Người nhập cư trái phép!" Viên Trụ lạnh lùng nói, "Không nghĩ để bản thân lớn mạnh, khai hoang khu vực mới, chỉ

nghĩ làm thế nào chèn ép chúng ta, đúng là đáng giận!"

Đúng vào lúc này, cấp dưới đứng sau lưng quân quan trung niên đột nhiên khẽ nói với quân quan, "Lão đại, bọn họ mặc da thú!"

Quân quan trung niên lập tức nhíu mày, đúng là hắn ta không để ý đến điểm này.

Hắn ta dùng giọng điệu nghi ngờ hỏi, "Trong số các ngươi có ai có ghi chép đánh giết không?"

Giang Khải suy nghĩ, hỏi, "Đại thúc, ta có thể hỏi thăm tình huống bảng xếp hạng điểm tích lũy hiện nay không?"

Quân quan mỉm cười, nhẹ gật đầu, "Có người gọi ta là trưởng quan, có người gọi ta là tiền bối, ngươi là người đầu tiên gọi ta là đại thúc, nhìn ta già như vậy sao?"

"Ta tên Hạ Đào, chuyên phụ trách tiếp đón người mới cửa đăng nhập số 18 Giang Trung thành, ngươi có thể gọi ta là Hạ đại ca."

Giang Khải gật đầu, đổi giọng, "Được, Hạ đại ca, có thuận tiện nói tình huống bảng xếp hạng hiện tại cho ta biết không?"

"Có thể, đây cũng không phải là bí mật gì, chút nữa còn được công bố." Hạ Đào đồng ý.

Hắn ta chạm nhẹ vào đồng hồ trong tay, trên màn hình đồng hồ bắn ra một chùm quang ảnh, quanh ảnh tạo thành hình ảnh, đưa lên đỉnh đầu mọi người.

Mỗi cửa đăng nhập chỉ cho năm phần thưởng người mới, bởi vậy bảng danh sách này cũng chỉ có top năm.

Hạng nhất bảng xếp hạng điểm tích lũy, Hoàng Vĩ, thời gian sử dụng 95 giờ 11 phút, xếp hạng nhất, thu hoạch được 10 điểm tích lũy, đánh giết hai con Lục trảo kim mao hầu, một con Vô ảnh lang, ngoài định mức thu hoạch được 15 điểm tích lũy, tổng thành tích 25 điểm.

Hạng hai Quý Lễ Hành, thời gian sử dụng 107 giờ 47 phút, xếp hạng hai, thu hoạch được 9 điểm tích lũy, đánh giết ba con Biến

sắc lục hành xà, ngoài định mức thu hoạch được 6 điểm tích lũy, tổng thành tích 15 điểm.

Hạng ba Đặng Xương, thời gian sử dụng 117 giờ 29 phút, xếp hạng tư, thu hoạch được 7 điểm tích lũy, đánh giết ba con Biến sắc lục hành xà, ngoài định mức thu hoạch được 6 điểm tích lũy, tổng thành tích 13 điểm.

Chương 53 - Bày ra chiến lợi phẩm

Hạng tư Hoàng Tiểu Dân, thời gian sử dụng 114 giờ 52 phút, xếp hạng ba, thu hoạch được 8 điểm tích lũy, đánh giết hai con Biến sắc lục hành xà, ngoài định mức thu hoạch được 4 điểm tích lũy, thu hoạch được 12 điểm.

Hạng năm Tương Lỵ Ly, thời gian sử dụng 123 giờ 18 phút, xếp hạng sáu, thu hoạch được 5 điểm tích lũy, đánh giết một con Biến sắc lục hành xà, ngoài định mức thu hoạch được 2 điểm tích lũy, tổng thành tích 7 điểm.

Sau khi thấy bảng xếp hạng, ánh mắt Giang Khải không khỏi nhìn về phía Hoàng Vĩ.

Lúc này tên kia đang khoanh tay trước ngực, cau mày, lạnh lùng nhìn mình.

Vẻ mặt có chút cao ngạo, cũng có chút lạnh lùng.

Giang Khải và Hoàng Vĩ có khúc mắc từ trước, lúc trước Hoàng Vĩ dùng gậy bóng chày kim loại đánh lén thật ra đã muốn đánh chết, không ngờ hai người lại gặp được ở Hoa Hạ thành.

Dù lúc ấy Giang Khải không làm to chuyện với người Hoàng gia, nhưng Hoàng gia cũng nói sau này sẽ tính toán món nợ này.

Không lâu sau phụ thân Hoàng Hạo rời nhà, có lẽ hắn ta cũng có chuyện quan trọng nên tạm thời không làm lớn chuyện này.

Không ngờ một tên tiểu nhân đánh lén sau lưng lại xếp hạng nhất!

Giang Khải hừ lạnh một tiếng với Hoàng Vĩ, sau đó nói với Hạ Đào, “Hạ đại ca, có lẽ bảng xếp hạng này của ngươi phải đổi mới một lần nữa, chúng ta bao hết top ba!”

Vừa nói lời này, vẻ mặt của đám người xung quanh đều hơi thay

đổi.

“Tiểu tử kia nói muốn ôm hết top ba?”

“Chỉ có top mười người đến đầu mới phần thưởng thời gian, ba người bọn họ muốn dựa vào đánh giết sửa lại bảng xếp hạng?”

“Ta phát hiện người mới lần này đều thích khoác lác.”

Lúc này Hạ Đào cũng nhíu chặt lông mày.

“Chàng trai, ngươi phải nhìn rõ Hoàng Vĩ xếp hạng nhất có 25 điểm tích lũy!”

“Ngươi biết hắn có chức nghiệp gì không? Chức nghiệp chiến đấu mạnh nhất, Võ đồ!”

“Ta đã tìm hiểu qua, gần vạn người mới tham gia thí luyện người mới Hoa Hạ, xếp hạng điểm tích lũy của hắn đứng thứ năm Hoa Hạ!”

“Hắn có thể lấy được phần thưởng cấp B, đã sáu năm rồi cửa đăng nhập số 18 của chúng ta không có ai lấy được phần thưởng cấp B.”

Ánh mắt Giang Khải đảo qua vẻ mặt ngạo mạn của Hoàng Vĩ, hắn chỉ biết tên này thích nhất lấy mạnh hiếp yếu, phụ thân của hắn ta càng là tên biến thái trong lòng có suy nghĩ xấu với muội muội 15 tuổi của mình!

Cũng như Giang Khải đã từng nói với Anh Tử, cả nhà này không có ai là người tốt!

Giang Khải hừ lạnh một tiếng, “Hắn có chức nghiệp gì không liên quan gì đến ta. Hạ đại ca, ngươi tính điểm tích lũy cho chúng ta đi.”

Nói xong, Giang Khải quay đầu nhìn thoáng qua Trụ Tử và Noãn Noãn.

Hai người chia ra cầm chiến lợi phẩm của mình, mở ra từng tấm thẻ.

Chiến lợi phẩm của Viên Trụ là tám con Vô ảnh lang.

Noãn Noãn là bảy con Vô ảnh lang.

Thấy chiến lợi phẩm của hai người này, hiện trường lập tức rối loạn.

“ĐM, nhiều Vô ảnh lang như vậy!”

“Hai người bọn họ đều gặp bầy sói cỡ lớn sao?”

Hạ Đào khiếp sợ nhìn đống xác Vô ảnh lang chồng chất như núi trước mặt, lúc nhìn về phía Viên Trụ và Tô Noãn Noãn sắc mặt cũng thay đổi.

“Đây, đây là… Các ngươi đều gặp bầy sói sao?”

Tô Noãn Noãn vội vàng giải thích một câu, “Vì chúng ta cùng nhau hành động nên đều săn giết Vô ảnh lang.”

Nàng còn chưa nói hết câu, chỉ một lời giải thích như thế đã khiến trên vẻ mặt đám người vây xem xuất hiện vẻ không tin nổi.

“Tổ đội? Tổ đội người mới không thể còn sống đi ra ngoài, chắc chắn nàng đang nói dối!”

Mỗi một người ở đây đều từng tham gia thí luyện người mới, bọn họ luôn lặp đi lặp lại khuyên nhủ đừng tổ đội trong khu thí luyện!

Kết quả, một câu của Tô Noãn Noãn khiến khái niệm đã hình thành thật lâu của bọn họ bị khiêu chiến nghiêm trọng.

Hạ Đào vội vàng vặn hỏi, “Tổ đội… Nha đầu, ngươi nói là ba người các ngươi tổ đội diệt một ổ sói?!”

“Mười lăm con Vô ảnh lang đủ giết các ngươi mấy chục lần!”

Viên Trụ lắc đầu, “Hạ đại ca, không phải.”

Nghe Viên Trụ nói như vậy, cuối cùng trong lòng Hạ Đào đã thở phào một hơi.

Cũng may không như mình đã suy đoán, nếu không hắn ta thật sự

không thể tin được.

Có lẽ trong đó còn có ẩn tình gì đó, ví dụ như bọn họ chia ra nhiều lần tìm kiếm sói lạc đàn đánh giết, chậm rãi tính gộp lại nhiều như vậy.

Viên Trụ lộ ra vẻ tiếc nuối, tiếp tục nói, “Không phải 15 con, chúng ta giết tất cả 21 con Vô ảnh lang, đáng tiếc có mười mấy con chạy mất! Này, Khải, ngươi cũng lấy ra chiến lợi phẩm đi, không muốn phần thưởng nữa sao?”

Hạ Đào như bị điện giật.

Người to con kia nói “không phải” thì ra không phải phủ nhận việc bọn họ diệt một ổ sói, mà là phủ nhận số lượng đánh giết!

Săn giết 21 con, còn để mười mấy con chạy mất, vậy bầy sói ban đầu đã đạt đến hơn 30 con! Đó không phải là bầy sói cỡ lớn, đó là bầy sói siêu cấp!

Hắn ta vội vàng nhìn về phía người trẻ tuổi gọi là “Khải” kia.

Không nhìn còn tốt, nhìn sang Giang Khải, tròng mắt Hạ Đào sắp trợn bay ra ngoài.

Chương 54 - Hắn không xứng!

Chỉ thấy Giang Khải đang cúi đầu, trong tay tìm kiếm thứ gì đó, tập trung nhìn kỹ tấm thẻ trong tay con hàng này là một chồng rất dày, lúc này đang nhanh chóng tìm kiếm!

Chẳng trách đến bây giờ hắn còn chưa bày ra chiến lợi phẩm, hắn đang tìm thể xác Vô ảnh lang trong một xấp thẻ xác này.

“Ngươi, trong tay ngươi là cái gì!” Hạ Đào hoảng sợ nói.

Giang Khải ngẩng đầu, vẻ mặt đầy bất đắc dĩ nói, “Vô ảnh lang quá ít, khó tìm, được rồi, ta lấy ra hết đi.”

Trên trăm xác con Biến sắc lục hành xà chất thành một đống lớn!

Ba xác Trường cảnh nhân kiểm thú, trên mặt mỗi một cái xác đều có một cái lỗ đen, trong đó còn có con có dấu vết mổ xẻ.

Một con Độc thứ dã trư, chỉ là lông trên người nó đã bị nhổ sạch.

Sáu xác Vô ảnh lang, trong đó năm con có hình thể nhỏ bé, Vô ảnh lang thực thể hóa sau cùng có chiều dài vượt qua ba mét, trên người là bộ lông màu u lam đặc biệt nổi bật!

Sau khi bày ra chiến lợi phẩm, toàn trường lặng ngắt như tờ, ngay cả những người được gọi là người cũng này cũng trợn tròn mắt, không thể tưởng tượng nổi nhìn ba người trước mắt bày đầy xác dã thú.

“Ta, có phải ta đang… Nằm mơ không? Cái đó, màu lam đó… Là, là Vô ảnh lang vương! Trời ạ, nói đùa gì thế, còn có người mới có thể đánh giết Vô ảnh lang vương?!”

“Lang vương bình thường đều dẫn đầu bầy sói quy mô lớn nhất trong khu thí luyện, bọn họ săn giết bầy sói Vô ảnh lang vương!”

“Tên kia thật sự đến tham gia thí luyện người mới? Sao ta cảm giác hắn như đến cày quái…”

Vẻ mặt của Hoàng Vĩ đặc biệt khoa trương, hắn ta nhìn Giang Khải lấy ra chiến lợi phẩm, đầu óc vang lên ong ong.

Có lẽ những lão nhân này đã qua thời gian quá lâu, quên mất độ khó ở khu thí luyện người mới, nhưng hắn ta vừa thông qua khu thí luyện nên càng hiểu rõ Giang Khải lấy ra nhiều chiến lợi phẩm như vậy rốt cuộc không thể tưởng tượng nổi đến mức nào!

“Hạ đại ca, nếu không thống kê điểm tích lũy trước đi?” Giang Khải thấy Hạ Đào chậm chạp không có phản ứng, không thể không lên tiếng nhắc nhở.

Hạ Đào chậm rãi quay đầu, hoảng sợ nhìn ba người Giang Khải, cơ bắp ở khóe mặt không tự chủ được giật giật, “Những thứ này đều là các ngươi giết?”

“Đương nhiên là chúng ta giết, nếu không chúng ta cũng không lấy được thẻ xác.” Giang Khải cảm thấy vấn đề này rất hoang đường.

“Hạ đại ca, không phải sắp phát thưởng à, chúng ta vẫn nên nhanh chút đi.” Giang Khải thúc giục.

Hạ Đào còn có chức trách, chỉ có thể kìm nén sự hoảng sợ dẫn người đi kiểm kê đồ vật của ba người.

Lục hành xà là 2 điểm tích lũy, Trường cảnh nhân kiểm thú là 8 điểm tích lũy, Vô ảnh lang là 5 điểm tích lũy.

Trải qua tính toán, Viên Trụ thu hoạch được 40 điểm tích lũy, Tô Noãn Noãn thu hoạch được 35 điểm tích lũy, Giang Khải thu hoạch được 243 điểm tích lũy.

Sau khi ghi chép thành tích của ba người, bảng xếp hạng thật sự xuất hiện thay đổi.

Giang Khải xếp hạng nhất, Viên Trụ hạng hai, Tô Noãn Noãn hạng ba, Hoàng Vĩ hạng tư, Quý Lễ Hành hạng năm.

“Hơn 200 điểm tích lũy…” Trong đám người vây xem không ngừng phát ra tiếng kêu ngạc nhiên, không thể tin nổi lặp lại thành tích của Giang Khải.

“Hạ đại ca, thành tích này có thể lấy được phần thưởng cấp A không?” Giang Khải hỏi.

Hạ Đào vội vàng nói, “Có thể, đương nhiên có thể, thành tích này của ngươi chắc lấy được phần thưởng đặc biệt.”

“Còn có phần thưởng đặc biệt?”

“Ừ, trên 20 điểm là phần thưởng cấp B, 50 điểm là cấp A, trong ba mươi năm qua trên 50 điểm ở khu thí luyện người mới khu vực Hoa Hạ này đều là đồ quý hiếm, có thể lấy được phần thưởng tốt nhất.”

Viên Trụ đứng bên cạnh nghe cẩn thận, lúc hắn ta nghe nói mình chỉ có thể lấy được phần thưởng cấp B hơi không cam tâm.

“Hạ đại ca, ta có thể hỏi một chút không, nếu đánh giết người chơi có lấy được điểm tích lũy không?”

Hạ Đào tỏ ra lạnh lùng, trợ thủ của hắn ta giúp đỡ trả lời, “Đánh giết người chơi? Ngươi nói là người mới khác? Vì không cổ vũ người mới tự giết lẫn nhau nên làm vậy không có phần thưởng.”

Viên Trụ lắc đầu, “Không phải tự giết lẫn nhau, là người chơi khác… Chính là Người nhập cư trái phép.”

Một lớp đã bình ổn, lớp sau lại bùng lên!

Sau khi Viên Trụ nói ra mấy chữ Người nhập cư trái phép, tất cả những người có mặt đều hóa đá, ánh mắt nhìn ba người bọn họ như là nhìn quái vật.

“Hắn, hắn sẽ không nói bọn họ giết một tên Người nhập cư trái phép chứ!” Một nam nhân mặc quần áo bác sĩ nghiêng đầu, nhưng ánh mắt vẫn nhìn chằm chằm ba người hỏi thăm đồng bạn bên cạnh.

“Sao ta biết được!” Đồng bạn của hắn ta cũng đang nhìn chằm chằm ba người, khó chịu nói, “Ngươi hỏi ta, ta đi hỏi ai!”

Hạ Đào chỉ cảm thấy sau từng tin tức kinh người, hắn ta đã thấy hơi choáng.

Hắn ta chậm rãi quay đầu, khiếp sợ nhìn về phía Viên Trụ, “Các ngươi đánh chết một Người nhập cư trái phép?”

“Hạ đại ca, ta đang hỏi có điểm tích lũy hay không.”

Chương 55 - Hắn không xứng! (2)

Hạ Đào thở phào một hơi, “Lúc trước không có ghi chép ở phương diện này nhưng cũng coi như đánh giết kẻ địch, theo lý thuyết thì có, chỉ là điểm tích lũy cụ thể lại không rõ lắm.”

Nếu tính toán điểm tích lũy, ta đoán ít nhất là 20 điểm trở lên.”

“Vậy sao, vậy chúng ta đều có đánh giết Người nhập cư trái phép!” Viên Trụ lập tức đổi giọng.

“Đều, đều có?!”

“Ừ! Ta giết ba người, đây là đồng hồ và vũ khí của bọn họ!” Viên Trụ lập tức lấy ra chứng cứ.

Giang Khải suy nghĩ, dù sao điểm tích lũy của hắn đã đủ lấy phần thưởng tốt nhất, dứt khoát không nói nữa.

Tô Noãn Noãn lại nhìn về phía Hạ Đào, nàng đánh chết bốn tên Người nhập cư trái phép, nếu thật sự là một người tính 20 điểm, nàng cũng có thể lấy được phần thưởng hạng nhất.

Phần thưởng lấy được từ thí luyện người mới, cấp B đã có thể lấy được trang bị cực phẩm cấp một phẩm tám.

Ở trong Thiên Chức, rất nhiều trang bị đều không có phẩm cấp, ví dụ như rất nhiều vũ khí mà đám người Giang Khải tịch thu được đều không có phẩm cấp.

Có thể được bên chính phủ Hoa Hạ ban thưởng cho người mới, ở trên thị trường đều là trang bị tốt hiếm thấy, chứ đừng nói đến phần thưởng đặc biệt.

Nghe nói phần thưởng đặc biệt là trang bị cấp một phẩm sáu, vậy cũng đủ dùng một đoạn thời gian rất dài!

Hạ Đào đờ đẫn nhìn về phía ba người, sau cùng ánh mắt dừng trên

người Giang Khải, “Ngươi, ngươi giết mấy người?”

“y… Còn cho phần thưởng đặc biệt tốt không?” Giang Khải hỏi vấn đề này trước.

Hạ Đào lắc đầu.

“Ồ, vậy ta không đánh giết.” Giang Khải lập tức nói.

Hắn còn muốn bán số đồng hồ, vũ khí đó lấy tiền, trên thị trường có rất nhiều thứ giống vậy, giá cả chắc chắn ít đi, còn không bằng giấu đi không báo lại chậm rãi bán ra.

Hạ Đào mơ hồ nghe vấn đề của Giang Khải xong, trong lòng cũng đã nắm chắc.

Tên này chắc chắn có đánh giết, hơn nữa từ số lượng dã thú mà hắn đánh giết, có khả năng hắn mới là người giết nhiều nhất!

Hạ Đào dần khôi phục lý trí, mặc kệ thế nào hắn ta vẫn phải làm tốt công việc tiếp đón và thống kê.

Đúng lúc này, mấy bóng người chạy nhanh đến từ cổng tây Hoa Hạ thành, không lâu sau đã đến trước mặt Hạ Đào.

Thấy người tới, Hạ Đào lập tức hành quân lễ, “Trưởng quan!”

Người tới là ba nam tử mặc quân trang, một người trong số đó mặt chữ quốc, dáng người cao gầy, khí chất cứng rắn.

Sau khi Tô Noãn Noãn thấy nam tử này, mở to hai mắt nhìn, “Lộ Tuấn ca ca!”

Người đến chính là Lộ Tuấn tướng tài đắc lực của Vệ Ưng.

Lộ Tuấn mỉm cười với Tô Noãn Noãn, sau đó nhìn về phía Giang Khải lại nhìn về phía Viên Trụ, nhíu mày.

“Các ngươi có ba người?”

Ở sở nghiên cứu, bọn họ vẫn tưởng chỉ có Noãn Noãn và Giang Khải đi với nhau, cho đến bây giờ hắn ta mới biết được thì ra còn

có một người cao to.

Đương nhiên, đám người Giang Khải cũng không biết vì sao hắn ta lại hỏi câu này, cũng không biết đáp lại như thế nào.

Lấy lại tinh thần, Lộ Tuấn mỉm cười với Giang Khải, “Ngươi chính là Giang Khải.”

“Ngươi biết ta?” Giang Khải kỳ quái nhìn người trước mắt.

“Trước kia không biết, nhưng trải qua lần thí luyện người mới này ta đã nhớ kỹ ngươi!” Lộ Tuấn vừa cười vừa nói.

Sau đó hắn ta nhìn về phía Hạ Đào, “Lão Hạ, bên trên đã phê duyệt tiêu chuẩn đánh giết Người nhập cư trái phép cấp 4 cho 20 điểm, cấp 5 cho 30 điểm, cho nên ba người bọn họ đều có thể thu hoạch được phần thưởng hạng nhất!”

“Toàn bộ? Nha đầu kia không nói đã đánh giết Người nhập cư trái phép.”

Lộ Tuấn mỉm cười, nhìn về phía Noãn Noãn, “Còn không lấy ra?”

Noãn Noãn ngoan ngoãn lấy ra bốn chiếc đồng hồ…

Đám người xung quanh đều đã rơi vào trong sợ hãi, quả nhiên nữ hài này cũng từng đánh giết Người nhập cư trái phép, còn là bốn người!

“Lão Hạ, phát thưởng đi.” Lộ Tuấn từ tốn nói.

Mặc kệ thế nào, nghe Lộ Tuấn nói như vậy, cuối cùng Hạ Đào đã thở phào một hơi.

Chuyện này không phải một người tiếp đón như hắn ta có thể quản, hiện tại có người bên trên ra mặt, hắn ta cứ làm theo là được.

“Cuối cùng Giang Trung thành chúng ta đã có phần thưởng hạng nhất, còn một lần có ba người! Trong 23 cửa đăng nhập cả nước cũng chưa từng thấy đi!” Hạ Đào tự hào nói.

Lộ Tuấn mỉm cười, “Đúng là như thế!”

“Ta cũng đã điều động phần thưởng đến từ tổng bộ, vốn dĩ phần thưởng đặc biệt là trang bị phẩm chất cấp một phẩm sáu có hiệu quả đặc biệt, nhưng xét thấy thành tích của Giang Khải quá nổi bật, chúng ta quyết định cho hắn một món trang bị cấp một phẩm năm.”

“Viên Trụ và Tô Noãn Noãn thì thu hoạch được trang bị cấp một phẩm sáu như bình thường.” Lộ Tuấn nói, “Lão Hạ, phát thưởng theo thứ tự đi.”

“Vâng!” Hạ Đào nhận lệnh, lúc này tuyên bố kết quả với những người có mặt.

“Dựa theo xếp hạng điểm tích lũy, Giang Khải hạng nhất, Viên Trụ hạng hai, Tô Noãn Noãn hạng ba, ba người thu hoạch được phần thưởng hạng nhất.”

“Hoàng Vĩ hạng tư, thu hoạch được phần thưởng cấp B, Quý Lễ Hành hạng năm, thu hoạch được phần thưởng cấp C.”

Chương 56 - Hắn không xứng! (3)

Lúc Hạ Đào tuyên đọc phần thưởng, trong đám đông có một đôi mắt trở nên đỏ bừng.

Vốn hắn ta lấy được hạng nhất, thành tích này của hắn ta có thể đứng hạng năm cả nước, kết quả hắn ta đột nhiên biến thành hạng tư!

Điều ghê tởm hơn là, Giang Khải lại lấy được trang bị cấp một phẩm năm, mình chỉ có thể lấy được rác rưởi cấp một phẩm tám!

Ngay lúc Hạ Đào tuyên đọc thứ tự, đột nhiên có người kêu gào, "Không công bằng! Ta cảm thấy không công bằng!"

Mọi người nhìn theo hướng giọng nói, lại phát hiện người lên tiếng là hạng tư lần này Hoàng Vĩ.

Hoàng Vĩ đi ra từ trong đám người, đi từng bước một về phía Giang Khải, "Ta không tin một người mới có thể hoàn thành nhiều đánh giết như vậy, điều này căn bản không phù hợp với lẽ thường!"

"Các ngươi căn bản không xác minh rõ ràng, đã dễ dàng cho hắn điểm tích lũy như vậy?!"

Lộ Tuấn khẽ nhíu mày, hắn ta cũng có ấn tượng với người tên Hoàng Vĩ này, biểu hiện cũng khá tốt, không biết vì sao đột nhiên nhảy ra.

"Ta biết Giang Khải này, nhà hắn ở khu ổ chuột Giang Trung thành, ở trong một cái ổ chó mười mấy mét vuông, trên tay hắn là chiếc đồng hồ Người không biết sợ, là muội muội của hắn đến nhà chúng ta làm thêm mua hàng bị đào thải!"

"Lúc muội muội của hắn làm người hầu ở nhà chúng ta chỉ có thể ăn cơm thừa! Ca ca hắn làm việc ở nhà máy phế liệu, làm công

việc thu phế liệu bẩn nhất mệt nhất, buổi tối còn phải vận chuyển rác ra ngoài thành, đến đêm còn canh cửa giúp người ta, một ngày làm ba công việc, sống còn không bằng con chó, nhưng mệt gần chết vẫn không đủ cung cấp đồ ăn cho nhà bọn họ!"

"Ta tận mắt thấy ca ca hắn nhặt đồ ăn trong thùng rác nhà người khác! Chỉ là rác rưởi mà chúng ta vứt đi, ca ca hắn lại nhặt lên ăn, còn ăn rất ngon miệng!"

Lộ Tuấn hơi nhíu mày, bọn họ cũng chưa nắm giữ được tin tức này, tạm thời cứ nghe hắn ta nói trước đã.

"Loại người như hắn có tiền mua tài liệu chuyển chức sao?"

"Ngay cả tiền mua tài liệu chuyển chức cũng không có, hắn dựa vào cái gì đánh giết nhiều dã thú như vậy? Các vị, trong số các ngươi có Binh lính, có Đồ phu, các ngươi cảm thấy điều này có thể sao?"

"Phần thưởng đặc biệt? Chỉ dựa vào hắn cũng xứng?!"

"Giang Khải, ngươi có bản lĩnh thì nói cho tất cả mọi người biết lời của ta không hề sai!" Hoàng Vĩ hung hăng nhìn Giang Khải.

Tô Noãn Noãn sợ hãi nhìn về phía Giang Khải.

Dường như nàng đã hiểu ra vì sao lần này tên này cũng quan tâm đến giá cả vũ khí như vậy.

Lúc nhìn về phía Giang Khải, Tô Noãn Noãn đột nhiên bị biểu cảm hiện tại của Giang Khải dọa sợ, cho dù mấy lần đối mặt với sống chết, nàng cũng chưa từng thấy đôi mắt Giang Khải bắn ra sát khí như thế!

Viên Trụ nhìn vẻ mặt này của Giang Khải lập tức nhận ra điều không thích hợp, vội vàng kéo Giang Khải lại, nói nhỏ, "Khải, đừng kích động, chúng ta không thể chọc vào Hoàng gia!"

Vẻ mặt Lộ Tuấn lạnh nhạt, trong đầu nhanh chóng xoay chuyển.

Thủ trưởng cảm thấy hứng thú với Giang Khải này, cố ý phái Tô Lam Lam đi điều tra tư liệu của hắn nhưng có nhiều thứ không thể

hiện ra ở trên tư liệu bằng giấy!

Bây giờ cũng là lúc xuất hiện những tin tức linh hoạt này.

Nghĩ tới đây, trong lòng Lộ Tuấn cũng có tính toán, án binh bất động!

Hạ Đào nhíu mày, kỳ quái, lúc này Lộ Tuấn lại chỉ đứng bên cạnh xem trò vui?

Là quan viên tiếp đón, hắn ta chắc chắn phải đứng ra.

Hạ Đào nhìn về phía Hoàng Vĩ, hỏi, "Hoàng Vĩ, ngươi không đồng ý kết quả này?"

Hoàng Vĩ hừ lạnh một tiếng, cũng đổi cách xưng hô giống Giang Khải, "Hạ đại ca, ta đương nhiên không đồng ý, dựa vào lương tâm mà nói, ngài tin tưởng thành tích của Giang Khải sao?"

"Ngài cảm thấy người mới có lực lực đánh giết lang vương sao?"

"Ngài tin tưởng ba người bọn họ có thể đánh giết gần mười tên Người nhập cư trái phép sao?"

Nói xong, Hoàng Vĩ nhìn về phía Lộ Tuấn, "Vị đại ca kia, Hoàng Vĩ ta cũng là công dân tuân theo luật phát, Hoàng Vĩ ta đều tuân thủ theo quyết định của quân đội các ngươi, nếu ngươi nói quân đội tự phát trang bị cho bọn họ thì đó là việc của các ngươi, ta không xen vào. Nhưng ngươi đứng trước mặt nhiều người như vậy, cưỡng ép tính toán điểm tích lũy cho bọn họ, để bọn họ thu hoạch được phần thưởng không thuộc về hình, vậy ta không thể làm như không thấy!"

Đối mặt với ba câu hỏi liên tiếp, không thể không nói Hạ Đào căn bản không chống đỡ được.

Nhưng nói đi cũng phải nói lại, nghi ngờ của Hoàng Vĩ cũng là nghi ngờ trong lòng ba, bốn trăm người ở đây, thậm chí bao gồm cả Lộ Tuấn!

Hoàng Vĩ đột nhiên nhảy ra làm loạn việc trao giải, nhưng điều kỳ quá là lúc này ánh mắt mọi người đều tập trung vào ba người

Giang Khải.

Hiển nhiên, bọn họ đều đang nghi ngờ kết quả này.

Bị nhiều người nhìn chằm chằm như vậy, Viên Trụ lại hơi hoảng sợ.

Tô Noãn Noãn vừa muốn đứng ra nói chuyện, lại thấy Lộ Tuấn ca ca nhẹ lắc đầu với nàng.

Nhưng đúng lúc này Giang Khải đã hành động.

Chương 57 - Các ngươi cần giải thích

Giang Khải hất tay Viên Trụ ra, đi đến trước mặt Hoàng Vĩ.

Đi thẳng đến chỗ cách Hoàng Vĩ nửa bước, Giang Khải mới dừng lại.

Hoàng Vĩ có gia cảnh cực tốt, tố chất thân thể không tệ, dáng người không khác Giang Khải là bao, nhiều năm huấn luyện khiến dáng người của hắn ta cân xứng to khỏe, còn to hơn Giang Khải một vòng.

Nhìn Giang Khải trước mặt, Hoàng Vĩ không sợ chút nào còn hơi hất cằm lên, khóe miệng nhếch lên, cười lạnh một tiếng, “Làm gì? Muốn ăn ta sao? Ta cho ngươi lá gan để ngươi giết ta ngay bây giờ, ta hỏi ngươi có dám không!”

Hoàng Vĩ khinh miệt nói, sau lưng hắn ta còn có Huyền Vũ công hội.

Là một trong mười công hội lớn toàn bộ Giang Trung thành, Huyền Vũ công hội càng là sự tồn tại cấp bá chủ ở khu 18.

Dù sĩ quan kia có vẻ rất coi trọng Giang Khải, ở trong Thiên Chức, quân đội cũng là sự tồn tại độc nhất nhưng quân đội rất ít xen vào tranh chấp của dân chúng, cũng không chủ động ra tay với dân chúng.

Người mới đến từ Giang Trung thành này, trong tương lai đều phải đến khu 18 báo cáo, đây mới là điều liên quan đến tình cảnh bản thân bọn họ, bởi vậy Hoàng Vĩ mới có lực lượng nói lời này.

Giang Khải không ra tay cũng nằm trong dự đoán của Hoàng Vĩ.

Hoàng Vĩ càng thêm đắc ý, cười lạnh nói, “Không ngờ loại người như ngươi cũng có thể vào Thiên Chức!”

“Hạng nhất thí luyện? Ngươi không xứng!”

“Mặc kệ là Quỷ Tinh hay Giang Trung thành, cả nhà các ngươi đều là ký sinh trùng!”

Thân thể Hoàng Vĩ hơi nghiêng về phía trước, áp mặt đến bên tai Giang Khải khẽ nói, “Sớm biết vậy lần trước ta đã đánh chết ngươi, tránh cho hôm nay ngươi đứng ở đây làm bẩn mắt ta! Biết không, dù là hiện thực hay Thiên Chức, ta giết chết ngươi chỉ đơn giản như bóp chết một con kiến!”

Nói xong, Hoàng Vĩ lại đứng thẳng người, cố ý lớn tiếng nói, “Ta chỉ là một người nghi ngờ điều không hợp lý, làm phiền ngươi cho tất cả chúng ta một lời giải thích!”

Lúc trước Hoàng Vĩ đánh lén Giang Khải, lúc này lại còn lá trái lá phải, Giang Khải không hề thấy ngạc nhiên với biểu hiện này của hắn ta.

Trên mặt Giang Khải không có bất kỳ biểu cảm gì, nhưng đôi mắt trông như bình thản kia lại khiến người ta cảm thấy vô cùng lạnh băng.

Đối mặt với Hoàng Vĩ hùng hổ dọa người, Giang Khải hơi híp mắt lại, im lặng không nói.

“Không nói lời nào? Có phải không nói nên lời không? Ha ha ha ha, mọi người xem, đến bây giờ tên này vẫn chưa nói câu nào, trong lòng hắn chắc chắn có…”

Một chữ “quỷ” còn chưa nói ra miệng, đột nhiên bóng dáng Giang Khải di chuyển, trong nháy mắt lấy ra một cây gai độc từng trong ống tên, hung ác đâm thẳng vào mặt Hoàng Vĩ!

Dù Hoàng Vĩ là chức nghiệp mạnh nhất Võ đồ, có khả năng còn có một loại kỹ năng chức nghiệp cường đại nào đó khiến hắn ta thành công đánh giết ba dã thú tầm trung ở khu thí luyện.

Nhưng đối mặt với thuộc tính nhanh nhẹn nghịch thiên của Giang Khải, lại còn trong khoảng cách gần như vậy, hắn ta không có chút thời gian phản ứng nào, trực tiếp bị gai độc một phát đâm xuyên qua mặt…

Mấu chốt nhất là, tất cả mọi người không ngờ Giang Khải lại trực tiếp ra tay trước mặt mọi người.

Hoàng Đạt đang xem kịch cũng cả người tê dại, trong đầu vang lên ong ong.

Giang Khải này căn bản không hành động theo lẽ thường được không!

Hơn nữa thủ đoạn của hắn cực kỳ biến thái, trực tiếp đâm mặt khiến một giây trước Hoàng Vĩ còn càn rỡ cười to, một giây sau rõ ràng trên mặt vẫn giữ nguyên nụ cười, nhưng lại có thêm một cây gai độc đâm thẳng từ mặt trái ra sau đầu!

Hình ảnh này rất kinh dị!

“Ngươi! Giang… Giang… Khải!” Hoàng Vĩ còn chưa kịp thu lại nụ cười trên mặt đã ngã xuống đất, tiếp theo miệng sùi bọt mép.

Giang Khải lạnh lùng nhìn Hoàng Vĩ run rẩy, hấp hối trên mặt đất, liếc mắt, hừ lạnh một tiếng khinh miệt nói, “Lải nhải cả ngày không biết đang nói cái gì!”

Nói xong, Giang Khải còn không nhịn được chửi mắng một câu, “Chỉ có 6 điểm kinh nghiệm để cướp, nhà giàu cũng nghèo vậy sao?”

Dựa theo quy củ của Hoa Hạ, tranh đấu đánh giết người nội bộ có thể cướp bóc điểm kinh nghiệm, nhưng cố gắng không cướp đồng hồ số liệu.

Ngay cả ở chỗ như ngõ tối cũng không có người bán đồng hồ số liệu, có thể thấy người chơi Hoa Hạ đều ngầm thừa nhận quy củ này.

Sau khi Hoàng Vĩ giãy giụa một trận, xác biến mất, đã bị giết đến logout.

Sau khi thông qua thí luyện người mới, hắn ta cũng có như chân chính tiến vào Thiên Chức, sau lần chết này hắn ta sẽ không thể online trong vòng một tháng!

Đến bây giờ, cuối cùng Hoàng Đạt đã kịp phản ứng, hắn ta lao ra từ trong đám người, “Giang Khải, ngươi muốn chết!”

Giang Khải thản nhiên nhìn Hoàng Đạt xông tới, lạnh lùng nói, “Sao nào, ngươi muốn ra tay ở chỗ này?”

Ánh mắt Hoàng Đạt nhìn thoáng qua Lộ Tuấn, cố nén lửa giận gào thét, “Tất cả mọi người đều thấy là ngươi ra tay trước!”

Giang Khải ngẩng đầu nhìn về phía đám người xung quanh, cười lạnh nói, “Vừa rồi các ngươi cũng nghe thấy là Hoàng Vĩ tự yêu cầu ta giết hắn, đây cũng là lần đầu tiên ta nghe được yêu cầu quá đáng như thế, vì suy nghĩ giúp người làm niềm vui chỉ có thể miễn cưỡng thỏa mãn hắn.”

Chương 58 - Chụp ảnh lưu niệm

“Nếu ngươi ra tay thì tính là chuyện gì hả? Ỷ vào đẳng cấp cao bắt nạt người mới, Huyền Vũ công hội các ngươi đều là loại người như ngươi sao? Hơn nữa còn ra tay trong lúc trao phần thưởng, ngươi dự định không để quân đội vào mắt sao?”

Vừa rồi Giang Khải không nói một câu nào, thật sự không ngờ lúc này hắn cũng miệng lưỡi dẻo quẹo, nói ra một tràng khiến Hoàng Đạt lập tức ngẩn người.

Dù nói thế nào, Giang Khải và Hoàng Vĩ đều là người mới kỳ này, hắn ta là một người cũ đã tiến vào Thiên Chức từ hai năm trước, thật sự ra tay với Giang Khải thì sẽ bị người khác lên án.

“Được, được! Giang Khải, ngươi gan lắm! Sau này chúng ta lại tính toán món nợ này!” Hoàng Đạt tức giận nói, “Nhưng hiện tại ngươi vẫn chưa cho chúng ta một lời giải thích!”

Giang Khải hừ lạnh một tiếng, “Giải thích? Không phải ta đã cho rồi sao?”

Nghe được câu này, mọi người đều ngạc nhiên.

Ngược lại Lộ Tuấn là người đầu tiên phản ứng lại.

Hoàng Vĩ là chức nghiệp mạnh nhất Võ đồ, thực lực bản thân khá cường hãn, vừa nãy Giang Khải ra tay, hắn ta lại không có một cơ hội phản ứng nào, trực tiếp bị miểu sát!

Còn có cây gai bôi độc kia, độc tính lại mạnh như thế!

Nếu phải giải thích, gai độc trong tay Giang Khải, thực lực của hắn chính là lời giải thích!

Nếu như nói sở nghiên cứu thông qua số liệu suy đoán thực lực của Giang Khải khiến Lộ Tuấn có chút nghi ngờ Giang Khải, vậy

lúc này thấy tác phong làm việc của Giang Khải, Lộ Tuấn lại cảm thấy rất hứng thú với người mới này.

Lần này nhìn về phía Giang Khải, trong mắt Lộ Tuấn đã xuất hiện thêm chút vẻ thưởng thức.

Tên này hơi lỗ mãng nhưng lại có sự chính trực của quân nhân!

Nhưng nếu báo cáo chi tiết những điều hắn ta thấy cho thủ trưởng, không biết lão đại có ý kiến gì với hắn ta không.

Hoàng Vĩ đã bị giết logout, dù Hoàng Đạt giận dữ lại chưa mất lý trí hoàn toàn, không ra tay với Giang Khải.

Thực lực mà Giang Khải thể hiện ra trong lúc đánh giết đã loại bỏ sự nghi ngờ của một số người, mặc kệ thực lực của hắn lấy được thế nào nhưng hắn thật sự có thực lực rất mạnh.

“Lão Hạ, trao giải!” Lộ Tuấn nhắc nhở một câu, Hạ Đào còn đang ngơ ngác mới lấy lại tinh thần, bắt đầu phát phần thưởng cho top 5.

Phần trao giải của cửa đăng nhập số 18 trở nên hơi xấu hổ.

Lúc trao giải đến Hoàng Vĩ, là Hoàng Đạt lên nhận thay.

Chẳng ai ngờ rằng lúc phát phần thưởng, hạng nhất trực tiếp giết chết hạng tư…

“Nào, mọi người chụp ảnh chung, bức ảnh này cần được cất giữ trong bảo tàng lịch sử.” Hạ Đào sắp xếp quá trình sau cùng.

“Hoàng Đạt, ngươi cười tự nhiên chút, lại đến gần chút nữa.”

Hạ Đào giơ đồng hồ lên hoàn thành quay chụp.

Sau đó hắn ta bắn thành một bức ảnh.

Chỉ thấy trong tấm ảnh, Giang Khải đứng ở chính giữa, Tô Noãn Noãn và Viên Trụ dựa vào hắn, Hoàng Đạt và Quý Lễ Hành đứng ở hai bên ngoài cùng.

Trên mặt hắn còn có vẻ ngây ngô, nở một nụ cười từ tận nội tâm… Chỉ có nụ cười của Hoàng Đạt cứng đờ, ánh mắt của hắn ta không nhìn vào ống kính mà liếc sang nhìn chằm chằm Giang Khải bên cạnh, ánh mắt gần như bắn ra lửa.

Nụ cười cứng đờ phối hợp với ánh mắt lo lắng, ở trong bức ảnh này Hoàng Đạt có vẻ không hề ăn ảnh.

…

Dựa theo quy định, sau khi thí luyện người mới kết thúc, ngay trong hôm đó phải đến khu vực của mình báo cáo.

Đám người Giang Khải hoàn thành thí luyện vào ngày cuối cùng, cũng không có thời gian đi dạo trong thành chính của Hoa Hạ thành, chỉ có thể vội vàng theo đám người Hạ Đào đến khu 18.

Quay đầu nhìn thoáng qua tòa thành trì nguy nga kia, Viên Trụ than thở, “Nghe nói trước kia nơi này căn bản không có Hoa Hạ thành, mà là địa bàn của dã thú, là các tiền bối không ngừng cố gắng đánh đuổi dã thú, dùng một viên ngói một viên gạch dựng lên Hoa Hạ thành ở chỗ này.”

Giang Khải cũng không khỏi nhìn về phía Hoa Hạ thành.

Ở trong Thiên Chức, chỉ có xây dựng thành trì thì khu vực này mới không có dã thú xuất hiện nữa.

Nhưng lũ dã thú sẽ không đồng ý để nhân loại cướp đoạt địa bàn của bọn chúng, lúc đang xây thành sẽ phát động một đợt lại một đợt công kích hung mãnh.

Sau khi trải qua rất nhiều thất bại, mọi người cũng nhận ra cách xây thành trì.

Xây dựng thành trì cần phải hoàn thành ba bước.

Thứ nhất, khống chế số lượng dã thú trong phạm vi xung quanh địa điểm dựng thành, tránh để lúc dã thú phát động không kích sẽ có số lượng quá nhiều.

Thứ hai, sớm đánh giết tất cả Boss trong khu vực, một khi trong

Thú triều có thủ lĩnh dẫn đầu, độ khó khi phòng ngự sẽ tăng lên mấy cấp bậc, dã thú cấp Boss sẽ không đổi mới nên cần sớm đánh giết.

Thứ ba, đứng vững trước công kích của Thú triều, hoàn thành xây dựng thành trì.

Có lẽ còn có điểm thứ tư, sau khi hoàn thành xây dựng thành trì còn cần tiếp tục quét sạch dã thú, nhưng chỉ cần hoàn thành ba bước đầu tiên, bước thứ tư không phải việc khó.

Chương 59 - Chụp ảnh lưu niệm (2)

Hoa Hạ thành là thành chính lớn nhất của Hoa Hạ quốc ở trên Quỷ Tinh, chỉ diện tích thành trì đã đạt đến 1200 ngàn mét vuông, Hoa Hạ thành chứa chấp người chơi tinh anh nhất, thế lực đỉnh cấp nhất, lực lượng nòng cốt nhất!

Sau khi trải qua thí luyện người mới, Giang Khải đã có sự hiểu biết thêm một bậc với độ khó của trò chơi Thiên Chức.

Thử nghĩ xem lúc Quỷ Tinh vừa mở ra cửa đăng nhập, những quân nhân kia đối mặt với Quỷ Tinh không biết trước, còn phải xây dựng một tòa thành trì như vậy, rốt cuộc cần vượt qua bao nhiêu khó khăn.

Bọn họ đã phải trải qua bao nhiêu lần tử vong giống như đúc với hiện thực!

Trong vô thức, Giang Khải có sự sùng kính từ sâu trong lòng với tòa thành trì đang xa dần trong tầm mắt.

Được nhiên, hiện tại mục tiêu hàng đầu của Giang Khải vẫn là kiếm tiền.

Cái gọi là báo cáo thật ra cũng là trói chặt thân phận, tương lai có thể trực tiếp thông qua cửa đăng nhập để trực tiếp đăng nhập vào thành chủ trói chặt.

Khu số 18 là lãnh địa của Giang Trung thành, ở phía tây nam thành chính Hoa Hạ thành, những người mới chưa hoàn thành báo cáo không cách nào trực tiếp truyền tống, chỉ có thể đến dịch trạm ngồi xe vận tại Mã Lạp mấy giờ đi đường.

Dịch trạm sử dụng con ngựa có kích cỡ lớn gấp ba lần ngựa Địa cầu, vẻ ngoài tương tự, chỉ là trên người bao trùm da lông, người chơi Thiên Chức gọi nó là “Trường mao mã”.

Sáu chiếc xe ngựa đưa hơn ba mươi người mới lao nhanh trên con đường gập ghềnh.

Trên đường đi, bọn họ đi qua rừng rậm, đi qua sông lớn, đi qua sơn cốc, đi qua hồ nước, đầm lầy, nơi tro tàn… Lúc nhìn về đằng xa, bọn họ cũng có thể thấy từng tòa thành trì lớn bé.

Tuy không hùng vĩ bằng Hoa Hạ thành nhưng cũng đứng sừng sững giữa đất trời.

Hạ Đào ngồi cùng xe với đám người Giang Khải, thấy đám người Giang Khải vẫn nhìn quanh lại mỉm cười nói, “Nơi này đã là khu chiếm lĩnh, từng tiến hành việc quét dọn theo hình thức trải thảm mấy lần, gần như không có dã thú, không cần lo lắng.”

Một tên người mới hỏi, “Hạ đại ca, so sánh dã thú nơi này với khi thí luyện người mới thì thế nào?”

“Khu thí luyện? Ha ha ha, sau này các ngươi sẽ biết những tiểu tử trong khu thí luyện đáng yêu đến mức nào.”

Suy nghĩ một chút, Hạ Đào cảm giác câu trả lời của mình có khả năng đả kích sự tự tin của người mới, lại bổ sung, “Nhưng dã thú trong khu thí luyện không rơi đồ, những loài ở bên ngoài lại khác.”

“Càng là dã thú cường đại, xác của bọn nó có thể chế tác trang bị càng tốt hơn, còn có hạch thổ, đây chính là lựa chọn hàng đầu để người chơi bình dân phát tài.”

“Ở đây còn có vô số khu bí ẩn, khu quái dị, vô số bí mật đang chờ các ngươi thăm dò! Phải biết rằng, dù Thiên Chức đã mở ra năm mươi năm nhưng tổng diện tích chiếm lĩnh hiện tại của toàn thế giới còn chưa bằng một phần vạn diện tích Quỷ Tinh.”

“Hiện tại ta đã không còn tham gia nhiệm vụ khai hoang, thăm dò và chiếm lĩnh Quỷ Tinh, chỉ trông đợi vào những người trẻ tuổi các ngươi.”

Quả nhiên, sau khi được Hạ Đào giới thiệu, trong mắt những người mới đều lộ ra vẻ hưng phấn.

Thiên Chức thay đổi vận mệnh!

Hiện tại bọn họ đã là một thành viên trong đại quân ức vạn người chơi này.

Đường đi xa xôi, lúc nhàm chán Hạ Đào nhìn về phía ba người Giang Khải, “Các ngươi không xem phần thưởng của các ngươi sao?”

Câu nói này cũng đưa tới sự tò mò của người cùng xe.

“Đúng vậy, Giang Khải, cho chúng ta xem trang bị cấp một phẩm năm có thuộc tính gì đi, nghe nói thuộc tính phần thưởng thí luyện người mới đều là ngàn chọn vạn chọn.”

“Đúng đúng đúng, cũng cho chúng ta xem thử phần thưởng đặc biệt của ngươi đi.”

“Viên Trụ và Noãn Noãn, các ngươi cũng xem đồ của các ngươi đi, ta cũng chưa từng thấy phần thưởng cấp A.”

Giang Khải nhìn Viên Trụ và Noãn Noãn một chút, bọn họ đều nhìn về phía “Thẻ phần thưởng” trong tay mình.

“Vậy thì xem chút đi, dù sao ta cũng muốn xem thử.” Viên Trụ mở thẻ phần thưởng của mình ra.

Sau khi kích hoạt, trước mặt hắn ta lập tức xuất hiện một cái rương, cái rương này được chế tạo từ một loại hồng mộc nào đó, toàn thân đỏ sậm, dài khoảng 30cm, rộng 20cm, bên ngoài điêu khắc hoa văn Cửu Long, cách chế tác rất tinh xảo.

Trong bảo rương là một bộ đồ da tay dài màu đen, áo da sáng bóng sạch sẽ hơi lộ ra ánh sáng da, loại da này khá mềm, ngực trái và phải đều có một cái túi, dùng cúc áo màu bạc để cài lại.

Bên cạnh cổ da còn nối với một chiếc mũ trùm màu xám đen.

Tô Noãn Noãn dùng đồng hồ quét hình áo da, nói, “Hộ giáp cấp một phẩm sáu, Hắc nham tê bì giáp, tìm kiếm so sánh ghi chép lịch sử xuất hiện, thuộc tính cơ sở là tăng 16 điểm phòng ngự, tăng 16 điểm lực lượng.”

“Hiệu quả đặc biệt, bỏ qua 7 điểm lực đâm xuyên, giảm 16% tổn

thương.”

Nghe được chuỗi thuộc tính này, đám người có mặt đều vô cùng chấn động.

“ĐM, thêm 16 điểm lực lượng?! Vậy thì quá lắm rồi!”

“Quá hâm mộ, vừa đến đã thu hoạch được trang bị mạnh mẽ như vậy.”

Chương 60 - Cửu kiếp truy mệnh . cấp một

Hạ Đào cũng hơi ngạc nhiên, “Lại là Hắc nham tê bì giáp, Hắc nham tê là một trong những Boss tinh anh ở khu vực thời kỳ đầu, lúc trước khai hoang, vì phá phòng ngự của nó mà quân đoàn đã tốn rất nhiều sức lực!”

“Phòng ngự của nó nổi tiếng cường hãn, chắc bì giáp này còn dung hợp lực lượng trong máu của Hắc nham tê, cung cấp đến 16 điểm lực lượng.”

“Chẳng những tăng lực lượng còn tăng phòng ngự của ngươi, giảm tổn thương, thuộc tính rất toàn diện.”

Hạ Đào nói xong lại lắc đầu bùi ngùi, “Phần thưởng trong thí luyện người mới có thể dùng rất lâu, của ngươi lại là phần thưởng đặc biệt, nếu không có gì bất ngờ xảy ra, ngươi có thể dùng bộ bì giáp này ít nhất ba bốn năm!”

Tô Noãn Noãn nói, “Hình như có tất cả mười bộ Hắc nham tê bì giáp, lúc khai hoang trước đó có rất nhiều cường giả Chiến Thần điện mặc nó.”

“Đúng vậy, tuy Hắc nham tê không được tính là Boss cỡ lớn nhưng lực phòng ngự xuất chúng, không phải hộ giáp là cần phòng ngự sau, Hắc nham tê bì giáp đúng là thần trang giai đoạn đầu.”

Nghe được tiếng khen ngợi của những người khác, lúc Viên Trụ nhìn bì giáp đúng là trong lòng nở hoa.

Hắn ta lập tức mặc bì giáp vào, sau khi mặc lên người bì giáp hơi nổi lên một làn khí đen, sau đó những khí đen kia lại xuyên qua da thịt Viên Trụ, thẩm thấu vào trong thân thể của hắn ta.

“Đừng căng thẳng, đây là hiệu quả trang bị dung hợp với thân thể người, chúng ta gọi là ‘dung hợp thuộc tính’, đồng thời cũng là Thiên Chức tiến hành cập nhất số liệu với số liệu thân thể của

ngươi.” Hạ Đào rất tự nhiên nói.

Có Hạ Đào giải thích, cuối cùng trong lòng Viên Trụ đã thả lỏng.

Áo da màu đen làm nổi bật thân trên to khỏe của Viên Trụ càng hùng tráng hơn, kế thừa thuộc tính từ trên trang bị khiến Viên Trụ cảm giác được cả người tràn đầy lực lượng.

“Quá đẹp!” Viên Trụ vuốt ve bì giáp bằng da trước ngực, cảm nhận sự thay đổi do bì giáp mang đến cho mình.

Trong số người chơi dày dạn kinh nghiệm của Thiên Chức có lưu truyền một câu nói, sinh tồn quan trọng hơn săn giết!

Trang bị của Viên Trụ hoàn toàn là một món trang bị phòng ngự, tăng lên rất nhiều tỷ lệ sống sót của hắn ở trong Thiên Chức, mọi người thấy vậy đều hâm mộ.

“Khải, ta đã nói rồi, sau này ta bảo kê ngươi!” Viên Trụ lập tức đắc ý.

Giang Khải lườm hắn ta một cái, “Ta nói ngươi có thể cởi ra không, ngươi nói xem bên trong ngươi không mặc gì đã mặc áo da, nửa người dưới chỉ mặc quần cộc luôn có cảm giác là lạ.”

Nghe Giang Khải nói như vậy, không biết vì sao trong đầu mọi người lại bổ não hình ảnh Viên Trụ cầm roi da, mấy cây nến…

Dường như nhận ra điều gì đó, Viên Trụ vội vàng cởi Hắc nham tê bì giáp, không phục nói, “Chờ ta làm một bộ quần áo là có thể mặc!”

Viên Trụ đã thể hiện ra trang bị của mình, tiếp theo Tô Noãn Noãn cũng mở thẻ phần thưởng của mình.

Phần thưởng của Noãn Noãn nhỏ hơn rương của Viên Trụ rất nhiều, có thể đặt trong lòng bàn tay.

Sau khi mở ra, bên trong đặt một khối ngọc thạch hình giọt nước màu xanh, cục đá kia trong suốt oánh nhuận, trung tâm như có dòng nước đang di chuyển.

“Là bảo cụ!” Có người kêu lên, vội vàng đến gần quan sát.

Vừa thấy ngọc thạch, Tô Noãn Noãn đã biết món vật phẩm này là gì.

“Sinh mệnh ngọc thạch!” Hạ Đào cũng nhận ra khối ngọc thạch này, “Ôi chao, nha đầu, vận khí của ngươi rất không tệ, đây là một loại tài nguyên khoáng sản hiếm thấy, loại ngọc thạch này ẩn chứa sinh mệnh lực cực mạnh, đeo Sinh mệnh ngọc thạch lên, lúc chế tác và sử dụng thuốc đều có hiệu quả tăng cường nhất định. Hơn nữa, nếu là lúc gặp nguy hiểm, đánh nát ngọc thạch ăn mã não bên trong có thể tạo ra tác dụng cải tử hồi sinh!”

Công dụng cực tốt của món bảo vật này khiến người khác không ngừng hâm mộ.

Nang cũng không nói cho những người khác biết nghề nghiệp của mình, xem ra lúc Lộ Tuấn ca ca xin phần thưởng đã đặc biệt xin cho nàng.

Viên Trụ và Noãn Noãn đều đã xem phần thưởng của mình, hiện tại ánh mắt mọi người đều tập trung vào Giang Khải.

Quý Lễ Hành cười nói, “Giang Khải, đến lúc mở phần thưởng rồi, nhanh lên, chúng ta đều đang chờ xem.”

“Có thể là một món đồ phòng ngự cao cấp, hoặc là bảo cụ mang tính phòng ngự như Sinh mệnh ngọc thạch, dù sao đối với người mới, giai đoạn đầu giữ mạng mới là quan trọng nhất.” Đặng Xương đưa ra suy đoán của mình.

Những người khác cũng mồm năm miệng mười suy đoán.

Giang Khải cũng nghiêm túc, trực tiếp mở ra thẻ phần thưởng của mình.

Sau khi Giang Khải thực thể hóa cái rương, mọi người lập tắc ngậm miệng lại.

Rương của hắn là hình dáng bằng phẳng, dài khoảng 40cm, rộng 10cm, trên rương vẽ hoa văn chín vị quỷ thần, Giang Khải cũng không biết đây là thần tiên gì.

Chính giữa cái rương không điêu khắc chữ phần thưởng đặc biệt, ngược lại khắc “Cửu kiếp truy mệnh . nhất giai”!

Có khả năng ban đầu cái rương này vốn không phải phần thưởng của thí luyện người mới…

Chương 61 - Cửu kiếp truy mệnh . cấp một (2)

Mở rương ra, bên trong hiện ra hình quạt đặt chín con dao găm tinh xảo… Nói một cách chính xác chắc là phi tiêu vì chúng nó càng nhỏ gọn hơn dao găm, mỗi một chiếc chỉ dài bốn, năm centimet, vị trí chuôi dao cũng nhỏ hơn dao găm cầm tay bình thường.

Xem ra không phải dùng để "nắm" mà là dùng để "cầm".

Tất cả chín cái, trên mỗi một lưỡi đao đều hiện ra tia sáng lạnh kim loại.

"Vũ khí?!" Đặng Xương ngạc nhiên nói.

Trong ba người chỉ có Giang Khải nhận được vũ khí.

Quý Lễ Hành nhíu mày, "Tuy giá trị của vũ khí cao hơn đồ phòng ngự, nhưng với chúng ta hình như đồ phòng ngự thực dụng hơn chút!"

"Hơn nữa còn là phi tiêu, cũng không phải vũ khí chính?"

Viên Trụ lập tức hỏi thăm Hạ Đào, "Hạ đại ca ngươi biết bộ 'Cửu kiếp truy mệnh' này không?"

Hạ Đào kiến thức rộng rãi cẩn thận nhớ lại một chút, lắc đầu, "Đây… Ta thật sự chưa từng nghe nói về bộ vũ khí này, nhưng điều kỳ quái là lại cho một bộ phi tiêu, sau khi các ngươi đối đầu với những dã thú biến thái kia cũng đã biết, phi tiêu ám khí gì đó không bằng cầm trong tay vũ khí tổn thương cao."

Noãn Noãn cũng dùng đồng hồ kiểm tra một chút, lại không tìm được lịch sử so sánh số liệu!

Lần này hay lắm, không có vật tham chiếu, cũng không biết được thuộc tính của bộ vũ khí này.

Không thể không nói, phần thưởng của Giang Khải khiến mọi người hơi thất vọng.

Hạ Đào suy nghĩ, đột nhiên lấy ra một tấm thẻ từ trong túi quần, đưa cho Giang Khải, “Biết ngươi nóng vội, cho ngươi tấm thẻ giám định đồ vật cấp một này, xem là thuộc tính gì.”

Trong hệ thống Thiên Chức có rất ít nhắc nhở, đối với đồ vật trang bị ngoại trừ dùng đồng hồ số liệu tham chiếu và tiến hành giám định thuộc tính với đồ vật cùng loại, ở một vài “di tích”, hệ thống ban thưởng, bảo tàng dã ngoại của Thiên Chức cũng sẽ xuất hiện thẻ giám định.

Tuy thứ này không tính là tràn lan nhưng độ khó thu hoạch cũng không tính quá lớn, giá bán thẻ giám định cấp một khoảng 100 tinh tệ hoặc 1000 liên minh tệ.

“Cảm ơn Hạ đại ca, sau này ta sẽ trả lại cho ngươi.” Giang Khải nói xong, lúc này sử dụng thẻ giám định.

Thẻ giám định phát ra ánh sáng nhạt, hóa thành một đoàn sương mù trắng bám vào chín thanh phi tiêu này, một lát sau sương mù rời đi lại trở về hình dáng ban đầu, biến thành một cái thẻ.

So với tấm thẻ trống không trước đó, lúc này có thêm mấy hàng chữ.

【 Cửu kiếp truy mệnh, vũ khí cấp một phẩm năm, 9 điểm lực đâm xuyên, ngoài định mức tăng cho người sử dụng 9 điểm lực lượng, 9 điểm nhanh nhẹn. 】

【 Hiệu quả đặc biệt, mỗi khi sử dụng một thanh Cửu kiếp truy mệnh sẽ tăng 10% tỉ lệ bạo kích, tăng 10% bạo kích tổn thương, tăng cao nhất 90%, sau khi xuất hiện bạo kích sẽ thiết lập lại tỷ lệ bạo kích, bạo kích tổn thương. 】

【 Mỗi lần sử dụng một thanh Cửu kiếp truy mệnh, giảm bớt 1 điểm lực lượng, 1 điểm nhanh nhẹn. 】

Thấy thuộc tính của Cửu kiếp truy mệnh, Viên Trụ và Tô Noãn Noãn đều cau mày.

Trong Thiên Chức, vũ khí cấp một phẩm bảy đã là trang bị có tăng tỷ lệ bạo kích, phạm vi cực phẩm có thể đạt đến 10%, đồng thời tăng 50% bạo kích tổn thương.

Nếu dùng loại trang bị kia, bình quân mười lần công kích có một lần bạo kích, bạo tích tổn thương tăng tới gấp ba bạo kích.

Cửu kiếp truy mệnh là cấp một phẩm năm, thuyết minh có rất nhiều thứ, tóm tắt đơn giản cũng là phi tiêu thứ nhất 10% bạo kích, 110% bạo kích tổn thương, phi tiêu thứ hai là 20% bạo kích, 120% bạo kích tổn thương, mãi đến chiếc phi tiêu sau cùng 90% bạo kích, 190% bạo kích tổn thương.

Nếu giữa chừng có thanh phi tiêu nào bạo kích, còn phải theo đó tính toán bạo kích và bạo kích tổn thương.

Vận khí tốt, chín chuôi Cửu kiếp truy mệnh này có bạo kích ba bốn lần, vận khí không tốt biết đâu cũng chỉ bạo kích một lần.

Nhưng vấn đề là người ta cầm vũ khí trong tay có thể dùng mãi, trong chiến đấu ném ra Cửu kiếp truy mệnh sẽ rất khó nhặt về.

Điều khiến người ta không nói được lời nào là, ném một thanh điểm thuộc tính thêm vào sẽ giảm đi 1 điểm.

So với Hắc nham tê bì giáp của Viên Trụ, Sinh mệnh ngọc thạch của Tô Noãn Noãn, vốn phần thưởng của Giang Khải nên tốt hơn bọn họ, nhưng hiện tại xem ra Cửu kiếp truy mệnh như cũng chỉ là thế.

Thậm chí còn không bằng phần thưởng của bọn họ.

Bầu không khí ở hiện trường hơi xấu hổ, Giang Khải được gửi gắm hy vọng lại mở ra phần thưởng không thực dụng nhất.

Nhưng trong tất cả mọi người chỉ có Giang Khải chìm vào suy nghĩ.

Chờ chút, lại còn có trang bị như vậy?!

Lúc này trong đầu Giang Khải vang lên ong ong.

Cửu kiếp truy mệnh cao nhất có thể đạt đến 90% tỷ lệ bạo kích, chỉ cần vận khí không phải quá xui xẻo, trên cơ bản đánh ra một bộ chắc chắn có thể bạo kích một lần.

Nếu vận khí tốt thậm chí có thể bạo kích ba bốn lần cũng khó nói.

Trong đầu hắn đưa ra một suy đoán cực đoan nhất, nếu thanh phi tiêu thứ chín mới bạo kích, lúc này còn tăng lên 90% bạo kích tổn thương.

Chương 62 - Tiến về khu 18

Vậy phối hợp với thiên phú "Siêu cấp bạo kích" của hắn, có phải tương đương với tạo thành 380 lần bạo kích không?!

Nghĩ đến kết quả này, Giang Khải cũng giật mình.

Bộ Cửu kiếp truy mệnh này thật sự là đo thân chế tác riêng cho mình, chẳng lẽ Lộ Tuấn ca ca của Noãn Noãn biết được tình hình của hắn, cho nên tìm bộ vũ khí này làm phần thưởng cho hắn?

Giang Khải không có cách nào xác định, nhưng hắn biết Lộ Tuấn là người quân đội, vậy hắn ta có biết cũng không quan trọng.

"Xảy ra chuyện gì, cấp một phẩm năm chỉ có thế này? Giang Khải, không sao, sau này ta và ngươi cùng kiếm trang bị." Viên Trụ bênh vực kẻ yếu nói với Giang Khải.

Tô Noãn Noãn cũng thấy có lỗi, không biết an ủi ra sao.

Dù sao nàng quen biết Lộ Tuấn, Lộ Tuấn ca ca cho mình một món bảo cụ tốt như vậy, nhưng lại cho Giang Khải phần thưởng như vậy…

Đặng Xương nhíu mày nói, "Cái đó, Giang Khải, ngươi xem phía trên nói đây là vũ khí Cửu kiếp truy mệnh cấp một, có phải còn có cấp hai, thậm chí cấp cao hơn không, biết đâu hiệu quả thuộc tính cấp cao sẽ trở nên tốt hơn."

Đối mặt với sự quan tâm của những người khác, Giang Khải hơi không biết nên trả lời như thế nào.

Bọn họ đang làm gì? Tự an ủi mình?

No, no, no! Thật xin lỗi, ca không cần!

"Khụ khụ, cái đó, không có việc gì, dù sao có tốt hơn không có." Giang Khải trả lời qua loa một câu, trực tiếp thu hồi Cửu kiếp truy mệnh.

Hạ Đào hơi xấu hổ, vốn mình muốn những người mới này đi đường vui vẻ hơn chút, kết quả lại biến thành thế này.

Đúng vào lúc này, hắn ta quay đầu nhìn lại, phát hiện một tòa thành trì đã xuất hiện ở nơi xa.

“Ha ha, chúng ta đã tiến vào khu 18, các ngươi thấy tòa thành kia không, đó là thành chính khu 18!”

Mọi người bị lời nói của Hạ Đào hấp dẫn, nhao nhao nhìn về phương xa, quả nhiên lờ mờ thấy một tòa thành trì đứng vững.

Đội xe lại đi qua quãng đường mười mấy phút, cuối cùng đến dịch trạm ngoài thành.

Hạ Đào dẫn đầu đội ngũ đi bộ vào trong, hắn ta vừa đi vừa giới thiệu với đám người mới.

“Còn có mấy điểm ta phải nói rõ với các ngươi.”

“Trong vòng mười dặm xung quanh thành chính số 18 đều là khu vực an toàn nhưng cũng không an toàn bằng Hoa Hạ thành, dù sao cũng không phải thành chính được xây dựng kiên cố, thỉnh thoảng sẽ có dã thú xuất hiện, các ngươi đừng khinh thường.”

“Sau khi rời khỏi khu vực an toàn sẽ gặp rất nhiều dã thú.”

“Ta biết phần lớn các ngươi đều có bối cảnh nhưng ta vẫn muốn nhấn mạnh một lần. Nhớ kỹ, đến khu 18 phải tìm tổ chức đáng tin cậy nương tựa trước đã, nếu không lấy thực lực hiện tại của các ngươi, gặp dã thú chỉ có một chữ ‘chết’!”

Lúc Hạ Đào nói lời này, ánh mắt nhấn mạnh rơi vào trên người Giang Khải.

Từ trong lời nói của Hoàng Vĩ, hắn ta biết Giang Khải chắc không có chỗ dựa, vậy hắn là người cần chú ý điểm này.

“Trong Giang Trung thành chúng ta có rất nhiều công hội, thực lực mạnh nhất là phân hội Giang Trung thành trong mười công hội lớn Hoa Hạ, tiếp theo là các công hội chức nghiệp, thứ ba là bốn công hội lớn bản thổ Giang Trung thành.”

“Ngoại trừ những công hội cỡ lớn này còn có một số công hội vừa và nhỏ, gia nhập công hội nào do các ngươi tự suy xét cân nhắc.”

“Trong thành chính khu 18 có khu đăng nhập, khu mặt trận thống nhất, quân khu, khu giao dịch, khu nghỉ ngơi, khu công hội, khu chữa bệnh đủ loại, tổng 12 khu vực lớn, những điều này chờ các ngươi vào trong thành tự tìm hiểu.”

“Nhưng thành trì chỉ là đại bản doanh của chúng ta, thật ra phần lớn mọi người sẽ thăng cấp ở dã ngoại, cũng giống như Hoa Hạ thành.”

“Dù các ngươi ở trong Hoa Hạ thành, cũng rất khó thấy những cường giả siêu cấp Chiến Thần điện Hoa Hạ chúng ta.”

“Không quan tâm các ngươi gia nhập công hội nhà ai, nhớ kỹ một điểm, một khi cường giả khu 18 hoàn thành chỉ định khu vực đánh giết Boss, các ngươi phải kịp thời trở về, toàn thành sẽ tiến vào giai đoạn chuẩn bị chiến đấu, tất cả công hội nhất định phải phục tùng sự chỉ huy của quân đội, chuẩn bị xây dựng thành chính mới.”

Nói xong, ánh mắt Hạ Đào trở nên rất nghiêm túc, “Thiên Chức không chỉ là trò chơi, khai thác Quỷ Tinh cũng là sự cạnh tranh giữa quốc gia, về điểm này ta hy vọng các ngươi vĩnh viễn không quên!”

“Được, hiện tại chúng ta đến khu truyền tống, sau khi hoàn thành báo cáo nhiệm vụ tiếp đón của ta cũng hoàn thành, các ngươi có thể tự do hoạt động.”

Hạ Đào không tự chủ được bước nhanh hơn.

Từ dịch trạm đến thành chính khu 18 đi bộ bảy tám phút.

Tới gần thành chính, Giang Khải chú ý đến số lượng trú quân ngoài thành lại nhiều gấp bội Hoa Hạ thành.

Xem ra Hạ đại ca nói không sai, thành chính khu 18 là thành chính vừa được xây dựng không lâu, xung quanh thành chính còn chưa hoàn thành quét dọn.

Sau khi binh lính thủ thành thấy Hạ Đào, chủ động tiến lên chào hỏi, “Lão Hạ, về rồi sao? Đây là người mới của Giang Trung thành chúng ta lần này… Hít, ít như vậy?”

Chương 63 - Tiến về khu 18 (2)

Hạ Đào lắc đầu, bất đắc dĩ nói, “Không có cách nào, ngươi cũng biết gần đây Người nhập cư trái phép hành động càng ngày càng hung hăng ngang ngược, ai bảo chúng ta không có chức nghiệp có thể đi vào khu thí luyện người mới chứ.”

Nói đến đây, đối phương cũng chỉ có thể thở dài một hơi, “Ai, không có thủ đoạn kiềm chế chỉ có thể bị đánh, thật sự uất ức!”

“Ta dẫn bọn họ vào trong trước.”

“Được.”

Tiến vào thành chính, Giang Khải cảm giác như quay về Hoa Hạ quốc cổ đại, phần lớn kiến trúc nơi này đều là gạch đá thấp bé, mái hiên hất lên, cửa sổ đời cũ, lối kiến trúc theo phong cách cổ đại rõ rệt.

Dù sao Hoa Hạ có lịch sử lâu đời, dưới tình huống không có khoa học kỹ thuật chống đỡ, lúc xây dựng thành chính sẽ bắt chước kiến trúc cổ đại, không chỉ khoa học còn đẹp mắt.

Trong thành chính số 18 khá phồn hoa, trong thành người đi đường đông đúc, bên đường có đủ loại cửa hàng, chỗ ở được phân chia gọn gàng.

Viên Trụ có cảm giác như nông dân vào thành, tò mò nhìn tất cả xung quanh, “Cảm giác xuyên việt về triều Đường.”

Đáng tiếc không đợi hắn ta nhìn đủ, Hạ Đào đã dẫn bọn họ đến khu truyền tống.

“Mỗi người đứng trong Truyền tống trận tiến hành một lần truyền tống về, các ngươi sẽ bị truyền tống về Giang Trung thành, có lần truyền tống này, sau này đăng nhập các ngươi có thể trực tiếp đăng nhập ở đây.” Hạ Đào giải thích, “A, đúng, người mới có một đặc quyền sau khi logout có thể trực tiếp online, sau này mỗi lần các ngươi logout đều cần chờ đợi xếp hàng online, thời gian từ

mười ngày đến hai mươi ngày khác nhau.”

“Tử vong logout cưỡng chế một tháng sau mới có thể online.”

Trải qua thí luyện người mới vô cùng vất vả, có người đã không kịp chờ đợi đi qua Truyền tống trận.

Giang Khải, Viên Trụ và Tô Noãn Noãn không vội truyền tống, ba người tập trung lại.

Sau sự im lặng ngắn ngủi, Tô Noãn Noãn mỉm cười đưa tay về phía Giang Khải và Viên Trụ.

“Ta không muốn nhiều lời cảm ơn, vì ta tin duyên phận của chúng ta chưa kết thúc ở đây!” Tô Noãn Noãn hào phóng nói, “Hy vọng sau này chúng ta còn có cơ hội cùng tổ đội!”

Viên Trụ mỉm cười, đưa tay đặt lên mu bàn tay của Tô Noãn Noãn, “Đó là điều chắc chắn!”

Giang Khải mỉm cười, Tô Noãn Noãn còn quá trẻ, lấy thân phận của nàng có lẽ sau này cơ hội tổ đội với bọn họ cũng không quá lớn.

Nhưng hắn cũng không muốn phá hỏng bầu không khí, cũng đưa tay đặt lên mu bàn tay của Viên Trụ, gật đầu nói, “Hy vọng!”

Sau khi ba người hẹn xong, Tô Noãn Noãn kéo Giang Khải sang một bên, vô cùng thần bí nói, “Lộ Tuấn ca ca nhờ ta chuyển lời cho ngươi.”

“Hả?” Giang Khải hơi ngạc nhiên.

“Hắn nói, sau khi logout đừng vội online, về nhà trước đã!”

“Vì sao?” Giang Khải kỳ quái hỏi.

“Ta cũng không biết, hắn chỉ để ta chuyển lời này cho ngươi, điều khác thì hắn không nói.”

Giang Khải như có điều suy nghĩ gật đầu.

Mặc kệ bây giờ suy đoán như thế nào cũng chỉ là suy đoán, dù sao sau khi về nhà sẽ biết đáp án.

Đứng trong Truyền tống trận, trước mắt Giang Khải lóe lên ánh sáng mạnh, tầm mắt mơ hồ… Một lát sau, lúc hắn mở mắt ra phát hiện hắn đã quay về đại sảnh cửa đăng nhập.

Mười mấy binh sĩ súng ống đầy đủ đứng ở phía trước đang nhìn mình, còn có nữ huấn luyện viên nghiêm khắc kia.

Cũng không biết vì sao lúc gặp lại vị nữ huấn luyện viên kia, Giang Khải lại cảm thấy có chút quen mắt.

“Chúc mừng ngươi.” Sau khi Tô Lam Lam bình thản lại ngắn gọn chúc mừng, ánh mắt hơi chuyển xuống phía dưới, sau đó từ tốn nói, “Ngươi có thể đi mặc quần áo vào.”

Lúc này Giang Khải mới nhớ đến bây giờ mình chỉ mặc một chiếc quần lót.

Đi đến tủ đồ của mình, Giang Khải lấy quần áo ra ăn mặc gọn gàng.

Cảm giác mặc quần áo thật tốt!

Giang Khải lập tức cảm thấy cả người thoải mái hơn.

Bên này còn có mấy người động tác chậm, mặc quần áo tử tế đang chuẩn bị rời đi.

Giang Khải nhanh chóng tìm được Viên Trụ, Viên Trụ cũng thấy Giang Khải, vừa chuẩn bị vung tay lên đột nhiên nữ sĩ quan kia đã đi đến trước mặt Viên Trụ, nói với hắn ta mấy câu.

Nhìn từ vẻ mặt của Viên Trụ hình như rất ngạc nhiên.

Giang Khải vội vàng chạy đến, “Sao thế?”

Tô Lam Lam nhìn một chút, từ tốn nói, “Không có gì, chúng ta tìm hắn có việc.”

Giang Khải đang muốn nói gì đó, một tên binh lính nói với Viên

Trụ, “Mời đi theo chúng ta.”

Viên Trụ nói với Giang Khải, “Khải, không sao đâu, bọn họ tìm ta hỏi thăm một số tình huống, không biết lúc nào ta mới có thể quay về, ngươi về trước đi.”

Tô Lam Lam nói thêm một câu, “Ngươi yên tâm đi, không phải chuyện gì xấu. Còn có, chắc đã có người nói cho ngươi biết sau đó phải là gì, ta khuyên ngươi nên nhanh chóng đi làm đi, đừng để khách chờ quá lâu.”

Giang Khải còn chưa kịp phản ứng, Viên Trụ đã đi theo đám người nữ huấn luyện viên.

Ngồi lên xe đạp dùng chung, Giang Khải nhìn đô thị hiện đại hóa xung quanh có loại cảm giác kỳ quái.

Chương 64 - Khách tới thăm?

Tính chân thực của Thiên Chức khiến hắn như xuyên qua hai thế giới có phong cách hoàn toàn khác biệt, lập tức mơ hồ cái nào là chân thực, cái nào mới là giả thuyết.

Chẳng trách rất nhiều người chơi Thiên Chức đều có một loại cảm giác.

Có lẽ, Thiên Chức căn bản không phải giả thiết, chỉ là một loại trí tuệ cao cấp nào đó đã làm được trình độ thân thể người hoàn toàn số liệu hóa…

Đáng tiếc, lấy trình độ khoa học kỹ thuật hiện tại của nhân loại, có lẽ cần thời gian rất lâu cũng chưa giải đáp được bí ẩn này.

Suy nghĩ trở lại hiện thực, vị quan viên Lộ Tuấn kia muốn mình về nhà trước, kết hợp với lời nói của vị nữ huấn luyện viên kia, hình như ở nhà hắn có một vị khách đang chờ hắn.

Trên chân Giang Khải dùng sức, tăng nhanh cường độ đạp xe.

Hơn một giờ sau, cuối cùng Giang Khải đã về khu ổ chuột, lúc hắn dựng xe đạp phát hiện ba chiếc xe tải màu đen đang đỗ ở góc đường.

Ba chiếc xe này có vẻ ngoài giống hệt nhau, cửa sổ xe đen kịt hoàn toàn không thấy bên trong.

Giang Khải vừa hoàn thành trả lại xe đạp vừa nhíu mày.

Ở chỗ của bọn họ rất ít thấy xe hơi đồ lại, thứ nhất kẻ có tiền sẽ không đến nơi này, thứ hai bọn họ cũng sợ bị trộm xe, không đỗ xe ở nơi này.

Ngay lúc trong lòng Giang Khải đang nghi ngờ, cửa ba chiếc xe đồng thời trượt ra.

Ngay sau đó, một đám người áo đen nhảy xuống từ trong xe, trong tay bọn họ còn cầm gậy bóng chày, dao bầu…

“Chính là hắn!” Có người giận quát một tiếng, hơn hai mươi người này như ong vỡ tổ lao về phía Giang Khải.

Giang Khải lập tức trợn to mắt, quay người nhanh chân bỏ chạy!

Đối phương đều là nam tử trẻ tuổi thân thể cường tráng, sau khi thấy Giang Khải đều như phát điên, điên cuồng lao về phía Giang Khải.

Dù Giang Khải không biết đã xảy ra chuyện gì, nhưng lúc này hắn đã xác định một việc, một khi mình bị đuổi kịp e rằng khó giữ được cái mạng nhỏ này.

Hắn dùng tốc độ trăm mét để lao đi, xuyên thẳng qua các con ngõ nhỏ.

Nhưng mặc kệ Giang Khải chạy trốn như thế nào, bọn họ vẫn đuổi sát không bỏ.

Sau khi mở ra Thiên Chức, rất nhiều người vì thông qua thí luyện người mới mà kiên trì rèn luyện, hai mươi tuổi là độ tuổi thân thể cường tráng nhất, muốn hoàn toàn thoát khỏi bọn họ cũng rất khó khăn.

Chỗ dựa duy nhất của Giang Khải là quen thuộc địa hình khu ổ chuột, lợi dụng con đường nhỏ rắc rối phức tạp mấy lần thoát khỏi cảnh nguy hiểm.

Nhưng hiện tại hắn đã chạy qua cả nửa khu ổ chuột cũng không nghĩ ra cách để thoát khỏi, nếu rời khỏi khu ổ chuột sẽ rất nguy hiểm.

Nghĩ tới đây, Giang Khải cắn răng một cái lao qua một bức tường thấp, nhanh chóng chuyển hướng.

Nhân khoảng thời gian ngắn đối phương mất hành tung của mình, Giang Khải lao đến phía trước một tòa nhà ở ngã rẽ, dùng chìa khóa đã sớm chuẩn bị trước run rẩy cắm vào ổ khóa.

Hắn chỉ có mấy giây!

Ngày thường động tác mở cửa rất thuần thục, lúc này lại trở nên

xa lạ.

Tiếng bước chân đã đến ngã rẽ, cuối cùng Giang Khải đã cắm chìa khóa vào ổ khóa nhanh chóng chuyển động, lao thẳng vào trong phòng, đóng sầm cửa lại!

Vừa đóng cửa lại, ngoài cửa đã vang lên tiếng bước chân ồn ào chạy đến trước cửa.

Ngay lúc Giang Khải muốn thở ra một hơi, hắn đột nhiên nghe thấy một giọng nói lạnh lùng nói, “Đám ngu xuẩn các ngươi dừng lại cho ta!”

Từ vị trí giọng nói để phán đoán, người nói chuyện lại đang đứng trước cửa nhà mình.

“Hoàng thiếu gia, sao thế? Tiểu tử kia như con thỏ vậy, tốn chút thời gian để hắn chạy mất.”

“Hừ, hòa thượng chạy được, miếu chạy được sao! Biết đây là đâu không? Đây là nhà Giang Khải!”

Giang Khải nghe rõ ràng lời nói này, lúc này trong lòng như tro tàn!

Đột nhiên, sau lưng truyền đến lực lượng cực lớn khiến Giang Khải và cả cánh cửa bị người ta đá bây, chậu bát trong nhà rơi lộn xộn.

“Ồ, thật là trùng hợp, Giang Khải, chúng ta lại gặp mặt.” Thấy Giang Khải ở trong nhà, người nói chuyện kia không hề thấy ngạc nhiên, “Ngươi thông minh như vậy chắc chắn biết không cách nào cắt đuôi đám người này, nên mạo hiểm trốn về trong nhà, vì cái gọi là chỗ nguy hiểm nhất cũng là chỗ an toàn nhất… Nếu không phải ta đích thân dẫn đội, sẽ để ngươi tránh được!”

Giang Khải bò dậy từ dưới đất căm tức nhìn người kia, hung hăng nói, “Hoàng Đạt?! Ta còn tưởng là Hoàng Vĩ, không ngờ ngươi lại đến ra mặt giúp hắn.”

Sắc mặt Hoàng Đạt lập tức trở nên âm trầm, hơi híp mắt lại, “Vì ngươi mà Hoàng Vĩ phải tiếp nhận trị liệu tâm lý!”

Hoàng Đạt lại mạnh mẽ thu lại cơn giận, nhe răng cười, “Nhưng không sao hắn chỉ bị ngươi đánh giết ở trong Thiên Chức mà thôi, bây giờ ta sẽ để ngươi cảm nhận sự đau khổ mà hắn phải chịu ở trong hiện thực!”

Nói xong, hắn ta vung tay lên, có thủ hạ đưa đến một cây gậy sắt dài hơn một thước!

“Ngươi khiến Hoàng Vĩ không thể online trong một tháng, ta sẽ khiến ngươi không thể online cả đời!”

“Bắt hắn lôi ra ngoài cho ta!”

Lập tức có bốn tráng hán xông vào nhà Giang Khải.

Trong không gian chật chội này, Giang Khải cũng không có cơ hội chạy thoát.

Chương 65 - Khách tới thăm? (2)

Hai tên khống chế hai tay của Giang Khải, đè ép ra ngoài như là áp giải phạm nhân.

“Quỳ xuống!” Một tên tráng hán nổi giận gầm lên một tiếng ở sau lưng.

Giang Khải lạnh lùng nhìn Hoàng Đạt, không nhúc nhích tí nào.

“Ta bảo ngươi quỳ xuống!” Tên tráng hán sau lưng hung hăng đã vào ổ chân Giang Khải, Giang Khải phản xạ có điều kiện khẽ cong đầu gối, suýt thì quỳ xuống.

Nhưng trong nháy mắt sắp quỳ xuống đất, Giang Khải đột nhiên ra sức lại không quỳ xuống.

“Để ta quỳ trước mặt một tên tiểu nhân hèn hạ như ngươi, ta nhổ vào!” Giang Khải nhổ một ngụm nước bọt vào mặt Hoàng Đạt, “Có gan thì đơn đấu với ta!”

Lỗ mũi Hoàng Đạt nở to, dùng khăn giấy lau đi nước bọt trên mặt, sát ý trong mắt càng dày hơn.

“Đơn đấu? Chỉ dựa vào ngươi cũng xứng?”

“Xương cốt rất cứng rắn đúng không, hai người các ngươi bắt lấy cho ta!” Hoàng Đạt nói với thủ hạ.

Giang Khải chỉ cảm thấy lực lượng giam cầm trên cánh tay càng mạnh hơn trước đó, dùng sức kéo cánh tay của hắn về phía sau không thể động đậy được.

Hoàng Đạt nhe răng nở nụ cười, siết chặt nắm đấm lại thả chậm động tác, lấy ra một cái nhẫn hổ bằng vàng đeo lên tay.

Một quyền này, Hoàng Vĩ hung hăng đánh vào trên bụng Giang Khải, “Ngươi ngông cuồng đúng không!”

Lại một quyền nữa, “Dám phân cao thấp với Hoàng gia chúng ta đúng không!”

“Người mới hạng nhất!”

“Ta để ngươi thấy rõ hiện thực!”

Hoàng Đạt nện xuống một đấm lại một đấm vào bụng dưới của Giang Khải, Giang Khải bị đại hán sau lưng khống chế lại không thể ngăn cản, không thể né tránh, sau ba bốn đấm nội tạng dã dời sông lấp biển, máu tươi bắn tung tóe.

“Giang Khải, ngươi hiểu rõ ràng cho ta, loại người hạ đẳng như ngươi mãi mãi là người hạ đẳng, chỉ có thể tiếp nhận vận mệnh bị chúng ta chà đạp!”

Sau khi đấm mười mấy cú, có lẽ Hoàng Đạt đã đánh đến mệt mỏi lại lắc cánh tay tháo nhẫn hổ xuống, lại nhận lấy cây gậy sắt kia.

“Ngươi biết không, Giang Khải, sự xúc động của ngươi không chỉ hại chính ngươi, còn hại ca ca và muội muội của ngươi!”

“Đáng tiếc, ngươi không có cơ hội thấy kết quả của bọn họ!”

Giang Khải miệng đầy máu tươi ngẩng đầu, vô lực nhìn Hoàng Đạt, “Ngươi dám động đến bọn họ, ta tuyệt đối không bỏ qua cho ngươi!”

“Hừ hừ.” Hoàng Đạt cười lạnh một tiếng, “Ngươi còn chưa hiểu lời nói của ta có ý gì sao? Ngươi cảm thấy ngươi còn cơ hội đến tìm ta gây chuyện sao?”

Trong mắt Giang Khải xuất hiện vẻ hoảng sợ, dường như hắn đã hiểu ý của Hoàng Đạt, hoảng sợ nhìn về phía Hoàng Đạt, “Ngươi, ngươi dám giết người giữa ban ngày ban mặt?!”

Hoàng Đạt mỉm cười, “Không, ngươi đã đánh giá bản thân quá cao, ngươi được coi là người sao? Trong mắt ta, ngươi chỉ là một con chó thôi!”

“Sau khi xuống dưới đó nhớ suy nghĩ cẩn thận, nhớ kỹ người trẻ tuổi đừng quá xúc động!” Nói xong, Hoàng Đạt giơ gai sắt lên

nhắm thẳng vào khuôn mặt Giang Khải, muốn đâm xuống!

Nhưng đúng lúc này đột nhiên vang lên một tiếng bịch, ngay sau đó có người phát ra một tiếng kêu thảm như tan nát cõi lòng.

Cả người Giang Khải bị che mất, ngay lúc mình sắp bị Hoàng Đạt giết hại, Hoàng Đạt đột nhiên quỳ xuống ôm chân ngay trước mặt mình, vừa lăn lộn trên mặt đất vừa không ngừng kêu thảm.

Xảy ra chuyện gì hả? Vừa rồi là… Có người nổ súng?

Sau khi thời đại thú thần mở ra, rất nhiều người có thể sử dụng súng ống nhưng Hoa Hạ vẫn ra lệnh cấm súng ông.

Bình thường không phải súng ống của nhân viên quân đội thì phải cất giữ trong khu vũ khí thành thị, chỉ có lúc ra khỏi thành mới được lĩnh về.

Thủ hạ của Hoàng Đạt cũng vô cùng khiếp sợ, bọn họ hoảng sợ nhìn quanh…

Không lâu sau, một nam tử đi ra từ trong con ngõ nhỏ đối diện, trong tay hắn ta cầm một cây súng lục, họng súng chĩa về phía bọn họ.

Thấy người này, Giang Khải lại trợn to mắt.

Người này chính là người từng gặp trong Thiên Chức, được Tô Noãn Noãn gọi là Lộ Tuấn ca ca!

“Ngươi là ai, lại dám dùng súng!” Một gã đại hán vừa sợ vừa giận nói.

Lộ Tuấn lấy ra giấy chứng nhận từ trong túi áo, một tay đưa ra, mở ra giấy chứng nhận, “Phó đoàn trưởng quân khu Giang Trung thành Lộ Tuấn, có vấn đề gì không?”

“Người của quân đội!” Mọi người khiếp sợ nhìn Lộ Tuấn.

Lộ Tuấn lạnh lùng nhìn Hoàng Đạt lăn lộn trên mặt đất, lắc đầu, “Hoàng Đạt, thật ra lúc đầu ta rất hài lòng với biểu hiện của đệ đệ ngươi, nhưng hiện tại xem ra nhân phẩm của ngươi và đệ đệ

ngươi đều có vấn đề rất lớn.”

“Ngươi cũng dám giết người trong Giang Trung thành, ngươi thật sự cảm thấy Hoàng gia các ngươi có thể một tay che trời sao?!”

Hoàng Đạt quá sợ hãi, không dám nói tiếp nữa.

“Ta đã thông báo với cảnh sát Giang Trung thành, đám người các ngươi không được phép chạy, hoặc là các ngươi có thể thử tài bắn súng của ta.”

Đúng vào lúc này, một nam tử lại đi ra từ trong góc.

Người này cao khoảng 1m75, dáng người cân đối, trên người mặc quần áo đen, đeo một cái kính râm màu đen.

Lộ Tuấn nhẹ gật đầu với người kia, người kia đã đi tới.

Chương 66 - Cành ô liu

Hắn ta không hề sợ hơn hai mươi tên đại hán này, trên người như mang theo một loại khí tràng nào đó, ung dung bình tĩnh đi thẳng đến trước mặt Giang Khải.

Giang Khải bất lực ngẩng đầu, nhìn người này.

Hắn không thấy rõ vẻ ngoài của người này, cũng không thấy ánh mắt của hắn ta.

Không có dấu hiệu nào, người kia trực tiếp ra tay!

Không ai có thể thấy rõ ràng tốc độ ra tay của hắn ta, chỉ trong nháy mắt hai tên đại hán sau lưng Giang Khải đều bị gãy xương cánh tay.

Giang Khải chỉ cảm thấy thân thể của mình rơi xuống, tiếp theo người áo đen đã dùng một tay đỡ hắn.

Hắn ta đỡ Giang Khải, trong ánh mắt nhìn chằm chằm của mọi người lại không coi ai ra gì đi về phía Lộ Tuấn.

Lúc này, Hoàng Đạt càng trợn to mắt, run giọng nói, “Siêu, Siêu phàm chức nghiệp giả!”

Trong thiên chức, sau khi chức nghiệp tăng lên cấp năm sẽ trở thành Siêu phàm chức nghiệp giả.

Nghe nói, thứ mà Siêu phàm chức nghiệp giả đưa ra hiện thực đã không chỉ là hạch thổ nữa!

Lúc đi đến bên cạnh Lộ Tuấn, người kia từ tốn nói với Lộ Tuấn, “Tiểu tử này không có gì đáng ngại.”

Nghe được câu này, Giang Khải lập tức đen mặt lại.

Các ngươi xác định ta thế này không có gì đáng ngại? Không hề cẩn thận kiểm tra một chút, ít nhất cũng phải làm siêu vi B gì đó chứ?

Sau khoảng bảy tám phút, một đống lớn cảnh sát chạy tới hiện trường, sau khi bọn họ thấy Lộ Tuấn và người áo đen đều tỏ ra sợ hãi.

“Lộ đoàn trưởng, vị kia cũng ở đây…”

“Lý cảnh trưởng, không nên hỏi thì đừng hỏi, các ngươi xử lý tốt hiện trường là được, mặc kệ những người này có bối cảnh gì đều phải xử lý theo lẽ công bằng, kết quả xử lý phải báo cáo cho quân khu, ta sẽ đích thân kiểm tra!”

Xét thấy tác dụng của quân đội trong chiến trường Thiên Chức và Thú Thần, bây giờ địa vị của quân đội cao hơn cảnh sát nhiều.

Trên thực tế, cảnh sát đã là đơn vị cấp thấp lệ thuộc vào quân đội.

“Vâng, đưa những người này đi, thu thập vũ khí làm chứng cứ, lấy cáng cứu thương khiêng người bị thương kia đi!” Lý Dương không dám lười biếng chút nào.

…

Cảnh sát đưa đám người Hoàng Đạt rời đi, Lộ Tuấn lắc đầu, “Trong loạn thế những đám tài phiệt này càng ngày càng không biết trời đất, lại dám hành hung giữa ban ngày ban mặt!”

Người áo đen từ tốn nói, “Điều này cũng không tính là gì, rất nhiều người đều tuân thủ pháp luật, chỉ là người gọi Hoàng Đạt kia sẽ không xảy ra chuyện gì, trong nhà sẽ chống đỡ giúp hắn.”

“Nhưng nói đi cũng phải nói lại địa vị của Huyền Vũ quân công không tầm thường, hiện tại bọn họ vẫn là lực lượng quan trọng nhất để đối phó Thú Thần của Hoa Hạ, cho nên muốn trừng trị Hoàng Vĩ kia cũng không đơn giản như vậy.”

Lộ Tuấn gật đầu, sao hắn ta không biết địa vị của Huyền Vũ quân công chứ, sở dĩ lúc trước tạo áp lực cho Lý Dương cũng chỉ coi là cố gắng trừng trị Hoàng Đạt với mức độ lớn nhất.

Sau khi hai người giao lưu ngắn gọn, Lộ Tuấn nhìn về phía Giang Khải, “Giang Khải, ngươi không sao chứ?”

Sắc mặt Giang Khải trắng bệch nhưng không biết nên nói mình có sao hay là không sao.

Dù sao người áo đen vừa nói mình không đáng ngại…

“Hơi đau…”

“Cơ quan nội tạng chảy máu, xương không gãy, vấn đề không lớn.” Người áo đen tuyệt đối không nể mặt Giang Khải, nói thẳng, “Lực lượng của Hoàng Đạt kia không được.”

Lần này Giang Khải cũng không nói gì được nữa.

Được, ngươi nói không sao thì không sao đi.

“Ăn viên thuốc này đi.” Người áo đen lấy ra một viên thuốc, “Có thể giúp ngươi khôi phục.”

“Ngươi tự đứng đi, ta không quen cứ ôm một nam nhân to con.” Người áo đen không khách sáo buông tay ra, Giang Khải suýt thì lảo đảo một cái.

Cũng không biết có phải viên thuốc vừa rồi có tác dụng hay không, hay là nói chuyện nghỉ ngơi khiến Giang Khải khôi phục chút sức lực, Giang Khải miễn cưỡng có thể tự đứng thẳng.

“Ngươi là… Siêu phàm chức nghiệp giả?” Giang Khải nhìn về phía người áo đen.

Người áo đen từ tốn nói, “Đúng.”

Không thể không nói, lúc này trong mắt Giang Khải có thêm chút tôn kính.

Thú Thần đang không ngừng mạnh lên, đã xác nhận dùng súng pháo giao thủ với Thú Thần sẽ rơi vào thế yếu, Siêu phàm chức nghiệp giả lại là niềm hy vọng thay đổi tình hình chiến đấu.

Đám siêu cấp cường giả Chiến Thần điện Hoa Hạ là đại diện cường đại nhất trong số bọn họ, thực lực của bọn họ ở trong hiện thực đã vượt xa người thường.

“A đúng, còn có một người cần giới thiệu với ngươi một chút.” Lộ Tuấn đột nhiên nói, “Giang Khải, đến gặp… Vệ tướng quân một chút đi.” Hắn ta nói xong khẽ nghiêng người, ánh mắt nhìn về phía ngã rẽ tối tăm.

Tướng quân… Trong lòng Giang Khải chấn động, đột nhiên ngẩng đầu nhìn theo tầm mắt Lộ Tuấn.

“Ha ha ha, Tiểu Lộ, ta còn tưởng ngươi đã quên mất ta.” Trong bóng tối vang lên mấy tiếng cười cởi mở, tiếp theo một bóng người đi ra từ trong bóng tối.

Khuôn mặt người kia cương nghị, nhìn chưa đến bốn mươi tuổi, vóc dáng tương đương với Giang Khải, ánh mắt thân thiết, hai tay chắp sau lưng, trên mặt nở một nụ cười hiền hòa.

“Thật xin lỗi, Giang Khải, lúc chúng ta đến không thấy những người kia, nếu không cũng không cho phép loại chuyện này xảy ra.”

Chương 67 - Cành ô liu (2)

Giang Khải trợn to mắt, “Ngài là…”

“Tự giới thiệu một chút, ta là quân trưởng quân khu 18 Hoa Hạ, thiếu tường Hoa Hạ, Vệ Ưng.”

“Vệ Ưng tướng quân!” Giang Khải trợn to mắt, không thể tưởng tượng nổi nhìn về phía người đến.

“Đừng đứng ngốc đó, đi, đến nhà ngươi ta sự, vừa hay ta có mấy vấn đề cần hỏi ngươi.” Vệ Ưng vừa cười vừa nói.

Lúc này trong nhà Giang Khải rất lộn xộn, một cánh cửa gỗ suýt phá hủy nhà của hắn.

Giang Khải đang đau đầu phải giải thích với đại ca và Anh Tử như thế nào.

Trong không gian nhỏ như vậy, bốn người đi vào hơi chật chội, người áo đen dứt khoát không vào, đứng ở cửa thủ vệ.

Dáng người Vệ Ưng to lớn, cùng Giang Khải ngồi vào một cái bàn nhỏ.

Lúc đầu Lộ Tuấn muốn ngồi trên giường Giang Lan nhưng cảm giác mình ngồi cao hơn lãnh đạo không thich hợp, dứt khoát đứng ở sau lưng Vệ Ưng.

Tiếp theo hắn ta lại cảm thấy cái ga giường này vướng víu, sau khi vắt tấm ga giường lên sợi dây lại chắp hai tay sau lưng, đứng thẳng người.

Giang Khải nhíu mày nhìn Vệ Ưng trước mặt, đúng lúc này Vệ Ưng lại mở miệng trước.

“Tiểu Lộ nói sau khi ngươi hoàn thành thí luyện người mới chưa báo cáo chức nghiệp của mình, cho nên ngươi không muốn để người khác biết chức nghiệp của mình?”

Giang Khải nhíu mày, trong lòng nhanh chóng xoay quanh.

Nhìn từ tình huống Hoa Hạ xuất hiện chức nghiệp mới trước đó, đám chức nghiệp giả mới đầu tiên thường sẽ bị giữ lại làm đủ loại kiểm tra để ghi chép số liệu, đặc điểm chức nghiệp, còn phải phối hợp hoàn thành đủ loại kiểm tra.

Chứ đừng nói đến, chức nghiệp của hắn đến từ tài liệu tàn khuyết.

Chắc quân đội còn có tài liệu tàn khuyết, bọn họ cáo đầu tư càng nhiều sức lực hơn để nghiên cứu mình không…

Điểm quan trọng nhất này, chức nghiệp này của hắn chưa có chức nghiệp tiếp theo, một khi lộ ra, liệu Hoàng gia có càng không kiêng dè trả thù hắn không?

Suy nghĩ xong, Giang Khải nói, “Đúng.”

Vệ Ưng cũng không tức giận, cười hỏi, “Vậy bây giờ ngươi có bằng lòng nói cho ta biết không?”

Giang Khải cau mày, hiện tại đối phương lại đặt câu hỏi trực tiếp.

Thấy Giang Khải đang do dự, Lộ Tuấn đứng bên cạnh lời lẽ sâu xa nói, “Giang Khải, ngươi cần phải hiểu rõ lại trả lời, ngươi có thể lựa chọn không nói cho chúng ta biết, đây là sự tự do của người chơi nhưng làm như vậy rất có thể ngươi sẽ đánh mất một cơ hội tiến vào quân đội!”

“Thủ trưởng rất thưởng thức biểu hiện của ngươi trong thí luyện người mới!”

Giang Khải trợn to mắt, trong đầu vang lên ong ong.

Lời nói của Lộ Tuấn đã thể hiện rõ cho Giang Khải biết, bọn họ cố ý kết nạp Giang Khải vào quân đội, đối với bên quân đội, bọn họ rất ít tiếp nhận lực lượng dân chúng!

Quân đội là thế lực tiến vào Thiên Chức sớm nhất, tuy trong lúc ấy bọn họ gặp phải thử thách hoàn tới mới, có thể nghĩ đến độ khó, nhưng một mặt khác bọn họ cũng là nhóm đầu tiên lấy được tài nguyên.

Năm năm trôi qua, bây giờ dù là quốc gia nào trên quốc tế, quân đội tuyệt đối là sự tồn tại độc nhất áp đảo tất cả thế lực công hội!

Gia nhập vào quân đội có nghĩa đã tìm được chỗ dựa lớn nhất!

Có chỗ dựa là quân đội, Hoàng gia muốn động đến mình cũng khó khăn!

Vệ Ưng cũng không nóng nảy, vẫn nở nụ cười nhìn Giang Khải, hắn ta biết lúc này cần cho Giang Khải đủ thời gian cân nhắc.

Suy nghĩ hồi lâu, cuối cùng Giang Khải mở miệng.

“Cảm ơn ý tốt của Vệ tướng quân và Lư đại ca, nhưng ta vẫn không muốn công bố chức nghiệp của ta.”

Vệ Ưng khẽ nhíu mày, điều khiến hắn ta bất ngờ là hắn ta đã đưa ra điều kiện hấp dẫn như vậy, Giang Khải vẫn từ chối.

Đối với bình dân, gia nhập Thiên Chức là vì thay đổi vận mệnh, vậy hiện tại cơ hội thay đổi số phận đã đặt ở trước mặt hắn, hắn lại từ bỏ?

Quân đội rất ít chủ động tiếp nhận lực lượng dân chúng, hiếm lắm mới tiếp nhận một lần, kết quả lại bị từ chối…

Lộ Tuấn bội nói, “Giang Khải, ngươi phải suy nghĩ cho kỹ, thứ cho ta nói thẳng, trừ khi ngươi gia nhập quân đội, nếu không người Hoàng gia sẽ không từ bỏ ý đồ.”

Giang Khải đang muốn mở miệng, Vệ Ưng đã vung tay lên, cười nói, “Giang Khải, không cần vội đưa ra quyết định, ta có thể cho ngươi thời gian một tháng để suy nghĩ.”

“Ta có thể đảm bảo nếu ngươi đạt được yêu cầu của quân đội, vậy đãi ngộ của ngươi sẽ không ít, ta nghĩ ngươi cũng rất muốn nhanh chóng để ca ca ngươi được chữa trị, thậm chí để muội muội của ngươi được đổi một trường học mới.”

Vệ tướng quân lại biết việc của đại ca và tam muội, điều kiện do hắn ta đưa ra lại khiến Giang Khải do dự.

Sau sự cân nhắc ngắn ngủi, Giang Khải lại lên tiếng.

“Ta vẫn không muốn gia nhập quân đội.”

…

Sau khi rời khỏi nhà Giang Khải, Lộ Tuấn bước nhanh đuổi theo Vệ Ưng.

“Thủ trưởng, chúng ta đã nói đến mức này, hắn lại còn từ chối, rốt cuộc hắn nghĩ như thế nào?”

“Dù hắn cũng là chức nghiệp Võ đồ cũng không thể ngông cuồng như thế!”

Vệ Ưng mỉm cười, quay đầu nhìn về phía người áo đen bên cạnh, “Tiểu Hắc, ngươi cảm thấy thế nào?”

Chương 68 - Từ chối

Người áo đen bên cạnh từ tốn nói, “Không biết, không quen hắn.”

Vệ Ưng không nhịn được bật cười, “Điều này cũng là lời thật, gia cảnh của tiểu tử kia nghèo khó, mười ba năm trước hắn theo ca ca đến Giang Trung thành, những năm qua không biết đã chịu bao nhiêu đắng cay, sẽ không dễ tin tưởng người khác.”

“Loại người này rất dễ có một suy nghĩ, dựa vào người khác không bằng dựa vào bản thân!”

“Nhưng hắn không biết, lực lượng một người có hạn, muốn nghịch chuyển càn khôn thì không thể dựa vào một người.” Nói xong, ánh mắt Vệ Ưng sâu thẳm nhìn về phía chân trời, trên bầu trời xuất hiện một đường vòng cung có khó tìm kiếm được vào ban ngày.

Vệ Ưng khẽ than thở một tiếng, “Phần lớn dân chúng chỉ quan tâm đến vận mệnh của mình, về điểm này cũng không có gì đáng trách, nhưng thật sự không biết Quỷ Tinh Thú Thần, kết quả của loạn thế này không phải dùng lực lượng một người có thể phá được!”

…

Sau khi đám người Vệ tướng quân rời đi, một mình Giang Khải đối mặt với căn nhà lộn xộn, rất lâu cũng không có cách nào sắp xếp lại.

Ngày hôm nay đã xảy ra rất nhiều chuyện, thông qua thí luyện người mới, đánh giết Hoàng Vĩ logout, Hoàng Đạt trả thù, nhân vật cấp thủ lĩnh trong quân đội tự đến nhà ném ra một cành ô liu…

Sự thay đổi liên tục khiến Giang Khải cảm thấy hơi hoảng hốt.

Ngồi ngây ngốc một lúc lâu, lúc này Giang Khải mới lấy lại tinh thần đứng dậy, chịu đựng cơn đau dọn dẹp căn phòng.

Chỉ là cửa gỗ bị đá ra một cái lỗ lớn, cần phải sửa chữa cẩn thận mới được.

Bận rộn hai giờ, Giang Anh còn chưa về nhà.

Giang Khải rất muốn gặp muội muội nhưng sợ muội muội thấy dáng vẻ mình bị thương, suy nghĩ rồi để lại một tờ giấy nói cho đại ca và muội muội biết mình đã thông qua thí luyện người mới, đề phòng người Hoàng gia liền rời nhà.

Lúc đi ngang qua nhà Viên Trụ, Giang Khải phát hiện trong nhà Viên Trụ không có ai.

Người thần bí cho hắn ta tài liệu Võ đồ không ở đó, Trụ Tử cũng chưa về nhà, Giang Khải chỉ có thể đến cửa đăng nhập một mình.

Trải qua chuyện ngày hôm nay, chắc người Hoàng gia sẽ ngoan ngoãn một khoảng thời gian nhưng cũng không ngoan ngoãn quá lâu, hắn chắc chắn phải nắm bắt thời gian kiếm tiền khám bệnh cho ca ca trước.

Chờ Giang Khải đến đại sảnh cửa đăng nhập số 18, một bóng dáng khổng lồ lao đến từ nơi rất xa.

“Khải, đi theo ta!” Viên Trụ đi đến trước mặt Giang Khải, túm lầy Giang Khải đi ra ngoài đại sảnh.

Trong lúc lôi kéo, Giang Khải thấy trên cổ tay Viên Trụ có thêm một chiếc đồng hồ.

Tên này mua đồng hồ số liệu từ lúc nào?

Hai người tìm một chỗ vắng vẻ dừng lại.

“Trụ Tử, bọn họ tìm ngươi làm gì?” Giang Khải hỏi thăm trước tiên.

“Bọn họ hỏi chúng ta thông qua thí luyện thế nào, chức nghiệp của ta, thiên phú, kỹ năng… Còn hỏi về ngươi nhưng ta không nói, ta chỉ kể tóm tắt quá trình chiến đấu của ngươi, ta chỉ nói ngươi không phải chức nghiệp chiến đấu.” Viên Trụ nói.

“Sau đó thì sao?”

“Bọn họ không hỏi việc có liên quan đến ngươi, chỉ nói bọn họ đã

có người đi tìm ngươi, nhưng bọn họ mời ta gia nhập quân đội!" Viên Trụ nói.

"Ngươi đồng ý?"

"Điều này còn phải nghĩ sao, đương nhiên đồng ý." Viên Trụ trợn to mắt như nghe được một vấn đề kỳ quái, "Ta còn đề cử ngươi với bọn họ, ta nói ngươi là đội trưởng của chúng ta, lần này có thể thông qua thí luyện người mới chủ yếu là công lao của ngươi."

"Bọn họ không phải người đi tìm ngươi sao?" Viên Trụ vội kêu lên.

Giang Khải cười lắc đầu, bọn họ thật sự đã đi tìm mình còn thuận tiện cứu hắn một mạng.

"Tìm, nhưng ta không muốn gia nhập." Giang Khải nói.

"A? Vì sao!" Viên Trụ không thể tin nổi nhìn Giang Khải.

Giang Khải bất đắc dĩ lắc đầu, "Nếu chức nghiệp của ta là Võ đồ, ta cũng sẽ gia nhập nhưng ta là Dân cờ bạc."

"Chức nghiệp mới càng được bọn họ coi trọng." Viên Trụ không hiểu nói.

"Có lẽ ngay từ đầu là vậy, nhưng sau khi bọn họ không tìm thấy chức nghiệp sau đó của ta, sẽ biết chức nghiệp của ta không có con đường phát triển, sau cùng từ bỏ ta." Giang Khải lắc đầu, "Lúc chức nghiệp Tửu quỷ vừa xuất hiện cũng nhận được sự chú ý của bên chính phủ nhưng sau đó thì sao, sau khi chứng minh chức nghiệp Tửu quỷ không có tiền đồ, ngươi xem tình cảnh hiện tại của chức nghiệp Tửu quỷ đi."

"Dù hiện tại bọn họ thể hiện ra rất nhiều thành ý đều không thay đổi được kết cục sau cùng, điều này căn bản không phải việc mà một hai người có thể quyết định."

"Hơn nữa, một khi gia nhập quân đội, hành động của ta phải dựa theo yêu cầu của bọn họ, tất cả thu thập của ta phải báo cáo với cấp trên, ta không muốn để người khác quyết định vận mệnh của ta!"

Viên Trụ cau mày nghe Giang Khải giải thích, cuối cùng hắn ta đã hiểu vì sao Giang Khải lại từ chối lời mời của quân đội.

Quân đội sẽ không lãng phí tài nguyên, dùng để bồi dưỡng một chức nghiệp giả không có tiền đồ.

Giang Khải không muốn để bên chính phủ quyết định tương lai của Dân cờ bạc!

Chương 69 - Từ chối (2)

“Thế nhưng… Ngươi cũng biết lực lượng của Huyền Vũ công hội, ngoại trừ quân đội, trong khu 18 có ai dám chọc bọn họ? Đến lúc đó, e rằng không có tổ chức nào dám nhận ngươi, thậm chí không có ai tổ đội với ngươi!”

Giang Khải lắc đầu, hắn đã nghĩ đến cục diện này, vốn hắn còn muốn tổ đội với Viên Trụ nhưng hắn không ngờ Viên Trụ đã là người của quân đội.

“Không có tổ đội thì không có đi, đúng, nếu ngươi là người của quân đội vậy ngươi…”

“Bọn họ phân chia ta đến một tiểu đội ba người, tính cả ta là bốn người, thực lực đều rất mạnh. Ta đưa ra yêu cầu với bọn họ, một khi ngươi gia nhập vào quân đội nhất định phải cùng tổ đội với ta, vừa hay là năm người, vốn bọn họ đã đồng ý nhưng ta không ngờ ngươi… Ngươi không đồng ý.” Viên Trụ nói xong lại cúi đầu, cảm xúc rất sa sút.

Giang Khải biết tên này cũng không ngờ mình sẽ từ chối gia nhập quân đội, dù sao đây là cơ hội hiếm thấy, ai không muốn nắm chắc.

Thấy huynh đệ buồn bã, Giang Khải mỉm cười, vỗ một phát vào lưng Viên Trụ, “Không phải vậy rất tốt sao, có người dẫn ngươi tránh việc ngươi bị ta bỏ xa đẳng cấp.”

“Trụ Tử, mặc kệ chúng ta ở tổ chức nào, chúng ta đều là huynh đệ tốt!”

“Khải… Nếu không, ta đi nói chuyện với bọn họ, ta không muốn vào quân đội nữa.”

“Ngu ngốc, ngươi không giống ta, gia nhập quân đội chắc chắn là lựa chọn tốt nhất với ngươi, đừng vờ ngớ ngẩn nữa.”

“Vậy ngươi phải làm sao, chẳng lẽ ta phải nhìn ngươi một thân

một mình sao?”

“Ai nói ta sẽ một thân một mình hả? Chẳng lẽ tất cả tổ chức đều sợ Huyền Vũ công hội sao? Biết đâu ta có thể tìm được một công hội lớn chứ!” Giang Khải cười nói, “Ngược là ngươi đó, dù ngươi vào quân đội, thỉnh thoảng chúng ta cũng có thể tổ đội, nhớ kỹ lúc đối mặt với người khác đừng tỏ ra nhát gan như vậy, làm thế người khác càng muốn bắt nạt ngươi.”

Vành mắt Viên Trụ đỏ bừng, nhiều năm qua vẫn là Giang Khải dẫn theo mình.

“Được, ta đi đây, ta không phải người trong quân đội các ngươi, không cần tuân thủ nhiều quy củ của các ngươi, gia muốn tới thì tới, muốn đi thì đi!” Nói xong, Giang Khải quay người lại tiến vào đại sảnh cửa đăng nhập.

Lúc rời đi, vàng mắt Giang Khải hơi khô khốc thế là bước nhanh hơn.

Đi đến trước Truyền tống trận, Giang Khải tìm Tô Lam Lam xác nhận mình là người mới, có thể không cần xếp hàng đăng nhập.

Tô Lam Lam liếc nhìn Giang Khải, khẽ hừ một tiếng, “Nói thật ra hơi thất vọng với ngươi, không ngờ ngươi lại từ chối điều kiện mê người như thế, không biết ngươi nghĩ như thế nào.”

Giang Khải suy nghĩ một chút liền biết nữ nhân này chắc chắn biết việc xảy ra trước đó.

“Vậy anh hùng can đảm của chúng ta đã chuẩn bị kỹ càng, một thân một mình đơn đấu Quỷ Tinh sao?” Giọng điệu Tô Lam Lam hơi chua như cười mà không phải cười nhìn về phía Giang Khải.

“Ta đoán trừ khi ngươi luôn trốn ở khu vực an toàn, nếu không khoảnh khắc ngươi bước ra khu vực an toàn, chúng ta sẽ gặp lại.

Ý của Tô Lam Lam là, chẳng mấy chốc Giang Khải sẽ tử vong logout!

Giang Khải cười lạnh một tiếng, “Có đúng không, không bằng chúng ta đến đánh cược một lần.”

“Ồ? Ngươi muốn đánh cược gì với ta?”

“Cược ta chẳng những rời khỏi khu vực an toàn, trong vòng thời gian một tháng ta còn kiếm lời 800 ngàn liên minh tệ!”

Tô Lam Lam hơi híp mắt lại.

Trước đó nàng nhìn Giang Khải, nhiều nhất cũng chỉ thấy đây là một người mới thực lực xuất sắc nhưng cuối cùng vẫn chỉ là người mới, bây giờ nàng lại có thể cảm nhận được áp lực cùng cấp.

“Ngươi đang nằm mơ đi!” Tô Lam Lam tức giận nói.

Giang Khải hừ lạnh một tiếng, “Chỉ sợ có người ngay cả nằm mơ cũng không dám! Tiền đặt cược… Là lời xin lỗi của ngươi!” Nói xong, Giang Khải dứt khoát bước vào cửa đăng nhập.

Nhìn bóng dáng Giang Khải biến mất trong cửa đăng nhập, Tô Lam Lam giận không có chỗ phát tiết.

Không phải nàng cũng suy nghĩ cho Giang Khải sao, kết quả tên này căn bản không nhận còn ngông cuồng như thế!

Vì phần thưởng của Giang Khải, Noãn Noãn còn từng vặn hỏi mình vì sao thành tích của hắn tốt như vậy, kết quả lại cho một món vũ khí vô dụng như thế.

Đối với điều này, lời giải thích của Tô Lam Lam là vì quá coi trọng hắn, muốn nhận hắn vào quân đội nên cố ý cho hắn món trang bị giá cả không cao, chỉ cần hắn gia nhập quân đội lập tức có thể đổi lấy vũ khí phù hợp ngang cấp.

Lần này Lộ Tuấn đi chiêu mộ, còn do lão đại tự mình xuất hiện, thật sự cho Giang Khải đủ mặt mũi.

Kết quả nghe Lộ Tuấn nói, còn chưa nhắc đến việc đổi vũ khí, Giang Khải đã trực tiếp từ chối bọn họ.

Điều này khiến Tô Lam Lam luôn tôn kính Vệ Ưng cũng khó tránh khỏi hơi bực dọc với Giang Khải.

“Thôi đi, còn chưa từng thấy ai ngông cuồng như thế, còn cược với ta! Ta sợ ngươi thua cả quần!” Tô Lam Lam hung hăng nói.

“Noãn Noãn còn nói tên này là người rất tốt, ta lại không cảm nhân được!”

…

Chương 70 - Cô lập

Theo một cảm giác choáng váng rất nhỏ, sau khi tầm mắt Giang Khải khôi phục bình thường đã thấy lúc này mình đang đứng trên quảng trường khu truyền tống trong thành chính khu 18 rộng lớn.

Quay lại nơi này, bên cạnh hắn không còn Hạ Đào dẫn đường, không còn đồng bạn Viên Trụ và Tô Noãn Noãn.

Nhìn người đi đường xung quanh không ngừng biến mất hoặc xuất hiện trước Truyền tống trận, Giang Khải hít sâu một hơi, cất bước rời khỏi khu truyền tống.

Đi đến một ngã ba đường, Giang Khải nhìn cột mốc đường một chút.

Trước mặt có ba ngã rẽ, chia ra đến khu công hội, khu giao dịch, khu mạo hiểm.

Sau khi Giang Khải nhớ kỹ vị trí đã đi đến khu giao dịch trước.

Sau khi tiến vào khu giao dịch, Giang Khải phát hiện hai bên đường là đủ loại cửa hàng.

Tiệm vũ khí, tiệm trang bị, tiệm bảo cụ, tiệm dược liệu, phòng đấu giá, thậm chí còn có tiệm thú cưng, tiệm tạp hóa, còn có cả điện nước, khách sạn, nhà hàng, đơn giản cần cái gì có cái đó.

Người trong khu giao dịch nhiều hơn khu đăng nhập gấp bội, trên người bọn họ mặc đủ loại quần áo, cũng không đeo vũ khí, chắc đã thu vũ khí về hình thái tấm thẻ, đi qua đi lại giữa các cửa hàng.

Ngay cả Binh lính cũng không cần mặc quần áo chức nghiệp thống nhất trong quá trình mạo hiểm, bởi vậy rất khó phán đoán chức nghiệp của bọn họ từ cách ăn mặc.

Ngược lại trên người Giang Khải chỉ có một chiếc quần đùi lại có vẻ kỳ lạ, thu hút rất nhiều ánh mắt.

Đương nhiên, đối với những người chơi gài dặn kinh nghiệm, mỗi

tháng đều có người mới gia nhập, cũng không thấy ngạc nhiên với thân phận của Giang Khải.

Chủ yếu vẫn nhìn trộm thân hình của hắn…

Cuối cùng Giang Khải vẫn hơi lúng túng, tìm một tiệm trang bị gần đó đi vào.

Tiệm trang bị này có quy mô tầm trung, dáng vẻ hơn ba mươi mét vuông, từ trên xuống dưới có hai tầng.

Bên trong có mấy khách hàng đang xem xét trang bị do nhân viên cửa hàng bày ra.

“Soái ca, ta nói cho ngươi biết, cái áo khoác này được chế từ da Phục địa hổ, phẩm chất cấp 2 phẩm chín, dung hợp huyết hổ, gia tăng 8 điểm phòng ngực, 26 điểm lực lượng, 11 điểm nhanh nhẹn, còn có hiệu quả đặc biệt rất mạnh mẽ.”

“Giá cả rất rẻ, chỉ cần 7000 tinh tệ hoặc là 7 vạn liên minh tệ.”

“Mỹ nữ, ngươi xem cái quần này được chế từ Bát mục chu ti, cực kỳ dẻo dai, tăng 6 điểm phòng ngự đâm xuyên, ngươi nhìn tay nghề thủ công này, hoa văn này, hình thức này, chỉ cần 19000 tinh tệ!”

Nghe những nhân viên cửa hàng xung quanh báo giá, Giang Khải kinh hồn bạt vía.

Khá lắm, một món trang bị cũng hơn mấy vạn, thậm chí mấy chục vạn liên minh tệ!

Nhưng trang bị nơi này lại là cấp 2!

Đúng lúc này, một nữ tử trẻ tuổi đi đến trước mặt Giang Khải, nàng mỉm cười với Giang Khải, “Người mới, chúc mừng ngươi thông qua thí luyện, ta tên Vi Vi, rất vui được phục vụ ngươi, xin hỏi ngươi cần cái gì?”

Giang Khải nói, “Các ngươi có thu vũ khí không?”

“Có thu.”

Giang Khải thở phào một hơi, “A, vậy ta muốn bán mấy món vũ khí, ngoài ra còn mua một bộ quần áo… Bình thường một chút.”

Nữ tử mỉm cười, “Được, vậy mời đi theo ta.”

Nữ tử dẫn Giang Khải lên tầng hai.

Lúc này Giang Khải mới phát hiện tầng hai là từng căn phòng do bình phong ngăn cách.

Nữ tử đưa Giang Khải vào một căn phòng, hai người ngồi đối diện nhau cách một cái bàn dài.

“Có thể bày ra món đồ mà ngươi muốn bán không.” Trên mặt Vi Vi nở một nụ cười chuyên nghiệp.

Giang Khải lấy ra những tấm thẻ tịch thu được từ chỗ Người nhập cư trái phép trước đó, bày ra từng tấm thẻ một.

Nữ tử lại dùng đồng hồ của mình đối chiếu mỗi một loại vũ khí.

“Tất cả mười chuôi đều là vũ khí bình thường không có phẩm cấp, ta sẽ báo giá cho ngươi mười chuôi 800 tinh tệ, cũng chính là 8000 liên minh tệ.”

Tô Noãn Noãn đã kiểm tra giá tiền dao găm cắt da là 900 liên minh tệ, giá cả mười món vũ khí cũng khoảng 9000.

Đối phương chỉ kiếm lời một chút cũng không tính quá đen tối.

“900!” Giang Khải kiên quyết nói.

Nữ tử mỉm cười, “Soái ca, 900 không thu được, chúng ta mở tiệm cũng phải kiếm tiền đúng không, nhân công, thuê cửa hàng đều cần tiêu tiền.”

“Thật ra khu 18 có quy định, người mới dưới cấp 20 mua bán đồ vật có thành giao hay không chúng ta mặc kệ, nhưng chúng ta không thể từ chối, giá cả chắc chắn phải rõ ràng hợp lý, cũng coi như khu 18 chúng ta quan tâm người mới, nếu không chúng ta căn bản không muốn thu những thứ này của ngươi.”

“Vì không kiếm được tiền.”

Mặc dù lời nói của nữ nhân khó nghe nhưng nhìn từ việc buôn bán ở dưới lầu, thật ra lời của nàng cũng là nói thật.

Giang Khải cảm thấy nữ nhân này khá thành thật, cũng không do dự nữa, “Vậy được, các ngươi có loại quần áo nào mà ta có thể mặc không, không cần thuộc tính gì.”

“Có! Tiệm của chúng ta ở gần Truyền tống trận, mỗi tháng đều có người mới đến mua quần áo, cho nên đặc biệt chuẩn bị một số quần áo bình thường không có thuộc tính.”

Chương 71 - Cô lập (2)

Nữ nhân này điều khiển đồng hồ bắn ra hình chiến của bốn năm bộ quần áo, bao gồm áo, quần, giày chậm rãi chuyển động, phía dưới còn đánh dấu giá của mỗi bộ quần áo.

Đôi mắt Giang Khải nhìn thoáng qua, giá cả số quần áo không có thuộc tính này cũng phải hai ba trăm tinh tệ, cộng lại cũng là hai ba ngàn liên minh tệ.

Số tiền kia là một khoản tiền lớn với gia đình Giang Khải.

“A đúng rồi, nơi này còn có quần áo chức nghiệp cơ bản nhưng giá cả khá cao, muốn xem chút không?” Nữ nhân nhắc nhở một câu.

“Không cần, ta chọn một bộ trong số này đi.” Giang Khải nhìn một chút, chỉ một bộ quần áo thể thao màu xám tro nhạt nói, “Bộ này đi.”

Hắn rất thích phong cách vận động, hơn nữa hắn cũng sẽ mặc bộ quần áo này để chiến đấu, tất nhiên phải rộng rãi một chút.

“Được rồi, còn cần trang bị có thuộc tính không?”

“Không cần.” Giang Khải ngắn gọn đáp.

Một bộ quần áo này 280 tinh tệ, Giang Khải bán đồ được 800, cuối cùng Giang Khải kiếm lời được 520 tinh tệ từ chỗ này.

Sau khi rời khỏi cửa tiệm, Giang Khải đã mặc bộ quần áo này vào.

Tuy trên đường đi không quá nổi bật nhưng ít ra tốt hơn trần truồng.

“Một bộ quần áo không có thuộc tính phải hơn hai ngàn, quần áo nơi này còn đắt hơn trong hiện thực.” Giang Khải lắc đầu, nhưng nghĩ lại Giang Khải cũng tỏ ra mong đợi, “Nhưng nếu ta có thể đánh được một số tài liệu, giá cả cũng không thấp!”

Rời khỏi khu giao dịch, Giang Khải lại tiến về khu công hội.

Vừa đi đến trước khu công hội, Giang Khải đã chú ý đến có rất nhiều ánh mắt đang nhìn mình chằm chằm.

Hắn nhìn theo tầm mắt của đối phương phát hiện trên quần áo của bọn họ thêu hai chữ "Huyền Vũ".

Có người dựa vào trên cây cột như cười mà không phải cười nhìn hắn, dường như đang chờ hắn làm trò cười cho thiên hạ.

Giang Khải hơi híp mắt lại, xem ra đám người Hoàng Đạt đã hành động.

Chuyện cho đến bây giờ còn ôm suy nghĩ gia nhập công hội nào đó, e rằng chỉ tự rước lấy nhục.

Nghĩ đến đây, Giang Khải trực tiếp quay đầu, đi thẳng đến khu mạo hiểm.

Thấy Giang Khải trực tiếp rời đi, mấy người đang theo dõi lại hơi ngạc nhiên, có mấy người nhanh chóng chạy đến sâu bên trong khu công hội, không biết có phải trở về báo cáo tình huống hay không.

Cái gọi là khu mạo hiểm thật ra là chuẩn bị cho các người chơi mạo hiểm.

Ở đây có rất nhiều người đã đổi sang trang phục chiến đấu, hộ giáp thuộc tính, cũng có người cầm đủ loại vũ khí.

Ở chỗ này có ít nhất mấy ngàn người đang tụ tập, có người đang đợi đồng đội chạy đến, có đội trưởng thúc giục đội viên kiểm tra trang bị, dược phẩm của mình, cũng có đội ngũ đứng ở đằng đó nghiên cứu bản đồ, ồn ào thảo luận.

Nhưng nơi này có mấy ngàn người, hơn trăm đội ngũ lại không có một đội ngũ nào chiêu mộ đồng đội.

Ở trong Thiên Chức, đi săn cực kỳ nguy hiểm, tử vong lại rất chân thật, dưới tình huống bình thường không có ai giao sinh tử của mình cho một người xa lạ.

Điều đáng nhắc đến là, Giang Khải vẫn nhạy bén phát hiện người

của Huyền Vũ công hội ở trong đám đông.

“Thật sự là có ở khắp mọi nơi!” Giang Khải hơi híp mắt lại, hắn đột nhiên nhớ đến câu nói của nữ huấn luyện viên kia.

Chuẩn bị kỹ càng đi đơn đấu Quỷ Tinh sao?

Xem ra nàng thật sự không lừa mình.

Nghĩ đến đây, ánh mắt Giang Khải trở nên nóng rực.

“Đơn đấu đúng không, vậy thì đến thôi!”

Xuyên qua từng đám đội ngũ đang chuẩn bị, Giang Khải một thân một mình đi qua cửa nam thành chính khu 18!

Là một thành chính vừa được xây dựng vào bốn tháng trước, khu 18 vẫn có một vài dã thú xuất hiện, chỉ là số lượng rất ít, hơn nữa rất bí ẩn.

Giang Khải không muốn lãng phí thời gian đi tìm kiếm những dã thú lẻ tẻ này, đi thẳng đến biên giới khu vực an toàn.

Sau khi đi ra ngoài từ cổng nam thành chính, đi khoảng nửa canh giờ có thể đến biên giới khu vực an toàn.

Từ xa Giang Khải đã thấy rất nhiều bóng người đang di chuyển.

Doanh địa đếm không hết, không quan tâm địa hình, phân bố dày đặc.

Chân núi, sườn núi, đỉnh núi, trên đường, ven hồ, tính toán đơn giản có lẽ có hơn vạn doanh địa phân bố ở đây, tạo thành một khu vực rộng hơn năm mươi mét, dài đến mấy ngàn mét.

Giang Khải không khỏi nhớ đến Hạ đại ca, đại quân khai hoang thật sự cũng không ở trong thành chính!

Đây chỉ là đội ngũ khai hoang phía nam khu 18, toàn bộ khu 18 ở phía tây nam Hoa Hạ thành, nhiệm vụ của bọn họ là phát triển lãnh địa về phía tây nam, lúc này Giang Khải chỉ thấy một góc núi băng của phòng tuyến bên ngoài khu 18 mà thôi.

“Đây chính là khai hoang Quỷ Tinh!” Quy mô to lớn như thế không khỏi khiến Giang Khải cảm thấy trong lòng xuất hiện một đám lửa.

Cho đến lúc này, lần đầu tiên hắn cảm nhận được sự rầm rộ khi khai phá Quỷ Tinh!

Che giấu tâm tình kích động trong lòng, Giang Khải đi vào dây an toàn sau cùng của khu vực an toàn.

Ở khoảng cách gần, Giang Khải quan sát được càng nhiều tin tức hơn, đây đều là thứ không có trên mạng.

Chương 72 - Dây an toàn sau cùng

Trong một doanh địa nào đó, một tiểu tỷ tỷ đã chữa trị vết thương giúp đồng đội, trước ngực đồng đội kia có ba vết thương sâu đủ thấy xương, cắt nghiêng qua trước ngực, kéo dài đến thắt lưng bên phải.

Lúc vị tiểu tỷ tỷ kia xử lý vết thương, đại nam nhân cao lớn thô kệch kia vì tránh kêu ra tiếng, trong miệng còn cắn một cây gỗ ngắn.

Trong đội ngũ vẫn còn có đồng đội đang chờ trị liệu.

Ở một bên khác của doanh địa, một tiểu đội trang bị đầy đủ khoảng mười mấy người đang bận rộn dựng doanh địa mới.

Một tiểu tử trẻ tuổi trong số đó cắm một tấm bảng hiệu ở trước doanh địa, trên bảng viết “Hiên Viên công hội – doanh địa tiểu đội Tu La”.

Lúc này Giang Khải mới phát hiện trước mỗi một doanh địa đều có tấm bảng này.

Trong như bảng số phòng, phần lớn đều là tên công hội phía trước, tên tiểu đội ở phía sau.

Giữa mỗi một doanh địa đều có khu vực đi lại, người của mấy doanh địa gặp mặt ở đó như đang tiến hành một loại giao dịch nào đó.

Ngoại trừ thành viên của mỗi tiểu đội, nơi này còn có một nhóm người mặc quần áo chức nghiệp Binh lính tuần tra ở giữa doanh địa.

Chắc bọn họ là người của quân đội phụ trách quản lý trị an nơi này, đồng thời cũng phải chú ý tình huống dã thú xung quanh.

Dù sao, nơi này không chủ là dây an toàn sau củng mà còn là tiền tuyến!

Ở đoạn dây an toàn này đều phân bố một số kiến trúc, số lượng rất nhiều, kích cỡ không chênh lệch với tạp hóa ở khu ổ chuột nhiều, dáng vẻ chỉ mấy mét vuông, cao hơn hai mét.

Kiến trúc vuông vức, khung cửa ở hướng bắc nhưng không có ván cửa, bên cửa có người trấn giữ, phía nam căn phòng còn có một cái cửa sổ vuông vức.

Xuyên qua cửa sổ mơ hồ có thể thấy trong bên trong đặt một loại xe nỏ cỡ lớn nào đó.

Ngoại trừ kiến trúc cỡ nhỏ kia, thỉnh thoảng có có một số căn phòng lớn hơn, trên phòng treo bảng hiệu viết “Giao dịch khai hoang – Trạm tiếp tế khẩn cấp”.

Hai bên trái phải trạm tiếp tế đều mở một cửa sổ, chia ra phụ trách “giao dịch” và “tiếp tế”, hai bên cửa sổ có người trông coi, bên trong còn có người chuyên phụ trách.

Giang Khải chú ý đến trong một số doanh địa, thành viên tiểu đội sẽ cầm một tấm bản đồ, mấy người vây quanh bản đồ bàn tán như đang thảo luận tuyến đường mạo hiểm.

Trên tay Giang Khải lại không có loại bản đồ này.

Nghĩ đến đây, Giang Khải đi đến một trạm giao dịch tiếp tế, trên trạm giao dịch tiếp tế này vết “Trạm tiếp tế số 27”.

Ở cửa số giao dịch chủ yếu tiến hành giao dịch vật phẩm bình thường lấy được trong lúc mạo hiểm, có người lấy được đồ vật khá thường gặp dứt khoát bán đi ở chỗ này, dù giá cả không cao nhưng cũng may giảm bớt rất nhiều rắc rối.

Trạm tiếp tế thì cung cấp một số món đồ nhất định phải dùng trong lúc chiến đấu.

Chắc bản đồ được bán ở trạm tiếp tế, Giang Khải đi vào cửa sổ tiếp tế.

Hai bên cửa sổ tiếp tế có hai tên đại hán đang đứng, bọn họ chỉ nhìn thoáng qua Giang Khải cũng không có hành động gì khác.

Một nữ tử hơn hai mươi tuổi ngồi trong cửa sổ, vẻ ngoài bình thường, lúc này đang cúi đầu sắp xếp rất nhiều thẻ bài trên bàn.

Nàng nhanh chóng chú ý đến trước cửa sổ có người, ngẩng đầu lên, "Chào ngươi, cần gì?"

"Bản đồ."

"Được, 50 tinh tệ."

Giang Khải đưa tay trái đến, đối phương dùng đồng hồ quét qua đồng hồ của Giang Khải, ting một tiếng hoàn thành giao dịch.

"Tin tức bản đồ đã truyền đến đồng hồ của ngươi, hiện tại bản đồ bao gồm bốn khu vực đã xác minh, Trục Lộc lĩnh, Quốc Vương cốc, Thái Bình sơn đạo, Hôi Tẫn bình nguyên, hiện tại chưa có tin tức bản đồ khu vực khác, thực lực không đủ đề nghị đừng tiến vào."

Giang Khải gật đầu, "Cảm ơn, ta đã biết… Đúng, chỗ ngươi có túi thẻ không?"

"Có, ngươi muốn túi thẻ lớn đến mức nào?"

"Có thể giới thiệu không?"

Vốn nữ nhân hơi mất kiên nhẫn, nhưng nhìn thoáng Giang Khải thấy hắn vẫn còn trẻ lại kìm nén tính tình.

"Túi thẻ cỡ nhỏ có thể nén 500 tấm thẻ vật phẩm thành độ dày một tấm, giá cả 200 tinh tệ, cỡ trung có thể nén 1000 tấm, giá cả 2000 tinh tệ, cỡ lớn có thể nén 5000 tấm, giá cả hai vạn tinh tệ."

"Tất cả túi thẻ đều có chức năng tự động sắp xếp, lúc rút ra tấm thẻ có thể phân biệt yêu cầu của ngươi."

"Chàng trai, ta thấy đây là lần đầu tiên người đi ra ngoài khu vực an toàn đi, thật ra, nếu không phải tiểu đội đặc biệt có thực lực cao cấp, trên cơ bản không cần đến túi thẻ, một lần đi săn có thể

săn giết mười mấy con dã thú đã là không tệ, mỗi người cầm mấy tấm thẻ vật phẩm cũng không chiếm bao nhiêu diện tích.” Nữ nhân tốt bụng nhắc nhở.

Giang Khải suy nghĩ, hắn vẫn cần chức năng tự động sắp xếp này, lúc trước trên tay cầm hơn một trăm tấm thẻ mãi không tìm được thẻ xác Vô ảnh lang cũng quá lúng túng.

Tốt nhất vẫn mua sẵn một cái túi thẻ.

Trên người còn 470 tinh tệ, Giang Khải cắn răng một cái, nói, “Mua cái cỡ nhỏ đi.”

Nữ nhân thấy Giang Khải không nghe lời khuyên cũng không nói gì, sau khi thu tiền đưa một cái túi tiền cho Giang Khải.

Chương 73 - Đoán mệnh miễn phí

“Ngươi đặt túi thẻ ở vị trí thuận tay, nó có thể dung hợp với quần áo của ngươi, ngươi có thể gỡ xuống bất cứ lúc nào.”

Giang Khải gật đầu, đặt túi ở vị trí ống tay áo bên phải.

Chiếc túi này đột nhiên tản ra một tia sáng nhạt, lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được không ngừng chìm xuống, sau cùng dung hợp với ống tay áo.

Không lâu sau, trên ống tay áo bên phải của Dương Khiêm có thêm một vết may hình chữ nhật, chính giữa vết này còn cho thấy một cái chữ nhỏ “0”.

Ngoại trừ cái đó ra, Giang Khải còn mua một số trang bị dã ngoại như đá lửa, ấm nước, ba phần thịt khô tốn 50 tinh tệ.

Sau khi lấy được tấm thẻ mới, Giang Khải đặt tấm thẻ lên ống tay áo, tấm thẻ tự động biến mất, chữ số trên ống tay áo lại biến thành “5”.

Rời khỏi trạm tiếp tế, Giang Khải lấy ra mười tấm thẻ từ trong túi quần, đây đều là đồ cướp bóc từ chỗ Người nhập cư trái phép, cộng thêm Cửu kiếp truy mệnh đặt hết vào trong túi thẻ.

Chữ số trên thẻ cũng biến thành “16”.

Chuẩn bị xong, Giang Khải hít sâu một hơi đang chuẩn bị rời khỏi dây an toàn.

Đột nhiên có người gọi hắn từ phía sau.

“Tiểu ca, tiểu ca!”

Giang Khải ngạc nhiên quay đầu, phát hiện một nam tử cao gầy đang vẫy tay với mình.

“Tới đây một chút, tìm ngươi có việc!”

Giang Khải nhíu mày, dáng vẻ của đối phương xấu xí, thứ nổi bật nhất là trên môi hắn ta có hai chòm râu được sửa sang rất gọn gàng cứ như hai đầu bút lông nhọn.

Giang Khải nhìn xung quanh, nơi này ngoại trừ hắn hình như không có người khác.

“Tiểu ca, đến đây, chuyện rất quan trọng, ngươi không đến sẽ phải hối hận!” Người kia nhướn mày, có vẻ đặc biệt ân cần.

Giang Khải cau mày, cuối cùng vẫn đi tới.

“Ngươi tìm ta có chuyện gì?”

Trên mặt người kia vẫn nở nụ cười ân cần, “Đương nhiên có chuyện, chuyện rất quan trọng.”

Giang Khải không nhịn được nói, “Rốt cuộc có chuyện gì, ngươi không nói thì ta đi đấy.”

“Đừng, đừng, đừng!” Người kia vội vàng kéo Giang Khải lại, “Ta là một Thầy bói!”

Hắn ta dùng ánh mắt “ngươi hiểu mà” nhìn Giang Khải.

“Thầy bói?” Giang Khải cau mày, hắn như gặp được một tên lửa đảo coi bói giang hồ lôi kéo hắn ở ven đường.

“Ôi chao, ngươi đừng nhìn ta như vậy được không, Thầy phong thủy cũng là một trong mười chức nghiệp lớn của Hoa Hạ, Thầy bói là chức nghiệp cấp hai của Thầy phong thủy, cũng có thể thấy được đôi chút thực lực của ta.” Người kia vội vàng giải thích.

Đoán mệnh?

“Không tính.” Giang Khải tức giận nói, quay người muốn rời đi.

“Ôi chao!” Người kia kéo Giang Khải lại, vẻ mặt cầu xin, “Cho một cơ hội đi mà!”

“Không có tiền!” Giang Khải vẫn muốn đi.

“Tại sao tiểu tử nhà ngươi lại như vậy!” Vẻ mặt người kia đầy uất ức, “Ta cũng không ăn thịt người, ta chỉ giúp ngươi tính xem đi hướng nào sẽ tăng thêm vận khí thôi!”

Giang Khải uể oải nhìn người kia, tên này thật sự là một nhân viên chào hàng ưu tú, nắm giữ kỹ năng “quấn lấy đến cùng” này khá thành thạo.

“Đã nói ta không có tiền!” Giang Khải thở dài một hơi, “Ta thật sự không có tiền!”

Người kia đánh giá Giang Khải từ trên xuống dưới, cau mày như đang đấu tranh tư tưởng gì đó.

Một lát sau, hắn ta nói, “Vậy đi, lần này ta tính cho ngươi một quẻ miễn phí!”

“Miễn phí? Ngươi, ngươi tính toán cái gì?”

“Tính toán gì?” Râu cá trê hừ lạnh một tiếng, trong ánh mắt hèn mọn lập tức trở nên kiên định không thay đổi, “Đương nhiên phải chứng minh ta là một tên Thầy bói ưu tú!”

“Đương nhiên, cũng là vì tích lũy kinh nghiệm chức nghiệp, hiện tại có một quan điểm không đủ kinh nghiệm chức nghiệp, sau này muốn tiến giai Siêu phàm chức nghiệp sẽ rất dễ thất bại… Nhưng đây không phải trọng điểm, cái trước mới đúng, ta muốn chứng minh cho bản thân!”

Giang Khải lạnh lùng nhìn người kia, lý tưởng cao thượng như thế dường như không phù hợp với khuôn mặt cáo già của hắn ta…

“Bằng hữu, người thành công không chỉ dựa vào vận khí mà cần thiên thời địa lợi nhân hòa, ba thiếu một cũng không được.” Lúc người kia nói về chuyên ngành lập tức nghiêm chỉnh hơn nhiều.

“Dù sao không thu tiền của ngươi, tính chút cũng không sao.”

Nghe tên này nói như vậy, Giang Khải không khỏi đề phòng nhiều hơn.

Tên này không phải do Hoàng Đạt phái tới để biết mình đi đâu, đến lúc đó đánh giết mình ở dã ngoại…

Nhưng người này có vẻ đần độn, Hoàng Đạt lại phát loại người này đến sao?

Mặc kệ nói thế nào Giang Khải quyết định tính thì tính đi, xem hắn ta nói thế nào, về phần sau cùng có nghe theo hắn ta hay không chờ đến lúc đó lại quyết định.

“Tự giới thiệu trước đã, đây là danh thiếp của ta.” Ngươi kia đưa một tấm thẻ qua.

Giang Khải nhìn thoáng qua.

【 Hồ bán tiên, chức nghiệp Thầy tướng số, hội viên cấp hai trong Phong Thủy công hội, thiên phú Tam vị nhất thể (cấp hai), năng lực cảm nhận liên quan đến thiên thời, địa lợi, nhân hòa tăng 50%. 】

【 Thường đóng quân ở dây an toàn khu 18. 】

Con hàng này trực tiếp đặt thiên phú của mình ở trên danh thiếp hả? Quả nhiên kỳ lạ!

Nhưng ngoại trừ một công hội chức nghiệp, hình như hắn ta không gia nhập công hội khác.

Chương 74 - Đoán mệnh miễn phí (2)

Giang Khải chuẩn bị đặt tấm danh thiếp này vào trong túi thể, kết quả đặt mấy lần túi thẻ đều không thu tấm thẻ bài này.

“Xảy ra chuyện gì? Túi thẻ xảy ra vấn đề?” Giang Khải ngạc nhiên nhìn về phía Hồ bán tiên.

“Không phải, tấm danh thiếp này là ta tự làm, hệ thống không công nhận.” Hồ bán tiên lạnh nhạt nói.

Giang Khải suýt nữa phun ra một ngụm máu, “Đại ca, vì sao ngươi không nói sớm.

“Đây không phải trọng điểm!” Hồ bán tiên nói, “Ta tên Hồ Ngôn.”

“Không phải Hồ bán tiên sao?”

“Đó chỉ là ta tự đặt, dù sao tên của ta… Dễ khiến người ta có hiểu lầm.”

Giang Khải suy nghĩ, khá lắm, tên “Hồ Ngôn” thật sự dễ khiến người ta hiểu lầm.

“Trở lại chuyện chính đi, vừa rồi ta vẫn chú ý đến ngươi, ta cảm thấy ngươi hơi không giống bình thường.” Hồ Ngôn nói, “Trên người ngươi bao phủ một tầng sương mù, tình huống của ngươi rất hiếm gặp, hơn nữa ta thấy xung quanh sương mù trên người ngươi có một vòng khí đen, ta suy đoán rất có thể bây giờ ngươi đang gặp nguy cơ nào đó.”

Giang Khải chỉ nghe không phát biểu ý kiến.

Nghe Hồ Ngôn nói cũng rất có lý, dù sao hắn đã đắc tội Hoàng gia, đúng là tình cảnh hiện tại của mình khá gian nan.

Nhưng đám thần côn này thường thích nói những lời sáo rỗng, vì luôn có người tự tìm được cảm giác đồng cảm từ trong lời nói của

hắn ta.

“Bây giờ ngươi cấp mấy?”

“Cấp 5.” Giang Khải đáp.

“Quả nhiên! Số năm là số ở giữa, hướng lên hướng xuống đều có vô hạn khả năng, nói rõ ngươi đang rơi vào nguy cơ to lớn nhưng cùng lúc ngươi cũng gặp được kỳ ngộ to lớn! ‘5’ thuần dương thổ, trong bốn khu vực lớn đã được thăm dò, Trục Lộc lĩnh thuộc mộc, Quốc Vương cốc thuộc thổ, Thái Bình sơn đạo thuộc thủy, Hôi Tẫn bình nguyên thuộc hỏa… Mộc khắc thổ, thổ khắc thủy, cho nên tổng hợp cân nhắc, ta đều nghị ngươi lựa chọn Quốc Vương cốc đầu tiên, tiếp theo lựa chọn Thái Bình sơn đạo.”

Giang Khải nghe như lọt vào trong sương mù, quả nhiên không nên nghe hắn ta nói bậy.

“Hết rồi?”

“Miễn phí đó, ngươi còn muốn bao nhiêu.” Hồ Ngôn gật đầu nói, “Vị tiểu ca này, nếu ta tính chuẩn nhớ lần sau lại đến tìm ta.”

“Nhưng lần sau ta sẽ thu tiền.”

Giang Khải khẽ nhíu mày, trong lòng suy nghĩ có lẽ không có lần sau.

“Được.” Giang Khải nói xong, đang muốn rời đi lại bị Hồ Ngôn giữ chặt.

Ai, tiểu ca, hôm nay ngươi là người đầu tiên cho ta xem bói cũng coi như chúng ta có duyên, tặng cho ngươi bốn tấm thẻ tin tức này.”

“Thứ gì?” Giang Khải tỏ ra ghét bỏ.

“Ôi chao, đây là đồ tốt! Tin tức quái vật của bốn khu lớn.”

Giang Khải nhíu mày, “Không phải trên bản đồ cũng có sao?”

“Trên bản đồ là tin tức dã thú bình thường, của ta ghi chép tin tức

quái vật cấp tinh anh, thú vương, lĩnh chủ! Bên ngoài đều phải bán mấy chục tinh tệ một tấm đấy!" Nói xong, hắn ta nhét thể tin tức cho Giang Khải, "Nhớ kỹ lần sau lại đến tìm ta!"

Giang Khải miễn cưỡng nhận lấy, không có việc gì lại ân cần như thế, cũng không biết người này tính toán điều gì.

Không quan tâm nhiều như vậy, cuối cùng lần này Giang Khải đã có thể rời khỏi khu vực an toàn.

Ở đằng xa, Hồ Ngôn vẫn nhìn theo Giang Khải rời đi, nhìn hắn đi qua dây an toàn dần biến mất trong tầm mắt, Hồ Ngôn thở phào một hơi nhẹ nhõm.

"Mệnh số của tiểu tử này khó phân biệt, thật sự quá kỳ quái… Nếu ta có thể hiểu thấu đáo mệnh số của hắn, chắc chắn có sự giúp đỡ to lớn với kinh nghiệm nghề nghiệp của ta!"

"Chờ chút… Hắn, hắn đi một mình?" Nghĩ đến đây, Hồ Ngôn trợn to mắt, "Một người cấp năm rời khỏi khu vực an toàn một mình, hắn bị điên rồi sao?!"

…

Sau khi rời khỏi dây an toàn, đi không bao xa Giang Khải đã thấy phía trước có một ngã rẽ.

Bên cạnh ngã rẽ này còn dựng cột mốc đường, phía đông viết "Trục Lộc lĩnh", phía bên phải viết "Quốc Vương cốc" "Thái Bình sơn đạo" "Hôi Tẫn bình nguyên".

Lúc này Giang Khải mở bản đồ ra xem xét.

Trên bản đồ đánh dấu đẳng cấp thích hợp với Trục Lộc lĩnh.

"Thích hợp cho tiểu đội cấp 5 – 30 đi săn."

Quốc Vương cốc là cấp 10 – 40, Thái Bình sơn đạo là cấp 15 – 45, Hôi Tẫn bình nguyên có yêu cầu đẳng cấp cao nhất, cấp 20 – 50.

Điều cần phải chú ý là toàn bộ đẳng cấp nơi này tương đương với đẳng cấp nghề nghiệp cấp 1, nói cách khác nếu là chức nghiệp cấp

2, yêu cầu đẳng cấp sẽ tính lại một lần nữa.

Lấy đẳng cấp hiện tại của Giang Khải thích hợp đến Trục Lộc lĩnh, đồng thời chỉ có thể hoạt động ở khu vực đẳng cấp thấp nhất.

“Người Huyền Vũ công hội chắc chắn sẽ cảm thấy ta đến Trục Lộc lĩnh đi…” Nghĩ đến đây, Giang Khải trực tiếp bỏ qua lựa chọn này.

“Rốt cuộc tên nói xằng nói xiên kia có phải là người của Hoàng Đạt hay không?” Giang Khải suy nghĩ, lúc trước tên kia cho ra hai lựa chọn, lựa chọn đầu tiên Quốc Vương cốc, thứ hai là Thái Bình sơn đạo, nếu hắn thật sự là người Hoàng Đạt tuyệt đối không làm như thế.”

Suy nghĩ đến biểu hiện của tên thần kinh kia, Giang Khải cho rằng nếu mình là Hoàng Đạt chắc sẽ không yên tâm giao việc cho hắn ta làm.

Chương 75 - Cự lực hắc viên

“Quốc Vương cốc yêu cầu thấp nhất là cấp 10, hơn nữa đây là ngầm thừa nhận tình huống tiểu đội năm người, nói cách khác là năm người cấp 10!”

Sau khi cân nhắc một chút, Giang Khải cảm thấy sự uy hiếp của dã thú không bằng Huyền Vũ công hội!

“Vậy đi Quốc Vương cốc!” Nói xong, Giang Khải xuất phát đi về phía ngã rẽ bên tay phải.

Giang Khải không hy vọng có người phát hiện hành tung của mình, nhanh chóng tiến vào trong rừng, đi về phía Quốc Vương cốc.

Trên đường đi, hắn lấy ra thẻ tin tức mà Hồ Ngôn cho hắn, tìm được tin tức Quốc Vương cốc.

Trong Quốc Vương cốc là địa bàn của Cự lực hắc viên, Thiết giáp tích long, U linh nữ yêu đủ loại, vượt qua 20 loại quái vật.

Ở trong Thiên Chức, quái vật cùng loại thường tụ tập ở một khu vực, trong này có cấp thấp cũng có cấp cao.

Ví dụ như Cự lực hắc viên, ở trong Quốc Vương cốc có thể thấy con non Cự lực hắc viên đẳng cấp thấp, cũng có thể thấy Cự lực hắc viên tráng viên.

Trong số quái vật ngang cấp, dựa theo thực lực của nó cũng được chia thành năm cấp bậc “phổ thông”, “tinh anh”, “chiến tướng”, “thống lĩnh, “vương cấp”, cấp bậc càng cao thì thực lực càng cường đại.

Trong đó, sau khi quái vật trước cấp 4 bị đánh giết sẽ không ngừng xuất hiện lại, chỉ có dã quái “vương cấp”, một khi đánh giết sẽ không xuất hiện nữa.

Ngoại trừ Boss “vương cấp” của mỗi giống loài, Quốc Vương cốc còn có tám sinh vật cường đại cư trú, bình thường được gọi là bản

đồ Boss.

Trong vật phẩm đặc thù rơi ra, quái vật tinh anh trở lên có xác suất nhỏ sẽ rơi ra "Hạch thổ", sau khi giải phẫu xác quái vật chiến tướng trở lên có xác suất cực nhỏ xuất hiện "Tinh huyết kết tinh", giải phẫu xác quái vật thống lĩnh trở lên có xác suất cực nhỏ xuất hiện "Thiên tứ chi cốt".

Giá trị Hạch thổ đã không cần nói nhiều, chỉ cần có thể mang Hạch thổ ra hiện thực tuyệt đối không sợ không bán được.

Trong Thiên Chức, Tinh huyết kết tinh là trang bị vô cùng quan trọng để chế tác, ưu hóa, tăng cường đồ vật, Thiên tứ chi cốt là thuốc dẫn quan trọng tăng đẳng cấp thiên phú.

Mặt khác, quái vật vương cấp chắc chắn sẽ rơi một cái "Triệu hoán đầu cốt", Boss bản đồ nhất định rơi "Dã tính đồ đằng", khi tập hợp được tất cả Triệu hoán đầu cốt, Dã tính đồ đằng trong bản đồ có thể bố trí trận pháp triệu hoán ra "Thủ vệ chi chủ" của khu vực này.

Thực lực của Thủ vệ chi chủ vượt qua sự tưởng tượng, lúc Hoa Hạ chiếm lĩnh tổng phạm vi càng lớn, thực lực của Thủ vệ chi chủ càng cường đại.

Người bình thường căn bản không có cách nào đối phó với Boss cấp bậc này, cho dù là chiến thuật biển người cũng chỉ hy sinh vô ích.

Một khi triệu hoán ra Thủ vệ chi chủ, Hoa Hạ sẽ phái siêu cấp cường giả Chiến Thần điện ra tay.

Dù thế, những cường giả như thiên thần trong mắt người thường cũng không thể đảm bảo chắc chắn chiến thắng, một khi thất bại Thủ vệ chi chủ sẽ dẫn theo đại quân dã thú chiếm lại đất bị mất, cho đến khi nó thu hồi một khu vực lớn mới có thể biến mất.

Hiện tại diện tích của Hoa Hạ mắc kẹt ở mốc 9.8 vạn cây số vương, không cách nào chiến thắng một Thủ vệ lĩnh chủ gần nhất!

Đương nhiên, cái gọi là khai hoang cũng chỉ lần lượt thử đánh bại Thủ vệ lĩnh chủ, bởi vậy mỗi khu vực lớn đều đang cố gắng thu

thập Triệu hoán đầu cốt và Dã tính đồ đằng.

Thẻ tin tức của Hồ Ngôn bao gồm tin tức vương cấp, bản đồ Boss!

【 Hiện nay Quốc Vương cốc đã thu được bảy cái Triệu hoán đầu cốt, một cái Dã tính đồ đằng, trong khu vực còn lại 17 con Boss vương cấp, 3 con Boss bản đồ, vị trí đại khái như sau. 】

Giang Khải nhíu mày, "Cho ta thứ này làm gì, cứ như ta đánh thắng được vậy."

Nhưng tin tức những Triệu hoán đầu cốt và Dã tính đồ đằng ở dưới thẻ tin tức vẫn thu hút sự hứng thú của Giang Khải.

Bảy cái xương sọ, trong đó Thanh Long công hội thu hoạch được hai cái, ngoài ra Tiêu Dao công hội, Huyền Vũ công hội, Hiên Viên công hội, Trảm Ma công hội, Thiên Kiếm công hội đều thu hoạch được một cái.

Giá cả mỗi cái xương sọ đều cao đến 7 triệu tinh tệ, tương đương với 70 triệu liên minh tệ!

Dã tính đồ đằng là quân đội thu hoạch được, giá cả không rõ.

"Khá lắm, đây đều là giá trên trời!" Giang Khải không khỏi than thở, Hạch thổ so sánh với Triệu hoán đầu cốt đúng là cặn bã!

Suy nghĩ, Giang Khải vẫn có ý định làm từng bước một, hiện tại hắn suy nghĩ Triệu hoán đầu cốt làm gì.

"Nhưng trên thẻ tin tức ký hiệu vị trí đại khái cũng thuận tiện để ta tránh đi những con Boss lợi hại này."

Lúc Giang Khải bước đi trong rừng đột nhiên nghe được tiếng đánh nhau cách đó không xa.

Hắn lập tức cất thẻ tin tức, lấy ra Cửu kiếp truy mệnh, khom lưng di chuyển về phía phát ra tiếng động.

Không lâu sau, hắn phát hiện một khu vực trống trải, một tiểu đội bảy người đang vây công một con dã thú.

Dã thú kia có khuôn mặt như viên hầu, cả người đen kịt, cao khoảng ba mét, thân thể cường tráng lạ thường!

Chương 76 - Cự lực hắc viên (2)

Sau lưng nó bao trùm nham thạch màu đen, những nham thạch đó như là con hà sinh trưởng ở trên đá ngầm, hòa làm một với thân thể của nó.

“Cự lực hắc viên hệ thổ?” Giang Khải hơi híp mắt lại, hắn trốn ở sau bụi cỏ quan sát tình hình chiến đấu.

Xung quanh có bảy kẻ săn thú, trên ngực áo của bọn họ thêu hai chữ “Thiên Kiếm”, cầm trong tay đủ loại vũ khí, bốn người vây quanh hắc viên, ba người đứng ở vị trí vòng ngoài.

“San San, đánh giá số liệu! Phòng ngự của con hắc viên hệ thổ này quá mạnh, rất khó đánh xuyên qua phòng ngự!” Một tên nam tử trung niên thân thể to khỏe cao giọng quát lên.

Hai tay hắn ta nắm một thanh đao hai lưỡi bản rộng, trên người mặc bì giáp màu tím đen không ngừng vung vẩy cự kiếm, đề phòng hắc viên phá vòng vây.

Sau lưng hắn là một nữ hài khuôn mặt thanh tú, nhìn đồng hồ nói, “Đội trưởng, hoàn thành đánh giá, Cự lực hắc viên hệ thổ, tuổi khoảng 15, thuộc về thời kỳ thanh niên, lực lượng 172, nhanh nhẹn 68, thể trạng 142, tinh thần lực thấp 20.”

“Phòng ngự hệ thổ tăng thêm 20 điểm.”

Nam tử trung niên hừ lạnh một tiếng, “Cấp 15… Cấp bậc bình quân của chúng ta là 19, chắc ăn được. Chú ý công kích trước ngực nó, phòng ngự sau lưng quá cao không đâm thủng được!”

Đúng lúc này, Cự lực hắc viên nổi giận gầm lên một tiếng, nhảy lên thật cao, hai tay vung lên đập về phía hai tay của nam từ trung niên!

Đột nhiên, trong tiểu đội đi săn này có một tên nam tử hai tay cầm

thuẫn bài lăn ra khỏi chỗ, cầm thuẫn bài che ở trước mặt đối trưởng.

Oanh một tiếng, người cầm thuẫn bài và đội trưởng đều bị đánh bay ra ngoài.

Cũng may thuẫn bài chặn lại phần lớn công kích, sau khi hai người bị đánh lui cũng nhanh chóng xông lại, lại vây quanh Cự lực hắc viên.

“Khá lắm, lực lượng 170 không phải dùng để trưng cho đẹp! Lại bị nó đánh mấy lần, Long cốt thuẫn cũng không chịu đựng nổi!”

“Nhanh nhẹn là nhược điểm của nó, Đỗ Lỗi, dùng chất độc tê liệt công kích phần chân của nó! Những người khác chuẩn bị, sau khi Đỗ Lỗi thành công lập tức triển khai công kích!”

Một tên nam tử áo vải đứng bên ngoài vòng qua sau lưng hắc viên, nhân lúc bất ngờ ném ra một bình thuốc nện vào chân Cự lực hắc viên.

Không biết bình thuốc làm từ chất liệu đặc thù gì, đánh vào chân hắc viên lại nổ tung.

Bên trong chảy ra rất nhiều chất lỏng màu xanh sẫm, bao bọc lấy chân Cự lực hắc viên.

Thấy đồng bạn thành công, bốn tên đang chiến đấu lập tức triển khai công kích mãnh liệt với hắc viên.

E rằng đẳng cấp của bốn người này đều không thấp, thân pháp của bọn họ khá nhanh nhẹn, dù thế lúc đối mặt với Cự lực hắc viên cũng nhiều lần xuất hiện tình huống nguy hiểm.

Cũng may bọn họ thông qua việc phối hợp với nhau đền bù sự chênh lệch trên mặt thực lực.

Sau mười mấy phút, trận chiến chuẩn bị kết thúc, trước ngực Cự lực hắc viên vết thương chồng chất, thở hổn hển, hai mắt mất tiêu cự, đã là đèn cạn dầu.

Nhưng trong tiểu đội Thiên Kiếm công hội này, bốn người chiến

đấu chính đều bị thương, một người thương tổn rất nặng đang được thầy thuốc theo đội chữa trị.

Giang Khải lắc đầu, đây chính là quá trình đi săn chân thật sao?

Một tiểu đội bảy người, đẳng cấp bình quân cấp 19, trang bị hoàn mỹ, phối hợp ăn ý, tốn hết sức lực chỉ có thể miễn cưỡng đánh giết một con Cự lực hắc viên cấp 15?

Chẳng trách từ khi Thiên Chức mở ra đến nay, tất cả mọi người nói độ khó của trò chơi Thiên Chức là cấp địa ngục!

Ngay lúc tiểu đội kia hoàn thành phần kết thúc công việc sau cùng, Giang Khải nhân cơ hội rời đi trước.

Không để bất kỳ kẻ nào phát hiện hành tung của mình là cách tốt nhất hiện nay để Giang Khải tránh Huyền Vũ công hội.

Sau khi rời xa chiến trường, Giang Khải kiểm tra đồng hồ của mình một lúc.

Trên đồng hồ thể hiện ra sáu chữ.

“Dã thú không biết, nguy hiểm.”

Đây là kết quả khi hắn dùng đồng hồ đánh giá Cự lực hắc viên.

“Ngay cả số liệu Cự lực hắc viên cũng không cập nhật, đại ca, ngươi thật sự ngắn gọn!” Giang Khải thật sự không còn sức mắng chửi, hiện tại xem ra gần 3000 khối mua đồng hồ vẫn là bị lừa.

Kho số liệu không cập nhật, không cách nào đánh giá thuộc tính, có vẻ như chỉ còn lại chức năng ghi chép và trả tiền.

Đồng hồ không cung cấp được quá nhiều sự giúp đỡ, Giang Khải chỉ có thể tự phân tích.

“Ta nhớ được nơi này chủ yếu có hai loại hệ mộc và hệ thổ, phòng ngự sau lưng của hai loại này đều rất mạnh, phải công kích trước ngực mới được.”

Nhìn trận chiến vừa rồi của bọn họ, Giang Khải cũng nhận được

một số kinh nghiệm thực chiến.

Ngay lúc Giang Khải chuẩn bị đi về phía trước, sau lưng đột nhiên có tiếng động.

Hắn vội vàng quay đầu lại.

Trong rừng rậm liên tục xuất hiện ba cự thú!

Sau lưng ba con cự thú này bị dây leo cứng rắn quấn lại như mai rùa kiên cố, con lớn nhất có hình thể đạt đến 3m, con nhỏ nhất cũng gần 1.5m.

Đôi mắt đen kịt trên mặt chúng nó đang nhìn chằm chằm vào con mồi của mình.

Thấy cảnh này, cả người Giang Khải đều tê dại.

“Đây mẹ nó…”

Chương 77 - Lực lượng không cách nào đánh giá

Ngô Cương đâm một kiếm xuống, hoàn thành đánh giết Cự lực hắc viên.

“60 điểm kinh nghiệm, tạm được, cũng không biết lúc nào mới có thể thăng cấp.” Ngô Cương lắc đầu, sau đó nhặt thẻ xác trên mặt đất cho vào trong túi.

“Mộc đầu thế nào?” Hắn ta xoay người hỏi thăm.

Thầy thuốc theo đội đáp, “Vết thương đã được cầm máu nhưng lực lượng của Cự lực hắc viên quá lớn, gãy mất hai cây xương sườn, hiện tại đang trị liệu.”

Ngô Cương nhíu mày nhìn về phía đồng đội, “Bao lâu mới có thể khôi phục?”

“Dùng Sinh cốt tán thì khoảng hai giờ.”

“Hai giờ… Vậy đi, chúng ta xem thử có thể đánh giết một vài con đẳng cấp thấp hay không, đi ra ngoài một chuyến chỉ giết được sáu con, hiệu suất quá thấp. Rời khỏi nơi này trước, vừa rồi đánh nhau có khả năng dẫn đến hắc văn khác!”

Mọi người cũng không có ý kiến, sau khi nghỉ ngơi đơn giản lập tức tiến về rừng rậm hướng tây nam.

Không lâu sau, Ngô Cương đột nhiên dừng lại, giơ tay lên, đội ngũ lập tức dừng lại.

“Có tiếng đánh nhau!” Ngô Cương nhìn về phía đồng đội, “Đi, đi xem một chút!”

Ẩn nấp đi thêm hai ba phút, bọn họ đã tìm được chỗ xảy ra chiến đấu.

Mấy người trốn sau bụi cỏ cây cối nhìn trận chiến ở phía trước,

từng người trợn mắt há hốc mồm.

Trong khu rừng phía trước xuất hiện ba con Cự lực hắc viên hệ mộc, bọn chúng đang vây quanh một nam tử trẻ tuổi!

“ĐM, đó là tiểu đội nào? Chẳng những bị tụt lại còn dẫn tới ba con hắc viên, quá không cẩn thận.” San San trợn to mắt nói.

“Đội trưởng, muốn ra tay không?”

Ngô Cương cau mày, hắn ta quay đầu nhìn thoáng qua đồng bạn bị thương.

Lấy lực lượng của tiểu đội bọn họ, có lẽ đi ra ngoài cũng là chết.

“Không được, chúng ta không đánh lại… Chỉ có thể trách tiểu tử kia quá xui xẻo.” Ngô Cương lắc đầu nói, “Kỳ quái, tiểu tử kia không có công hội sao? Trên quần áo không có ký hiệu.”

Đỗ Lỗi nhíu mày nói, “Hắn cũng không có trang bị, sao còn mặc quần áo không có thuộc tính, còn có, hắn không có vũ khí? Khá lắm, đây là nghĩ quẩn đến mức nào, lại chạy đến nơi này tìm chết?”

Ngô Cương cũng không đánh giá với điều này, dù sao người kia chắc chắn phải chết, mấu chốt là trong ba con hắc viên này có hai con khoảng cấp 12 13.

Hai con hắc viên này có thể trở thành mục tiêu săn giết tiếp theo của tiểu đội bọn họ.

“San San, tiếp cận hai con nhỏ kia, nếu chúng nó tách ra thì chút nữa có thể nghĩ cách đánh giết!”

“Được!”

Đúng lúc này, tên nam tử trẻ tuổi giữa sân đột nhiên hành động!

Hắn điên cuồng lao đến một chỗ trống duy nhất.

Đỗ Lỗi khẽ hừ một tiếng, “Nghĩ gì thế, thế này có thể cho ngươi chạy sao? Chàng trai, quá ngây thơ rồi.”

Ba con hắc viên thấy hắn chạy trốn lập tức đuổi theo, nhảy lên mấy mét tốc độ cực nhanh.

Dựa theo tốc độ của đôi bên, chỉ sau ba bốn lần là hắc viên có thể đuổi kịp người kia.

Trong đó con cự viên kích cỡ lớn nhất khoảng cấp 15 đứng mũi chịu sào, xông lên đầu tiên.

Nhưng ngay lúc nó sắp rơi xuống đất từ giữa không trung, tên nam tử kia đột nhiên dừng lại, xoay người một cái, trong tay bắn ra ba cái bóng đen!

Vì cự viên đang đuổi đánh người kia, tất nhiên mặt cũng hướng về phía người kia, cộng thêm lúc này nó đang ở trạng thái rơi xuống, thân thể ở giữa không trung đã dùng hết sức lực không có cách nào làm ra động tác khác, cũng không kịp phản ứng.

Bóng đen liên tiếp đánh vào trước ngực hắc viên.

Ba bóng đen kia đánh vào trước ngực nó, cự viên lông tóc không tổn thương.

“Hừ hừ, thật không ngờ tên kia lại dùng phi tiêu!” Đỗ Lỗi suýt không nhịn được phì cười.

Đúng là phi tiêu có lực đâm xuyên nhưng vấn đề là công kích của phi tiêu quá thấp, chỉ có lực đâm xuyên lại không có lực lượng ủng hộ căn bản không thể tạo thành tổn thương.

Hơn nữa, nhìn từ tình huống hiện tại cũng đúng là như thế, hắc viên căn bản không có cảm giác.

Ngô Cương cũng không nhịn được khẽ cười một tiếng, “Có lẽ cự viên tưởng hắn đang gãi ngứa cho mình.”

Nhưng lúc cái phi tiêu thứ tư đánh tới, tình cảnh quỷ dị đã xuất hiện.

Hắc viên lực lượng to lớn vốn lông tóc không tổn thương, trạng thái tràn đầy, trong nháy mắt này thân thể khổng lồ như bị lực lượng khổng lồ gì đó va chạm.

Thân thể cao lớn của nó vừa rơi xuống đất đột nhiên bay ra sau, đụng gãy mấy gốc cây ở sau lưng!

Ngay sau đó, cự viên ngã trên mặt đất không nhúc nhích!

Thấy cảnh này, tên thương binh của tiểu đội Thiên Kiếm ngồi bật dậy từ trên cáng cứu thương, trợn to mắt khiếp sợ nhìn xác cự viên.

“Chết, chết, chết rồi? Vì, vì sao!”

Đám người Ngô Cương, Đỗ Lỗi, San San đều há to miệng, con mắt suýt trợn ra khỏi hốc mắt.

Rất hiển nhiên, bọn họ cũng rất muốn hỏi vấn đề này!

Sau khi người trẻ tuổi kia thành công lại bắn ra bóng đen trong tay về phía một con cự viên khác.

Con cự viên kia lại đúng lúc làm ra động tác phòng ngự.

Con lớn nhất đã chết, nó cũng không biết là cái gì giết nhưng lại biết nó cũng gặp nguy hiểm đến tính mạng.

Chương 78 - Lực lượng không cách nào đánh giá (2)

Nhưng dù nó giơ cánh tay vô cùng to khỏe lên, lúc bóng đen thứ tư lao tới lại khiến thân thể khổng lồ của nó bị đánh bay thẳng ra ngoài!

Đồng thời một bóng đen lại bắn ra từ sau lưng nó.

Phi tiêu của người kia lại đâm xuyên qua thân thể hắc viên!

“Trời ạ, đây, đây là lực lượng gì!” Ngô Cương cũng không thể tưởng tượng nổi nhìn người trẻ tuổi kia.

Dùng phi tiêu đánh ra lực lượng thành tấn! Thật sự không thể tưởng tượng nổi!

Người trẻ tuổi kia đột nhiên quay về, lao về phía hắc viên ngã xuống đất nhanh chóng nhặt phi tiêu trên đất lên, bắn về phía cự viên thứ ba.

Lại là phi tiêu thứ tư, trong tình huống cự viên thứ ba dùng hai tay cản trước ngực lại trực tiếp đánh giết, xuyên thủng thân thể của nó!

Cả người Đỗ Lỗi run rẩy, hoảng sợ nhìn San San, “Thật, thật mạnh! San San, có làm đánh giá số liệu không?”

“Làm, nhanh nhẹn khoảng hơn ba mươi, lực lượng… Trên đồng hồ biểu hiện khoảng 20.”

Đồng hồ chỉ có thể đánh giá lực lượng của Giang Khải từ hành động ném phi tiêu của hắn, nhưng tất cả mọi người ở đây tin tưởng lần đánh giá này tuyệt đối không chính xác.

Đơn giản là kém xa vạn dặm!

Lực lượng 20 có thể sử dụng phi tiêu miểu sát, đánh xuyên qua Cự lực hắc viên?! Nói ra ai tin!

“Tẩm ngẩm mà đấm chết voi, giấu lực tại khí!” Ngô Cương nói chính xác, “Lúc hắn ta ném phi tiêu nhìn như không có sức, nhưng chỉ trong nháy mắt ra tay mới bộc phát ra lực lượng chân chính, hắn đã ngưng tụ tất cả lực lượng vào trong phi tiêu, nếu không các ngươi nghĩ xem lực lượng 20 có thể đánh hắc viên khoảng cấp 15 bay ra bốn năm mét sao?!”

“Đúng là như thế! Vì động tác của hắn quá nhanh, ngay cả đồng hồ của San San đều không kiểm tra ra!”

“Người này là tổ dự bị Chiến Thần điện khu 18? Hắn là chức nghiệp gì?”

“Không biết, cho đến bây giờ ta chưa từng gặp hắn. Chức nghiệp à, điều này còn phải hỏi sao, tuyệt đối là Võ đồ! Binh lính cũng khó có khả năng có được lực lượng kinh khủng như thế!”

“Cường giả như vậy có phát hiện chúng ta hay không…” Ngô Cương đột nhiên nghĩ đến một vấn đề kinh khủng.

…

Sau khi Giang Khải hoàn thành đánh giết đi thu lại phi tiêu của mình, ngoài ra còn có thẻ xác ba cự viên.

“Cảm giác… Cũng không phải kiểu quá khó đánh giết.” Giang Khải lẩm bẩm một câu.

Nhưng Giang Khải cũng biết hắn có thể đánh giết hắc viên, chủ yếu dựa vào bạo kích.

Cho dù là phi tiêu thứ nhất bạo kích chỉ tăng 10% bạo kích tổn thương, dựa theo cơ số 200 lần để tính toán, một khi bạo kích tương đương với tạo thành 220 lần.

Trong tình huống giống nhau, tổn thương và lực lượng có sự liên quan trực tiếp, tương đương với Giang Khải lấy được 4400 điểm lực lượng phát động một lần phi tiêu.

Tính toán như thế, miểu sát rất dễ dàng.

“Truy mệnh còn dùng tốt hơn sự tưởng tượng.” Giang Khải ngồi

xuống uống nước nghỉ ngơi.

“Đáng tiếc không rơi Hạch thổ, xác dã thú bình thường không bán được bao nhiêu tiền, xem ra còn phải đi tìm tinh anh trở lên mới được.”

Suy nghĩ, Giang Khải lại nói thầm, “Dù sao cũng không thể sốt ruột, thật ra vừa rồi vẫn rất nguy hiểm, đặc biệt là lúc gặp rất nhiều dã thú, ta chắc chắn phải chết.”

“Vẫn nên vững vàng một chút, tăng đẳng cấp trước đo, thuộc tính cao đánh không lại cũng có thể chạy.”

“Ba con hơn 160 điểm kinh nghiệm, tốc độ lên cấp tạm được.”

Nghĩ đến đây, Giang Khải thu hồi cốc nước, nhanh chóng chạy sâu vào trong rừng.

Sau khi Giang Khải rời đi rất lâu, tiểu đội Thiên Kiếm mới xuất hiện.

“Má ơi, rốt cuộc là thần thánh phương nào, sao lại chạy đến khu vực cấp thấp này giết quái?”

“Có thể đến đánh tài liệu hiếm có đi.”

“Đây chính là thực lực của cường giả đẳng cấp cao đi! Cuối cùng hôm nay đã được thấy! Chúng ta muốn chết muốn sống mới giết được một con, người ta chỉ trong chớp mắt đã miểu sát được ba con, đây chính là sự chênh lệch!” Đỗ Lỗi kích động nói, “Lần này trở về có thể khoác lác chúng ta cũng từng gặp được cường giả!”

Giang Khải chân trước vừa rời khỏi dây an toàn khu 18 không lâu, một tiểu đội đã đến dây an toàn.

Sau khi tiểu đội này xuất hiện lập tức thu hút sự chú ý của những người khác.

“Trước ngực bọn họ là… Ký hiệu tiểu đội Liệp Ưng!”

“Ta biết hết người của bốn tiểu đội Liệp Ưng, nhưng chưa từng thấy năm người này.”

“Hít… Nghe nói Huyền Vũ công hội chuẩn bị gần nửa năm mới xây dựng đội Liệp Ưng số năm, chẳng lẽ đây là… Đội Liệp Ưng số năm?”

Huyền Vũ công hội là một trong mười công hội lớn ở Hoa Hạ, phân bộ của nó ở khu 18 cũng là công hội hàng đầu.

Tiểu đội Liệp Ưng trong Huyền Vũ công hội cũng là một trong những tiểu đội mạnh nhất tiếng tăm lừng lẫy.

Boss vương cấp Xích túc song đầu cự nhân ở Quốc Vương cốc là do Vi Thiên Thư đội trưởng đội Liệp Ưng số một đánh giết!

“Nghe nói có thể đi vào Liệp Ưng, yêu cầu thấp nhất là Đao phủ, thiên phú, kỹ năng đều phải trải qua sự sàng lọc nghiêm ngặt, hơn nữa các hạng tố chất của bản thân cũng phải là cấp đỉnh phong. Đặt ở trong hiện thực cũng là nhân vật tố chất thân thể đỉnh phong, đạt đến cấp bậc vận động viên!”

Chương 79 - Tiểu đội Liệp Ưng

Đao phủ cũng giống với Binh lính nhưng thiên phú chức nghiệp khác biệt, kỹ năng chức nghiệp khác biệt, bình thường cũng có sự chênh lệch rất lớn trong biểu hiện thực chiến.

Cũng vì vậy, dù rất nhiều người có ước mơ được đi vào tiểu đội Liệp Ưng, nhưng trong một đoạn thời gian rất dài Liệp Ưng vẫn chỉ có bốn đội ngũ 25 người.

Bao gồm một đội chủ lực, hai đội dự bị, cùng hai tiểu đội khác được bồi dưỡng trọng điểm.

Bởi vậy có thể thấy, tố chất đội viên Liệp Ưng có yêu cầu cực cao.

Đối với "tiểu đội Liệp Ưng" mới này, rất nhiều người đều thấy tò mò, có người nhấc đồng hồ lên mở thông báo của Huyền Vũ công hội.

Ở trên trang chủ của Huyền Vũ thật sự có tin tức liên quan đến đội Liệp Ưng số năm, đồng thời Huyền Vũ công hội cũng thả ra tình hình chung của năm người giống như trước đây.

Tiểu đội Liệp Ưng có tất cả năm người, đội trưởng Điền Phong, nam, 20 tuổi, chiều cao 1.84m, cân nặng 68kg, chức nghiệp Võ đồ, một năm bảy tháng trước thông qua thí luyện người mới Bắc Hà thành, cũng lấy được hạng nhất cả nước lúc đó.

Phó đội trưởng Từ Hiểu Hiểu, nữ, 18 tuổi, chiều cao 1.67m, cân nặng 54kg, thầy thuốc, tám tháng trước lần đầu tham thí luyện người mới, thông qua thí luyện người mới của La thành cũng lấy được thành tích hạng bốn cả nước.

Bạch Lăng Chí, nam, 21 tuổi, chiều cao 1.79m, cân nặng 64kg, chức nghiệp Võ đồ, ba năm trước thông qua thí luyện người mới Thân thành, lấy được thành tích hạng nhất cả nước lúc đó.

Tần Dũng, nam, 22 tuổi, chiều cao 1.95m, cân nặng 86kg, chức nghiệp Binh lính, ba năm trước thông qua thí luyện người mới

Thân thành, lấy được thành tích hạng ba cả nước lúc đó.

Lưu Yên, nữ, 19 tuổi, chiều cao 1.72m, cân nặng 55kg, chức nghiệp Võ đồ, sáu tháng trước thông qua thí luyện người mới Bắc Hà thành, thời gian sử dụng 38 giờ, đánh vỡ ghi chép thời gian ngắn nhất trong ba mươi năm qua của Thân thành.

Thấy được nhóm số liệu hào hoa này, mọi người không khỏi trợn to mắt.

“Tiểu đội năm người có ba Võ đồ, một Binh lính, một Thầy lang, đây là sự bố trí xa hoa gì!”

“Đây chính là Liệp Ưng Huyền Vũ, đúng là tổ hợp trạng nguyên cả nước! Sao đám người này đều chạy đến khu 18?”

Tuy ở trong dây an toàn, tiểu đội Liệp Ưng này mới được xây dựng ba tháng, cấp bậc của bọn họ không cao lắm, tuổi tác của đội viên cũng rất nhỏ nhưng chỉ hai chữ “Liệp Ưng” ở trước ngực bọn họ cũng đủ khiến người ta cảm nhận được một loại áp lực!

Đây là một đội ngũ chắc chắn một phát lên trời!

Tiểu đội Liệp Ưng đã đến một lúc nhưng không tìm thấy doanh địa dừng chân của bọn họ.

Đúng vào lúc này, một tên Thầy bói đầy phấn khởi chạy đến trước mặt tiểu đội Liệp Ưng.

Hắn ta nhìn đối phương một chút, vẻ mặt vô cùng ân cần cười nói, “Vừa rồi ta thấy mấy vị khí vũ hiên ngang, khí chất bất phàm, hóa ra là tiểu đội Liệp Ưng danh tiếng lẫy lừng.”

“Đây là muốn đi săn sao? Ta thấy chắc đây là lần đầu tiên các ngươi đến, có muốn tính một quẻ không? Tại hạ Hồ bán tiên, Thầy bói, cũng coi như có chút danh tiếng ở chỗ này.”

“Cút!” Điền Phong lạnh lùng nói, sau đó đi ngang qua bên cạnh hắn ta.

Tần Dũng dáng người khôi ngô đi theo đội trưởng, đôi mắt cũng không nhìn Hồ Ngôn, một tay đẩy Hồ Ngôn sang bên cạnh té ngã

trên mặt đất.

Hồ Ngôn ngồi dưới đất, tức giận nhìn về phía năm bóng lưng kia, “Hắc, ta tốt bụng tính cho các ngươi một quẻ, cần gì chảnh như vậy!”

“Này, ta tính ra thứ các ngươi đang tìm, coi như ta nói miễn phí cho các ngươi biết đi, ‘thứ’ mà các ngươi muốn tìm ở Quốc Vương cốc!”

Nghe được câu này, Điền Phong hơi dừng lại một cái nhưng sau đó tiếp tục đi về phía trước, nhanh chóng rời khỏi dây an toàn.

Hồ Ngôn tự bò dậy từ dưới đất, phủi bùn đất ở trên mông, khó chịu nhìn về phía năm người đang rời đi.

“Các ngươi còn chưa thật sự thành danh đâu, lại chảnh như vậy… Ta nói cho các ngươi biết thứ muốn tìm ở Quốc Vương cốc, nhưng ta con chưa nói nửa câu sau, ta cũng không nói cho các ngươi biết!”

Nói xong, Hồ Ngôn lại hấp tấp đi tìm khách hàng kế tiếp.

Sau khi rời khỏi dây an toàn, tiểu đội Liệp Ưng đi đến ngã ba nhìn hai ngã rẽ trước mắt, Từ Hiểu Hiểu hỏi, “Đội trưởng, vừa rồi tên coi bói kia nói thứ chúng ta muốn tìm ở Quốc Vương cốc, ngươi cảm thấy đáng tin không?”

Điền Phong nhìn con đường phía trước một chút, nhíu mày, “Hắn có thể tính ra chúng ta đến tìm đồ, nói rõ có lẽ hắn có chút năng lực…”

“Trục Lộc lĩnh là khu vực đẳng cấp thấp nhất, Hoàng Đạt nói Giang Khải này đặc biệt xảo quyệt, ta suy đoán hắn sẽ không đi Trục Lộc lĩnh.”

Lưu Yên hừ lạnh một tiếng, “Quốc Vương cốc là chỗ mà hắn có thể đi sao? Tùy tiện gặp được một con Cự lực hắc viên, hắn chết cũng không biết chết như thế nào.”

Điền Phong lắc đầu, “Đừng xem thường hắn, người có thể lấy được hơn hai trăm điểm trong thí luyện người mới, sao có thể

dùng lẽ thường để suy đoán?”

“Ta suy đoán hắn chắc chắn có được thiên phú đặc biệt nào đó khiến hắn có năng lực tác chiến vượt cấp!”

Chương 80 - Tài bảo của Tinh anh hắc viên

“Đương nhiên, nhìn từ tình báo mà chúng ta lấy được, hắn cũng không thể có năng lực tác chiến chính diện nhưng ví dụ như một loại bẫy lợi hại nào đó, hoặc là thủ đoạn dùng độc, biết đâu có cơ hội đánh giết dã quái đẳng cấp cao.”

Sau khi nghe đội trưởng phân tích, tất cả mọi người nhao nhao gật đầu.

Tuy trước đó Hoa Hạ chưa từng xuất hiện thiên phú cường đại như vậy, nhưng sự thật đã bày ra trước mắt, Giang Khải đã có thể đánh giết lang vương trong thí luyện người mới vậy hắn chắc chắn có một loại thủ đoạn đặc thù nào đó.

Lấy tính cách xảo quyệt của hắn, lựa chọn Quốc Vương cốc cũng không phải không được.

“Chúng ta đến Quốc Vương cốc trước, trên đường đi mọi người phải chú ý, đây là nhiệm vụ đầu tiên sau khi tiểu đội chúng ta được thành lập, không thể chủ quan!” Điền Phong nghiêm nghị nói.

“Vâng, đội trưởng!”

Nói xong, Điền Phong dẫn đội xuất phát về phía Quốc Vương cốc.

…

Giang Khải đang nhặt một tấm thẻ xác Cự lực hắc viên ở trên đất, đây đã là con Cự lực hắc viên thứ mười hai bị hắn đánh chết.

Sau khi bị ba con Cự lực hắc viên trước đó vây công, cuối cùng Giang Khải đã có kinh nghiệm.

So sánh mức độ nguy hiểm ở khu dã ngoại Thiên Chức với khu thí luyện người mới vậy càng kinh khủng hơn, hành động của hắn vô

cùng cẩn thận, cố gắng không để mình rơi vào nguy hiểm.

Sau đó, hắn không bị nhiều con dã thú phát hiện nữa, làm gì chắc đó, thấy cự viên đi lẻ sẽ lặng lẽ tìm góc độ, một kích mất mạng.

Cứ vậy, việc đánh giết của Giang Khải trở nên đặc biệt dễ dàng.

“Trong kỹ xảo sống sót dã ngoại, bất cứ lúc nào cũng phải học cách che giấu bản thân.” Giang Khải rất hài lòng với trạng thái hiện tại.

Liên tục đi săn khiến Giang Khải hơi mỏi mệt.

Lấy thuộc tính hiện tại của hắn, mỗi lần sử dụng Cửu kiếp truy mệnh đều cần tiêu hao rất nhiều thể lực và tinh lực.

“Vẫn là thuộc tính cơ bản quá thấp.” Giang Khải bùi ngùi nói.

Ở bụng vang lên tiếng ục ục, cộng thêm sắc trời đã tối, Giang Khải nghĩ đến một cái sơn động bí ẩn đã đi qua trước đó, liền chạy đến sơn động tạm thời nghỉ ngơi.

Trong sơn động có nước suối chảy ra, hắn dùng cốc lấy nước suối lại lấy ra thịt khô, dựng một đống lửa nhỏ, ngồi trên tảng đá ăn uống nghỉ ngơi.

Suối nước róc rách, ánh lửa chập chờn, Giang Khải đột nhiên nghĩ đến lúc ở trong thí luyện người mới, ba người hắn, Trụ Tử, Tô Noãn Noãn ngồi vây quanh trước đống lửa.

Khi đó bọn họ cũng sẽ lo lắng sợ hãi nhưng có đồng bạn bên cạnh, ít nhất chưa từng cảm thấy cô đơn.

Nhưng bây giờ nơi này cũng chỉ có một mình hắn.

“Noãn Noãn cũng là người quân đội, không biết hai người bọn họ có được chia vào cùng một đội không.” Giang Khải tự nhủ.

Mặc dù Noãn Noãn chỉ là một Thầy lang, lại là một nữ hài tử nhưng lại có sự kiên cường mà nữ hài từ khác không có, có Noãn Noãn giúp đỡ quan tâm Trụ Tử, Giang Khải cũng cảm thấy yên tâm hơn chút.

“Nếu không phải Hoàng Đạt, ta cũng không đến mức không tìm được một công hội, một đội ngũ nào!” Giang Khải hơi híp mắt lại.

“Hoàng Đạt, ngươi suýt giết ta ở trong hiện thực, hiện tại lại ỷ vào Huyền Vũ công hội chèn ép ta, sớm muộn ta cũng tính rõ ràng món nợ này với ngươi!”

Suy nghĩ phóng túng chỉ trong chốc lát, Giang Khải hít sâu một hơi để mình khôi phục lý trí.

Rảnh rỗi đến nhàm chán, hắn lấy ra chiến lợi phẩm hơn nay.

Tất cả 16 tấm thẻ xác hắc viên, có hệ thổ cũng có hệ mộc.

“Giết 16 con, kinh nghiệm tăng lên 980 điểm, còn thiếu 600 điểm nữa là thăng cấp.”

“Ta nhớ giá cả xác hắc viên có sự khác biệt căn cứ vào tuổi tác, bình thường trong khoảng 50 đến 100 tinh tệ, những con của ta phần lớn là còn nhỏ và thành niên, cũng chính là năm sáu mươi tinh tệ.”

“Cộng lại cũng chưa đến 1000 tinh tệ, tương được 1 vạn liên minh tệ.”

Giang Khải yên lặng tính toán trong lòng, dựa theo tốc độ đi săn này, trong một tháng vẫn không cách nào gom đủ 80 vạn tiền khám bệnh giai đoạn đầu cho đại ca.

“1gr Tinh huyết kết tinh khoảng 500 tinh tệ, một khối Thiên tứ chi cốt 700 tinh tệ nhưng tỷ lệ rơi cực thấp, hơi khó khăn.” Nghĩ đến đây, Giang Khải quyết định ngày mai tăng tốc độ đi săn.

“Không biết đại ca và Anh Tử có thấy tờ giấy mà ta để lại chưa…”

“Trụ Tử và Noãn Noãn có online không…”

Một ngày này, Giang Khải đã trải qua nhiều chuyện, cuối cùng không chịu được vô thức ngủ thiếp đi.

…

Lúc Giang Khải mở mắt lần nữa, phát hiện bầu trời bên ngoài cửa động vẫn tối tăm.

Hắn nhìn đồng hồ, hiện tại là bốn rưỡi sáng.

Dùng nước sạch rửa mặt, Giang Khải giẫm tắt đống lửa rời khỏi sơn động.

Trải qua một đêm nghỉ ngơi, Giang Khải tràn đầy tinh thần nhanh chóng đi xuyên qua rừng cây.

Trên đường đi, chỉ cần thấy hắc viên đi một mình, hắn sẽ lập tức ra tay đánh giết.

Hai giờ sau, lúc Giang Khải giết chết con Cự lực hắc viên thứ sáu, giọng của hệ thống đồng thời vang lên.

【 Chúc mừng ngài tăng lên cấp 6, thuộc tính hiện tại của ngài là lực lượng 22, thể trạng 26, nhanh nhẹn 39, tinh thần 39 】

Chương 81 - Tài bảo của Tinh anh hắc viên (2)

【 Thiên phú "Gấp bội" có hiệu lực, thuộc tính thay đổi là lực lượng 24, thể trạng 28, nhanh nhẹn 42, tinh thần 42 】

Thấy thuộc tính của mình tăng lên, Giang Khải đã tập mãi thành thói quen.

Vừa kiểm tra xong thuộc tính của mình, Giang Khải ngẩng đầu lên phát hiện trong sơn cốc đằng xa có bốn năm con Cự lực hắc viên thân hình cao lớn, chúng nó hoặc ngồi hoặc nằm nhưng không hề rời khỏi vị trí của mình.

Thấy cảnh này, Giang Khải hơi kỳ quái.

Đây là lần đầu tiên hắn thấy nhiều Cự lực hắc viên trưởng thành như vậy.

Hơn nữa, lấy tính cách tăng động của hắc viên, trong tình huống bình thường chúng nó sẽ không ngoan ngoãn đợi ở một chỗ.

Nhưng hắc viên lại thành thật đứng ở vị trí của mình…

Cảm giác chúng nó như là binh sĩ cổng thành đang trông coi trước cổng thành.

"Không phải trong sơn cốc kia có thứ gì đó chứ?" Giang Khải không chỉ nghi ngờ.

Nghĩ đến đây, Giang Khải không khỏi rục rịch.

Nhưng sau con hắc viên trưởng thành trước sơn cốc lại khiến hắn hơi do dự.

Vị trí của bọn nó cách nhau không xa, dù mình có thể nhanh chóng miểu sát một đến hai con, cùng lúc cũng sẽ đánh động đến mấy con khác.

Thuộc tính của hắc viên trưởng thành cao hơn, nếu hắn bị bốn con đồng thời đuổi giết, trên cơ bản không có khả năng trốn thoát.

Lúc Giang Khải đang suy nghĩ có nên mạo hiểm đến xem xét hay không, hắn đột nhiên phát hiện trong khu rừng rậm cách bảy tám mươi mét ở hướng tây bắc của mình có một bóng dáng màu xanh nhạt hơi lắc lư.

Nếu không phải Giang Khải có Quỷ nhãn, hắn thật sự không chú ý đến.

“Có những người khác?” Giang Khải trợn to mắt.

Sau khi phát hiện bóng dáng kia, Giang Khải nhanh chóng chú ý đến một tiểu đội có ít nhất hai mươi mấy ngươi ở bên kia!

Có lẽ căn bản không phải một tiểu đội mà là mấy tiểu đội.

Ngay lúc Giang Khải nhìn chằm chằm bọn họ, bên kia đột nhiên có một người quay đầu, vừa hay bắt gặp ánh mắt của Giang Khải.

Trong chốc lát, bốn mắt nhìn nhau, hai người đều hơi ngơ ngác.

Không thể không nói, thứ như ánh mắt lại thần kỳ như vậy, dù cúi đầu cũng không khỏi phát hiện được có người đang nhìn mình…

“Đây là… Bị phát hiện rồi.” Giang Khải lập tức hơi xấu hổ.

Sau khi người kia phát hiện Giang Khải liền báo cáo với đồng bạn, lập tức có mấy người nhìn về phía Giang Khải.

Lần này Giang Khải hoàn toàn bại lộ.

Không có cách nào, Giang Khải dứt khoát cẩn thận khom lưng đi tới.

“Tiểu đội của ngươi đâu?” Một tên đại thúc miệng đầy ria mép ngạc nhiên nhìn Giang Khải ở sau lưng.

“Ta chỉ có một mình.” Giang Khải nói, “Các ngươi đang làm gì?”

“Một mình?” Đại hán nhíu mày, hắn lại nhìn trước ngực Giang

Khải một cái, quả nhiên không viết tên tiểu đội.

“Ngươi thuộc công hội nào?”

“Ta là người mời vừa thông qua thí luyện người mới vào hôm qua, còn chưa có nhóm.” Giang Khải đáp.

Tuy đại thúc rất nghi ngờ đáp án của Giang Khải nhưng có vẻ hắn ta còn có chuyện quan trọng hơn, cũng không muốn tốn quá nhiều thời gian với người mới này.

“Không phải ngươi nói ngươi chỉ có một mình sao, vậy cũng không quan trọng, ngươi đã phát hiện vậy dựa theo quy củ cũ, ai hoàn thành đánh giết, bảo rương thuộc về người đó!” Đại thú nói.

Giang Khải nhíu mày, “Bảo rương gì?”

“Ngươi không biết trong sơn cốc là sào huyệt của Tinh anh hắc viên sao?”

Giang Khải suy nghĩ, nói, “Ở cửa có mấy hắc viên, ta đoán bên trong có cái gì đó nhưng không biết là cái gì.”

Đại thúc nhếch miệng vô cùng ghét bỏ liếc nhìn Giang Khải, “Thật đúng là người mới, ngươi đừng hại chúng ta… Trong này chắc là sào huyệt của Tinh anh hắc viên, sau khi đạt đến cấp tinh anh, dã thú thường thích thu thập một số bảo vật, ví dụ như giết chết người chơi sau đó cướp đoạt trang bị tiền tài, hoặc là tài liệu khoáng thạch, bảo cụ quân quý đủ loại.”

“Chúng nó thích đặt đồ vật thu thập được vào một cái bảo rương cũng chính là cái bảo rương mà ta vừa nhắc đến với ngươi, cũng được gọi là tài bảo của Tinh anh hắc viên.”

Giang Khải lập tức mở to hai mắt nhìn, hai chữ tài bảo này thật sự khiến hắn lập tức tràn đầy ý chí chiến đấu!

Đại thúc ria mép nhìn Giang Khải, nói, “Tiểu tử, ta hỏi ngươi, ngươi có muốn bảo vật không?”

Giang Khải suy nghĩ, điều này cũng không có gì cần giấu diếm, nói thật, “Muốn.”

Đại thúc ria mép lập tức nói, “Được! Dựa theo quy củ khu 18 chúng ta, phát hiện loại tài bảo này, người bỏ sức đều có cơ hội thu hoạch được bảo tàng.”

“Nhưng đầu tiên ngươi nhất định phải bỏ sức mới có cợ hội.”

“Chỗ của chúng ta có tất cả năm tiểu đội, cộng thêm ngươi là đủ sáu người.”

“Chút nữa chúng ta tiến lên từ sáu phương hướng, mỗi tiểu đội phụ trách đánh giết một con hắc viên.” Đại thúc ria mép giải thích chiến thuật của bọn họ cho Giang Khải, “Đội ngũ hoàn thành đánh giết trước có quyền bước vào sơn cốc, cũng có cơ hội càng lớn hơn đánh giết Tinh anh hắc viên trước để lấy được bảo vật!”

Cuối cùng Giang Khải đã hiểu, sở dĩ những người này kéo hắn nhập bọn là vì bọn họ chỉ có năm tiểu đội mà trong đó có sáu con hắc viên.

Chương 82 - Tinh anh hắc viên

Đương nhiên, người bình thường chắc sẽ không cảm thấy hắn có năng lực đánh giết một con hắc viên, mục đích của bọn họ đơn giản là để mình tạm thời thu hút sự chú ý của con hắc viên thứ sáu, tranh thủ thêm chút thời gian cho bọn họ.

Về phần hắn có thể đánh giết hay không, thật ra cũng không phải vấn đề mà bọn họ quan tâm.

“Tiểu tử, ngươi đừng lo lắng, nếu bên chúng ta giết được con hắc viên sẽ giúp ngươi giải quyết con kia.” Ánh mắt đại thúc ria mép vẫn nhìn sự thay đổi biểu cảm của Giang Khải.

Nghe thấy kế hoạch của bọn họ, Giang Khải hừ lạnh một tiếng trong lòng.

Tên ria mép này vừa nói chỉ cần đánh giết con hắc viên mà mình phụ trách này là có thể tiến vào sơn cốc.

Hắn không tin tên này sẽ đánh giết hắc viên giúp mình, cứ thể đội ngũ của hắn sẽ chậm hơn đội ngũ khác.

Bọn họ chỉ muốn lợi dụng mình mà thôi!

Hơn nữa, nếu mình đạt được bảo vật, chưa biết chừng những người này còn phá vỡ hứa hẹn hiện tại…

“Xem ra cũng không phải người tốt bụng gì.” Giang Khải thầm nghĩ trong lòng.

“Sao nào, có bằng lòng gia nhập không? Nếu ngươi không đồng ý mà muốn làm ngư ông đắc lợi, vậy ta khuyên ngươi nên rời đi ngay bây giờ, đừng để chúng ta ra tay!” Đại thúc ria mép đột nhiên lộ ra vẻ tàn nhẫn.

Hành động uy hiếp sau cùng của đại thúc ria mép càng để lộ ra bản tính của bọn họ.

Suy nghĩ một chút, Giang Khải mỉm cười, “Loại cơ hội hiếm có thể

này, ta đương nhiên lựa chọn gia nhập!”

Đại thúc ria mép nhìn đồng bạn một chút, trên mặt bọn họ đều nở nụ cười.

Tên này lại đồng ý thoải mái như vậy, đúng là người mới không có kinh nghiệm gì.

Mặc kệ nói thế nào, hiện tại sáu con hắc viên đều được phân chia xong, hành động đoạt bảo chính thức khởi động.

“Được, vậy chuẩn bị kỹ càng, ngươi phụ trách con cuối cùng bên phải.” Đại thúc ria mép chỉ rõ mục tiêu cho Giang Khải.

“Được!” Giang Khải đáp.

Sau khi thông báo cho mỗi một thành viên của tiểu đội khác, đại thúc ria mép thoáng lên giọng đếm ngược hành động đoạt bảo.

“Ba, hai, một, xông lên!”

Đột nhiên có hơn hai mươi người xông ra từ trong bụi cỏ lập tức chia ra sáu phía, lần lượt xông về phía sáu Cự lực hắc viên thủ hộ ở sơn cốc.

Ở chỗ này, tốc độ của Giang Khải không tính là xuất chúng, mục tiêu của hắn ở chỗ khá xa, hắn còn chưa tới gần hắc viên, hai tiểu đội động tác nhanh nhất đã bao vây mục tiêu của mình.

Đội ngũ đại thúc ria mép lựa chọn một con ở gần cửa vào sơn cốc nhất, ba đội viên vây quanh hắc viên, ánh mắt đại thúc ria mép thì nhìn chằm chằm tình hình của đội ngũ khác.

“Còn thiếu người mới đi một mình kia.” Đồng bạn của hắn ta lo lắng nói.

Đại thúc ria mép gật đầu, “Mặc kệ hắn, dù sao cũng là đi tìm cái chết, sau khi con hắc viên kia giết hắn, người nào xui xẻo tìm người đó!”

“Đừng nói nhiều, nhanh đánh giết hắc viên đi!”

Năm tiểu đội lập tức tiến vào trạng thái chiến đấu, bọn họ thật sự mặc kệ chi phí phát động tiến công mạnh mẽ với hắc viên.

Ngoại trừ việc đánh giết hắc viên có thể tiến vào trong sơn cốc trước tiên, còn có một chỗ tốt là một khi người trẻ tuổi kia bị đánh giết, con hắc viên còn lại kia sẽ công kích những đội ngũ còn lại.

Đội ngũ hành động chậm chạp không chỉ không có cơ hội tranh đoạt bảo vật, còn phải làm hai phần công việc, dù là ai cũng không vui.

“Dã man trùng phong!” Tên ria mép cầm một cái thuẫn bài gai nhọn trong tay lao về phía hắc viên, “Ta đánh lui nó, các ngươi toàn lực tấn công!”

Ở một bên khác, một tên nam nhân cầm thanh kiếm lớn tránh đi một chiêu nện xuống của hắc viên, áp sát rồi giơ cao đại kiếm hung hăng chém về phía bắp đùi của hắc viên, “Đoạn đầu thai! Xuất hiện trạng thái đổ máu, Giáp Ngư, thêm độc cho nó, nhanh!”

“Nhanh công kích, nhất định phải cướp được hạng nhất!”

Có thể đi vào Quốc Vương cốc, thực lực của mấy tiểu đội này đều không yếu, liều mạng tranh đoạt tư cách tiến vào sơn cốc đầu tiên.

Cùng lúc đó, hắc viên trước mặt Giang Khải đã phát hiện hắn, đang nhào về phía hắn.

Đôi mắt Giang Khải nhìn chằm chằm động tác của hắc viên, dưới tác dụng của Quỷ nhãn, hành động di chuyển của hắc viên như trở nên chậm hơn, động tác của nó xuất hiện rõ ràng trong tầm mắt của Giang Khải.

“Cửu kiếp truy mệnh!”

Mấy bóng đen bắn ra theo tiếng, Truy mệnh thứ năm phát động bạo kích, thân thể hắc viên đột nhiên bị đánh bay ra sau!

Giang Khải không dừng lại chút nào, bóng đáng khẽ động thu hồi thẻ xác và Cửu kiếp truy mệnh, nhanh chóng chui vào trong sơn cốc.

Tiểu đội năm người ngơ ngác, thậm chí còn chưa hiểu đã xảy ra chuyện gì, Giang Khải đã biến mất trong tầm mắt của bọn họ.

“Vừa rồi… Xảy ra chuyện gì!” Tên ria mép trợn to mắt.

Nhưng con hắc viên trước mặt hắn đột nhiên đánh tới.

“Đáng chết, tên kia… Mặc kệ, giết hắc viên trước!”

…

Giang Khải nhanh chóng lẻn vào trong sơn cốc.

Phạm vi trong sơn cốc không lớn, chỉ sâu ba bốn mươi mét, mọc rất nhiều thảm thực vật, còn rậm rạp hơn bên ngoài sơn cốc.

Chương 83 - Bao tay chưa giám định

Lúc này, ánh mắt Giang Khải bị con dã thú to lớn cùng… Một cái hòm gỗ lớn màu cam sau lưng nó hấp dẫn.

Ở cuối sơn cốc có một con cự viên hình thể to lớn đang ngồi.

Vẻ mặt của nó càng hung hãn hơn, sau lưng bao trùm nham thạch như là một ngọn núi nhỏ, màu sắc nham thạch lại là màu vàng óng cảm giác đang cõng một núi vàng nhỏ!

Trước ngực hắc viên bình thường không có nham thạch bao trùm nhưng trước ngực con hắc viên này lại có một tầng nham thạch màu vàng thật mỏng.

Lúc hắc viên đứng lên, chiều cao vượt qua bốn mét!

Rất nhiều nham thạch bao trùm khiến hình thể của nó càng lớn hơn!

“Tinh anh hắc viên!” Giang Khải hít sâu một hơi.

Tinh anh hắc viên phát hiện người xâm nhập, hai tay hung hăng nện xuống mặt đất, mặt đất cũng phát ra chấn động, nham thạch trên ngọn núi xung quanh bị chấn động đến rơi xuống.

“Rống!” Hắc viên phát ra một tiếng gào thét đinh tai nhức óc, sau đó nhào về phía Giang Khải.

Thấy cự thú đánh tới, trong đầu Giang Khải nhanh chóng xoay chuyển, “Tên này có phòng ngự chính diện, thoạt nhìn phòng ngực rất cao, Cửu kiếp truy mệnh của ta chỉ có 9 điểm đâm xuyên, cộng thêm 20% tăng thêm của Quỷ thủ cũng chưa đến 11 điểm, e rằng không có cách nào đâm xuyên chính diện!”

Không cách nào đâm xuyên qua phòng ngự, công kích sẽ giảm bớt rất nhiều, Giang Khải không xác định mình có thể hoàn thành miểu

sát hay không!

“Rống!”

Tinh anh hắc viên vô cùng tức giận, vẻ mặt dữ tợn lao tới một cái đã nhảy ra hơn mười mét, một lần nữa sẽ đến trước mặt Giang Khải.

Lúc này, cho dù quay đầu bỏ chạy có lẽ cũng không kịp nữa!

Ánh mắt Giang Khải đột nhiên xuyên qua hắc viên, nhìn về phía cái rương màu cam kia.

Biết đâu tiền thuốc men của đại ca cũng nằm ở chỗ này!

Nghĩ đến đây, Giang Khải trợn tròn mắt, “Lão tử liều mạng với ngươi!”

Nói xong, chín bóng đen đồng thời bắn ra!

Chín chuôi Cửu kiếp truy mệnh bắn về phía vị trí duy nhất không bao trùm nham thạch của Tinh anh hắc viên – khuôn mặt!

Lúc dùng ra toàn bộ Cửu kiếp truy mệnh tỷ lệ bạo kích cũng không chỉ có 90%, trừ khi vận khí thật sự quá kém, nếu không gần như chắc chắn có một lần bạo kích.

Lúc thanh Truy mệnh thứ sáu nện vào mặt Tinh anh hắc viên, một luồng lực lượng khổng lồ đột nhiên đụng vào mặt nó.

Ở giữa không trung, đầu Tinh anh hắc viên như là đụng vào tường, thân thể còn đang xông về phía trước khiến toàn bộ thân thể của nó lại nằm ngang.

Thanh Truy mệnh thứ sáu mới xuất hiện bạo kích, lần này vận khí không tính quá tốt.

Nhưng ba thanh Truy mệnh còn lại xuất hiện bạo kích một lần nữa!

Hắc viên còn ở giữa không trung, khuôn mặt lại bị trọng thương! Thân thể của nó trực tiếp lộn tùng phèo ở giữa khung trung.

Một lát sau, thân thể Tinh anh hắc viên rơi thẳng xuống từ trên cao, oanh một tiếng nằm rạp trên mặt đất.

“Ngao ô…” Tinh anh hắc viên phát ra một tiếng kêu mơ hồ.

【 Chúc mừng ngài đánh giết tinh anh Cự lực hắc viên, lấy được 320 điểm kinh nghiệm. 】

【 Thu hoạch được “Xác tinh anh Cự lực hắc viên” (có thể giải phẫu) 】

【 Thu hoạch được “Tài bảo của tinh anh Cự lực hắc viên” 】

Lúc này Giang Khải mới bớt đau, sau hai lần bạo kích, hệ thống mới thông báo hắn hoàn thành đánh giết, nói cách khác một lần công kích của mình lại không thể miểu sát?!

“Dù sao cũng là phi tiêu, trong quá trình phi hành lực lượng sẽ suy giảm, hơn nữa tên này ít nhất cũng là tinh anh cấp 20, phòng ngự và thể trạng chắc chắn cao hơn hắc viên bình thường.” Giang Khải đưa ra phán đoán sơ bộ.

Tiếng đánh nhau bên ngoài sơn cốc còn chưa kết thúc, xem ra bọn họ còn chưa giết giết những hắc viên đó.

“Vẫn không nên ở lại chỗ này, chẳng may bọn họ muốn cướp, ta thật sự không đối phó được nhiều người như vậy.” Nghĩ đến đây, Giang Khải lập tức nhặt thẻ xác lên, thu thập tốt Cửu kiếp truy mệnh, chạy về phía bảo rương.

Cái bảo rương này cao bốn mươi, năm mươi centimet, dài bảy mươi, tám mươi centimet, có thể nhẹ nhàng chứa một người trưởng thành.

Sau khi Giang Khải đến gần, bảo rương liền hóa thành một tấm thẻ rơi trên mặt đất.

“Tài bảo của tinh anh Cự lực hắc viên?” Giang Khải nhìn tin tức trên thẻ, khóe miệng hơi nhếch lên, “Hắc hắc, đến tay!”

Nhét tấm thẻ vào trong thẻ túi, Giang Khải nhìn về phía lối vào sơn cốc, suy nghĩ lại từ bỏ rời đi từ cửa vào sơn cốc.

Ngọn núi xung quanh cũng không quá dốc đứng, Giang Khải bỏ ra khỏi sơn cốc dọc theo ngọn núi nhanh chóng biến mất trong sơn cốc.

Sau bảy tám phút, tên ria mép dẫn theo đội ngũ vội vàng xông vào trong sơn cốc.

“Cuối cùng đã đuổi kịp! Tiểu tử kia có tà môn, cũng không có khả năng đánh giết trong thời gian ngắn như vậy…” Còn chưa nói hết câu, tên ria mép khiếp sợ nhìn trong sơn cốc.

“Tinh anh đâu?” Hắn ta quay đầu nhìn về phía đồng bạn.

“Không thấy… Cũng không có bảo rương?!” Đồng bạn cũng ngạc nhiên.

Dù Tinh anh hắc viên vừa hay đi ra ngoài, bảo rương cũng phải ở lại trong cốc, nếu không vì sao có sáu con hắc viên trấn giữ!

Chương 84 - Bao tay chưa giám định (2)

“Chẳng lẽ là tên vừa rồi?” Thầy thuốc trong đội vô cùng khiếp sợ nhìn về phía tên ria mép.

“Trước đó đúng là thấy hắn không biết dùng cách gì miểu sát hắc viên ngoài sơn cốc… Đội trưởng, rốt cuộc hắn là ai?!”

Tên ria mép còn đang tìm kiếm khắp nơi, hiện tại muốn tinh anh không thấy tinh anh, muốn bảo rương không thấy bảo rương, ngay cả người trẻ tuổi kia cũng không thấy tung tích!

“Đáng chết!” Tên ria mép tức giận siết chặt nắm đấm, hung hăng vung lên không, “Vốn tưởng tìm được một cái đệm lưng, kết quả chúng ta bị người ta coi là đệm lưng!”

…

Lúc đội ngũ của tên ria mép tiến vào sơn cốc, Giang Khải đã sớm rời khỏi nơi này.

Trong Thiên Chức, việc giết người đoạt bảo cũng không tính là hiếm lạ, tuy Giang Khải không xác định đám người tên ria mép sẽ không làm như thế, nhưng cẩn thận lái được thuyền vạn năm đã sớm chạy không còn hình bóng.

“Nếu ta có 50 thanh Truy mệnh, ta cũng không sợ bọn họ.” Giang Khải nói thầm.

Nói xong, hắn nhìn túi thẻ của mình.

Tuy chỉ có thêm hai tấm thẻ nhưng Giang Khải cảm thấy túi thẻ của mình như trở nên trĩu nặng.

Mấu chốt là trong đó có một tấm thẻ bảo rương!

Đương nhiên, lúc này Giang Khải cũng không dám kiểm tra bảo vật ở dã ngoại, chờ tìm một chỗ an toàn lại nói.

Vì leo lên ngọn núi, hiện tại tuyến đường của Giang Khải đã chệch khỏi tuyến đường đã sớm định ra, hắn mở bản đồ kiểm tra.

“Khu vực phía trước có khá nhiều U linh nữ yêu, U linh nữ yêu thích hành động vào ban đêm, vậy bây giờ đi qua đó khá an toàn.” Nghĩ đến đây, Giang Khải đi về phía đông nam.

Sau khoảng nửa giờ, khu vực trước mặt dần trở nên hơi khác biệt.

Trước đó Giang Khải đều đi trong rừng rậm, đi qua trong sơn cốc, nhưng hắn lại thấy được một vài nhà gỗ cũ kỹ phân bố lẻ tẻ ở đằng trước không xa.

“Xem ra là sắp đi vào địa bàn của U linh nữ yêu.” Lúc này Giang Khải bước nhanh hơn.

Sau khi tránh đi một đám nhà gỗ, Giang Khải kiểm tra thấy xung quanh không có dã thú, cuối cùng đã dừng lại nghỉ ngơi.

Hắn lấy ra thẻ xác Tinh anh hắc viên.

“Không biết có thể đào ra Tinh huyết kết tinh hay không… Nghe nói tỷ lệ rơi thứ kia đặc biệt thấp.”

Sau khi thẻ bài thực thể hóa, xác con hắc viên to lớn kia xuất hiện trước mặt Giang Khải.

Lúc này Giang Khải mới phát hiện khuôn mặt hắc viên đã máu thịt be bét, vô cùng khủng bố.

Hắn lấy ra một cái Truy mệnh, tìm đến vị trí trái tim hắc viên muốn mở ra da thịt.

Nhưng thử mấy lần, Truy mệnh chỉ phá vỡ tầng nham thạch màu vàng bên ngoài thân thể của nó.

“ĐM, cứng như vậy? Cũng may không trực tiếp công kích trước ngực nó, nếu không dù bạo kích cũng vô dụng!”

“Dã thú tinh anh quá mạnh, dù ta có Siêu cấp bạo kích cũng không thể nhẹ nhõm đánh giết.”

Rơi vào đường cùng, Giang Khải chỉ có thể từ bỏ giải phẫu xác, thu hồi thẻ xác, tiếp theo hắn lấy ra thẻ bảo rương.

Khi bảo rương cỡ lớn xuất hiện ở trước mặt Giang Khải, trái tim Giang Khải lập tức đập rộn lên.

Mở ra bảo rương, Giang Khải nóng nảy nhìn vào bên trong.

Trong bảo rương, thứ nhiều nhất là một số tảng đá màu sắc nổi bật… Kích cỡ đều rất lớn.

Cái rương lớn như vậy, những viên đá này lại chiếm mất tám phần mười không gian.

“Chắc là một số khoáng thạch, nếu có thể lấy ra một số khoáng thạch hiếm thấy thì giá cả cũng không rẻ. Đáng tiếc ta không nhận ra, cũng không biết giá cả.” Giang Khải đẩy từng cục đá ra.

“Đây là cái gì?” Giang Khải nhấc một cái áo choàng từ dưới đáy bảo rương.

Tên ria mép nói, sau khi Tinh anh hắc viên đánh giết người chơi sẽ thu thập trang bị của bọn họ, hiển nhiên cái áo choàng này vốn thuộc về nhân loại.

Mặc dù áo choàng hơi nhăn nheo có mùi thối kỳ quái, nhưng bảo tần khá hoàn chỉnh, giặt qua một chút là dùng được.

“Có thể bị tên này đánh giết, đoán chừng thực lực cũng không quá mạnh, lúc đi ra nên mua mấy tấm thẻ giám định.” Giang Khải lắc đầu, tạm thời đặt áo choàng sang một bên.

Sau khi lấy áo choàng ra, thì ra phía dưới áo choàng còn có rất nhiều thứ.

“Đây là bao tay?” Giang Khải nhấc một bộ bao tay màu đen lên.

Đây là một bộ bao tay màu đen lộ ngón tay, tuy bao tay hơi bẩn nhưng có thể thấy được cách chế tác bao tay khá tinh tế, sau lưng bao tay còn chia ra thêu hai đám lửa.

“Hình như là đồ vật thuộc tính.” Sau khi Giang Khải đeo bao tay

lập tức cảm thấy theẻ lực của mình “khôi phục” rất nhiều, đồng thời bao tay tăng thêm hai chùm sáng màu xanh, rơi vào trên thân thể của hắn nhanh chóng hòa vào trong thân thể.

“Không đúng, không phải khôi phục mà là tăng hạn mức cao nhất! Màu xanh… Hoặc là sinh mệnh lực, hoặc là… Nhanh nhẹn!” Giang Khải trợn to mắt.

“Thêm thể trạng và nhanh nhẹn!”

“Không biết đeo bao tay có ảnh hưởng đến độ chính xác của Truy mệnh không.” Nghĩ đến đây, Giang Khải cầm một thanh Truy mệnh lên.

Đúng lúc này, quanh người thanh Truy mệnh kia đột nhiên dâng lên một đám lửa!

Giang Khải trợn to mắt, “Đây là… Cho vũ khí thêm công kích hệ hỏa?!”

“ĐM, phát tài!”

Chương 85 - Tung tích của Giang Khải

Một bộ bao tay này được tăng thêm thuộc tính hỏa, điều này khiến Giang Khải vui như điên.

Loại trang bị nguyên tố này tuyệt đối được coi là trang bị hiếm có.

Hắn hận không thể chạy về dây an toàn ngay bây giờ, đến trạm tiếp tế mua một số thẻ giám định.

Phía dưới cùng bảo rương còn thừa lại một số tảng đá rực rỡ lẻ tẻ, màu sắc óng ánh, có độ tinh khiết cao hơn những cục khoáng thạch lớn ở bên trên một chút.

Lật ra đống đá vụn, Giang Khải vừa tìm được mấy bình máu.

“Con hắc viên này còn biết cướp thuốc…” Giang Khải mỉm cười lắc đầu.

Thấy trong rương không còn vật phẩm quý giá gì khác, Giang Khải đặt đồ vào trong rương, chỉ đưa tay lấy ra một cái bao tay.

Bảo rương lại hóa thành tấm thẻ, bị Giang Khải thu vào trong túi thẻ.

“Không biết chiếc áo choàng này là thuộc tính gì, nhưng bộ quần áo này của ta lại đeo áo choàng sẽ hành động bất tiện, tạm thời không mặc đi.” Nói xong, Giang Khải lại nhìn bộ bao tay này của mình.

Không ngờ trong rương có nhiều đồ như vậy, hắn không kịp chờ đợi muốn biết giá trị của lần thu hoạch này.

“Nếu có thể bán được giá tốt, có thể để đại ca nghỉ ngơi trước.”

Tuy Giang Khải không trông cậy thu hoạch lần này có thể kiếm lời đủ tiền cho đại ca khám bệnh, nhưng thân thể đại ca bị bệnh năng còn phải làm ba công việc, thậm chí khiến bệnh tình chuyển biến

xấu.

Nghĩ đến đây, Giang Khải khởi hành trở về theo đường cũ.

Hắn trốn ra khỏi sơn cốc đã được một đoạn thời gian, lúc quay về sơn cốc đám người tên ria mép đã rời đi.

Hắn trượt xuống từ chỗ cao, cẩn thận rời khỏi sơn cốc, nhanh chóng chui vào rừng cây.

…

Điền Phong dẫn theo đội ngũ nhanh chóng di chuyển trong rừng.

“Đội trưởng, bên kia có một con hắc viên trưởng thành.” Tần Dũng chỉ phương hướng bên cạnh, ở chỗ cách bọn họ hơn hai trăm mét có một con hắc viên to lớn đã dựa lưng vào gốc đại thụ chầm chậm gãi ngứa sau lưng.

Điền Phong nhìn cũng chưa từng nhìn lấy một cái, “Đừng quên nhiệm vụ lần này của chúng ta, trừ khi gặp được Giang Khải, nếu không tránh tất cả chiến đấu không cần thiết!”

Lưu Yên hừ lạnh một tiếng, “Không phải là một người mới sao, có cần phái chúng ta đi dạy dỗ hắn không, người Hoàng gia đúng là chuyện bé xé ra to.”

Từ Hiểu Hiểu nói, “Nghe nói Giang Khải kia hại hai huynh đệ Hoàng Đạt, Hoàng Vĩ rất thảm, Hoàng Đạt đối mặt với rất nhiều tố cáo, cao tầng Huyền Vũ quân công đang nghĩ hết cách cứu người, Hoàng Vĩ càng thảm hơn, vừa thông qua thí luyện người mới đã bị Giang Khải đánh giết, nghe nói thủ đoạn rất tàn nhẫn.”

“Ừ, nghe nói sau khi Hoàng Vĩ logout tinh thần chịu đả kích rất lớn, cũng không biết vì thủ đoạn của Giang Khải quá độc ác hay tâm lý không thể nào chấp nhận việc bị Giang Khải đánh giết. Hoàng gia đặc biệt mời chuyên gia hướng dẫn tâm lý của quân đội đến trị liệu tâm lý cho hắn.”

Nhắc đến Hoàng Vĩ, Tần Dũng không nhịn được bật cười, “Ai, các ngươi từng nghe nói chưa, vào ngày Hoàng Vĩ thông qua thí luyện người mới đã lời thề son sắt tuyên bố…” Tần Dũng bắt chước vẻ

mặt hành động của Hoàng Vĩ ngay lúc đó, nâng cao giọng, thân thể thẳng tắp lộ ra vẻ hăng hái, “Ta chỉ nói một lần, cho ta chút thời gian, ta sẽ mở ra thời đại thuộc về Hoàng Vĩ!”

“Sau đó lại bị Giang Khải đâm chết.”

Không thể không nói, Tần Dũng học theo cũng có da có thịt, ngay cả Bạch Lăng Chí im lặng ít nói cũng không nhịn được nhếch khóe môi.

Ngược lại đội trưởng Điền Phong vẫn duy trì vẻ mặt lạnh lùng, “Các ngươi đừng chê cười Hoàng Vĩ, hắn là chức nghiệp Võ đồ, thành tihc đứng hạng tám cả nước, cộng thêm người ta họa Hoàng, về tài luyện thăng cấp chức nghiệp sau này của hắn, công hội đã sớm chuẩn bị cho hắn.”

“Không giống chúng ta phải làm việc cho công hội, kiếm điểm tích lũy công hội mới đổi được.”

Ngoại trừ quân đội, người nhà lớn nghiệp lớn có thể lấy được tài liệu Võ đồ, Binh lính, đẳng cấp kẻ có tiền cũng được phân chia.

Có người dốc hết tất cả mua tài liệu chuyển chức, nhưng đối với một vài người biết đâu chỉ là chín trâu mất sợi lông mà thôi.

Lời nói của Điền Phong lập tức nhắc nhở mọi người, Hoàng Vĩ có buồn cười hơn, biết đầu một ngày kia hắn ta thật sự có thể hô mưa gọi gió.

“Đội trưởng nói không sai, ai, người so với người làm người ta tức chết.” Tần Dũng phàn nàn.

“Đừng nói nhảm, nhanh đi tìm Giang Khải, giết hắn thì nhiệm vụ của chúng ta cũng hoàn thành.” Điền Phong nói, “Tháng sau công hội chúng ta sẽ giết Boss vương cấp, dùng điểm tích lũy của nhiệm vụ lần này, các ngươi sẽ tăng được một ít thực lực.”

“Chúng ta là đội mới, tiềm lực của các ngươi đều rất mạnh, nhưng trên mặt thực lực tuyệt đối thì chúng ta còn cần tăng lên.”

Mọi người nhao nhao gật đầu.

Ngay lúc tiểu đội Liệp Ưng nhanh chóng tiến lên, đột nhiên phát hiện cách đó không xa truyền ra tiếng đánh nhau, bọn họ lập tức đuổi tới.

Chờ đến khi bọn họ chạy đến, phát hiện một tiểu đội bảy người vừa hay hoàn thành một lần đánh giết Cự lực hắc viên.

“Là tiểu đội Thiên Kiếm công hội!” Tần Dũng nhìn qua thấy được ký hiệu trước ngực bọn họ.

Chương 86 - Tung tích của Giang Khải (2)

“Đi, đi hỏi một chút.” Điền Phong giải thích, dẫn đội ngũ đi ra.

Đội ngũ này là tiểu đội Thiên Kiếm gặp được Giang Khải trước đó lúc này đội trưởng Ngô Cương vừa thu hồi chiến lợi phẩm, lại thấy một đội người chui ra từ trong rừng rậm sau lưng.

Quân đội Hoa Hạ từng thể hiện rõ ràng không cổ vũ người chơi tranh đấu nội bộ, dù sao suy tính của quân đội là Hoa Hạ cạnh tranh với những quốc gia khác, tranh đấu nội bộ chỉ gia tăng tiêu hao không cần thiết.

Nhưng chỉ cần rời khỏi khu vực an toàn, tranh đấu giữa người chơi là nhiều lần cấm đoán không được, cuối cùng trở thành một loại thái độ bình thường.

Ngay cả tiểu đội tên ria mép mà Giang Khải gặp phải, dưới sự dụ dỗ của bảo rương, rất nhiều người đều không nhịn được dao động.

Đương nhiên, muốn động đến những người khác, ngươi cũng phải xem sau lưng đối phương là ai, đây cũng là nguyên nhân rất nhiều người sẽ vào công hội trước tiên.

Vừa thấy có những người khác xuất hiện, tiểu đội Ngô Cương lập tức thu lại đội hình, mỗi người đều tỏ vẻ rất đề phòng.

“Liệp Ưng? Tiểu đội Liệp Ưng Huyền Vũ?!” Ngô Cương thấy ký hiệu trước ngực Điền Phong lại càng căng thẳng hơn.

Huyền Vũ và Thiên Kiếm đều là một trong mười công hội lớn Hoa Hạ, nhưng đối phương lại là một tiểu đội trong Huyền Vũ công hội, tiểu đội Liệp Ưng!

Điền Phong lạnh nhạt đi tới, hừ lạnh với Ngô Cương, “Người Thiên Kiếm đúng là ‘đặc biệt cẩn thận’, yên tâm, ta không có hứng

thú với các ngươi, chỉ hỏi các ngươi một số việc."

Dù sao đám người Ngô Cương cũng thuộc Thiên Kiếm công hội, thấy Điền Phong mỉa mai công hội của mình cũng thấy trong lòng hơi khó chịu, nhưng ngại thực lực của đối phương nên không dám nổi giận.

Ngô Cương hơi híp mắt lại, "Ngươi muốn nghe ngóng chuyện gì?"

"Trước đó các ngươi có từng gặp người này không." Nói xong, Điền Phong lại nhẹ nhàng ấn vào đồng hồ số liệu một cái, đồng hồ bắn ra hình chiếu một người.

Vừa thấy hình chiếu của người kia, thành viên của tiểu đội Thiên Kiếm lập tức tỏ vẻ khác thường.

"Xem ra các ngươi từng gặp." Điền Phong lập tức phát hiện nét mặt của bọn họ.

Xem ra chọn Quốc Vương cốc đúng là chính xác!

"Hiện tại hắn ở đâu!"

Ngô Cương lại càng do dự hơn, hỏi, "Rốt cuộc người này là ai? Còn có, các ngươi tìm hắn làm gì?"

"Các ngươi không cần biết những điều này, ngươi chỉ cần thành thật trả lời vấn đề của ta."

Ngô Cương hơi híp mắt lại, hắn càng ngày càng thấy phản cảm với thái độ của đối phương.

Nhưng nói đi cũng phải nói lại Huyền Vũ công hội phái tiểu đội Liệp Ưng đuổi theo người này, nói rõ thân phận của người kia thật sự không đơn giản.

Nhưng phản cảm thì phản cảm, bọn họ và người kia không quen biết, bọn họ cũng không muốn xen vào việc của Huyền Vũ công hội, bọn họ càng không chọc nổi tiểu đội Liệp Ưng.

"Chúng ta thật sự từng gặp người kia." Ngô Cương hoạt động đồng hồ, bắn ra hình chiếu một bức bản đồ cũng đánh dấu một điểm đỏ.

“Ban đầu thấy hắn ở chỗ này, sau đó hắn đi về phía đông nam, còn chúng ta lại lựa chọn phương hướng khác.”

“Gặp lúc nào?”

“Hôm qua.”

Điền Phong suy nghĩ thêm chút nữa, không hỏi thêm gì nữa mà xoay người rời đi.

“Chờ chút!” Ngô Cương đột nhiên gọi Điền Phong lại, dò hỏi, “Nhìn dáng vẻ của các ngươi, các ngươi tìm hắn là đang đuổi giết hắn?”

Điền Phong hơi nghiêng mặt qua, cười lạnh một tiếng, “Ta đã nói các ngươi không cần biết những việc khác.”

Hắn ta hừ lạnh một tiếng, “Các ngươi xác định các ngươi có thể giết hắn?”

Lần này, Điền Phong lại xoay người, hắn ta đi từng bước về phía Ngô Cương, đến chỗ cách Ngô Cương nửa bước mới dừng lại.

“Ngươi đang nghi ngờ thực lực của chúng ta?” Điền Phong hơi híp mắt lại, “Nếu không bây giờ các ngươi có thể thử một chút!”

Hành động của Điền Phong tạo ra cảm giác áp lực cực lớn cho Ngô Cương.

“Ta, chúng ta và các ngươi không oán không thù, có gì phải thử. Ta chỉ tốt bụng nhắc nhở các ngươi, tên kia am hiểu cận chiến, các ngươi đừng để hắn áp sát.” Ngô Cương kiên định nói.

Thấy Ngô Cương không dám nhận chiến, Điền Phong hừ lạnh một tiếng, “Cận chiến? Ngươi cảm thấy hắn có cơ hội chống đỡ 10 giây ở trước mặt chúng ta sao!”

Nói xong, Điền Phong quay người dẫn đội đi về phía mà Ngô Cương đánh dấu.

Cho đến khi tiểu đội Liệp Ưng rời đi, đám người Ngô Cương mới thở dài một hơi.

“Chảnh muốn chết!” Đỗ Lỗi bĩu môi, trợn mắt, “Đội trưởng, ngươi lừa bọn họ nói tên kia am hiểu cận chiến, một chiêu này rất hay, khiến bọn họ ghê tởm chết đi! Nhưng… Tại sao bọn họ phải đi giết cao thủ này?”

Ngô Cương lắc đầu, “Ta đâu biết! Nhưng tiểu đội Liệp Ưng là tiểu đội tinh anh của Huyền Vũ, đây cũng là đội 5 mà bọn họ vừa thành lập, ta nghe nói địa vị của mỗi người trong tiểu đội không nhỏ…”

“Sao ta cảm giác bọn họ chưa chắc có thể giết người?” San San đột nhiên nói ra suy nghĩ trong lòng.

Tuy tiểu đội Liệp Ưng rất mạnh nhưng bọn họ cũng tận mắt thấy người kia miểu sát ba Cự lực hắc viên.

Hình như Liệp Ưng cũng không thể miểu sát được.

Chương 87 - Quần thể nhóm lửa

Ngô Cương thở dài một hơi, “Cũng không nói trước được, thật ra người kia có một nhược điểm trí mạng là vũ khí của hắn.”

“Tối qua ta nhớ lại tình cảnh chiến đấu của hắn, ta đột nhiên nhớ đến sau khi tên kia miểu sát hai con hắc viên cần phải nhặt phi tiêu mới có thể công kích lần nữa.”

“Đội ngũ như Liệp Ưng công thủ đều tốt, hơn nữa lấy năm địch một, một khi người kia sử dụng hết phi tiêu, ta tin tưởng Liệp Ưng sẽ không cho hắn cơ hội nhặt phi tiêu.”

Mọi người suy nghĩ lời nói của đội trưởng, cũng cảm thấy việc này có lý.

“Nếu không chúng ta cũng đi xem một chút? Vừa hay hiểu biết thực lực của Liệp Ưng!” Đỗ Lỗi đột nhiên đề nghị.

Ngô Cương nhìn đội viên một chút, phát hiện ánh mắt của mọi người đều tràn đầy mong chờ.

“Chủ yếu ta muốn xem thực lực của người thần bí kia!” San San nói, “Tuổi tác của tên kia cũng không lớn hơn chúng ta, sao có thể mạnh như vậy!”

Trong lòng Ngô Cương cũng hơi ngứa ngáy, suy nghĩ một lát nói, “Ai, dù sao hôm nay đã giết hai con, hoàn thành nhiệm vụ, đi xem một chút thì đi xem một chút!”

…

Giang Khải đang trên đường dẹp đường hồi phủ, nghĩ đến thu hoạch ngoài ý muốn lần này, có lẽ lại tiến thêm một bước dài trên con đường kiếm tiền thuốc men cho đại ca, tâm tình đặc biệt sáng sủa.

“Nhiều đồ như vậy, không biết có thể bán được bao nhiêu tiền.”

Trước mắt lý tưởng lớn nhất của Giang Khải cũng là kiếm tiền, nguyện vọng của người ngoài cũng giản dị tự nhiên như thế.

Lúc đi ngang qua một dòng suối nhỏ, hắn tháo bao tay giặt một lúc ở trong nước.

Không biết cái bao tay này đặt ở trong bảo rương bao lâu lại vừa bẩn vừa thối, sau khi giặt một lúc đã rực rỡ hẳn lên.

Điều thần kỳ là chiếc bao tay này căn bản không cần phơi nắng, sau khi Giang Khải đeo lên mặt ngoài bao tay bay ra hơi nước, nhanh chóng khô.

“Không hổ là thuộc tính hỏa.”

Vốn Giang Khải đã nghĩ hôm qua hắn vừa đi qua con đường này, cũng đã đánh chết mấy con hắc viên, chắc tỷ lệ gặp được hắc viên sẽ nhỏ hơn rất nhiều, lúc hắn giặt bao tay cũng thả lỏng cảnh giác.

Nhưng lúc hắn vừa đứng dậy chuẩn bị rời đi, bốn con Cự lực hắc viên đột nhiên nhảy ra từ trong khu rừng sau lưng hắn!

Lúc này nụ cười trên mặt Giang Khải cũng trở nên cứng đờ.

Bốn con Cự lực hắc viên này đều là hệ thổ, sau lưng bao trùm khải giáp nham thạch thật dày, hình thể đều vượt qua 3.5m, toàn bộ đều là hắc viên trưởng thành!

“ĐM, tại sao lại xuất hiện nhiều hắc viên như vậy!”

Chẳng mấy chốc, Giang Khải đã nhận ra mình phạm phải một sai lầm!

Nơi này là dã ngoại!

Nếu không có khu vực xây dựng thành chính, nơi này có dã thú đếm không hết, dùng không ngừng có đội ngũ đi săn ở chỗ này, dã thú nơi này vẫn không có dấu hiệu giảm bớt!

“Sơ suất!” Giang Khải trợn to mắt, thầm mắng vì mình nhất thời

sơ sẩy.

Đáng tiếc cự viên cũng không định cho Giang Khải cơ hội hối hận, bốn con Cự lực hắc viên đồng thời nhào về phía con mồi!

Trong lúc ngàn cân treo sợi tóc, Giang Khải lập tức lấy ra Cửu kiếp truy mệnh.

Nhưng khi hắn cầm lấy phi tiêu, trên thân phi tiêu dấy lên một đám lửa bao bọc cả phi tiêu.

Giang Khải cũng không rảnh thưởng thức hiệu quả vũ khí mới, trong lúc nhanh chóng phi nước đại còn bắt đúng cơ hội đột nhiên vung ra một thanh phi tiêu.

“Bạo kích! Bạo kích!” Giang Khải cầu nguyện trong lòng.

Phát thứ nhất không có bạo kích, nhưng sau khi thanh Truy mệnh hỏa diễm này tiếp xúc với mục tiêu đột nhiên phát ra một tiếng vang!

Ngay sau đó, thân thể bốn con hắc viên đồng thời bị nhen lửa, trong lúc phi đi như bay trên người chúng nó dấy lên một ánh lửa màu đỏ nhạt!

“Hiệu quả của bao tay là nhóm lửa, quần công?” Cuối cùng Giang Khải đã phản ứng lại.

Đáng tiếc thanh phi tiêu thứ nhất không có bạo kích, lấy chút lực lượng này của Giang Khải, dưới tình huống không có bạo kích chỉ là gãi ngứa cho hắc viên.

Ngay cả thế lửa cũng như có như không.

Hắc viên trưởng thành di chuyển một lần đã là mười mấy mét, thấy bọn nó đã sắp đuổi kịp, Giang Khải lập tức cầm lên thanh phi tiêu thứ hai.

Ngay lúc hắn chuẩn bị bắn ra thanh Truy mệnh thứ hai, đột nhiên ánh lửa yếu ớt trên người bốn con hắc viên lại tăng vọt thế lửa!

Trên thị giác cứ như trên người bọn chúng xảy ra vụ nổ mạnh, cả

người bị liệt diễm bao bọc như bốn quả cầu lửa thật lớn!

Bốn con hắc viên lần lượt phát ra tiếng kêu thảm, sau đó nhao nhao rơi xuống từ giữa không trung.

Mượn thế vọt lên, sau khi chúng nó rơi xuống lại vừa hay cách sau lưng Giang Khải không xa.

Thấy cảnh này, Giang Khải cầm thanh Truy mệnh thứ hai trong tay vẻ mặt ngơ ngác…

“Cái quỷ gì…” Giang Khải trợn to mắt, thân thể cứng đờ.

Do dự rất lâu, tiếng nhắc nhở đánh giết của hệ thống đã qua một đoạn thời gian, cuối cùng Giang Khải đã kêu lên.

“Ta đã biết!”

“Nhóm lửa tạo thành tổn thương liên tục, tổn thương liên tục kế thừa tỷ lệ bạo kích của Cửu kiếp truy mệnh, đồng thời cũng kế thừa Siêu cấp bạo kích của ta!”

Chương 88 - Đuổi sát không bỏ

Tỷ lệ bạo kích của thanh phi tiêu thứ nhất là 10%, tuy không cao nhưng sau khi nhóm lửa cũng là tổn thương liên tục, mỗi lần 10%, đốt thêm mấy lần, một khi xuất hiện một lần bạo kích sẽ trực tiếp miểu sát!

“ĐM! Vô địch!” Giang Khải tỏ vẻ không thể tưởng tượng nổi nói.

Tiếp theo hắn khiếp sợ nhìn về phía bao tay của mình.

Bao tay tăng bao nhiêu thuộc tính đã không quan trọng, chỉ cần có hiệu quả nhóm lửa quần công này, bộ bao tay này đã là thần khí với Giang Khải!

Điều tiếc nuối duy nhất là hiện tại xác bốn con hắc viên đã bị cháy rụi, Giang Khải lấy được “Xác Cự lực hắc viên cháy khét”…

Không có cách nào thu hoạch được da thú, chỉ có thể lấy được chút xương cốt, giá cảm giảm đi rất nhiều.

Nhưng cả 800 điểm kinh nghiệm cũng coi là đền bù chút tổn thất kinh tế.

Hiện tại kinh nghiệm của Giang Khải đã có 1320 điểm, thiếu 1880 điểm nữa là thăng cấp!

“Quần công quá sung sướng, nếu gặp lại Tinh anh hắc viên, một mình ta có thể giải quyết!” Giang Khải kích động nói.

Vốn Giang Khải có thể lấy được bảo rương Tinh anh hắc viên, có một phần rất lớn là vận khí, nhưng có bao tay chưa giám định thì Giang Khải đã có thể độc lập đánh giết Tinh anh hắc viên.

Nghĩ tới đây, Giang Khải lập tức thay đổi hành trình.

Hắn mở ra thẻ tin tức mà Hồ Ngôn cho hắn, bắt đầu xem xét phân bố của Tinh anh hắc viên!

“Kiếm thêm mấy cái rương, lại thêm chút tiền hàng sẽ có tiền

thuốc men cho lão ca!" Giang Khải tràn đầy ý chí chiến đấu nói.

Sau khi lấy được bao tay chưa giám định, Giang Khải bắt đầu điên cuồng tìm kiếm Tinh anh hắc viên.

Sau khi đánh chết một số hắc viên lạc đàn, cuối cùng Giang Khải đã phát hiện mục tiêu!

Quốc Vương cốc nhiều nhất là sơn cốc, trước gò đất một sơn cốc có bảy, tám con hắc viên trưởng thành đang ngồi chờ.

Hình thể của chúng nó to lớn, người khoác nham thạch hoặc là khải giáp dây leo, đôi mắt đen kịt cảnh giác dò xét tình hình xung quanh.

Đột nhiên, một bóng người chui ra từ trong khu rừng trước mặt bọn chúng, lớn tiếng quát bọn chúng, "Ta ở đây!"

Sao hắc viên có thể để nhân loại nhỏ bé phách lối ở chỗ này, tám con hắc viên lập tức nhào về phía người kia.

Lúc này trong tay Giang Khải đã có thêm một thanh phi tiêu đốt lửa.

Hắn vung tay lên, phi tiêu bắn về phía một con hắc viên ở trước nhất.

Trong chốc lát, gần hắc viên dấy lên ngọn lửa lớn, thảm thực vật bị đốt cháy, hắc viên cũng bị một tầng hỏa diễm thật mỏng bao bọc.

Ngay tiếp theo đồng bạn trong vòng mười mét gần nó cũng bị ngọn lửa thiêu đốt.

Lúc đầu những con hắc viên đó cũng không chịu ảnh hưởng quá lớn, nhưng một lát sau ngọn lửa trên người một con hắc viên đột nhiên bùng lên, hắc viên lao đến giữa không trung như từng quả cầu lửa khổng lồ rơi xuống.

Chỉ dùng một thanh phi tiêu đã thành công đánh giết bốn con hắc viên.

Giang Khải lại ra tay đánh giết bốn con khác.

【 Đánh giết Cự lực hắc viên trưởng thành, lấu được 1600 điểm 】

【 Thu hoạch được đồ vật "Xác Cự lực hắc viên cháy khét" *8 】

【 Chúc mừng đẳng cấp của ngài tăng tới cấp 7. 】

【 Thiên phú "Gấp bội" có hiệu lực, thuộc tính của ngài được sửa thành lực lượng 28, thể trạng 32, nhanh nhẹn 48, tinh thần 48. 】

"Đến Quốc Vương cốc một ngày rưỡi mới thăng lên hai cấp, Thiên Chức đúng là thăng cấp quá chậm." Giang Khải lắc đầu, cúi người nhặt thẻ xác trên đất đặt vào trong túi thẻ.

Hiện tại trong túi thẻ của hắn đã có 26 tấm thẻ.

Nhìn dấu vết đốt cháy khét ở xung quanh, Giang Khải nhíu mày, "Nơi này đều bị đốt cháy khét thành thế này, sau này còn xuất hiện Tinh anh hắc viên mới không?"

Suy nghĩ, Giang Khải cảm thấy mình không cần thiết ngồi chờ trong một sơn cốc, dù sao Quốc Vương cốc còn có nhiều sơn cốc, hơn nữa thật sự không tìm thấy cũng có thể đi giết những dã thú khác, không cần nhìn chằm chằm giống loài hắc viên này để săn giết.

Sau khi vào sơn cốc, đối mặt với một con Tinh anh hắc viên trưởng thành cao gần bốn mét, Giang Khải bình tĩnh ném ra hai thanh phi tiêu nhanh chóng đánh giết.

Tinh anh có khả năng rơi Hạch thổ và Tinh huyết kết tinh, sau khi đánh giết Giang Khải thu hồi vũ khí trước tiên, cố hết sức không để hỏa diễm phá hỏng cấu tạo trong xác.

Lại nói, xác chết bị ngọn lửa đốt cháy khét đã có thể giải phẫu, nhưng Giang Khải cũng không muốn lãng phí thời gian giải phẫu xác, không bằng tích lũy nhiều chút trở về lại xử lý.

Mấu chốt nhất vẫn là tài bảo của Tinh anh hắc viên.

Kích cỡ của cái bảo rương này cũng giống lúc trước, cũng không

biết có phải là hệ thống đã thống nhất bảo rương cấp cho Tinh anh hắc viên hay không…

Trong rương có một đống lớn khoáng thạch, ngoài ra còn có hai loại vũ khí theo thứ tự là một thanh trường đao, một mặt thuẫn bài, bảy tám bình thuốc cầm máu.

“Chỉ có vũ khí sao?” Giang Khải nhíu mày, “Ta muốn một bộ hộ giáp thuộc tính.”

Trên cây trường đao này có dấu vết tổn hại, mặt ngoài thuẫn bài có vết lõm vào cần sửa chữa, hơn nữa hiện tại Giang Khải cũng không cần vũ khí cận chiến.

Chương 89 - Đuổi sát không bỏ (2)

Hắn không có khả năng cầm trường đao hoặc là thuẫn bài đối đầu chính diện với hắc viên, cho nên hơn phân nửa là muốn bán đi.

“Hy vọng có thể bán giá tốt.”

“Đám hắc viên này thích thu thập tảng đá màu sắc rực rỡ như vậy sao?” Giang Khải lắc đầu, trực tiếp biến cả cái rương thành tấm thẻ cất đi.

Nếu lấy đồ ở bên trong ra sẽ chiếm dụng một vị trí trong túi thẻ, không bằng trực tiếp đặt ở trong rương, chờ quay về lại mở ra.

Lúc Giang Khải đang chuẩn bị rời đi đột nhiên cảm thấy mệt mỏi.

“Công kích kèm theo hỏa diễm sẽ tiêu hao rất nhiều tinh thần lực ngoài định mức…”

Nhớ lại trận chiến trước đó, Giang Khải tự nhủ, “Dựa vào tinh thần lực hiện tại của ta, liên tục phát động sáu lần công kích hỏa diễm cũng cần nghỉ ngơi.”

“Vẫn là tinh thần lực không đủ.”

Nhân lúc thời gian nghỉ ngơi, Giang Khải ngồi ở chỗ đó xem xét thẻ tin tức, dứt khoát dựa theo tin tức bên trên định ra tuyền đường đi săn tiếp theo của mình.

“Lại mở mấy cái rương nữa, nếu vẫn là những khoáng thạch này thì đi tìm thứ khác xem.” Lẩm bẩm một câu, Giang Khải thu hồi thẻ tin tức, lấy ra cốc nước và thịt khô bổ sung thể lực.

…

Đội ngũ tên ria mép thấy năm người đứng trước mặt, đầu óc hơi không rõ.

Rõ ràng đối phương là tiểu đội Liệp Ưng Huyền Vũ công hội!

“Các ngươi từng gặp người này chưa?” Lần này người tiến lên tra hỏi là Tần Dũng, đồng hồ của hắn ta bắn ra hình chiếu của Giang Khải.

Vừa thấy Giang Khải, tên ria mép lập tức trợn to mắt.

“Là hắn!”

“Từng gặp sao?” Tần Dũng hơi híp mắt lại.

“Đâu chỉ từng gặp, tiểu tử kia còn giành một con Tinh anh hắc viên từ trong tay năm tiểu đội chúng ta!” Đến bây giờ tên ria mép vẫn canh cánh trong lòng, hung hãn nói, “Ngay ở phía tây sơn cốc này, sau đó chắc hắn leo lên từ vách núi sơn cốc.”

Sau khi Tần Dũng trở về, báo cáo tin tức lấy được cho đội trưởng Điền Phong.

Điền Phong kiểm tra bản đồ một lúc.

“Nếu hắn chạy đến hướng bên kia, cũng đã tiến vào khu vực của U linh nữ yêu.”

“Đi, hôm nay nhất định phải tìm được tiểu tử kia!”

Lưu Yên nhếch miệng, “Thằng ranh con này thật sự giỏi chạy, lại chạy xa như vậy, hắn biết có ngươi đang đuổi giết hắn sao?”

Điền Phong nói, “Chắc hắn cũng nghĩ đến công hội sẽ đối phó hắn, cố gắng chạy trốn nói rõ hắn đang cố ý tránh đi sự đuổi giết của công hội nhưng hắn không có khả năng biết chúng ta đang đuổi giết hắn.”

Bạch Lăng Chí lạnh giọng nói, “Cũng không phải, hắn phải biết là Liệp Ưng chúng ta đang đuổi giết hắn, hắn chạy cũng không cần chạy!”

“Bên trên nói phải giết tới khi hắn không cách nào online!”

Từ Hiểu Hiểu cau mày, “Nhưng các ngươi không cảm thấy kỳ quái

sao, tên này lại có thể chạy xa như vậy… Ý của ta là, một người mới như hắn có thể sống ở dã ngoại đến bây giờ? Hơn nữa, tiểu đội Thiên Kiếm công hội nói hắn rất mạnh, tên ria mép kia nói hắn cướp tinh anh."

"Một người mới vừa hoàn thành thí luyện người mới như hắn có thể còn sống trong Quốc Vương cốc hai ngày đã là kỳ tích, hắn đánh giết tinh anh thế nào?"

Tần Dũng suy nghĩ, khinh miệt hừ lạnh một tiếng, nói, "Ngươi không nghe tên ria mép kia nói sao, hắn cướp tinh anh của người khác, cướp đoạt và đánh giết bằng thực lực là hai việc khác nhau! Chỉ có thể chứng minh tiểu tử kia là người xảo quyệt. Còn người Thiên Kiếm nói như vậy, ta cảm thấy có thể đá cố ý hù dọa chúng ta."

Điền Phong đột nhiên mở miệng, "Hắn có thể cướp tinh anh của người khác, hơn nữa còn thành công thoát thân, tên kia vẫn có chút thủ đoạn."

"Nhưng chúng ta cũng không cần lo lắng, thủ đoạn đối mặt với thực lực tuyệt đối không chịu nổi một kích! Chúng ta chỉ cần chú ý đừng khinh thường, dựa vào thực lực của năm người chúng ta, hắn có một vạn thủ đoạn cũng vô dụng!"

Lời nói của đội trưởng cũng coi như cho đội ngũ ăn Định tâm hoàn.

Sau khi lấy được vị trí của Giang Khải, đội ngũ lập tức xuất phát về phía sơn cốc mà Giang Khải xuất hiện lần cuối cùng.

Sau khi tiểu đội Liệp Ưng rời đi không bao lâu, tiểu đội Thiên Kiếm đã chui ra từ trong rừng rậm.

"Đội trưởng, vừa rồi Từ Hiểu Hiểu kia nói, người kia là người mới vừa hoàn thành thí luyện người mới?!" San San trợn to mắt nói, "Điều này sao có thể, nam tử ria mép kia nói một mình tên kia cướp đi Tinh anh hắc viên từ trong tay năm tiểu đội, sau cùng còn chạy!"

Ngô Cương cau mày, "Hít… Đây, đây đúng là nói không thông, ta

còn tưởng hắn là cao thủ nơi nào đến du sơn ngoạn thủy, thực lực như vậy lại là một người mới, sao có thể!"

Sau khi Đỗ Lỗi suy nghĩ, đột nhiên nói, "Ta cảm thấy chắc Từ Hiểu Hiểu kia không nói dối, Huyền Vũ công hội đã muốn giết hắn, chắc chắn biết thân phận của người kia!"

"Hơn nữa, ta suy đoán bọn họ đã phái Liệp Ưng tới, vậy chắc chắn nắm chắc đánh giết!"

Ngô Cương không ngừng gật đầu, "Đúng vậy, đường đường là Huyền Vũ công hội cũng không thể đập bảng hiệu nhà mình chứ."

"Chỉ là, ta luôn cảm thấy tên kia quá kỳ quái…"

Chương 90 - Tiểu đội Mãnh Hổ

Điền Phong nói đúng một việc, có lẽ Giang Khải đoán được Huyền Vũ công hội sẽ có hành động, nhưng hắn cũng không biết Huyền Vũ công hội sẽ phái ra tiểu đội Liệp Ưng đuổi giết mình.

Bởi vì tạm thời thay thế tuyến đường dẫn đến trời xui đất khiến, hắn và tiểu đội Liệp Ưng lướt qua nhau.

Trên thực tế, hiện tại Giang Khải đang đắm chìm trong niềm vui đi săn, không cách nào tự kiềm chế.

Sau khi diệt sơn cốc tinh anh thứ ba, Giang Khải thu hồi thẻ bảo rương.

“Làm cái gì vậy, cần một kiện hộ giáp lại khó như vậy, sao đều là vũ khí?” Giang Khải phàn nàn.

“Hình như những Tinh anh hắc viên này thích một số món đồ sặc sỡ, có thể là vũ khí trông khá đẹp đẽ nên đặc biệt thích thu thập vũ khí?”

Sau khi thu hồi thẻ bảo rương, Giang Khải nghỉ ngơi trong sơn cốc một khoảng ngắn.

Tuy sau một lần nghỉ ngơi dưỡng sức, hắn có thể sử dụng năm sáu lần công kích hỏa diễm nhưng hắn cũng không muốn đợi đến khi mình kiệt sức mới nghỉ ngơi, làm vậy cũng dễ đối phó tình huống đột ngột.

“Ba tấm thẻ bảo rương rồi…” Giang Khải nhìn sắc trời một chút, trong vô thức bầu trời đã tối.

Hắn nhớ kỹ trên đường đi ngang qua có một sơn động nhỏ, liền trở về sơn động nghỉ ngơi.

Cắt một miếng thịt từ trên xác hắc viên bị đốt cháy khét, Giang Khải ăn đơn giản một chút, sau đó kiểm tra đồng hồ.

Hiện tại cấp bậc của hắn đã đạt đến cấp bảy, nhưng muốn lên đến

cấp tám cần 6400 điểm kinh nghiệm, Giang Khải còn thiếu khoảng 5000.

“Trước cấp 10, mỗi lần tăng lên một cấp cần kinh nghiệm gấp bội, chẳng trách thăng cấp chậm như vậy.” Giang Khải nói thầm.

Nhưng sau khi đạt tới cấp 10, mỗi lần tăng cấp cần kinh nghiệm cố định là 25600 điểm, mãi cho đến cấp 20.

Tới được cấp hai mươi cần chuyển sang chức nghiệp nhị giai mới có thể tiếp tục thăng cấp.

“Không biết chức nghiệp nhị giai của ta là gì.” Giang Khải cau mày.

Hiện tại toàn cầu chưa từng xuất hiện chức nghiệp Dân cờ bạc này, nói cách khác rất có thể tài liệu chuyển chức Dân cờ bạc cấp hai không xuất hiện ở bản đồ đã biết.

“Vậy chẳng phải cần đến bản đồ mới…” Giang Khải nhíu mày.

Tuy bây giờ Hoa Hạ còn chưa lấy được những khu vực Trục Lộc lĩnh, Quốc Vương cốc này, nhưng trên lý luận chỉ cần đi qua mấy khu vực này là có thể đến khu vực mới.

Nhưng cùng lúc tiến vào khu vực mới cũng phải đối mặt với hoàn cảnh cực kỳ tàn khốc.

Ví dụ như Quốc Vương cốc này, hai ngày qua trên đường đi Giang Khải đã gặp phải đội ngũ có mười mấy con, đây là trong tình huống phạm vi hoạt động của hắn cũng không tính quá lớn, nếu ở trong khu vực lớn sẽ có càng nhiều đội ngũ đi săn ở chỗ này.

Tuy nói không biết những tiểu đội khác là giúp đỡ hay làm trở ngại chứ không giúp được gì, nhưng ít nhất bọn họ cũng đang đối phó dã thú, tương đương với hấp dẫn sự chú ý của rất nhiều dã thú.

Một khi mình tiến về khu vực mới vậy sẽ là đi một mình!

Một mình xông vào sào huyệt dã thú không biết, không ai nói rõ có thể đối mặt với bao nhiêu dã thú không biết.

“Bắt đầu với khu vực đã thăm dò trước, ít nhất mọi người có chút hiểu biết với dã thú nơi này, cũng không biết sẽ gặp được dã thú gì ở trong khu vực mới. Nghe nói nơi cách thành chính càng xa thì thực lực dã thú càng mạnh! Ta chết một lần phải tiếp nhận sự trừng phạt gấp đôi, thậm chí là gấp mười lần!” Suy nghĩ, Giang Khải lắc đầu, tùy tiện tiến về khu vực mới cũng quá hung hiểm.

Xem ra việc nghề nghiệp nhị giai không gấp được.

“Vẫn là Trụ Tử thoải máu, tiến vào quân đội, hắn đã có con đường tắt thu hoạch tài liệu chuyển chức của chức nghiệp sau đó.”

“Không biết hiện tại tiểu tử kia thế nào…”

Sắc trời dần tối muộn, dù Giang Khải vẫn luôn nghỉ ngơi trong quá trình đi săn nhưng cuối cùng chỉ là nghỉ ngơi, bận rộn cả một ngày khiến cơn buồn ngủ đánh tới, trong tiềm thức Giang Khải nhắc nhở bản thân phải nâng cao cảnh giác, sau đó vẫn nhẹ nhàng nhắm mắt lại.

…

Năm ngày sau, một tiểu đội tiến vào Quốc Vương cốc.

Viên Trụ nhìn Tô Noãn Noãn bên cạnh, có thể chia vào một đội với Noãn Noãn khiến trong lòng hắn ta yên tâm hơn nhiều.

Tô Noãn Noãn quen biết Lộ Tuấn kia, nói rõ nàng không phải người quân đội cũng có liên quan mật thiết với quân đội.

Lần này quân đội đặc biệt nhận Viên Trụ, chủ yếu vẫn là thấy được tiềm lực của hắn ta.

Viên Trụ có được thiên phú mạnh nhất Hoa Hạ, cộng thêm thiên phú, kỹ năng chức nghiệp cực kỳ xuất sắc, quan trọng nhất là hắn ta có ghi chép đánh giết Người nhập cư trái phép trong thí luyện người mới!

Ý của bên trên là, do ba người cũ dẫn hắn ta và Noãn Noãn, trước tiên tăng đẳng cấp của hai người lên.

Tiểu đội của bọn họ là “tiểu đội Mãnh Hổ”.

Tiểu đội trưởng Lý Bưu có thực lực khá cường hãn, hiện tại đã là chức nghiệp Binh lính nhị giai "Kỵ binh", đẳng cấp đạt đến nhị giai cấp 18, khoảng cách tiến giai lên chức nghiệp tam giai chỉ kém hai cấp.

Phó đội trưởng Hoa Tử Nhan cũng là Kỵ binh, nhị giai cấp 16.

Chương 91 - Tiểu đội Mãnh Hổ (2)

Thực lực mạnh nhất trong tiểu đội hoàn toàn là người thứ ba không có chức vị.

Trần Nguyệt Linh, chức nghiệp Võ đồ nhị giai "Hiệp khách", nhị giai cấp 19!

Người mới có thể đi vào loại đội ngũ này tuyệt đối là cực kỳ hiếm thấy.

"Lý đại ca, Hoa tỷ tỷ, sao các ngươi không cưỡi tọa kỵ của các ngươi." Tô Noãn Noãn kỳ quái hỏi.

Lý Bưu mỉm cười, "Quá khoe khoang, từ trước đến nay đội ngũ của quân đội chúng ta đều khá khiêm tốn."

Hoa Tử Nhan kéo cánh tay Tô Noãn Noãn như hai tỷ muội, "Noãn Noãn, thật ra hiện tại phần lớn mọi người đều còn là chức nghiệp nhất giai, hơn nữa Hoa Hạ chỉ có Kỵ binh có thể thúc đẩy tọa kỵ, đến lúc đó chọc người ta đỏ mắt thì không tốt."

Tô Noãn Noãn hiểu chuyện gật đầu, "Cũng đúng."

Hai tay Trần Nguyệt Linh xoay tròn loan đao màu vàng trong tay, lưu loát cắm vào bao da bên hông rồi lại rút ra, xoay vài vòng trên tay chơi đùa lại cắm vào bao da,

Hắn ta vừa luyện tập động tác chơi đùa vừa nói, "Trụ Tử, Noãn Noãn, nghe nói lúc thí luyện người mới Giang Khải kia là đội trưởng của các ngươi, thực lực của hắn có mạnh không?"

"Hắn?" Trong trí nhớ của Tô Noãn Noãn hiện ra một tên vẻ ngoài chính trực, ánh mắt bỉ ổi kia, không chút do dự gật đầu, "Mạnh!"

Trụ Tử cũng nói, "Huynh đệ của ta còn mạnh hơn ta!"

Tô Noãn Noãn tò mò nhìn về phía Trụ Tử, "Trụ Tử, không phải

ngươi luôn nói ngươi lợi hại hơn hắn sao?"

Viên Trụ ngượng ngùng gãi đầu, "Nói là nói như vậy, trong lòng ta biết chúng ta có thể thông qua thí luyện người mới là công lao của tên kia."

Đúng lúc này, Lý Bưu vẫn luôn rất hiền hòa đột nhiên dừng lại, dùng vẻ mặt khá nghiêm túc nhìn Viên Trụ.

Cho dù Viên Trụ to cao, dáng người khỏe mạnh nhưng đối mặt với đội trưởng, hắn ta vẫn cảm nhận được một loại áp lực từ khí tràng cường đại.

Viên Trụ hơi không biết làm sao, "Đội, đội trưởng… Sao thế?"

Lý Bưu nghiêm mặt nói, "Trụ Tử, ta mặc kệ chuyện trước kia nhưng ngươi nhất định phải nhớ kỹ một điểm, bây giờ ngươi là người quân đội, chúng ta là quân nhân Hoa Hạ, có thể thừa nhận người khác mạnh hơn mình nhưng tuyệt đối không cam lòng vì người khác mạnh hơn mình!"

"Sau này ngươi và Noãn Noãn sẽ là thành viên của tiểu đội Mãnh Hổ ta, không có gì bất ngờ xảy ra chúng ta sẽ là cộng sự lâu dài, là một đội trưởng ta không cho phép các ngươi yếu hơn người cùng thời kỳ, dù ta biết các ngươi đều rất quan tâm Giang Khải kia!"

Trần Nguyệt Linh mỉm cười đi tới, vỗ vai Viên Trụ, "Đội trưởng nói không sai, nếu là Mãnh Hổ thì phải dũng cảm tiến tới! Nói câu khó nghe, Giang Khải có biểu hiện chói mắt trong thí luyện người mới nhưng bắt đầu từ ngày hắn từ chối gia nhập quân đội, các ngươi đã có sự chênh lệch rồi."

Tuy Viên Trụ không hy vọng nghe thấy bọn họ nói Giang Khải như vậy, nhưng hắn ta sâu sắc cảm nhận được phong cách của quân đội Hoa Hạ.

Đây là một đội quân thiện chiến sao có thể cho phép binh lính chịu thua!

Không có lòng tin, không có quyết tâm sao có thể mở rộng lãnh thổ!

“Có nghe không?” Lý Bưu lớn tiếng vặn hỏi.

“Vâng.” Viên Trụ và Noãn Noãn đáp.

“Giọng quá nhỏ, không nghe được!”

“Vâng!” Viên Trụ và Noãn Noãn đứng nghiêm, lớn tiếng trả lời.

Lúc này Lý Bưu mới hài lòng gật đầu, “Nhớ kỹ lời của ta, được, đi thôi!”

“Không phải trước đó Giang Khải đã cấp 5 à, hai ngày, ta dẫn các ngươi vượt qua đẳng cấp của Giang Khải!” Nói xong, Lý Bưu quay người tăng nhanh tốc độ.

Lúc này Lý Bưu dẫn theo đội ngũ tìm kiếm con mồi, vừa đi được trăm mét đã nghe thấy tiếng đánh nhau ở gần đó.

Lý Bưu khẽ nhíu mày, dẫn theo đội ngũ đi ngược lại phương hướng tiếng động.

“Chúng ta phải tăng tốc lên cấp, gần đây có khá nhiều đội ngũ cũng khá an toàn nhưng hắc viên cũng ít.” Lý Bưu nói với Viên Trụ.

Sau khi đổi một con đường, không lâu sau mọi người phát hiện khu vực phía trước hơi khác thường, mặt đất nơi đó xuất hiện màu sắc cháy đen, thảm thực vật xung quanh có dấu vết lửa đốt rõ ràng.

Năm người chạy nhanh đến đó.

Ngoại trừ dấu vết lửa đốt, trên mặt đất xuất hiện một cái hố rõ ràng.

Trần Nguyệt Linh đi đến bên cạnh, đưa tay chạm vào một gốc cây thấp, nhánh cây lập tức bị bẻ gãy, rất nhiều tro tàn rơi xuống, “Lúc ấy nhiệt độ nơi này khá khoa trương, những gốc cây này cách địa điểm chiến đấu mấy mét lại bị đốt thành tro!”

Lý Bưu cúi người nắm một nắm bụi đất, nghiền nát trong tay, “Nhiệt độ ngọn lửa đạt đến trình độ địa hỏa ở Hôi Tẫn bình

nguyên…”

Hoa Tử Nhan nghiêm nghị nói, “Một bộ phận nhiệt độ ngọn lửa đến từ trang bị, một bộ phận chịu ảnh hưởng của lực lượng và tinh thần lực, người ra tay hoặc là có được trang bị hỏa diễm cực mạnh, hoặc có được lực lượng và tinh thần lực cực mạnh.”

“Có thể làm đến trình độ này, trong khu 18 ngoại trừ Hỏa thần ở phân bộ Chiến Thần điện Giang Trung, còn có có người khác sao?”

Lý Bưu đứng lên, ánh mắt đảo qua một mảnh cháy đen xung quanh, lắc đầu, “Người trong phân bộ Chiến Thần điện Giang Trung thành đều ở Hôi Tẫn bình nguyên chuẩn bị đánh giết Boss vương cấp, Hỏa thần sẽ không đến nơi này.”

Chương 92 - Trở về khu an toàn

“Chẳng lẽ là tội phạm truy nã Tà Hỏa?” Hoa Tử Nhan cau mày nói.

“Tà Hỏa?” Lý Bưu suy nghĩ một lát, lắc đầu, “Lần trước tên kia xuất hiện ở Nam Cương thành, trong thời gian ngắn ngủi hắn không có khả năng chạy xa như vậy.”

“Có lẽ là cao thủ dân gian nào đó, dân gian cũng là nơi ngọa hổ tàng long… Mặc kệ, chúng ta tiếp tục đi đường.”

Trên đường đi, Lý Bưu dẫn đội đánh chết ba con hắc viên, nhưng đến chiều bọn họ lại phát hiện một mảng cháy đen.

“Là tên kia để lại!” Trần Nguyệt Linh hơi híp mắt lại, “Trong một ngày tên kia liên tục sử dụng ngọn lửa cường độ cao hai lần!”

Lý Bưu gật đầu, cũng không phát biểu ý kiến mà tiếp tục đi đường.

Nhưng sau đó chỗ cháy đen thế này càng ngày càng nhiều, gần như đi hơn nửa canh giờ là gặp được một chỗ.

Đến bốn năm giờ chiều, tiểu đội đến một sơn cốc tinh anh, trước sơn cốc xuất hiện một mảng đất khô cằn diện tích lớn.

Trên mặt đất lộn xộn, mặt đất trụi lủi xuất hiện từng cái hố to.

“ĐM, tên kia là tên phóng hỏa à, phóng hỏa khắp nơi!” Hoa Tử Nhan cau mày, hơi không vui, “Khắp nơi đều là đống lộn xộn do tên kia để lại, ngay cả hắc viên cũng bị hắn đuổi đến những nơi khác.”

Tuy nói dã thú sẽ không trở nên ít đi vì bị đánh giết, nhưng Cự lực hắc viên sẽ không ở lại nơi không có một ngọn cỏ.

Dọc theo con đường này, hiệu suất đi săn của tiểu đội Mãnh Hổ thấp hơn mong muốn rất nhiều.

Ngay cả sơn cốc tinh anh được gửi gắm hy vọng cũng mất!

Lý Bưu mím môi, nặng nề thở ra, “Được rồi, đến sơn cốc tính anh tiếp theo xem đi.”

Chạng vạng tối, tiểu đội đến sơn cốc tiếp theo, kết quả tình huống nơi này giống hệt lúc trước.

Trước sơn cốc là một mảnh cháy đen bừa bộn, trong sơn cốc cũng là thế, Tinh anh hắc viên và bảo rương chẳng biết đã đi đâu.

“Đây… Nơi này cũng bị hắn diệt?” Lý Bưu trợn to mắt, “Rốt cuộc tên kia muốn làm gì, còn cho những người khác chút đường sống không!”

“Đúng đấy, đã mạnh như vậy không đi tìm chiến tướng thống lại, ở đây càn quét tinh anh?!” Trần Nguyệt Linh nghiêm mặt, tức giận nói.

“Hôm nay chúng ta giết tất cả năm con hắc viên… Hiệu suất này đều do tên kia ban tặng!”

Cùng lúc đó, tiểu đội Liệp Ưng vừa mạo hiểm đánh giết một con Thiết giáp tích long cấp 28, toàn đội khẩn cấp nghỉ ngơi.

Thiết giáp tích long là một trong những dã thú khó đối phó nhất ở Quốc Vương cốc.

Chiều dài của bọn chúng đều từ 1.8m đến 3.2m. hoạt động rất linh hoạt, cả người bao trùm ngoại giáp gai nhọn có thể so sánh với kim loại, nước bọt trong khoang miệng chứa độc tính tê liệt mạnh.

Một Thiết giáp tích long có thể tùy tiện đánh giết một con Cự lực hắc viên cùng tuổi.

Tuy năm người Liệp Ưng đều là cao thủ hạng nhất nhưng dù sao cấp bậc của bọn họ còn rất thấp, đều là chức nghiệp nhất giai, trong trận chiến với Thiết giáp tích long, Tần Dũng làm tank cũng bị trọng thương.

Từ Hiểu Hiểu trị liệu thương thế giúp Tần Dũng, ba người Điền Phong thì cảnh giác xung quanh.

“Đội trưởng, Giang Khải có thể sống sót ở chỗ này sao?” Lưu Yên

vừa đề phòng xung quanh vừa cau mày hỏi.

“Chúng ta có đuổi sai phương hướng không.” Bạch Lăng Chí cũng nói, “Ta không tin hắn có thể đến nơi đây, U linh nữ yêu đã rất khó đối phó, chứ đừng nói đến Thiết giáp tích long.”

“Đội trưởng, chúng ta mang theo không nhiều dược phẩm, tiếp tế.” Từ Hiểu Hiểu báo cáo.

Trải qua sáu ngày sáu đêm truy tung, dù đội ngũ năm người không bị thương thì trên mặt cũng có vẻ mỏi mệt rõ ràng.

Lúc trước bọn họ vốn định nhiều nhất ba ngày là có thể tìm được Giang Khải rồi đánh giết, thậm chí trong vòng một ngày có thể giết hắn, thật không ngờ sáu ngày trôi qua vẫn không tìm thấy Giang Khải, bản thân còn rơi vào tình trạng lúng túng.

Tiếp tế không đủ, trạng thái của đội viên không tốt, thực lực dã thú xung quanh tăng mạnh… Liên tục chịu đả kích, Điền Phong do dự mấy lần, hít sâu một hơi nói, “Chờ Tần Dũng khôi phục tốt, chúng ta sẽ quay về.”

Đúng lúc này, Lưu Yên khẽ kêu lên một tiếng, “Đội trưởng, có Tích long!”

Điền Phong trợn to mắt nhìn con Tích long chậm rãi bò ra từ sau nham thạch, trong đầu vang lên ong ong.

“Đáng chết, khứu giác của Tích long quá nhạy bén, nhanh như vậy đã tìm đến!”

“Nơi đây không nên ở lâu, chúng ta vừa đánh vừa lui!”

…

Sáng sớm ba ngày sau, trời vừa tờ mờ sáng, Giang Khải chui ra từ một sơn động ẩn nấp, thoải mái duỗi lưng một cái.

Một đêm này ngủ khá ngon, trải qua mười ngày đi săn, đẳng cấp của Giang Khải đã tăng lên cấp 10.

Lực lượng của hắn đạt tới 40, thể trạng 44, nhanh nhẹn 66, tinh

thần lực 66.

Điều này cũng chưa tính thuộc tính tăng thêm do Cửu kiếp truy mệnh, bao tay chưa giám định cung cấp.

Hiện tại hắn có thể liên tục sử dụng chín đến mười lần công kích hỏa diễm, hiệu suất đi săn tăng thêm một bước.

Sau khi có hiệu quả thiêu đốt, mục tiêu chủ yếu của Giang Khải đặt trên người Tinh anh hắc viên, trong khoảng thời gian này hắn đã đi qua 32 sơn cốc tinh anh được đánh dấu trên thẻ tin tức không sót một cái nào.

Chương 93 - Thực lực tuyệt đối

Đáng tiếc, có sơn cốc tinh anh đã bị người ta giải quyết, hắn chỉ giết được 19 con Tinh anh hắc viên.

Cộng thêm trên đường đi đánh chết gần 200 con hắc viên bình thường, hôm trước Giang Khải đã lên đến cấp 10.

Đã chạy một lượt sơn cốc tinh anh trên thẻ tin tức, sơn cốc tinh anh cũng cần thời gian nhất định xuất hiện hắc viên và bảo rương mới.

“19 cái rương, trong đó có rất nhiều khoáng thạch, còn có không ít trang bị, dược phẩm, chắc có thể bán được chút tiền.”

Suy nghĩ, Giang Khải quyết định vẫn nên trở về một chuyến, bán đồ vật đi.

“Ngủ một giấc thật ngon, hôm nay lại là một ngày tràn đầy nguyên khí!” Nhìn phong cảnh xinh đẹp ngoài sơn động, vừa nghĩ đến quay về là có thể kiếm tiền, tâm trạng của Giang Khải đặc biệt vui sướng.

Tâm trạng vui sướng, trạng thái đầy đủ, tốc độ của Giang Khải cũng nhanh hơn.

Đến khoảng ba giờ chiều, hắn đã thấy khu an toàn đầy doanh địa.

Cũng có rất nhiều đội ngũ đang trở về từ bốn phương tám hướng, phần lớn những người này đều là vẻ mặt mỏi mệt, có vài đội ngũ nâng cáng cứu thương dẫn theo thương binh.

Ngay lúc Giang Khải sắp đến khu an toàn, bên cạnh đột nhiên có người kêu lên.

“Giang Khải! Chúng ta tìm được ngươi thật khổ.

Giang Khải ngạc nhiên quay đầu, lúc thấy năm người xa lạ trong mắt tràn đầy lửa giận nhìn mình chằm chằm, trước ngực bọn họ còn viết mấy chữ “Huyền Vũ – tiểu đội Liệp Ưng”!

Đám người Điền Phong liếc mắt đã chú ý đến Giang Khải.

Năm người nhân lúc Giang Khải còn chưa tiến vào khu an toàn, lập tức bao vây hắn lại.

“Thật sự là đi mòn gót sắt tìm không thấy, gặp được chẳng tốn chút công sức!” Điền Phong hơi híp mắt lại, “Trời không phụ lòng người, cuối cùng đã để chúng ta bắt được ngươi.”

Giang Khải cau mày, ngạc nhiên nhìn năm người.

Trạng thái của bọn họ không khác các đội ngũ khác, năm người đều là mình đầy bụi đất, hộ giáp trên người vừa rách vừa bẩn.

Trong năm người, có hai người quấn băng vải, thương thế chưa lành.

Sau khi bọn họ thấy mình, tinh thần năm người đều rung lên một cái, trong mắt mỗi người đều sắp toát ra một ngọn lửa.

“Huyền Vũ công hội…” Giang Khải hơi nhíu mày, “Là Hoàng Đạt phái các ngươi đến?”

Điền Phong hừ lạnh một tiếng, “Biết rõ còn cố hỏi.”

Giang Khải lập tức giận tái mặt, “Các ngươi muốn làm gì?”

“Muốn làm gì? Ngươi cứ nói đi?” Bạch Lăng Chí nói xong, rút trường đao bên hông ra, “Ngươi tự làm chuyện tốt gì, còn cần ta nhắc nhở ngươi?”

“Đắc tội người Huyền Vũ chúng ta chỉ có một kết quả!”

Giang Khải hơi híp mắt lại.

Nơi này chỉ cách khu an toàn mấy trăm mét nhưng nhân viên quân đội ở khu an toàn này, trừ khi gặp dã thú đánh bất ngờ, nếu không sẽ không tự ý rời vị trí.

Chỉ một câu, ra tay ở chỗ này, bọn họ cũng không quản!

“Giang Khải, không thể không nói vận khí của ngươi không tệ lại

chạy trốn mười ngày, đáng tiếc, cuối cùng ngươi vẫn trốn không thoát lòng bàn tay của tiểu đội Liệp Ưng chúng ta." Lưu Yên nhếch khóe môi, "Nhớ kỹ, từ hôm nay trở đi trừ khi ngươi vĩnh viễn ở khu an toàn, nếu không ngươi online một lần chúng ta giết một lần!"

Tần Dũng cầm một thanh lang nha bổng kim loại dài hơn một mét, cười tà nhìn Giang Khải, "Ngươi cũng đừng trách chúng ta, muốn trách thì trách ngươi không có mắt, đắc tội người mà ngươi không chọc nổi!"

Đúng lúc này, Giang Khải đột nhiên hỏi một vấn đề cổ quái.

"Các ngươi thật sự đuổi theo giết ta sao?" Nói xong, Giang Khải còn dùng một loại ánh mắt nghi ngờ nhìn về phía năm người.

Giang Khải cũng không mở bình thì ai biết trong bình có gì, tiểu đội Liệp Ưng bị Thiết giáp tích long đuổi giết ở Quốc Vương cốc, sau đó lại chiến đấu không ngừng, mấy ngày bôn ba luân phiên chiến khiến trạng thái mỗi người rất tồi tệ.

Hiện tại bọn họ đâu còn dáng vẻ uy phong lẫm liệt lúc vừa đi vào Quốc Vương cốc, căn bản không khác gì đội ngũ bất lực tiếp tục đi săn.

Sắc mặt Điền Phong âm trầm, "Ngươi có quá nhiều vấn đề! Ngươi chỉ cần biết ngươi sắp chết trước khu an toàn là được!"

Trước khu an toàn xảy ra tình huống tranh đấu cũng rất hiếm thấy, hơn nữa còn là tiểu đội Liệp Ưng Huyền Vũ, tình huống bên này lập tức hấp dẫn rất nhiều người vây xem.

Thậm chí người trong khu an toàn cũng chạy về phía này.

"Là Liệp Ưng, nghe người ta nói bọn họ đến, đúng là vậy!"

"Bọn họ muốn giết người trẻ tuổi đó… Giang Khải, cái tên này hơi quen thuộc."

"Ngươi không biết Giang Khải sao? Hạng nhất thí luyện người mới năm nay, cùng ngày trao giải đã đánh giết Hoàng Vĩ đứng thứ tư cùng thời kỳ, Huyền Vũ công hội đã thả ra tin tức, bất kỳ công hội

nào tiếp nhận Giang Khải cũng là kẻ địch của Huyền Vũ công hội bọn họ!"

"Khoa trương như vậy? Giang Khải kia cũng là người tàn nhẫn, lại giết hạng tư ngay tại chỗ?"

"Tàn nhẫn thì tàn nhẫn, cũng là người không có đầu óc, cũng dám chọc Huyền Vũ công hội, giờ không được vào công hội, không có đội ngũ của mình, hiện tại hắn đã không sống nổi trong Thiên Chức, còn phải bị tiểu đội Liệp Ưng đuổi giết, ngươi nói có thể có kết quả tốt sao."

Trong đám người, bảy người tiểu đội Thiên Kiếm cũng trà trộn trong đó.

Chương 94 - Thực lực tuyệt đối (2)

Từ sau khi tiểu đội Liệp Ưng tiến vào khu vực U linh nữ yêu, bọn họ đã từ bỏ tiếp tục đuổi theo, chỉ săn giết hắc viên ở gần đó.

Thiên Kiếm cũng chờ đến khi dùng gần hết tiếp tế của bọn họ, vừa hay theo Liệp Ưng cùng trở về.

Ai biết, ngay trước khi bước vào khu an toàn, tiểu đội Liệp Ưng lại tìm được người kia!

San San trợn to mắt nhìn Giang Khải, "Hắn chính là Giang Khải? Thật sự là người mới? Ta không tin! Nói gì ta cũng không tin!"

Đỗ Lỗi vẻ mặt nghiêm nghị nói, "Ta từng nghe cái tên Giang Khải này, đúng là nghe đồn hắn đắc tội Huyền Vũ công hội, chẳng trách Huyền Vũ công hội muốn đuổi giết hắn, chỉ là một người mới sao lại có thực lực mạnh như vậy?"

Ngô Cương lẩm bẩm, "Vừa hoàn thành thí luyện người mới đã một mình giết Cự lực hắc viên! Ta ở trong Thiên Chức bốn năm, từng gặp không dưới mấy ngàn người mới, chưa bao giờ thấy người mới đáng sợ như vậy!"

Bọn họ vẫn chú ý đến thân phận của nhân vật thần bí kia, cuối cùng đã hoàn toàn xác nhận nhưng kết quả lại khiến không ai có thể tiếp nhận nổi.

Hắn không phải cao thủ thần bí gì, hắn là người mới năm nay Giang Khải!

Người vây xem xung quanh càng ngày càng nhiều, Điền Phong rất thích thấy cảnh này.

Vừa hay giết gà dọa khỉ, khiến người khác biết kết cục khi đắc tội Huyền Vũ.

“Giang Khải, mặc kệ ngươi giảo hoạt thế nào, đối mặt với thực lực tuyệt đối cũng là câu chuyện cười!”

“Đừng nói nhảm với hắn, ra tay!” Điền Phong ra lệnh một tiếng, trong tiểu đội Liệp Ưng ngoại trừ Từ Hiểu Hiểu, bốn người Điền Phong, Bạch Lăng Chí, Tần Dũng, Lưu Yên lập tức nhào về phía Giang Khải.

Thấy bốn người đều nhào về phía mình, trong tay Giang Khải đột nhiên có thêm chín chuôi phi tiêu.

Lúc hắn cầm chín chuôi phi tiêu, trên phi tiêu dấy lên ngọn lửa màu đỏ bao bọc phi tiêu.

“Lần sau online nói với Hoàng Đạt, muốn giết ta thì tìm mấy người lợi hại chút!” Nói xong, Giang Khải vung tay lên bắn ra mấy chuôi phi tiêu.

Hỏa diễm Truy mệnh để lại một đạo tàn ảnh hỏa diễm giữa không trung, bắn toàn bộ về phía Điền Phong.

“Lại có công kích nguyên tố, ta đã nói tiểu tử này có chút đặc biệt… Chỉ là, ngươi dùng phi tiêu? Đùa sao!” Điền Phong giơ thuẫn bài trong tay lên, “Long cốt huyền thiết thuẫn!”

Đinh đinh đinh, liên tục vang lên năm tiếng kim loại va chạm!

“Những thứ lòe loẹt này của ngươi vô dụng!” Bạch Lăng Chí khẽ quát một tiếng, giơ trường đao lên chém một đao vào mặt Giang Khải.

Hoàng Đạt đã tự mình phân phó, lúc giết Giang Khải nhất định phải đâm mặt!

Đây gọi là lấy đạo của người trả lại cho người!

“Đánh giá thuộc tính Bạch Lăng Chí, nhanh nhẹn của tên này lại đạt đến 74! Tính toán trang bị tăng thêm, cấp bậc của hắn chắc đã đạt đến cấp 20!” San San khẽ kêu lên.

“Lúc năm người này thành lập đội năm Liệp Ưng đã là nhất giai max cấp, thật mạnh, đám người này mới ở trong Thiên Chức một

hai năm đã đạt đến nhất giai max cấp!" Ngô Cương lập tức cảm nhận được sự chênh lệch cực lớn.

"Huyền Vũ thật sự hận Giang Khải thấu xương, lại phái ra người mạnh như vậy đuổi giết hắn!" Đỗ Lỗi không chớp mắt nhìn chằm chằm chiến trường.

"Bạch Lăng Chí nhanh nhẹn cao, ở trong đội ngũ gánh chịu đánh bất ngờ, kiềm chế, đội trưởng Điền Phong lực lượng mạnh hơn, phụ trách công kích tổn thương, lực lượng và thể trạng của Tần Dũng đều rất mạnh, phụ trách công kích, tốc độ của Lưu Yên kia gần với Bạch Lăng Chí, chắc chủ yếu phụ trách kiềm chế linh hoạt, đánh bất ngờ. Từ Hiểu Hiểu kia là thầy thuốc, nghe nói thiên phú siêu mạnh, tiểu đội Liệp Ưng bố trí quá hoàn mỹ!"

Toàn bộ năm phi tiêu của Giang Khải đều bị ngăn cản, trên phi tiêu mang theo hỏa diễm nhanh chóng lan tràn lên người ba người khác, chỉ là thế lửa yếu ớt căn bản không có cách nào đốt xuyên qua phòng ngự của bốn người.

"Công kích hỏa diễm cái gì, đúng là đồ bỏ đi." Có người lắc đầu nói, "Loại người này thật sự đáng để Huyền Vũ phái ra tiểu đội Liệp Ưng?"

"Không phải hỏa diễm rác rưởi, mà là thuẫn bài của Điền Phong có phòng ngự cực cao." Có người sửa lại, "Nhưng kết quả cũng như thế, bị bốn cao thủ siêu cấp nhất giai max cấp vây công, người kia chết chắc."

Ngay lúc tất cả mọi người cho rằng Giang Khải chắc chắn phải chết, đột nhiên trên thuẫn bài của Điền Phong phát ra tiếng kim loại va chạm thứ sáu.

Lần này tiếng va chạm không khác gì mấy tiếng trước đó, tất cả mọi người không coi ra gì.

Nhưng đúng lúc này Điền Phong vẫn phòng ngự hoàn mỹ đột nhiên cảm giác được trên Long cốt huyền thiết thuẫn của hắn ta truyền đến một lực lượng cực lớn, lấy lực lượng của mình căn bản không có cách nào đỡ được!

Điều tồi tệ hơn là, lúc thân thể hắn ta bay ngược ra thế giới trước mắt lại bị một đoàn liệt hỏa hừng hực thôn phệ!

Chỉ trong nháy mắt, cả người Điền Phong đã bị ngọn lửa nuốt hết.

Càng không thể tưởng tượng được là, ba người khác cùng lúc biến thành ba đoàn lửa…

Bạch Lăng Chí nhảy đến trước mặt Giang Khải, thấy một đao sắp đánh xuống lại đột nhiên kêu rên một tiếng.

“A!” Tiếp theo, cả người bị ngọn lửa cắn nuốt.

Chương 95 - Báo giá

Lưu Yên, Tần Dũng cũng không ngoại lệ, không có dấu hiệu nào đều bị liệt diễm ngập trời châm lửa, phát ra tiếng kêu rên tan nát cõi lòng.

Đám người xung quanh lập tức cảm giác được nhiệt độ xung quanh đột nhiên tăng lên, căn bản không có cảm giác tiến dần lên, cứ như lập tức rơi vào trong dung nham nóng hổi.

Tất cả mọi người nhao nhao lùi lại.

Trong nháy mắt, xung quanh Giang Khải chỉ còn lại một mảnh tro tàn!

Gần trăm người vây xem, lúc này lại trở nên lặng ngắt như tờ.

Tiểu đội Liệp Ưng Huyền Vũ công hội, bốn người ra tay, bốn người thành tro!

Người đánh giết bọn họ, cũng là người mới Giang Khải vừa thông qua thí luyện người mới vào mười ngày trước!

Đoán chừng đến khi bốn người Liệp Ưng chết cũng nghĩ mãi mà không rõ, tiểu đội trưởng Thiên Kiếm kia rõ ràng nói Giang Khải am hiểu cận chiến, vì sao bọn họ còn chưa sờ đến Giang Khải đã phải bàn giao như vậy.

Tất cả xảy ra quá đột ngột, một giây trước tất cả mọi người cho rằng Giang Khải chắc chắn phải chết, một giây sau kết cục đột nhiên nghịch chuyển!

Thảm thực vật trên mặt đất khô héo, chỉ có bốn bộ xương bị đốt cháy khét, trong không khí còn có mùi thịt nước.

Tròn bốn năm giây, xung quanh không có ai lên tiếng, bầu không khí yên tĩnh đến quỷ dị.

Cuối cùng, Giang Khải đã nói chuyện.

“Cũng không tệ lắm, một người có thể cướp bóc 10000 kinh nghiệm, lại đã thăng cấp?”

Phốc… Lúc này San San nôn ra máu.

Vừa rồi tên này không nói lời nào, là đang cướp đoạt kinh nghiệm?

Bị cướp đoạt một vạn kinh nghiệm, trừng phạt gấp bội, nói cách khác mỗi người bọn họ tổn thất hai vạn kinh nghiệm!

“Ai, lại giết người.” Thở dài một hơi, Giang Khải khẽ nhíu mày.

Lúc đầu hắn dự tính tiến vào Thiên Chức vì kiếm tiền, kết quả thời gian mười ngày giết năm người, bình quân hai ngày giết một người, với tần suất này không biết quân đội có liệt hắn vào tội phạm truy nã hay không.

Thu lại suy nghĩ, ánh mắt Giang Khải dừng ở chỗ người sống sót duy nhất của tiểu đội Liệp Ưng.

Lúc này Từ Hiểu Hiểu đang khiếp sợ nhìn xác đồng bạn.

Nàng là một thầy thuốc nhưng không phải thần tiên, trong khoảnh khắc đội trưởng của bọn họ hóa thành tro tàn, nàng lại không làm được cái gì, đây là sự đả kích quá lớn với nàng.

“Đội trưởng, Dũng ca, mọi người… Là ta vô dụng…” Nói xong, Từ Hiểu Hiểu đau đớn ngồi bệt xuống đất, nước mắt rơi như mưa.

Nhưng đúng lúc này nàng thấy Giang Khải đi từng bước một về phía mình.

Đột nhiên, cũng không biết dũng khí từ đâu ra, Từ Hiểu Hiểu quát lên với Giang Khải, “Có phải ngươi còn muốn giết ta không, ta cho ngươi biết ta không sợ ngươi, muốn giết cứ giết, Từ Hiểu Hiểu ta sẽ không cúi đầu trước ngươi!”

Lời này khiến người ta không khỏi nhìn nữ tử này với ánh mắt khác,

Giang Khải đứng trước mặt Từ Hiểu Hiểu, mỉm cười, “Đại tỷ, ngươi có nhầm không, là các ngươi muốn giết ta, sao từ miệng

ngươi nói ra ta lại thành người tội ác tày trời?"

Từ Hiểu Hiểu đột nhiên ngơ ngác, hình như nàng thật sự điên đảo chủ thứ.

"Ngươi…"

Giang Khải thản nhiên nhìn Từ Hiểu Hiểu, "Nhưng ngươi lại khiến ta nhớ đến một vị bằng hữu cũ, mặc dù là thầy thuốc lại có một trái tim quả cảm… Vừa rồi ngươi không ra tay, ta sẽ tha cho ngươi."

"Ta, ta không thèm ngươi thương hại ta!" Từ Hiểu Hiểu ngân ngấn nước mắt, kiên định nói.

Giang Khải mỉm cười lắc đầu, xoay người, "Nói cứ như ta là đại ma đầu vậy, cô nương, ngươi muốn hận cũng phải hận Hoàng Đạt, là hắn để các ngươi giết ta."

"Chẳng lẽ ngươi muốn ta đứng yên cho các ngươi giết?"

"Nếu sau này gặp được Hoàng Đạt, giúp ta chuyển một câu cho hắn, Giang Khải ta nhớ kỹ món nợ này!"

Nói xong, Giang Khải đi thẳng vào khu an toàn, chỉ để lại một đám người xem trợn mắt há hốc mồm.

Một lúc lâu sau, cuối cùng mọi người đã tỉnh táo lại từ trong sự sợ hãi.

"Trời ạ, không thể hiểu được, thật sự không thể hiểu được, ta thật sự không hiểu được…"

"Đừng hỏi ta, ta cũng không hiểu!" Người đứng bên cạnh hắn ta lập tức nói, "Ta chỉ biết tên kia miểu sát tiểu đội Liệp Ưng của Huyền Vũ công hội, ta cũng không biết gì khác!"

Đại khái có rất nhiều người suy nghĩ giống người này.

Vì sao mấy lần công kích trước vô hiệu, vì sao chỉ là một kích lại trực tiếp miểu sát cường giả đỉnh cấp nhất giai?

Vì sao một người vừa thông qua thí luyện người mới lại có chiến lực khủng bố như thế.

Quá nhiều vấn đề không người giải đáp, bọn họ có thể xác định cũng chỉ có kết quả sau cùng.

…

Trong lòng Giang Khải hơi khó chịu, Huyền Vũ thật sự tìm người đuổi giết mình, còn muốn giết cho hắn không online được.

Nếu không phải mình lấy được bao tay có năng lực quần công, trong tình huống lấy một địch nhiều cũng khó biết được thắng bại.

Một khi mình bị đánh giết, thiên phú Gấp bội sẽ khiến hắn tiếp nhận tổn thất lớn hơn, e rằng sau này cũng không có cơ hội lật bàn.

“Hoàng Đạt, ngươi muốn giết ta trong hiện thực, bây giờ ngươi còn muốn giết ta ở trong Thiên Chức… Được, lúc đầu ta không định cùng chết với ngươi, Huyền Vũ công hội các ngươi đã ép người quá đáng, vậy đừng trách ta không khách sáo!” Giang Khải hung hăng nói.

Chương 96 - Báo giá (2)

Thở ra một hơi, Giang Khải để mình bĩnh tĩnh lại, hiện tại vẫn nên đi xem thu hoạch lần đi săn này một chút.

Đi vào trạm tiếp tế số 27, Giang Khải đến trước cửa sổ giao dịch.

“Chào ngươi.” Tiểu tỷ tỷ ngồi bên trong mỉm cười lộ ra hai cái lúm đồng tiền, vẻ ngoài rất ngọt ngào khiến Giang Khải tạm thời quên đi sự không thích trước đó.

“Xin chào mỹ nữ, chỗ ta có mấy thứ muốn bán.”

“Được.” Tiểu tỷ tỷ vừa cười vừa nói.

Giang Khải lấy ra 246 tấm thẻ xác trong túi thẻ đặt lên bàn.

Hơn 200 tấm thẻ xếp chồng lên nhau rất nổi bật, hai xấp thật dày, mỗi xấp đều có khoảng 10cm.

“Đây, nhiều như vậy, tiểu đội các ngươi tích cóp bao lâu thế.”

“Không lâu, ngươi cho giá đi!”

Mỹ nữ gật đầu lấy ra một cái hộp gỗ màu vàng nhạt, không gian trong hộp gỗ ăn khớp với kích cỡ của tấm thẻ, nàng xếp hai chồng thẻ thành một chồng đặt gọn gàng vào trong hộp gỗ.

Chẳng mấy chốc hộp gỗ đã xuất hiện mấy dòng.

【 5 tấm thẻ xác Cự lực hắc viên cấp 10, 8 tấm thẻ xác Cự lực hắc viên cấp 11, cấp 12… tổng cộng 107 tấm, báo giáo 7280 tinh tệ. 】

【 7 tấm thẻ xác hắc viên đốt cháy khét cấp 17, 11 tấm thẻ xác hắc viên đốt cháy khét cấp 18, cấp 19… tổng cộng 157 tấm, báo giá 2040 tinh tệ. 】

Mỹ nữ thấy số liệu bên trên cũng hơi ngạc nhiên, lẩm bẩm một câu, “Bán thẻ xác cũng có thể bán gần 1 vạn tinh tệ, thật khoa trương.”

“Nhưng sao lại có nhiều xác đốt cháy khét như vậy.”

Sau đó nàng ngẩng đầu nói với Giang Khải, “Nếu ngươi bán ở chỗ chúng ta sẽ nhận được báo giá rõ ràng chi tiết, có đơn giá mỗi cấp bậc thẻ xác.”

“Chỗ chúng ta là bên thu mua quân đội, giá cả luôn công khai rõ ràng, về điểm này ngươi có thể yên tâm.”

Giang Khải suy nghĩ, hỏi, “Giá cả chỗ các ngươi và bên thành chính thì thế nào?”

“Phải xem ngươi bán ở đâu, nếu ngươi bán cho cá nhân thì giá cao nhất của bọn họ sẽ cao hơn chúng ta 10%, nhưng… Bọn họ cũng không cần xác đốt cháy khét, nếu ngươi bán cho thương gia hoặc là công hội, giá cả không khác chúng ta là mấy.”

“Ồ, còn có, người bình thường sẽ không thu mua nhiều như vậy trong một lần, ngươi muốn bán toàn bộ có thể phải tốn một đoạn thời gian tìm kiếm người mua.”

Giang Khải suy nghĩ, cảm thấy mỹ nữ này nói cũng có lý.

Cửa hàng quân đội luôn có chữ tín rất tốt, Giang Khải quyết định xem những thứ giá trị khác ở trên tay trước.

“Chỗ ta còn có một số khoáng thạch, cũng làm phiền ngươi báo giá giúp ta.”

“Khoáng thạch?” Vẻ mặt của mỹ nữ nói rõ nàng càng thấy hứng thú với khoáng thạch hơn là thẻ xác, “Được.”

“Khá nhiều, không tiện lấy ra ở cửa sổ.”

“Rất nhiều sao?”

“Ừ, tất cả 19 bảo rương tinh anh, đều là rương bảo vật. Vì tiết kiệm túi thẻ nên có rất nhiều rương chưa mở ra, muốn mở ở chỗ này cũng không tiện.”

“1, 19 bảo rương tinh anh?” Mỹ nữ không tự chủ được cao giọng nhưng chẳng mấy chốc đã phát hiện mình hơi luống cuống, lại nói

nhỏ, “Thật xin lỗi, ngươi, ngươi thuộc tiểu đội nào?”

Giang Khải không trả lời.

Mỹ nữ tự biết mình hỏi quá nhiều, thò đầu ra nói với đại ca cảnh vệ bên cạnh, “Lý đại ca, Vương đại ca, làm phiền các ngươi dẫn hắn vào trong.”

Hai tên cảnh vệ nhìn nhau lại nhìn Giang Khải một chút, sau đó dẫn hắn đi vào cửa sau của trạm tiếp tế.

Không gian trong trạm tiếp tế không quá lớn, bên trong được chia thành ba khu vực, một bên là cửa sổ giao dịch, một bên là cửa sổ tiếp tế, khu vực ở giữa là nhà kho, bên trong xếp rất nhiều thương phẩm.

Cảnh vệ dẫn Giang Khải đến phòng nhỏ trong khu giao dịch.

Lúc này mỹ nữ đã đóng cửa sổ giao dịch, xem ra nàng phải đặc biệt tiếp đón Giang Khải.

Lúc này Giang Khải lấy ra thẻ bảo rương, từ từ chuyển toàn bộ khoáng thạch bảo thạch bên trong ra.

Tất cả 19 cái rương, chẳng mấy chốc rất nhiều khoáng thạch đã chất đầy mặt đất trong gian phòng, cả phòng trở nên rực rỡ sắc màu.

Sau khi bận rộn xong, Giang Khải nhìn về phía mỹ nữ, “Mỹ nữ, cho báo giá đi.”

Thấy đôi phương không có phản ứng, Giang Khải lại hô lên, “Mỹ nữ?”

Lúc này mỹ nữ mới lấy lại tinh thần, vội vàng “A” một tiếng, dùng đồng hồ của mình kiểm tra khoáng thạch.

“Tài nguyên khoáng sản trong Quốc Vương cốc chia làm ba phẩm cấp, phàm phẩm, tinh phẩm, đặc cấp. Phần lớn đồ của ngươi là tinh phẩm, còn có một số đặc cấp. Ngươi yên tâm, giá cả do chúng ta đưa ra chắc chắn để ngươi hài lòng!”

Giang Khải khẽ nhíu mày, còn chưa bắt đầu định giá, lời nói của đối phương đã có vẻ dễ dàng thành giao.

Chẳng lẽ số đá này rất đáng tiền?

Giang Khải tưởng định giá nhiều khoáng thạch như vậy cần tốn rất nhiều thời gian, nhưng hiển nhiên hắn đánh giá thấp thủ đoạn của mỹ nữ này.

Chỉ thấy nàng lấy ra một quả cầu kim loại, phần lớn quả cầu là hình cầu nhưng có một mặt là mặt phẳng, bên trên còn có một màn hình.

“Tham trắc cầu Kim sắc la bàn…” Giang Khải ngạc nhiên nói.

Kim sắc la bàn không chỉ có mỗi sản phẩm là đồng hồ số liệu, dưới trướng bọn họ có rất nhiều sản phẩm hiệu quả khác nhau.

Chương 97 - Khoản tiền lớn tới tay

Nghe nói giá cả một cái Tham trắc cầu như thế cũng phải bán 400 ngàn liên minh tệ!

Mỹ nữ buông tay, Tham trắc cầu lơ lửng giữa không trung.

Từ dưới đáy quả cầu bắn ra một tia sáng, ánh sáng tản ra bao trùm tất cả tảng đá.

Chỉ sau vài giây, ánh sáng biến mất, nữ tử đã thu hồi quả cầu.

Nàng nhìn số liệu trên màn hình, đi đến trước mặt Giang Khải nói, "Ta gửi số liệu thống kê và báo giá đến đồng hồ của ngươi."

Trên đồng hồ của Giang Khải nhận được một bộ số liệu.

【 Huyền thiết thạch anh, tinh phẩm, 24.6kg, báo giá 1230 tinh tệ; đặc cấp, 2.3kg, báo giá 2300 tinh tệ. 】

【 Ngạch cương khoáng thạch, tinh phẩm, 32.3kg, báo giá 978 tinh tệ; đặc cấp, 3.4kg, báo giá 2000 tinh tệ. 】

【 Sinh mệnh ngọc thạch thô khoáng, đặc cấp, 0.7kg, báo giá 77000 tinh tệ. 】

【 Nguyên tố kết tinh thô khoáng, đều là đặc cấp, hệ thổ 0.4kg, hệ mộc 0.5kg, tổng cộng 0.9kg, báo giá 36000 tinh tệ. 】

【 Báo giá cuối cùng, 123148 tinh tệ. 】

Nhìn thấy báo giá sau cùng, Giang Khải trợn to mắt.

Ngay từ đầu thấy báo giá của những khoáng thạch này, hắn còn tưởng sau cùng chỉ bán được một hai vạn tinh tệ, nhưng mấy cục đá nhỏ không đáng chú ý này lại khiến tổng giá trị trực tiếp tăng vọt đến 100 ngàn tinh tệ!

Bên trong viên đá hiện ra màu sáng xanh tối kia là Sinh mệnh ngọc thạch thô khoáng? Giá cả 1000gr đặc cấp lại đạt đến 100 ngàn tinh tệ!

10 vạn tinh tệ tương đương với 1 triệu liên minh tệ!

Món bảo cụ kia của Tam thiên ngưng không cần là loại khoáng thạch này chế tác thành, có thể nghĩ đến giá trị.

Sua khi thấy báo giá, nhịp tim của Giang Khải không nhịn được tăng tốc.

Số tiền kia đã đủ chi phí thời gian đầu cho đại ca, còn dư xài!

“Soái ca, ngươi cũng biết bên quân đội chúng ta luôn báo giá rất hợp lý, tuy ta không bảo đảm ngươi có khả năng tìm được người ra giá cao hơn, nhưng ngươi cũng có thể gặp được kẻ lừa đảo.”

“Ở chỗ của chúng ta, ta có thể đảm bảo ngươi bán những khoáng thạch này cho chúng ta, ít nhất sẽ không chịu thua thiệt.” Mỹ nữ còn đang cố gắng giữ vị khách hàng lớn Giang Khải này.

Giang Khải lấy lại tinh thần, cẩn thận suy nghĩ, bây giờ hắn bị Huyền Vũ công hội nhắm vào, muốn bán ra nhiều đồ như vậy thật sự rất khó khăn, bán cho quân đội đúng là lựa chọn tốt nhất.

“Giá cả có thể cao hơn chút nữa không?”

Mỹ nữ mỉm cười lắc đầu, “Giá tiền của chúng ta đều là cố định… A đúng, vừa rồi ta thấy lúc ngươi mở rương ra, bên trong còn có rất nhiều trang bị, nếu ngươi bán khoáng thạch cho chúng ta, ta có thẻ miễn phí cung cấp dịch vụ giám định!”

“Ngươi có thể bán trang bị cho chúng ta, cũng có thể bán cho những người khác, không sao cả.”

“Ta cũng chỉ phụ trách giao dịch, nhiều nhất chỉ có thể cung cấp từng đó ưu đãi.” Nữ hài xin lỗi.

Giang Khải suy nghĩ, dứt khoát hoặc là không làm, đã làm thì cho xong, trực tiếp bán cho bọn họ.

“Được, ta bán khoáng thạch cho các ngươi, ngươi giám định trang bị giúp ta một chút.”

Mỹ nữ dùng đồng hồ tiến hành giám định trang bị, phần lớn đều là vũ khí, hắc viên có tình cảm đặc biệt với vũ khí, chỉ có năm món trang bị khác.

Một chiếc áo choàng có mũ trùm màu đen, một bộ bao tay, một chiếc nhẫn, một cái áo khoác, một cái quần.

Áo khoác và quần đều là trang bị không cấp bậc, thuộc tính cũng không tệ thêm 3 điểm phòng ngự, bốn thuộc tính cơ bản tăng lên khoảng 20 điểm, đáng tiếc không có hiệu quả kèm theo, giá cả một hai ngàn tinh tệ.

Chiếc nhẫn là trang bị cấp 1 phẩm 7, tên là Tinh thần giới chỉ thêm 4 điểm lực lượng, 19 điểm tinh thần lực, hiệu quả đặc biệt tăng tốc độ khôi phục tinh thần lực 17%.

Báo giá cao đến 26000 tinh tệ!

Cuối cùng là chiếc áo choàng và bao tay.

【 Ám dạ phi phong, không có phẩm cấp, tăng 2 điểm phòng ngự, tăng 7 điểm thể trạng, hiệu quả đặc biệt trong đêm tối có thể ẩn thân 3 phút, trong trạng thái ẩn thân mỗi phút tiêu hao 10 điểm tinh thần lực, tiến vào ẩn thân cần chuẩn bị 30 giây. Báo giá 1400 tinh tệ. 】

“Hả?” Giang Khải nhìn thuộc tính của Ám dạ phi phong, không khỏi nhíu mày.

Thuộc tính của áo choàng khá bình thường, thậm chí là gân gà nhưng hiệu quả đặc biệt của nó rất thú vị.

Sau khi chuẩn bị 30 giây có thể tiến vào ẩn thân 3 phút, tiêu hao 30 điểm tinh thần lực, so sánh ra giá cả cực hấp, hơn nữa trong thời gian 30 giây chuẩn bị này chắc chắn không thể sử dụng trong lúc chiến đấu.

Nhưng Giang Khải lại rất hứng thú với hiệu quả của nó.

Mặc dù người bình thường đều không lựa chọn đi săn vào ban đêm, nhưng chẳng may gặp được nguy hiểm vào ban đêm biết đâu Ám dạ phi phong sẽ có đất dụng võ.

Dù sao giá bán không tính quá cao, có thể giữ lại trước.

Sau cùng đã đến đôi bao tay kia.

Sau khi có kết quả, Giang Khải đi đến bên cạnh mỹ nữ nhìn chằm chằm đồng hồ của nàng.

Chương 98 - Chức nghiệp bị vứt bỏ

【 Tung hỏa phạm, không có phẩm cấp, gia tăng 6 điểm lực lượng, 7 điểm nhanh nhẹn, hiệu quả đặc biệt có thể triệu hoán ra ngọn lửa kèm theo vũ khí, công kích của vũ khí kèm theo lửa có thể tạo thành hiệu quả nhóm lửa quần công, tạo thành tổn thương liên tục cho mục tiêu, tổn thương liên tục kế thừa tổn thương bản thân, tỷ lệ bạo kích và bạo kích tổn thương của người sử dụng. Báo giá 200 tinh tệ. 】

“Không có phẩm cấp? 200 tinh tệ?!” Giang Khải không thể tin nhìn mỹ nữ.

Mỹ nữ gật đầu, “Thuộc tính tăng cường của Tung hỏa phạm không cao, hơn nữa hiệu quả thiêu đốt này rất gân gà, chỉ kế thừa lực công kích từ thân thể mà thôi, không có tăng thêm ngoài định mức, hơn nữa nó là nhóm lửa quần công, ngươi thử nghĩ xem lúc đi săn tiểu đội bình thường đều là vây bắt một con mồi. Lúc này có người phát động hiệu quả nhóm lửa, chẳng may dẫn những dã thú khác đến, rất có thể trực tiếp đoàn diệt.”

“Ai dám dùng trang bị này.”

Giang Khải trợn to mắt, tuy nói lời của mỹ nữ cũng có đạo lý nhất định, nhưng hắn vẫn không thể tin được loại thần khí này là “rác rưởi” không ai cần!

“Soái ca, trong những vũ khí kia có ba bốn thanh không tệ, tuy có tổn hại nhưng sau khi tốn một ít tinh tệ sửa chữa có thể bán hơn vạn tinh tệ.”

“Nhất là cái Tinh thần giới chỉ kia, khôi phục là năng lực vô cùng quan trọng ở dã ngoại, loại trang bị khôi phục tinh thần này là cung không đủ cầu.”

Giang Khải nhẹ gật đầu, hỏi, “Ngoại trừ giới chỉ, áo choàng, bao tay, tổng báo giác các trang bị khác là bao nhiêu.”

Mỹ nữ nhìn số liệu trên đồng hồ, nói, “Tất cả 12 trang bị, tổng báo giá 49200 tinh tệ.”

Giang Khải gật đầu, “Được, ngoại trừ ba trang bị mà ta nói, thẻ xác, khoáng thạch, trang bị ta bán hết cho các ngươi.”

Mỹ nữ vô cùng kích động, lúc cười rộ lên lúm đồng tiền càng rõ ràng hơn, “Quá tốt rồi, cảm ơn ngươi tin tưởng chúng ta, hy vọng sau này chúng ta còn có thể tiếp tục hợp tác.”

Giang Khải mỉm cười, “Chắc chắn sẽ.”

Đồ vật đã hoàn thành nghiệm thu, đánh giá, đối phương trả tiền cũng rất sảng khoái.

Chẳng mấy chốc 182268 tinh tệ đã tới tay!

Sau khi rời khỏi trạm tiếp tế, đến bây giờ Giang Khải vẫn hơi không dám tin tưởng.

Mười ngày ngắn ngủi, hắn kiếm lời 1800 ngàn liên minh tệ, với một người xuất thân bần hàn như hắn thật sự là một khoản tiền lớn trên trời!

Có số tiền kia, đại ca đã có thể làm thủ tục nhập viện trước, bắt đầu tiếp nhận một số trị liệu chuẩn bị phẫu thuật.

“Mười ngày kiếm hơn phân nửa số tiền, vậy ta lại đi săn mấy ngày sẽ kiếm được tiền thuốc men cho đại ca!” Nghĩ đến đây, Giang Khải lại không nhịn được muốn đi săn.

Đúng lúc này, bên tai Giang Khải vang lên mấy tiếng gọi nhỏ, “Tiểu ca, tiểu ca, bên này!”

Hắn nhìn theo hướng tiếng nói, lại phát hiện một bóng người quen thuộc, là tên Thầy bói Hồ Ngôn kia!

Trước khi xuất phát Hồ Ngôn tính cho mình một quẻ, nói đến Quốc Vương cốc là lựa chọn tốt nhất.

Không thể không thừa nhận, tên kia thật sự nói đúng.

Giang Khải đạt được bao tay Tung hỏa phạm ở trong Quốc Vương cốc, hơn nữa cái bao tay này khiến hắn có năng lực một mình giết sơn cốc tinh anh, kiếm một khoản tiền lớn.

Thấy Giang Khải không đi qua, Hồ Ngôn hấp tấp chạy đến, "Ngươi chính là Giang Khải, ta đã nói ngươi khí chất bất phàm, ngươi xem năng lực của ta có phải rất chuẩn không!"

"Sao ngươi biết ta gọi là Giang Khải? Không phải ngươi tính ra chứ." Giang Khải nhíu mày hỏi.

"Hắc hắc, ta còn chưa đến mức độ tính ra thân thế lai lịch của ngươi, việc một mình ngươi đánh giết tiểu đội Liệp Ưng ở trước khu an toàn đã truyền khắp ra ngoài, ta có thể không biết sao?"

Nhắc đến chuyện này, Giang Khải không khỏi nhíu chặt lông mày, tức giận nói: "Không phải ngươi nói Quốc Vương cốc là lựa chọn hàng đầu của ta sao, vì sao bốn khu vực chọn một, kết quả sau đó kẻ thù của ta đã tìm đến cửa?"

"Ồ, bọn họ có thể tìm được ngươi là do ta chỉ đường cho bọn họ." Hồ Ngôn còn tỏ ra dương dương đắc ý.

Giang Khải ngạc nhiên nhìn Hồ Ngôn, con hàng này tự nói tuyến đường của mình cho Liệp Ưng? Còn thừa nhận ngay trước mặt hắn?

Vừa phát hiện ánh mắt Giang Khải không đúng, Hồ Ngôn như hiểu ra điều gì đó, vội vàng nói, "Ngươi, ngươi đừng hiểu lầm, ta và bọn họ không cùng một bọn! Ôi chao, là thế này, lúc trước ta thấy người của tiểu đội Liệp Ưng đến khu an toàn, liếc mắt đã nhận ra bọn họ đang tìm kiếm cái gì."

"Liệp Ưng cũng là đội ngũ nổi tiếng, ta muốn tăng danh tiếng một chút, kết quả ta tính một quẻ cho bọn họ, nói thứ bọn họ muốn tìm ở Quốc Vương cốc, ta thật sự không biết bọn họ muốn tìm ngươi."

Giang Khải thấy dáng vẻ vội vàng giải thích của Hồ Ngôn, bị tên này làm cho choáng váng.

"Giang Khải, thật ra ngươi suy nghĩ trước đi, ta nói Quốc Vương

cốc là lựa chọn hàng đầu của ngươi, ngươi đến đó vận khí sẽ không kém, dù ngươi gặp Liệp Ưng không phải cũng không có chuyện gì sao? Nói rõ ta tính không sai."

Hồ Ngôn vừa giải thích như thế, Giang Khải nghe xong lại cảm thấy hơi có lý.

Chương 99 - Chức nghiệp bị vứt bỏ (2)

Còn có một điều, trong tình huống Hồ Ngôn không biết Liệp Ưng muốn tìm mình tính ra thứ bọn họ muốn tìm ở Quốc Vương cốc, điều này cũng từ khía cạnh nào đó xác nhận tên này có chút thực lực.

Thấy dáng vẻ thành khẩn của Hồ Ngôn, Giang Khải tạm thời buông bỏ sự đề phòng, hỏi, "Lần này ngươi lại tìm ta làm gì?"

"Hắc hắc, cái đó, ta nghe nói ngươi vẫn chưa có đội ngũ, nếu không sau này ngươi dẫn theo ta đi." Hồ Ngôn xoa tay, xấu hổ lại hơi bỉ ổi.

"Ngươi một không thể đánh, hai không thể chữa trị, ba… Dáng vẻ quá bỉ ổi, ta không muốn dẫn theo."

"Ta nhận hai điểm trước, điểm thứ ba thì ngươi nói vậy ta cũng phải phản bác. Ngươi dựa vào cách ăn mặc, Thầy bói không phải đều như ta sao, nếu ta đổi kiểu tóc, cố gắng ăn mặc chút còn đẹp trai hơn ngươi!"

"Vậy càng không dẫn theo." Giang Khải vô tình nói.

Lần này Hồ Ngôn tiến lùi chẳng xong, cũng may hắn ta cũng là Hồ Ngôn, vội vàng kéo Giang Khải nói, "Ngươi đẹp trai, ngươi đẹp trai… Tuy ta không thể đánh, không thể chữa trị, nhưng ta biết tính mệnh!"

"Sau này ta tính miễn phí cho ngươi!"

Giang Khải trợn trắng mắt, quan sát Hồ Ngôn, "Ngươi cần gì nhất định phải cùng đội với ta, không phải ngươi là chức nghiệp nhị giai sao."

Chức nghiệp nhị giai, nói rõ Hồ Ngôn đã đột phá cấp 20!

“Vì không ai cần ta…” Lúc đang nói chuyện, Hồ Ngôn luôn cười đùa tí tởn lại hơi nghẹn ngào, “Ta ở trong Thiên Chức chín năm, không phải chức nghiệp chiến đấu mà muốn lăn lộn ở Thiên Chức cũng quá khó khăn, đội ngũ bình thường đều không cần chúng ta, ngươi cũng biết công hội phong thủy của chúng ta rồi, đều tự tổ chức một số đội ngũ thăng cấp, dựa vào trang bị còn có thể miễn cưỡng vượt qua giai đoạn đầu nhưng bây giờ ta đã đến nhị giai, muốn tiến thêm một bước khó như lên trời!”

“Giang Khải, ta biết ngươi không phải người bình thường, về điểm này ta đã sớm nhận ra, ta đảm bảo ở trong đội ngũ có thể chịu mệt mỏi, dù chia ít điểm kinh nghiệm, không cho ta đồ thì ta cũng bằng lòng!”

“Ta chỉ muốn xem cấp cao của chức nghiệp Thầy phong thủy này là cái gì! Thiên Chức cam kết mỗi một chức nghiệp đều có thể tìm được chức nghiệp cuối cùng của mình, vậy chức nghiệp cuối cùng của Thầy phong thủy là cái gì!”

Vốn Giang Khải không định dẫn theo Hồ Ngôn, nhưng lúc này nghe Hồ Ngôn nói lại khiến Giang Khải ngây ngẩn cả người.

“Ngài có cơ hội thăm dò chức nghiệp cuối cùng…” Đây là câu nói đầu tiên của hệ thống sau khi tiến vào Thiên Chức.

Võ đồ, Binh lính, Đao phủ, Thầy lang, hiện tại là sự bố trí chủ yếu của tiểu đội chiến đấu, những chức nghiệp khác theo thực lực của dã thú trong khu vực mới càng ngày càng mạnh, bọn họ đang dần bị vứt bỏ.

Nhưng Thầy phong thủy không có chức nghiệp cuối cùng sao? Tửu quỷ, Người ăn xin không có chức nghiệp cuối cùng sao?

Dân cờ bạc không có chức nghiệp cuối cùng sao?

Dù nhìn Hồ Ngôn rất bỉ ổi nhưng không thể không nói tên này rất coi trọng chức nghiệp của mình, hắn ta bằng lòng không để ý đến ánh mắt của những người khác chỉ vì tăng năng lực nghề nghiệp của mình.

Im lặng một lúc lâu, Hồ Ngôn thấy Giang Khải không mở miệng,

buông khuỷu tay Giang Khải ra, gục đầu thở dài một hơi.

“Ta hiểu… Chúng ta thật sự không có ích lợi gì trong chiến đấu, thậm chí còn có thể trở thành gánh nặng…”

Hít sâu một hơi, Hồ Ngôn lại ngẩng đầu, trên mặt đã khôi phục vẻ cười đùa tí tởn trước đó.

“Ai, trong khoảng thời gian này ta đề nghị ngươi đừng đi mạo hiểm nữa!”

“Vì sao?” Giang Khải khó hiểu nói.

“Gặp nguy hiểm ở gần!” Hồ Ngôn lải nhải, “Mặc kệ ngươi có muốn dẫn ta hay không, lần này lại miễn phí cho ngươi một lần.” Nói xong, Hồ Ngôn đã xoay người chuẩn bị rời đi.

Sau khi Hồ Ngôn đi ra mấy bước, sau lưng đột nhiên truyền đến một giọng nói.

“Này!”

Hồ Ngôn xoay người, ngạc nhiên nhìn về phía Giang Khải.

“Ngươi cùng tổ đội với ta không sợ bị liên lụy sao?” Giang Khải hỏi.

Hồ Ngôn hơi ngạc nhiên, sau đó mỉm cười, “Đã là người bị vứt bỏ thì sợ gì bị liên lụy.”

“Ngươi thật sự biết coi bói quẻ, hay là đoán mò?”

“Khụ khụ, điều này… Ít nhất tính toán 60%.”

Giang Khải suýt nữa phun ra một ngụm máu, nói khác con hàng này đoán mò 40%!

“Cái gọi là xem bói chỉ là quan sát thiên thời địa lợi nhân hòa, lợi dụng nhìn tướng thông qua sự hiểu biết của bản thân để tiến hành giải thích, nhưng… Dù ta có thiên phú nhưng Quỷ Tinh này cũng là bí ẩn chưa có lời đáp, ai dám nói có thể nhìn thấu thiên tướng, ai dám nói sự hiểu biết của mình chắc chắn sẽ chính xác chứ?” Nói

xong, Hồ Ngôn mỉm cười mỉa mai, lắc đầu nói, “Ta còn cảm thấy chức nghiệp cuối cùng của Thầy phong thủy này rất đáng sợ, ngay cả ta cũng không tin được.”

Suy nghĩ một chút, Giang Khải nói, “Lần này ta nghe theo ngươi một lần, nếu ứng nghiệm, lần sau ta online sẽ đến tìm ngươi.”

Giang Khải không biết vì sao mình bằng lòng nhận một Thầy bói vào tổ đội, có lẽ ngoại trừ một phần năng lực xem bói mà Hồ Ngôn thể hiện ra, có lẽ Giang Khải đơn độc đi săn mười ngày thường xuyên cảm thấy cô đơn, có lẽ cũng là vì hắn không phải một chức nghiệp chiến đấu.

Chương 100 - Thắng lợi trở về

Chức nghiệp cuối cùng của chức nghiệp không phải chiến đấu sẽ như thế nào?

“Không thể đi săn?” Trong lòng Giang Khải đầy nghi ngờ, trong lòng hắn hơn phân nửa không tin nhưng đã quyết định cho Hồ Ngôn một cơ hội, cũng muốn tin tưởng lời tiên đoán của hắn ta.

“Được rồi, về nhà sắp xếp việc chữa trị của đại ca trước, lần sau online kiếm được tiền có thể chuyển khoản thẳng cho đại ca.”

Trong Thiên Chức ngầm thừa nhận tinh tệ là tiền tệ thông dụng, nhưng tinh tệ và liên minh tệ có tỷ lệ đổi cố định, cũng có thể sử dụng liên minh tệ để thanh toán.

Những người này, chưa nói đến thế lực khác, quân đội cũng có phục vụ đổi liên minh tệ.

Nghĩ tới đây, Giang Khải từ bỏ kế hoạch tiếp tục đi săn, rời khỏi khu an toàn quay về thành chính khu 18.

Sau khi trở về thành chính, Giang Khải đến khu giao dịch tìm một cửa hàng cung cấp dịch vụ giải phẫu thẻ xác, giải phẫu toàn bộ xác của 19 con Tinh anh hắc viên.

Xác Tinh anh hắc viên đều bị đốt cháy không bán được da thú, nhưng Giang Khải vẫn hy vọng có thể rút ra Hạch thổ, thậm chí là Tinh huyết kết tinh.

Giang Khải tận mắt nhìn nhân viên công tác giải phẫu xác, lúc bọn họ giải phẫu chỉ cắt lồng ngực xác chết, dùng công cụ đặc thù kiểm tra và thu thập đồ vật.

“Tiên sinh, ngoại trừ xương thú thu thập được tất cả 24gr Hạch thổ, ngoài ra còn có 6gr Tinh huyết kết tinh… Xương thú, thịt thú thì chúng ta lấy giả 90 tinh tệ một phần để thu về, bên chúng ta không thu Hạch thổ, mỗi lần chỉ có mang 10gr thứ này ra hiện thực, các công hội lớn đều dự trữ rất nhiều Hạch thổ, còn về Tinh

huyết kết tinh, nếu ngươi bằng lòng bán thì chúng ta có thể lấy giá 490 tinh tệ 1gr để thu mua."

Giá thị trường của Tinh huyết kết tinh khoảng 500 tinh tệ 1gr, bọn họ kiếm lời 10 tinh tệ 1gr cũng không quá đáng.

Dù sao khu 18 có cách bảo vệ người mới, mở tiệm ở chỗ này trên cơ bản đều là cửa hàng chính quy, cần tuân thủ quy định bảo vệ người mới.

"19 con tinh anh chỉ lấy được 6gr…" Giang Khải nhẹ nhàng lắc đầu, đều nói tỷ lệ tinh anh rơi Tinh huyết kết tinh rất thấp, hiện tại xem ra đúng là như thế.

"Vậy đi, ta bán toàn bộ xương thú thịt thú cho các ngươi, cái khác thì ta không bán. Làm phiền ngươi chia ra 10gr Hạch thổ giúp ta, ta cần mang ra hiện thực."

"Được." Người kia cũng không nói gì thêm, chỉ quay đầu dặn dò đồng bạn một câu chia Hạch thổ và Tinh huyết kết tinh ra cất đi.

Hạch thổ bị chia thành hai phần, một phần trong đó vừa đủ 10gr bị ép thành dáng vẻ vuông vức, trông như một miếng đường vuông màu nâu xám.

Hạch thổ và Tinh huyết kết tinh còn lại được chia ra đặt vào trong hai cái bình thủy tinh rất tinh xảo, Giang Khải cố ý nhìn Tinh huyết kết tinh một chút, là từng khối nhỏ thủy tinh thể bất quy tắc màu đỏ tươi.

Ngoại trừ khối Hạch thổ như đường vuông, hai bình thủy tinh khác đều được chuyển hóa thành thẻ bài, Giang Khải thu hết vào túi thẻ.

Lúc tính tiền khấu trừ 20 tinh tệ chi phí giải phẫu mỗi một con, Giang Khải thu được 1330 tinh tệ.

"Cuối cùng đã xử lý tốt tất cả chiến lợi phẩm." Giang Khải thở dài một hơi như trút được gánh nặng.

Sau khi rời khỏi khu giao dịch, Giang Khải đi thẳng đến khu truyền tống.

Trên quảng trường khu truyền tống lớn như vậy chỉ có lẻ tẻ vài người xuyên qua, phần lớn chỉ là đi ngang qua, người truyền tống logout lác đác không có mấy.

Tình huống nơi này là tình cảnh hoàn toàn khác với vẻ rầm rộ của cửa đăng nhập.

Phía trước có khoảng bảy tám người đang xếp hàng logout, Giang Khải kiên nhẫn chờ đợi.

Vì sau khi logout, lần sau online cần phải trải qua thời gian xếp hàng từ mười đến hai mươi ngày, cho nên trừ khi có việc gấp thì người chơi bình thường sẽ không chủ động logout.

Chẳng mấy chốc đã đến lượt Giang Khải, hắn đi vào trong Truyền tống trận, một tia sáng trắng sáng lên sau đó là cảm giác choáng váng rất nhỏ, chờ đến khi Giang Khải lại mở mắt ra, thân thể của hắn đã ở đại sảnh cửa đăng nhập số 18 Giang Trung thành.

Giang Khải nhìn đội ngũ thật dài xếp hàng trước mặt, những người này đều là người chơi chờ online, ít nhất có bốn năm trăm người.

Một tên binh lính đỡ Giang Khải xuống, một tên binh lính ở bên đợi đăng nhập gọi người chơi tiếp theo, “Đừng gấp gáp, vừa có người logout, 30 giây sau mới có thể đăng nhập.”

Giang Khải đã bắt đầu dần quen thuộc online và logout, hắn nhẹ gật đầu với binh lính bên cạnh, đang muốn đi về phía tủ chứa đồ của mình để mặc quần áo, binh linh bên cạnh hắn đột nhiên giữ lại.

“Ngươi logout có mang theo Hạch thổ đi, hiện tại có thể trực tiếp bán cho chúng ta, Hạch thổ là nguồn năng lượng cần thiết của quốc gia, không được tự giao dịch.”

Lúc này Giang Khải mới nhớ ra, nói, “Có mang, giá tiền là…”

“10gr 50000 liên minh tệ.” Binh lính nói, “Đây là giá cả thống nhất, không có dao động. Đúng, ngươi là chức nghiệp gì?”

Giang Khải hơi ngạc nhiên, chẳng mấy chốc đã kịp phản ứng, nói,

“Ta không phải Người buôn lậu.”

“Ồ, vậy được, ngươi mặc quần áo tử tế, ta dẫn ngươi đi bán Hạch thổ.”

Chương 101 - Thắng lợi trở về (2)

Giang Khải hỏi, “Ta còn muốn dùng tinh tệ đổi lấy một số liên minh tệ.”

“Không thành vấn đề, cũng ở trong phòng giao dịch.”

Chờ Giang Khải mặc quần áo, đi theo binh lính rời khỏi đại sảnh đăng nhập, lại tiến về phòng giao dịch của quân đội.

Hắn nộp lên khối Hạch thổ 10gr kia, đối phương lại chuyển vào tài khoản của hắn 50000 liên minh tệ.

Ngoài ra Giang Khải đổi 18 vạn tinh tệ tương đương với 1800 ngàn liên minh tệ.

Trước khi rời khỏi quân khu, Giang Khải vẫn đang tìm kiếm bóng dáng một người nhưng kỳ quái là lúc bình thường không muốn thấy nàng lại thường xuyên gặp được, kết quả lần này cần tìm nàng lại không thấy người đâu.

“Được rồi, vẫn là về nhà quan trọng hơn.” Giang Khải cũng không muốn chấp nhặt với nữ nhân kia, lập tức lấy điện thoại ra gọi cho đại ca.

“Đại ca, ta là Giang Khải!”

Trong điện thoại truyền ra giọng nói quen thuộc.

“Cuối cùng tiểu tử ngươi đã logout rồi sao? Vì sao lần trước không đợi ta và Anh Tử đã chạy đi! Ngay cả thời gian gặp chúng ta cũng không có!” Giang Lan vừa hưng phấn vừa uất ức.

Giang Khải tự biết đuối lý, cười xấu hổ nói, “Hắc hắc, ca, đây không phải trọng điểm, đúng, hôm nay ngươi tan tầm ở vựa ve chai cũng đừng đi làm thêm nữa, còn có Anh Tử nữa, để nàng về nhà chờ ta, ta có chuyện quan trọng muốn nói với các ngươi!”

“Thần thần bí bí… Nhưng đúng là chúng ta phải ăn mừng một chút, không ngờ ngươi lại thông qua thí luyện người mới, vậy hôm nay ta cũng trộm lười một chút.” Giang Lan nói, “Sớm, khụ khụ khục… Sớm về nhà.”

“Ca, ngươi sao thế?”

“Cái gì sao thế?”

“Ngươi vừa ho khan rất nhiều.”

“Ồ, cái đó, tối qua bị cảm lạnh đi, có gì ngạc nhiên, tóm lại ngươi nhanh về nhà là được, khụ khụ, cái đó, Anh Tử nói mấy ngày không gặp rất nhớ ngươi…”

Giang Khải biết Anh Tử sẽ nhớ mình nhưng tuyệt đối không nói ra, người nhớ mình là đại ca mới đúng.

Bệnh tình của hắn ta càng ngày càng nghiêm trọng, có lẽ trong lòng đại ca vẫn đang lo lắng có lẽ hắn ta sẽ không gặp lại mình nữa.

“Ừ, ta sẽ về bây giờ!” Cúp điện thoại, Giang Khải chạy theo đường, đến chỗ xe đạp dùng chung quét một cái xe đạp.

…

Văn phòng quản lý quân khu, Tô Lam Lam đứng bên cạnh Vệ Ưng lo lắng nhìn điện thoại trên bàn Vệ Ưng.

Reng reng reng, chuông điện thoại trên bàn cũng vang lên.

Vệ Ưng như cười mà không phải người nhìn Tô Lam Lam, lúc này mới nghe điện thoại, “Alo, tiểu tử kia đổi bao nhiêu? Bao nhiêu!” Vẻ mặt Vệ Ưng lập tức thay đổi.

“Đổi lấy 1800 ngàn liên minh tệ cộng thêm bán được 5 vạn Hạch thổ, tất cả 185 vạn?!”

Tô Lam Lam đứng bên cạnh nghe rất rõ ràng, cả người ngây ngốc.

Một lúc lâu sau, nàng lẩm bẩm, “Nói đùa cái gì, mười ngày 1800

ngàn?! Đây là mang theo máy in tiền?!”

“Xong!”

Vệ Ưng cúp điện thoại, ngồi đó chìm vào suy nghĩ.

“Rõ ràng đã là bốn mặt gặp địch, hắn còn có thể kiếm lời 185 vạn trong vòng mười ngày! Không đúng, không đúng, trên người Giang Khải này chắc chắn có bí mật!”

Đột nhiên, Vệ Ưng đứng bật dậy khiến Tô Lam Lam tâm sự nặng nề bên cạnh giật mình.

“Lam Lam, có chơi có chịu, đi, đến nhà Giang Khải với ta, đến nhà xin lỗi!” Vệ Ưng dùng giọng điệu không thể nghi ngờ nói.

“A…” Tô Lam Lam buồn bực đỡ trán, mười vạn cái không tình nguyện.

Trên đường Giang Khải về nhà thuận đường đi qua cửa hàng đồ ăn sẵn mua mấy món nấu sẵn, lại mua một lốc bia Thanh Đảo ở quầy bán quà vặt khu ổ chuột.

Lúc trả xe, Giang Khải theo bản năng liếc nhìn góc đường.

Cũng may lần này ở đó không có xe tải màu đen đang đỗ.

“Không biết tiểu tử Hoàng Đạt kia đi ra chưa, trải qua việc lần trước ít nhất ở trong hiện thực hắn sẽ yên tĩnh một thời gian.” Giang Khải đoán.

Bảy vòng tám rẽ trong con ngõ nhỏ rối loạn, Giang Khải đi đến cửa nhà mình.

Trên cửa có mấy tấm ván gỗ khá mới là do lần trước Giang Khải vội vàng thay đổi để sửa cửa gỗ, nhưng bây giờ xem ra đại ca đã gia cố cánh cửa gỗ một chút, có vẻ càng kiên cố hơn.

Trong phòng truyền ra tiếng nói chuyện, là giọng Anh Tử.

“Ca, yêu ngươi chết mất, ta thích ăn nhất Hổ bì phượng trảo!”

“Nha đầu này, những thứ này là cho Khải Tử, hắn thông qua thí luyện người mới cũng nên chúc mừng một lần!”

“Ca, ngươi bất công, ta đến trường cũng rất mệt mỏi… Vậy ta không ăn cũng được, ngươi ăn chút đi, ngươi xem bây giờ ngươi gầy thế nào rồi.”

“Ta không ăn thứ này, có món gì ăn ngon.”

“Ca, nếu không hai ta một cái…”

Nghe được Anh Tử để mắt đến món Hổ bì phượng trảo của hắn, Giang Khải mỉm cười đẩy cửa vào.

“Ai đang ăn trộm Hổ bì phượng trảo của ta thế?”

Trong căn phòng chật chội, lúc này hai người đang vây quanh một cái bàn gỗ nhỏ, trên bàn đặt ba đĩa rau xào.

Một bóng dáng đưa lưng về phía mình, bộ quần áo lao động màu xanh trắng ở vựa ve chai đã phai màu nghiêm trọng, mặc ở trên người hắn ta cũng không quá vừa người mà hơi rộng rãi, hắn ta đang lấy ra một phần Hổ bì phượng trảo từ trong túi nhựa, một người khác thì ngồi đối diện hắn ta, đang đưa tay lấy chân gà…

Chương 102 - Liên hoan gia đình

Hai người đồng thời quay đầu, vừa thấy Giang Khải, Giang Anh lập tức không quan tâm món Hổ bì phượng trảo mà mình thích nhất, nhảy lên, nhào vào trong ngực Giang Khải, “Nhị ca!”

“Tay, tay, tay! Toàn là dầu!” Giang Khải tỏ vẻ ghét bỏ.

Sau đó Giang Khải nhìn về phía đại ca.

Sắc mặt Giang Lan càng có vẻ tái nhợt hơn, trên mặt không còn chút thịt, hốc mắt trũng sâu, dáng người cũng gầy hơn trước đó, chiều cao 1m7 không biết có được 100 cân hay không.

Lúc này Giang Lan đang mỉm cười nhìn Giang Khải, trong đôi mắt khô khốc có sự vui vẻ, mừng rỡ.

Chỉ là thân thể của hắn ta đã tệ đến mức này? Cũng may mình về sớm!

Rõ ràng nhiều nhất chỉ còn hơn một tháng được sống nhưng hắn ta không buông bỏ công việc của mình, ngày thường ở nhà cũng bận rộn khắp nơi, nghĩ đến những năm gần đây đại ca vô cùng cố gắng, Giang Khải cố nén nước mắt, lộ ra nụ cười, “Ca.”

“Tiểu tử thối, ngươi đã về rồi!” Giang Lan không phát hiện sự khác thường của Giang Khải, ngược lại phát hiện hắn mang theo rất nhiều thứ.

“Ngươi cũng mua đồ ăn chín sao? Còn có… Bia?”

“Bia?” Giang Anh nhìn đồ trong tay Giang Khải, lập tức tinh thần tỉnh táo, “Ha ha ha, có đồ ăn có rượu, đại ca, nhị ca, hôm nay chúng ta không say không dừng! Nhị ca, ta muốn nghe việc Quỷ Tinh, ngươi phải kể kỹ càng cho ta nghe!”

Giang Khải trợn mắt nhìn Giang Anh, “Ai không say không dừng

với ngươi, mua Coca cho ngươi.”

“Hôm nay là cuối tuần, ngày mai ta không phải đi học, ta cũng muốn uống rượu!” Giang Anh không phục nói.

“Hừ.” Giang Khải mặc kệ nàng, đặt bia và đồ ăn lên bàn, “Đến giúp đỡ đi, hôm nay chúng ta ăn bữa ngon.”

Giang Khải mua toàn là thịt, lấy ra từng phần một, Giang Anh nhìn đến nuốt nước miệng, còn Giang Khải thì hơi thịt đau.

“Mua nhiều như vậy, chỗ này cần bao nhiêu tiền chứ.”

Giang Khải vịn vai Giang Lan, đè hắn ta ngồi xuống, “Đại ca, hôm nay ngươi cứ ăn cứ uống là được, không cần quan tâm cái khác! Còn có, chút nữa ta có một việc quan trọng muốn tuyên bố.”

Có đồ ăn mà Giang Khải mang về, đồ ăn trên bàn lập tức tở nên phong phú, bày đầy bàn gỗ nhỏ.

Giang Khải dùng rìa ghế để cạy mở nắp bia, đưa cho đại ca một chai, trước mặt mình một chai, hắn lại nhìn ánh mắt cầu xin của Giang Anh thật sự không chịu nổi nha đầu này, nghĩ đến Anh Tử cũng đã 16 tuổi, lâu lâu uống một chai bia cũng không ảnh hưởng việc gì, lại mở một chai đặt ở trước mặt nàng.

“Cảm ơn ca!”

Giang Lan lườm Giang Anh một cái, “Ngươi chỉ được uống một chai.”

“Ừ!”

Giang Lan vẫn nhìn Giang Khải, cho đến khi chuẩn bị xong thịt rượu mới mở miệng nói, “Lão nhị, ngươi nó có việc muốn tuyên bố, ta xem ngươi làm lớn như vậy… Rốt cuộc là chuyện gì.”

Giang Khải mỉm cười cầm đũa gắp cho đại ca và Anh Tử mỗi người một cái chân gà nướng, “Đại ca, sau này ngươi đừng đi làm nữa.”

Giang Lan mỉm cười lắc đầu, “Không đi làm sao được, trong nhà

chi tiêu nhiều thứ, Anh Tử còn phải đi học… Lão nhị, đừng cảm thấy ngươi thông qua kiểm tra có thể kiếm tiền là đắc ý, tuy Thiên Chức có thể kiếm tiền nhưng độ khó cũng rất lớn."

"Một người rất khó thu hoạch được Hạch thổ, muốn thu hoạch được Hạch thổ thì phải làm việc cho công hội, tích lũy đủ điểm tích lũy mới có thể đổi được, đối với chức nghiệp chiến đấu thì không khó thu hoạch được điểm tích lũy, nhưng ngươi không có chức nghiệp có thể tìm được công hội cũng là may mắn, còn cần yên tâm làm việc mới có thể kiếm điểm tích lũy."

"Cũng không khác gì đi làm."

Giang Khải hơi ngạc nhiên, đại ca hiểu rõ tình huống trong Thiên Chức như vậy sao?

Trước kia hắn ta chưa từng nhắc đến việc trong Thiên Chức.

Có lẽ hắn ta cũng từng ước mơ tiến vào Thiên Chức thay đổi bản thân và vận mệnh của người nhà.

Giang Khải mỉm cười, "Đại ca, ngươi nói ta đều biết nhưng ta không cầm làm việc cho công hội! Từ hôm nay trở đi, đại ca đừng đi làm nữa, không chỉ như thế, ngươi ăn cơm xong lập tức theo ta đến bệnh viện ở khu trung tâm!"

Giang Khải dùng một loại giọng điệu gần như là ra lệnh nói, "Ngươi yên tâm dưỡng bệnh cho ta! Vì ta và Anh Tử, ngươi nhất định phải sống tốt!"

Nghe được câu nói sau cùng, Giang Lan và Giang Anh đều ngẩn ngơ, khiếp sợ nhìn Giang Khải.

Giang Lan lại ngạc nhiên, lão nhị lại biết bệnh tình của mình, còn Anh Tử lại tỏ ra rất nghi ngờ.

"Nhị ca, đại ca ngã bệnh?"

Giang Khải gật đầu, "Thận suy kiệt, trong vòng một tháng rưỡi nhất định phải được chữa trị."

"Thận suy kiệt…" Giang Anh như bị điện giật, đôi mặt trợn tròn,

hốc mắt đỏ ửng, lúc này món ngon trên bàn đã không còn mùi vị gì nữa.

Giang Khải mỉm cười nhìn Giang Anh, “Đừng gấp gáp, mặc kệ cần bao nhiêu tiền ta đều để đại ca nhận được sự chữa trị tốt nhất!”

Đúng lúc này, Giang Lan đặt mạnh đôi đũa trong tay lên bàn, “Ai nói ta muốn đi chữa bệnh?! Giang Khải, ngươi là cánh cứng cáp rồi muốn quyết định thay ca ngươi sao!”

Từ nhỏ đến lớn, đại ca chưa từng hung dữ như thế.

Nhưng Giang Khải lại không tức giận chút nào, vội vàng nói, “Ca, chẳng những phải khám bệnh, hơn nữa nhất định phải điều trị thật tốt!”

Chương 103 - Ba chuyện

Giang Lan giận nói, “Ngươi biết điều trị bệnh này còn bao nhiêu tiền không! Dù ngươi tiến vào Thiên Chức, ngươi cũng không kiếm được nhiều tiền như vậy.”

“Ta có thể kiếm được!” Giang Khải không nhường một bước nào, hắn nhanh chóng sờ nhẹ đồng hồ của mình, trên đồng hồ bắn ra một dãy số.

1849826, đơn vị liên minh tệ!

“Đây, đây là…” Giang Anh khiếp sợ nhìn về phía nhị ca.

“Đây là số tiền mà ta kiếm được trong mười ngày ở Thiên Chức! Ách… Vốn là 185 vạn, mua chút đồ ăn chỉ còn lại từng đó.” Giang Khải nói, “Đại ca, ta có thể kiếm được 185 vạn trong mười ngày, lần sau ta đăng nhập Thiên Chức nhất định có thể kiếm đủ tiền chữa bệnh cho ngươi!”

Giang Lan trợn to mắt nhìn số tiền lớn này, đối với gia đình như bọn họ thì số tiền kia thật sự khó có thể tưởng tượng.

Không ai muốn chờ chết, Giang Lan cũng không ngoại lệ.

Nhưng gia cảnh của bọn họ căn bản không cho phép hắn ta bỏ tiền khám bệnh, bây giờ vốn hắn ta đã chuẩn bị sẵn sàng, tuyệt vọng chờ đợi tử vong, đột nhiên thấy được hy vọng lại không biết phải làm sao.

“Đây, nhiều tiền như vậy…”

“Khải, ngươi vẫn kiên trì muốn tham gia thí luyện người mới, thì ra ngươi đã sớm biết bệnh tình của ta…” Giang Lan quay sang nhìn về phía Giang Khải, hắn ta đột nhiên hiểu rõ một việc.

Lão nhị luôn hiểu chuyện lại không tiếc tiêu tốn số tiền khổng lồ cũng phải tham gia thí luyện người mới, cuối cùng nguyên nhân đã được công bố.

Đôi mắt Giang Khải nhòe đi, hắn gật đầu thật mạnh, “Đại ca, thật xin lỗi, bức di thư mà ngươi vất vả viết ra… Lại vô dụng rồi.”

Từ cuộc nói chuyện của đại ca và nhị ca, Anh Tử đã đoán được đầu đuôi sự việc, không chút do dự đứng về phía Giang Khải, vội nói, “Đại ca, ngươi phải đi khám bệnh!”

“Nếu không đủ tiền, cùng lắm ta không đi học nữa!”

Giang Khải lườm Giang Anh một cái, “Đừng làm loạn, ngươi nói vậy đại ca chắc chắn không đồng ý, ta đã nói chuyện tiền nong để ta giải quyết.”

“Thật ra lúc đầu ta muốn trực tiếp kiếm đủ tiền khám bệnh cho đại ca lại về nhà, nhưng… Ai, nói ra rất dài dòng, dù sao là nghe lời một người bạn về thăm nhà trước.”

Giang Lan vẫn hơi không yên lòng, nhíu mày nói, “Khải Tử, sao ngươi lại kiếm được nhiều tiền như vậy, có phải đã làm việc mạo hiểm gì không.”

“Đại ca, không có mạo hiểm!” Giang Khải kiên nhẫn giải thích, “Có một việc ta nói cho các ngươi biết, nhưng các ngươi đừng nói cho ai.”

“A? Chuyện gì?” Giang Lan và Giang Anh đều nghiêng người về phía trước, tò mò nhìn chằm chằm Giang Khải.

“Trước khi đến Thiên Chức, ta đã đến ngõ tối mua một phần tài liệu tàn khuyết, sau đó chuyển chức thành công, ta có chức nghiệp!”

“Vậy cũng được?” Anh Tử trợn to mắt, “Trên mạng nói xác suất thành công của tài liệu tàn khuyết đặc biệt thấp, hơn nữa chuyển chức thành công cũng không phải chức nghiệp tốt gì.”

Giang Khải gật đầu, “Lúc ấy ta muốn đánh cược một lần, dù sao không chuyển chức cũng rất khó thông qua thí luyện người mới, nhưng lúc chuyển chức ta đột nhiên có một loại cảm giác, có lẽ tài liệu tàn khuyết cũng không phải xác suất thành công thấp, mà là… Cần một loại điều kiện hà khắc nào đó.”

“Điều kiện gì.” Giang Anh vội vã vặn hỏi.

“Ta cũng không chắc chắn lắm, có lẽ chỉ là cảm giác của ta bị sai… Ai, tóm lại ta có chức nghiệp, hơn nữa còn là…”

Ngay lúc Giang Khải nói đến điểm mấu chốt nhất, ngoài cửa vang lên tiếng gõ cửa.

Ba huynh muội ngạc nhiên nhìn về phía cửa, đặc biệt là Giang Khải.

Ai lại đến tìm bọn họ vào lúc này.

Hoàng gia? Không giống, có lẽ người Hoàng gia sẽ trực tiếp đạp cửa đi vào, đâu lễ phép gõ cửa như vậy.

“Giang Khải có ở đây không?” Người bên ngoài hỏi, “Ta là Lộ Tuấn.”

“Ai?” Giang Khải nghi ngờ nhìn về phía đệ đệ.

“Lộ Tuấn… A, là người quân đội.” Giang Khải thở phào một hơi, đứng dậy đi mở cửa.

Mở cửa, Giang Khải phát hiện ngoài cửa không chỉ có một mình Lộ Tuấn, một nhóm bốn người còn có Vệ Ưng, người áo đen kia và nữ huấn luyện viên đều đứng ở trước cửa nhìn hắn.

Giang Khải không khỏi nhíu mày, “Vệ tướng quân, các ngươi đây là…”

Lộ Tuấn lùi lại, Vệ Ưng tiến lên một bước cười ha hả nhìn Giang Khải, hắn ta thò đầu nhìn vào trong phòng, “Đang ăn cơm sao? Có tiện cho chúng ta đi vào không?”

Giang Khải vẫn rất tôn trọng Vệ Ưng, dù sao hắn ta cũng bảo vệ Giang Trung thành bình an.

“Ồ, mời vào, chỉ là trong nhà khá chật chội.

“Ha ha, chim sẻ nhỏ nhưng đầy đủ ngũ tạng, nhà ta rất lớn nhưng lại không ấm áp như căn nhà nhỏ này của ngươi.”

Giang Khải mời bốn người vào trong phòng, thấy quân phục trên người bốn người, Giang Lan và Giang Anh hơi không biết làm sao.

Vệ Ưng vừa cười vừa nói, “Ngươi chính là Giang Lan đại ca của Giang Khải, ngươi là Giang Anh muội muội của Giang Khải đi, thật xin lỗi, đã làm phiền các ngươi ăn cơm.”

Giang Lan túm góc áo Giang Khải, “Không giới thiệu mấy vị này trước đi.”

“Ồ, đại ca, tam muội, vị này là thiếu tướng quân khu Giang Trung thành chúng ta Vệ Ưng Vệ tướng quân, vị này là Lộ Tuấn… Trưởng quan, vị này là, khụ khụ, người áo đen trưởng quan, vị này là huấn luyện viên trong thí luyện người mới của chúng ta.”

Chương 104 - Ba chuyện (2)

Giang Khải cũng hơi khó xử, hắn chỉ biết quân hàm và chức vụ của Vệ Ưng lại không biết ba người khác thế nào, đặc biệt là người áo đen đeo kính râm kia, chỉ có thể giới thiệu đơn giản.

Nhưng chỉ với thân phận của Vệ Ưng cũng đủ khiến Giang Lan, Giang Anh hoảng sợ.

Quân trưởng Vệ Ưng, có thể nói đây là Thủ hộ thần của Giang Trung thành!

“Vệ, Vệ tướng quân…” Giang Lan hơi lúng túng.

Vệ Ưng cười nói, “Không cần gọi ta như vậy, lúc không có ai thì các ngươi cứ gọi ta là lão Vệ.”

Giang Khải khẽ nhíu mày, lần trước mình đã từ chối lời mời của quân đội, sao bọn họ lại đến nữa, cứ như bọn họ rất quen thuộc vậy.

“Cái đó, xin hỏi tìm ta có chuyện gì?” Giang Khải hỏi.

Vệ Ưng mỉm cười, “Giang Khải, đợi chút nữa chúng ta lại nói chuyện khác, ngươi xem một bàn đồ ăn ngon rượu ngon này…”

Vệ tướng quân lại đến để ăn chực… Giang Khải càng cảm thấy việc này hơi quái dị.

Giang Khải còn chưa trả lời, Giang Lan vội vàng nói, “Tiểu tử này, Anh Tử, mở bia cho khách đi, chỉ là bàn quá nhỏ, có lẽ không đủ ngồi…”

Người áo đen cũng không khách sáo tự cầm một chai bia, ngón trỏ bắn ra, mở nắp chai rồi ngửa đầu uống một ngụm, “Không sao, các ngươi ngồi, ta đứng ăn là được.”

Nói xong còn cầm một cái cánh gà nướng trên bàn.

Giang Khải cũng nghẹn họng, con hàng này thật sự không coi mình

là người ngoài.

Nhưng có thể nhận ra người này không phải một người bình thường, nhân vật như Vệ tướng quân này, mỗi lần đi ra ngoài đều dẫn hắn ta đi theo, còn có thực lực không thể tưởng tượng kia, thân phận của hắn ta tuyệt đối không thấp nhưng hắn ta không thèm để ý thân phận cao thấp gì đó, về điểm này lại khiến Giang Khải rất thưởng thức.

“Vệ tướng quân, điều kiện nơi này thật sự quá đơn sơ, vậy dứt khoát đứng đi.” Giang Khải đề nghị.

Vệ Ưng cũng rất có phong phạm quân nhân, “Bầu không khí là được, ăn thế nào cũng được.”

Giang Anh đưa mấy chai bia cho Vệ Ưng, Lộ Tuấn, Tô Lam Lam mỗi người một chai.

Nhận lấy chai bia, Vệ Ưng giơ chai bia lên, “Đầu tiên phải chúc mừng Giang Khải thông qua thí luyện người mới, chúng ta uống trước đi.

“Nào, dùng bữa.” Giang Lan kêu gọi, hắn ta chưa nói đến thân phận của những người này, đã quen biết Giang Khải thì đều là khách, tất nhiên phải tiếp đón chu đáo.

“Lam Lam.” Vệ Ưng nhìn về phía Tô Lam Lam.

Từ lúc vào nhà đến bây giờ, Tô Lam Lam vẫn luôn cúi đầu không dám nhìn Giang Khải.

Lúc này bị lão đại điểm danh, biết việc nên đến sẽ đến.

Hoặc là không làm, đã làm thì làm cho xong, Tô Lam Lam ngẩng đầu nhìn thẳng vào Giang Khải, ánh mắt giết người này khiến trong lòng Giang Khải thấy chột dạ.

Nàng đi hai bước đến trước mặt Giang Khải, giơ chai bia lên, “Giang Khải, có chơi có chịu, lúc trước Tô Lam Lam ta châm chọc khiêu khích ngươi, là ta mắt chó coi thường người khác, là ta tầm nhìn hạn hẹp, hiện tại Tô Lam Lam ta trịnh trọng nói xin lỗi ngươi!”

“Thật xin lỗi, ta sai rồi!”

“Chai bia này coi như là lễ nhận tội!” Nói xong giơ chai bia lên, ừng ực ừng ực nhanh chóng uống sạch.

Vệ Ưng khẽ nhíu mày, vừa bực mình vừa buồn cười nói, “Cái gì mắt chó coi thường người khác, tầm nhìn hạn hẹp, ta biết ngươi thấy tiếc hận vì Giang Khải không gia nhập quân đội, nhiều nhất là dùng từ không đúng.”

“Giang Khải, Lam Lam là người tốt bụng, không có ác ý, hy vọng ngươi đừng có thành kiến gì với nàng.”

Đừng nói Giang Lan, Giang Anh cũng bị chuyện này hù dọa, ngay cả Giang Khải cũng ngây ngẩn cả người.

Sao nữ nhân này lại đột ngột như thế!

Cố ý chạy đến nhà nói xin lỗi?

Uống bia xong, Tô Lam Lam quay người trở lại vị trí cũ, cũng không dám nhìn biểu cảm của Giang Khải.

Lần này thua hơi thảm, nói xin lỗi hắn ở trước mặt nhiều người như vậy đúng là mất mặt đến tận cửa nhà…

Giang Khải mỉm cười, nói với Vệ tướng quân, “Ta sẽ không để trong lòng.”

Vệ Ưng vui mừng gật đầu, “Vậy là tốt, Giang Khải, ngươi vừa vào cửa đã hỏi mục đích của chúng ta, vậy hiện tại ta có thể nói cho ngươi biết.”

“Lần này chúng ta đến có ba chuyện. Chuyện thứ nhất là thực hiện vụ cá cược của ngươi và Lam Lam.”

“Chuyện thứ hai, chúng ta đã biết tình hình của Giang Lan, nếu ngươi muốn thì có thể đưa ca ca ngươi đến bệnh viện quân khu của chúng ta để chữa trị, dù là thiết bị, kỹ thuật, chuyên gia chữa bệnh hay phương diện nào, bệnh viện quân khu chúng ta đều là đỉnh cấp.”

“Điều này…” Giang Khải cau mày, Vệ Ưng đưa ra điều kiện này, trực tiếp đánh trúng vào trong lòng hắn.

Sau đó Vệ Ưng lại bổ sung thêm, “Ngươi yên tâm, ngươi cứ dẫn ca ca ngươi đi khám bệnh, không có bất kỳ điều kiện kèm theo gì.”

“Ta không hy vọng thấy mối quan hệ giữa chúng ta biến thành giao dịch nào đó, nếu có một ngày ngươi muốn gia nhập quân đội, đó nhất định là quyết định từ trong lòng ngươi.”

Nói xong, Vệ Ưng uống một ngụm bia.

Giang Khải không vội vã từ chối, hỏi, “Vậy chuyện thứ ba thì sao?”

“Chuyện thứ ba, Giang Khải, ta hy vọng ngươi có thể giành hai ngày cho ta.”

“Hai ngày? Làm gì?”

Chương 105 - Thành thị số 041

Vệ Ưng đặt chai bia xuống, ánh mắt sâu thẳm nặng nề nói, “Đi với ta ra ngoài thành xem thử!”

Của thành sắt thép to lớn chầm chậm mở ra trước mặt Giang Khải, sau đó hắn và Vệ Ưng, Lộ Tuấn, người áo đen ngồi xe Jeep quân đội rời khỏi Giang Trung thành.

Phía trước xe của bọn họ còn có bảy chiếc xe Jeep cùng loại đi trước mở đường.

Từ sau khi Giang Khải theo người nhà tiến vào Giang Trung thành, đây là lần đầu tiên hắn đi ra ngoại thành Giang Trung thành trong mười năm qua.

Hắn quay đầy nhìn tường thành sắt thép cao gần 20m, trên đầu tường đặt đại bác dày đặc, rất nhiều quân nhân đang tuần tra ở bên trên.

Vệ Ưng ngồi bên cạnh hắn đột nhiên mở miệng nói, “Người chơi Thiên Chức mang theo rất nhiều Hạch thổ trở về Giang Trung thành, nhưng hơn chín phần mười nguồn năng lượng của chúng ta đều phải dùng cho những vũ khí này, cho nên sau tám giờ tối Giang Trung thành sẽ tắt đèn toàn thành.”

Đây là lần đầu tiên Giang Khải nghe được lời giải thích chính thức như thế.

Theo xe cộ chạy ra bên ngoài, phong cảnh ngoài cửa sổ xe cũng đang không ngừng thay đổi.

Những trí nhớ xa xưa trong đầu Giang Khải đã sớm trở nên mơ hồ, bây giờ thấy tất cả không khỏi khiến hắn cảm nhận được sự khiếp sợ trước nay chưa từng có.

Lúc đầu xung quanh là một mảnh đất hoang vu, ngẫu nhiên có thể thấy một số nạn dân dựng lều vải ở chỗ này, còn có đội ngũ binh lính tuần tra vũ trang đầy đủ.

Lúc đến chỗ cách 20 dặm ngoài Giang Trung thành, cũng đã không thấy bóng người nữa.

Hai bên đường cái bỏ hoang chỉ còn lại một số căn phòng biến thành đống đổ nát, ngẫu nhiên có thể thấy một số dã thú không biết tên, hình thể như trâu.

Chúng nó rướn cổ lên thấy có chiếc xe chạy qua, như không biết mình không đuổi kịp cũng dứt khoát lười hành động, đưa mắt nhìn xe cộ rời đi.

“Lão đại, sắp đến thành thị số 041.” Người áo đen ngồi ghế trước quay đầu nhắc nhở.

“Thành thị số 041 vốn là Giang Bắc thành.” Vệ Ưng nói với Giang Khải, “Ta thớ trước đó đây cũng là một thành thị phồn hoa.”

Trong đầu Giang Khải chỉ nhớ mang máng đại ca từng nhắc đến tòa thành thị này, nhưng trí nhớ đã trở nên mơ hồ.

Sau mấy phút, Giang Khải thấy được thành thị số 041 trong truyền thuyết kia.

Nơi này toàn là gạch vỡ tường nứt, con đường bị đổ sụp nhà lầu bị phá hủy, từng căn phòng ngổn ngang lộn xộn sụp đổ trên mặt đất, cho dù hiện tại còn có tòa cao ốc đứng vững cũng thủng trăm ngàn lỗ, bị dây leo quấn quanh.

Trong thành thị đã không còn vẻ sạch sẽ lúc trước, mọc đầy cỏ dại, gốc cây, từng sợi dây leo to khỏe tùy ý bò ra nhựa đường hoặc là gạch đá trên mặt đất, như là một con cự mãng phủ trên mặt đất.

Lúc trước là đô thị phồn hoa, bây giờ đã biến thành một đống đổ nát.

Đúng vào lúc này, ở phía trước không truyền đến tiếng động dữ dội.

Người áo đen quay người nói, “Tiểu đội số 12 Chiến Thần điện ở Giang Trung thành chúng ta đang đi săn ở chỗ này.”

Vệ Ưng gật đầu, “Đi xem một chút.”

Con đường đã không đi tiếp được nữa, sau khi mọi người xuống xe đi bộ về phía phát ra tiếng động.

Giang Khải chú ý đến người bước xuống từ chiếc xe phía trước, mỗi người đều là ánh mắt nội liễm, bước đi mạnh mẽ, trên người bọn họ gần như chỉ mang theo một loại vũ khí lạnh nào đó.

Chỉ là nhìn dáng vẻ những thứ này khác với vũ khí lạnh truyền thống, chất liệu, kiểu dáng cũng có sự khác biệt với vũ khí trong Thiên Chức.

“Bọn họ không cần súng?” Giang Khải ngạc nhiên hỏi.

Lần này, là người áo đen trả lời vấn đề của Giang Khải, “Đối phó những Thú Thần, súng pháo lại không có hiệu quả, tài liệu vũ khí của chúng ta đều được mang ra hiện thực từ Quỷ Tinh.”

“Quỷ Tinh còn có thể mang vũ khí ra hiện thực?” Giang Khải hỏi.

“Đương nhiên, chỉ cần chờ ngươi đạt đến Siêu phàm chức nghiệp, sẽ có tư cách mang thứ càng nặng hơn ra hiện thực, ví dụ như khoáng thạch, lợi dụng khoáng thạch đặc thù của Quỷ Tinh, chúng ta có thể chế tạo ra vũ khí lạnh có sức sát thương cực mạnh… A, cũng có thể là vũ khí nóng đặc chế, nhưng có lẽ ở trong Quỷ Tinh quá lâu, nhiều người vẫn thích sử dụng vũ khí lạnh hơn!” Người áo đen từ tốn nói, “Đương nhiên chỉ có vũ khí là không được, quan trọng nhất là sau khi đến Siêu phàm chức nghiệp, chúng ta còn có thể mang thuộc tính của bản thân ra hiện thực.”

“Cũng như Thiên Chức đã nói lúc trước, thật sự làm đến siêu phàm nhập thánh!”

Lúc đang nói chuyện, một đoàn người đã cách địa điểm chiến đấu rất gần.

Lúc bọn họ đi vòng qua một tòa nhà đổ sụp, Giang Khải thấy một đội ngũ năm người đang chiến đấu với một quái vật hình thể to lớn.

Trong tiểu đội này có bốn người sử dụng vũ khí lạnh, có trường kiếm, đại kiếm, có song đao, cũng có người cầm thuẫn bài, còn có người đứng bên cạnh sử dụng một cây mộc trượng.

Bọn họ đều mặc khải giáp đặc chết, vũ trang đầy đủ.

Người sử dụng mộc trưởng giữ khoảng cách với quái vật, đứng ở phía sau cùng đội ngũ không ngừng vung vẩy mộc trượng.

Chương 106 - Thành thị số 041 (2)

Trên mộc trưởng phát ra đủ loại ánh sáng sắc màu, bao phủ trên người thành viên của tiểu đội.

“Trên mộc trượng này có Sinh mệnh ngọc thạch.” Giang Khải nhíu mày nói, “Hắn là một thầy thuốc?”

Lộ Tuấn cười nói, “Hắn là chức nghiệp ngũ giai trong tiểu đội 12, gọi là Thánh liệu giả.”

“Chức nghiệp Thầy lang ngũ giai là Thánh liệu giả… Không phải nói Thầy lang chỉ có tứ giai sao?” Giang Khải ngạc nhiên nói.

Vệ Ưng cười nói, “Ngươi chỉ biết một góc của núi băng mà thôi, sau này ngươi sẽ biết càng nhiều hơn.”

Giang Khải không biết trả lời như thế nào, chỉ có thể tiếp tục quan chiến.

Bốn tên nhân viên cận chiến của tiểu đội số 12 có được tố chất thân thể mà người thường không cách nào tưởng tượng, bọn họ có thể nhảy cao bốn, năm mét, mỗi một lần công kích đều mang theo uy lực khủng bố, sau khi vũ khí tiếp xúc với quái vật lại phát ra tiếng ầm ầm.

“Lực lượng kinh khủng như thế cũng không thể miểu sát?” Giang Khải không khỏi nhìn về phía quái vật kia.

Đây là một sinh vật có vẻ ngoài tương tự dã trư, hình thể to lớn, chiều cao đạt đến hơn năm mét.

Cả người màu nâu đen, khóe miệng duỗi ra hai cái răng to khỏe, đôi mắt đỏ hồng.

Nó sẽ phát động công kích với kẻ định, sau khi lần tấn công này bị đối thủ né tránh, nó lao thẳng đến tòa nhà lầu bên cạnh, trực tiếp

va sụp tầng dưới chót ra một cái lỗ lớn đường kính ba bốn mét!

Người áo đen từ tốn nói, “Dã thú cấp thú binh Cứ xỉ lão nha trư, bị nó đụng một cái dù mặc chiến giáp cũng không chịu nổi, vận khí kém một chút bị răng cưa đâm xuyên vậy khó giữ được cái mạng nhỏ!”

Sau khi Cứ xỉ lão nha trư đâm nhà lầu ra một cái lỗ lớn, Giang Khải nhạy bén phát hiện trong cái lỗ lớn lại có ba bộ thây khô.

Nhìn từ đặc điểm xác chết, chắc là hai người lớn một hài tử, xác của bọn họ đã sớm tàn khuyết không đầy đủ, chỉ có thể từ xương cốt và hình dáng đại khái đánh giá ra đây là ba xác chết nhân loại.

“Giang Khải, ca ca ngươi rất mạnh!” Lộ Tuấn thở dài một hơi.

“Những người này chỉ cách Giang Trung thành hơn 30 dặm, chỉ cần chạy trốn đến Giang Trung thành thì một nhà ba người này có thể sống sót, nhưng bọn họ lại ngã xuống ở nơi này, trở thành đồ ăn cho dã thú.”

“Lúc trước ca ca ngươi còn là hài tử, lại có thể dẫn hai người các ngươi đến Giang Trung thành!”

Người áo đen dẫn theo đồng bạn đi qua hỗ trợ, có hơn hai mươi cao thủ gia nhập chiến đấu, cuối cùng tiểu đội số 12 đã đánh giết Cứ xỉ lão nha trư.

Không lâu sau, tiểu đội trưởng số 12 đi theo người áo đen đến trước mặt Vệ Ưng, hành quân lễ.

“Chào thủ trưởng!”

“Vất vả rồi!” Vệ Ưng gật đầu, “Tính huống lần săn giết này thế nào?”

“Báo cáo thủ trưởng, hai tháng nay số lượng Thú Thần trong thành thị bị vứt bỏ xung quanh Giang Trung thành càng ngày càng nhiều, tiểu đội số 12 chúng ta đã ra ngoài đi săn bảy ngày, săn giết bốn dã thú cấp thú binh. Nhưng chúng ta đã dùng hết tiếp tế, muốn giết xong con này sẽ quay trở về, không ngờ lại gặp được các ngươi.”

Vệ Ưng gật đầu, “Bảy ngày không ngắn, vừa hay các ngươi cùng chúng ta quay về đi.”

“Cảm ơn thủ trưởng, chúng ta thu thập tài liệu xong sẽ trở về.”

Vệ Ưng gật đầu, “Trên đường có gặp được đội ngũ khác không?”

Nam nhân kia cúi đầu im lặng một lát, thở dài một hơi, “Gặp được tiểu đội số 17, tiểu đội số 19 và tiểu độ số 22, bọn họ gặp hai con thú tướng Thiết giáp hùng sư, có hai Siêu phàm giả hi sinh.”

Bầu không khí lập tức trở nên yên tĩnh.

Thật lâu sau, Vệ Ưng thở dài một hơi, “Đã biết, các ngươi thu thập tài liệu đi, chúng ta trở về.”

Trên đường trở về, Vệ Ưng lại nói ít hơn rất nhiều, tổn thất hai tên Siêu phàm giả khiến tâm trạng của hắn ta sa sút.

Giang Khải cũng không nói gì, hắn nhìn thành thị đổ nát ngoài cửa sổ.

Đây chính là dáng vẻ ngoài thành sao? Khắp nơi là quái vật, xác chết, khắp nơi là đống đổ nát!

Đột nhiên, Vệ Ưng luôn im lặng lại mở miệng.

Hắn ta nhìn ngoài cửa sổ, sâu kín nói, “Nơi này có bao nhiêu Thú Thần chiếm cứ, dưới đống đổ nát này chôn vùi bao nhiêu xác chết, có bao nhiêu đội ngũ đang chém giết với Thú Thần, có bao nhiêu Siêu phàm giả hi sinh ở chỗ này?”

“Giang Khải, lần trước ngươi từ chối gia nhập quân đội, ta trái lo phải nghĩ một lúc lâu, sau khi biết một mình ngươi đánh giết bốn người tiểu đội Liệp Ưng, cuối cùng ta đã hiểu rõ.”

“Chức nghiệp của ngươi là một chức nghiệp hoàn toàn mới, chính vì vậy ngươi mới không muốn công khai chức nghiệp của mình.”

“Nghĩ tới điều này, ta đại khái đoán được nguyên do khiến ngươi đưa ra quyết định kia.”

“Chức nghiệp hoàn toàn mới có nghĩa là kỳ ngộ, đồng thời cũng có nghĩa con đường tương lai của ngươi không có người đi trước chỉ dẫn, có nghĩa hiện tại ngươi không có tin tức về tài liệu tiến giai chức nghiệp, ngươi lo lắng quân đội sẽ không lãng phí tài nguyên cho một mình ngươi.”

Giang Khải ngạc nhiên nhìn về phía Vệ Ưng, hắn ta lại đoán được!

Chương 107 - Sắp xếp cho người nhà

“Thật đáng tiếc, băn khoăn của ngươi cũng là sự thật!” Vệ Ưng quay đầu nhìn về phía Giang Khải, “Không liên quan đến phân biệt đối xử với chức nghiệp, nguyên nhân quan trọng nhất là thời gian của chúng ta không còn nhiều lắm…”

“Giang Khải, dù ngươi gia nhập quân đội hay không, nhưng ta hy vọng ngươi có thể đồng ý với ta một điều.”

“Tướng quân, ngài nói đi!”

“Vĩnh viễn đừng quên ngươi là một người Hoa Hạ! Ngoài thành còn có rất nhiều đồng bào, bọn họ giống ngươi và người nhà của ngươi trước kia, kề cận cái chết gian nan cầu sinh, ngoài thành cũng là lãnh thổ Hoa Hạ chúng ta!”

“Không chỉ như thế, hiện tại Thú Thần càng ngày càng hung hăng ngang ngược, đã bắt đầu uy hiếp đến thành thị tập trung còn sót lại của chúng ta!”

“Cho nên, Giang Khải, ngươi phải đồng ý với ta, một ngày nào đó trong tương lai ta muốn thấy bóng dáng của ngươi ở trên chiến trường Thú Thần!”

Nơi này có bao nhiêu Thú Thần chiếm cứ, dưới đống đổ nát này vùi lấp bao nhiêu xác chết, có bao nhiêu đội ngũ đang chém giết với Thú Thần, có bao nhiêu Siêu phàm giả hi sinh ở chỗ này?

Bên tai vang lên câu nói của Vệ tướng quân, Giang Khải mất rất lâu mới hồi phục tinh thần.

Lúc này xe đã quay về Giang Trung thành.

Sau khi đến quân khu, Vệ Ưng để Lộ Tuấn lái xe đưa Giang Khải về nhà, cũng sắp xếp cho Giang Lan chữa bệnh.

“Giang Khải, ngươi thật sự là chức nghiệp mới?” Lộ Tuấn vừa lái xe vừa nói, “Ta chỉ tò mò, dù sao đã nhiều năm rồi Hoa Hạ không xuất hiện chức nghiệp mới.”

Giang Khải im lặng một lát, bình tĩnh nói, “Đúng.”

Vệ tướng quân đã đoán được, Giang Khải cũng không cần giấu diếm nữa.

Đương nhiên Vệ Ưng cũng thẳng thắn nói cho Giang Khải biết, lo lắng của hắn rất có thể trở thành sự thật, nếu không tìm thấy tài liệu chức nghiệp sau đó, sự bồi dưỡng của quân đội có kỳ hạn.

Điều này cũng có nghĩa Vệ Ưng chấp nhận quyết định không gia nhập quân đội của Giang Khải.

Khẽ than thở một tiếng, Giang Khải lại bổ sung một câu, “Không phải chức nghiệp chiến đấu.”

“Không phải chức nghiệp chiến đấu…” Lộ Tuấn như có điều suy nghĩ lặp lại, cũng không tiếp tục hỏi sâu hơn, dù sao Giang Khải có thể nói cho hắn ta biết điểm này đã rất tin tưởng hắn ta rồi.

“Vậy có thể đạt đến thực lực hiện tại của ngươi cũng không dễ dàng gì.”

Giang Khải mỉm cười, không trả lời.

“Sau này có tính toán gì?” Lộ Tuấn hỏi, “Ngươi cũng biết thế lực của Huyền Vũ công hội rất lớn.”

Giang Khải mỉm cười, “Ở trong Thiên Chức, ta không sợ bọn họ, điều duy nhất ta lo lắng là Hoàng gia sẽ trả thù người nhà ta ở trong hiện thực. Sau khi tiến vào qtm ta không cách nào quan tâm trong nhà.”

“Nếu ta đăng nhập vào Thiên Chức, Anh Tử phải đi học còn phải chăm sóc đại ca, còn có Hoàng Vĩ kia cùng trường với nàng, ta vẫn hơi lo lắng cho nha đầu kia.”

Lộ Tuấn suy nghĩ, nói, “Ngươi không phải người quân đội nên người nhà không thể ở trong khu gia đình quân nhân, nhưng gần

quân khu chúng ta có khu nhà tiếp đón chuyên dùng cho khách, có thể để Anh Tử vào đó ở, thứ nhất cũng thuận tiện cho muội muội ngươi đến bệnh viện chăm sóc ca ngươi, thứ hai người Hoàng gia có phách lối hơn nữa cũng không dám đến quân khu quấy rối. Ngươi cứ thanh toán tiền thuê, ta sẽ tìm một căn hộ giúp ngươi, giá cả cũng không đắt."

Giang Khải trợn to mắt, "Vậy thì tốt quá."

"Về phần trường học, ta có thể chuyển trường giúp Anh Tử."

Giang Khải ngạc nhiên nhìn Lộ Tuấn, trong chốc lát không biết nên nói gì cho phải.

"Không cần nhìn ta như vậy, ta cũng được người ta nhờ vả quan tâm ngươi nhiều chút… A, không phải Vệ tướng quân, là một người khác." Lộ Tuấn nói.

"Noãn Noãn?"

Lộ Tuấn liếc nhìn Giang Khải, mỉm cười, lại quay sang lái xe, "Ngươi đoán được nhanh như vậy cũng không có ý nghĩa. Nàng còn dặn ta nhất định không thể nói cho ngươi biết."

"Hiện tại nàng thế nào?"

"Rất tốt, Noãn Noãn và huynh đệ Viên Trụ của ngươi được xếp vào một tiểu đội, trước mắt là đối tượng bồi dưỡng trọng điểm của chúng ta nhưng nàng cũng không phải dựa vào quan hệ, bản thân nàng có tiềm lực rất xuất sắc."

Giang Khải gật đầu, tất nhiên hắn cũng biết tình huống của Noãn Noãn.

Nàng không chỉ có đủ tiềm lực, hơn nữa còn có nghị lực, dũng khí vượt qua người thường.

"Ồ, còn nữa, Lam Lam cá cược với ngươi là tỷ tỷ của Tô Noãn Noãn, tỷ tỷ ruột thịt, ngươi đừng mang thù."

"Nàng là tỷ tỷ của Noãn Noãn?" Giang Khải ngạc nhiên nói, "Ta nói sao lại cảm giác nàng quen mắt như vậy, bây giờ suy nghĩ một

chút tên cũng không khác bao nhiêu, nhưng ngay từ đầu ta không biết nàng họ Tô, lại nói tính cách của hai tỷ muội hoàn toàn khác nhau."

"Ha ha ha, ai nói tỷ muội thì tính cách phải giống nhau."

Im lặng một lát, Lộ Tuấn mở miệng nói, "Ngươi từng đánh chết Hoàng Đạt lại diệt tiểu đội Liệp Ưng, hiện tại mặc kệ Huyền Vũ công hội vì ân oán cá nhân của ngươi và Hoàng gia, hay vì mặt mũi của công hội đều không bỏ qua cho ngươi."

"Nếu ta đoán không sai, bọn họ sẽ tăng mạnh cường độ đuổi giết ngươi, sau này ngươi phải đặc biệt chú ý, thực lực của Huyền Vũ còn mạnh hơn sự tưởng tượng của ngươi!"

Chương 108 - Sắp xếp cho người nhà (2)

Giang Khải gật đầu, “Ta đã biết.”

Giang Khải vẫn tự biết rõ, thực lực của hắn mạnh hơn nữa cũng không có khả năng đối phó cả một công hội, hơn nữa còn là một trong những công hội đỉnh cấp Hoa Hạ.

“Đề nghị của ta là, hoặc là tìm một chỗ dựa, hoặc là đừng để bọn họ tìm được ngươi!”

“Ồ, đồng hồ của ngươi cũng đừng đổi, tuy đồng hồ này của ngươi đã bị đào thải, rất nhiều chức năng đều không theo kịp nhưng… Cái này đã không phải là bí mật với rất nhiều người, thật ra chỉ cần kỹ thuật đủ thành thục thì bên ngoài có thể thông qua phá giải tham số đồng hồ để truy tìm tung tích của ngươi ở Quỷ Tinh.”

“Chiếc đồng hồ này của ngươi quá cũ, không truy tra được.”

Giang Khải cảm thấy ngạc nhiên, đồng hồ còn có loại chức năng này? Chẳng trách quân đổi nắm giữa được rất nhiều tin tức lúc mình tham gia thí luyện người mới, đại khái là thu được tin tức từ đồng hồ của Noãn Noãn.

Phía trước là khu ổ chuột, xe không vào được chỉ có thể đỗ ở góc đường, Lộ Tuấn xuống xe cùng Giang Khải về nhà.

Giang Khải nói tin tức phải dọn nhà cho đại ca và Anh Tử, hiện tại là thời kỳ đặc biệt nên hai người cũng không có ý kiến.

Tiếp theo ba người vội vàng thu dọn đồ đạc.

Nhìn Anh Tử cái này cũng không nỡ, cái kia muốn mang theo, Giang Khải cười nói, “Anh Tử, số quần áo này đã mặc bao lâu rồi, kích cỡ cũng nhỏ, còn có đồ dùng trên giường đừng mang theo nữa, chút nữa ca mua đồ mới cho ngươi.”

Anh Tử trợn mắt lườm Giang Khải, “Nhị ca, còn chưa góp đủ tiền khám bệnh cho đại ca đâu, ngươi cũng phải tốn tiền ở trong Thiên Chức, sao hiện tại lại tiêu tiền bậy bạ!”

Giang Khải vừa muốn nói Anh Tử, đại ca lại chuyển bàn gỗ nhỏ dùng để ăn cơm.

“Ca, đừng mang theo cái bàn này.”

“Không mang theo?” Giang Lan ngạc nhiên, “Vẫn nên mang theo đi, chúng ta đã ăn cơm trên cái bàn này mấy chục năm, cứ ném đi như vậy rất đáng tiếc.”

Sống mũi Giang Khải chua xót, có lẽ mình quá vội vàng, hắn cũng quên mất bọn họ đã ở căn phòng đơn sơ này chục năm, cái bàn, chiếc giường cao thấp, nồi bát chậu bồn ở nơi này đều có quá nhiều ký ức.

Đây là căn nhà của bọn họ trong loạn thế.

Một lát sau, Giang Khải mỉm cười, “Được, vậy thì mang theo, các ngươi muốn mang cái gì thì mang cái đó, ta tìm công ty dọn nhà.”

…

Những ngày qua, Giang Khải bận rộn làm thủ tục nhập viện cho đại ca, sắp xếp Anh Tử vào khu tiếp khách gần quân khu.

Tài nguyên giáo dục ở Giang Trung thành vô cùng căng thẳng, dù là người có tiền cũng rất khó chuyển trường, nếu không phải Lộ Tuấn giúp đỡ, Giang Anh chắc chắn không thể đi học nữa.

Thủ tục chuyển trường rất phức tạp, hai tuần sau Lộ Tuấn mới có thể làm xong thủ tục chuyển trường cho Anh Tử.

Nhân khoảng thời gian chuyển trường này, Giang Khải dẫn Giang Anh đến khu buôn bán mua mấy bộ quần áo mới, mua một chiếc xe đạp mới, đồ dùng học tập, mấy bộ đề thi mô phỏng, lại mua thêm máy tính, bàn đọc sách ở chỗ ở của Anh Tử.

“Ca, đủ đủ đủ, ta không cần điều kiện tốt như thế, ngươi xem ngươi đã bỏ ra bao nhiêu tiền rồi!” Anh Tử nhìn đến nóng nảy.

Giang Khải nhìn số tiền đã tiêu, ngoại trừ 800 ngàn tiền ban đầu cho đại ca, bao gồm chuyển trường, thuê phòng, mua thêm đồ dùng cho nhà, mua đồ lặt vặt, hắn đã tiêu 24 vạn.

“Không sao, ngày mai ta lại có thể đăng nhập Thiên Chức, đến lúc đó ta lại đi kiếm tiền.” Giang Khải cười nói, “Ta đã thuê một a di chăm sóc đại ca ở trong bệnh viện nhưng ngươi rảnh rỗi cũng phải đi chăm sóc đại ca, người khác chăm sóc khiến ta không yên tâm.”

“Đương nhiên ta phải đi!” Giang Anh lườm Giang Khải, “Ta cũng không yên tâm.”

Ngoài miệng Giang Anh không phục lắm, nhưng nghĩ đến ngày mai Giang Khải lại phải đi khiến vành mắt hơi đỏ hồng, “Ít nhất đại ca còn có ta ở bên, nhị ca, một mình ngươi ở trong Quỷ Tinh phải chăm sóc bản thân thật tốt, đừng cứng đầu quá, có đôi khi ngươi không hiểu cách nhẫn nhịn!”

Giang Khải ôm lấy Giang Anh, trong lòng thấy ấm áp, hắn xoa đầu Giang Anh, “Nha đầu ngốc, ngươi đừng để bản thân chịu thiệt thòi.”

“Đây là 100 ngàn liên minh tệ, ở bên đại ca, ta cũng chuyển cho hắn 200 ngàn, ngày thường các ngươi cần gì thì tự mua.”

“Ca…”

“Đừng nói nhảm!” Giang Khải trợn mắt lườm Giang Anh, “Nhị ca kiếm tiền, ta sẽ không để các ngươi sống quá tệ!”

Trước khi đi, Giang Khải đi thăm đại ca, hiện tại hắn ta đang làm một số kiểm tra ban đầu.

Bác sĩ chính nói trạng thái của Giang Lan không quá tốt, cũng may đưa đến kịp thời, hiện tại tích cực phối hợp chữa trị không có trở ngại gì.

Chỉ là bác sĩ chính cũng đã nói, sau khi kiểm tra ban đầu sẽ làm một số phương pháp điều trị có tính mục đích, sau khi kết thúc rất có thể sẽ tiến hành phẫu thuật cấy ghép nội tạng nhân tạo, bên bệnh viện đã không có vấn đề gì, mấu chốt là bên Giang Khải phải nhanh chóng gom đủ tiền tài.

Sau khi rời khỏi bệnh viện, Giang Khải đến thẳng đại sảnh cửa đăng nhập.

Trải qua hai mươi ngày chờ đợi, cuối cùng hôm nay đã đến lượt mình.

Chương 109 - Mỹ thực gia

Hắn đặt quần áo vào trong tủ chứa đồ, xếp hàng trong đám người.

Trong lúc xếp hàng, Giang Khải chú ý đến có mấy người thỉnh thoảng nhìn mình.

“Người của Huyền Vũ công hội?” Giang Khải không có cách nào phán đoán thân phận của những người này, nhưng cũng không khó suy đoán những người này nhất định có tai mắt của Huyền Vũ công hội.

“Xem ra bọn họ đang chờ ta online! Huyền Vũ công hội, các ngươi muốn chơi chết ta như vậy, vậy chúng ta chờ xem!” Giang Khải hừ lạnh một tiếng, tiếp tục xếp hàng bình thường.

Hơn một giờ sau, Giang Khải tiến vào cửa đăng nhập, theo ánh sáng trắng và sự choáng váng rất nhẹ kết thúc, lúc lại mở mắt ra hắn đã xuất hiện ở quảng trường truyền tống thành chính khu 18.

Chờ hắn xuất hiện, đã thấy mỗi một phương hướng trên quảng trường đều có mười mấy người dừng bước nhìn về phía mình.

Phần lớn những người này đều có chữ “Huyền Vũ công hội” ở trên người.

“Quả nhiên đang chờ ta ở đây.” Giang Khải nhíu mày.

Nếu bây giờ rời khỏi thành chính rất có thể lập tức rơi vào sự bao vây của Huyền Vũ công hội, ngay cả khu an toàn cũng không đến được!

Nghĩ tới đây, Giang Khải không nhanh không chậm mặc quần áo thể thao của hắn, đặt túi thẻ ở ống tay áo, đeo bao tay Tung hỏa phạm, suy nghĩ rồi đi về phía khu giao dịch.

Lần logout này, Giang Khải tốn 135 vạn liên minh tệ, trên người hắn còn có 500 ngàn liên minh tệ, cũng có thể trực tiếp đổi thành 5 vạn tinh tệ.

Lúc đi dạo ở khu giao dịch, Giang Khải có thể cảm giác được sau lưng vẫn có mấy ánh mắt nhìn mình chằm chằm, hắn đã sớm chuẩn bị tâm lý với chuyện này, coi như không phát hiện tiếp tục làm chuyện của mình.

Đi đến trước một cửa hàng tạp hóa, Giang Khải suy nghĩ rồi đi vào.

Trong tiệm có rất nhiều người, tạp hóa là loại kinh doanh ít lãi tiêu thụ mạnh điển hình, nơi này có đủ loại đồ vật thỏa mãn nhu cầu của đám người khác nhau.

Nơi này không chỉ có một số tài liệu rèn đúc, còn có sản phẩm phụ trợ giá thấp do những công ty khoa học kỹ thuật Kim sắc la bàn, Sang duệ cung cấp, bình thủy tinh cất giữ Hạch thổ, thẻ giám định, thẻ tin tức cùng đủ loại vật phẩm.

“Lão bản, thẻ giám định bao nhiêu tiền một tấm?” Giang Khải hỏi.

“51 một tấm, mười cái trở lên 95%.” Một nam tử trung niên đang bận rộn tính tiền cho vị khách trước mặt, lớn tiếng trả lời vấn đề của Giang Khải.

“Ta muốn mua một trăm tấm còn chiết khấu nữa không?”

Lúc này, lão bản dừng công việc trong tay, nhìn về phía Giang Khải.

Hắn ta đánh giá Giang Khải một chút, đặc biệt xem trước ngực hắn có ký hiệu công hội hay không, phải hiện Giang Khải không chỉ là một người trẻ tuổi, hơn nữa còn không có công hội, không khỏi nhíu mày.

Hắn ta dặn dò nhân viên cửa hàng phụ trách việc tính tiền, tự mình đi đến đó.

“Chàng trai, ngươi là người mới lần này đi, trừ khi là công hội đến mua cho nhóm, nếu không một mình ngươi không dùng đến nhiều thẻ giám định như vậy.”

Tháng này vừa kết thúc kỳ thí luyện người mới, người kia thấy Giang Khải không có công hội liền phán đoán hắn là người mới lần này.

Giang Khải mỉm cười, “Ngươi chỉ cần nói cho ta biết có chiết khấu không.”

“Có, giảm giá 90%.”

Giang Khải tính toán trong lòng, Lộ Tuấn bảo hắn không cần mua đồng hồ mới, vậy hắn cũng chỉ có thể thông qua thẻ giám định để xác định trang bị và đồ vật, thẻ giám định là món đồ không thể thiếu.

Hơn nữa, đồng hồ giám định là thông qua hình dáng đặc biệt của đồ vật để tiến hành so sánh với lịch sử, cuối cùng đưa ra thuộc tính, nhưng nếu xuất hiện món đồ mới thì đồng hồ không giám định được, nhất định phải dùng thẻ giám định.

Cho nên, thẻ giám định là đồ thiết yếu!

Nghĩ tới đây, Giang Khải nói, “Lấy một trăm tấm giúp ta!”

Lão bản còn muốn nói gì đó, nhưng thấy Giang Khải không có ý hỏi thăm hắn ta, vẫn do sự lấy ra một trăm tấm thẻ giám định từ trong nhà kho.

“Còn cần gì không?” Lão bản này vẫn biết làm ăn.

Giang Khải nhìn một số đồ ăn vặt kỳ quái được đặt trên kệ hàng, hỏi, “Ở đây còn có đồ ăn vặt sao?”

Lão bản buồn cười nói, “Đây cũng không phải đồ ăn vặt bình thường, đều là đồ ăn chức năng do Mỹ thực gia chế tác. Sau khi ăn có thể thu hoạch được một loại năng lực nào đó trong thời gian nhất định.”

“Ví dụ như loại Hỏa long nhãn khô này, có thể để công kích của mình có thuộc tính hỏa diễm trong vòng mười phút, cũng có thể gia tăng năng lực chống cự giá lạnh.” Lão bản cầm một hạt “Đậu chocolate” màu đỏ thẫm giới thiệu.

“Loại này gọi là Tinh lật tử, sử dụng một viên có thể tăng 1 điểm tinh thần lực trong vòng mười phút, căn cứ vào đẳng cấp thể trạng nhiều nhất có thể dùng mười viên.”

“Đây là Huyết tích quả, hơi đắt, trong vòng mười phút tăng tốc độ khôi phục thương thế, phối hợp với hiệu quả trị liệu của thầy thuốc sẽ càng tốt hơn.”

Giang Khải trợn to mắt, Mỹ thực gia còn có loại năng lực này! Tiềm lực ăn hàng của Hoa Hạ không thể coi thường.

Chương 110 - Tiểu đội kỳ lạ

Lão bản vừa giới thiệu, lúc này thấy bên cạnh có một món ăn giống với khoai lang khô lại bước lên một bước nhỏ, trực tiếp cầm lấy một cây giới thiệu, "Đây là Ma thần thự điêu, chỉ có chỗ chúng ta mới có, Mỹ thực gia kia đã ký hợp đồng với chúng ta, chỉ có cửa hàng của chúng ta chuyên cung cấp. Hôm nay vừa có hàng, bình thường đều không có hàng."

Giang Khải khẽ nhíu mày, "Khoai tây… Thứ này có hiệu quả gì?"

"Có hai hiệu quả, một cái là ngăn chặn thần kinh cảm giác của ngươi, nếu ngươi sắp chết lại ăn một cái Ma thần thự điêu, cảm giác đau đớn mà ngươi phải nhận sẽ giảm xuống 50%, nếu ngươi chết rất nhanh, biết đâu còn chưa kịp cảm giác đau đớn đã ngoẻo!" Lão bản hưng phấn đến đôi mắt sáng ngời.

Giang Khải tức đen mặt, chức năng này đáng để nói ra sao… Những nghĩ lại tử vong trong Thiên Chức hoàn toàn giống với quá trình tử vong chân thực, cơn đau khi bị quái vật cắn xé gặm ăn thật sự rất đáng sợ.

"Ách, ta vẫn chưa muốn chết, vậy hiệu quả còn lại thì sao?"

"Ma thần thự điêu sẽ ngăn chặn thần kinh phản ứng của bản thân ở mức độ rất lớn, giảm mức độ trao đổi chất của cả người, cho nên nó còn có một hiệu quả khác là che giấu khí tức của mình, có hiệu quả cực tốt để thoát khỏi một số dã thú có khứu giác đặc biệt bén nhạy!"

Giang Khải lập tức thấy hứng thú.

"Vậy loại Ma thần thự điêu này bán thế nào?"

"100 tinh tệ một cọng, một cọng có tác dụng 5 phút."

Đồ ăn khác đều là mấy chục tinh tệ 1kg, thứ này lại bán 100 tinh tệ một "cọng"! Cõ lẽ đây là loại khoai tây đắt nhất.

“Một tháng Mỹ thực gia kia chỉ cung cấp 200 cọng, trong đó 120 cọng đã bị đặt trước, ngươi muốn mua thì đừng do dự, nếu không…”

“Nơi này có bao nhiêu.”

“Hít… Khoảng 30 cọng đi.” Lão bản ước lượng.

Giang Khải một mạch nắm lấy cọng khoai tây nhét vào túi đặc chế bên cạnh kệ hàng, lại chuyển một bộ nướng thịt từ kệ hàng bên cạnh, thuận tay cầm lấy một hộp gia vị, sau khi biến thành thẻ bài đều để vào túi thẻ, thản nhiên nhìn lão bản.

“Ta muốn lấy thêm, lại thêm giá thịt nước, bộ gia vị này, cộng thêm thẻ giám định trước đó, tất cả 7500 tinh tệ!”

Đối với loại hành vi ép mua này, lão bản cũng rất bất đắc dĩ, bán đi thì hơi thịt đau, không bán càng thịt đau!

Có lẽ đều là đau, cuối cùng lão bản lựa chọn không đau như vậy.

“Khụ khụ, tiểu tử này… Được rồi, được rồi, coi như kết giao bằng hữu, lần sau muốn mua đồ nhớ đến chỗ của ta.” Lão bản lắc đầu nói.

Giang Khải nói thầm trong lòng, nhanh chóng đồng ý như vậy, có phải còn có thể lấy thêm mấy thứ khác không…

Cuối cùng, Giang Khải vẫn từ bỏ suy nghĩ này, người ta vẫn phải kiếm tiền chứ.

Rời khỏi tiệm tạp hóa, Giang Khải suy nghĩ xem có nên đi mua một bộ hộ giáp không, nhưng hắn nhìn 33000 tinh tệ còn lại một chút, lập tức lực lượng suy yếu rất nhiều.

Dù sao trong bảo rương cũng có thể mở ra trang bị, để sau này lại nói.

“Tiền thật sự là không chịu được tiêu.” Giang Khải thở dài một hơi.

Thấy sắc trời còn sớm, Giang Khải lại chạy đến khu tư liệu, xem

xét một số quái vật đồ giám ở trong phòng tài liệu.

“Cách ổn thỏa nhất vẫn là đến Quốc Vương cốc, lại đi xoát sơn cốc tinh anh một lượt, trước tiên kiếm ít tiền cho yên tâm.” Giang Khải nghĩ đến đây đặc biệt chọn lựa tài liệu Quốc Vương cốc.

Cự lực hắc viên không có gì đẹp mắt, hắn đã gặp rất nhiều, hơn nữa hắn cũng không định đi trêu chọc hắc viên mạnh hơn tinh anh.

Lần này hắn dự định xem U linh nữ yêu và những dã thú khác.

【 U linh nữ yêu thích hoạt động vào ban đêm, có được đủ loại hình thái quỷ dị, sở trường công kích tinh thần, người đẳng cấp thấp thường không hề có sức đánh trả trong tình huống này, bị xâm chiếm linh hồn, đánh mất bản thân biến thành cái xác không hồn, thậm chí công kích đồng bạn, công kích vật lý thuần không có tác dụng với bọn chúng, cần phải phối hợp công kích nguyên tố, đề cử công kích hỏa diễm. 】

【 Tinh anh nữ yêu thích thu thập quần áo hoa lệ và bảo thạch xinh đẹp, xác suất thấp xuất hiện bảo cụ, bọn họ thường sống trong căn nhà gỗ cũ kỹ trong sơn cốc riêng biệt, lúc công kích sẽ tạo thành hiệu quả “Bể mật”. 】

【 Hiệu quả Bể mật: Tất cả thuộc tính giảm xuống nghiêm trọng, thân thể trở nên nặng nề, không cách nào di chuyển, không cách nào công kích, xuất hiện suy nghĩ vứt bỏ chiến trường chạy trốn rất mạnh mẽ. Tỷ lệ bị xâm chiếm tinh thần tăng 100%! 】

Nhìn thấy đoạn giải thích này, trong lòng Giang Khải vừa thấy đáng tiếc vừa khiếp sợ.

Đáng tiếc là, trong bảo rương của Tinh anh nữ yêu đúng là có hộ giáp, còn có bảo cụ mà hắn cần!

Giá trị của bảo cụ thường rất cao, Giang Khải đoán giá cả Sinh mệnh ngọc thạch của Noãn Noãn khoảng sáu chữ số tinh tệ!

Dù là mấy thứ bình thường, mua một cái mấy vạn tinh tệ là chuyện thường xảy ra!

Nhưng công kích Bể mật của Tinh anh nữ yêu lại rất khủng bố.

Nói đơn giản cũng là sợ mất mật, không dám đánh, chỉ muốn chạy!

Chương 111 - Tiểu đội kỳ lạ (2)

Nếu mình bị Bể mật, chỉ cần do dự một cái e rằng sẽ bị giết logout!

Một khi logout lại phải chờ xếp hàng, hắn sẽ không kịp gom góp tiền chữa bệnh cho đại ca.

“Cũng may lần trước không đi trêu chọc U linh nữ yêu!” Giang Khải hơi nghĩ mà sợ.

Say đó, Giang Khải lại nhìn dã thú khá một chút, ví dụ như Thiết giáp tích long, thứ này có phòng ngự cực cao, miệng ngậm kịch độc, chúng nó có thể thông qua việc không ngừng thè lưỡi, dựa vào đầu lưỡi cảm giác khí tức của con mồi, truy tìm con mồi, khứu giác cũng khá nhạy bén.

Tóm lại cũng là một thứ không dễ đối phó.

“Cho nên, thật ra đẳng cấp dã thú chỉ là tuổi tác dã thú, cũng không có nghĩa là thực lực của dã thú…” Giang Khải càng cảm nhận điểm này kỹ càng hơn, “Càng đi ra ngoài, thực lực dã thú càng mạnh, chẳng trách độ khó khai hoang càng lớn hơn.”

Trong Quốc Vương cốc còn có rất nhiều giống loài, nhưng lúc Giang Khải ngẩng đầu lên phát hiện sắc trời đã tối.

Hắn không có thời gian tiếp tục kiểm tra tài liệu.

Lúc ngẩng đầu, Giang Khải chú ý đến trong phòng tài liệu có ít nhất ba người vụng trộm nhìn mình.

“Quả nhiên còn đang theo dõi ta…”

Khu tài liệu gần cổng thành nhất, chỉ có bốn, năm trăm mét, chắc thời gian vẫn kịp.

Đột nhiên, Giang Khải đứng dậy đi vào phòng vệ sinh, hắn vừa rời khỏi chỗ ngồi đã có mấy người từ các ngõ ngách trong phòng tài liệu đứng lên, cũng đi đến phòng vệ sinh.

Lúc bọn họ tiến vào phòng vệ sinh, đột nhiên phát hiện nơi này đã không có một ai!

“Người đâu?” Một tên nam tử đẩy cửa từng phòng vệ sinh, chỉ thấy một nam tử xa lạ đang ở bên trong, vẻ mặt khiếp sợ nhìn mình.

“Chạy? Không có khả năng, nơi này không có lối ra khác!”

“Đuổi theo!”

…

Ba phút sau, trong khu rừng rậm bên ngoài cửa nam thành chính khu 18, một nam nhân cởi áo choàng màu đen trên người xuống.

“Cũng may ta còn có thủ đoạn khác!” Giang Khải hừ lạnh một tiếng.

Cái Hắc dạ phi phong này là hắn mở ra được trong số bảo rương lần trước, sau khi chuẩn bị 30 giây có thể tiến vào trạng thái ẩn thân trong bóng đêm 3 phút.

Thoát khỏi kẻ theo dõi, Giang Khải tiến về phía khu an toàn.

Dưới bóng đêm, khắp nơi trong khu an toàn đều là đống lửa đang chạy, rất nhiều tiểu đội đang sắp xếp đồ tiếp tế ở chỗ này.

Giang Khải đến gần trạm tiếp tế số 27, nhìn trái nhìn phải.

“Khải, ta ở đây!” Một giọng nói vang lên, ngay sau đó Giang Khải thấy nam nhân bỉ ổi kia.

“Đến đây!” Hồ Ngôn đang ở trong một doanh địa cách Giang Khải chưa đến một trăm mét, gọi Giang Khải đến.

Sao tên này lại ở trong doanh địa của người khác? Trong lòng Giang Khải thấy nghi ngờ đi tới.

Trước khi tiến vào doanh địa, hắn thấy trước bảng gỗ doanh địa của Hồ Ngôn có viết “tiểu đội Hỏa Thần”.

Trong doanh địa, ngoại trừ Hồ Ngôn còn có một người, người kia đang cúi đầu bận rộn, lúc thì vụng trộm liếc mình một cái lại vội vàng cúi đầu làm việc.

Thấy Giang Khải tới, Hồ Ngôn lập tức bu lại, "Ta biết ngươi chắc chắn sẽ đến tìm ta, Huyền Vũ công hội thật sự có hành động lớn, bọn họ lại chậm trễ lần đi săn Boss vương cấp lần này vì tìm ngươi!"

Giang Khải chớp mắt, tuy nói tiên đoán của Hồ Ngôn thành sự thật nhưng hình như mình cũng có thể nghĩ đến.

Đây có tính là công lao của hắn ta không…

"y… Được rồi, ta đồng ý với ngươi sẽ dẫn ngươi theo. Bây giờ chúng ta xuất phát, đứng để quá nhiều người nhìn thấy." Giang Khải nói.

"Cái đó, có thể dẫn theo bằng hữu của ta không?"

"Bằng hữu của ngươi?" Giang Khải hơi ngạc nhiên, lập tức nhìn về phía nam tử thấp lùn cường tráng đang nấu nước bên cạnh.

"Ta cũng không đồng ý với ngươi sẽ dẫn theo những người khác!"

Loảng xoảng một tiếng, nam tử thấp lùn cường tráng đánh rơi chén trà trong tay xuống đất, hắn ta vội vàng nhặt lên giả vờ không có việc gì tiếp tục uống trà, lại quên mất nước trà đã đổ hết xuống đất.

Hồ Ngôn vội vàng nói, "Ôi chao, là thế này, ta vì chờ ngươi đã chiếm một doanh địa ở khu an toàn, nhưng muốn chiếm doanh địa nhất định phải có tiểu đội của mình, cho nên kéo bằng hữu của ta đến."

"Ngươi xem vị trí của ta tốt bao nhiêu, ngay bên cạnh trạm tiếp tế mà người thường đến, cách muội muội lúm đồng tiền của ngươi bao gần! Đây là ta nhịn hơn mười ngày, chờ đợt người trước đó rời đi mới cướp được!"

"Nếu chúng ta là tiểu đội thì phải có doanh địa của mình ở khu an toàn, cũng thuận tiện tiếp tế, nghỉ ngơi."

Giang Khải nhíu mày, “Người khác sẽ bằng lòng sao?”

“Hắc hắc, ta tính toán cho bọn họ mấy lần, bọn họ thấy ta tính chuẩn cũng nói gì nghe nấy, thế là ta để bọn họ đến thành chính trước.”

Giang Khải suýt thì nôn ra máu, đã sớm nói con hàng này là tên lừa đảo giang hồ!

“Vị bằng hữu này của ngươi…”

“Ồ, hắn gọi là Nguyễn Ngữ, là một Tửu quỷ, lúc trước hai chúng ta vừa gặp đã yêu… Không phải, mới gặp đã thân, loại người như hắn trong tình huống bình thường đặc biệt trung thực. Lúc ở thành chính đã giải phẫu số thẻ xác nhiều đếm không hết, từng rút ra Hạch thổ, Tinh huyết kết tinh đủ loại, cũng từng làm ở cửa hàng luyện khí mấy năm, biết được rất nhiều khoáng thạch, dù sao hắn biết tất cả tảng đá, mấu chốt nhất là hắn có thể chịu được vất vả, ngươi có thể giao công việc bẩn thỉu vất vả trong đội ngũ cho hắn.”

Chương 112 - Tài nguyên bị cướp

“Còn có, hắn còn biết cất rượu, hương vị giống bia Thanh Đảo của Hoa Hạ chúng ta, uống rất ngon!”

Giang Khải không khỏi nhìn Nguyễn Ngữ một chút, tên này không chỉ trung thực hơn nữa có thể nhận ra hiện tại hắn ta rất căng thẳng, vẫn đang bận rộn này kia nhưng rõ ràng đặt sự chú ý ở phía mình.

Chức nghiệp Tửu quỷ sao? Chức nghiệp tệ nhất Hoa Hạ trong truyền thuyết…

Giang Khải đỡ trán.

“Ngươi vừa nói hắn thành thật trong tình huống bình thường, vậy có phải còn có tình huống ‘không bình thường’ sao?” Giang Khải đỡ trán hỏi.

“Hắc hắc, đây, đây là ta nói sai! Hắn thật sự thành thật, ta có thể bảo đảm hắn tuyệt đối trung thực!” Hồ Ngôn ấp úng giải thích.

Giang Khải lắc đầu, Hồ Ngôn, Nguyễn Ngữ… Hồ ngôn loạn ngữ(1)?! Hai người kia thật sự đáng tin sao?

(1) Ghép tên lại thành ăn nói lung tung.

Một Thầy bói, một Tửu quỷ, lại thêm mình là Dân cờ bạc, đội ngũ này là thứ kỳ lạ gì thế.

“Khải đội, điều kiện nhà hắn không tốt, ngươi xem có thể giúp đỡ chút không.” Hồ Ngôn cực kỳ nghiêm chính nói.

“Được, trước tiên dẫn theo xem sao, ta cảnh cáo các ngươi, nếu các ngươi cản chân ta thì lần sau ta không dẫn theo nữa.” Cuối cùng Giang Khải cũng không từ chối.

“Vâng vâng vâng, yên tâm, chúng ta tuyệt đối không cản chân!”

“Vậy, tên tiểu đội Hỏa Thần kia là ngươi đặt?” Giang Khải lại hỏi.

“Ừ, Khải đội, ngươi không thích sao? Nhưng đã đăng ký rồi, muốn đổi tên thì doanh địa cũng bị hủy bỏ, vị trí tốt như vậy, e rằng sẽ bị người khác chiếm mất.”

“Được rồi, vậy đặt thế đi, một cái tên mà thôi.” Nói xong, Giang Khải đứng lên, lại nhìn Nguyễn Ngữ đang cúi đầu làm việc, mỉm cười lắc đầu, “Đã nghe thấy thì đừng giả vờ, đi thôi, bây giờ chúng ta xuất phát!”

Nguyễn Ngữ đặt cái chăn trên tay xuống, đứng bật dậy, lớn tiếng đáp, “Được, Khải đội!”

…

Tám giờ tối, quảng trường khu truyền tống số 18, theo ánh sáng hơn sáng lên, một bóng người đi ra cửa truyền tống.

Hắn ta vừa xuất hiện đã có bảy tám đệ tử Huyền Vũ công hội vây lại.

“Hoàng bộ trưởng!” Mọi người cung kính nói.

Hoàng Đạt nhẹ gật đầu, nghiêng người nhìn về phía cửa truyền tống, nói, “Đợi Hoàng Vĩ một chút.

Một phút sau, ánh sáng nhạt lại sáng lên, sau đó Hoàng Vĩ đi ra từ cửa truyền tống.

Từ lần trước bị Giang Khải đánh giết logout, thời gian qua một tháng Hoàng Vĩ lại đăng nhập Thiên Chức vào buổi chưa, cũng hoàn thành công việc trói chặt với thành chính.

Lần trước hắn ta logout tử vong nên còn giữ tất cả đặc quyền của người mới, không cần xếp hàng, đến tối theo Hoàng Đạt cùng online.

“A Vĩ, hoan nghênh ngươi chính thức tiến vào Thiên Chức!” Hoàng Đạt nhìn Hoàng Vĩ, kích động nói, “Lấy thực lực của ngươi chắc chắn sẽ nổi tiếng ở chỗ này, tạo ra một mảnh thiên địa!”

Hoàng Vĩ không trực tiếp trả lời, ánh mắt của hắn ta cực kỳ lạnh lẽo nhìn quanh quảng trường cửa truyền tống, sau đó hạ giọng, lạnh lùng nói, “Có tin tức của Giang Khải không!”

Dù Hoàng Vĩ chỉ là một người mới nhưng địa vị của Hoàng gia ở Huyền Vũ công hội không thể nghi ngờ, những người khác đâu dám coi thường người mới này.

Lập tức có người báo cáo, “Hôm nay thấy hắn ở trong thành, lúc đầu người của chúng ta vẫn bám theo hắn, nhưng… Đến tối đã mất dấu.”

Hoàng Đạt hơi híp mắt lại, “Tai mắt bên khu an toàn nói thế nào?”

“Bọn họ nói Giang Khải dẫn theo hai người tiến vào Quốc Vương cốc, chúng ta đã điều tra về hai người kia, hình như một người là Tửu quỷ, một người là Thầy phong thủy. Nhưng đội ngũ có thực lực của chúng ta đều đang trông coi Tinh anh hắc viên, bọn họ không dám bám theo quá sát, đã mất dấu rồi.”

Hoàng Đạt gật đầu, “Biết như vậy là được rồi.”

“Dẫn theo một Tửu quỷ, một Thầy phong thủy… Hừ hừ, xem ra việc phong tỏa của chúng ta đã có tác dụng, Giang Khải lại không thể tập hợp được một đội ngũ ra dáng!”

Vẻ lạnh lẽo trên mặt Hoàng Vĩ còn chưa biến mất, ngược lại sau khi biết vị trí của Giang Khải lại càng âm trầm hơn.

“Ca, ta muốn tự tay giết hắn!”

Hoàng Đạt mỉm cười, “A Vĩ, đừng gấp gáp, chỉ giết hắn có ý nghĩa gì?”

“Ca ca của Giang Khải cần tiền gấp, lần trước hắn kiếm được một khoản, chúng ta tìm hiểu nguồn gốc thu nhập của hắn là Tinh anh hắc viên, nói rõ hắn có thể đi săn Tinh anh hắc viên, hiện tại chúng ta cướp mất nguồn kinh tế của hắn, hắn chỉ có thể nhìn ca ca của hắn chết trong bệnh viện!”

“Ca ca của hắn không sống được bao lâu nữa, chờ ca ca của hắn chết đi, hắn chắc chắn vô cùng đau khổ.”

“Đến lúc đó chúng ta lại giết tới khi hắn sụp đổ, chẳng phải càng hả giận sao!”

Hoàng Vĩ suy nghĩ một chút, nghĩ đến lúc Giang Khải rơi vào sự đau khổ tận cùng còn bị Huyền Vũ công hội lần lượt đánh giết, tình cảnh cả thể xác lẫn tinh thần đều chìm vào trong tuyệt vọng thật sự rất thú vị!

Nghe được kế hoạch của Hoàng Đạt, vẻ căng cứng trên mặt Hoàng Vĩ cũng nhạt đi một chút, “Ca, mưu kế hay!”

Hoàng Đạt hơi híp mắt lại, nhe răng nở nụ cười, sau đó vỗ vai Hoàng Vĩ, “Hiện tại ngươi đừng nghĩ đến việc giết Giang Khải vội, ngươi thăng cấp trước đã, ta đã sắp xếp tiểu đội cấp cao dẫn ngươi đi, chẳng mấy chốc có thể tăng đẳng cấp.”

Chương 113 - Tài nguyên bị cướp (2)

“Chờ thực lực của ngươi tăng lên, muốn chơi chết hắn thế nào cũng được!”

“Được, cảm ơn ca!”

…

Vì cố gắng giảm bớt xác suất bị Huyền Vũ công hội phát hiện, Giang Khải dẫn theo Hồ Ngôn và Nguyễn Ngữ tiến vào Quốc Vương cốc trong đêm.

Sau khi tiến vào Quốc Vương cốc, Giang Khải cắt đuôi mấy đội ngũ sau lưng, đến thẳng sơn cốc tinh anh gần nhất.

Nhưng lúc ba người đến trước sơn cốc lại phát hiện trước sơn cốc chỉ có hai hắc viên trưởng thành.

Nhìn từ kinh nghiệm lúc trước, rất có thể tinh anh đã bị người ta giết mất.

“Hai người các ngươi chờ chút, ta vào xem.” Giang Khải nói xong nhanh chóng đánh giết hai con hắc viên, tiến vào sơn cốc.

Thấy Giang Khải vừa ra tay đã miểu sát hai con hắc viên, Hồ Ngôn và Nguyễn Ngữ đều thấy hãi hùng khiếp vía.

“Khải đội cấp bao nhiêu? Mạnh như vậy!” Nguyễn Ngữ ngạc nhiên nói.

Hồ Ngôn bình tĩnh hơn chút, nói, “Là người mới kỳ này, lại hoạt động một mình chắc đẳng cấp không cao… Nhưng chúng ta cũng không cần ngạc nhiên như vậy, dù sao hắn đã miểu sát tiểu đội Liệp Ưng, thực lực chắc chắn rất mạnh.”

“Ngươi biết Khải đội là chức nghiệp gì không?” Nguyễn Ngữ khẽ hỏi.

Hồ Ngôn nói, “Không biết.”

Sau đó hắn ta lườm Nguyễn Ngữ một cái, trợn mắt lên, “Người mà ta nhìn trúng có thể kém được sao? Lại nói, sao ngươi lại có nhiều câu hỏi như vậy, cũng chỉ có hắn bằng lòng dẫn chúng ta, ngoan ngoãn đi theo Khải đội là được.”

Nguyễn Ngữ bị dạy dỗ cũng rất biết điều, suy nghĩ rồi gật đầu, “Khải đội đúng là trượng nghĩa, đội ngũ khác nghe thấy ta là Tửu quỷ lập tức tỏ vẻ ghét bỏ, chỉ có hắn không ghét bỏ ta!”

“Chỉ cần hắn không khai trừ ta, ta chắc chắn chịu vất vả làm việc!”

Trong lúc hai người nói chuyện, Giang Khải đã quay về.

Nhìn vẻ mặt của Giang Khải, chắc không phải là tin tức tốt.

“Quả nhiên đã bị người ta giết.” Giang Khải lắc đầu, lập tức nhìn về phía hai đồng đội, “Trong sơn cốc tinh anh này bao lâu xuất hiện tinh anh một lần?”

“Không cố định, có khi bảy tám ngày, có khi một tháng cũng chưa chắc đã có tinh anh vào ở.” Hồ Ngôn nói, “Đúng, ta đột nhiên nhớ đến một việc.”

Giang Khải tò mò nhìn sang, chờ câu sau của hắn ta.

“Không phải khoảng thời gian trước Huyền Vũ công hội vẫn luôn tìm ngươi sao, bọn họ phái ra rất nhiều thành viên cao cấp nhưng ngươi logout nên không tìm được. Nhưng đám người kia không tìm thấy ngươi, có khi nào đã càn quét sơn cốc tinh anh một lượt không?”

Giang Khải cau mày, khả năng này rất lớn.

Quả nhiên việc gì cũng có tính hai mặt, hắn đã trốn thoát lần vây bắt này của Huyền Vũ công hội nhưng lại mất đi nhiều tinh anh như vậy…

“Có khả năng này nhưng bây giờ còn chưa thể xác định, chúng ta đến sơn cốc khác xem trước đã!” Giang Khải nói xong, dẫn hai

người tiếp tục đi đường trong đêm.

Đây đã là lần thứ hai Giang Khải càn quét sơn cốc tinh anh, xe nhẹ đường quen.

Trên đường đi bọn họ gặp mấy con hắc viên, Giang Khải nhanh chóng ra tay đánh giết, chưa đến một giờ tiểu đội Hỏa Thần đã đến một sơn cốc gần đó.

Tình huống sơn cốc này giống với cái trước đó, trước sơn cốc chỉ có hai ba con hắc viên, tinh anh bên trong sơn cốc đã bị người ta đánh giết.

Không chỉ như thế, sau khi Giang Khải đi vào sơn cốc còn phát hiện tiểu đội Huyền Vũ!

Bọn họ lại thành lập doanh địa ngay trong sơn cốc!

Vì loại trừ tính ngẫu nhiên, Giang Khải điều tra năm sơn cốc tinh anh ngay trong đêm.

Kết quả không tìm thấy một con tinh anh nào, ngược lại thấy được doanh địa của ba bốn tiểu đội Huyền Vũ!

Lần này lời nói của Hồ Ngôn đã được xác thực.

Trong lúc nghỉ ngơi, Nguyễn Ngữ cúi đầu nhóm lửa nấu nước, sắp xếp doanh địa.

Giang Khải thì ngồi trên cành cây của một gốc đại thụ đổ xuống đất, chìm vào trong suy nghĩ.

Người Huyền Vũ đã biết nguồn thu nhập của mình là Tinh anh hắc viên rồi!

Trong thời gian ngắn bọn họ không thể tìm thấy mình, vậy thì ngăn cản nguồn kinh tế của mình.

“Hoàng Đạt biết ta đã gấp gáp kiếm tiền, cho nên mới có thủ đoạn như thế! Hoàng Đạt ơi Hoàng Đạt, ta thật sự đã đánh giá thấp ngươi!”

Đúng vào lúc này, Hồ Ngôn đến gần.

“Khải đội, vốn khoảng thời gian trước Huyền Vũ công hội đã bắt đầu đi săn Boss vương cấp, sau đó chuyện này bị trì hoãn, hiện tại bọn họ có đủ nhân thủ khống chế sơn cốc tinh anh. Ta đoán mấy sơn cốc khác cũng bị bọn họ chiếm cứ.”

Suy nghĩ của Giang Khải không khác gì Hồ Ngôn, hiện tại xem ra không thể thực hiện được kế hoạch kiếm tiền ban đầu.

Nhưng Giang Khải cũng là người không chịu thua, sau khi bị chặn mất nguồn kinh tế ngược lại khơi dậy ý chí chiến đấu của hắn, “Hừ, Huyền Vũ có mạnh hơn còn có thể chiếm cả Quốc Vương cốc sao!”

“Chúng ta không chỉ có thể giết hắc viên! Lão Hồ, ngươi tính xem chúng ta đi hướng nào thì tốt.”

“Vừa rồi ta đã tính qua, ở lại nguyên tại chỗ là điềm đại hung, đi đến rìa tây nam là địa bàn của U linh nữ yêu, hướng đông nam là địa bàn của Địa hỏa thực thi quỷ, cả hai phương hướng đều là hung tượng lớn hơn cát tượng!”

“Đen đủi như vậy?”

Chương 114 - Một đời phóng túng không bị trói buộc

“Cũng không đến mức như ngươi nói…”

“Khải đội, ít nhất ta tính ra chúng ta không thể dừng lại ở chỗ này!”

Giang Khải lắc đầu, suy nghĩ thêm một chút, thấy Nguyễn Ngữ còn đang làm việc đột nhiên nói, “Nguyễn Ngữ, đừng vội làm việc, thu dọn đồ đạc đi, chúng ta đến địa bàn của U linh nữ yêu!”

Tiểu đội Hỏa Thần xuyên qua sơn cốc, tiến vào khu vực của U linh nữ yêu.

Giang Khải chú ý đến Nguyễn Ngữ vẫn đi theo sau lưng, lặng yên không lên tiếng.

Hắn ta vẫn không nói nhiều, Giang Khải yêu cầu làm gì, Nguyễn Ngữ không hề oán giận rất nghe lời.

Có lẽ là thân phận Tửu quỷ khiến hắn ta hiểu mình không có giá trị ở trong đội ngũ.

Nhưng lúc này Giang Khải cũng bị Huyền Vũ công hội làm cho rất phiền, không rảnh nói chuyện với Nguyễn Ngữ, chỉ bước nhanh hơn muốn đến khu vực U linh nữ yêu.

Trên đường đi, Hồ Ngôn quay đầu nhìn Nguyễn Ngữ, đột nhiên nhíu mày.

Lúc này, hai tay Nguyễn Ngữ hơi run rẩy vẫn cúi đầu bước đi… Giang Khải và Nguyễn Ngữ chưa quen thuộc không chú ý đến cũng hợp tình hợp lý, nhưng hắn ta và Nguyễn Ngữ là bạn tốt, sao có thể không nhận ra sự khác thường của Nguyễn Ngữ.

Hắn ta đi chậm lại, đến bên cạnh Nguyễn Ngữ nói nhỏ, “Lại nghiện rượu rồi hả?”

Nguyễn Ngữ chật vật ngẩng đầu, đau khổ gật đầu.

Thích uống rượu, không uống không gọi là Tửu quỷ, Tửu quỷ chân chính không có rượu là không được!

Vẻ mặt Hồ Ngôn đầy khó xử, "Ngươi không thể chịu được? Hiện tại chúng ta đang đến khu vực Nữ yêu, vốn rất nguy hiểm."

Nguyễn Ngữ đau khổ nhìn Hồ Ngôn, "Ta, ta vẫn đang nhịn, hiện tại cả người khó chịu, ta không ngờ Khải đội lại rời khỏi khu an toàn vào buổi tối… Lão Hồ, cho ta uống một ngụm… Đừng nói với Khải đội, xin ngươi!"

Hồ Ngôn biết Tửu quỷ ỷ lại vào rượu cồn, đây đã là sự ỷ lại tinh thần chuyển hóa thành sự ỷ lại thân thể sinh lý.

Không cho Nguyễn Ngữ uống rượu, có lẽ hắn ta cũng không đi đường được nữa.

Hồ Ngôn cũng không có cách nào, chỉ có thể nói, "Được, uống ít một chút, tuyệt đối đừng làm hỏng việc! Nếu ngươi dám làm hỏng việc, sau này ngươi sẽ không tìm được đội ngũ nữa!"

"Ta biết, ta biết!" Nguyễn Ngữ liên tục đồng ý, đưa tay lấy ra thẻ bài biến thành một chai bia, nhân lúc Giang Khải đi phía trước, hắn ta xoay người vụng trộm uống một ngụm.

"Tốt hơn chút nào không?"

"Tốt hơn nhiều!"

Lúc này Hồ Ngôn mới yên tâm hơn, nhanh chóng đuổi theo Giang Khải.

Lúc này Giang Khải hoàn toàn không chú ý đến hành động nhỏ của hai đội viên sau lưng hắn.

Trong đầu hắn vẫn đang tính toán phải kiếm tiền thế nào!

Bình thường U linh nữ yêu không tạo ra sự uy hiếp gì với mình, đặc biệt là các nàng sợ lửa, vừa hay bị hắn khắc chế.

Nhưng nói đi cũng phải nói lại, thứ nhất số lượng của U linh nữ yêu không nhiều bằng hắc viên, gần như đều là đơn độc hành động, không có khả năng tạo thành nhóm săn giết, thứ hai xác Nữ yêu cũng không đáng bao nhiêu tiền.

Cho nên muốn nhanh chóng kiếm tiền, cách duy nhất là… Tinh anh nữ yêu!

Nhưng công kích Bể mặt của Tinh anh nữ yêu quá nguy hiểm, hắn không phải loại người có thể dựa vào chiến đấu chính diện đánh giết quái vật.

Nói đơn giản, hắn có thể miểu sát Nữ yêu, nhưng ngược lại Nữ yêu cũng có thể miểu sát hắn!

Công kích Bể mật khiến tỷ lệ hắn bị miểu sát tăng lên rất nhiều.

Trái lo phải nghĩ, cuối cùng Giang Khải cắn răng một cái, hung hăng nói, “Nhất định phải giết Tinh anh nữ yêu, nếu không trong thời gian ngắn không gom đủ nhiều tiền như vậy!”

Vận khí tốt ra một hai món bảo cụ còn tốt hơn chút, có khả năng kiếm được mười mấy vạn, thậm chí mấy chục vạn tinh tệ!

Nghĩ đến đây, Giang Khải lấy ra thẻ tin tức, tìm được một nhà gỗ tinh anh gần nhất.

Hắn nhìn sắc trời một chút, hiện tại vẫn là nửa đêm về sáng, sắc trời tảng sáng, thời gian vẫn kịp.

Hồ Ngôn quay đầu xem xét tình huống của Nguyễn Ngữ, tên này lại uống mấy ngụm.

“Ngươi lại uống nhiều như vậy?” Hồ Ngôn hạ giọng, trợn to mắt nhìn chai bia trong tay Nguyễn Ngữ.

Trên mặt Nguyễn Ngữ đã không còn vẻ hèn mọn cẩn thận trước đó, hắn ta cười nhạt một tiếng, ngay cả giọng nói cũng to hơn một chút, “Uống, uống hết, đương nhiên phải uống nhiều một chút! Lão Hồ, ta nói cho ngươi biết hôm nay ta rất vui…”

Hồ Ngôn đưa tay bịt miệng Nguyễn Ngữ.

“Đúng là Tửu quỷ chỉ biết làm hỏng việc, lúc này đã là khi nào rồi!” Hồ Ngôn nóng nảy đến mức tê cả da đầu.

Ở bên kia, Khải đội vừa kiểm tra thẻ tin tức, có lẽ là muốn tìm nhà gỗ tinh anh, ở bên này Nguyễn Ngữ đã bắt đầu có vẻ say… Lần này phải làm thế nào!

“Lão Hồ! Nguyễn Ngữ!”

Nghe được tiếng gọi của Giang Khải, Hồ Ngôn hung ác lườm Nguyễn Ngữ một cái, cướp bia của hắn ta, “Không uống chết ngươi!”

Mắng xong cũng chạy nhanh tới.

Sau khi Hồ Ngôn rời đi, Nguyễn Ngữ mỉm cười, lớn tiếng nói, “Hừ, ngươi cũng muốn uống thì cứ nói thẳng đi, quan hệ của hai ta còn cần cướp sao? Hắc hắc hắc, cũng may ta còn có mấy chai nữa…” Nói xong, hắn ta vừa cười trộm vừa mở một chai rượu.

Chương 115 - Một đời phóng túng không bị trói buộc (2)

“Nguyễn Ngữ đâu?” Giang Khải quay đầu lại không thấy Nguyễn Ngữ, kỳ quái hỏi.

“Ồ, hắn, khụ khụ, hắn đau bụng, Khải đội có gì dặn dò cứ nói với ta là được.” Hồ Ngôn vội vàng nói.

Giang Khải cũng không có thời gian chậm trễ, nói, “Căn nhà gỗ lớn nhất phía trước chính là nhà gỗ tinh anh.”

“Đúng thế.”

“Bên ngoài nhà gỗ tinh anh không có nữ yêu khác, cho nên chút nữa ta sẽ lôi Nữ yêu ra, nếu các ngươi thấy ta rơi vào trạng thái Bể mật, cố hết sức thu hút sự chú ý của Nữ yêu, chỉ cần ta lấy lại tinh thần là có thể giết nàng!”

“Công kích Bể mật đúng là rất lợi hại, rất nhiều người đẳng cấp cao thà rằng đi vào chỗ càng sâu hơn giết Thiết giáp tích long, cũng không muốn đối mặt với Tinh anh nữ yêu.” Hồ Ngôn gật đầu nói, “Khải đội, biết rồi, ngươi cẩn thận.”

Lúc hai người đang vạch ra kế hoạch cụ thể, xung quanh đột nhiên nổi lên một cơn gió lạnh.

Cơn gió này khác với gió đêm bình thường, còn mang theo tiếng ô ô rên rỉ như là nữ nhân thút thít, lúc lướt qua khiến Giang Khải và Hồ Ngôn cũng không nhịn được rùng mình.

Hai người đột nhiên ngẩng đầu, không biết đã có thêm một cái bóng màu trắng xuất giữa khoảng không trước mặt hai người từ lúc nào.

Bóng trắng này cao hơn hai mét như là nữ tử khoác áo ngủ lơ lửng giữa không trung, chiếc áo ngủ này bị gió thổi đến đong đưa theo gió.

Nhìn lên theo chiếc áo ngủ này, chỗ ống tay áo có hai cánh tay màu đen thật dài gầy yếu tiều tụy thò ra, mười ngón tay của nàng dài nhỏ bén nhọn nhìn không giống ngón tay, càng giống với cổ tay nối liền với mười cái gai nhọn.

Lại nhìn lên trên nữa, mái tóc màu đen che khuất mặt mũi của nàng, mái tóc dài rũ xuống trước mặt đến tận thắt lưng.

Thấy cảnh này, trái tim của Giang Khải và Hồ Ngôn lập tức treo lên cao.

Xem ra căn bản không cần Giang Khải dụ Nữ yêu ra ngoài, Nữ yêu đã xuất hiện trước mặt bọn họ!

“Nghe nói các ngươi muốn tìm ta?” Cái bóng trắng kia phát ra giọng nữ dịu dàng quỷ dị, “Ha ha ha, rất lâu rồi không thấy người sống, ta thật vui vẻ.”

Giang Khải nuốt nước bọt một cái, kéo Hồ Ngôn ra, “Ngươi lùi lại!”

Hắn lặng lẽ lấy ra Cửu kiếp truy mệnh.

Đúng vào lúc này, mái tóc dài rũ xuống trước mặt của Nữ yêu chầm chậm tản ra hai bên, lộ ra một khuôn mặt trang điểm đậm lại còn trắng bệch, khuôn mặt nữ nhân này nở một nụ cười quỷ dị khoa trương.

Giang Khải nhìn chằm chằm con mắt trợn tròn đầy khoa trương của Nữ yêu, chỉ cảm thấy sau lưng trở nên lạnh lẽo, hắn nuốt nước bọt nói, “Gia gia ngươi mới hoảng sợ, chỉ chút bản lĩnh này còn muốn làm ta sợ?”

Còn chưa nói hết câu, khuôn mặt Nữ yêu đột nhiên tự xé đôi ra từ giữa.

Theo một tiếng thét chói tai tan nát cõi lòng, Giang Khải đột nhiên cảm giác động tác của thân thể bắt đầu trở nên chậm chạp…

Khuôn mặt Nữ yêu trực tiếp xé thành hai nửa, ở giữa còn có rất nhiều mạch máu, thần kinh, chất nhờn huyết nhục kết nối, rất có cảm giác vương vấn không dứt được.

Khuôn mặt khiếp người của Nữ yêu biến thành hai nửa, sau đó mặt người lại tạo thành quái vật hai đầu.

Thậm chí Giang Khải có thể thấy kết cấu tổ chức đại não.

Từ đầu đến cuối, tiếng thét chói tai vẫn kéo dài khiến phòng tuyến tâm lý của Giang Khải bị trọng thương, tình cảnh máu tanh quỷ dị trước mặt càng vượt ra khỏi sự dự đoán của Giang Khải.

Sự quan trọng của công kích Bể mật cũng không phải chỉ có ngoại hình kinh khủng, càng nhiều hơn là tiếng hét chói tai xé rách linh hồn này!

Đương nhiên, dáng vẻ hiện tại của Nữ yêu cũng đủ khiến người ta ngạc nhiên run sợ.

Giang Khải đột nhiên phát hiện thân thể của mình vô cùng nặng nề, nắm Cửu kiếp truy mệnh trong tay, thậm chí còn không có sức lực nhấc lên!

Trong lòng hắn không cách nào khống chế xuất hiện sự e sợ chiến đấu, muốn chạy trốn!

“Xong, bị Bể mật!” Đôi mắt Giang Khải trợn tròn, thấy quái vật kia nhào về phía mình càng ngày càng tuyệt vọng.

Tình huống của Hồ Ngôn bên cạnh Giang Khải chẳng tốt đẹp gì, lúc này hắn ta trợn to mắt vô cùng hoảng sợ nhìn chằm chằm Nữ yêu, cả người run rẩy ngay cả động cũng không động được.

Hai thành viên tiểu đội Hỏa Thần, đều đã không cách nào hành động.

Ngay lúc Giang Khải sợ hãi nghĩ đến lúc mình bị Tinh anh nữ yêu kia ăn hết, đột nhiên có một bóng người nhảy ra từ trong bụi cỏ.

Bóng người thấp lùn lại to khỏe này cầm một chai rượu trong tay, tuyến đường chạy bộ hiện thành hình chữ S, xiêu xiêu vẹo vẹo xông về phía Nữ yêu.

Hắn ta vừa chạy vừa gầm thét.

“Cả đời Nguyễn Ngữ ta không kém ai! Thứ cho ta một đời phòng túng không bị trói buộc!”

Giang Khải trợn to mắt, người kia là Nguyễn Ngữ?

Con hàng này không bị Bể mật?

Chẳng những không bị Bể mật, hắn ta còn rất high!

Hắn ta vừa gào thét, lại còn hoa tay múa chân ca hát.

“Vốn cả đời này ta yêu tự do phóng túng không bị trói buộc, sao sợ có một ngày té ngã, a no!”

Nữ yêu nhẹ nhàng quay đầu, trong đôi mắt chia sang hai bên đã lộ ra vẻ ngạc nhiên.

Chương 116 - Điểm mấu chốt, Nguyễn Ngữ

Nhưng còn chưa đợi Nữ yêu kịp phản ứng, cái tên vừa hát vừa nhảy kia đã nhào vào trên người nàng.

Nguyễn Ngữ lại… Đẩy ngã Nữ yêu từ giữa không trung!

Hắn ta nằm sấp trên người Nữ yêu, lại còn áp sát vào hai cái đầu, Nguyễn Ngữ nhìn quái vật trước mắt, cau mày, lớn tiếng nói, “Mỹ nữ, mặt ngươi sao thế?”

Nói xong, hai tay của hắn ta đè lại cái đầu chia nửa của Nữ yêu, dùng sức ghé lại cho nàng…”

“Ừ, đẹp hơn nhiều, a, đúng là vưu vật nhân gian!”

Thấy cảnh này, Giang Khải và Hồ Ngôn đều ngơ ngác.

Đã nói là người thành thật mà? Ngay cả Nữ yêu cũng không buông tha?

Còn có trình độ thưởng thức này… Thật sự phát rồ!

Có lẽ Nữ yêu cũng chưa kịp phản ứng, đến bây giờ mới nhớ đến chặn giết nam nhân điên cuồng này.

Nàng giơ móng vuốt như gai nhọn lên nhắm thẳng vào sau lưng Nguyễn Ngữ… Đột nhiên, liên tục có mấy thanh phi tiêu mạnh mẽ chuẩn xác bắn vào cánh tay gầy gò của Nữ yêu!

Giang Khải đột nhiên phát hiện hiệu quả Bể mật của mình đã biến mất, có lẽ là vì Nguyễn Ngữ hấp dẫn sự chú ý của Nữ yêu.

Vừa hóa giải hiệu quả công kích Bể mật, Giang Khải cũng không dám do dự chút nào, lập tức ra tay.

“Đến!” Hồ Ngôn nhân lúc này xông về phía Nữ yêu, hai tay ôm lấy Nguyễn Ngữ, hai người cùng lăn sang bên cạnh.

Ngay lúc đó, Giang Khải lại bắn ra phi tiêu, chỉ là lần này trên phi tiêu của hắn kèm theo hiệu quả hỏa diễm.

Trong chốc lát cả người Nữ yêu bị châm lửa, chưa đến một giây thế lửa đột nhiên tăng lên, Nữ yêu phát ra một tiếng thét chói tai thê lương, không ngừng lăn lộn trên mặt đất.

Trước kia Giang Khải sẽ cố gắng đảm bảo xác chết hoàn chỉnh, nhưng lần này trong lòng còn chưa tỉnh hồn, hắn trực tiếp để ngọn lửa đốt Nữ yêu thành tro tàn.

【 Đánh giết tinh anh U linh nữ yêu cấp 28, thu hoạch được 420 điểm kinh nghiệm. 】

【 Thu hoạch được một phần tro tàn tinh anh U linh nữ yêu. 】

Cho đến khi nghe thấy hệ thống thông báo, lúc này Giang Khải mới ngồi bệt xuống đất.

Hắn nhìn Hồ Ngôn và Nguyễn Ngữ bên cạnh.

Năng nguyên còn đang hát bài ca cũ nửa thế kỷ trước, Hồ Ngôn thì chưa tỉnh hồn ngồi dưới đất thở hổn hển.

“Nguy hiểm thật…” Giang Khải nuốt nước bọt một cái, chống đất đứng lên thu hồi Cửu kiếp truy mệnh và tro tàn Nữ yêu.

“Đây chính là công kích Bể mật sao? Nếu vừa nãy không có Nguyễn Ngữ, suýt thì chết ở đây!”

“Tên kia uống rượu? Cũng đúng, hắn là Tửu quỷ chắc chắn phải uống rượu… Nhưng hình như rượu của hắn có thể miễn dịch công kích Bể mật.”

Chẳng lẽ đây chính là rượu vào làm lớn gan người?

Giang Khải liếc nhìn Nguyễn Ngữ, chẳng lẽ tên này là điểm quan trọng để xoát nhà gỗ tinh anh…

Mặc kệ thế nào, nếu đã đánh giết Tinh anh nữ yêu, Giang Khải chắc chắn sẽ không bỏ qua bảo rương trong phòng.

Hắn vội vàng tiến vào nhà gỗ thu hồi thẻ bảo rương, không kịp nhìn kỹ đã rời khỏi nhà gỗ, dẫn theo Hồ Ngôn và Nguyễn Ngữ rời khỏi nơi này.

…

Ngày hôm sau, Nguyễn Ngữ vừa mở mắt đã thấy Giang Khải và Hồ Ngôn ngồi trước mặt mình không nói một lời.

Nguyễn Ngữ giật mình ngồi dậy, chút rượu còn lại cũng tỉnh hoàn toàn.

“Hay cho một câu không kém ai, còn có một đời phóng túng không bị trói buộc của ngươi.” Giang Khải híp mắt nhìn Nguyễn Ngữ.

Nguyễn Ngữ vội vàng nói, “Khải đội, ta… Ta lại uống quá nhiều?”

“Khải đội, ngươi nghe ta giải thích, ta thật sự không cố ý, chủ yếu ta là Tửu quỷ, sau khi chuyển sang chức nghiệp này, ta nhất định phải uống rượu, không uống rượu ta, ta…”

Giang Khải nhìn dáng vẻ nói năng không mạch lạc của Nguyễn Ngữ, thật sự không nhịn được nở nụ cười.

“Ta nói vấn đề ngươi uống rượu sao?”

“A?” Nguyễn Ngữ trợn to mắt, còn tưởng là mình nghe nhầm.

“Ta nói là ngươi lại giấu ta uống!” Sắc mặt Giang Khải nghiêm nghị, vẻ mặt cứng rắn, “Ngươi thấy ta là người hà khắc như vậy? Ta đã quyết định dẫn theo con sâu rượu là ngươi, sao lại không biết ngươi nhất định phải uống rượu chứ.”

“Khải đội… Ta…” Nguyễn Ngữ đột nhiên thấy hơi cảm động.

Hắn ta từng gia nhập một số đội ngũ tạm thời nhưng tất cả mọi người không phải cười nhạo hắn ta là một Tửu quỷ, từ tận đáy lòng cũng coi thường hắn ta.

Giang Khải là người đầu tiên không trách cứ mình uống rượu hỏng việc.

“Còn có ngươi, Hồ Ngôn, ngươi cũng không nói cho ta biết hắn uống rượu? Còn coi ta là đội trưởng không!”

“Khải đội, ta…” Hồ Ngôn cũng cúi đầu không nói tiếp nữa.

Giang Khải nhìn hai người một chút, lắc đầu, “Được, các ngươi làm không đúng ta chắc chắn phải nói, hiện tại thời gian phê bình đã kết thúc, đổi đề tài.”

Hồ Ngôn và Nguyễn Ngữ đều ngạc nhiên nhìn về phía Giang Khải.

Thời gian phê bình cũng quá qua loa.

“Nguyễn Ngữ, rượu của ngươi có thể miễn dịch công kích Bể mật?” Giang Khải thấy rất hứng thú với điều này.

“Ta cũng không biết, ta chưa từng đánh Tinh anh nữ yêu.” Nguyễn Ngữ thành thật trả lời.

Giang Khải suy nghĩ, hỏi, “Ngươi uống rượu xong có hiệu quả gì?”

Chương 117 - Điểm mấu chốt, Nguyễn Ngữ (2)

“Loại rượu này của ta à, khi hàm lượng rượu cồn đến trình độ nhất định sẽ tiến vào một loại trạng thái gọi là ‘Sống mơ mơ màng màng’, hiệu quả cũng rất đơn giản, chỉ là ý thức mơ hồ nghiêm trọng.” Nguyễn Ngữ cũng cau mày, trên thực tế hắn ta cũng không rõ tối qua mình đã làm gì.

“Ồ, còn có hiệu quả mê hoặc thần kinh.” Nguyễn Ngữ lại bổ sung một câu.

Giang Khải trợn to mắt như đang lầm bầm lầu bầu.

“Công kích Bể mật chắc là một loại công kích tinh thần nào đó, khiến người ta cảm nhận được sự sợ hãi từ linh hồn, rượu của ngươi có thể khiến ý thức mơ hồ, tất nhiên cũng đạt đến hiệu quả miễn dịch sợ hãi.”

“Chắc công kích Bể mật của Nữ yêu hoàn toàn vô hiệu với ngươi, nếu không sao ngươi dám có chủ ý với Nữ yêu…”

“A? Khải đội, ngươi nói ta có chủ ý với Nữ yêu là có ý gì?”

Hồ Ngôn ngồi bên cạnh thản nhiên nói, “Ngươi suýt thì xảy ra chuyện gì kia với Tinh anh nữ yêu.”

Nguyễn Ngữ suýt nữa nhảy dựng lên, “Ta, ta và Nữ yêu… Không có khả năng, Nữ yêu đều rất khủng bố, sao ta có thể có suy nghĩ xấu với các nàng?”

Hồ Ngôn mặt không thay đổi nói, “Ai bảo ngươi cả đời phóng túng không bị trói buộc chứ.”

Giang Khải ngồi bên cạnh cũng bật cười.

Trở lại chuyện chính, trải qua biểu hiện dũng mãnh của Nguyễn Ngữ vào tối hôm qua, tiểu đội Hỏa Thần thành công săn giết U linh

nữ yêu đầu tiên.

Quan trọng nhất là, bọn họ tìm được điểm mấu chốt săn giết Tinh anh nữ yêu!

Điểm mấu chốt nằm ở chỗ… Nguyễn Ngữ!

“Nguyễn Ngữ, đây là hộ giáp mở được từ bảo rương tối hôm qua, ngươi mặc vào đi!” Giang Khải ném một món bì giáp, một cái quần ngụy trang sang.

Nguyễn Ngữ thật sự không dám tin vào đôi mắt mình, “Khải đội, ta uống rượu mà ngươi còn phát trang bị cho ta?”

Giang Khải mỉm cười, “Đương nhiên, nếu không chúng ta săn giết Tinh anh nữ yêu thế nào? Hơn nữa hôm nay ngươi cũng phải hát!”

Một ngày này, sắc trời dần tối, tiểu đội Hỏa Thần đã sớm canh giữ bên ngoài nhà gỗ tinh anh.

Trước mặt Nguyễn Ngữ đặt mười mấy cái chai, ánh mắt hèn mọn cẩn thận bình thường đã biến thành màu đỏ rừng rực, thái độ cũng dần trở nên lớn lối.

“Nguyễn Ngữ ta, cả đời không kém ai!” Nguyễn Ngữ gật gù đắc ý nói, “Tiểu Khải, Tiểu Hồ, nhân sinh đắc ý cần vui mừng, đừng bình không ngắm trăng! Nào, cầm một chai đi!”

Hồ Ngôn nhìn Giang Khải một chút, phán đoán từ trạng thái quên hết tất cả của tên này, hàm lượng rượu cồn trong cơ thể hắn ta đã sớm đủ.

Tiếng gió lạnh gào thét xung quanh như là nữ nhân thút thít…

Nguyễn Ngữ tay cầm chai rượu đứng lên từ trong bụi cỏ, bước chân xiêu xiêu vẹo vẹo đi về phía nhà gỗ.

Hắn ta vừa đi vừa cúi đầu uống, “Ta cảnh cáo hai ngươi, nếu chỗ này không có mỹ nữ, các ngươi thảm rồi… Nấc… Mỹ nữ, đừng xấu hổ, ca ca đến rồi!”

Một bóng trắng thật sự xuất hiện trước người Nguyễn Ngữ.

Thân thể của nàng vỡ ra từ bụng, một cái đầu lâu máu me đầm đìa thò ra từ bụng, đầu của nàng không ngừng duỗi dài ra, xương sống trở thành cổ của nàng, rất là đáng sợ.

Theo thân thể biến hóa, tiếng rít chói tai cắt qua bầu trời đêm.

“y… Quả nhiên có mỹ nữ… Còn là cực phẩm nhân gian, cực phẩm nhân gian! Tiểu khả ái, ta đến đây!”

Nữ yêu cũng hơi ngây dại.

Đây là ai! Khẩu vị tốt như vậy!

Tiếng thét chói tai càng thê lương hơn, khàn cả giọng nhưng tất cả đều không ngăn cản được Nguyễn Ngữ trong trạng thái Sống mơ mơ màng màng.

Hắn ta xiêu xiêu vẹo vẹo đi về phía Nữ yêu.

Ngay lúc Nữ yêu thẹn quá hóa giận nhào về phía Nguyễn Ngữ, có mấy chiếc phi tiêu bắn ra từ trong chỗ tối, đánh thẳng vào trên người Nữ yêu.

Trên phi tiêu bám đầy đốm lửa, lập tức dính vào người Nữ yêu, đột nhiên thế lửa tăng vọt…

【 Đánh giết tinh anh U linh nữ yêu 29 năm, thu hoạch được 435 điểm kinh nghiệm. 】

【 Thu hoạch được một phần tro tàn Tinh anh nữ yêu. 】

Giang Khải và Hồ Ngôn vội vàng chạy tới nhìn Nguyễn Ngữ ngã xuống đất không dậy nổi.

Nguyễn Ngữ nằm sấp trên mặt đất không ngừng khóc rống, trong miệng hô to, “Sao các ngươi lại giết tiểu khả ái của ta!”

Hồ Ngôn lắc đầu, sớm muộn gì con hàng này cũng xảy ra chuyện!

“Đừng khóc, lại dẫn ngươi đi tìm tiểu khả ái kế tiếp.” Hồ Ngôn cõng Nguyễn Ngữ, tụ hợp với Giang Khải đi lấy thẻ bảo rương, tiếp tục xuất phát đến nhà gỗ tinh anh tiếp theo.

“Khải đội, hôm nay muốn giết mấy con?” Hồ Ngôn hỏi.

Giang Khải nhìn Nguyễn Ngữ một chút, trên mặt tên này một hàng nước mũi một hàng nước mắt, còn đang đau khổ vì mất đi tiểu khả ái vừa rồi.

Giang Khải nghiêm túc suy nghĩ, nói, “Trạng thái của Nguyễn Ngữ rất tốt, đêm nay chúng ta giết ít nhất sáu, bảy con đi.”

Tiểu đội Hỏa Thần đã ở lãnh địa của U linh nữ yêu bảy ngày.

Mấy ngày trước đi săn rất thuận lợi, nhưng đến sau đó việc săn giết Tinh anh nữ yêu đột nhiên trở nên khó khăn.

Chương 118 - Cảm giác đau lòng

Vốn "Sống mơ mơ màng màng" của Nguyễn Ngữ hoàn mỹ khắc chế "công kích Bể mật" của Tinh anh nữ yêu, sự "nhiệt tình" của hắn ta lại khiến Tinh anh nữ yêu căn bản không cách nào chú ý đến Giang Khải, hoàn mỹ kéo toàn bộ sự chú ý vào trên người một mình hắn ta.

Mỗi lần Giang Khải đều trong tình huống không có bất kỳ nguy hiểm gì ung dung ra tay, nhanh chóng miểu sát Tinh anh nữ yêu.

Hồ Ngôn thì phụ trách kịp thời lôi Nguyễn Ngữ ra lúc Giang Khải ra tay châm lửa Nữ yêu.

Tiểu đội Hỏa Thần phối hợp càng ngày càng ăn ý.

Nhưng bắt đầu từ ngày thứ sáu, cho dù Nguyễn Ngữ ở trong trạng thái Sống mơ mơ màng màng như cũng nhận ra điều gì đó.

Mỗi lần hắn ta dỗ ngon dỗ ngọt "tiểu khả ái", đồng bạn của hắn ta sẽ đánh giết bảo bối của hắn ta, bởi vậy hắn ta đột nhiên tăng nhanh tiết tấu!

"Tiểu khả ái, đừng lãng phí thời gian nữa, chúng ta nhanh lên!" Sau khi Nguyễn Ngữ nhào vào Tinh anh nữ yêu, sau đó ghép cái đầu chia ra của Nữ yêu lại, hôn xuống, đồng thời tay còn không thành thật vén áo ngủ lên, sờ vào trong.

Thấy cảnh này, Giang Khải và Hồ Ngôn đều hoảng sợ.

Giang Khải và Hồ Ngôn ngây người nguyên tại chỗ, trợn to mắt đồng thanh nói.

"Mẹ nó!"

Ở hiện trường không chỉ có hai người rơi vào trạng thái hoảng sợ.

Nữ yêu bị chặn miệng, đôi mắt vốn trợn to vì hoảng sợ càng trợn

to hơn, gần như muốn lồi ra khỏi hốc mắt.

Nói thật, làm U linh nữ yêu nhiều năm như vậy, nàng thật sự chưa từng gặp người ưu tú như thế!

Ngay lúc Nguyễn Ngữ "ra tay thành công", Nữ yêu ngạc nhiên quên phản kích, cả người vặn vẹo phát ra tiếng kêu thê lương, liều mạng muốn trốn khỏi Nguyễn Ngữ.

"Khải đội, đây là căn nhà gỗ sau cùng, ngươi nói có nên theo ý lão sắc quỷ kia không?" Hồ Ngôn nói rất chân thành, "Hắn ta đã hy sinh vì tiểu đội Hỏa Thần nhiều như vậy, cũng cần đạt được một số báo đáp."

Sắc mặt Giang Khải nghiêm nghị, vấn đề này thật sự hơi khó khăn.

Mấy ngày nay bọn họ đã quét qua nhà gỗ tinh anh một lượng, 39 căn nhà gỗ trên thẻ tin tức chỉ có bốn chỗ bị người khác đánh giết, 35 chỗ khác đều bị bọn họ quét sạch.

Điều này cũng từ khía cạnh nào đó xác minh, cho dù là tiểu đội có thực lực cũng không muốn đến trêu chọc U linh nữ yêu.

Nói cách khác, Nguyễn Ngữ đã mất 35 tiểu khả ái!

Mỗi lần đánh giết Nữ yêu thấy Nguyễn Ngữ khóc đến muốn chết muốn sống, là một đội trưởng hắn cũng không nỡ.

"Lão Hồ, ta đột nhiên nghĩ đến một vấn đề, chúng ta đã quét nhà gỗ tinh anh một lượt, tiếp theo có khả năng phải đến chỗ Thiết giáp tích long, ngươi nói…" Giang Khải cau mày, nghiêm túc tự hỏi, "Ngươi nói Nguyễn Ngữ có khả năng ra tay với Thiết giáp tích long không?"

Hồ Ngôn im lặng một lúc lâu, cuối cùng đã có đáp án, "Hít… Không nói chắc được! Hắn cũng có thể ra tay với U linh nữ yêu, gặp phải Thiết giáp tích long… A cũng chưa chắc đã là giống cái, ta cảm thấy không có gì có thể ngăn cản Nguyễn quỷ."

Mấy ngày nay, Nguyễn Ngữ cũng có thêm một biệt danh, trước khi say rượu Giang Khải và Hồ Ngôn gọi hắn ta là Nguyễn Ngữ, sau khi say rượu bọn họ gọi hắn ta là "Nguyễn quỷ"…

Thấy bên kia Nguyễn Ngữ đã tháo dây lưng quần, cuối cùng Nữ yêu đã nhận ra mình vẫn là một U linh nữ yêu, nàng duỗi ngón tay như gai nhọn ra đâm vào sau lưng Nguyễn Ngữ.

Giang Khải thấy thế vội vàng ra tay đánh giết.

Hồ Ngôn tốn rất nhiều sức lực mới kéo Nguyễn Ngữ ra ngoài, sau khi con hàng này bị kéo đi lại nghẹn ngào khóc rống.

“Vì sao, vì sao lại đối xử với ta như vậy!”

Giang Khải nhìn Nguyễn Ngữ một chút, khẽ than thở, nếu không phải Nữ yêu này ra tay, hắn cũng không nỡ để huynh đệ đau khổ như vậy.

“Ai, đáng tiếc…”

…

Ánh nắng buổi chiều chiếu qua khung cửa sổ hư hại của nhà gỗ, chiếu vào trong nhà gỗ.

Nguyễn Ngữ cảm nhận được ánh sáng khẽ nhíu mày, mở to mắt.

Sau khi hắn ta ngồi dậy, thấy Khải đội và lão Hồ đặt rương đầy trong phòng cũng không thèm để ý, hắn ta xoa huyệt thái dương, sau đó ngồi tại chỗ ngẩn người.

Giang Khải và Hồ Ngôn thấy Nguyễn Ngữ tỉnh lại cũng nhìn nhau, sao sau khi tên này tỉnh lại, trạng thái tinh thần lại kém như vậy?

Hai người đặt công việc trong tay xuống bu lại.

“Lão tửu quỷ, ngươi sao thế.” Hồ Ngôn nhíu mày nói, “Trước đó ngươi uống hơi nhiều, ngủ một giấc là tốt, hôm nay lại sao thế?”

Nguyễn Ngữ cúi đầu, dáng vẻ thất vọng mất mát, yếu ớt nói, “Trên thân thể cũng không có gì khác thường, chỉ là… Ta cũng không biết vì sao nơi này hơi đau.”

Nói xong, cuối cùng hắn ta đã ngẩng đầu lên, đặt một tay trên ngực giả vờ đáng thương nhìn đồng bạn.

“Tim đau?” Giang Khải lập tức lo lắng.

Chẳng lẽ hôm qua hắn ta bị thương sao?

Hồ Ngôn cũng vô cùng ngạc nhiên, “Có phải bị thương rồi không?”

“Không phải bị thương, là, là cảm giác đau lòng.” Nguyễn Ngữ tỏ vẻ cầu xin, “Như đã mất đi thứ gì đó quan trọng…”

Giang Khải và Hồ Ngôn nhìn nhau, hai người suy nghĩ lúc lâu, đột nhiên Giang Khải đã hiểu ra.

Chương 119 - Cảm giác đau lòng (2)

Giang Khải lập tức lấy ra một tấm thẻ bài, cụ thể hóa, thẻ bài biến thành một cái ống nghiệm thủy tinh, bên trong đựng khoảng 500gr bột phấn màu đen.

“Ngươi mất đi cái này?”

“Tro tàn Nữ yêu?” Nguyễn Ngữ trợn to mắt nhìn thứ trong ống nghiệm, là một công nhân lâu năm ở cửa hàng giải phẫu xác, hắn ta liếc qua đã nhận ra.

Đồng thời hắn ta như tìm được nguyên nhân tâm trạng sa sút.

Tối hôm qua tận mắt thấy Giang Khải đốt tiểu khả ái của hắn ta thành cho tàn, sau khi thấy đồ vật cuối cùng đã tìm được loại cảm giác này.

“Hiện tại còn đau lòng không?” Giang Khải cười nói.

Nguyễn Ngữ vừa nghĩ đến dáng vẻ của Nữ yêu lập tức giật cả mình, hoàn toàn khỏi hẳn.

“Không, không đau lòng nữa…” Nguyễn Ngữ ấp úng nói.

“Không đau lòng thì đến xem thu hoạch của chúng ta đi, mấy hôm nay chúng ta thu hoạch cũng không ít, nhanh đến xem.” Giang Khải vỗ lưng Nguyễn Ngữ.

“Ngươi đã tỉnh, vừa hay chia đồ vật một chút.”

Nguyễn Ngữ không thể tin vào tai mình, yếu ớt nói, “Khải đội, ta cũng có phần? Không được, ta, ta gia nhập đội ngũ cũng chỉ muốn ngẫu nhiên chia chút điểm kinh nghiệm, không muốn chia trang bị.”

Giang Khải không khỏi lườm Nguyễn Ngữ một cái, hiện tại con hàng này khúm núm hoàn toàn khác dáng vẻ dũng mãnh không sợ

hãi vào tối hôm qua.

Nghĩ đến biểu hiện của Nguyễn Ngữ vào tối hôm qua, Giang Khải cũng cảm thấy mặc cảm.

Cuối cùng hắn đã hiểu lúc Hồ Ngôn giới thiệu Nguyễn Ngữ lại nói câu "Trong tình huống bình thường, hắn rất thành thật" là có ý gì rồi.

"Đương nhiên là có phần, mỗi người trong đội ngũ đều có công lao, tất nhiên mỗi người đều có phần chia chiến lợi phẩm!" Trở lại chuyện chính, Giang Khải nói đến việc phân chia chiến lợi phẩm, "Nữ yêu không ăn công kích vật lý, hơn nữa vì đảm bảo cho sự an toàn của Nguyễn Ngữ phải lập tức đánh giết, cho nên không có cách nào chia điểm kinh nghiệm cho các ngươi, chờ sau này có cơ hội, chỉ cần tình huống cho phép, ta sẽ để các ngươi hoàn thành đánh giết."

Thật ra Giang Khải cũng không có vội vàng kiếm điểm kinh nghiệm như vậy, dù sao hắn còn chưa tìm được tài liệu tiếp theo, cao nhất chỉ có thể lên đến cấp 20.

Hiện tại hắn đã cấp 12, nếu một lòng thăng cấp, có khả năng một hai tháng có thể đến cực hạn.

Ba người lập tức tiến hành kiểm kê bước đầu với bảo tàng của 35 Tinh anh nữ yêu.

Bên trong có 176 trang bị, trong đó 26 món vũ khí đủ loại, vừa hay có 150 món hộ giáp đủ loại, gồm có hộ giáp, áo choàng, giày, bao tay.

Có 27 món trang sức bao gồm giới chỉ, dây chuyền, mặt nạ, cài tóc, vòng tay, băng đeo tay đủ loại.

11 khối khoáng thạch cỡ nhỏ, tuy số lượng kém xa bảo rương của hắc viên nhưng Nguyễn Ngữ nói trình độ hiếm có của những khoáng thạch này không tệ, còn có ba bốn khối có thể đạt đến đẳng cấp bảo thạch cùng một số dược phẩm.

Tìm kiếm đến sau cùng, Giang Khải nghi ngờ cau mày lấy ra một cái sổ da màu xanh.

“Đây là cái gì? Những Nữ yêu này cũng thích học tập, lại cất giữ một quyển sách?”

Hồ Ngôn và Nguyễn Ngữ ngạc nhiên nhìn sang, vừa thấy đồ trong tay Giang Khải, hai người đều mở to hai mắt nhìn.

Hồ Ngôn ngạc nhiên nói, “Không, không phải là… Sách kỹ năng chứ!”

Hồ Ngôn và Nguyễn Ngữ nhanh chóng bu lại.

Ba người chụm đầu xem xét quyển sách này.

Sau khi mở ra trang bìa không có chữ, trên đó viết 【 Kỳ Vũ 】.

Chỉ nhìn tên sách cũng không biết quyển sách này là cái gì, Giang Khải lật qua tờ thứ nhất, bên trên xuất hiện ba câu giải thích.

【 Kỹ năng thông dụng, tinh thần lực bản thể đạt tới 150 điểm (trang bị tăng thêm vô hiệu), chức nghiệp đạt đến nhị giai, người có được thiên phú hệ tự nhiên có thể lĩnh ngộ. 】

【 Người và thiên hòa, mưa rơi theo suy nghĩ! Sau khi chuẩn bị 10 phút, sẽ tạo thành cơn mưa cục bộ trong phạm vi nhất định, thời gian mưa rơi có liên quan đến cường độ tinh thần lực, đẳng cấp kỹ năng. 】

【 Sau khi trói chặt hiện ra nội dung, sau khi lĩnh ngộ sách kỹ năng biến mất. 】

Xem hết tờ giải thích thứ nhất, ba người đưa mắt nhìn nhau.

Đúng là sách kỹ năng!

Ở trong Thiên Chức thật sự sẽ xuất hiện một số sách kỹ năng, chúng nó từ đâu ra cũng không thể nào nghiên cứu giống như tài liệu chuyển chức, nhưng có một điều có thể xác định, tỷ lệ xuất hiện sách kỹ năng rất thấp!

Giang Khải mở năm sáu mươi bảo rương tinh anh mới tìm được một bản, cũng có thể thấy tỷ lệ sản xuất của nó.

Có vài người chức nghiệp đạt đến nhị giai, tam giai đều dùng kỹ năng chức nghiệp của mình!

Sau khi xem hết giới thiệu trên sách kỹ năng, Giang Khải và Nguyễn Ngữ đều nhìn về phía Hồ Ngôn.

“Lão Hồ, ta chỉ biết ngươi là Thầy phong thủy nhị giai, tinh thần lực của ngươi là bao nhiêu…” Giang Khải hỏi.

“Ách, ta là nhị giai cấp 7, tinh thần lực là 163.”

Tăng cường tinh thần lực chức nghiệp Thầy phong thủy cùng một cấp bậc với Thầy lang, trong mười chức nghiệp lớn của Hoa Hạ đều là mức độ đỉnh cấp, mấu chốt nhất là lúc chuyển chức lần hai, thuộc tính cơ sở sẽ tăng lên 50%, đây là một lần tăng lên trên diện rộng, bởi vậy tinh thần lực của Hồ Ngôn vô cùng khủng bố.

Chương 120 - Một món là đủ

Giang Khải suy nghĩ, vứt sách kỹ năng cho Hồ Ngôn, “Quyển sách này cho ngươi, học thử xem.”

“Cho ta?” Hồ Ngôn hơi được cưng chiều mà lo sợ, “Chắc quyển sách này có thể bán được ít tiền, lại nói, Khải đội, ta, ta có thể theo đội đã thỏa mãn rồi…”

Giang Khải cười nói, “Sao ngươi lại giống Nguyễn Ngữ rồi, nói cho ngươi là cho ngươi.”

“Nhìn từ phần giới thiệu kỹ năng, trong ba người chúng ta chỉ có ngươi có thể học tập.”

Thấy Hồ Ngôn cầm sách kỹ năng không biết làm sao, muốn nói lại thôi, Giang Khải đã biết hắn ta muốn nói gì.

Đơn giản cũng cảm thấy mình không bỏ sức lại cầm nhiều đủ loại.

Còn không đợi Hồ Ngôn mở miệng, Giang Khải đã nói trước, “Các ngươi đã gọi ta là đội trưởng, chiến lợi phẩm chia thế nào cũng do ta quyết định, không có vấn đề gì chứ!”

Giang Khải kịp thời chặn miệng Hồ Ngôn, hắn ta chỉ có thể do dự nhận lấy sách kỹ năng, nhưng vẫn không quên hơi nghẹn ngào nói, “Đội trưởng quyết định, dù sao, dù sao Hồ Ngôn ta cũng đặt một câu nói ở đây, trừ khi ngươi đá ta, nếu không ta sẽ không rời khỏi tiểu đội Hỏa Thần!”

Giang Khải mỉm cười, Hồ Ngôn phối hợp hứa với hắn, khiến người ta không biết có nên tin tưởng lời nói của hắn không…

Nhìn cả phòng chiến lợi phẩm, Giang Khải suy nghĩ, nói, “Nhiều trang bị như vậy, dùng thẻ giám định quá xa xỉ, vẫn nên tìm trạm tiếp tế, biết đâu có thể giám định miễn phí cho chúng ta.”

Nguyễn Ngữ hỏi, “Phải về khu an toàn sao?”

Giang Khải nhẹ gật đầu, “Hiện tại ta cần gấp một khoản tiền càng

nhanh càng tốt, lúc đầu ta cũng không nghĩ có thể nhanh chóng lấy được nhiều bảo rương như vậy, hiện tại ta đoán đã đủ rồi, về bán trước lại nói."

Thu thập xong đồ vật, tiểu đội Hỏa Thần chờ đến khi trời tối mới rời khỏi nhà gỗ tinh anh trở về khu an toàn.

Hiện tại trong Quốc Vương cốc có rất nhiều đội ngũ của Huyền Vũ công hội, Giang Khải không hy vọng xảy ra chuyện bất ngờ trước khi kiếm đủ tiền chữa bệnh cho đại ca, tất nhiên cố gắng né tránh bọn họ.

Rạng sáng ngày hôm sau, cuối cùng tiểu đội Hỏa Thần đã thành công trở về khu an toàn.

Còn chưa kịp về doanh địa của mình, Giang Khải đã đến trạm tiếp tế trước.

Trạm tiếp tế cũng vừa mở cửa, sau khi cửa sổ giao dịch mở ra, nữ hài bên trong thấy đã có người đang đứng chờ ngoài cửa sổ, tò mò nhìn thoáng qua.

"A? Lại là ngươi?"

Thời gian trôi qua gần một tháng, mỹ nữ liếc mắt đã nhận ra Giang Khải, xem ra mỹ nữ kia còn có ấn tượng với Giang Khải.

Giang Khải mỉm cười, "Không hoan nghênh phải không?"

"Hoan nghênh! Lần này ngươi muốn bán cái gì?" Nụ cười trên mặt mỹ nữ tự nhiên hơn nhiều, xuất hiện hai cái lúm đồng tiền nhàn nhạt, không giống kiểu "chuyên nghiệp" như lần đầu gặp gỡ.

"Hơi nhiều, ta có thể đi vào không?"

"Lý đại ca, Vương đại ca, làm phiền các ngươi dẫn hắn vào." Tiểu tỷ tỷ không nói hai lời, trực tiếp nói với cảnh vệ ngoài cửa sổ.

Hai vị đại ca ngoài cửa sổ không chỉ thấy Giang Khải, cũng thấy hai người sau lưng hắn.

Lý đại ca cảm thấy ngạc nhiên nhìn Hồ Ngôn, thấy hắn ta đi theo

sau lưng Giang Khải lại nói, “Hồ Ngôn, ngươi cùng tiểu đội với hắn?”

“Đúng vậy, có vấn đề không?” Hồ Ngôn hất cằm lên, hơi tự hào.

“Không có vấn đề, nhưng một tiểu đội chỉ cần một người đi vào là đủ.”

“A, được, Khải đội, ngươi đi vào đi, tâm sự với lúm đồng tiền muội muội nhiều chút… Chúng ta về doanh địa chờ ngươi, có rất nhiều thời gian.” Hồ Ngôn nháy mắt nói với Giang Khải.

Giang Khải lườm hắn ta một cái, “Đừng nói mò, quan hệ nghiệp vụ đơn thuần!”

Cửa sổ giao dịch trạm tiếp tế số 27 vừa mở ra đã tạm thời đóng lại, nhìn dáng vẻ là muốn đặc biệt tiếp đón một mình Giang Khải.

Lúc này Giang Khải đã tiến vào trạm tiếp tế, hắn nhanh chóng lấy thẻ bảo rương ra.

“Nhiều như vậy…” Lý đại ca cũng mở to hai mắt nhìn, “Đều là bảo tàng của U linh nữ yêu?”

Vương đại ca không khỏi nhìn Giang Khải thêm vài lần, “Các ngươi đi xoát nhà gỗ tinh anh? Các ngươi đối phó công kích Bể mật của nàng thế nào?”

Giang Khải không trả lời, hình như Vương đại ca cũng nhận ra vấn đề của mình hơi vượt quyền, biết điều không hỏi tiếp nữa.

Là khách hàng lớn, Giang Khải lại hưởng thụ phục vụ giám định miễn phí do lúm đồng tiền muội muội cung cấp.

Nàng tiến hành giám định, định giá mỗi một trang bị, cũng đưa kết quả giám định cho Giang Khải.

【 Lưu lãng giả thối giáp, trang bị cấp 1 phẩm 9, tăng 7 điểm lực lượng, tăng 9 điểm thể trạng, tăng 4 điểm phòng ngự chân, hiệu quả đặc biệt giảm bớt 17% tiêu hao thể lực, tăng năng lực đề phòng đóng băng 27%. Định giá 4600 tinh tệ. 】

【 Liệp nhân bì chất hung giáp, không có phẩm cấp, tăng 6 điểm thể trạng, tăng 4 điểm phòng ngự thân thể, hiệu quả đặc biệt sau khi thoát khỏi chiến đấu tăng tốc độ khôi phục thể lực 12%. Định giá 1500 tinh tệ. 】

【 Khổ hành tăng pháp bào, đồng phục chức nghiệp, định giá 400 tinh tệ. 】

Mười mấy món trang bị phía trước đều không làm Giang Khải thấy hài lòng, hắn đặt những trang bị này sang một bên chuẩn bị bán ra.

Chương 121 - Một món là đủ (2)

“Ồ? Linh kiện bộ trang bị nhỏ?” Mỹ nữ vừa hoàn thành giám định một chiếc quần dài màu đen, không khỏi ngạc nhiên nói một câu.

“Bộ trang bị gì?” Giang Khải vội vàng tiến tới xem xét tin tức trên đồng hồ của nàng.

【 Ám dạ trường khố, quần hộ giáp cấp 1 phẩm 9, tăng 11 điểm nhanh nhẹn, tăng 6 điểm lực lượng, tăng 3 điểm phòng ngự chân, hiệu quả đặc biệt tiến vào trạng thái ẩn thân trong ban đêm cần chuẩn bị 30 giây, hiệu quả tiến vào ẩn thân kéo dài 3 phút. 】

【 Ẩn thân thường xuyên có thể xếp chồng với trang bị “Ám dạ” khác, dùng chung thời gian chuẩn bị. 】

【 Định giá 3500 tinh tệ. 】

Giang Khải lập tức nghĩ đến Ám dạ phi phong của hắn.

Trong số trang bị cấp 1 phẩm 9 thì giá cả chiếc quần dài này hơi thấp, còn chưa đến 4000, nhưng là trang bị trong bộ trang bị “Ám dạ”.

Chẳng trách lúm đồng tiền muội muội nói là bộ trang bị “nhỏ”, xem ra phẩm cấp của bộ trang bị Ám dạ rất thấp.

Nhưng dựa theo lời giải thích của trang bị, nói cách khác hắn chỉ cần tốn thời gian 30 giây là có thể thu hoạch năng lực ẩn thân trong đêm tối 6 phút.

Suy nghĩ, Giang Khải giữ lại Ám dạ trường khố.

Sau đó, liên tiếp có bốn năm món trang bị không có phẩm cấp, lúc ngay cả Giang Khải cũng cảm thấy vận khí của mình không tốt, mỹ nữ đột nhiên đứng trước một món hộ giáp áo liên tục giám định hai lần.

“Này, ra một món trang bị tốt!” Mỹ nữ vui vẻ nhìn về phía Giang Khải.

Là người của trạm tiếp tế quân đội, nàng có thể thủ được trang bị tốt cũng là việc đáng vui mừng.

Tin tức nhanh chóng được đẩy tới.

【 U linh hộ giáp, hộ giáp cấp 1 phẩm 3 (U linh nữ yêu rơi ra), tăng 8 điểm lực lượng, tăng 9 điểm thể trạng, tăng 24 điểm nhanh nhẹn, tăng 14 điểm tinh thần lực, không tăng phòng ngực, hiệu quả đặc biệt mỗi mười phút có thể phát động “Hư hóa” một lần, để bản thể tiến vào trạng thái hư hóa. 】

【 Trạng thái Hư hóa: Miễn dịch một lần công kích vật lý. Sau khi phát động trạng thái thoát khỏi trạng thái ban đầu. 】

【 Định giá, 24 vạn tinh tệ. 】

Sau khi thấy định giá sau cùng, Giang Khải cũng không nhịn được hít vào một hơi.

Chỉ một món hộ giáp này, tiền thuốc men cho đại ca… Đã đủ!

Từ rất sớm trước kia đã có người nói với Giang Khải, trong Thiên Chức sinh tồn quan trọng hơn thăng cấp.

“Hư hóa” của U linh khải giáp có thể miễn dịch một lần công kích vật lý, chỉ là hiệu quả này đã có giá trại trăm vạn liên minh tệ!

Lúm đồng tiền muội muội cảm thấy hứng thú với món trang bị này, vừa giám định xong đã nhìn về phía Giang Khải, “Soái ca, nếu ngươi bán ra món trang bị này, ta có thể gọi điện thoại báo cáo xem có thể tăng giá hay không!”

Lần trước bán khoáng thạch cũng không tăng giá, lần này bán trang bị lại còn có thể gọi điện thoại tăng giá sao?

Giang Khải suy nghĩ, đúng là U linh khải giáp rất không tệ, hơn nữa nhìn ý của lúm đồng tiền muội muội chắc không lo không bán được.

Suy nghĩ một lát, Giang Khải vừa cười vừa nói, “Không vội, mỹ nữ, xem mấy thứ khác trước đi.”

Mỹ nữ có vẻ hơi thất vọng nhưng nàng cũng đủ chuyên nghiệp, chẳng mấy chốc đã tiếp tục giám định trang bị giúp Giang Khải.

Trong số trang bị còn lại có thêm hai món hộ giáp cấp 1 phẩm 6, thuộc tính phòng ngự đều rất khả quan, định giá khoảng ba vạn tinh tệ.

Điều đáng tiếc là trang bị khác khá bình thường, còn có rất nhiều thứ là đồng phục chức nghiệp giá thấp, dù sap Tinh anh nữ yêu thu thập trang bị cũng không xem thuộc tính.

Trong số trang sức, xuất hiện một cái Tinh thần giới chỉ, Giang Khải đã có một cái nhưng vẫn giữ lại trước.

“Soái ca, đã giám định toàn bộ trang bị. Ngươi nghĩ xong chưa, món U linh khải giáp kia…”

“Chắc là không bán.” Giang Khải trực tiếp đưa ra đáp án, “Ngươi giúp ta xem thử những trang bị này tất cả bao nhiêu tiền.”

Mỹ nữ thấy Giang Khải thu hồi U linh khải giáp hơi tiệc hận, nhưng nhóm trang bị còn lại có số lượng đông đảo, cũng là một vụ làm ăn lớn, nàng không dám khinh thường.

“Ta lại thẩm tra đối chiếu một lần, soái ca ngươi để lại một thanh Linh quang trường kiếm, một thanh Ô mộc quyền trượng, một món U linh khải giáp, một chiếc Ám dạ trường khố, một món Thiết giáp tông hùng bì giáp, hai món Nộ hỏa trường khố, một cái Tinh thần giới chỉ.”

Giang Khải gật đầu, hắn giữ lại mấy món trang bị khá tốt.

“Không sai.”

“Được, vậy tất cả 24 thanh vũ khí, 145 món hộ giáp, 26 món trang sức, tổng cộng là 63 vạn 9400 tinh tệ.”

Giang Khải thở dài một hơi, chỉ là trang bị đã thừa tiền, đây là trong tình huống hắn giữ lại mấy trang bị đắt nhất!

Tiếp theo Giang Khải đặt ánh mắt trên mấy khối khoáng thạch, “Còn có 11 tảng đá này, một số tro tàn Nữ yêu, ngươi cũng xem đi.”

“Được rồi.”

Số lượng Nữ yêu bị tiểu đội Hỏa Thần săn giết cũng không nhiều, tất cả 70, 80 con, tro tàn là một loại tài liệu chế tạo, giá bán khá cố định giá bán 20gr là 100 tinh tệ, 1480gr tro tàn báo giá 74000 tinh tệ.

Chương 122 - Từ lực bảo thạch

Nói một cách khách quan, Giang Khải vẫn để ý giá cả của những tảng đá kia hơn.

Trải qua giám định, trong mười khối đá này có ba khối là Sinh mệnh ngọc thạch thô khoáng phẩm chất đặc cấp, hai khối là Ngạnh cương khoáng đặc cấp, bốn khối Nhu thiết khoáng đặc cấp.

Tuy phẩm chất đều là đặc cấp nhưng vì khối đá đều rất nhỏ, trọng lượng nhẹ, báo giá 76700 tinh tệ.

Xét thấy lần thu nhập này đã đủ, hiện tại Giang Khải cũng có tâm trạng khá bình tĩnh.

Giá tiền này cũng tạm được.

“Khối này là Hàn ngọc, phẩm chất đạt đến cấp phổ thông, trọng lượng là 0.2kg, báo giá 8 vạn tinh tệ.”

Nghe được báo giá, tâm trạng đã bình tĩnh của Giang Khải lại xuất hiện sóng to gió lớn.

Tính toán ra, giá bán Hàn ngọc cấp bảo thạch đạt đến 400 ngàn tinh tệ 1000gr?! Cũng chỉ là khối Hàn ngọc này khá nhỏ, nếu lấy được khối lớn hơn chút tuyệt đối là kiếm bộn.

Lúm đồng tiền muội muội lại cầm lấy hai tảng đá sau cùng, kiểm tram một lượt, “Hai khối này là Cường từ thạch, phẩm chất lại là hiếm có, từ lực rất mạch, đáng tiếc loại khoáng thạch này không quá đáng tiền, hai khối này kích cỡ tương đương, một cái là 0.24kg, một cái là 0.26kg, tất cả 0.5kg, nếu ngươi muốn bàn thì chúng ta báo giá là 5000 tinh tệ.”

Cuối cùng giá cả Cường từ thạch không tiếp tục sáng tạo độ cao mới, nhưng dù “không quá đáng tiền” cũng đạt đến một vạn tinh tệ 1000gr.

“Cường từ thạch là cái gì?” Giang Khải tò mò hỏi.

“Ồ, ngươi cũng có thể hiểu thành… Nam châm sắt trên Địa cầu đi, nhưng Cường từ thạch của Quỷ Tinh rất đặc biệt, chúng nó có thể trói chặt thành nhằm vào một món vật phẩm kim loại nào đó mới sinh ra từ tính, sau khi trói chặt từ lực vô cùng mạnh.”

“Thật ra rất nhiều cao thủ đều sẽ dùng Cường từ thạch trói chặt vũ khí của mình, sau khi vũ khí này tuột tay cũng có thể thu hồi.”

“Chỉ có điều số lượng yêu cầu không lớn, hơn nữa cũng không phải nhu yếu phẩm, cho nên giá cả Cường từ thạch vẫn luôn không cao, nhưng đáng tiếc hai khối Cường từ thạch này của ngươi đều đạt đến bảo thạch đặc cấp, thật ra vẫn rất hiếm thấy.”

Nghe đến đó, lúc đầu Giang Khải chỉ ôm lòng tò mò đột nhiên như bị điện giật.

Trói chặt vũ khí? Có thể gọi vũ khí tuột tay quay về trong tay?

Trùng hợp vũ khí của mình cũng thường xuyên “tuột tay”…

“Mỹ nữ, ta giữ lại hai khối Cường từ thạch này, cái khác còn có đám trang bị trước đó, tro tàn Nữ yêu đều bán đi!” Giang Khải lập tức đưa ra quyết định.

“Giang Khải, món U linh khải giáp kia…” Mỹ nữ đột nhiên nhắc đến món trang bị này.

“Hả? Ngươi biết tên ta?” Giang Khải lại đặt sự chú ý vào chỗ khác.

Mỹ nữ phát hiện mình lỡ miệng, xấu hổ cười, “Ta cũng nghe nói việc ngươi lấy một địch bốn trước khu an toàn, đánh bại tiểu đội Liệp Ưng…”

“Chỉ là ngươi vẫn không nói ra tên của mình, ta còn tưởng ngươi không muốn cho người ta biết, cho nên vẫn gọi ngươi là soái ca, vừa rồi quá sốt ruột lỡ gọi ra tên của ngươi.”

Giang Khải nghe xong mỉm cười, “Thật ra ta cũng không quan tâm, dù sao đều biết đến ta, ta giấu diếm nữa cũng vô dụng. Đúng, ngươi tên gì?”

“Ta tên Hương Ngọc.”

“Hương Dụ?”

“Ôi chao, không phải cái Hương Dụ kia, là Hương Ngọc thương hương tiếc ngọc.”

Giang Khải cái hiểu cái không nhẹ gật đầu, lúc này mới nhớ đến vấn đề vừa rồi của Hương Ngọc, “Thật xin lỗi, Hương Hương, ta không bán U linh khải giáp nữa.”

Hương Ngọc lắc đầu, sau đó mỉm cười nhìn về phía Giang Khải, “Thật ra ngươi giữ lại cũng rất tốt… Tỷ lệ xuất hiện U linh khải giáp rất thấp, hơn nữa chỉ xuất hiện trong bảo tàng của U linh nữ yêu, vận khí của ngươi khác tốt, dưới tình huống bình thường mấy năm chúng ta cũng không thu được một.”

“Ồ, đúng, ngươi bán nhiều đồ cho chúng ta như vậy, chúng ta cũng coi như bằng hữu, ta lại miễn phí cho ngươi một tin tức.”

“Cái gì?”

“Một tuần sau, Huyền Vũ công hội định đi săn Boss vương cấp, mấy ngày nay tốt nhất ngươi đừng đi ra ngoài, cẩn thận gặp được chủ lực Huyền Vũ công hội.”

Giang Khải cảm thấy ngạc nhiên nhìn về phía Hương Ngọc, nha đầu này lại còn đưa một tin tức có giá trị như thế cho mình.

Xem ra, sau này có trang bị gì cứ đến bán cho nàng!

Lần hợp tác thứ hai, giao hàng, trả tiền đều tiến hành rất thuận lợi.

Giang Khải lấy được 870100 tinh tệ, tương đương với 8700 ngàn liên minh tệ!

“Lần sau có đồ tốt nhớ đến tìm ta.” Hương Ngọc nhiệt tình nói.

“Sẽ.” Giang Khải mỉm cười, rời khỏi trạm tiếp tế.

Doanh địa tiểu đội Hỏa Thần rất gần trạm tiếp tế, Giang Khải nhanh chóng trở về doanh địa của mình.

Hồ Ngôn và Nguyễn Ngữ lập tức xông tới, sau khi bọn họ thấy thu hoạch của Giang Khải cũng không nhịn được kêu lên.

“ĐM, tính cả thời gian chúng ta vừa đi vừa về cũng chưa đến mười ngày, kết quả kiếm lời nhiều như vậy!” Hồ Ngôn ngạc nhiên nói.

Giang Khải mỉm cười, “Lần này cũng không thể bỏ qua công lao của hai người các ngươi, các ngươi nâng đồng hồ lên đi.”

Hồ Ngôn và Nguyễn Ngữ nhìn nhau, không chịu đưa tay ra.

Chương 123 - Tiểu đội Hỏa Thần tu luyện

“Khải đội, lúc trước chúng ta vào đội đã nói không chia đồ vật, ngươi chia đồ cho chúng ta cũng là coi thường chúng ta.”

Giang Khải đâu nghĩ nhiều như vậy, trực tiếp nắm lấy cổ tay Hồ Ngôn chuyển 100 ngàn tinh tệ.

“10, 10 vạn! Khải đội, ngươi coi ta là ai, ngươi đã cho ta một bản sách kỹ năng, ta còn có thể lấy của ngươi nhiều tiền như vậy sao?!”

Giang Khải hoàn toàn không phản ứng Hồ Ngôn, lại nâng cổ tay Nguyễn Ngữ lên chuyển 200 ngàn tinh tệ.

“20 vạn?! Khải đội, nói cái gì ta cũng không thể nhận!” Nguyễn Ngữ nói xong liền muốn trả lại tiền.

Giang Khải đè lại mặt đồng hồ trên tay của hai người không để bọn họ thao tác đồng hồ, mỉm cười nhìn về phía hai người, “Không có các ngươi, e rằng ta không xoát được nhà gỗ!”

“Không phải các ngươi cũng hy vọng thăm dò chức nghiệp cuối cùng sao, không có tiền sao mạnh lên?”

“Nếu các ngươi thật sự coi mình là thành viên tiểu đội Hỏa Thần, vậy nghe theo sự sắp xếp của ta đi! Yên tâm thoải mái nhận lấy phần các ngươi nên được, sau đó cùng ta chứng minh cho tất cả mọi người xem.”

Giang Khải hơi híp mắt lại, nghiêm mặt nói, “Không phải chức nghiệp chiến đấu cũng có thể trở thành cường giả!”

Có lẽ lời của Giang Khải đã thức tỉnh hai người, cuối cùng hai người không từ chối nhận nữa.

“Khải đội, không cần nói gì nữa, tiếp theo ngươi muốn làm gì, núi

đao biển lửa, chỉ cần ngươi không chê chúng ta, chúng ta chắc chắn đi theo ngươi!" Hồ Ngôn nói.

"Ta cũng có ý này!" Nguyễn Ngữ nói theo.

Nói đến kế hoạch tiếp theo, Giang Khải cũng nở nụ cười lạnh, "Ta nghe nói Huyền Vũ công hội muốn giết Boss vương cấp, ta đoán oan gia cũ của chúng ta chắc chắn sẽ không vắng mặt."

Giang Khải hơi híp mắt lại.

Đám người kia lại muốn ca ca ta không có tiền chữa bệnh, bọn chúng muốn ca ca ta chết ở bệnh viện!

Được lắm, Hoàng Đạt, trước đó bận rộn kiếm tiền không rảnh để ý đến các ngươi, hiện tại gia gia có thời gian chơi cùng các ngươi!

Giang Khải phân chia số trang bị giữ lại, Hồ Ngôn và Nguyễn Ngữ mỗi người nhận được một món Tông hùng bì giáp, một món Nộ hỏa trường khố.

Vì khắp nơi trong Thiên Chức đều là đồ vật có chủng loại giống nhau, hiệu quả không thể xếp chồng, Giang Khải đưa một cái Tinh thần giới chỉ khác cho Hồ Ngôn.

Giang Khải cũng đổi sang Ám dạ trường khố và U linh khải giáp.

Sau khi mặc trang bị, ba người đều khác với trước kia.

Trên thực tế Tông hùng bì giáp là một loại nội giáp, được chế tác từ thuộc da màu nâu hoàn chỉnh kiên cố, ở bộ phận khớp nối dùng một loại chất liệu sợi mềm mại mật độ cao nào đó, lúc người mặc làm ra đủ loại hành động sẽ không bị ảnh hưởng.

Khỏi phải nói đến thuộc tính tăng thêm của bì giáp, lại cung cấp 7 điểm phòng ngự rất cao, trừ khi gặp được lợi khí có lực đâm xuyên cường đại, nếu không rất khó đánh xuyên.

Nộ hỏa trường khố thì cung cấp thuộc tính tăng thêm không tệ, nhất là thêm nhanh nhẹn lên đến 14 điểm, khiến bản thân nhẹ nhàng, cộng thêm còn cung cấp năng lực phòng cháy ngoài định mức, tính ra giá cả rất cao.

“Trước đó trang bị trong công hội đều chỉ cho thuê, hiện tại chúng ta cũng có trang bị!” Nguyễn Ngữ kích động nói.

“Đúng vậy, trước kia có tiền đều phải giao nộp cho công hội, ai nỡ mua trang bị.” Hồ Ngôn cũng có đặc biệt yêu thích trang bị mới của mình.

Không lâu sau, Giang Khải cũng đổi sang trang bị mới.

Vừa thấy trang bị của Giang Khải, Hồ Ngôn và Nguyễn Ngữ đều hơi ngạc nhiên.

“Khải đội, U linh khải giáp của ngươi thật mỏng.” Hồ Ngôn nhíu mày nói, “Cảm giác không giống chiến giáp, càng giống quần áo thường ngày thoải mái.”

U linh khải giáp của Giang Khải có cái tên rất bá khí, có cảm giác của loại ngoại giáp, nhưng trên thực tế nó càng giống một chiếc áo tay dài màu đen bằng chất liệu tơ lụa…

Lại phối với chiếc Ám dạ trường khố màu đen kia, đúng là không giống mặc một bộ hộ giáp.

Nguyễn Ngữ cau mày, “Cái áo này cũng không ngăn cả được cái gì.”

Giang Khải nhún vai, “U linh khải giáp vốn không có phòng ngự, vậy cũng tốt, ít nhất nhẹ nhàng.”

“Đúng rồi, Nguyễn Ngữ, trước kia ngươi từng làm việc ở cửa hàng chế tạo, ta muốn khảm nạm hai khối Cường từ thạch này vào bao tay, trong thành chính có cửa hàng nào tốt?”

Hồ Ngôn lập tức đáp, “Về thành cái gì, Khải đội, cứ giao đồ cho Nguyễn Ngữ, hắn giải quyết giúp ngươi. Tay nghề của hắn chắc chắn là đỉnh phong!”

Giang Khải trợn to mắt nhìn về phía Nguyễn Ngữ, “Ngươi biết? Ngươi, ngươi có công cụ sao?”

Nguyễn Ngữ mỉm cười ngây ngốc, “Ở thành chính nhiều năm như vậy, ta cũng biết chút gì đó, ta mang tất cả công cụ theo người, có

đôi khi ta cũng nhận việc riêng ở khu an toàn."

"Khải đội, ngươi đưa găng tay, Cường từ thạch còn có vũ khí cần trói chặt cho ta, ta cần… Ừ… Nửa giờ."

Giang Khải hơi ngạc nhiên nhìn về phía Nguyễn Ngữ, nghiệp vụ của tên này rất rộng… Chỉ khảm nạm một cái Cường từ thạch cũng cần lâu như vậy? Đoán chừng nghiệp vụ của tên này cũng chỉ bình thường, chưa chắc rất thông thạo.

Chương 124 - Tiểu đội Hỏa Thần tu luyện (2)

Nhưng Giang Khải suy nghĩ khảm nạm một chút cũng không phải việc khó, giao cho người của mình còn tiết kiệm một khoản phí chế tác.

Hắn lấy bao tay Tung hỏa phạm, hai khối Cường từ thạch và Cửu kiếp truy mệnh cho Nguyễn Ngữ, sau khi Nguyễn Ngữ nhận lấy liền chui vào trong lều vải.

Không lâu sau trong lều vải vang lên một tràng tiếng đinh đinh đang đang.

Bên Nguyễn Ngữ còn cần thời gian không ngắn, Giang Khải liền bảo Hồ Ngôn nắm bắt thời gian lĩnh ngộ kỹ năng, lần này tên kia không nói gì nữa, không kịp chờ đợi tiến vào lều của mình lĩnh ngộ kỹ năng mới.

Giang Khải ngồi trong doanh địa, mở ra đồng hồ của mình.

Giang Lan đang tiếp nhận điều trị ở bệnh viện quân khu, bệnh viện quân khu có một điểm cực tốt là bọn họ có thể trực tiếp nhận tinh tệ, đã giảm bớt rắc rối phải cần Giang Khải logout đổi liên minh tệ.

Sau khi nhập viện, Giang Lan thành lập một tài khoản chữa bệnh chuyên dụng ở bệnh viện quân khu, lúc này Giang Khải có thể thông qua đồng hồ trực tiếp kiểm tra số dư bên trên.

Giang Khải chú ý đến, trong tài khoản của đại ca từng chuyển vào một lần 200 ngàn, một lần 100 ngàn liên minh tệ.

Bây giờ trên tài khoản chuyên dụng còn thừa lại 19000 liên minh tệ!

“Trước khi ta đăng nhập Thiên Chức đã chuyển cho đại ca 200 ngàn, chuyển cho Anh Tử 100 ngàn, xem ra Anh Tử cũng chuyển

tiền vào đây.”

“Kết quả hiện tại chỉ còn lại chưa đến hai vạn… Xem ra bọn họ đã bắt đầu tiến hành một số trị liệu sơ bộ.”

Giang Khải lập tức chuyển 300 ngàn tinh tệ vào trong tài khoản này, tài khoản chữa bệnh chuyên dụng của Giang Lan thay đổi thành “300 ngàn tinh tệ, 19422 liên minh tệ”.

Có số tiền kia, đại ca không chỉ thuận lợi tiến hành phẫu thuật, số tiền để hắn ta khôi phục sau đó và chi phí sinh hoạt của Anh Tử đều dư xài.

Chuyển khoản xong, tảng đá lớn trong lòng Giang Khải cũng đã rơi xuống.

Dự tính ban đầu khiến hắn vào Thiên Chức là muốn chữa bệnh cho ca ca, hiện tại đã gom đủ tiền.

“Đại ca, sớm khỏe lại đi, chờ ta lại kiếm tiền, sau này chúng ta sẽ mua một căn nhà lớn.”

“Nhà chúng ta sẽ càng ngày càng tốt!”

Tiếng đinh đinh đang đang trong lều vải của Nguyễn Ngữ đã biến mất, Giang Khải đi vào lều vải của hắn ta xem thử, phát hiện Nguyễn Ngữ đang đầu đầy mồ hôi dùng công cụ không biết tên phá giải găng tay của mình… Hai khối Cường từ thạch được mài thành hai miếng sắt hình chữ nhật trơn bóng, đặt trong cái thùng đặc thù.

Xem ra tiếp theo là việc cần sự tỉ mỉ, Giang Khải không làm phiền Nguyễn Ngữ, thành thật chờ đợi ở bên ngoài.

Sau tròn một giờ, Nguyễn Ngữ mới mang theo bao tay Tung hỏa phạm và Cửu kiếp truy mệnh đi ra ngoài.

“Sao thế?” Giang Khải vội vã hỏi.

Nguyễn Ngữ thành thật gãi đầu, “Khải đội, tình huống của ngươi khá đặc thù, vì ngươi dùng phi tiêu nên lúc bắn ra nhất định phải ẩn đi từ tính, nếu không sẽ ảnh hưởng đến công kích của ngươi.”

Giang Khải nghe xong gật đầu, ngay từ đầu hắn cũng không để ý đến vấn đề này.

Nguyễn Ngữ giao đồ vật trong tay cho Giang Khải, vừa giải thích.

“Ta thiết kế đơn giản một chút, thứ nhất là ta cắt Cường từ thạch thành chín khối nhỏ, mỗi một khối Cường từ thạch trói chặt một thanh phi tiêu độc lập.”

“Ta chia chín khối Cường từ thạch khảm vào vị trí ngón tay khác biệt trên hai chiếc bao tay, tay trái bốn khối, tay phải năm khối, đội trưởng ngươi nhất định phải nhớ rõ vị trí của mỗi một khối và phi tiêu tương ứng.”

“A?” Giang Khải hơi ngạc nhiên, hắn không ngờ Nguyễn Ngữ làm tỉ mỉ như thế!

Nói cách khác, lúc Giang Khải thu phi tiêu về đã không phải một mạch hút tất cả phi tiêu về, mà là từng cái tương ứng, hắn cần hút thanh nào về cứ sử dụng Cường từ thạch tương ứng là được!

“Điểm thứ hai, ta cho thêm một tầng bình chướng kháng từ vào trong bao tay, dưới tình huống bình thường Cường từ thạch không phát huy hiệu quả, vậy sẽ không ảnh hưởng đến việc ngươi bắn ra phi tiêu, chỉ có lúc ngươi sử dụng ngón tay tương ứng nhanh chóng liên tục làm động tác triệu hồi hai lần, cộng thêm phi tiêu tương ứng không ở trong tay thì bình chướng mới mất hiệu lực, Cường từ thạch có thể phát huy hiệu quả hút phi tiêu về. Sau khi phi tiêu trở về sẽ phát động hiệu quả phán định, từ tính biến mất, ngươi có thể sử dụng phi tiêu một lần nữa.”

Giang Khải cũng thấy ngạc nhiên, tay nghề của Nguyễn Ngữ mạnh như vậy? Chỉ là hai thiết kế này đã có độ khó cực lớn.

Nhưng cũng may hắn nghe hiểu kết quả cuối cùng.

Muốn thu hồi phi tiêu ngoắc ngón tay tương ứng hai lần là được.

“Khải đội, hai khối Cường từ thạch này có từ tính rất mạnh, ta đề nghị ngươi vẫn nên luyện tập nhiều, nếu không có thể sẽ không quen.”

Giang Khải gật đầu, “Đúng là phải luyện tập, đầu tiên chờ lão Hồ chút đã, chờ hắn lĩnh ngỗ xong kỹ năng mới, chúng ta đi ra bên ngoài khu an toàn thử một chút.”

…

Buổi chiều, sau khi tiểu đội Hỏa Thần chuẩn bị tiếp tế một chút liền rời khỏi khu an toàn.

Ở một khu vực trống trải, Giang Khải bắn một thanh phi tiêu vào cây cối trước mặt.

Chương 125 - Tiểu đội Hỏa Thần tu luyện (3)

Sau khi phi tiêu đâm xuyên qua thân cây, biến mất trong bụi cỏ.

Giang Khải đứng tại chỗ nhanh chóng ngoắc ngón trỏ tay phải.

Trong chốc lát, một bóng đen bắn ra từ trong bụi cỏ, tốc độ quá nhanh vượt ra khỏi sự đoán trước của Giang Khải.

Không nói khoa trương, tốc độ phi tiêu bay về còn nhanh hơn tốc độ bắn ra gấp bội, điều này cũng có nghĩa lúc phi tiêu bay về sẽ mang theo lực lượng càng mạnh hơn lúc Giang Khải bắn ra.

Cũng may Giang Khải có Quỷ nhãn, hơn nữa đã sớm chuẩn bị mới đỡ được thanh phi tiêu này.

“Lực lượng thật mạnh!” Giang Khải cảm nhận được lúc phi tiêu bay trở về, trên tay truyền đến lực lượng cực lớn, “Đúng là Cường từ thạch cấp bảo thạch đặc cấp, từ lực quá mạnh!”

“Nhưng từ lực mạnh cũng có thể khiến phi tiêu càng nhanh chóng quay về trong tay, ở trong thực chiến sẽ rất lợi hại!”

“Hơn nữa, trong quá trình phi tiêu bay trở về, nếu gặp phải dã thú cũng có được lực công kích rất mạnh!”

Giang Khải hơi híp mắt lại.

Phát hiện này như mở ra cách công kích mới cho hắn!

Tuy nói lúc hút phi tiêu về không thể kế thừa hiệu quả Siêu cấp bạo kích của hắn, nhưng nếu Truy mệnh ở trong trạng thái thêm lửa, tổn thương hỏa diễm kế thừa hiệu quả Siêu cấp bạo kích của mình!

Lợi dụng lực hút của Cường từ thạch, hắn dùng phi tiêu một lần có thể hình thành hiệu quả công kích hai đoạn!

Công kích đoạn thứ hai càng thêm bí ẩn, càng thêm khó mà đoán được!

Giang Khải càng nghĩ càng hưng phấn, một viên Cường từ thạch không đáng chú ý lại có sự tăng cường thật lớn cho mình!

“Muốn nắm giữ thủ đoạn tấn công như thế, còn phải không ngừng luyện tập mới được!”

Giang Khải lại đánh ra phi tiêu, thu hồi, đánh ra, thu hồi… Động tác của hắn càng ngày càng thành thạo, ném mạnh thu về một mạch mà thành, động tác thu hồi càng ngày càng bí ẩn.

Trong lúc không ngừng luyện tập, chín chuôi Cửu kiếp truy mệnh xuyên tới xuyên lui trong tay Giang Khải, khiến người ta không phân rõ hắn có mấy cái phi tiêu!

Trong lúc lặp đi lặp lại luyện tập, Giang Khải cũng lục lọi ra nhiều loại thủ đoạn công kích.

Ví dụ như một thanh phi tiêu công kích hai đoạn, ví dụ như nhiều thanh phi tiêu tiền giáp hậu kích, biến hóa nhiều lần, ngay cả Giang Khải cũng hơi ngạc nhiên.

Ngay lcú Giang Khải đắm chìm trong việc luyện tập, đột nhiên bên cạnh truyền đến một tiếng sấm rền.

“Ầm ầm ầm!” Giang Khải và Nguyễn Ngữ ngạc nhiên quay đầu, đột nhiên thấy trên sườn núi bên kia Hồ Ngôn tóc tai bù xù, cả người quần áo tung bay.

“Mưa đến!” Hồ Ngôn giận quát một tiếng, lại vang lên một tiếng sấm rền.

Ngay sau đó, trên đỉnh đầu bọn họ thật sự có một cơn mưa to!

Cơn mưa to rơi xuống trên người Giang Khải và Nguyễn Ngữ, hai người hồn nhiên không để ý đến việc biến thành ướt sũng, đều trợn to mắt nhìn về phía Hồ Ngôn.

“Lão Hồ lĩnh ngộ!” Nguyễn Ngữ vui mừng nói, “Nước của hắn rất đủ!”

Giang Khải thì cố ý tính toán phạm vi và thời gian đổ mưa.

Hồ Ngôn có thể tạo thành cơn mưa có đường kính hai trăm mét, khoảng 30 phút.

Chờ sau khi cơn mưa kết thúc, mặt đất ở khu vực này đã biến thành một vũng bùn, một vài khu vực trũng còn tạo thành một số hố nước nhỏ.

Có thể thấy cơn mưa của Hồ Ngôn không có diện tích lớn, nhưng cuối cùng lượng mưa lại rất khả quan.

Buổi tối đội ngũ chuyển đến một khu vực khô ráo nghỉ ngơi, ba người ướt sũng ngồi trước đống lửa sưởi ấm.

Giang Khải nhìn thoáng qua Hồ Ngôn, không biết vì sao tên này lại trở nên trầm mặc ít nói, Giang Khải hơi hăng hái hỏi, “Lão Hồ, Kỳ vũ có cảm giác gì?”

Hồ Ngôn suy nghĩ một chút, yếu ớt nói, “Trong sự triệu hoán của ta, ta thấy mây đen lao đến đỉnh đầu, nghe thấy Lôi thần trên đỉnh đầu cắt qua bầu trời theo sự triệu hoán của ta, cảm nhận được nước mưa cọ rửa khắp nơi…”

Hồ Ngôn nhìn về phía hai đồng bạn, trong mắt có một loại thần thái, “Ta cảm thấy… Cảm giác hô gió gọi mưa!”

Có lẽ cảm giác lời nói của mình quá mơ hồ, Hồ Ngôn nhanh chóng cúi đầu xuống, thần thái trong mắt cũng biến mất, hắn ta lắc đầu mỉa mai, “Hắc hắc, ta cũng biết rõ thật ra kỹ năng này không có tác dụng thực chiến, chỉ là thời điểm đó cảm thấy rất kỳ diệu mà thôi.”

Giang Khải không ngờ Hồ Ngôn lại than thở như vậy, hắn ta khiến Giang Khải thu lại tâm trạng đùa giỡn.

Kỹ năng Kỳ vũ này khiến Hồ Ngôn có một loại cảm giác đặc thù, chỉ là trong lời nói của hắn ta vẫn để lộ ra sự mất tự tin.

“Ai nói mưa to vô dụng với thực chiến!” Giang Khải đột nhiên nói.

“Ta thấy có người lợi dụng dòng sông ẩn nấp đến gần con mồi, lợi

dụng dòng sông chạy thoát, từng thấy một thầy thuốc lợi dụng trọng lực rơi xuống từ chỗ cao, hợp lực với đồng bạn áp chế dã thú mạnh hơn bọn họ rất nhiều, có người lợi dụng bụi cỏ mai phục, một phát đánh giết mục tiêu!"

"Bọn họ dựa vào đồ vật, ngay cả kỹ năng cũng không bằng."

"Lão Hồ, đừng coi thường bất kỳ một chức nghiệp nào, đừng coi thường bất kỳ một kỹ năng nào, cũng không cần sợ người ta mỉa mai trải nghiệm của ngươi, ngươi lĩnh ngộ càng nhiều, tương lai sẽ có cơ hội sử dụng càng lớn hơn!"

Chương 126 - Vĩnh Đống hồ

Hồ Ngôn như có điều suy nghĩ gật đầu, trong miệng lặp lại câu nói của Giang Khải, “Đừng coi thường bất kỳ chức nghiệp nào, đừng coi thường bất kỳ kỹ năng gì…”

“Khải đội, ngươi nói chúng ta sẽ đi tìm tiểu đội Huyền Vũ…” Hồ Ngôn đột nhiên nhìn về phía Giang Khải như có chuyện muốn nói.

Giang Khải mỉm cười, dùng gậy gỗ cời củi lửa trong đống lửa, “Muốn tiếp tục lĩnh ngộ? Xem ra ngươi vẫn rất thích loại cảm giác này. Đừng vội, mấy ngày nay ngươi cứ yên tâm lĩnh ngộ Kỳ vũ đi, ta tiếp tục luyện tập phi tiêu của ta, Nguyễn Ngữ ngươi nấu cơm.”

“Được.” Nguyễn Ngữ đồng ý.

Bên này tiểu đội Hỏa Thần tiến vào tập huấn, cùng lúc đó ở Quốc Vương cốc hướng đông nam, rất nhiều đội ngũ đang xuất phát đến một hồ nước hàn băng cực lớn.

Năm ngày sau!

Tọa độ bản đồ, Vĩnh Đống hồ Quốc Vương cốc!

Cảm giác đầu tiên của người đến nơi này chính là trên cả mặt hồ có cơn gió lạnh thấu xương, nhiệt độ cực thấp!

Nhiệt độ nơi này thấp đến mức có thể hắt nước thành băng, trên mặt rất nhiều người bao trùm băng sương, đó là sản phẩm sau khi hà hơi nhanh chóng ngưng kết.

Thỉnh thoảng có đội ngũ thấy Song giác ngư nhân đột nhiên xông ra khỏi tầng băng, tiến vào trận chiến.

Nhưng thời tiết ác liệt, dã thú cường đại vẫn không có cách nào ngăn cản số lượng lớn đội ngũ tập kết ở nơi này.

Lúc này Lý Bưu đang dẫn theo tiểu đội Mãnh Hổ vượt qua hồ băng.

Trước mặt gió bão xen lẫn nước đá, tầm nhìn chỉ có mấy chục mét nhưng bọn họ biết, ngày mai trên "Vĩnh Đống đảo" khoảng hai cây số sẽ bộc phát ra một trận đại chiến.

Một trong mười công hội lớn của Hoa Hạ, Huyền Vũ công hội lần thứ ba đi săn Boss vương cấp ở nơi đó, Băng phong ngư nhân lĩnh chủ!

"Đội trưởng, rốt cuộc thực lực của Ngư nhân lĩnh chủ như thế nào?" Viên Trụ tò mò hỏi.

Lý Bưu mỉm cười, "Ngươi nhìn là biết. Vận khí của hai ngươi các ngươi không tệ, người mới bình thường cũng không dám đến, lần này chúng ta ở gần, ta liền dẫn các ngươi đi xem một chút, cũng coi như mở mang chút kiến thức."

"Dù sao quân đội chúng ta cũng có hành động săn giết Boss vương cấp, thậm chí Boss bản đồ và… Thủ vệ chi chủ kinh khủng nhất!"

Trần Nguyệt Linh khẽ cười một tiếng, "Lý đội, Trụ Tử và Noãn Noãn còn cách thực lực chiến Boss xa lắm, có thể tham gia chiến Boss vương cấp ít nhất phải max cấp chức nghiệp nhị giai!"

Noãn Noãn nhíu mày nói, "Chức nghiệp nhị giai là có thể tham gia sao?"

Hoa Tử Nhan mỉm cười kéo cánh tay Noãn Noãn, "Nha đầu ngốc, tác dụng của chức nghiệp nhị giai ở trong chiến Boss là đối phó thủ hạ bên cạnh Boss."

"Cũng ví dụ như lần này Huyền Vũ muốn săn giết Băng phong ngư nhân lĩnh chủ, xung quanh vương tọa của nó có tám con Boss cấp thống lĩnh, năm mươi con cấp chiến tướng, cấp tinh anh càng là nhiều vô số kể."

"Lại nói những tiểu quái bình thường lại càng nhiều hơn, mấy đội ngũ bên kia cũng phải phối hợp với Huyền Vũ công hội, đảm bảo lúc đi săn số lượng tiểu quái trên Vĩnh Đống đảo không thể quá nhiều. Cho nên, chúng ta đã đến quan sát cũng sẽ giúp đỡ."

Viên Trụ hừ lạnh một tiếng, "Chúng ta còn phải giúp Huyền Vũ công hội? Ta không có thiện cảm với bọn họ."

Lý Bưu nghiêm mặt nói, “Có thiện cảm hay không cũng phải giúp đỡ, đây là quy củ của Hoa Hạ chúng ta, vì điều này liên quan đến hạng mục khai thác Quỷ Tinh.”

“Ở trước mặt đại nghĩa, cái gì nhẹ cái gì nặng, chúng ta phải hiểu rõ.”

Viên Trụ cúi đầu nói thầm, “Ta cũng hiểu lời nói của đội trưởng, ta có thể đến giúp đỡ, nhưng điều này không trở ngại việc ta tiếp tục chán ghét Huyền Vũ.”

“Ơ!” Trần Nguyệt Linh hơi ngạc nhiên nhìn về phía Viên Trụ, “Vì bạn thân của ngươi, cuối cùng ngươi cũng có khí phách một lần.”

“Cũng không chỉ vì Giang Khải, ta biết người Hoàng gia là loại người gì.” Viên Trụ không phục nói.

Lý Bưu lại không tiếp tục dạy dỗ Viên Trụ, chỉ hừ lạnh một tiếng, “Lúc đánh U linh nữ yêu mà ngươi cũng có sức mạnh như hiện tại, cũng không đến mức lần nào cũng bị hoảng sợ ngất đi.”

“Gặp được tinh anh còn chưa tính, có công kích Bể mật thật sự rất nguy hiểm, gặp được nữ nhân bình thường đã ngất, ngươi nói xem ngươi có dáng người như vậy, kêu lên lại như nữ nhân.” Trần Nguyệt Linh chém một đao, “Không đi hát âm nữa cao thật sự đáng tiếc.”

Bị người ta chỉ ra khuyết điểm, Viên Trụ lập tức không còn sức mạnh.

“Trần ca, ngươi đừng nói nữa được không…”

Trên mặt Lý Bưu vụng trộm xuất hiện nụ cười.

Ở chung hơn một tháng, nghĩ đến dáng vẻ lúc Viên Trụ hoảng sợ ngất đi, hắn ta cũng không nhịn được cười trộm.

“Được được, không nói nữa, to gan hay nhát gan cũng không phải việc mà Trụ Tử có thể khống chế, sau này thấy nhiều sẽ tốt hơn.” Lý Bưu lên tiếng nói, sau đó đổi đề tài, “Hiện tại Huyền Vũ còn chưa chính thức phát động công kích, gần đó lại có nhiều đội ngũ, đánh giết Ngư nhân bình thường không phải việc khó, hiện tại vẫn

khá an toàn, chúng ta tìm một vị trí nghỉ ngơi trước."

Chương 127 - Đêm trước khi đi săn

“Chúng ta đi ra ngoài hơn một tháng, tiếp tế không quá đầy đủ, trước khi chính thức khai chiến có thể tiết kiệm thì tiết kiệm, lần này dẫn các ngươi trải qua lần săn giết Boss vương cấp này sẽ về khu an toàn.” Lý Bưu nói, tiếp tục dẫn đội tiến lên.

Thực lực của tiểu đội Mãnh Hổ không tệ, một tháng qua Lý Bưu, Trần Nguyệt Linh, Hoa Tử Nhan chủ yếu phụ trách chiến đấu, Viên Trụ và Noãn Noãn bổ đao hoàn thành đánh giết để tăng đẳng cấp.

Ba người chức nghiệp nhị giai cấp bậc cao dẫn đội, lại săn giết một số dã thú yếu kém, tiêu hao không lớn nên chống đỡ hơn một tháng.

Đẳng cấp của Viên Trụ và Noãn Noãn đều đạt đến cấp 9.

Không lâu sau, mưa đá gió bão trước mặt đột nhiên yếu xuống.

Ngay phía trước tiểu đội Mãnh Hổ khoảng hai ba trăm thước xuất hiện một hòn đảo cực lớn.

Viên Trụ và Noãn Noãn không khỏi mở to hai mắt nhìn.

Điều khiến bọn họ khiếp sợ không phải hòn đảo kia, mà là bên ngoài hòn đảo có mấy vạn đội ngũ Huyền Vũ công hội đang trú đóng ở đây!

Bọn họ đã bao vây Vĩnh Đống đảo!

“Trời ạ, nhiều đội ngũ như vậy!” Viên Trụ không khỏi dừng bước, trong lòng hoảng sợ, “Đây chính là thực lực của Huyền Vũ công hội?”

“Không phải!” Lý Bưu từ tốn nói, “Đây chỉ là lực lượng chủ lực của Huyền Vũ công hội ở phân bộ khu 18, chắc là có một vạn sáu ngàn đến một vạn tám ngàn chia thành đội mười người, toàn bộ là

chức nghiệp chiến đấu hoặc là phụ trợ chiến đấu nhị giai max cấp trở lên.”

Viên Trụ lại trợn to mắt.

Đội hình như vậy gần 200 ngàn tinh anh cường giả, vậy mà hai lần trước bọn họ đi săn đều thất bại?!

Rốt cuộc Băng phong ngư nhân lĩnh chủ kia là sự tồn tại gì.

…

Trên mặt Vĩnh Đống hồ, một tiểu đội ba người đang đi ngược gió.

“Khải đội, có lạnh không, ta ôm ngươi sẽ tốt hơn chút.” Nguyễn Ngữ nói.

Chỉ một năng lực kháng lạnh, U linh khải giáp, Ám dạ trường khố của Giang Khải đều là loại coi trọng nhanh nhẹn, hiển nhiên hiệu quả không được tốt lắm, dù hắn quấn Ám dạ phi phong thì hắn cũng là người lạnh nhất.

Giang Khải dùng ánh mắt vô cùng ghét bỏ liếc nhìn Nguyễn Ngữ một cái, vừa nghĩ đến hành động của Nguyễn Ngữ với U linh nữ yêu, Giang Khải lại càng lạnh hơn.

“Không, không cần… Ta không lạnh, cạch cạch cạch cạch…” Giang Khải cóng đến mức răng đánh vào nhau.

Mẹ nó, sớm biết vậy đã giữ lại món Tuyết hồ ngoại giáp cực dày kia!

“Khải đội, ta lại nghiện rượu…” Nguyễn Ngữ ấp úng nói.

“Uống đi.” Giang Khải khinh thường nói.

Gần đó có rất nhiều đội ngũ, lúc bọn họ thấy ba người đều không nhịn được bàn tán.

“Đội ngũ ba người?”

“Người kia hình như là Thầy phong thủy Hồ bán tiên ở khu an

toàn! Hít… Chính là hắn, ta nhớ ra hắn! Còn có một người hình như là Tửu quỷ?!"

"Tửu quỷ? ĐM, đúng vậy, một Thầy bói, một Tửu quỷ, còn có một người không có trang bị ra dáng, ba người bọn họ đến nơi này… Là đến tìm cái chết?"

"Tùy tiện xuất hiện một ngư nhân cũng có thể ăn bọn họ!"

Một đội ngũ ba người vốn vô cùng hiếm thấy, đội nghĩ bình thường ít nhất cũng phải năm người, huống chi tiểu đội kia còn bao gồm một Thầy bói, một Tửu quỷ!

Ngay lúc tiểu đội Hỏa Thần chật vật tiến lên trong cơn gió mạnh, đột nhiên mặt băng dưới chân bọn họ xuất hiện một vài khe nứt.

Một lát sau, mặt băng đột nhiên nổ tung, xuyên qua tầng băng thật dày, một bóng người màu xanh lục thoát ra từ dưới tầng băng!

Bóng dáng phá vỡ tầng băng, nhảy lên thật cao, vững vàng rơi xuống trước mặt ba người Giang Khải.

"Là Song giác ngư nhân!" Hồ Ngôn kêu lên một tiếng.

Đây là một ngư nhân to lớn mọc ra bốn chi, hình thể khoảng 2.5m, cả người bao trùm lân phiến, vây cá màu đỏ kéo dài theo chiều dài cột sống sau lưng, trên đỉnh đầu xuất hiện hai cái râu dài giống như cá lồng đèn, miệng há to lộ ra hàm răng sắc bén như cá Piranha.

Tay của ngư nhân kia cầm một thanh xiên cá trong suốt dài hơn hai mét, đang ngước đôi mắt màu đỏ nhìn chằm chằm con mồi trước mắt.

Bên cạnh có hai ba đội ngũ phát hiện tình huống bên này, lập tức dừng lại.

"Để bọn họ tiêu hao chút thể lực của ngư nhân, chúng ta nhân cơ hội đánh giết Ngư nhân!"

"Ngươi cũng quá coi trọng bọn họ, ta đoán không sai, trong vòng mười giây Ngư nhân sẽ giết chết toàn bộ ba người kia."

Hình thể ngư nhân không to lớn bằng hắc viên, nhưng không có ai nghi ngờ sự nguy hiểm của con Song giác ngư nhân này vượt xa hắc viên, vượt xa Thiết giáp tích long!

Nhưng cũng vì ngư nhân có được thuộc tính nhanh nhẹn cực mạnh, quan trọng nhất là…

Mọi người đánh giết dã thú dựa vào trang bị xuất sắc, ngư nhân cũng có được "trang bị" khá hoàn chỉnh!

Trong tay ngư nhân này cầm một cây xiên cá hàn băng trong suốt sáng long lanh, loại băng xiên này có độ cứng cực cao, có lực đâm xuyên cực mạnh! Lân phiến trên người nó không chỉ có hiệu quả phòng ngự cực mạnh, hơn nữa bên ngoài còn bao trùm miếng băng mỏng cực kỳ bóng loáng, nếu góc độ công kích có chút sai lầm sẽ tùy tiện trượt ra khỏi lân phiến.

Chương 128 - Đêm trước khi đi săn (2)

Có vũ khí, có hộ giáp, ưu thế trang bị của nhân loại lại biến mất khi đối mặt với ngư nhân.

Ngư nhân căn bản không cho con mồi quá nhiều thời gian phản ứng, giơ băng xiên trong tay lên đâm tới.

Giang Khải lập tức đẩy Hồ Ngôn và Nguyễn Ngữ ra.

Nói thì chậm mà xảy ra thì nhanh, bóng dáng ngư nhân nhoáng lên một cái nhào về phía Giang Khải, băng xiên trong tay nó đã đến trước ngực Giang Khải.

Giang Khải không có cơ hội né tránh thích hợp, băng xiên lập tức đâm xuống!

“Hư hóa!”

Băng xiên đâm thủng thân thể Giang Khải, nhưng thân thể Giang Khải lại biến thành hình thái hư ảnh vào lúc này.

Đại khái ngư nhân cũng không hiểu tại sao một kích trí mạng của mình lại không có hiệu quả, đúng vào lúc này Giang Khải lùi lại một bước, thân thể của hắn cũng đồng thời ngưng thực.

Chỉ là, trong tay hắn ta đã có thêm bốn thanh phi tiêu.

Cổ tay Giang Khải rung lên, phi tiêu bắn ra, bốn thanh phi tiêu đâm thẳng vào hai gò má của ngư nhân.

Lúc đầu ngư nhân chỉ cảm thấy trên mặt đau xót nhưng còn lâu mới đạt đến trình độ trí mạng, chỉ là trong nháy mắt thanh phi tiêu thứ ba đâm trúng đột nhiên cò một luồng lực lượng vô cùng to lớn trực tiếp đánh bay cả người nó.

【 Đánh giết Song giác ngư nhân 31 năm, lấy được 310 điểm kinh nghiệm. 】

【 Thu hoạch được một phần “Xác Song giác ngư nhân. 】

Giang Khải vung tay lên, bốn thanh phi tiêu đã chui vào tầng băng lập tức quay về trong tay hắn.

Nhặt thẻ xác ngư nhân lên, Giang Khải tiếc nuối lúc đầu, “Nếu vừa rồi không lạnh như vậy… Chắc sẽ đánh với nó thêm một chút.”

Đội ngũ chờ làm ngư ông được lợi ở xung quanh lập tức thấy ngạc nhiên với tình cảnh này.

Vĩnh Đống hồ có không ít tiểu đội cao cấp, ngay cả tiểu đội cao cấp cũng phải tốn chút thời gian đánh giết ngư nhân, lại bị một tiểu tử vẻ ngoài bình miểu sát…

“Này, tên kia là yêu quái gì!”

Thật ra trước khi lên đường, Giang Khải từng đánh giá công kích của mình.

Hiện tại hắn cấp 12, lực lượng bản thể đạt đến 48 điểm, thêm sự tăng cường của trang bị, Tinh thần giới chỉ 4 điểm, Ám dạ trường khố 6 điểm, U linh khải giáp 8 điểm, tổng lực lượng đạt tới 66 điểm.

Một khi Truy mệnh xuất hiện bạo kích một lần, cho dù thanh thứ nhất chỉ có thể tăng 10% hiệu quả bạo kích, bội số bạo kích có thể đạt đến 220 lần.

Thương tổn của hắn đạt đến hệ số kinh khủng 14520!

Dù hắn dùng phi tiêu, tổn thương sẽ xuất hiện suy giảm nhất định, tạm thời tính toán giảm một nửa, cuối cùng hệ số tổn thương của hắn cũng đạt đến 7260!

Cho dù người bình thường cố tình thêm vào bạo kích tổn thương, sau khi xuất hiện bạo kích có thể đạt đến gấp năm lần tổn thương đã là rất cao, muốn đạt đến hệ số tổn thương khủng bố như vậy, cần lực lượng của bản thân đạt đến 1450!

Đương nhiên, Giang Khải cũng không tự tin quá đáng.

Chức nghiệp giả cao cấp có được trang bị càng mạnh mẽ hơn, biết đâu Cửu kiếp truy mệnh cũng không thể đánh xuyên hộ giáp của đối phương, vậy tổn thương còn phải giảm đi nhiều.

Đối phương có thể bắt lấy bất kỳ một khiếm khuyết nào của Giang Khải, sẽ là một kích trí mạng!

Nhưng lấy tổn thương của Giang Khải, đối phó Song giác ngư nhân vẫn thừa sức.

Về phần Hồ Ngôn và Nguyễn Ngữ, trong khoảng thời gian bọn họ đi theo Giang Khải đã sớm thành thói quen với việc Giang Khải miểu sát con mồi.

Tiểu đội Hỏa Thần cũng mặc kệ ánh mắt của tiểu đội gần đó, tiếp tục đi đường.

Sắc trời càng ngày càng tối, ba giờ sau màn đêm hoàn toàn bao phủ xuống, cuối cùng tiểu đội Hỏa Thần đã đến vùng không gió bên ngoài Vĩnh Đống đảo.

Lúc này, xung quanh Vĩnh Đống đảo ánh lửa tràn đầy, khiến cảnh đêm trở thành đỏ rực.

“Trên cơ bản chủ lực Huyền Vũ công hội khu 18 đều ở đó, những người đến quan sát, tiểu đội hỗ trợ không thể vào đảo, phải giúp đỡ chặn đánh ngư nhân bình thường trên mặt hồ.” Hồ Ngôn giới thiệu.

“Nguyễn Ngữ ta cả đời không kém ai!” Nguyễn Ngữ căng cổ họng hô lên, thu hút ánh mắt quái dị của đội ngũ xung quanh.

Giang Khải và Hồ Ngôn đã không còn cảm thấy ngạc nhiên.

“Khải đội, ngươi định làm như thế nào?” Sau khi Hồ Ngôn xích lại gần, nhỏ giọng hỏi.

Giang Khải dùng nhánh cây cời đống củi, hắn nghiêng đầu nhìn thoáng qua Vĩnh Đống đảo, hơi híp mắt lại.

Nói thật, đây là lần đầu tiên Giang Khải thấy tình cảnh hùng vĩ như thế.

Mấy chục vạn người cùng nhau đi săn, đối với một người mới như hắn thật sự khá chấn động.

Ngoài ra, Hoa Hạ muốn tiếp tục mở rộng lãnh thổ ở Quỷ Tinh, nhất định phải săn giết Boss vương cấp thu hoạch được "Triệu hoán đầu cốt", hiện tại hắn đi làm loạn việc của Huyền Vũ công hội không chỉ là hành động không chút lý trí, hơn nữa còn sẽ trở thành mục tiêu công kích, mang tiếng xấu.

Suy nghĩ, Giang Khải nói, "Lão Hồ, ngươi nói tham gia săn bắt ít nhất cần nhị giai max cấp?"

"Đúng vậy, một khi bọn họ chính thức đánh, bên cạnh Boss vương cấp sẽ xuất hiện rất nhiều ngư nhân cường đại tinh anh trở lên, khi đó không ai bảo vệ được ai, nhìn từ tình hình chung cũng không cho phép có người cản trở, cho nên nhất định phải là người nhị giai max cấp tham gia."

Chương 129 - Duyên phận đặc biệt

Giang Khải suy nghĩ một chút, nhẹ gật đầu, “Đi săn Boss vương cấp là việc lớn, làm không tốt mười mấy vạn người của một công hội sẽ bỏ mình! Cho nên dù là những con ông cháu cha thân thế bất phàm đó cũng không thể làm trái với quy định… Lão Hồ, ngươi biết Hoàng Đạt cấp mấy không?”

“Điều này… Trừ khi ngươi thấy hắn ra tay ở dã ngoại, nếu không hắn cũng không chủ động nói cho ta biết.”

“Có phải là nhị giai max cấp không.”

“Vậy chắc là phải.” Hồ Ngôn nói rất chắc chắn, “Hoàng gia có thể coi là gia tộc lớn trong Huyền Vũ công hội, cũng là thủ lĩnh Huyền Vũ công hội khu 18, bọn họ lợi dụng tư nguyên công hội bồi dưỡng một đoạn thời gian, một hai năm là có thể đạt đến nhị giai max cấp.”

Giang Khải không có cách nào.

Nếu Hoàng Đạt ở trong đảo, mình thật sự không thể làm gì hắn ta.

Nhưng Giang Khải đột nhiên nghĩ đến một người khác.

Chính là tên muốn mở ra thời đại của mình, lúc này hắn ta chắc chắn không có khả năng đạt đến nhị giai max cấp, hơn nữa hoạt động quan trọng như vậy, là một trong những nhân vật quan trọng của Hoàng gia, hắn ta chắc chắn muốn tham gia.

“Hoàng Vĩ… Ta lại quên mất ngươi, hình như ngươi vừa vào Quỷ Tinh khoảng mười ngày đi! Chúng ta cũng có một đoạn thời gian không gặp mặt.” Nói xong, Giang Khải nở một nụ cười âm hiểm.

“Lão Hồ, ngươi nhìn Nguyễn quỷ, đảm bảo hắn ngủ đi, một mình ta đi dạo một vòng.” Nói xong, Giang Khải khoác thêm Ám dạ phi phong nhanh chóng biến mất trong màn đêm.

…

Trên Vĩnh Đống đảo, mười mấy người đang tuần tra doanh địa.

Trong đó một lão giả tóc muối tiêu đi ở trước nhất, thoạt nhìn hắn ta hơn 50 tuổi mặc một bộ nội giáp vải bố màu trắng, áo giáp màu bạc tinh xảo ở bên ngoài, trên khải giáp hơi hiện ra một tầng ánh sáng lạnh, dưới chân đi một đôi giày vải màu trắng hoa văn vàng, có chút cảm giác của lão tưởng cổ đại.

Đương nhiên, nhìn khải giáp trên người hắn ta đã biết chất liệu không tầm thường, lực phòng ngự và hiệu quả của nó hoàn toàn không thể so sánh với khải giáp bình thường.

Mặc dù người này trên năm mươi tuổi lại không hề có vẻ già nua, bước đi mạnh mẽ, dáng người thẳng tắp, đôi mắt có thần.

“Hoàng Thông, đây là lần thứ ba Huyền Vũ công hội chúng ta đi săn Ngư nhân lĩnh chủ, chuẩn bị như thế nào?”

Phía sau có một nam tử tuổi khoảng 40 bận rộn lo lắng đi theo sát lão giả.

“Nhị bá…”

Lão nhân hơi nghiêng đầu, ánh mắt không vui, “Ở trong trường hợp này gọi ta là gì?"

Hgt vội vàng nói, “Vâng, Tam trưởng lão, hai lần trước thất bại đều là vì cuối cùng Ngư nhân lĩnh chủ bị trọng thương phát động Cực hàn phong bạo.”

“Cực hàn phong bạo khiến bắp thịt người bình thường cứng đờ, tốc độ máu chảy giảm đi, năng lực hoạt động giảm mạnh, đồng thời kích hoạt Thâm hàn huyết mạch của tất cả ngư nhân, chiến lực tăng mạnh, này lên kia xuống, đội ngũ của chúng ta không ngăn được sự tấn công mạnh mẽ của những thống soái, chiến tướng, tinh anh đó, cuối cùng chiến bại!”

Tam trưởng lão khẽ gật đầu, “Bốn tháng rồi, đẳng cấp trang bị của người bên chúng ta đều có cập nhật, nhân viên cũng chỉnh tề hơn hai lần trước, cũng nên có tiến triển!”

“Nhưng vẫn không thể chủ quan, kỹ năng mấy lần trước của ngư nhân cũng cần cẩn thận đối phó, đừng để lật thuyền trong mương.”

“Chúng ta đã sắp xếp ổn thỏa, tuyệt đối không chủ quan đối địch!” Hoàng Thông đáp.

Tam trưởng lão gật đầu, ánh mắt nhìn về phương xa, yếu ớt nói, “Hiện tại Hoa Hạ có bảy cái tinh hạch dị năng, trong đó Thanh Long công hội thu hoạch được hai khối, ngoài ra Tiêu Dao công hội, Hiên Viên công hội, Trảm Ma công hội, Thiên Kiếm công hội đều có một khối giống chúng ta.”

“Nếu lấy được Ngư nhân lĩnh chủ, chúng ta có thể sánh bằng Thanh Long, Huyền Vũ chúng ta đã tốn tám tháng chuẩn bị cho trận này, lần này nhất định phải lấy được!”

Tất cả mọi người sau lưng đều nhao nhao tỏ thái độ.

Tam trưởng lão im lặng một lát, đột nhiên quay đầu nói, “Đúng rồi, Tiểu Hứa, tình huống tiểu đội chủ công thế nào?”

Một tên nam tử khác hơn ba mươi tuổi nói, “Trong chi bộ Chiến Thần điện Giang Trung, Huyền Vũ công hội chúng ta chiếm 17 chỗ ngồi, hiện tại 16 người đã rời khỏi chiến trường Thú Thần, đăng nhập vào Thiên Chức, bây giờ đang nghỉ ngơi ở phía trước. Có lẽ sáng sớm ngày mai sẽ chạy đến đầu tiên.”

“Đã có 17 tên Chiến Thần điện rồi sao?”

Hoàng Thông cướp lời, “Tam trưởng lão bận rộn phát triển công hội, đã rất lâu không về Giang Trung, ba năm qua Huyền Vũ công hội chúng ta lại có sáu người tiến vào Chiến Thần điện.”

“Không tệ!” Tam trưởng lão hài lòng gật đầu, “Người dẫn đội vẫn là Tưởng Phóng sao?”

“Vẫn là hắn, thực lực của hắn cũng có thể xếp top 5 ở phân bộ Giang Trung, nếu năm nay hắn có thể thông qua kiểm tra Chiến Thần, có khả năng được điều đến tổng bộ Chiến Thần điện.” Nam tử chầm chập đáp.

“Năm nay tiểu tử kia mới 32 tuổi đã đạt được thành tựu như thế, cuối cùng phân bộ Huyền Vũ Giang Trung chúng ta đã có một siêu cấp cường giả! Có hắn ở đây, ta cũng yên tâm hơn nhiều.”

Chương 130 - Duyên phận đặc biệt (2)

Mọi người phụ hòa, đều khen ngợi vị Tưởng Phóng này.

Tam trưởng lão thấy bên này đã chuẩn bị xong, tâm trạng thả lỏng hơn nhiều, hắn ta quay đầu nhìn một vài người đi theo, sau đó khẽ nhíu mày.

“Hoàng Thông, Hoàng Vĩ đâu, sao không thấy hắn?”

Hoàng Thông mỉm cười, lúc gặp nhị bá luôn thấy hắn ta rất hà khắc nhưng trong lòng vẫn quan tâm con cháu Hoàng gia.

“Lần trước tiểu tử kia gặp chút cản trở, vốn hơi uể oải nhưng ta hỏi hắn một vấn đề, hắn đã suy nghĩ thông suốt, bây giờ đã đi ra khỏi bóng ma, điều đáng quý hơn là lần cản trở này đã khơi dậy ý chí chiến đấu của hắn, trong khoảng thời gian này điên cuồng tăng thực lực, hiện tại hắn đang cùng đội ngũ săn giết ngư nhân bên ngoài đảo.”

“Đúng rồi, còn có một điều, vì rèn luyện kỹ xảo chiến đấu của mình, hắn chỉ dẫn theo bốn động đội khoảng nhị giai cấp 10, có thể nói là rất dụng tâm.”

Tam trưởng lão nghe xong, mỉm cười, “A? Thú vị… Ngươi hỏi vấn đề gì lại khiến Tiểu Vĩ có sự thay đổi lớn như thế?”

“Ta chỉ hỏi hắn một câu, ngươi không muốn báo thù sao?” Hoàng Thông đắc ý hơi nhướn mày lên.

Trong đầu tam trưởng lão đã tưởng tượng ra cảnh tượng lúc đó, một lát sau hơi nhếch khóe môi, “Chức nghiệp và thiên phú của hài tử kia đều là đỉnh cấp, chỉ tiếc cho đến nay làm việc không bền lòng, bây giờ xem ra hắn gặp được một số cản trở vẫn có chỗ tốt cho hắn!”

“Hài tử kia rất có quyết tâm!”

“Đúng vậy.” Hoàng Thông nói.

Ngay sau đó tam trưởng lão hừ lạnh một tiếng, “Người đánh giết Hoàng Vĩ trước đó gọi là Giang Khải đi.”

“Đúng.”

Tam trưởng lão hơi híp mắt lại, “Ta tin tưởng không bao lâu, chờ đến khi bọn họ gặp mặt, Tiểu Vĩ chắc chắn rửa sạch nhục nhã!”

…

Giang Khải phát động đặc tính của bộ trang bị Ám dạ, nhanh chóng ẩn nấp vào màn đêm.

Dựa vào sáu phút ẩn thân, hắn lẻn đến gần Vĩnh Đống đảo.

Cân nhắc nơi đây cao thủ đông đảo, không loại trừ việc có người thấy được lớp ẩn thân của mình, Giang Khải cũng không áp sát quá gần, chỉ nhanh chóng dò xét xung quanh hòn đảo.

Quan sát ở khoảng cách gần, Giang Khải lại bị tình cảnh to lớn này làm cho ngạc nhiên.

Đến Quỷ Tinh lâu như vậy, Giang Khải vẫn hoạt động ở địa bàn của Cự lực hắc viên, U linh nữ yêu, gần như không thấy chức nghiệp giả nhị giai.

Cho tới bây giờ, hắn mới chính thức cảm nhận được cao thủ trong Thiên Chức còn nhiều hơn sự tưởng tượng!

“Đẳng cấp của Hoàng Vĩ không đủ, chắc sẽ ở vòng ngoài cùng doanh địa Huyền Vũ công hội, ngày mai vừa khai chiến hắn sẽ rời khỏi hòn đảo.”

Nếu ở vòng ngoài cùng thì có thể phát hiện hắn!

Nghĩ đến đây, Giang Khải kìm nén tính tình lặp đi lặp lại ẩn thân tìm kiếm tung tích Hoàng Vĩ.

Liên tục ẩn thân vài chục lần, từ đầu đến cuối Giang Khải cũng không thấy bóng dáng của Hoàng Vĩ, ngay cả hắn cũng hơi nghi

ngờ suy đoán của mình.

“Không phải ngủ trong lều vải chứ, ai, tên kia vốn là người hết ăn lại nằm, sao ta không nghĩ đến chỗ này.”

Quỷ nhãn của hắn đặc biệt nhạy cảm với vật thể di chuyển nhưng lại không cách nào nhìn xuyên thấu, tên kia thật sự ngủ ở trong lều vài, Giang Khải muốn tìm hắn trong mười mấy vạn người đúng là như mò kim đáy biển.

Nghĩ tới đây, Giang Khải nghỉ ngơi ngay tại chỗ, khôi phục tinh lực, tâm trạng hơi sa sút.

Nhưng đúng vào lúc này hắn đột nhiên nghe thấy sau lưng truyền đến một tiếng gầm thét.

“Là ngươi?!”

Giọng nói này hơi quen tai…

Giang Khải lập tức quay người, sau khi thấy biểu cảm khiếp sợ của đối phương, bản thân cũng vô cùng chấn động.

“ĐM, Hoàng Vĩ?” Giang Khải thật sự không dám tin vào hai mắt của mình.

Huyền Vũ công hội có mười mấy vạn người, có khả năng xung quanh cũng có mười mấy vạn người, nhưng ở trong băng tuyết ngập trời, người đi lại tấp nập này, hai người bọn họ lại gặp nhau!

Đây là loại tỷ lệ gì, loại duyên phận gì!

Lúc này đôi mắt Hoàng Vĩ trợn to như chuông đồng, trong mắt như muốn bắn ra lửa.

“Bao vây hắn cho ta!”

Bốn người sau lưng hắn ta lập tức bao vây Giang Khải, năm người vây Giang Khải vào giữa.

Giang Khải vô cùng ngạc nhiên nhìn Hoàng Vĩ, “Ngươi không ở trên đảo, chạy đến nơi đây làm gì?”

Hoàng Vĩ thấy Giang Khải đã là cá trong chậu, nhếch miệng lên phát ra một tiếng hừ lạnh khinh miệt, “Giang Khải ơi Giang Khải, ngươi không ngờ đến đi, hừ hừ, tất cả đều nhờ ngươi ban tặng!”

“Từ lần trước ngươi sử dụng thủ đoạn hèn hạ đánh lén ta, đánh giết ta trước mặt mọi người, ta đã thề sẽ trả lại gấp trăm lần sự sỉ nhục ngày đó!”

“Vì thế ta điên cuồng tu luyện, tăng cường thực lực, lần này chỉ online mười ngày ngắn ngủi ta đã đạt đến cấp 10!”

“Dù là công hội săn bắt Boss vương cấp, ta cũng không quên thăng cấp một khắc nào!”

Hoàng Vĩ nhìn Giang Khải, lạnh lùng nói, “Ngươi cũng dám đến Vĩnh Đống hồ… Được, ngươi cho rằng ta ở trên đảo nên không chút kiêng dè lắc lư ở chỗ này, nhưng lại không biết Hoàng Vĩ ta càng dũng cảm hơn sau khi mất mặt, người khác nghỉ ngơi, hơn nữa đêm ta vẫn kiên trì đi săn thưng cấp.”

Chương 131 - Sát thủ khát máu

“Thật sự là trời không phụ người có lòng, có lẽ sự chăm chỉ của ta đã cảm động trời cao, để ta gặp ngươi ở nơi này!”

Giang Khải thật sự nghe đến mơ hồ.

Thật sự không ngờ con hàng này lại trở nên vô cùng chăm chỉ, hắn cũng không ngờ đã muốn thế này Hoàng Vĩ vẫn chưa ngủ, còn đang thăng cấp!

Nếu không phải hắn ta chăm chỉ tiến tới như thế, có lẽ mình thật sự không tìm được hắn ta.

“Mười ngày ngắn ngủi lên đến cấp 10, có phải cảm thấy không thể tưởng tượng nổi không?” Trong nụ cười nhạt của Hoàng Vĩ còn lộ ra vẻ tự hào.

Giang Khải nhẹ gật đầu, “Đúng là ta không ngờ ngươi thăng cấp nhanh như vậy.”

Ăn ngay nói thật, tốc độ lên cấp của Hoàng Vĩ khá khủng bố!

“Nhờ ngươi ban tặng khiến ta chân chính tiến vào trạng thái không để ý đến chuyện bên ngoài, một lòng chỉ nghĩ làm thế nào để mạnh lên! Cũng như lúc trước ta đã nói, cuối cùng Hoàng Vĩ ta sẽ có một ngày sáng tạo thời đại thuộc về ta!”

Giang Khải khẽ nhíu mày, “Không để ý đến chuyện bên ngoài… Hít, ngươi có biết việc tiểu đội Liệp Ưng các ngươi không…”

“Tiểu đội Liệp Ưng cái gì?!” Hoàng Vĩ không nhịn được nói, “Ta nói cho ngươi biết, ân oán cá nhân của chúng ta, ngươi và ta liên quan gì đến Liệp Ưng?”

Giang Khải đã hiểu con hàng này không biết!

“Khục khục… Cái đó, thật ra ta cảm thấy không để ý đến chuyện bên ngoài chưa chắc đã là chuyện tốt, có đôi khi cũng cần quan tâm thời sự một chút.” Giang Khải đề nghị.

Hoàng Vĩ gật gù đắc ý đi qua đi lại trước mặt Giang Khải, “Hừ hừ hừ, hiện tại biết sợ? Nhưng đúng là ngươi cũng cần phải cảm giác được sự e ngại, người có thiên phú hơn ngươi, người có bối cảnh hơn ngươi, còn cố gắng hơn ngươi, ngươi nói ngươi có thể không sợ sao!”

Giang Khải hơi nghẹn họng, hắn hoàn toàn không có ý này.

“Giang Khải, giữa chúng ta căn bản không cùng một cấp bậc, ngươi giậy giụa thêm nữa, ở trong mắt ta cũng chỉ là một con rệp mà thôi.” Vẻ mặt Hoàng Vĩ dần trở nên lãnh khốc, “Hôm nay ngươi đã tự chui đầu vào lưới, vậy đừng trách ta.”

Thật ra Giang Khải cũng rất buồn bực, hình như lời thoại của mình đều bị tên này nói mất, hắn cũng không biết nên nói gì.

Nghĩ nửa ngày, Giang Khải mới mở miệng nói, “Nghe nói sau khi ngươi chết tâm lý sụp đổ, ngươi thoát ra như thế nào?”

“Hừ hừ, ta biết ngươi sẽ nhắc đến việc này, dù sao đối với ngươi thì bây giờ không có việc gì khác để khoe khoang nữa.” Hoàng Vĩ cười lạnh một tiếng, “Thật xin lỗi, ta không chỉ khắc phục nỗi sợ trong lòng, còn trở nên mạnh hơn trước kia!”

“Ta muốn ngươi phải trả giá đắt vì hành vi trước đó, Thiên Chức cũng tốt, Giang Trung thành cũng được, ta đều sẽ khiến ngươi cảm giác được sự tuyệt vọng!”

Giang Khải lắc đầu, đúng là Hoàng Vĩ còn sống trong thế giới của mình.

Bọn họ căn bản không có cách nào giao lưu.

Giang Khải thở dài một hơi, nói, “Thời gian cũng không còn sớm, ngươi muốn ra tay thì nhanh chút đi, không biết nhân vật phản diện đều chết vì nói nhiều sao?”

“Nhân vật phản diện? Đây là thời đại của Hoàng Vĩ ta, ta mới là nhân vật chính, ngươi mới là nhân vật phản diện!” Trong mắt Hoàng Vĩ lộ ra sát ý, “Nhưng hiện tại ta có thể thỏa mãn yêu cầu của ngươi!”

Nói xong, Hoàng Vĩ rút ra một tấm thẻ bài, thẻ bài lập tức hóa thành một thanh trường đao hai màu vàng bạc.

“Các ngươi đừng ra tay vội, nhìn ta đánh giết tên này!” Hoàng Vĩ giận quát một tiếng, nói xong bóng dáng đã di chuyển, nhào về phía Giang Khải.

“Biết thiên phú của ta không? Đối mặt với người có thiên phú chiến đấu chân chính, ngươi chỉ có một con đường chết…”

Công kích của Hoàng Vĩ vô cùng hung mãnh, lưỡi đao mang theo ánh sáng lạnh cắt qua không khí, hung hăng chém về phía khuôn mặt Giang Khải.

Đồng đội của hắn ta thấy thế cũng không nhịn được khe khẽ bàn luận.

“Thiên phú của Hoàng Vĩ là ‘Toàn lực công kích’, trong nháy mắt công kích có thể chuyển hóa thuộc tính cả người thành lực lượng, phát huy tổn thương đến cực hạn, ngươi xem công kích của hắn đi, uy lực không thể khinh thường!”

“Đúng là Hoàng Vĩ, chỉ là thiên phú chiến đấu của hắn đã có năng lực chiến đấu vượt cấp cực mạnh, không biết hắn có thể phá vỡ ghi chép của Tưởng Phóng không…”

“Công kích của hắn lại khiến ta cảm nhận được cảm giác áp lực, mà hắn mới cấp 10!”

Công kích của Hoàng Vĩ đã đến gần, trong đầu tất cả mọi người có mặt ở đây đã bổ não ra tình cảnh máu tanh tiếp theo, Giang Khải đột nhiên ra tay!

Trong tay hắn đột nhiên bắn ra mấy cái bóng đen.

“Phi tiêu? Trong trạng thái cận chiến, hắn dùng phi tiêu? Đầu óc có bệnh sao?” Một tên Kỵ binh nhị giai lập tức nhíu mày.

Đồng bạn của hắn ta phụ họa, “Kinh nghiệm chiến đấu của tên kia quá tệ, dù phi tiêu đánh trúng Hoàng Vĩ nhưng cũng không ngăn cản được công kích mạnh mẽ của Hoàng Vĩ, thắng bại đã rõ!”

Khoảng cách của hai người rất gần, tuy phi tiêu dễ thành công nhưng phân tích của hai người kia cũng có lý lẽ nhất định.

Chương 132 - Sát thủ khát máu (2)

Công kích của phi tiêu đã yếu, hơn nữa không có bất kỳ năng lực đón đỡ gì càng thích hợp chiến đấu tầm xa, nên kéo dài khoảng cách sau đó công kích bất cứ lúc nào, thông qua việc lặp đi lặp lại công kích để đánh bại đối thủ.

Nhưng Giang Khải lại chỉ đứng ở nơi đó không có phòng ngự, không có né tránh, hắn sẽ bị Hoàng Vĩ tổn thương trong nháy mắt!

“Còn tưởng ta là ta lúc trước?! Muốn chết!” Hoàng Vĩ trợn mắt tròn xoe, giơ cánh tay trái lên đón đỡ phi tiêu, công kích tay phải không dừng lại chút nào.

Lần này Hoàng Vĩ lại biết ngăn cản? Kinh nghiệm chiến đấu của tên này phong phú hơn nhiều.

Hai cái phi tiêu trước đó đánh vào hộ giáp trên cánh tay trái của Hoàng Vĩ, lại không thể đánh xuyên hộ giáp.

Hộ giáp của tên này có phẩm cấp không thấp!

“Đi chết đi!” Hoàng Vĩ giận quát một tiếng.

Nhưng đúng lúc này thanh phi tiêu thứ ba đâm vào hộ giáp trên cánh tay của Hoàng Vĩ.

Chỉ nghe một tiếng bịch, Hoàng Vĩ khí thế hung hăng đột nhiên bị một lực lượng mạnh mẽ đập vào, chẳng những thế công lập tức tan rã, cả người trực tiếp bị đánh bay!

Thấy cảnh này, đồng đội Hoàng Vĩ đều trợn mắt há hốc mồm.

“Dùng phi tiêu trực tiếp đánh bay người? Lực lượng tên kia là bao nhiêu!”

Thân thể Hoàng Vĩ bị đánh bay ra ngoài mười mấy mét, sau đó ngã mạnh xuống mặt băng.

Giang Khải nhanh chóng chạy tới, chỉ thấy cánh tay trái của Hoàng Vĩ đã máu thịt be bét, hộ giáp cấp bậc cao của hắn ta đã bị đánh xuyên, cái phi tiêu kia trực tiếp để lại một cái lỗ máu trên khuôn mặt Hoàng Vĩ!

Hoàng Vĩ ngã ở đó, trong miệng không ngừng trào ra máu tươi, đôi mắt hoảng sợ nhìn Giang Khải.

“Sao, sao, có thể…”

“Ngươi, ngươi lại đâm mắt!”

Giang Khải đồng tình lắc đầu nhìn Hoàng Vĩ hấp hối trên mặt đất, Giang Khải nói, “Lúc trước tiểu đội Liệp Ưng còn nói muốn giết ta đến không online được, ta tặng nguyên câu nói này cho ngươi, lần sau ngươi đi ra cửa thì cầu nguyện nhiều vào, đừng đụng phải ta nữa.”

“Khụ khụ, cái đó, Hoàng Vĩ, ta tin tưởng dựa vào nghị lực hơn người của ngươi chắc chắn sẽ đi ra được!”

Ánh mắt Hoàng Vĩ càng ngày càng tàn nhẫn, hắn ta dùng hết sức lực rống lên, “Giết… Chết… Hắn!”

Nói xong đã không còn tiếng động gì nữa.

Lúc này, bốn tên đồng đội của hắn ta mới phản ứng được, sau khi nhìn nhau đồng thời nhào về phía Giang Khải.

Giang Khải quay đầu nhìn thoáng qua, hừ lạnh một tiếng, “Xem ra ngươi vẫn chưa từ bỏ ý định, vậy ta chỉ có thể tiễn đồng đội của ngươi cùng lên đường!”

Đổi lại là trước kia, trừ khi Giang Khải sử dụng Truy mệnh tôi lửa, nếu không cũng không có khả năng đồng thời đánh giết bốn tên cao thủ nhị giai.

Bây giờ bao tay Tung hỏa phạm của Giang Khải có thêm Cường từ thạch, hắn đã có năng lực liên tục tác chiến.

“Vừa hay thử thủ đoạn mới của ta một chút!” Nói xong, Giang Khải quay người, trong tay áo bắn ra bốn cái bóng đen.

Bốn thanh Truy mệnh, lần này chỉ có một cái xuất hiện bạo kích, một người lập tức mất mạng.

Người kia nằm trên mặt đất, trong đầu rối loạn, "Đây, đây là công kích gì… Thật, khủng bố…"

Nói xong đã tắt thở.

Hai tên đồng bạn của hắn ta cũng không dừng lại.

"Hắn đã dùng hết phi tiêu, giết!"

Giang Khải mỉm cười, thoáng phân biệt phương hướng phi tên bay tới một chút, dựng thẳng hai ngón tay lên nhanh chóng ngoắc ngoắc.

Hai người kia thấy động tác của Giang Khải rất giống đang khiêu khích, bọn họ càng giận không kìm được.

"Muốn chết!"

Ngón giữa tay trái và ngón giữa tay phải chia ra trói chặt phi tiêu số ba và số bảy, hai thanh phi tiêu này lập tức cảm nhận được từ lực cường đại lập tức bắn về phía hai người từ sau lưng.

Hai thanh phi tiêu đánh xuyên qua vị trí yếu kém trên phòng ngự giáp chân của đối thủ từ phía sau, đâm xuyên qua bắp đùi trở về trong tay Giang Khải.

Hai người kia hoàn toàn không ngờ phi tiêu của Giang Khải còn có thể dùng như thế, sau lưng bọn họ cũng không có mắt căn bản không có cách nào phòng ngự.

Chân của hai người bị đâm xuyên nhất trí hành động, đồng thời ngã sấp xuống.

Giang Khải hừ lạnh một tiếng, ngón tay hơi ngoắc ngoắc nhanh chóng thu hồi phi tiêu khác, cổ tay rung lên, một vài bóng đen lại bắn ra, không ngoài suy đoán trực tiếp đánh giết hai người.

Trong thời gian mấy chục giây ngắn ngủi, tiểu đội năm người của Hoàng Vĩ đã toàn quân bi diệt!

【 Đánh giết người chơi, mời lựa chọn cướp bóng số lượng kinh nghiệm, phạm vi 0 – 6400. 】

【 Đánh giết người chơi, mời lựa chọn cướp bóng số lượng kinh nghiệm, phạm vi 0 – 32800. 】

【 Đánh giết người chơi, mời lựa chọn cướp bóng số lượng kinh nghiệm, phạm vi 0 – 32800. 】

…

【 Đơn độc đánh giết người chơi cùng trận doanh số lượng đạt tới 10 người, ngài thu hoạch được trạng thái bền bỉ “Sát thủ khát máu”. 】

【 Sát thủ khát máu: Lúc đăng nhập, trạng thái này có thể bị người chơi khác trong vòng ba trăm mét dò xét được. Một khi tử vong sẽ nhận trừng phạt gấp ba, có ảnh hưởng nhất định với kết quả chuyển chức. 】

【 Sử dụng một giọt Nước mắt sám hối có thể giảm bớt ghi chép đánh giết một người. 】

Nghe thấy hệ thống nhắc nhở, Giang Khải nhíu mày, “Sát thủ khát máu? Cái quỷ gì!”

Chương 133 - Là Giang Khải!

Nơi đây cách Vĩnh Đống đảo không xa, xung quanh lại có rất nhiều đội ngũ nghỉ ngơi gần đó, tiếng đánh nhau nơi này đã hấp dẫn rất nhiều người!

Cũng may thời gian chiến đấu quá ngắn, người xung quanh còn chưa kịp chạy tới.

Giang Khải nhanh chóng hoàn thành cướp bóc kinh nghiệm, khoác thêm áo choàng nhanh chóng biến mất trong màn đêm.

Thông qua lần cướp bóc này, đẳng cấp của Giang Khải trực tiếp tăng lên cấp 17.

Nhưng Giang Khải không cảm thấy hưng phấn đến lúc nào, hắn vẫn đang suy nghĩ trạng thái bền bỉ mà mình vừa lấy được.

“Sát thủ khát máu, đăng nhập sẽ bị phát hiện, tử vong còn bị trừng phạt gấp ba…”

Trong lòng Giang Khải lặng lẽ tính toán.

Chỉ tổn thất kinh nghiệm, bình thường sau khi chết rơi kinh nghiệm gấp đôi hạn mức cướp bóc cao nhất!

Hiện tại tính cả trạng thái Sát thủ khát máu, vậy chính là gấp sáu lần hạn mức cướp bóc cao nhất.

Nếu tính cả thiên phú “Gấp bội” của mình, cũng là 12 lần!

Nếu mình là Hoàng Vĩ, hắn ta mất 12800 kinh nghiệm, nhưng mình tử vong sẽ mất 76800 điểm kinh nghiệm!

Điều này còn chưa cân nhắc đến việc chẳng may phát động một cái Siêu cấp gấp bội…

“ĐM, hiện tại ta chết một lần phải trả giá rất lớn!” Giang Khải không khỏi cảm thấy hoảng sợ.

Chỗ chết người nhất là, trạng thái này cũng không biến mất vì một lần tử vong…

“Chẳng trách không ai bằng lòng dựa vào cướp bóc kinh nghiệm để tăng đẳng cấp, trạng thái này thật sự đáng sợ!” Giang Khải than thở.

Điều đáng nhắc đến là, chỉ có đánh giết người chơi cùng trận doanh mới thu hoạch được trạng thái Sát thủ khát máu, cho nên lúc trước hắn đáng giết Người nhập cư trái phép cũng không tính.

Cũng may trạng thái Sát thủ khát máu chỉ có lúc đăng nhập mới bị phát hiện, lúc bình thường người khác cũng không biết hắn có trạng thái này.

“Không biết Nước mắt sám hối rơi ở chỗ nào… Hình như chưa từng nghe nói về đạo cụ này.”

Suy nghĩ, Giang Khải đột nhiên bình tĩnh lại.

“Tình huống vừa rồi, chỉ cần ta để lọt mất một người, bọn họ chắc chắn sẽ trở về báo tin, đến lúc đó e rằng còn thảm hại hơn là lấy được một trạng thái, cho nên nhất định phải giết chết những người kia!”

“Trạng thái Sát thủ khát máu gì đó… Dù sao đã gom đủ tiền chữa bệnh cho đại ca cũng không quá quan trọng, sau này tìm được Nước mắt sám hối chậm rãi tẩy đi là được.”

“Lại nói, trạng thái Sát thủ khát máu sẽ ảnh hưởng đến chuyển chức, không biết có ý gì…”

Giang Khải vừa suy nghĩ vừa quay về doanh địa tạm thời của tiểu đội Hỏa Thần.

“Khải đội, ngươi đã trở về?” Hồ Ngôn thấy Giang Khải vội vàng bước tới.

“Ừ, Nguyễn Ngữ đâu?”

“Ngủ rồi.”

Giang Khải tiến vào lều vải thấy Nguyễn Ngữ đang ngủ say, thở dài một hơi.

“Khải đội, ngươi đi làm gì rồi?” Hồ Ngôn lại gần hỏi.

Giang Khải mỉm cười nhìn về phía Hồ Ngôn, “Không phải ngươi là Thầy bói sao, ngươi tính toán đi?”

“Trước đó tính toán mới gọi là tính mệnh, đâu có sau đó lại tính toán.” Hồ Ngôn sờ hàm râu cá trê của mình, làm như thật nói.

Với lời giải thích của Hồ Ngôn, Giang Khải cũng không cãi lại được.

Đúng vào lúc này, Hồ Ngôn đột nhiên lại gần, đầy thần bí nói, “Khải đội, có phải ngươi đã đi giết người rồi không.”

“ĐM, sao ngươi biết!” Giang Khải ngạc nhiên nhìn về phía Hồ Ngôn, “Lúc ta đi ra ngoài ngươi đã tính qua?”

Hồ Ngôn tỏ vẻ đắc ý, “Điều này còn cần tính toán? Chúng ta đến là để gây chuyện với Huyền Vũ công hội, nhìn ngươi lén lút ra ngoài lại đắc ý trở về, đoán cũng đoán được.”

Nói xong, Hồ Ngôn lại nghiêm túc, “Khải đội, còn có hai tiếng nữa là Huyền Vũ sẽ khai chiến, lúc này ngươi đừng manh động, nếu không chúng ta không đứng vững chân trên mặt đạo nghĩa.”

Giang Khải mỉm cười, “Yên tâm, ta biết. Thật ra ta đá giết người nhưng không phải ta muốn giết hắn, là hắn tự đưa tới cửa, hên nữa tên kia không tham gia săn giết Ngư nhân lĩnh chủ.”

Lúc này Hồ Ngôn mới yên tâm gật đầu, “Khải đội, xem ra ngươi đã hoàn thành nhiệm vụ?”

Giang Khải gật đầu.

“Giết bọn họ ngay dưới mí mắt Huyền Vũ công hội, ngươi đúng là điên cuồng… Sau này làm việc kích thích như vậy phải dẫn ta theo…” Hồ Ngôn vô cùng hưng phấn nhìn về phía Giang Khải.

Giang Khải khiếp sợ nhìn về phía Hồ Ngôn, còn hàng này cũng có

một trái tim muốn chết.

“Lần sau lại bàn.” Giang Khải qua loa trả lời một câu.

Hồ Ngôn bất đắc dĩ lắc đầu, chỉ có thể đổi đề tài, “Khải đội, đã hoàn thành nhiệm vụ, bây giờ chúng ta rời đi hay là thế nào?”

Giang Khải suy nghĩ, ánh mắt của hắn nhìn về phía Vĩnh Đống đảo.

Lúc này bóng người xung quanh Vĩnh Đống đảo lắc lư, rất nhiều người đã bắt đầu thu dọn doanh địa.

Suy nghĩ, Giang Khải nói, “Trời sắp sáng, Huyền Vũ sẽ săn giết Ngư nhân lĩnh chủ, cho nên bọn họ có biết ta giết đám người kia cũng không có thời gian đi tìm ta.”

“Đã đến đây rồi, ở lại mở mang kiến thức về Boss vương cấp một chút!”

…

Vĩnh Đống đảo, Hoàng Thông đang ở trong doanh trướng xác nhận chiến thuật lần nữa.

Đúng vào lúc này, Hoàng Đạt vội vàng tiến vào trong trướng, đi đến bên cạnh Hoàng Thông, ghé vào lỗ tai hắn ta nói nhỏ mấy câu.

Chương 134 - Là Giang Khải! (2)

Nghe Hoàng Đạt báo cáo xong, Hoàng Thông giận tím mặt, đứng bật dậy, trợn to mắt nhìn về phía Hoàng Đạt, "Ngươi nói, ngươi nói Tiểu Vĩ bị giết?! Chuyện khi nào?"

Hoàng Đạt gật đầu, "Ngay mười mấy phút trước, ta đã đến hiện trường tra xét."

"Lúc ấy gần đó có mấy đội ngũ, ta hỏi thăm bọn họ tình huống lúc đó, từ sự miêu tả của bọn họ thì ta có thể kết luận người kia là..."

"Là ai!" Trong đôi mắt đỏ au của Hoàng Thông bắn ra đốm lửa, nửa gào thét nói.

"Giang Khải!" Hoàng Đạt hung hăng nói.

"Giang Khải? Ngươi chắc chắn chứ?" Hoàng Thông không thể tưởng tượng nổi nhìn về phía Hoàng Đạt.

"Bá phụ, ta chắc chắn!" Hoàng Đạt rất chắc chắn nói, "Hiện trường có rất nhiều người chứng kiến miêu tả đặc điểm vẻ ngoài của người kia, còn nói người dùng một loại ám khí, ngoại trừ Giang Khải còn có ai? Một mình hắn đánh giết cả tiểu đội Hoàng Vĩ!"

"Một mình? Đánh giết cả đội? Nói đùa cái gì vậy, bên cạnh Hoàng Vĩ còn có bốn người nhị giai!" Hoàng Thông cau mày, vừa giận vừa sợ.

"Ta cũng không biết, nhưng từ sự miêu tả của bọn họ thì ta có thể kết luận đúng là Giang Khải."

"Giang Khải!" Hoàng Thông tức giận, "Sao hắn dám, sao hắn dám không coi chủ lực Huyền Vũ ra gì, lại giết người của chúng ta!"

"Bá phụ, chắc Giang Khải còn chưa đi xa, có cần phải cao thủ đi

đánh giết không?" Hoàng Đạt hơi híp mắt lại, "Vừa hay hiện tại cao thủ Huyền Vũ chúng ta đều ở đây!"

Hoàng Thông trợn mắt tròn xoe, hắn ta nhìn về phía bản đồ phân bố các đội, do dự một lúc lâu, sau cùng đập một quyền xuống bàn, hung hăng nói, "Sắp đánh Ngư nhân lĩnh chủ rồi, sao hiện tại có thể rút ra cao thủ đối phó Giang Khải!"

"Tam trưởng lão tự mình đốc chiến, lần đi săn này chỉ có thể thành công, không thể thất bại! Việc của Hoàng Vĩ tạm thời để đó, ngoài ra offline xác nhận với hắn một chút, ta vẫn chưa tin Giang Khải dám đánh giết Hoàng Vĩ ở chỗ này."

"Nơi này có gần hai mươi vạn người Huyền Vũ công hội, thực lực của Hoàng Vĩ cũng tăng lên trên diện rộng, dù hắn thật sự điên rồi, dám ra tay ở chỗ này, nhưng hắn thật sự có thực lực đánh giết toàn bộ tiểu đội Tiểu Vĩ sao?!"

Hoàng Đạt còn muốn nói tiếp điều gì đó, nhưng Hoàng Thông trực tiếp vung tay lên ngăn cản, ra hiệu hắn ta đi ra ngoài.

Lần thứ ba đi săn Ngư nhân lĩnh chủ, bao nhiêu ánh mắt tập trung vào Huyền Vũ công hội, quyết không thể xuất hiện bất kỳ sơ suất gì!

Cho đến khi Giang Khải rời đi, Hoàng Thông càng nghĩ càng giận, lại đánh một quyền xuống bàn.

"Một Giang Khải lại chậm chạp không cách nào đánh giết, bây giờ còn ở nơi này làm loạn tinh thần của ta… Giang Khải, mặc kệ có phải ngươi hay không, ngươi đều đã chọc giận ta!"

"Nghe nói trong quân đội có người rất coi trọng ngươi đúng không!"

"Chờ lần đi săn này kết thúc, Huyền Vũ công hội ta sẽ dùng tinh hạch dị năng của Ngư nhân lĩnh chủ khiến quân đội hoàn toàn vứt bỏ ngươi!"

Hoàng Thông hoàn toàn chắc chắn việc để quân đội từ bỏ Giang Khải.

Dù sao Giang Khải không thuộc về quân đội, nhiều nhất chỉ nhận được sự đánh giá cao của một vài người trong quân đội mà thôi.

Tầm quan trọng của tinh hạch dị năng tuyệt đối cao hơn Giang Khải nhiều lắm!

Hoàng Đạt mới đi ra ngoài không bao lâu, lại có người xông vào trong doanh trướng.

Hoàng Thông ngẩng đầu nhìn lại, thấy người tới là phó hội trưởng Từ Anh phân bộ Huyền Vũ công hội Giang Trung, lập tức thu hồi sự giận dữ, đứng dậy nói, "Lão Từ, sao thế?"

"Hội trưởng, Tưởng Phóng đã đến!"

Hoàng Thông nghe xong lập tức đặt việc của Hoàng Vĩ sang một bên.

Tưởng Phóng đã đến, điều này cũng có nghĩa lần đi săn này sắp bắt đầu.

"Đi, đi đón hắn!" Hoàng Thông lập tức đi về phía cửa, "Ngoài ra đi thông báo một chút, tất cả đội viên tiến vào trạng thái chuẩn bị chiến đấu, chuẩn bị mở Băng phong ngư nhân lĩnh chủ!"

Từ trên Vĩnh Đống đảo truyền đến một tiếng kèn sừng trâu du dương, những đội ngũ đang sắp xếp đội ngũ trên hồ băng nghe được tiếng kèn này nhanh chóng thu thập doanh địa.

"Khải đội, mỗi công hội mở Boss vương cấp trở lên đều sẽ thổi kèn sừng trâu tất cả ba lần, đây là lần đầu tiên, nói rõ bọn họ sẽ khai chiến sau nửa canh giờ!" Hồ Ngôn kiên nhân giới thiệu quy tắc nơi này cho Giang Khải.

Tên "cả đời không kém ai vào tối hôm qua cũng tiếng kèn làm bừng tỉnh, dụi mắt ngồi dậy, giữ im lặng bắt đầu thu thập doanh địa.

Giang Khải không nhịn được mỉm cười, tên này ngủ một giấc lại còn nhớ rõ bọn họ đến làm gì.

Đám ba người thu hồi doanh địa, tiếng kèn sừng trâu thứ hai đã

vang lên, còn hai mươi phút.

Giang Khải chú ý đến đội ngũ gần đó đều chỉnh đốn xong, bọn họ cùng nhau đứng tại chỗ nhìn về phía Vĩnh Đống đảo.

Lúc này tất cả lều vải trên Vĩnh Đống đảo đã được thu dọn, gần hai trăm người đứng ở biên giới hòn đảo, chờ đợi mệnh lệnh chiến đấu sau cùng.

Tiếng kèn thứ ba vang lên, không khí nơi này đã bắt đầu trở nên hoàn toàn khác với lúc trước.

Mọi người kiểm tra hộ giáp, vũ khí, đạo cụ của mình lần cuối, đây là giai đoạn chuẩn bị cuối cùng.

Chương 135 - Thực lực Siêu phàm giả

Mười phút sau, bốn phía Vĩnh Đống đảo lần lượt truyền đến tiếng kèn cao vút, Huyền Vũ công hội chính thức phát động công kích.

Sắc mặt Giang Khải trở nên nghiêm nghị, ngay cả hắn cũng hơi căng thẳng.

“Khải đội, chờ bọn họ đánh nát vương tọa của Băng phong ngư nhân lĩnh chủ, trận chiến sẽ chính thức bắt đầu, lúc đó toàn bộ ngư nhân trong hồ băng sẽ chạy về phía Vĩnh Đống đảo, chúng ta nhất định phải cố gắng ngăn cản bọn chúng.” Lúc Hồ Ngôn nói chuyện cũng có vẻ rất căng thẳng, “Tuy mục tiêu của bọn họ không phải chúng ta nhưng đến lúc đó không biết có bao nhiêu ngư nhân cọ rửa phòng tuyến, chúng ta vẫn phải cẩn thận.”

Xem ra hắn không biết rất nhiều thứ, nhưng đây cũng là lần đầu tiên hắn tự mình trải nghiệm việc đi săn Boss vương cấp.

Nguyễn Ngữ ở bên cạnh nhẫn nhịn hơn nửa ngày, nói, “Khải đội, ta muốn uống chút rượu…”

Tối hôm qua tên này vừa uống, hiện tại chắc chắn không phải vì nhất định phải uống, mà vì căng thẳng.

Giang Khải mỉm cười, “Đừng căng thẳng, mục tiêu của ngư nhân bình thường không phải chúng ta, mà là Vĩnh Đống đảo, chúng ta có thể cản thì cản, không cản được cũng không có cách nào.”

“Đến lúc đó hai người các ngươi đứng sau lưng ta!”

Đúng vào lúc này, Vĩnh Đống đảo truyền đến từng tiếng vang ù ù.

Ngay sau đó, trung tâm hòn đào chầm chậm dâng lên một bức tượng băng vô cùng to lớn!

Cho dù cách nhau khoảng trăm thước, đám người Giang Khải cũng

có thể cảm nhận được sự to lớn của tượng đá.

Đây là một khối băng lớn khoảng bốn trăm mét, sau khi nó hoàn chỉnh dâng lên, đường kính cái bệ vượt qua năm trăm mét, như là một ngọn núi hoàn chỉnh đứng vững trong đảo.

Tầng băng rất dày nhưng lại trong suốt sáng long lanh, có thể mơ hồ thấy trong khối băng có một tòa ngài vang màu vàng to lớn, kết cấu phức tạp, điêu khắc tinh tế.

Một bức tượng băng ngư nhân ngồi thẳng trên vương tọa, ở trước mặt nó dựng thẳng một thanh Tam xoa kích màu vàng!

Xung quanh vương tọa còn có tám con ngư nhân hình thể to lớn, chiều cao chắc khoảng 15m, 50 con ngư nhân hơi nhỏ hơn chiều cao khoảng 7, 8m.

Giang Khải nhìn ngư nhân cỡ lớn ngồi trên vương tọa, hơi híp mắt lại, “Boss vương cấp, Băng phong ngư nhân lĩnh chủ!”

Huyền Vũ công hội gần hai trăm người phát động sự tấn công mạnh mẽ với núi băng.

Đủ loại băng nhận điên cuồng chặt đánh tầng băng, những cường giả cấp cao đánh một đao xuống vụn băng bắn ra, từng khối vụn băng tróc ra từ ngọn núi.

Gần nửa giờ sau, phạm vi núi băng đã thu nhỏ một nửa.

Đúng vào lúc này, Giang Khải đột nhiên thấy ngư nhân to lớn trên vương tọa kia mở mắt.

Đôi mắt đỏ hồng kia, chỉ nhìn một cái cũng khiến người ta không rét mà run.

Đột nhiên, tất cả đám người Huyền Vũ công hội dừng tấn công núi băng, nhao nhao lùi lại.

Lúc bọn họ lùi lại, lấy tiểu đội làm đơn vị, khoảng mười người một đội, giữa tiểu đội giữ khoảng cách nhất định, sau khi lùi lại đội hình của bọn họ càng rõ ràng hơn trước đó.

Đột nhiên, bốn phương tám hướng quanh núi băng tàn khuyết đột nhiên nứt ra vô số vết nứt, điên cuồng lan tràn ở trong tầng băng, kết nối với nhau, sau đó lại hình thành vết nứt càng lớn hơn.

“Sắp đi ra rồi!” Hồ Ngôn trợn tròn mắt nói.

Còn chưa nói hết câu, tòa núi băng này đột nhiên phát ra tiếng nổ tung mạnh mẽ, vô số vụn băng lập tức hóa thành sương băng màu trắng bao trùm trên không Vĩnh Đống đảo.

Không chờ làn sương màu trắng tản ra, từ trong trung tâm sương mù màu trắng truyền ra một tiếng kêu cực kỳ chói tai, vang tận mây xanh.

Đám người Giang Khải cách sương trắng mấy chục mét cũng có thể cảm giác được màng nhĩ bị trọng thương!

“Đệt! Đây là cái gì!” Giang Khải vội vàng che lỗ tai.

Quá trình này kéo dài tròn một phút!

Tạp âm vừa kết thúc, Giang Khải phát hiện cơn gió mạnh xung quanh đột nhiên ngừng lại, gió tuyết đầy trời cũng biến mất không thấy gì nữa, rất nhiều ngư nhân điên cuồng thoát ra từ mặt băng rộng lớn trước mặt.

Ngư nhân càng ngày càng nhiều, làn da màu xanh, da thịt màu nâu, làn da màu đỏ, chúng nó phá băng mà ra, điên cuồng lao về phía Vĩnh Đống đảo.

Sau khi cơn gió tuyết cuồng bạo dừng lại, tầm mắt của đám người Giang Khải cũng khôi phục bình thường, lúc này bọn họ mới phát hiện xung quanh tụ tập số lượng lớn tiểu đội nhân loại.

Trong nháy mắt tiểu đội ngư nhân va chạm với tiểu đội nhân loại bên ngoài, đại chiến vô cùng căng thẳng.

Đám người Giang Khải ổ chỗ tốt nhất trong phòng tuyến nhân loại, cách Vĩnh Đống đảo chỉ hơn hai trăm mét, trước mắt chưa tiếp xúc với đại quân ngư nhân.

Nhân lúc quay người ngắn ngủi, Giang Khải quay đầu nhìn về phía

Vĩnh Đống đảo.

Trên Vĩnh Đống đảo xuất hiện lượng lớn cường giả ngư nhân, lúc này tinh nhuệ Huyền Vũ công hội đang hợp lực vây quét những ngư nhân tinh anh, chiến tướng, thống đó.

Điều khiến người ta chú ý nhất, hiển nhân vẫn là trận chiến bên Boss vương cấp.

Nơi đó đã có người giao thủ với Ngư nhân lĩnh chủ.

Vài bóng người nhảy lên cao bảy tám mét, phát động tấn công chính diện với Ngư nhân lĩnh chủ, tốc độ di chuyển của mấy người khác vượt xa siêu nhân, lượn vòng kiềm chế bên cạnh ngư nhân.

Chương 136 - Thực lực Siêu phàm giả (2)

Tốc độ của bọn họ cực nhanh, không ngừng lợi dụng biến hóa bước chân và tốc độ tìm đến khoảng trống, phát động thế công hung mãnh với Ngư nhân lĩnh chủ.

Nhưng dưới sự công kích mạnh mẽ như thế, phòng ngự của Ngư nhân lĩnh chủ vẫn không bị phá vỡ.

Nhân loại vây vông khiến Ngư nhân lĩnh chủ càng thêm tức giận, nó vung cái đinh ba to lớn lên đâm về phía một kẻ địch, ra tay nhanh chóng hoàn toàn không tương ứng với dáng người to lớn vượt qua ba mươi mét của nó.

“Thật nhanh… Nhanh nhẹn của ta tránh không khỏi…” Trong lòng Giang Khải chấn động.

Không chỉ Giang Khải không tránh kịp, tên bị công kích như cũng chậm nửa nhịp.

Đúng vào lúc này, một bóng đen đột nhiên tiến mạnh đến trước người ngư nhân, tốc độ của hắn ta nhanh đến mức Quỷ nhãn của Giang Khải cũng không cách nào thấy rõ, trong chớp mắt hắn ta đã dùng trường thương trong tay ngăn lại một kích của ngư nhân.

Va chạm sinh ra lực lượng khổng lồ kích thích lượng lớn vụn băng trên mặt đất xung quanh, nó xoay tròn giữa không trung như là cánh hoa cực lớn.

Tuy tên cường giả nhân loại kia bị đánh bay mươi mấy mét nhưng lại vững vàng rơi xuống đất, trên người hắn ta lập tức bị một đoàn sương màu xanh bao phủ, một lát sau lại bắn về phía Ngư nhân lĩnh chủ.

“Lực lượng của Boss vương cấp đã rất khủng bố, hắn lại có thể đỡ được một kích kia…” Giang Khải trợn to mắt.

Tuy nói tên cường giả nhân loại kia vẫn ở thế yếu nhưng phải biết rằng đối thủ của hắn ta là Boss vương cấp, tốc độ và lực lượng đều không phải dã thú bình thường có thể so sánh với ngươi.

Có thể không bị miểu sát đã rất khủng bố, huống chi sau khi hắn ta đón đỡ công kích còn có năng lực phản kích.

Giang Khải nhìn về phía sau lưng người kia, khi thấy hai tên nhân loại cầm pháp trượng trong tay, trên pháp trượng của bọn họ nổi lên ánh sáng màu xanh, màu sắc nhất trí với sương màu xanh bao phủ người kia trước đó.

“Thánh liệu giả!” Giang Khải đột nhiên nhớ đến vị Thánh liệu giả đã thấy trong thành thị số 041 trước đó cũng dùng đến vũ khí, thủ pháp tương tự, nàng có thể trợ giúp đồng đội khôi phục trạng thái trong chiến đấu.

Dù có Thánh liệu giả phụ trợ, nhưng gã cường giả kia có thực lực chống đỡ Ngư nhân lĩnh chủ vẫn khiến Giang Khải cảm thấy hoảng sợ.

“Đây chính thực lực Siêu phàm chức nghiệp…”

“Khải đội, ngư nhân đến!” Hồ Ngôn kêu lên cắt ngang sự chú ý của Giang Khải.

Giang Khải vội vàng xoay người qua, đại quân ngư nhân trước mắt lấy thế như chẻ tre xé mở từng đạo phòng tuyến, mạnh mẽ đâm đến.

Tiểu đội nhân loại đếm không hết hỗn chiến với lượng lớn đại quân ngư nhân.

Nhưng chẳng mấy chốc Giang Khải cũng cảm giác được ngư nhân không muốn dây dưa quá lâu với những tiểu đội bên ngoài như bọn họ, thường xuyên chỉ có một hai con ngư nhân kiềm chế tiểu đội nhân loại, ngư nhân khác sẽ lướt qua bên cạnh bọn họ.

Mục tiêu của bọn nó là bảo vệ lĩnh chủ của mình!

Nhưng hình như việc này nằm ngoài dự đoán của Giang Khải.

Những tiểu đội chạy đến này cũng không chỉ tùy ý chặn đánh ngư nhân như hắn đã đoán, ngược lại bọn họ đang dốc toàn lực!

“Có thể ngăn cản mấy con là mấy con, đảm bảo Huyền Vũ chịu công kích nhỏ nhất!” Bên cạnh có một tên đội trưởng hô to, trên người hắn ta có ký hiệu Thiên Kiếm – tiểu đội Xích Kiếm.

Ở một bên khác, một tiểu đội bảy người lại ngăn cản bốn con ngư nhân.

“A Anh, lại ngăn cản hai con nữa!” Một nam nhân trung niên hô to, “Tốt nhất lần này đám người Huyền Vũ kia có thể đánh giết Boss, lấy được đầu cốt, nếu không lão tử cũng coi thường bọn họ!”

Ký hiệu ở trước ngực hắn ta là Tiêu Dao – tiểu đội Thiên Lý.

Ngay cả những đội ngũ công hội nhỏ không biết tên đó, cũng đang cố hết sức mình ngăn cản đại quân ngư nhân.

Thấy cảnh này, Giang Khải cũng có chút rung động.

Trong phạm vi toàn cầu, lãnh địa Hoa Hạ xếp thứ năm, hình như tất cả người Hoa đều thấy rất bất mãn với xếp hạng này.

Hoặc cũng chính vì nguyên nhân này, ở khu Hoa Hạ có thể đánh giết người chơi khác nhưng chỉ có thể cướp đoạt kinh nghiệm, các công hội lớn cạnh tranh dữ dội, nhưng lúc săn giết Boss vương cấp lại không được làm loạn, không được cướp Boss, còn có rất nhiều tiểu đội đến giúp đỡ đánh giết tiểu quái…

Những điều này vốn không có quy định văn bản rõ ràng, nhưng ở khu Hoa Hạ lại được tất cả mọi người ngầm thừa nhận!

Phần lớn người Hoa đều hy vọng Hoa Hạ có thể tiến thêm một bước trong trận cạnh tranh quốc tế.

Một ngư nhân trưởng thành nhào về phía Giang Khải, bốn năm con ngư nhân sau lưng nó đang muốn nhân cơ hội lướt qua bên cạnh Giang Khải.

Đột nhiên, trong tay Giang Khải có thêm một thanh phi tiêu bị ngọn lửa bao bọc, hơi vung tay lên, Truy mệnh bọc lửa bắn về

phía đám ngư nhân trước mặt.

Phi tiêu dẫn đốt phạm vi bốn năm mét nhanh chóng nhóm lửa ngư nhân khác, mấy giây sau thế lửa yếu ớt trên người những ngư nhân này đột nhiên tăng vọt, năm ngư nhân này lập tức hóa thành tro tàn!

Mấy tiểu đội bên cạnh có người nhìn về phía bên này với ánh mắt ngạc nhiên.

Chương 137 - Giai đoạn thứ hai

“Tên kia… Dùng thủ đoạn gì lại khủng bố như thế?”

Chỉ tiếc nơi này không phải chỗ nói chuyện trời đất, bọn họ không có quá nhiều thời gian chú ý tình huống bên này, đành phải phối hợp với đồng đội kịch chiến cùng ngư nhân.

Giang Khải thu hồi phi tiêu, lắc đầu, “Được rồi, Vệ tướng quân nói tầm mắt lại đặt xa một chút, lần này cứ coi như là thăng cấp đi.”

Trận chiến kéo dài khoảng 20 phút, Giang Khải đánh chết không dưới một trăm ngư nhân, hiện tại nhiệm vụ chủ yếu của Hồ Ngôn và Nguyễn Ngữ là thu hồi thẻ xác.

Tuy đều là một số xác đốt cháy khét, nhưng số lượng đông đảo cũng có thể bán được chút tiền.

Ngay lúc Giang Khải miểu sát được ba con ngư nhân đột nhiên nghe thấy ở nơi xa sau lưng truyền đến một tiếng vang thật lớn, hắn vội vàng quay người nhìn về phía Vĩnh Đống đảo.

Lúc này Vĩnh Đống đảo đã biến thành chiến trường thê thảm nhất, vốn Huyền Vũ muốn đối mặt với ngư nhân cường đại hơn cấp tinh anh trở lên, hiện tại lại có ngàn vạn ngư nhân đột phá phòng tuyến.

Lúc này Huyền Vũ công hội tạo thành trận hình mới.

Trận hình do bọn họ tạo thành lấy ba Ngư nhân lĩnh chủ làm tâm điểm của vòng tròn đồng tâm, chia cắt chiến trường thành bốn cái vòng sáng.

Vòng thứ tư ở ngoài cùng là chống cự đại quân ngư nhân đột phá phòng tuyến, khu vực thứ ba thì lấy Tinh anh ngư nhân, ngư nhân cấp chiến tướng làm chủ vòng chiến đấu, vòng thứ hai là phần lớn ngư nhân cấp thống lĩnh cường đại.

Khu vực trung tâm nhất là khu chiến đấu của Ngư nhân lĩnh chủ.

Tiếng nổ vừa rồi là Ngư nhân lĩnh chủ phát ra.

Nó phát ra một tiếng rống to, dùng Tam xoa kích màu vàng trong tay đánh xuống mặt đất, toàn bộ mặt đất Vĩnh Đống đảo đều đang chấn động.

“Là kỹ năng giai đoạn thứ nhất, Ngư nhân chi xúc!” Hồ Ngôn nói, “Dựa theo phân tích tình hình chiến đấu trước đó, Huyền Vũ đã đánh được một phần ba thể lực của Ngư nhân lĩnh chủ!”

Sau lưng Ngư nhân lĩnh chủ đột nhiên vỡ ra, lượng lớn xúc tu duỗi ra từ trong thân thể, những xúc tu đó điên cuồng vung vẩy, công kích tất cả kẻ địch xung quanh.

Huyền Vũ công hội có kinh nghiệm phong phú đã sớm bố trí xong chiến thuật, hiện tại người vây quanh Ngư nhân lĩnh chủ đều là cao thủ trong công hội.

Lúc đối mặt với những xúc tu đó vẫn có rất nhiều người trúng chiêu, chỉ cần những xúc tu đó đánh vào trên người, kịp thời phòng bị sẽ bị đánh bay chịu tổn thương, những người không phải chức nghiệp giả trực tiếp chiến đấu không kịp hoặc là không có thủ đoạn phòng ngự, thậm chí xúc tu sẽ bị chém thành hai khúc!

Ngư nhân chi xúc sôi trào bảy tám giây, vòng phòng ngự chính giữa Huyền Vũ công hội trực tiếp giảm đi một phần ba số người!”

“ĐM, kỹ năng này quá mạnh!” Giang Khải không khỏi hít vào một hơi.

Dù là những cường giả cao cấp đó cũng không đỡ nổi kỹ năng của Ngư nhân lĩnh chủ!

Cũng may Huyền Vũ công hội không phải lần đầu tiên đi ăn Ngư nhân lĩnh chủ, bọn họ đã sớm đoán được Ngư nhân lĩnh chủ sẽ có kỹ năng này, kịp thời để thầy thuốc rút đi.

Giang Khải chú ý đến cao thủ nhân loại mà hắn chú ý trước đó vừa tránh đi mấy lần xúc tu công kích, hiện tại đang phát động công kích với Ngư nhân lĩnh chủ.

“Tên kia thật mạnh.” Giang Khải than thở từ tận đáy lòng.

“Hắn là Tưởng Phóng, cường giả hàng đầu phân hội Huyền Vũ công hội Giang Trung, nghe nói là Siêu phàm ngũ giai nhưng cũng có người nói hắn đã đạt tới Siêu phàm lục giai, nhiệm vụ của hắn là giữ chặt thù hận của Ngư nhân lĩnh chủ, nếu không một khi Ngư nhân lĩnh chủ mất khống chế, ngoại trừ những Chiến Thần điện kia, những người khác đều bị đoàn diệt!” Hồ Ngôn nói.

“Tưởng Phóng… Siêu phàm ngũ giai thậm chí là lục giai… Chẳng trách lại mạnh như vậy!” Giang Khải lặp lại cái tên này.

Sau khi Ngư nhân chi xúc điên cuồng công kích mười giây, có lẽ tiêu hao quá lớn, tần suất hoạt động của bọn chúng giảm xuống, điều này cũng có nghĩa Huyền Vũ công hội đã chống đỡ qua giai đoạn thứ nhất.

Lúc này, thầy thuốc rút lui trước đó lập tức quay về chữa trị cho thương binh, tình huống lại được khống chế.

Bên này Giang Khải cũng tiêu hao vô cùng to lớn, hắn đã không có cách nào tiếp tục tôi lửa lên Truy mệnh, chỉ có thể bắn ra phi tiêu, dần dần đánh giết.

Lại nhìn những tiểu đội khác đều xuất hiện tình huống thương vong khác biệt, dù có người sống sót thì lúc này cũng có vẻ hơi mệt mỏi.

Cũng may số lượng đại quân ngư nhân vòng ngoài cũng không nhiều bằng trước đó, áp lực của bọn họ giảm đi rất nhiều, phòng tuyến cũng không tán loạn.

“Hai mươi phút mới đánh được một phần ba… Xem ra Boss chiến vẫn là việc tốn thể lực.” Giang Khải than thở một câu, thuộc tính của hắn quá thấp không chống đỡ được trận đánh thời gian dài như vậy.

Sau khoảng 25 phút, ngư nhân trên hồ băng đã chỉ còn lại không nhiều lắm, đại quân ngư nhân đã không cách nào xông phá phòng tuyến nhân loại.

Nhưng vào lúc này Ngư nhân lĩnh chủ đã tiến vào giai đoạn thứ hai.

Chương 138 - Cực hạn

Chỉ thấy Ngư nhân lĩnh chủ dùng Tam xoa kích đánh xuyên qua tầng băng trước mặt, một luồng ánh sáng nhạt màu lam di chuyển lên trên theo Tam xoa kích, từ ba nhánh mở rộng tràn vào chuôi thương, sau cùng chảy vào thân thể Ngư nhân lĩnh chủ.

“Giai đoạn thứ hai, hấp thu lực lượng!” Hồ Ngôn kịp thời giải thích, “Tên kia đang dùng Tam xoa kích hấp thu năng lượng của hồ băng, chẳng mấy chốc nó đã tiến vào trạng thái cuồng bạo, ngoại trừ thể trạng tất cả thuộc tính tăng lên trên diện rộng, giai đoạn này cũng là sự thử thách lớn nhất cho Tần Phong và những cường giả Chiến Thần điện đó.”

“Một khi bọn họ ngã xuống, Huyền Vũ công hội sẽ thất bại.”

Ngư nhân lĩnh chủ nhanh chóng hoàn thành việc hấp thu năng lượng, cả bộ da biến thành màu đỏ như máu, cơ bắp bành trướng lên, ổ bụng lại duối ra xúc tu hoạt động liên tục.

Ngư nhân lĩnh chủ lúc này và Ngư nhân lĩnh chủ ban đầu căn bản là hai khái niệm!

“Không biết Tưởng Phóng có chịu đựng được không.” Giang Khải nhìn về phía bóng dáng đó.

Cùng lúc đó, Tưởng Phóng nhảy lên mười mấy mét cao cao!

Ngay sau đó trên hộ giáp của hắn ta phát ra một tầng ánh bạc hơi mờ, trên hộ giáp có màu bạc như là gợn sóng nước lưu động ở mặt ngoài hộ giáp, cuối cùng dừng lại bên trên hộ giáp.

“Là thiên phú Siêu phàm của Tưởng Phóng!” Nguyễn Ngữ ngây ngốc nhìn bóng dáng kia, “Chiến ý hóa giáp!”

“Thiên phú Siêu phàm?” Giang Khải ngạc nhiên nói, đây là lần đầu tiên hắn nhìn thấy thiên phú Siêu phàm.

Nguyễn Ngữ khẽ gật đầu, ánh mắt vẫn không rời khỏi Tưởng

Phóng.

“Thân thể vượt qua cực hạn của nhân loại, chiến ý ngưng tụ thành thực chất, dựa vào chiến ý vô tận để Siêu phàm nhập thánh!”

Ngoại trừ Tưởng Phóng, vòng chiến ở trung tâm Huyền Vũ có rất nhiều cường giả đang phát động thiên phú Siêu phàm.

Có lẽ trong trận chiến lúc đầu, bọn họ thể hiện ta thực lực mạnh hơn cao hơn chức nghiệp giả bình thường một chút, vậy lúc này bọn họ đã trực tiếp kéo ra sự chênh lệch giữa chức nghiệp giả bình thường và cao cấp.

Đối mặt với Ngư nhân lĩnh chủ trong trạng thái hấp thu lực lượng, những cao thủ này mở ra công kích càng mạnh mẽ hơn!

Một tên cầm thuẫn dùng trọng thuẫn trong tay phá tan xúc tu của Ngư nhân lĩnh chủ, đồng bọn của hắn ta lập tức thuận thế tiến mạnh, khéo léo tránh đi xúc tu dày đặc, đâm một kiếm vào sau lưng Ngư nhân lĩnh chủ!

Một tên nam tử cầm kiếm bản rộng trong tay chặt đứt từng sợi xúc tu, đôi mắt tên đồng bọn bên cạnh hắn ta xuất hiện ánh sáng bạc, lợi dụng cơ hội do đồng đội tạo ra, lấy thân pháp cực nhanh để nhanh chóng quấn đến bên cạnh chân trái ngư nhân, liên tục vung chặt mười mấy kiếm vào mắt cá chân của nó!

Trường thương của Tưởng Phóng liên tục va chạm với Tam xoa kích của Ngư nhân lĩnh chủ, Thánh liệu giả sau lưng hắn ta không ngừng vung vẩy pháp trượng.

“Cường giả Chiến Thần điện không chỉ có năng lực tác chiến cực mạnh, hơn nữa tiểu đối cũng phối hợp rất ăn ý.” Giang Khải bùi ngùi nói.

Điều ngoài dự đoán là, Huyền Vũ công hội chỉ tốn thời gian chưa đến năm phút để tạo ra lượng lớn tổn thương cho Ngư nhân lĩnh chủ.

Xem ra người Huyền Vũ hiểu rõ ràng Ngư nhân lĩnh chủ ở trong trạng thái hấp thu lực lượng, kéo dài càng lâu càng bất lợi cho Huyền Vũ!

Lúc này lân phiến cứng rắn của Ngư nhân lĩnh chủ đã xuất hiện chỗ bị phá hỏng, trên dưới cả người đầy thương tích.

Đột nhiên, Ngư nhân lĩnh chủ nổi giận gầm lên một tiếng, lân phiến trên phần lưng nhanh chóng run run, phát ra tiếng xào xạc.

“Sắp tới! Cực hàn phong bạo!” Hồ Ngôn trợn to mắt, “Lần trước Huyền Vũ công hội cũng bại dưới một chiêu này.”

Ngư nhân đột nhiên giơ Tam xoa kích lên quét ngang ngay tại chỗ, ép lùi tất cả đối thủ, sau đó Tam xoa kích trong tay lại nhanh chóng xoay tròn.

Hai cái xúc tu ở đỉnh chóp trán của nó bất chợt tiếp xúc với đỉnh đầu, không ngừng sáng lên ánh sáng màu đỏ.

Sau khi Tam xoa kích xoay tròn tốc độ cao hình thành một vòng gió lốc, cơn gió mạnh xung quanh lại cuốn lên vô số băng hoa.

“Lạnh quá… Cạch cạch cạch cạch…” Giang Khải lập tức cảm thấy trên dưới cả người vô cùng lạnh lẽo.

Thân thể hắn luôn linh hoạt, lúc này đột nhiên trở nên vô cùng nặng nề, cơ bắp xơ cứng, khớp xương hoạt động cứng đờ.

Ở một bên khác, xúc tu trên đỉnh đầu rất nhiều ngư nhân cũng lần lượt sáng lên ánh đỏ, phần mai ở trên cổ chúng nó mở ra, mở thật to hô hấp luồng khí lạnh này.

Phần lưng tất cả ngư nhân lần lượt kết thành một tầng sương băng, như là phủ kín áo giáp màu bạc.

Tam trưởng lão lẳng lặng nhìn tình cảnh này, hắn ta nghiêm nghị hỏi thăm Hoàng Thông bên cạnh, “Tình huống đánh giết thống lĩnh và chiến tướng như thế nào?”

Hoàng Thông đáp, “Trưởng lão, trước khi Ngư nhân lĩnh chủ phát động Cực hàn phong bạo, chúng ta đã đánh giết 6 con thống lĩnh, đánh giết 39 con chiến tướng, đã hoàn thành kế hoạch trước khi chiến đấu.”

“Điều khiến người ta đau đầu nhất là Cực hàn phong bạo tăng

cường cho thống lĩnh và chiến tướng, nhưng chúng ta đã sớm chuẩn bị, lần săn bắt này cố ý đánh giết càng nhiều ngư nhân đẳng cấp cao hơn trước khi lĩnh chủ phát động Cực hàn phong bạo."

Chương 139 - Cực hạn (2)

“Xem ra lần này chúng ta có thể hoàn thành đánh giết.”

Tam trưởng lão không cho rằng đây là câu trả lời chắc chắn, chỉ nhìn chằm chằm vào chiến trường.

Sau Cực hàn phong bạo, đám ngư nhân điên cuồng trở nên càng dũng mãnh hơn, chúng nó vung Tam xoa kích trong tay lên, không tiếc bất cứ giá nào điên cuồng xé rách ba lớp phòng tuyến của Huyền Vũ công hội.

Băng giáp trên người chúng nó khiến phòng ngự tăng lên trên diện rộng, cùng lúc đó năng lực hoạt động của nhân loại giảm xuống ở mức độ khác biệt.

Này lên kia xuống, cộng thêm thời gian tác chiến dài càng ngày càng nhiều thành viên của Huyền Vũ công hội ngã xuống dưới băng xiên của ngư nhân.

Ngay cả các cường giả Chiến Thần điện cũng bị Cực hàn phong bạo ảnh hưởng, động tác không còn linh hoạt như trước đó.

Cuối cùng, tam trưởng lão khẽ khàng nói, “Hiện tại còn chưa có cách nào phán đoán đây là sự giãy giụa sau cùng của ngư nhân, nhưng cũng là đòn phản công mạnh mẽ nhất, nguy hiểm nhất.”

“Có thể đoán trước, dù có thể lấy được Ngư nhân lĩnh chủ, chúng ta cũng phải dốc hết toàn lực mới có thể làm được.”

Hoàng Thông hít sâu một hơi, nặng nề gật đầu, “Đúng, ta đã hạ lệnh không tiếc bất cứ giá nào đánh giết Ngư nhân lĩnh chủ!”

…

Giang Khải hơi híp mắt lại.

Huyền Vũ công hội giữ vững được hơn nửa giờ, vẫn luôn có vẻ rất có quy tắc, nhưng sau khi Ngư nhân lĩnh chủ phát động Cực hàn phong bạo lại khiến số lượng lớn thành viên Huyền Vũ công hội bị

đánh giết.

Tốc độ tử vong vượt xa trước đó.

Cùng lúc đó, Huyền Vũ công hội cũng đang liều chút lực lượng cuối cùng muốn đánh giết Ngư nhân lĩnh chủ!

Cùng lúc Ngư nhân lĩnh chủ phát động Cực hàn phong bạo, bọn họ cũng bạo phát ra chiến lực sau cùng!

“Giết!”

“Lần này nhất định phải lấy được đầu cốt! Liều mạng!”

“Cho dù chết cũng không thể lùi lại nửa bước, giữ lại phòng tuyến! Tưởng Thần, không để chúng ta chết vô ích, các ngươi nhất định phải giết nó!”

Lúc này đám người Tưởng Phóng bị Cực hàn phong bạo ảnh hưởng, năng lực hành động không bằng lúc trước, cộng thêm tiêu hao trước đó khiến tình huống không hề lạc quan.

Biểu hiện rõ rệt nhất là hai Thánh liệu giả trong đội ngũ, ánh sáng trên pháp trượng trong tay bọn họ đã càng ngày càng yếu!

Nhưng bọn họ cũng biết lúc này Ngư nhân lĩnh chủ đã là nỏ mạnh hết đà.

Đôi bên đều tiến vào thời điểm điên cuồng công kích, chỉ xem bên nào có thể đánh giết đối phương trước!

“Chết cho ta!” Lần này Tưởng Phóng không đón đỡ Tam xoa kích của Tưởng Phóng mà né tránh công kích, một thương đâm vào phần mang của ngư nhân.

Ngư nhân hét thảm một tiếng một tay vồ về phía Tưởng Phóng.

Tưởng Phóng không chịu buông tay, “Chết đi!”

Hắn ta vẫn ra sức đâm trường thương ra, nhưng thân thể lại bị ngư nhân dùng một trảo hung hăng đập về phía mặt đất.

Thời khắc mấu chốt, hộ giáp trên người Tưởng Phóng tỏa ra ánh sáng lung linh cản trở rất nhiều tổn thương.

Sau khi bị đánh rơi, Tưởng Phóng nhanh chóng lăn ra chỗ khác, tránh đi sự truy kích của Ngư nhân lĩnh chủ, hô to một tiếng, "Tập trung công kích mang cá! Nhanh, đại đội không chịu nổi nữa!"

Tất cả thành viên Chiến Thần điện có chức nghiệp chiến đấu đều tập trung hỏa lực, phát động sự tấn công mạnh mẽ với Ngư nhân lĩnh chủ!

Từng bóng dáng kẻ trước ngã xuống, kẻ sau tiến lên, có người bị Ngư nhân lĩnh chủ đánh trọng thương, có người thành công tăng lên thương thế cho Ngư nhân lĩnh chủ.

Những cường giả đỉnh cấp này đều dốc hết vốn liếng với ngư nhân!

Trong vài phút ngắn ngủi, đại đội Huyền Vũ công hội đã đến biên giới sắp sụp đổ, cường giả Chiến Thần điện trọng thương hơn phân nửa.

"Còn chưa giết chết!" Đôi mắt Hoàng Thông trợn tròn, lòng nóng như lửa đốt.

Đúng vào lúc này, Ngư nhân lĩnh chủ nhân lúc Tưởng Phóng một lòng công kích mà thả lòng phòng ngự, một kích đâm xuyên qua giáp ngực của Tưởng Phóng!

Thân thể Tưởng Phóng bị Tam xoa kích đâm xuyên qua, ánh sáng di chuyển trên hộ giáp của hắn ta dần ảm đạm.

Thân thể của hắn ta vô lực rũ xuống, hơi liếc mắt nhìn, trong mắt đầy vẻ không cam lòng.

"Chỉ thiếu một chút, một chút xíu…"

Tưởng Phóng ngã xuống, cuối cùng Thánh liệu giả sau lưng hắn ta không dùng được kỹ năng nữa, nhanh chóng bị hai Chiến tướng ngư nhân đâm xuyên người!

"Đáng chết, chỉ thiếu chút nữa!"

Chỉ trong chớp mắt, nam tử cầm thuẫn là người duy nhất sống sót trong đám cao thủ Chiến Thần điện, lúc này hắn ta đã bị bảy, tám con Chiến tướng ngư nhân vây quanh.

Nếu là lúc đầy đủ trạng thái, chắc hắn ta có thể thoát khỏi vòng vây, tiếp tục công kích Ngư nhân lĩnh chủ, nhưng tiêu hao thời gian dài khiến thương thế trên người không được trị liệu, cộng thêm Cực hàn phong bạo ảnh hưởng khiến hắn ta không còn sức tái chiến nữa.

Đúng vào lúc này, Ngư nhân lĩnh chủ hết cả sức lực ngã xuống đất, mang cá đóng mở dữ dội.

Rất hiển nhiên, nó cũng đã đến cực hạn!

“Đáng chết!” Nam tử cầm thuẫn trợn đôi mắt đỏ au, gầm nhẹ một tiếng, “Lão tử liều mạng với các ngươi!”

Vừa nói xong, vài thanh băng xiên đã đâm đến từ sau lưng hắn ta.

Chương 140 - Tiểu đội Hỏa Thần đến

Đội ngũ vòng ngoài Vĩnh Đống đảo cũng đã sức cùng lực kiệt, bọn họ mờ mịt nhìn tình cảnh thê thảm trong Vĩnh Đống đảo.

Lý Bưu đỡ Viên Trụ bị trọng thương dậy, ánh mắt lại nhìn về phía Vĩnh Đống đảo, hắn ta thở dài một hơi, "Không ngờ Ngư nhân lĩnh chủ mạnh như vậy, theo lý thuyết, đổi lại là Boss vương cấp gặp được trước đó, chịu công kích mạnh mẽ như vậy sớm nên ngã xuống."

Trần Nguyệt Linh lắc đầu, không quan tâm Noãn Noãn vừa băng bó kỹ vết thương giúp mình, "Đáng tiếc, chỉ thiếu chút nữa, Cực hàn phong bạo của Ngư nhân lĩnh chủ có ảnh hưởng tiêu cực quá lớn với chúng ta, hơn nữa còn có thể cường hóa ngư nhân, thật sự quá biến thái! Lần này Huyền Vũ công hội chiến bại, chỉ là chỉnh đốn lại cũng cần ít nhất một hai tháng! Tiến độ khai hoang của Hoa Hạ chúng ta lại chậm hơn một mảng lớn."

"Đúng vậy." Hoa Tử Nhan nói, "Có mấy công hội có thực lực một mình săn giết Boss vương cấp, mỗi công hội đều có nhiệm vụ của mình, gần đấy Boss vương cấp càng ngày càng mạnh, tiến triển của các công hội lớn đều không lạc quan, tốc độ khai thác khu vực mới của Hoa Hạ chúng ta… Ai!"

Noãn Noãn nhìn về phía Vĩnh Đống đảo, yếu ớt nói, "Rõ ràng chỉ thiếu một chút… Nếu gần đây có cao thủ, chắc hiện tại bọn họ đã ra tay, dù không cướp được đầu cốt, bọn họ cũng có thể giúp Huyền Vũ một tay để tăng tốc độ khai hoang cho Hoa Hạ!"

Lý Bưu lắc đầu, "Nha đầu ngốc, đâu có đơn giản như ngươi nghĩ, Vĩnh Đống đảo đã bị ngư nhân chiếm lĩnh, ngươi xem còn có ai có thể đi vào không?"

Lúc này Noãn Noãn mới đột nhiên bừng tỉnh.

Mười mấy vạn người của Huyền Vũ công hội đều đã hi sinh toàn

bộ Vĩnh Đống đảo bị lượng lớn ngư nhân cường hóa trạng thái khống chế!

Dù là nhân vật như Tưởng Phóng, hiện tại muốn vào Vĩnh Đống đảo cũng là chuyện không thể nào.

Thật sự không có cách nào sao?

Đúng vào lúc này, xung quanh đột nhiên có người ngạc nhiên hét lên.

“Các ngươi xem, ba người kia muốn làm gì!”

Noãn Noãn nhìn theo phương hướng người kia đang chỉ, chỉ thấy ba bóng người đang lao từ hồ băng đến Vĩnh Đống đảo.

Vừa thấy ba người kia, Tô Noãn Noãn lập tức thấy khiếp sợ, nàng hoảng sợ nhìn chằm chằm một bóng lưng trong số đó, há to mồm.

“Khải!” Viên Trụ đột nhiên rống lên!

Huyền Vũ công hội tan tác, có một vài người sống sót đang thoát khỏi Vĩnh Đống đảo, ngay lúc tất cả mọi người cho rằng cuối cùng lần săn bắt này của Huyền Vũ công hội đã thất bại, đột nhiên có người phát hiện một tiểu đội ba người đang ngược dòng người lao về phía Vĩnh Đống đảo!

“Khải… Hắn chính là Giang Khải mà các ngươi nhắc đến?” Lý Bưu nhíu mày nhìn chằm chằm bóng người xông lên phía trước nhất trong ba người kia, “Bọn họ muốn làm gì?!”

Nhìn hành động của tiểu đội ba người, lại đang chạy về phía Vĩnh Đống đảo!

“Cũng không phải là muốn đi giết Ngư nhân lĩnh chủ đi, ta thấy bọn họ điên rồi!” Trần Nguyệt Linh nhíu chặt chân mày, “Trước đó nghe các ngươi nhắc đến Giang Khải, ta còn cảm thấy hắn là một nhân tài, nhưng hiện tại xem ra người này chỉ có thể coi là hữu dũng vô mưu!”

“Lúc này còn xông lên? Đây là đi chịu chết!”

Viên Trụ và Noãn Noãn không biết giải thích với đám bằng hữu như thế nào, vì trong lòng bọn họ cũng có suy nghĩ giống nhau.

Giang Khải có mạnh, nhưng hắn có thể mạnh bằng Tưởng Phóng sao?

Thông qua đồng hồ tiến hành đánh giá tốc độ di chuyển của bọn họ… Bọn họ kém xa!

Ở một bên khác, bảy người của Thiên Kiếm – tiểu đội Du Liệp Giả cũng phát hiện ba người Giang Khải.

“Lão đại, đây là cao thủ Giang Khải!” Đỗ Lỗi kích động nói.

Ngô Cương, San San đồng thời phát hiện bóng dáng của Giang Khải.

“Đúng là hắn! Bọn họ không phải là muốn… Trời ạ, bọn họ điên rồi sao!” Ngô Cương trợn to mắt nói.

Trong ánh mắt San San lại có thêm chút biểu cảm khác thường, “Các ngươi đều cảm thấy bọn họ điên rồi, nhưng vì sao ta cảm thấy bọn họ… Thật là dũng cảm…”

Mấy lần tận mắt thấy Giang Khải ra tay, người mới có thực lực khó lường này đã vô thức để lại một số ấn tượng khác biệt ở trong lòng San San.

Nữ nhân có hứng thú với nam nhân thường bắt đầu từ sự tò mò…

Ở hồ băng, mấy người chơi vẻ mặt cảnh giác đang đứng ở sau lưng hai nam tử trẻ tuổi.

Trải qua trận chiến đấu với đại quân ngư nhân, mấy người trong đội ngũ này lại tỏ ra bình tĩnh thoải mái, nói rõ trước đó bọn họ còn chưa dùng hết sức.

Người đứng ở trước mặt hai người bọn họ chính là phó đoàn trưởng quân khu Lộ Tuấn, một người khác rõ ràng là người áo đen vẫn luôn đi theo bên cạnh Vệ tướng quân.

Lần này Huyền Vũ công hội săn giết Boss vương cấp liên quan đến

tiến độ khai hoang tổng thể của khu 18, cho nên bọn họ cũng đi đến hiện trường.

Lúc này ánh mắt hai người đều dừng trên đội ngũ đi ngược dòng kia.

“Tiểu Hắc, ngươi thấy thế nào?” Lộ Tuấn nghiêng đầu nhìn về phía Tiểu Hắc.

“Không thể nào đánh giá, không quen biết với hắn.” Tiểu Hắc lạnh nhạt nói.

“Lần trước ngươi ăn thịt rượu nhà hắn, còn không quen?”

Chương 141 - Tiểu đội Hỏa Thần đến (2)

“Khục khục…” Tiểu Hắc ho khan vài tiếng, “Đó là công việc cần đến. Lúc nào hắn mời một mình ta, lúc đó mới tính là có chút quen biết.”

Lộ Tuấn mỉm cười lắc đầu.

Nhưng lời nói của Tiểu Hắc cũng không có thành phần khoác lác, toàn bộ Giang Trung thành này người có thể mời hắn ta chỉ đếm được trên một bàn tay.

Trừ khi là người quen, nếu không Tiểu Hắc đều là thái độ này.

Đáng tiếc Tiểu Hắc không muốn phát biểu cảm tưởng, Lộ Tuấn chỉ có thể tự xem.

Thấy tiểu đội của Giang Khải càng ngày càng gần Vĩnh Đống đảo, hàng lông mày của hắn ta cũng nhíu chặt lại, vẻ mặt trở nên nghiêm túc, “Khải, rốt cuộc ngươi muốn làm gì!”

…

Trong lúc nhanh chóng di chuyển, Nguyễn Ngữ vẫn không quên uống một hớp rượu, đôi mắt của hắn ta dần xuất hiện mấy sợi tơ máu.

“Lão Hồ, chuẩn bị kỹ càng tử chiến chưa.” Giọng nói của Nguyễn Ngữ to hơn trước đó rất nhiều.

Hồ Ngôn không ngừng bước, sắc mặt nghiêm nghị.

Hậu quả khi xông đến trong loại tình huống này, hắn ta đã sớm nghĩ kỹ, không có gì bất ngờ xảy ra tiểu đội của bọn họ sẽ toàn quân bị diệt.

Nhưng ánh mắt của hắn ta vẫn đi theo bóng dáng trước mắt.

Khải đội không để mình và Nguyễn Ngữ đi theo, là hắn ta và Nguyễn Ngữ nhất định phải đi theo.

Mình cũng từng lập lời thề, mặc kệ là núi đao biển lửa, chỉ cần đội trưởng không đá hắn ta, hắn ta chắc chắn phải đi theo!

“Hồ Ngôn ta nói lời phải giữ lời, chết thì có làm sao! Chỉ là Vĩnh Đống đảo mà thôi, tiểu đội Hỏa Thần chúng ta đã đến!”

“Ta, ta cũng là ý này!” Nguyễn Ngữ nói một câu.

Một lát sau, tiểu đội Hỏa Thần đã đến trước Vĩnh Đống đảo, Giang Khải một người một ngựa đi dầu, hắn biết Hồ Ngôn và Nguyễn Ngữ đang đi theo sau lưng nhưng bây giờ đã không có thời gian khuyên can bọn họ nữa.

Ngư nhân phía trước đã phát hiện ba nhân loại này nhanh chóng tiến tới, trong chốc lát có ba mươi, bốn mươi con ngư nhân khua băng xiên trong tay lên, đánh về phía bọn họ!

Noãn Noãn đã căng thẳng đến không nói ra lời, hai tay nâng lên trước ngực, ngón tay theo bản năng vuốt ve viên Sinh mệnh ngọc thạch kia.

“Trò cười đã kết thúc.” Trần Nguyệt Linh hừ lạnh một tiếng.

Nhưng đúng vào lúc này trong tay Giang Khải chợt lóe lên ánh đỏ!

Mấy ánh đỏ lập tức bắn ra từ trong tay hắn, bắn về phía đội ngũ ngư nhân đằng trước.

Ngư nhân dày đặc vừa hay có lợi cho hiệu quả thiêu đốt diện rộng, chỉ là ngọn lửa yếu ớt cộng thêm những ngư nhân này có khoác băng lân, ngay cả phá giáp cũng khó khăn.

Từ San San không khỏi lo lắng, “Chỉ một ngư nhân cũng giết không chết, tiếp tục như vậy chắc chắn xong…”

Còn chưa nói hết câu, Từ San San đột nhiên bị tiếng nổ liên tục dọa cho nhảy lên!

Trong đám ngư nhân liên tiếp xuất hiện “vụ nổ” quỷ dị!

Không biết vì sao ngọn lửa trên người những ngư nhân kia đột nhiên tăng mạnh, biến thành từng quả cầu lửa phát ra tiếng kêu rên.

Một lần đốt cũng là năm, sáu con!

Vốn băng lân kiên cố chịu vụ nổ lửa căn bản không có sức chống cự!

Trong giây lát, đội ngũ ngư nhân ngăn cản tiểu đội Hỏa Thần đã ngã vào trong một mảnh biển lửa.

Một bóng dáng ung dung vượt qua những cái xác này, hắn vung tay lên mấy cái bóng đỏ lao đến từ bốn phía trở về trong tay hắn, hắn lại đã cách mười mét, đang lao về vị trí của Ngư nhân lĩnh chủ!

Thấy cảnh này, Trần Nguyệt Linh trợn to mắt.

“ĐM, tình huống như thế nào… Này, tên kia… Miểu sát bốn mươi con ngư nhân?!”

Trong mắt Viên Trụ dần lộ ra tia sáng.

Bây giờ tên kia đã mạnh như vậy?

Nhịp tim của Từ San San không khỏi đập nhanh hơn, trên khuôn mặt thanh tú xuất hiện một tầng đỏ ửng, “Thật lợi hại!”

Nhưng trận giết hại vừa mới bắt đầu!

Chín bóng đỏ không ngừng bắn ra bên ngoài lại trở về từ các nơi, những nơi đi qua biển lửa lan tràn, xác ngư nhân ngã vào trong biển lửa.

Ngư nhân bình thường, Tinh anh ngư nhân, thậm chí là một Chiến tướng ngư nhân cũng không thể may mắn thoát khỏi, còn chưa kịp ra tay đã bị Truy mệnh bọc lửa của Giang Khải đánh giết.

Từng quân đoàn ngư nhân cường hóa lại không ngăn cản được ba người tiểu đội Hỏa Thần!

Tuy công kích, kỹ năng của tinh anh, Chiến tướng ngư nhân hung ác, nhưng chỉ công kích thì Giang Khải cũng không yếu hơn chúng nó.

Công kích dày đặc của ngư nhân lại tạo ra một điều kiện thiêu đốt tốt hơn cho Giang Khải, đến mức Chiến tường ngư nhân kia căn bản không phát huy ra được thực lực của mình đã bị ngư nhân bên cạnh châm lửa, trực tiếp chết bất đắc kỳ tử!

Trong nháy mắt, những nơi Giang Khải đi qua lại tạo thành một con đường hỏa diễm!

“Ba phút, 174 con ngư nhân, 31 con tinh anh, 1 con chiến tướng!” Lộ Tuấn híp mắt lại, hít sâu một hơi nói, “Tên kia là quái thai gì, hiệu quả Cực hàn phong bạo còn chưa kết thúc đâu!”

Lúc này, Tiểu Hắc vẫn không chịu nói nhiều lại mở miệng.

“Chắc là công kích tầm xa, cho dù độ linh hoạt của thân thể bị hạn chế, chỉ cần hắn kịp thời ra tay, đảm bảo tỉ lệ chính xác thì có thể giảm ảnh hưởng của Cực hàn phong bạo đến mức thấp nhất.”

Chương 142 - Ai anh dũng như thế

“Chỉ có điều, thương tổn của hắn khó tránh khỏi hơi quá khoa trương… Ta cũng xem không hiểu…”

Sắc mặt Lộ Tuấn trở nên nghiêm nghị, năng nề nói, “Bọn họ lại giết đến trước mặt Ngư nhân lĩnh chủ! Nơi này còn có đông đảo ngư nhân cấp thống lĩnh, ta cũng muốn xem hắn còn có thủ đoạn gì nữa!”

…

Tiểu đội Hỏa Thần đã vọt đến vị trí ba mươi mét trước mặt Ngư nhân lĩnh chủ.

Trạng thái của Ngư nhân lĩnh chủ rất tệ, nó quỳ một chân xuống đất, còn đang thở dốc dữ dội, hiển nhiên trước đó Huyền Vũ công hội đã tạo thành tổn thương cực lớn cho nó.

Trên mũi thương Tam xoa kích màu vàng của nó còn đang cắm thân thể Tưởng Phóng.

Đến bây giờ Ngư nhân lĩnh chủ vẫn chưa có thời gian hoàn toàn kết thúc tính mạng của hắn ta.

Ở một bên khác, nam tử cầm thuẫn bị trọng thương đã hấp hối, mặt thuẫn của hắn ta đã rơi sang bên cạnh.

Bên cạnh Ngư nhân lĩnh chủ còn thừa lại ba Thống lĩnh ngư nhân, chiều cao của chúng nó vượt qua 15m, ba người Giang Khải như là sâu kiến ở trước mặt chúng nó.

Cực hàn phong bạo khiến chiến lực của Thống lĩnh ngư nhân tăng vọt, lúc này chúng nó thấy có nhân loại đánh lén lập tức bảo vệ ở trước người lĩnh chủ.

Chúng nó cầm băng xiên trong tay hung ác đánh vào mặt đất,

mang cá ở hai bên cổ rung lên dữ dội, phát ra tiếng tạp âm trấn áp linh hồn!

Những ngư nhân này cũng không ngu ngốc, chúng nó đã chú ý đến tên nhân loại am hiểu công kích tầm xa này!

Giang Khải lập tức cảm giác được sóng âm đến từ bốn phương tám hướng, không sơ sót chút nào chui vào lỗ tai, đại não, đầu của hắn thật sự muốn nổ tung.

Trong nháy mắt, Giang Khải đã thất khiếu chảy máu, bước chân lập tức dừng lại, đau khổ ngã quỵ xuống đất, dùng hai tay che lỗ tai.

Nhưng công kích sóng âm cũng không vì Giang Khải che lỗ tai mà được xoa dịu.

Thấy kẻ địch đã mất đi năng lực chiến đấu, một Thống lĩnh ngư nhân đánh về phía Giang Khải, mũi nhọn băng xiên trong tay nó đã nhắm thẳng vào đỉnh đầu Giang Khải!

“Đáng chết, còn có chiêu này…” Giang Khải muốn giãy giụa nhưng công kích sóng âm thật sự quá mạnh, hắn cảm giác đầu của mình sắp chia năm xẻ bảy, đâu còn năng lực né tránh.

Lộ Tuấn nhìn chằm chằm trận chiến bên này, lúc thấy cảnh này lại lắc đầu, “Ngư nhân cấp thống lĩnh cũng không dễ đối phó như vậy… Đáng tiếc, coi như Giang Khải học được một bài học, sau này không thể lỗ mãng như thế…”

“Giang Khải kia phải chết…” Đỗ Lỗi cũng không nói ra được là vui vẻ hay bi thương, có lẽ có chút tiếc nuối, dù sao trường hợp như vậy cũng không phải ai cũng có thể nhìn thấy, kết quả Giang Khải vẫn không thể sáng tạo ra kỳ tích.

Thân thể Tưởng Phóng treo ngược trên Tam xoa kích, hắn ta ngửa đầu thấy tình huống bên này, yếu ớt nói, “Nhanh… Đi…”

“Nguyễn Ngữ ta cả đời không kém ai!” Quát to một tiếng, thậm chí lấn át cả công kích sóng âm của Thống lĩnh ngư nhân.

Ngay sau đó, một nam tử vừa thấp vừa to khỏe cầm trong tay một

mặt thuẫn to màu trắng bạc còn cao hơn cả người hắn ta đột nhiên xông về phía Ngư nhân lĩnh chủ.

Bịch một tiếng, thân thể khổng lồ của Ngư nhân lĩnh chủ lại bị luồng lực lượng vô cùng dũng mạnh này đâm đến mất cân bằng!

Tình cảnh này xảy ra quá đột ngột, đến mức rất nhiều người đều không hiểu được rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?

Nam tử cầm thuẫn Chiến Thần điện Huyền Vũ công hội sống lại? Không có khả năng!

Mặt thuẫn này thật sự là của hắn ta nhưng kẻ cầm thuẫn tuy có thân thể rắn chắc, còn lâu mới cao lớn như hắn ta.

Cả người hắn ta có thể hoàn toàn trốn sau đại thuẫn.

Hình như hắn ta gọi mình là Nguyễn Ngữ…

Vậy vấn đề đã xuất hiện, Nguyễn Ngữ này là thần tiên gì, lại không chịu công kích sóng âm của Thống lĩnh ngư nhân?

Đối mặt với loại công kích này không ai có thể miễn dịch đi.

“Tiểu bảo bối, ta đã đến!” Nguyễn Ngữ điên cuồng kêu lên một tiếng, nhào về phía một Thống lĩnh ngư nhân khác!

Bịch một tiếng, Nguyễn Ngữ đụng Thống lĩnh ngư nhân lảo đảo một cái.

Hai thống lĩnh đều hơi ngây dại, người đến là cái quỷ dị, công kích sóng âm do bọn chúng phát ra là công kích sóng âm ngắn dành cho nhân loại khó có thể chịu đựng được, nhưng tên này không bị ảnh hưởng chút nào, ngược lại càng đánh càng hăng.

Xác định hắn ta là người?

Công kích sóng âm là một loại công kích kéo dài, điều này cũng có nghĩa người công kích cần tiếp tục làm ra dáng vẻ công kích.

Nguyễn Ngữ va chạm cũng không tạo thành tổn thương lớn đến mức nào với Thống lĩnh ngư nhân nhưng lại cắt ngang công kích

sóng âm liên tục do chúng nó thả ra.

“Còn có ngươi, ca ca đến yêu ngươi!” Nguyễn Ngữ chính xác tìm được ngư nhân giống cái duy nhất trong ba Thống lĩnh ngư nhân này, lập tức hormone tăng mạnh, nhào đến.

Lần này lực va đập mạnh mẽ hơn hai lần trước, trực tiếp đụng ngã ngư nhân đang chuyên tâm thi pháp.

Một mình Nguyễn Ngữ lại nhanh chóng bò lên người Thống lĩnh ngư nhân, hài lòng nhìn khuôn mặt dữ tợn của Thống lĩnh ngư nhân, kêu lên, “Thật sự là quốc sắc thiên hương, quốc sắc thiên hương!”

Chương 143 - Ai anh dũng như thế (2)

Kinh nghiệm trước đó đã để lại bóng ma trong tiềm thức của Nguyễn Ngữ, một khi phát hiện tiểu bảo bối động tác nhất định phải nhanh!

Ngay sau đó Nguyễn Ngữ đã giở trò với nó.

“Làn da của muội muội thật trơn!”

Thống linh ngư nhân trợn to đôi mắt đỏ hồng, nàng nằm mơ cũng không ngờ một trận sinh sôi vượt chủng tộc sắp trình diễn vào lúc này…

Thấy cảnh này, không biết bao nhiêu người đã khiếp sợ nói ra hai chữ này.

“Mẹ nó!”

Nhưng dù sao thực lực của Thống lĩnh ngư nhân còn ở đó, nó lật người nhẹ nhàng xách Nguyễn Ngữ lên, sau đó hai bên mang cá rung động, phát ra công kích sóng âm đầy tức giận.

“Ồ, tính tình rất mạnh mẽ…” Nguyễn Ngữ lăn ra khỏi chỗ, nhìn Thống lĩnh ngư nhân gầm thét với mình, dần hưng phấn, “Ta thích ngươi có cá tính như vậy!”

Không biết bao nhiêu ánh mắt đang quan sát trận chiến ở nơi này.

Giang Khải một đường thế như chẻ tre dẫn đội giết đến trước mặt Ngư nhân lĩnh chủ, tuy anh dũng nhưng sau khi Nguyễn Ngữ xuất hiện, ánh mắt của mọi người đều bị con sâu rượu này hấp dẫn.

“Đây, đây là người phương nào, lại anh dũng như thế!”

“Miễn dịch công kích sóng âm, cho dù một mình đối mặt với Thống lĩnh ngư nhân lại vẫn không để ý đến, thậm chí còn dám cố ý chọc giận đối thủ, vậy cũng quá mạnh mẽ!”

“Bọn họ là nghề nghiệp gì?”

“Nói nhảm, còn phải hỏi, ngoại trừ Võ đồ mạnh như vậy còn có thể là gì!”

Ngư nhân lĩnh chủ giận không kìm được, đâm một xiên đến.

Nguyễn Ngữ dùng thuẫn bài, tuy chắn lại một kích của đối phương nhưng cả người lại bị lực lượng khổng lồ hung hăng đánh bay, đập ầm ầm vào một khối nham thạch.

Thống lĩnh ngư nhân rất hài lòng với kết quả này, cuối cùng người điên kia có thể yên tĩnh lại, nhưng ngay lúc nàng dự định tiếp tục thi triển âm công khống chế Giang Khải, tên sắc ma kia lại xuất hiện bên cạnh nàng.

“Chơi đã như thế… Nhưng ta thích, hắc hắc hắc!” Nguyễn Ngữ to tiếng nói xong, còn nháy mắt với Ngư nhân lĩnh chủ thể hiện mị lực cá nhân.

Hồ Ngôn nhìn thoáng qua trạng thái của Nguyễn Ngữ, hiển nhiên tên này đã vào “Sống mơ mơ màng màng”, trạng thái này ngoại trừ thần chí không rõ còn có một hiệu quả là gây mê cả người…

Nếu không một chiêu vừa rồi, e rằng Nguyễn Ngữ đã không đứng lên được.

Nguyễn Ngữ xuất hiện cắt ngang âm công của ba Thống lĩnh ngư nhân, Giang Khải cũng tỉnh táo lại từ trong cơn đau.

“Khải đội, ra tay, Nguyễn Ngữ chống đỡ không được bao lâu!” Hồ Ngôn gầm lên với Giang Khải.

Ánh mắt Giang Khải lập tức khóa chặt Ngư nhân lĩnh chủ.

Còn có hai con Thống lĩnh ngư nhân này, có lẽ hắn đã không có sức đánh giết, hiện tại cơ hội duy nhất là trực tiếp đánh giết Ngư nhân lĩnh chủ!

Nhưng hai Ngư nhân lĩnh chủ này và lượng lớn ngư nhân sau lưng đang đánh tới Giang Khải và Hồ Ngôn, số lượng nhiều không cách nào tính toán!

Muốn để phi tiêu xuyên qua Thống lĩnh ngư nhân đánh giết Ngư nhân lĩnh chủ cũng rất khó khăn.

Đúng vào lúc này, Hồ Ngôn đột nhiên xông lên từ sau lưng Giang Khải, ngăn ở trước mặt Giang Khải.

Tên này cũng bị âm công tác động, thất khiếu còn đang chảy máu nhưng lúc này vẻ mặt lại kiên định lạ thường, "Khải đội, ta chỉ chuẩn bị một nửa, có lẽ hiệu quả sẽ giảm đi rất nhiều, ngươi tự tìm cơ hội!"

Đầu óc Giang Khải vừa khôi phục bình thường còn chưa hiểu ý của Hồ Ngôn.

Hắn ta chuẩn bị cái gì rồi?

Đột nhiên, Giang Khải nghe thấy một tiếng sét nổ vang trên đỉnh đầu!

Lúc hắn ngẩng đầu lên, đột nhiên phát hiện trên đỉnh đầu hắn đã đầy mây đen.

Cuối cùng Giang Khải đã phản ứng lại.

Đúng… Kỳ Vũ của Hồ Ngôn!

…

Vĩnh Đống đảo, trên không vị trí của Ngư nhân lĩnh chủ đột nhiên sấm sét vang dội.

Trong quá trình nước mưa rơi xuống nhanh chóng ngưng kết, hóa thành vụn băng, hình chiếu mặt kính trong suốt đưa ra một bộ hình ảnh.

Vô số bóng dáng màu nâu xanh chạy về phía ba tên nhân loại từ bốn phương tám hướng…

Vĩnh Đống hồ có nhiệt độ cực thấp, hất nước thành băng, huống chi trước đây không lâu Ngư nhân lĩnh chủ còn phát động Cực hàn phong bạo khiến nhiệt độ không khí trên Vĩnh Đống đảo càng thấp hơn.

Hồ Ngôn cầu mưa, nhưng ở trong hoàn cảnh đặc thù này lại ra băng!

Vô số vụn băng hình giọt nước rơi xuống từ trên cao, điên cuồng đánh về phía đại quân ngư nhân!

Cơn mưa to biến thành công kích vụn băng mạnh mẽ đổ ập xuống từ không trung!

Vụn băng điên cuồng đánh về phía đại quân ngư nhân, công kích dày đặc mạnh mẽ như là gặp vạn tên cùng bắn, mưa tên đầy trời!

Tuy sau lưng những ngư nhân kia có băng vảy nhưng bọn chúng tiếp xúc với đỉnh đầu, đỉnh đầu lại không chịu được sự đập lên này, nhao nhao ôm đầu phòng ngự.

Thấy cảnh này, thành viên tất cả tiểu đội xung quanh đều sợ ngây người.

“ĐM, lợi hại nhất lại là người kia! Đây là kỹ năng gì? Triệu hoán mưa đá?!”

“Hắn là chức nghiệp gì, sao lại có kỹ năng khoa trương như vậy!”

“Hình như người này là… Hồ Ngôn, Hồ bán tiên! Sao lại là hắn, hắn không phải một Thầy phong thủy sao?”

Tuy vụn băng không nguy hiểm đến tính mạng, nhưng lại thành công tranh thủ chút thời gian cuối cùng cho Giang Khải!

Chương 144 - Giai đoạn thứ tư, Tử vong báo thù

Hắn nhanh chóng xuyên qua bên cạnh hai Thống lĩnh ngư nhân, nhấc tay lên, chín bóng đen bắn về phía quai hàm của Ngư nhân lĩnh chủ.

Lúc này hắn tiêu hao quá lớn đã không cách nào tiếp sử dụng công kích tôi lửa, nhưng chỉ cần Truy mệnh xuất hiện bạo kích, công kích đơn thể cũng có thể tạo thành tổn thương cực kỳ khủng bố.

Sau khi chín chuôi Truy mệnh bắn ra, Ngư nhân lĩnh chủ phát ra hai tiếng kêu đau đớn, lần sau đau hơn lần trước.

Xem ra đã xuất hiện hai lần bạo kích.

Bạo kích của Giang Khải cũng không phải bạo kích bình thường, cơ số bạo kích của hắn là 200 lần, hai lần bạo kích tổn thương cực kỳ khủng bố.

Vốn dĩ Ngư nhân lĩnh chủ cũng đã sức cùng lực kiệt, sau khi bị Giang Khải công kích trúng cũng không nhịn được nữa.

Thân thể khổng lồ của nó ngã sang một bên, Tam xoa kích màu vàng trong tay rơi xuống đất, con mắt đỏ hồng nhìn chằm chằm Giang Khải.

Oanh một cái, đội ngũ xung quanh Vĩnh Đống đảo đột nhiên trở nên rối loạn tưng bừng.

“Hắn, hắn giết Ngư nhân lĩnh chủ? Có phải thật sự vậy không!”

“Không thể tưởng tượng nổi, điều này thật sự không tin nổi, ta không tin có người có thể đánh giết Boss vương cấp trong tình huống như vậy!”

“Ba người bọn họ có lai lịch gì, nhanh đi điều tra một chút, trong vòng hai ngày ta muốn tài liệu của bọn họ đến tay!”

Lộ Tuấn ngơ ngác nhìn về phía chiến trường, hơn nửa ngày nói không ra lời.

Ngược lại Tiểu Hắc mở miệng, “Lại có thể dùng Kỳ vũ như thế? Bọn họ lại phát huy kỹ năng trông như vô dụng đến cực hạn!”

“Còn có tên dùng thuẫn bài kia, tuy ta cũng không dám tin tưởng nhưng ta có thể chắc chắn nghề nghiệp của hắn không phải Võ đồ gì đó, mà là Tửu quỷ!”

“Về phần Giang Khải, ta chỉ có thể nói ta không nhìn thấu hắn!”

Cuối cùng Lộ Tuấn đã tỉnh táo lại, chỉ là vẻ mặt vẫn không buông lỏng chút nào.

“Cuối cùng ta đã biết vì sao Vệ tướng quân coi trọng Giang Khải như thế, tên kia không chỉ tự sáng tạo ra kỳ tích, quan trọng nhất là hắn còn có thể dẫn dắt người bên cạnh lột xác!”

“Một Thầy phong thủy, một Tửu quỷ, ngay cả Giang Khải cũng không phải chức nghiệp chiến đấu lại có thể đánh chết một Boss vương cấp, dù ta tận mắt nhìn thấy cũng rất khó tiếp nhận!”

Thân thể Ngư nhân lĩnh chủ còn đang chập trùng rất nhẹ, nhưng sinh cơ trong mắt nó đang từ từ tiêu tán.

Khoảnh khắc Ngư nhân lĩnh chủ ngã xuống, cuối cùng hiệu quả Cực hàn phong bạo đã biến mất, thực lực ngư nhân xung quanh giảm mạnh, trải qua trận chiến trường kỳ trước đó, trạng thái của bọn chúng cũng không lạc quan.

Mấu chốt nhất là, chúng nó tận mắt thấy lãnh tụ của mình ngã xuống, lúc này đã là quần long không đầu…

Cũng như sau khi lang vương chết, lang nhân sẽ lập tức giải tán, những ngư nhân kia không cam lòng nhìn thoáng qua vương của bọn chúng, sau đó nhao nhao chui vào tầng băng…

Cuối cùng đại quân ngư nhân đã rút lui.

Giang Khải cũng thở phào nhẹ nhõm, hắn vội vàng quay đầu nhìn về phía đồng bạn của mình.

Nguyễn Ngữ đã bị đánh đến không còn hình người nhưng cũng may còn có hô hấp, dù là vậy trong miệng hắn ta còn đang hô hô hào "ớt nhỏ" cái gì đó…

Thời gian chuẩn bị Kỳ vũ của Hồ Ngôn bị cắt ngang, kiên trì thêm vài phút sẽ không có hiệu quả, trên người hắn ta có nhiều vết thương, lúc này co quắp ngã trên mặt đất thở hổn hển.

"Nguyễn Ngữ lại không chết…" Giang Khải cũng cảm thấy hơi khó tin nhưng cuối cùng hắn đã có thể thở phào một hơi.

Ở gần Vĩnh Đống đảo, tam trưởng lão Huyền Vũ công hội hơi híp mắt lại nhìn chiến trường hỗn độn, ánh mắt dừng trên người Giang Khải.

"Hắn chính là Giang Khải?"

Hoàng Thông gật đầu nói, "Chính là hắn."

Hậu bối Hoàng Đạt nhảy ra, vội vàng nói, "Tam trưởng lão, tên kia đến cướp Boss, bây giờ chúng ta nhất định phải chạy đến trước khi hắn đánh giết Boss, nếu không phần thưởng sẽ rơi vào trong tay hắn!"

"Nhân lúc hắn hao hết trạng thái, chúng ta còn có thể lấy tội danh cướp Boss để giết hắn!"

Hoàng Đạt đã hận Giang Khải thấu xương, đây là cơ hội ngàn năm một thuở, sao hắn ta có thể bỏ lỡ như vậy.

Nhưng tam trưởng lão im lặng một lát, đột nhiên đưa tay ngăn cản Hoàng Đạt.

Ánh mắt của hắn ta như một lão hồ ly nhìn chằm chằm con mồi, vô cùng âm u.

"Để hắn cướp!"

"Cái gì? Đây chính là Triệu hoán đầu cốt, công hội chúng ta chết mười mấy vạn người mới lấy được bảo vật, hơn nữa bảo tàng Boss vương cấp còn có rất nhiều đồ vật cao cấp, ít nhất giá trị mấy ức liên minh tệ!"

“Ta nói để hắn cướp!” Tam trưởng lão không cho phép nghi ngờ lặp lại lần nữa.

“Hoa Hạ chúng ta luôn cấm tranh đoạt Boss vương cấp trở lên, muốn săn giết một Boss vương cấp cần công hội trả giá rất nhiều nhân lực, vật lực, tài lực. Nếu cho phép tranh đoạt, chẳng những sẽ hao tổn nghiêm trọng cũng không có lợi cho cả Hoa Hạ, hơn nữa các ngươi nghĩ xem đã tốn nhiều sức lực như vậy để chuẩn bị đánh giết Boss, sau cùng bị người khác chiếm mất, sau này còn công hội nào bằng lòng làm người coi tiền như rác chứ?”

Chương 145 - Giai đoạn thứ tư, Tử vong báo thù (2)

Hoàng Đạt trợn to mắt, vừa rồi hắn ta không nghĩ nhiều như vậy.

Tam trưởng lão tiếp tục nói, “Cho nên, dù chỉ là còn lại một chấm máu, việc cướp Boss cũng không được cho phép, lần này chúng ta chiến tử mười mấy vạn người, dựa theo thông lệ công hội, những thứ đoạt trược trong đi săn tập thể phải bỏ tám phần mười đền bù tổn thất cho bọn họ. Ngươi nghĩ mà xem, nếu bọn họ biết sau cùng Boss rơi vào trong tay Giang Khải, lại không chia cho bọn họ một phần tiền nào, ngươi cảm thấy bọn họ sẽ nghĩ như thế nào?”

“Bọn họ chắc chắn sẽ hận chết Giang Khải!” Hoàng Đạt có cảm giác chợt hiểu ra.

Tam trưởng lão mỉm cười, “Không sai, trước đó các ngươi chỉ có thể ngầm chèn ép Giang Khải, một khi hắn cướp Boss, mặc dù hắn có thể kiếm được một món hời nhưng hắn cũng sẽ trở thành đối tượng bị người ta thù hận.”

“Sự thù hận phát ra từ trong lòng!”

Trong lòng Hoàng Đạt vô cùng khiếp sợ, không ngờ mình vẫn còn quá non.

Đây mới thật sự là một sai lầm!

Đều nói Giang Khải gian xảo, nhưng Triệu hoán đầu cốt, bảo tàng như là mồi nhử đặt trong cạm bẫy, đối mặt với lợi ích thật lớn, tin tưởng loại người như Giang Khải sẽ không bỏ qua cơ hội như vậy!

…

Trong ba người, người tiêu hao lớn nhất là Giang Khải, chỉ là trên người hắn không có vết thương, còn có thể đứng lên được.

Hắn đi về phía Tưởng Phóng, ngồi xổm xuống, Giang Khải cho

Tưởng Phóng ăn một cọng Ma thần thự điều, “Cái này tốn 100 ngàn tinh tệ một cọng, coi như ngươi thiếu nợ ta.”

Tưởng Phóng hơi nghi ngờ những hắn ta cũng biết Ma thần thự điều, giá thị trường là 100 tinh tệ một cọng, tên này lại ra giá 10 vạn một cọng với hắn ta, đây là đen đến mức nào.

Nhưng Tưởng Phóng cũng không có cách nào từ chối, chỉ có thể mặc cho Giang Khải nhét cọng khoai tây vào trong miệng hắn ta.

Sau khi ăn cọng khoai tây, cơn đau của hắn ta được xoa dịu rất nhiều.

Giang Khải kéo thân thể của hắn ta ra, kéo hắn ta khỏi thanh băng xiên kia.

“Ngươi, ngươi muốn làm gì…” Tưởng Phóng yếu ớt nói.

Giang Khải không trả lời, bôi chút thuốc cầm máu lên vết thương của Tưởng Phóng.

Lúc bôi được một nửa, Giang Khải lắc đầu, “Thương thế này của ngươi có lẽ không sống nổi.”

“Ta biết… Vừa hay đến lúc logout, ta có thể đến chiến trường Thú Thần giết Thú Thần một chút.” Tưởng Phóng yếu ớt nói.

Vẻ mặt Giang Khải hơi cứng lại, chiến trường Thú Thần… Hắn cũng không giải thích thêm, cõng Tưởng Phóng đo đến trước mặt Ngư nhân lĩnh chủ.

Vừa đi, Giang Khải còn vừa kỳ quái nói, “Nghe nói công hội đi săn, cuối cùng tám phần mười lợi ích đều phải đền bù tổn thất cho tất cả người tham chiến, trong Huyền Vũ công hội các ngươi còn có một vài người khiến ta kính nể, ví dụ như đám người thề sống chết chiến đấu đến khoảnh khắc cuối cùng kia!”

“Ngươi…” Tưởng Phóng vô cùng nghi ngờ, không biết Giang Khải đang nói bóng gió cái gì.

Lúc đang nói chuyện, Giang Khải đã cõng Tưởng Phóng đi đến trước mặt Ngư nhân lĩnh chủ.

Lúc Giang Khải nắm chặt tay Tưởng Phóng cầm thương, cuối cùng Tần Phong đã hiểu rõ.

Tên này là muốn để mình hoàn thành một kích cuối cùng!

“Ngươi…” Tưởng Phóng không thể tưởng tượng nổi nhìn về phía Giang Khải.

Giang Khải hừ lạnh một tiếng, “Không phải vì ngươi, càng không phải vì Huyền Vũ công hội, là vì những người bình thường kia!”

Ngay lúc Giang Khải dùng sức, đột nhiên ngư nhân ngã trên mặt đất lại mở mắt ra.

Rất nhiều xúc tu sau lưng nó đột nhiên duỗi ra, trực tiếp quấn quanh trên người Giang Khải.

Tất cả đến quá đột ngột, Giang Khải vội vàng không kịp chuẩn bị cảm giác xúc tu truyền đến lực kéo to lớn, hắn lập tức buông tay Tưởng Phóng ra, cả người hắn bị ngư nhân kéo thẳng vào khoang lưng!

“Này!” Tưởng Phóng trợn mắt tròn xoe, hắn ta không biết tên Giang Khải chỉ có thể vội vã hô lên một tiếng, “Đáng chết, lại có loại kỹ năng báo thù này!”

Mấy lần trước Huyền Vũ công hội cũng chỉ đánh đến giai đoạn thứ ba, nhưng ai biết Ngư nhân lĩnh chủ còn có giai đoạn thứ tư.

Tử vong báo thù!

Nhưng lúc này Giang Khải đã bị Ngư nhân lĩnh chủ kéo vào trong thân thể!

“Khải đội!” Hồ Ngôn thấy cảnh này vô cùng hoảng sợ, xông về phía bên này!

Trong cơn tức giận, Tưởng Phóng dùng hết sức lực cuối cùng đâm trường thương vào sâu trong mang cá của Ngư nhân lĩnh chủ, “Phun người ra cho ta!”

“Phun người ra cho ta!” Tưởng Phóng dùng hết lực lượng cả người

đâm một thương vào quai hàm Ngư nhân lĩnh chủ, bản thân lại ngã lăn xuống đất.

【 Chúc mừng ngài đánh giết Băng phong ngư nhân lĩnh chủ, lấy được 240000 kinh nghiệm. 】

【 Thu hoạch được một phần xác Băng phong ngư nhân lĩnh chủ, thu hoạch được bảo tàng của Băng phong ngư nhân lĩnh chủ. 】

Xác Ngư nhân lĩnh chủ đã biến thành một tấm thẻ bài rơi vào trước mặt hắn ta.

Nghe được tiếng của hệ thống, Tưởng Phóng lại không hưng phấn chút nào, hắn ta mờ mịt nhìn tấm thẻ trước mặt, “Chết rồi…”

Nói xong, mí mắt Tưởng Phóng càng ngày càng nặng, cuối cùng thương tiếc nhắm mắt lại.

“Khải đội!” Hồ Ngôn lảo đảo xông đến nhưng đã quá muộn.

Chương 146 - Bí bảo của Boss vương cấp

Xác Băng phong ngư nhân lĩnh chủ biến thành tấm thẻ, vương tọa to lớn sau lưng nó đột nhiên nhanh chóng chìm xuống, chấn động dữ dội khiến hắn ta không cách nào đến gần.

Sau đó mặt đất đứt gãy lại khép lại, chỉ còn lại một vết nứt chưa đủ một mét.

Thì ra vị trí vương tọa xuất hiện một cái bảo rương màu vàng cao hơn hai mét.

Đó là bảo tàng của Ngư nhân lĩnh chủ, chỉ là hiện tại nó không thuộc về bọn họ.

Hồ Ngôn lập tức không biết làm sao, hắn ta theo bản năng quay đầu nhìn về phía một đồng đội khác của mình.

“Ớt nhỏ của ta… Chạy…” Nguyễn Ngữ hồn nhiên không biết chuyện xảy ra trước mắt, một lòng đắm chìm vào nỗi đau mất đi ớt nhỏ.

Tiểu đội Mãnh Hổ, Lý Bưu lắc đầu, “Không ngờ tiểu tử Giang Khải này thật sự làm được! Đáng tiếc, chẳng ai ngờ Ngư nhân lĩnh chủ còn có tử vong báo thù.”

Hỏa thụ ngân hoa nói, “Thật ra dù Giang Khải bị Tử vong báo thù đánh giết, nhưng trận chiến này hắn đã một chiến thành danh… Không đúng, là tiểu đội của hắn một chiến thành danh!”

Nói xong, Hoa Tử Nhan nghiêng đầu liếc nhìn, như cười mà không phải cười nhìn Trần Nguyệt Linh, “Là ai nói Giang Khải hữu dũng vô mưu?”

Trần Nguyệt Linh vô cùng lúng túng, ấp úng giải thích, “Ta, ta chỉ phán đoán bình thường được chưa, ai biết tiểu đội của bọn họ biến thái như vậy! Ngươi cũng đừng nói ta, lúc ấy ngươi cũng

không coi trọng bọn họ, nói không giúp ích được gì!”

Ba người của tiểu đội Mãnh Hổ đàm luận, sau cùng không khỏi nhìn về phía Trụ Tử và Noãn Noãn.

Giang Khải là bằng hữu của bọn họ, tin tưởng cảm xúc của hai bọn họ sâu sắc nhất.

Nhưng lúc bọn họ quay đầu, lại phát hiện vẻ mặt Viên Trụ và Noãn Noãn hơi không đúng.

“Sao thế?” Lý Bưu ân cần hỏi han, “Là vì cuối cùng Giang Khải chiến tử sao?”

“Ta biết các ngươi quan tâm bằng hữu của mình, nhưng thứ cho ta nói thẳng, người đến Quỷ Tinh gần như đều trải qua quá trình này.”

Viên Trụ mờ mịt lắc đầu, “Không, đối với người khác là như thế, nhưng với hắn… Không chỉ là như thế!”

Ngoại trừ Viên Trụ và Noãn Noãn, những người khác đâu biết chức nghiệp của Giang Khải là một Dân cờ bạc liều mạng!

Ở đằng xa, Lộ Tuấn nhíu chặt chân mày, hắn ta thấy rõ ràng cả trận chiến này.

“Giang Khải chết rồi…”

“Ai, ta thật không ngờ tên kia lại có thể buông bỏ ân oán với Hoàng gia, không cướp đoạt một kích cuối cùng.”

Ánh mắt Tiểu Hắc lạnh lùng, từ tốn nói, “Hắn nói không phải vì Tưởng Phóng, không phải vì Huyền Vũ, là vĩ những người Huyền Vũ đã chiến tử… Tiểu tử này thật thú vị!”

Lộ Tuấn gật đầu, “Cuối cùng Boss chiến đã kết thúc, ta cũng nên logout báo cáo với quân bộ, ngoài ra đi xem tiểu tử Giang Khải kia một chút!”

Nửa giờ sau, Lộ Tuấn đi ra từ cửa đăng nhập.

Lúc này, đại sảnh cửa đăng nhập đã đầy ắp người.

Số người tử vong trong Boss chiến vương cấp vượt qua mười vạn người, sau khi những người này bị cưỡng chế tử vong logout cũng sẽ trở về hiện thực từ cửa đăng nhập.

Mặc dù đã trôi qua một đoạn thời gian nhưng những "người chết" này vẫn chen lấn đại sảnh cửa đăng nhập chật như nêm cối, có thể thấy số người tử vong lần này khủng bố đến mức nào.

Lộ Tuấn vừa đi ra từ cửa đăng nhập đã thấy Tô Lam Lam đứng bên cạnh cửa đăng nhập, nàng đang chỉ huy thuộc hạ duy trì trật tự.

Đối mặt với lượng lớn nhân viên logout, chức trách chủ yếu của Tô Lam Lam là phụ trách công việc ở đại sảnh cửa đăng nhập, chắc chắn không thể vắng mặt.

"Lam Lam, có thấy Giang Khải không?"

"Giang Khải?" Tô Lam Lam nhíu mày nói, "Hắn logout rồi sao? Không đúng, bây giờ có quá nhiều người bị ép logout, chắc bên Truyền tống môn ở quảng trường Truyền tống môn đã có người duy trì trật tự, cấm logout."

Dưới tình huống xuất hiện rất nhiều người chết, vì đảm bảo trật tự trong đại sảnh cửa đăng nhập, quân đội sẽ phái người tạm thời khống chế quảng trường Truyền tống môn, những nhân viên muốn tạm thời logout đó chắc chắn phải đợi một thời gian ngắn mới có thể truyền tống.

Đương nhiên, Lộ Tuấn vốn là người quân đội lại có nhiệm vụ trên người, tất nhiên có thể logout bình thường.

Tô Lam Lam không biết việc Giang Khải tham gia Boss chiến vương cấp, nghe Lộ Tuấn nhắc đến vấn đề này còn tưởng hắn muốn logout bình thường.

Lộ Tuấn khẽ nhíu mày, chắc Lam Lam đã phụ trách công việc ở cửa đăng nhập trước khi Huyền Vũ công hội mở ra Boss vương cấp.

Về mặt thời gian, Giang Khải muốn tử vong logout, Tô Lam Lam

chắc chắn sẽ thấy hắn, với "giao tình" của hai người bọn họ, nếu nàng gặp Giang Khải chắc chắn sẽ nhớ kỹ.

"Ngươi nói vậy là không thấy Giang Khải sao?" Lộ Tuấn cau mày.

"Ta vẫn đứng bên cạnh cửa đăng nhập, không thấy hắn. Lộ Tuấn, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì hả?" Tô Lam Lam cũng phát hiện điều khác thường, hỏi.

"Ai, nói ra rất dài dòng, hiện tại ta cũng không nghĩ ta, ta phải đi báo cáo lần Boss chiến này cho lão đại trước, sau đó lại nói chuyện với người." Lộ Tuấn bước nhanh rời khỏi cửa đăng nhập.

Lộ Tuấn vừa đi vừa lầm bầm lầu bầu, "Giang Khải không logout… Tại sao có thể như vậy! Rốt cuộc tên kia ở đâu!"

…

Chương 147 - Cứu giúp bảo vật

Tất cả mọi người tưởng Giang Khải đã chết trong Tử vong báo thù của Ngư nhân lĩnh chủ.

Nhưng Giang Khải lại không có mặt trong đội ngũ tử vong logout!

Giang Khải bị xúc tu của Băng phong ngư nhân lĩnh chủ kéo vào trong cơ thể Ngư nhân lĩnh chủ.

"ĐM, còn có chiêu này!" Giang Khải muốn tránh thoát lại phát hiện thân thể của mình bị những xúc tu đó trói chặt, căn bản không thể động đậy.

Trong lúc ngàn cân treo sợi tóc, Giang Khải ngoắc ngoắc ngón tay, Truy mệnh chưa kịp thu hồi trước đó đã quay về trong tay hắn.

Vốn Giang Khải còn không biết có thể dùng Truy mệnh cắt đứt xúc tu hay không, sau đó lại chạy thoát, nhưng chuyện đến bây giờ lại trở nên hơi kỳ quái.

Giang Khải cảm giác xúc tu vẫn đang kéo hắn đi, nhanh chóng tiến về phía sau lưng.

Hình thể của Ngư nhân lĩnh chủ rất to lớn nhưng cũng không đến mức kéo lâu như vậy đi!

Hơn nữa xung quanh cũng không có huyết nhục nội tạng, ngược lại càng giống một không gian hắc ám.

Xung quanh đen kịt một màu, ngay cả Quỷ nhãn của hắn cũng không thấy thứ gì.

"Đây là muốn kéo ta đi đâu?" Giang Khải không khỏi căng thẳng, "Không phải kéo thẳng đến địa ngục chứ…"

Lúc trước kỹ năng của Boss vương cấp chưa từng khoa trương như vậy, nhưng bây giờ Giang Khải căn bản không biết đã xảy ra chuyện gì, trong đầu đã xuất hiện suy nghĩ cổ quái này.

Loại tình huống quỷ dị này kéo dài đến khoảng bảy tám giây, cuối cùng dừng lại, sau đó đôi mắt Giang Khải đột nhiên tỏa sáng, thị lực khôi phục bình thường.

Hắn thấy mình đang bị những xúc tu màu đen cột vào vương tọa màu vàng, lúc này hắn cũng đang theo vương tọa xuyên qua tầng băng, nhanh chóng chìm xuống.

Trên đỉnh đầu có từng tầng băng bao trùm, không thấy được bầu trời nhưng lờ mờ có thể thấy được phía trên có một vết nứt.

Chìm xuống khoảng bốn năm phút, vương tọa rơi vào một băng cung trống trải trong lòng đất!

Sau khi vương tọa rơi xuống, những xúc tu như rắn hổ mang đó nâng lên lao về phía Giang Khải.

Xem ra chúng nó muốn đánh giết Giang Khải ở đây!

Đúng lúc này, Giang Khải nghe được giọng nữ nhắc nhở của hệ thống đã lâu không thấy.

Giọng nữ ôn nhu dễ nghe kia nói: “Chúc mừng ngài tìm được cung điện của Băng phong ngư nhân lĩnh chủ, mười phút sau bí bảo của Băng phong ngư nhân lĩnh chủ sẽ bị tiêu hủy.”

Giang Khải trợn to mắt.

Ngay trước khi mình bị đánh giết, hắn tìm được cung điện của Băng phong ngư nhân lĩnh chủ?

Boss vương cấp… Bí bảo?

Boss vương cấp trở lên, ngoại trừ có được “bảo tàng” mà quái vật cấp tinh anh đều có, ngẫu nhiên cũng có người phát hiện “bí bảo” của bọn chúng.

Nhưng nếu là “bí bảo” sẽ không dễ dàng đạt được.

Hoa Hạ khai thác Quỷ Tinh năm mươi năm, tổng cộng đánh giết 1748 con Boss vương cấp, chỉ phát hiện bí bảo của 27 con Boss vương cấp, hơn nữa phần lớn vẫn là Boss thực lực yếu kém đánh

giết giai đoạn đầu, ngoài ý muốn lấy được.

Bí bảo Boss bản đồ càng khó bị phát hiện hơn, hiện tại chỉ phát hiện tất cả 4 bí bảo Boss bản đồ.

Ở trên toàn cầu, tỷ lệ này không tính quá cao nhưng cũng có thể xếp ở mức độ trung đẳng.

Về phần Thủ vệ chi chủ, vì chưa từng phát hiện bí bảo của nó nên cũng có một loại ý kiến, đó là Thủ vệ chi chủ căn bản không có bí bảo.

Cũng chính vì bí bảo quá hiếm thấy, cho nên lúc này Giang Khải mới thấy khiếp sợ như vậy.

Tuy nói hắn tìm được bí bảo, nhưng vẫn đề là hiện tại hắn sắp chết!

Giang Khải bị cố định trên vương tọa, mười mấy sợi xúc tu màu đen to khỏe lập tức đâm về phía Giang Khải.

Giang Khải vội vàng lấy lực lượng ngón tay bắn ra phi tiêu.

Cho đến lúc này, hắn mới hiểu được suy nghĩ dùng phi tiêu cắt đứt xúc tu của mình quá ngây thơ.

Vì trước đây tiêu hao quá lớn, Giang Khải không có cách nào tôi lửa cho phi tiêu, mà chỉ dùng tay ném ra phi tiêu, vốn đã khiến lực công kích của phi tiêu giảm bớt, huống chi phòng ngự của xúc tu rất kinh người.

Trong chín thanh phi tiêu chỉ có hai thanh xuất hiện bạo kích, còn không đánh xuyên được phòng ngự của xúc tu!

Thấy mình sẽ chết trên vương tọa của Băng phong ngư nhân, Giang Khải giận quát một tiếng.

“Hư hóa!”

Trong nháy mắt, thân thể Giang Khải tiến vào trạng thái hư ảnh! Xúc tu tấn công mạnh, trực tiếp đâm qua thân thể của hắn, hung hăng nện vào vương tọa.

Một kích thất bại, những xúc tu đó đột nhiên mất sức xụi lơ trên vương tọa, ngay cả xúc tu trói chặt Giang Khải cũng tróc ra từ trên người hắn.

Giang Khải nhân cơ hội vội vàng nhảy sang bên cạnh.

Hắn hoảng sợ nhìn những cái xúc tu đen thùi lùi trên vương tọa còn đang ngọ nguậy, không chỉ sợ run cả người.

Những thứ kia như là ruột của Ngư nhân lĩnh chủ, lại như một loại nhuyễn trùng nào đó, nhưng mặc kệ là loại nào cũng đủ buồn nôn.

Cũng may thực vật biến dị của Ngư nhân lĩnh chủ đã mất hiệu lực sau một kích.

“Ta… Ta còn sống?” Bản thân Giang Khải cũng hơi không dám tin.

Ai có thể ngờ, lần này thứ cứu được hắn lại là U linh khải giáp!

Chương 148 - Cứu giúp bảo vật (2)

“Chẳng trách tỷ lệ thu hoạch được bí bảo gần như đạt đến một phần ngàn, hình như vừa rồi không có U linh khải giáp, dù ta phát hiện bí bảo, trong tình huống bình thường cũng phải chết.” Giang Khải vẫn còn sợ hãi nói.

Thật ra còn có một điều, dù những người khác có U linh khải giáp, nhưng trong trận chiến lúc trước có tỷ lệ rất lớn đã dùng U linh khải giáp ngăn cản một lần tổn thương.

Nhưng trong tình huống Giang Khải không chịu công kích vật lý, Ngư nhân lĩnh chủ trọng thương hút xuống băng cung ở dưới lòng đất, lúc này mới có thể phát động Hư hóa lúc gặp một kích cuối cùng!

Vừa nghĩ đến bí bảo, Giang Khải đột nhiên bừng tỉnh.

Bí bảo cũng không tồn tại mãi, sau khi chủ nhân chết đi, nó cũng sẽ từ từ tiêu vong, cuối cùng vĩnh viễn biến mất cùng với chủ nhân.

Nói cách khác, Giang Khải lãng phí một phút ở chỗ này, bí bảo sẽ ít đi một phần!

Bây giờ, hắn chỉ còn khoảng chín phút tìm kiếm bí bảo trong băng cung!

Nghĩ tới đây, Giang Khải đâu còn quan tâm xúc tu hay không xúc tu gì nữa, quay người vắt chân lên cổ chạy!

“Bí bảo! Ở đâu!”

Phạm vi băng cung trong lòng đất rất lớn, lối đi rắc rối phức tạp, Giang Khải dốc hết toàn bộ sức mạnh điên cuồng xuyên qua giữa các lối đi.

Nếu là cung điện bình thường, có lẽ Giang Khải rất khó tìm được bí bảo trong thời gian ngắn như vậy, nhưng băng cũng có một đặc điểm là vách tường đều được làm từ gạch băng.

Nói cách khác, nơi này trong suốt!

Chưa chạy bao lâu, Giang Khải đã thấy một cái bảo rương màu vàng cực lớn!

Trên dưới toàn bộ cái rương này hơi tản ra sương mù màu tím dễ thấy, không biết có phải dấu hiệu nó đang tiêu tán hay không.

Nhưng màu sắc đặc thù lại khiến Giang Khải dễ dàng phát hiện ra nó.

Giang Khải sờ lên tường băng trước mặt, lo lắng đi qua đi lại, hắn chỉ cách bí bảo một bức tường băng!

“Bên kia!” Xác định rõ phương hướng ngược lại, Giang Khải lập tức phi nước đại dọc theo tường băng.

Sau mấy phút, cuối cùng Giang Khải đã chạy đến trước bảo rương.

Hắn nhanh chóng đánh mở bảo rương, cầm đồ vật ở bên trong ra.

Hắn cũng mặc kệ lấy được cái gì, dù sao có thể cứu giúp bao nhiêu thì cứu giúp bấy nhiêu, rất có cảm giác tham gia hoạt động chuyển sạch siêu thị.

“Đừng biến mất, còn có rất nhiều đồ vật!” Giang Khải vội vàng gào thét, “ĐM, thật nặng… Đi ra cho ta!”

Đáng tiếc là thời gian của Giang Khải cũng không còn nhiều lắm, hắn còn chưa phát huy thì cái bảo rương kia đã bắt đầu mơ hồ.

Giang Khải nhân cơ hội lại ôm một đống tảng đá, chuyển ra ngoài trước khi rương biến mất.

Chờ sau khi rương biến mất, cả người Giang Khải cũng đã mệt mỏi đến tê liệt.

“Đánh Boss cũng không mệt mỏi như vậy…” Giang Khải ngồi dưới

đất thở hổn hển, “Nếu lão Hồ và Nguyễn quỷ cũng đi theo thì tốt…”

Chẳng mấy chốc, Giang Khải đã phát hiện suy nghĩ này của mình hơi ngây thơ, hai người kia đi xuống có lẽ trực tiếp bị xúc tu đánh giết.

Giang Khải nhìn đống đồ trên mặt đất một chút, tuy bên trong bảo rương còn có rất nhiều thứ chưa kịp chuyển ra cũng thấy hơi tiếc nuối, nhưng Giang Khải lại không quá để ý.

Hắn có thể thoát chết lại trùng hợp tìm được băng cung ánh mắt cực tốt, dù làm lại một lần nữa có lẽ hắn cũng không biểu hiện tốt hơn lần này.

Hết sức là được.” Giang Khải ngồi thẳng người nhìn một đống bảo vật bên cạnh, ánh mắt dần trở nên cuồng nhiệt.

“Đã đến giờ kiểm hàng!”

Đây chính là bí bảo Boss vương cấp, Giang Khải không chút do dự lấy ra thẻ giám định đã sớm chuẩn bị, bắt đầu giám định dần dần.

【 Sơ cấp Thiên thư tàn trang, có thể tăng cường một kỹ năng đến cấp hai. 】

Món vật phẩm thứ nhất khiến Giang Khải suýt thì điên cuồng.

Có hai con đường tắt để tăng kỹ năng chức nghiệp, một loại là sách kỹ năng chuyên môn, kỹ năng chức nghiệp cần sách kỹ năng chức nghiệp tương ứng, kỹ năng bình thường cần sách kỹ năng bình thường tương ứng.

Còn có một loại chính là “Thiên thư tàn trang” thông dụng.

Thiên thư tàn trang có thể tăng đẳng cấp tất cả kỹ năng, bao gồm kỹ năng chức nghiệp, kỹ năng học tập sau này.

Nhưng căn cứ vào cường độ kỹ năng cần số lượng Thiên thư tàn trang khác biệt, càng là kỹ năng liên quan đến chiến đấu trực tiếp, cần càng nhiều Thiên thư tàn trang hơn.

Nhưng không hề nghi ngờ, Thiên thư tàn trang tuyệt đối là vĩnh viễn không ngại bảo vật quá nhiều.

“ĐM, là Thiên thư tàn trang, thứ này cũng không thấy nhiều ở phòng giao dịch, số lượng yêu cầu quá lớn! Ta nhớ một tờ có thể bán được 500 ngàn liên minh tệ trở lên! Nơi này có tất cả 100 trang! 50 triệu!”

100 trang Thiên thư tàn trang, chắc có thể tăng cấp ba bốn kỹ năng.

“Các đại ca, tới tới tới, ta để vị trí tốt nhất trong túi thẻ cho các ngươi, các ngươi cố gắng nghỉ ngơi…” Giang Khải cẩn thận mời mấy vị “đại ca” này vào trong túi thẻ của mình, tiếp theo xem xét chiến lợi phẩm.

Chương 149 - Một cơ hội sống

【 Ngư nhân tộc bí dược (mất hiệu lực trung), 3 hạt, sau khi sử dụng có thể vĩnh viên tăng thuộc tính bản thể lên 100 điểm, cần sử dụng thủ đoạn đặc thù của Ngư nhân tộc đóng kín bảo tàng, lộ ra trong không khí sẽ dẫn đến dược hiệu mất hiệu lực (thẻ bài hóa không ảnh hưởng đến hiệu quả mất đi), hiện tại còn 20% dược lực. 】

Giang Khải trợn to mắt, trong đầu nhanh chóng đảo quanh, một phát nhét ba viên thuốc vào trong miệng.

Chắc những bí dược này chỉ có thể cất giữ trong chiếc rương vừa rồi, hiện tại hiệu quả bị giảm đi nghiêm trọng, Giang Khải chỉ có thể nhanh chóng ăn.

Giọng nữ ưu nhã hợp thời vang lên.

【 Chúc mừng ngài, sử dụng Ngư nhân tộc bí dược thu hoạch được 60 điểm thuộc tính tăng lên vĩnh viễn, cần tính toán lại thuộc tính của bản thể, hưởng thụ hiệu quả tăng thêm sau khi chuyển chức. 】

【 Hãy phân phối 60 điểm thuộc tính tự do trong vòng 10 giây, sau khi quá thời gian thuộc tính tự biến mất. 】

Giang Khải lập tức ngây người.

60 điểm thuộc tính tự do? Chia thế nào? Lực lượng, thể trạng, nhanh nhẹn, tinh thần lực… Đều rất quan trọng!

Cho Giang Khải thời gian suy nghĩ quá ngắn, hắn suy nghĩ một chút buột miệng nói.

“60 điểm… Thêm hết vào nhanh nhẹn!”

Trong lòng Giang Khải vẫn thấy hơi không xác định.

Lực lượng và lực công kích có sự liên quan trực tiếp nhưng trước mắt hắn không có vũ khí tốt hơn, dù lực lượng tăng gấp bội, trong

tình huống không có cách nào đánh xuyên qua phòng ngự, công kích sẽ giảm đi rất nhiều.

Hắn cũng thiếu tinh thần lực, Truy mệnh tôi lửa cần tiêu hao rất nhiều tinh thần lực.

Thể lực càng không cần phải nói, trong chiến đấu hao hết thể lực là ngoẻo.

Nhưng Giang Khải vẫn lựa chọn thêm vào trong nhanh nhẹn, dù sao hắn là công kích tầm xa, nhanh nhẹn có thể bảo đảm hành động của mình càng nhanh, di chuyển nhanh chóng hơn, tương đương với đồng thời ảnh hưởng đến công kích và năng lực sinh tồn.

Về phần phân chia theo tỉ lệ, chủ yếu là thời gian quá ngắn.

“Dù sao là chơi không, thêm thì thêm…” Giang Khải lắc đầu, nắm bắt thời gian tiếp tục xem xét bảo vật.

Ở trong đông đảo khoáng thạch cấp bảo thạch, Giang Khải phát hiện một viên bảo thạch màu xanh lam, khối bảo thạch này có chất lượng tinh khiết hơn bảo thạch khác, dường như trong bảo thạch đựng đầy chất lỏng màu xanh lam.

【 Huyền băng ngọc thạch, bảo cụ tam giai, ẩn chứa lực lượng hàn băng. 】

“Bảo cụ!” Giang Khải trợn to mắt, đây là món bảo cụ thứ nhất mà hắn lấu được, hơn nữa là bảo cụ tam giai!

Không kịp hưng phấn, Giang Khải đã thu Huyền băng ngọc thạch vào túi thẻ đầu tiên.

Tiếp theo Giang Khải lấy ra món đồ trọng lượng nặng nhất lúc vận chuyển.

Đây là một mặt thuẫn bài, lúc Giang Khải cầm lên còn chưa chú ý đến, bây giờ mới phát hiện nửa phần sau thuẫn bài có hình dáng răng cưa, xem ra đã là tàn khuyết.

【 Hàn sương tháp thuẫn tàn khuyết, được chế tạo từ Hàn băng

huyền thiết hiếm có, ban đầu là trang bị tứ giai, hiện tại là nhị giai, phòng ngự 38, lực lượng tăng 72 (-53), thể trạng tăng 68 (-42), nhanh nhẹn -14 (+10), cầm trong tay cần lực lượng đạt tới 428 (-299), đạt tới chức nghiệp nhị giai. Hiệu quả đặc biệt 1, lấy Hàn sương tháp thuẫn va chạm đối thủ khiến đối phương tiến vào hiệu quả "Đóng băng". Hiệu quả đặc biệt 2, sau khi trang bị hao tổn có thể bảo vệ một bộ phận thuộc tính, có thể tiếp tục sử dụng. Hiểu quả đặc biệt 3,4 (mất hiệu lực) 】

Tuy thuộc tính của Hàn sương tháp thuẫn giảm đi nhiều nhưng phòng ngự không thay đổi, nói cách khác tuy phạm vi phòng ngự của nó nhỏ đi nhưng bộ phận hiện tại vẫn có được hiệu quả phòng ngự cực mạnh!

Lúc đầu Giang Khải còn hơi thất vọng, tốn nhiều thời gian như vậy lấy một món trang bị tàn khuyết, nhưng sau khi hắn nhìn thuốc tính lại không khỏi trợn to mắt.

Hiệu quả đặc biệt 2 của Hàn sương tháp thuẫn khiến nó có thể được sử dụng bình thường trong tình huống tổn hại, khiến mặt thuẫn nát này vẫn có giá trị sử dụng.

Sau khi thuộc tính khác của nó suy yếu, trong số trang bị nhị giai không tính là ưu tú nhưng… 38 điểm phòng ngự thật sự phát rồ!

"38 điểm phòng ngự, ĐM, đến bây giờ ta còn chưa thấy hộ giáp nhị giai tốt nhất, cũng không vượt quá 20 phòng ngự! Còn có hiệu quả đặc biệt 1 là trạng thái đóng băng, đây cũng là hiệu quả đặc biệt cực phẩm… Thu lại trước rồi nói!"

Ngoại trừ cái đó ra, Giang Khải còn lấy được rất nhiều khoáng thạch, bảo thạch phẩm chất cao, có rất nhiều thứ mà trước đó Giang Khải chưa từng thấy, Giang Khải không vội giám định những thứ này, chờ đưa cho Nguyễn Ngữ xem cũng có thể bớt một khoản tiền.

Có lẽ trước đó đơn giả bảo thạch quá cao, cũng có thể là khoáng thạch không dễ phân giải khiến trong số chiến lợi phẩm mà Giang Khải chuyển ra có rất nhiều tảng đá.

Xét thấy Giang Khải cứu giúp bảo vật lung tung, trong viên đá còn

trộn lẫn một số bảo vật khá thông thường như Hạch thổ, Tinh huyết kết tinh, Thiên phú chi cốt.

Chương 150 - Một cơ hội sống (2)

Sau khi thu hồi những thứ này, Giang Khải đang tưởng tất cả đã là thu hoạch lần này, hắn đột nhiên thấy dưới một khối khoáng thạch lớn hơn đè ép một trang giấy.

“Đây là cái gì?” Giang Khải kỳ quái nhặt tờ giấy kia lên.

Trên giấy có chữ viết, không cần thẻ giám định.

Trên đó như viết một số tài liệu, chỉ là không viết rốt cuộc là tài liệu gì, Giang Khải lật mặt sau của tờ giấy, vừa thấy chữ ở bên trên hắn lập tức như bị điện giật!

【 Phối phương tài liệu Thiên Mệnh nhị giai 】

Giang Khải dùng tài liệu chuyển chức tàn khuyết nhưng tài liệu tàn khuyết là cách gọi sau này của mọi người, tên gọi thật sự của tài liệu kia là “tài liệu Thiên Mệnh”!

Trên tờ giấy này viết lại là phối phương tài liệu Thiên Mệnh nhị giai!

Từ ngữ này chưa từng xuất hiện trong số người chơi toàn cầu!

Giang Khải như bị điện giật, trong đầu vang lên ong ong.

Một lúc lâu sau, hắn mới lẩm bẩm nói, “Tài liệu Thiên Mệnh nhị giai… Chẳng lẽ…”

Hắn có thể tìm tài liệu chuyển chức nhị giai của Dân cờ bạc, nhưng hắn cũng có thể dùng tài liệu Thiên Mệnh nhị giai hoàn thành tiến giai chức nghiệp!

Nghĩ đến đây, Giang Khải lập tức xem xét phối phương trên tờ giấy một lần nữa.

【 Một phần Vô căn chi thủy, một phần Vô nguyên chi hỏa, một

phần Vô cơ chi thổ, một phần Vô động chi phong, một phần Vô hình chi kim. 】

Thấy lời giải thích này, biểu cảm trên mặt Giang Khải lập tức cứng đờ không nói gì nữa, trực tiếp thu lại tờ giấy.

“Tạm biệt! Ta vẫn nên đi tìm tài liệu nhị giai Dân cờ bạc của ta!”

Quả nhiên hy vọng càng lớn, thất vọng càng lớn, Giang Khải còn tưởng thấy được hy vọng nhưng vừa thấy tài liệu trên phối phương, hắn lập tức từ bỏ.

Vô căn chi thủy có thể là nước mưa, cũng có thể là không phải, vậy Vô nguyên chi hỏa là cái quỷ gì, Vô cơ chi thổ… Xác định không phải lời nói vô căn cứ?

Nói một cách khách quan, tài liệu nhị giai Dân cờ bạc như càng phù hợp với thực tế hơn chút.

Mặc kệ thế nào, thu hoạch lần này của Giang Khải đã vượt xa sự mong muốn.

Hắn lấy được những vật phẩm này cũng có giá trị mấy triệu liên minh tệ, đã không thu lợi ích của Huyền Vũ công hội.

Đây vẫn chỉ là một phần mà hắn cứu vớt được.

“Đồ vật trong bảo rương bí bảo thật sự tốt hơn bảo tàng bình thường rất nhiều, đáng tiếc thứ này quá khó tìm.” Giang Khải lại xác định mình không bỏ sót, cuối cùng quay lại tình cảnh hiện tại của mình.

Hiện tại hắn có hai con đường, hoặc là chết ở chỗ này, tử vong logout, hoặc là chạy đi.

Là một Dân cờ bạc có trạng thái “Sát thủ khát máu”, Giang Khải loại bỏ lựa chọn thứ nhất trước tiên.

Hắn ngẩng đầu lên, thấy được nóc nhà cao mấy trăm mét.

Phần lớn nơi đó đã bị tầng băng bao trùm nhưng còn có một cái khe hẹp, leo lên từ nơi này có lẽ có thể chạy đi.

Chỉ là xung quanh toàn tầng băng, có thể nghĩ được độ khó khi leo lên.

“Hơi cao… Vẫn nên nghỉ ngơi trước đã, chờ có sức lực lại nghĩ cách leo lên.”

…

Ngày hôm sau, Nguyễn Ngữ yếu ớt mở mắt ra, hắn ta đỡ trán ngồi dậy.

“Ôi… Đau quá!” Trên mặt Nguyễn Ngữ lập tức xuất hiện vẻ đau khổ.

Hắn ta đã không nhớ rõ việc mình bị ớt nhỏ đánh cho không còn hình người, sau khi tỉnh rượu mới biết mình đã là mình đầy thương tích.

Trên người hắn ta quấn băng vải, xem ra có người xử lý vết thương giúp hắn ta.

Chỉ là đến bây giờ, Khải đội và lão Hồ vẫn chưa chạy đến.

Hắn ta chịu đựng cơn đau nhìn quanh.

“Chúng ta còn ở Vĩnh Đống đảo? Những người khác đâu? Lão Hồ?” Nguyễn Ngữ phát hiện bóng dáng Hồ Ngôn, kêu gọi.

Hồ Ngôn đang ngồi trước một vết nứt ngẩn người, sau khi bị Nguyễn Ngữ đánh thức, lúc này mới lưu luyến rời khỏi vết nứt kia.

“Ngươi đã tỉnh? Những người khác đi rồi, hôm qua ta cũng không còn sức lực, không vác nổi ngươi, chỉ có thể xử lý tốt vết thương cho ngươi, nghỉ ngơi ở chỗ này trước.”

“Ừ… Khải đội đâu?” Nguyễn Ngữ hỏi, “Còn có, sau cùng Ngư nhân lĩnh chủ thế nào?”

Hồ Ngôn trợn mắt liếc nhìn Nguyễn Ngữ, hôm qua con hàng này cũng không quan tâm Giang Khải như vậy.

“Ngư nhân lĩnh chủ bị Tưởng Phóng giết, trước khi chết nó phát động Tử vong báo thù nuốt Khải đội.”

“Nuốt… Nuốt?!” Nguyễn Ngữ trợn to mắt, “Khi đó ngươi đang làm gì, không phải đã nói dù hai ta chết đi cũng không thể để Khải đội xảy ra chuyện sao!”

Hồ Ngôn giận nói, “Ngươi cho rằng ta muốn sao! Ngươi cảm thấy ta có năng lực nhanh hơn Ngư nhân lĩnh chủ?”

Lúc này Nguyễn Ngữ mới nhận ra mình nói sai, nhưng vừa nghĩ đến Giang Khải đã chết trong lòng vẫn thấy đau khổ.

Hồ Ngôn thở dài một hơn, hắn ta có thể hiểu được tâm tình của Nguyễn Ngữ, cũng chẳng trách vừa rồi hắn có phản ứng như vậy, đổi lại là mình có lẽ cũng có phản ứng giống vậy.

Sau đó Hồ Ngôn quay đầu nhìn về phí vết nứt trên mặt đất, ban đầu vương tọa chìm xuống từ nơi đó, tối hôm qua hắn ta đã tính toán mấy quẻ, lại có một quẻ biểu hiện nơi đây có sinh cơ…

Chương 151 - Bốn ức

Thế nhưng Ngư nhân lĩnh chủ đã chết, đội trưởng cũng bị nuốt vào, "sinh cơ" từ đâu tới… Xem ra đây là một quẻ ngoại trừ vấn đề.

Hồ Ngôn thở dài một hơi, nói, "Dựa vào thực lực của hai người chúng ta, hình như không có cách nào an toàn rời khỏi Vĩnh Đống hồ…"

"Không có việc gì, ta tính qua là cát tướng."

"Ngươi tính được có đúng không? Cái này còn có thể là cát tướng?"

"Ngươi đang nghi ngờ ta? Vậy chúng ta cũng không thể ở lại đây mãi. Cùng lắm thì chết cùng với đội trưởng, vừa vặn lần sau cùng nhau online."

"Cũng đúng…"

Ngay lúc hai người chuẩn bị rời đi, trong vết nứt đột nhiên phát ra tiếng động.

Hồ Ngôn và Nguyễn Ngữ nhìn nhau, hai người đều bị dọa khẽ run rẩy.

"Không, không phải là ngư nhân đi!" Nguyễn Ngữ run giọng nói.

Hai người cũng nhanh chóng phản ứng, tự mình chuyển mấy khối băng lớn hơn, chạy đến trước vết nứt hung hăng đập xuống!

Để đảm bảo ngư nhân sẽ không leo ra, hai người hung hăng đập mấy chục khối băng về phía phát ra tiếng động!

Hai người nện xong còn thò người vào trong vết nứt xem xét.

Đáng tiếc mặt băng bao trùm đủ loại tạp vật, không thấy rõ tình huống bên trong.

Đột nhiên, trong khe băng truyền đến tiếng hét thảm.

“Mẹ nó, ai vậy! Lão tử vất và bỏ lên! A!”

Tiếng kêu thảm thiết hình thành tiếng vang trong vết nứt dưới mặt đất, không ngừng quanh quẩn bên tai.

Sau khi Hồ Ngôn và Nguyễn Ngữ tự tay giết đội trưởng, hai người đưa mắt nhìn nhau vô cùng khiếp sợ.

Dù giọng nói trong cái khe mang theo hiệu quả tiếng vang dày đặc, nhưng Hồ Ngôn và Nguyễn Ngữ vẫn nhận ra giọng của đội trưởng trước tiên.

“Không phải ngư nhân, là, là Khải đội… Tại sao hắn lại ở chỗ này?”

Hai giờ sau, Giang Khải vất vả leo lên lại.

Lúc sắp leo ra vết nứt, Hồ Ngôn và Nguyễn Ngữ dùng quần áo bện thành dây thừng kéo hắn ra ngoài.

Sau khi bị hai người kéo lên, Giang Khải lật người nằm ở trên mặt băng, há to miệng thở hổn hển.

Hồ Ngôn và Nguyễn Ngữ vội vàng đến bên cạnh Giang Khải.

“Khải đội, sao ngươi lại đi ra từ nơi này hả?”

“Cuối cùng đã đi ra…” Giang Khải còn đang thở hổn hển, “Trước đó ta bị những xúc tu đó kéo xuống cung điện lòng đất của Ngư nhân lĩnh chủ.”

Hồ Ngôn và Nguyễn Ngữ khiếp sợ nhìn về phía Giang Khải, “Cung điện lòng đất? Ngươi, không phải ngươi… Tìm được bí bảo của Ngư nhân lĩnh chủ chứ!”

“Tìm được.” Giang Khải điều chỉnh tốt hô hấp, ngồi dậy nhìn quanh.

Sau khi thấy trên Vĩnh Đống đảo chỉ có hai người Hồ Ngôn và Nguyễn Ngữ, hắn không khỏi nhíu mày, “Người đều đi rồi sao?”

“Đã sớm đi, chỉ còn lại hai chúng ta.” Nguyễn Ngữ nói.

“Cho nên, vừa rồi người nện ta chính là các ngươi hả?” Giang Khải quay đầu, hơi híp mắt lại, “Biết ta bò lên khó khăn đến mức nào không?”

“Khải đội, ngươi, ngươi nghe chúng ta giải thích…” Hồ Ngôn đang muốn giải thích, phát hiện Nguyễn Ngữ đang len lén kéo tay áo của mình, còn đang không ngừng nháy mắt.

Cuối cùng Hồ Ngôn đã hiểu ra, hiện tại Giang Khải đâu chịu nghe hắn ta giải thích.

“Khải đội, ta đột nhiên nhớ đến còn có việc, đi trước một bước…” Nói xong, hắn ta đứng dậy chạy theo Nguyễn Ngữ.

Giang Khải đứng lên đuổi theo!

Trên mặt Vĩnh Đống hồ xuất hiện ba bóng người phi nước đại, hai người phía trước, một người phía sau, tốc độ di chuyển cực nhanh, ngay cả ngư nhân giết ra từ trong tầng băng cũng không đuổi kịp bọn họ…

…

Giang Trung thành, khu vực đăng nhập số 18.

Vệ Ưng đang cúi đầu nghiêm túc xem xét mấy phần tài liệu.

Trong đó có một phần là tư liệu chiến đấu của Chiến Thần điện Giang Trung thành trong một tháng gần đây.

Xem qua tài liệu, Vệ Ưng thở dài một hơi, đặt tư liệu lên bàn, mệt mỏi nói, “Thú Thần càng ngày càng không yên phận…”

Tiếp theo hắn ta lại cầm một phần tài liệu khác.

“Hít… Phát hiện quốc gia kết nối Truyền tống trận đã đạt đến 49 nước?!” Vẻ mặt Vệ Ưng hơi ngạc nhiên cũng hơi lo lắng.

Trước mắt trình độ toàn cầu khai thác Quỷ Tinh còn rất thấp, khu vực khai thác của các quốc gia cũng không liên kết, ngoại trừ chức

nghiệp cá biệt đặc thù có thể sớm cắt ngang truyền tống vào thời gian đặc biệt trong quá trình truyền tống, tiến vào khu thí luyện người mới trong phạm vi khống chế của quốc gia khác, nếu không giữa lãnh địa các quốc gia không có giao thoa.

Cho đến khi các quốc gia u Mĩ lần lượt phát hiện "Truyền tống trận kết nối"!

Các quốc ra có thể thông qua Truyền tống trận kết nối tiến vào một khu vực công cộng, khu vực công cộng này lại rất quỷ dị!

Đầu tiên, mỗi nửa năm vị trí của nó sẽ xảy ra thay đổi một lần.

Tiếp theo, trong khu vực công cộng có được nhiều chỗ "Khu vực thất lạc", nhưng không có ai có thể tiến vào những bí cảnh này.

Ngoại trừ khu vực thất lạc, diện tích trong khu vực công cộng rộng lớn nhưng không có những dã thú khác.

Thứ ba, chỉ có người chơi thấp hơn chức nghiệp tam giai mới có thể tiến vào khu vực công cộng.

Một khi tiến vào khu vực công cộng, hệ thống Thiên Chức sẽ truyền lại một tin tức thú vị.

Chương 152 - Bốn ức (2)

【 Hoan nghênh đi vào sân bãi thi đấu Bá chủ toàn cầu (sơ cấp), đội ngũ người tham gia thi đấu nhất định phải là đội ngũ năm người, đẳng cấp chức nghiệp thấp hơn chức nghiệp tam giai. 】

【 Khi số quốc gia tiến vào sân bãi đạt đến 80 nước, thi đấu sẽ chính thức khởi động. 】

【 Người chơi toàn cầu sẽ cạnh tranh ở chỗ này, cuối cùng đội ngũ một, hai, ba sẽ chia ra thu hoạch được ba, hai, một thanh chìa khóa bí mật của khu vực thất lạc, có tư cách tiến vào khu vực thất lạc tìm kiếm bảo vật hiếm thấy. 】

【 Mỗi người chỉ có thể tham gia thi đấu cùng cấp bậc một lần. 】

Nhìn từ tin tức do hệ thống Thiên Chức truyền lại, hiện tại trận thi đấu này vẫn chưa mở ra, hiện tại khu vực công cộng cũng chỉ là một nền tảng trao đổi của người chơi toàn cầu, cũng không có tác dụng khác.

Nhưng tầng lớp quyết sách như Vệ Ưng, hắn ta cũng rất nóng nảy.

Vì hiện tại Hoa Hạ vẫn chưa phát hiện "Truyền tống trận kết nối" thông hướng đến khu vực công cộng!

Gần năm năm qua, đã có 49 quốc gia phát hiện Truyền tống trận kết nối, chẳng may Hoa Hạ vẫn không tìm được Truyền tống trận, đến lúc đó giải đấu lớn khởi động, Hoa Hạ chỉ có thể trơ mắt nhìn người khác tranh đoạt chìa khóa mật của khu vực thất lạc, một vị tướng lĩnh Hoa Hạ như hắn ta sao có thể cam tâm.

"Việc Truyền tống trận kết nối nhất định phải nắm chặt… Không biết những thành thị khác có tiến triển hay không, bên Giang Trung thành cũng đi kết nối với các công hội lớn một chút!"

Đặt phần tài liệu thứ hai xuống, Vệ Ưng cầm lấy một phần sau cùng.

Xem xét tiêu đề báo cáo, Vệ Ưng mỉm cười, “Thi đấu khiêu chiến công hội một năm một lần sắp bắt đầu? Ha ha, xem ra rất náo nhiệt.”

Đúng vào lúc này, ở ngoài cửa có người gõ cửa.

Vệ Ưng thu hồi tài liệu, hô về phía cửa phòng, “Vào đi.”

Lộ Tuấn và Tiểu Hắc đi vào văn phòng.

Thấy hai người này trở về, Vệ Ưng lập tức nhìn về phía hai người, hỏi, “Sao thế?”

“Giang Khải không chết!” Lộ Tuấn trực tiếp trả lời, “Có người thấy hắn và tiểu đội Hỏa Thần của hắn trở về thành chính khu 18.”

Vệ Ưng cũng không quá ngạc nhiên, hắn ta đứng lên đi đến trước cửa sổ, “Hôm qua Lam Lam không thấy Giang Khải đã nói rõ hắn cũng chưa chết, ngươi lại tận mắt thấy hắn bị xúc tu của Ngư nhân lĩnh chủ bắt được, cho nên cách giải thích duy nhất chính là hắn tìm được bí bảo.”

“Tuy loại tình huống này hiếm thấy nhưng cũng không phải chưa từng xảy ra.”

Lộ Tuấn nhíu mày nói, “Vận khí của tiểu tử kia cũng không tệ, chỉ là tìm ra bí bảo cũng không có nghĩa là có thể lấy được bí bảo!”

“Hoa Hạ khai hoang Quỷ Tinh năm mươi năm, nhìn từ tình huống mà chúng ta tìm hiểu được, tất cả có 143 người có cơ hội tiếp xúc bí bảo, nhưng sau cùng cũng chỉ có 30 người thành công lấy được bí bảo.”

“Những người tìm được bí bảo đều không ngoại lệ là Siêu phàm chức nghiệp giả, thực lực đỉnh phong, cuối cùng tỉ lệ thu hoạch bí bảo vẫn thấp như vậy… Lấy thực lực của Giang Khải, có lẽ cũng thấy được lại không lấy được.”

Vệ Ưng mỉm cười, “Trên lý luận đúng là như thế, nhưng tên kia luôn làm ra một số việc khiến người ta không thể nào hiểu nổi.”

Suy nghĩ, Vệ Ưng đột nhiên đổi đề tài, “Đúng, tình huống của

Giang Lan như thế nào?”

“Đã hoàn thành phẫu thuật, hiện tại xem ra rất thuận lợi, tiếp theo còn cần quan sát một khoảng thời gian, tránh xuất hiện loại hiện tượng nội tạng bài xích.”

Vệ Ưng gật đầu, “Bảo đám người Trương giáo sư để ý nhiều chút, nhất định phải bảo đảm Giang Lan có thể khôi phục. Giang Lan không có việc gì, Giang Khải mới có thể không có nỗi lo mà xông lên!”

Lộ Tuấn khẽ nhíu mày, “Thủ trưởng, tuy Giang Khải rất có thực lực, nhưng dù sau hắn cũng không phải người của quân đội chúng ta, chúng ta cần làm đến loại trình độ này sao?”

“Thứ cho ta nói thẳng, tuy lần này hắn không cướp Boss của Huyền Vũ công hội, nhưng ta cảm thấy hắn càng có thể chịu áp lực từ bên ngoài, dù sao bình thường hắn vẫn luôn quan tâm đến… Tiền.”

Vệ Ưng mỉm cười, “Tiền? Tiểu Lộ, thứ tên kia không quan tâm nhất cũng là tiền!”

“Ở trong mắt của hắn, tiền có nghĩa là tính mạng của đại ca hắn, nhưng ngươi nhìn xem bản thân hắn có theo đuổi cuộc sống xa xỉ gì không?”

“Lộ Tuấn, chúng ta cũng nên yêu cầu dân chúng có tầm nhìn xa một chút, nhưng đừng quên người phải có tầm mắt lâu dài thật ra là chúng ta!”

“Giang Khải không phải người của quân đội, nhưng ngày đó ta dẫn hắn đến ngoại thành, từ trong ánh mắt của hắn, ta có thể xác định chỉ cần hắn có thể chuyển chức thành Siêu phàm chức nghiệp, mặc kệ cuối cùng hắn dùng thân phận gì, hắn nhất định sẽ đứng ở chiến trường Thú Thần!”

“Đừng quên, hắn, đại ca của hắn, muội muội của hắn đều đến từ ngoài thành!”

Lộ Tuấn đột nhiên chấn động, vậy đại khái cũng là tầm mắt của tướng quân xa đến mức hắn ta không thể so sánh được.

Lúc đang nói chuyện, trong hành lang vang lên tiếng bước chân dồn dập.

Chương 153 - Quầy bán quà vặt

Tiếng bước chân tới gần, không lâu sau Tô Lam Lam dựa vào khung cửa, trong phòng đối diện có ba người lo lắng nói, “Giang Khải treo thương phẩm ở phòng giao dịch!”

Ba người Vệ Ưng đều nhướn mày nhìn về phía Tô Lam Lam.

Việc này cần phải đặc biệt báo cáo, hơn nữa còn gấp gáp như vậy sao?

Tô Lam Lam nói tiếp, “Đều là khoáng thạch hiếm thấy, tổng giá trị treo bán vượt qua bốn ức liên minh tệ!”

“Bốn ức?!”

Lộ Tuấn trợn to mắt, ngay sau đó hắn ta không khỏi nhìn lén tướng quân một chút.

Xác định Giang Khải là người không quan tâm đến tiền?

Vì giá cả lần treo bán đồ vật này quá cao, chỗ lúm đồng tiền muội muội đã không có cách nào trực tiếp thu mua.

Nhưng Hương Ngọc vẫn rất nhiều tình, đã sớm kiểm tra giá cả cuối cùng của các loại khoáng thạch trong lịch sử phòng giao dịch cho Giang Khải, tránh để hắn nhầm giá.

Bất đắc dĩ, tiểu đội Hỏa Thần chỉ có thể trở về thành chính, tiến về phòng giao dịch.

“Tiên sinh giá cả gửi bán của ngài quá cao, chúng ta đề nghị ngài đăng ký một không gian bán tư nhân ở phòng giao dịch.”

Giang Khải nhìn kỹ người trẻ tuổi trước mặt, cảnh giác hỏi, “Không gian tư nhân thu phí thế nào?”

Trên mặt nam tử trẻ tuổi kia nở một nụ cười rất nghề nghiệp, đọc nhấn rõ từng chữ, nói, “Tiên sinh, chúng ta sẽ không thu phí khác, ngài bán thương phẩm giá cả cao, phí thủ tục rút ra của chúng ta

càng cao, chúng ta chỉ muốn khách VIP có cách bán thương phẩm của mình tốt hơn.”

Không lấy tiền… Vậy tất nhiên Giang Khải không có lý do gì từ chối.

“Vậy… Mở một cái đi.”

“Được, để ta thao tác giúp ngài… Không gian bán tư nhân của ngài gọi là gì?”

Giang Khải suy nghĩ, hắn thật sự không có kinh nghiệm gì với buôn bán, sau cùng nghĩ đến cửa hàng tạp hóa ở khu ổ chuột, buột miệng nói, “Gọi là Quầy bán quà vặt đi.”

“Quầy bán quà vặt? Ngài xác định sao? Đặt tên cấp cao chút nữa sẽ hấp dẫn càng nhiều người mua tiền tài hùng hậu tiến vào.” Nhân viên công tác nhắc nhở.

“Lười suy nghĩ, cứ để Quầy bán quà vặt đi.” Giang Khải nói chắc chắn, “Dù sao chỉ là một cái tên mà thôi.”

“y… Được… Có bối cảnh công hội không?”

“Không có.”

Người kia lại liếc nhìn Giang Khải một chút, phát hiện trước ngực hắn thật sự không có ký hiệu bất kỳ công hội gì, lại cúi đầu đăng ký.

“Thiết lập hạn mức thấp nhất tiến vào không gian… Người mua cũng có tài khoản của mình, ngài có thể quy định giá trị thấp nhất của tài khoản.”

Hồ Ngôn cũng chưa từng tiếp xúc với phục vụ VIP ở phòng giao dịch, không hiểu hỏi, “Còn có người ngại khách nhiều, cản người ở ngoài cửa sao?”

Nhân viên công tác mỉm cười, “Thật ra thiết lập cấp bậc sẽ khiến rất nhiều người không thể tiến vào phòng của ngài, nhưng một mặt khác cũng sẽ sàng lọc ra người mua có thực lực, giá cả thương phẩm của ngài cao như vậy, cần người mua có thực lực hùng

hậu.”

Giang Khải cảm thấy hơi rắc rối, không nhịn được nói, “Ngươi bố trí tiêu chuẩn thấp nhất là được.”

“Thấp nhất là một vạn…”

“Chỉ một vạn!”

“Tiền tệ kết toán là liên minh tệ hay tinh tệ.”

“Đều được, niêm yết giá dùng liên minh tệ.” Giang Khải đáp.

Khó khăn lắm mới làm xong không gian bán tư nhân của mình, Giang Khải một mạch đặt những khoáng thạch đó lên.

Chỉ cần gửi bán đồ vật đều được cất giữ trong phòng giao dịch, sau khi bán đi tiền sẽ được chuyển thẳng vào tài khoản của Giang Khải.

…

Trên Kinh thành, thủ đô Hoa Hạ, nơi này tụ tập công hội, thế lực đỉnh cấp nhất cả nước, cũng là thành thị kiên cố nhất Hoa Hạ quốc.

Khu Bách Hội, trong văn phòng riêng ở một tòa nhà chọc trời 32 tầng.

Lưu Hoành Vũ đang lướt trang web phòng giao dịch, là bộ trưởng bộ hậu cần Thiên Kiếm công hội, một trong những công việc thường ngày của hắn ta là bắt đầu bổ sung đủ loại vật tư từ đường dây khác nhau cho công hội.

Đối với công hội cỡ lớn như Thiên Kiếm, đầu tiên bọn họ tìm kiếm một số hàng hiếm có.

Hắn ta vừa uống trà sữa vừa lướt giao diện cơ giới hóa.

Phần lớn đồ vật xuất hiện trong phòng giao dịch đều là thương phẩm phổ thông, lấy thực lực của Thiên Kiếm công hội cũng có thể tự mình lấy được, không đáng mua ở phòng giao dịch.

“Có chút kích thích không.” Lưu Hoành Vũ lắc đầu, “Đám người Thanh Long cũng không bỏ ra chút đồ tốt sao?”

Nhưng không gian bán tư nhân này gần như đều có bối cảnh cường đại.

Đột nhiên, trong giao diện không gian bán tư nhân quen thuộc đột nhiên xuất hiện một không gian mới xếp ở hàng dưới cùng.

“Quầy bán quà vặt? Không có công hội? Cái quỷ gì…” Lưu Hoành Vũ tỏ vẻ ghét bỏ, “Tư cách tiến vào thấp nhất, giá trị tài khoản một vạn liên minh tệ… Đoán chừng bên trong đều bán rác rưởi.”

Nói xong, hắn ta tiện tay lướt qua không gian này.

Đúng vào lúc này, phần mềm chat của hắn ta điên cuồng nhảy lên.

Ấn mở khung chat, bên trong lại có bảy tám tin tức mới.

Thậm chí có người dám Buff cửa sổ chat!

“Điên rồi, dám Buff ta?” Lưu Hoành Vũ hơi tức giận nhưng vẫn mở khung chat.

Chương 154 - Quầy bán quà vặt (2)

【 Lưu tổng, mau nhìn không gian bán tư nhân gọi là "Quầy bán quà vặt", bên trong xuất hiện Hắc huyền thiết tinh thạch quáng, quyền hạn mua của ta không đủ, ngươi nhanh lên cướp, chậm nữa thì không kịp! 】

【 Lưu tổng, ta tìm được người bán Lục u khoáng thạch, hơn nữa còn là bảo thạch đặc cấp, số lượng đạt đến 3kg, tài khoản của ta không đủ tiền, ngươi nhanh lên mua! Không gian gọi là "Quầy bán quà vặt"! 】

Lưu Hoành Vũ thấy hai loại khoáng thạch này lập tức giật mình.

"Nói đùa cái gì, 3kg Lục u khoáng thạch, còn là bảo thạch đặc cấp?!" Tay hắn ta run rẩy, vội vàng nhập "Quầy bán quà vặt" và ô tìm kiếm.

Mở ra không gian bán tư nhân này, trên giao diện xuất hiện toàn là khoáng thạch.

Cường nhận thiết thạch đặc cấp, Huyền thiết tinh thạch, Hắc huyền thiết tinh thạch, Bạch huyền thiết tinh thạch, Lục u khoáng thạch, Hắc diệu cương hóa thạch, Hoàng lê mộc biến khoáng thạch…

"Ông, Ông trời ơi! Không gian này là của ai, ở đâu ra nhiều khoáng thạch hiếm có như vậy!" Lưu Hoành Vũ vội vàng mở ra tài khoản của mình, trong lúc vội vàng còn đánh đổ trà sữa, hắn ta cũng không quan tâm nhiều như vậy, nhanh chóng lựa chọn thương phẩm, lập tức thanh toán!

"ĐM, không bán được? Rõ ràng bên trên biểu hiện còn có 1.8kg!"

"Bạch huyền thiết cũng bị mất! Đệt đệt đệt, thiệt lớn!"

"Con rùa con nào cướp của ta!"

Tô Lam Lam thấy quân đội cướp được tổng cộng 5.4kg khoáng thạch, thở phào nhẹ nhõm một hơi.

“Cũng may phát hiện sớm… Nếu không chắc chắn bị cướp hết.”

Vệ Ưng cũng thở phào nhẹ nhõm, “Đều là bảo thạch cao cấp hiếm có, tiểu tử Giang Khải kia thật sự lấy được bí bảo!”

Lộ Tuấn than thở, “Tiểu tử này giẫm phải vận cứt chó gì! Hiện tại Boss càng ngày càng khó giết, bảo vật trong bí bảo càng nhiều đồ tốt hơn, nhưng hắn là một chức nghiệp giả nhất giai lại có thể lấy được nhiều bảo vật như vậy!”

Tiểu Hắc đột nhiên nhìn về phía Tô Lam Lam, “Này, nghe nói lần trước ngươi đánh cược với hắn, trong một tháng kiếm lời 800 ngàn liên minh tệ?”

“Cũng may ngươi không tiếp tục cược với hắn, tính toán 800 ngàn một bình rượu, lần này hắn kiếm lời bốn ức, nếu ngươi đi xin lỗi là 500 bình…”

Tô Lam Lam hung hăng lườm Tiểu Hắc một cái, “Ngươi phiền chết!”

Nàng lại liếc nhìn tên không gian trên màn ảnh.

“Tên này cũng đáng giận, Quầy bán quà vặt… Tên này mà hắn cũng đặt được? Điều này sẽ khiến những cửa hàng ‘Thiên hạ đệ nhất điếm’, ‘Đỉnh cấp bảo vật điếm’, ‘Câu lạc bộ hào môn cấp ngàn vạn” có cảm tưởng gì!”

“Khụ khụ, cái đó, đừng quên theo dõi Quầy bán quà vặt, luôn cảm giác lần sau tên điên này còn thả ra bảo bối!”

…

Giang Khải vừa rời khỏi phòng giao dịch, cuối cùng đã thở phào một hơi.

“Sớm biết không gian tư nhân rắc rối như vậy đã không làm.” Giang Khải lắc đầu, “Nhưng cũng may cuối cùng đã để những thứ vô dụng kia lên đó.”

Nguyễn Ngữ thấp giọng lẩm bẩm một câu, “Đó cũng không phải đồ vô dụng, ví dụ như Lục u khoáng thạch, cái này có thể thay đổi hiệu quả đặc biệt của trang bị.”

Hồ Ngôn cũng nhân lúc nói, “Bạch huyền thiết có thể tăng 0.7 lần hiệu quả bạo kích! Tuyệt đối có tiền mà không mua được!”

“Ừ, vốn ngươi có bạo kích gấp hai lần tổn thương, sau khi khảm nạm 1000gr Bạch huyền thiết sẽ đạt đến 2.7 lần tổn thương rất kinh khủng, đây là đồ tốt mà cao thủ cầu còn không được.” Nguyễn Ngữ lấy giọng điệu nghề nghiệp tổng kết.

Giang Khải nhíu mày, bạo kích của hắn cũng là 200 lần tổn thương, nếu khảm nạm Bạch huyền thiết vậy là 200.7 lần…

“Thêm điểm bạo kích như vậy, 1000gr còn bán 7 triệu liên minh tệ, tính ra giá cả cũng quá thấp.” Giang Khải lắc đầu.

Hồ Ngôn và Nguyễn Ngữ nhìn nhau không khỏi lắc đầu.

Bọn họ thấy mạch suy nghĩ của đội trưởng quá mới lạ.

Nhưng Khải đội còn nghĩ đến bọn họ, lần này hắn đưa một mặt thuẫn bài có phòng ngự biến thái cho Nguyễn Ngữ, cho Hồ Ngôn một viên bảo cụ tam giai Huyền băng ngọc thạch, lại cho mỗi người một vài Thiên thư tàn trang, để bọn họ có thể thăng cấp kỹ năng.

Bắt người tay ngắn, hai người đồng thanh nói.

“Khải đội nói đúng!”

Ngay lúc ba người chậm rãi đi trên đường phố khu giao dịch, có người gọi ở sau lưng bọn họ.

“Này, các ngươi là tiểu đội Hỏa Thần?”

Ba người Giang Khải quay đầu nhìn lại.

Người đứng trước mặt bọn họ là một nam tử trẻ tuổi khoảng trên dưới hai mươi, dáng vẻ da mịn thịt mềm, trắng nõn nhưng đôi mắt rất to.

Người khác là mắt hai mí, hắn ta ít nhất có ba mí mắt…

Giang Khải nhìn đồng bạn một chút, “Các ngươi biết hắn?”

Hồ Ngôn và Nguyễn Ngữ lắc đầu, “Không biết.”

Nam tử kia tự mở miệng.

“Là thế này, ta nghe nói tiểu đội các ngươi muốn tham gia thi đấu khiêu chiến công hội, hiện tại đội ngũ đang thiếu người, cho nên ta đến đây tự đề cử bản thân.”

Giang Khải tỏ ra nghi ngờ, “Thi đấu khiêu chiến công hội cái gì? Ngươi nhầm rồi đi, chúng ta không có ý định tham gia thi đấu khiêu chiến công hội, ngươi xem ta cũng không có công hội.”

“Nhầm?” Nam tử nghiêng đầu, nhíu mày nói, “Hít, ngươi là Giang Khải đi, một vị bằng hữu trong quân đội của ta nói ngươi chắc chắn sẽ tham gia thi đấu khiêu chiến.”

Chương 155 - Nhược điểm của Giang Khải

Giang Khải càng hồ đồ hơn, đây là nơi nào thả ra tin tức, ngay cả hắn cũng không biết.

“Bọn họ nói ngươi dùng vũ khí tên là Cửu kiếp truy mệnh, là phần thưởng người mới mà quân đội đưa cho ngươi trước đó, một trong những phần thưởng của lần thi đấu khiêu chiến quân đội lần này là Cửu kiếp truy mệnh nhị giai.”

Giang Khải trợn to mắt, ngạc nhiên nói, “Cửu kiếp truy mệnh nhị giai?!”

“Ngươi không biết sao? A, xem ra là ta nhầm rồi, thật xin lỗi…” Nói xong, người kia quay người rời đi.

“Này…” Giang Khải còn muốn gọi người kia lại, kết quả người kia cũng không quay đầu lại mà chạy đi.

“Là đến đưa tin, hình như hy vọng ngươi sẽ tham gia thi đấu khiêu chiến công hội.” Hồ Ngôn hơi híp mắt lại, nhìn bóng lưng người kia rời đi, vạch trần thủ đoạn của đối phương.

“Chỉ là không biết, người muốn ngươi tham gia là kẻ địch hay là bằng hữu!”

Người mật báo tin tức đã rời đi, Giang Khải đứng tại chỗ hơi không biết làm sao.

Một lát sau, hắn hỏi Hồ Ngôn, “Lão Hồ, thi đấu khiêu chiến công hội này là gì?”

Hồ Ngôn đáp, “Là quân đội tổ chức một năm một lần, tính toán thời gian chắc là tổ chức vào nửa tháng sau.”

“Thi đấu khiêu chiến công hội là một trận thi đấu cấp thành thị, mục đích là rèn luyện năng lực chiến đấu của mỗi công hội.”

“Thi đấu khiêu chiến công hội có hai hạng mục, một cái là thi đấu công hội, mỗi công hội ở Giang Trung thành chúng ta cần dựa theo đẳng cấp chức nghiệp, chia ra thành nhị giai, tam giai, tứ giai đủ mười đội ngũ, mỗi tiểu đội năm người, công hội quyết đấu hai hai, một trận 150 người tiến hành chiến đấu, áp dụng chế độ đào thải để tiến hành thi đấu.”

“Một hạng mục khác là thi đấu chiến đội, lấy tiểu đội các công hội làm đơn vị, chia thành bốn cấp nhị giai, tam giai, tứ giai, Siêu phàm ngũ giai, cấp độ chức nghiệp đội viên chỉ có thể thấp, không thể cao, cũng là chế độ đào thải.”

“Cuối cùng, quân đội sẽ ban thưởng cho top ba công hội chiến, top ba thi đấu chiến đội mọi cấp độ.”

Giang Khải như có điều suy nghĩ gật đầu, “150 người… Số người nhiều lắm, chắc ta không có cơ hội…”

Người chơi không phải dã quái, bọn họ có trang bị, thiên phú và kỹ năng, cũng càng thông minh hơn.

Ví dụ như một khi có người chơi chuyên nghiệp giỏi về dùng thuẫn bài cấp cao, phi tiêu của Giang Khải bị khắc chế, vậy hắn không có khả năng chiến thắng.

Vậy bọn họ chỉ có thể tham gia thi đấu chiến đội.

“Khải đội, vừa rồi người kia quanh co lòng vòng, ta cảm thấy không phải người tốt.” Hồ Ngôn nhắc nhở, “Biết đâu có bẫy rập.”

Giang Khải suy nghĩ một lúc lâu, nói, “Trước bỏ qua chuyện này một chút, chút nữa ta sẽ logout đi thăm ca ta một chút, hắn vừa làm phẫu thuật.”

“Được, vậy chúng ta chờ ngươi.”

…

Huyền Vũ công hội khu vực 18, một bóng người nhanh chóng tiến vào hậu viện từ cửa sau, sau đó lập tức tiến về phòng nghị sự.

Nếu Giang Khải có mặt ở đây chắc chắn sẽ biết tên này, hắn ta là

người vừa mật báo cho ba người Giang Khải.

Lúc này ở trong phòng nghị sự, tam trưởng lão, Hoàng Thông, Hoàng Đạt đang ngồi chờ ở nơi này, thấy người đến lập tức đứng dậy.

“Lão tứ, làm xong việc chưa?” Hoàng Thông hỏi.

Người đến mỉm cười, “Làm xong, ta đã sớm nói phần thưởng của quân đội cho Giang Khải biết, ta tin hắn chắc chắn sẽ tham gia.”

Trên mặt Hoàng Đạt không khỏi nở một nụ cười âm hiểm, “Hiện tại người phát hiện Truyền tống trận kết nối ở các quốc gia càng ngày càng nhiều, trong thi đấu Bá chủ toàn cầu nói rõ, thi đấu lấy ‘đánh giết’ là trận chung kết.”

“Có lẽ cùng chuẩn bị trước, năm nay thi đấu khiêu chiến công hội vừa thay đổi quy tắc, cũng lấy ‘đánh giết’ làm chung kết.”

Hoàng Thông khẽ gật đầu, “Bên ngoài còn chưa biết tin tức này, có lẽ tiểu tử Giang Khải kia còn tưởng đây là một lần thi đấu bình thường.”

Khuôn mặt tam trưởng lão như phủ băng, hừ lạnh một tiếng, “Trong lần Boss chiến lần này, mặc dù chúng ta đánh giết Boss nhưng danh tiếng bị Giang Khải kia cướp mất.”

“Lúc ta đưa đầu cốt cho quân đội, bọn họ lại còn nói lần này là Huyền Vũ chúng ta gặp may!”

Nhắc đến chuyện này, Hoàng Thông cũng giận không có chỗ trút giận.

“Vốn hoàn thành lần đánh giết này, điểm cống hiến của chúng ta đã đuổi kịp Thanh Long, nhưng rõ ràng đều cống hiến hai cái Triệu hoán đầu cốt, người người đều nói Huyền Vũ không bằng Thanh Long! Huyền Vũ chúng ta chuẩn bị tám tháng vì Ngư nhân lĩnh chủ, trước đó thử hai lần tiêu hao to lớn như vậy, lại đổi được kết quả này, ta cũng không nuốt trôi cơn giận này!”

Hoàng Đạt giận dữ nói, “Tên kia còn giết Hoàng Vĩ! Hiện tại trạng thái tinh thần của A Vĩ rất không ổn định, tất cả đều do tên kia

ban tặng!”

Tam trưởng lão lạnh lùng nói, “Hiện tại trong Huyền Vũ cũng bắt đầu có người nói chuyện giúp hắn, còn nói nhường đầu cốt gì đó? Chẳng lẽ bọn họ không biết, dù cho hắn một trăm lá gan, hắn dám coi trời bằng vung cướp đoạt Boss sao! Căn bản là giả vờ giả vịt, giả nhân giả nghĩa!”

“Dù sao cứ thế mãi, chúng ta muốn diệt trừ người này, sẽ rằng sẽ gặp phải lực cản càng lúc càng lớn!”

Chương 156 - Nhược điểm của Giang Khải (2)

Hoàng Thông nói, “Bá phụ, trong trận chiến hôm đó chúng ta đều nhìn ra điểm mấu chốt để tên kia có được thực lực kinh khủng, hơn phân nửa là ở vũ khí trên tay hắn, ở phương diện khác thì hắn cũng không quá cường đại.”

“Hình như quân đội cũng hy vọng hắn tham gia thi đấu khiêu chiến công hội, cố ý đặt Cửu kiếp truy mệnh nhị giai trong phần thưởng thi đấu chiến đội, vậy vừa hay dụ tiểu tử kia đến dự thi!”

“Ta cố ý tìm kiếm một nhóm hội viên trung thực, thực lực đều rất mạnh, phân chia cho bọn họ vũ khí phòng ngự cường độ cao, chỉ cần ngăn cản được phi tiêu của tên kia, hắn chắc chắn phải chết!”

“Để đảm bảo không có sơ suất, lần này Tiểu Đạt sẽ đích thân tham gia thi đấu chiến đội!”

Hoàng Đạt hung hăng nói, “Hiện tại chúng ta đã thăm dò rõ ràng nội tình của hắn, am hiểu công kích tầm xa, công kích bổ sung tổn thương hỏa diễm, chắc trên vũ khí có khảm nạm Cường từ thạch, còn có… Lực công kích khó mà suy đoán nhưng hắn cũng có nhược điểm.”

“Các hạng thuộc tính thấp, năng lực tác chiến bền bỉ kém, bản thân gần như không có năng lực phòng ngự.”

“Nói đơn giản, hắn có thể giết được người khác nhưng người khác cũng có thể giết hắn!”

“Huống chi, chúng ta còn có trang bị này, tuyệt đối không có sơ suất!”

“Hoàng Đạt ta là một thành viên của Hoàng gia, thỉnh cầu xuất chiến, ta có lòng tin né tránh công kích của hắn, một kích khiến hắn mất mạng!”

Tam trưởng lão hài lòng nhìn Hoàng Đạt một cái, gật đầu, hắn ta tin tưởng Hoàng Thông sẽ sắp xếp ổn thỏa chuyện này, cũng tin tưởng Hoàng Đạt có thực lực như vậy!

“Đúng rồi, bên ca ca và muội muội của hắn thế nào?”

Hoàng Đạt trả lời, “Hiện tại nhà hắn đang ở chỗ tiếp khách của quân đội, chúng ta không tiện tới gần!”

“Nói gì vậy! Vậy nàng không đến trường và tan học nữa sao?!” Hoàng Thông giận nói, “Chỉ là Giang Khải liên tục đánh giết Tiểu Vĩ hai lần, đã đủ giết chết cả nhà của hắn!”

“Tiểu Đạt, ngươi cần phải làm ổn thỏa chuyện này cho ta! Xảy ra chuyện, ta chống đỡ cho ngươi!”

Tam trưởng lão khẽ gật đầu, “Logout đi, hai bút cùng vẽ, ta xem tên Giang Khải còn có thể giày vò thể nào, hắn còn có thể gây ra sóng gió gì!”

…

Giang Khải đi ra từ cửa đăng nhập, đã thấy Tô Lam Lam trợn to mắt nhìn mình.

Giang Khải nhíu mày, “Làm gì lại nhìn ta như vậy, có phải thèm muốn thân thể của ta không!”

Câu nói này khiến Tô Lam Lam đột nhiên bừng tỉnh, bây giờ trên người Giang Khải chỉ có một chiếc quần đùi.

Chỉ có điều tên này không khỏi quá tự tin.

“Vô sỉ!” Tô Lam Lam hung hăng nói.

Giang Khải nín cười, tìm ra tủ chứa đồ của mình, lấy quần áo ra mặc vào.

Lúc này, Tô Lam Lam đuổi theo.

“Này, Tiểu Hắc nói có người muốn tìm ngươi.”

“Tiểu Hắc?” Giang Khải sửa sang lại bộ quần áo thể thao của mình.

“Cũng là người đeo kính râm đến nhà ngươi lần trước, hắn có người bằng hữu tìm ngươi.”

“Hắn… Ai tìm ta?”

“Chiến Thần điện Giang Trung thành, ngươi có thời gian không, ta gọi điện cho Tiểu Hắc.”

Giang Khải suy nghĩ, nói, “Hiện tại ta đến chỗ ca ta, dù sao cũng không xa lắm, hắn đến thì ngươi gọi điện thoại cho ta.”

Tô Lam Lam rất ghét bỏ lưu số điện thoại của Giang Khải.

“Ca ngươi phẫu thuật rất thành công.”

Giang Khải nghe xong, tảng đá lớn trong lòng lập tức rơi xuống, hưng phấn nói, “Thật?”

“Ta lừa ngươi làm gì!” Tô Lam Lam dữ dằn nói, “Nhưng còn cần quan sát một đoạn thời gian, tránh xuất hiện loại hiện tượng bài xích kia.”

“Đa tạ, hiện tại ta đi xem hắn!” Nói xong, Giang Khải vội vàng rời khỏi đại sảnh đăng nhập.

Tình huống hiện tại của Giang Lan rất ổn định, ở thời đại này trình độ chữa bệnh của bệnh viện quân khu không thể nghi ngờ là tốt nhất cả nước.

Nhưng hắn ta còn cần nằm trên giường nghỉ ngơi một thời gian.

Thấy Giang Khải đến, tâm trạng của Giang Lan rất tốt, hỏi thăm tình hình của hắn ở Quỷ Tinh.

“Đều rất tốt.” Ngồi bên cạnh giường bệnh, Giang Khải cầm một quả táo gọi vỏ cho đại ca, vừa cười vừa nói.

“Chuyển chức chưa?”

“Chuyển…” Ánh mắt Giang Khải nhìn thoáng qua căn phòng, dù sao nơi này cũng là địa bàn của quân đội, tuy hắn tin tưởng cách làm người của Vệ Ưng nhưng Vệ Ưng cũng không có thời gian quản lý phòng bệnh, “Ca, chờ ngươi khỏe lại, ta nói cho ngươi biết.”

“Hừ.” Giang Lan trợn mắt lườm đệ đệ một cái, “Còn giữ bí mật với ta! Thêm công hội chưa? Ta nghe muốn lăn lộn tốt ở trong Thiên Chức thì phải gia nhập một công hội có thực lực.”

“Chúng ta không thể trông cậy vào những công hội lớn, nhưng Giang Trung thành chúng ta cũng có vài công hội thực lực không tầm thường… A, vừa hay ta rảnh rỗi không có chuyện gì, tìm một vài tư liệu cho ngươi.” Giang Lan gửi một văn kiện vào điện thoại của Giang Khải.

“Ta đã nghiêm túc sàng lọc giúp ngươi, ngươi tự xem đi.”

Giang Khải dừng động tác trong tay nhìn về phía đại ca, hít sâu một hơi, vừa cười vừa nói, “Ca, ngươi không cần quan tâm gì hết, cứ dưỡng bệnh cho tốt đi!”

“Chờ thân thể của ngươi tốt hơn, ngươi cũng đến Quỷ Tinh đi!”

“Ta?” Giang Lan hơi ngạc nhiên, trong mắt lóe lên tia sáng nhưng nhanh chóng biến mất không thấy gì nữa.

Chương 157 - Thực lực của Hoàng Đạt

“Ta thì thôi đi, ta đã 24 tuổi, căn bản không cạnh tranh được với người khác, hơn nữa thân thể của ta kém như vậy, thuộc tính cơ bản chắc chắn không được, lại nói… Một tờ giấy chứng nhận tư cách cũng cần hai ba vạn, có tiền vẫn nên giữ lại cho Anh Tử đi.” Nói xong, Giang Lan lại lắc đầu.

Giang Khải mỉm cười lắc đầu nói, “Ca, người khác không biết bản lĩnh của ngươi, ta còn không biết sao?”

“Lúc ngươi mười tuổi đã dẫn theo ta mới bốn năm tuổi và Anh Tử hai tuổi xuyên qua rất nhiều thành thị bị chiếm đóng, đến Giang Trung thành này, ta dám nói không có bao nhiêu người có thể làm được!”

“Nếu ngươi có thể chuyển chức thành một chức nghiệp thích hợp, ngươi sẽ phát triển không thua bất kỳ ai!”

Ánh mắt Giang Lan hơi thất thần, một lát sau lấy lại tinh thần, “Đều là vận khí tốt thôi…”

Tuy Giang Khải không nói gì nữa, hoặc là tuổi tác của đại ca thật sự hơi lớn, thân thể của hắn ta đã không bằng lúc trước nhưng hắn biết Giang Lan đã từng có ước mơ tiến vào Thiên Chức.

Lúc trước vì hắn và Anh Tử mà đại ca phải từ bỏ giấc mơ của mình, vậy hiện tại mình phải tìm lại giấc mơ giúp đại ca!

Giang Lan vừa tiến hành phẫu thuật không lâu còn cần nghỉ ngơi, Giang Khải đặt quả táo đã gọt xong lên bàn, đứng lên, “Ca, lần sau ta trở lại thăm ngươi, đến lúc đó ngươi gọt táo cho ta.”

Giang Lan bị tiểu tử này chọc cười, cười nói, “Ngươi thật ghê gớm!”

…

Sau khi rời khỏi phòng bệnh, Giang Khải phát hiện ở cửa có ba người đang chờ hắn.

Thấy ba người này, Giang Khải hơi ngạc nhiên… Lộ Tuấn mặc quân phục, hôm nay Tiểu Hắc không mặc vest đen mà mặc một bộ quần áo thường ngày màu trắng, chỉ là trước ngực cái một cái huy chương Chiến Thần điện, trên đó viết "Chiến Thần cấp ba".

Trên quần áo dính một ít bụi đất, ống tay áo có chút vết máu, có khả năng tên này vừa trở về từ chiến trường Thú Thần.

Chỉ yếu là thấy người thứ ba khiến Giang Khải cảm thấy hơi bất ngờ.

Người này cũng mặc quần áo thường ngày, trước ngực cài huy chương Chiến Thần điện "Chiến Thần cấp hai", nhưng quần áo sạch sẽ hơn Tiểu Hắc rất nhiều.

Tưởng Phóng? Người muốn tìm mình là hắn ta?!

"Bên ca ngươi không cần lo lắng, Vệ tướng quân đặc biệt dặn dò bác sĩ chính, sẽ đặc biệt quan tâm." Lộ Tuấn vừa cười vừa nói.

Giang Khải khẽ nhíu mày.

Thông qua mấy lần tiếp xúc với Vệ tướng quân, hắn càng ngày càng công nhận hắn ta.

Dù là Thủ hộ thần của Giang Trung thành, là người phụ trách quân đội hay là một tên trưởng bối, Vệ Ưng đều là nhân vật đáng tôn kính.

"Này, gặp mặt không chào hỏi sao?" Tưởng Phóng chảnh chọe nhìn Giang Khải.

Lúc này Giang Khải mới lấy lại tinh thần, "Ta và ngươi không quen."

Lộ Tuấn mỉm cười nói với Tưởng Phóng, "Tưởng lão đệ, người bình thường thấy Chiến Thần điện các ngươi không nói là e ngại, cũng là tất cung tất kính, tiểu tử này hay lắm, còn chảnh hơn cả các ngươi."

Tưởng Phóng cười nói, “Đúng là rất chảnh… Nhưng hắn cũng có vốn liếng để chảnh.”

Tiểu Hắc khinh thường hừ lạnh một tiếng, “Ta vừa trở về ngươi đã lôi kéo ta đến tìm hắn, ngươi cũng quá nể mặt hắn.”

Tưởng Phóng nghiêm túc nói, “Mặc kệ thực lực của hắn như thế nào, nhưng một trận chiến ở Vĩnh Đống đảo này, hắn đáng để Tưởng Phóng ta tôn trọng. Giang Khải, ngươi còn chưa ăn cơm đi, ta muốn mời ngươi ăn cơm.”

Giang Khải nhìn đồng hồ, nhíu mày nói, “Chút nữa ta phải đi đón muội muội ta, ngươi tìm ta có việc gì không?”

“Vậy dẫn muội muội của ngươi cùng đi… Người bình thường muốn mời người của Chiến Thần điện chúng ta cũng không mời được, ngươi sẽ nể mặt chứ.” Tưởng Phóng thu hồi nụ cười, trầm giọng nói, “Ta thật sự có chuyện quan trọng tìm ngươi.”

Giang Khải suy nghĩ, mặc dù Tưởng Phóng là người của Huyền Vũ công hội nhưng xem ra hắn ta không có ác ý.

Hơn nữa, Lộ Tuấn và Tiểu Hắc cũng ở chỗ này, bọn họ đã dẫn hắn ta đến gặp mình nói rõ cũng tin tưởng hắn ta.

“Được. Nhưng các ngươi phải đi với ta đón xe trường học của muội muội ta trước.”

“Xe trường học trên đường?” Tiểu Hắc há to miệng, hắn ta là Chiến Thần đỉnh cấp Giang Trung thành, đi đón xe trường học… Bị người ta nhận ra sẽ rất xấu hổ…

“Có cần thay quần áo không, ta và Tưởng Phóng đang mặc quần áo Chiến Thần điện…”

“Không còn kịp nữa!” Giang Khải vừa nói vừa lùi lại, “Còn có mười lăm phút nữa muội muội ta sẽ đến. Nếu không lần sau ăn cơm cũng được, ta phải đi trước!”

Thấy Giang Khải rời đi, Tưởng Phóng và Lộ Tuấn căn bản không định quan tâm cảm nhận của Tiểu Hắc, kéo hắn ta đi theo Giang Khải xuống lầu.

…

Trường học của Giang Anh có xe trường học đưa đón, Giang Khải, Lộ Tuấn, Tiểu Hắc, Tưởng Phóng đứng chờ xe trường học dưới tàng cây ở điểm đỗ xe.

Người đi đường thấy Tiểu Hắc và Tưởng Phóng cũng không nhìn được tò mò nhìn qua.

“ĐM, người của Chiến Thần điện! Thật hay giả, hôm nay ta lại thấy Chiến Thần sống!”

“Chiến Thần cấp hai, Chiến Thần cấp ba… Chiến Thần cấp bậc cao nhất Giang Trung thành chúng ta hình như là Chiến Thần cấp ba đi. Trời ạ, là Chiến Thần đỉnh cấp Giang Trung thành chúng ta!”

“Vết máu trên người hắn không phải là của Thú Thần chứ!”

…

Chương 158 - Thực lực của Hoàng Đạt (2)

Cũng may Tiểu Hắc đeo kính râm, không nhìn ra vẻ xấu hổ của hắn ta.

Tưởng Phóng cũng không thèm để ý ánh mắt của người khác, dứt khoát nói chuyện với Giang Khải, "Ta nghe nói lần này Hoàng gia muốn đánh chết ngươi trong thi đấu khiêu chiến công hội."

Giang Khải cũng không thấy bất ngờ, lấy tính cách có thù tất báo của Hoàng gia, bọn họ không có hành động mới lạ.

Nhưng Giang Khải nghĩ đến điều gì đó, hỏi, "Thi đấu khiêu chiến công hội không phải có cơ chế bảo vệ, không cho phép đánh giết đối thủ sao?"

"Trước kia có nhưng bắt đầu từ năm nay chẳng những hủy bỏ cơ chế bảo vệ, hơn nữa còn quy định yêu cầu mới, nhất định phải hoàn thành đánh giết mới có thể chiến thắng." Lộ Tuấn giải thích, "A, ngươi không cần cảm thấy không thể tưởng tượng nổi, đây là vì rèn luyện năng lực chiến đấu, tố chất tâm lý của đội ngũ, vì chuẩn bị cho thi đấu Bá chủ toàn cầu trong tương lai."

"Khoảng nửa tháng sau, chúng ta sẽ tuyên bố việc thay đổi quy tắc với bên ngoài."

Lộ Tuấn tự mình xác nhận tin tức này chắc chắn không giả, Giang Khải cau mày.

Vì thi đấu khiêu chiến công hội là việc chính của quân đội Hoa Hạ, nói cách khác không phải biến cố nội bộ Quỷ Tinh, nếu bị đánh giết trong chiến đấu cũng phải thừa nhận sự trừng phạt của Quỷ Tinh.

"Chơi lớn như vậy…"

Lộ Tuấn bất đắc dĩ nhún vai, nói, "Quỷ Tinh chơi thật lớn, chúng

ta cũng không có cách nào, nếu không sau này Hoa Hạ tìm được Truyền tống trận kết nối, người của chúng ta đi vào đánh thắng được ai."

"Ta lại tiết lộ cho ngươi một tin tức, những quốc gia có thể đi vào đầu trường bộ tộc có trí tuệ đã tổ chức đội ngũ chiến đấu với quốc gia khác. Toàn bộ khu vực công cộng có thể so với tu la tràng!"

Tưởng Phóng cắt ngang Lộ Tuấn, "Nói xa quá, quay lại chuyện chính đi, người Hoàng gia phân tích đặc điểm chiến đấu của ngươi, tìm ra nhược điểm của ngươi cũng chuẩn bị trang bị nhằm vào ngươi, một khi ngươi tham gia thi đấu khiêu chiến công hội, bọn họ mười phần chắc chín."

"Trang bị gì?" Giang Khải hỏi.

Tưởng Phóng lắc đầu, "Ta cũng không rõ lắm, thứ nhất sau trận chiến Vĩnh Đống đảo ta chiến tử logout, thứ hai tuy ta là người của Huyền Vũ công hội nhưng ta chưa từng tham gia vào phương diện quản lý việc của công hội."

"Nhưng ăn ngay nói thật, thật ra muốn nhằm vào ngươi cũng không khó, công kích của ngươi chỉ có một loại thủ đoạn là phi tiêu công kích tầm xa."

"Tuy nói biến hóa đa dạng, tổn thương kinh người nhưng dù phẩm cấp vũ khí của ngươi quá thấp, lực đâm xuyên có hạn."

"Chỉ cần có thể áp chế phi tiêu của ngươi, năng lực phương diện khác của ngươi đối mặt với chức nghiệp nhị giai đều quá thấp. Cho nên ngươi còn lâu mới đạt tới trình độ không cách nào chiến thắng."

Giang Khải không khỏi nhíu mày không mở miệng.

Tưởng Phóng tiếp tục nói, "Còn có một tin tức, Hoàng Đạt cũng sẽ đích thân tham gia thi đấu chiến đấu, thực lực của tên kia là sự tồn tại đỉnh cấp nhất dưới nhị giai!"

"Đỉnh cấp nhị giai? Hắn chỉ có nhị giai sao?" Giang Khải ngạc nhiên hỏi, hắn thấy lấy tài nguyên của Hoàng Đạt, nói thế nào cũng nên có cấp ba cấp bốn đi.

Tưởng Phóng gật đầu, “Hoàng Đạt là nhị giai max cấp, đương nhiên hắn đã sớm có thể tăng lên tam giai, chỉ là thi đấu khiêu chiến công hội có liên quan đến sức ảnh hưởng của công hội, vì lấy được thành tích tốt các công hội lớn đều sẽ giữ lại một vài người thực lực cường đại, kiềm chế đẳng cấp chức nghiệp.”

“Ta có thể nói cho ngươi biết, mặc dù Hoàng Đạt là nhị giai nhưng một bộ trang bị của hắn đã đạt đến cấp 3 phẩm 4 trở lên!”

“Trong đẳng cấp nhị giai này, ngươi cho rằng đều là mấy người chơi nhị giai sao? Vậy ngươi sai rồi, chiến đội mạnh nhất trong đẳng cấp này cũng có thể giao thủ với đội ngũ tam giai bình thường!”

“Chỉ nói về thực lực cá nhân, Hoàng Đạt kia chưa từng thua trận nhị giai trở xuống!”

“Cho nên, đề nghị của ngươi là?” Giang Khải nhìn về phía Tưởng Phóng.

“Đừng tham gia!” Tưởng Phóng nói rất chắc chắn.

Lộ Tuấn nói, “Giang Khải, thật ra Vệ tướng quân rất coi trọng ngươi, hắn cố ý dặn chúng ta đặc Cửu kiếp truy mệnh nhị giai trong phần thưởng thi đấu chiến đội nhị giai, nhưng hắn cũng không biết Huyền Vũ công hội sẽ giở trò.”

“Cá nhân ta cảm thấy, Tưởng Phóng đã nói như vậy thì ngươi cũng nên nghe một chút.”

Giang Khải không trả lời, thật ra hắn còn có một lo lắng, một khi mình chiến tử sẽ nhận trừng phạt rất khoa trương!

Huống chi, thực lực đội ngũ của hắn còn lâu mới đạt đến nhị giai đỉnh cấp, thậm chí nhân viên cũng không đủ!

Vì Cửu kiếp truy mệnh nhị giai có cần mạo hiểm lớn như vậy không?

Lúc đang nói chuyện, một chiếc xe khách dài nhanh chóng lái đến từ đằng xa… Giang Khải lấy lại tinh thần, thấy trên xe khách viết mấy chữ “Xe trường trung học số 56 khu Trung Bắc” vội vàng sắp

xếp lại cảm xúc.

“Xe của muội muội ta đã đến.”

Giang Khải vô cùng mong đợi thấy dáng vẻ vui mừng của Anh Tử.

Chỉ là tốc độ xe hình như nhanh hơn sự tưởng tượng của hắn…

Chương 159 - Cho mượn người

“Sao xe lại lái nhanh như vậy, xe trường học không thể chú ý đến sự an toàn của học sinh một chút sao?”

Xuyên qua cửa sổ xe còn có thể thấy tài xế xe trường học rất kích động không ngừng vẫy tay với bên ngày.

“Nghe nói tên này là một người lái xe thể thao, bây giờ lại đi lái xe trường học… Sau này phải phản ánh với trường học của bọn họ một chút.” Giang Khải nói thầm.

Điều kỳ quái hơn là, sắp vào đến trạm xe lại không giảm tốc độ!

Đúng vào lúc này, Tưởng Phóng đột nhiên hô nhỏ một tiếng, “Không tốt! Hắc Thần!”

Giang Khải còn chưa biết xảy ra chuyện gì, đột nhiên trước bánh xe của xe trường học nổ vang, bịch một tiếng bánh xe trước của xe trường học đã nổ tung.

Thân xe to lớn đột nhiên nghiêng sang một bên trong lúc di chuyển với tốc độ cao, thấy xe trường học đã sắp xảy ra tai nạn xe cộ nghiêm trọng.

Hành động của Tiểu Hắc còn nhanh hơn Tưởng Phóng, lắc người một cái đã đến bên cạnh xe trường học, hắn ta một tay kéo lại thân xe nghiêng đi của xe trường học, một tay bám vào cửa sổ xe để thân thể của mình di chuyển cùng với xe, hai chân ma sát trên mặt đất.

Tiểu Hắc đột nhiên dùng sức, cơ bắp trên cánh tay phải của hắn ta phồng lên, mạnh mẽ đẩy xe thẳng lại.

Tưởng Phóng cũng đã chạy tới, hai tay của hắn ta chống đỡ đầu xe, thân thể nghiêng về phía trước, hai chân giẫm mạnh xuống mặt đất.

Trong sự hợp lực của hai Chiến Thần, sau khi xe trường học trượt

đi bảy tám mét mới vững vàng dừng lại.

Đám người Giang Khải thấy thế, lúc này mới phản ứng lại nhanh chóng chạy về phía xe trường học.

Cửa xe mở ra, hắn tìm được Anh Tử.

“Ca…” Anh Tử ngã bị thương ở thái dương còn chưa tỉnh hồn, vừa thấy Giang Khải đã nhào đến, “Ca, sao ngươi lại đến đây… Vừa rồi ta tưởng ta phải chết…”

“Không có việc gì, không có việc gì!” Giang Khải nhẹ vỗ đầu Anh Tử, an ủi, “Chúng ta xuống xe trước.”

…

Giang Khải và Anh Tử ngồi ở bồn hoa ven đường, hiện trường bị rất nhiều cảnh sát vây quanh, rất nhiều phụ huynh vội vã chạy đến đón con.

Không lâu sau, Lộ Tuấn và Tiểu Hắc đi tới.

“Vừa rồi kiểm tra một lúc, tài xế nói thắng xe đột nhiên không ăn nhưng chúng ta phát hiện phanh không có vấn đề, tài xế kia cũng không giống đang nói dối, chắc hắn sẽ không ngu đến mức hại chết cả mình… Nhưng có người ảnh hưởng đến ý thức của hắn.” Lộ Tuấn nói.

“Ảnh hưởng đến ý thức của hắn?” Giang Khải vô cùng khó hiểu nói, “Sao có thể có việc mơ hồ như thế?”

Lộ Tuấn nhìn Giang Khải một chút, muốn nói lại thôi, “Ta chỉ có thể nói, có người như Tiểu Hắc và Tưởng Phóng ở đây, vì sao lại không có người có thể ảnh hưởng đến ý thức của người khác chứ.”

“Ngươi nói là Siêu phàm chức nghiệp giả? Nhưng loại chức nghiệp nào có năng lực như vậy?” Giang Khải càng nghi ngờ hơn.

Ảnh hưởng đến ý thức của người khác hiển nhiên không phải năng lực của chức nghiệp chiến đấu, nhưng nếu Chiến Thần điện có cao thủ như vậy tồn tại, vì sao không thấy quân đội, các thế lực lớn

trọng điểm bồi dưỡng chức nghiệp tương ứng chứ!

“Có một số việc bây giờ ngươi không cần phải biết, ngươi tin tưởng phán đoán của ta là được.” Lộ Tuấn nói nửa che nửa mở nhưng đã nói rõ cho Giang Khải biết không nên hỏi.

Không lâu sau, Tưởng Phóng cũng đi tới.

“Săm lốp bị người ta động chạm vào, thả bom cỡ nhỏ, xác định là cố ý.”

Lộ Tuấn đột nhiên nhìn về phía Tưởng Phóng, ý tứ sâu xa nói, “Hình như loại bom cỡ nhỏ này là sản phẩm của Huyền Vũ quân công đi… Thủ đoạn này khá quen thuộc!”

Tưởng Phóng gật đầu, “Trước đó Hoàng Đạt có một lần bị bắt vì ý định mưu sát, sau đó có người tự thú nên hắn được thả ra, lần đó dùng thủ đoạn rất tương tự, ảnh hưởng đến ý thức của tài xế, sắp đặt bom cỡ nhỏ ở săm lốp!”

“Hoàng Đạt!” Giang Khải lập tức trợn tròn mắt, ngay cả đám người Giang Anh và Lộ Tuấn cũng bị vẻ mặt của Giang Khải dọa sợ!

Bằng chứng ở ngay trước mặt, đã không cần nhiều chứng cứ hơn nữa.

Lần trước Hoàng Đạt suýt nữa giết mình, có lẽ Giang Khải có thể chịu được nhưng lần này hắn ta cũng dám động đến Giang Anh!

Rồng có vảy ngược, đại ca và Anh Tử cũng là vảy ngược lớn nhất của Giang Khải!

“Giang Khải, ngươi đừng quá gấp gáp với chuyện này, ta để cảnh sát điều tra lấy chứng cứ, ngươi đừng xúc động.” Lộ Tuấn vội vàng khuyên nhủ.

Giang Khải hơi híp mắt lại, sau đó nhắm mắt hít sâu một hơi, cưỡng ép đè nén lửa giận xuống.

Hắn không muốn để Anh Tử thấy được dáng vẻ này của mình.

“Ta đã biết.”

Giang Khải im lặng một lúc mới nói, “Đúng, không phải nói đi ăn cơm sao. Anh Tử, ngươi không cần nghĩ quá nhiều, đi ăn cơm với chúng ta trước đã.”

…

Trong quán cơm gia đình Vị Mỹ, năm người Giang Khải tìm một chỗ ngồi xuống.

Nhân viên cửa hàng cầm quyển sổ nhỏ để ghi menu ở trước mặt, ánh mắt lại nhìn chằm chằm vào huy chương trước ngực Tiểu Hắc.

“Mấy vị, mấy vị Chiến Thần, không phải, mấy vị khách quý, muốn, muốn ăn gì?”

Chương 160 - Cho mượn người (2)

Lộ Tuấn chọn vài món ăn, người kia hoảng hốt bỏ chạy, không lâu sau đã nghe thấy hắn ta hô lên, “Đầu bếp trưởng, xảy ra chuyện lớn! Chiến Thần đến tiệm của chúng ta!”

Thỉnh thoảng ánh mắt Anh Tử cũng nhìn về phía huy chương của Tiểu Hắc và Lộ Tuấn.

Dân chúng đều biết mấy chữ này đại diện cho điều gì.

Bọn họ là sự hy vọng của nhân loại, là anh hùng đối phó Thú Thần, đồng thời bọn họ cũng là sự tồn tại vượt xa người thường!

Ngay trước đó không lâu, nàng đã tận mắt thấy thực lực khủng bố của Siêu phàm chức nghiệp giả!

Nói đơn giản, Chiến Thần cũng không phải người bình thường!

“Ngươi chính là Giang Anh đi.” Tưởng Phóng vừa cười vừa nói, “Ta tên Tưởng Phóng, ta nói như vậy không biết ca ca ngươi có bằng lòng hay không. Giang Khải, chúng ta có được tính là bằng hữu không?”

Giang Khải miễn cưỡng nhẹ gật đầu, “Tính toán là bằng hữu bình thường đi.”

Anh Tử trợn to mắt.

Nhị ca đây là thái độ gì!

Chiến Thần muốn làm bằng hữu với hắn, hắn còn là dáng vẻ không tình nguyện?

Rốt cuộc hắn đã làm gì ở Quỷ Tinh!

Tưởng Phóng cũng không tức giận chút nào, nói tiếp, “Cũng là bằng hữu… Ừ, cũng được đi, dù sao mới quen không lâu nhưng

cuối cùng cũng là bằng hữu. Anh Tử, sau này ngươi có thể gọi ta là Tưởng ca."

"Tưởng ca…" Anh Tử hơi cẩn thận gọi.

"Được, lưu số điện thoại đi, sau này có chuyện gì chỉ cần ta không ở chiến trường Thú Thần, không ở Quỷ Tinh, ngươi đều có thể tìm ta."

Giang Khải tỏ ra không vui, "Này, muội muội ta còn nhỏ, không phải ngươi muốn cua nàng chứ!"

Tiểu Hắc suýt thì phun một ngụm trà ra ngoài.

Lộ Tuấn cười nói, "Khải, Tưởng Phóng đã kết hôn rồi, nữ nhi của người ta cũng đã đi học tiểu học."

Tưởng Phóng cười ha ha một tiếng, "Giang Khải, ta có hiểu qua về tình huống của ngươi, là bằng hữu ta có thể giúp chắc chắn sẽ giúp, về phần muội muội của ngươi… Ta thấy Anh Tử còn thông minh hơn ngươi nhiều, gặp được việc lớn như vậy lại có thể nhanh chóng bình tĩnh lại, đâu dễ dàng bị lừa như vậy."

Anh Tử tuyệt đối là sự kiêu ngạo của Giang Khải, vừa chăm sóc đại ca còn không chậm trễ việc học tập, còn đứng hạng nhất ở trường học, đương nhiên không phải một nha đầu ngốc.

"Anh Tử, đây là Hắc Thần, sau này ngươi gọi hắn là Hắc ca." Tưởng Phóng tiếp tục giới thiệu, "Nếu có việc gấp mà ta không có ở đây, ngươi tìm hắn đi. Hắc Thần, ngươi cũng cho số điện thoại đi!"

Tiểu Hắc nhíu mày, cứ đưa số điện thoại của mình như vậy?

Giang Khải sẽ không nghi ngờ mình mưu đồ làm loạn chứ?

"Hắc ca…" Anh Tử lễ phép gọi.

"Gọi ngươi đấy!" Tưởng Phóng không nhịn được vỗ vai Tiểu Hắc, "Nàng gọi ta là Tưởng ca, đó cũng là muội muội của ta, làm gì, không nể mặt đúng không?"

Tiểu Hắc bất đắc dĩ thở dài một hơi, ngoài miệng lên tiếng, “Ừ…”

Lần này Giang Khải lại không từ chối nữa, hắn tin tưởng người bên cạnh Vệ tướng quân chắc chắn không có vấn đề về mặt nhân phẩm.

Xem ra Tưởng Phóng thật lòng muốn giúp mình, còn giới thiệu muội muội cho Hắc Thần.

Lúc ở Vĩnh Đống đảo, Tưởng Phóng đã từng mở miệng để đám người Giang Khải chạy nhanh, đã từng vì mình bị xúc tu quấn lấy mà giận dữ chém giết Ngư nhân lĩnh chủ.

Lúc Giang Khải giúp đỡ chém giết Ngư nhân lĩnh chủ không có ý định cần Huyền Vũ công hội báo ơn, nhưng Tưởng Phóng lại là một người biết trả ơn.

Người biết trả ơn đều không có nhân phẩm quá kém.

Hình như tên này là một người có thể kết giao…

Quán đồ ăn cơm gia đình này có mùi vị không tệ, sau khi lên món mấy người cũng ăn sạch sẽ đồ ăn.

“Nhân viên, làm phiền cho thêm ba bát cơm! A, lại thêm một đĩa thịt kho.” Tiểu Hắc tuyệt đối không khách sáo, hơn nữa lượng cơm rất kinh người, về điểm này lần trước Giang Khải đã được thấy.

Nhân viên cửa hàng vội vàng chạy đến, lúc đi ra còn than thở, “Oa, đúng là Chiến Thần, lượng cơm cũng không bình thường!”

Đúng vào lúc này, Giang Khải đột nhiên mở miệng.

“Lộ Tuấn ca, Trụ Tử và Noãn Noãn phát triển ở chỗ quân đội các ngươi thế nào?”

Lộ Tuấn suy nghĩ, nói, “Lần trước bọn họ đi theo tiểu đội Mãnh Hổ ra ngoài lịch luyện, căn cứ vào biểu hiện của hai người để đánh giá cấp bậc.”

“Noãn Noãn là cấp A, rất ưu tú, nhưng Trụ Tử… Kỹ năng của hắn có một hạng là kích phát tiềm lực, nhưng trong thực chiến hắn rất

khó phát huy ra tiềm lực, cộng thêm lá gan của hắn quá nhỏ, lúc gặp nguy hiểm phản ứng đầu tiên là chạy, cho nên… Sau cùng đánh giá cấp bậc là cấp E.”

Giang Khải nhíu mày nói, “Đánh giá cấp bậc này đại diện cho điều gì?”

“Đại diện cho cường độ bồi dưỡng sau này. Nhưng Lý Bưu… A, cũng là đội trưởng của bọn họ tự gõ báo cáo yêu cầu đánh giá một lần nữa, cá nhân hắn rất coi trọng Trụ Tử.”

Giang Khải đặt đũa xuống, dựa lưng vào thành ghế hơi cau mày.

“Các ngươi đánh giá cấp bậc cao nhất là cấp mấy?”

“SSS, tiếp theo là SS, S, xuống nữa là A,B.”

“Noãn Noãn chỉ có cấp A? Trụ Tử lại là cấp E?” Giang Khải lắc đầu, “Lộ Tuấn ca, ta có thể nói chắc chắn cho ngươi biết, đây tuyệt đối không phải thực lực chân chính của bọn họ!”

Chương 161 - Sát thủ khát máu online

Ở trong thí luyện người mới, nếu không có hai người kia thì một mình Giang Khải không thể đi ra!

“Vậy ta cũng không có cách nào, các hạng chỉ tiêu đánh giá cấp bậc cũng phải có số liệu tương ứng, Lý Bưu rất coi trọng Viên Trụ và Noãn Noãn, nhưng dù là hắn cũng không thể xuyên tạc số liệu, cuối cùng chỉ có thể đạt được cấp bậc đánh giá như thế.”

Giang Khải suy nghĩ một lát, đột nhiên nói, “Cho ta mượn hai người kia đi, ở trên thi đấu khiêu chiến công hội lần này, các ngươi lại đánh giá hai người bọn họ lần nữa!”

“Cho ngươi mượn…” Lộ Tuấn hơi ngạc nhiên nhưng nhanh chóng phản ứng lại, “Giang Khải, ngươi muốn tham gia thi đấu khiêu chiến công hội?!”

Giang Khải thản nhiên gật đầu, trong mắt vô tình lộ ra tia sáng lạnh.

Lúc trước hắn không nổi bão ở nhà ga, nhưng không có nghĩa chuyện này được bỏ qua như vậy!

Nếu là trước đó có lẽ hắn sẽ không tham gia thi đấu khiêu chiến công hội, nhưng bây giờ hắn đã thay đổi ý tưởng!

Giang Anh kỳ quái nhìn về phía ca ca, “Ca, là thi đấu khiêu chiến công hội trong Thiên Chức sao?”

Ánh sáng lạnh trong mắt Giang Khải biến mất, hắn quay đầu nhìn về phía muội muội, cười nói, “Đúng vậy.”

“Ồ, vậy cũng được, thi đấu khiêu chiến công hội có cơ chế bảo vệ. Lộ Tuấn ca, nhìn ý của các ngươi hình như không hy vọng hắn tham gia, vì sao?”

Hiển nhiên Giang Anh không biết quy tắc lần thi đấu khiêu chiến công hội này sắp thay đổi.

Giang Khải nhìn Lộ Tuấn.

Hiện tại Lộ Tuấn cũng rất khó xử, hắn ta biết Giang Khải không hy vọng muội muội lo lắng nhưng quyết định này của hắn cũng rất nguy hiểm!

“Điều này… Khục khục… Cũng không có, chỉ là…”

“Đã không gặp nguy hiểm, ngươi cho ca ta mượn đám người Trụ Tử đi mà!”

Anh Tử đúng là muội muội của Giang Khải, nàng cũng bất chấp tất cả, dù sao ca ca đã muốn mượn vậy nàng sẽ giúp đỡ tranh thủ.

Lộ Tuấn đỡ trán, cho mượn người cũng không phải không thể được, trong yêu cầu của Lý Bưu, đánh giá tiềm lực của Trụ Tử và Noãn Noãn còn chưa có kết luận, chưa hoàn thành đánh giá tiềm lực, trên mặt ý nghĩa còn chưa tiến vào biên chế quân đội.

Nhưng cho mượn người thì tương đương với không chỉ ủng hộ Giang Khải dự thi, còn giúp hắn dự thi…

Giang Khải từ tốn nói, “Lộ Tuấn ca, có vài người luôn cho rằng mình tài trí hơn người là có thể tùy ý bắt nạt những người khác, có vài người lựa chọn nhẫn nhịn nhưng nhẫn nhịn chỉ để bọn họ làm quá hơn!”

“Giang Khải ta cũng không phải người bằng lòng thỏa hiệp! Chẳng những không thỏa hiệp, ta còn muốn bọn họ phải trả giá đắt!”

“Ta sẽ tự giải quyết chuyện khác, nhưng hy vọng ngươi có thể cho ta mượn Viên Trụ và Noãn Noãn.”

“Ta đảm bảo đánh giá cấp bậc của hai người bọn họ sẽ không để ngươi thất vọng, đây không phải là một chuyện tốt với quân đội sao?”

“Điều này… Giang Khải, ngươi đừng ép ta, ta cần xin phép một chút.” Lộ Tuấn khó xử nói.

“Ừ, được, ta chờ tin tức của ngươi!”

…

Ăn cơm xong, Lộ Tuấn và Tiểu Hắc còn phải về bên quân đội, Tưởng Phóng cũng phải về nhà, mọi người chia tay ở quán cơm.

“Giang Khải, ta đi trước, sau này ta sẽ để ý hành động của Hoàng gia, sẽ không để chuyện ngày hôm nay lặp lại.” Tưởng Phóng nghiêm nghị nói.

“Cảm ơn!” Giang Khải gật đầu thật mạnh.

Sau khi mọi người tách ra, Giang Khải dẫn theo Giang Anh về nhà.

“Còn đau không?” Giang Khải đau lòng nhìn vết thương trên thái dương của muội muội.

“Không có việc gì, ta đâu yêu ớt như vậy…” Anh Tử tùy tiện nói, “Ca, có phải ngươi muốn đi tìm Hoàng Đạt báo thù không?”

Giang Khải giật mình, đúng là học bá, hắn đã cố gắng che giấu tâm trạng của mình, cũng không nhắc đến manh mối quan trọng, kết quả người ta vẫn từ trong tin tức có hạn đưa ra câu trả lời chính xác.

“y… Hắn ra tay với ngươi, ta không có khả năng buông tha cho hắn, vừa hay hắn cũng tham gia thi đấu khiêu chiến công hội, cơ hội hiếm có.”

“Ca, ngươi nói đúng, có vài người thích được một tấc lại tiến một thước, ta ủng hộ ngươi!” Anh Tử trợn mắt, lòng đầy căm phẫn nói, “Dù sao mặc kệ ngươi đưa ra quyết định gì, ta đều ủng hộ ngươi!”

Suy nghĩ, Anh Tử còn bổ sung một câu, “Trừ khi ngươi không nghe lời đại ca!”

Dù sao trước kia nhị ca cũng chọc đại ca tức giận rất nhiều lần…

Giang Khải đột nhiên hơi cảm động, từ khi chuẩn bị tiến vào Quỷ Tinh, đại ca và Anh Tử đều giúp đỡ mình vô điều kiện, đây là điều hiếm có nhất.

Chỉ tiếc, ủng hộ vô điều kiện còn có tiền đề, đại ca nhất định phải đặt ở vị trí thứ nhất… Mình vẫn xếp ở sau đại ca.

Đương nhiên Giang Khải cũng không thèm để ý điểm này, hắn không có ý kiến việc đại ca đứng hàng đầu.

Suy nghĩ, Giang Anh nói, “Nhưng ta tin tưởng đại ca cũng sẽ ủng hộ ngươi, từ nhỏ đến lớn dù gặp được chuyện gì, người nhà chúng ta đều cùng nhau đối mặt.”

Giang Khải ra dáng ca ca ôm vai Giang Anh, “Còn nhỏ bớt nói nhiều đi, nhớ cho kỹ, nếu sau này gặp được việc gì, nếu ta không có ở đây thì tìm Tưởng ca, Hắc ca của ngươi, thật sự không được thì tìm Lộ Tuấn ca.”

Chương 162 - Sát thủ khát máu online (2)

“Cùng lắm thì ta gia nhập quân đội.”

“Ca, người quân đội coi trọng ngươi như vậy, bọn họ không dám trắng trợn làm gì ta, chỉ cần ta cẩn thận một chút là không có việc gì. Ta dự định bình thường sẽ đến bên đại ca, cũng liên hệ với Tưởng ca nhiều chút, có hắn mật báo cho ta sẽ không có việc gì.”

Giang Khải hơi đau lòng muội muội, một mình nàng phải gánh vác nhiều như vậy.

Mình nhất định phải nhanh chóng giải quyết chuyện lần này!

Sau khi về đến nhà, Giang Khải lại chuyển một khoản liên minh tệ vào tài khoản của Anh Tử.

“Ba ức?!” Anh Tử khiếp sợ nhìn về phía Giang Khải, “Ca, ngươi cướp ngân hàng hả?!”

“Cướp cái đầu quỷ nhà ngươi, đây là ta kiếm được!” Giang Khải trợn mắt liếc nhìn muội muội, “Cố gắng đừng tiêu số tiền kia, ta muốn tích lũy một khoản tiền mua một căn nhà nhỏ trong thành phố cho chúng ta… Trước đó ta nhìn trúng một căn biệt thự ở bên Tĩnh Tâm hồ, có hệ thống phòng vệ trí năng hoàn thiện, hoàn cảnh đặc biệt tốt.”

“Khu biệt thự Tĩnh Tâm…” Đến bây giờ Giang Anh còn chưa kịp phản ứng, “Biệt thự bên kia cần mười ức trở lên đi!”

“Từ từ sẽ đủ, dù sao hiện tại ở chỗ này khá an toàn, nếu ngươi đến chỗ đại ca còn an toàn hơn, cũng không vội mua nhà.”

“Ca, lần này ngươi cần xếp hàng mấy ngày?”

“Lúc ta logout đã nhận số xếp hàng, còn 17 ngày nữa mới có thể online.:

“Vậy được, có thể ở bên ta và ca ca nhiều chút!”

Giang Khải mỉm cười, hắn cũng suy nghĩ ở bên cạnh người nhà nhiều hơn.

Sau khi Lộ Tuấn trở về đã báo cáo điều kiện của Giang Khải cho Vệ Ưng.

Vệ Ưng đặt tài liệu trong tay xuống, khẽ nhíu mày, “Cho mượn người? Dù chúng ta cho hắn mượn người, hắn cũng không có công hội.”

“Giang Khải nói chuyện khác không cần chúng ta quan tâm, hắn sẽ xử lý.” Lộ Tuấn đáp.

Vệ Ưng gật đầu, “Sau trận chiến ở Vĩnh Đống đảo, biết đâu sẽ có công hội bằng lòng nhận bọn họ.”

“Đánh giá cấp bậc của Viên Trụ và Noãn Noãn thật sự không phải đặc biệt cao, nếu bọn họ đi theo Giang Khải có thể phát huy ra thực lực chân chính, đối với bản thân bọn họ, với quân đội chúng ta đều có chỗ tốt.”

“Ngoài ra, thật ra ta rất muốn thấy cực hạn của Giang Khải rốt cuộc ở chỗ nào, nếu không ta sẽ không đặt Cửu kiếp truy mệnh nhị giai ở trong phần thưởng, chỉ không ngờ Huyền Vũ còn giở trò như thế.”

Lộ Tuấn nhíu mày nói, “Ý của ngài là… Cho mượn?”

Vệ Ưng mỉm cười, “Tuyệt cảnh mới có thể ép ra tiềm năng của một người, dù là Viên Trụ, Noãn Noãn hay Giang Khải!”

“Cho mượn!”

“Được rồi, ta trở về trả lời Giang Khải.”

“Chờ chút!” Vệ Ưng đột nhiên nghĩ đến điều gì đó, gọi Lộ Tuấn lại, “Nói cho Giang Khải biết, có thể cho hắn mượn người nhưng chỉ có hắn mượn đến khi thi đấu khiêu chiến công hội lần này kết thúc.”

“Tiểu tử Giang Khải kia rất xảo quyệt, không nói rõ ràng, biết đâu lại để hắn lừa người của ta chạy mất!”

Lộ Tuấn mỉm cười, sau khi đồng ý đã lui ra ngoài.

…

17 ngày sau, quảng trường Truyền tống trận khu 18, Hồ Ngôn và Nguyễn Ngữ đã chờ ở chỗ này.

Ở bên cạnh bọn họ không xa còn có hai người đang đứng nhìn, ngơ ngác nhìn cửa đăng nhập.

Hai người kia một cao một thấp, một nam một nữ, một lớn mạnh một gầy gò.

“Noãn Noãn, ngươi nói xem có phải hai người chúng ta bị khai trừ không, vì sao Lý đội để chúng ta thoát đội chờ đội trưởng mới?” Viên Trụ tỏ vẻ cầu xin.

Cảm xúc của Noãn Noãn không tốt lắm nhưng vẫn an ủi, “Chắc là không đâu, tỷ tỷ ta cũng không nhắc đến với ta.”

Viên Trụ thở dài một hơi, “Ngươi nói xem ta bị khai trừ thì thôi đi, đánh giá cấp bậc của ngươi đã đạt đến cấp A, theo lý thuyết chắc chắn có tư cách ở lại Mãnh Hổ đó.”

Noãn Noãn cũng không biết trả lời như thế nào, dù sao bọn họ cũng nhận được mệnh lệnh như vậy, Lý đội bao gồm tỷ tỷ của nàng đều không nói cho nàng biết nhiều chi tiết hơn.

Tạm thời rời tiểu đội Mãnh Hổ, hôm nay bọn họ phải đứng đây chờ đội trưởng mới online.

“Ai, vẫn có cảm giác có lẽ đã phụ sự chờ mong của Lý đội.” Noãn Noãn thở dài một hơi.

Đúng vào lúc này, cửa đăng nhập sáng lên một tia sáng.

Một lát sau, một bóng dáng mạnh mẽ rắn rỏi xuất hiện trong ánh sáng, hắn kiên định đi ra từ bên trong.

Sau khi người kia xuất hiện ở nơi này, đột nhiên tất cả mọi người trên quảng trường Truyền tống trận đều nhìn về phía cửa ánh sáng.

Bọn họ đồng thời nhận được một tin tức của hệ thống.

【 Sát thủ khát máu online, sau khi đánh giết có thể tăng kinh nghiệm chức nghiệp, cũng có thể đạt được gấp đôi tư cách cướp bóc điểm kinh nghiệm. 】

Kinh nghiệm chức nghiệp là một loại thuộc tính ẩn, không ai biết được trị số cụ thể nhưng đã có người xác nhận kinh nghiệm chức nghiệp sẽ xuất hiện sự ảnh hưởng đến kết quả chuyển chức, là một thuộc tính ẩn vô cùng quan trọng!

Viên Trụ, Noãn Noãn, Hồ Ngôn, Nguyễn Ngữ đồng thời nhìn về phía người kia.

Cuối cùng vẻ ngoài của hắn đã rõ ràng.

“Khải đội?!”

“Giang Khải?!”

Chương 163 - Tiểu đội Hỏa Thần, tập kết!

Sau khi Giang Khải khí thế hung hăng đi tới, đột nhiên phát hiện xung quanh có ít nhất mấy chục người đang dùng ánh mắt nóng bỏng nhìn mình.

Hắn đột nhiên nhớ đến mình còn có một trạng thái Sát thủ khát máu, hơn nữa hắn vừa online… Trong chốc lát, Giang Khải vô cùng chột dạ.

“ĐM, quên mất chuyện này… Hồ Ngôn, Nguyễn Ngữ, Trụ Tử, Noãn Noãn… Đi theo ta, chạy mau!”

Cũng may Giang Khải phản ứng rất nhanh, nhân lúc những người khác chưa có hành động đã nhanh như chớp bỏ chạy.

Giang Khải dẫn theo bốn người nhanh chóng chạy ra khỏi thành chính, chui vào trong rừng, cuối cùng đã thoát khỏi nguy hiểm.

Hồ Ngôn thở hổn hển, một tay vịn thân cây, “Sát thủ khát máu… Khải đội, ngươi giết mười người rồi hả?”

Giang Khải cũng mệt mỏi thở hồng hộc, khom người, hai tay chống đầu gối, đứt quãng nói, “Đúng, đúng là giết mười người… Ta cũng không muốn, bọn họ, muốn giết ta, chẳng lẽ, muốn ta đứng cho bọn họ giết.”

Hiện tại Viên Trụ và Noãn Noãn cũng không kịp phản ứng.

Bọn họ cùng tiến vào Thiên Chức, bản thân còn đang thăng cấp, Giang Khải đã giết mười người…

Điều khiến người ta không nghĩ đến là, người mà bọn họ đang đợi lại là Giang Khải?!

Giang Khải thấy rõ, dù là Hồ Ngôn Nguyễn Ngữ hay là Viên Trụ Noãn Noãn, sau khi căng thẳng chạy trốn, lúc này trong mắt đều có

rất nhiều nghi ngờ.

Hắn điều chỉnh lại hô hấp, đứng lên nhìn về phía bốn người, sau cùng ánh mắt dừng trên người Viên Trụ và Noãn Noãn, “Ta nói ngắn gọn tình huống một chút. Đánh giá cấp bậc của hai người còn chưa xác định, hiện tại còn chưa chính thức tiến vào biên chế quân đội, nên ta nhờ Lộ Tuấn ca cho mượn hai người các ngươi.”

Những nghi ngờ trong lòng Viên Trụ và Noãn Noãn đều được cởi bỏ.

Giang Khải tiếp tục nói, “Chúng ta sẽ làm đồng đội một tháng, sau khi kết thúc thi đấu khiêu chiến công hội, các ngươi sẽ trở về quân đội, ngoài ra bọn họ sẽ đánh giá cấp bậc của các ngươi một lần nữa trong lần thi đấu khiêu chiến công hội này.”

“Trước tiên ta giới thiệu các ngươi một chút.”

“Hồ Ngôn, Nguyễn Ngữ, hai vị này là bằng hữu của ta, cùng tổ đội với ta trong thí luyện người mới, Võ đồ Viên Trụ, Thầy lang Tô Noãn Noãn, có thể tin tưởng.”

“Trụ Tử, Noãn Noãn, hai người này là Thầy bói Hồ Ngôn, Tửu quỷ Nguyễn Ngữ, thành viên của tiểu đội Hỏa Thần, cũng đã vào sinh ra tử với ta rất nhiều lần, có thể tin tưởng.”

Trong mắt Viên Trụ và Noãn Noãn lóe lên một tia hoảng sợ, bọn họ đã được chứng kiến thực lực của Hồ Ngôn và Nguyễn Ngữ, nhưng bây giờ bọn họ mới biết được chức nghiệp của bọn họ.

Một Thầy bói, một Tửu quỷ… Vì sao hoàn toàn không phải một khái niệm với chức nghiệp giả khác chứ?

“Hóa ra là bằng hữu của Khải đội, vậy cũng là bằng hữu của chúng ta, hạnh ngộ, hạnh ngộ!” Hồ Ngôn và Nguyễn Ngữ bắt tay Viên Trụ và Noãn Noãn coi như làm quen.

Đương nhiên, Giang Khải biết hiện tại giữa bọn họ chỉ là “quen biết”, nhưng điều này còn thiếu rất nhiều.

Lúc đối phó dã thú, ngươi nhất định phải giao sau lưng cho những đồng đội này, vì vậy sự tin tưởng với nhau là điều không thể thiếu.

Nhưng Giang Khải cũng biết, điều hắn có thể làm cũng chỉ có từng đó, bọn họ sẽ không vì đều là bằng hữu của Giang Khải mà tin tưởng lẫn nhau, cảm giác tin tưởng cần phải đồng lòng chiến đấu mới có thể tạo ra được.

Sau khi giới thiệu ngắn gọn, Giang Khải nói thẳng vào vấn đề, "Lần này tiểu đội Hỏa Thần tập kết, mục tiêu là thi đấu chiến đội chức nghiệp nhị giai trong thi đấu khiêu chiến công hội."

"Khải đội, ngươi vẫn muốn đi tham gia thi đấu khiêu chiến công hội?" Hồ Ngôn có vẻ hơi lo lắng.

Giang Khải gật đầu, "Ta đã xác định, người đến báo tin lần trước tám chín phần mười là người của Huyền Vũ công hội, quy tắc thi đấu khiêu chiến công hội lần này sẽ thay đổi, nhất định phải đánh giết đối thủ mới có thể lấy được thắng lợi, bọn họ muốn đối phó ta trong thi đấu khiêu chiến."

"Vốn dĩ ta không muốn mạo hiểm như vậy nhưng Hoàng Đạt lại dám động đến muội muội của ta, hắn đã làm đến mức này, vậy chúng ta phải đáp trả!"

Viên Trụ trợn tròn mắt, giận dữ nói, "Hắn làm gì Anh Tử? Anh Tử không sao chứ!"

Giang Khải hơi híp mắt lại, "Cũng may lúc ấy bên cạnh ta có hai vị bằng hữu bên Chiến Thần điện, có hoảng sợ nhưng không nguy hiểm!"

Nói đến mức này, bốn người đã biết lần này Giang Khải tức giận thật.

Nói xong, Giang Khải nhìn về phía bốn người, giọng điệu cũng dịu đi, "Lần này quy tắc khiêu chiến đã khác còn rất tàn khốc, hơn nữa có thể tưởng tượng chúng ta sẽ gặp sự cản trở vô cùng lớn, ta còn chưa hỏi ý kiến của các ngươi, các ngươi có bằng lòng tham gia không?"

Viên Trụ hừ lạnh một tiếng, "Khải, ngươi đang nói đùa với ta sao? Với quan hệ của chúng ta, ngươi còn cần hỏi loại vấn đề này sao?"

Hồ Ngôn nghiêm nghị nói, "Khải đội, dù sao ta đã nói rồi, mặc kệ

núi đao biển lửa, chỉ cần ngươi không chê thì ngươi làm cái gì ta cũng sẽ theo ngươi! Đừng nói là thi đấu khiêu chiến công hội, dù ngươi muốn đi vào hang ổ của Huyền Vũ, ta vẫn không quay đầu lại!”

Chương 164 - Tiểu đội Hỏa Thần, tập kết! (2)

Noãn Noãn nhìn chằm chằm Giang Khải, từ sau thí luyện người mới, bọn họ đã không gặp mặt ở khoảng cách gần như vậy.

Nhưng trong bảy ngày thí luyện người mới ngắn ngủi đã cho nàng ấn tượng sâu sắc!

Một người dùng tài liệu tàn khuyết giá rẻ miễn cưỡng tiến vào Thiên Chức, nhưng lại thể hiện ra sự quyết tâm, năng lực khiến mình thấy cũng phải than thở!

“Giang Khải, ta học được rất nhiều thứ từ trên người ngươi, ta vẫn rất muốn được tổ đội với ngươi một lần nữa, ta sẽ không bỏ qua cơ hội này!” Noãn Noãn kiên định nói.

Nguyễn Ngữ tỏ vẻ lòng đầy căm phẫn nhưng nhẫn nhịn nửa ngày cũng không nói ra cái gì, sau cùng nói, “Ta cũng giống vậy!”

Khóe miệng Giang Khải hơi nhếch lên, không hổ đều là người do mình chọn.

“Được, vậy bây giờ ta dẫn các ngươi đi thăng cấp, tốt nhất có thể đưa các ngươi thăng cấp đến nhị giai, còn một tháng nữa thi đấu khiêu chiến công hội sẽ bắt đầu, thời gian của chúng ta không còn nhiều, vừa hay các ngươi cũng tìm hiểu một vài đặc điểm kỹ năng của nhau, ma sát đội ngũ một chút.”

Trụ Tử đột nhiên hỏi, “Khải, bây giờ ngươi cấp bao nhiêu?”

“Ta? Cấp 20, kinh nghiệm ở Vĩnh Đống đảo lần trước bị thừa ra, khá là đáng tiếc.” Giang Khải nói, “Ngươi và Noãn Noãn thì sao?”

“Cấp 20… Kinh nghiệm còn thừa?” Viên Trụ và Noãn Noãn trợn to mắt, “Nói đùa cái gì, ngươi mới đến bao lâu…”

“Chúng ta có đám người Lý đội dẫn theo thăng cấp cũng chỉ mới

cấp 10!”

Giang Khải mỉm cười, “Ta có ấn tượng không tệ với Lý đội trưởng của các ngươi, hắn còn đứng trước mặt lãnh đạo nói giúp cho hai người các ngươi, là một đội trưởng không tệ, nhưng một ngựa trả một ngựa, nếu nói thăng cấp… Khụ khụ.”

“Bọn họ quá chậm!”

…

Huyền Vũ công hội có mặt ở khắp mọi nơi, tiểu đội Hỏa Thần không ở lại khu an toàn lâu hơn, chỉ là Giang Khải đã đổi túi thẻ cỡ nhỏ của mình thành một cái túi thẻ cỡ lớn, sau đó nhân lúc đêm tối dẫn đội tiến về Quốc Vương cốc.

Trên đường đi, Giang Khải vừa đi vừa cầm bản đồ xem xét.

“Lão Hồ, ngươi biết nơi nào có dã thú khá dày đặc không?”

Hồ Ngôn suy nghĩ, nói, “Dày đặc… Muốn dày đặc đến mức nào?”

“Là loại có khoảng hai mươi đến ba mươi con tụ tập đi.”

“Tình huống nhiều loại tụ tập chung một chỗ như vậy cũng không phổ biến, nếu không phải là loại dã thú quần cư kia, nhưng số lượng dã thú quần cư lại vượt qua con số này.” Hồ Ngôn nói.

Giang Khải lắc đầu, nhíu mày, “Số lượng quá nhiều, có lẽ tiêu hao tinh thần lực của ta sẽ không theo kịp.”

Đột nhiên, Giang Khải như nghĩ đến điều gì đó, “Đúng, bên cạnh dã thú cấp chiến tướng chắc có không ít thủ hạ.”

“Cấp chiến tướng?” Viên Trụ trợn to mắt, “Một tiểu đội nhất giai như chúng ta không có khả năng đối phó cấp chiến tướng.”

Noãn Noãn gật đầu nói, “Giang Khải, ta đã tận thấy trận chiến ở Vĩnh Đống đảo, lúc ấy trước khi ngươi tiếp cận Ngư nhân lĩnh chủ hình như đánh chết một ngư nhân cấp chiến tưởng, nhưng nói thật cũng có thành phần vận khí.”

Hồ Ngôn cũng nói, “Thực lực của ngư nhân cấp chiến tưởng có lẽ tương đương với một Võ đồ thiên phú cực phẩm tam giai, kỹ năng cực phẩm, hơn nữa thủ hạ của nó còn có dã thú tinh anh, phổ thông, chúng ta muốn đối phó cũng không an toàn!”

Suy nghĩ, Giang Khải nói, “Ngoại trừ chúng ta cần tăng kinh nghiệm, quan trọng hơn là ma sát đội ngũ, nghe các ngươi nói vậy, ta lại cảm thấy cấp chiến tướng vừa hay thích hợp với chúng ta!”

“Không có khó khăn đánh giết sẽ không có bất kỳ sự tăng cường gì với toàn bộ đội ngũ. Chính vì không an toàn mới cần mỗi người kích phát ra tiềm năng của mình.”

“Hơn nữa tài liệu chuyển chức nhị giai cũng rơi ở dã thú cấp chiến tướng đặc thù, hoặc là xuất hiện ở trong lãnh địa của chúng nó, nếu có thể tìm được thì cũng tiết kiệm việc các ngươi đi mua.”

“Có ghi chép bảo rương của Thiết giáp tích long cấp chiến tướng màu đỏ, màu trắng xuất hiện tài liệu chuyển chức nhị giai của Thầy lang, Khổ hành tăng, Thiết giáp tích long cấp chiến tướng màu tím có tỷ lệ xuất hiện tài liệu chuyển chức nhị giai Tửu quỷ, Hư mộng não hạch, Thiết giáp tích long màu đen có tỷ lệ cực thấp xuất hiện tài liệu Võ đồ nhị giai ‘Chiến tướng chi huyết’, trước tiên chúng ta bắt đầu từ Thiết giáp tích long cấp chiến tướng!”

Xác định rõ mục tiêu, tiểu đội Hỏa Thần đi thẳng đến lãnh địa Thiết giáp tích long.

Trên đường đi, Hồ Ngôn cố ý hãm lại tốc độ đi song song với Tô Noãn Noãn.

“Noãn Noãn cô nương, cái đó, cẩn thận tên Tửu quỷ kia!” Hồ Ngôn khẽ nói.

Tô Noãn Noãn nhíu mày, không hiểu hỏi, “Vì sao?”

“Hắn rất thành thật nhưng hắn là Tửu quỷ, ngươi cũng biết Tửu quỷ uống say sẽ lộ ra nguyên hình… Tên kia là một tên sắc ma biến thái!”

Tô Noãn Noãn không khỏi hơi sợ hãi nhìn thoáng qua Nguyễn Ngữ đi trước mặt.

Sắc ma biến thái? Bây giờ nhìn lại hoàn toàn là một người thành thật.

“Ồ, ngươi cũng đừng lo lắng, không phải ta nói nhân phẩm của hắn có vấn đề, chỉ có sau khi bản tính bị phóng đại mới có thể như thế, cũng như mỗi người chúng ta đều có một mặt tham lam, tà ác. Hơn nữa, dù ở trạng thái say rượu, chúng ta đi cùng với hắn lâu như vậy cũng chưa từng thấy hắn công kích đồng đội, có lẽ ở trong tiềm thức vẫn coi chúng ta là người một nhà.”

Chương 165 - Kỹ năng thăng cấp

Tô Noãn Noãn cũng không biết nên nói cái gì, chỉ cảm thấy có chút khủng bố.

Hồ Ngôn lấy ra một cái bình nhỏ đưa cho Tô Noãn Noãn, “Chúng ta nói chuyện cũng không cần che giấu, ngươi và Trụ Tử huynh đệ vừa gia nhập đội ngũ, giữa chúng ta còn chưa đạt đến trình độ tin tưởng lẫn nhau từ trong tiềm thức, nên ngươi cầm thứ này đi.”

“Đây là cái gì?”

“Lúc trước ta và Nguyễn Ngữ quen biết không lâu đã được thấy dáng vẻ của hắn sau khi say rượu, vì đề phòng mình bị hắn xâm hại, sau đó ta tự chế ra loại phun sương phòng sói này, đặc biệt dùng để đối phó Nguyễn quỷ, bên trong dung hợp 12 loại mùi vị đặc thù mà hắn ghét nhất, nếu hắn mất kiểm soát sẽ cầm cái này phun hắn.”

“Ai, nhắc đến cũng đáng buồn, coi người ta là bằng hữu còn phải lo lắng bị đối phương xâm hại…” Hồ Ngôn bất đắc dĩ lác đầu, hắn ta đã để chuyện này ở trong lòng rất nhiều năm, cuối cùng hôm nay đã có cơ hội nói ra.

Tô Noãn Noãn nghi ngờ nhận lấy, “Đây… Không phải dùng một số thứ buồn nôn làm ra chứ.”

“Có một ít đi… Nhưng cũng không hoàn toàn, chủ yếu có sử dụng chất lỏng mấy loại thực vật dung hợp lại, trộn lẫn với vật bài tiết của con rệp đặc thù trong Quỷ Tinh, chắc ngươi đã nghe thấy.”

Tô Noãn Noãn phun ra một chút, lập tức có một mùi hương kỳ quái tản ra.

Không thể nói là hôi thối nhưng đặc biệt cổ quái, càng giống trong thơm có mùi hôi thối, trong hôi thối lại có mùi thơm khiến người ta cảm thấy khó chịu.

Nguyễn Ngữ nhíu mày, quay đầu nhìn, vừa thấy Hồ Ngôn và Tô Noãn Noãn đi chung với nhau, có lẽ cũng tự hiểu lấy mình nên không nói gì, quay đầu tiếp tục đi đường.

Giang Khải và Viên Trụ rất ghét bỏ đi tới.

“Mùi gì đây, thật là lạ!”

Sau khi Giang Khải hiểu rõ tác dụng của phun sương phòng sói, cuối cùng đã biết đầu đuôi việc này.

“Lão Hồ, vẫn là ngươi suy nghĩ chu đáo.” Giang Khải hoảng sợ nói.

“Các đó, ngươi còn gì nữa không? Ta cảm thấy ta cũng phải chuẩn bị một bình. Dù hiện tại ta an toàn, nhưng ta chỉ sợ sau khi Nguyễn quỷ đến nhị giai, ngay cả chúng ta cũng không buông tha!”

Hồ Ngôn vô lực nói, “Khải đội, thứ này rất khó tìm đủ, tài liệu có hạn, nếu sau khi đến nhị giai hắn thật sự mất khống chế, mọi người tạm thời hợp lại dùng.”

Viên Trụ im lặng một lúc lâu, sau cùng dùng một loại giọng điệu vô cùng chấn động nói, “Hắn cũng dám đè Tinh anh nữ yêu? Đệt, Nguyễn huynh đúng là thần nhân!”

Nhắc đến người kính nể Nguyễn Ngữ nhất, đại khái phải nói đến Viên Trụ.

Lúc trước hắn ta gặp được nữ yêu cũng bị dọa ngất vài chục lần, trực tiếp kéo điểm của mình xuống, lại nhìn Nguyễn Ngữ người ta xem, Tinh anh nữ yêu bị hắn ta đè xuống phải đến mấy chục con!

Điều này còn chưa tính đến một số nữ yêu bình thường, Thống lĩnh ngư nhân và giống cái khác.

Thấy Giang Khải cũng muốn phun sương phòng sói, Tô Noãn Noãn nhanh chóng thu lại phun sương phòng sói, cẩn thận bảo quản.

Không biết từ lúc nào Viên Trụ đã chạy đến bên cạnh Nguyễn Ngữ.

Hắn ta tự tin lấy thân hình, vẻ ngoài của hắn ta, Nguyễn Ngữ không thể ra tay với hắn ta.

“Nguyễn huynh, rốt cuộc sao ngươi lại làm được? Lại có thể ra tay với nữ yêu?” Viên Trụ chân thành hỏi ý kiến, “Ngươi làm thế nào để vượt qua sự sợ hãi trong lòng?”

“Vượt qua sự sợ hãi? Không có, lúc ấy trong lòng ta không có sợ hãi.” Nguyễn Ngữ lắc đầu nói.

“Không có sợ hãi?! Nguyễn đại ca, có thể dạy ta được không?”

“Không cần dạy.” Nguyễn Ngữ nhíu mày, đây là lần đầu tiên có người học hỏi hắn ta về vấn đề này, “Cái đó, nếu ngươi muốn trải nghiệm loại cảm giác này, vậy cho ngươi.”

Nói xong, Nguyễn Ngữ chia mười mấy tấm thẻ rượu tự ủ cho Viên Trụ.

“Những thứ này là rượu ta vừa ủ, ủ bằng kỹ năng chức nghiệp cấp hai đấy, hiệu quả còn tốt hơn trước đó!”

“Nhớ kỹ, lúc đánh nhau đừng uống, vậy sẽ có ảnh hưởng, ngươi là Võ đồ, sau này sẽ là chủ lực của tiểu đội chúng ta.” Nguyễn Ngữ nhắc nhở.

“Được được được, ta nhớ kỹ, đa tạ Nguyễn đại ca!” Viên Trụ như đang cầm bảo bối, cẩn thận thu lại thẻ rượu.

Ngày đầu tiên tiểu đội cắm trại dã ngoại trong rừng, trải qua một ngày giao lưu, Hồ Ngôn, Nguyễn Ngữ và Trụ Tử, Noãn Noãn đã quen thuộc hơn trước đó.

Hồ Ngôn và Nguyễn Ngữ cảm thấy rất hứng thú với chức nghiệp cao cấp như Võ đồ, Thầy lang, Viên Trụ và Noãn Noãn lại thấy tò mò với thực lực của Hồ Ngôn và Nguyễn Ngữ, mọi người dần trò chuyện cởi mở hơn, không còn cảm giác xa cách nữa.

Giang Khải lại hơi có cảm giác không thể nói xen vào…

Hắn ngồi bên cạnh, lúc nhàm chán dứt khoát lấy Thiên thư tàn trang ra.

Trước đó hắn cho Nguyễn Ngữ 15 tấm dùng để thăng cấp kỹ năng chức nghiệp “Ủ rượu” của hắn ta, cho Hồ Ngôn 40 tấm, trong đó

30 tăng hai kỹ năng chức nghiệp “Phong thủy” và “Tướng tay”, 10 tấm tăng “Kỳ vũ”.

Hiện tại trên tay hắn còn có 50 tấm Thiên thư tàn trang.

Hiện tại Giang Khải chỉ có hai kỹ năng, đều là kỹ năng chức nghiệp.

Chương 166 - Kỹ năng thăng cấp (2)

Dựa theo sự tăng lên của hệ thống, hắn dùng 25 tấm tăng "Quỷ thủ phi bài", 25 tấm tăng "Quỷ nhãn chuyên chú".

【 Quỷ thủ phi bài cấp hai: Lúc ném đồ vật sẽ tăng xác suất trúng lên 30%, hiệu quả đâm qua tăng 30%. Sử dụng tấm thẻ loại vật phẩm (không cách nào sử dụng thẻ vật phẩm của hệ thống), xác suất trúng tăng 120%, hiệu quả đâm xuyên tăng 250%, trong quá trình sử dụng lượng tiêu hao thể lực và tinh thần lực 110%. 】

So với cấp một, sau khi thăng cấp lúc ném đồ vậy xác suất trúng tăng 10%, hiệu quả đâm xuyên tăng 10%, lúc sử dụng thẻ bài độ chính xác tăng 20%, đâm xuyên tăng 50%.

Ngoài ra, tiêu hao cũng tăng lên 10%, nhưng biên độ tăng lên ở trong phạm vi có thể tiếp nhận được.

Nói tổng thể, sau khi Quỷ thủ phi bài tăng lên cấp hai, tổn thương có sự tăng lên nhất định.

Nhưng ngoại trừ những sự tăng lên này, trong giải thích kỹ năng có thêm một hiệu quả mới.

【 Dân cờ bạc trải qua thời gian dài rèn luyện, hai tay vô cùng linh hoạt, đặc biệt lúc say mê đánh cược có thể tiến vào "Thời gian dân cờ bạc" dành riêng cho Dân cờ bạc! 】

【 Sau khi tiến vào "Thời gian dân cờ bạc", tốc độ ra tay tăng 100%, Thời gian dân cờ bạc 10 giây (Không cách nào hưởng thụ hiệu quả do ngoại vật gia trì), nên trạng thái tiêu hao thể lực và tinh thần cũng tăng lên 220%. 】

【 Cấp Quỷ thủ phi bài cao nhất là nhị giai, đã tăng đến đỉnh cấp. 】

"Tốc độ ra tay tăng 100%... ĐM! Điều này tương đương với tốc độ

đánh tăng lên gấp đôi!” Giang Khải hoảng sợ nói.

Chỉ với Thời gian dân cờ bạc này đã vượt xa giá trị của vé rồi!

Kỹ năng nhị giai, trong đó hiệu quả, đâm xuyên, tốc độ đánh đều được tăng lên toàn diện, đặc biệt là tốc độ đánh, trong nháy mắt bộc phát hắn được tăng lên rất nhiều!

Điều đáng tiếc duy nhất chính là Quỷ thủ chỉ có thể tăng lên nhị giai.

“Đã thỏa mãn rồi!” Giang Khải tự an ủi mình.

Sau đó, Giang Khải tăng Quỷ nhãn chuyên chú.

【 Quỷ nhãn chuyên chú cấp hai: Đối với mục tiêu di chuyển, năng lực truy tìm bằng ánh mắt tăng 60%, trong quá trình kéo dài tiêu hao tinh thần lực tăng lên 120%. 】

“Ừ, sau khi thăng cấp, năng lực truy tìm tăng lên 10%, tiêu hao cũng tăng lên 20%.” Giang Khải đánh giá trong lòng.

【 Dân cờ bạc phải chiến thắng trong lúc đánh cược, không chỉ cần năng lực quan sát nhạy bén thấy được rất cả hoàn cảnh xung quanh, càng cần năng lực mê hoặc đối thủ, ngươi vĩnh viễn không có cách nào đọc được bài trên tay bọn họ từ trong đôi mắt của bọn họ. 】

【 Trạng thái Lừa gạt, thông qua ánh mắt ảnh hưởng đến năng lực phán đoán của đối thủ, hiệu quả được quyết định bằng tinh thần lực của hai bên, nếu tinh thần lực của đối thủ cao hơn Dân cờ bạc nhiều, hiệu quả vô hạn đến gần bằng không nhưng không thể là giá trị âm. Thời gian kéo dài 10 giây, trong lúc đó tinh thần tiêu hao tăng 240%. 】

【 Cấp Quỷ nhãn chuyên chú cao nhất là nhị giai, đã tăng đến đỉnh cấp. 】

Giang Khải cau mày.

Quỷ nhãn chuyên chú cũng xuất hiện trạng thái mới!

Cách giải thích của trạng thái Lừa gạt cũng hiểu đơn giản là mặc kệ tinh thần lực của kẻ địch cao bao nhiêu, Giang Khải đều có thể ảnh hướng đến đối phương, chỉ là tinh thần lực của đối phương càng cao, biên độ ảnh hưởng càng nhỏ, thậm chí lực ảnh hưởng có thể nhỏ đến không đáng kể.

Nhưng mặc kệ cao như thế nào cũng sẽ không có mạo hiểm ảnh hưởng đảo ngược.

“Hiện tại hiệu quả mê hoặc này đã rất mạnh mẽ, chỉ tiếc tác dụng chiến đấu vượt cấp sẽ bị cắt ngang…” Giang Khải nói, “Nhưng cũng rất tốt, có thể ảnh hưởng ít hơn một chút!”

“Chẳng trách kỹ năng của ta cần 25 tấm Thiên thư tàn trang, đều xuất hiện trạng thái mới!”

Nhìn hiệu quả sau khi thăng cấp hai kỹ năng của mình, lòng tin của Giang Khải tăng lên gấp bội!

“Dù ta chưa chuyển chức chức nghiệp nhị giai nhưng thuộc tính của ta cao hơn cùng cấp gấp mười lần, số lượng kỹ năng chức nghiệp cũng là hai cái, chưa chắc đã không bằng chức nghiệp giả nhị giai!”

“Thật sự không kịp chờ đợi muốn thử xem Thời gian dân cờ bạc!”

Ngày hôm sau, tiểu đội Hỏa Thần tiến vào lãnh địa của Thiết giáp tích long.

Lãnh địa của Thiết giáp tích long rất khô ráo, mặc dù còn chưa đạt đến trình độ sa mạc hóa nhưng thảm thực vật nơi này thấp bé thưa thớt, phơi nắng nóng bức.

“Từ nơi này đi về phía nam có một con đường đến thẳng Nhiên Thiêu bình nguyên.” Hồ Ngôn thuận miệng nhắc một câu.

Nhiên Thiêu bình nguyên là khu vực vùng ven phía nam Hoa Hạ hiện tại, cũng đã xác nhận là khu vực nguy hiểm nhất.

Giang Khải so sánh vị trí trên thẻ tin tức, xác nhận địa điểm Thiết giáp tích long cấp chiến tướng gần nhất.

Vì nơi này quá nóng bức, tiểu đội lựa chọn cố gắng di chuyển dọc theo bên dưới nham thạch, lợi dụng bóng râm né tránh mặt trời gay gắt thiêu đốt.

Ngay lúc đội ngũ xuất phát về phía mục đích, một bóng người màu xám to lớn đột nhiên chui ra từ sâu trong khe hở nham thạch phía dưới.

Chương 167 - Tốc độ Hỏa Thần

Tên kia thân thể to lớn, chiều dài đạt đến 2.5m, màu sắc cả người giống như nham thạch, không nhìn kỹ thật sự không phát hiện được, bốn chân của nó dán vào mặt đất, kéo cái đuôi dài, thân thể uốn éo nhanh chóng nhúc nhích trên mặt đất, trực tiếp đánh tới.

Thiết giáp tích long tên là "Thiết giáp", trên người nó bao trùm vỏ ngoài dày như là khôi giáp, nhất định phải dùng vũ khí sắc bén mới có thể công phá phòng ngự của nó.

Năng lực phòng ngự của nó tương đương với lân phiến sau lưng Song giác ngư nhân, chỉ có điều chỗ ngực bụng Song giác ngư nhân cũng không có lân phiến, chỉ cần chúng nó không kịp né tránh vẫn có thể đánh chết.

Bộ phận yếu kém của Thiết giáp tích long cũng ở ngực bụng, nhưng vấn đề chúng nó là loài bò sát, ngục bụng áp sát vào mặt đất không có cách nào trực tiếp công kích!

Thiết giáp tích long thè ra cái lưỡi thật dài, con mắt màu xám trắng kia nhìn chằm chằm Giang Khải cách nó gần nhất, nhanh chóng chạy tới!

Giang Khải vừa muốn né tránh nhưng hắn đột nhiên nhớ đến, sở dĩ đánh giá cấp bậc của Trụ Tử chỉ có cấp E, có một phần nguyên nhân rất lớn là hắn ta khó có khả năng kích hoạt trạng thái tiềm năng.

Nghĩ tới đây, Giang Khải cố ý giả vờ như không thấy Thiết giáp tích long, hắn chỉ dùng ánh mắt còn lại chú ý hành động của tích long, lúc cần thiết sẽ kịp thời để mình tiến vào trạng thái "Hư hóa".

"Khải đội, cẩn thận!" Hồ Ngôn là người đẳng cấp cao nhất ở chỗ này, hắn ta cũng là người thứ hai phát hiện tích long.

Lấy sự hiểu biết của Hồ Ngôn với Giang Khải, năng lực quan sát của Khải đội rất mạnh, lúc trước đi săn gần như mỗi lần đầu là

Khải đội phát hiện dã thú trước.

Tình huống ngày hôm nay rất hiếm thấy!

Đáng tiếc vị trí của Hồ Ngôn ở cuối cùng đội ngũ, hắn ta lại không am hiểu di chuyển, mắt thấy đã không còn kịp nữa.

Đúng vào lúc này, Viên Trụ đi theo ngay sau lưng Giang Khải đột nhiên phát ra một tiếng rít!

"A!"

Hồ Ngôn và Nguyễn Ngữ đều bị Viên Trụ dọa giật mình, một người dáng vẻ to lớn như vậy lại phát ra âm nữ cao!

Nhưng Viên Trụ hét lên thì hét lên, lần này hắn ta lại không nghĩ đến việc chạy trốn.

Hắn ta cố nén sự sợ hãi trong lòng nhảy lên thật cao, đột nhiên rơi xuống khiến mặt đất ầm vang, con Thiết giáp tích long kia trực tiếp bị đánh bay.

Giang Khải lập tức quay đầu, nâng tay lên, phi tiêu đánh ra lập tức đánh xuyên qua phần bụng của Thiết giáp tích long.

"Trụ Tử, ta không công kích điểm yếu hại, nắm bắt hoàn thành đánh giết!" Giang Khải hô lên.

Viên Trụ rút ra một thanh cự kiếm, hung ác đánh vào yết hầu của tích long.

【 Đánh giết Thiết giáp tích long 27 năm, lấy được 412 điểm kinh nghiệm. 】

【 Thu hoạch được một phần xác Thiết giáp tích long. 】

Sau khi Viên Trụ hoàn thành đánh giết, bản thân hắn ta cũng chưa tỉnh hồn, "ĐM, thứ này đột nhiên chui ra từ trong khe hở, vừa nãy khiến người ta sợ muốn chết!"

Một con "tích long" lớn như vậy đột nhiên xuất hiện thật sự hơi dọa người.

Đương nhiên, chỉ có Viên Trụ mới phát ra tiếng hét lên như thế…

“Khải, vừa rồi ngươi không thấy tích long sao? Nếu ta chậm chút nữa ngươi sẽ bị nó cắn!” Trong lòng Viên Trụ vẫn còn sợ hãi.

Giang Khải mỉm cười, “Đương nhiên ta cũng thấy được, nhưng không phải trước đó ngươi đã nói sau này ngươi bảo vệ ta sao, vậy nên ta vẫn xem bản đồ, ngươi còn có thể nhìn nó ăn ta sao?”

Viên Trụ nhíu mày, “Ta nói này Khải, ta… Ngươi không biết ta nhát gan sao?”

Noãn Noãn chạy đến, ngạc nhiên nói, “Trụ Tử, ngươi nhanh chóng xuất hiện trạng thái tiềm năng như vậy sao? Lúc ở Mãnh Hổ, khó lắm ngươi mới xuất hiện trạng thái tiềm năng một lần.”

Hiệu quả đánh bay cũng chỉ có được trong trạng thái tiềm năng.

Viên Trụ ngượng ngùng gãi đầu, “Ta cũng không biết, dù sao ta cảm thấy nó uy hiếp đến sự an toàn của Giang Khải, cho nên vừa nãy sốt ruột…”

Giang Khải mỉm cười, tuy lợi dụng tình huynh đệ giữa hắn và Trụ Tử hơi không tử tế, nhưng có lẽ hắn cũng là người hiểu phải làm thế nào để Trụ Tử phát huy tiềm năng nhất.

“Oa, Trụ Tử, ngươi thật mạnh!” Hồ Ngôn và Nguyễn Ngữ chạy đến, “Vừa này là quần công, cộng thêm khống chế nhóm, thật sự vô địch!”

Viên Trụ vừa được khen như thế, lập tức khôi phục lòng tin.

“Hắc hắc, bình thường, cũng chỉ thứ ba thiên hạ.”

Giang Khải trợn mắt liếc nhìn Trụ Tử, vừa rồi con hàng này gào to nhất, hiện tại lại bắt đầu khoác lác.

“Một con tích long mà thôi, có gì lợi hại chứ, đi thôi, sắp đến lãnh địa của cấp chiến tướng rồi, đến lúc đó đừng như xe bị tuột xích.”

Viên Trụ thu hồi thẻ xác giao cho Giang Khải, đội ngũ tiếp tục đi tới.

Sau khoảng mười mấy phút, phía trước xuất hiện một rừng đá.

Nơi này nham thạch san sát, rất nhiều nham thạch có to có nhỏ rải rác ở chỗ này.

Xung quanh có thể thấy được ba bốn con Thiết giáp tích long khoa trương lúc lắc thân thể, đi tới đi lui.

Chương 168 - Tốc độ Hỏa Thần (2)

Theo lý thuyết, đám người Giang Khải đã đến gần trong vòng 50m, những con tích long này thông qua lưỡi có thể phát hiện con mỗi cách xa vài trăm mét, chắc đã sớm phát hiện đám người Giang Khải rồi.

Nhưng chúng nó như không có hứng thú với đám người Giang Khải, chỉ lo lặp đi lặp lại đi tới đi lui quanh rừng đá.

Quan sát thêm một lát, Giang Khải đã phát hiện trong đó có một con tích long siêu lớn hình thể vượt qua 3.5m, chắc chúng nó là Tinh anh tích long, lúc này gần như đều giấu ở dưới mặt đá.

Trong rừng đá, xung quanh có tảng đá lớn chặn lại, không nhìn thấy tình hình bên trong.

Những con tích long này chắc chắn đang thủ hộ chiến tướng!

Giang Khải quay đầu nhìn về phía Hồ Ngôn, "Lão Hồ mở Kỹ vũ xáo trộn mùi hương trên người chúng ta, Nguyễn Ngữ bảo vệ tốt Noãn Noãn và lão Hồ, Trụ Tử và ta đi vào trong!"

Hồ Ngôn nói, "Sau khi Kỳ vũ của ta thăng cấp, thời gian chuẩn bị chỉ cần 3 phút, hơn nữa phạm vi, lượng mưa, cường độ đều có chỗ tăng lên!"

Giang Khải bất ngờ nói, "Vậy thì được, lão Hồ, ngươi bắt đầu chuẩn bị đi, sau khi trời mưa chúng ta sẽ ra tay."

Lão Hồ lập tức chuẩn bị thi triển Kỳ vũ.

Một lát sau, bầu trời ngàn dặm không mây không biết lại xuất hiện một tầng mây đen từ chỗ nào, không ngừng tụ tập.

Ầm ầm, vài tiếng lôi minh nổ tung trong hoang mạc.

Không lâu sau, mưa rào xối xả rơi xuống!

“Trụ Tử, xông lên!”

Giang Khải và Viên Trụ đội cơn mưa to, lao tới rừng đá!

Đám tích long trong rừng đã ở trong cơn mưa to khó mà thông qua lưỡi phân biệt vị trí chính xác của đám người Giang Khải, chỉ là chúng nó dùng con mắt còn có thể thấy hiện tại đang có hai nhân loại xâm lấn!

Trước đó đám người Giang Khải cũng thấy bảy tám con tích long, nhưng sau khi hai người bắt đầu phát động công kích, số lượng lớn tích long lao đến từ bốn phương tám hướng.

Dưới mặt đá, sau nham thạch, trong hố đất, trong cỏ thấp… Từng con quái vật khổng lồ thân thể to khỏe, người khoác giáp dày nhanh chóng bò sát, lao qua!

Nhìn sơ qua nơi này tụ tập ít nhất hơn ba mươi con Thiết giáp tích long, trong đó còn bao gồm ba, bốn con tinh anh Thiết giáp tích long thân thể càng thêm to lớn.

“Trụ Tử, ta không có phòng ngự, yểm hộ ta!” Giang Khải khẽ quát một tiếng, cố ý vứt gánh nặng cho Viên Trụ.

Không thể không nói, địa vị của Giang Khải ở trong suy nghĩ của Trụ Tử rất cao, hắn ta ở trong tiểu đội Mãnh Hổ khó lắm mới kích hoạt tiềm năng một lần, nhưng ở bên Giang Khải lại dùng tiềm năng như uống nước.

“A, thật buồn nôn! Hám địa tiễn đạp!” Viên Trụ vô cùng kháng cự những tên xấu xí này, nhưng thân thể lại như đạn pháo đập ầm ầm trên mặt đất.

Trong chốc lát, tích long trong phạm vi năm mươi mét quanh Viên Trụ trực tiếp bị đánh bay!

Trong nháy mắt thân thể của bọn nó rời khỏi mặt đất, Giang Khải đã ra tay!

Hắn nhất định phải nhanh chóng đánh trọng thương càng nhiều tích long hơn trong vòng mấy giây ngắn ngủi!

Nếu là trước kia tốc độ của hắn có thể sẽ không theo kịp, vậy mà lúc này Giang Khải lại đầy lòng tin!

“Thú vị… Vừa hay luyện tập!”

Phối hợp với Quỷ nhãn chuyên chú, Giang Khải ra tay như điện, chuẩn xác không sai lập tức bắn ra chín cái phi tiêu!

Giữa tích long có khoảng cách cũng không quá dày đặc, không dễ tạo thành hiệu quả dẫn đốt trên diện tích lớn, quan trọng bây giờ trời còn đang mưa nhưng hiện tại Giang Khải cũng không cần phải sử dụng Truy mệnh tôi lửa.

“Thời gian dân cờ bạc!” Giang Khải khẽ quát một tiếng.

Giải thích của Thời gian dân cờ bạc là tốc độ ra tay tăng 100%, lúc ra tay bao gồm bắn ra phi tiêu, đồng thời cũng bao gồm triệu hội phi tiêu.

Chín ngón tay của Giang Khải ngoắc ngoắc với tần số cao, nhanh chóng triệu hồi phi tiêu, lại bắn ra.

Sự cải tạo của Nguyễn Ngữ khiến Giang Khải không cần bắn ra tất cả phi tiêu một lần nữa, lại cùng nhau thu về.

Sau khi hắn bắn ra phi tiêu có thứ tự trước sau, sau khi phi tiêu rời tay hoàn thành sứ mệnh thì có thể triệu hồi từng cái một, cứ vậy lúc bắn ra thanh phi tiêu sau đó, phi tiêu trước đó đã trở lại trong tay Giang Khải.

Cứ vậy, trong vòng 10 giây của Thời gian dân cờ bạc, chín thanh Truy mệnh lại bị Giang Khải dùng ra cảm giác phi tiêu vô tận!

Hồ Ngôn trợn to mắt khiếp sợ nhìn Giang Khải ra tay như tiện, sợ hãi than thở nói, “ĐM, tay Khải đội nhanh như vậy là độc thân bao nhiêu năm rồi?”

Nguyễn Ngữ cau mày nói, “Lần trước hắn còn chưa có tốc độ tay nhanh như vậy… Chậc chậc chậc, tốc độ tay nhanh như chạy bằng điện vậy, phú bà chắc chắn rất thích!”

Phù một tiếng, Tô Noãn Noãn buồn cười, nàng vừa xấu hổ vừa tức

giận lườm Nguyễn Ngữ, “Tiểu đội Hỏa Thần các ngươi thật đen tối!”

Nguyễn Ngữ vội vàng xin lỗi, “Thật xin lỗi Noãn Noãn cô nương, chúng ta đã quen chỉ có một đám nam tử, quên mất còn có một cô nương là ngươi.”

Hồ Ngôn vội vàng nói sang chuyện khác.

“Khụ khụ, cái đó, kỹ năng của Trụ Tử và Khải đội phối hợp với nhau thật sự không chê vào đâu được!”

Chương 169 - Tích long cấp chiến tướng lân hóa

Hồ Ngôn gật đầu nói, “Đúng vậy, trong tình huống bình thường ai dám áp sát lật ngược từng con tích long, dù chúng nó ngẫu nhiên lộ ra bụng cũng rất khó đánh trúng chỗ yếu hại trong tích tắc, cũng chỉ có Khải đội mới có được năng lực công kích tầm xa hiếm có như vậy.”

Noãn Noãn cũng gật đầu nói, “Đúng là phối hợp rất tốt, lúc chúng ta tham gia thí luyện người mới bọn họ cũng làm như vậy. Trong tình huống bình thường rất khó đánh giết loại Thiết giáp tích long này, trước đó ta ở tiểu đội Mãnh Hổ, ba người Lý đội là chức nghiệp nhị giai dẫn theo bọn ta, muốn giết một con tích long bình thường cũng phải mười mấy phút, bọn họ nhất định phải phá hộ giáp của tích long mới có thể đánh giết.”

Nói qua nói lại, Viên Trụ ở bên kia đột nhiên kêu lên một tiếng, “ĐM, ta, ta thăng cấp! Khải, ta cấp 11 rồi!”

Noãn Noãn đột nhiên kêu lên, nàng trợn to mắt kích động nói, “Kết thúc! Hai phút, bọn họ đã giết sạch tích long vòng ngoài!”

“Tổng cộng là 31 con, bao gồm ba con tinh anh!”

“Hóa ra Trụ Tử đã được cấp 10 rưỡi, hai phút trực tiếp tăng lên cấp 11 hả?!”

Nàng đột nhiên nghĩ đến lời nói của Giang Khải trước đó, tốc độ thăng cấp của đám người Lý đội… Quá chậm!

Hiện tại xem ra hắn cũng không khoác lác chút nào, ngược lại đã nói rất khách sáo.

So sánh tốc độ đánh giết của đám người Giang Khải, tốc độ lên cấp của tiểu đội Mãnh Hổ thật sự là dậm chân tại chỗ!

Ngược lại Hồ Ngôn và Nguyễn Ngữ không quá khiếp sợ.

Hồ Ngôn mỉm cười với Noãn Noãn, cao sâu khó lường nói, “Noãn Noãn, không cần ngạc nhiên, đây chính là tốc độ của tiểu đội Hỏa Thần!”

Trận chiến bên kia tạm thời kết thúc, Viên Trụ vội vàng thu thập thẻ xác, Giang Khải lại tìm kiếm trong khe hở dưới mấy mặt đá, tìm được bảo tàng của ba con Tinh anh tích long.

Trận chiến ở Vĩnh Đống đảo, ngư nhân khác là chạy ra từ lãnh địa của mình để tác chiến, cho nên sau khi đánh giết chưa từng xuất hiện bảo rương, nhưng nơi này là sào huyệt của những con tích long này, Tinh anh tích long cũng có bảo rương thuộc về mình.

Sau khi thu thập tốt chiến lợi phẩm, tiểu đội Hỏa Thần tụ tập ở bên ngoài trận đá trung tâm.

Nếu không có gì bất ngờ xảy ra, sự tồn tại bên trong trận đá chính là Thiết giáp tích long cấp chiến tướng.

“Đi vào đi.” Giang Khải nói.

Viên Trụ ngăn cản Giang Khải, nói, “Khải, ngươi có muốn nghỉ ngơi chút không, vừa rồi ngươi tiêu hao chắc chắn không nhỏ.”

Giang Khải lắc đầu, “Tiêu hao không nhỏ nhưng còn chưa tới trình độ không thể động đậy, hơn nữa nếu thời gian nghỉ ngơi của chúng ta quá dài, tên ở bên trong có khả năng chạy trốn.”

“Đi săn dã thú cấp chiến tướng nhất định phải rèn sắt khi còn nóng!”

Viên Trụ cũng biết đạo lý này, thấy Giang Khải còn có thể kiên trì thì không ngăn cản nữa.

Năm người Giang Khải xuyên qua một khu vực loạn thạch nhỏ, đi dọc theo khe hở một khối nham thạch to lớn tiến vào trong trận đá.

Vừa đi vào trận đá, đám ngươi Giang Khải đã thấy chủ nhân của nơi này.

Đây là một con tích long to lớn sau lưng khoác vỏ nham thạch màu

trắng, chiều cao vượt qua 4.5m!

Vỏ nham thạch trên người nó có vô số cái gai hình dáng ba cạnh cứng rắn nhô lên, bốn chân ngắn nhỏ nhưng to khỏe chăm chú đào mặt đất.

Cái đuôi của nó rất dài, cuối phần đuôi có một nang thể hình dáng quả cầu.

Xương lông mày trên khuôn mặt lồi ra, môi đôi mắt màu xám trắng hãm sâu vào dưới lông mày, nhìn chằm chằm về phía người xâm nhập, trong miệng lặp đi lặp lại thè ra cái lưỡi dài.

“Là… Là tích long màu trắng!” Noãn Noãn hoảng sợ nói.

“Không thể nào, con tích long cấp chiến tướng đầu tiên gặp được lại là loại biến dị!” Viên Trụ hít sâu một hơi.

Trong dã thú cấp chiến tướng sẽ xuất hiện loại biến dị, thực lực của bọn nó thường mạnh hơn đồng loại bình thường.

Đương nhiên, thực lực cường đại trực tiếp khiến “vật phẩm” của bọn chúng càng thêm phong phú, cũng chính là xác suất xuất hiện đồ cực phẩm trong bảo rương sẽ cao hơn!

Noãn Noãn lập tức đưa tay ra, dùng đồng hồ đánh giá con tích long này.

“Tích long cấp chiến tướng lân hóa còn gọi là tích long trắng, tuổi tác khoảng 36 năm, cân nặng khoảng 2 tấn đến 2.4 tấn, số liệu lúc trước thể hiện tích long cấp chiến tướng lân hóa hình thể cùng loại có lực lượng trong khoảng 380 – 420, nhanh nhẹn trong khoảng 190 – 260, thể trạng trong khoảng 440 – 480, tinh thần lực trong khoảng 100 – 200.”

“Lực phòng ngự da thịt phần lưng tích long lân hóa không chỉ có 30 trở lên, hơn nữa lân hóa nghiêm trọng, kháng nhiệt cao độ, kháng ăn mòn, rất khó đâm xuyên.”

“Không chỉ như thế, ngực bụng của nó cũng tạo thành một tầng màng phòng hộ lân hóa, phòng ngự khoảng 15, cũng có đặc điểm kháng nhiệt cao độ, kháng ăn mòn.”

“Thủ đoạn công kích chủ yếu của tích long cấp chiến tướng lân hóa là ‘Phun ra độc dịch’, ‘Vĩ chuy trừu kích’ và ‘Trảo kích’, ‘Phác giảo’ có uy lực to lớn, nước bọt của bọn nó có độc tính phức tạp, cá thể rất lớn, không có cách nào sớm chuẩn bị thuốc kháng độc. Nước bọt có thể nhanh chóng ăn mòn phần lớn trong bị trong 5 – 7 giây, tạo thành tổn thương da thịt cũng khiến vết thương bị lây nhiễm nghiêm trọng, dẫn tới tử vong trong vòng 20 – 30 giây.”

Chương 170 - Tích long cấp chiến tướng lân hóa (2)

Nghe được bộ số liệu này, Viên Trụ nuốt nước bọt một cái.

“Lực lượng 400… Má nó, bị nó cào một cái chúng ta đều phải chết!”

Hồ Ngôn cũng tỏ ra cực kỳ cẩn thận, “Quan trọng là lực phòng ngự của tên này rất mạnh, phòng ngực phần ngực bụng có thể đạt đến 15 trở lên.”

Giang Khải theo bản năng nhìn thoáng qua đồng hồ của mình.

【 Dã thú, cực kỳ nguy hiểm! 】

Đồng hồ Người không biết sợ của hắn lại tiến bộ hơn trước đó rất nhiều, từ “nguy hiểm” biến thành “cực kỳ nguy hiểm”!

Lúc này, trong lòng Giang Khải âm thầm tính toán.

Hiện tại hắn là Dân cờ bạc cấp 20 nhất giai max cấp, lực lượng 80, thể trạng 84, tinh thần lực 126, sau khi sử dụng bí dược ngư nhân tộc thì nhanh nhẹn đã là 186.

Thuộc tính của Giang Khải ở trong nhất giai vô cùng khoa trương, tương đương với gấp đôi người khác, nhanh nhẹn càng khoa trương hơn, có thể vượt qua rất nhiều chức nghiệp nhị giai.

Nhưng dù vậy thuộc tính của hắn với tích long cấp chiến tướng cũng không chỉ kém một cấp bậc mà thôi.

Mấu chốt nhất là lực phòng ngự của nó quá mạnh.

Lực đâm xuyên của Cửu kiếp truy mệnh là 9 điểm, phối hợp với tăng 30% lực đâm xuyên của Quỷ thủ phi bài vậy cũng chỉ chưa đến 12 điểm.

Nói vậy, dù tìm được cơ hội để công kích phần ngực bụng phòng

ngự yếu kém của nó, Truy mệnh vẫn không cách nào trực tiếp đánh xuyên qua phòng ngự của đối phương.

Hơn nữa cả người tên này kháng nhiệt cao độ, sức uy hiếp của Truy mệnh tôi lửa với nó cũng không lớn, thế nhưng ngược lại nọc độc do nó phun ra lại có sự uy hiếp trí mạng với tiểu đội Hỏa Thần!

Các mặt năng lực của tích long cấp chiến tướng lân hóa thật sự đặc biệt khắc chế Giang Khải!

Quả nhiên lúc gặp được dã thú cường đại, thuộc tính của Cửu kiếp truy mệnh nhất giai không theo kịp!

Giang Khải nghĩ thầm trong lòng.

“Khải, bây giờ chúng ta chạy còn kịp không?” Viên Trụ hỏi.

Giang Khải lắc đầu, “Trong bốn thuộc tính cơ sở thì nhanh nhẹn của nó là thấp nhất, nhưng cũng cao hơn chúng ta rất nhiều, ngươi cảm thấy chúng ta còn có thể chạy được sao?”

Giang Khải còn có một con đường sống để chạy trốn, nhưng những người khác tuyệt đối không thoát được tích long!

Tích long lân hóa như cảm thấy mình đã quan sát rõ ràng con mồi, bắt đầu tới gần con mồi, tốc độ của nó từ chậm đến nhanh, càng lúc càng nhanh!

“Đừng suy nghĩ nhiều như vậy, nó đến rồi!” Giang Khải nghiêm nghị nói, “Trụ Tử, chúng ta không giết được nó thì đều phải chết!”

Ở tiểu đội Mãnh Hổ, nếu Lý Bưu phát hiện trạng thái của Trụ Tử không tốt thường sẽ trọng điểm bảo vệ hắn ta, nhưng ở tiểu đội Hỏa Thần thì Giang Khải lại có cách ngược lại.

Hắn không ngừng thực hiện ám chỉ cho Viên Trụ, để hắn ta hiểu được một khi mình lùi bước, hoặc là huynh đệ sẽ chết, hoặc là đoàn diệt!

Viên Trụ quay đầu nhìn đồng đột một chút.

Huynh đệ tốt Giang Khải, hảo hữu quen biết trong thí luyện người mới Noãn Noãn, Nguyễn đại ca cho hắn ta thẻ rượu, Hồ đại ca tính nhân duyên miễn phí cho hắn ta.

Bọn họ sẽ không quan tâm mình như Lý đội, Nguyệt Linh ca, Tử Nhan tỷ… Nhưng bọn họ đều tin tưởng minh.

Ở tiểu đội Mãnh Hổ, hắn ta là một người cần được quan tâm, nhưng ở Hỏa Thần thì hắn ta không còn là đối tượng cần được quan tâm nữa.

Hắn ta là một thành viên của tiểu đội Hỏa Thần!

Lúc người thần bí rời khỏi nhà hắn ta, lại để mẫu thân chuyển lời cho hắn ta.

Hắn ta nhất định phải mạnh lên!

Lần này, Giang Khải còn chưa hạ lệnh, Viên Trụ lại thái độ khác thường là người xông đến đầu tiên!

“Hám địa tiễn đạp!”

Oanh một tiếng, thân thể cường tráng của Viên Trụ như là một viên đạn pháo trực tiếp rơi vào bên cạnh thân thể tích long lân hóa!

Mặt đất chấn động, rất nhiều bùn nhão bắn ra!

Khóe miệng Giang Khải hơi nhếch lên, “Trụ Tử, đây mới là dáng vẻ mà ngươi nên có!”

Nhưng Viên Trụ đã kích hoạt trạng thái tiềm năng, sau một cái Hám địa tiễn đạp hung ác, con tích long lân hóa này căn bản không bị chấn đến bay lên!

“Không tốt, Khải, ta không có cách nào đánh lui nó!” Viên Trụ bất lực quay đầu nhìn về phía Giang Khải.

Theo lý thuyết, hắn ta đánh bay tích long, tiếp theo dù Giang Khải không thể đánh giết trong một lần duy nhất, ít nhất mình cũng có thời gian rút lui.

Kết quả hiện tại lại hay lắm, vừa rồi mình kích động lao đến đầu tiên lại không thể đánh lui tích long, hiện tại hắn ta lẻ loi trơ trọi một mình đứng cách tích long ba bốn mét…

Giang Khải lập tức trợn to mắt, hắn đang cố ý kích phát tiềm năng của Trụ Tử nhưng cũng không định để hắn ta đi chịu chết.

Không nói những điều khác, nếu Trụ Tử chết vậy sẽ không thể tham gia thi đấu khiêu chiến một tháng sau.

Cũng may Trụ Tử đập mạnh xuống mặt đầy, dù tích long không bị đánh bay nhưng bốn chân cũng bám chặt vào mặt đất, tạm thời nó không thể nhào về phía Trụ Tử.

“Trụ Tử! Chạy!”

“Ta…” Viên Trụ nhìn con tích long lân hóa cách đó không xa, trong mắt lộ ra vẻ sợ hãi, nhìn dáng vẻ lại bị dọa sợ, chân cũng đang run rẩy.

Chương 171 - Công kích phá giáp

Thấy tích long sắp khôi phục lực hành động, Giang Khải vội vàng bắn ra Truy mệnh.

Nhưng Truy mệnh và thiết giáp va chạm phát ra vài tiếng kim loại va chạm trong trẻo, tích long bị một lần bạo kích trong số đó đánh lui bốn năm mét nhưng thiết giáp của nó vẫn hoàn hảo không chút tổn hại.

Công kích của Giang Khải càng kích thích tích long, nó càng nổi giận hơn nhào về phía Viên Trụ!

“ĐM, vì sao nhào về phía ta?” Viên Trụ quay người muốn bỏ chạy.

Đáng tiếc tốc độ của hắn ta quá chậm, đã sắp bị tích long đuổi kịp rồi!

“Nấc… Nguyễn Ngữ ta, cả đời không kém ai!” Một bóng người vượt qua Giang Khải, nhào về phía tích long lân hóa vẻ ngoài đáng sợ!

Thấy bóng dáng lao ra từ bên cạnh, đầu tiên Giang Khải ngạc nhiên nhưng trong lòng lại thấy nặng nề!

“Hỏng bét, là Nguyễn Ngữ!”

Trạng thái Sống mơ mơ màng màng của Nguyễn Ngữ có một đặc điểm rõ rệt, dục vọng của hắn ta bị phóng đại trên diện rộng nhưng vấn đề hiện tại là Giang Khải không có cách nào lập tức đánh giết tích long.

Quan trọng là nước bọt của tích long có tính ăn mòn mạnh, độc tính mạnh!

Chẳng may lần này để hắn ta thành công, hôn lưỡi gì đó với tích long, có khả năng cả người hắn ta đều mục nát!

Nguyễn Ngữ cầm Hàn sương đại thuẫn trong tay, đột nhiên nhào về phía tích long lân hóa.

Ngay lúc tích long lân hóa muốn nhào vào Viên Trụ, Nguyễn Ngữ kịp thời đuổi tới, tấm chắn trong tay hung hăng đập vào đầu của tích long!

Thân thể tích long quá nặng nề, sau khi va chạm tích long chỉ lùi lại mấy bước nhưng bản thân Nguyễn Ngữ lại bị đẩy bay ra ngoài ba bốn mét, hắn ta xoay người một cái bò lên.

Nhìn tích long lân hỏa ở phía đối diện, Nguyễn Ngữ hơi híp đôi mắt đỏ bừng lại, "Lại là tích long lân hóa?"

Lần này Giang Khải và Hồ Ngôn đều hoảng sợ!

"Xảy ra chuyện gì? Nguyễn quỷ không coi tích long là mỹ nữ? Hắn, không phải hắn uống say sao?" Giang Khải ngạc nhiên nói.

Hồ Ngôn lắc đầu, "Không biết, nhưng hiện tại hình như hắn uống rượu mới do Ủ rượu cấp hai làm ra, hắn nói với ta rượu mới thoải mái hơn, không ngờ lại có thể loại bỏ trạng thái tiêu cực 'Sống mơ mơ màng màng'!"

Ngay lúc hai người đều cảm thấy vui mừng, chẳng lẽ Nguyễn Ngữ hoàn toàn từ biệt trạng thái uống say biến thái của mình?

Đúng vào lúc này, Nguyễn Ngữ đột nhiên cười ha hả, "Ha ha ha ha, là một con tích long giống tực, ta vẫn đang tìm kiếm một con tích long giống cái có thể xứng đôi với ta, hôm nay trời không phụ người có lòng… Có lòng tìm long, cuối cùng ta đã tìm được ngươi trong mênh mông tích long!"

"Thân ái, đến đi, nắm bắt thời gian để chúng ta không phụ khoảng thời gian tốt đẹp này!" Nói xong, Nguyễn Ngữ đã nhào tới.

Tô Noãn Noãn đã sợ đến không nói ra lời.

"Nguyễn đại ca đây là… Tưởng mình là một con tích long?"

Nàng theo bản năng kiểm tra xem phun sương phòng sói còn ở đó hay không.

Hồ đại ca đúng là không lừa nàng, sau khi Nguyễn Ngữ uống say đúng là một tên biến thái!

Giang Khải và Hồ Ngôn suýt thì nôn ra máu.

Đây chúng là rượu mới do Ủ rượu cấp hai làm ra?

Trước đó mặc kệ Nguyễn Ngữ biến thái đến mức nào, dù sao hắn còn biết mình là người, hiện tại lại đảo ngược trực tiếp tưởng mình cũng là một con tích long!

Chẳng trách không có trạng thái "Sống mơ mơ màng màng", hiện tại đã bị thay thế bằng "Nhận biết hỗn loạn"!

Đừng nói đám người Giang Khải, tích long cũng ngơ ngác.

Chưa từng thấy "tích long giống đực" dũng cảm như thế.

Cũng may Giang Khải không ngừng dùng Truy mệnh công kích tích long, lợi dụng bạo kích sinh ra lực va đập to lớn lần lượt đánh lui tích long, lúc này mới kéo lại không để Nguyễn Ngữ bổ nhào vào tích long.

Chỉ có điều, dù Giang Khải không ngừng công kích tích long nhưng hắn căn bản không phá được phòng ngự của tích long!

Trong tình huống phòng ngự, công kích của Giang Khải giảm xuống rất nhiều, nhiều nhất chỉ có thể đánh lui tích long vài mét.

"Không được, tiếp tục như vậy, đến lúc thật sự đánh giết tích long, ta đã không còn thể lực và tinh thần lực nữa!" Giang Khải vội kêu lên.

Đúng vào lúc này, trong lúc vô tình hắn thấy Viên Trụ bên cạnh cũng cầm một bình rượu trong tay…

"Không, không phải chứ…" Người bình tĩnh với Giang Khải, đối mặt với tình huống hiện tại thì trong đầu cũng như một đoàn đay rối.

Lúc Viên Trụ nhìn bóng lưng Nguyễn Ngữ, trong mắt đầy sùng bái và hâm mộ.

Đây chính là cái gọi là “không e ngại”?

Nguyễn đại ca đúng là thần nhân như vậy!

“Nguyễn đại ca, cảm ơn ngươi lấy thân thể làm mẫu, ta đã học được!” Nói xong, Viên Trụ mạnh mẽ ực một hớp rượu.

Rượu mới tuyệt đối là rượu mạnh, rượu vừa vào bụng đôi mắt Viên Trụ đã trở nên mê ly, đôi mắt nhanh chóng đỏ bừng.

Vào khoảnh khắc có ý thức cuối cùng, hắn ta nghe được tiếng nhắc nhở của hệ thống.

【 Ngài nhận được trạng thái “Nhận biết hỗn loạn”, trong trạng thái này sự nhận biết của nàng với thân phận, thực lực, tình cảnh cùng đủ loại xuất hiện sự hỗn loạn nghiêm trọng. 】

Chương 172 - Công kích phá giáp (2)

Một lát sau, Viên Trụ một tay hào phóng vứt bỏ bình rượu, rút ra trường kiếm của mình, tràn ngập khí tức dương cương gầm thét nói, “Viên Trụ ta chính là Chiến Thần mạnh nhất thiên hạ!”

Ngay cả bạn thân mấy chục năm như Giang Khải cũng chưa từng thấy Viên Trụ như vậy!

Dáng người to khỏe kia cầm cự kiếm lớn hơn người khác một chút, lại cảm giác chỉ cầm một thanh “kiếm mảnh!”.

Trong mắt của hắn ta tràn đầy sự tự tin và khoa trương, giọng nói to khỏe trầm thấp… Trong khoảnh khắc đó, Giang Khải lại sinh ra một loại ảo giác, tên này thật sự là một tên Chiến Thần thực lực kinh khủng!

Viên Trụ phát ra một tiếng gầm lên giận dữ, nhảy lên một cái, hai tay cầm kiếm hung hăng đâm vào sau lưng tích long lân hóa.

Theo lý thuyết, hiện tại Viên Trụ dùng vũ khí nhất giai không có khả năng đánh xuyên qua vỏ ngoài lân hóa lực phòng ngự 30, nhưng ngay lúc tất cả mọi người không nghĩ đến, một kích này của Viên Trụ đánh vào hình dáng gai nhọn nhô lên sau lưng tích long lân hóa, trực tiếp bị Viên Trụ cắt ngang, trong chốc lát mảnh vụn cứng rắn bắn ra bốn phía.

Một kích không đủ, Viên Trụ liên tục phát động mấy chục lần công kích, nhắm thẳng một vị trí.

“ĐM, Trụ Tử cũng quá mạnh!” Hồ Ngôn mở to hai mắt nhìn, “Hắn có thể phá vỏ ngoài lân hóa của tích long?”

Giang Khải nhớ đến kỹ năng thiên phú của Viên Trụ, Huyết mạch võ giả, kích hoạt kỹ năng này dưới tình huống tiềm năng có thể tạo thành nhiều loại hiệu quả.

Trước đây Trụ Tử đang kích phát tiềm năng chỉ có thể kích hoạt một loại hiệu quả "Đánh lui" này, nhưng thật ra còn đủ loại hiệu quả khác như "Phá giáp", "Uy hiếp", "Công kích chân khí".

Chỉ có điều Trụ Tử vẫn chưa hề dùng đến mà thôi.

Lần này, sau khi Trụ Tử say rượu khiến nhận biết xuất hiện sự hỗn loạn, lòng tự tin của hắn ta đã đạt đến độ cao trước đó chưa từng có, sự tự tin "mù quáng" này cũng kích phát hiệu quả đặc biệt thứ hai từ Huyết mạch võ giả của Trụ Tử.

Phá giáp!

Phá giáp sẽ không tạo thành tổn thương cho bản thể, nhưng lại có thể tạo thành sự phá hoại cho hộ giáp!

Tính long lân hóa đâu bằng lòng đứng đấy chịu đánh, nó muốn phản kích lại phát hiện Nguyễn Ngữ đánh tới.

Nó đột nhiên đứng ngang người, dùng viên thịt ở phần đuôi đột nhiên quét về phía Viên Trụ.

Giang Khải thấy thế lập tức ra tay, chín thanh phi tiêu đồng thời bắn về phía đuôi của tích long, lần này xuất hiện hai lần bạo kích, thế công của phần đuôi tích long lại bị Giang Khải hóa giải.

"Trở về!" Giang Khải bước nhanh hơn đồng thời thu hồi phi tiêu, nhắm thẳng vào chỗ bị Viên Trụ phá giáp, trong nháy mắt vung tay lên đã đánh ra chính thanh phi tiêu.

Trước đây Viên Trụ đã phá giải giáp lưng của tích long, cuối cùng phi tiêu của Giang Khải cũng có thể đánh xuyên qua thân thể tích long!

Liên tục chín thanh phi tiêu gần như chắc chắn xuất hiện bạo kích, dù thể trạng của tích long lân hóa đạt đến hơn 400 nhưng vẫn không chịu nổi một lần bạo kích tổn thương của Giang Khải!

Có lẽ tích long cũng không ngờ mình còn hành động đã đột nhiên bị trọng thương, lập tức nằm rạp trên mặt đất không thể động đậy.

Viên Trụ còn đang công kích mạnh mẽ, cuối cùng đã hoàn thành đánh giết.

【 Chúc mừng ngài đánh giết tích long cấp chiến tướng biến dị, lấy được 6400 điểm kinh nghiệm. 】

【 Thu hoạch được một phần xác tích long cấp chiến tướng, thu hoạch được bảo tàng tích long cấp chiến tướng. 】

“Ta đã nói Viên Trụ ta chính là Chiến Thần đệ nhất thiên hạ!” Viên Trụ lung la lung lay nâng đại kiếm lên, quay người lảo đảo đi vài bước đã ngất xỉu.

“Không!” Nguyễn Ngữ nhìn tích long lân hóa đã chết biến thành thẻ bài đau lòng gần chết, ngửa mặt lên trời hét dài!

Hắn ta quay đầu, tức giận nhìn về phía đám người Giang Khải, “Tiểu Khải, ta coi ngươi là người nhà, các ngươi lại…”

Xịt… Một đám phun sương chạm vào mặt, Nguyễn Ngữ tỏ ra đau khổ, “ĐM, hương vị gì… Thật là khó chịu…”

Nói xong cũng ngã xuống.

Giang Khải và Hồ Ngôn khiếp sợ nhìn về phía Noãn Noãn, chỉ thấy Noãn Noãn cẩn thận thu hồi phun sương phòng sói, sau đó nhìn về phía Giang Khải, “Làm gì nhìn ta như vậy, hiện tại Nguyễn đại ca tưởng mình là tích long, chưa biết chừng sẽ ra tay với chúng ta.”

“Không, ý của chúng ta là… Làm tốt lắm!” Giang Khải và Hồ Ngôn đều giơ ngón tay cái lên!

…

Buổi tối, tiểu đội Hỏa Thần dựng doanh địa nghỉ ngơi bên ngoài rừng đá.

Hồ Ngôn không biết có phải cố ý hay không, hắn ta chủ động yêu cầu gác đêm, ngồi thẳng ở vị trí đằng xa cho Giang Khải và Noãn Noãn thời gian ở chung.

“Hai người bọn họ không sao chứ.” Giang Khải hỏi.

“Ta đã kiểm tra qua, không có việc gì, chỉ là uống nhiều quá.” Tô Noãn Noãn cầm ly nước nói.

Giang Khải gật đầu, “Vậy thì tốt. Thật không ngờ rượu cấp hai của Nguyễn quỷ lại gặp may đúng dịp kích phát trạng thái tiềm năng thứ hai của Trụ Tử.”

“Đúng vậy… Thật ra ta cảm thấy trạng thái tiềm năng của Trụ Tử chắc cũng có cấp bậc, ngươi xem, loại tiềm năng thứ nhất của hắn xuất hiện trong nguy hiểm, đây là trạng thái tự vệ bản năng nhất, lần này hắn là trạng thái tự tin coi như lên một bậc, lại kích hoạt được hiệu quả công kích phá giáp.”

Chương 173 - Quỷ thi vương biến dị bị thương

“Biết đâu theo tiềm năng của hắn tăng lên, sẽ xuất hiện sự uy hiếp lợi hại hơn, thậm chí là công kích chân khí trong truyền thuyết.”

Giang Khải suy nghĩ, đột nhiên phát hiện Tô Noãn Noãn nói rất đúng.

Nhưng chẳng mấy chốc Giang Khải lại mỉm cười lắc đầu, “Tiểu tử kia tự tin là vì Nhận biết hỗn loạn, không biết lúc nào hắn mới có thể thành lập được sự tự tin chân chính.”

Tô Noãn Noãn mỉm cười, “Có lẽ còn cần rèn luyện nhiều hơn đi… Nhưng ít nhất tiểu đội Hỏa Thần chúng ta lại có thể một loại thủ đoạn không phải sao?”

“Cùng lắm thì để Trụ Tử uống nhiều rượu hơn là được.”

Ngày hôm sau, cuối cùng hai tên tửu quỷ này đã tỉnh.

Sau khi Viên Trụ biết hành động của mình vào ngày hôm qua, lại nhìn chằm chằm thẻ rượu trong tay mình chìm vào suy nghĩ.

“Hôm qua ta thật sự anh dũng như vậy…”

Lúc hắn ta lấy lại tinh thần, phát hiện Giang Khải đang nhìn trộm thẻ rượu trong tay mình.

Ánh mắt của tên kia như tràn ngập tò mò và một chút chờ mong… Viên Trụ vội vàng thu hồi thẻ rượu, đồ tốt như vậy không thể bị Giang Khải cướp đi!

“Nhìn cái gì, ngươi cần thì đi lấy của Nguyễn đại ca đi! Ta chỉ có mười tấm như vậy, ngươi đừng có ý gì với ta!” Trụ Tử tức giận nói.

Lúc này Giang Khải mới tỉnh táo lại, vội vàng phủ nhận, “Ta, ta mới không cần! Ngươi tự giữ lấy đi!”

Thấy đám người Noãn Noãn dùng ánh mắt quái dị nhìn mình, Giang Khải vội vàng đổi đề tài, “Khụ khụ, các ngươi đều tỉnh táo rồi, vậy đi xem bảo rương ngày hôm qua có đồ tốt không.”

Nhắc đến bảo rương, thành viên tiểu đội Hỏa Thần lập tức kích động, tất cả vây quanh.

“Khải đội, đây là bảo rương hiếm có, vận khí của ngươi không được, để Noãn Noãn mở đi.” Hồ Ngôn đề nghị, “Ta thấy hôm nay khuôn mặt nàng hồng hào, vận thế tốt hơn ngươi nhiều.”

Giang Khải hơi ngạc nhiên, suýt thì quên mất lão Hồ vẫn là một tiên sinh tính mệnh.

“Ta… Ta…” Tô Noãn Noãn lập tức ngạc nhiên.

“Không có việc gì, mở không ra đồ tốt cũng không quan trọng, lúc đầu chúng ta cũng không nghĩ đến gặp được tích long lân hóa.” Giang Khải khuyên nhủ, “Yên tâm mở đi!”

Có Giang Khải cổ vũ, Tô Noãn Noãn không lo lắng nữa, mở bảo rương ra.

“Lân quáng tinh hoa đặc cấp, có thể thêm màng lân hóa cho vũ khí trang bị, 10.4kg, định giá 10400 tinh tệ.” Lúc Tô Noãn Noãn mở rương còn trực tiếp dùng đồng hồ phân biệt, còn giảm bớt cả khâu giám định, “Loại khoáng thạch này là khoáng thạch hiếm thấy, rất ít gặp.”

Món chiến lợi phẩn đầu tiên đã có giá bán không thấp!

Nàng lấy ra từng món chiến lợi phẩm.

“Hạch thổ 170gr, Tinh huyết kết tinh 48gr, Thiên tứ chi cốt 3 viên.”

“Hộ giáp nhị giai, Lân hóa trường khố, màu trắng, phòng ngự 13 điểm, lực lượng tăng 17 điểm, thể trạng tăng 16 điểm, nhanh nhẹn tăng 3 điểm. Hiệu ứng đặc biệt 1, Vụ hóa mê tung, Lân hóa trường khố tản ra sương trắng có thể ảnh hưởng đến sự phán đoán của đối phương trong thời gian ngắn. Hiệu ứng đặc biệt 2, Lân hóa mô, ngoại định mức tăng thêm năng lực kháng ăn mòn, tăng một ít

hiệu quả kháng nhiệt độ cao. So sánh trang bị này với những trang bị nhị giai, định giá khoảng 4000 tinh tệ."

Sau đó xuất hiện mấy món vật phẩm phổ thông, vận khí của Tô Noãn Noãn dần chuyển vận.

"Hít… Là Tinh huyết kết tinh biến dị! 18gr, là một trong những tài liệu chế tác bí dược thuộc tính! Giá cả 1800 ngàn tinh tệ!"

"1800 ngàn tinh tệ?" Giang Khải trợn to mắt hỏi, thứ này 1gr được 100 ngàn tinh tệ!

Đây còn chỉ là "một trong những tài liệu"!

Vậy bí dược Ngư nhân tộc mà mình ăn trước đó có giá bao nhiêu? Không phải mình ăn một cái là vài tỷ Hoa Hạ tệ đi…

"Ừ!" Tô Noãn Noãn gật đầu thật mạnh, "Bí dược gia tăng thuộc tính bản thể, tài liệu rất hiếm có, toàn bộ Hoa Hạ cũng chỉ có thể chế chưa đến 20 bình một năm, một bình có thể tăng 10 điểm thuộc tính cơ sở, giá bán khoảng 15 triệu tinh tệ."

Giang Khải lập tức thấy trong lòng cứng đờ.

Lúc trước đúng là mình ăn một miếng là một căn biệt thự Tĩnh Tâm hồ!

"Đúng là chiến tướng biến dị! Đây là… 'Thánh khiết chi thủy'!"

"Thánh khiết chi thủy?!" Đám người Giang Khải lập tức nhìn bình thủy tinh nhỏ hình tam giác trong tay Noãn Noãn, bên trong chứa khoảng 15ml chất lỏng màu xanh lam nhạt.

Thánh khiết chi thủy là một trong những tài liệu chuyển chức của Thầy lang nhị giai, một lần cần 5ml, trong đó lại có 15ml.

"Trời ạ, 5ml thứ này có thể bán được 1 triệu tinh tệ, một bình nhỏ này cũng là 3 triệu tinh tệ! 30 triệu liên minh tệ!" Hồ Ngôn hoảng sợ nói.

"Thật sự ra tài liệu chuyển chức Thầy lang!" Viên Trụ ngạc nhiên nói, "Noãn Noãn, vận khí của ngươi quá tốt, dù là bảo tàng chiến

tướng biến dị, xác suất mở ra tài liệu chuyển chức cũng chưa đến một phần người, ngươi lại mở ra ba phần!”

“Giá trị cái rương này đã vượt qua 500 vạn tinh tệ rồi!”

Chỉ Thánh khiết chi thủy này lập tức kéo giá trị bảo rương lên 300 vạn!

Nguyễn Ngữ đứng bên cạnh nói, “Khải đội, thực thể hóa thẻ xác đi, ta kiểm tra xem có đồ tốt không.”

Giang Khải lập tức thả xác ra.

Chương 174 - Quỷ thi vương biến dị bị thương (2)

Nguyễn Ngữ lấy ra công cụ của mình, là một mâm tròn kim loại cỡ nhỏ, hắn ta đặt mâm tròn ở đầu tích long, đưa qua đưa lại thăm dò.

【 Tích tích tích, kiểm tra ra khoảng 7gr Tinh huyết kết tinh biến dị, Tinh huyết kết tinh khoảng 26gr, Thiên tứ chi cốt 1 cái! 】

Nguyễn Ngữ gãi đầu, "Quả nhiên vẫn phải là Noãn Noãn, sớm biết đã để ngươi đo… Cái này không có ra Hư mộng não hạch."

Hồ Ngôn vỗ một phát vào vai Nguyễn Ngữ, "Có phải ngươi bị ngu không, dù có đi mua tài liệu chuyển chức Tửu quỷ, tổn cộng năm loại tài liệu cũng chỉ 10 vạn tinh tệ, một cái Hư mộng não hạch cũng chỉ có hai ba vạn tinh tệ, một phần Tinh huyết kết tinh biến dị bao nhiêu tiền?"

"Cái nào đáng tiền hơn cũng không rõ sao?"

Nguyễn Ngữ chợt hiểu ra.

Tửu quỷ là chức nghiệp kém nhất Hoa Hạ, dù là tài liệu chuyển chức nhị giai thì tổng giá trị chỉ có 10 vạn tinh tệ, nhưng vừa rồi kiểm tra ra đồ tốt trong xác, đặc biệt là Tinh huyết kết tinh biến dị, giá cả có thể dễ dàng đạt đến mấy chục vạn tinh tệ!

Nếu cộng thêm bảo rương tinh anh trước đó, trải qua sự đánh giá thì đánh giết một con tích long cấp chiến tướng lân hóa này lấy được chiến lợi phẩm giá cả có thể đột phá 7 triệu tinh tệ!

Bảo tàng cấp chiến tướng bình thường, tổng lợi ích cũng chỉ khoảng hai trăm vạn tinh tệ, lần này vận khí của đám người Giang Khải không tệ, gặp phải chiến tướng biến dị, hơn nữa mở ra tài liệu tiến giai hiếm có của Thầy lang, ích lợi tăng trưởng gấp bội.

Trần chiến đầu tiên đã thu hoạch tràn đầy như thế, sự nhiệt tình

của tiểu đội Hỏa Thần càng nhiều hơn.

Sau khi nghỉ ngơi ngắn ngủi, tiểu đội Hỏa Thần lập tức xuất phát, tiến về lãnh địa tích long cấp chiến tướng tiếp theo.

Lần này đánh giết tích long cấp chiến tướng biến dị, cộng cả lúc nghỉ ngơi tương đương với bọn họ đã tốn một ngày rưỡi, nhưng trong mười ngày tiếp theo tiểu đội Hỏa Thần không còn gặp được chiến tướng biến dị thứ hai nữa.

Tuy ích lợi đã đạt đến trình độ khủng bố như thế, nhưng hiệu suất đi săn của bọn họ lại được tăng lên.

Trong thời gian một ngày, tính cả thời gian đi đường, thời gian nghỉ ngơi, bình quân mỗi ngày bọn họ đều có thể tiêu diệt một sào huyệt tích long, có đôi khi trong một ngày có thể diệt đi hai sào huyệt tích long cấp chiến tướng!

Theo số lần chiến đấu tăng nhiều, công kích phá giáp của Viên Trụ phối hợp với Truy mệnh bạo kích cao của Giang Khải, bọn họ đánh giết càng ngày càng thuận buồm xuôi gió.

Khuyết điểm duy nhất là khá tốn rượu.

Mười ngày sau, trên thẻ tin tức đánh dấu 22 sào huyệt chiến tướng, ngoại trừ 6 chỗ đã bị người ta giải quyết, tiểu đội Hỏa Thần đã quét sạch 16 cái còn lại một lượt.

Đẳng cấp của Viên Trụ từ cấp 10 đã thăng cấp đến cấp 20, Nguyễn Ngữ cũng từ cấp 18 thăng cấp đến cấp 20, ngay cả Noãn Noãn cũng từ cấp 10 thăng cấp đến cấp 12.

Một ngày này, sau khi tiểu đội Hỏa Thần nghỉ ngơi, chậm chạp không xuất phát.

Nguyễn Ngữ bận rộn nấu cơm, Noãn Noãn giúp đỡ, Viên Trụ ngồi bên cạnh vẫn luôn học hỏi Nguyễn Ngữ một vài vấn đề kỳ quái.

“Khải đội, tiếp theo chúng ta đi đâu?” Lão Hồ và Giang Khải nghiên cứu bản đồ trên thẻ tin tức, “Chúng ta đã xoát hết nơi này, trong thời gian ngắn sẽ không xuất hiện cấp chiến tướng.”

Đúng vào lúc này, Noãn Noãn cảm giác được cổ tay rung lên một cái, nàng giơ cổ tay lên nhìn đồng hồ, lập tức đặt công việc trong tay xuống đi tìm Giang Khải.

“Giang Khải, bên ta vừa nhận được tin tức, bên Nhiên Thiêu bình nguyên kia có một công hội nhỏ thực lực khá tốt săn giết Quỷ thi vương cấp thống lĩnh lại gặp thống lĩnh biến dị, dẫn đến bọn họ chuẩn bị không đủ đã đoàn diệt!”

“Hiện tại con Quỷ thi vương kia đang trốn đi dưỡng thương.”

Trong rất nhiều công hội nhỏ không có năng lực săn giết Boss vương cấp, cũng chỉ có thể săn giết dã thú cấp thống lĩnh.

Nói vậy, công hội đều sẽ lượng sức mà đi, dù sao một lần đoàn diệt phải trả giá rất to lớn, nhất là với một công hội cỡ nhỏ, sự đả kích này rất to lớn.

Quỷ thi vương là quái vật khá khó đối phó trong Nhiên Thiêu bình nguyên, Quỷ thi vương cấp thống lĩnh có thực lực rất cường hãn, bởi vậy có thể thấy được công hội kia cũng có thực lực, chỉ không biết nên nói bọn họ gặp may hay nên nói bọn họ xui xẻo, hết lần này đến lần khác bọn họ lại gặp được Quỷ thi vương biến dị thực lực mạnh hơn.

Nếu bọn họ nắm lấy cơ hội này, vậy bọn họ chắc chắn gặp may, đáng tiếc hiện tại xem ra hình như bọn họ không thể nắm lấy thời cơ phất nhanh này!

Tuy Hoa Hạ không cho phép cướp Boss nhưng đó chỉ là Boss vương cấp trở lên, cấp thống lĩnh không bao gồm trong đó.

Không thể nghi ngờ, hiện tại Boss cấp thống lĩnh biến dị đã bị trọng thương này khiến không biết bao nhiêu người nhao nhao muốn thử.

“Tin tức lúc nào?!” Giang Khải lập tức đứng lên.

“Tin tức ngay vừa rồi, chắc vẫn chưa công bố rộng khắp.” Noãn Noãn nói, “Nhưng một số công hội lớn đã biết tin tức, chắc chắn đang phái người chạy đến bên kia.”

Chương 175 - Ưu thế đặc biệt của tiểu đội Hỏa Thần

“Nhiên Thiêu bình nguyên… Chẳng phải đang ở phía nam chúng ta sao?” Giang Khải cau mày.

Những công hội lớn kia vừa nhận được tin tức, chạy đến từ khu an toàn, thậm chí là thành chính còn cần chút thời gian, nhưng hiện tại bọn họ đang ở gần Nội tồn bàn!

Đương nhiên, bọn họ chưa phải gần nhất, chắc chắn còn có rất nhiều đội ngũ đang ở Nhiên Thiêu bình nguyên lịch luyện!

Có thể tưởng tượng, trong khoảng thời gian này ở khu 18 sẽ có không biết bao nhiêu đội ngũ đang ngựa không ngừng vó chạy đến Nội tồn bàn.

Đội ngũ trong Nhiên Thiêu bình nguyên chắc chắn còn đang chờ đợi trợ giúp.

Vào thời điểm này cũng là lúc tranh đoạt từng giây!

Hồ Ngôn không nhịn được đứng lên nhìn về phía Giang Khải, “Khải đội, có đi không?”

Giang Khải suy nghĩ thêm một chút, nói, “Dù sao chiến tướng nơi này đã giết sạch, dù không giành được Quỷ thi vương thì chúng ta cũng có thể tiếp tục thăng cấp ở bên kia.”

Vừa nghĩ đến Quỷ thi vương cấp thống lĩnh biến dị kia, Hồ Ngôn cũng bắt đầu hưng phấn, gọi to ra sau lưng, “Nguyễn Ngữ, Trụ Tử, không ăn cơm nữa, thu dọn đồ đạc đi cướp thống lĩnh, nhanh!”

Sau khi nhận được tin tức, Giang Khải lập tức hạ lệnh, tất cả mọi người nhanh chóng thu thập doanh địa, xuất phát về phía nam Quốc Vương cốc.

Thời gian gấp gáp, đám người Giang Khải chạy chậm cả một

đường bước vào ngã rẽ đến Nhiên Thiêu bình nguyên.

Theo đội ngũ càng ngày càng gần Nhiên Thiêu bình nguyên, hoàn cảnh địa lý xung quanh cũng đang thay đổi từng chút một.

Nhiệt độ xung quanh không ngừng tăng lên, bầu trời trở nên u ám hơn, vốn trên mặt đất còn có chút ít thực vật chịu nhiệt bao phủ, nay lại xuất hiện khô nứt nghiêm trọng, xuyên qua vết nứt có thể thấy ánh đỏ bốc lên, kèm theo khói đen không mùi bay lên.

Khi đội ngũ tiến vào khu vực Nhiên Thiêu bình nguyên, liếc nhìn lại trên mặt đất bằng phẳng toàn là vết nứt, vì sắc trời nơi này tối tăm, những luồng khí đen bay lên lại không quá rõ ràng.

Cũng có lẽ hoàn cảnh mờ tối của nơi này, cũng là vì những sương mù màu đen bay lên mới có.

Mặc dù Nhiên Thiêu bình nguyên không có mặt trời gay gắt thiêu đốt, nhưng nhiệt độ lại cao hơn lãnh địa tích long, toàn bộ Nhiên Thiêu bình nguyên như một cái lò luyện lớn!

“Nóng quá!” Nguyễn Ngữ nói xong, lại cởi khóa kéo bên cạnh Tông hùng bì giáp.

Thỉnh thoảng xung quanh lại xuất hiện một vài cây cối kỳ lạ, vỏ ngoài những cây cối này hiện ra hình thái cháy đen, không có cành lá chỉ có thân cành sinh trưởng khoa trương.

“Những cái này là Thiên hỏa thụ, thụ linh khoảng 20 năm, vượt qua 30 năm là có thể trở thành Thiên hỏa thụ tinh, sau khi đánh giết có xác suất xuất hiện Hỏa thụ chi tâm, là một loại tài liệu gia tăng hiệu quả hỏa diễm.” Noãn Noãn nhìn tin tức trên đồng hồ đeo tay nói.

Giang Khải để ý những cây cối kia thêm một chút, có khả năng Tung hỏa phạm của mình cũng được chế tác từ Thiên hỏa thụ tâm.

Nhưng bây giờ hắn không có thời gian nghiên cứu Thiên hỏa thụ.

Đi đường nửa giờ, hắn đã thấy mấy đội ngũ, bọn họ đều nhanh chóng di chuyển vào sâu trong Nhiên Thiêu bình nguyên.

“Khải đội, Nhiên Thiêu bình nguyên khác với Quốc Vương cốc, quái vật nơi này lấy hệ địa ngục làm chủ, bọn chúng phân chia khu vực nhất định nhưng lại không giống nơi khác, những dã thú kia có ý thức lãnh địa rõ ràng, trên một khu vực lớn chỉ có một loại dã thú, nhưng ở trong Nhiên Thiêu bình nguyên thì một khu vực nào đó thường có đủ loại quỷ vật. Cũng bởi vậy, một loại quỷ vật nào đó sẽ phân bố càng rộng hơn.” Hồ Ngôn giải thích.

Mấy loại quái vật đồng thời xuất hiện trong một khu vực, nói một cách tương đối phạm vi khu vực này chắc chắn càng lớn hơn, muốn tìm riêng một loại quái vật nào đó cũng càng khó hơn.

Giang Khải kiểm tra bản đồ một lúc, khu vực phân bố của Quỷ thi vương tên là Hôi tẫn chi địa, phạm vi lớn hơn lãnh địa Cự lực hắc viên khoảng bảy tám lần!

Nhưng vượt qua Hôi tẫn chi địa, dựa theo tốc độ đi bộ bình thường cần khoảng bốn năm ngày!

Muốn tìm kiếm một con Quỷ thi vương đang ẩn nấp trong phạm vi lớn như vậy, độ khó khá lớn.

“Khải, là đội ngũ Thanh Long công hội!” Viên Trụ cảnh giác nhìn một đội ngũ cách bọn họ bảy tám mươi mét.

Tiểu đội này cũng là một tiểu đội năm người, trước ngực viết Thanh Long – Mãng đội.

Lúc này phương hướng của bọn họ giống với tiểu đội Hỏa Thần, những người kia cũng đang dùng ánh mắt cảnh giác nhìn về phía tiểu đội Hỏa Thần.

Nơi này không chỉ có một Thanh Long Mãng đội, ở bên khác cách khoảng 200m có một tiểu đội bảy người đang xuất phát đến Hôi tẫn chi địa, chỉ có điều khoảng cách quá xa không thấy đội ngũ của bọn ho.

Chỗ xa hơn còn có bóng người mơ hồ…

“Quả nhiên, người nhận được tin tức đều chạy đến bên kia.” Giang Khải trầm giọng nói, “Lại thêm đội ngũ đã tiến vào Hôi tẫn chi địa… Lần tranh đoạt này còn dữ dội hơn trong tưởng tượng!”

Thực lực tổng hợp của đội ngũ Thanh Long kia chắc mạnh hơn đám người Giang Khải rất nhiều, chẳng mấy chốc bọn họ đã vượt qua tiểu đội Hỏa Thần.

Chương 176 - Ưu thế đặc biệt của tiểu đội Hỏa Thần (2)

“Đều là tiểu đội cao cấp, về phương diện tốc độ chúng ta không chiếm ưu thế.” Nguyễn Ngữ cau mày nói.

Giang Khải rất muốn vượt qua đám người Thanh Long nhưng đôi bên có sự chênh lệch đẳng cấp quá nhiều, thuộc tính không cùng đẳng cấp.

Trong lúc vô tình, Giang Khải quay đầu nhìn Noãn Noãn.

Từ sau khi nàng tiến vào Nhiên Thiêu bình nguyên báo cáo tin tức Thiên hỏa thụ vẫn không nói gì, cho tới bây giờ Giang Khải nhìn nàng mới phát hiện khuôn mặt Noãn Noãn đã đỏ bừng, hô hấp dồn dập.

Chạy lâu như vậy, thể lực của Noãn Noãn đã không theo kịp nhưng nàng vẫn không mở miệng mà cố gắng bám theo đội ngũ.

Chạy cũng chạy không nổi, đâu còn sức lực nói chuyện nữa.

Trước đó thăng cấp, Viên Trụ là một trong những chủ lực chiến đấu, chắc chắn phải ưu tiên tăng cấp, tiếp theo là Nguyễn Ngữ, vốn đẳng cấp của hắn ta đã cao, Giang Khải cũng để hắn ta lên nhất giai max cấp trước đã, Hồ Ngôn đã nhị giai cấp 10 cũng không vội, chỉ có Noãn Noãn hiện tại mới cấp 12.

Đối mặt với trình tự phân chia của Giang Khải, Noãn Noãn cũng không oán giận một câu nào.

Lấy cấp bậc thấp nhất còn là một Thầy lang, đến bây giờ Noãn Noãn vẫn chưa tụt lại phía sau!

Nha đầu này vẫn bướng bỉnh như vậy, căn bản không giống Thầy lang… Giang Khải thầm nghĩ trong lòng.

Đột nhiên, Giang Khải ngừng lại, “Mọi người nghỉ ngơi tại chỗ.”

Những người khác thấy trạng thái của Noãn Noãn đều biết ý của Giang Khải, lập tức ngừng lại.

“Noãn Noãn, uống miếng nước đi.” Nguyễn Ngữ đưa một bình nước qua.

“Thật, thật xin lỗi, cản trở mọi người rồi…” Noãn Noãn nhận nước, đứt quãng nói.

Giang Khải mỉm cười, “Cản trở cái gì chứ, chúng ta là một đội. Lại nói, chúng ta mù quáng tìm kiếm như vậy cũng không phải cách…”

Mấy người khác cũng bu lại.

Hồ Ngôn cũng nói theo, “Diện tích Hôi tẫn chi địa rộng lớn, nhiều đội ngũ như vậy đều đang tìm con Quỷ thi vương kia, từ tốc độ, thể lực của chúng ta đều không có cách nào so đấu với những tiểu đội khác.”

“Loại tìm kiếm mù quáng nỳ, đừng nói chúng ta không phải người đầu tiên tiến vào Hôi tẫn chi địa, ta cảm thấy cũng rất khó tranh đoạt với những đội ngũ cao cấp khác.”

Nguyễn Ngữ gật đầu, “Ta cũng có ý này.”

Viên Trụ nhíu mày nói, “Vậy làm sao bây giờ?”

Giang Khải suy nghĩ, “Tạm thời ta không nghĩ ra… Ta đang nghĩ, trên mặt tìm kiếm Quỷ thi vương, nhưng tiểu đội khác có ưu thế thuộc tính toàn diện so với Hỏa Thần, vậy chúng ta hoàn toàn không có ưu thế nào sao…”

Giang Khải ném ra vấn đề này khiến tiểu đội Hỏa Thần chìm vào trong suy nghĩ.

Trong đội ngũ cao thủ như mây đang tìm kiếm, tiểu đội Hỏa Thần dựa vào cái gì có thể là người đầu tiên tìm thấy Quỷ thi vương?

Ngay lúc mọi người đều vắt óc không có cách giải, Noãn Noãn đã hồi sức đột nhiên nói, “Hình như chỉ có thể dựa vào vận khí?”

Đúng vậy, ngoại trừ dựa vào thứ hư vô mờ mịt như vận khí này, bọn họ so sánh với những tiểu đội khác thật sự không có ưu thế khác.

“Nếu không, lão Hồ, ngươi tính một quẻ xem chúng ta có vận khí tìm được Quỷ thi vương hay không?” Viên Trụ theo ý nghĩ này đề nghị.

“Điều này… Sao ta có thể tính được chính xác như vậy.”

Nhưng Noãn Noãn nói câu này lại khiến Giang Khải đột nhiên hiểu ra.

“Vận khí… Không đúng! Không phải vận khí!” Giang Khải gào to hô lên, khiến những người khác ngạc nhiên nhìn về phía hắn.

Giang Khải cũng mặc kệ nhiều như vậy, đôi mắt nhìn chằm chằm Hồ Ngôn, “Ưu thế của tiểu đội chúng ta chính là có ngươi!”

Hồ Ngôn ngơ ngác, lại nói ánh mắt của Khải đội nóng bỏng như thế, thật sự khiến người ta hơi hoảng hốt.

“Ta… Ta… Thật sự muốn ta tính toán vận thế?”

“Không phải tính toán vận thế!” Giang Khải nói.

“Không phải vận thế, chẳng lẽ là Kỳ vũ? Kỳ vũ… Có liên quan gì với tìm Quỷ thi vương.”

Giang Khải lắc đầu, vội vàng nói, “Lão Hồ, có phải ngươi quên rồi không, chức nghiệp ban đầu của ngươi là Thầy phong thủy!”

“Những tiểu đội khác đi ra đi săn không có khả năng dẫn theo Thầy phong thủy, nhưng tiểu đội Hỏa Thần chúng ta có!” Giang Khải kích động nói, “Dựa vào vận khí quá hư vô mờ mịt, rất có thể trong một ngày đội ngũ nơi này đã vượt qua mấy trăm, thậm chí nhiều hơn, chúng ta dựa vào cái gì so may mắn với tất cả mọi người?”

“Quỷ thi vương bị trọng thương, hiện tại đang trốn đi nghỉ ngơi, vậy có thể tưởng tượng một quái vật hệ địa ngục như nó sẽ chọn nơi nào nghỉ ngơi?”

Hồ Ngôn suy nghĩ một lát, đột nhiên trợn to mắt, “Nơi có âm khí nặng nhất!”

Giang Khải lắc đầu, “Chưa chắc là nặng nhất! Dù sao nơi này còn có Boss vương cấp, một con thống lĩnh như nó chắc chắn không có tư cách tranh đoạt địa bàn với Boss vương cấp, cho nên chỉ cần loại trừ lãnh địa Boss vương cấp, lãnh địa cấp thống lĩnh khác, ngươi thông qua thuật phong thủy tính ra những khu vực âm khí gần với Hôi tẫn chi địa nhất, ta cảm thấy tám chín phần mười nó đang ở chỗ đó!”

“Thì ra là thế…” Hồ Ngôn trợn hai mắt, lại lộ ra vẻ tự tin.

“Phong thủy là chức nghiệp vốn có của ta, các ngươi chờ một lát, ta lập tức sàng lọc nơi Quỷ thi vương đang ẩn nấp!”

Chương 177 - Rất giống Giang Khải

Ngoại trừ Hồ Ngôn, những người khác dốt đặc cắn mai với thuật phong thủy, chỉ thấy tên kia không ngừng lấy bản đồ so sánh hoàn cảnh, lúc thì xoay trái xoay phải nói lẩm bẩm, khi thì cau mày nghiêm túc suy nghĩ.

Phải nghiên cứu toàn bộ bản đồ Hôi tẫn chi địa, còn phải chia ra âm khí mạnh yếu, lượng công việc của Hồ Ngôn cũng không nhỏ.

Nhưng Giang Khải cũng không nóng nảy, đây vốn là việc không thể cưỡng cầu.

Nhân lúc Hồ Ngôn đang nghiên cứu bản đồ này, những người khác cũng có thể nghỉ ngơi một chút.

Viên Trụ ngồi bên cạnh Giang Khải, hai huynh đệ vừa uống nước vừa trò chuyện.

Viên Trụ nhìn ra sau lưng, lại gần nói nhỏ, “Tìm thấy tài liệu chức nghiệp nhị giai không?”

“Tìm được một tấm phối phương nhưng đồ vật viết bên trên hơi khó hiểu.”

“Tìm được phối phương rồi hả?” Viên Trụ ngạc nhiên nhìn về phía Giang Khải, “Tài liệu gì.”

Giang Khải vẫn rất tin tưởng Viên Trụ, nói, “Một phần Vô căn chi thủy, một phần Vô nguyên chi hỏa, một phần Vô động chi phong, một phần Vô cơ chi thổ, một phần Vô hình chi kim.”

“ĐM, thứ gì…” Phản ứng của Viên Trụ thật sự giống Giang Khải lúc trước, vẻ mặt mơ hồ.

Nhưng chẳng mấy chốc hắn ta lại nghĩ đến điều gì đó, “Nhưng Vô căn chi thủy có thể là nước mưa, ngươi cần Vô căn chi thủy chính

là…”

“Điều này ta cũng nghĩ đến.” Giang Khải lắc đầu nói, “Nhưng còn mấy cái khác thì sao?”

Viên Trụ hơi không cam lòng, hắn ta nhất định phải chứng minh mình nghiền ép hảo hữu trên mặt IQ!

“Khụ khụ, được, vậy, vậy… Vô nguyên chi hỏa, ngươi nói thứ này có thể đang ở Nhiên Thiêu bình nguyên không!”

Giang Khải cũng bị giọng điệu khẳng định của tên này dọa đến, nhíu mày, “Đang ở Nhiên Thiêu bình nguyên?”

“Đúng vậy, Nhiên Thiêu bình nguyên đó, không phải nó vẫn đang thiêu đốt sao, vì sao chứ, rốt cuộc là thứ gì đang thiêu đốt dưới đất, ngươi có nghĩ đến không?”

Giang Khải nghiêm túc lắc đầu, đây là lần đầu tiên hắn nghe được cách nói của Trụ Tử.

Ngay lúc Giang Khải nghiêm túc suy nghĩ vấn đề mà Viên Trụ nói đến, cách đó không xa lại có một tiểu đội đi về phía doanh địa của bọn họ.

Vừa thấy ký hiệu trước ngực những người đối diện, Giang Khải nhíu mày đứng dậy.

Huyền Vũ – tiểu đội Liệp Ưng!

Người cầm đầu là một nam tử trẻ tuổi mặc áo giáp màu đen, sau lưng vác hai thanh song kiếm màu tím bạc giao nhau, khoảng hai tư hai lăm tuổi, chiều cao cũng nhỉnh hơn Giang Khải, khoảng 1m8.

Bốn người sau lưng hắn ta đều mặc trang bị hào hoa, hai nam hai nữa.

“Cẩn thận, là tiểu đội Liệp Ưng!” Giang Khải khẽ nhắc nhở đồng đội.

Nguyễn Ngữ hơi híp mắt lại, “Đúng là bọn họ, Khải đội, ngươi đi ở

phía trước chính là đội trưởng của bọn họ – Từ Phi Tường, công bố chính thức cấp bậc chức nghiệp là Võ đồ nhị giai, Hiệp khách!"

"Đừng coi thường bọn họ, từ nửa năm trước hắn đã đạt đến nhị giai nhưng tiểu đội Liệp Ưng số 5 còn chưa trưởng thành, Huyền Vũ để đội 4 của bọn họ ép cấp trước."

"Nghe nói năng lực thực chiến của Từ Phi Tường có thể là Truyền thừa giả tam giai!"

Con đường Võ đồ này, bốn giai đoạn chức nghiệp phàm nhân đều nổi tiếng lâu đời.

Nhất giai Võ đồ, nhị giai Hiệp khách, tam giai Truyền thừa giả, tứ giai Cổ võ giả.

Sau siêu phàm sẽ có mấy chi nhánh cho nên không cách nào giới thiệu.

Giang Khải khẽ nhíu mày, lại là một cường giả ép cấp?! Trong Huyền Vũ thật sự không ít nhân tài.

Năm người đối phương đi thẳng tới.

Liệp Ưng đội 4 đi đến chỗ cách Giang Khải khoảng mười mét cuối cùng dừng lại, sau đó Từ Phi Tường lại đi đến một mình.

Cho dù đi đến một mình thì khí thế của Từ Phi Tường vẫn không hề yếu, bước đi mạnh mẽ, trên hai đầu lông mày đều là vẻ xem thường.

Cho đến khi đứng ở vị trí cách Giang Khải hai thước, Từ Phi Tường mới dừng bước.

Người này mày kiếm mắt sáng, khí chất không tầm thường, nhưng lúc nói chuyện vênh vang đắc ý, dáng vẻ rất cao.

Hắn ta hơi híp mắt lại, lạnh lùng nói, "Đây không phải là Giang Khải gây ra náo động lớn, tiểu nhân đắc ý ở Vĩnh Đống đảo sao?"

"Ngươi muốn làm gì!" Viên Trụ đứng bên cạnh Giang Khải, nghiêm nghị nói.

Ánh mắt Từ Phi Tường đảo qua Viên Trụ, “Từ Phi Tường ta đã nói chuyện với Giang Khải, chó không cần của bậy!”

Viên Trụ đang muốn nổi giận, Giang Khải ngăn cản hắn ta, sau đó nhìn về phía Từ Phi Tường, “Ta là Giang Khải, ngươi muốn thế nào?”

Từ Phi Tường cười khẩy, “Muốn thế nào? Trước đó ngươi đánh giết thành viên Liệp Ưng đội năm của chúng ta, sau đó lại đánh lén giết chết Hoàng thiếu gia lúc chúng ta săn giết Ngư nhân lĩnh chủ, Giang Khải ơi là Giang Khải, có phải lá gan của ngươi quá lớn rồi không.”

Giang Khải hừ lạnh một tiếng, “Là lá gan của ta lớn sao? Ta cảm thấy lá gan của ta nhiều nhất chỉ có thể coi là bình thường, ngược lại thực lực của người Huyền Vũ các ngươi thật sự rất yếu.”

Từ Phi Tường cười nhạt một tiếng, “Dám phách lối ở trước mặt Từ Phi Tường ta? Rất tốt! Trước đó ta vẫn luôn dẫn đội lịch luyện không có thời gian quan tâm ngươi, hôm nay vừa hay để ta gặp được, chỉ có thể trách vận khí của các ngươi không tốt!”

Chương 178 - Rất giống Giang Khải (2)

Giang Khải cau mày, không ngờ lại gặp Liệp Ưng đội bốn ở chỗ này, hắn không hy vọng sẽ khai chiến vào lúc này, dù sao mục tiêu hiện tại của hắn là Quỷ thi vương biến dị!

Đáng tiếc, hình như đối phương không nghĩ như vậy.

Từ Phi Tường rút ra hai thanh trường kiếm, lạnh lùng nhìn Giang Khải, "Nghe nói ngươi thích dùng phi tiêu? Loại tiểu nhân như ngươi cũng chỉ phù hợp sử dụng loại vũ khí âm hiểm kia."

"Đáng tiếc ngươi gặp phải ta! Hôm nay ta không chỉ muốn phá Cửu kiếp truy mệnh của ngươi, còn muốn chém đứt hai tay ngươi khiến ngươi không dùng được phi tiêu nữa!"

Đúng vào lúc này, Tô Noãn Noãn đột nhiên đứng dậy căm tức nhìn Từ Phi Tường, "Từ Phi Tường, ngươi muốn ra tay sao!"

Vốn Từ Phi Tường còn thấy khinh thường những đồng đội này của Giang Khải, nhưng lúc hắn ta nhìn thấy Tô Noãn Noãn lại thấy hơi ngạc nhiên.

"Tô Noãn Noãn? Ngươi, sao ngươi lại đi cùng Giang Khải? Không phải ngươi ở quân đội sao?"

Hai người này lại quen biết.

"Hiện tại ta là người của tiểu đội Hỏa Thần, Giang Khải là đội trưởng của ta, ngươi muốn ra tay với ta, tiểu đội Hỏa Thần chúng ta tuyệt đối không đứng ngoài quan sát!" Tô Noãn Noãn lạnh lùng nói.

Lúc này, một thành viên nữ của Liệp Ưng đội bốn đi đến sau lưng Từ Phi Tường, khẽ rỉ tai vài câu.

Từ Phi Tường càng nhíu chặt lông mày hơn, sau cùng nhìn chằm

chằm Giang Khải, “Hừ hừ, không nhận ra, Giang Khải ngươi còn thích ăn cơm chùa, lấy nữ nhân làm bùa hộ thân! Hôm nay coi như ngươi gặp may, nhưng ta cho ngươi biết lần sau gặp lại ngươi sẽ là ngày chết của ngươi!”

“Chúng ta đi!”

Nói xong, Từ Phi Tường dẫn theo đội ngũ đi qua bên cạnh doanh địa tiểu đội Hỏa Thần.

Sau khi Liệp Ưng đội bốn rời đi, Giang Khải ngạc nhiên nhìn về phía Tô Noãn Noãn, “Ngươi biết hắn?”

Tô Noãn Noãn gật đầu, “Coi như quen biết kia, trước kia cũng ở khu người nhà của quân khu, sau này đã dọn đi, nghe nói quan hệ của hắn và Hoàng Đạt rất tốt.”

Giang Khải gật đầu, “Có thể chơi với Hoàng Đạt đoán chừng cũng không phải người tốt lành gì.”

Trong mắt Tô Noãn Noãn có vẻ lo lắng, còn nói, “Giang Khải, chúng ta có thể gặp được hắn trong thi đấu khiêu chiến công hội, thiên phú hoặc là kỹ năng của hắn sẽ khắc chế vũ khí phi hành… Ngươi phải cẩn thận!”

“Thiên phú và kỹ năng của hắn là gì?”

“Ta cũng không biết cụ thể nhưng ta từng thấy hắn ra tay, hai thanh trường kiếm này tên là ‘Tử ngân song âm’, vũ khí tam giai, không biết vì sao hắn có thể phát huy uy lực của nó, hơn nữa nhanh nhẹn của hắn cao đến kỳ lạ, vì vậy suy đoán có khả năng hắn được tăng cường phản ứng trên diện rộng, thiên phú hoặc kỹ năng tốc độ ra tay.”

Giang Khải khẽ nhíu mày.

Chức nghiệp nhị giai có thể phát huy uy lực vũ khí tam giai? Chẳng lẽ điều này liên quan đến thiên phú và kỹ năng của hắn ta?

Tăng phản ứng, thiên phú và kỹ năng tốc độ ra tay? Tên kia lại cùng loại với mình…

Xem ra cũng là người khó chơi.

Suy nghĩ, Giang Khải khẽ hừ một tiếng, “Thật ra ta cũng hy vọng có cơ hội giao thủ với hắn thử xem!”

Ngay lúc tiểu đội Hỏa Thần đưa mắt nhìn Liệp Ưng đội bốn rời đi, Hồ Ngôn đột nhiên đi tới.

“Khải đội, vị trí lựa chọn tốt, tất cả ba vị trí! Hơn nữa ba vị trí này cách không xa, chúng ta có thể dựa vào tuyến đường loại bỏ dần dần.”

Giang Khải gật đầu, “Đã xác định rõ mục tiêu, chúng ta đi!”

Có lẽ tin tức Quỷ thi vương cấp thống lĩnh biến dị bị trọng thương đã truyền ra, càng ngày càng nhiều đội ngũ đang tiến vào Hôi tẫn chi địa ở Nhiên Thiêu bình nguyên.

Rất nhiều nhân viên cao cấp đang nhanh chóng tìm tòi khắp nơi.

Thanh Long công hội Mãng đội vừa đánh giết một Quỷ thi vương, không kịp nghỉ ngơi đã tiếp tục đi về phía nam.

“Quỷ thi vương bị Quang Minh công hội đánh trọng thương chắc ở ngay mộ địa lớn phía nam, chắc Quỷ thi vương kia chưa chạy xa!” Đội trưởng Lưu Húc nói chắc chắn.

Nhưng sau khi Mãng đội đến mộ địa lớn, lại phát hiện mỗi một mộ tuyết ở nơi này đều có bóng dáng đội ngũ khác!

“Không phải chứ, nhiều người đi tìm Quỷ thi vương như vậy hả?” Đội viên Trương Lỵ thất vọng nói, “Dáng vẻ này không khác gì đánh Boss vương cấp!”

Lưu Húc cau mày, ánh mắt không ngừng đảo qua những đội ngũ khác ở xung quanh, “Tin tức Quang Minh công hội bị đánh bại đã truyền ra được hai giờ, tất nhiên càng ngày càng nhiều người biết.”

“Hơn nữa đây còn không phải Boss cấp thống lĩnh bình thường, đây là cấp biến dị, nghe nói sẽ rơi xuống cực phẩm siêu cấp, chỉ cần là người có thực lực e rằng đều muốn chạy đến.”

Một tên đội viên khác nhìn về phía một đội ngũ đằng xa, kêu lên, “ĐM, là tiểu đội Viêm Đế tiểu đội siêu phàm của Tiêu Dao! Đội trưởng, ngươi thật sự không nói sai, phần thưởng hấp dẫn như vậy, ngay cả Siêu phàm chức nghiệp giả cũng để ý đến.”

Lưu Húc không nhịn được nói, “Đáng chết, nơi này đã kín người hết chỗ, không biết rốt cuộc Quỷ thi vương kia đang trốn ở chỗ nào!”

Chương 179 - Bồn địa cô phần

Đừng nói Mãng đội, ngay cả những tiểu đội Siêu phàm chức nghiệp đó cũng như là diều hâu không đầu, từng người tìm kiếm mộ huyệt.

Lúc này tiểu đội Viêm Đế cũng vừa đi ra từ một tòa mộ thất, nhìn từ biểu cảm nhíu chặt lông mày của bọn họ hình như còn chưa đạt được kết quả vừa lòng.

“Viêm đội, có muốn đến chỗ khác xem thử không?”

Nam tử được gọi là Viêm đội ánh mắt sáng ngời vũng vàng, hắn ta dùng một miếng tơ lụa lau lưỡi trường kiếm trong tay, vừa nãy chém giết mấy con Huyết tống tử, Thực thi quỷ, Quỷ thi vương, khó tránh khỏi bị vết máu vật dơ bẩn dính bẩn.

“Hôi tẫn chi địa lớn như vậy, e rằng cũng khó tìm.” Suy nghĩ, hắn ta khẽ than thở, “Mộ địa lớn đã người nhiều hơn quỷ, hơn phân nửa là Quỷ thi vương không ở nơi này, chúng ta đến bãi tha ma xem thử đi.”

“Ai, cấp thống lĩnh biến dị, đây là khó khăn đến mức nào mới có thể gặp được, chúng ta chỉ có một thân thực lực lại bất đắc dĩ không tìm thấy nó, không biết sẽ bị ai nhặt được lợi ích to lớn này!”

…

Kết quả bấm đốt ngón tay của Hồ Ngôn, một cái là gần Phong khốc nham, một cái là ở Sơn Âm hồ, còn có một chỗ là một bồn địa chưa đặt tên.

Dựa theo ý kiến của hắn ta, trong phong thủy thì rừng núi hoang vắng, khu vực trũng xuống sẽ tụ tập âm khí, hơn nữa năng lực tụ âm không bằng mộ địa, bãi tha ma đủ loại nhưng đúng là chỗ mà bọn họ muốn tìm.

“Khải đội, đi đến chỗ nào đầu tiên?” Hồ Ngôn hỏi.

Hiện tại hắn ta sàng lọc ba vị trí, khoảng cách với vị trí hiện tại của bọn họ không khác nhau nhiều.

Sau khi Giang Khải dừng lại, lại nhìn bản đồ một chút, “Phong khốc nham ở gần mộ địa lớn nhất, nơi đó là sào huyệt ban đầu của con Quỷ thi vương kia, hiện tại chắc chắn có rất nhiều đội ngũ đang tìm kiếm gần đó.”

“Hướng tây cũng là Sơn Âm hồ, không loại trừ khả năng đã có người đến bên đó tìm kiếm, đến bồn địa kia cần phải xuyên qua mấy ngọn núi nhỏ, bản thân nó cũng không có tên gọi gì, có lẽ vẫn chưa có ai đến.”

Suy nghĩ, Giang Khải nói, “Hiện tại có quá nhiều đội ngũ đến đây, bọn họ chắc chắn đã tìm kiếm rất nhiều khu vực, không bằng chúng ta liều một lần đến bồn địa này trước!”

“Được!”

Đội ngũ lập tức xuất phát về phía bồn địa không tên.

Nửa giờ sau, năm người trèo đèo lội suối, cuối cùng đã đến bồn địa.

Sau khi tới chỗ này, năm người theo bản năng dò xét hoàn cảnh xung quanh.

Quả nhiên vẫn chưa có ai tìm kiếm đến chỗ này.

Nơi này ở phía tây Nhiên Thiêu bình nguyên, địa thế khá thấp, vì nơi này có mấy ngọn núi nhỏ ngăn cách, nhiệt độ nơi này lại thấp hơn phần lớn Nhiên Thiêu bình nguyên.

“Từ bên này đi về phía tây, vượt qua sơn mạch bên kia lại về đến bản đồ Quốc Vương cốc.” Hồ Ngôn nhắc nhở một câu, “Cho nên nơi này có thể tính là một nơi chuyển giao, thỉnh thoảng sẽ có một vài quái vật Quốc Vương cốc ẩn hiện.”

Noãn Noãn gật đầu nói, “Dã thú Quốc Vương cốc có ý thức lãnh địa rất mạnh, chắc chỉ ngẫu nhiên xuất hiện ở đây, hoàn cảnh nơi đây lại không tốt cho những quái vật thích nhiệt độ cao định cư ở Nhiên Thiêu bình nguyên, nói vậy nơi này thật sự rất vắng vẻ.”

Viên Trụ nhíu mày, “Đã không tốt cho quái vật ở Nhiên Thiêu bình nguyên, con Quỷ thi vương kia thật sự đến nơi này sao?”

Hồ Ngôn lắc đầu, “Ta cũng không xác định, nhưng năng lực tụ âm của nơi này cũng không yếu.”

Ngay lúc mọi người quan sát xung quanh, Nguyễn Ngữ đột nhiên nhíu mày, ngạc nhiên nhìn một nơi nào đó trong rừng rậm.

“Các ngươi xem nơi này lại có một ngôi mộ hoang!”

Đám người Giang Khải lập tức nhìn theo phương hướng kia, quả nhiên thấy nơi đó có một đống đất gồ lên, trước đống đất còn dựng một nửa tấm mộc bài, mộc bài đã đứt gãy, một nửa còn lại đã không biết tung tích.

Trên tấm mộc bài này chỉ viết “chi mộ”.

“Mộ huyệt mà Quỷ thi vương ở lại, nhưng phần mộ này cũng quá nhỏ có thể để một Quỷ thi vương cấp thống lĩnh ở lại nơi đây sao?” Viên Trụ nghi ngờ nói.

Còn chưa nói hết câu, đột nhiên trên đống đất mộ phần lẻ loi này hơi nứt ra.

Đám người Giang Khải phát hiện mặt đất dưới chân chấn động!

Phạm vi chấn động cực lớn, gần như lan tràn đến cả sơn cốc này.

Giang Khải lập tức trợn to mắt, từ chấn động dưới chân không khó phán đoán “thứ to lớn” gì đó dưới lòng đất đã thức tỉnh!

“Tên kia đang ở chỗ này! Nguyễn Ngữ, Hồ Ngôn, Noãn Noãn lùi lại phía sau, Trụ Tử chuẩn bị chiến đấu!”

Tiểu đội Hỏa Thần lập tức hành động, ba người lùi về sau, Giang Khải và Trụ Tử ở lại.

“Trụ Tử, ta đánh lén phải trốn trước, ngươi ở lại ngăn cản.” Giang Khải nói xong bản thân cũng tiến vào khu rừng bên cạnh.

Trong chốc lát, xung quanh chỉ còn lại một mình Trụ Tử.

Viên Trụ cảm nhận được mặt đất chấn động, tâm trạng lên xuống càng ngày càng dữ.

Đột nhiên, một cánh tay to khỏe phá vỡ mộ phần lẻ loi kia, từ phía dưới phá đất mà lên!

Chương 180 - Tử chiến Quỷ thi vương

Da thịt trên cánh tay kia hiện ra màu tím đen quái dị, cũng bị hư thối diện tích lớn, rất nhiều nơi có máu đặc màu đen chảy xuôi.

Chỉ cánh tay này đã khiến cả người Viên Trụ ngây dại!

Hai tay Viên Trụ cầm kiếm, đôi mắt trợn lên, bờ môi đỏ bừng, khô khốc nuốt nước bọt một cái.

Ngay sau đó, cánh tay kia bám vào mặt đất đột nhiên dùng sức, một cái đầu to lớn xông ra khỏi mặt đất.

Trên đầu tên kia huyết nhục đã khô quắt cực độ, toàn bộ da thịt bên mặt trái như bị người ta xé toang lộ ra cơ bắp hư thối màu đen sền sệt, có thể thấy bên trong có rất nhiều giòi bọ đang ngọ nguậy!

Đầu của nó vừa thò ra khỏi mặt đất, đôi mắt đỏ như máu kia đã nhìn chằm chằm Trụ Tử.

“Ách!” Trong cổ của nó phát ra tiếng gầm nhẹ do dây thanh ma sát, tiếp theo mở ra cái miệng rộng, hàm trên hàm dưới lấy góc độ khoa trương mở ra, thè ra đầu lưỡi dài hơn một mét, thô to mềm mại liếm láp khóe miệng…

“Đ, ĐM!” Cả người Viên Trụ run rẩy.

“Tới, tới thật, mẹ ơi… Không được, ta sắp không chịu được nữa…” Tâm lý Viên Trụ đã bắt đầu không chịu nổi.

Nói thật, hắn ta sống đến bây giờ đã không biết tiến bộ hơn trước đó bao nhiêu lần, nhưng đơn độc đối mặt với Quỷ thi vương này, cuối cùng Viên Trụ vẫn thua trận.

Nhân lúc tên kia vẫn chưa hoàn toàn chui ra mặt đất, Viên Trụ dùng tay run rẩy lấy ra một tấm thẻ rượu, sau khi thực thể hóa lại

uống một ngụm.

Lần này, hắn ta một hơi uống hết, chỉ sợ uống ít đi!

Sản phẩm Ủ rượu nhị giai của Nguyễn Ngữ thật sự không tầm thương, rượu mạnh vào cổ họng, một lát sau đôi mắt Viên Trụ nóng rực.

Rượu cồn quấy phá, Viên Trụ vào trạng thái chính xác lập tức xuất hiện thay đổi.

Trong ánh mắt của hắn ta đã không còn vẻ sợ hãi trước đó, mà là vô cùng tự tin.

Hắn ta đổi thành một tay cầm kiếm, nhanh chóng mạnh mẽ bẻ cổ phát ra một tiếng khanh khách giòn vang.

Một bên khóe miệng Viên Trụ hơi nhếch lên, hừ lạnh một tiếng, "Quan tâm ngươi là yêu gì quỷ gì, lão tử Viên Trụ chính là Chiến Thần đệ nhất thiên hạ!"

Lúc Quỷ thi vương leo ra từ mộ phần đơn độc, đám người Giang Khải đột nhiên phát hiện hai cái đùi của nó đã gãy mất!

Khải giáp màu đỏ sậm trên người nó có nhiều chỗ xuất hiện vết rách lớn trở nên rời rạc, lộ ra vết máu khô màu tím đen.

Đặc biệt là trước ngực xuất hiện một cái lỗ lớn, xuyên qua khung xương như cây củi và cơ bắp hư thối tanh tưởi, chút ít da thịt kết nối, thậm chí có thể nhìn ra ở đó có một trái tim màu xám đen đang không ngừng co bóp.

Trong số Quỷ thi vương nó có màu sắc da thịt đặc biệt lại lấy làn da màu xanh làm chủ, vô cùng hiếm thấy, điều này chứng minh tên này vốn là xác chết thời gian ngủ say dưới đất vượt xa Quỷ thi vương cấp thống lĩnh khác rất nhiều!

Ngoại trừ Quỷ thi vương có được khải giáp cổ đại, da thịt cường hóa, phòng ngự kinh người, còn có đặc điểm lớn nhất chính là "không chết"!

Dù thân thể của nó chịu công kích nghiêm trọng đến mức nào, đều

rất khó thật sự đánh giết nó.

Trừ khi có thể đánh xuyên qua trái tim của nó!

Xem ra trong lúc Quang Minh công hội chiến đấu với nó đã hiểu được điểm này, cũng dốc hết sức lực, chẳng những chém đứt hai chân của nó còn phá vỡ phòng ngự trước ngực nó!

Giang Khải nhìn chằm chằm cái lỗ lớn trước ngực Quỷ thi vương, trong tay đã cầm phi tiêu.

“Thật sự nhặt được lợi ích lớn, ngay cả phá giáp cũng không cần!” Nói xong, Giang Khải đã muốn trực tiếp ra tay.

Đúng vào lúc này, Quỷ thi vương giơ cánh tay lên trực tiếp đánh vào mặt đất!

Nó không công kích Viên Trụ đứng trước mặt mình, ngược lại công kích mặt đất… Cả cánh tay lại chìm vào trong đất đai!

Ngay lúc Giang Khải đang nghi ngờ, mặt đất dưới chân đột nhiên lỏng lẻo, ngay sau đó một cánh tay to khỏe phá đất mà lên.

Giang Khải vô cùng hoảng sợ vội vàng lao sang bên cạnh, nhưng cánh tay kia dài đến mấy mét, tốc độ vượt xa Giang Khải, chỉ là thời gian nháy mắt năm ngón tay đã túm chặt cả người Giang Khải ở trong lòng bàn tay!

Tất cả đến quá đột ngột, hơn nữa nhanh nhẹn của hai bên chênh lệch quá xa, Giang Khải căn bản không có cơ hội trốn thoát.

Điều mấu chốt nhất là, Giang Khải căn bản không ngờ mình còn núp trong bóng tối nhưng Quỷ thi vương lại từ bỏ công kích Viên Trụ, trực tiếp tìm đến vị trí của mình?!

Sau khi bắt được Giang Khải, cánh tay kia theo đường cũ lùi về lòng đất, sau đó Quỷ thi vương đã rút cánh tay ra từ dưới đất, lúc này Giang Khải đã nằm trong tay nó.

Dù Giang Khải giãy giụa như thế nào cũng không thể tránh thoát năm ngón tay của Quỷ thi vương, thân thể của hắn như bị cốt thép trói chặt lại, ngay cả hô hấp cũng trở nên càng ngày càng khó

khăn.

Quỷ thi vương giơ cánh tay lên, duỗi ra đầu lưỡi thật dài đưa Giang Khải đến bên miệng…

“Khải đội!” Nguyễn Ngữ trợn tròn hai mắt, bọn họ cũng không ngờ Quỷ thi vương lại phát hiện, cũng ưu tiên bắt lấy Giang Khải.

Chương 181 - Tử chiến Quỷ thi vương (2)

Đôi mắt Viên Trụ đỏ hồng, Giang Khải tuyệt đối có tư cách tiến vào tiềm thức của hắn ta, cho dù hắn ta đang trong trạng thái say rượu vẫn dựa vào bản năng muốn cứu Giang Khải.

“Buông tay cho ta!” Viên Trụ giận quát một tiếng, cầm đao điên cuồng nhào về phía Quỷ thi vương.

Quỷ thi vương chỉ liếc xéo qua lườm Viên Trụ một cái, dường như thấy bất mãn vì tên nhân loại này ảnh hưởng đến việc ăn uống của mình, nhưng lại không muốn chậm trễ việc bổ sung đồ ăn.

Cánh tay trái của nó vung lên, một luồng sương mù màu tím đen phun ra ngoài, tuôn về phía Viên Trụ.

“Lại là sương mù thi độc màu tím đen!” Trong lòng Noãn Noãn hoảng sợ.

Màu sắc sương mù thi độc càng đậm, tính ăn mòn và độc tính càng mạnh, màu sắc sương mù thi độc Boss vương cấp Quỷ thi vương là màu đen, đây chính là độc khí mạnh chạm vào là chết.

Quỷ thi vương cấp thống lĩnh bình thường cũng chỉ thả ra sương mù thi độc màu xanh đậm, nhưng con Quỷ thi vương này lại có thể thả ra sương mù thi độc màu tím đen gần với màu đen!

Dù không phải chạm vào là chết nhưng tính ăn mòn và độc tính của nó cũng cực kỳ đáng sợ!

“Trụ Tử, cẩn thận thi độc!” Noãn Noãn hô to nhắc nhở Viên Trụ.

Nhưng lúc này Viên Trụ đâu thể nghe lọt, căn bản không có ý rút lui!

Một lát sau, trong làn khói độc vang lên tiếng động kim loại va chạm, xem ra Viên Trụ đã đối mặt với Quỷ thi vương!

“Hỏng bét…” Trong lòng Noãn Noãn nóng như lửa đốt nhưng nàng là một Thầy lang, không có cách nào trực tiếp tham gia chiến đấu.

Nhưng đúng vào lúc này một giọng nói đột nhiên vang lên bên tai Noãn Noãn.

“Dám ăn Khải đội, lão tử là người đầu tiên không đồng ý!”

Noãn Noãn quay đầu nhìn, khi thấy Nguyễn đại ca một hơi xử lý một bình rượu, sau đó đôi mắt đỏ bừng…

“Nguyễn Ngữ ta cả đời không kém ai!” Nói xong, Nguyễn Ngữ cầm đại thuẫn trong tay lao qua bên cạnh Noãn Noãn, lao thẳng vào trong sương độc!

Noãn Noãn khiếp sợ nhìn bóng lưng Nguyễn Ngữ.

Trước đó Nguyễn Ngữ không muốn mạng đều là hiệu quả có được trong trạng thái say rượu, nhưng lúc này đây hắn ta biết rõ tiến vào sương độc sẽ nguy hiểm đến tính mạng, cũng biết có lẽ mình không có tác dụng lại vẫn không chút do dự xông vào trong sương độc, đi cứu Giang Khải!

“Noãn Noãn, ngươi đừng hành động, e rằng độc tính của loại sương độc màu tím đen này rất lợi hại, ngươi là hy vọng cuối cùng của chúng ta!” Hồ đại ca bên cạnh đột nhiên nói với Noãn Noãn.

Noãn Noãn gật đầu thật mạnh, là một Thầy lang, nàng biết chức trách của mình.

Nhưng Noãn Noãn không ngờ Hồ Ngôn căn dặn xong lại đứng dậy lao về phía sương độc!”

“Hồ đại ca!” Noãn Noãn trợn to mắt.

“Phạm vi sương độc quá lớn, ta nhất định phải đến gần thi pháp!” Hồ Ngôn vội vàng trả lời một câu đã chui vào sương độc.

Rõ ràng hắn ta đã biết độc tính của sương độc rất mạnh, dưới tình huống không có bất kỳ cách bảo vệ gì đã xông vào trong sương độc!

Một lát sau, Tô Noãn Noãn nghe được trong khu vực trung tâm sương mù độc có người quát to một tiếng, “Mưa đến!”

Sương độc màu tím đen đã khiến người ta không thấy rõ tình huống chiến trường, nhưng Noãn Noãn còn có thể nghe được tiếng động truyền ra từ bên trong.

“Yêu nghiệt thả ra cho ta…” Viên Trụ còn chưa nói xong đã nghe thấy một tiếng động thật lớn, ngay sau đó là một tiếng kêu rên trầm thấp của Viên Trụ.

“Hay cho một con Quỷ thi vương vẻ ngoài xuất chúng, Nguyễn quỷ vương ta có thể bỏ lỡ sao? Đến đi bảo bối, chúng ta nắm bắt thời gian đừng để người khác làm hỏng chuyện tốt!” Nguyễn Ngữ vừa mới há to miệng nói xong, ngay sau đó cả người lại bị Quỷ thi vương đánh ra khỏi phạm vi sương độc.

Lúc hắn ta đứng dậy, Noãn Noãn phát hiện hộ giáp trên người Nguyễn đại ca đã tàn khuyết không đầy đủ, da thịt trên mặt hắn ta xuất hiện hư thối nghiêm trọng!

Chỗ duy nhất hoàn hảo trên dưới cả người hắn ta cũng chỉ có mặt Băng sương tháp thuẫn này.

Nhưng hắn ta đứng lên lại lao về phía Quỷ thi vương, trong miệng còn hô to, “Da thịt thật trơn bóng, ta thích!”

Hắn ta chỉ vừa tiến vào sương độc một lát đã chịu sự ăn mòn nghiêm trọng như vậy!

Đúng vào lúc này, Kỳ vũ của Hồ Ngôn đã có hiệu quả.

Kỳ vũ nhị giai lại có thế đến mạnh mẽ, bầu trời trên thung lũng lập tức dày đặc mây đen, lôi điện đan xen!

Rầm rầm rầm!

Tuy Kỳ vũ không tạo được bất kỳ tổn thương gì cho Quỷ thi vương, nhưng từng tiếng sấm rền lại hấp dẫn sự chú ý của Quỷ thi vương.

Dường như nó rất kiêng dè uy lực của lôi điện!

Noãn Noãn trợn to mắt, lo lắng nhìn chiến trường.

Gió mạnh, nước mưa và lôi điện, có lẽ đây là bước ngoặt duy nhất trong trận tử chiến này!

Dưới sự cọ rửa của mưa to gió lớn, sương mù thi độc lại trở nên nhạt đi!

Ngay lúc trong lòng Noãn Noãn dấy lên chút hy vọng, lại thấy bóng dáng Hồ đại ca lung lay sắp đổ trong mưa gió!

Tiến vào trong sương mù thi pháp khiến Kỳ vũ có thể bao trùm toàn bộ khu vực sương mù, nhưng cùng lúc Hồ Ngôn cũng không có cách nào thoát khỏi kết quả bị ăn mòn.

Chương 182 - Chủ thần bài

Quỷ thi vương như ý thức được điều gì đó, trong miệng trực tiếp phun ra một đám sương mù đen dày đặc.

Sương mù thi độc màu đen!

Sương mù dày đặc màu đen có nồng độ cực mạnh, lại được phun thẳng ra từ trong miệng Quỷ thi vương, mưa gió còn chưa kịp thổi tan, sương mù màu đen kia đã đập vào người Hồ Ngôn.

Hộ giáp trên người Hồ Ngôn lập tức tróc ra, khuôn mặt máu thịt be bét, miệng phun ra một ngụm máu tươi.

Hồ Ngôn lại bị trọng thương lần nữa quỳ một chân trên mặt đất, chỉ là hắn ta không chịu ngã xuống, ngược lại cầm pháp trượng của mình nhìn chằm chằm Quỷ thi vương.

“Thả Khải…” Còn chưa nói hết câu, Hồ Ngôn đã ngã thẳng vào trong vũng bùn.

Có lẽ Quỷ thi vương cũng không ngờ tiểu đội này lại điên cuồng như vậy.

Trên đỉnh đầu có lôi hiện nổ vang lần lượt nhiễu loạn tâm thần của mình, cơn mưa to khắp trời cũng gột rửa sương mù thi độc của nó.

Trước đây thân thể của nó đã bị trọng thương, suýt nữa chết trong tay Quang Minh công hội, vì tránh né người chơi đuổi giết nên nó lựa chọn một sơn cốc hiệu quả dưỡng thương không tốt này để nghỉ ngơi, nguyên khí còn lâu mới khôi phục được.

Hôm nay tái chiến, tình trạng của nó vốn cực kỳ suy yếu, thực lực không mạnh bằng lúc trước, bây giờ càng không đáng kể.

Thấy Quỷ thi vương rũ tay xuống, Viên Trụ và Nguyễn Ngữ đồng thời lao đến.

Viên Trụ cầm đại kiếm trong tay hung hăng bổ về phía ngón tay

Quỷ thi vương, Nguyễn Ngữ thì mang theo thuẫn đột nhiên đụng vào.

Sau mấy lần công kích, cuối cùng ngón tay Quỷ thi vương đã thả lỏng.

Cả người Giang Khải bị sương độc ăn mòn nghiêm trọng, cộng thêm trên người bị đè ép to lớn, đôi mắt nhắm chặt không biết có phải đã ngất đi rồi không.

Nhưng Quỷ thi vương đột nhiên buông tay, thân thể của hắn đang rất thèm muốn dưỡng khí, theo bản năng hít vào một hơi thật mạnh.

Cũng chính là một hơi này khiến Giang Khải đột nhiên tỉnh táo.

“Không thể chết! Chết rồi thì không thể đi giết Hoàng Đạt!” Trong đầu Giang Khải xuất hiện một suy nghĩ.

Ngay sau đó, Giang Khải đã mở to mắt ra!

Trong nháy mắt hắn ngã xuống lại đột nhiên ra tay.

Chín chuôi Cửu kiếp truy mệnh chuẩn xác không lệch bắn vào lồng ngực Quỷ thi vương, bắn thẳng đến trái tim!

Giang Khải không còn sức xem xét kết quả cuối cùng, sau khi ném ra phi tiêu đôi mắt tối đen ngã quỵ xuống.

“Noãn Noãn… Cứu, mọi người…” Sau khi ngã xuống đất, Giang Khải dùng hết sức lực nói ra câu sau cùng đã không có động tĩnh gì nữa.

…

Giang Khải mở to mắt, một tia nắng ấm áp chiếu vào trong mắt hắn, hắn không khỏi híp mắt lại.

“Khải, ngươi đã tỉnh!” Viên Trụ đột nhiên hô lên.

Giang Khải hơi nhíu chặt chân mày, trí nhớ trước đó dần rõ ràng.

Hắn chống người ngồi dậy, phát hiện trên dưới cả người mình đều bó băng gạc.

Viên Trụ, Nguyễn Ngữ, Hồ Ngôn đều đang vây quanh mình, tình huống của bọn họ không khác gì mình, trên người cũng quấn rất nhiều băng gạc.

Giang Khải nhìn quanh đã thấy Noãn Noãn đang ngủ trong đống cỏ khô bên cạnh.

“Noãn Noãn thế nào?” Giang Khải hỏi.

Viên Trụ kích động nói, “Nàng dùng Y giả nhân tâm cứu bốn người chúng ta, bản thân lại không chịu nổi.”

Y giả nhân tâm của Noãn Noãn có thể hi sinh thể lực của mình kéo dài bệnh tình của người bị thương, tranh thủ thời gian chữa trị.

Nhưng đẳng cấp của Noãn Noãn quá thấp, một người cứu bốn người khiến Giang Khải cũng cảm thấy hơi khó tin.

“Nàng lợi dụng thời gian trì hoãn gắng gượng xử lý thương thế của chúng ta, loại bỏ thi độc giúp chúng ta, bản thân lại hôn mê bất tỉnh.” Hồ Ngôn bổ sung.

Giang Khải muốn đứng dậy lại phát hiện cả người như tan ra thành từng mảnh.

Lúc này hắn mới phát hiện trên người mình còn nhiều hơn những người khác một tấm ván gỗ.

“Đừng nhúc nhích, cả người ngươi bị gãy xương, những tấm ván gỗ này là Noãn Noãn cố định giúp ngươi.” Hồ Ngôn nói.

Giang Khải lại nhìn về phía Noãn Noãn đang mê ngủ, trong lòng than thở.

Lần này tiểu đội Hỏa Thần có thể chống đỡ được, toàn bộ nhờ vào Noãn Noãn!

“Noãn Noãn vẫn tốt chứ?”

Hồ Ngôn gật đầu, “Ta đã xem qua, chỉ là tiêu hao quá lớn, có lẽ nghỉ ngơi một hai ngày là được.”

Lúc này trong lòng Giang Khải mới thả lỏng, suy nghĩ rồi lại hỏi, “Quỷ thi vương đâu?”

Hồ Ngôn nói, “Lúc ấy ta còn có chút ý thức, phi tiêu của ngươi làm Quỷ thi vương bị thương nặng, Noãn Noãn nhân cơ hội hoàn thành một kích cuối cùng, nàng tạm thời thu hồi thẻ xác và thẻ bảo rương, nàng nói chờ ngươi tỉnh lại đưa cho ngươi, kết quả nàng đã ngất xỉu trước.”

Nghe đến đó, Giang Khải không khỏi mỉm cười.

“Nha đầu này, nàng còn biết đi giết Quỷ thi vương, nếu không để ta cầm đi một số lớn kinh nghiệm như vậy sẽ lãng phí lớn.”

Giang Khải đã max cấp, trừ khi chuyển chức nếu không có cho hắn nhiều kinh nghiệm hơn cũng lãng phí, ngược lại hiện tại là lúc Noãn Noãn cần kinh nghiệm nhất.

“Kinh nghiệm của Quỷ thi vương biến dị có thể vượt qua 10 vạn, chẳng trách Noãn Noãn có thể đồng thời cứu được bốn người chúng ta.” Nghi ngờ trước đó của Giang Khải cũng được giải đáp.

Chương 183 - Chủ thần bài (2)

Trên chiến trường, Giang Khải cần loại đồng đội quyết đoán như vậy!

Ngày hôm sau, Tô Noãn Noãn mệt mỏi tỉnh lại, nhớ đến trận đánh hôm qua, nàng lại không để ý thân thể yếu ớt vội vàng đứng dậy, bận rộn chữa trị cho mọi người.

Giang Khải bị thương nặng nhất, Noãn Noãn xem xét tình huống của hắn trước tiên.

“Noãn Noãn ngươi…” Giang Khải đang muốn nói gì đó.

“Đừng nói chuyện, ta xem tình hình gãy xương giúp ngươi trước đã.” Noãn Noãn không khách sáo cắt ngang hắn.

Lúc kiểm tra tấm ván gỗ cố định cho Giang Khải, Giang Khải vẫn không nhịn được nói, “Noãn Noãn, không sao chứ? Ngươi vẫn nên nghỉ ngơi trước đi.”

“Không có việc gì, trước đó tiêu hao quá lớn nghỉ ngơi một đêm đã tốt hơn nhiều. Lại nói, hiện tại cũng chỉ là kiểm tra thay thuốc gì đó giúp ngươi, không có tiêu hao gì.”

Chờ đến khi Noãn Noãn kiểm tra băng gạc trước ngực Giang Khải, hai người mặt đối mặt, Giang Khải nói, “Noãn Noãn, cảm ơn ngươi, không có ngươi thì ta chắc chắn phải chết.”

Noãn Noãn vừa ngước mắt lên đã thấy ánh mắt của Giang Khải, nàng hơi ngạc nhiên…

Tuy nói sự xuất hiện của Nguyễn đại ca đã không chút nghi ngờ lấy vòng nguyệt quế sắc ma hạng nhất của tiểu đội Hỏa Thần, nhưng Giang Khải vẫn có tiềm lực không thể coi thường.

Nhớ ngày đó tên này đã nhìn chằm chằm mình rất lâu!

Hơn nữa hắn còn quá đáng hơn Nguyễn đại ca, khi đó hắn không uống rượu!

Đột nhiên thấy Giang Khải nhìn chằm chằm mình như thế lại thấy hơi không quen…

Noãn Noãn vội vàng nhìn về phía khác, hơi hốt hoảng nói, “Ngươi nói cảm ơn ta là không coi ta là người một nhà sao?”

“Không có, không có!” Giang Khải vội vàng nói.

“Vậy sau này đừng nói như vậy nữa.” Noãn Noãn cúi đầu, một lần nữa bó chặt băng gạc, vừa dùng sức đã khiến Giang Khải đau đến nhe răng trợn mắt.

“Bọn họ vì cứu ngươi mà suýt chết, ngươi cũng không nói cảm ơn!” Noãn Noãn dữ dằn nhìn Giang Khải.

Xem ra là tức giận…

“Khụ khụ, được được được, sau này không nói… Đúng, ngươi bao nhiêu cấp? Giang Khải vội vàng nói sang chuyện khác.

“Cấp 18 rồi, Quỷ thi vương biến dị có 13 vạn kinh nghiệm, ta đã từ cấp 12 lên đến cấp 18.”

“Ồ, chiến lợi phẩm cho ngươi.” Nói xong, Noãn Noãn lấy ra một tấm thẻ đưa cho Giang Khải.

Một tấm thẻ xác, một tấm thẻ bảo rương, còn có một tấm thẻ vũ khí, là Cửu kiếp truy mệnh mà Giang Khải còn chưa thu về.

Giang Khải vừa thấy thẻ bảo rương lập tức hào hứng, gọi những người khác, “Tới tới tới, mở bảo rương đây! Lão Hồ, ngươi nói ai mở!”

Một đám người hấp tấp chạy đến.

Hồ Ngôn nói, “Tiểu đội Hỏa Thần chúng ta đều là đại nạn không chết tất có hậu phúc, ai mở cũng thế.”

“Vậy để Khải đội mở đi.” Nguyễn Ngữ đề nghị, “Hắn là người cách tử vong gần nhất, biết đâu vận khí cũng là tốt nhất.”

Giang Khải mặt đen lại, không ngờ mình suýt chết lại thành

chuyện tốt…

Nhưng bảo rương ở ngay trước mặt, Giang Khải cũng không quan tâm được nhiều như vậy, thấy những người khác cũng không có ý kiến, Giang Khải cũng ngứa tay, liếm láp đầu lưới, xoa tay, “Mở!”

Sự khác biệt lớn nhất của bảo rương Quỷ thi vương và bảo rương dã thú loại quái vật là trong bảo rương Quỷ thi vương toàn là trang bị, khoáng thạch gần như không có, hơn nữa còn ra sách kỹ năng, tài liệu chuyển chức cùng đủ loại bảo vật cực phẩm!

Lần này vận khí của Giang Khải thật sự không tệ, vừa mở ra bảo rương đã thấy trong bảo rương có chiến lợi phẩm phong phú.

Bọn họ lập tức tiến hành kiểm kê giám định đồ vật.

Sau khi liên tục xuất hiện bốn món hộ giáp nhị giai, ba món tam giai, món vật phẩm quý giá thứ nhất ra lò!

“Cây đao này tên là Bào Đinh, vũ khí Đao phủ tứ giai, là trang bị Đao phủ mạnh hiện nay! Toàn bộ Hoa Hạ chỉ xuất hiện hai thanh, đây là thanh thứ ba!” Noãn Noãn nhìn tin tức trên đồng hồ đeo tay nói, “Định giá đạt đến 700 ngàn tinh tệ!”

“Đệt, 77 triệu Hoa Hạ tệ, ít nhất cũng là trăm triệu hả?! Tài liệu chuyển chức Đao phủ chỉ mấy trăm vạn, một thanh vũ khí này có thể kiếm mười phần tài liệu chuyển chức Đao phủ!” Viên Trụ hoảng sợ nói.

“Có cái gì hiếm lạ, đây là vũ khí cực phẩm tứ giai, giá cả của vũ khí Đao phủ với Võ đồ và Binh lính còn kém hơn rất nhiều.” Hồ Ngôn nói.

Đáng tiếc đây là trang bị Đao phủ, trong đội ngũ không có Đao phủ, cách giải quyết “Bào Đinh” có lẽ là tỷ lệ đưa ra hiện thực.

Sau đó Giang Khải tiếp tục mở rương.

Sau đó lại ra mấy món hộ giáp, Giang Khải lấy ra một chiếc áo khoác chế bằng vải đen, chờ đợi Tô Noãn Noãn giám định.

Nhưng Noãn Noãn đối chiếu đồng hồ một lúc lâu, đột nhiên trợn to

mắt ngạc nhiên nhìn về phía Giang Khải, “Không có ghi chép!”

“Không có ghi chép?” Lần này Giang Khải cũng căng thẳng.

Nói cách khác, món trang bị này chưa từng xuất hiện!

Hắn lập tức lấy ra thẻ giám định để giám định.

【 Tử Linh ngoại giáp, hộ giáp tam giai, phòng ngự 27 điểm, lực lượng 24 điểm, thể trạng 18 điểm, nhanh nhẹn 33 điểm, tinh thần lực 71 điểm. 】

Chương 184 - Chủ thần bài (3)

【 Hiệu ứng đặc biệt 1, Tử vong ân xá, cao nhất có thể giảm xuống hai bậc yêu cầu sử dụng. Hiệu ứng đặc biệt 2, trạng thái Tử Linh, trong vòng 10 phút thu hoạch được một trạng thái Tử Linh kéo dài 3 giây, trong vòng 3 giây miễn dịch công kích loại thần kinh. Hiệu ứng đặc biệt 3, tạo thành một lần công kích tinh thần với kẻ địch, đối phương sẽ kéo dài cảm nhận tra tấn tinh thần khi sắp tử vong (nên công kích này chỉ có hiệu quả sau khi đối phương bị trong thương), kéo dài đến khi tinh thần lực của người thi pháp hao hết. 】

Thấy cách giải thích của Tử Linh ngoại giáp, Giang Khải càng hoảng sợ hơn.

Là hộ giáp tam giai, Tử Linh ngoại giáp có sự tăng lên thuộc tính rất ưu tú, đặc biệt là tinh thần, tăng thêm cao đến 71 điểm!

Không chỉ như thế, hiệu ứng đặc biệt của nó càng khoa trương hơn.

Sự lợi hại của hiệu ứng đặc biệt 1 nằm ở chỗ trực tiếp giảm xuống hai cấp trong yêu cầu đẳng cấp sử dụng, hộ giáp tam giai, nhất giai đã có thể dùng được!

Điểm tinh túy của hiệu ứng đặc biệt 2 là thêm Tử Linh, mỗi 10 phút thu hoạch được một trạng thái kéo dài ba giây, miễn dịch công kích loại thần kinh ví dụ như âm công của ngư nhân, một vài kịch độc hệ thần kinh cũng thuộc phạm vi hiệu quả!

Chỉ có hiệu ứng đặc biệt 3 kém hơn chút, chủ yếu là sau khi đối phương bị trọng thương mới có thể sử dụng, không có tác dụng lớn với thực chiến nhưng lại là thủ đoạn tốt để tra tấn người ta!

Món trang bị này là ngoại giáp, rất thực dụng với Giang Khải, phối hợp với U linh khải giáp của hắn cứ 10 phút lại miễn dịch công kích vật lý một lần, ba giây miễn dịch công kích hệ thần kinh.

“Giang Khải, trang bị này thật mạnh!” Viên Trụ cũng không nhịn

được than thở.

Giang Khải gật đầu, hắn tạm thời thu hồi hộ giáp, tiếp tục xem xét.

Sau khi lại ra ba món trang bị cực phẩm thuộc tính xuất sắc, phía dưới cái rương xuất hiện một khối ngọc bội màu xanh biếc hình dáng ngư long và một… Tấm thẻ?

“Oa, bảo cụ!” Lần đầu tiên đám người Hồ Ngôn thấy được khối ngọc bội này.

Giá cả bảo cụ luôn rất cao, cũng chẳng trách bọn họ đều bị khối ngọc bội này hấp dẫn ánh mắt.

Nhưng ánh mắt Giang Khải lại rơi vào trên tấm thẻ kia.

Tấm thẻ này hình chữ nhật, chiều dài khoảng 10cm, độ rộng khoảng 6cm, rất mỏng.

Trên thẻ bài mơ hồ tản ra sương mù màu tím đen, phía trên mặt thẻ đối mặt với Giang Khải có vẽ một bức ảnh chân dung hung thần ác sát.

Hắn cũng mặc kệ những người khác đang tập trung vào chiếc ngọc bội kia, nhíu mày cầm lấy tấm thẻ này, sau đó sử dụng thẻ giám định.

Không lâu sau, trên thẻ giám định xuất hiện hai hàng chữ.

【 Diêm Vương lệnh 】

【 Một trong những Chủ thần bài, ám khí. 】

Thấy hai chữ “ám khí”, trong lòng Giang Khải lộp bộp một tiếng.

Phải biết rằng kỹ năng chức nghiệp Quỷ thủ phi bài của Giang Khải, thật ra chủ yếu là tăng phúc với phi bài.

Lúc ném mạnh đồ vật, hiệu quả của Quỷ thủ là xác suất trúng tăng 40%, hiệu quả đâm xuyên tăng 30%.

Nhưng sử dụng đồ vật loại tấm thẻ, hiệu quả là xác suất trúng tăng 120%, hiệu quả đâm xuyên tăng 250%!

Hiệu quả của cả hai chênh lệch mấy lần!

Giang Khải vội vàng xem xét thuộc tính cụ thể của Diêm Vương lệnh.

【 Chủ thần bài, vũ khí "cấp duy nhất" dành riêng cho Dân cờ bạc, không yêu cầu cấp độ chức nghiệp, nguyên bộ chín cái, vì Diêm Vương lệnh là một trong số đó, sau khi chức nghiệp đạt đến Siêu phàm ngũ giai hoặc là Quỷ dị ngũ giai có thể mang ra hiện thực. 】

【 Diêm Vương lệnh, bốn hạng thuộc tính cơ bản của bản thể tăng 20%, lực đâm xuyên 50, vĩnh viễn gia tăng 15% tỉ lệ bạo kích, tăng bạo kích tổn thương 150%. 】

【 Hiệu ứng đặc biệt 1: "Canh giờ chưa đến", hiệu ứng đặc biệt này cần chủ động sử dụng, sau khi sử dụng dùng Diêm Vương lệnh một lần, Diêm Vương lệnh có thể tự lặp đi lặp lại công kích mục tiêu nhiều nhất 50 lần. Sử dụng Canh giờ chưa đến tiêu hao rất nhiều tinh thần lực. 】

【 Trong quá trình này, mục tiêu tiếp nhận 50% tổn thương ngoài định mức, lại không tử vong! 】

【 Hiệu ứng đặc biệt 2: "Chủ thần chi nộ", chủ động sử dụng, Diêm Vương lệnh lấy bài nhọn làm tâm điểm chuyển động tốc độ cao, tiến hành tổn thương dày đặc kéo dài cho mục tiêu công kích, trong quá trình này nếu mục tiêu không thể thoát khỏi Diêm Vương lệnh, lực đâm xuyên của Diêm Vương lệnh sẽ tiếp tục gia tăng. Chư thần chi nộ sẽ tiêu hao thể lực và tinh thần lực ngoài định mức. 】

【 Hiệu ứng đặc biệt 3: "Nhận chủ thần khí", Diêm Vương lệnh không cách nào bị hư hao, sau khi thu hoạch có thể thông qua ý niệm khống chế gọi ra, ném ra, thu về. 】

【 Hiệu ứng đặc biệt 1 Chủ thần bài sáo bài, mỗi lần gia tăng một tấm Chủ thần bài, nắm giữ Chủ thần bài, ngoài định mức gia tăng 10% thuộc tính cơ sở bản thể, 50% lực đâm xuyên vũ khí. 】

Chương 185 - Canh giờ chưa đến

【 Hiệu ứng đặc biệt 2 Chủ thần bài sáo bài, Thôn phệ hóa hình, có thể cắn nuốt vũ khí loại ám khí khác, đồng thời kế thừa thuộc tính và hiệu ứng đặc biệt của tất cả vũ khí ám khí phẩm cấp thấp hơn “cấp thần khí”. Thôn phệ hóa không ảnh hưởng đến thuộc tính vốn có của Chủ thần bài. 】

【 Hiệu ứng đặc biệt dành riêng cho Dân cờ bạc (chưa kích hoạt) 】

Nhìn đến đây, Giang Khải chỉ cảm thấy hãi hùng khiếp vía!

Trên mạng chưa từng xuất hiện khái niệm “cấp duy nhất” này!

Từ mặt chữ không khó lý giải, đại khái là trong toàn bộ Quỷ Tinh chỉ có một bộ Chủ thần bài!

Nhưng lời giải thích sau đó lại khiến Giang Khải kỳ quái.

Hắn chỉ biết sau chức nghiệp tứ giai có thể tiến giai Siêu phàm ngũ giai, cũng chính là tiến vào giai đoạn Siêu phàm chức nghiệp, lại chưa từng nghe nói “Quỷ dị” ngũ giai.

Từ lời giải thích không khó phán đoán cái gọi là “Quỷ dị” chức nghiệp có vẻ là đánh giá cấp bậc dựa theo “Siêu phàm” chức nghiệp, nhưng cũng có sự khác biệt.

Lại nói thuộc tính của Diêm Vương lệnh lại tăng lên dựa theo tỉ lệ phần trăm!

Nói cách khác, thuộc tính của Giang Khải càng cao, thuộc tính Diêm Vương lệnh tăng lên càng cao!

Đây cũng là điều mà Giang Khải chưa từng nghe nói!

Kết hợp với hiệu quả hiệu ứng đặc biệt 1 của Chủ thần bài, cứ thêm một tấm bài ngoài định mức gia tăng 10% thuộc tính bản

thể, nếu gom góp đủ chín tấm Chủ thần bài, vậy một tấm bài có thể gia tăng 100% thuộc tính cơ sở!

Chín cái cũng là 900%!

“Mẹ ơi…” Giang Khải trợn to mắt, “Đây là vũ khí gì!”

Mấy hiệu ứng đặc biệt của Diêm Vương lệnh cũng rất khủng bố, “Canh giờ chưa đến” tăng thương tổn cho mục tiêu, nói cách khác bất kỳ người nào công kích mục tiêu ở giai đoạn này đều có thể tạo thành 50% tổn thương ngoài định mức!

“Canh giờ chưa tới, cho nên… Không được tử vong!” Giang Khải lặp lại lời giải thích bên trên, chỉ cảm thấy lời giải thích này cũng quá bá đạo.

Từng nghe nói “Ta muốn ngươi chết”, nhưng hiệu quả của Diêm Vương lệnh là “Ta không cho ngươi chết thì ngươi không thể chết”!

Thoạt nhìn Diêm Vương lệnh chỉ có 50 điểm đâm xuyên, thật ra phối hợp với hiệu ứng đặc biệt 1 sáo bài, thêm một tấm bài thì thêm 50% điểm đâm xuyên, cùng hiệu ứng đặc biệt 2 Diêm Vương lệnh, Chư thần chi nộ kéo dài công kích, kéo dài gia tăng lực đâm xuyên thật sự là không gì không phá!

Giang Khải hoàn toàn không ngờ tài liệu nhị chuyển Dân cờ bạc mà hắn luôn mong muốn không tìm được, kết quả lại để hắn tìm được vũ khí “cấp duy nhất” dành riêng cho Dân cờ bạc, Chủ thần bài!

“Giang Khải, sao thế? Có phải bị Thi Vương ngọc bài dọa sợ rồi không!” Viên Trụ đột nhiên vỗ Giang Khải một cái, Giang Khải suýt bị hắn ta dọa chết.

“Thi Vương ngọc bài cái gì?” Giang Khải mở mịt hỏi.

Hắn bị dọa sợ nhưng không phải do Viên Trụ, càng không phải do Thi Vương ngọc bài, mà là Diêm Vương lệnh!

Nhưng một tấm thế bài như thế, bây giờ lại không thu hút sự chú ý của những người khác, bọn họ đều bị bảo cụ trông giá trị cao

hơn, càng hiếm có hơn hấp dẫn.

“Vừa rồi ngươi không nghe thấy sao, Thi Vương lệnh bài, bảo cụ tứ giai, miễn dịch thi độc đồng thời có thể khống chế thi độc, đây chính là bảo cụ mà Độc sư trong Thầy lang tha thiết ước mơ!” Viên Trụ nói, còn là dáng vẻ như đã tính trước, đắc ý nói, “Hắc hắc, ta biết ngươi không có hứng thú với những thứ này, vậy ta nói cho ngươi biết, thứ này định giá 3800 ngàn tinh tệ, tương đương với 38 triệu liên minh tệ!”

“Ồ, rất tốt.” Đến bây giờ Giang Khải vẫn chưa tỉnh hồn.

“Ha ha, cái tên nhà ngươi, sao lại không kích động? Có phải trước đó mở ra ‘Bảo Đinh’ nên chướng mắt Thi Vương ngọc bài rồi không?” Viên Trụ phát hiện Giang Khải hơi không đúng.

Ngược lại Noãn Noãn thấy được bàn tay Giang Khải run rẩy, đang cầm lấy tấm thẻ bài kia, “Kỳ quái, trong rương đều là hình thái vật thật, sao bên trong còn có đồ vật hình thái tấm thẻ. Giang Khải, thứ trong tay ngươi là cái gì?”

Giang Khải đang định trả lời, đột nhiên trong khu rừng cách đó không xa có tiếng xào xạc mơ hồ.

“Có người!” Hồ Ngôn lập tức khẽ nói.

Đồ trong bảo rương đã được lấy ra, mặc dù không mở ra tài liệu chuyển chức và sách kỹ năng nhưng Giang Khải hiểu rất rõ ràng dù trong rương không có cái gì, chỉ cần một tấm Diêm Vương lệnh này cũng là trúng giải.

Không biết có phải thật sự ứng với câu nói kia của Hồ Ngôn không, đại nạn không chết, tất có hậu phúc…

“Hiện tại tình trạng của chúng ta cũng không tốt, nơi này lại ít ai qua lại, nếu để người ta biết chúng ta giết Quỷ thi vương biến dị, chưa biết chừng sẽ bị người ta cướp đoạt!” Hồ Ngôn cảnh giác nói, “Nếu gặp lại người Huyền Vũ vậy càng khó nói hơn!”

Nguyễn Ngữ đã bắt đầu thu dọn đồ đạc.

“Khải đội, đừng ngẩn người nữa, đi mau!”

Tiểu đội Hỏa Thần vội vàng rời đi, trên mặt đất còn lại một vài tàn tích nhưng bọn họ cũng không quan tâm được nhiều như vậy, trực tiếp đi về phía Quốc Vương cốc ở phía tây.

Chương 186 - Chủ Thần công hội

Chắc những người kia còn đang tìm Quỷ thi vương biến dị, bây giờ tiểu đội Hỏa Thần trở về Quốc Vương cốc, những người kia cũng không có khả năng chạy tới.

Xét thấy trạng thái đội ngũ thật sự quá kém, Giang Khải cũng không tiếp tục đi săn mà dẫn theo đội ngũ quay về khu an toàn.

Sau khi trở lại doanh địa Hỏa Thần, Giang Khải dẫn mọi người vào trong doanh trướng.

“Trong khoảng thời gian này tất cả mọi người vất vả rồi, ta suy nghĩ một chút, thời gian thi đấu khiêu chiến công hội còn 20 ngày nữa, hiện tại trong đoàn đội ngoại trừ lão Hồ, những người khác hoặc là max cấp, hoặc là gần max cấp.”

“Cho nên ta dự định bán đồ lấy được lần này trước đó, sau đó đi mua tài liệu nhị giai cho những người khác, chỉ có sau khi chuyển chức mới có thể tiếp tục thăng cấp.”

“Về phần sau cùng có thể lên đến bao nhiêu cấp, dù sao lên một cấp là một cấp.”

Noãn Noãn nhíu mày nói, “Giang Khải, ta và Trụ Tử là ngươi mượn đến, tương lai bên quân đội sẽ cung cấp tài liệu cho chúng ta, bây giờ ngươi mua cho chúng ta không phải lãng phí tiền sao.”

Giang Khải lập tức nhíu mày, “Ai nói ta muốn tặng không cho hai người các ngươi, nếu các ngươi không phải quân đội thì ta chắc chắn cho, nhưng các ngươi là người quân đội, chẳng phải ta đang tặng không lợi ích cho quân đội sao?”

“Những thứ này là ta đưa cho quân đội, bao gồm trang bị, tài liệu chuyển chức, còn có… Dẫn đội thăng cấp, đến lúc đó để bọn họ trả tiền cho ta, không được thiếu chút nào!”

Noãn Noãn không nhịn được cười nói, “Hắc hắc, ngươi thật sự không thay đổi gì… Nhưng ngươi nói cũng đúng, không thể để quân đội được lợi!”

Có lẽ Vệ Ưng cũng không ngờ mình đề phòng Giang Khải, kết quả Giang Khải cũng không định cho bọn họ được lợi…

Nguyễn Ngữ khẽ khàng nói, “Bảy năm, cuối cùng con sâu rượu là ta cũng có thể tăng đến nhị giai sao?”

Giang Khải lập tức nhíu mày, có nên cho con hàng này lên đến nhị giai hay không? Luôn cảm thấy đây là cái hố cực lớn.

Không ngờ Viên Trụ lại khoác vai Nguyễn Ngữ, hào khí nói, “Nguyễn đại ca, người khác có lên nhị giai hay không thì ta không có ý kiến, chỉ có ngươi nhất định phải lên nhị giai!”

Viên Trụ chân thành nhìn Nguyễn Ngữ, trịnh trọng nói, “Nguyễn đại ca, ngươi đã dạy ta rất rất nhiều! Ta chờ mong rượu mới của ngươi!”

Suy nghĩ của Giang Khải lập tức bị Trụ Tử dập tắt.

Xem ra, Nguyễn Ngữ chắc chắn phải lên nhị giai!

…

Buổi chiều hôm nay, trang web phòng giao dịch Hoa Hạ vẫn như thường ngày, có rất nhiều giao dịch được tiến hành ở nơi này, tổ chức, công hội, số người online đạt đến 31 triệu.

Diễn đàn trang web không ngừng đổi mới bài post nhờ mua, bán ra đủ loại.

3 giờ 15 phút chiều, đột nhiên rất nhiều người nhận được một tin tức.

“Không gian tư nhân “Quầy bán quà vặt” mà ngài chú ý đổi mới thương phẩm.”

Kinh độ Hoa Hạ, Thiên Kiếm công hội mua hàng, Lưu Hoành Vũ đang triệu tập thủ hạ đến họp.

“Còn hai mươi ngày nữa là đến thi đấu khiêu chiến công hội, quân đội đã tuyên bố quy tắc mới, trận chiến lấy việc đánh giết làm ký hiệu kết thúc.” Lưu Hoành Vũ đặt bản thảo trong tay xuống, nhìn về phía mọi người.

“Ngoài ra, quân đội cũng triệu tập đại diện công hội cả nước đưa ra kế hoạch ban thưởng ‘Truyền tống trận kết nối’. Chỉ cần có người tìm được Truyền tống trận kết nối, công hội đó sẽ nhận được 1000 điểm tích lũy công hội!”

Người phía dưới có rất nhiều người kêu lên.

“1000 điểm? Cao như vậy?”

“Một cái Triệu hoán đầu cốt mới tính 10 điểm tích lũy, tìm một Truyền tống trận kết nối, quân đội có thể cho 1000 điểm tích lũy!”

Lưu Hoành Vũ cắt ngang tiếng bàn tán bên dưới, nói, “Rất kỳ quái sao? Khắp nơi đều là xương sọ, chỉ xem ngươi có năng lực lấy được hay không, nhưng năm năm trước quốc gia Bắc u phát hiện Truyền tống trận kết nối, toàn cầu đã có 49 quốc gia phát hiện Truyền tống trận kết nối.”

“Toàn bộ 80 quốc gia, thi đấu tranh bá toàn cầu sắp mở ra, chúng ta đường đường là Hoa Hạ mà đến bây giờ vẫn chưa tìm được cửa đăng nhập, chắc chắn quân đội rất nóng nảy.”

Suy nghĩ, Lưu Hoành Vũ nói, “Chỉ cần lấy được thứ hạng trong thi đấu tranh bá toàn quần sẽ có tư cách thăm dò khu vực thất lạc… Phải biết rằng, đó là khu vực công cộng, sẽ có tỉ lệ xuất hiện tài liệu chuyển chức của một số chức nghiệp cường đại mới!”

Sắc mặt người bên dưới đến trở nên nghiêm nghị.

Dù lúc trước có người đề nghị các quốc gia cần hợp tác, nhưng hiện thực lại không lạc quan.

Thứ nhất, lãnh địa của các quốc gia trong Quỷ Tinh phân tán, hơn nữa khu vực khác nhau cũng xuất hiện chức nghiệp có sự khác biệt rất lớn, các quốc gia khai thác trên Quỷ Tinh rất khó tìm được cơ sở hợp tác.

Thứ hai, Thú Thần quật khởi, thực lực không ngừng tăng cường, công thành đoạt đất, cũng khiến các quốc gia ở trong hiện thực ốc còn không mang nổi mình ốc, liên hệ càng ngày càng ít.

Việc khai thác Quỷ Tinh xảy ra sự tranh đấu, đối với các quốc gia tài nguyên khô kiệt, nói lớn hơn rất có thể sẽ liên quan đến sự tồn vong trong tương lai của một quốc gia!

Chương 187 - Chủ Thần công hội (2)

Lưu Hoành Vũ thấy bầu không khí đã vào đúng chỗ, nói tiếp, “Tất cả mọi người đã cảm nhận được sự khẩn cấp, cao tầng Thiên Kiếm chúng ta cũng ý thức được điểm này.”

“Đối với công hội chúng ta, trong khoảng thời gian này chúng ta tiêu hao nhiều hơn bất cứ lúc nào trước đó, là bộ phận thu mua, chúng ta cần cung cấp đủ sự ủng hộ! Cho nên tháng này, nhiệm vụ mua sắm của mỗi người phải tăng lên 40%!”

“Nhất là việc mua sắm tài nguyên hiếm có, dù là phòng giao dịch, bốn chợ đen lớn, mua trên mạng, cường độ đều phải tăng lên!”

Mọi người nhao nhao gật đầu, có người nghiêm túc ghi chép vào quyển sổ.

Đúng vào lúc này, một mỹ nữ tóc dài mặc quần áo chuyên nghiệp nhẹ nhàng linh hoạt gõ cửa mấy cái, lập tức đẩy cửa đi vào.

Lưu Hoành Vũ hơi mất kiên nhẫn nhìn sang, “Lệ Lệ, không biết ta đang họp sao?”

Trương Lệ hơi uất ức nói, “Lưu tổng, Quầy bán quà vặt kia khai trương rồi!”

“Quầy bán quà vặt cái quái gì, mở bán cái quái gì, ta đang họp, ngươi và ta… Chờ chút! Quầy bán quà vặt? Quầy bán quà vặt nào?” Lưu Hoành Vũ đột nhiên nhận ra điều gì đó.

“Không gian bán tư nhân trên phòng giao dịch.” Trương Lệ nói.

Lưu Hoành Vũ trợn to mắt đứng bật dậy, quát lên, “Ngươi không nói sớm?!”

Nói xong đã là người đầu tiên xông ra khỏi phòng họp.

Sau khi mở ra giao diện Quầy bán quà vặt, Lưu Hoành Vũ khiếp sự

nhìn đủ loại khoáng thạch hiếm thấy ở bên trong, đôi mắt cũng không dám chớp lấy một cái.

“Tích tinh khoáng, ĐM, đã bán hết?”

“Hắc huyền thiết, lại có Hắc huyền thiết… Đệt, lại không còn hàng, cung cấp 12kg, trong vòng 45 giây bị cướp mua sạch sẽ?”

“Đây là… Bào Đinh vũ khí Đao phủ mạnh nhất? Ta, ta… Ta không chịu nổi! Bị Thanh Long cướp?! Tên này lại bán ra Bào Đinh?!”

Cũng may Trương Lệ cũng nhắc nhở khá kịp thời, cuối cùng Lưu Hoành Vũ giành được 1.8kg Nguyệt quang thạch, hai món trang bị tam giai, cuối cùng không phải không thu hoạch được gì.

Sau khi xác nhận thanh toán thành công, lúc này Lưu Hoành Vũ mới thở phào một hơi.

“Lưu tổng, rốt cuộc Quầy bán quà vặt này là của nhà ai? Sao bọn họ lại bán ra nhiều khoáng thạch hiếm thấy như vậy, có nhóm tài nguyên này, bọn họ không tự phát triển sao?” Trương Lệ nghi ngờ hỏi.

Lưu Hoành Vũ lắc đầu, “Ta nào biết được, nhưng đây đã là lần thứ hai Quầy bán quà vặt khai trương, trong vòng 30 phút đã tiêu thụ sạch sẽ tất cả vật phẩm.”

“Lần này chúng ta vẫn chậm một bước, đồ tốt nhất đều không cướp được… Lệ Lệ, lập tức đánh một đơn xin, chúng ta cần là hội viên chuyên biệt của Quầy bán quà vặt, sau này phải thu hoạch được tình hình của Quầy bán quà vặt trước tiên!”

“Được rồi, Lưu tổng, ta sẽ đi chuẩn bị ngay.”

…

Giang Khải đang ở phòng giao dịch thành chính khu 18.

“Khải đội, đã bán được đồ chưa?” Hồ Ngôn thấy sau khi Giang Khải đi ra ngoài vẫn cau mày, lo lắng nói, “Có phải nguồn tiêu thụ không tốt không?”

Giang Khải cau mày, “Không phải, là ta đang nghĩ người quản lý tài khoản kia muốn ta mở khu hội viên chuyên biệt, nếu mở khu hội viên chuyên biệt, một năm ta phải nộp 100 ngàn tinh tệ phí quản lý.”

“Một năm 10 vạn tinh tệ?” Viên Trụ trợn to mắt, “Đắt như vậy sao không đi cướp đi… Cái này có chỗ tốt gì?”

Giang Khải nói, “Sau khi mở khu hội viên chuyên biệt, chỉ có có người xin trở thành hội viện trong không gian tư nhân của ta, dù không mua đồ thì mỗi tháng cũng phải nộp cho ta 1 vạn tinh tệ.”

Suy nghĩ, Giang Khải nói, “Được rồi, cũng không phải việc gì lớn, ta đã sớm nói không gian tư nhân chắc chắn là một cái hố, sau này sẽ lừa ta tiêu tiền. Dù sao mặc kệ hắn nói đến hoa rơi nước chảy, ta cũng không mở hội viên!”

“Ừ, không thể để bọn họ ngồi không kiếm tiền!” Những người khác nhao nhao gật đầu đồng ý.

“Đúng rồi, ta đã mua tài liệu chuyển chức cho các ngươi.” Giang Khải nói, “Ngoài ra, ta giữ lại một nhóm trang bị nhị giai, trang bị của các ngươi cũng cần đổi mới.”

Nghe thấy đã mua được tài liệu chuyển chức, đám người Viên Trụ vô cùng hưng phấn, háo hức.

Giang Khải lườm Viên Trụ, “Ngươi đắt nhất, 10 triệu tinh tệ, tiền của ta đều bị ngươi móc rỗng!”

“10 triệu tinh tệ?” Viên Trụ cũng cảm thấy không thể tưởng tượng nổi.

Giang Khải lẩm bẩm một câu, “Dù sao quân đội các ngươi chắc chắn phải trả tiền cho ta, nếu không ta sẽ chặn ở cửa quân khu mỗi ngày!”

Nghĩ đến sự cố chấp của Giang Khải với tiền, đám người tuyệt đối tin tưởng Giang Khải thật sự có thể làm được việc này…

Giang Khải đưa tài liệu chuyển chức cho Viên Trụ, Noãn Noãn và Nguyễn Ngữ.

Tài liệu chuyển chức là chất lỏng đã được điều chế, được đặt ở trong một cái ống nghiệm thủy tinh màu xanh, hai đầu trên dưới ống nghiệm đều có một đoạn bộ phận kim loại màu vàng, một đầu là cái đế, chỉ cần mở ra một đầu khác uống hết tài liệu là có thể hoàn thành chuyển chức.

“Chuyển chức có một quá trình, đợi lát nữa về doanh địa uống.” Giang Khải nói, “Hiện tại đến khu công hội với ta trước.”

Chương 188 - Chủ Thần công hội (3)

“Đến khu công hội?” Noãn Noãn nghi ngờ hỏi một câu, sau đó nhanh chóng nghĩ đến bọn họ sắp tham gia thi đấu khiêu chiến công hội, dù chỉ tham gia thi đấu chiến đội cũng cần có một công hội.

“Ồ, phải gia nhập công hội… Giang Khải, tình huống của ta và Trụ Tử khá đặc biệt, chỉ có thể gia nhập tạm thời… Đến lúc đó tốt nhất ngươi nói rõ với người ta, tránh gặp rắc rối sau này.”

Giang Khải thần bí nói, “Ta đảm bảo không có rắc rối.”

Sau đó hai người đến khu công hội, Giang Khải đi thẳng về phía trước, không thèm nhìn những căn phòng ở hai bên đường phố, cảm giác mục đích rất rõ ràng.

“Khải, ngươi đã sớm lựa chọn được công hội?” Viên Trụ hỏi.

“Đương nhiên.” Giang Khải duy trì tốc độ khá nhanh, “Đừng hỏi nữa, các ngươi đến là biết.”

Mười mấy phút sau, bọn họ đã đến cánh bắc khu công hội.

Gần đây chỉ có một vài căn phòng bỏ trống là chuẩn bị cho những công hội mới sử dụng, ngoại trừ cái đó ra chỉ có một cái “Nơi đăng ký công hội”.

Giang Khải dẫn người đi thẳng vào chỗ đăng ký.

Lại đến đây, cuối cùng Noãn Noãn nhận ra điều gì đó, kêu lên, “Giang Khải, không phải ngươi muốn tự thành lập công hội chứ!”

Giang Khải hừ lạnh một tiếng, “Lúc trước ta muốn vào công hội, cả đám người đều không quan tâm ta, vậy ta tự thành lập một cái là được!”

“Các ngươi chờ ta ở đây, ta đi đăng ký.”

Bốn người tiểu đội Hỏa Thần đều ngạc nhiên nhìn đội trưởng.

Đăng ký công hội cần phải trả phí đăng ký, yêu cầu thấp nhất là 10 triệu tinh tệ hoặc là 1 ức Hoa Hạ tệ.

Phí đăng ký cần phải được thế chấp, đặt ở chỗ đăng ký.

Giang Khải nhìn tài khoản của mình.

Trên người hắn vốn có một trăm triệu Hoa Hạ tệ, sau khi treo thương phẩm ở phòng giao dịch thỉnh thoảng sẽ có tiền tài được chuyển vào, sau đó hắn tốn một ức hai ngàn vạn mua sắm tài liệu chuyển chức… Chủ yếu là tài liệu Võ đồ nhị giai quá đắt, chỉ tài liệu của Viên Trụ đã tiêu 10 triệu.

Nhưng lúc này tiền tài trong tài khoản của hắn không chỉ không giảm bớt, ngược lại còn có một số tiền lớn.

“Lại có 11 ức Hoa Hạ tệ… Đồ trong Quầy bán quà vặt đều bị bán hết?” Bản thân Giang Khải cũng hơi ngạc nhiên.

Lúc điền bảng biểu, Giang Khải hơi do dự vẫn lựa chọn yêu cầu thấp nhất một trăm triệu Hoa Hạ tệ.

Dù không phải tiêu hết số tiền kia nhưng cũng phải đặt ở chỗ này, trong chốc lát không lấy ra được.

Nhân viên công tác nhận bảng biểu của Giang Khải, xác nhận lần nữa.

“Người xin, Giang Khải, nam, 18 tuổi, người Giang Trung thành… Phí đăng ký một trăm triệu Hoa Hạ tệ, tên công hội ‘Phụ thân Huyền Vũ’? Hít… Chàng trai, tên công hội của ngươi không được.” Nhân viên tỷ tỷ ngạc nhiên nhìn Giang Khải, “Lại nói, rõ ràng ngươi đã đối địch với Huyền Vũ, với một công hội nhỏ như ngươi sẽ không có lợi ích gì.”

“Phí đăng ký của Huyền Vũ là 300 ức tinh tệ! Nhưng đây chỉ là phí đăng ký mà thôi, trong lòng ngươi chắc cũng biết thực lực của bọn họ đi.”

Giang Khải nhíu mày, tên này không được sao… Suy nghĩ rồi lại

nói, “Vậy Lão tổ Hoàng gia được không?”

“Không được?” Nhân viên tỷ tỷ bất đắc dĩ lắc đầu, “Loại tên công hội có tính chất sỉ nhục này cũng không được.”

Giang Khải thở dài một hơi, quả nhiên những cái tên này không thể dùng.

“Vậy… Vậy là Chủ Thần công hội đi.”

Cuối cùng nhân viên tỷ tỷ đã thở phào nhẹ nhõm, tuy cái tên này hơi khoa trương quá nhưng tốt hơn Phụ thân Huyền Vũ, Lão tổ Hoàng gia gì đó rất nhiều.

“Được, ta đã hoàn thành đăng ký giúp ngươi, ngươi có thể đi nhận một tấm khế đất thành chính, giấy chứng nhận tư cách công hội, bản truyền tin công hội sản phẩm của công ty Sang Duệ, số liệu tổng hợp được biến thành một mặt màn hình.” Nhân viên tỷ tỷ thuần thục đưa một phần tư liệu cho Giang Khải.

“Số khế đất là 0319, bây giờ ngươi nhận được tư cách sử dụng khu công hội chữ Bính số 319 thành chính, vị trí ở khu Bính phía bắc xa xôi.”

“Đây là giấy chứng nhận tư cách công hội, dựa vào giấy chứng nhận tư cách này, Chủ Thần công hội các ngươi có thể hưởng thụ quyền lợi giống với những công hội khác, ví dụ tham gia một vài trận đấu, thu hoạch được sự cho phép ở một vài hoạt động, thu hoạch được tài khoản tập thể, mở bảng xếp hội điểm tích lũy công hội, tiểu đội, hội viên đủ loại, nhưng ngươi phải chú ý các ngươi cũng cần thực hiện trách nhiệm tương ứng.”

“Đây là thể màn hình, sau khi thực thể hóa thành màn hình sẽ dài khoảng 4m, rộng khoảng 2.8m, thành viên công hội các ngươi có thể thông qua đồng hồ số liệu và máy chủ để cùng hưởng một vài tin tức, thông báo đủ loại, nhưng cần hoàn thành một lần trói chặt trước, hiện tại phần lớn đồng hồ trên thị trường đều có chức năng này. Ngoài ra, cũng có thể biểu hiện tiến độ xây dựng công hội, Giang Trung thành, công hội Hoa Hạ, tin tức tiểu đội, xếp hạng tiểu đội, thông tin cá nhân, xếp hàng cá nhân cùng một vài tin tức, chức năng còn rất cường đại.”

“Còn có, thành viên vào công hội cần cho thấy công hội của mình, một khi phát hiện có người che giấu công hội của mình, công hội sẽ bị xử phạt.”

Chương 189 - Thiên phú mới của Viên Trụ và Nguyễn Ngữ

Giang Khải nhẹ gật đầu, thu hồi khế đất, giấy chứng nhận tư cách, thẻ màn hình, quay người rời khỏi khu đăng ký.

Đám người Giang Khải nhanh chóng tìm được khu Bính số 319.

Năm người đứng trước một tòa đình viện trống rỗng.

Tòa kiến trúc này vẫn là phong cách phục cổ, cửa lớn trông khá khí thế, gạch xanh ngói đen, cửa lớn sơn son, tường vây cao ngất, trước cửa còn có một cặp sư tử đá, dưới mái hiên treo một tấm bảng hiệu viết bốn chữ "Chủ Thần công hội".

Xem ra bảng hiệu có thể sửa đổi chữ ở bên trên, sau khi Giang Khải hoàn thành đăng ký đã viết tên công hội mới.

Nhìn tổng thể thật sự có chút cảm giác.

"Ngươi lại tự xây dựng một công hội, một trăm triệu…" Viên Trụ mờ mịt nói.

Giang Khải đi lên trước, cắm thẻ khế đất vào một khe thẻ ở bên trái cửa lớn, một lát sau cửa lớn mở ra.

Năm người đi vào đình viện, phát hiện trong sân lại có một vườn hoa nhỏ, rộng khoảng bốn năm mươi mét, trong vườn hoa cây cối tươi tốt, mấy con đường nhỏ đan xen trong đó.

Một cây cầu đá vắt ngang qua một dòng suối nhỏ, dòng suối nhỏ chắc là dẫn nước suối từ ngoài thành, dòng nước trong suốt còn có thể thấy mấy con cá nhỏ không biết tên đang bơi tung tăng giữa đám cỏ trong nước.

Xung quanh vườn hoa còn có bảy tám căn phòng phong cách cổ.

Nhìn tổng thể nơi này như một khu vườn cổ đại.

Giang Khải có tư cách quy hoạch lại bố cục của trụ sở công hội, nhưng hình như hắn rất thích loại hoàn cảnh trong lành này.

Dù sao Giang Khải cũng không định mở rộng công hội, hắn cũng không có suy nghĩ đi thay đổi.

“Nơi này cũng không tệ!” Hồ Ngôn sờ núi đá bên dòng suối, nhìn phong cảnh như tranh xung quanh, hít sâu một hơi.

Giang Khải thấy trong vườn hoa có một mặt vách đá, hắn lấy ra thẻ bài, treo màn hình ở trên vách đá.

Khởi động máy, biểu hiện…

【 Đang phân biệt trụ sở Chủ Thần công hội… Hoàn thành phân biệt… Thẩm tra đối chiếu tin tức công hội… Hoàn thành thẩm tra đối chiếu… 】

【 Tình hình chung của Chủ Thần công hội: công hội được sáng lập vào ngày 26 tháng 6 năm 2044. Người sáng lập: Giang Khải. Đăng ký: khu đăng ky công hội thành chính khu 18. Phí đăng ký: 10 triệu tinh tệ. Địa điểm công hội: khu Bính số 319 công hội thành chính khu 18. 】

【 Thành viên công hội hiện tại: một người. 】

【 Tin tức bộ phận: không 】

【 Tin tức cửa hàng công hội: không 】

【 Thành viên Chiến Thần điện Giang Trung: 0 người 】

【 Thành viên Chiến Thần điện Hoa Hạ: 0 người 】

【 Chiến công của công hội: 0 】

【 Điểm tích lũy hiện tại của công hội: 1 điểm. Xếp hàng công hội – Xếp hạng Giang Trung thành: cấp Bính 344. Xếp hạng Hoa Hạ: sau hai vạn. 】

【 Vinh dự công hội: không 】

【 Vinh dự thành viên công hội: không 】

【 Tin tức tiểu đội: không 】

…

Năm người đưa mắt nhìn nhau, màn hình công hội bọn họ gần như có thể nói là trống rỗng.

Noãn Noãn vẫn là người phản ứng đầu tiên.

Nàng đi đến trước màn hình lớn trượt tin tức lên trên, dòng cuối cùng của tin tức trống rỗng lại phát hiện mục xin gia nhập.

Sau khi click vào mục xin gia nhập, Tô Noãn Noãn xác nhận gia nhập Chủ Thần công hội.

Chờ sau khi Noãn Noãn vào công hội, tin tức trên màn hình xuất hiện sự khác biệt rất nhỏ, số người trong công hội biến thành hai người.

Sau đó, Viên Trụ, Hồ Ngôn, Nguyễn Ngữ lần lượt vào công hội.

Sau cùng, Giang Khải ghi danh tin tức tiểu đội thứ nhất của Chủ Thần công hội.

【 Chủ Thần – tiểu đội Hỏa Thần, thành viên: Giang Khải, Tô Noãn Noãn, Viên Trụ, Hồ Ngôn (đã gia nhập công hội phong thủy), Nguyễn Ngữ (đã gia nhập công hội Tửu quỷ). 】

Công hội mười chức nghiệp lớn không xung đột với những công hội khác, cho nên Hồ Ngôn và Nguyễn Ngữ đồng thời là thành viên trong công hội Thầy phong thủy và Tửu quỷ.

Nhưng hiện tại Tô Noãn Noãn và Viên Trụ chỉ có thể là thành viên Chủ Thần công hội, trừ khi bọn họ rời khỏi công hội, nếu không sẽ không thể gia nhập quân đội.

Ở mục đẳng cấp xem xét tin tức tiểu đội, hắn lựa chọn mục “quyền hạn xem xét cao nhất”.

Nói cách khác, chỉ có người hội trưởng là hắn có tư cách xem xét

tình huống tiểu đội này.

“Cuối cùng đã làm xong.” Giang Khải hài lòng nhìn màn hình đã hiện ra tin tức của tiểu đội Hỏa Thần.

Giang Khải thở phào một hơi, nhìn quanh, nói, “Dù sao chúng ta cũng có một cái nhà… Đúng, đã có trụ sở công hội, Nguyễn Ngữ, Trụ Tử, các ngươi chuyển chức ở chỗ này đi.”

Nói chung, quá trình chuyển chức nhị giai phức tạp hơn lần chuyển chức ban đầu rất nhiều, hơn nữa người chơi cũng phải tiếp nhận một vài sự thay đổi do việc cải tạo thân thể mang đến, đó cũng không phải một quá trình quá nhẹ nhõm.

Nguyễn Ngữ và Trụ Tử tự chọn một căn phòng trống, sau khi tiến vào đóng cửa lại.

Ba người Giang Khải thì chờ đợi ở bên ngoài.

Chờ tròn nửa giờ, Viên Trụ và Nguyễn Ngữ mới rời khỏi phòng.

“Khải, ta là Hiệp khách!” Viên Trụ hưng phấn nói, “Thuộc tính của ta siêu mạnh, hơn nữa ta có thiên phú thứ hai rồi!”

Chương 190 - Thiên phú mới của Viên Trụ và Nguyễn Ngữ (2)

Sau khi nhị chuyển, thuộc tính bản thể tăng cường toàn diện 50%, tất nhiên thuộc tính của Viên Trụ có thể tăng lên trên diện rộng.

“Thiên phú gì?” Giang Khải tò mò hỏi.

Viên Trụ nhìn ghi chép trên đồng hồ của mình, nói, “Tự tại hiệp, lúc hoàn thành chuyển chức nhị giai, tất cả thuộc tính tăng thêm 10% ngoài định mức, sau mỗi lần thăng cấp, trên cơ sở huyết mạch võ giả lại tăng 4 điểm thuộc tính ngoài định mức.”

“Chỉ thế này? Vậy là mỗi một cấp thêm 4 điểm thuộc tính?” Giang Khải tỏ vẻ khinh thường.

Thật ra thuộc tính này rất mạnh mẽ, người khác nhị chuyển thuộc tính tăng 50%, Trụ Tử tăng 60%, hơn nữa mỗi một cấp huyết mạch võ giả ngoài định mức tăng 3 điểm thuộc tính, hiện tại Tự tại hiệp tăng 4 điểm, vậy mỗi một cấp hắn ta có thể thêm 7 điểm.

Nhưng sở dĩ Võ đồ mạnh mẽ, thuộc tính cao cũng là một nguyên nhân.

Ở trong Võ đồ, rất nhiều người đều sẽ có loại thiên phú tăng thuộc tính ngoài định mức này, cũng không phải hiếm lạ.

“Còn chưa hết đâu!” Viên Trụ vội nói, “Tự tại hiệp, sau khi kích hoạt trạng thái ‘Tự tại hiệp’, toàn bộ thuộc tính bản thể có thể tiến hành phân chia lại. Sau khi trạng thái biến mất sẽ khôi phục thuộc tính ban đầu.”

“Ngoài ra, lúc học một vài kỹ năng chiến đấu, có cơ hội lĩnh ngộ chiêu thức mới.”

Nên nói sau trạng thái Từ tại hiệp hoàn chỉnh, mấy người đều mở

to hai mắt nhìn.

“Mẹ nó, đây thật mạnh!” Hồ Ngôn sợ hãi than thở, “Đúng là Võ đồ, thiên phú này quá nghịch thiên!”

Tô Noãn Noãn lắc đầu, “Thật ra ở trong Võ đồ, thiên phú của Trụ Tử cũng là cực phẩm! Còn nhớ rõ thiên phú nhất giai của Hoàng Vĩ chứ, lúc công kích có thể chuyển tất cả thuộc tính đến lực lượng, Tự tại hiệp của Trụ Tử còn mạnh hơn hắn. Hắn có thể chuyển hết vào lực lượng, có thể chuyển hết vào nhanh nhẹn, cũng có thể chuyển hết vào tinh thần lực, thể trạng, mỗi một sự thay đổi đều có rất nhiều khả năng phát triển!”

“Trụ Tử, ngươi có thể trở thành Võ đồ toàn năng nhất!”

“Còn có, học tập kỹ năng có khả năng lĩnh ngộ chiêu thức mới… Đây không phải tương đương lấy không kỹ năng, hơn nữa còn có kỹ năng mà người ta không biết?” Giang Khải chua xót nói.

Ở trong mắt những người khác, Viên Trụ thấy được vẻ “ước ao ghen tị”, điều này khiến hắn ta càng đắc ý hơn.

“Hắc hắc hắc, Khải, ta từng nói sau này ta bảo kê ngươi”!

Đột nhiên, Viên Trụ thấy Nguyễn đại ca, hình như tâm trạng của vị đại ca mà hắn ta rất tôn trọng không tốt lắm, hắn ta lập tức thu hồi vẻ đắc ý, hỏi, “Nguyễn đại ca, ngươi sao thế?”

Ánh mắt của mọi người đều tập trung vào Nguyễn Ngữ, đặc biệt là Giang Khải, không khỏi thấy hơi căng thẳng.

Từ sau khi Nguyễn Ngữ đi ra vẫn yên lặng không lên tiếng, nhất là sau khi nghe tình huống chuyển chức của Viên Trụ trông càng rầu rĩ không vui.

“Chức nghiệp nhị giai của Tửu quỷ là… Tửu si.” Nguyễn Ngữ nói, “Tửu quỷ chỉ là tham rượu, Tửu si là nguyên cứu rượu.”

“Thiên phú thì sao?” Giang Khải vội vã hỏi, đây mới là điều hắn quan tâm nhất.

“Thiên phú nhất giai của ta là Ủ rượu, thiên phú nhị giai là… Tửu

trung tác nhạc.”

Vừa nghe được tên thiên phú này, Giang Khải có một dự cảm xấu.

“Tửu trung tác nhạc, bắt đầu từ nhị giai, sau khi thăng cấp so với trước đó tăng cường thể trạng từ 3 điểm xuống còn 2 điểm, nhưng lực lượng và nhanh nhẹn ngoài định mức tăng 2 điểm.”

Giang Khải khẽ nhíu mày, Võ đồ thêm rất nhiều thuộc tính cơ bản, về điểm này mọi người đều biết, trong những chức nghiệp khác có lẽ chỉ có Binh lính có thể ngoài định mức thu hoạch được điểm thuộc tính lúc thăng cấp, những nghề nghiệp khác từng bậc từng đoạn, mỗi một cấp đều tăng 10 điểm tổng thuộc tính, mỗi một cấp nhị giai tăng 20 điểm tổng thuộc tính, ngoại trừ một vài thiên phú thay đổi thì trên cơ bản những người khác đều là cố định.

Sau khi Nguyễn Ngữ có được Tửu trung tác nhạc, con sâu rượu là hắn ta cũng có thể ngoài định mức thu hoạch được 3 điểm thuộc tính, đã rất hiếm có!

“Có thuộc tính ngoài định mức, rất không tệ.” Giang Khải nghi ngờ nói.

Nguyễn Ngữ lắc đầu, “Sau đó mới quan trọng. Trạng thái Tửu trung tác nhạc sẽ hoàn toàn kích phát tiềm thức, từ trạng thái hoàn toàn say rượu tiến vào một loại trạng thái giữa ‘say’ và ‘không say’.”

“Dù ta tiến vào đủ loại trạng thái say rượu tương tự ‘Sống mơ mơ màng màng’, ‘Ý thức hỗn loạn’, hoặc sau khi ý thức trở nên mơ hồ có tỷ lệ nhất định tiến vào trạng thái ‘Tửu trung tác nhạc’.”

Giang Khải nơm nớp lo sợ nói, “Cái, cái ‘Tác nhạc’ này là thế nào?”

“Trong phần giải thích không nêu ví dụ… Nhưng ta cảm thấy có thể so sánh, so sánh…” Trong đầu Nguyễn Ngữ tìm từ cả nửa ngày, cuối cùng đã tìm được từ ngữ hình dung thích hợp, “Không bị cản trở đi.”

“Còn không bị cản trở?” Giang Khải nuốt nước bọt một cái, trên trán đổ mồ hôi.

Trước đó còn hàng này còn chưa đủ không bị cản trở sao? Hiện tại hay lắm, hắn ta càng không bị cản trở hơn!

Ai, sau khi đội ngũ khác thăng cấp thực lực tăng nhiều, nhưng Giang Khải lại có cảm giác theo đẳng cấp đội ngũ không ngừng tăng lên, tiểu đội Hỏa Thần này càng ngày càng khó dẫn dắt.

Chương 191 - Chuẩn bị cuối cùng

Chỉ còn 19 ngày là đến thi đấu khiêu chiến công hội, sau khi Giang Khải quét dọn đơn giản công hội một lượt, ngày hôm sau đã đóng chặt cửa lớn công hội, lại quay về Quốc Vương cốc thăng cấp.

Cùng lúc đó, Hoàng Thông nhận được tin tức Giang Khải thành lập công hội mới, Chủ Thần công hội.

“Giang Khải lại còn dám thành lập công hội? Là sợ ta không để ý đến hắn?” Hoàng Thông hừ lạnh một tiếng, nhưng nghĩ lại còn cười lạnh, “Lão tứ, xem ra tên kia muốn tham gia thi đấu khiêu chiến công hội.”

Tên nam tử áo trắng kia khẽ cười một tiếng, “Xem gia lần trước Hoàng Đạt không thể giết chết muội muội của hắn, ngược lại đã thành công kích thích hắn.”

Hoàng Thông mỉm cười, “Đòn sát thủ của hắn chỉ có một cái Cửu kiếp truy mệnh, trong phần thưởng lần này lại xuất hiện Cửu kiếp truy mệnh nhị giai, cộng thêm việc của muội muội hắn, dù tiểu tử kia biết rõ chúng ta lừa hắn thì hắn vẫn sẽ đến!”

“Đúng rồi, trang bị chuẩn bị dành riêng cho Giang Khải sao rồi?”

Nam tử áo trắng lập tức báo cáo, “Nhị ca, toàn bộ đám trang bị kia đã được cường hóa, phòng ngự đều đạt đến trình độ tam giai hoặc nhị giai, ngoài ra mỗi một tiểu đội Trung Đô được phân phối hai tên Thuẫn bài thủ, chuyên môn đối phó phi tiêu của hắn!”

“Còn có, trang bị trên tay Hoàng Đạt cũng đã được thí nghiệm, đảm bảo có thể tặng cho Giang Khải một bất ngờ vô cùng vui mừng!”

Hoàng Thông gật đầu, “Đúng, trong tiểu đội Hỏa Thần kia còn có một Võ đồ, nghe nói đi ra từ quân đội, là bạn thân của Giang Khải, thực lực không tầm thường.”

Nam tử áo trắng nói, “Chúng ta đã điều tra qua, tiềm lực của Viên Trụ kia thật sự hiếm thấy, nếu không cũng không quân đội đặc biệt thu nhận, chỉ là đánh giá cấp bậc chiến đấu của hắn chỉ có cấp E.”

“Có rất nhiều người thiên phú cao nhưng thiên phú không quyết định được tất cả, không cách nào phát huy được thiên thú thì không phải thiên phú!”

Hoàng Thông hừ lạnh một tiếng, “Đúng là như thế! Một Võ đồ đánh giá cấp bậc chỉ có cấp E cũng là một phế vật, lại thêm một Thầy phong thủy Kỳ vũ, một Tửu quỷ không phân biệt rõ đông tây nam bắc, một Thầy lang không thể chiến đấu… Hừ hừ hừ, những động đội của Giang Khải này cũng chỉ là một đám người ô hợp!”

“Hoàng Đạt đâu?”

“Nhị ca, hắn còn đang huấn luyện, hắn nói lần này sẽ không xuất hiện bất kỳ sai lầm nào, chắc chắn hắn sẽ đánh chết Giang Khải!”

Khóe miệng Hoàng Thông hơi nhếch lên, ánh mắt xuất hiện một nụ cười âm hiểm, “Rất tốt, Hoàng Đạt đã có thể nói là vô địch dưới nhị giai, lại phối hợp với những đồng đội đó của hắn, tiểu tử Hoàng Đạt cũng không có tư tưởng khinh địch, điểm này cũng rất hiếm có.”

“Đúng vậy.” Nam tử áo trắng nói, “Lần này hắn muốn để Giang Khải và tiểu đội Hỏa Thần hoàn toàn biến mất ở Quỷ Tinh!”

“Một điểm cuối cùng, xác định đội ngũ của chúng ta có thể nhanh chóng gặp được hắn? Đừng để người khác cướp mất.” Hoàng Thông cười lạnh nói.

Nam tử áo trắng đã tính trước nói, “Chúng ta đã chuẩn bị bên Sang Duệ, trận đầu hắn sẽ gặp được người của chúng ta!”

“Đội ngũ nào?” Hoàng Thông kỹ càng hỏi.

“Đương nhiên là đội ngũ Hoàng Đạt!” Nam tử áo trắng nói, “Ngày nào Hoàng Đạt cũng kêu gào muốn tự tay giết kẻ thù của mình.”

…

Hai ngày sau, Tô Noãn Noãn thăng lên cấp 20.

Đám người Giang Khải trông coi giúp nàng, nàng cũng hoàn thành chuyển chức.

Chức nghiệp nhị giai của Thầy lang là "Y sư", chỉ là thiên phú thứ hai của nàng hơi đặc biệt.

"Ba phần độc, mỗi lần thăng cấp thể lực tăng 1 điểm ngoài định mức, tinh thần lực tăng 2 điểm ngoài định mức, tốc độ dược vật có hiệu lực tăng 10%, tốc độ độc vật có hiệu lực tăng 50%, năng lực cảm giác độc tính trong vật chất tăng 30%..." Tô Noãn Noãn cau mày, "Lại là Ba phần độc… Ta xuất hiện thiên phú cực phẩm?!"

Hồ Ngôn nghi ngờ nói, "Đây là thiên phú cực phẩm? Thiên phú này ngoại trừ thêm thuộc tính ngoài định mức rất mạnh, hình như có trợ giúp càng lớn với dùng độc, ngươi phải đi còn đường dùng độc?"

Tô Noãn Noãn lắc đầu, "Chưa chắc."

"Thiên phú thứ nhất của ta là Thánh thủ nhân y, tốc độ dược vật bố trí tăng 30%, lại thêm Ba phần độc, tuy chỉ tăng lên 10% nhưng cộng lại đã được 40%!"

"Còn có, trong giải thích của Ba phần độc có nói năng lực cảm giác độc tính trong vật chất tăng 30%, trong đó cũng bao gồm dược thảo, vì cái gọi là thuốc có ba phần độc, lúc chế tác dược vật phần thiên phú này có thể trừ phử ba phần độc này, sau cùng đạt được mục đích tăng hiệu quả dược vật."

"Cho nên, dược hiệu của dược vật chữa trị cũng được tăng lên."

Sau khi nghe Noãn Noãn giải thích như vậy, mọi người mới hiểu ra thì ra Ba phần độc này còn có thể hiểu như vậy.

Cứ vậy, năng lực trị liệu của Tô Noãn Noãn lại tăng lên trên diện rộng, đồng thời đã có được tiềm lực dùng độc.

Viên Trụ nói, "Noãn Noãn, tỷ lệ thiên phú độc dược xuất hiện trong Y sư là bao nhiêu?"

“Khoảng ba phần ngàn.” Tâm trạng Tô Noãn Noãn rất tốt, “Không ngờ ta lại có thiên phú này, quá tốt rồi!”

Chương 192 - Chuẩn bị cuối cùng (2)

Cuối cùng Giang Khải đã thở dài một hơi, hiệu quả lần chuyển chức này của mọi người cũng không tệ… Đương nhiên, ngoại trừ Nguyễn Ngữ, tên này không thể nói là tốt hay xấu.

“Được, các ngươi đều đến nhị giai, vậy tiếp tục thăng cấp.” Giang Khải nói, “Lần này trong đối thủ của chúng ta có rất nhiều đội mạnh, đều là các công hội lớn cố ý khống chế đẳng cấp, đặc biệt dùng để tranh đoạt thứ tự thi đấu trong chiến đội nhị giai, cho nên hiện tại chúng ta cũng không thể khinh thường.”

Bốn người Viên Trụ nhao nhao gật đầu, từ lần trước gặp Liệp Ưng đội bốn, bọn họ càng cảm giác được trong lần thi đấu khiêu chiến này chắc là tàng long ngọa hổ!

Sau nhị giai, mỗi lần tăng lên một đẳng cấp đều có thể thu hoạch được ít nhất 20 điểm thuộc tính, đây chính là một khoản thuộc tính khá khả quan.

Mười mấy ngày sau, Giang Khải dẫn theo đội ngũ đi khắp Quốc Vương cốc, chuyên tìm kiếm dã thú cấp chiến tướng để đánh giết.

Đẳng cấp thành viên trong tiểu đội cũng tăng lên nhanh chóng.

Hơn hai tuần sau, lúc này chỉ còn ba ngày là đến thi đấu khiêu chiến công hội, đám người Giang Khải hoàn thành việc đi săn con lâm lang cấp chiến tướng sau cùng, cũng chuẩn bị trở về thành chính.

Trải qua những ngày điên cuồng thăng cấp này, hiện tại đẳng cấp của Viên Trụ đã đạt đến nhị giai cấp 5, Noãn Noãn nhị giai cấp 4, Hồ Ngôn nhị giai cấp 11, Nguyễn Ngữ nhị giai cấp 5.

Người duy nhất không thay đổi chỉ có Giang Khải, vẫn dừng ở nhất giai cấp 20.

Thuộc tính nhị giai tăng lên càng nhiều hơn nhưng cũng cần kinh nghiệm nhiều hơn, ví dụ như cấp 5 lên cấp 6 cần 85000 điểm kinh nghiệm, cấp 9 lên cấp 10 cần 18 vạn điểm kinh nghiệm, từ cấp 11 đến cấp 20 đều là 18 vạn điểm kinh nghiệm.

Chẳng trách Hồ Ngôn nói ở Thiên Chức đã nhiều năm, còn là chức nghiệp tốt hơn Tửu quỷ nhiều, kết quả cũng chỉ có nhị giai cấp 10.

Nhưng cân nhắc đến thăng lên một cấp, thuộc tính của bọn họ sẽ tăng 20 điểm, trong tiểu đội Hỏa Thần ngoại trừ Giang Khải và Hồ Ngôn, những người khác đều tăng lên vô cùng to lớn.

Đương nhiên, tuy đẳng cấp của Giang Khải và Hồ Ngôn không tăng lên chút nào, nhưng bên Hồ Ngôn cũng đổi một bộ trang bị nhị giai, thực lực vẫn tăng lên rất nhiều.

Mặc kệ nói thế nào, thời gian đã không cho phép bọn họ tiếp tục thăng cấp.

Giang Khải lại dẫn đội ngũ quay về thành chính.

Hai ngày sau, Giang Khải vừa quay về trụ sở Chủ Thần công hội đã mở ra màn hình công hội, tìm được vị trí báo danh thi đấu khiêu chiến công hội.

Giang Khải nhanh chóng lựa chọn “công hội báo danh” xác nhận Chủ Thần công hội báo danh, sau đó lựa chọn “thi đấu chiến đấu” chọn đội trưởng báo danh, sau khi hệ thống xác nhận thân phận đội trưởng của Giang Khải, Giang Khải tiến thêm một bước lựa chọn “thi đấu chiến đội nhị giai”.

Một cái cửa sổ nhảy ra.

【 Tiểu đội Hỏa Thần tham gia thi đấu khiêu chiến công hội lần thứ 36, hạng mục thi đấu chiến đội nhị giai, có xác nhận không. 】

Giang Khải hơi híp mắt lại, quay đầu nhìn về phía đồng đội.

Viên Trụ, Noãn Noãn, Hồ Ngôn, Nguyễn Ngữ đều chắc chắn nhìn về phía Giang Khải.

Giang Khải mỉm cười, quay đầu, ấn vào “xác định”.

Chẳng mấy chốc, trên màn hình cho thấy tin tức mới.

【 Chủ Thần – tiểu đội Hỏa Thần phù hợp yêu cầu báo danh, báo danh thành công, tiểu đội của ngài được phân chia vào tổ F, trong tổ có tất cả 32 đội ngũ dự thi, khu Giáp 16 đội ngũ, khu Ất 14 đội ngũ, khu Bính 2 đội ngũ, cuối cùng quyết ra đội ngũ tiến vào top 16 của khu 18. 】

【 Tiểu tổ thi đấu một ngày một trận. 】

【 Tổ F thông qua rút thăm để phân chia ngẫu nhiên, đối thủ ngày đầu tiên của ngài là "tiểu đội Thuấn Sát" đến từ Huyền Vũ công hội khu A, đội trưởng Huyền Vũ công hội Hoàng Đạt. 】

【 Ngày mai ngài cần dẫn đội ngũ của ngài tiến về sân thi đấu tây bộ thành chính trước tám giờ sáng, chuẩn bị tham gia thi đấu. 】

【 Thành tích thi đấu chiến đội cũng được ghi chép vào trong cống hiến công hội, hiện tại điểm tích lũy cạnh tranh của Chủ Thần công hội là "0". 】

Giang Khải hơi híp mắt lại.

Trận đầu đã gặp Hoàng Đạt? Đây rốt cuộc là ý trời hay là Huyền Vũ công hội có thủ đoạn phi phàm, cố ý sắp xếp?

Nhưng mặc kệ là loại tình huống nào, hình như hắn càng chờ mong trận đấu này hơn cả Hoàng Đạt!

"Hoàng Đạt… Rất tốt, khoản nợ của Anh Tử, lần này ta và ngươi trả cả gốc lẫn lãi đi!"

Một đêm này, cuối cùng đám người Giang Khải không cần lo lắng bị dã thú đánh lén, hơn một tháng bôn ba chiến đấu, mỗi người ngủ rất yên tâm.

Sáng sớm hôm sau, sau khi Giang Khải đứng dậy, vừa ra khỏi cửa đã thấy những người khác đang chờ hắn ở trong sân.

Đám người Viên Trụ đã thay sang trang bị nhị giai mới, từng người tinh thần tràn đầy, tươi cười rạng rỡ.

Giang Khải mỉm cười rời khỏi phòng.

…

7 giờ 40 phút sáng.

Khu thi đấu phía tây thành chính khu 18.

Lúc này nơi này đã là người tới tấp nập, nhìn sơ qua có ít nhất mấy ngàn người tụ tập lại.

Chương 193 - Lên sân

Hạ Đào vừa tiếp dẫn những người mới thông qua thí luyện người mới tháng này, lúc này đang dẫn bọn họ đi vào sân thi đấu khu tây.

“Vận khí của các ngươi khá tốt, vừa hay gặp được thi đấu khiêu chiến công hội mỗi năm một lần, đã đến kịp thì dẫn các ngươi đến xem.” Hạ Đào mỉm cười giới thiệu với những người mới, “Trước tiên tổ chức thi đấu chiến đội, có tất cả 512 tiểu đội tham gia, vừa hay các ngươi cũng có thể xem những tiểu đội hoàn thiện này tác chiến như thế nào.”

Một nữ hài xinh đẹp nhuộm mái tóc dài thành màu đỏ rượu tỏ vẻ khinh thường, “Thi đấu tiểu tổ có gì đáng xem, trận chung kết sau đó mới đáng xem.”

Hạ Đào luôn là người tốt tính cũng không tức giận, cười ha ha nói, “Hồng Sương, chủ yếu là thực lực của ca ngươi quá mạnh nên ánh mắt của ngươi cao hơn đi. Thật ra trong thi đấu tiểu tổ cũng thường xuất hiện trận thi đấu đặc sắc.”

“Hơn nữa, bên trên yêu cầu ta đưa các ngươi đến quan chiến còn vì một nguyên nhân quan trọng.”

Người gọi là Hồng Sương kia không khỏi tò mò hỏi, “Nguyên nhân gì?”

“Trong trận đấu tổ F có một đội ngũ rất thú vị, ba trong năm người đó là người vừa thông qua thí luyện người mới ba tháng trước.” Nói xong, Hạ Đào còn cố ý nhấn mạnh, “Lần này ngươi lấy được hạng nhất thí luyện người mới, cũng đã nhận được phần thưởng đặc biệt, nhưng trong đội ngũ kia có một người là hạng nhất cả nước lần đó!”

“Là… Giang Khải?” Hồng Sương lập tức nhíu mày, mở to mắt.

“Ồ, xem ra ngươi đã điều tra qua.” Hạ Đào mỉm cười, “Không sai, chính là hắn, gần một năm rưỡi qua Giang Trung thành mới có

hạng nhất cả nước đầu tiên, điểm tích lũy cá nhân hắn càng phá vỡ ghi chép cao nhất của Hoa Hạ trong ba mươi năm qua!"

"Không phải ngươi vẫn hỏi ta, hắn so với ngươi thì ai mạnh hơn sao? Ta cũng không thấy quá trình thí luyện người mới của các ngươi, sao biết hắn mạnh ở đâu. Nhưng lần này ngươi có thể tự tìm ra đáp án."

Hạ Đào nói lời này lập tức khơi gợi cảm xúc trong lòng những người mới này.

Người mới ba tháng trước lại đã đến tham gia thi đấu chiến đội!

Người mới truyền kỳ kia lại đến dự thi!

"Hạ đại ca, nhanh dẫn bọn ta đi tìm vị trí tốt." Hồng Sương thay đổi dáng vẻ khinh thường trước đó, trở nên chủ động hơn.

Cùng lúc đó, một đội ngũ hơn ba mươi người mặc quân phục chuyên nghiệp đang xuyên qua đám đông chen chúc đi thẳng đến lôi đài số bảy.

Bọn họ đến lôi đài số bảy, lại đi thẳng đến hàng đầu của ghế quan chiến, theo thứ tự ngồi xuống.

Trong đó có hai người quen cũ của Giang Khải, một người là Lộ Tuấn, một người là Tô Lam Lam.

Trong tay một vài người khác đều cầm một loại máy móc nào đó giống với máy tính bảng, sau khi bọn họ ngồi xuống đã bắt đầu làm một số điều chỉnh.

Một lát sau, một lão giả tóc hoa râm nói với Lộ Tuấn, "Tiểu Lộ, đã hoàn thành điều chỉnh, trong quá trình trận đấu chúng ta có thể tiến hành đánh giá biểu hiện của Tô Noãn Noãn và Viên Trụ."

Lộ Tuấn gật đầu, lúc này Tô Lam Lam đột nhiên mở miệng, "Lý giáo sư, các ngươi có thể đánh giá thêm một đối tượng nữa không?"

"Hả? Không phải chỉ cần đánh giá biểu hiện của Viên Trụ và Noãn Noãn sao?" Lý giáo sư nghi ngờ nói.

“Là tướng quân muốn xem.” Tô Lam Lam giải thích, “Hắn nói, nếu thuận tiện thì hy vọng các ngươi có thể đánh giá thêm biểu hiện của một người nữa.”

Lý giáo sư hơi do dự một lát, nói, “Nếu tướng quân muốn đánh giá tất nhiên không có vấn đề, nhưng chúng ta cần đánh giá ai?”

“Tiểu đội trưởng Hỏa Thần, Giang Khải.”

“Được, vậy chúng ta lại thêm một đối tượng đánh giá.”

7 giờ 45 phút, trên lôi đài số bảy, ba tên nhân viên quân đội đã đi lên sân.

Một người trong số đó cầm mic nói với khán đài phía dưới, “Còn 15 phút nữa sẽ bắt đầu phần thi đấu tranh tài của tổ F, xin mọi người đừng tùy ý đi lại nữa. Dự thi khu Giáp Huyền Vũ – tiểu đội Thuấn Sát, khu Bính Chủ Thần – tiểu đội Hỏa Thần, nếu đã đến có thể lên sân trước.”

Quân đội đã sớm biết về Chủ Thần công hội, nhưng đối với người khác thì đây là lần đầu tiên nghe về công hội này.

“Hình như là một công hội mới, vừa lên đã gặp được Huyền Vũ cũng đủ xui xẻo.”

“Gặp được Huyền Vũ cũng thôi đi, quan trọng vẫn là gặp phải Thuấn Sát, đây chính là một lá vương bài trong chiến đội nhị giai Huyền Vũ!”

“Hoàng Đạt Thuấn Sát, Hoàng Đạt còn ở đó không? Sao tên kia còn chưa thăng đến tam giai… Tên này còn muốn thống trị nhị giai bao lâu mới chịu đi?!”

“Tiểu đội Hỏa Thần… Cái tên này hơi quen thuộc, trong chốc lát cũng không nhớ ra…”

Đúng vào lúc này, tiểu đội Thuấn Sát lên sân.

Theo đội ngũ cường đại này xuất hiện, toàn bộ khu F lập tức sôi trào.

Rất nhiều người của Huyền Vũ công hội đều lớn tiếng hoan hô.

“Thuấn Sát ra sân, không ai cản nổi! Thuấn Sát ra sân, không ai cản nổi!”

“Thuấn Sát, cho các ngươi ba phút giải quyết trận chiến!”

“Lần này Thuấn Sát chắc chắn sáng tạo ra lịch sử Tam quan vương! Huyền Vũ vô địch!”

Hoàng Đạt ngẩng đầu bước lên lôi đài rộng lớn như vậy, đứng trên lôi đài nhìn người xem phía dưới.

Chương 194 - Lên sân (2)

Đối mặt với loại reo hò này, hắn ta đã sớm thành thói quen, hơn nữa tâm tư của hắn ta không đặt ở việc tranh đoạt giải quán quân gì đó, hắn ta đang tìm đối thủ của hắn ta.

“Giang Khải còn chưa đến?” Hoàng Đạt hơi híp mắt lại, “Không phải đã biết cần đánh một trận với ta nên không dám đến chứ.”

Một tên tráng hán đứng sau lưng hắn ta cười lạnh nói, “Hoàng thiếu gia, điều này cũng bình thường, dù sao có ai không biết uy danh của ngài, Giang Khải kia dám động đến Vĩ thiếu, hắn dám động đến ngài sao?”

Hoàng Đạt hừ lạnh một tiếng, “Giang Khải, không phải ngươi không phục sao, ngươi tuyệt đối đừng làm thứ hèn nhát!”

Chờ tròn mười phút, chỉ còn năm phút nữa là tranh tài bắt đầu, Hoàng Đạt cũng hơi nóng nảy.

“Không phải thật sự không dám đến chứ…”

Vừa nghĩ đến Giang Khải lại bỏ quyền, Hoàng Đạt giận dữ gầm thét với dưới đài, “Giang Khải, tên phế vật nhà ngươi!”

Đúng vào lúc này, dưới đài đột nhiên có người trả lời hắn ta.

“Đại Hoàng, đứng trên lôi đài kêu gào gì thế? Phế vật hay không phế vật, đánh một trận mới biết được.”

Là giọng nói quen thuộc kia!

Hoàng Đạt lập tức nhìn xuống dưới đài!

Năm bóng dáng đi vào từ cửa vào đấu trường, đi lên lôi đài.

Thiếu niên đi phía trước mặc áo đen, mái tóc ngắn gọn gàng có vẻ đặc biệt già dặn, dáng người hắn cân xứng, đi lại mạnh mẽ, ánh mắt kiên định.

Sau lưng hắn là một nam tử to khỏe cao hai mét, khuôn mặt hung hãn, bì giáp màu đen trên người bao bọc cơ bắp khỏe mạnh của hắn ta, quần dài màu trắng làm nổi bật cơ bắp ở bắp đùi.

Bên cạnh tráng hán là một nữ tử dàng người tinh tế, đường cong lồi lõm, khuôn mặt tinh xảo trẻ trung, nàng theo theo quen hất nhẹ sợi tóc ở thái dương, trong lúc lơ đãng để lộ ra cần cổ trắng như tuyết, đôi mắt dưới cặp lông mi dày dài trong veo như nước lại có vẻ bướng bỉnh.

Bên cạnh nữ tử là một nam tử cao gầy để râu cá trê, chiều cao khoảng 1m82, trên người mặc trường bào màu xám, đôi mắt nhỏ hơi có vẻ xảo trá.

Người đi ngoài cùng bên trái là một nam tử dáng người rắn chắc, cao khoảng 1m7, mái tóc dài của hắn ta cũng không có cảm giác phóng khoáng mà hơi rối tung, bên hông buộc một cái hồ lô rượu, lúc bước đi lại hơi cúi đầu không thích tiếp xúc với ánh mắt của những người khác, cho người ta cảm giác như không tự tin.

Trước ngực năm người này không có huy chương đặc thù, chỉ dùng bút xiêu xiêu vẹo vẹo viết một hàng chữ.

Chủ Thần – tiểu đội Hỏa Thần!

…

Giang Khải dẫn đội lên lôi đài.

Trên đường đi Hoàng Đạt nhìn chằm chằm vào Giang Khải, đôi mắt như muốn phan ra lửa.

Cho đến khi Giang Khải đi lên lôi đài, hắn ta mới dữ tợn vừa cười vừa nói, “Giang Khải, cuối cùng ta đã chờ được ngươi, ta còn lo lắng ngươi không dám đến.”

Hồng Sương nhìn chằm chằm Giang Khải, nàng kéo ống tay áo Hạ Đào, “Hạ đại ca, hắn chính là Giang Khải?”

Hoàng Đạt cũng đang nhìn chằm chằm tình huống trên đài, nhẹ gật đầu, “Không sai, tiểu tử kia lại cao lớn hơn chút, không sai, chính là hắn!”

Ở bên Lộ Tuấn và Tô Lam Lam, lúc này lại rất ngạc nhiên.

“Không phải chứ, Trụ Tử và Noãn Noãn cũng đã mặc trang bị nhị giai, bọn họ… Đã đạt đến nhị giai sao?”

“Lúc này mới hơn một tháng!” Tô Lam Lam hoảng sợ nói, “Vì sao mặc kệ là ai, sau khi đi theo hắn đều sẽ có kết quả hoàn toàn khác biệt?”

Cùng lúc đó, Lý giáo sư đã dặn dò bên dưới thêm một đối tượng đánh giá, đó chính là thiếu niên tóc ngắn kia.

Lúc này, Giang Khải thấy dưới đài có rất nhiều người đều đang nhìn chằm chằm trước ngực mình, khẽ nhíu mày, nói khẽ với sau lưng, “Đã nói phải làm huy chương ký hiệu công hội…”

Viên Trụ nhíu mày nói, “Ngươi là hội trưởng ngươi không làm, chúng ta cũng không được phân chia chức năng trong công hội, đâu có ai quản việc này.”

Nguyễn Ngữ nói, “Huy chương của người ta có thể in dấu ở bên ngoài ngoại giáp, chỉ thiết kế đã cần mấy ngàn tinh tệ, nếu không chờ sau khi quay về ta sẽ đi làm.”

“Mấy ngàn tinh tệ làm một cái huy chương?” Giang Khải lập tức nhíu mày, suy nghĩ, “Được rồi, cứ dùng bút viết đi, dù sao cũng có thể nhìn được.”

Mấy người châu đầu ghé tai nói xong, sơ bộ quyết định kiểu dáng huy chương của Chủ Thần công hội.

Hoàng Đạt híp mắt lại, Giang Khải lại không nhìn mình!

“Giang Khải, ta đang nói chuyện với ngươi!”

Giang Khải khẽ nhíu mày, nhìn về phía Hoàng Đạt hừ lạnh một tiếng, “Ngươi nói chuyện với ta, ta nhất định phải để ý đến ngươi sao? Ngươi cũng quá đề cao bản thân rồi.”

Hoàng Đạt cười lạnh nói, “Giang Khải, nói thật ta rất thích tính cách không sợ trời không sợ đất này của ngươi, chờ đến khi ngươi quỳ xuống cầu xin ta, càng khiến người ta có cảm giác thành

công!”

“Lại ngươi như ngươi căn bản không hiểu rõ ngươi chỉ có hai loại kết quả! Hoặc là thành thận tiếp nhận vận mệnh phù hợp với thân phận cho ta, ngoan ngoãn làm chó cho lão tử, hoặc là ngươi chỉ có một con đường chết!”

Chương 195 - Đều là kẻ điên

“Không chỉ có ngươi, còn có người trong nhà ngươi đều có một loại kết quả! Bẩm sinh các ngươi đã không cùng một giai cấp với ta!”

Giang Khải nghiền ngẫm nhìn Hoàng Đạt, khinh thường hừ lạnh một tiếng, “Lải nhải cả ngày không biết nói cái gì.”

Lần trước Hoàng Vĩ đứng trước mặt mọi người phát ngôn bừa bãi, nói cả một tràng, kết quả sau đó bị Giang Khải miểu sát, cũng giống như hắn ta bây giờ…

Là một trong những người chứng kiến, Hoàng Đạt vừa nghe được câu này đã bùng lên lửa giận.

Ánh mắt của hắn ta như muốn ăn thịt người, lỗ mũi hắn ta phồng to, đề thấp giọng nói, nặng nề nói, “Được lắm Giang Khải, ngươi vẫn cuồng như thế đúng không, vậy ta đánh đến khi ngươi phục mới thôi!”

Đúng vào lúc này, trên lôi đài vang lên một tiếng chuông trong trẻo.

Sau đó ba tên nhân viên quân đội đi đến giữa lôi đài, một người trong đó ra hiệu Giang Khải và Hoàng Đạt đi đến bên cạnh hắn ta.

“Lặp lại quy tắc thi đấu chiến đội một lần nữa.” Quân quan nói, “Sau khi tranh tài bắt đầu, xung quanh lôi đài sẽ dựng lưới thép không có cách nào rời đi, trong quá trình chiến đấu không có cách nào nhận thua, đầu hàng, lấy việc đánh giết toàn bộ thành viên trong chiến đội của đối phương làm tiêu chuẩn chiến thắng duy nhất.”

“Đánh giết sẽ thu hoạch được điểm PK nhưng các ngươi đừng lo lắng, chúng ta sẽ cung cấp số lượng Sám hối chi lệ tương ứng giúp các ngươi xóa điểm PK tương ứng.”

Giang Khải lập tức trợn to mắt, “Các ngươi có Sám hối chi lệ? Lấy

được từ đâu?”

Quân quan trợn mắt liếc nhìn Giang Khải, “Ngươi đến để tranh tài, không phải đến nghe ngóng tin tức!”

Lúc này Giang Khải mới nhận ra vấn đề của mình hơi hoang đường, vội vàng im miệng.

Sau khi Giang Khải ngoan ngoãn hơn, quân quan tiếp tục nói, “Đã kết thúc tuyên bố quy tắc, đội trưởng hai bên đã hiểu rõ chưa.”

Giang Khải và Hoàng Đạt đồng thời gật đầu, “Đã rõ.”

“Được, mời đội trưởng quay về đội ngũ.”

Quân quan bên cạnh nhìn đồng hồ quan sát thời gian, “Thi đấu khiêu chiến công hội lần thứ 36, trận đấu thứ nhất của thi đấu chiến đội tổ F tiến vào đếm ngược, 10, 9… 2, 1, bắt đầu!”

Khoảnh khắc quân qua tuyên bố thi đấu bắt đầu, bản thân hắn ta lập tức quay người, nhảy xuống lôi đài.

Cùng lúc đó, xung quanh lôi đài to lớn chiều dài đạt đến trăm mét dâng lên một lớp lưới thép.

Tình cảnh này cứ như quan sát chó cùng rứt giậu.

Lúc này, trên đài chỉ còn lại tiểu đội Thuấn Sát của Hoàng Đạt và tiểu đội Hỏa Thần của Giang Khải, hai đội chia ra đứng hai bên lôi đài.

Ngay khi tranh tài bắt đầu, Hoàng Đạt khẽ quát một tiếng, “Đừng khinh địch, dựa theo bố trí trước đó lập tức hành động!”

“Ngoại trừ Giang Khải, lập tức đánh giết những người khác!”

Hoàng Đạt ra lệnh một tiếng, năm người bên Thuấn Sát lập tức hành động.

Trong đó ba tên nam tử đột nhiên di chuyển, cùng lúc lao về phía tiểu đội Hỏa Thần, trong tay đã có thêm vũ khí.

Bọn họ lấy tốc độ cực nhanh khởi xướng tiến công với tiểu đội Hỏa Thần, thế tới hung mãnh.

Đồng thời, Hoàng Đạt và một nữ tử khác thì lao đến từ một bên khác.

Trong lúc bọn họ di chuyển đã thể hiện ra lực bạo phát, từ trình độ thân pháp mạnh mẽ không khó nhận ra thực lực của bọn họ đều rất mạnh.

Là đội ngũ mà Huyền Vũ chuyên dùng để tranh đoạt thứ tự trong thi đấu chiến đội nhị giai, thực lực mỗi một thủ hạ của Hoàng Đạt đều không thể khinh thường!

Tiểu đội Thuấn Sát chia binh hai đường như hổ đói vồ mồi, nhào về phía năm người Hỏa Thần.

Điều đáng nhắc đến là, Huyền Vũ công hội nhân tài đông đúc, ở trong thi đấu chiến đội cấp thấp, Thầy lang không có cách nào tiến hành trị liệu trong lúc chiến đấu, nên có vẻ tiểu đội Thuấn Sát đã bỏ Thầy lang, tất cả năm người đều là chức nghiệp chiến đấu!

Bên tiểu đội Hỏa Thần lập tức chia thành hai hàng.

Ba người Hồ Ngôn, Nguyễn Ngữ, Tô Noãn Noãn đứng ở hàng sau, Viên Trụ và Giang Khải đứng ở hàng trước.

“Khải, bọn, bọn họ đến!” Viên Trụ nhìn năm người đối diện trong lòng hơi chột dạ, theo bản năng lùi lại nửa bước.

Trên ghế quan chiến, Lý Bưu đội trưởng trước của Viên Trụ, đồng đội Trần Nguyệt Linh, Hoa Tử Nhan cũng ở đây, lúc bọn họ thấy biểu hiện của Viên Trụ đều lau mồ hôi thay cho hắn ta.

“Trụ Tử, đừng sợ!” Trần Nguyệt Linh nóng nảy nói, “Thực lực của ngươi không thua bất kỳ ai!”

Lý Bưu mím chặt môi, cấp bậc của Viên Trụ đã khiến hắn ta giật mình, nhưng đánh giá tiềm lực của quân đội cũng không phải tiến hành đánh giá trên mặt cấp bậc, dù sao cấp bậc có thể tăng được.

Vấn đề lớn nhất của Trụ Tử là hắn ta nhu nhược!

Hoa Tử Nhan cũng cau mày, “Trụ Tử, nếu lần này ngươi không lấy được cấp A, đội trưởng cũng không có cách nào giữ người nữa, ngươi đừng chịu thua kém!”

Đúng vào lúc này, Viên Trụ đột nhiên lấy ra thẻ rượu, uống một ngụm lớn…

Thấy cảnh này, đám người Lý Bưu sợ ngây người.

Người xem dưới đài nhao nhao hét lên ngạc nhiên.

“Làm gì, hắn, hắn uống rượu? Vào lúc này hắn còn uống rượu?”

“Hắn là Tửu quỷ? Đùa ta sao?”

Chương 196 - Thanh Cửu kiếp truy mệnh thứ chín

Nửa chai rượu vào trong bụng, sản phẩm Ủ rượu nhị giai của Nguyễn Ngữ, tính chất của rượu nồng đậm, Viên Trụ lập tức say…

“Mụ nội nói, kêu la cái gì! Lão tử Viên Trụ chính là Chiến Thần đệ nhất thiên hạ!” Viên Trụ quát to một tiếng, lập tức khí thế tăng mạnh gấp trăm lần.

Chỉ là hắn ta vừa sải bước đi được hơn một mét, ngăn ở trước người Giang Khải, đột nhiên cười to với năm người Thuấn Sát, “Các ngươi cũng là Võ đồ? Ha ha ha ha, ở trong mắt Chiến Thần đệ nhất thiên hạ Viên mỗ, các ngươi đều là rác rưởi!”

Nói xong, Viên Trụ lại lao thẳng về phía ba người đối diện!

“Tới đi! Viên mỗ ở đây, ai dám tranh phong!”

Giang Khải cũng đen cả mặt, xem ra Trụ Tử đã tiến vào trạng thái…

Ở bên này, Viên mỗ không thèm phòng thủ lao thẳng vào ba người kia thì thôi đi, dù sao hắn ta chắc chắn phải đối chiến với người ta.

Nhưng không lâu lắm một người khác sau lưng Giang Khải cũng cười lớn, chạy qua bên cạnh Giang Khải.

Chỉ có điều, mục tiêu của hắn ta là… Mỹ nữ bên cạnh Hoàng Đạt.

“Nguyễn…” Giang Khải vốn định giữ hắn ta lại, ai biết tốc độ của tên kia quá nhanh, Giang Khải lại không giữ chặt.

“Nguyễn Ngữ ta cả đời không lém ai!”

“Không phải bảo ngươi bảo vệ Noãn Noãn và lão Hồ sao…” Nhìn bóng lưng Nguyễn Ngữ, Giang Khải run giọng nói.

Nhưng chỉ có sau khi Nguyễn Ngữ uống rượu mới có năng lực bảo vệ, có lẽ hắn ta quá căng thẳng nên vừa uống rượu.

Thế nhưng vừa uống rượu, hắn ta không ra tay với lão Hồ và Noãn Noãn đã coi như không tệ, hắn ta đâu còn nhớ rõ nhiệm vụ bảo vệ gì nữa, lao thẳng về phía mỹ nữ kia.

Con hàng này vừa ra trận, tình cảnh lập tức hơi khó xử.

“Tú sắc khả xan(1), tú sắc khả xan! Tiểu bảo bối của ta, ca ca tới yêu ngươi!” Nguyễn Ngữ hô ta, trực tiếp nhào về phía nữ Võ đồ kia!

(1) Tú sắc khả xan (秀色可餐): nghĩa đen: đẹp đến mức nhìn thôi đã thấy no; nghĩa bóng: chỉ những người phụ nữ xinh đẹp tuyệt trần, quốc sắc thiên hương hoặc phong cảnh tươi đẹp trù phú.

(1) Tú sắc khả xan

Lúc này toàn bộ lôi đài số bảy đã im lặng như ve mùa đông.

Một lúc lâu sau, Lộ Tuấn mới lẩm bẩm một câu, “Cái, cái tiểu đội Hỏa Thần này đều là kẻ điên sao?”

…

Trước mặt mấy ngàn người, Nguyễn Ngữ thể hiện ra bản tính của mình… Vẻ mặt dâm tà xông về phía nữ Võ đồ kia.

Lúc này đối phương vô cùng chấn động.

Nàng tham gia vô số thi đấu có to có nhỏ, đây là lần đầu tiên xuất hiện việc phát rồ như thế.

Chẳng lẽ tên kia muốn xâm phạm mình trước mặt mấy ngàn người?

Chờ chút, quy định tranh tài là đánh giết toàn bộ thành viên của đối phương là tiêu chuẩn chiến thắng duy nhất, vậy nếu ở đây xuất hiện một vài thao tác “Không giống quy tắc”, vậy có ai ngăn cản giữa chừng không?

Hình như không có quy định liên quan…

Vấn đề là con hàng này cả khuôn mặt đỏ bừng, lúc nói chuyện còn ngọng, vừa nhìn đã biết là uống quá nhiều.

Loại tình huống này có thể xảy ra bất cứ chuyện gì.

Hồng Sương quan sát một lúc, cuối cùng đưa ra một kết luận.

“Hạ đại ca, bọn họ, tiểu đội Hỏa Thần của bọn họ… Thật, thật biến thái!”

Hạ Đào không cãi lại được, đã nói dẫn người mới đến học tập, kết quả thấy tình cảnh lần này.

Trên thực tế, thật ra người biến thái thật sự trong tiểu đội Hỏa Thần cũng chỉ có một mình Nguyễn Ngữ, nhưng hắn ta thật sự quá biến thái lại khiến hành động một người bị những người khác áp đặt lên người cả đội…

Khuôn mặt Giang Khải đen sì, hắn biết con hàng Nguyễn Ngữ này chắc chắn sẽ biểu hiện như vậy, nhưng lúc thật sự xảy ra chuyện này đội trưởng là hắn vẫn ngơ ngác.

“Để tên này lên đến nhị giai cũng là một sai lầm!” Giang Khải hối hận nói.

Mặc kệ nói thế nào, Trụ Tử và Nguyễn Ngữ đã xông ra, Giang Khải chỉ có thể tập trung ý chí trở nên nghiêm túc hơn.

Trong tay hắn đã có thêm chín thanh phi tiêu, đồng thời khẽ quát một tiếng, “Quỷ nhãn chuyên chú!”

Lúc này, mỗi một hành động của tất cả mọi người trước mắt đều bị Giang Khải thu vào trong tầm mắt.

Bên tay trái, Viên Trụ như là một quả bom nặng ký đánh về phía ba tên Võ đồ kia.

“Hám địa tiễn đạp!”

Oanh một tiếng, thân thể khôi ngô to lớn của Viên Trụ lại đột

nhiên nện vào mặt đất, đồng thời kích phát trạng thái tiềm năng tạo ra hiệu quả đánh lui với ba tên Võ đồ xung quanh.

Giang Khải chú ý đến, nếu phân chia cấp bậc tiềm năng đặc biệt của Viên Trụ, cấp một là đánh lui, cấp hai là phá giáp, vậy trong trạng thái cấp hai Trụ Tử có thể phát hiện một hiệu quả đặc biệt.

Trụ Tử thành công đánh lui đối thủ, Giang Khải không chút do dự lập tức ra tay.

Sáu thanh phi tiêu đồng thời bắn về phía một người trong số đó.

Nhưng tên Võ đồ vốn cầm kiếm kia đột nhiên lấy ra thẻ bài, hóa thành một mặt trọng thuẫn trực tiếp che trước mặt.

Đinh đinh đinh… Tiếng kim loại va chạm liên tiếp dày đặc vang lên, phi tiêu của Giang Khải lại không thể phá vỡ thuẫn bài của đối phương, dù một thanh phi tiêu trong đó xuất hiện bạo kích cũng chỉ tạo thành lực bạo phát cực lớn đánh bay cả người đối thủ, lại vẫn không thể phá thuẫn!

Chương 197 - Thanh Cửu kiếp truy mệnh thứ chín (2)

Ở một bên khác, Nguyễn Ngữ cầm Hàn sương đại thuẫn trong tay, lao về phía tên nữ Võ đồ kia.

Nữ Võ đồ vô cùng tức giận, giận quát một tiếng, "Biến thái chết tiệt, muốn chết! Cũng không xem thử cô nãi nãi ngươi là ai!"

Nói xong, trong tay nàng đã có thêm hai thanh dao găm màu bạc hung hăng ném về phía chân Nguyễn Ngữ, đồng thời bóng dáng di chuyển, nhanh chóng né tránh Nguyễn Ngữ.

Hàn sương đại thuẫn đã bị tổn hại nên không có cách nào bảo vệ cả người Nguyễn Ngữ, chân hắn ta cũng là nhược điểm của hắn ta.

Trong lúc ngàn cân treo sợi tóc, hai thanh phi tiêu màu đen lập tức bắn đến từ đằng xa, chuẩn xác không sai đánh rơi dao găm của nữ Võ đồ.

Nữ Võ đồ thuận thế nhìn lại, phát hiện người ra tay chính là Giang Khải!

"Về!" Giang Khải khẽ quát một tiếng, giơ ngón tay giữa với nữ Võ đồ… Muốn triệu hồi phi tiêu.

"Ngay cả Giang Khải cũng biến thái như vậy…" Hồng Sương hoảng sợ nói, nàng lại thua trước một người thô tục như vậy, thật sự khiến người ta không phục.

Nhưng đúng lúc này, tên nữ Võ đồ kia hô to một tiếng, "Đội trưởng, hắn dùng tám thanh phi tiêu!"

Trên mặt Hoàng Đạt xuất hiện nụ cười, quyết đoán lấy ra thẻ bài, "Bảo cụ, Siêu từ bảo ngọc!"

Trong nháy mắt, hai con dao găm do nữ Võ đồ ném ra trước đó bay thẳng vào trong tay Hoàng Đạt!

Ngay cả vũ khí trong tay mỗi người đều nhận một luồng lực hút cường đại, nếu không phải bọn họ đang nắm thật chặt e rằng cũng sẽ bị hút đi!

Lúc này tám thanh Cửu kiếp truy mệnh cũng rơi vãi các nơi, đồng thời bị hai luồng lực lượng lôi kéo lại không trở về trong tay Giang Khải, cũng không bị hút đi hoàn toàn, chỉ là chậm rãi di chuyển về phía Hoàng Đạt.

Nhưng kết quả này đã đủ với Hoàng Đạt.

Hoàng Đạt đứng ở chỗ cách Giang Khải ba bốn mét, nhìn trên mặt Giang Khải xuất hiện vẻ sợ hãi lại nở nụ cười tự tin.

“Giang Khải, ngươi cảm thấy Huyền Vũ chúng ta đều là người ngớ ngẩn sao? Biết rõ ngươi có chút thủ đoạn, còn đánh trận chiến không chuẩn bị trước?”

“Thủ đoạn của ngươi cũng chỉ có Cửu kiếp truy mệnh, Huyền Vũ công hội chúng ta cố ý cắt xuống một bộ phận hạch tâm từ Siêu từ thạch cao cấp làm thành bảo cụ này, hiện tại ngươi chỉ có một thanh phi tiêu, ngươi nói ngươi còn có phần thắng gì nữa?”

Thấy Giang Khải nghẹn họng không trả lời được, khóe miệng Hoàng Đạt nhếch lên, hai mắt xuất hiện ý cười nhìn chằm chằm Giang Khải, cố ý thả chậm tốc độ nói ra từng chữ, “Tiểu đội Thuấn Sát, toàn bộ thành viên nghe lệnh!”

“Đánh giết toàn bộ thành viên tiểu đội Hỏa Thần, a, đúng, giết chậm một chút!”

Đúng vào lúc này, Giang Khải vẫn im lặng không nói gì đột nhiên ra tay.

Một thanh “Cửu kiếp truy mệnh” sau cùng bắn về phía Hoàng Đạt!

“Đã biết ngươi còn chưa hết hy vọng!” Hoàng Đạt cười lạnh một tiếng, ung dung lấy ra một mặt hậu thuẫn màu vàng, “Vậy lần này để ngươi hoàn toàn tuyệt vọng!”

Nhìn từ tính chất của mặt thuẫn bài này, phẩm chất của nó còn cao hơn Hàn sương đại thuẫn, chỉ độ dày của thuẫn bài đã đạt đến

15cm!

“Giang Khải sắp thua.” Lộ Tuấn hơi híp mắt lại, vẻ mặt nghiêm túc, “Mặt thuẫn bài này là Kim ô đại thuẫn, sử dụng tài liệu Ô kim thuẫn có thể mang ra hiện thực, lực phòng ngự đạt đến 72 điểm kinh khủng!”

Tô Lam Lam lo lắng nhìn về phía Tô Noãn Noãn, mờ mịt nói, “Huyền Vũ lại xử lý giáng cấp vũ khí siêu phàm vì đối phó Dương Khiêm, bọn họ thật sự làm đến cực hạn!”

Lộ Tuấn thở dài một hơi, “Viên Siêu từ bảo ngọc kia cũng là đồ vật siêu phàm, ngay cả thuẫn bài mà tên Võ đồ vừa rồi sử dụng cũng là trang bị giáng cấp cực phẩm, bọn họ vì đối phó Giang Khải thật sự đã nhọc lòng, đây đại khái là nội tình của Huyền Vũ không phải một mình Giang Khải có thể rung chuyển!”

“Ai, Viên Trụ tìm được cách vượt qua tính cách nhu nhược của mình, nhưng có lẽ hắn không có cơ hội tiếp tục biểu hiện nữa, đánh giá cấp bậc của hắn…”

Vành mắt Tô Lam Lam đã hơi ửng hồng, bây giờ nàng không nghĩ đến đánh giá cấp bậc của Viên Trụ, vừa nghĩ đến chút nữa muội muội sẽ bị đánh giết, trong lòng vô cùng đau đớn.

Hồng Sương lắc đầu, “Giang Khải cũng không quá mạnh.”

Trong đám người, một đôi mắt đang nhìn chằm chằm vào Giang Khải, tuy có lẽ đến bây giờ Giang Khải cũng không nhận ra nàng nhưng nàng không tự chủ được lau mồ hôi cho Giang Khải.

Từ San San nâng hai tay trước ngực, lo lắng nhìn chiến trường.

“Giang Khải, lần này ngươi còn sáng tạo ra kỳ tích không?”

Một thanh Cửu kiếp truy mệnh cuối cùng như là Giang Khải vùng vẫy giãy chết, không có ai sẽ tin tưởng một thanh vũ khí này có thể đánh xuyên qua đại thuẫn màu vàng này!

“Giang Khải, ta muốn ngươi chết! Tất cả hành vi của ngươi với Hoàng Vĩ, ta muốn ngươi hoàn trả gấp trăm lần!” Hoàng Đạt đã thấy thắng lợi ngay trước mắt, rống giận!

“Ta muốn ngươi nhận rõ số mệnh ti tiện của ngươi! Ta muốn ngươi quỳ xuống đất cầu xin tha thứ!”

Nhưng lần này Giang Khải không tiếp tục im lặng, hắn cũng nổi giận gầm lên một tiếng.

“Giang Khải ta không nhận mệnh!”

Chương 198 - Cầu xin tha thứ

“Hoàng Đạt, nhớ kỹ cho lão tử, đây chính là kết cục khi ngươi dám động vào muội muội ta!”

Nói xong, Giang Khải nổi giận gầm lên một tiếng, “Chư thần chi nộ!”

Đột nhiên, một thanh “Cửu kiếp truy mệnh” sau cùng lại rút đi dáng vẻ phi tiêu bên ngoài.

Nó biến thành một tấm thẻ thật mỏng, toàn thân tản ra sương mù màu đen.

Một thanh vũ khí có được khí tràng bản thân?!

Lộ Tuấn không thể tin nổi chậm rãi đứng dậy, hoảng sợ trợn to mắt.

Ngoại trừ Giang Khải thì không có ai biết đây căn bản không phải là Cửu kiếp truy mệnh gì đó!

Đó là thần khí chuyên biệt của Dân cờ bạc, Chủ thần bài… Diêm Vương lệnh!

Đôi mắt Giang Khải đột nhiên trở nên vô cùng lạnh lẽo, “Hoàng Đạt, tiếp theo người phải quỳ trên mặt đất cầu xin ta có lẽ là ngươi.”

“Chỉ có điều, yêu cầu của ngươi không phải để ta buông tha ngươi, mà là… Để ta giết ngươi!”

Diêm Vương lệnh không khảm nạm Cường từ thạch, hoàn toàn không bị Siêu từ bảo thạch ảnh hưởng, lúc này lấy tấm thể làm trung tâm lại nhanh chóng xoay tròn.

Một lát sau, Diêm Vương lệnh chui thẳng vào bên trong thuẫn bài màu vàng có độ dày đạt đến 15cm.

Cũng lúc đó, vì Diêm Vương lệnh có thể kế thừa hiệu ứng đặc biệt

của thanh Cửu kiếp truy mệnh thứ chín, cộng thêm bản thân có được 15% tỉ lệ bạo kích, lần công kích này không phụ sự kỳ vọng xuất hiện bạo kích.

Hoàng Đạt lập tức cảm giác được một luồng lực lượng vô cùng to lớn va chạm vào thuẫn bài, mặt thuẫn bài màu vàng này trực tiếp đâm vào trước ngực hắn ta, sau khi đụng bay ra ngoài mấy chục mét lại hung hăng đâm vào lưới thép ở rìa lôi bài.

Thấy tình canh kinh người này, rất nhiều người xem dưới đài nhao nhao đứng lên, bọn họ không thể tin được thứ mà mình tận mắt thấy.

“Nói đùa cái gì! Một tấm thẻ chui vào mặt thuẫn bài này hả?”

“Rốt cuộc công kích của Giang Khải kia là xảy ra chuyện gì, lực lượng khủng bố như vậy?”

Giang Khải di chuyển nhanh chóng, chạy đến trước mặt Hoàng Đạt, ánh mắt hắn lạnh băng, khóe miệng hơi nhếch lên, ánh mắt lộ ra vẻ tàn nhẫn, “Hoàng Đạt, trò vui bắt đầu rồi!”

“Canh giờ chưa đến!”

Trong nháy mắt, Diêm Vương lệnh trong thuẫn bài phá thuẫn mà ra, bản thể nhanh chóng xoay trong mặt phẳng, điên cuồng công kích Hoàng Đạt.

Vì tốc độ của Diêm Vương lệnh quá nhanh, mọi người chỉ thấy một đoàn hắc ảnh tung bay vòng qua vòng lại xung quanh Hoàng Đạt, chỉ để lại tàn ảnh liên tiếp trên không trung!

Trong mấy giây ngắn ngủi, không biết Diêm Vương lệnh đã tiến hành bao nhiêu lần công kích với Hoàng Đạt, mỗi một lần công kích đều tùy ý vạch phá hộ giáp của hắn ta, để lại một vết máu thật dài trên người hắn ta.

Mỗi một vết máu, lúc đầu chỉ là một đường nhỏ nhưng sau đó lập tức nổ tung lộ ra huyết nhục sau khi bị cắt, rất nhiều máu phun ra từ vết thương.

Canh giờ chưa đến còn có một hiệu quả, mục tiêu tiếp nhận 50%

tổn thương ngoài định mức!

Lúc này, Hoàng Đạt gặp sự công kích khủng bố trước nay chưa từng có, thân thể như bị ngàn đao bầm thây, thậm chí đau đớn dữ dội đã vượt qua cực hạn chịu đựng của hắn ta.

“A!” Hoàng Đạt tan nát cõi lòng kêu rên truyền khắp toàn bộ lôi đài, ngay cả thành viên khác của tiểu đội Thuấn Sát cũng bị tình cảnh máu tanh trước mắt làm cho chấn động ngây người nguyên tại chỗ.

“Đây, đây là… Lăng trì!” Cả người nữ Võ đồ run rẩy, sắc mặt trắng bệch, trong mắt đầy vẻ hoảng sợ.

Nhưng điều khiến người ta khó hiểu là, sau khi bị trọng thương như thế Hoàng Đạt lại chưa chết!

Giang Khải tức giận nói, “Hoàng Đạt, giết người đã là chuyện thường ngày với ngươi đi, ngươi đã không quan tâm sự sống chết của ngươi khác, vậy ta để ngươi cảm nhận sự sợ hãi khi tử vong là được!”

“Tử vong tra tấn!”

Tử vong tra tấn là hiệu ứng đặc biệt trên Vong linh ngoại giáp của Giang Khải, khiến kẻ địch ở trong trạng thái trọng thương lặp đi lặp lại cảm nhận quá trình tử vong, cho đến khi bản thân hao hết tinh thần lực.

Đồng tử Hoàng Đạt co rụt lại, tỏ ra hoảng sợ.

Hắn ta như thấy mình chết bởi loạn đao, chết trong miệng dã thú, vô số vũ khí đâm xuyên qua thân thể hắn ta, hoặc là rơi vào vực sâu thịt nát xương tan… Lần lượt tử vong khiến tinh thần của hắn ta dần sụp đổ.

Nếu chỉ đơn thuần là cảm nhận quá trình tử vong, có lẽ vài người có ý chí cường đại còn có thể thoát ra, nhưng vấn đề là hiện tại thân thể Hoàng Đạt cũng đang chịu đựng cơn đau khó có thể tưởng tượng!

Loại đau đớn trên thân thể lại thêm sự tàn phá trên tinh thần kết

hợp hoàn mỹ lại, khiến bản thân Hoàng Đạt cảm nhận được mấy lần quá trình tử vong!

Tô Lam Lam chậm rãi đứng lên, dùng giọng điệu vô cùng khiếp sợ nói, “Vì sao Hoàng Đạt còn chưa chết? Loại tổn thương ở trình độ này đã sớm đạt đến trình độ trí mạng!”

Mặc kệ Giang Khải dùng thủ đoạn gì nhưng Hoàng Đạt lại chỉ có thể phát ra từng tiếng tru lên đau khổ, lúc này sinh mệnh lực của hắn ta lại cường đại đến mức quỷ dị.

“Quá, quá tàn nhẫn… E rằng Hoàng Đạt này sẽ hoàn toàn bị phế đi!” Lộ Tuấn khẽ khàng nói.

Chương 199 - Cầu xin tha thứ (2)

Hoàng Đạt đã không còn cách nào tiếp nhận loại đau khổ này, hắn ta dùng hết sức lực sau cùng trên người gào thét, “Giang Khải, ta sẽ không động đến người nhà của ngươi nữa, ta sai rồi! Không, Hoàng gia ta không động đến người nhà ngươi nữa! Ta cầu xin ngươi, cầu xin ngươi, giết ta!”

“Giết ta!”

Hoàng Thông nhìn lôi đài sắc mặt tái nhợt.

Hắn ta tuyệt đối không ngờ trong tình huống trang bị thuẫn bài màu vàng, Siêu từ bảo thạch, đồng thời cả đội đều là Võ đồ nhị giai mắt cấp cùng đủ loại ưu thế, Hoàng Đạt lại không chịu nổi một kích của Hoàng Đạt!

Hắn ta nhìn rõ ràng toàn bộ quá trình Giang Khải tra tấn Hoàng Đạt, lúc này hắn ta vô cùng tức giận, hận không thể xé nát Giang Khải ngay tại chỗ!

Nhưng hắn ta cũng biết Hoàng Đạt đang chịu cơn đau khó có thể tưởng tượng, nếu không lấy sự thù hận của Hoàng Đạt với Giang Khải, sao hắn ta có thể nói ra lời như vậy.

Ở trước mặt mấy ngàn người, Hoàng Đạt không chỉ thừa nhận mình đã từng muốn đối phó người nhà Giang Khải, đồng thời cũng xác nhận lời nói trước đó của Giang Khải.

Hắn ta chắc chắn sẽ quỳ xuống đất cầu xin tha thứ, sẽ cầu xin Giang Khải giết hắn ta!

Lúc này, cho dù Hoàng Đạt đau khổ cầu xin tha thứ, Giang Khải vẫn không có ý ra tay?

Trên lôi đài, Giang Khải lại nhìn về phía bên này…

Cuối cùng Hoàng Thông đã hiểu Giang Khải không cần lời hứa hẹn của Hoàng Đạt, mà là lời hứa hẹn của Hoàng gia.

Thấy chất tử muốn sống không được muốn chết không xong, Hoàng Thông biết mình còn không hành động rất có thể Hoàng Đạt sẽ biến thành một tên phế nhân, hắn ta cắn răng một cái đứng lên, gầm thét với lôi đài, "Giang Khải, chỉ cần ngươi giết Hoàng Đạt, ta có thể đảm bảo người nhà ngươi an toàn!"

"Bây giờ ta đứng trước mặt tất cả mọi người hứa hẹn, ta không có khả năng lấy danh dự của Huyền Vũ công hội ra nói đùa."

Giang Khải hừ lạnh một tiếng, "Nhớ kỹ, đây là ngươi nói! Nếu các ngươi lại dám đụng đến người nhà ta, hôm nay Giang Khải ta nói một lời ở đây."

"Quan tâm ngươi là Hoàng gia cái gì, hay là Huyền Vũ công hội gì đó, còn chọc đến ta, ta nhổ tận gốc các ngươi!"

Nói xong, Giang Khải vung ray lên, Diêm Vương lệnh lập tức trở về trong tay hắn, đồng thời cũng ngừng hiệu quả Tử vong tra tấn.

Vẻ hoảng sợ trên mặt Hoàng Đạt lập tức biến mất không thấy gì nữa, cả người như một đám bùn nhão ngã trên mặt đất.

Đối với Hoàng Đạt, cuối cùng hắn ta đã được giải thoát.

Đôi mắt Hoàng Thông nhìn chằm chằm Giang Khải nhưng lúc này hắn ta đã không có tư cách nói lời gì nữa, lập tức nói với thủ hạ, "Lập tức logout xem xét tình huống của Hoàng Đạt!"

"Còn có, đi mời bác sĩ tâm lý tốt nhất!"

Sau khi Hoàng Đạt chết, Siêu từ bảo thạch cũng mất đi hiệu quả, Giang Khải thuận thế thu hồi Cửu kiếp truy mệnh còn lại.

Nhưng Giang Khải vừa muốn di chuyển đã cảm thấy một cảm giác choáng váng dữ dội, trong chốc lát trời đất quay cuồng.

Hắn vội vàng dừng bước, giữ vững thân hình.

Diêm Vương lệnh tiêu hao quá kinh khủng, hắn chỉ dùng Chủ thần

chi nộ một lần còn chưa đến một canh giờ, thể lực và tinh thần lực gần như hao hết, lại dùng Tử vong tra tấn khiến tinh thần lực hoàn toàn hao hết.

“Hiện tại đẳng cấp của ta quá thấp, xem ra sau này cố gắng ít dùng, nếu không căn bản không có cách nào chống đỡ một trận chiến.” Giang Khải thầm nghĩ trong lòng.

Tuy hắn đã đánh giết Hoàng Đạt, nhưng điều tồi tệ là trên sân còn có bốn Võ đồ.

Lúc này, hắn tuyệt đối không thể ngã xuống!

Giang Khải đứng tại chỗ, cầm Cửu kiếp truy mệnh trong tay chậm chạp không ra tay.

“Hiện tại chỉ có thể dựa vào đám người Trụ Tử!” Ánh mắt Giang Khải nhìn về phía các đội hữu.

Bên này, Giang Khải không tiếp tục ra tay, ngược lại “nhàn nhã” quan chiến…

Chỉ là những người khác cũng không biết lúc này Giang Khải đã không có sức tiếp tục chiến nữa, còn tưởng hắn chỉ đang xem kịch vui.

Đối với bốn người còn lại của Thuấn Sát, Giang Khải mang đến áp lực không cách nào tưởng tượng, đặc biệt khi thấy hắn đánh giết Hoàng Đạt lại thể hiện ra thủ đoạn tàn nhẫn càng khiến người ta không rét mà run.

Ngay cả Hoàng Đạt thực lực mạnh nhất, trang bị mạnh nhất cũng chết trong tay tên kia, ai còn nghi ngờ thực lực của hắn!

Hoàng Đạt vừa chết, Thuấn Sát đã không còn người đáng tin cậy, sự uy hiếp của Giang Khải cũng khiến bọn họ sợ Giang Khải đột nhiên ra tay, lấy thủ đoạn tàn nhẫn đánh giết bọn họ.

Bốn người Thuấn Sát bắt đầu trở nên bó tay bó chân, ngay cả tiến công cũng không dám, chỉ có thể miễn cưỡng phòng thủ.

Đúng vào lúc này, Viên Trụ giận quát một tiếng, “Đám sợ hãi các

ngươi, sợ hãi rụt rè, có dám đánh một trận với Viên mỗ ta không!”

Nói xong, hắn ta mạnh mẽ lao đến một người, một kiếm mạnh mẽ chém xuống.

Người kia theo bản năng dùng cự kiếm đón đỡ…

Nhưng đột nhiên hắn ta cảm giác được trường kiếm trên tay truyền đến một luồng lực lượng vô cùng to lớn, hắn ta khiếp sợ nhìn về phía Viên Trụ.

“Tên này, sao, sao đột nhiên lực lượng trở nên mạnh như vậy?!”

Chương 200 - Chiến Thần đệ nhất thiên hạ

Giang Khải đang cố gắng khôi phục, lúc này Trụ Tử lại phát động tấn công mạnh mẽ.

“Là Tự tại hiệp!” Hồ Ngôn trợn mắt nói.

Chắc chắn trong nháy mắt Trụ Tử tiến công đã chuyển bảy phần thuộc tính của toàn thân đến lực lượng, lúc này mới có thể khiến một Võ đồ nhị giai max cấp cảm nhận được áp lực.

Người kia miễn cưỡng chống đỡ công kích của Trụ Tử, xoay tay lại cũng là một kiếm quét tới.

Thân hình Trụ Tử lập tức tăng tốc độ lên gấp mấy lần, sau khi xoay người một cái né tránh công kích của đối phương điên cuồng cười một tiếng, “Vừa nói các ngươi đều là rác rưởi!”

Nói xong đã một kiếm chặt xuống đầu người kia.

Thân thể khổng lồ của Viên Trụ lúc thì bộc phát ra lực lượng kinh người, lúc thì khéo lẽo khiến người ta không thể tin nổi, hắn ta giao thủ với một tên Võ đồ nhị giai max cấp lại còn đè ép đối phương.

Ở một bên khác, Nguyễn Ngữ lần lượt khởi xướng tiến công với nữ Võ đồ đối diện.

Ánh mắt nữ Võ đồ này vẫn liếc qua muốn chú ý mỗi một hành động của Giang Khải, vừa phải né tránh sự truy kích của tên điên này thật sự hơi chật vật.

Trên khán đài lại chứng kiến tình cảnh quỷ dị.

Một tên Tửu quỷ lại đuổi theo một tên Võ đồ…

“Thuẫn bài của tên này cũng là trang bị giáng cấp, phòng ngự rất cao, không cách nào đánh xuyên qua phòng ngự!” Nữ Võ đồ tính

toán trong lòng, “Nếu Giang Khải công kích những người khác thì ta cũng có thể chuyên tâm đối địch, nhưng hắn chậm chạp không ra tay khiến ta không cách nào chuyên tâm.”

“Đáng chết!”

Lúc này, trong lòng Giang Khải đang âm thầm lau mồ hôi cho Viên Trụ và Nguyễn Ngữ.

Tuy nói Thuấn Sát còn lại bốn người ý chí chiến đấu giảm mạnh nhưng dù sao cũng là một trận chiến sinh tử, bọn họ cũng không có khả năng bó tay chịu trói.

Đao kiếm không có mắt, một khi bọn họ có lần nào đó phản kích khiến Viên Trụ hoặc Nguyễn Ngữ bị thương nặng, chẳng mấy chốc bọn họ sẽ phát hiện Giang Khải vẫn không ra tay không phải là mùa vờn chuột, mà là trạng thái không tốt.

Đến lúc đó, rất có thể tiểu đội Hỏa Thần sẽ thua trong tay Thuấn Sát!

Trụ Tử, Nguyễn Ngữ lại chống đỡ thêm một lúc!

Quả nhiên, đối thủ của Viên Trụ không ngừng giao thủ với Viên Trụ nhưng hắn ta phát hiện từ đầu đến cuối Giang Khải vẫn không ra tay.

Điều này cũng khiến sự thăm dò của hắn ta càng ngày càng nhiều tính tiến công, cứ như hắn ta đang cố gắng biết rõ phòng tuyến cuối cùng của Giang Khải.

Hắn ta nhỏ giọng giao lưu với đồng đội bên cạnh.

“Rõ ràng Giang Khải có thực lực đánh chết chúng ta nhưng vì sao vẫn không ra tay? Hắn thật sự muốn để đồng đội của mình đánh chết chúng ta?”

“Không biết… Chờ chút, hình như chúng ta không để ý đến một vấn đề. Giang Khải còn chưa đến nhị giai, lúc trước hắn dùng ra kỹ năng mạnh như vậy, có khả năng không thể tiếp tục được nữa?”

“Sắc mặt của hắn thật sự hơi tái… Nếu là thật thì chúng ta còn có hy vọng thắng!:

Hai người kia nhìn nhau, dù sao chết và bó tay bó chân như bây giờ, không bằng buông tay đánh cược một lần!

Viên Trụ cũng từ một chọi một biến thành một chọi ba!

Nhưng điều khiến tất cả mọi người không tưởng tượng được là, Viên Trụ đăng ký là Võ đồ nhị giai cấp 5, cùng lúc đối mặt với ba đối thủ cùng chức nghiệp nhị giai max cấp chẳng những không rơi vào thế yếu, ngược lại càng chiến càng mạnh.

“Đến đi, đám rác rưởi các ngươi chỉ có chút bản lĩnh này? Thật sự làm mất mặt Võ đồ!” Viên Trụ nổi giận gầm lên một tiếng, ra tay tấn công mạnh mẽ một tên đối thủ trong đó.

Chờ đồng bạn của hắn ta công kích từ phía sau, thân hình của hắn ta lại trở nên vô cùng nhanh nhẹn, nhanh chóng né tránh về sau, lại điên cuồng chém giết với một người khác.

Lúc này, người xem trên khán đài vô cùng khiếp sự.

Trận chiến giữa người cùng chức nghiệp thường là chỗ tốt nhất để thể hiện thực lực cá nhân, trong tình huống đẳng cấp của Viên Trụ lại tụt một mảng lớn, lấy một địch ba không hề rơi vào thế yếu chút nào.

Nhìn dáng vẻ của hắn ta, cứ như hắn ta cũng là Chiến Thần đệ nhất thiên hạ!

Lý Bưu trợn to mắt, khiếp sợ nhìn trận chiến trên đài.

“Đây, đây là Trụ Tử sao?”

Trần Nguyệt Linh cau mày, “Hiện tại mới là thực lực chân chính của Trụ Tử sao? Lúc hắn ở trong đội đâu mạnh như vậy, đúng là một người giữ ải vạn người không thể qua!”

Lý giáo sư nhìn máy móc kiểm tra trong tay, thấy trị số không ngừng tăng vọt, hắn ta nghi ngờ nói với Tô Lam Lam, “Kết quả kiểm tra lần trước của hắn thật sự là cấp E? Sao lại có sai sót lớn

như vậy!”

Tô Lam Lam mờ mịt luống cuống lắc đầu, “Ta cũng không biết.”

Lộ Tuấn yếu ớt nói, “Đừng nói Trụ Tử, ngay cả Tửu quỷ gọi là Nguyễn Ngữ kia cũng có thể đuổi theo đánh Võ đồ, dường như sau khi tiến vào tiểu đội Hỏa Thần, tiềm năng của tất cả đội viên đều hoàn toàn được khai thác ra vậy!”

“Rốt cuộc Giang Khải này có ma lực gì?!”

Trên lôi đài cũng không vì Hoàng Đạt bỏ mình mà kết thúc chiến đấu, ngược lại tình hình chiến đấu trở nên càng ngày càng phức tạp.

Chương 201 - Chiến Thần đệ nhất thiên hạ (2)

Giang Khải có Tinh thần giới chỉ, tốc độ tinh thần khôi phục khá nhanh nhưng phần khôi phục thể lực từ đầu tới cuối vẫn duy trì trình độ rất thấp.

Ngoài ra, muốn dùng Cửu kiếp truy mệnh thì tiêu hao thể lực là chủ yếu, không biết bao lâu mới có thể khôi phục chiến lực.

Đúng vào lúc này, lão Hồ và Noãn Noãn đi đến sau lưng Giang Khải.

Noãn Noãn đứng bên trái Giang Khải, thân thể nàng không động đậy, vẻ mặt tự nhiên khẽ nói, "Giang Khải, có phải đã tiêu hao hết thể lực không?"

Giang Khải bình tĩnh nhẹ gật đầu một cái.

Dù sao lão Hồ và Noãn Noãn đều là đồng đội của Giang Khải, bọn họ hiểu rõ tính cách của Giang Khải, hắn không phải loại người thích dây dưa dài dòng.

Đến lúc này hắn vẫn không công kích, chỉ là uy hiếp đối thủ? Không thích hợp!

Noãn Noãn đặt một tay lên vai Giang Khải, phát động kỹ năng chức nghiệp.

"Y giả nhân tâm!"

Đây là lần đầu tiên Giang Khải nhận Y giả nhân tâm của Noãn Noãn trong trạng thái tỉnh táo, hắn lập tức phát hiện thân thể của mình có một dòng nước ấm tràn vào, bồi bổ mỗi một tế bào trong thân thể.

Thân thể đã mệt mỏi không chịu nổi được rót vào rất nhiều sức sống mới.

Lực lượng lại quay về trong thân thể!

Noãn Noãn chuyển dời phần lớn thể lực của mình vào trong thân thể của Giang Khải, bản thân thì trở nên rất suy yếu.

“Noãn Noãn!” Giang Khải quay đầu lại, lo lắng nhìn Noãn Noãn.

Noãn Noãn mỉm cười, “Ta không sao, không thể kéo dài được nữa, trạng thái của Trụ Tử và Nguyễn đại ca quá không ổn định, chưa biết chừng sẽ xảy ra vấn đề. Giang Khải, tiếp theo phải xem ngươi.”

Giang Khải gật đầu.

Ba cường giả Võ đồ trước mặt Viên Trụ đã liên thủ lại vây công Viên Trụ.

“Xem ra Giang Khải sẽ không ra tay, chắc chắn hắn không còn thể lực, chúng ta còn có cơ hội!” Một tên Võ đồ khẽ quát một tiếng, “Giết tên này trước!”

“Đúng, tên này chắc có thiên phú chuyển dời thuộc tính, trông như cường đại nhưng có chút sơ sẩy cũng sẽ trở thành nhược điểm trí mạng của hắn!”

Tự tại hiệp có thể chuyển dời thuộc tính, lúc bị công kích chuyển dời thuộc tính đến nhanh nhẹn, vậy có thể để nhanh nhẹn của mình tăng lên trên diện rộng trong nháy mắt, từ đó thu hoạch được năng lực né tránh cường đại.

Nhưng đây cũng là một thanh kiếm hai lưỡi.

Nếu hắn ta chuyển nhanh nhẹn đến lực lượng, lúc gặp công kích chẳng may không chuyển hóa được thuộc tính, vậy thể lực, nhanh nhẹn, tinh thần lực đều sẽ trở thành nhược điểm của hắn ta.

Huống chi, theo thể lực tiêu hao, Viên Trụ cần phải không ngừng chuyển di càng nhiều thuộc tính thể lực, điểm thuộc tính có thể khống chế cũng đang từng bước giảm bớt.

Thực lực của hắn ta sẽ không ngừng suy yếu theo thời gian!

“Giết!” Một tên Võ đồ giận quát một tiếng!

Đúng vào lúc này, ở đằng xa có vô số bóng đen đột nhiên bắn đến!

Hộ giáp của người kia đã từng chịu đựng công kích trong lúc công thủ với Viên Trụ, lúc này bốn thanh phi tiêu phóng tới trực tiếp đánh xuyên qua hộ giáp.

Phốc phốc phốc phốc, bốn tiếng vang nặng nề, chỉ thấy trước ngực người kia một mảnh đỏ máu, cả người bị lực lượng to lớn đánh ngã xuống đất, lồng ngực bị đánh xuyên, ngã trên mặt đất cũng đã tắt thở.

Cùng lúc đó, Giang Khải lại ra tay, một người khác còn muốn trốn tránh phi tiêu, kết quả tốc độ của hắn ta căn bản không cách nào né tránh Quỷ thủ của Giang Khải, cũng bị Cửu kiếp truy mệnh đâm thủng ngực!

Giang Khải đột nhiên ra tay, trong nháy mắt miểu sát hai thành viên của tiểu đội Thuấn Sát!

Một bên khác, một tên Võ đồ cầm thuẫn còn lại, Viên Trụ cũng đang phát cuồng phát động tấn công mạnh mẽ với hắn ta.

Một kiếm lại một kiếm hung hăng nện vào trọng thuẫn.

Dưới sự công kích mạnh mẽ của Viên Trụ, mặt ngoài trọng thuẫn không ngừng bắn ra ánh lửa, sau vài chục lần công kích Viên Trụ đột nhiên đổi chém thành đâm.

Một kiếm này của Viên Trụ đã chuyển dời tất cả thuộc tính đến lực lượng, một kiếm đâm tới.

Trường kiếm đâm xuyên qua thuẫn bài, mũi kiếm trực tiếp đâm xuyên qua trái tim người này!

Một kiếm, đánh giết!

Viên Trụ một kiếm thành công, ngửa mặt lên trời gào thét, “Đều nhớ kỹ cho ta, ta chính là Chiến Thần đệ nhất thiên hạ!”

Thuấn Sát có năm người, bây giờ chỉ còn lại một tên nữ Võ đồ sau

cùng.

Sau khi Viên Trụ thấy mục tiêu đã cầm kiếm lao đến, một kiếm chặt đầu nữ Võ đồ này.

Nữ Võ đồ này dùng cự kiếm đón đỡ, nhưng nàng ngăn chặn công kích của Viên Trụ lại quên một người khác.

Nguyễn Ngữ cầm thuẫn hung hăng đâm vào trên người nữ Võ đồ.

Lúc Hàn sương đại thuẫn đâm vào trên người nữ Võ đồ, trên dưới cả người nữ Võ đồ lập tức bịt kín một tầng băng sương, sau đó thân thể cứng đờ không cách nào hành động.

Là hiệu ứng đặc biệt đóng băng của Hàn sương đại thuẫn!

Thân thể của nàng bị đóng băng, lực lượng biến mất, cuối cùng không ngăn cản được công kích của Viên Trụ, đại kiếm trong tay Viên Trụ thế như chẻ tre, trực tiếp chém đầu!

“Không!” Chỉ nghe được một tiếng hét thảm… Tiếng hét thảm này không phải đến từ thành viên Huyền Vũ công hội nào đó, mà là Nguyễn Ngữ.

Chương 202 - Cấp D

Hắn ta buông Hàn sương đại thuẫn ra, nhặt cái đầu ở trên mặt đất ôm vào trong ngực, đôi mắt rưng rưng, tiếp theo quay đầu tức giận nhìn về phía Viên Trụ, “Ngươi, tại sao ngươi lại giết tiểu tâm can của ta!”

“Tại sao ta phải giết nào… Buồn cười, điều này còn phải hỏi sao? Ta là Chiến Thần hàng đầu thiên hạ!” Viên Trụ tuyệt đối không sợ.

Sau khi Nguyễn Ngữ hung tợn nhìn chằm chằm Viên Trụ, quay đầu nhìn cái đầu kia, vô cùng đau lòng ôm chặt, “Tiểu tâm can, lúc đầu chúng ta chơi rất vui vẻ, kết quả bị người ta chia rẽ uyên ương…”

Hắn ta giơ cái đầu trong tay lên, chan chứa tình cảm nhìn vẻ mặt sợ hãi của nữ Võ đồ trước khi chết, “Để ta đưa lên nụ hôn sau cùng, hưởng thụ sự vuốt ve an ủi sau cùng.”

Nói xong, hắn tay nghiêng đầu, nhắm mắt, há to miệng muốn hôn…

Xịt… Một làn khói bụi phun vào trên mặt Nguyễn Ngữ.

“ĐM, mùi hương gì…” Nguyễn Ngữ nhíu mày, sau đó ngất xỉu.

Tô Noãn Noãn nhìn Nguyễn Ngữ đã hôn mê, lúc này mới thở dài một hơi.

Cũng may lão Hồ phát minh phun sương phòng sói này, nếu không con hàng này sẽ làm ra việc gì đó khiến người nghe kinh sợ.

Giang Khải lặng lẽ nói với Hồ Ngôn sau lưng, “Lão Hồ, tốt nhất chuẩn bị nhiều phun sương phòng sói một chút, chi phí do ta bỏ!”

Số tiền kia thật sự tiêu nổi.

Hồ Ngôn nghiêm nghị gật đầu, “Trước đó Nguyễn quỷ cũng say khướt nhưng thực lực yếu, mỗi lần hắn muốn xâm phạm ta, ta dùng một tay đánh ngất hắn nhưng bây giờ lại không giống…”

Lôi đài số bảy tổ F, lúc này năm cái xác trên sân đã biến mất hết, tử vong logout.

Lúc này trên đài chỉ còn lại năm người tiểu đội Hỏa Thần.

Lưới thép xung quanh lôi đài hạ xuống, quân quan lên lôi đài tuyên bố kết quả.

Hắn ta vừa đi đến giữa võ đài, Viên Trụ khẽ quát một tiếng, "Ai đến? Có dám đánh một trận với Viên mỗ không?!" Nói xong liền muốn lao đến.

Sĩ quan kia giật mình…

Cũng may Giang Khải kịp thời kéo Viên Trụ lại.

"Trụ Tử, ta biết ngươi là Chiến Thần hàng đầu, bình tĩnh một chút…" Giang Khải trấn an.

"Khải, nhớ kỹ, sau này ta bảo kê ngươi!" Viên Trụ vỗ lồng ngực, há to miệng hơi hào khí nói.

"Nhớ kỹ, nhớ kỹ…" Giang Khải vội vàng đáp.

Giang Khải thầm mắng trong lòng.

Trước đó một người biến thân lão sắc ma biến thái, một người biến thân Chiến Thần long ngạo thiên, đội trưởng là hắn quá khó khăn.

Quân quan theo bản năng tránh xa Viên Trụ, vội vàng tuyên bố kết quả.

"Trận đầu tổ F, Chủ Thần – tiểu đội Hỏa Thần chiến thắng! Tám giờ sáng mai, xin hãy chuẩn bị tham gia trận tranh tài thứ hai.

Đám người Giang Khải nhanh chóng kéo Viên Trụ và Nguyễn Ngữ xuống đài, vội vàng rời khỏi khu cạnh tranh.

Hai người kia vừa trở về đã ngã đầu ngủ say, liên tục lẩm bẩm, thỉnh thoảng còn nói mấy câu "Ta chính là Chiến Thần đệ nhất thiên hạ", "Nguyễn Ngữ ta cả đời không kém ai", "Đến đi tiểu tâm

can” cùng đủ loại chuyện hoang đường.

Tuy tiểu đội Hỏa Thần đã rời đi nhưng đám người quan chiến ở hiện trường vẫn chưa thể lấy lại tinh thần.

“Tiểu đội Hỏa Thần diệt Thuấn Sát? Đây, đây rốt cuộc là tình huống như thế nào!”

“Rốt cuộc Giang Khải kia là quái vật gì? Tấm thẻ màu đen kia của hắn lại là vũ khí gì? Hắc là chức nghiệp gì?”

“Ta cảm thấy, trong Hỏa Thần ngoại trừ Giang Khải thì những người khác cũng rất mạnh, đẳng cấp của Viên Trụ kia chỉ có nhị giai cấp 5, một chọi ba không rơi vào thế yếu, còn chém giết một người!”

“Ta cảm thấy điều khiến ta khó hiểu nhất là vì sao một Tửu quỷ có thể mạnh như vậy? Tửu quỷ không phải chức nghiệp vô dụng nhất sao, hắn dựa vào cái gì đuổi theo giết Võ đồ?”

“Ta ở Quỷ Tinh 14 năm, chưa từng thấy đội ngũ nào giống Hỏa Thần…”

Lý giáo sư hoàn thành lần đánh giá thứ nhất, hắn ta nói với Lộ Tuấn và Tô Lam Lam, “Đã có kết quả lần đánh giá này, đánh giá cấp bậc của Viên Trụ đã đạt đến cấp SS, hiện tại đánh giá cấp bậc của Tô Noãn Noãn vẫn là cấp A, nhưng nàng cũng không thể hiện ra năng lực khác, kết quả đánh giá vẫn giữ nguyên đẳng cấp đánh giá vốn có.”

“Cấp SS?” Lộ Tuấn trợn to mắt, “Rất lâu rồi Giang Trung thành không có nhị giai cấp SS!”

Tô Lam Lam cũng gật đầu thật mạnh, “Có thể đạt đến cấp SS, không có gì bất ngờ xảy ra, chỉ cần hắn đạt đến tứ giai là có thể trực tiếp tiến vào dự bị doanh Chiến Thần điện Hoa Hạ!”

“Trực tiếp tiền vào dự bị doanh Chiến Thần điện Hoa Hạ… Trời ạ, nơi đó đều là thiên tài chân chính!” Lộ Tuấn cũng hoảng sợ nói.

Dự bị doanh Chiến Thần điện Hoa Hạ tương đương với nhảy qua Chiến Thần điện khu vực, trực tiếp tiến vào Chiến Thần điện Hoa

Hạ, điều này cần thực lực cực kỳ cường đại.

Trong một năm, cả nước chưa chắc đã có một người có thể đi con đường này!

Đột nhiên, Lộ Tuấn lại như nghĩ đến chuyện quan trọng gì đó, vội vã hỏi, “Lý giáo sư, đánh giá cấp bậc của Giang Khải…”

Lý giáo sư đột nhiên nhíu mày, lắc đầu.

“A? Sao thế?” Tô Lam Lam nghi ngờ nói.

“Không đo ra.”

“Không đo ra?”

Lý giáo sư nhẹ gật đầu, “Chi tiết của hắn xuất hiện sự mâu thuẫn trước sau nghiêm trọng.”

Chương 203 - Cấp D (2)

“Sao lại thế?”

“Thuộc tính của hắn trong nhất giai vô cùng khoa trương, bản thân điều này đã không hợp lý, cân nhắc đến việc không biết chức nghiệp của hắn, chúng ta tạm thời nhảy qua vòng này, thuộc tính của hắn còn cách cường giả nhị giai đỉnh cấp một khoảng, nhưng công kích của hắn lại thể hiện ra lực phá hoại khó có thể lý giải được.”

“Ở trong một lần kiểm tra, chúng ta kiểm tra ra hệ số công kích của hắn đạt đến 24000 rất khoa trương, điều này là không thể nào!”

“Ngoài ra, vũ khí tấm thẻ kia của hắn, chúng ta không tìm được số liệu tương ứng trong kho số liệu của bất kỳ loại vũ khí nào, không có cách nào đánh giá.”

“Điều duy nhất có thể xác định là, phần ‘biểu hiện chiến đấu’ này chắc chỉ miễn cưỡng đạt tiêu chuẩn.”

“Tuy nhiên hình như hắn đã sớm hiểu rõ chiến thuật thuấn sát, cũng dự đoán được lần thuấn sát này đến có chuẩn bị, cho nên cuối cùng có thể thắng vì đánh bất ngờ, đánh giết Hoàng Đạt, nhưng trong quá trình đánh giết hắn đã tiêu hao trạng thái của mình quá sớm, đây là điểm trí mạng trong chiến đấu thông thường.”

“Ngoài ra, là một tiểu đội trưởng, năng lực dẫn đội của hắn rất đáng lo, hắn gần như không sắp xếp nhiệm vụ tương ứng cho đội viên, chỉ tùy ý cho bọn họ phát huy.”

“Lam Lam, Tiểu Lộ, các ngươi cũng biết hai điểm sau cùng rất quan trọng trong việc đánh giá năng lực, nếu nhất định phải đánh giá cấp bậc cho hắn, chắc là khoảng cấp D.”

“Cấp D?” Lộ Tuấn hơi không dám tin tưởng.

Nhưng hắn ta cũng không ngu xuẩn đến mức nghi ngờ trình độ của Lý giáo sư ngay trước mặt.

Suy nghĩ, Lộ Tuấn lại nói, "Được, Lý giáo sư, ta sẽ báo cáo kết quả cuối cùng cho tướng quân, các ngươi vất vả rồi."

Sau khi tiễn tổ quan sát số liệu đi, Lộ Tuấn và Tô Lam Lam cùng nhau đi đến quảng trường khu truyền tống.

"Giang Khải không có khả năng chỉ có cấp D!" Tô Lam Lam im lặng một lúc lâu, đột nhiên nói.

Lộ Tuấn mỉm cười, "Đương nhiên hắn không thể là cấp D."

"Vậy vì sao trước đó ngươi không nói ra nghi ngờ?"

Lộ Tuấn lắc đầu, "Từ góc độ chuyên nghiệp của Lý giáo sư, việc đánh giá của hắn sẽ không có vấn đề, thật ra thứ xảy ra vấn đề chính là hình thức đánh giá."

Lộ Tuấn hơi híp mắt lại, nhìn về phía con đường đằng trước, "Bộ hệ thống đánh giá này là thông qua vô số người đi trước, thu thập rất nhiều số liệu sau đó tổng kết ra. Nhưng mà Lam Lam, ngươi có nghĩ đến không, nếu có một người đi con đường mà những người khác chưa bao giờ đi qua thì sao."

"Vậy dùng bộ hệ thống này đi đánh giá hắn, chắc chắn sẽ xảy ra vấn đề."

"Huống hồ, chúng ta cho rằng đúng lại chưa chắc đã đúng!" Lộ Tuấn mỉm cười nhìn về phía Tô Lam Lam, "Ví dụ như năng lực dẫn đội của hắn. Không hạn chế sự phát huy của mỗi một đội viên, có lẽ đây là ngọn nguồn khiến sau khi mọi người đi với nhau sẽ xuất hiện sự biến chất!"

Nói xong, trong mắt Lộ Tuấn tràn ngập sự chờ mong, cười nói, "Ta tin tưởng tướng quân chắc chắn rất muốn thấy được nhóm kết quả này!"

…

Giang Trung thành, bệnh viện nội bộ Huyền Vũ quân công.

Một bác sĩ đi ra từ trong phòng bệnh, Hoàng Thông vội vàng đi lên trước, “Bác sĩ Lữ, tình huống của Hoàng Đạt thế nào?”

Bác sĩ Lữ khẽ lắc đầu, “Tình huống của Hoàng Đạt còn tồi tệ hơn Hoàng Vĩ, tinh thần của hắn chịu sự đả kích rất lớn, đã xuất hiện triệu chứng tiền kỳ của tinh thần thất thường, nhất định phải chữa trị thật sớm.”

“Hiện tại suy nghĩ của ta là, trong khoảng thời gian tới hắn đừng đến Quỷ Tinh nữa, ta sẽ làm một liệu trình khai thông tâm lý trong vòng ba tháng cho hắn.”

Sắc mặt Hoàng Thông khó coi, xuyên qua khe cửa hắn ta thấy Hoàng Đạt đang ngồi bên cửa sổ, ngơ ngác ngắm phong cảnh ngoài cửa sổ, dáng vẻ mất hồn.

Nghĩ đến bình thường Hoàng Đạt cũng là trợ thủ đắc lực của mình nhưng hôm nay lại biến thành dáng vẻ này, lại nghĩ đến Hoàng Vĩ cũng đang tiếp nhận trị liệu.

Hai vị hậu bối kiệt xuất trong Hoàng gia đều bị Giang Khải hại thành như vậy!

Đôi mắt Hoàng Thông đỏ au, hung hăng nói, “Giang Khải, con đường sau này còn dài!”

“Ta đứng trước mặt mọi người hứa hẹn đảm bảo sự an toàn của người nhà ngươi, được, hiện tại ta không động đến người nhà ngươi vội, nhưng ngươi đừng quên ta cũng không nói không thể động đến ngươi! Thi đấu khiêu chiến công hội còn chưa kết thúc đâu!”

“Dù ta dùng một đội đổi lấy một người của Hỏa Thần ngươi, ta cũng không tin sau cùng không giết chết ngươi!”

Thi đấu khiêu chiến công hội vẫn đang tiếp tục.

Buổi tối, cuối cùng Viên Trụ và Nguyễn Ngữ đã tỉnh táo lại, Giang Khải và Noãn Noãn cũng gần như khôi phục hoàn toàn, thành viên tiểu đội tụ tập trước màn hình công khai, kiểm tra đối thủ vòng tiếp theo của bọn họ.

【 Trận tranh tài thứ hai của tổ F, đối thủ của ngài đến từ khu Ất Giác Tỉnh – tiểu đội Ngũ Hổ, tiểu đội này đã từ bỏ vòng đấu tiếp theo, ngài trực tiếp tấn cấp vào vòng ba. Click là có thể xem xét kết quả của tiểu đội trận tiếp theo. 】

Chương 204 - Lục thủy quỷ

Giang Khải lập tức xem xét.

【 Giác Tỉnh – tiểu đội Ngũ Hổ đối chiến với khu Ất Huyến Lạn - tiểu đội Tử Hồng, có ba đội viên bỏ mình. 】

“Hả?” Giang Khải ngạc nhiên nhìn về phía đồng bạn, “Bọn họ bỏ cuộc?”

Hồ Ngôn nói, “Chủ yếu là quy tắc lần này đã được điều chỉnh, nhất định phải đánh giết mới tính là chiến thắng, nếu gặp được đội ngũ có thực lực tương đương, cho dù chiến thắng thì tiểu đội của mình cũng sẽ xuất hiện tình huống không đủ người.”

Viên Trụ cũng gật đầu nói, “Tiểu đội năm ngươi giảm quân số còn ba người, thật sự không có cách nào đánh được.”

Nguyễn Ngữ suy nghĩ, nói, “Đây là lần đầu tiên tất cả mọi người tham gia loại quy tắc tranh tài này, hiện tại xem ra chiến đội có thể đi đến sau cùng không chỉ có thực lực tổng hợp rất mạnh, hơn nữa chắc không có khiếm khuyết gì!”

Giang Khải cũng không quá để ý, đối phương đã bỏ quyền vừa hay ngày mai bọn họ có thể nghỉ ngơi một ngày.

Ngày hôm sau, đối thủ của tiểu đội Hỏa Thần bỏ quyền, bọn họ được một ngày nghỉ ngơi.

Trong lúc rảnh rỗi Giang Khải nói muốn đi dạo khu giao dịch, những người khác cũng rảnh đến nhàm chán hô hào cùng đi với hắn.

Phần lớn người trong thành đều đi xem so tài, trong khu giao dịch có rất nhiều cửa hàng đóng cửa, chỉ có phòng giao dịch chính thức, một vài cửa hàng còn mở.

Lúc đi ngang qua một “cửa hàng dược liệu Bách Thảo Viên”, Hồ Ngôn nói muốn đi vào mua chút dược liệu dùng để chế càng nhiều

phun sương phòng sói.

Vừa nghe đến phun sương phòng sói, Giang Khải lập tức dẫn đội đi thẳng vào cửa hàng dược liệu.

Chuyện này tuyệt đối không thể chậm trễ!

Mặt tiền cửa hàng dược liệu rất lớn, bên trong tràn ngập mùi thảo dược, trong cửa hàng mặt tiền lớn như vậy trưng bày từng dãy tủ gỗ gọn gàng, trên tủ gỗ phân chia từng dãy ngăn kéo.

Trong tiệm chỉ có một lão giả đang trông coi cửa hàng.

Hắn ta thấy đám người Giang Khải đi vào, vội vàng đứng lên chào hỏi.

“Hoan nghênh ghé thăm Bách Thảo Viên, các ngươi muốn mua dược liệu gì?”

Hồ Ngôn hỏi, “Lão bản, Tỉnh thần thảo, Cẩu vĩ xuân, Bách lý hương còn có không.”

“Có có có! Trong Bách Thảo Viên của chúng ta, dược thảo, cao cấp, hạ cấp đều có.” Lão bản lập tức nhiệt tình đi qua chào hỏi Hồ Ngôn.

Viên Trụ và Nguyễn Ngữ có vẻ thấy rất hứng thú với phối phương của Hồ Ngôn, cũng bước tới nhìn hắn ta mua thuốc.

Giang Khải và Noãn Noãn thì đi dạo ở bên cạnh.

“Hả? Nơi này có bán phối phương?” Giang Khải cách quầy hàng nhìn thương phẩm trong quầy, “Noãn Noãn, đến xem một chút.”

Noãn Noãn đi sang xem phối phương được bày trong quầy.

“Đây đều là phối phương thuốc cấp thấp thường dùng, trên cơ bản ta đều đã học được.”

Dù sao trong giai đoạn thí luyện người mới, Noãn Noãn đã nắm giữ cách luyện chế mấy loại thuốc cơ bản, đối với loại thiên kim nhà giàu như nàng, thu hoạch phối phương tuyệt đối không phải

việc khó.

Nhưng ngay lúc hai người chuẩn bị đi tìm đám người Hồ Ngôn, Tô Noãn Noãn lại đứng trước quầy hàng ngoài cùng bên phải.

Giang Khải đi qua xem xét, phát hiện bên trong đặt ba bộ thẻ phối phương.

“Tử huyễn mê thần tán”, “Vĩnh đống hàn độc”, “Lục thủy quỷ”.

“Đây là…”

“Phối phương độc dược!” Tô Noãn Noãn khẽ khàng đáp.

Giang Khải nhìn về phía Tô Noãn Noãn, phát hiện ánh mắt của nàng vẫn không rời khỏi ba loại phối phương độc dược này, nhìn dáng vẻ là cảm thấy rất hứng thú.

Không lâu sau, bên Hồ Ngôn đã mua được tài liệu, lão bản đi đến trước mặt Tô Noãn Noãn, ân cần nói, “Cô nương là chức nghiệp Thầy lang đi, nhưng thứ cho ta nói thẳng, quá trình phối trí độc dược và quá trình phối trí dược vật trị liệu hoàn toàn khác biệt, nếu không có đủ kinh nghiệm hoặc là thiên phú, thực vật của Quỷ Tinh có dược tính mạnh mẽ, hơi không cẩn thận rất có thể tự trúng độc.”

Tô Noãn Noãn nhíu mày hỏi, “Lão bản, trong ba loại phối phương này, hai loại trước đều có trong phòng giao dịch, vì sao Lục thủy quỷ không có trong phòng giao dịch?”

Lão bản cười nói, “Tiểu cô nương, vì Lục thủy quỷ là Thủy quỷ oan hồn hồ ở Thái Bình sơn đạo, một Chiến tướng thủy quỷ biến dị rơi ra.”

“Thái Bình sơn đạo vốn là bản đồ mới, cộng thêm phần lớn mọi người cũng không muốn xuống nước giết thủy quỷ, lúc đầu bên kia ra rất ít trang bị và đồ vật, huống chi còn là bảo rương Chiến tướng thủy quỷ biến dị.”

Noãn Noãn trợn to mắt, “Thủy quỷ oan hồn hồ… Cũng có người bằng lòng xuống chỗ kia? Trong chức nghiệp của chúng ta, hình như không có chức nghiệp chiến đấu giỏi xuống dưới nước.”

“Ai nói không có?” Lão bản cười ha ha một tiếng, “Khổ hành tăng đó.”

“Ngươi cũng biết loại chức nghiệp Khổ hành tăng này, từ trước đến nay là thần long thấy đầu không thấy đuôi, hơn nữa thích đi đến nơi vắng người, nguy hiểm trùng trùng.”

Lúc này Noãn Noãn mới hiểu ra.

Hoa Hạ không có chức nghiệp tác chiến dưới nước chuyên biệt, nhưng chỗ nào khổ, chỗ nào nguy hiểm sẽ có Khổ hành tăng đến đó!”

Chương 205 - Thi đấu top 8

Lão bản lại nhìn Tô Noãn Noãn một chút, nói, “Tiểu cô nương, ngươi mua hai cái còn lại thì cũng thôi nhưng ta khuyên ngươi đừng mua Lục thủy quỷ, loại độc dược này có độc tính quá mạnh, hơn nữa điều kiện có tác dụng rất hà khắc, trong quá trình phối trí dễ tự trúng độc, dù có thể phối trí ra cũng không tiện sử dụng, cho nên dù nó rất hiếm có nhưng đặt ở chỗ này vẫn chưa bán đi được.”

Có thể nhận ra lão bản là một người thành thật, lại thuyết phục Tô Noãn Noãn đừng mua.

Nhưng lời nói của lão bản lại khơi dậy sự hứng thú của Giang Khải, hắn khẽ cau mày nói, “Kỳ quái như thế sao? Lão bản, Lục thủy quỷ là loại độc gì?”

“Lục thủy quỷ là một loại kịch độc chí tử, quá trình phối trí vô cùng nguy hiểm, sau khi phối trí thành công, tung nó ra ngoài sẽ xuyên qua hộ giáp của kẻ địch bám vào mặt ngoài thân thể của kẻ địch.”

“Nhưng điều khiến người ta nghẹn họng là, sau khi Lục thủy quỷ bám vào bên ngoài thân thể kẻ địch cũng không phát tác ngay, thậm chí gặp được chút ít nước cũng sẽ không có tác dụng, chỉ có người kia cả người ướt đẫm mới có thể dụ Lục thủy quỷ phát tác.”

“Ta nghĩ, cách nói khác là ngươi phải mạo hiểm cực lớn phối trí Lục thủy quỷ, sau đó thành công vẩy vào người kẻ địch, còn phải đánh đối thủ xuống nước… Chưa nói đến chỗ các ngươi tranh đấu có dòng nước hồ nước hay không, có dù có, có sức lực này ngươi đi học độc dược khác lợi hại hơn không tốt sao?”

Nghe đến đó, Giang Khải và Tô Noãn Noãn đồng thời mở to hai mắt nhìn.

Bọn họ gần như đồng thời quay phắt đầu lại, nhìn về phía Hồ Ngôn đang sắp xếp dược liệu!

“Lão bản, phối phương Lục thủy quỷ bao nhiêu tiền?” Giang Khải hỏi.

“Nói nhiều như vậy mà các ngươi còn muốn mua? Ai, dù sao ta nên nói cũng đã nói, nếu các ngươi còn muốn mua thì bán cho các ngươi giá 5 vạn tinh tệ.”

“Được, chúng ta mua!” Giang Khải không chút do dự nói.

Sau khi mua phối phương Lục thủy quỷ, Giang Khải lại dựa theo phối phương để mua tài liệu ở chỗ này.

So với phối phương, tài liệu càng dễ thu hoạch được hơn.

Trở lại trụ sở công hội, Tô Noãn Noãn đi thẳng vào trong phòng, nhìn dáng vẻ là đi nghiên cứu Lục thủy quỷ.

Chỉ không biết lúc nào Tần Phong mới có thể nắm giữ môn độc dược này.

…

Sau mấy trận đấu, tiểu đội Hỏa Thần cũng không gặp được đối thủ quá mạnh, dù sao loại đội ngũ có thực lực tranh đoạt thứ tự như Thuấn Sát cũng chỉ có một hai người trong một tổ.

Hơn nữa, giữa chừng Hỏa Thần còn gặp hai đội ngũ bỏ quyền.

Sau năm này, tiểu đội Hỏa Thần thuận lợi cầm được hạng nhất tổ F, thành công tiến vào top 16 trận chung kết!

Ngay lúc kiểm tra tin tức, Giang Khải phát hiện đối thủ tiếp theo của bọn họ rõ ràng là Huyền Vũ tiểu đội Liệp Ưng số bốn!

Huyền Vũ – tiểu đội Liệp Ưng số bốn, hiện tại còn đủ năm người do Từ Phi Tường dẫn đội.

Hồ Ngôn nói, “Thực lực của Liệp Ưng rất mạnh, trong Huyền Vũ cũng thuộc về tinh anh trong tinh anh! Khải đội, tuy nói Thuấn Sát giữ lại thực lực tham gia thi đấu khiêu chiến công hội vì Huyền Vũ cũng giống Liệp Ưng đội bốn này, nhưng năng lực thực chiến của Thuấn Sát thật ra không bằng đội ngũ Liệp Ưng này.”

Noãn Noãn bày tỏ sự đồng ý với điều này, “Trong Thuấn Sát gần như đều là con cháu cấp quản lý của Huyền Vũ quân công, bọn họ có chức nghiệp, thiên phú, trang bị cực mạnh, nhưng đám người Liệp Ưng đã trải qua rất nhiều lần thực chiến, lựa chọn ra từ trong rất nhiều cường giả! Tuyệt đối không chỉ dựa vào thiên phú cường đại, trang bị tạo thành, kinh nghiệm thực chiến của bọn họ tốt hơn Thuấn Sát rất nhiều, trải qua chiến đấu thời gian dài, thành viên trong tiểu đội của bọn họ thường có được năng lực ứng biến trong trận và năng lực hợp tác đoàn đội cực mạnh.”

“Dù lúc trước thành tích của Thuấn Sát tốt hơn Liệp Ưng, nhưng người sáng suốt đều biết đây chỉ là người Liệp Ưng nhường mà thôi.”

“Còn có, năng lực cá nhân của Từ Phi Tường kia rất mạnh, am hiểu né tránh!”

Giang Khải khẽ gật đầu, hắn nhớ Noãn Noãn có quen biết Từ Phi Tường, tình báo của nàng chắc chắn không sai.

Có thể lấy chiến tích tất cả năm người thông qua thi đấu tiểu tổ vào vòng sau, điều này cũng chứng minh tiểu đội Liệp Ưng này không thể khinh thường.

Không chỉ như thế, trong top 16 còn có hai đội ngũ Huyền Vũ, hắn tin tưởng Hoàng Thông sẽ không nghe lời như vậy, nói không gây chuyện với hắn là không gây chuyện.

Rất có đội Liệp Ưng này là tiểu đội Huyền Vũ sau cùng mà hắn gặp phải, lấy tính cách có thù tất báo của người Hoàng gia, e rằng sẽ có hành động!

Đêm đó, Giang Khải tìm đến Noãn Noãn.

“Noãn Noãn, mấy ngày nay ta thấy ngươi vẫn đang nghiên cứu Lục thủy quỷ, sao rồi?”

Tô Noãn Noãn mỉm cười, lấy ra một bình thủy tinh nhỏ từ trong túi, bên trong chứa một ít bột phấn màu xanh sẫm.

“Ngươi đã làm được?” Giang Khải vui mừng nói.

“Đương nhiên, ngươi quên ta có thiên phú Ba phần độc sao?” Tô Noãn Noãn đắc ý nói.

Sau đó, Tô Noãn Noãn nhìn về phía Giang Khải dò hỏi, “Trận tiếp theo, ngươi muốn dùng độc?”

Chương 206 - Thi đấu top 8 (2)

Giang Khải suy nghĩ, gật đầu nói, “Nếu ta là Hoàng Thông, dựa theo tính cách của hắn chắc sẽ không bỏ lỡ cơ hội chơi ngáng chân ta. Nhưng hiện tại bọn họ chắc không có cách làm gì ta, nên ta suy đoán có khả năng bọn họ sẽ đặt mục tiêu trên người các ngươi.”

“Đặc biệt là ngươi!” Giang Khải nhấn mạnh, “Không có ngươi ở đó, đối mặt với tranh tài dày đặc như thế, chúng ta không thể kiên trì!”

Một khi Tô Noãn Noãn tử vong logout, thứ nhất tiểu đội Hỏa Thần không có cách nào khôi phục thương thế, thứ hai thể lực và tinh thần lực của Giang Khải cũng không đủ đối mặt với đối thủ cường đại.

Dù bọn họ thắng được hai ba trận, cuối cùng vẫn sẽ bị loại.

Giang Khải nói, “Đối mặt với một đội ngũ có sự ăn ý phối hợp cao, có đôi khi ta chưa chắc có thể để ý chu toàn, cho nên ngươi và lão Hồ phải bảo vệ tốt bản thân!”

Cũng như Nguyễn Ngữ nói trước đó, thi đấu chiến đội đã không chỉ nhìn chiến lực mạnh nhất, mà phải xem thực lực toàn đội.

Tô Noãn Noãn gật đầu thật mạnh, kiên định nói, “Ta sẽ không để mình trở thành nhược điểm của Hỏa Thần!”

Sáng ngày hôm sau, tiểu đội Hỏa Thần xuất hiện ở sân thi đấu khi tây đúng giờ.

Sau khi tiến vào trận chung kết, số người quan chiến nhiều hơn bất kỳ lần thi đấu tiểu tổ nào, toàn bộ đấu trường gần như kín người hết chỗ!

Tranh tài còn chưa bắt đầu, trên ghế quan chiến đã bàn tán nhiệt tình.

“Huyền Vũ Liệp Ưng quyết đấu với Chủ Thần Hỏa Thần, rất đáng

xem!”

“Hiện tại người người đều biết khúc mắc của Giang Khải và Huyền Vũ, chắc chắn trận đấu này sẽ tràn ngập mùi thuốc súng.”

“Nghe nói Từ Phi Tường đã nói hắn ta là khắc tinh của Giang Khải!”

Không lâu sau, hai bên lôi đài, Huyền Vũ – tiểu đội Liệp Ưng và Chủ Thần – tiểu đội Hỏa Thần lần lượt lên đài.

Tất cả mọi người nín thở tập trung, căng thẳng nhìn chằm chằm lôi đài.

Một tên quân quan lên sân khấu, theo thông lệ gọi hai vị đội trưởng đến bên cạnh tuyên đọc quy tắc.

“Hai vị đội trưởng đã rõ chưa?”

Từ Phi Tường như cười mà không phải cười nhìn chằm chằm Giang Khải, lạnh lùng nói, “Đã rõ.”

Giang Khải mỉm cười, nói, “Đã rõ.”

Quân quan gật đầu, ra hiệu bọn họ trở về đội ngũ của mình, sau đó nói với dưới đài, “Thi đấu khiêu chiến công hội lần thứ 36, trận chiến 16 chọn 8 tiến vào đếm ngược, 10, 9… 3, 2, 1, bắt đầu!”

Ngay từ lúc bắt đầu, tập đoàn Phong Lê đã phát động sự tấn công mạnh mẽ với Hỏa Thần!

Chỉ thấy năm người Liệp Ưng chia thành ba đội, một mình Từ Phi Tường xông lên trước, hai người khác đi theo sau lưng hắn ta, sau cùng còn có hai người đi cuối cùng đội ngũ, bám sát đồng đội.

Toàn bộ đội ngũ duy trì đội hình chặt chẽ lao về phía tiểu đội Hỏa Thần.

Tiểu đội Hỏa Thần vẫn chia hai hàng trước sau như thường ngày.

Giang Khải cầm Cửu kiếp truy mệnh trong tay, chờ đợi đối phương tiến vào tầm bắn.

Một lát sau, Từ Phi Tường chỉ cách Giang Khải mười mấy mét, lúc này Giang Khải nhanh chóng đưa tay, trực tiếp vung ra.

Trong nháy mắt hắn ra tay, hai tên đồng đội sau lưng Từ Phi Tường đột nhiên tăng tốc, lao đến trước người Từ Phi Tường.

Trong tay bọn họ đều cầm một mặt thuẫn bài!

Đinh đinh đinh đinh… Truy mệnh bị thuẫn bài ngăn cản, một cái trong đó phát động bạo kích lực lượng khổng lồ đánh lui một người.

Nhưng trong nháy mắt người kia bị đánh lui, đồng đội vốn ở hàng thứ ba đột nhiên tăng tốc, cũng cầm một mặt thuẫn bài trong tay điền vào chỗ trống của người kia.

“Siêu từ bảo ngọc!” Từ Phi Tường nhân cơ hội phát động hiệu ứng đặc biệt của bảo cụ, Giang Khải tạm thời không có cách nào thu hồi sáu thanh Truy mệnh của mình.

Sau khi bị Giang Khải luân phiên công kích, thế đi của tiểu đội đối phương không giảm, vẫn mạnh mẽ xông về phía Hỏa Thần.

Giang Khải hơi híp mắt lại, Liệp Ưng này quả nhiên không đơn giản, cho dù đối mặt với công kích của mình vẫn không lộ ra chút sơ hở nào!

Đội hình được giữ rất chỉnh tề.

Hơn nữa Liệp Ưng hoàn toàn khác với Thuấn Sát, bọn họ mới là đoàn đội chân chính, sự phối hợp ăn ý như vậy chỉ có trong lúc đối chiến với rất nhiều dã thú, không ngừng di chuyển bên bờ sinh tử mới có thể rèn luyện ra được!

Đúng vào lúc này, bên cạnh Giang Khải truyền đến mùi rượu nồng nặc, ngay sau đó Viên Trụ giận quát một tiếng, “Chiến Thần đệ nhất thiên hạ ở đây, sao các ngươi dám phách lối!”

Nói xong, Viên Trụ đột nhiên vọt lên, đánh về phía đội ngũ Liệp Ưng.

Ngay trong nháy mắt Viên Trụ vọt lên, tiểu đội Liệp Ưng nhanh

chóng kéo giãn khoảng cách giữa đôi bên.

Từ Phi Tường vốn được đồng bạn bảo vệ đột nhiên tốc độ tăng mạnh, thoát ra từ trong đội ngũ, lao thẳng đến Giang Khải.

Đồng thời, một tên cầm thuẫn tiên phong ở lại tại chỗ, hấp dẫn công kích của Viên Trụ.

Ba người khác lách qua phạm vi công kích của Viên Trụ, lao thẳng ra sau lưng Giang Khải.

“Nguyễn Ngữ ta cả đời không kém ai! Mỹ nhân, ca ca đến đây!” Nguyễn Ngữ cầm Hàn sương đại thuẫn trong tay, xông về phía một tên nam tử cường tráng trong đó.

Chương 207 - Tất cả thành viên rơi vào nghịch cảnh

Nam tử lập tức thay đổi tuyến đường nghênh đón Nguyễn Ngữ, hai người khác thì không dừng lại chút nào, lao thẳng về phía Hồ Ngôn và Noãn Noãn!

Quả nhiên, mục tiêu của Liệp Ưng là Hồ Ngôn và Noãn Noãn!

“Giang Khải, ngươi đối chiến với Từ Phi Tường ta còn dám phân tâm, ta từng nói khi gặp lại ngươi, ta chắc chắn đánh giết ngươi!” Bên tai vang lên giọng Từ Phi Tường.

“Tiểu tử, ngươi thích dùng phi tiêu đúng không, ta cho ngươi biết, có thể đánh trúng ta coi như ta thua!”

Hai người cách nhau chỉ ba bốn mét, Giang Khải ném ra thanh Truy mệnh thứ bảy!

Thân thể Từ Phi Tường làm một cái nhảy lên quay người ở giữa không trung, phi tiêu lại sượt qua bên cạnh hắn ta!

Thấy cảnh này, dưới đài vang lên tiếng kêu ngạc nhiên.

“Hình như chưa ai có thể né tránh phi tiêu của tên Giang Khải kia!”

“Ngươi cũng không xem thử đó là ai, Từ Phi Tường đó, nghe nói nhanh nhẹn bản thể của hắn đã vượt qua 300!”

“Nhanh nhẹn bản thể 300? Điên rồi sao! Vậy nếu thêm trang bị tăng cường, không phải có thể đến 350 sao?”

Cùng một chức nghiệp, thiên phú chức nghiệp khác biệt cũng dẫn đến xuất hiện đặc điểm khác biệt.

Là một Võ đồ, thiên phú của Viên Trụ có thể cho hắn ta rất nhiều khả năng phát triển, nhìn từ năng lực mà Từ Phi Tường thể hiện ra, hình như thiên phú của tên này có thể tăng nhanh nhẹn đặc

biệt cao!

Từ Phi Tường dùng hai thanh đoản đao, cùng lúc hắn ta xoay tròn tránh né Truy mệnh, dựa theo xu thế xoay tròn thuận thế rút ngắn khoảng cách với Giang Khải, đánh xuống một đao.

“Toàn phong trảm!”

Đôi mắt Giang Khải trợn lên, Quỷ nhãn của hắn đã thấy Từ Phi Tường giấu giếm sát chiêu.

Nhìn như Từ Phi Tường chỉ đánh ra một đao, nhưng rõ ràng một tay khác của hắn ta đang tu lực, xem ra chiêu Toàn phong trảm này cũng không đơn giản là một đao công kích!

Chỉ có điều đôi mắt thấy được, chưa hẳn thân thể có thể né tránh.

Nhanh nhẹn của Giang Khải chỉ có 182 điểm, kém đối phương một nửa!

Từ Phi Tường bất ngờ công kích khiến Giang Khải không có thời gian đánh giết đối thủ bị Viên Trụ đánh lui, Viên Trụ đang phát động tấn công mạnh mẽ với kẻ địch trước mặt.

Trong nháy mắt đại kiếm của hắn ta hung hăng đánh xuống thuẫn bài của đối phương, người kia đột nhiên thân hình tăng vọt nhanh chóng lùi lại.

Lúc Viên Trụ công kích cũng lợi dụng Tự tại hiệp chuyển dời bảy phần thuộc tính vào lực lượng, lúc này nhanh nhẹn của hắn ta hoàn toàn yếu thế, chỉ có thể trơ mắt nhìn người kia né tránh công kích.

“Chạy?!” Viên Trụ khẽ quát một tiếng, lập tức chuyển thuộc tính đến nhanh nhẹn.

Nhưng vào lúc này đối phương đột nhiên phát động thế tấn công mạnh mẽ với Viên Trụ.

“Chỉ dựa vào ngươi còn Chiến Thần đệ nhất thiên hạ? Phế vật chết đi!” Người kia khẽ quát một tiếng, lúc chuyển thuẫn bài trong tay đã có thêm một thanh trường đao, trực tiếp bổ vào trước ngực

Viên Trụ.

Viên Trụ từ bỏ nhanh nhẹn, chuyển lực lượng đón đỡ công kích.

Sau khi ngăn lại công kích, hắn ta vốn định lập tức phản kích nhưng đối phương lại kéo giãn khoảng cách…

Viên Trụ giận nói, “Đồ hèn hạ, có dám đối chiến chính diện với ta không!”

“Đánh một trận chính diện?” Người kia đứng đằng xa cười lạnh một tiếng, “Xem ra ngươi vẫn không rõ hàm nghĩa của chiến đấu sinh tử!”

“Bên thắng sống, kẻ thua chết, trên chiến trường chỉ cần có thể chiến thắng sẽ dùng tất cả thủ đoạn!”

Viên Trụ hơi ngạc nhiên, có lẽ hắn ta không hiểu đối phương đang nói cái gì… Dù sao hắn ta đang ở trong trạng thái nhận biết hỗn loạn.

“Lải nhải cả ngày, xem kiếm!” Nói xong, Viên Trụ lại giết đến.

Nhưng đối phương vẫn luôn né tránh giao thủ chính diện với Viên Trụ, địch tiến ta lùi, địch lùi ta tiến khiến cả người Viên Trụ khó chịu đến cùng cực.

“Chiến Thần đệ nhất thiên hạ? Rác rưởi đi, lão tử đùa nghịch ngươi như làm xiếc khỉ!”

Ở một bên khác, Nguyễn Ngữ đang lao về phía mỹ nhân của hắn ta.

“Cái eo này, cái ngực này, đôi chân dài này! Ta rất thích!”

Trong mắt nam tử cường tráng này lập tức bùng lên lửa giận, mình đường đường là một nam Võ đồ lại bị Tửu quỷ đùa giỡn!

“Thứ hạ lưu, muốn chết!” Nói xong, hắn ta đâm một thương về phía bắp đùi Nguyễn Ngữ.

Không có Giang Khải giúp đỡ, một thương này không chút ngạc

nhiên đâm xuyên qua bắp đùi của Nguyễn Ngữ!

“Tửu quỷ vĩnh viễn là Tửu quỷ, chức nghiệp phế vật nhất! Ngươi và chức nghiệp của ngươi mãi mãi là bùn nhão không thể trát tường, phế vật!” Người kia cười như điên nói.

Ở một bên khác, hai người Liệp Ưng đã giết đến trước mặt Hồ Ngôn và Noãn Noãn.

“Tiểu đội Hỏa Thần sáng tạo kỳ tích cái gì, ta thấy tất cả mọi người bị các ngươi lừa bịp mới đúng!” Trên mặt một người nở nụ cười lạnh.

“Một Tửu quỷ chỉ biết dục vọng tửu sắc, một Võ đồ rác rưởi cũng không biết bản thân là ai, một tên lừa đảo giang hồ, còn có một Thầy lang không có bất kỳ năng lực chiến đấu gì, chỉ dựa vào các ngươi cũng xứng đánh một trận với Liệp Ưng chúng ta!”

“Đặc biệt là hai người các ngươi, căn bản không hề có tác dụng gì!”

“Hiện tại, xem đội trưởng của các ngươi còn có thể cứu các ngươi không!”

Chương 208 - Tất cả thành viên rơi vào nghịch cảnh (2)

Nói xong, hai người tăng thêm tốc độ lao về phía Hồ Ngôn và Noãn Noãn.

Chỉ vừa đối mặt, thành viên tiểu đội Liệp Ưng đã từ tiểu đội phòng thủ vững như thành đồng chia binh năm đường, đều tự tìm đến đối thủ của mình.

Trong chiến trường xung quanh, tiểu đội Liệp Ưng đã toàn diện áp chế tiểu đội Hỏa Thần.

Điều khiến Hỏa Thần càng bị động hơn là đòn sát thủ của Hỏa Thần, Cửu kiếp truy mệnh của Giang Khải lại chỉ còn hai thanh… Dù trong đó còn bao gồm một thanh Diêm Vương lệnh có uy lực kinh khủng.

Nhưng lấy thực lực của Giang Khải chỉ có thể sử dụng Diêm Vương lệnh đánh giết một mục tiêu, nhưng bây giờ toàn đội đều gặp nguy hiểm!

Mãnh Hổ Trần Nguyệt Linh hơi híp mắt lại, “Đây chính là Liệp Ưng sao? Mỗi người đều rất mạnh!”

Hoa Tử Nhan nói, “Mấu chốt là trong vô số lần thực chiến, bọn họ đã học được cách vượt qua sự sợ hãi trong lòng, mặc dù có vết xe đổ nhưng bọn họ vẫn công kích vô cùng sắc bén.”

Lý Bưu gật đầu, “Còn có chiến thuật của bọn họ, lúc trước bọn họ đã hiểu rõ đặc điểm của năm người Hỏa Thần, cũng nhận ra năng lực một mình Giang Khải có hạn, trùng hợp Từ Phi Tường có năng lực áp chế Giang Khải, trong tình huống này áp dụng cách chiến đấu toàn đội áp chế toàn diện càng khiến Giang Khải không biết nên lựa chọn như thế nào.”

“Hắn chỉ có một thanh Truy mệnh, một tấm thẻ, lùi một vạn bước để nói dù Hỏa Thần thắng trận này, Giang Khải cũng dừng bước ở

top 8.”

“Huống chi, hiện tại xem ra hắn không thắng được trận này!”

Từ Phi Tường ngông cuồng cười một tiếng, “Giang Khải, toàn đội các ngươi đều phải chết!”

Toàn phong trảm đã đánh tới, Giang Khải bất đắc dĩ dùng Thời gian dân cờ bạc, lập tức ném ra một thanh Truy mệnh sau cùng!

Đối mặt với Truy mệnh của Giang Khải, Từ Phi Tường cũng không dám khinh thường, cứ thế dừng thế công, Giang Khải lại nhân cơ hội kéo giãn khoảng cách.

Sau khi rơi xuống, Từ Phi Tường không hề tức giận, ngược lại trên mặt có ý cười, “Hiện tại ngươi chỉ còn lại một lá bài tẩy đi.”

“Ngươi sẽ dùng lá bài này cứu ai đây? A, đúng, cứu ai cũng giống nhau, vì sau khi ngươi không còn lá bài này, thành viên Hỏa Thần các ngươi chỉ có nước bị đập chết!”

Giang Khải hơi híp mắt lại, thì ra Từ Phi Tường vẫn đang lừa mình dùng càng nhiều Truy mệnh hơn!

Lúc này Hỏa Thần đã rơi vào thế yếu tuyệt đối, trong tay Giang Khải chỉ có một lá bài.

Đột nhiên, Giang Khải hừ lạnh một tiếng, nhếch khóe miệng, “Không bằng ta đánh cược với ngươi, ngươi có thể né tránh lá bài cuối cùng của ta hay không!”

Từ Phi Tường hừ lạnh một tiếng, “Muốn liều chết đổi ta? Hừ hừ hừ, Giang Khải ơi Giang Khải, ngươi cũng đánh giá bản thân quá cao, ta thừa nhận nhanh nhẹn của ngươi rất hiếm thấy trong cùng cấp, nhưng đừng quên ta cao hơn ngươi cả một cấp!”

“Hơn nữa, thật đáng tiếc, trước lúc này có lẽ ngươi sẽ thấy toàn bộ đồng bạn của ngươi chết thảm ở trước mặt ngươi!”

Chết thảm? Giang Khải hơi híp mắt lại.

“Thật sao? Ta lại không nghĩ như vậy.” Giang Khải chắc chắn nói.

…

Cách đó không xa, Nguyễn Ngữ nhìn bắp đùi của mình bị thương, đôi mắt trống rỗng lúc thì co vào, lúc thì phòng đại.

Hắn ta chống đỡ đứng lên, lấy ra thẻ bài trường kiếm từ trong túi, thực thể hóa rồi cầm ở trong tay.

Đối thủ của hắn ta hơi híp mắt lại, “Còn muốn vùng vẫy giãy chết? Ngươi chỉ là một Tửu quỷ, thật sự cho rằng mình có thể thắng Võ đồ sao?”

Nguyễn Ngữ ngẩng đầu, đôi mắt kia không có bất kỳ dao động tình cảm gì, cứ như một người hoàn toàn khác với nam nhân kêu gào “mỹ nữ” trước đó.

Nguyễn Ngữ từ tốn nói, “Nguyễn Ngữ ta cả đời không kém ai!”

“Quan tâm ngươi là Võ đồ hay là đồ chơi gì khác, ta không sợ!”

“Hôm nay ta đứng đây nói rõ ràng, hôm nay ngươi chắc chắn phải đi theo ta, không có bất kỳ lựa chọn gì khác!”

Nam tử cường tráng này suýt phun ra một ngụm máu.

Hắn ta còn tưởng con sâu rượu này đã tỉnh rượu, không ngờ câu nói sau cùng vẫn bán rẻ hắn,

Nhưng nói đi cũng phải nói lại, trạng thái hiện tại của tên này hơi kỳ quái, nói hắn ta say nhưng lúc này vẻ mặt của hắn ta không giống say, nói hắn ta tỉnh lại nói ra mấy thứ lung tung rối loạn…

Hiển nhiên một Võ đồ như hắn ta sẽ không quan tâm thiên phú của một Tửu quỷ.

Tất nhiên hắn ta cũng không biết lúc này Nguyễn Ngữ đã tiến vào một trạng thái khác.

Tửu trung tác nhạc!

Trạng thái xen giữa “say” và “tỉnh”!

Ở một bên khác, Tô Noãn Noãn nhìn về phía Hồ Ngôn.

Đôi mắt Hồ Ngôn nhắm nghiền, một tay đặt thẳng ở trước ngực như đang ấp ủ gì đó.

“Hồ đại ca, bọn họ đến!” Noãn Noãn lo lắng nói.

Ngay lúc kẻ địch đã giết đến chỗ cách bốn năm mét trước mặt, Hồ Ngôn đột nhiên mở to mắt.

Khi đôi mắt của hắn ta mở ra, bầu trời trong veo trên lôi đài lại mây đen dày đặc, sấm sét vang dội, cơn gió điên cuồng gào thét!

Hồ Ngôn ngửa mặt lên trời giận quát một tiếng, “Mưa đến!”

Trong nháy mắt mưa to trút xuống, nước mưa tràn ngập toàn bộ lôi đài làm tầm mắt của mọi người mơ hồ.

Chương 209 - Phản công

“Kỳ vũ? Loại kỹ năng rác rưởi này cũng lấy ra làm mất mặt xấu hổ?” Trong mắt cường giả Liệp Ưng xuất hiện vẻ khinh bỉ, “Ngay cả thuẫn bài cũng không ngăn được lão tử, chỉ là nước mưa có thể chống đỡ được lão tử sao? Buồn cười!”

Cơn gió mạnh cuốn sạch mưa to giội xuống, nước mưa đổ nghiêng trong gió giội ướt mỗi người!

Không ai có thể tưởng tượng một trong những hiện tượng tự nhiên thường thấy nhất có thể đưa đến tác dụng gì trong trận chiến sinh tử này.

Một tên Thầy lang, một tên tiên sinh đoán mệnh đối mặt với hai tên cường giả Võ đồ càng giống hai con dê đợi làm thịt!

Ngay lúc hai người Liệp Ưng giết đến trước mặt Hồ Ngôn và Noãn Noãn, Tô Noãn Noãn đột nhiên mở miệng nói, “Ai nói nước mưa không thể lấy mạng của ngươi!”

“Lục thủy quỷ!”

Tô Noãn Noãn ném ra hai cái bình thủy tinh, khoảng cách gần như thế hai người kia không kịp trốn tránh, bình thủy tinh đụng vào trên người bọn họ lập tức vỡ vụn.

Sau khi ném bình thủy tinh ra, Hồ Ngôn và Noãn Noãn vội vàng lùi lại.

Trong bình thủy tinh rơi ra bột phấn màu xanh sẫm, nhanh chóng dính vào trên thân hai người.

Lúc đầu những bột phấn màu xanh đó chỉ dính vào giáp ngực của bọn họ lại nhanh chóng thâm nhập vào hộ giáp, ngay sau đó bột phấn biến thành dịch nhờn màu xanh như là thu được sinh mệnh, điên cuồng lan tràn trên thân hai người.

Dường như có thứ gì đó ký sinh vào trong dịch nhờn đang điên

cuồng, không ngừng xé rách phần ngoài của dịch nhờn, giương nanh múa vuốt… Một giây sau, đoàn dịch nhờn kia đột nhiên chui vào mũi hai người.

Động tác công kích của hai người kia lập tức xuất hiện biến hóa, thân hình cứng đờ không cách nào đuổi theo Hồ Ngôn và Noãn Noãn.

“Ách a!” Hai người không ngừng phát ra tiếng kêu thảm, từ mũi miệng tai mắt của bọn họ tuôn ra rất nhiều chất lỏng màu xanh biếc.

“Ngươi là… Độc sư…” Một Võ đồ khiếp sợ nhìn về phía Noãn Noãn, nói xong đã co quắp ngã xuống đất, thân thể của hắn ta nhanh chóng hóa thành chất lỏng màu xanh biếc!

Một người khác còn không có cơ hội nói chuyện, biến thành một đám chất lỏng màu xanh biếc.

Nước mưa nhanh chóng cọ rửa mặt đất, cọ rửa sạch sẽ chất lỏng màu xanh biếc.

Lúc trước lão bản Bách Thảo Viên giới thiệu Lục thủy quỷ, nói đây là một loại độc dược kịch độc, hiện tại xem ra có lẽ hắn ta cũng không thật sự hiểu được độc tính của Lục thủy quỷ.

Tuy độc tính Lục thủy quỷ phát tác còn có yêu cầu hà khắc, nhưng một khi phát tác lại khủng bố đến mức này!

Hiệp khách nhị giai không hề có lực đánh trả, trực tiếp mất mạng!

Tất cả mọi người trên khán đài cũng không tin nổi nhìn về phía bên này.

“Trời ạ, đó là loại độc gì? Độc tính khủng bố như thế!”

“Lục thủy quỷ… Hình như ta từng nghe nói, hình như ở… Tiệm thuốc Bách Thảo Viên? Nhưng vì điều kiện có tác dụng hà khắc không có cách nào bôi độc vào vũ khí, nên chưa bao giờ thấy ai dùng.”

“Lục thủy quỷ sinh ra từ Thủy quỷ oan hồn hồ, cực kỳ hiếm có.”

Một người biết chuyện nhíu mày nói, “Nó cần đối phương cả người ướt nước mới có thể có tác dụng, nếu không dù dính Lục thủy quỷ cũng không trúng độc!”

“Lúc đầu ta tưởng loại độc dược này căn bản không có đất dụng võ, nhưng bây giờ mới biết thì ra Lục thủy quỷ lại có thể dùng như vậy!”

Kỳ vũ tạo mưa cung cấp điều kiện cho Lục thủy quỷ có tác dụng, còn loại độc dược không được người ta coi trọng này, một khi bộc phát sẽ có hậu quả vô cùng khủng bố như mọi người đã thấy!

Lộ Tuấn hơi híp mắt lại, “Không ngờ một chức nghiệp trông như vô dụng, kỹ năng trông như vô dụng, độc dược trông như vô dụng lại có thể phối hợp ra hiệu quả kinh người như thế!”

Bên này, Hồ Ngôn và Noãn Noãn đánh bất ngờ, lấy Kỳ vũ phối hợp với Lục thủy quỷ đánh giết hai tên Võ đồ.

Một bên khác, Võ đồ cầm kiếm thuẫn vẫn áp chế Viên Trụ.

Lần này, hắn ta nhân lúc nhanh nhẹn của Viên Trụ giảm xuống, dựa vào ưu thế nhanh nhẹn của mình lặp đi lặp lại thay đổi vị trí, cuối cùng đã tìm được nhược điểm của Viên Trụ, một kiếm đâm vào bụng dưới của Viên Trụ!

“Sao nào, không chuyển thuộc tính? Ha ha ha! Ngoan ngoãn hưởng thụ công kích lấy máu của lão tử đi!”

“Nhớ kỹ, Chiến Thần đệ nhất thiên hạ, ngươi không xứng!”

Cùng lúc kiếm dài đâm xuyên bụng Viên Trụ, vết thương của Viên Trụ chảy ra rất nhiều máu tươi.

Công kích lấy máy, một khi tạo thành vết thương, thể lực sẽ lấy tốc độ gấp mấy lần trôi đi.

Nhưng lúc này bàn tay Viên Trụ lại bắt lấy lưỡi trường kiếm, thân thể đột nhiên dùng sức nghiêng về phía trước, để trường kiếm xuyên qua thân thể, cũng thuận thế nắm chặt cổ tay của người kia!

Lưỡi kiếm cắt lòng bàn tay của Viên Trụ, rất nhiều máu tươi nhỏ

xuống theo thân kiếm.

Nhưng thân thể Viên Trụ lại như một ngọn núi nhỏ đứng sừng sững trước mặt đối thủ.

Đôi mắt đỏ au kia nhìn xuống đối thủ thấp hơn mình một cái đầu, "Ai nói ta không chuyển thuộc tính? Ta chỉ chuyển thuộc tính đến thể trạng!"

"Thể trạng…" Người kia trợn to mắt.

Chương 210 - Phản công (2)

Trong thực chiến, công kích và lực lượng kết nối, phản ứng, tốc độ và nhanh nhẹn kết nối, lực lượng và nhanh nhẹn nắm trong tay hướng đi chiến cuộc.

Chính vì vậy hắn ta mới không ngờ Viên Trụ lại từ bỏ công thủ, trực tiếp chuyển thuộc tính đến thể trạng.

Hắn ta lại lấy thân thể làm mồi nhử!

Chờ đến khi người kia kịp phản ứng, bàn tay Viên Trụ đã nắm chặt đầu của hắn ta, đồng thời thân thể nghiêng lên trước, không để ý trường kiếm tiếp tục đâm xuyên qua thân thể của mình, kéo gần khoảng cách với đối thủ.

“Lần này ta xem ngươi còn chạy thế nào!” Viên Trụ giận quát một tiếng, trường kiếm trong tay đâm thẳng vào vị trí hiểm yếu của người kia!

Viên Trụ chuyển động chuôi kiếm trong tay, thân kiếm chuyển động theo, thân kiếm từ dọc chuyển thành ngang, cổ họng người kia phun ra rất nhiều máu tươi, sau đó Viên Trụ thả lỏng tay, người kia như một đống bùn nhão ngã trong vũng máu.

Khóe miệng Viên Trụ ép xuống, trong mắt lộ ra ánh sáng khiếp người, hắn ta rút ra trường kiếm trên người, hai tay cầm kiếm, vung tay hô to.

“Viên Trụ lão tử là Chiến Thần đệ nhất thiên hạ!”

“Điều này…” Mọi người khiếp sợ nhìn Viên Trụ cao lớn, bộc phát ra tiếng gầm thét kinh người.

Ở thời khắc này, hắn ta như chính thức biến thành một tên Chiến Thần!

Điều khiến tất cả mọi người đều không ngờ là, trong phút chốc ngắn ngủi tiểu đội Liệp Ưng vốn chiếm cứ quyền chủ động tuyệt

đối lại có ba người bỏ mình!

Mọi người như nghĩ đến điều gì đó, vội vàng nhìn về phía trận chiến ở bên khác.

Tửu quỷ Nguyễn Ngữ và tên Võ đồ cường tráng kia.

Lúc này Nguyễn Ngữ đã tiến vào trạng thái "Tửu trung tác nhạc", giữa say và không say, kích phát bản năng cấp độ càng sâu hơn!

Bước tiến của hắn ta lộn xộn, nhưng mỗi lần đều có thể tránh thoát công kích của đối thủ.

Công kích của hắn ta đặc biệt hung mãnh lại trôi chảy, Linh Quang trường kiếm trong tay hắn ta thật sự đạt đến cấp độ nước chảy mây trôi.

Đây cứ như một ánh bạc nối liền, duyên dáng vẽ một đường cong.

Điểm, đâm, gảy, chém, dường như mỗi một hành động của Linh Quang trường kiếm đều hòa làm một thể với Nguyễn Ngữ, trở nên tự nhiên như vậy, lưu loát như vậy, tùy ý như vậy nhưng lại cực kỳ nguy hiểm!

Noãn Noãn khiếp sợ nhìn tình hình chiến đấu bên kia, hỏi, "Lão Hồ, Nguyễn đại ca biết dùng kiếm sao?"

"Hắn biết cái rắm!" Ánh mắt Hồ Ngôn không rời Nguyễn Ngữ một khắc nào, nói, "Ngươi không thấy chiêu kiếm của hắn không có chút cách thức nào sao… Nhưng Tửu trung tác nhạc có thể kích hoạt bản năng ở trình độ rất lớn, ta suy đoán lúc này hắn thông qua bản năng cơ sở nhất để dùng kiếm."

"Dựa vào bản năng?" Tô Noãn Noãn như có điều suy nghĩ lặp lại.

Bản năng của con người thậm chí có thể nhanh hơn phản ứng của mình!

Chỉ là lúc người ta tỉnh táo thường cố gắng áp chế bản năng nguyên thủy nhất.

Nguyễn Ngữ ở trong Tửu trung tác nhạc lại hoàn toàn thả ra năng

lực nguyên thủy nhất, đến từ bản năng của thân thể!

Không thể không nói, lúc này tất cả mọi người đã bị tên sắc ma biến thái này hấp dẫn.

Một chức nghiệp yếu nhất Hoa Hạ, năm mươi năm qua người chơi Tửu quỷ chỉ có thể dựa vào công hội Tửu quỷ gian nan thăng cấp.

Tất cả đội ngũ đều không muốn dẫn theo Tửu quỷ, mọi người chỉ thấy được Tửu quỷ say rượu điên cuồng, nhìn bọn họ lần lượt đoàn diệt.

Đây là một chức nghiệp không được để ý đến, bị khinh miệt! Bọn họ chỉ xứng làm việc thấp kém ở thành chính.

Một chức nghiệp mạnh nhất Hoa Hạ, chỉ là tài liệu chuyển chức chức nghiệp ban đầu đã phải tính đến ngàn vạn Hoa Hạ tệ, được tất cả mọi người tôn sùng.

Nhưng vào lúc này, một Tửu quỷ lại treo lên đánh Võ đồ mạnh nhất!

Nhìn bóng dáng phóng khoáng trên lôi đài kia, đang từng bước đẩy Võ đồ vào tuyệt cảnh.

Mấy vạn người có mặt không thể tin nổi trợn to đôi mắt, tập thể đứng dậy nhìn trận chiến không thể tưởng tượng nổi này!

“Chẳng lẽ chúng ta đều sai?” Trong mắt Lộ Tuấn lóe lên tia sáng, “Đây mới là thực lực chân chính của Tửu quỷ!”

Trần Nguyệt Linh hơi híp mắt lại, khẽ khàng nói, “Hiện tại Tửu quỷ đều đã từ bỏ mộng tưởng ban đầu, bọn họ chỉ ở trong thành chính kiếm một công việc, để mình có thể sống vẻ vang hơn ở trong hiện thực.”

“Thậm chí bọn họ cũng công nhận định nghĩa của người khác với Tửu quỷ.”

“Còn có bao nhiêu người chịu đựng nhiều năm khinh miệt và mỉa mai như hắn, vẫn không không quên mộng tưởng vào ngày đầu tiên bọn họ bước vào Quỷ Tinh?”

“Thăm dò hình thái cuối cùng của chức nghiệp?!”

Lý Bưu hít sâu một hơi, nghiêm nghị nói, “Nguyễn Ngữ lại lấy sức một mình lật đổ thành kiến của Hoa Hạ với Tửu quỷ trong năm mươi năm qua!”

“Kể từ hôm nay, có lẽ chức nghiệp Tửu quỷ sẽ nghênh đón thời đại thuộc về bọn họ!”

Nam tử cường tráng như bị đẩy vào vũng bùn, không thể thoát khỏi, không cách nào chiến thắng.

Hành động của Nguyễn Ngữ không có cách thức cố định, nhưng cũng có nghĩa hắn ta căn bản không có động tác dư thừa nào.

Không cách nào dự đoán cách di chuyển và công kích, kéo dài không dứt, sóng sau cao hơn sóng trước!

Chương 211 - Thực lực chân chính của Tửu quỷ

Sắp thua, cuối cùng vũ khí của nam tử cường tráng bị Nguyễn Ngữ đánh rơi, một kiếm sau cùng điểm vào mi tâm của hắn ta!

Trận chiến im bặt dừng lại.

Dưới đài truyền đến một tràng tiếng kêu.

“Trời ạ, ta thật sự không thể tin được! Nguyễn Ngữ kia lại thắng!”

“Tửu quỷ lại có thể mạnh đến trình độ này?”

Lúc này, vô số ánh mắt đều đang nhìn chằm chằm vào nam tử buồn bã kia.

Bóng dáng của hắn ta vẫn hơi loạng choạng nhưng thanh kiếm trong tay vững vàng đến kỳ lạ, hắn ta thản nhiên nhìn đối thủ, giọng nói không lớn lại truyền khắp toàn trường.

“Tự cởi quần áo!”

Nam tử cường tráng này suýt nôn ra máu.

Con hàng này còn đang thèm thân thể của mình!

Đúng vào lúc này, một thanh kiếm rộng đâm vào từ sau lưng người kia, đâm ra trước ngực.

Nam tử cường tráng nhìn mũi kiếm đâm ra trước ngực, đầu tiên là hoảng sợ nhưng sau đó như là được giải thoát, ánh mắt vô cùng thoải mái.

Bị người ta giết chết dù sao cũng tốt hơn bị con sâu rượu này chà đạp.

Nguyễn Ngữ khiếp sợ nhìn mũi kiếm trước ngực nam tử, nhìn ra sau lại thấy bóng dáng cao lớn của Viên Trụ đứng sau lưng người

kia, vô cùng sợ hãi.

“Lại là ngươi, ngươi, vì sao ngươi giết hắn?!”

“Vì sao giết hắn? Nói đùa! Viên mỗ ta là Chiến Thần đệ nhất thiên hạ! Đối địch với Viên mỗ ta chỉ có một con đường chết!” Viên Trụ lý lẽ hùng hồn nói.

Noãn Noãn đỡ trán, nói thật lúc này nàng không muốn nói mình quen biết hai người kia.

Hoàn toàn là hai người điên…

Nhưng những người khác như đã hơi quen với dáng vẻ say khướt của hai người này, hoặc là bọn họ càng thấy hoảng sợ vì tiểu đội Hỏa Thần thể hiện chiến lực kinh người trong nghịch cảnh.

Nếu nói trận đấu với tiểu tổ Thuấn Sát đã chứng minh thực lực cá nhân của Giang Khải, vậy trận chiến với Liệp Ưng, Hỏa Thần đã chứng minh bọn họ là một tiểu đội có thực lực cực mạnh!

Mỗi người đều có thể bộc phát ra lực lượng kinh người, đây mới là điều kinh khủng nhất!

Cho đến lúc này, Giang Khải mới nhìn về phía đối thủ của mình.

Nhìn vẻ mặt khiếp sợ của Từ Phi Tường, Giang Khải mỉm cười, “Ta nói cái gì, Liệp Ưng các ngươi muốn giết đội hữu của ta sẽ không dễ như vậy.”

Từ Phi Tường lấy lại tinh thần, lại nhìn tấm thẻ bài màu đen trong tay Giang Khải, trong mắt không biết là hoảng sợ hay tức giận, hắn ta gào thét với Giang Khải, “Giang Khải, đừng đắc ý quá sớm, ta tránh được hai thanh Truy mệnh của ngươi, chẳng lẽ ngươi đổi một tấm thẻ vũ khí là ta không tránh được nữa sao?!”

“Những tên phế vật kia còn không thu thập được những rác rưởi bên cạnh ngươi, vậy Từ Phi Tường ta lấy đầu trên cổ Giang Khải ngươi là được!”

Nói xong, bóng dáng Từ Phi Tường bộc phát, bắn về phía Giang Khải, “Chết cho ta! Toàn phong trảm!”

Giang Khải hừ lạnh một tiếng, “Thật xin lỗi, ngươi nói đúng, đổi vũ khí, ta chính là xác định ngươi chắc chắn không trốn thoát!”

Ngón giữa và ngón trỏ của hắn dựng lên nắm thẻ bài.

“Tôi lửa!”

Tấm thẻ màu đen lập tức bị một đám lửa bao bọc, chỉ là sương mù màu đen do Diêm Vương lệnh tản ra cũng không bị màu sắc ngọn lửa bao trùm, ngược lại màu sắc ngọn lửa biến thành màu đen.

Thoạt nhìn, Diêm Vương lệnh trong tay Giang Khải như dấy lên ngọn lửa màu đen hừng hực!

“Quỷ thủ phi bài!” Giang Khải ra tay!

Diêm Vương lệnh như một đạo khí đen lập tức bắn ra, để lại một ấn ký màu đen ở trên không trung, thoáng cái bắn đến trước mặt Từ Phi Tường.

Gần như chỉ trong nháy mắt, Quỷ thủ phi bài chuẩn xác bắn trúng trước ngực Từ Phi Tường đang xoay tròn tốc độ cao.

Lần này vận khí của Giang Khải không được tốt lắm, trước đó thanh Truy mệnh thứ sáu xuất hiện bạo kích, tỷ lệ bạo kích bị thiết lập lại, Diêm Vương lệnh thôn phệ thanh Truy mệnh thứ chín, bản thân kế thừa 30% tỷ lệ bạo kích, lại thêm 15% tỷ lệ bạo kích bản thân, cũng có 45% khả năng bạo kích.

Kết quả, dưới tình huống gần một nửa tỷ lệ bạo kích, Giang Khải lại không có bạo kích.

Nhưng bản thân Diêm Vương lệnh có 50 điểm xuyên thấu, tấm thẻ vẫn nhẹ nhàng xuyên qua hộ giáp của Từ Phi Tường.

Ngọn lửa màu đen lập tức thiêu đốt trên người Từ Phi Tường, dưới nước mưa cọ rửa thế lửa càng ngày càng nhỏ… Ngay lúc ngọn lửa màu đen sắp tắt, đột nhiên ngọn lửa trên người Từ Phi Tường lại mạnh mẽ hơn gấp trăm lần.

Cả người Từ Phi Tường như một quả cầu lửa màu đen!

“A!” Từ Phi Tường hét thảm một tiếng, rơi xuống từ giữa không trung, hung hăng ngã xuống đất.

Chẳng mấy chốc ngọn lửa trên người Từ Phi Tường bị nước mưa dập tắt, sau khi ngọn lửa bị dập tắt, Từ Phi Tường trên đất đã hoàn toàn thay đổi, cả người cháy đen.

Cơn mưa to bảo vệ một hơi sau cùng của Từ Phi Tường.

“Sao, sao có thể… Vì sao lại như vậy… Vì sao, lại, mạnh như vậy…” Từ Phi Tường vừa đau khổ rên rỉ vừa vô lực nói.

“Giang Khải, vì sao…”

Giang Khải thản nhiên nhìn Từ Phi Tường hấp hối, vung tay lên, Cửu kiếp truy mệnh và Diêm Vương lệnh tản mát khắp nơi quay về trong tay hắn.

Chương 212 - Thực lực chân chính của Tửu quỷ (2)

Lại đưa tay ra, Truy mệnh đâm xuyên qua trái tim Từ Phi Tường, cái đầu cháy đen kia nghiêng sang một bên cuối cùng tắt thở.

Nếu không chạm vào vảy ngược của Giang Khải, Giang Khải cũng không phải người bẩm sinh tính tình tàn bạo, hắn và Từ Phi Tường không tính là có thù sâu hận lớn, cộng thêm hắn ta đã bị ngọn lửa thiêu đốt đau khổ không chịu nổi, để hắn ta được thoải mái.

Bên kia, không biết Nguyễn Ngữ đã rời khỏi trạng thái Tửu trung tác nhạc từ khi nào, hiện tại đang quỳ trên mặt đất, ngửa đầu mặc cho cơn mưa to cọ rửa mặt của hắn ta.

Nước ở trên mặt hắn ta không biết là nước mưa hay nước mắt.

“Mỹ nhân của ta, tâm can bảo bối của ta, vì sao!”

Tô Noãn Noãn kịp thời sử dụng phun sương phòng sói, cuối cùng con hàng này đã hôn mê.

Viên Trụ lại đi uy hiếp trọng tài, ở trong tiềm thức của hắn ta, người trên lôi đài ngoại trừ tiểu đội Hỏa Thần hình như đều là kẻ địch… Cũng may đã bị Hồ Ngôn giữ chặt.

Nhìn những đồng đội này, Giang Khải đỡ trán than thở, “Ôi, hiện tại đội ngũ càng ngày càng khó dẫn dắt…”

“Đúng rồi, hôm nay Nguyễn Ngữ thể hiện thần uy, không biết tài liệu chuyển chức Tửu quỷ có tăng giá hay không, ta có nên ôm một nhóm tài liệu chuyển chức Tửu quỷ hay không… Này, lão Hồ, Noãn Noãn, dẫn hai con hàng này đi, đi nhanh lên!”

…

Tiểu đội Hỏa Thần rời đi, nhưng điều kỳ quái là mấy vạn người

xem trên khán đài mãi không có ai rời đi.

Bọn họ vẫn chưa thoát khỏi sự khiếp sợ trước đó.

Một lúc lâu sau, Lộ Tuấn mới lấy lại tinh thần, hắn ta nói với Tô Lam Lam, “Giang Trung thành chúng ta còn bao nhiêu tài liệu chuyển chức Tửu quỷ?”

“Ba bốn mươi phần đi, bình thường chúng ta cũng không thu thứ kia, đều là lúc trước giữ lại. Thật ra suy nghĩ kỹ một chút, thật ra số lượng tổng thể tài liệu Tửu quỷ cũng không nhiều, trước kia cảm thấy nó vô dụng nên không giữ lại, nhưng bây giờ… Hình như thật sự không nhiều!”

“Phòng giao dịch thì sao?”

“Cũng không có nhiều, ngươi cũng biết trên cơ bản không ai mua tài liệu Tửu quỷ. Có khả năng chợ đen có bán, dùng để lừa gạt tiền của một số người mới.” Tô Lam Lam suy nghĩ, nói, “Lộ Tuấn, thiên phú của Tửu quỷ cũng không giống nhau, muốn hoàn toàn phục chế tình huống của Nguyễn Ngữ e rằng rất khó.”

Lộ Tuấn lắc đầu, “Ta biết, nhưng có thể đoán trước sau này giá cả tài liệu Tửu quỷ sẽ tăng lên nhanh chóng, chúng ta cũng không thể coi tiền như rác.”

“Còn có kỹ năng ‘Kỳ vũ’, phối phương Lục thủy quỷ, tạm dừng phân phối, trên thị trường có cứ thu mua trước!”

Giờ Tô Lam Lam mới hiểu được ý Lộ Tuấn.

Những người khác chưa chắc có thể phục chế tình huống của Nguyễn Ngữ, Hồ Ngôn, nhưng chắc chắn trận chiến Hỏa Thần hôm nay sẽ mang đến sự rung chuyển to lớn cho thị trường!

Tô Lam Lam dặn dò mọi việc xuống dưới, bản thân thì dựa vào lưng ghế.

Lộ Tuấn nhìn Tô Lam Lam, có lẽ chính nàng cũng không phát hiện trên mặt nàng đang nở một nụ cười vui mừng…

Lộ Tuấn mỉm cười, nhìn dáng vẻ của Tô Lam Lam có lẽ đang cảm

thấy vui mừng cho muội muội.

“Biểu hiện của Noãn Noãn cũng rất nổi bật, công lực của Thầy lang Độc sư không cách nào thể hiện trực tiếp trong chiến đấu, nhưng ta biết cách phố trí Lục thủy quỷ khá phức tạp, không có thiên phú độc dược thì không có cách nào phối trí, nàng có thể phối trí ra loại độc dược cấp bậc này, có thể thấy thiên phú dùng độc của nha đầu kia rất mạnh.”

“Hơn nữa biểu hiện vừa rồi của nàng khá bình tĩnh, đáng tiếc đám người Lý giáo sư đã hoàn thành đánh giá, nếu không ta tin tưởng thành tích của Noãn Noãn ít nhất là cấp S.”

Nụ cười trên mặt Tô Lam Lam không giảm, “Noãn Noãn vẫn nghĩ làm một Thầy lang chiến trường đơn thuần, thật không ngờ nàng lại có được thiên phú Độc sư.”

“Hình như từ sau khi gia nhập Hỏa Thần, nàng cũng trở nên khác biệt!”

Lộ Tuấn nhíu mày, “Không phải ngươi không muốn để nàng trở về chứ. Vậy ngươi đừng suy nghĩ nhiều, tuy ta rất biết ơn Giang Khải đã để bọn họ có được sự tiến bộ cực lớn, nhưng nói đi cũng phải nói lại người vẫn phải quay về!”

…

Trên đường đi Giang Khải đã hỏi Noãn Noãn về tình hình phòng giao dịch.

Nhưng trong mười phút ngắn ngủi, trong phòng giao dịch tất cả bảng hiệu bán ra tài liệu chuyển chức Tửu quỷ, tài liệu chuyển chức Thầy phong thủy, bao gồm sách kỹ năng “Kỳ vũ” đều bị người bán kéo xuống.

“ĐM, đám lão hồ ly này, phản ứng có cần nhanh như vậy không!” Giang Khải vô cùng đau lòng.

Noãn Noãn mỉm cười, “Cũng may không có phối phương Lục thủy quỷ, nếu không đoán chừng cũng bị gỡ xuống.”

Giang Khải buồn bực không vui, lắc đầu nói, “Ai, ta cũng không

nghĩ ra, nếu sớm bắt đầu ôm hàng chắc chắn có thể kiếm một món hời.”

Xem ra người khác cũng không phải người ngu, Giang Khải không nhặt được món lợi ích này.

Buổi tối, Giang Khải, Hồ Ngôn, Noãn Noãn kiểm tra đối thủ của trận đấu tiếp theo.

“Bốn người bỏ mình… ĐM, bọn họ trực tiếp bỏ cuộc.” Hồ Ngôn ngạc nhiên nói.

Noãn Noãn đột nhiên nói, “Giang Khải, ngươi kiểm tra kết quả tranh tài khác xem.”

Chương 213 - Một chọi một

Giang Khải lập tức thao tác ở trên màn hình một chút, kiểm tra tình hình của đội ngũ còn lại.

Trong trận đấu mười sáu vào tám, trên cơ bản mỗi tiểu đội đều có nhân viên thương vong, nhiều có thể đạt đến bốn người, ít cũng có một hai người.

Hiện tại tiểu đội Hỏa Thần là đội ngũ duy nhất còn có đầy đủ thành viên!

“Càng đến trận chung kết, thực lực của hai bên cạnh mạnh, việc quân số giảm xuống cũng càng thường xuyên.” Tô Noãn Noãn nói, “Vận khí của chúng ta không tệ, đội ngũ Tiêu Dao trận tiếp theo giảm mất bốn người, sau khi bọn họ thấy đối thủ là chúng ta lại trực tiếp bỏ cuộc.”

“Đội ngũ khác lại không bỏ quyền, lại tranh đấu một trận chắc chắn còn xuất hiện tình huống giảm quân số, ưu thế của chúng ta sẽ càng lớn hơn!”

Giang Khải nghe xong trợn tròn hai mắt, yếu ớt nói, “Không phải chúng ta cứ thắng như vậy chứ… Đúng, tình huống Huyền Vũ – tiểu đội Liệp Báo thế nào.”

“Liệp Báo gặp Thanh Long – tiểu đội Ngọa Long đã bị đào thải.”

“Ha ha, bị đào thải rồi sao?” Giang Khải dáng vẻ cười trên nỗi đau của người khác, hắn còn đang lo lắng gặp được tiểu đội Liệp Báo, đối phương lại giở trò gì đó, hiện tại xem ra hoàn toàn không cần lo lắng như vậy.

Huyền Vũ chỉ là một trong mười công hội lớn Hoa Hạ, thực lực còn lâu mới đạt đến cấp độ thống trị thi đấu công hội.

Ngày hôm sau, tiểu đội Hỏa Thần thoải mái nghỉ ngơi ở trong trụ sở công hội một ngày, đến sáu giờ tối Giang Khải lập tức xem xét tình huống đối chiến vòng tiếp theo.

Lúc này bọn họ đã tiến vào top 4, lại thắng một trận sẽ tiến vào trận chung kết.

Đối thủ của bọn họ là tiểu đội Tâm Ma đến từ Trảm Ma, trong thi đấu top 8 bọn họ gặp tiểu đội Hoàng Đế của Hiên Viên, cộng thêm trận ác chiến trước đây khiến quân số của bọn họ giảm xuống còn bốn người.

Nếu Tâm Ma gặp những tiểu đội khác có lẽ còn đánh cược một lần, nhưng hết lần này đến lần khác bọn họ phải đối chiến với Hỏa Thần đủ quân số, chỉ có thể bất đắc dĩ bỏ quyền.

"ĐM, tiến vào trận chung kết rồi!" Viên Trụ cũng không thể tin được mình lại có vận khí tốt như vậy.

Hồ Ngôn hừ lạnh một tiếng, nói, "Dù bọn họ muốn đánh thật ra cũng không có chút khó khăn gì với chúng ta, chỉ có thể lãng phí thời gian."

Điều này cũng như một phản ứng dây chuyền, Hỏa Thần dựa vào một trận tranh tài đặc sắt, trong tình huống không giảm người khiến đội ngũ khác thật sự bất lực chỉ có thể từ bỏ.

Nhưng điều đáng nhắc đến là, một đội ngũ khác tiến vào trận chung kết là tiểu đội Ngọa Long, sau trận bán kết chỉ còn sót lại một người là đội trưởng của bọn họ Địch Tang.

Hắn ta lại dựa vào sức một mình đánh bại một đội ngũ ba người, thẳng vào trận chung kết.

"Địch Tang này không chỉ có huyết tính, thực lực cũng rất tốt." Giang Khải nhíu mày nói, "Hơn nữa, sau khi hắn gặp được chúng ta lại không bỏ quyền!"

Giang Khải tự hỏi lòng mình, nếu gặp phải đội ngũ giống Thuấn Sát, Liệp Ưng, có thủ đoạn chuyên biệt để đối phó mình, vậy e rằng một mình hắn không có cách nào đánh giết ba người!

Bởi vậy có thể thấy được, Địch Tang này thật sự có thực lực cường hãn.

Ngày hôm sau, trải qua hai ngày nghỉ ngơi, toàn bộ thành viên tiểu

đội Hỏa Thần tinh thần tràn đầy trực tiếp tiến và sân thi đấu khu đông.

Trận chung kết thi đấu chiến đội nhị giai được tổ chức ở đây.

Lúc bọn họ tiến vào sân bãi, khán đài nơi này đã kín người hết chỗ.

Trận tranh tài còn chưa bắt đầu, đã thấy một người đứng ở trên lôi đài.

Người này khoảng trên dưới hai mươi, mặt chữ quốc, khuôn mặt có tóc mai, để một mái tóc dài hiếm thấy, mái tóc được buộc lên cao cao.

Mặc dù là nam nhân để tóc dài nhưng hắn ta lại không cho người ta cảm giác như nữ tử, ngược lại có một loại cảm giác thoải mái.

Trên người hắn ta mặc một chiếc áo khoác màu xám trắng, một tay cầm một thanh kiếm, hai tay khoanh trước ngực đứng nghiêm trên lôi đài, đang nhắm mắt dưỡng thần.

“Chúng ta đi lên!” Giang Khải dẫn đội leo lên lôi đài.

Còn chưa đợi trọng tài nhắc lại quy định, Địch Tang đã mở mắt ra cũng đi đến trước mặt Giang Khải.

“Ngươi chính là Giang Khải?” Địch Tang hơi hất cằm lên, thản nhiên nhìn Giang Khải.

Giang Khải gật đầu, “Đúng, ngươi là Ngọa Long Địch Tang?”

“Không sai.” Địch Tang nói, “Trước khi tranh tài ta muốn nói một yêu cầu, nếu ngươi đồng ý ta sẽ tiếp tục tham gia, nếu ngươi không đồng ý ta sẽ bỏ quyền trước khi tranh tài.”

Giang Khải không hề nghĩ ngợi, “Không đồng ý.”

Lúc đầu vẻ mặt Địch Tang còn nghiêm túc, kết quả Giang Khải không hỏi một câu trực tiếp trả lời hắn ta, khiến hắn ta không thể cãi lại được.

Đã không đồng ý sẽ khiến Ngọa Long bỏ quyền, đương nhiên Giang Khải không đồng ý!

“Ngươi… Ngươi không hỏi yêu cầu là gì sao?” Địch Tang hơi xấu hổ.

Giang Khải từ tốn nói, “Hình như không cần thiết, có thể không đánh lấy được hạng nhất đương nhiên không đánh. Lại nói, thỏa mãn yêu cầu của ngươi, ta lại không có chút chỗ tốt nào, ngươi nói xem sao ta phải tốn công tốn sức thỏa mãn yêu cầu của ngươi?”

Chương 214 - Một thanh phi tiêu nghiêm túc

“Có chỗ tốt!” Địch Tang đen mặt nói, “Nếu ngươi đồng ý với ta sẽ một chọi một trong trận chung kết với ta, lấy sự thắng bại của ngươi và ta làm kết quả cuối cùng của trận đấu, đồng thời không được sử dụng tấm thẻ kia… Chúng ta cho rằng có thể phẩm chất món vũ khí kia của ngươi quá cao, nói thật dùng loại vũ khí như thế trong thi đấu chiến đội nhị giai, dù ngươi thắng cũng không tính là có bản lĩnh! Để trao đổi, ta không sử dụng Siêu từ bảo thạch, không dùng thuẫn bài, không mặc hộ giáp.”

“Nếu ta thắng, đồng đội của ngươi không được ra tay nữa, nhưng ta có thể đảm bảo nhanh chóng đánh giết bọn họ, sẽ không để bọn họ cảm nhận được đau khổ… Ta còn có thể miễn phí cung cấp Ma thần thự điều. Nếu ngươi thắng, ta có thể tặng cho ngươi một tin tức.”

Giang Khải cau mày nhìn đồng bạn.

Mấy người đều nháy mắt với Giang Khải, xem ra bọn họ cũng cảm thấy rất hứng thú với điều này.

“Tin tức gì?” Giang Khải dò hỏi.

“Tọa độ một bí cảnh!” Địch Tang trầm giọng nói, “Đây là bí cảnh do Khổ hành tăng của Thanh Long chúng ta phát hiện, nhưng chúng ta còn chưa tìm được cách tiến vào, công hội hy vọng ta có thể lấy được hạng nhất thi đấu chiến đội nhị giai, bọn họ bằng lòng dùng tin tức này đổi lấy một cơ hội để ta và ngươi một chọi một.”

Giang Khải hơi híp mắt lại, “Bí cảnh?”

“Đúng, bí cảnh rất hiếm thấy ở trong lãnh địa Hoa Hạ, bí cảnh xuất hiện một số đồ vật rất hiếm có bao gồm tài liệu chế tạo, dược thảo hiếm thấy, thậm chí tài liệu chuyển chức của chức nghiệp mới.”

“Lúc trước Hoa Hạ vừa bắt đầu khai thác Quỷ Tinh, rất nhiều tài liệu chuyển chức của các chức nghiệp lớn đều đến từ bí cảnh.”

Giang Khải lập tức nhíu mày.

Tài liệu chuyển chức của chức nghiệp mới?

Không thể không nói, điều kiện của Địch Tang khá mê người!

Suy nghĩ, Giang Khải từ tốn nói, “Được, ta đồng ý!”

Sau khi quân quan lên sân khấu, nhìn Giang Khải và Địch Tang một cái.

“Ước định giữa các ngươi không liên quan đến tranh tài, ta vẫn cần nhắc lại quy tắc, đôi bên nhận định phải đánh giết tất cả thành viên của đối phương làm tiêu chuẩn chiến thắng duy nhất.”

Giang Khải quay đầu nhìn đồng đội một chút.

Hồ Ngôn, Nguyễn Ngữ, Viên Trụ, Noãn Noãn đều thản nhiên nhìn mình.

Giang Khải thấy được sự tin tưởng tuyệt đối từ trong mắt bọn họ.

“Hai vị đội trưởng đã rõ chưa?”

“Đã rõ.” Địch Tang và Giang Khải đồng thời nói.

Trận chung kết thi đấu chiến đội nhị giai, đã biến thành trận chiến giữa Địch Tang đội trưởng tiểu đội Ngọa Long đến từ Thanh Long công hội và Giang Khải đội trưởng tiểu đội Hỏa Thần đến từ Chủ Thần công hội.

Theo trọng tài ra lệnh một tiếng, trận chung kết bắt đầu!

Địch Tang rút trường kiếm ra khỏi vỏ kiếm, ném vỏ kiếm xuống đất.

Trong tay Giang Khải đã nắm một thanh phi tiêu Cửu kiếp truy mệnh.

Đám người Hồ Ngôn thì đứng ở biên giới lôi đài, yên tĩnh quan sát

trận chiến sau cùng.

Đột nhiên, mí mắt Địch Tang co lại, khẽ quát một tiếng, “Giang Khải, ngươi chắc chắn thất bại!”

Nói xong, hắn ta vội vàng xông về phía Giang Khải.

Tốc độ di chuyển của đối phương rất nhanh, Giang Khải đại khái phán đoán chắc người này có được nhanh nhẹn tăng thêm giống thí luyện người mới.

Nhưng Địch Tang vẫn không tiến vào tầm bắn của Giang Khải, Giang Khải đứng yên bất động, đôi mắt nhìn chằm chằm đối thủ đến gần.

Mấy giây sau, Địch Tang đã đến chỗ cách Giang Khải bốn năm mét, đúng vào lúc này cuối cùng Giang Khải đã ra tay.

Bốn thanh Cửu kiếp truy mệnh bắn về phía Địch Tang.

Chỉ cần đối thủ không dùng Siêu từ bảo thạch, Cửu kiếp truy mệnh trong tay Giang Khải có thể kéo dài công kích vô hạn lần!

Một người không có cả hộ giáp, Giang Khải có lòng tin tràn đầy đánh giết Địch Tang!

Nhưng đúng vào lúc này, Địch Tang khẽ quát một tiếng, “Quỷ tung vô ảnh trảm!”

Tốc độ của hắn ta đột nhiên tăng mạnh gấp mấy lần, đạt đến mức độ khó mà tin nổi, lại né tránh Cửu kiếp truy mệnh khoảng cách gần.

“Thật nhanh!” Dưới đài đã có người kêu lên.

Một chiêu Quỷ tung vô ảnh trảm này của Địch Tang, ngoại trừ thân pháp tăng lên cực lớn, còn khiến tăng tốc và công kích hòa làm một thể.

Chỉ trong giây lát, một tia sáng lạnh đã bổ đến trước mặt!

“Thật, thật mạnh! Tốc độ của Địch Tang này thật khủng khiếp!”

Hồ Ngôn trợn to mắt, “Quỷ tung vô ảnh trảm, tốc độ của hắn còn nhanh hơn Từ Phi Tường!”

“Không tốt, Khải không tránh được một kích này!” Viên Trụ khẽ kêu lên.

Nhanh nhẹn của Giang Khải thật sự không có cách nào so sánh với Địch Tang, ngay lúc đối phương chém một kiếm xuống, tay trái của Giang Khải rung lên, bốn thanh Truy mệnh khác đã bắn về phía Địch Tang từ đối diện.

Phản ứng của Địch Tang cũng cực nhanh, phát hiện Truy mệnh đánh tới lập tức chuyển động thân thể, dịch ra một bước né tránh công kích, trường kiếm trong tay hắn ta thuận thế chém xuống một kiếm.

Chỉ có thể nói phản ứng, động tác của Địch Tang đều quá nhanh, cho dù đối mặt với Truy mệnh của Giang Khải vẫn có thể né tránh, đồng thời phát động công kích.

Chương 215 - Một thanh phi tiêu nghiêm túc (2)

Một bộ động tác liền mạch mà thành, trong lúc đó không có bất kỳ sự dừng lại nào, cứ như hắn ta căn bản không bị Truy mệnh ảnh hưởng.

Mực dù Giang Khải đã triệu hồi Truy mệnh tản mát, nhưng hiển nhiên đã không còn kịp nữa.

Một kiếm này lại không trở ngại, thấy đã sắp đâm vào lồng ngực Giang Khải.

“Hư hóa!” Giang Khải khẽ quát một tiếng, bóng dáng của hắn lập tức trở nên mơ hồ!

Dựa vào Hư hóa né tránh một lần công kích, Giang Khải nhanh chóng kéo giãn khoảng cách.

Địch Tang thoáng ngạc nhiên, cũng không phải tất cả mọi người biết Giang Khải có được U linh khải giáp.

Nhưng cao thủ như hắn ta cũng nhanh chóng phản ứng lại, hơi híp mắt lại, “U linh khải giáp!”

Đột nhiên, mấy tia sáng lạnh phóng đến từ sau lưng, Địch Tang không kịp nghĩ nhiều lập tức lách mình né tránh Truy mệnh.

Hai người vừa đối mặt, trong chớp mắt đã có một lần giao thủ.

Lần này ngắn ngủi nhưng trong lúc giao thủ vô cùng hung hiểm, Địch Tang phá được U linh khải giáp của Giang Khải coi như thắng hiệp thứ nhất.

Truy mệnh lại quay về trong tay Giang Khải, hắn hơi híp mắt lại, một lần nữa đánh giá nam tử tóc dài trước mắt.

Chẳng trách tên này có lòng tin như vậy.

Chỉ từ thực lực cá nhân, Địch Tang mạnh hơn Hoàng Đạt, Từ Phi Tường rất nhiều, hắn ta không chỉ có thiên phú tăng nhanh nhẹn, tốc độ và công kích của một chiêu Quỷ tung vô ảnh trảm kia khiến mình không có cách nào né tránh!

Địch Tang không vội phát động lần công kích thứ hai, hắn ta nhìn Giang Khải, cười lạnh một tiếng, "Ta đã xem trận chiến của ngươi và Từ Phi Tường, lúc ấy ta coi mình là Từ Phi Tường, không phải ta khoe khoang, ta tự tin có thể né tránh tất cả phi tiêu của ngươi!"

"Chỉ không ngờ ngươi còn có U linh khải giáp, nếu không vừa rồi ngươi đã thua!"

"Ngươi đứng trước mặt Địch Tang ta không đáng nhắc đến!"

Giang Khải lẳng lặng nhìn Địch Tang, hiếm khi nào vẻ mặt trở nên âm trầm.

"Địch Tang, ngoại trừ dã thú gia, ngươi là người nhị giai đầu tiên khiến ta cảm giác được chút áp lực."

"Hơn nữa, hình như ngươi cũng khơi dậy lòng háo thắng của ta!" Giang Khải trầm giọng nói.

Một chiêu này của Địch Tang xé rách U linh khải giáp của Giang Khải, lúc này Giang Khải như đổi thành người khác, ánh mắt trở nên vô cùng sắc bén.

Cách đó không xa, Viên Trụ cau mày, hắn ta nhìn về phía Noãn Noãn, "Noãn Noãn, Khải nói vậy khiến ta không vui, chẳng lẽ người khiến hắn cảm thấy áp lực không phải là ta sao?"

Noãn Noãn trợn mắt nhìn Trụ Tử, qua loa đáp lại một câu, "Có lẽ sau khi ngươi uống rượu có thể làm được."

Hiện tại không phải lúc so đo những điều này với Trụ Tử, Noãn Noãn lập tức thu lại ánh mắt, tiếp tục nhìn về phía chiến trường.

"Thật ra hình như đã rất lâu chúng ta không thấy Giang Khải dốc hết toàn lực."

Hồ Ngôn gật đầu, “Ngoại trừ lần trước gặp Ngư nhân lĩnh chủ, Khải đội thật sự đã lâu không nghiêm túc như vậy.”

“Lúc đối chiến với những người khác, hắn chưa bao giờ thể hiện ra kỹ năng cấp hai.”

Đúng vào lúc này, bên Giang Khải đột nhiên làm ra một hành động kinh người.

Trong tay hắn cầm tám thanh Cửu kiếp truy mệnh, bảy thanh trong đó ném xuống chân, trong tay chỉ nắm một thanh.

“Tôi lửa!”

Quanh người Truy mệnh dấy lên một đám lửa.

Thấy cảnh này, Địch Tang đứng tại chỗ nhíu mày.

Trong tay Giang Khải chỉ cầm một thanh phi tiêu nhìn Địch Tang, từ tốn nói, “Ta có thể nói cho ngươi biết, tám lần công kích trước đó Truy mệnh chưa từng xuất hiện bạo kích… Cho nên một thanh này có chín phần tỷ lệ bạo kích.”

Thuộc tính của Truy mệnh cũng không phải bí mật, chín phần bạo kích đã đủ dọa người.

Huống chi Giang Khải còn tôi lửa lên Truy mệnh, một khi nhóm lửa sẽ có khả năng chín phần bạo kích!

“Cho nên!”

“Cho nên ngươi sẽ chết trên thanh phi tiêu này.” Giang Khải từ tốn nói.

Địch Tang cười lạnh một tiếng, “Ta tránh được tám thanh phi tiêu của ngươi, sẽ không tránh được một thanh này sao? Giang Khải, ngươi bất cẩn ở trước mặt ta, là đang dùng tính mạng đồng đội của ngươi làm tiền đặt cược đánh một trận không có phần thắng.”

“Cược?” Nghe Địch Tang nói đến chữ này, Giang Khải không khỏi nở nụ cười, nói một câu rất nhiều người đều không nghe hiểu.

“Thật ra, con người của ta vẫn không thích đánh cược!”

Địch Tang hơi không rõ ràng cho lắm, nhưng hắn ta không muốn hỏi đến cuối cùng, lại nhấc trường kiếm lên.

Lần trước Giang Khải có U linh khải giáp, lần này Giang Khải không còn thủ đoạn chạy trốn trọng kiếm.

Lập tức, Địch Tang khẽ quát một tiếng, “Quỷ tung vô ảnh trảm!”

Thân hình của hắn ta lại tăng đến đỉnh phong, nhanh đến mức gần như hình thành tàn ảnh, trong nháy mắt rút ngắn khoảng cách với Giang Khải.

Vô số ánh mắt nhìn chằm chằm vào chiến trường này, bọn họ đã mơ hồ cảm giác được dù tiếp theo chỉ nháy mắt một cái, có lẽ sẽ bỏ lỡ khoảnh khắc đôi bên phân ra thắng bại.

Địch Tang đã càng ngày càng đến gần Giang Khải, Giang Khải lại chỉ đứng nguyên tại chỗ, trong tay cầm một thanh Truy mệnh, đôi mắt nhìn chằm chằm đạo tàn ảnh này.

Trong chớp mắt, Địch Tang đã giết tới, “Chết cho ta!”

Chương 216 - Phần thưởng

Đúng vào lúc này, đôi mắt Giang Khải đột nhiên ngưng tụ, hắn khẽ quát một tiếng, “Trạng thái lừa gạt! Thời gian dân cờ bạc!”

Ngay trong khoảnh khắc ngàn cân treo sợi tóc, Địch Tang đột nhiên cảm giác được trong đầu hơi khựng lại!

Cho dù loại cảm giác này chỉ là một chớp mắt ngắn ngủi, nhưng khoảng cách của hai người quá gần, chỉ một thời gian do dự ngắn ngủi như vậy đã đủ để thay đổi kết quả sau cùng.

Ngay sau đó, hắn ta căn bản không thấy rõ Giang Khải ra tay, một thanh phi tiêu mang lửa đã đâm xuyên qua ngực hắn ta!

Tất cả xảy ra quá nhanh, mọi người còn chưa kịp biết rõ đã xảy ra chuyện gì, chỉ thấy thân thể Địch Tang trực tiếp bị một luồng lực lượng khổng lồ va chạm, chẳng những không cách nào tiếp tục nhào về phía Giang Khải, cả người đột nhiên bắn về phía sau.

Tám lần trước Truy mệnh đều không có bạo kích, cho đến lần thứ chín mới xuất hiện bạo kích.

Loại tình huống này rất hiếm thấy, nhưng cùng lúc Giang Khải ra tay lần thứ chín, hiệu quả của Truy mệnh cũng tích lũy được 90% tỷ lệ bạo kích, cộng thêm 90% bạo kích tổn thương tăng lên.

Bội số bạo kích của Giang Khải là 200 lần, lại tăng 90%, đây chính là 380 lần bạo kích tổn thương!

Tổn thương khủng bố như thế, cũng không thể tưởng tượng nổi giống như tám thanh Truy mệnh liên tục không xuất hiện bạo kích!

Đối mặt với lực lượng khổng lồ, cả người Địch Tang như là đạn pháo bay ra mấy chục mét, hung hăng đập vào trên lưới thép.

Hiệu quả nhóm lửa trên người hắn ta khiến cả người hắn ta biến thành một quả cầu lửa, trong trạng thái hỏa diễm thiêu đốt dữ dội,

cả người Địch Tang bị lưới tơ thép cắt thành mấy trăm mảnh nhỏ hỏa diễm…

Trận quyết chiến kinh tâm động phách không có dấu hiệu nào đột nhiên kết thúc!

Hiện trường chỉ còn lại khối vụn trên lưới tơ thép còn đang thiêu đốt.

Nhìn những khối vụn trên lưới tơ thép kia còn đang thiêu đốt, mấy vạn người xem ở hiện trường đều rơi vào sự yên tĩnh đáng sợ.

Nhìn ngọn lửa còn sót lại trên lưới thép, Giang Khải nhíu mày.

Có phải mình ra tay quá độc ác rồi không…

Suy nghĩ, Giang Khải cảm thấy vẫn là Địch Tang quá xui xẻo.

Tiểu tử kia rất xui xẻo lại gặp phải Truy mệnh liên tục tám lần không bạo kích, lúc này mới nhận lấy 380 lần bạo kích… Loại tình huống này, ngay cả hắn cũng chỉ mới gặp được một lần, tiểu tử kia là vận khí gì chứ.

Tuy nói Địch Tang chết rất thảm nhưng tử vong chỉ là chuyện trong nháy mắt, chắc hắn ta còn chưa kịp được cảm giác đau khổ.

Nghĩ tới đây, Giang Khải cũng bình thường lại.

Hắn vung tay lên, Truy mệnh ở các nơi trở lại trong tay hắn, sau đó xoay người nhìn về phía đồng đội, nháy mắt với bọn họ.

“Xong!”

Cho đến lúc này, đám người Viên Trụ mới phục hồi tinh thần.

“ĐM, đây là thực lực của Khải đội sau khi nghiêm túc?” Nguyễn Ngữ hoảng sợ nói, “Đúng là một tên biến thái!”

Viên Trụ nơm nớp lo sợ nó, “Từ lúc nào tên này lại trở nên mạnh như vậy, ta, hình như ta uống rượu cũng không đánh lại hắn.”

Mặc kệ nói thế nào, Giang Khải đã đánh bại Địch Tang, tiểu đội

Hỏa Thần cũng chính thức lấy được giải quán quân phần thi đấu chiến đội nhị giai trong thi đấu khiêu chiến công hội lần thứ 36.

Sau khi tranh tài kết thúc, lưới thép hạ xuống, lập tức có người của quân đội lên sân khấu dựng đài lĩnh thưởng đơn sơ.

Trên đài lĩnh thưởng chỉ có một cái ghế, dù sao sau khi đội ngũ khác chiến bại, tất cả thành viên đều đã tử vong logout.

Tên quan quân là trọng tài của trận đấu này trèo lên lôi đài, sau khi kéo đám người Giang Khải đến bên trên đài lĩnh thưởng, quay người tuyên bố kết quả với khán đài.

“Chúc mừng Chủ Thần công hội, tiểu đội Hỏa Thần lấy được hạng nhất thi đấu chiến đội nhị giai năm nay, tiếp theo mời khách quý lên trao giải.”

Một nam nhân trung niên đi lên, trên tay cầm một hộp phần thưởng tinh xảo, tự tay giao vào trong tay Giang Khải.

Chờ sau khi tiểu đội Hỏa Thần nhận thưởng, một tên nam tử tóc dài vội vã đuổi kịp tiểu đội Hỏa Thần đang muốn rời đi.

“Giang Khải!”

Giang Khải quay đầu ngạc nhiên nhìn về phía người kia, sau đó thấy được ký hiệu trước ngực hắn ta, Thanh Long công hội!

“Giang Khải, đây là thẻ tin tức bí cảnh, dựa theo ước định của ngươi và Thanh Long chúng ta, hiện tại tặng cho ngươi.”

“Ngoài ra, chúng ta cho ngươi ba ngày đơn độc thăm dò, ba ngày sau Thanh Long công hội chúng ta sẽ tiếp tục tìm kiếm cách tiến vào bí cảnh.”

Giang Khải nhíu mày, Thanh Long chỉ cho hắn thời gian ba ngày? Trước đó cũng không có nói.

Nhưng hắn suy nghĩ, người ta cũng biết vị trí bí cảnh, nếu mình vẫn không có cách nào tiến vào bí cảnh, chẳng lẽ Thanh Long cũng không tiến vào?

Thanh Long chỉ nói cho Giang Khải địa điểm, cũng chưa từng hứa hẹn mình sẽ từ bỏ thăm dò bí cảnh.

Nghĩ tới đây, Giang Khải nhẹ gật đầu, tiếp nhận thẻ tin tức, “Cảm ơn.”

…

Trở lại trụ sở Chủ Thần công hội, đám người Giang Khải kiểm tra màn hình công cộng.

Trang tin tức công hội trước đó xuất hiện một số sự thay đổi trên mặt số liệu.

Chương 217 - Phần thưởng (2)

【 Vinh dự công hội: Tiểu đội dưới trướng công hội, tiểu đội Hỏa Thần đoạt được giải quán quân phần thi đấu chiến đội nhị giai trong thi đấu khiêu chiến công hội lần thứ 36 Giang Trung thành. 】

【 Điểm tích lũy công hội hiện tại: 11 điểm. Xếp hạng công hội, xếp hạng Giang Trung thành: cấp Bính 281. Xếp hạng Hoa Hạ, sau một vạn năm ngàn. 】

“Ta nhớ thứ hạng của chúng ta ở Giang Trung thành là hơn ba trăm đi, lấy được giải quán quân cũng chỉ tăng lên từng đó điểm?” Giang Khải nghi ngờ nói.

Tô Noãn Noãn mỉm cười giải thích, “Đúng là không phải tất cả công hội đều có thể đạt được quán quân, nhưng ví dụ như xây dựng thành chính, cống hiến một vài vật tư chiến lược cũng có thể gia tăng điểm tích lũy công hội, con đường thu hoạch điểm tích lũy cụ thể, ngươi có thể click vào xem xét kỹ càng.”

Giang Khải suy nghĩ, mình cũng không có ý định phát triển công hội dứt khoát lười xem.

“Không quan trọng, vẫn nên xem phần thưởng trước đi!”

Trong hộp phần thưởng đặt bốn tấm thẻ bài, xem ra để tiên trao giải cho nên lần này phần thưởng được thủ lại với hình thức thẻ bài.

“Chỉ có bốn phần thưởng, không còn gì nữa? Có phải ít đi rồi không? Ít nhất cũng là một người một phần thưởng chứ.” Giang Khải cầm lấy hộp phần thưởng, xem xét có phải còn có ngăn ngầm gì nữa không.

Tô Noãn Noãn che miệng cười nói, “Không ít, bốn phần thưởng này đều là của các ngươi, ta và Trụ Tử đã nhận được phần thưởng.

“Hả?” Giang Khải ngạc nhiên nhìn về phía Noãn Noãn.

Viên Trụ nói, “Ngươi quên rồi sao, chỉ tài liệu chuyển chức nhị giai của ta, quân đội đã phải trả cho ngươi 10 triệu tinh tệ…”

Giang Khải suy nghĩ, đúng vậy, quân đội bồi dưỡng hai người kia đã là rất tốn kém, đương nhiên có thể tiết kiệm thì tiết kiệm một chút.

Đã vậy, Giang Khải cũng không xoắn xuýt với vấn đề phần thưởng nữa, bắt đầu xem xét phần thưởng.

“Truy mệnh nhị giai!” Giang Khải cầm một tấm thẻ bài, thấy bên trên có chín chuôi dao găm màu bạc lập tức kích động!

Quân đội đã giám định trang bị, thuộc tính cũng có thể trực tiếp xem xét trên thẻ bài.

Cửu kiếp truy mệnh – thuộc tính nhị giai, lực đâm xuyên từ 9 điểm tăng đến 14 điểm, lực lượng tăng 17 điểm, nhanh nhẹn tăng 21 điểm.

Tỷ lệ bạo kích từ 10% tăng lên theo thứ tự, biến thành 15%.

Bạo kích tổn thương cũng từ 10% tăng lên 15%.

Ngoài gia, Truy mệnh nhị giai còn có thêm một hiệu ứng đặc biệt.

【 Tước giáp: Mỗi một thanh Truy mệnh có thể tạo thành tổn thương trên phạm vi nhỏ, trong thời gian ngắn Truy mệnh liên tục công kích một phạm vi có thể tiếp tục suy yếu hộ giáp của đối phương. Cung Cát

Truy mệnh nhị giai cũng không tính là đặc biệt nổi bật trong vũ khí nhị giai, nhưng đối với Giang Khải tuyệt đối là lựa chọn tốt nhất của hắn hiện nay.

“Tăng lên 15% bạo kích… Rất mạnh mẽ! Nói cách khác, bảy thanh phi tiêu chắc chắn xuất hiện một lần bạo kích, điều này còn vững vàng hơn trước đó rất nhiều!”

Có lúc Giang Khải lúng túng vừa hay phải đến thanh Truy mệnh

thứ chín mới xuất hiện bạo kích, Truy mệnh nhị giai sẽ không xuất hiện loại tình huống vừa rồi.

Ngoại trừ Truy mệnh nhị giai, trong phần thưởng có còn 1000gr "Tử mẫu từ thạch".

Nguyễn Ngữ cầm thẻ bài nhìn một chút, lập tức nói với Giang Khải, "Khải đội, đây là đồ tốt, có Tử mẫu từ thạch, ngươi không sợ người khác quấy nhiễu Cường từ thạch nữa!"

Giang Khải nhíu mày nói, "Tử mẫu từ thạch cái gì?"

Hồ Ngôn giải thích, "Thật ra Tử mẫu từ thạch do hai bộ phận tạo thành gồm tử thạch và mẫu thạch, chỉ có Tử mẫu từ thạch tương ứng mới có thể xuất hiện lực hấp dẫn cường đại, sau khi khảm nạm Tử mẫu từ thạch có thể ngăn cách thuộc tính kim loại của bản thân vũ khí, trên vũ khí và bao tay của ngươi có thể chia ra khảm nạm tử thạch và mẫu thạch, từ thạch khác không thể quấy nhiễu ngươi nữa."

Giang Khải trợn to mắt, nói vậy sau này hắn không cần lo lắng từ thạch cao cấp của người khác nữa!

"Khải đội, ngươi đưa đồ cho ta, ta đổi toàn bộ cho ngươi." Nguyễn Ngữ xung phong nhận việc.

"Không vội, xem có thứ gì tốt đã."

Tấm thẻ bài thứ ba là một phần tài liệu chuyển chức hoàn chỉnh.

【 Tài liệu chuyển chức Thầy phong thủy tam giai, sau khi sử dụng thành công có thể chuyển chức làm Thông linh sư. 】

Giang Khải ngạc nhiên nhìn về phía Hồ Ngôn, "Tài liệu chuyển chức tam giai… Lão Hồ, tam giai của ngươi là tls?"

Hồ Ngôn gật đầu, "Hiện tại Thầy phong thủy cao nhất là tứ giai, theo thứ tự là nhất giai Thầy phong thủy, nhị giai Toán mệnh tiên sinh, tam giai Thông linh sư, tứ giai Đại quốc sư. Khải đội, ngươi không biết cũng bình thường, hiện tại có rất ít Thầy phong thủy nhị giai, đừng nói tam giai, thậm chí là tứ giai."

“Quốc sư…” Giang Khải vuốt cằm, “Cảm giác cái tên này rất lợi hại.”

Hồ Ngôn bất đắc dĩ mỉm cười, “Có lẽ là tên gọi lợi hại đi, thật ra Thầy phong thủy vẫn chưa từng xuất hiện thiên phú và kỹ năng chức nghiệp có trợ giúp cho chiến đấu, trong mười chức nghiệp lớn của Hoa Hạ, miễn cưỡng xếp sau Khổ hành tăng.”

Chương 218 - Gặp lại người thần bí

Giang Khải mỉm cười, cầm thẻ bài nói với Hồ Ngôn, “Quan tâm nhiều như vậy làm gì, biết đâu sau khi siêu phàm, Thầy phong thủy sẽ đặc biệt mạnh mẽ.”

Hồ Ngôn nhận được thẻ bài, vẻ mặt kích động.

Hiện tại khoảng cách của hắn ta với tứ giai Đại quốc sư mạnh nhất lại gần thêm một bước!

Siêu phàm chức nghiệp sau Đại quốc sư rốt cuộc là thứ gì!

Phần thưởng thứ tư rõ ràng là một cái hồ lô rượu.

【 Bảo cụ thông dụng, Túy tiên hồ lô, dùng để chứa rượu, hiệu quả của các loại tửu phẩm tăng 30%, thời gian say rượu giảm xuống 50%. 】

Vừa thấy hiệu quả bảo cụ này, Giang Khải vội vàng muốn thu lại, Nguyễn Ngữ tay mắt lạnh lẽ đã cầm lấy.

“Khải đội, có thể chia cho ta cái này không?” Nguyễn Ngữ trông mong nhìn Giang Khải, “Ngươi xem lão Hồ cũng có…”

Rất hiển nhiên thứ này có tác dụng với Nguyễn Ngữ, nhưng vấn đề là nghĩ đến dáng vẻ sau khi say rượu của Nguyễn Ngữ, hiện tại hiệu quả lại tăng lên 30%, Giang Khải cũng cảm thấy đau đầu.

Nhưng thi đấu chiến đội là tranh tài tiểu đội, từ phần thưởng cũng có thể thấy được phần thường này dựa vào mỗi một thành viên của Hỏa Thần để làm riêng, không cho Nguyễn Ngữ thì không thể nào nói nổi.

“Khải đội, ta sẽ cẩn thận thiết kế khảm nạm Tử mẫu từ thạch giúp ngươi!”

Nguyễn Ngữ gần như chưa từng chủ động mở miệng đòi đồ, Giang

Khải nhìn ánh mắt trông mong của hắn ta, cuối cùng vẫn không nỡ.

“Được thôi, được thôi, cái này cho ngươi.” Nói xong, Giang Khải lại nói thầm với Hồ Ngôn, “Lão Hồ, phải tăng cường hiệu quả của phun sương phòng sói mới được!”

Ngoại trừ cái đó ra, chỉ còn lại tấm thẻ tin tức bí cảnh kia.

Căn cứ ký hiệu trên bản đồ, vị trí bí cảnh ở ngay dãy núi biên giới phía đông Quốc Vương cốc.

“Hình như từ lần trước chúng ta từ Nhiên Thiêu bình nguyên trở về Quốc Vương cốc cũng đi qua khu vực của dãy núi này.” Hồ Ngôn nói.

Giang Khải gật đầu, “Không sai, nơi này đều là một số núi hoang cũng không có dã thú gì, không ngờ nơi hoang vu như thế lại ẩn giấu một bí cảnh!”

Suy nghĩ, Giang Khải nói, “Ta thấy nhân lúc quân đội còn chưa đến đòi người, bây giờ chúng ta đi luôn!”

Vừa nói xong, mấy người đã nghe thấy ngoài cửa có tiếng gõ cửa.

“Giang Khải, ta biết ngươi ở bên trong, ta là Lộ Tuấn!” Người ngoài cửa hô lên.

Giang Khải nhíu mày, người quân đội cũng quá nhanh, tranh tài vừa kết thúc đã đến đòi người hả?

“Chúng ta vụng trộm chạy đi!” Giang Khải nháy mắt với đồng bạn.

“Ta vào đây! Ta có thể vào rồi!” Lộ Tuấn cũng không khách sáo trực tiếp đẩy cửa vào, vừa hay bắt được đám người Giang Khải có ý đồ chuồn đi.

Lộ Tuấn như cười mà không phải cười nhìn Giang Khải đứng bên kia tường vây, cười nói, “Hắc hắc, tướng quân đã nói sau khi kết thúc tranh tài lập tức đến đòi người, nếu không có khả năng ngươi sẽ lừa người đi mất.”

Giang Khải chỉ có thể quay người đi về phía Lộ Tuấn, “Lộ Tuấn ca, ngươi lại cho ta mượn người mấy ngày đi.”

Lộ Tuấn nhìn Viên Trụ và Noãn Noãn, hai người đều trông mong nhìn mình, bọn họ cũng rất muốn ở lại tiểu đội Hỏa Thần thêm mấy ngày.

Kết quả cuối cùng Lộ Tuấn vẫn lắc đầu, hắn ta thở dài một hơi, “Giang Khải, không phải ta không muốn cho ngươi mượn, bên quân đội chúng ta sắp trọng điểm bồi dưỡng Trụ Tử và Noãn Noãn, đã định ra kế hoạch huấn luyện, tăng cường kỹ càng cho bọn họ.”

“Nếu không có gì bất ngờ xảy ra, trải qua lần huấn luyện này, bọn họ có hy vọng tiến vào huấn luyện doanh Chiến Thần điện.”

Đám người Giang Khải trợn to mắt, Viên Trụ càng kêu lên, “Huấn luyện doanh Chiến Thần điện!”

Lộ Tuấn gật đầu, “Không sai, nơi tập trung của tất cả thiên tài mạnh nhất Hoa Hạ, huấn luyện doanh Chiến Thần điện!”

“Ở nơi đó, bọn họ có thể hưởng thụ tư nguyên quân đội, ưu tiên đảm bảo bọn họ trường thành, bọn họ cũng được học tập kỹ xảo chiến đấu, tố chất tâm lý một cách hệ thống, cũng có chuyên gia căn cứ vào thiên phú của bọn họ có thể đưa ra phương thức chiến đấu càng khoa học và hiệu suất cao hơn.”

“Ngoài ra, trong vòng hai năm nếu bọn họ có thể tăng đến chức nghiệp tứ giai, có thể tiến vào dự bị doanh Chiến Thần điện!”

“Ngươi cũng biết có thể đi vào dự bị doanh Chiến Thần điện cũng có nghĩa bọn họ chắc chắn có thể tiến vào Chiến Thần điện Hoa Hạ!”

“Bắt đầu từ ngày tiến vào huấn luyện doanh Chiến Thần điện, người nhà của bọn họ ở trong hiện thực cũng được hưởng thụ cấp bậc đãi ngộ cao nhất!”

“Mọi người đều nói Thiên Chức thay đổi vận mệnh, vậy hiện tại Trụ Tử cách lúc thật sự thay đổi vận mệnh của mình chỉ có một bước mà thôi!”

Lộ Tuấn lập tức nhìn về phía Giang Khải, “Khải, tháng sau bắt đầu kiểm tra dự bị doanh, thời gian còn lại của Trụ Tử và Noãn Noãn không còn nhiều lắm, cho nên hy vọng ngươi có thể hiểu được.”

“Đúng rồi, chi phí mà ngươi bỏ ra với Viên Trụ và Noãn Noãn, chúng ta sẽ thống kê lại sau đó trả cho ngươi, về điểm này ngươi cứ yên tâm.”

Giang Khải ngây ra một lúc, không ngờ lúc Lộ Tuấn chủ động nhắc đến chuyện trả tiền này hắn lại không quá để ý.

Chương 219 - Gặp lại người thần bí (2)

Giang Khải không khỏi nhìn về phía Viên Trụ và Noãn Noãn.

Lộ Tuấn đã nói rất rõ ràng, quân đội đã công nhận thực lực của Trụ Tử và Noãn Noãn, bọn họ sẽ nhận được tư nguyên tốt hơn, bọn họ tương đương với bước nửa bước vào trong Chiến Thần điện Hoa Hạ!

Còn hắn chỉ đơn giản hy vọng Viên Trụ và Noãn Noãn đi theo mình tìm bảo vật…

Nói khách quan, hắn hiểu với Trụ Tử và Noãn Noãn cái gì nhẹ cái gì nặng.

Thở dài một hơi, Giang Khải không tự chủ được thu lại nụ cười trên mặt, hắn quay người đi đến bên cạnh Viên Trụ và Noãn Noãn.

“Khải, chỉ cần một câu nói của ngươi, ta đi với ngươi.” Viên Trụ nói.

“Ngu ngốc!” Giang Khải cười mắng, “Ngươi sẽ có sự phát triển tốt hơn ở quân đội, hiện tại a di còn đang ở khu ổ chuột, ngươi không muốn để nàng rời khỏi nơi đó sao… Lại nói, hình như ta cũng nuôi không nổi ngươi.”

“Giang Khải, ta…” Noãn Noãn thấy đôi mắt của Giang Khải hơi đỏ.

Giấc mơ của Tô Noãn Noãn cũng là tiến vào Chiến Thần điện, nhưng lúc này nàng lại hơi dao động.

Giang Khải mỉm cười, “Các ngươi đến huấn luyện doanh Chiến Thần điện là chuyện tốt, nhưng hy vọng ngươi có thể nhớ kỹ người từng là thành viên của tiểu đội Hỏa Thần.”

“Được, ta sẽ đá các ngươi ra khỏi công hội trước…” Giang Khải đi đến trước màn hình công cộng, lướt đến giao diện thành viên công

hội, click vào tên của hai người lựa chọn “Đá ra khỏi công hội”.

Lộ Tuấn nhìn Giang Khải thao tác xong, liếc mắt ra hiệu với Viên Trụ và Noãn Noãn để bọn họ đứng ở sau lưng mình.

Trước khi đi, Lộ Tuấn nhìn về phía Nguyễn Ngữ, “Nguyễn Ngữ, có lẽ chúng ta cần ngươi sản xuất rượu nhị giai, chúng ta sẽ dựa theo giá cả một bình 500 tinh tệ thua mua thời gian dài.”

“Ồ, không có vấn đề.” Nguyễn Ngữ nói, “Trụ Tử, Noãn Noãn, cố lên, có thời gian nhất định phải trở về thăm chúng ta một chút!”

Hành trình của Trụ Tử và Noãn Noãn bị sắp xếp kín mít, hơn nữa một khi tiến vào dự bị doanh có khả năng sẽ trực tiếp đến kinh đô, bọn họ không có nhiều cơ hội gặp nhau.

Hồ Ngôn nhìn về phía Viên Trụ và Noãn Noãn, miễn cưỡng nói, “Trụ Tử, nhớ kỹ, ngươi là Chiến Thần đệ nhất thiên hạ, nhất định phải tiến vào Chiến Thần điện! Noãn Noãn, ta tin tưởng ngươi chắc chắn sẽ trở thành Thầy lang và Độc sư ưu tú nhất!”

“Hồ đại ca, Nguyễn đại ca…”

Cuối cùng Lộ Tuấn vẫn đưa Viên Trụ và Noãn Noãn đi, trong Chủ Thần công hội chỉ còn lại ba người Giang Khải, Hồ Ngôn, Nguyễn Ngữ.

Một lúc lâu sau, Giang Khải lắc đầu nói với Hồ Ngôn và Nguyễn Ngữ, “Còn đứng ngây ngốc đó làm gì, đi thôi, đi tìm bí cảnh!”

…

Lộ Tuấn vụng trộm quay đầu nhìn Viên Trụ và Noãn Noãn, hai người này đi theo sau lưng mình nhưng thỉnh thoảng lại quay đầu nhìn về phía Chủ Thần công hội.

Hắn ta thầm thở phào nhẹ nhõm, cũng may tướng quân anh minh đã sớm đoán được nếu để hai người kia đi theo Giang Khải thời gian lâu dài, chắc chắn sẽ bị hắn bắt cóc!

Noãn Noãn còn tốt, dù sao Lộ Tuấn biết phụ thân của Noãn Noãn hy sinh ở chiến trường Thú Thần, giấc mộng của nàng là tiến vào

Chiến Thần điện, nàng sẽ không buông tha cho cơ hội lần này.

Ngược lại là Viên Trụ, sự thật chứng minh hắn ta vốn là bằng hữu tốt của Giang Khải, hơn nữa hắn ta ở bên cạnh Giang Khải cũng phát triển rất tốt.

“Trụ Tử, nhanh lên.” Lộ Tuấn cố ý nói, “Về thành chính trước, ngươi và ta logout.”

“A?” Viên Trụ nhíu mày, không hiểu hỏi, “Lộ đại ca, không phải ngươi nói thời gian rất gấp gáp sao, còn logout?”

“Đúng là rất gấp gáp, cho nên chúng ta đã xin thông đạo màu xanh, lần sau ngươi online không cần xếp hàng.”

“Vậy logout làm gì?”

“Có người nói nhất định phải gặp ngươi.” Lộ Tuấn thần bí nói.

“Ai vậy?”

“Mẫu thân ngươi, nàng nói có chuyện gấp.”

Nhắc đến mẫu thân, Viên Trụ lập tức kích động, mẫu thân hắn ta lại tìm quân đội để mình logout chắc chắn có chuyện quan trọng.

Sau khi trở lại thành chính, Viên Trụ logout trực tiếp đi theo Lộ Tuấn rời khỏi đại sảnh cửa đăng nhập.

“Mẫu thân ngươi nói nàng chờ ngươi ở khách sạn mà nàng đang làm việc, ngay ở trên đường Hoa Nam, có cần ta phái xe đưa ngươi đi không.”

“Không cần, Lộ đại ca, cũng không xa lắm, ta, ta đi trước!” Viên Trụ vừa nói vừa từng bước tăng nhanh tốc độ, chạy đến đường Hoa Nam.

“Nhớ kỹ xử lý xong phải nhanh chóng trở về!” Nơi xa, Lộ Tuấn cao giọng hô lên.

“Được!”

Mười mấy phút sau, Viên Trụ đi đến khách sạn Xuân Oánh, mẫu thân của hắn ta đang chờ hắn ta ở đại sảnh.

“Mẹ, ngươi tìm ta có chuyện gì?” Viên Trụ vội vàng chạy đến.

“Trụ Tử, ngươi đến rồi… Không phải ta tìm ngươi… Ngươi đi theo ta!” Mẫu thân Viên Trụ lôi kéo Viên Trụ, trực tiếp đi vào trong khách sạn.

Đi đến trước cửa phòng 7502, Viên mẫu gõ cửa một cái, bên trong truyền ra một giọng nói, “Cửa không khóa, vào đi.”

Viên mẫu dẫn theo Viên Trụ đẩy cửa ra.

Trong phòng có một tên nam tử đang quay lưng lại ngồi bên cạnh cửa sổ, bờ vai của hắn ta rất rộng, mặc một chiếc áo khoác màu đen.

“Mẹ?” Viên Trụ tỏ ra vô cùng nghi ngờ.

Chương 220 - Đây là một trận chiến tranh

Đúng vào lúc này, người kia quay đầu lại, vẻ mặt tươi cười, “Trụ Tử, nhanh như vậy đã không còn nhớ ta rồi sao?”

Vừa thấy người này, Viên Trụ lập tức ngây ngẩn cả người.

“Đúng, đúng là ngươi!”

Người này là người mà bọn họ gặp phải trong ngõ hẻm vào tối hôm đó, cũng là người cho hắn ta tài liệu chuyển chức Võ đồ!

“Trụ Tử, đến ngồi đi.” Giọng điệu của nam nhân kia rất bình thản, nhìn về phía chiếc sofa trống bên cạnh.

Viên Trụ suy nghĩ, đi qua ngồi xuống.

Hai người ngồi cạnh nhau, vừa hay đối mặt với ánh chiều tà khi mặt trời lặn ngoài cửa sổ.

Viên mẫu thấy mơi này đã không có chuyện của mình, nàng nhìn bóng lưng dày rộng của Viên Trụ, cho dù ngồi bên cạnh nam nhân cao lớn như kia nhưng Viên Trụ vẫn có vẻ cực kỳ cường tráng.

Nhưng ở trong mắt nàng, mặc kệ Viên Trụ cao lớn đến mức nào, hắn ta vĩnh viễn là hài tử thấy con sâu róm sẽ hoảng sợ đến gào thét.

Do dự một chút, Viên Trụ yếu ớt hỏi, “Trụ Tử, có thời gian dẫn theo Tiểu Khải về nhà ăn cơm đi, đã rất lâu các ngươi không về nhà…”

Viên Trụ quay đầu lại, dịu dàng nói với mẫu thân, “Mẹ, gần đây Giang Khải không có thời gian trở về, ta, chắc ta còn phải đến nơi khác.”

Trong mắt Viên mẫu xuất hiện vẻ mất mát nhưng nhanh chóng biến mất không thấy gì nữa, nàng nhẹ gật đầu với Viên Trụ, vừa

cười vừa nói, “Được thôi, các ngươi nói chuyện đi, ta phải đi dọn dẹp phòng khách.”

Nói xong cũng rời khỏi phòng, thuận tay đóng cửa lại.

Một lát sau, nam tử trung niên nhìn về phía Viên Trụ, mỉm cười, “Mẫu thân ngươi rất nhớ ngươi.”

Viên Trụ cúi đầu xuống, nhẹ gật đầu, “Ta biết, nhưng…”

Thở dài một hơi, Viên Trụ ngẩng đầu lên, trong mắt xuất hiện vẻ kiên định, “Ta muốn nàng sống tốt hơn, nhất định phải cố gắng hơn, ta phải vào huấn luyện doanh Chiến Thần điện!”

Nam nhân không phát biểu ý kiến, quay đầu nhìn ra ngoài cửa sổ.

Cửa sổ sát đất rộng lớn, rèm cửa mở rộng, từ nơi này có thể quan sát rất nhiều kiến trúc, thậm chí có thể thấy tường vây của Giang Trung thành ở nơi xa xôi.

Bên trên thành thị là bầu trời màu đỏ hồng, trong màn trời còn có mây trắng kéo ra một đường vòng cung thật dài, mơ hồ phác họa ra một phần hình dáng của tinh thể to lớn.

“Đó chính là Quỷ Tinh, hư ảo lại chân thực.” Nam nhân khẽ khàng nói.

Viên Trụ vẫn cảm thấy nam nhân này rất thần bí, gặp lại lần nữa khiến hắn ta càng thấy tò mò hơn, nam nhân này đã nhắc đến Quỷ Tinh, hắn ta cũng hỏi, “Đại thúc, ngươi cảm thấy rốt cuộc Quỷ Tinh là cái gì?”

Nam nhân nhìn không chớp mắt, từ tốn nói, “Ta không biết rốt cuộc Quỷ Tinh là cái gì, nhưng Quỷ Tinh giáng lâm là một trận chiến tranh.”

“Chiến tranh?”

“Đúng, một trận chiến tranh cắn nuốt nhau của tinh cầu không biết và địa cầu!” Nói xong, người kia nhìn về phía Viên Trụ khẽ than thở, “Đáng tiếc, hiện tại tổng diện tích lãnh thổ mà nhân loại chúng ta chiếm lĩnh trên Quỷ Tinh chưa đến một phần vạn Quỷ

Tinh, hiện tại Địa cầu đã là cảnh hoang tàn khắp nơi."

"Sau khi nhóm Thú Thần chiếm lĩnh càng nhiều thành thị, việc sinh tồn của nhân loại sẽ trở nên càng ngày càng gian nan, khi đột phá đến một điểm giới hạn nào đó, những người còn lại như chúng ta muốn sống sót cũng khó khăn, còn nói chinh chiến Quỷ Tinh thế nào?"

"Đó cũng là lúc nhân loại chúng ta, hoặc phải nói là địa cầu thua cuộc!"

Viên Trụ nhíu mày, "Tại sao ngươi lại nghĩ như vậy?"

Nam nhân mỉm cười, "Tất nhiên chúng ta cũng nắm giữ một số chứng cứ..."

"Chúng ta? Đại thúc, rốt cuộc ngươi là ai?"

Giọng điệu của nam nhân rất bình thản, nói, "Quân đội, công hội, ngươi cảm thấy ở thế giới hỗn loạn này, hoặc phải nói vào thời khắc mấu chốt sinh tử tồn vong của nhân loại chỉ có những thế giới này sao? Vậy ngươi cũng quá ngây thơ."

"Ta là người thế nào không phải vấn đề mà bây giờ ngươi cần quan tâm." Nam nhân chỉ thoáng để lộ ra một chút đã nói sang chuyện khác, nhìn về phía Viên Trụ, "Trụ Tử, lần này online, sẽ có người cho ngươi một bản sách kỹ năng, kỹ năng rất mạnh, có thể để thực lực của ngươi tăng thêm một bước."

Viên Trụ cau mày, nhưng đây cũng không phải lần đầu tiên người thần bí cho đồ, hắn ta chỉ tiếp tục nghe.

"Đồ vật cũng không phải cho không, ta cũng có yêu cầu."

"Yêu cầu gì?"

"Ta muốn ngươi tiến vào Chiến Thần điện."

Viên Trụ hít sâu một hơi, đầu tiên hắn ta chỉ thu hoạch được tư các tham gia kiểm tra huấn luyện doanh, dù thông qua kiểm tra, trong huấn luyện doanh ngọa hổ tàng long, đều là tinh anh trong tinh anh cả nước, trong những người này chỉ có nhân tài ưu tú

nhất mới có thể tiến thẳng vào Chiến Thần điện Hoa Hạ.

“Sao nào? Không có lòng tin?”

Viên Trụ gật đầu, “Ta, ta không biết mình có làm được hay không. Còn có, đại thúc, lần trước ngươi cho ta tài liệu Võ đồ, lần này lại cho ta sách kỹ năng, rốt cuộc ngươi muốn lấy cái gì từ trên người ta?”

Nam nhân mỉm cười, “Dáng vẻ ngươi uống say rất thú vị… Viên Trụ ta là Chiến Thần đệ nhất thiên hạ, ha ha ha ha…”

Chương 221 - Đây là một trận chiến tranh (2)

Viên Trụ hơi xấu hổ, đang muốn nói gì đó lại thấy tiếng cười của nam nhân dừng lại, sau đó ánh mắt vô cùng sắc bén, vẻ mặt nghiêm túc lạ thường nhìn về phía Viên Trụ, “Không sai, ta muốn ngươi trở thành Chiến Thần đệ nhất thiên hạ!”

Viên Trụ trợn to mắt, khiếp sợ nhìn về phía nam nhân.

Sau khi nam nhân nghiêm nghị nói xong câu đó, vẻ mặt cũng dịu đi, “Đúng, bạn thân Giang Khải của ngươi, ngươi có thể nói cho ta biết chức nghiệp của hắn không?”

“Điều này…” Viên Trụ do dự mãi, lắc đầu, “Rất nhiều người muốn đối phó hắn, hắn công bố càng nhiều tin tức sẽ càng bất lợi cho hắn, cho nên… Đại thúc, ta không thể nói cho ngươi biết.”

Nam nhân cũng không tức giận, ngược lại có cảm giác như việc này nằm trong dự đoán, hắn ta gật đầu, “Không khác dự đoán của ta là mấy, đứa nhỏ nhà ngươi cũng không nhu nhược như đã thấy, ngươi sẽ không tiếc bất cứ giá nào bảo vệ người mà ngươi quan tâm.”

“Nhưng ngươi không nói thì ra cũng biết rõ, chắc Giang Khải kia là một loại chức nghiệp mới, nhìn từ những chức nghiệp đã xuất hiện, hắn không phù hợp đặc điểm của bất kỳ chức nghiệp nào.”

“Cân nhắc đến lần trước ta gặp được hai người các ngươi trong ngõ hẻm, chắc có thể dùng tài liệu tàn khuyết thu được một chức nghiệp mạnh mẽ nào đó.”

Viên Trụ thầm nghĩ trong lòng, thật ra cũng không phải chức nghiệp “mạnh mẽ” gì… Chỉ là Dân cờ bạc mà thôi.

Dù hiện tại có vẻ Giang Khải rất mạnh nhưng cũng như một phú hào trên chiếu bạc, hôm nay ngươi giàu đến chảy mỡ, ngày mai biết đâu đã phải ngủ ngoài đường, đây chính là Dân cờ bạc!

Chỉ có hắn ta và Noãn Noãn biết Giang Khải luôn phải tiếp nhận áp lực.

Ánh mắt nam nhân nhìn về đằng xa, khẽ khàng nói, “Chức nghiệp mới lấy được từ tài liệu tàn khuyết, muốn thu hoạch được tài liệu chuyển chức càng xa vời hơn, tuy tiểu tử kia nhanh chóng đạt đến độ cao mà người thường khó có được, nhưng rất có thể sau này hắn vẫn luôn giậm chân tại chỗ!”

“Huống hồ, hình như hắn cũng không phải một người có hùng tâm tráng chí.”

“Đáng tiếc…”

…

Tiểu đội Hỏa Thần đang chạy về bí cảnh ở Quốc Vương cốc.

Giang Khải không khỏi hắt hơi một cái.

“Chẳng lẽ Noãn Noãn đang nghĩ đến ta?” Giang Khải cau mày nói.

Hồ Ngôn hừ lạnh một tiếng, “Khải đội, xem ra ngươi nhớ thương Noãn Noãn đã lâu, nhưng nói thật ngươi và Noãn Noãn không hợp.”

Giang Khải lập tức nhíu mày, “Lão Hồ, ngươi đừng nói nhảm, ta không có! Hít… Chẳng lẽ ngươi thật sự cảm thấy Noãn Noãn có ý với ta?”

Hồ Ngôn lắc đầu, “Có lẽ bây giờ cũng có chút ý tứ, nhưng ngươi phải biết nàng sẽ cùng huấn luyện đặc biệt với Trụ Tử, biết đâu sau này còn cúng đến huấn luyện doanh, dự bị doanh, thậm chí cùng vào Chiến Thần điện, từng nghe nói lâu ngày sinh tình không, ngươi không có cơ hội.”

“Ta không bằng Trụ Tử?” Giang Khải không phục nói, “Không phải nữ nhân đều thích người cao lớn sao?”

Hồ Ngôn từ tốn nói, “Ngươi và Trụ Tử là bạn thân, trước kia hắn từng có bạn gái không?”

“Điều này… Hình như từng có một hai người.”

“Ngươi thì sao?

“Ta… Ta từng có ba bốn người.”

“Đừng khoác lác, ta biết xem tướng!” Hồ Ngôn quan sát Giang Khải

Giang Khải lập tức không còn sức lực, thở dài một hơi, “Viên Trụ từng có ba người bạn gái, ta, khụ khụ, chủ yếu là ánh mắt ta khá cao, vẫn không tìm được người thích hợp.”

Hồ Ngôn nhún vai, “Ánh mắt có cao hay không rất khó nói, nhưng kết quả đã rất rõ ràng.”

Nguyễn Ngữ đi bên cạnh kìm nén cả nửa ngày, đột nhiên nói một câu, “Khải đội, ánh mắt quá cao rất dễ xử lý, có muốn uống chút rượu không, ta đảm bảo sau khi uống xong, ngươi sẽ mở ra cánh cửa thế giới mới!”

Nghĩ đến biểu hiện của Nguyễn Ngữ sau khi say rượu, Giang Khải lập tức đen mặt, vội vàng từ chối ý tốt của Nguyễn Ngữ.

Dạo bước trong Quốc Vương cốc, dã thú bình thường đã không thể uy hiếp đến bọn họ, chiều ngày hôm sau tiểu đội Hỏa Thần đã đến khu vực bí cảnh.

Từ tọa độ đánh dấu trên thẻ tin tức, bọn họ tìm được một căn nhà gỗ giấu trong góc sơn cốc.

Tiểu đội Hỏa Thần trốn sau một khối nham thạch, quan sát căn nhà gỗ này từ xa.

Xung quanh đều là núi hoang, thảm thực vật thưa thớt, tầm mắt rất tốt, chỉ là căn nhà gỗ xây dựa lưng vào núi, cộng thêm căn nhà gỗ có màu xám tro gần như hòa làm một thể với xung quanh, nếu không quan sát từ khoảng cách gần, chỉ nhìn thoáng qua thật sự không dễ phát hiện.

“Đây là bí cảnh?” Cho dù nhận được tin tức chính xác, đám người Giang Khải vẫn rất ngạc nhiên.

Nếu là bình thường, dù bọn họ thấy gian nhà gỗ này có lẽ cũng không lựa chọn đến xem.

Quan sát một lúc lâu cũng không thấy bên trong nhà gỗ có tiếng động gì, Giang Khải suy nghĩ, đi ra từ phía sau nham thạch nói, "Mặc kệ, vào xem đi."

Cách trang trí trong căn nhà gỗ này giống với nhà gỗ U linh nữ yêu, chỉ có một cái giường gỗ, một bàn trang điểm, ngoại trừ cái đó ra thì không còn gì khác.

Ba người Giang Khải đi vòng quanh trong phòng tầm vài vòng, trên giường dưới giường, trên bàn dưới bàn, trong ngăn kéo cũng tìm kiếm một lần lại không phát hiện được cái gì.

Chương 222 - Nữ yêu kỳ quái

Ba người lại cẩn thận kiểm tra vòng quanh nhà gỗ, gõ gõ nơi này, vỗ vỗ chỗ kia, cuối cùng đưa ra kết luận đây là một căn nhà gỗ bỏ hoang.

“Khải đội, có phải chúng ta bị Thanh Long lừa không?” Nguyễn Ngữ cau mày, “Căn nhà gỗ này có liên quan gì với bí cảnh?”

Lúc này Giang Khải cũng không có cách nào.

Theo lý thuyết, Địch Tang đã đưa ra hứa hẹn trước mặt mọi người, lấy uy vọng của Thanh Long công hội sẽ không lừa người như thế.

Sau khi Hồ Ngôn đi dạo quanh phòng một vòng quay về, lắc đầu với Giang Khải và Nguyễn Ngữ, “Không có cái gì, có phải nhầm lẫn không.”

Giang Khải lắc đầu, “Không giống! Các ngươi phát hiện không, bên ngoài nhà gỗ vô cũng cũ nát nhưng bên trong nhà gỗ lại đặc biệt sạch sẽ không có cả tro bụi.”

“Hiển nhiên có người từng đến đây, hơn nữa còn kỹ càng kiểm tra nơi này.”

Hồ Ngôn cũng nói, “Đúng là như thế, xung quanh sân có dấu vết từng bị đào móc, chỉ là bị vùi lấp lại, có thể người Thanh Long cũng đang tìm cửa vào bí cảnh.”

Giang Khải nhớ trước đó Địch Tang có nói, hiện tại Thanh Long bọn họ cũng chưa tìm được lối vào bí cảnh, chỉ xác định chắc nơi này có một bí cảnh.

Thực lực Thanh Long công hội nằm trong top đầu của mười công hội lớn Hoa Hạ, bọn họ cũng không tìm được cửa vào, tiểu đội Hỏa Thần dựa vào cái gì có thể tìm được cửa vào.

Bí cảnh là một khu vực hiếm thấy, muốn đi vào bí cảnh tất nhiên cũng không phải việc nhẹ nhàng.

Vậy vấn đề là, bọn họ làm sao xác định một căn nhà gỗ bình thường như thế lại là cửa vào một bí cảnh chứ.

Giang Khải mặt ủ mày chau…

Trong vô thức, sắc trời đã dần tối, Giang Khải suy nghĩ nói, “Chắc căn nhà gỗ này còn có chút điều bí ẩn, tạm thời chúng ta đừng phá hoại hoàn cảnh của nó, đêm nay chúng ta đóng quân dã ngoại gần đây đi.”

Buổi tối, Nguyễn Ngữ dựng đống lửa, vừa uống chút rượu vừa nước thịt sơn thử.

“Tiểu Khải, Tiểu Hồ, muốn lấy hai phần không?”

Giang Khải và Hồ Ngôn không để ý đến hắn ta.

Nguyễn Ngữ không uống rượu một ngày sẽ thấy cả người khó chịu, dù sao hắn ta là Tửu quỷ, Giang Khải và Hồ Ngôn đã sớm không thấy ngạc nhiên, chỉ hy vọng hắn ta sớm uống say ngủ một giấc.

Đêm khuya, trong doanh địa vang lên tiếng lẩm bẩm của Nguyễn Ngữ, Giang Khải và Hồ Ngôn cũng chưa ngủ.

“Có tiếng động gì không?” Giang Khải hỏi.

Hồ Ngôn lắc đầu, “Nơi này rất ít xuất hiện dã thú, nhìn chằm chằm đến bây giờ cũng không phát hiện điều khác thường gì.

Giang Khải nhíu mày nhìn về phía căn nhà gỗ lẳng lặng đứng sừng sững trong màn đêm đó, trong yên tĩnh như có chút quỷ dị.

Nửa đêm, Hồ Ngôn đi ngủ trước, Giang Khải vẫn nhìn chằm chằm nhà gỗ.

Chẳng lẽ thật sự bị Thanh Long lừa?

Đúng vào lúc này, một cơn gió đêm thổi tới, Giang Khải cảm thấy rùng cả mình, cả người không tự chủ được run rẩy… Ý thức của Giang Khải lập tức tỉnh táo hơn nhiều.

Đột nhiên, ánh mắt của hắn bắt được một bóng đen, lấy tốc độ cực nhanh xông vào nhà gỗ từ cửa sổ!

Nếu không phải hắn có Quỷ nhãn, thật sự vô cùng khó phân biệt ra đoàn bóng đen di chuyển với tốc độ cao trong bóng đêm.

“Hồ Ngôn, Nguyễn Ngữ, thức dậy!” Giang Khải đánh thức hai người đang mơ mơ màng màng, lập tức chạy về phía nhà gỗ.

Đẩy cửa đi vào, trong căn nhà gỗ vốn rỗng tuếch lại có một bóng người đang đứng.

Đây là một nữ nhân mặc một chiếc áo ngủ màu trắng, thân thể nửa lơ lửng giữa không trung, mái tóc dài rủ xuống trước mặt, dưới tay áo dài là mười cái móng vuốt như gai gỗ rủ bên người.

“U linh nữ yêu?” Giang Khải hoảng sợ nói.

Bọn họ chờ nửa ngày, chỉ chờ được một U linh nữ yêu đến chiếm phòng trống?

“Thật, thật đẹp…” Nguyễn Ngữ lộ ra vẻ mặt si mê, lẩm bẩm nói.

Hồ Ngôn vội vàng đẩy hắn ta một cái, tên này xoa mắt lại nhìn nữ nhân, lập tức sợ đến khẽ run rẩy, “ĐM, nữ yêu!”

Sau khi U linh nữ yêu này phát hiện ba người Giang Khải, vén mái tóc dài trước mặt lên lộ ra một khuôn mặt trắng bệch vui cười.

Giang Khải đang định chuẩn bị chiến đấu, nhưng đợi một lúc lâu cũng không thấy nữ yêu này công kích.

Nàng chỉ lơ lửng ở trước mặt ba người, trên mặt nở nụ cười khoa trương… Nhìn lâu sẽ cảm giác nàng cũng không phải đang cười với ba người Giang Khải, mà chỉ là miệng của nàng nứt ra trình độ quá lớn.

“Nàng… Nàng không công kích chúng ta?” Hồ Ngôn trốn ở sau lưng Nguyễn Ngữ, cẩn thận nhìn nữ yêu.

Giang Khải cũng không hiểu rõ cho lắm, lúc này hắn cũng không biết nên giết nữ yêu hay nên đợi nàng ra tay trước.

Đôi bên giằng co một lát, nữ yêu này chậm rãi xoay người, ngồi xuống trước bàn trang điểm.

Trong gương xuất hiện khuôn mặt kinh dị của nữ yêu, ánh mắt của nàng lại chỉ nhìn bản thân trong gương, căn bản không để ý đến ba người Giang Khải sau lưng.

Thời gian trôi qua từng giây từng phút, nữ yêu không có hành động gì khác vẫn lẳng lặng ngồi trước bàn trang điểm.

“Có phải cần giết nàng không, sau đó rơi ra thứ gì đó?” Hồ Ngôn suy đoán.

Chương 223 - Nữ yêu kỳ quái (2)

Giang Khải cảm thấy có thể thử một chút, tôi lửa một thanh Truy mệnh bắn vào sau lưng nữ yêu.

Nhưng Truy mệnh lại xuyên thẳng qua thân thể nữ yêu, đính vào bàn trang điểm.

Nữ yêu không có bất kỳ phản ứng gi, ngọn lửa trên Truy mệnh cũng bị dập tắt.

Giang Khải liên tục thử mấy lần đều có kết quả giống nhau.

Cuối cùng hắn thu hồi Truy mệnh, xác nhận một sự thật, nữ yêu này miễn dịch công kích của hắn!

“Đây là tình huống như thế nào, không phải đang làm khó ta chứ.” Giang Khải không hiểu ra sao.

Ba người Giang Khải giày vò với nữ yêu đến nửa đêm.

Sau khi sắc trời hơi sáng, cuối cùng nữ yêu quay đầu nhìn ra ngoài cửa sổ, có lẽ cảm giác được thời gian đã đến, đột nhiên hóa thành một đoàn sương đen thoát ra từ cửa sổ.

Trong phòng chỉ còn lại ba người Giang Khải.

Sau khi trải qua một đêm, ba người Giang Khải đã nhận ra tin tức mà Thanh Long cho bọn họ chắc không sai.

Dù sao số dã thú mà bọn họ giết chết không có hơn vạn cũng có mấy ngàn, nhưng chưa bao giờ thấy kỳ quái như thế.

Nửa đêm hôm sau, nữ yêu lại đi vào căn nhà gỗ, nàng vẫn ngồi trước bàn trang điểm không nói một lời, ngồi xuống cũng là nửa đêm.

Lúc sắc trời hơi sáng nàng lại rời khỏi nhà gỗ.

Liên tục ba ngày đều là như thế.

Ngày thứ tư, xung quanh xuất hiện rất nhiều người, trên người bọn họ đều có ký hiệu Thanh Long công hội đi đến trước nhà gã, bọn họ thấy đám người Giang Khải ngồi trong doanh địa buồn bã không vui cũng không nói thêm điều gì, chỉ tự đi dựng doanh địa.

Thanh Long chỉ đồng ý để đám người Giang Khải đơn độc thăm dò ba ngày, thời gian vừa hết bọn họ đã đến.

Thấy xung quanh có thêm mấy chục doanh địa, Giang Khải bất đắc dĩ lắc đầu, "Thời gian một mình thăm dò đã hết… Nhìn dáng vẻ không cảm thấy ngạc nhiên của bọn họ, chắc chắn bọn họ vẫn bị vấn đề này làm khó."

Đúng vào lúc này, một tên tráng hán khoảng bốn mươi tuổi đi tới.

Người này thân trên dày rộng, trên dưới 1m8, lông mày dày rậm, ánh mắt còn nhỏ hơn Hồ Ngôn, mặc đồng phục chức nghiệp Binh lính, xem ra hắn ta cũng đoán được thời gian chiến đấu không hề ngắn, dứt khoát mặc như quần áo bình thường.

"Tiểu đội Hỏa Thần, chào các ngươi, ta là tiểu đội trưởng Đằng Long của Thanh Long công hội, cũng là người phụ trách đi tiên phong thăm dò bí cảnh lần này, ta gọi là Ngạo Vũ." Người kia cười nói với ba người Giang Khải, "Sao nào, mấy ngày nay có phát hiện gì không?"

"Ngạo Vũ…" Ba người Giang Khải đứng dậy, "Chào ngươi."

"Ngoại trừ nữ yêu kia cũng không có phát hiện gì khác lạ. Chắc các ngươi đã sớm phát hiện nữ yêu kia." Giang Khải nói.

Ngạo Vũ gật đầu, "Nếu không phải phát hiện nữ yêu kia, chúng ta sẽ không chú ý đến căn nhà gỗ này. Nhìn tình huống hiện tại của các ngươi, chắc cũng không biết bắt đầu từ đâu giống chúng ta."

Giang Khải cũng không giấu diếm, "Không sai, chúng ta đã thử rất nhiều thủ đoạn công kích, nữ yêu căn bản không chịu bất kỳ công kích gì nhưng nàng cũng không công kích chúng ta, chỉ ngồi ở đó soi gương."

Ngạo Vũ mỉm cười, dùng giọng điệu càng chắc chắn hơn nói, “Công kích vật lý, công kích nguyên tố, thậm chí công kích chân khí cũng vô hiệu với nàng. Chúng ta cũng thử tìm Thông linh sư kết nối với nàng nhưng nàng cũng không đáp lại điều gì.”

“Trời tối thì đến, trời sáng thì đi, gần như kiên trì vững dạ.”

Giang Khải nhíu mày nghĩ, xem ra tình báo của Thanh Long cũng giống với mình.

“Có cách nào theo dõi nữ yêu không?” Giang Khải hỏi.

Ngạo Vũ lắc đầu nói, “Không theo kịp, tốc độ của nàng quá nhanh lại là phi hành, chúng ta từng bố trí nhân thủ ở các nơi ven đường, nhưng sau khi rời khỏi nhà gỗ 300m, nàng cứ như bốc hơi lại biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi.”

“Chúng ta còn đặc biệt giám định cái gương này, chỉ là tấm gương bình thường mà thôi.”

Tiếp theo Ngạo Vũ thở dài một hơi, “Hiện tại bí cảnh càng ngày càng khó tiến vào, khó khăn lắm mới tìm được một chỗ, chỉ việc tìm cửa vào này chúng ta đã tốn hơn hai tháng!”

“Rốt cuộc là dùng cách gì hoặc phải thỏa mãn điều kiện gì, mới có thể khiến nữ yêu mở miệng đây!”

Sau khi Ngạo Vũ rời đi, Giang Khải chìm vào suy nghĩ.

Thanh Long mang đến tình báo càng chính xác hơn nhưng cũng không phải tin tức tốt, đơn giản là bọn họ đã thử quá nhiều lần vẫn không thu hoạch được gì.

Trong chớp mắt lại đến buổi tối, chờ sau khi nữ yêu xuất hiện, Ngạo Vũ lại dẫn theo mấy đội ngũ tiến vào nhà gỗ, không lâu sau đã rời đi.

Lúc đi ngang qua doanh địa của Hỏa Thần, Ngạo Vũ nói với Giang Khải, “Giang Khải, các ngươi có thể vào xem thử, Thanh Long chúng ta đã cho ngươi tin tức thì không bài xích cho các ngươi tiếp tục tìm kiếm manh mối.”

Giang Khải gật đầu, lôi kéo Hồ Ngôn và Nguyễn Ngữ lại tiến vào nhà gỗ.

Nữ yêu ngồi trước bàn trang điểm lẳng lặng nhìn bản thân trong gương, không có bất kỳ hành động gì khác.

Giang Khải cau mày, trong trạng thái không có cách nào, hắn giơ đồng hồ Người không biết sợ lên chiếu vào tấm gương.

【 Không biết, cực kỳ nguy hiểm. 】

Chương 224 - Sào huyệt khủng bố

“Hả?” Thấy tin tức này, Giang Khải không nhịn được càng nhíu chặt chân mày.

Đồng hồ Người không biết sợ của hắn lại còn nói tấm gương này rất nguy hiểm?

Giang Khải cũng không ngờ lần này Người không biết sợ của hắn lại đưa ra manh mối quan trọng như vậy!

Những chiếc đồng hồ cao cấp đều đã thay đổi việc đánh giá, cách tân theo phương hướng đánh giá chuẩn xác, từ trước đến này Người không biết sợ đưa ra nhắc nhở đều là vĩ mô và không rõ ràng.

Nhưng cũng chính vì loại đánh giá thô sơ đơn giản, khiến Giang Khải đặt lực chú ý trên tấm gương này.

“Đây cũng không phải tấm gương bình thường!” Giang Khải hơi híp mắt lại đi về phía bàn trang điểm.

Hồ Ngôn và Nguyễn Ngữ cũng vội vàng đi theo.

Nữ yếu vẫn đang thưởng thức vẻ đẹp của bản thân ở trong gương, Giang Khải thì tiến đến bên cạnh nàng cẩn thận nhìn chằm chằm tấm gương.

Hồ Ngôn cũng tò mò nhìn tấm gương, “Khải đội, tấm gương này có vấn đề? Ta thấy rất bình thường, Nguyễn Ngữ, ngươi nói xem.”

Nguyễn Ngữ đang nhìn nữ yêu ở khoảng cách gần, thỉnh thoảng khô khốc nuốt nước bọt như đang đè nén sự xúc động nào đó, “Ta cảm thấy không bình thường…”

Giang Khải không để ý Nguyễn Ngữ, híp mắt lại tiếp tục nhìn chằm chằm tấm gương.

Từ trong gương, hắn thấy mình nhìn chằm chằm vào tấm gương, lão Hồ, nữ yêu và Nguyễn Ngữ nhìn chằm chằm nữ yêu.

Cách trang trí trong nhà gỗ không có bất kỳ vấn đề gì.

Đột nhiên, Giang Khải như thấy được hình ảnh trong gương lập tức xảy ra thay đổi.

Có lẽ toàn bộ quá trình chỉ không phẩy mấy giây, hình ảnh trong gương chỉ có chút thay đổi cực kỳ nhỏ bé!

“Lão Hồ, vừa nãy ngươi thấy gì không? Vừa rồi trong gương có cái gì đó lóe lên một cái!” Giang Khải vội vàng nói.

“Thấy cái gì? Không có.” Vẻ mặt lão Hồ vô cùng nghi ngờ, “Ngươi hoa mắt đi.”

“Không có khả năng, ta có Quỷ nhãn!” Giang Khải vừa nói vừa lập tức phát động Quỷ nhãn chuyên chú, lấy việc tiếp tục tiêu hao tinh thần lực làm cái giá bảo đảm hiệu quả Quỷ nhãn chuyên chú kéo dài liên tục và nhạy bén.

Mấy phút sau, hình ảnh trong gương lại xuất hiện sự thay đổi rất nhỏ.

Trong gương, trong đôi mắt nữ yêu như lóe lên một chữ.

“Khủng?” Giang Khải nhìn chằm chằm vào đôi mắt nữ yêu.

Lại một lát sau, chữ thứ hai xuất hiện.

“Bố?”

Chữ thứ ba “sào”, chữ thứ tứ “huyệt”?

Lúc Giang Khải nghi ngờ đọc lên chữ thứ tư, đôi mắt nữ yêu đột nhiên nhìn về phía Giang Khải.

Tiếp theo, cái miệng rộng của nàng hơi mở ra, “Ngươi, có tư cách, tiến vào, Sào huyệt khủng bố!”

Vừa nói xong, tất cả hình ảnh trong tấm gương trước mặt nữ yêu

đều biến mất, hóa thành một đoàn vòng xoáy màu đen, trực tiếp hút Giang Khải vào!

“Khải đội!” Hồ Ngôn kêu lên một tiếng nhưng Giang Khải cũng đã biến mất trong phòng.

Không lâu sau, Ngạo Vũ nghe tiếng chạy đến, hắn ta nhìn hiện trường một chút, tiểu đội Hỏa Thần luôn hành động theo nhóm ba người, bây giờ lại chỉ còn lại Hồ Ngôn và Nguyễn Ngữ.

Giang Khải biến mất!

“Giang Khải đâu?”

Hồ Ngôn vội vàng nói, “Bị tấm gương hút vào rồi!”

Ngạo Vũ vội vàng xông lên xem xét tấm gương, nhưng tấm gương đã sớm khôi phục dáng vẻ ban đầu, còn nữ yêu kia vẫn ngồi ngay ngắn trước bàn trang điểm như trước đây.

Nàng há miệng, yếu ớt nói, “Người kia đã mở ra bí cảnh Sào huyệt khủng bố, dù hắn có thông qua bí cảnh hay không, sau đó bí cảnh này cũng sẽ vĩnh viễn biến mất.”

“Gợi ý cảnh giới, thể hiện tiến độ chiến đấu của hắn ở trong Sào huyệt khủng bố.”

Vừa nói xong, hình ảnh trong tấm gương này bắt đầu trở nên vặn vẹo, sau cùng biến thành một màu đen kịt.

Góc trên bên phải của tấm gương xuất hiện một bộ số liệu.

【 Tiến độ: 0/1000000, thời gian sử dụng: 00 giây 】

“A?” Ngạo Vũ mở to hai mắt nhìn, không biết nên nói cái gì.

…

Giang Khải chỉ cảm nhận được cảm giác choáng váng mạnh mẽ, đầu cũng sắp nổ tung.

“ĐM, xảy ra chuyện gì?” Giang Khải xoa đầu, đứng dậy từ dưới

đất.

Cũng may không ngã đến chấn động não, sau nghĩ của mình vẫn còn rõ ràng.

“Ta bị tấm gương hút vào… Đây là đâu.” Giang Khải đánh giá hoàn cảnh xung quanh.

Xung quanh một mảnh tối tăm, chỉ có vầng trăng khuyết trên đầu cung cấp ánh sáng yếu ớt, sau một lát đôi mắt Giang Khải làm quen với hoàn cảnh trước mắt.

Hắn phát hiện mình như đứng trong một khu mộ, xung quanh đều là phần mộ.

Từng cơn gió lạnh thổi tới khiến hắn không rẻ mà run.

“Móa, sớm biết vậy đã mang theo rượu do Nguyễn Ngữ ủ.” Giang Khải lắc đầu.

Trong khu mộ có một tòa mộ bia cực lớn, độ cao đạt đến khoảng 15m, cũng là chỗ nổi bật nhất ở trong mộ địa.

Xung quanh tạm thời không có gì khác thường, Giang Khải cũng đi tới.

Sau khi đến gần, Giang Khải mới phát hiện đây căn bản không phải mộ bia, càng giống một pho tượng to lớn dựng thẳng.

Phía trên điêu khắc một nữ nhân dáng người cao lớn, nàng lẳng lặng đứng ở nơi đó, đôi mắt khép hờ, đầu đội phát quan năm màu, khuôn mặt tuyệt đẹp, hai cánh tay của nàng đẹp đẽ đưa ra, dáng người lung linh tinh tế được thể hiện vô cùng tinh tế.

Chương 225 - Sào huyệt khủng bố (2)

Xung quanh pho tượng khổng lồ dựng bốn chiếc gương đồng, mỗi một mặt đều cao bằng một người, mặt ngoài gương đồng ảm đạm không có ánh sáng, không cách nào phản xạ ánh sáng.

Đúng vào lúc này, Giang Khải nghe được tiếng hệ thống đã lâu không thấy.

【 Chúc mừng ngài tiến vào bí cảnh "Sào huyệt khủng bố" (cấp thấp), sự sợ hãi của nhân loại đến từ sự không biết, nếu có thể đánh giết rất cả sinh vật trong Sào huyệt khủng bố trong vòng ba mươi phút, Tứ diện khải kỳ chi cảnh sẽ trả lời bốn câu hỏi độ khó không cao hơn nhị giai của ngài, trợ giúp ngài thoát khỏi sợ hãi. 】

【 Mỗi lần thời gian hoàn thành vượt qua 10 phút, giảm bớt một cơ hội đặt câu hỏi, giảm hết mới thôi. 】

【 Đồng thời, chỉ cần hoàn thành bí cảnh, không quan tâm thời gian bao nhiêu, ngài sẽ thu hoạch được một món bảo cụ cực phẩm không có phẩm cấp. 】

Giang Khải trợn to mắt.

Sinh vật nơi này là cái gì? Ở đâu? Có bao nhiêu?

Lại còn có thời gian?

Hơn nữa, sau cùng chỉ trả lời nhiều nhất bốn vấn đề, cộng thêm một món bảo cụ? Cũng quá keo kiệt!

"Khải kỳ chi cảnh có thể trả lời vấn đề tài liệu chuyển chức nhị giai của Dân cờ bạc không?" Giang Khải suy nghĩ.

【 Bí cảnh Sào huyệt khủng bố mở ra tiến vào đếm ngược, 10, 9… 】

Vừa nghe đến đếm ngược, Giang Khải không kịp nghĩ nhiều, trong

tay đã cầm Truy mệnh nhất giai.

【 2, 1… Khiêu chiến bắt đầu! 】

Giọng nói của hệ thống vừa kết thúc, Giang Khải đã cảm thấy cả vùng đất dưới chân chấn động.

Vô số mộ bia nhỏ bé ở đằng xa ngã trái ngã phải, khu mộ vốn rất tĩnh mịch, lúc này lại trở nên vô cùng ồn ào.

Đồng thời, một đám mây đen không biết là trùng hợp hay là cố ý xuất hiện, che khuất ánh trăng trên trời!

Toàn bộ thế giới càng tối đen hơn.

Giang Khải lập tức muốn tôi lửa Truy mệnh, lấy ánh lửa chiếu sáng hoàn cảnh xung quanh, kết quả hắn lại phát hiện mình không cách nào tôi lửa!

【 Trong bí cảnh này, hiệu quả hỏa diễm mà ngài sử dụng được giữ lại, nhưng năng lực phát sáng bị tước đoạt. 】 Hệ thống kịp thời đưa ra nhắc nhở.

“Điều này!” Giang Khải hơi ngây dại.

Vào lúc này, trong đầu Giang Khải đột nhiên vọng lại câu nói trước đó của hệ thống, sự sợ hãi của nhân loại đến từ sự không biết!

Bây giờ, hắn đang đứng trong trạng thái cái gì cũng không thấy!

Không nhìn thấy kẻ địch, không cách nào phán đoán thực lực của đối thủ, không cách nào bắt được nhược điểm của bọn họ, thậm chí hắn cũng không biết kẻ địch của mình là ai!

Mặt đất lắc lư khiến Giang Khải gần như đứng không vững, nhưng lúc này cảm nhận mạnh mẽ hơn là loại cảm giác khủng bố đang tràn ngập trong lòng hắn.

Đúng vào lúc này, đằng xa có một vài tiếng động khiến người ta rùng mình.

Tiếp theo, càng ngày càng nhiều tiếng động vang lên từ bốn

phương tám hướng, khu mộ yên tĩnh lại trở nên đặc biệt ồn ào.

Ngẫu nhiên có một vài chùm sáng màu đỏ, chúng nó lắc lư trong bóng đêm để lại từng đạo tàn ảnh màu đỏ, dựa vào tàn ảnh trong chớp mắt này, Giang Khải thấy được một số thứ có hình dáng mơ hồ đang đến gần mình.

“Là, là con mắt của những tên kia! Chẳng lẽ là cương thi gì đó?! Không biết có phải thi độc hay không…” Hoàn cảnh tối đen thật sự tạo thành áp lực rất lớn cho Giang Khải.

“Không được, ta không thể chết!” Giang Khải đè nén sự sợ hãi trong lòng.

“Quỷ nhãn chuyên chú!”

Đúng vào lúc này, một bóng đen mang theo mùi hôi thối đánh về phía Giang Khải.

Trong khoảng cách gần, cuối cùng Giang Khải đã bắt được tung tích của tên kia!

Hắn lập tức vung Truy mệnh tôi lửa ra, bắn thẳng về phía bóng đen kia!

Trong nháy mắt bóng đen đánh tới, Giang Khải đồng thời ra tay bắn ra vài thanh Truy mệnh!

Tung hỏa phạm sinh ra ngọn lửa bị dập tắt ánh sáng nhưng ngọn lửa vẫn đang thiêu đốt, sau khi bóng đen bị đánh lui, xung quanh lập tức truyền đến từng tiếng gào thét đau khổ.

Nhưng có vẻ sau khi những quỷ vật kia chết cũng không để lại xác.

【 Chúc mừng ngài đánh giết sinh vật bí cảnh, lấy được kinh nghiệm 1. 】

【 Chúc mừng ngài đánh giết sinh vật bí cảnh, lấy được kinh nghiệm 1. 】

…

Giang Khải không kịp than thở kinh nghiệm của sinh vật bí cảnh này quá thấp, thậm chí sau khi chúng nó chết còn không giữ lại xác.

Vì lúc này sau lưng Giang Khải đã truyền đến tiếng kêu khẽ của lít nha lít nhít quỷ vật.

Giang Khải nhanh chóng quay người bắn ra Truy mệnh.

Giang Khải rất xác định, xung quanh mình có rất nhiều quỷ vật gì đó!

Cộng thêm chín chuôi Truy mệnh nhị giai, Giang Khải có tất cả 17 thanh phi tiêu, lúc này 17 thanh phi tiêu lặp đi lặp lại điên cuồng nhảy vọt giữa quỷ vật điên cuồng.

Nhưng Giang Khải cũng không cảm giác được áp lực giảm đi, hắn có thể thấy ở chỗ vô cùng xa thỉnh thoảng sáng lên tàn ảnh màu đỏ kia… Không ngừng đến gần!

“Đây là! Rốt cuộc có bao nhiêu!” Giang Khải trợn mắt tròn xoe!

Bóng đen xung quanh như thủy triều đen vô tận ép tới, dời núi lấp biển, vô cùng vô tận!

Chỉ cần tốc độ đánh chết của Giang Khải chậm hơn một phần, thủy triều đen có thể nhanh chóng nuốt hết hắn!

Chương 226 - Vòng quay vận mệnh

Trong căn nhà gỗ bỏ hoang, con số trên Khải kỳ chi kính xuất hiện sự thay đổi.

【 77/1000000, thời gian sử dụng: 44 giây 】

Nhìn số liệu thay đổi trên Khải kỳ chi kính, Ngạo Vũ trợn to mặt, nghiêm nghị nói, “Con số này có ý trong vòng 44 giây Giang Khải đã đánh chết 77 con dã thú?!”

“Dã thú trong bí cảnh Quốc Vương cốc, cường độ không thể yếu hơn Cự lực hắc viên, 44 giây giết 77 con…. Đây là, tên này điên rồi đi!”

Nhưng Hồ Ngôn lại không vui mừng một chút nào.

Bởi vì mẫu số sau con số “77” kia rõ ràng là 1 triệu!

1 triệu là con số khủng bố như thế nào? Chỉ nói về số lượng quái vật, lại còn nhiều hơn số lượng ngư nhân trong trận chiến với Ngư nhân lĩnh chủ gấp mấy lần!

Trong trận chiến Ngư nhân lĩnh chủ, lúc đó số lượng người chơi nhân loại cũng hơn mấy chục vạn!

Một người sao có thể đánh giết nhiều dã thú như vậy?

Thuộc tính của Giang Khải cũng chưa đạt đến trình độ có thể chống đỡ trận chiến khủng bố như thế, có lẽ sau mấy phút hắn lại vì thể lực và tinh lực hao hết không cách nào tiếp tục chiến đấu!

Dựa theo tốc độ đánh giết hiện tại, khi đó nhiều nhất chỉ có thể giết mấy trăm con dã thú!

Mấy ngày nay Nguyễn Ngữ không hoàn toàn uống say, lúc này thấy con số xuất hiện trên Khải kỳ chi kính cũng tỉnh táo hơn trước đó rất nhiều.

“Sào huyệt khủng bố… Chẳng trách gọi là Sào huyệt khủng bố! Đây là chỗ cho người đi sao!”

Cuối cùng Ngạo Vũ cũng phản ứng lại, cho dù biểu hiện của Giang Khải đã rất khủng bố nhưng muốn thông qua Sào huyệt khủng bố căn bản là chuyện không có khả năng!

“Đây rốt cuộc là bí cảnh gì, từ xưa đến nay chúng ta chưa từng gặp bí cảnh khoa trương như vậy!”

Trừ khi tất cả thành viên phân bộ Thanh Long công hội Giang Trung thành cùng nhau tiến vào, có lẽ còn có một cơ hội sống, nhưng hết lần này đến lần khác bí cảnh này lại là bí cảnh cá nhân!

“Ta không coi thường Giang Khải, nhưng bí cảnh này căn bản không có khả năng vượt qua!” Một tên đội trưởng Thanh Long đứng bên cạnh Ngạo Vũ nói.

…

Ba phút, Giang Khải đã chống đỡ ba phút.

Dựa vào Tung hỏa phạm, Truy mệnh, Quỷ thủ phi bài, Quỷ nhãn chuyên chú, hắn thủ xung quanh kín kẽ đến không kẽ hở.

Hệ thống đã không còn nhắc nhở tin tức đánh giết nữa, Giang Khải cũng không biết rốt cuộc mình giết bao nhiêu quỷ vật, hắn chỉ biết dù hắn giết bao nhiêu luôn có càng nhiều quỷ vật hơn nhào đến.

Giang Khải đã cảm thấy hai tay nặng nề, cường độ ra tay cũng yếu hơn trước đó rất nhiều.

Tinh thần lực của hắn cao hơn thể lực rất nhiều, thứ không chống đỡ được trước tiên vẫn là thể lực!

“Tiếp tục như vậy, ta tuyệt đối không có khả năng đánh giết tất cả quỷ vật nơi này!” Giang Khải thầm nghĩ.

Số lượng quái vật nhiều lắm, căn bản vượt qua cực hạn chịu đựng của một người, có lẽ chống đỡ trận chiến cường độ cao này thêm nửa phút nữa, mình sẽ bị quỷ vật chen chúc tới xé thành mảnh nhỏ.

Lúc đầu Giang Khải đến thăm dò bí cảnh xem có vận khí tốt kiếm tí đồ, vận khí không tốt ít nhất lấy thực lực hiện tại của hắn muốn thoát thân cũng có cơ hội rất lớn.

Bây giờ, hắn còn không có cơ hội chạy trốn!

Quả nhiên không có gì bất ngờ, sau nửa phút hắc triều đã ép đến trước mặt Giang Khải, từng cánh tay màu đen to khỏe điên cuồng vồ vào người Giang Khải.

Chúng nó bắt đầu dùng sức xé rách thân thể Giang Khải, vào lúc này Giang Khải cảm nhận được cơn đau ngũ mã phanh thây!

"Đáng chết… Kém quá nhiều, lần này, ta, không thắng được!" Trong mắt Giang Khải lộ ra vẻ không cam lòng, nhưng thân thể đã không còn sức phát động một vòng phòng ngự mới.

Thậm chí Giang Khải còn muốn lấy ra Ma thần thự điều để giảm bớt cơn đau khi bị xé nát.

Nhưng hiển nhiên quỷ vật không định cho Giang Khải thời gian ăn Ma thần thự điều.

Hai tay, hai chân, đầu, thân thể của hắn bị vô số đôi tay xé rách, toàn bộ thân thể như bị xé nát!

"A!" Giang Khải chưa bao giờ trải nghiệm cảm giác đau khổ như vậy.

Ý thức của hắn dần mơ hồ…

Đúng vào lúc này, trong tay Giang Khải đột nhiên xuất hiện một tấm thẻ bài màu đen.

Trong hoàn cảnh tối đen này, vốn dĩ khí đen do nó tản ra đã trở nên khó mà phát hiện, chỉ là hoa văn khuôn mặt uy nghiêm quỷ dị trên tấm thẻ bài kia lại hơi phát sáng.

Đồng thời, một hàng chữ chưa bao giờ xuất hiện lại xuất hiện phía dưới hoa văn của thẻ bài.

Dù là phần giám định sau khi dùng thẻ giám định cũng chưa từng

xuất hiện hàng chữ này!

【 Hiệu ứng đặc biệt che giấu của thần ký, Vòng quay vận mệnh (nhất giai)! 】

【 Trong trạng thái sắp chết kích hoạt hiệu ứng đặc biệt Vòng quay vận mệnh, chuyển động Vòng quay vận mệnh, kết quả trong Vòng quay vận mệnh đồng loạt có hiệu quả “ban thưởng” và “trừng phạt” một khi người sử dụng chuyển động Vòng quay vận mệnh sẽ chấp nhận đồng thời nhận cả hai kết quả, từ chối thì không có hiệu quả. 】

【 Hiệu quả Vòng quay vận mệnh chịu ảnh hưởng của “Gấp bội” cùng đủ loại thiên phú Dân cờ bạc. 】

Chương 227 - Cách dùng mới của Diêm Vương lệnh

【 Hiệu quả này chỉ xuất hiện vào giữa tháng, chỉ có hiệu lực một lần, từ chối chuyển động Vòng quay vận mệnh bị coi là đã sử dụng. 】

【 Thu hoạch càng nhiều Chủ thần bài có thể tăng đẳng cấp của Vòng quay vận mệnh. 】

【 Lúc này, có muốn chuyển động Vòng quay vận mệnh không? 】

Cũng may Giang Khải có Quỷ nhãn, nếu không lấy trạng thái hiện tại hắn căn bản không có khả năng thấy rõ chữ viết bên trên.

Câu nói sau cùng chắc đang chờ đợi Giang Khải trả lời.

Trong tình huống hiện tại, Giang Khải căn bản không có lựa chọn khác, hắn không chút do dự khẽ quát một tiếng, “Chuyển động!”

Thời gian xung quanh như dừng lại vào thời khắc này, trong nháy mắt này Giang Khải không cảm nhận được đau đớn, không cảm nhận được sức lôi kéo, ngạt thở.

Hắn như đứng trong một mảnh chân không, trước mặt hắn là một vòng xoay màu vang như là tinh cầu vô cùng to lớn phát ra ánh sáng màu vàng chói mắt, đứng vững ở trước mặt hắn.

Vòng xoay vàng đã bắt đầu tự chuyển động, Giang Khải không thấy nội dung xuất hiện trên tất cả khu vực của vòng xoay vàng, chỉ có thể thấy trong vòng có một cái kim đồng hồ cực lớn lướt qua từng khu vực mông lung.

Tốc độ Vòng quay vận mệnh chuyển động từ chậm đến nhanh, lại từ nhanh đến chậm, cuối cùng chậm rãi dừng lại.

Kim đồng hồ quanh quẩn giữa hai khu vực, cuối cùng dừng ở khu vực dưới.

【 Vòng quay vận mệnh hoàn thành chuyển động 】

【 Thu hoạch được trạng thái có ích khôi phục nhanh chóng, tiêu hao trong chiến đấu của ngươi sẽ được khôi phục trong thời gian cực ngắn, thời gian kéo dài 60 phút. 】

【 Phát động thiên phú "Gấp bội", khôi phục nhanh chóng tăng lên thành khôi phục cấp tốc. 】

【 Thu hoạch được trạng thái tiêu cực, lúc lộ ra sơ hở bị tổn thương càng dễ gây ra chết người. Thời gian kéo dài 60 phút. 】

【 Phát động thiên phú "Gấp bội", để lộ sơ hở tăng lên thành thể chất yếu ớt, bất cứ thương tổn gì cũng tạo thành hậu quả càng nghiêm trọng hơn, đồng thời tiếp nhận gấp đôi cảm giác đau. 】

…

Trong căn nhà gỗ bỏ hoang, tiến độ biểu hiện trên Khải kỳ chi kính đã có mấy giây không xuất hiện sự thay đổi.

【 416/1000000, thời gian sử dụng: 209 giây. 】

Mặc dù chỉ dừng lại mấy giây nhưng nếu suy nghĩ một chút, lúc trăm vạn dã thú vây công một ngươi, trong tình huống ngươi không chết thì là ta vong, trong mấy giây không có quái vật đánh giết thay đổi sẽ có ý nghĩa như thế nào?

"Đều nói Giang Khải là một người kỳ lạ, ta thấy cũng chỉ thế mà thôi, hắn cũng không được." Một tên tiểu đội trưởng Thanh Long từ tốn nói, "Cũng chỉ đáng tiếc cho bí cảnh này."

"Chúng ta vất vả tìm kiếm ở đây hai tháng, kết quả lại bị Giang Khải này vượt lên trước tiến vào bí cảnh, nếu hắn thông qua bí cảnh thì ta còn không có lời nào để nói, hết lần này đến lần khác còn vô dụng như thế, lãng phí vô ích một chỗ bí cảnh!"

Đột nhiên, Nguyễn Ngữ gầm thét, "Ngươi nói cái gì! Ngươi lặp lại lần nữa!"

Người kia liếc nhìn Nguyễn Ngữ, hừ lạnh một tiếng, "Ngươi còn chưa tỉnh rượu đi, ta nói Giang Khải không được! Vấn đề này còn

cần cân nhắc sao? Ngươi cảm thấy có ai có thể một mình đánh giết trăm vạn dã thú sao?"

"Dù những dã thú kia có thực lực nhỏ yếu, hoặc là chúng ta nói khoa trương hơn chút, chúng nó đứng yên không động đậy, Giang Khải cũng không có năng lực đánh giết toàn bộ chúng nó!"

"Trừ khi là Siêu phàm giả Võ đồ, hơn nữa chắc chắn phải có được một loại thiên phú siêu mạnh nào đó mới có chút hy vọng như vậy, Giang Khải chắc chắn phải chết!"

Nguyễn Ngữ tức giận nói, "Ngươi bớt miệng quạ đen đi, ngươi cũng không vào được có tư cách gì đứng đây mỉa mai!"

"Giang Khải vào được thì đã sao? Không phải cũng chết ở bên trong sao!"

"Nếu không phải Giang Khải, biết đâu Thanh Long chúng ta có thể tìm được cửa vào khác. Một khi chúng ta có thể để đủ nhiều người tiến vào, cũng không lãng phí bí cảnh này!"

Nguyễn Ngữ tức đến lồng ngực chập trùng, vô cùng tức giận, "Mỹ nữ vừa rồi… Không phải, nữ yêu vừa rồi nói đó là bí cảnh cá nhân, ngươi muốn toàn bộ thành viên Thanh Long tiến vào, điên rồi sao!"

"Con sâu rượu nhà ngươi, ngươi hiểu cái gì gọi là bí cảnh không! Từng thấy bí cảnh biết thay đổi không?! Một mình hắn tiến vào là bí cảnh cá nhân, biết đâu toàn bộ thành viên công hội chúng ta tiến vào sẽ biến thành bí cảnh bình thường?"

"Dế nhũi, Vương Minh ta đứng đây nói thẳng, nếu hắn có thể còn sống sót đi ra, Vương Minh ta sẽ quỳ xuống trước mặt ngươi gọi ngươi là ba ba! Nhưng nếu hắn chết ra ngoài, ngươi quỳ xuống gọi ta là ba ba! Ngươi dám cược không!"

"Cược thì cược!" Nguyễn Ngữ dựa vào chút tửu lực còn lại, không sợ chút nào.

Hiện tại trong lòng Hồ Ngôn nóng như lửa đốt, bên này Nguyễn Ngữ lại cãi cọ với người ta, hắn ta chỉ cảm thấy vô cùng đau đầu.

Ngay lúc hắn ta muốn nói cái gì đó, đột nhiên số liệu trên Khải kỳ chi kính lại xuất hiện sự thay đổi!

…

Cùng lúc vòng xoay màu vàng biến mất, Giang Khải cảm giác được mình lập tức rời khỏi không gian trước mắt.

Chương 228 - Cách dùng mới của Diêm Vương lệnh (2)

Vòng xoay màu vàng to lớn này biến mất không thấy gì nữa, nhưng thể lực và tinh thần lực gần như hao hết lại đang nhanh chóng hồi phục!

Loại cảm giác này hơi giống với Noãn Noãn phát động "Y giả nhân tâm" chuyển thể lực cho hắn.

Nhưng cả hai lại có sự khác biệt rất lớn.

Nếu nói Tô Noãn Noãn tạm thời chuyển mấy chục điểm thuộc tính thể trạng cho Giang Khải, khi đó cảm giác như một dòng suối nước nóng nhẹ nhàng chảy qua các ngươi trong thân thể, tưới nhuần thân thể của hắn.

Vậy lúc này Giang Khải cảm giác được mình như ngâm cả người vào trong suối nước nóng!

Dòng nước ấm cọ rửa mỗi một tế bào trên dưới cả người hắn!

Năng lượng liên tục không ngừng đang nhanh chóng tràn vào trong thân thể Giang Khải.

Thể lực của hắn tăng lên nhanh chóng, ý thức của hắn nhanh chóng trở nên vô cùng rõ ràng!

Cánh tay màu đen xung quanh vẫn túm chặt lấy các nơi trên người Giang Khải, cảm giác đau đớn còn mạnh mẽ hơn trước đó khiến Giang Khải lập tức tỉnh táo!

"Diêm Vương lệnh!" Giang Khải khẽ quát một tiếng, Diêm Vương lệnh lập tức bắn ra với tốc độ cao.

Trước đó Giang Khải vì giữ lại thể lực không dám sử dụng Diêm Vương lệnh tiêu hao rất nhiều, nhưng hiện tại hắn thu hoạch được trạng thái hồi phục cực nhanh lại không có gì lo lắng!

Diêm Vương lệnh nhanh chóng lượn vòng xung quanh Giang Khải, lấy đường đi hình xoắn ốc điên cuồng xuyên qua thân thể quỷ vật xung quanh, trong nháy mắt khiến Giang Khải thoát khỏi khốn cảnh.

Sau khi Giang Khải hạ xuống, Diêm Vương lệnh đồng thời bay về trong tay hắn.

Chỉ trong vòng mấy giây, Giang Khải đã cảm giác được trạng thái của mình khôi phục thời kỳ toàn thịnh!

“Thể chất yếu ớt… Nói cách khác, nếu hiện tại ta bị công kích rất có thể trực tiếp xong đời.” Giang Khải nghĩ đến đây, cười lạnh một tiếng, “Vậy dễ làm, chỉ cần không bị công kích là được!”

“Truy mệnh!” Giang Khải lập tức tôi lửa Truy mệnh, mười bảy thanh Truy mệnh điên cuồng bắn ra!

Tuy nói cho đến bây giờ Giang Khải cũng chưa thấy rõ vẻ ngoài chuẩn xác của quỷ vật kia, chỉ cần chúng nó bị đánh giết thì xác cũng không còn lại.

Nhưng Giang Khải lại cảm giác được thực lực của bọn nó không quá khoa trương, tốc độ di chuyển không nhanh, không có thủ đoạn công kích khiến người ta khó đề phòng.

Hơn nữa ở phương diện phòng ngự này, không miễn dịch hoả diễm, một khi tôi lử xuất hiện bạo kích, chúng nó cũng chỉ là loại hàng bị miểu sát.

Giang Khải suy đoán thực lực của bọn nó chắc cùng loại với Tinh anh hắc viên.

Dù sao trong số lượng khoa trương như thế, nếu lại vượt qua thực lực tinh anh, dù Giang Khải có nhanh chóng hồi phục cũng không có khả năng sống sót rời khỏi bí cảnh.

Sau một thời gian ngắn làm quen, Giang Khải phát hiện hình như vấn đề hiện tại không phải tự vệ.

Nhưng nghĩ đến sớm hoàn thành nhiệm vụ, dựa theo tình hình xấu nhất thời gian kéo dài nhanh chóng khôi phục là 60 phút, hắn nhất

định phải giết sạch 1 triệu quỷ vật trong đoạn thời gian này, nếu không hết thời gian hắn chỉ có một con đường chết.

“1 giây phải giết 300 con! Điều này…” Sau khi Giang Khải tính toán đơn giản lập tức cảm giác được áp lực to lớn.

Nếu muốn hoàn thành khiêu chiến trong vòng 30 phút, con số này còn phải gấp bội!

Nghĩ đến đây, Giang Khải biết hiện tại mình không thể lãng phí một giây nào.

Giang Khải vừa nhanh chóng bắn ra, thu hồi Truy mệnh, vừa nhanh chóng suy nghĩ.

Thời gian dân cờ bạc chỉ có thể kéo dài 10 giây, sau đó sẽ tiến vào trạng thái cooldown rất dài, cái này không phải có thuộc tính khôi phục là có thể liên tục phát động.

Dù Thời gian dân cờ bạc bộc phát kỹ năng, cũng không có cách nào đối phó với trận đánh lâu dài này.

“Vừa rồi công kích của Chủ thần bài hình như có hiệu suất rất cao…” Nghĩ đến đây Giang Khải đột nhiên nghĩ đến điều gì đó.

Sau đó, hắn lập tức tôi lửa Diêm Vương lệnh, lại dụng suy nghĩ để Diêm Vương lệnh hiện ra quỹ tích hình xoắn ốc, nhanh chóng xoay tròn ra ngoài.

Lần công kích này, Giang Khải cũng không cược Diêm Vương lệnh bạo kích, hắn chỉ để Diêm Vương lệnh mang theo hoả diễm, phạm vi ngọn lửa càng lớn.

Tiếp theo, hắn chỉ cần chờ đợi bạo kích xuất hiện trong quá trình thiêu đốt.

Một lát sau, trong nháy mắt bạo kích xuất hiện, khu vực Diêm Vương lệnh đi qua trước đó trực tiếp bị quét sạch!

Diêm Vương lệnh dọn dẹp ra một khu vực lớn khiến áp lực phòng thủ của Giang Khải giảm mạnh, cũng cho hắn đủ thời gian suy nghĩ.

Diêm Vương lệnh chịu sự khống chế của suy nghĩ, vì đòn công kích này có khoảng cách xa hơn Cửu kiếp truy mệnh rất nhiều, ta hoàn toàn có thể lợi dụng điểm này trực tiếp điểm đốt toàn bộ chiến trường!

Nghĩ tới đây, trong mắt Giang Khải lại lộ ra vẻ hưng phấn.

“Diêm Vương lệnh!” Giang Khải lại vung ra Chủ thần bài, lần này Diêm Vương lệnh xoay tròn theo hình xoắn ốc, tiến nhanh về khoảng cách xa hơn.

“Không được, cảm giác càng ngày càng yếu… Xem ra cái gọi là khống chế bằng suy nghĩ cũng có phạm vi, nhân tố ảnh hưởng có lẽ liên quan đến tinh thần lực cao thấp.” Giang Khải vội vàng thu hồi Diêm Vương lệnh.

Chương 229 - Bốn câu hỏi

Dù Diêm Vương lệnh không cách nào rời xa Giang Khải, nhưng phạm vi lần nhóm lửa này đã lớn gấp mấy lần trước đó!

Đột nhiên, Giang Khải lại phát hiện trong chốc lát mình không thấy xung quanh xuất hiện sự uy hiếp mới, Cửu kiếp truy mệnh lại không có đất dụng võ…

“Điều này… Không còn quái giết?” Bản thân Giang Khải cũng hơi ngạc nhiên, cầm Cửu kiếp truy mệnh khá xấu hổ.

Đằng xa còn có hư ảnh màu đỏ, xem ra những quỷ vật phía sau còn chưa kịp đến gần, đồng bạn trước mặt đã bị Giang Khải dọn dẹp sạch sẽ.

“Xảy ra chuyện gì, đám gia hoả này di chuyển quá chậm!” Giang Khải đứng nguyên tại chỗ chờ đợi vô cùng sốt ruột, quên mất trước đó còn thấy may mắn vì tốc độ của bọn nó không nhanh.

“Ôi chao, dù sao cũng là quái vật bí cảnh, có thể thêm chút sức không?!” Giang Khải đợi một lúc, suy nghĩ quá lãng phí thời gian, dứt khoát lao về phía bóng đỏ lắc lư đằng xa, “Được rồi, ta đến tìm các ngươi!”

…

Trong căn nhà gỗ bỏ hoang, trước gương, Hồ Ngôn, Nguyễn Ngữ, nữ yêu, Ngạo Vũ, hai ba tên tiểu đội trưởng Thanh Long nhìn chằm chằm con số trên Khải kỳ chi kính, mọi người chìm vào suy nghĩ.

Lúc này, con số trên Khải kỳ chi kính là.

【 574400/1000000 】

【 Thời gian sử dụng: 743 giây 】

Vẻ mặt mấy người này rất giống nhau, đều đã mất đi năng lực quản lý biểu cảm.

Mỗi người đều há to miệng, trợn tròn mắt, thoạt nhìn vẻ mặt lại có chút giống nữ yêu này.

Bây giờ con số trên Khải kỳ chi kính còn chạy nhanh hơn cả đồng hồ bấm giây! Mỗi lần nhảy lên đều là mấy trăm thêm mấy trăm.

“Ta, ta ôi chao… Tấm gương… Bị hỏng?” Ngạo Vũ nhẫn nhịn cả nửa ngày, đột nhiên nói ra một câu không đầu không đuôi như vậy.

Nhưng ngay cả Hồ Ngôn và Nguyễn Ngữ cũng theo bản năng cảm thấy lời của hắn ta rất có lý.

Dù sao, hình như chỉ có khả năng này…

Nhưng Khải kỳ chi kính “hỏng” vẫn đang nhanh chóng đổi mới tiến độ.

600 ngàn, 700 ngàn, 800 ngàn, 900 ngàn, 98 vạn… 99.3 vạn, 99.4 vạn…

Sau khi đến 99 vạn, biên độ số liệu thay đổi chậm hơn rất nhiều.

Nhưng trong đầu mấy người đều xuất hiện một hình ảnh, lúc này Giang Khải đang tìm kiếm dã thú còn may mắn sống sót khắp nơi, chính vì còn lại không nhiều nên hiệu suất của hắn mới giảm xuống.

Giảm thì giảm, nhưng lúc 1447 giây tiến độ bí cảnh vẫn dừng lại ở 1 triệu!

…

【 Chúc mừng ngài hoàn thành bí cảnh Sào huyệt khủng bố, thời gian ngài sử dụng là 1447 giây. 】

Giang Khải tuyệt đối không cảm thấy mệt mỏi, ngược lại có cảm giác vẫn chưa thoả mãn.

“Kết thúc? Ta còn hơn 30 phút khôi phục trạng thái nhanh chóng chưa dùng đến! Lãng phí!”

“Này, nếu không các ngươi lại thả ra chút quái vật đi, tăng phần thưởng lên một chút, ta có thể miễn cưỡng giết thêm một chút?” Giang Khải hỏi.

Đáng tiếc hệ thống không để ý đến hắn.

Đúng vào lúc này, mây đen trên bầu trời biết điều bay đi, vầng trăng sáng kia lại xuất hiện trên không.

Ngay cả ánh sáng cũng sáng hơn trước rất nhiều.

Dựa vào ánh trăng, Giang Khải nhìn xung quanh.

Lúc này mộ địa đã là một mảnh hỗn độn, tất cả phần mộ đều bị lật lên, nhìn thoáng qua lại là phần mộ không thấy điểm cuối, đếm không hết!

“Chắc ta đã giết loại u linh…” Giang Khải suy nghĩ.

Thật ra trong quá trình đánh giết, theo lý thuyết hắn cần phải thấy được khuôn mặt một số quỷ vật, nhưng đến nay Giang Khải không thấy rõ một quỷ vật nào, cách giải thích duy nhất chúng nó căn bản không có hình thái cố định.

Kết hợp với nữ yêu được coi là người tiếp dẫn bí cảnh trong căn nhà gỗ, những thứ này lại rất sợ lửa rất giống với U linh nữ yêu, lúc này Giang Khải mới đưa ra kết luận như vậy.

【 Căn cứ vào thành tích của ngài, hiện tại ngài có thể hỏi Khải kỳ chi kính bốn vấn đều khó không cao hơn nhị giai. 】

【 Độ khó không cao hơn nhị giai có nghĩa câu hỏi của ngài sẽ không liên quan đến phạm trù tiếp xúc vượt qua chức nghiệp nhị giai. 】

Trước đó Giang Khải đã đoán được cũng không nghĩ nhiều, đi thẳng đến trước pho tượng này.

Lại nhìn về phía pho tượng, không biết có phải ảo giác hay không, nữ tử bên trong pho tượng này lại có vẻ càng tươi sống hơn chút… Cứ như một mỹ nữ có được mấy phần thần thái tuyệt thế.

Giang Khải lắc đầu, “Ta cũng không phải Nguyễn quỷ…”

Sau đó hắn đi về phía bốn mặt gương đồng.

Vốn dĩ gương đồng bị che đậy, không biết từ lúc nào mặt ngoài đã trơn bóng như mới, từ trong gương đồng có thể phản chiếu ra bóng dáng Giang Khải.

Đứng trước mặt gương đồng đầu tiên, Giang Khải cẩn thận suy nghĩ sẽ hỏi vấn đề gì.

Năm loại phối phương tài liệu Dân cờ bạc nhị giai? Nơi nào còn có bí cảnh? Nơi nào còn có bí bảo Boss vương cấp? Hoặc là hỏi một số chuyện càng bí ẩn hơn.

Rốt cuộc Quỷ Tinh là cái gì, có liên quan gì với Thú Thần địa cầu?

【 Xin nhanh chóng đặt câu hỏi, năng lượng của Khải kỳ chi kính sẽ hao hết trong vòng 5 phút. 】 Hệ thống nhắc nhở.

Giang Khải lấy lại tinh thần, suy nghĩ lại hỏi, “Quỷ Tinh và Thú Thần địa cầu có liên quan gì.”

Gương đồng không phản ứng.

Chương 230 - Bốn câu hỏi (2)

Giang Khải chờ đợi một lát, đại khái đoán được câu hỏi của mình vượt quyền.

Thời gian không đợi người, Giang Khải cắn răng một cái vẫn quay lại vấn đề ban đầu.

“Vô nguyên chia hoả là cái gì?”

Là tài liệu chuyển chức Dân cờ bạc nhị giai, Giang Khải xác định câu hỏi của mình không vượt quyền.

Mặt gương đồng dao động, mặt kính vốn phản chiếu ra bóng dáng của Giang Khải lại xuất hiện một bức tranh.

Đó là một gốc cây to lớn, thân cây khô cạn không có cành là, thân cây cực kỳ to khoẻ, trung tâm thân cây khô khốc vỡ ra, bên trong có một quả cầu lửa nhảy nhót như là trái tim.

“Đây là… Thiên hoả thụ tâm? Gốc Thiên hoả thụ này ít nhất là cấp thống lĩnh!”

“Vô nguyên chi hoả là chỉ Thiên hoả thụ tâm cấp thống lĩnh trở lên!”

Giang Khải suy nghĩ một chút, bao tay Tung hỏa phạm của mình là trang bị dung hợp Thiên hoả thụ tâm chế tác ra, món trang bị này không cần thiêu đốt vật chất, có thể trực tiếp sinh ra ngọn lửa!

Đây không phải là Vô nguyên chi hoả sao!

Thiên hoả thụ tâm lại là bản thể của Vô nguyên chi hoả này!

“ĐM, trước đó ta lại không nghĩ đến!” Giang Khải đỡ trán, hối hận mình đã lãng phí một cơ hội đặt câu hỏi.

Sau khi mặt gương đồng này đưa ra đáp án, chẳng mấy chốc đã mất đi vẻ lộng lẫy, mặt ngoài lại phủ kín một tầng tro bụi thật dày.

Giang Khải bất đắc dĩ, chỉ có thể đi đến trước mặt gương đồng thứ hai.

“Vô cơ chi thổ là cái gì?”

Hình ảnh xuất hiện trên mặt đất là một mảnh đất hoang, có chút giống nơi ở của Thiết giáp tích long.

“Hả? Đất nơi đó cũng là Vô cơ chi thổ? Có hơi gượng ép.” Giang Khải nghi ngờ nói.

Nhưng hình ảnh do gương đồng đưa ra lại vẫn không ngừng rút ngắn, rút ngắn, sau cùng tập trung vào một khối trống không trong không khí…

Giang Khải không hiểu ra sao.

Hình ảnh vẫn đang rút ngắn, dường như hình ảnh bịt kín một lớp “lụa” thật mỏng, cho đến khi rút ngắn nữa, Giang Khải thấy được từng hạt bụi nhỏ xíu ở trong gương đồng.

Đến tận đây, Giang Khải chợt hiểu ra.

“Vô cơ chi thổ là chỉ bụi bặm! Đệt! Bụi bặm rơi trên mặt đất sẽ thành đất, nhưng lúc chúng nó ở trên không trung không phải cũng là Vô cơ chi thổ sao!”

Sau khi liên tục chịu hai lần đả kích, Giang Khải đi đến trước tấm gương thứ ba.”

“Cái gì là Vô hình chi kim.”

Lần này gương đồng rất thẳng thắn, trực tiếp hiện ra một loại kim loại trạng thái lỏng nào đó, đồng thời đưa ra chỉ rõ.

【 Bạch ngân chi thiết. 】

Bạch ngân chi thiết là một loại tư nguyên hiếm có trên Quỷ Tinh, trong nhiệt độ bình thường là trạng thái lỏng, giá cả không thấp nhưng cũng không phải không mua được.

Lần này Giang Khải lại không phàn nàn nữa, dù sao Vô hình chi

kim có thể có bao nhiêu loại lý giải, ví dụ như một loại kim loại nào đó nóng chảy thành trạng thái lỏng, hiện tại gương đồng đang rõ ràng nói cho hắn biết là Bạch ngân chi thiết.

Một vấn đề cuối cùng, Giang Khải suy nghĩ rốt cuộc là hỏi Vô căn chi thuỷ hay là Vô động chi phong.

“Vô căn chi thuỷ chắc là nước mưa, dù không phải thì ta cũng có thể nếm thử nhiều lần, nhưng thật sự không nghĩ ra Vô động chi phong là cái gì.” Suy nghĩ, Giang Khải lại nói, “Cái gì là Vô động chi phong.”

Lần này trên mặt kính nhanh chóng đưa ra dòng chữ giải thích.

“Khí động thành gió, gió không động là khí.”

Giang Khải trợn to mắt, khoé mắt giật giật.

“Vô động chi phong chính là… Không, không khí?! Mẹ nó, bị lừa thảm rồi!”

“Sớm biết vậy ta hỏi có duyên phận với Noãn Noãn hay không thì hơn!”

Vốn Giang Khải cho rằng tài liệu Dân cờ bạc nhị giai chắc chắn rất khó thu thập, không ngờ những đồ vật này lại ở bên cạnh.

“Dựa theo tình huống này, Vô căn chi thuỷ rất có thể là nước mưa…” Giang Khải suy nghĩ, “Vậy ta trở về có thể thu thập những tài liệu này rồi!”

“Dân cờ bạc nhị giai rốt cuộc là chức nghiệp gì?” Giang Khải hơi híp mắt lại, tâm tình bình tĩnh dần trở nên nóng nảy.

Sau khi bốn chiếc Khải kỳ chi kính ảm đạm, pho tượng trong trận kính xuất hiện một trận ánh sáng.

Trước trận ánh sáng còn lơ lửng một khối ngọc thạch tròn màu trắng lớn khoảng bàn tay, màu sắc ôn nhuận, trong trắng hơi nổi lên huỳnh quang.

Giang Khải tiến lên gỡ khối ngọc bội xuống, lại tiêu hao một tấm

thẻ giám định để giám định.

【 Thần uy bảo ngọc (cấp 1), (duy nhất), có thể tiến giai thành bảo cụ, hiệu quả đẳng cấp hiện tại, sau khi kích hoạt hình thành một vầng sáng hình tròn với mục tiêu trong vòng 30cm, sau khi phát động vầng sáng thần uy có thể dẫn phát hiệu quả “Linh hồn gột rửa” một lần, tinh hoá trạng thái loại khác thường trong tinh thần tam giai cho mục tiêu trước mắt, ngẫu nhiên thu hoạch được một hiệu quả miễn dịch trạng thái đã loại bỏ. 】

【 Chủ động thu hồi Thần uy bảo ngọc, vầng sáng tiến hành “trói chặt” với mục tiêu. 】

【 Quá trình này không tiêu hao năng lượng người sử dụng, đánh giết đơn vị có thể bổ sung năng lượng cho Thần uy bảo ngọc, trong trạng thái đầy đủ việc tịnh hoá của vầng sáng thần uy có thể kéo dài 10 phút, trạng thái trói chặt có thể kéo dài từ 3 giây đến 180 giây, thời gian cụ thể cần căn cứ với sự chênh lệch của đôi bên để quyết định. 】

Chương 231 - Đại thiên sứ Giang Khải

【 Người thông qua bí cảnh cá nhân thu hoạch được "Thần chi lệ" tăng đẳng cấp của Thần uy bảo ngọc, sau khi đẳng cấp tăng lên có thể mở ra hai lần kích hoạt trạng thái. 】

Giang Khải cau mày, cẩn thận nghiên cứu hiệu quả của Thần uy bảo ngọc.

Cho tới nay thủ đoạn đối phó công kích loại tinh thần của mọi người cũng không phải quá mạnh, Tinh anh nữ yêu chỉ có một cái công kích "Bể mật" đã khiến rất nhiều cao thủ cũng không muốn đi săn giết càng này.

Lúc phát động Thần uy bảo ngọc có thể loại bỏ trạng thái tinh thần tiêu cực một lần, điều càng đáng sợ hơn là sau đó còn có thể miễn dịch hiệu quả công kích tinh thần giống vậy.

Còn phe tấn công, Thần uy bảo ngọc cũng có được năng lực trói chặt.

"Ở xung quanh 'mục tiêu'… Nói cách khác, ta có thể tự sử dụng cũng có thể sử dụng cho người khác, ừ, cấp 1 đã có thể có hiệu quả mạnh như vậy, không tệ!"

Hiện tại trạng thái năng lượng bổ sung cho Thần uy bảo ngọc đã đầy, trong lòng Giang Khải ngứa ngáy khó nhịn muốn thử một chút.

Sử dụng bảo cụ chỉ cần cầm bảo cụ trong tay, dùng ý niệm khống chế.

Sau khi Thần uy bảo ngọc bị kích hoạt, xung quanh Giang Khải lập tức xuất hiện một vầng sáng màu trắng hình tròn, vầng sáng dọc theo đỉnh đầu Giang Khải tiến hành quét hình thân thể một lần, sau khi không phát hiện trạng thái khác thường lại quay về vị trí đỉnh đầu.

“Không bị công kích tinh thần, không nhìn ra hiệu quả…” Giang Khải lắc đầu, “Đúng, trước tiên tiêu hao sạch sẽ năng lượng của Thần uy bảo ngọc, lại xem thử cần giết bao nhiêu dã thú mới có thể bổ sung đầy năng lượng cho nó.”

Nghĩ đến đây, Giang Khải mang một vầng sáng đi về phía Truyền tống trận.

Sau một trận choáng váng rất nhỏ, Giang Khải thấy rõ cảnh tượng trước mắt.

Chỉ thấy trước mặt có bảy tám người cộng thêm một nữ yêu đang đưa lưng về phía mình, chen chúc trước bàn trang điểm nhìn chằm chằm một chiếc gương.

Lúc này thấy vẻ mặt khoa trương của bọn họ từ trong gương, Giang Khải cũng giật mình.

“ĐM, thì ra người sống cũng có thể làm ra biểu cảm của nữ yêu!”

Đúng vào lúc này, mấy người từ trong hình chiếu của tấm gương thấy sau lưng đột nhiên xuất hiện một người, vội vàng xoay người lại.

“Khải đội!” Hồ Ngôn trợn to mắt nhìn Giang Khải, “Ngươi, ngươi đã đi ra rồi!”

Nhưng một giây sau hắn ta đã thấy vầng sáng trên đỉnh đầu Giang Khải, lập tức ngạc nhiên.

“Khải đội, ngươi, ngươi là người sống hay đã chết?!” Hồ Ngôn hoảng sợ hỏi.

Nguyễn Ngữ mờ mịt nói, “Khải đội… Đại… Thiên… Sứ?”

Giang Khải tức đen cả mặt, “Cái quỷ gì!”

Hắn đột nhiên thấy những người này đều nhìn chằm chằm vào đỉnh đầu của mình.

Từ trong gương, hắn thấy dáng vẻ của mình, lúc này trên đỉnh đầu còn có vầng sáng mới hiểu ra được.

“Thiên sứ cái gì, đây là hiệu quả bảo cụ!” Giang Khải vội vàng huỷ bỏ hiệu quả của Thần uy bảo ngọc.

Lần này, cuối cùng Hồ Ngôn và Nguyễn Ngữ đã xác nhận Khải đội của bọn họ còn sống trở về.

Đúng vào lúc này, nữ yêu đột nhiên đứng lên, quay người bay đến trước mặt Giang Khải, “Sào huyệt khủng bố đã bị ngươi vấy bẩn, nó cũng đã không còn tồn tại!”

“Vậy ta và cửa vào này cũng không cần thiết tồn tại nữa.”

Nói xong, thân thể nữ yêu này dần biến mất, toàn bộ mọi thứ trong căn nhà gỗ cũng dần trở nên mông lung, mơ hồ… Một lát sau, mấy người trong phòng đột nhiên phát hiện lúc này mình đang đứng trên một mảnh đất trống.

Nữ yêu và nhà gỗ đều biến mất không thấy gì nữa!

Mọi người ngạc nhiên một lát, dù sao nữ yêu đã sớm nói chỉ cần Giang Khải đi ra dù là sống đi ra hay chết đi ra thì Sào huyệt khủng bố đều không còn tồn tại, trong lòng mọi người đã có chuẩn bị nên không quá ngạc nhiên.

“Giang Khải.” Ngạo Vũ đi lên trước khẽ than một tiếng, sau đó ngẩng đầu nhìn về phía Giang Khải, “Tuy nói thật ra trong lòng ta thấy hơi không cam lòng, ta cũng không biết ngươi đã làm thế nào nhưng vẫn phải chúc mừng ngươi.”

“Ngoài ra, nếu như ngươi muốn bán lại thu hoạch của ngươi ở trong bí cảnh, giá cả mà Thanh Long chúng ta đưa ra chắc chắn sẽ khiến ngươi hài lòng!”

Giang Khải lắc đầu, “Lần này cũng chỉ có một món bảo cụ, ta không định bán ra.”

“Chỉ có một món bảo cụ?” Ngạo Vũ nửa tin nửa ngờ nhìn về phía Giang Khải, nhưng nghĩ lại người ta được cái gì, muốn nói hay không đều là chuyện của hắn, bọn họ cũng không quen.

Ngạo Vũ suy nghĩ, nói, “Được, tóm lại chúc mừng ngươi. Nếu ngươi không ngại, có thời gian ta sẽ đến Chủ Thần công hội tìm

ngươi chơi.”

Tuy Ngạo Vũ nói chuyện mang theo hương vị chua chua nhưng người này cũng không tệ lắm, đứng ở góc độ của hắn ta dẫn theo một đội ngũ lớn đến đây trông coi hai tháng, kết quả lại chỉ làm áo cưới cho Giang Khải, hắn ta còn có thể tiến lên chúc mừng đã nói rõ hắn ta là một người rộng lượng.

Nói tóm lại, ấn tượng của Giang Khải với Thanh Long công hội không quá kém, Giang Khải cũng không từ chối có thêm một người bạn.

Chương 232 - Đại thiên sứ Giang Khải (2)

“Bình thường công hội chúng ta không có ai, nhưng chỉ cần ta ở đó thì luôn hoan nghênh ngươi đến cửa.” Giang Khải cười nói xong, quay người nói với Hồ Ngôn và Nguyễn Ngữ, “Đi thôi, còn muốn qua đêm ở đây sao?”

“Khải đội, chờ chút!” Nguyễn Ngữ đột nhiên nói, nói xong cũng quay đầu nhìn về phía một tên nam tử sau lưng Ngạo Vũ, “Vừa rồi Vương đội đã từng nói, nếu Khải đội có thể còn sống đi ra sẽ làm gì?”

Trước đó Vương Minh vẫn trốn ở sau lưng Ngạo Vũ, cố gắng giữ vẻ khiêm tốn, cầu nguyện Nguyễn Ngữ quên mất chuyện lúc trước, ai biết trí nhớ của Tửu quỷ này lại tốt như vậy!

Thấy những người khác đang nhìn mình, Vương Minh nghiến răng một cái, hoặc là không làm đã làm thì cho xong, đi đến bên cạnh đồng bạn.

Bịch một tiếng, hai đầu gối Vương Minh quỳ xuống, to tiếng hô lên, “Ba ba!”

Giang Khải không biết gì nhìn tình cảnh này cũng hoảng sợ trợn mắt há hốc mồm.

Trong lúc mình vượt bí cảnh, đám người này chơi rất lớn!

Nguyễn Ngữ giật mình, hắn ta cũng chỉ muốn phản kích Vương Minh một chút, ai biết Vương Minh hành động nhanh như vậy, tiếng “ba ba” này khiến hắn ta hơi lúng túng.

“Khụ khụ, là, là kẻ hung hãn… Ta không muốn ngươi quỳ thật…”

…

Giang Khải dẫn theo Hồ Ngôn và Nguyễn Ngữ đi thẳng đến thành

chính.

Trên đường đi, năng lượng vầng sáng thần uy tiêu hao sạch sẽ, Giang Khải liền bọc vầng sáng lên đầu Nguyễn Ngữ.

“Vầng sáng thần uy? Khải đội, ta chưa từng nghe nói về loại bảo cụ này.” Nguyễn Ngữ ngước mắt nhìn vầng sáng trên đỉnh đầu, “Đội một vầng sáng luôn cảm thấy là lạ.”

“Đương nhiên chưa từng nghe nói, đây là đồ vật duy nhất.” Hiện tại Giang Khải chỉ muốn quay về, chỉ trả lời qua loa một câu.

“Duy nhất?!” Hồ Ngôn và Nguyễn Ngữ đều kêu lên.

Thấy hai người dừng lại không đi, Giang Khải không nhịn được nhìn về phía hai người, “Hai người các ngươi làm gì? Đi mau, trở về còn có việc gấp!”

“Khải đội, ngươi biết giá trị của đồ vật duy nhất không?” Hồ Ngôn trợn to mắt nói, “Dù ở phòng giao dịch, trên cơ bản cũng không thấy món đồ này, món đồ loại duy nhất này gần như chỉ tồn tại trong truyền thuyết!”

“Đương nhiên biết!” Giang Khải lắc đầu, “Nhưng hình như Quỷ Tinh có không ít đồ vật duy nhất, Diêm Vương lệnh kia của ta không phải là duy nhất sao.”

“Không ít? Khải đội, ngươi tuyệt đối đừng nói lời này ở trước mặt người khác, nếu không sẽ bị đánh chết!” Hồ Ngôn và Nguyễn Ngữ vội vàng nói.

Giang Khải mới vào Thiên Chức được bao nhiêu tháng, trên người đã có hai món đồ duy nhất?!

“Ôi chao, đừng lằng nhằng, đi nhanh đi!” Giang Khải dứt khoát lôi kéo hai người đã hoá đá.

“Khải đội, rốt cuộc ngươi có nghiên cứu cẩn thận Thần uy bảo ngọc không… Nếu không chúng ta đi dã ngoại đánh giết một vài dã thú xem uy lực đi.”

“Ngươi gấp gáp về thành chính làm gì?”

Giang Khải vội vã nói, “Làm gì, đương nhiên là tăng cấp độ chức nghiệp!”

“Tăng cấp độ chức nghiệp?! Không phải ngươi nói ở trong bí cảnh không có thứ gì sao!” Hồ Ngôn và Nguyễn Ngữ đồng thanh, gần như là kêu lên.

…

Ngày hôm sau, ba người Giang Khải đã quay về thành chính khu 18.

Giá cả Thiên hoả thụ tâm cấp thống lĩnh không thấp, nhưng trong tài liệu chuyển chức, từ trước đến này đều ngầm thừa nhận 5gr làm một phần.

5gr Thiên hoả thụ tâm cấp thống lĩnh chỉ cần 5 vạn tinh tệ.

Ngoại trừ cái đó ra, hắn còn mua 5gr Bạch ngân chi thiết tốn 14 vạn tinh tệ, vật chứa chuyển chức 1500 tinh tệ.

Sau đó Giang Khải trở lại trụ sở Chủ Thần công hội.

Sau khi Nguyễn Ngữ biết tài liệu của Giang Khải, chủ động nhận nhiệm vụ chế tác tài liệu chuyển chức.

Giang Khải nhíu mày nói, “Ta còn cần 5gr bụi bặm, 5gr không khí, 5gr nước mưa…”

“Khải đội, ngươi yên tâm đi, trong tài liệu chuyển chức nhị giai của Mỹ thực gia cần một loại tài liệu khí thể hiếm có, đã sớm thành thục kỹ thuật dung hợp thu thập khí thể, về phần bụi bặm và nước mưa càng dễ góp nhặt.” Nguyễn Ngữ nói, “Lão Hồ, tài liệu chuyển chức của Khải đội cần nước của ngươi!”

Tất nhiên Hồ Ngôn không hề chùn bước.

Giang Khải hơi lo lắng, suy nghĩ còn nói, “Đúng, trong đó ta chưa xác định tài liệu nước mưa này có chính xác không.”

Nguyễn Ngữ gật đầu, “Dựa theo ngươi nói, ta cảm thấy Vô căn chi thuỷ là nước mưa, dù sai cũng không sao cả, dù sao thí nghiệm

từng cái là được.”

Hồ Ngôn gọi Kỳ vũ đến trong sân, lượng mưa cần đến cũng không lớn, hắn ta không chút chuẩn bị đã dẫn đến một cơn mưa to.

Sau khi Nguyễn Ngữ thu thập tốt nước mưa đã quay về trong phòng bắt đầu thu thập và dung hợp tài liệu.

Giang Khải đứng ở đình nhỏ trong sân lo lắng chờ đợi.

Hồ Ngôn lạnh lùng nhìn Giang Khải đi tới đi lui, “Khải đội, ngươi sinh con sao, đừng đi qua đi lại, kỹ thuật của Nguyễn quỷ không có vấn đề.”

Giang Khải trợn mắt lườm lão Hồ, nhưng vẫn đàng hoàng ngồi xuống.

Một lần chờ này vẫn chờ hơn một giờ!

“Dù thất bại cũng phải sớm hơn mới được.” Giang Khải lo lắng nhìn về phía căn phòng bên tay phải.

Chương 233 - Chức nghiệp nhị giai của Giang Khải

Hồ Ngôn cũng gật đầu, “Đúng vậy, tuy ta chưa từng làm việc trong cửa hàng tài liệu chuyển chức, nhưng ta cũng biết rõ chỉ cần tài liệu đầy đủ thật ra việc dung hợp rất đơn giản, mười mấy phút là được, nhưng lúc này đã hơn một canh giờ.”

Lúc hai người đang nói chuyện, cửa phòng bên kia đột nhiên mở ra, Nguyễn Ngữ đi ra từ trong nhà.

“Khải đội, Vô căn chi thuỷ là nước mưa! Đã dung hợp xong!” Hắn ta vừa nói vừa lắc lư cái ống nghiệm trong tay với Giang Khải.

Giang Khải và Hồ Ngôn đều vội vàng chạy đến.

“Khải đội, mau đi đi.” Hồ Ngôn vừa cười vừa nói.

Giang Khải gật đầu, cầm ống nghiệm vào vào căn phòng của mình.

Sau khi đóng cửa lại, Giang Khải nhìn kỹ ống nghiệm đựng đầy chất lỏng màu vàng trong tay, hắn còn lãng phí một tấm thẻ giám định để giám định một chút.

【 Tài liệu chuyển chức Thiên Mệnh nhị giai. 】

“Ha ha, thật sự xong rồi!” Giang Khải cười to vài tiếng, khoanh chân ngồi dưới đất, mở ra ống nghiệm, uống sạch tài liệu chuyển chức.

Một lát sau, một cảm giác khô nóng không ngừng di chuyển trong thân thể, Giang Khải lập tức cảm thấy miệng đắng lưỡi khô.

Loại cảm giác này hơi giống với lần đầu tiên sử dụng tài liệu tàn khuyết nhưng lại mạnh mẽ hơn mấy lần.

Nhưng có kinh nghiệm của lần chuyển chức thứ nhất, Giang Khải kìm nén cảm giác thiêu đốt chờ đợi quá trình chuyển chức kết thúc.

Hồ Ngôn và Nguyễn Ngữ đang đứng trong sân chờ đợi Giang Khải hoàn thành chuyển chức, đột nhiên màn hình công cộng bên cạnh lại phát sáng.

Bên trên xuất hiện một hàng chữ viết.

【 Mấy ngày gần đây có người gửi thông tin đến chỗ đăng ký công hội, hỏi thăm hạng mục chiêu mộ người mới của công hội, chỗ đăng ký đã gửi nhắc nhở cho công hội, xin hỏi có cần thiết lập chỗ chiêu mộ người mới không. 】

【 Thiết lập chỗ chiêu mộ có thể do chuyên gia phụ trách, cũng có thể thông qua màn hình mua sắm từ nơi khác sẽ đặt bên ngoài công hội, do hệ thống hoàn thành chiêu mộ cho ngài. 】

Đáng tiếc Hồ Ngôn và Nguyễn Ngữ không có quyền hạn chiêu mộ người mới, bọn họ click vào màn hình cũng không có phản ứng.

“Xem ra cần Khải đội đến thao tác… Nhưng lại có người muốn gia nhập công hội của chúng ta?” Hồ Ngôn ngạc nhiên nói.

“Đúng vậy, mục đích thành lập công hội chúng ta cũng là tham gia thi đấu khiêu chiến công hội.” Nguyễn Ngữ cũng nói, “Hiện tại Khải đội chỉ coi nơi này như biệt thự ở lại, hình như không định mở rộng quy mô công hội.”

“Có lẽ những người khác không biết nên mới xin vào công hội.” Hồ Ngôn suy nghĩ, quyết định vẫn để Giang Khải đến quyết định.

Nói xong, hai người đều nhìn về phía phòng của Giang Khải.

“Đã qua mấy giờ rồi, Khải đội còn chưa đi ra?”

Nguyễn Ngữ lắc đầu, “Lão Hồ, lúc phối trí tài liệu chuyển chức, tốc độ dung hợp phần tài liệu nhị giai này rất chậm, ta đã phối trí tất cả tài liệu nhị giai của mười chức nghiệp khác, đây là thứ tốn nhiều thời gian nhất.”

Nguyễn Ngữ suy nghĩ, đột nhiên thần bí lại gần, “Khải đội là chức nghiệp mới!”

“Chắc chắn rồi, đi theo Khải đội lâu như vậy còn không nhận ra

sao?" Hồ Ngôn trợn mắt lườm Nguyễn Ngữ, nói, "Nhưng đến bây giờ Khải đội vẫn chưa nói cho chúng ta biết rốt cuộc hắn là chức nghiệp gì, xem ra ở trong mắt hắn còn chưa hoàn toàn tin tưởng hai ta."

"Cũng có thể là vì chúng ta vẫn ngại trực tiếp hỏi…" Nguyễn Ngữ yếu ớt bổ sung một câu.

…

Giang Khải cũng không biết qua bao lâu, sau khi trải qua cảm giác thiêu đốt thời gian dài, cuối cùng hắn đã nghe được tiếng nhắc nhở của hệ thống.

【 Chúc mừng ngài hoàn thành chuyển chức nhị giai chức nghiệp Dân cờ bạc, hiện tại chức nghiệp mới của ngài là… Lừa gạt sư. 】

"A?" Giang Khải suýt nữa tưởng mình nghe nhầm.

Ngoại trừ Dân cờ bạc, mười chức nghiệp lớn của Hoa Hạ đều công khai nhị giai.

Trong hai chức nghiệp chiến đấu mạnh nhất, Võ đồ nhị giai là Hiệp khách, Binh lính nhị giai là Kỵ binh cũng rất mạnh mẽ.

Hai chức nghiệp lớn thứ hai, Đạo phủ nhị giai là Ám sát giả, Thầy lang nhị giai là Y giả, bắt đầu từ nhị giai hai chức nghiệp lớn này có sự trợ giúp càng ngày càng lớn cho trận chiến.

Đội hình thứ ba, Khổ hành tăng nhị giai là Vân du tăng, Thầy phong thủy nhị giai là Toán mệnh tiên sinh, Mỹ thực gia nhị giai là Trù sư.

Đội hình thứ tư, Người buôn lậu nhị giai là Hành cước thương nhân.

Đội hình thứ năm, Tửu quỷ nhị giai là Tửu si, Người ăn xin nhị giai là Nạn dân.

Nhưng Dân cờ bạc nhị giai của hắn lại là "Lừa gạt sư"… Giang Khải nghĩ mãi mà không hiểu.

“Lừa gạt sư là cái quỷ gì?” Giang Khải nghi ngờ nói.

Lần này, hệ thống như nghe được nghi ngờ của Giang Khải, hiếm khi nào lại đưa ra lời giải thích.

【 Trong Thiên Chức, chức nghiệp sau đó và chức nghiệp ban đầu cũng không đơn giản là tăng lên chức vị, mà là kéo dài năng lực ở một phương diện khác. 】

【 Nhưng chức nghiệp đều có giai đoạn “Phàm nhân chức nghiệp”, con đường tiến giai của chức nghiệp là cố định, chỉ có sau khi tiến vào Siêu phàm chức nghiệp mới có thể xuất hiện chi nhánh khác nhau trong cùng cấp. 】

Chương 234 - Bản tiến giai của "Chơi ăn gian"

【 Tài liệu Thiên Mệnh chịu ảnh hưởng rõ rệt từ bản thể, cho nên từ lúc bắt đầu chức nghiệp đã có thể xuất hiện chức nghiệp có sự khác biệt rất lớn. 】

Giang Khải cũng từng nghe nói câu đầu tiên của hệ thống ở trên mạng.

Chức nghiệp sau đó và chức nghiệp ban đầu cũng không phải đơn giản là tăng cường chức vị, mà là tăng cường năng lực ở phương diện nào đó.

Năng lực vận dụng của Hiệp khách với võ đồ và võ học mạnh hơn, năng lực tác chiến của Kỵ binh mạnh hơn Binh lính bình thường, Y giả có y thuật cao hơn Thầy lang, Tửu si có sự nghiên cứu rượu thấu đáo hơn Tửu quỷ, Trù sư càng hiểu rõ nên xử lý đồ ăn như thế nào hơn Mỹ thực gia, Thương nhân có năng lực vơ vét của cải toàn diện hơn Người buôn lậu…

Nhưng hai câu nói sau đó lại là lần đầu tiên Giang Khải nghe nói.

Hình như hệ thống không phải đang trả lời nghi ngờ của Giang Khải, mà đang giới thiệu sự khác biệt giữa tài liệu Thiên Mệnh và tài liệu chuyển chức bình thường.

"Chức nghiệp bình thường phải chờ sau khi siêu phàm mới có thể xuất hiện chi nhánh, nhưng ngay từ đầu Thiên Mệnh đã có chi nhánh chức nghiệp… Hít, hình như là chuyện như vậy, vì chỉ có tài liệu Thiên Mệnh mới xuất hiện đủ loại chức nghiệp khác biệt ngay lần chuyển chức thứ nhất!" Giang Khải cẩn thận cân nhắc.

Cùng là sử dụng tài liệu Thiên Mệnh, nhưng Châu u có người thành công thông qua tài liệu chuyển chức Thiên Mệnh thành Người lưu lạc, sau đó Giang Khải là Dân cờ bạc!

Chức nghiệp ban đầu đã có chấn động lớn như thế, huống chi là

chức nghiệp sau đó.

Nghĩ đến đây, cuối cùng Giang Khải đã nghĩ thông suốt.

Nhưng cho dù chức nghiệp xảy ra sự thay đổi rất lớn, nhưng tài liệu Thiên Mệnh vẫn phù hợp với quy luật kéo dài năng lực ở phương diện nào đó.

Trong suy nghĩ của Giang Khải, nhị giai của mình có thể là "Chơi ăn gian" hoặc là chức nghiệp nào đó càng tinh thông cá cược hơn, cái gọi là cá cược không phải là một loại lừa gạt sao!

Vậy hắn chuyển chức thành Lừa gạt sư chính là kéo dài loại năng lực này!

"Lừa gạt sư..." Giang Khải nhíu mày, "Không biết thực lực như thế nào, xem trước đó."

【 Thuộc tính cơ sở của ngài tăng lên 50%, sử lại thiên phú "Gấp bội" Dân cờ bạc có hiệu lực, thuộc tính cơ sở của ngài tăng lên 100%. 】

【 Bốn hạng thuộc tính cơ sở hiện tại là lực lượng 168, thể trạng 172, nhanh nhẹn 324, tinh thần lực 264. 】

【 Tất cả thiên phú thời kỳ chức nghiệp Dân cờ bạc đạt được tăng cường. 】

【 Gấp bội: Tỷ lệ phát động Gấp bội đã là trăm phần trăm không cách nào tăng lên, 1% tỷ lệ phát động hiệu quả cường hóa "Siêu cấp gấp bội", tăng lên là 3% tỷ lệ phát động "Siêu cấp gấp bội". 】

【 Siêu cấp bạo kích: Một phần ngàn tỷ lệ phát động 200 lần bạo kích tăng lên thành hai phần ngàn tỷ lệ phát động 200 lần bạo kích. 】

【 Chúc mừng ngài thu hoạch được thiên phú "Man thiên quá hải" của chức nghiệp Lừa gạt sư, thiên phú "Gấp bội" Dân cờ bạc có hiệu lực, thu hoạch được thiên phú ngẫu nhiên thứ hai "Cường hóa nhanh nhẹn". 】

"Siêu cấp gấp bội! Siêu cấp gấp bội!" Giang Khải điên cuồng cầu

nguyện trong lòng.

Đáng tiếc, tuy tỷ lệ bạo kích gấp bội tăng lên hai phần trăm, nhưng tỷ lệ 3% vẫn quá thấp, kỳ tích cũng không xảy ra.

Hắn chỉ nhận được hai thiên phú chức nghiệp.

【 Man thiên quá hải: Là một Lừa gạt sư, ngài đang đặt năng lực vào kỹ xảo lừa bịp, vàng mạnh hơn chơi ăn gian bình thường! Hành động của ngài có tính lừa gạt cực mạnh, ngài càng am hiểu dùng ngôn ngữ mê hoặc đối thủ, lợi dụng thân thể lừa gạt phán đoán của đối thủ. 】

Giang Khải khẽ nhíu mày, trong thiên phú cũng giải thích, so sánh rõ ràng giữa Lừa gạt sư và Chơi ăn gian.

Nhìn như vậy, quả nhiên Lừa gạt sư cũng là bản tiến giai của "Chơi ăn gian".

【 Cường hóa nhanh nhẹn: Trị số nhanh nhẹn của ngài vĩnh viễn tăng 40%. 】

"ĐM… Đây là ta đang càng chạy càng xa trên con đường nhanh nhẹn?" Giang Khải thấy thiên phú thứ hai lập tức kêu lên.

Cường hóa nhanh nhẹn cũng không tính là thiên phú đặc biệt cường đại, nhưng vấn đề là thuộc tính ban đầu của Giang Khải cao hơn người khác gấp đôi, hiện tại lại thêm 40% nhanh nhẹn, nhanh nhẹn cơ sở của bản thể đã đạt đến 454 điểm!

Hắn là người vừa gia nhập vào nhị giai, lấy nhanh nhẹn so sánh với cường giả nhị giai max cấp như Từ Phi Tường, Địch Tang lại còn cao hơn!

Chờ hắn đạt đến nhị giai max cấp, không biết nhanh nhẹn của hắn sẽ đạt tới trình độ khủng bố thế nào!

Đã có thiên phú chức nghiệp, hiện tại chỉ cần tăng lên một cấp là hắn có thể đạt được hai kỹ năng chức nghiệp mới.

Sau khi tiếng tăng cường của hệ thống kết thúc một lúc lâu, Giang Khải thở dài một hơi.

“Cuối cùng đã đến nhị giai.” Giang Khải mỉm cười lắc đầu, ngay từ đầu hắn cảm thấy mình không có khả năng tăng đến nhị giai!

“Lừa gạt sư… Tương đương với bản tiến giai của Chơi ăn gian, vậy tam giai, tứ giai, thậm chí Siêu phàm chức nghiệp của ta sẽ là cái gì chứ?” Giang Khải hơi híp mắt lại, hắn đột nhiên cảm thấy hứng thú với con đường chức nghiệp của mình trong tương lai.

…

Chương 235 - Bản tiến giai của "Chơi ăn gian" (2)

Giang Trung thành, Vệ Ưng gọi Lộ Tuấn và Tô Lam Lam vào văn phòng.

Lộ Tuấn và Tô Lam Lam đi vào văn phòng đã thấy sắc mặt Vệ tướng quân khó coi, Lộ Tuấn vội vàng hỏi, "Tướng quân, xảy ra chuyện gì?"

Vệ Ưng lắc đầu, "Cũng không phải chuyện gì mới mẻ, thi đấu khiêu chiến công hội tiến hành thế nào?"

"Còn có một tuần nữa là kết thúc." Lộ Tuấn nói.

Vệ Ưng đứng lên, khẽ than thở một tiếng, "Lại có bảy quốc gia phát hiện Truyền tống trận kết nối, chúng ta nhận được tin tức hiện tại các quốc gia đã tiến vào khu vực công cộng đang cố gắng phong tỏa cửa vào Truyền tống trận."

"A?" Tô Lam Lam trợn to mắt, "Phong tỏa cửa vào Truyền tống trận?"

Vệ Ưng gật đầu, "Đúng! Hiện tại khu vực công cộng cũng là tu la tràng, những quốc gia sớm phát hiện Truyền tống trận đã tổ chức rất nhiều tinh anh tiến vào Truyền tống trận, giữa các nước chém giết lẫn nhau, hơn nữa bọn họ còn muốn giết đội ngũ của quốc gia khác rời khỏi khu vực công cộng."

"Cường quốc thành lập trú điểm tạm thời, không ngừng củng cố lực lượng của mình ở khu vực công cộng, bảy quốc gia vừa tiến vào khu vực công cộng đã bị giết ra ngoài rồi!"

Lộ Tuấn lập tức ngạc nhiên nói, "Còn có thể như vậy?"

Vệ Ưng lại thở dài một hơi, "Thiên Chức chỉ nói là có tám mươi quốc gia mở ra Truyền tống trận kết nối, thi đấu tranh bá toàn cầu sắp mở ra nhưng cũng không nói tám mươi quốc gia này chắc chắn

phải tham gia hết!”

Cuối cùng Lộ Tuấn đã hiểu ra, “Cho nên thiếu một đối thủ thì bọn họ sẽ có thêm một phần thắng! Bọn họ lợi dụng ưu thế tiến vào khu vực công cộng trước tiên, để kẻ đến sau không cách nào tranh đoạt với bọn họ!”

Vệ Ưng gật đầu, “Đúng vậy… Kéo dài thời gian càng lâu, ưu thế của bọn họ càng vững vàng, Hoa Hạ chúng ta muốn phá vỡ hàng rào phòng ngự của đối phương, độ khó lại càng lớn hơn!”

“Phía trên đã gửi văn kiện xuống, huấn luyện doanh Chiến Thần điện ở các tòa thành thị Hoa Hạ dừng tăng đẳng cấp, toàn bộ giữ ở tam giai trở xuống, đồng thời phát động tất cả công hội, Khổ hành tăng toàn lực tìm kiếm Truyền tống trận kết nối.”

“Một khi tìm ra Truyền tống trận sẽ loại bỏ nhân tố tất cả công hội, chọn ra ba tiểu đội năm người mạnh nhất từ các huấn luyện doanh Chiến Thần điện lớn, không tiếc bất cứ giá nào xông phá phong tỏa của nước khác!”

Lúc này Tô Lam Lam mới hiểu được vì sao tướng quân hỏi thăm tình huống thi đấu khiêu chiến công hội, đối với Hoa Hạ đã là càng ngày càng bất lợi.

“Hai người các ngươi đi thông báo cho huấn luyện doanh Chiến Thần điện trước, chờ tìm được Truyền tống trận, giữa những thiên tài này lại là một trận long tranh hổ đấu.”

Lộ Tuấn và Tô Lam Lam nhận lệnh đang muốn rời khỏi phòng làm việc, Vệ Ưng lại gọi hai người.

“Đúng rồi, gần đây tiểu tử Giang Khải kia thế nào?”

“Sau khi hắn lấy được quán quân thi đấu chiến đội nhị giai đã đi bí cảnh, nghe nói là thông quan một bí cảnh Sào huyệt khủng bố gì đó, nhưng sau khi hắn quay về cũng không thấy ‘Quầy bán quà vặt’ của hắn bán ra thứ gì, cho nên chúng ta cũng không biết hắn lại lấy được thứ gì tốt.”

Vệ Ưng khẽ nhíu mày, “Là bí cảnh mà Thanh Long trông coi hai tháng?”

“Vâng!”

“Tiểu tử này!” Vệ Ưng không nhịn được nhếch khóe môi, một tay vỗ vào góc bàn, “Thật là ranh mãnh!”

“Đẳng cấp chức nghiệp của hắn thì sao?”

“Có lẽ hiện tại vẫn là nhất giai… Ngài cũng biết, chắc hắn là một loại chức nghiệp mới nào đó, muốn tăng cảnh giới khó như lên trời.”

Vệ Ưng mỉm cười, “Điều này cũng không nói chính xác được, tiểu tử này cũng không phải mới làm chúng ta giật mình lần một lần hai.”

“Đáng tiếc, loại tình huống này của hắn cuối cùng không vào được huấn luyện doanh Chiến Thần điện, nếu không dù phải dùng đến quan hệ cá nhân của ta, ta cũng muốn đưa hắn vào đó!” Vệ Ưng thở dài một hơi, “Bên Hoàng gia thì sao? Gần đây có đến gây chuyện với người nhà của hắn không?”

“Gần đây bọn họ thật sự trở nên đàng hoàng hơn, lần trước Hoàng Thông đã đứng trước mặt mọi người hứa hẹn.” Tô Lam Lam nói.

Vệ Ưng hừ lạnh một tiếng, “Nếu Hoàng Thông có thể hết lòng tuân thủ hứa hẹn, vậy hắn cũng không phải Hoàng Thông! Chúng ta cũng không thể công khai giúp đỡ Giang Khải, nhưng hai tiểu gia hỏa Giang Lan và Giang Anh ở ngay dưới mí mắt chúng ta, nhất định phải đảm bảo sự an toàn cho bọn họ!”

“Vâng!”

Rời khỏi văn phòng Vệ Ưng, Lộ Tuấn nói với Tô Lam Lam, “Lão đại đặc biệt coi trọng tiểu tử Giang Khải kia, đã không chỉ là chú ý đơn giản nữa, mà là sự quan tâm phát ra từ trong lòng.”

Tô Lam Lam gật đầu, “Ta cũng cảm thấy vậy, hắn biết rõ Giang Khải khó mà tăng lên, hơn nữa không có ý gia nhập quân đội lại vẫn đặc biệt quan tâm hắn, ngươi nói là vì sao?”

Lộ Tuấn mỉm cười, “Ngươi biết trước kia tướng quân có một tôn tử không? Nếu hắn vẫn còn, có lẽ tuổi tác không kém hơn Giang

Khải bao nhiêu đâu, đáng tiếc…”

“Có lẽ, lão gia tử thật sự coi Giang Khải là người thân của mình.”

Chương 236 - Huyết nguyệt chi dạ

Giang Anh ngồi bên cạnh giường bệnh gọt táo giúp đại ca, nghiêng đầu nhìn đại ca.

Giang Lan nhìn quả táo kia một chút, hơi ngây người.

“Ca, nghĩ gì thế?”

Giang Lan lấy lại tinh thần, mỉm cười, “Nghĩ đến nhị ca của ngươi, hắn nói lần sau đến thăm ta muốn ta gọt táo cho hắn.”

Giang Anh nhíu mày, nhăn mũi nói, “Tên kia đúng là da dày!”

Trên mặt Giang Lan vẫn luôn mang theo nụ cười, “Không sai, trong ba người chúng ta chỉ có hắn là da dày nhất.”

Nhắc đến Giang Khải, ánh mắt của hai huynh muội cũng không khỏi hơi nhớ mong.

Từ sau khi Giang Khải tiến vào Thiên Chức, cuộc sống của nhà bọn họ càng ngày càng tốt hơn, bệnh của Giang Lan được chữa trị, Giang Anh đổi sang trường học khác cách xa Hoàng gia.

Hơn nữa, hiện tại số tiền tiết kiệm trong thẻ của Giang Anh đã đủ mua một căn biệt thự ở Tĩnh Tâm hồ.

Mọi chuyện tốt đẹp cứ như đang nằm mơ nhưng đều là thật.

“Tiểu tử kia ở trong Quỷ Tinh một mình chắc chắn rất vất vả.” Giang Lan khẽ khàng nói.

Giang Anh cũng đau lòng nhị ca, nhưng tình huống hiện tại của đại ca tốt nhất vẫn nên ít suy nghĩ, Giang Anh lại liếc mắt một cái, nói, “Ca, nhị ca rất thông minh, ngươi đừng để ý đến hắn, đúng, ngươi lên mạng xem nhà đi, chờ người xuất viện thì chúng ta có thể chuyển đến nhà mới.”

Giang Lan mỉm cười, cầm điện thoại mà Giang Anh mới mua cho hắn ta, mở trang web lên.

“Được, ta xem trước…” Đáng nói, Giang Lan đột nhiên ngơ ngác.

“Sao thế?” Giang Anh lại gần nhìn điện thoại của Giang Lan.

Lúc này Giang Lan đang xem “app tin tức Hoa Hạ”, trang đầu đẩy ra mấy tin đều có liên quan với Thiên Chức.

【 Trên toàn cầu số quốc gia phát hiện Truyền tống trận kết nối đã tăng lên 55 nước, nước ta đang toàn lực tìm kiếm Truyền tống trận kết nối trong lãnh địa, quân đội đã tăng phần thưởng tìm kiếm lên đến 2000 điểm tích lũy công hội! 】

【 Tháng này Người nhập cư trái phép Đảo quốc đã tổ chức một lần “vượt biên” quy mô lớn, toàn diện phát động công kích với thí luyện người mới trong 23 thành thị của nước ta, tỷ lệ thông qua thí luyện người mới chỉ có 6.5%, thấp nhất trong lịch sử. 】

【 Sau đó nước B châu Nam Mỹ phát hiện chức nghiệp chiến đấu mạnh mẽ “Chiến vũ giả”, sau khi nhiều nước Bắc u xuất hiện chức nghiệp mới “Hải đạo”, nước Y tây u xuất hiện chức nghiệp chiến đấu tinh thần lực mạnh mẽ “Vu sư” rất hiếm thấy, trong xếp hạng chức nghiệp toàn cầu “Đánh giá chức nghiệp Kim sắc la bàn” Võ đồ của Hoa Hạ đã rời khỏi top 5. 】

【 Thi đấu tranh bá toàn cầu chưa khởi động, khu vực công cộng đã trở thành tu la tràng! Quân đội Hoa Hạ sắp thành lập tiểu đội công thành, lựa chọn tinh anh mạnh nhất từ trong huấn luyện doanh Chiến Thần điện 23 thành để đối phó sự phong tỏa của nước khác! 】

Liên tục có tin tức liên quan đến Thiên Chức khiến Giang Lan lập tức quên mất mình cần xem tin tức bất động sản.

“Trong khoảng thời gian này, hình như cạnh tranh Quỷ Tinh càng ngày càng dữ dội.” Giang Lan khẽ nói, “Lúc trước mỗi lần cạnh tranh toàn cầu tăng lên, đều có nghĩa cách quốc gia càng chịu sự uy hiếp mạnh mẽ hơn đến từ Thú Thần!”

Giang Anh cau mày, nghi ngờ nói, “Ca, hiện tại chắc đã đủ Hạch

thổ, vì sao còn muốn tranh cướp đến vỡ đầu chảy máu?"

Giang Lan lắc đầu, "Đủ? Nha đầu ngốc, ngươi biết một lần xảy ra Thú triều cần tiêu tốn bao nhiêu Hạch thổ không? Thường là khoản tích lũy mấy năm của một tòa thành thị!"

"Mấy ngày trước ta thấy tin tức hình như thực lực của Thú Thần đang không ngừng tăng lên, lúc hạch pháo đối phó Thú Thần cường đại đã trở nên càng ngày càng không có sức lực nào."

"Nguồn năng lượng cao giai lại cần Siêu phàm giả mới có thể mang ra hiện thực, hoặc là bản thân Siêu phàm giả mới có thực lực đối đầu với Thú Thần, cho nên các nước đều dốc hết vốn liếng tăng cường thực lực của người chơi quốc gia mình."

"Nhưng đường tắt để mạnh lên không có khả năng xuất hiện trong khu vực chiếm lĩnh trước đó, chỉ có thể xuất hiện ở khu vực mới!"

Nhờ có đại ca giải thích, Giang Anh cái hiểu cái không gật đầu, "Khu vực mới… Cũng như khu vực công cộng lần này, khu vực công cộng lại là một khu vực cạnh tranh, tất nhiên sẽ có sự cạnh tranh dữ dội."

Giang Lan vui mừng nhìn muội muội, nha đầu này cũng thông minh, nói qua đã hiểu.

Nhưng loại cạnh tranh dữ dội này vẫn còn rất xa xôi với những người như Giang Lan và Giang Anh, lại có thể khiến bọn họ cảm nhận được một loại áp lực mơ hồ.

Nếu Hoa Hạ thất bại trong trận cạnh tranh này, tin tưởng với mỗi một người đều không phải chuyện tốt!

…

Lúc này Giang Khải đang dẫn theo Hồ Ngôn vào Nguyễn Ngữ đến Thái Bình sơn đạo thăng cấp.

Sở dĩ lựa chọn nơi này, thứ nhất là vì nơi này có một loại dã thú quần cư tên là Tiếu nguyệt lang yêu.

Những lang yêu này giữ lại phần lớn đặc điểm thân thể sói, nhưng

hai chân của nó đứng thẳng di chuyển, lại chỉ xuất hiện vào ban đêm.

Mục tiêu của tiểu đội Hỏa Thần là Tiếu nguyệt lang yêu cấp chiến tướng.

Chương 237 - Huyết nguyệt chi dạ (2)

Bên cạnh một Tiếu nguyệt lang yêu cấp chiến tướng thường có bốn năm bầy sói, trong một bầy sói có một Tinh anh lang yêu dẫn đầu khoảng 20 đến 30 con lang yêu bình thường, vậy cộng lại có khoảng một trăm con.

Điều này cũng là nguyên nhân thứ hai khiến bọn họ lựa chọn lang yêu.

Có rất ít tiểu đội đến chọc một bầy sói có hơn 100 con lang yêu.

Hiện tại vẫn chưa có công hội nào săn giết được Tiếu nguyệt lang yêu vương ấp, thậm chí còn chưa có một công hội nào đưa ra kế hoạch đánh giết lang vương.

Hiển nhiên, đây là một cục xương rất khó gặm!

Lúc này, còn một hai giờ nữa là trời tối, tiểu đội Hỏa Thần đã khóa chặt mục tiêu, lúc này dựng doanh địa ở bên một dòng suối cách bầy sói hai ngàn mét.

“Khải đội, ngươi xác định ngươi có thể đối phó nhiều lang yêu như vậy?” Hồ Ngôn cầm mấy tảng đá hình thù kỳ quái lặp đi lặp lại ném xuống đất, lại quan sát một trận, vừa nói, “Ngươi nói ngươi đi vào trong bí cảnh đạt được một trạng thái khôi phục cực nhanh nào đó mới có thể chống đỡ được, vậy bây giờ ngươi cũng không còn trạng thái kia.”

Nguyễn Ngữ dùng mấy cây gỗ thô dựng thành một cái giá ba chân khá vững chắc, sau đó đặt Hàn sương đại thuẫn nằm ngang ở bên trên, lấy ra mấy món ăn cất kỹ, lại lấy ra ba cái bát không đặt gọn gàng ở trên, tiếp theo lại đi vo gạo.

“Lão Hồ, nhanh nhóm lửa đi, chờ lửa của ngươi để nấu cơm đây.”

Giang Khải thuận tay dùng một thanh Truy mệnh tôi lửa bắn về

phía đống củi, nhóm lửa đống củi.

Giang Khải trả lời vấn đề trước đó của lão Hồ, “Chắc là được, hiện tại thuộc tính của ta đã tăng lên rất nhiều, lang yêu có công kích mạnh nhưng phòng ngự không mạnh, không kháng lửa, Truy mệnh nhất giai có thể miểu sát được, vấn đề không lớn.”

“Lão Hồ, quẻ tượng là gì? Chuyến này của chúng ta là cát hay hung?” Giang Khải không quá tin tưởng Hồ Ngôn, thấy Hồ Ngôn vẫn chuyên tâm xem bói còn quên cả nhóm lửa cũng không khỏi tò mò hỏi thăm.

Hồ Ngôn ngẩng đầu thấy Giang Khải đang nhìn mấy cục đá trên mặt đất hỏi hắn, liền đáp, “Khải đội, ta không tính toán lần này đi ra ngoài là lành hay dữ, ta tính toán nhân duyên của ta.”

Giang Khải nội thương.

Ngoài miệng quan tâm an nguy của mình, kết quả đang tính nhân duyên của bản thân?

“Với vẻ ngoài này của ngươi có thể có nhân duyên gì?”

“Khải đội, nhân duyên chắc chắn không liên quan để vẻ ngoài có đẹp trai hay không, vẻ ngoài của ngươi cũng không tệ nhưng không phải vẫn độc thân sao? Lại nói, ta đã sớm nói ta ăn mặc một chút cũng là một lão soái ca.”

Nguyễn Ngữ đang ngồi bên dòng suối vo gạo đột nhiên nói, “Lão Hồ ăn mặc một chút, đúng là khá đẹp trai!”

Giang Khải cũng không còn cách nào khác, bất mãn nói, “Được được được, ngươi đẹp trai, ngươi đẹp trai! Ta thấy ngươi tính toán nhiều lần, lần trước để ngươi tính toán cho ta, ngươi tính toán qua loa một lần là kết thúc, ngươi xem ngươi tự tính toán cho bản thân đã tính toán bao nhiêu lần!”

Hồ Ngôn vội vàng giải thích, “Khải đội, ta không thấy được nhân duyên của ngươi nên không xem nữa, ta thấy rất kỳ quái nên mới tính toán nhiều lần như vậy.”

“Từ sau khi tăng lên đến nhị giai rất ít xuất hiện tình huống như

vậy.”

Lời nói của Hồ Ngôn cũng khiến Giang Khải thấy hơi tò mò, hắn ngồi xổm trước mấy cục đá này, “Có gì kỳ quái? Kết quả vẫn thay đổi sao?”

Hồ Ngôn lắc đầu, ánh mắt lại vẫn nhìn cục đá, “Không phải, ngược lại liên tục bốn lần kết quả giống nhau!”

“Dựa theo quẻ tượng, nói nói… Lúc máu tươi nở rộ là lúc nhân duyên đến… Ta tính ra quẻ tượng lại không cách nào giải đọc, rốt cuộc điều này có ý gì?”

Trong vô thức bóng đêm buông xuống, sau khi tiểu đội Hỏa Thần ăn cơm tối xong, ba người đột nhiên cảm thấy xung quanh hơi kỳ quái.

Bọn họ cảm giác được mình bị bao phủ trong một mảnh ánh sáng màu đỏ tối.

Giang Khải đột nhiên ngẩng đầu, không khỏi hơi híp mắt lại.

Vốn dĩ là một vòng trăng tròn màu vàng nhạt, không biết từ lúc nào đã biến thành một vòng trăng máu đỏ tươi!

“Huyết nguyệt chi dạ?!” Hồ Ngôn trợn to mắt, trong mắt xuất hiện vẻ hoảng sợ, “Khải đội, đi mau!”

“Xảy ra chuyện gì?” Giang Khải nghi ngờ hỏi.

“Ta không biết nhưng có người đang đánh giết Boss Tiếu nguyệt lang yêu vương cấp, là Boss vương cấp phát động Huyết nguyệt chi dạ, tất cả Tiếu nguyệt lang yêu hóa thành hình người, thực lực tăng nhiều!”

“A? Giết Boss vương cấp? Bên thành chính không có tin tức này.” Giang Khải ngạc nhiên nói.

Trận chiến Ngư nhân lĩnh chủ kia, Huyền Vũ công hội đã sớm tuyên bố tin tức, công bố thời gian hành động của mình, vậy những người khác mới có thể đến giúp đỡ.

Tất cả trận chiến vương cấp, các công hội đều phải sớm tuyên bố tin tức.

Nhưng lần này bọn họ không nhận được bất kỳ thông báo gì!

Đừng nói Giang Khải chưa gặp được loại tình huống này, ngay cả Hồ Ngôn và Nguyễn Ngữ ở trong Quỷ Tinh rất nhiều năm cũng chưa từng nghe nói.

“Nếu lang yêu hóa thành hình người, thực lực sẽ như thế nào?” Giang Khải nhíu mày hỏi.

Chương 238 - Hồ ly trong bầy sói

“Huyết nguyệt có thể kích phát huyết mạch viễn cổ của lang yêu, thực lực có thể tăng lên một mảng lớn!” Hồ Ngôn nói, “Quan trọng nhất là sau khi hóa thành hình người, chúng nó sẽ không có trí lực rất thấp như dã thú nữa.”

Dù thực lực của lang yêu không tăng lên, thử nghĩ một đối thủ nhân loại có được thuộc tính như lang yêu cấp chiến tướng sẽ là nhân vật khủng bố đến mức nào.

Giang Khải gật đầu, cũng không muốn tiếp tục mạo hiểm nữa.

“Đi!”

Ngay lúc tiểu đội Hỏa Thần chuẩn bị rút lui, ba người quay người lại, đột nhiên phát hiện trong rừng có từng đôi mắt màu đỏ đang từng bước tới gần trong cây rừng.

Tiếp theo, từng bóng dáng khôi ngô đi ra từ trong bóng tối.

Đám người này mọc ra một cái đầu lang to lớn, nhe răng trợn mắt, trên dưới môi đều lồi ra hai cái răng bén nhọn, lông bờm thật dày bao trùm ở chỗ cổ, trên người chúng nó hiện đầy lông ngắn cứng rắn, tứ chi cực kỳ rắn chắc, đứng thẳng bước đi, móng vuốt như là cương nhận, sau lưng cao ngất phủ kín từng khối cơ bắp.

Là lang yêu, chúng nó không có cái đuôi, thân thể như một nhân loại vô cùng cường tráng!

Ở trong những lang yêu này có mấy con hình thể đặc biệt to lớn, thân thể của bọn nó cao hơn bốn mét, tất cả có năm con.

Những lang yêu còn lại sau lưng chúng nó có vẻ nhỏ hơn nhiều nhưng chiều cao cũng vượt qua 2m5.

“Khải đội, nhìn cái kia!” Hồ Ngôn đột nhiên giữ chặt Giang Khải,

ra hiệu hắn nhìn sau lưng.

Giang Khải quay người nhìn lại, trong đông đảo lang yêu hắn phát hiện một bóng dáng màu đen đặc biệt to lớn.

Nó nằm rạp trong đám lang yêu xung quanh, trong đêm tối không thấy rõ vẻ ngoài cụ thể của nó, chỉ có thể thấy vật thể tối đen như mực lẳng lặng nằm ở nơi đó như một cái bóng của khối nham thạch to lớn!

“Cấp chiến tướng!” Giang Khải hít sâu một hơi!

Sau khi lang yêu biến hóa lại phát hiện tung tích đám người Giang Khải cách tận ngàn mét, cũng bao vây tiểu đội Hỏa Thần!

“Đáng chết, lần này chạy không thoát!” Giang Khải hung hăng nói, “Chuẩn bị tác chiến!”

“Nguyễn Ngữ, bảo vệ lão Hồ!”

Nguyễn Ngữ lập tức nâng bình rượu đã sớm chuẩn bị xong, há to miệng uống mấy ngụm, sau đó rút ra kiếm thuẫn, chỉ là thân thể lung la lung nay trở nên nhẹ nhàng.

Ánh mắt của hắn ta dần trở nên nóng rực.

“Nhiều mỹ nhân cực phẩm như vậy? Ha ha ha, Nguyễn Ngữ ta cả đời không kém ai, ta chính là lang vương, các ngươi đều xếp thành hàng cho ta, trẫm muốn sủng hạnh từng người!”

Trong lòng Giang Khải lo lắng.

Tuy sau khi Nguyễn Ngữ tiến vào “Tửu trung tác nhạc” cũng có năng lực tác chiến cực mạnh, nhưng vấn đề đây là xác suất nhất định.

Cần một loại cơ hội nào đó, Nguyễn Ngữ mới có thể từ trạng thái Sống mơ mơ màng màng hoặc là Ý thức hỗn loạn tiến vào Tửu trung tác nhạc.

Nếu không hắn ta chỉ có thể dựa vào Hàn sương đại thuẫn chống đỡ một chút!

Điều khiến người ta đau đầu nhất là, sau khi Nguyễn Ngữ uống say trong mắt chỉ có mỹ nhân, đâu thể quan tâm đến Hồ Ngôn chứ.

Nghĩ tới đây, Giang Khải hiểu rõ hắn nhất định phải chủ động công kích!

“Tôi lửa!” Giang Khải cầm lấy Truy mệnh, “Lão Hồ, chúng ta đi theo sau lưng Nguyễn quỷ!”

Lập tức, Giang Khải và lão Hồ đuổi theo Nguyễn Ngữ, lao về phía tây bầy sói!

Lập tức có lang yêu nhào tới!

Dưới huyết nguyệt, tốc độ của lang yêu vượt qua sự suy đoán của Giang Khải như từng đạo bóng đen, trong nháy mắt đã có năm, sáu con lang yêu nhào đến trước mặt Nguyễn Ngữ.

Lúc Nguyễn Ngữ một chọi một còn có thể dùng Hàn sương đại thuẫn dựa vào tửu kình mạnh mẽ đâm tới một trận, nhưng nếu bị vây công thì hắn không thể may mắn sống sót!

“Truy mệnh!” Giang Khải lập tức bắn ra vài thanh phi tiêu!

Phi tiêu nhanh chóng tạo thành hiệu quả nhóm lửa, sau khi ngọn lửa trên người năm lang yêu xuất hiện bạo kích lập tức hóa thành quả cầu lửa, hóa thành tro tàn trong nháy mắt.

Nguyễn Ngữ xông về phía trước nhất, vốn định thân thiết với những mỹ nữ cực phẩm này một chút, kết quả phát hiện chúng nó đã biến thành tro tàn…

“Lại là ngươi phá hỏng chuyện tốt của trẫm! Cũng may nơi này còn có rất nhiều mỹ nhân, mỹ nhân, lang vương ca ca đến đây!” Nói xong, Nguyễn Ngữ tiếp tục xông về phía trước.

“Lang vương, con phía trước nhất là con đẹp mắt nhất, đặc biệt đầy đặn, nhanh đi tìm nó!” Giang Khải vội quát.

“Đặc biệt đầy đặn?!” Nguyễn Ngữ trợn to mắt, “Đồng phục loli ngự tỷ, lang vương ca ca thích nhất loại đầy đặn… Hắc hắc, bảo bối, đừng vội, ca ca tới rồi, ngao ô!” Nguyễn Ngữ tin là thật, vừa

học sói tru vừa lao về phía trước.

Cùng lúc đó, lang yêu ở những phương hướng khác đã đánh tới.

Ba, bốn con lang yêu nhào đến từ sau lưng Hồ Ngôn, cũng may Giang Khải kịp thời ra tay đánh giết!

“Lão Hồ, theo sát!”

Giang Khải vừa phải bảo đảm sự an toàn của Nguyễn Ngữ, vừa phải lo lắng cho sự an toàn của lão Hồ sau lưng, áp lực tăng lên gấp bội.

“Kỳ quái, những lang yêu này cũng không cùng nhau tiến lên, mà là chia lượt… Chúng nó không phải đang thử thăm dò thực lực của chúng ta chứ.” Giang Khải khẽ nhíu mày.

Chương 239 - Hồ ly trong bầy sói (2)

Đúng vào lúc này, bầy sói phát động công kích càng hung mãnh hơn.

Chỉ có điều, lần này những lang yêu này cũng không phải bốn năm con cùng nhào lên.

Chúng nó chia ra từ phương hướng khác nhau, giữa đôi bên giữ khoảng trống khá lớn, đồng thời nhào về phía ba người!

"Điều này… Quả nhiên!" Đôi mắt Giang Khải trợn to, lập tức ra tay như điện.

Vị trí lang yêu quá phân tán, không cách nào nhóm lửa phạm vi lớn, Giang Khải không tôi lửa lên Truy mệnh.

Cứ vậy, độ khó chặn đánh một con lang yêu lại tăng lên trên diện rộng, nhất định phải bạo kích mới có thể đánh giết!

Mười bảy thanh Truy mệnh bạo kích bốn lần, đánh chết bốn con lang yêu.

Đột nhiên, trong bóng tối có một con lang yêu đột nhiên xuất hiện bên cạnh Giang Khải, vung cánh tay to khỏe lên, trong nháy mắt đã có năm tia sáng lạnh chạm mặt!

Đây là con thứ năm Giang Khải đã dùng hết phi tiêu, chỉ còn lại một cái Diêm Vương lệnh sau cùng.

Nhưng mấy Tiếu nguyệt lang yêu tinh anh còn chưa ra tay, nhất là lang yêu cấp chiến tướng kia, Giang Khải không có khả năng sử dụng Diêm Vương lệnh hao phí năng lượng cực lớn vào lúc này.

Ngay trong nháy mắt lang yêu đánh tới, thân thể Giang Khải làm ra động tác rất nhỏ như muốn di chuyển sang bên tay trái, nhưng trong khoảnh khắc cuối cùng hắn đột nhiên thay đổi phương

hướng, né tránh lang yêu kia.

“Cũng may có thiên phú Man thiên quá hải…” Giang Khải lập tức thu hồi phi tiêu đánh giết lang yêu này.

Nguyễn Ngữ tiếp tục tấn công về phía trước, mục tiêu chỉ thẳng vào con sói cái phía sau bầy sói.

“Lang vương ca ca đến đây, ngao ô!”

Giang Khải và Hồ Ngôn theo sát phía sau.

Bầy sói không nhào lên tất cả mà di chuyển theo ba người, đồng thời đang di chuyển.

Không cho Giang Khải quá nhiều cơ hội thở dốc, đợt công kích thứ ba đã đến.

Lần này, có tất cả gần ba mươi con lang yêu nhào về phía ba người Hỏa Thần từ mỗi phương hướng, chúng nó chia thành hai hàng, phía trước bốn con, phía sau có hơn hai mươi con.

Giang Khải lập tức ra tay, sau khi Truy mệnh bắn ra thành công đánh giết bốn con lang yêu hàng trước.

Nhưng lúc Giang Khải muốn tìm lại Truy mệnh, bốn phía đột nhiên truyền đến lực cản cực lớn.

Hắn tập trung nhìn kỹ, trong lòng lập tức lạnh một nửa.

Truy mệnh của hắn lại bị những con lang yêu kia dùng miệng đỡ được, lúc này đang cắn chặt không để chúng nó quay về chỗ Giang Khải.

Phải biết rằng, dã thú sẽ không muốn đi cướp Truy mệnh, chỉ có mấy người Hoàng Đạt này mới biết ngăn cản Giang Khải thu lại Truy mệnh!

Những lang yêu này đang dùng cách nguyên thủy nhất nhưng hữu hiệu nhất để khống chế Truy mệnh!

Lực cắn của lang yêu kinh người, trong chốc lát Giang Khải không

cách nào cướp lại Truy mệnh!

Tiểu đội Hỏa Thần vốn đã rơi vào tuyệt cảnh, lúc này theo Truy mệnh bị mất lập tức rơi vào tuyệt cảnh lớn hơn.

“Lão Hồ, giữ chặt Nguyễn Ngữ!” Giang Khải vội vàng hạ lệnh, không có Truy mệnh, Nguyễn Ngữ cứ mạnh mẽ đâm tới như thế chắc chắn phải chết.

Lão Hồ đi lên đã cho Nguyễn Ngữ một chiêu phun sương phòng sói, sau đó vác hắn ta ở sau lưng.

“Khải đội, vũ khí!” Hồ Ngôn ném Linh Quang trường kiếm và Hàn sương đại thuẫn của Nguyễn Ngữ cho Giang Khải.

Sau khi bầy sói khống chế Truy mệnh cũng không vội tiến công, chúng nó từng bước một ép Giang Khải và Hồ Ngôn quay về, nhanh chóng quay trở về chỗ cũ.

Giang Khải cầm kiếm đề phòng bầy sói, dùng ánh mắt còn lại quan sát tình huống xung quanh.

“Chúng nó muốn đẩy chúng ta về vị trí cũ, cấp chiến tương kia vẫn đang ở nơi này!” Hồ Ngôn khẽ nói.

Giang Khải thật sự phát hiện bóng mờ cực lớn trước đó vẫn đang nằm rạp nguyên tại chỗ.

“Là muốn để lang vương của chúng nó tự ăn chúng ta?” Giang Khải cau mày nói.

Đúng vào lúc này, bóng đen kia đột nhiên động đậy.

Nói chính xác cũng không phải cả bóng đen đang động đậy, mà là một bóng người đi ra từ trong bóng tối.

Thể trạng của nàng hoàn toàn khác với những lang yêu khác, dáng người tinh tế lại đầy đặn, trên người mặc một bộ trường bào màu đỏ, bước tiến của nàng cực kỳ xinh đẹp, lúc nàng đi ra khỏi bóng đen đã lộ ra một khuôn mặt cực kỳ tinh xảo!

Da thịt trắng như tuyết chạm nhẹ là rách, mắt to trong veo như

nước, linh động lại mị hoặc.

Sau lung nàng có một cái đuôi dài lông xù màu trắng, đường cong linh lung của nàng đang lắc lư theo tiết tấu bước chân.

Thấy "lang yêu" này đến gần, Hồ Ngôn nuốt nước bọt một cái, "Đây, đây là lang yêu? Sao lại giống hồ ly tinh vậy, thật sự muốn cái mạng già này!"

Vừa nói xong, bóng trắng này đột nhiên tăng tốc.

Tốc độ quá nhanh thật sự là trong đời Giang Khải ít thấy!

Ngay cả Quỷ nhãn chuyên chú của hắn cũng hoàn toàn không có cách nào bắt lấy bóng dáng của đối phương.

Sau khi bóng trắng lướt qua bên cạnh Giang Khải mấy giây, Giang Khải mới phản ứng được, hắn vội vàng nhìn sang bên cạnh phát hiện nơi đó chỉ có Nguyễn Ngữ co quắp ngã trên mặt đất, Hồ Ngôn đã biến mất.

"Lão Hồ!" Giang Khải trợn to mắt quay người nhìn.

Lúc này, lão Hồ đang đứng trước mặt "lang yêu" kia.

Chương 240 - Nhân duyên của lão Hồ

Móng tay thật dài của nữ nhân kia nhẹ nhàng đụng vào cổ lão Hồ!

Lão Hồ căn bản không dám động đậy, cũng không dám nhìn ra sau, vừa rồi tên này biểu diễn ra tốc độ quá kinh khủng!

Nàng dùng móng tay thật dài nhẹ nhàng lướt qua cằm, cổ của Hồ Ngôn, lại nhẹ nhàng cắt qua hộ giáp của hắn ta… Hộ giáp trực tiếp bị cắt rách không có bất kỳ trở ngại gì!

Chẳng mấy chốc, áo của Hồ Ngôn mở rộng, mặc cho ngón tay của "lang yêu" di chuyển ở bên trên.

Đột nhiên "lang yêu" mở miệng, giọng của nàng mềm mại đến mức khiến lòng người ngứa ngáy.

"Vẫn là ngươi thông minh, biết người ta là một con hồ ly."

Đầu Hồ Ngôn vang lên ong ong, "Hồ, hồ ly? Vì sao lại ở trong bầy sói?"

"Bầy sói? Ha ha ha ha, chẳng lẽ ngươi không biết tất cả sinh vật ở Thái Bình sơn đạo đều là thuộc hạ của ta sao?"

Giang Khải đột nhiên bừng tỉnh.

Dám nói tất cả dã thú trong một tấm bản đồ đều là thủ hạ của mình, chỉ có… Boss bản đồ!

Giang Khải hoàn toàn không ngờ bọn họ cũng chỉ nghĩ đi ra ngoài thăng cấp bình thường, lại còn gặp phải thứ còn kinh khủng hơn Boss vương cấp… Boss bản đồ!

Dù Giang Khải đã chuyển chức nhị giai, hắn cũng tự hiểu lấy mình hắn tuyệt đối không có khả năng là đối thủ của một Boss bản đồ.

"Thả hắn!" Giang Khải tức giận nói.

Ánh mắt mị hoặc của nữ nhân kia nhìn thoáng qua trên người Giang Khải, dùng giọng nói hơi điệu đà nói, “Lúc đầu mục tiêu của ta là ngươi… Nhưng so với Lừa gạt sư, ta càng thích tính mệnh hơn.”

Giang Khải trợn to mắt, đây là có chuyện gì!

“Ngươi, ngươi muốn làm gì hắn?”

Khóe miệng nữ nhân hơi nhếch lên, có một loại trêu chọc và gợi cảm trời sinh, càng khiến nam nhân nhìn cũng không khỏi tim đập rộn lên.

“Trước đó gặp được một tiểu gia hỏa kỳ quái, bổn vương cũng chủ quan lại bị nó đả thương nguyên khí, cần bổ sung một chút.”

“Đúng lúc phát hiện ba người các ngươi đang ở gần, ta liền để lang vương phát động Huyết nguyệt chi dạ, nếu không những thủ hạ ngu xuẩn này của nó khó mà thành công!”

“Lại nói, cho dù những nhân loại các ngươi bị ta hấp thu nguyên khí, qua một đoạn thời gian cũng có thể tự nhiên khôi phục, về điểm này thật sự khiến bổn vương hơi hâm mộ.”

Giang Khải nghe xong, khóe mắt giật giật.

Chẳng trách bọn họ gặp được Huyết nguyệt chi dạ, hóa ra đã sớm bị con hồ ly tinh này để mắt đến!

Bị một tiểu gia hỏa kỳ quái tổn thương nguyên khí? Thỉnh thoảng giữa dã thú cũng có tranh đấu, ví dụ như giống loài nào đó vượt giới, xâm nhập vào lãnh địa của giống loài khác.

Dù là Boss bản đồ cũng có lãnh địa của mình, nhưng rất hiển nhiên dù hồ ly này cuồng vọng cũng không gọi một Boss bản đồ khác là “tiểu gia hỏa kỳ quái”.

Ngoài ra, hồ ly tinh này muốn mượn dùng lão Hồ một lát là vì hấp thu nguyên khí?

“Hút, hút như thế nào?” Giang Khải hỏi.

Nữ nhân cười như nhánh hoa run rẩy, “Biết rõ còn cố hỏi, chẳng lẽ ngươi không hiểu sao?”

Giang Khải lập tức hiểu ra!

“Nghe ta nói, hắn là bằng hữu của ta, thả hắn đi! Loại việc tổn thương thân thể này để ta đến!” Giang Khải nghiêm mặt nói.

Lão Hồ lấy dũng khí, từng tấc từng tấc xoay cổ lại, trộm nhìn thoáng qua nữ nhân…

Không thể không nói, nữ nhân này quá đẹp!

Ngũ quan xinh xắn này nhìn thế nào cũng dễ nhìn như vậy, hơn nữa loại trong mị hoặc có thanh thuần, trong thanh thuần có khí chất thật sự khó mà bắt chước.

Nhìn làn da của nàng ở khoảng cách gần trắng nõn như trẻ con, thở khí như lan, dáng người nổi bật.

Lão Hồ lặng lẽ quay đầu, nhìn về phía Giang Khải, “Khải đội, cái gì cũng không cần nói, ta nhận tâm ý nhưng dù sao nhưng cũng là hạch tâm của đội ngũ, việc này vẫn để lão Hồ ta đến đi! Hồ ly tinh, ta cảnh cáo ngươi, sau khi ngươi hút nguyên khí của ta nhất định phải buông tha ba người chúng ta!”

“Ha ha ha ha, không thả các ngươi thì giữ các ngươi lại ăn tết sao? Ngoan ngoãn đi theo bổn vương đi!” Nói xong, hồ ly tinh dùng một tay đặt dưới nách Hồ Ngôn, trong chớp mắt đã kéo hắn ta chui vào bóng mờ trước đó.

…

Huyết nguyệt chi dạ còn chưa kết thúc, lang yêu xung quanh trông coi Giang Khải và Nguyễn Ngữ.

“Mỹ nhân…” Nguyễn Ngữ trở người ôm bắp đùi Giang Khải ngủ tiếp, Giang Khải một chân đá văng hắn ta.

Lão Hồ ôm một hồ ly tinh thiên kiều bá mị, còn mình chỉ có thể ôm Nguyễn Ngữ!

Giang Khải nhìn về phía khoảng bóng mờ kia, hơi híp mắt lại, âm thầm phát động Quỷ nhãn chuyên chú.

Đáng tiếc Quỷ nhãn không có cách nào nhìn thấu khoảng bóng mờ này, cũng không biết tiến độ hút nguyên khí bên trong như thế nào.

“Ai!” Giang Khải thở dài một tiếng, “Không phải nói ngay từ đầu mục tiêu là ta sao? Có thể kiên trì một chút không!”

“Sớm biết vậy, ta không nên dùng Man thiên quá hải gì đó, sử dụng phi tiêu gì đó, có lẽ hồ ly tinh kia vẫn có thể chấp nhận.” Hiện tại Giang Khải hối hận đến ruột xanh lè.

“Thời gian dài như vậy! Hút mấy đợt nguyên khí rồi hả?! Còn chưa ra!”

“Lại nói, trước đó lão Hồ tính một quẻ, lúc huyết dịch nở rộ cũng là lúc nhân duyên buông xuống, thật sự hơi chuẩn!”

Chương 241 - Nhân duyên của lão Hồ (2)

Lần này chờ đợi ròng rã hơn hai giờ.

Huyết nguyệt trên trời dần chuyển thành màu vàng nhạt, lang yêu xung quanh vứt xuống Truy mệnh nhao nhao rút lui, không biết đoàn bóng ma kia đã biến mất từ lúc nào.

Giang Khải vội vàng thu hồi Truy mệnh, chạy đến xem xét.

Ở trong bóng mờ, trên mặt đất có một đoàn cỏ khô xốp làm đệm, quần áo Hồ Ngôn nửa mở, đầu tóc rối bời đang nằm ở phía trên, chỉ là ánh mắt của hắn ta đặc biệt trống rỗng.

“Lão Hồ, không sao chứ!” Giang Khải vội vàng khom lưng xem xét, “Hồ ly tinh kia làm gì ngươi!”

“Không phải nói hút nguyên khí là có thể khôi phục à, ngươi sẽ không ngốc chứ!”

Sau khi Giang Khải lay một trận, lúc này Hồ Ngôn mới lên tiếng.

Hắn ta yếu ớt nói, “Nàng, nàng đi rồi sao?”

“Nàng? Hồ ly tinh kia? Đi rồi! Ngươi không sao chứ!” Giang Khải lo lắng hỏi.

Hồ Ngôn mờ mịt ngồi dậy, dáng vẻ mất hồn mất vía, “Nàng, không gọi là hồ ly tinh, nàng nói nàng gọi là Đông Ly, nàng nói, nàng sẽ nhớ kỹ ta…”

Giang Khải nhìn vẻ mặt thất vọng mất mát của Hồ Ngôn, cau mày nói, “Ai, lão Hồ, có phải ngươi trúng mê hồn thuật gì đó rồi không? Nàng, nàng chỉ là một Boss bản đồ, thậm chí chúng ta cũng không biết nàng có phải do một số mã code tạo thành hay không.”

“Nàng không phải mã code!” Hồ Ngôn nói chắc chắn, “Tuy chúng ta đều là hình thái chữ số tiến vào Quỷ Tinh, nhưng đã sớm có

người nó phạm trù hình thái chữ số rất phổ biến, nói nghiêm chỉnh cho dù ở trên địa cầu trạng thái của tất cả chúng ta cũng có thể dùng con số để thay thế."

"Cho nên, hình thái chữ số chưa chắc không phải chân thực!"

Giang Khải còn có vài lời muốn nói, ví dụ như nếu hồ ly tinh kia áp dụng cách này để khôi phục nguyên khí, vậy lão Hồ cũng không phải nam nhân đầu tiên của nàng.

Chỉ là nhìn trạng thái này của lão Hồ, Giang Khải vẫn không nhẫn tâm kích thích hắn ta.

Giang Khải ngồi xổm xuống, lắc đầu, "Lão Hồ, ta thấy ngươi cần phải nghỉ ngơi thật tốt… Ai, ta vừa nói loại tổn thương thân thể này nên để ta đến."

"Nghỉ ngơi, có lẽ vậy… Nàng nói nàng sẽ không quên ta, ta cảm thấy ta cũng không thể quên được nàng… Có lẽ ta điên rồi…"

Lão Hồ thở dài một tiếng, lắc đầu, sau đó nhìn về phía Giang Khải, "Khải đội, còn có một chuyện quan trọng!"

"Chuyện gì?" Giang Khải hỏi.

"Đông Ly tỏ vẻ rất hài lòng với biểu hiện của ta vào tối hôm qua."

Giang Khải đen mặt, "Lão Hồ, ngươi không cần nói những điều này đi…"

"Dĩ nhiên không phải, nàng nói cho ta biết vị trí Truyền tống trận kết nối làm phần thưởng!"

"A?" Giang Khải trợn to mắt, hiện tại quân đội Hoa Hạ đang tìm Truyền tống trận kết nối, hơn nữa nhìn thái độ của bọn họ cũng càng ngày càng sốt ruột.

Hiện tại bọn họ đang đưa ra phần thưởng gấp đôi trước đó!

"Ở đâu?"

"Ở một chỗ mê huyễn, cho dù người bình thường đi qua cũng

không phát hiện nhưng nàng đã đưa tọa độ cho ta.”

Giang Khải nhíu mày.

Đông Ly này được coi là quái vật loại yêu, nhưng hình như nàng khác với loại yêu khác.

Nàng có trí tuệ cao hơn, tình cảm phong phú hơn… Không biết Đông Ly có tính là trường hợp đặc biệt, hay phải nói Boss cấp bản đồ đều có thể đạt đến IQ này.

Mặc kệ thế nào, lần này gặp được Boss bản đồ Thái Bình sơn đạo, tiểu đội Hỏa Thần còn có thể toàn bộ thành viên may mắn sống sót, thậm chí còn chiếm được tọa độ Truyền tống trận kết nối, đây đã được coi là may mắn.

“Nàng đã nói vậy, vậy chúng ta đi xem một chút đi.” Giang Khải nói, ánh mắt của hắn cũng dần sáng lên.

“2000 điểm tích lũy công hội, dù Chủ Thần không cần thì chúng ta cũng có thể bán cho công hội khác kiếm một món hời!”

Tuy một số tiền lớn như vậy đang bày ra ở trước mặt Giang Khải, nhưng vẻ mặt lão Hồ hình như không tốt lắm.

Con hàng Nguyễn Ngữ này còn đang ngủ say, Giang Khải suy nghĩ, quyết định chờ sáng ngày mai lại xuất phát.

Nhiệm vụ trực đêm này chỉ có thể đưa cho Giang Khải.

Có lẽ lão Hồ quá mệt mỏi, chẳng mấy chốc đã ngủ mất.

Lang yêu xung quanh không tiếp tục đến quấy rối bọn họ, ban đêm Thái Bình sơn đạo tỏa ra mùi cỏ tươi, yên tĩnh an toàn.

Giang Khải quay đầu xem xét tình huống đồng đội, trong lúc vô tình đột nhiên phát hiện vị trí trước ngực lão Hồ hơi tỏa ra ánh sáng.

Chờ đến khi hắn đi đến bên cạnh lão Hồ, ánh sáng này lại biến mất không thấy gì nữa.

“Hả?” Giang Khải nhíu mày, “Chẳng lẽ cảm giác của ta bị sai?”

Hắn nhìn trạng thái của lão Hồ, hơi thở đều đều, sắc mặt cũng hồng hào hơn trước đó rất nhiều, xem ra khôi phục không tệ.

“Đông Ly nói ‘nguyên khí’ rốt cuộc là chỉ cái gì, vì sao chỉ có chúng ta có thể khôi phục?” Giang Khải suy nghĩ cảm thấy vấn đề này không phải hắn có thể làm rõ ràng.

“Ly Ly…” Lão Hồ nói mớ, bắt lấy tay Giang Khải áp lên mặt mình, “Đừng đi.”

Giang Khải vô cùng ghét bỏ rút tay của mình về, thấy lão Hồ còn đang tìm kiếm, cảm xúc hơi kích động chỉ có thể nhét tay Nguyễn Ngữ vào trong tay hắn ta.

Chương 242 - Ta muốn tiền mặt!

“Ngươi là chân thật sao? Ta không muốn ngươi cho ta cơ duyên, ta chỉ cần sau này có thể gặp lại ngươi!” Lão Hồ kéo cánh tay Nguyễn Ngữ, thâm tình nói.

“Mỹ nhân, lang vương ca ca của ngươi đến rồi!” Nguyễn Ngữ rất phối hợp nói mớ một câu.

Hai người này theo như nhu cầu lại yên ổn hơn.

Giang Khải khẽ nhíu mày, lão Hồ không phải động chân tình chứ.

Hắn đột nhiên nghĩ đến câu chuyện truyền thuyết từng thấy trước đó, có người sẽ bị hồ ly tinh mê hoặc đến thần hồn điên đảo, hiện tại việc này lại thật sự xảy ra trên người lão Hồ.

Nhưng là Boss bản đồ, kết quả sau cùng của Đông Ly có lẽ chỉ là bị công hội nào đó đánh giết, khi đó lão Hồ nên làm gì?

Nghĩ tới đây, Giang Khải đột nhiên cảm thấy lão Hồ thật đáng thương, lại yêu một người không nên yêu.

Khẽ than thở một tiếng, Giang Khải chỉ có thể an ủi lão Hồ trong lúc ngủ mơ, “Lão Hồ, sớm cắt đứt suy nghĩ này đi, nàng không chân thực, cuối cùng các ngươi cũng không có kết quả… Có lẽ ngủ một giấc là tốt…”

Ngày hôm sau, trạng thái của lão Hồ thật sự ổn định hơn nhiều.

Ngược lại Nguyễn Ngữ nghe kể chuyện mà lão Hồ gặp phải lại vô cùng khiếp sợ.

Tiểu mỹ nhân của hắn ta nhiều như vậy, nhưng lão Hồ lại không nói một tiếng là người đầu tiên hoàn thành hành động vĩ đại không thể tưởng tượng nổi.

“Lão Hồ, vẫn là ngươi mạnh!”

Giang Khải chú ý đến lúc Nguyễn Ngữ đang nói đùa với Hồ Ngôn, cảm xúc của Hồ Ngôn cũng không tốt lắm, biết trong lòng hắn ta còn đang nghĩ đến Đông Ly, nói, “Nguyễn Ngữ, đừng nhắc đến chuyện này nữa.”

“Được, chúng ta đi tìm Truyền tống trận đi!”

…

Nửa ngày sau, tiểu đội Hỏa Thần đến tọa độ chỉ định.

Lúc này trước mặt ba người Giang Khải là một hồ nước cỡ nhỏ, nhìn qua sóng nước dập dờn, sông núi và bầu trời chiếu rọi trong hồ, cảnh đẹp khiến tâm hồn người ta thanh thản.

Hai bên Thái Bình sơn đạo vốn có nhiều hồ nước có to có nhỏ, có cái kết nối với nhau, có cái độc lập.

Thoạt nhìn mặt hồ này không khác gì những hồ nước nhỏ khác.

Trong hồ nước ở Thái Bình sơn đạo có Thủy quỷ oan hồn, Giang Khải không thích tác chiến trong nước liền dẫn tiểu đội vòng qua hồ nước này.

“Ở ngay phía trước.” Hồ Ngôn đi phía trước dẫn đường.

Không lâu sau, Hồ Ngôn dừng lại ngạc nhiên nhìn ngọn núi cao trước mắt.

Con đường phía trước bị một ngọn núi cao chặn lại.

“Lão Hồ, phải đi qua ngọn núi này sao?” Nguyễn Ngữ hỏi.

Hồ Ngôn cau mày lắc đầu, “Không phải, tọa độ địa điểm này ở chỗ cách chúng ta hai trăm thước về phía trước… Nói cách khác, ở… Bên trong ngọn núi…”

Truyền tống trận ở bên trong ngọn núi hiển nhiên là điều không có khả năng, Hồ Ngôn quay đầu nhìn về phía Giang Khải.

“Khải đội, có lẽ nơi này là khu vực mê huyễn mà Đông Ly nhắc đến, chỉ là không cách nào phá vỡ huyền ảo, chúng ta vẫn không

cách nào tìm được Truyền tống trận kết nối.”

Giang Khải gật đầu, “Ta có cách.”

Nói xong, trong tay Tần Phong đã có thêm một khối ngọc thạch màu trắng hình tròn.

“Thần uy bảo ngọc!”

Một vòng sáng di chuyển xuống từ đầu Giang Khải, khi vầng sáng đi qua đôi mắt Giang Khải, cảnh tượng trước mặt hắn đã xuất hiện thay đổi.

Ở trước mặt hắn đã không phải một ngọn núi mà là một cái khe núi chật hẹp.

“Các ngươi chờ ta ở đây.” Nói xong, Giang Khải đi thẳng vào trong khe núi.

“Khải đội!” Nguyễn Ngữ trợn to mắt, hắn ta trơ mắt nhìn Giang Khải đi vào “ngọn núi”.

“Không có việc gì, Thần uy bảo ngọc của Khải đội giải trừ huyền ảo giúp hắn.” Hồ Ngôn nói, “Nếu Đông Ly không lừa ta, chẳng mấy chốc Khải đội có thể tìm được Truyền tống trận kết nối!”

Vết nứt rất hẹp chỉ có thể để hai người đi song song, vẫn kéo dài về phía trước, Giang Khải đi dọc theo khe hẹp.

Không lâu sau, Giang Khải đã đi đến cuối cùng vết nứt, chờ sau khi hắn rời khỏi vết nứt, đột nhiên phát hiện trước mắt là một tòa sơn cốc màu xanh trống trải.

Thực vật trong sơn cốc thấp bé, mặt đất đặc biệt bằng phẳng, trong sơn cốc có một cánh cửa ánh sáng đứng thẳng, cao khoảng 10m, hơi hiện ra ánh bạc.

【 Chúc mừng ngài phát hiện Truyền tống trận kết nối. 】

Giang Khải vô cùng kích động, đôi mắt tỏa sáng, “Khá lắm, cuối cùng ta đã tìm được! 2000 điểm tích lũy đến tay!”

…

Trong văn phòng Vệ Ưng, Lộ Tuấn vội vã lao vào.

Vệ Ưng nhíu mày, ngạc nhiên nhìn Lộ Tuấn, từ khi nào tiểu tử này lại lỗ mãng như vậy.

“Tiểu Lộ, vội vàng cái gì?”

Lộ Tuấn thở hổn hển, trợn to mắt nói, “Tướng quân, chúng ta tìm được Truyền tống trận kết nối rồi!”

Vệ Ưng lập tức đứng lên từ chỗ ngồi, vội nói, “Cái gì! Ở đâu? Công hội nào phát hiện?”

“Ở bên cạnh một hồ nước không đáng chú ý trong bản đồ Thái Bình sơn đạo, là Chủ Thần công hội phát hiện.”

“Thái Bình sơn đạo! Lại ở ngay Thái Bình sơn đạo! Chủ Thần công hội?” Vệ Ưng hơi nghĩ không ra.

“Chính là đám người Giang Khải!” Lộ Tuấn nhắc nhở

Đôi mắt Vệ Ưng trợn tròn, khóe miệng nhếch lên, “Tiểu tử này giỏi! Lộ Tuấn, nhanh, ta muốn đi xác minh thực địa!”

Lộ Tuấn hơi ngạc nhiên, “Xác minh thực địa… Tướng quân, ngươi muốn vào Quỷ Tinh?”

…

Chương 243 - Ta muốn tiền mặt! (2)

Thái Bình sơn đạo, lúc này xung quanh hồ nhỏ không biết tên đã bị đám người vây chật như nêm cối.

Quân đội, các công hội lớn, ít nhất mấy vạn người đã vây quanh hồ nước, không biết còn tưởng nơi này sắp mở Boss vương cấp.

Bên kia bờ hồ càng có cường giả quân đội kéo dây cách ly, từ chối bất kỳ người không liên quan nào đến gần.

Đúng vào lúc này, một hàng nhân viên quân đội vây quanh mấy người chạy đến nơi đây.

Người được mọi người vây quanh, đi ở phía trước nhất là một lão giả, dáng người hắn ta thẳng tắp, tốc độ rất nhanh, trên người mặc đồng phục hàng ngày của binh lính, nhưng trước ngực hắn ta lại có một cái huy chương màu vàng.

Trên đó viết năm chữ, 【 Chiến Thần điện Hoa Hạ 】.

“Chiến Thần Chiến Thần điện Hoa Hạ! Là Vệ Ưng tướng quân!” Có người lập tức kêu lên.

“Vệ Ưng tướng quân? Thống soái thủ quân Giang Trung thành, Thủ hộ thần Giang Trung thành Vệ Ưng Vệ tướng quân?” Một người trẻ tuổi trợn to mắt, “Trời ạ, ta chưa bao giờ thấy người thật!”

Người đến là Vệ Ưng tướng quân.

Sau lưng hắn ta còn có rất nhiều cường giả siêu cấp.

Mười công hội lớn Hoa Hạ, hội trưởng các công hội phân bộ Giang Trung, phó hội trưởng, Chiến Thần cấp ba Chiến Thần điện Giang Trung thành, quân đội tướng lĩnh cao cấp, hội trưởng công hội mười chức nghiệp lớn phân bộ Giang Trung, khoảng trăm người!

Những người này đều là sự tồn tại thấy đầu mà không thấy đuôi, lúc này đều tập trung ở đây!

Vệ Ưng bước nhanh về phía ba người Giang Khải, Hồ Ngôn và Nguyễn Ngữ.

Ánh mắt Hồ Ngôn và Nguyễn Ngữ như bị huy chương trước ngực Vệ Ưng thu hút, ánh mắt lom lom.

“Chiến Thần điện Hoa Hạ… Ngài là, Vệ tướng quân?!” Hồ Ngôn khiếp sợ nhìn về phía Vệ Ưng.

Trong Giang Trung thành, Chiến Thần Chiến Thần điện Hoa Hạ tại chức chỉ có một mình Vệ Ưng!

“Thủ hộ thần Giang Trung!” Nguyễn Ngữ cũng vô cùng chấn động, đây chính là nhân vật chỉ xuất hiện trong truyền thuyết, hiện tại lại đang đứng ở trước mặt mình!

Còn có những người sau lưng hắn ta, mỗi một người đều có lai lịch không nhỏ, bình thường đều là nhân vật muốn gặp cũng không gặp được!

Đúng vào lúc này, một giọng nói không quá hài hòa đột nhiên vang lên.

Giang Khải vẻ mặt bực tức, “Lão Vệ, ngươi lại là Chiến Thần điện Hoa Hạ… Khụ khụ, chuyển này bỏ qua trước, sao ngươi bây giờ mới đến, chúng ta đã chờ ngươi gần nửa ngày.”

“Lão Vệ, ta có chuyện rất quan trọng! Vừa rồi có người nói không được mua bán điểm tích lũy công hội là có ý gì!”

“Công hội của ta chỉ có ba người, ngươi nói ta cần nhiều điểm tích lũy như vậy làm gì?!” Giang Khải tỏ vẻ buồn bực, “Ngươi chắc chắn phải làm chủ cho ta, ta không muốn điểm tích lũy, ta muốn tiền mặt!”

Nghe thấy Giang Khải bực tức nói vậy, vẻ mặt mấy chục tên hội trưởng, phó hội trưởng bên cạnh trở nên hơi mất tự nhiên…

Giang Khải vừa nói xong, một tên nam tử mặc chiến giáp màu lam

nhạt tiến lên một bước, lạnh lùng nhìn Giang Khải, nghiêm nghị nói, “Chú ý thân phận của ngươi, ngươi có thân phận gì lại dám xưng hô với Vệ tướng quân như vậy!”

Trước ngực người này cũng có huy chương Chiến Thần điện nhưng là bằng bạc, nói rõ hắn ta là thành viên Chiến Thần điện cấp thành thị.

Giang Khải nhíu mày nhìn người kia, không phải ngày thường lão Vệ vẫn thích dẫn theo Tiểu Hắc sao, sao hôm nay Tiểu Hắc ca không đến?

Người kia đang muốn tiếp tục nói gì đó, Vệ Ưng lại xua tay, “Băng, không sao, ta từng nói không ở trong trường hợp nghi thức thì hắn có thể gọi ta như vậy.”

Băng nhíu mày nhìn về phía Vệ tướng quân, Vệ tướng quân lại nói giúp cho Giang Khải…

Vệ Ưng mỉm cười đi đến trước mặt Giang Khải, “Tiểu Khải, việc điểm tích lũy công hội có thể để sau không? Nơi này chính là chỗ Truyền tống trận kết nối?”

Giang Khải suy nghĩ, hắn vẫn tin tưởng Vệ Ưng liền gật đầu.

Vệ Ưng hơi híp mắt lại, kiểm tra tình huống xung quanh một lúc, sau đó hiểu ra gật đầu, “Chẳng trách không tìm thấy, lại có huyễn thuật! Dù đi qua nơi này vô số lần, ai có thể ngờ nơi này còn có một con đường chứ.”

“Các ngươi nhường một chút.”

Binh lính xung quanh nhao nhao tránh sang hai bên.

Vệ Ưng đi đến trước ngọn núi nâng cánh tay phải lên, nhẹ nhàng vận chuyển cổ tay, dựng thẳng bàn tay.

Sau khi tụ lực ngắn ngủi, Vệ Ưng khẽ quát một tiếng, “Chưởng khống càn khôn!”

Oanh một tiếng, một luồng sóng khí mạnh mẽ đánh ra từ trong lòng bàn tay Vệ Ưng, luồng khí lưu này va chạm vào ngọn núi

khiến ngọn núi lắc lư!

Ngay sau đó, một đoàn sóng khí hỗn loạn tiêu tán ra ngoài, hóa thành sương mù màu sắc rực rỡ, một lát sau đã tan thành mây khói.

Chờ đến khi Giang Khải lại quay đầu nhìn về phía ngọn núi, đột nhiên phát hiện trước mặt đã xuất hiện con đường nhỏ trong khe núi chỉ có hắn mới nhìn thấy.

“Huyễn thuật biến mất! Đây… Là…” Giang Khải vô cùng khiếp sợ.

“Đây là công kích chân khí.” Vệ Ưng thu công, vừa cười vừa nói, “Chỉ có Võ đồ Hoa Hạ chúng ta có tỷ lệ thu hoạch được thiên phú và kỹ năng loại chân khí này, từ đó khống chế loại lực lượng này.”

Chương 244 - Tiến triển mang tính đột phá của Hoa Hạ

“Trên quốc tế, xếp hạng chức nghiệp Võ đồ đã rơi xuống vị trí thứ sáu, nhưng ta vẫn không tin bảng xếp hạng gì đó.” Trong giọng nói của Vệ Ưng mang theo sự tự tin, “Truyền thừa ngàn năm Hoa Hạ nội tình sao mà thâm hậu, bọn họ chỉ dựa vào những số liệu kia chống đỡ bảng xếp hạng, sao lĩnh ngộ được tinh túy võ đạo?”

“Chân khí vừa ra, hừ hừ, top 5 chức nghiệp đều phải nhượng bộ lui binh cho ta!”

Giang Khải trợn to mắt, hắn có thể cảm nhận được sự tự hào của Vệ Ưng với Võ đồ Hoa Hạ, đồng thời là một người Hoa Hạ ta cũng tin tưởng phán đoán của Vệ Ưng!

Trong thiên phú của Trụ Tử cũng có năng lực phát động chân khí, chỉ có điều đây là lần đầu tiên Giang Khải thấy có người sử dụng chân khí trong thực chiến!

Thì ra, lão Vệ cũng không phải lão già nát rượu gì đó, có thể được gọi là Thủ hộ thần Giang Trung thành, bản thân hắn ta có được thực lực cực mạnh!

Sau khi Vệ Ưng xua tan sương mù lập tức dẫn người đi vào bên trong xem xét.

Khoảng mấy phút sau, Vệ Ưng hào hứng vội vàng đi ra.

“Quá tốt rồi, cuối cùng đã tìm được! Băng, bây giờ ngươi logout, quay về báo tin tức này cho cấp trên!” Vệ Ưng phân phó xong lại đi đến bên cạnh Giang Khải, vừa cười vừa nói, “Tiểu tử tốt, ngươi được lắm! Sao ngươi tìm được nơi này.”

Sao lại tìm được?

Giang Khải cũng không biết trả lời như thế nào, chỉ vào Hồ Ngôn, “Là hắn phát hiện.”

“Ồ? Ngươi là Hồ Ngôn đi, ta từng nghe nói là một Thầy phong thủy, ngươi đã khai sáng ra một con đường khác biệt rất hiếm có.”

“Ngài, ngài biết ta…” Hồ Ngôn vừa mừng vừa sợ, vội vàng nói, “Thật sự là ngài quá khen, đều nhờ Giang Khải mới khiến một chức nghiệp không có tác dụng gì như ta phát huy được chút tác dụng.”

“Ta nhớ Khải đội đã nói với ta đừng coi thường bất kỳ chức nghiệp nào, đừng coi thường bất kỳ kỹ năng gì!”

Vệ Ưng hơi nhíu mày, sau đó giãn lông mày ra, “Chẳng trách mặc kệ là ai đi theo Giang Khải luôn có thể tỏa ra ánh sáng của bản thân! Tiểu Khải, ngươi từng nói câu nói này, ta cũng nhớ kỹ.”

“Hồ Ngôn, ngươi còn chưa nói ngươi phát hiện nơi này như thế nào.”

“y…” Hồ Ngôn ấp úng, đối mặt với thần tượng của mình hắn ta rất muốn ăn ngay nói thật, nhưng suy nghĩ cũng không thể nói “là ta bán nhan sắc lấy được tình báo” chứ.

Sau cùng hắn ta chỉ có thể mơ hồ nói, “Ta, khụ khụ, cái đó, là lúc ta suy đoán phong thủy cảm thấy nơi này là một khối bảo địa…”

Vệ Ưng cau mày, “Lại là như vậy, xem ra chúng ta còn chưa đủ hiểu rõ Thầy phong thủy này…”

Mặc kệ nói thế nào, cuối cùng Hoa Hạ cũng đã tìm được Truyền tống trận kết nối.

Vậy tiếp theo dĩ nhiên là phải luận công ban thưởng.

“Giang Khải, điểm tích lũy công hội không được mua bán, đây là quy định nhất quán từ khi Hoa Hạ thành lập công hội đến nay, hy vọng ngươi có thể hiểu được.” Vệ Ưng nói.

“Hơn nữa, rất nhiều công hội vẫn đang nghĩ cách thu hoạch càng nhiều điểm tích lũy công hội hơn, 2000 điểm tích lũy này của ngươi là một khoản tài phú to lớn!”

Giang Khải cau mày, hắn vẫn không chú ý đến công hội, cũng

không đi tìm hiểu cơ chế công hội.

“Điểm tích lũy công hội còn có thể làm gì?”

Vệ Ưng mỉm cười, “Một cái liên quan đến xếp hạng công hội, xếp hạng càng cao danh tiếng càng cao, người nghe danh gia nhập càng nhiều, càng nhiều người thì có thể thu hoạch được càng nhiều điểm tích lũy, công hội có thể tiến vào một giai đoạn phát triển tốc độ cao.”

Giang Khải lắc đầu, hắn căn bản không nghĩ đến phát triển Chủ Thần công hội, cần danh tiếng cái gì.

“Còn có một cái là sử dụng điểm tích lũy có thể đổi lấy một số phần thưởng của quân đội. Phần thưởng bao gồm tài liệu cao cấp hiếm có, trang bị cao cấp, sách kỹ năng, tin tức đủ loại, cũng bao gồm chỉ dẫn huấn luyện chuyên nghiệp, tin tức tài nguyên quan trọng đủ loại. Quỷ Tinh được khai thác đến nay đã là hành động của quốc gia, tổ chức đã tạo ra sự cống hiến với việc khai thác Quỷ Tinh, tất nhiên chúng ta cũng phải cho phần thưởng.”

Quân đội là bên tiến vào Quỷ Tinh sớm nhất, bọn họ tiến vào Quỷ Tinh sớm hơn bình dân 29 năm, hơn nữa gần như mỗi một Boss bản đồ, mỗi một Thủ vệ chi chủ đều cần quân đội giúp đỡ, hoặc do quân đội trực tiếp đánh giết.

Không hề nghi ngờ, quân đội có tài nguyên, dù trên vật chất hay là kinh nghiệm, huấn luyện, thông tin đều là bất kỳ một công hội nào cũng không thể địch nổi.

Nghe được Vệ Ưng nói như vậy, Giang Khải đột nhiên cảm thấy giữ lại điểm tích lũy công hội có vẻ khá có lợi…

Nhìn những hội trưởng công hội đó đỏ mắt đến độ vò đầu bứt tai, giữ lại điểm tích lũy cũng không thiệt!

“Vậy điểm tích lũy thì điểm tích lũy đi…”

Vệ Ưng mỉm cười gật đầu, hắn ta nhìn Giang Khải, Hồ Ngôn, Nguyễn Ngữ, nói, “Quân đội sẽ không tham gia vào việc quản lý nội bộ công hội, nhưng từ góc độ cá nhân ta, nói thật, ta vẫn rất hy vọng Chủ Thần các ngươi lớn mạnh.”

Chương 245 - Diễn đàn quốc tế

“Được, Giang Khải, tuy ta rất muốn đến Chủ Thần của ngươi uống trà, tâm sự, nhưng Hoa Hạ vừa phát hiện Truyền tống trận kết nối, bên ta còn có rất nhiều việc phải làm, có khả năng không có thời gian trò chuyện với các ngươi.”

Giang Khải gật đầu, “Được.”

…

Bên Hoa Hạ xác nhận một tin tức, Hoa Hạ phát hiện Truyền tống trận kết nối trở thành quốc gia thứ 59 phát hiện Truyền tống trận kết nối.

Tuy nói Hoa Hạ lấy được sự tiến triển mang tính đột phá, nhưng thành tích quốc gia thứ 59 phát hiện vẫn không thể lạc quan.

Quân đội Hoa Hạ cũng không có thời gian vui mừng, lập tức tiến vào vòng thứ hai.

Đột phá phong tỏa của nước khác, vào khu vực công cộng!

Hiện tại các quốc gia nghiên cứu Truyền tống trận kết nối khá thấu đáo.

Truyền tống trận kết nối có mấy đặc điểm, thứ nhất chỉ có người chức nghiệp dưới tam giai mới có thể tiến vào.

Thứ hai, mỗi người chỉ có thể tiến vào Truyền tống trận kết nối một lần, một khi tử vong hoặc là rời đi sẽ không thể tiến vào lần thứ hai.

Thứ ba, Truyền tống trận là hình thức truyền tống tiểu đội, có thể một lần nhiều nhất đồng thời năm người đăng nhập.

Trong một ngày, một chỗ Truyền tống trận nhiều nhất cho ba tổ đăng nhập, cũng chính là 15 người, mỗi một tổ đăng nhập khoảng cách ngắn nhất có thể đạt đến 3 giây.

Điều này cũng khiến việc phong tỏa khu vực công cộng có thể thực hiện, đối với quốc gia mới phát hiện Truyền tống trận mà nói, hiện tại muốn đi vào khu vực công cộng trở nên càng khó khăn hơn!

Xét thấy hình thức hiện tại, một ngày sau Hoa Hạ lập tức phái ra ba đội ngũ vượt qua Truyền tống trận kết nối.

Ba đội ngũ này đều do tinh anh quân đội tạo thành, toàn bộ thành viên nhị giai cấp 20, phân chia thiên phú, kỹ năng, trang bị ưu tú, lần đầu tiên đăng nhập vào khu vực công cộng.

Nhưng trong vòng một canh giờ sau khi ba đội ngũ này đăng nhập, 15 tên đội viên ba đội ngũ này đều tử vong logout!

Bọn họ còn chưa đi ra khu đăng nhập của khu vực công cộng đã bị rất nhiều đội ngũ vây giết!

Liên tiếp nửa tháng, Hoa Hạ phát ra 45 tiểu đội 5 người, toàn bộ bị đánh giết logout!

Sau mười lăm ngày, số quốc gia phát hiện Truyền tống trận kết nối trên toàn cầu nhảy lên 69 cái, cách hạn chế 80 quốc gia chỉ còn lại 11 quốc gia!

Cùng lúc đó, huấn luyện doanh Chiến Thần điện ở các thành thị Hoa Hạ chính thức mở ra hình thức tuyển chọn!

…

Bên Hoa Hạ đang gia tăng tuyển chọn cường giả, chuẩn bị nghênh đón thi đấu tranh bá toàn cầu sắp đến.

Ở một bên khác, ngày đó Giang Khải dẫn người quay về trụ sở Chủ Thần công hội.

Bọn họ ở trong công hội kiểm tra điểm tích lũy hiện tại của Chủ Thần công hội.

【 Điểm tích lũy công hội hiện tại: 2011 điểm. Xếp hạng công hội, xếp hạng Giang Trung thành: cấp Bính số 28 (công hội của ngài thu hoạch được tư cách tham gia thí luyện tấn cấp công hội, tăng đến công hội cấp Ất có thể thành lập năm phân bộ cấp Bính ở

thành chính khác) 】

【 Xếp hạng cả nước: 8443. 】

Giang Khải nhìn Hồ Ngôn và Nguyễn Ngữ một chút, “Xây dựng phân bộ? Ba người chúng ta cần nhiều phân bộ như vậy làm gì?”

Hồ Ngôn nói, “Thật ra không chỉ mở ra quyền hạn phân bộ, mấu chốt nhất là quyền hạn đổi lấy phần thưởng.”

“Quyền hạn đổi lấy phần thưởng?”

“Đúng!” Hồ Ngôn nói, “Quân đội cung cấp đổi lấy vật hiếm có cho công hội, nhưng có một vài vật phẩm cao cấp khác có yêu cầu cấp bậc công hội.”

“Còn có một số tin tức quan trọng, ví dụ như một vài tin tức bí mật chỉ có công hội thực lực cường đại mới có tư cách thu hoạch.”

Nguyễn Ngữ cũng nói, “Những thứ này có tiền cũng không mua được, nhất định phải làm ra đủ nhiều cống hiến cho Hoa Hạ mới có tư cách hưởng thụ.”

Giang Khải suy nghĩ, cảm giác mình vẫn bị lão Vệ lừa rồi.

Vốn mình không có điểm tích lũy cũng không muốn những thứ này, nhưng hiện tại hắn có 2000 điểm tích lũy, không nhịn được muốn xem có thể đổi được thứ gì tốt… Dục vọng của con người luôn không có tận cùng.

“Được rồi, ta căn bản không muốn lập công hội, quá rắc rối, thuận theo tự nhiên đi.” Giang Khải nói.

Hồ Ngôn như nghĩ đến điều gì đó, nói, “Khải đội, nếu không ngươi cho ta chức bộ trưởng đi, đoạn thời gian trước có người xin gia nhập công hội chúng ta, ngày đó ngươi đang chuyển chức, chờ đến khi ngươi đi ra người kia đã hủy bỏ yêu cầu.”

“Có người gia nhập công hội chúng ta?” Giang Khải không thể tưởng tượng nổi nói, “Ai lại nghĩ quẩn như vậy…”

Nhưng Giang Khải nghĩ lại, đã giữ lại điểm tích lũy công hội, trong

thời gian ngắn cũng không có khả năng giải tán Chủ Thần.

Dù mình không chủ động đi kéo người, có người gia nhập cũng nên có người xử lý một chút.

“Được.” Giang Khải cũng không hiểu cách thao tác, tìm kiếm trên màn hình công cộng một lúc lâu mới tìm được giao diện bổ nhiệm.

Sau khi chuẩn bị tốt, Giang Khải đã tiến về quảng trường Truyền tống trận logout.

…

Bệnh viện quân khu Giang Trung thành, trong một phòng bệnh cao cấp thỉnh thoảng vang lên từng tiếng cười, lúc một y tá đi ngang qua gõ cửa một cái, vẻ mặt không vui nói, “Đừng làm ồn!”

Chương 246 - Diễn đàn quốc tế (3)

Sau khi ba huynh đệ Giang Lan bị dạy dỗ lập tức ngoan ngoãn hơn.

Nhưng sự nhắc nhở của y tá cũng không phá hỏng tâm trạng tốt của ba người.

Hôm nay là ngày thứ hai Giang Khải quay về, buổi sáng bọn họ vừa đến khu biệt thự Tĩnh Tâm hồ, xem mấy căn biệt thự, đã nhìn trúng một căn trong đó.

Căn biệt thự được xây bên hồ, hoàn cảnh xinh đẹp, có ba tầng, đồ dùng trong nhà đầy đủ, sân trước rộng rãi còn có một hồ bơi, một chỗ thả câu.

Toàn bộ hệ thống bảo an của biệt thự được áp dụng hệ thống bảo an của công ty Sang Duệ và hệ thống công an mạng, rất trí năng.

Tổng giá trị căn biệt thự là 12 ức, cao hơn 2 ức so với dự trù, nhưng Giang Khải đã đủ tiền để bọn họ mua căn biệt thự này.

Nói cách khác, bây giờ ba huynh muội có thể vào ở biệt thự bất cứ lúc nào.

Ngoài ra, Giang Khải còn hỏi thăm tình huống của đại ca, bác sĩ nói tốc độ khôi phục của Giang Lan rất nhanh, không có gì bất ngờ xảy ra hai tháng sau có thể xuất hiện.

Song hỉ lâm môn, chẳng trách ba huynh muội lập tức vui vẻ, quên mất quy định của bệnh viện.

Giang Lan gọt một quả táo đưa cho Giang Khải, Anh Tử cau mày, vẻ mặt không cam lòng, “Đại ca, ngươi thật sự nuông chiều nhị ca.”

Giang Khải làm mặt quỷ với Anh Tử, “Không phục thì ngươi cũng bảo đại ca gọi cho ngươi một quả đi.”

Giang Lan mỉm cười, “Hiện tại ta cảm giác không khác gì người bình thường, thật ra đã rất lâu ta không có cảm giác nhẹ nhàng như vậy.”

Anh Tử bất đắc dĩ lắc đầu, “Một người muốn đánh một người chịu đánh, vậy ta không quản được nữa… Đúng, Giang Khải, ta còn tưởng gần đây ngươi sẽ không logout, ta nghe Lộ Tuấn ca, Tưởng ca còn có Tiểu Hắc ca nói hiện tại quân đội bận rộn muốn chết.”

Giang Khải cắn một miếng táo, không quan tâm nói, “Bọn họ bận rộn cũng đâu có chuyện gì liên quan đến ta, ta cũng không phải quân đội.”

Giang Lan ngồi bên giường bệnh, cau mày, “Giang Khải, không phải nói tiến vào cửa kết nối lần này liên quan đến lợi ích của tất cả mọi người trong Hoa Hạ sao.”

Giang Khải chớp mắt mấy cái, nghĩ, “Có thể là vậy, nhưng đám thiên tài huấn luyện doanh Chiến Thần điện kia mới được ra tay, nếu bọn họ cũng không thể vượt qua cửa kết nối, đám tiểu dân bình thường chúng ta có cách nào chứ.”

Giang Lan suy nghĩ, thấy cũng đúng như thế.

Anh Tử chạy tới, đẩy vai Giang Khải, “Ai, không phải Trụ Tử ca cũng thông qua kiểm tra huấn luyện doanh sao, hình như hắn cũng phải tham gia lần thi đấu chọn lựa này.”

“Ừ, đã nghe nói.” Giang Khải nói, “Không biết hắn có thể thắng không.”

Anh Tử như có điều suy nghĩ gật đầu, “Ta hy vọng hắn có thể thắng!”

Sau đó cầm lấy điều khiển từ xa mở mạng tivi.

Anh Tử tìm đến diễn đàn quốc tế Thiên Chức, tìm kiếm thi đấu tranh bá toàn cầu, nhập Hoa Hạ, sau đó tìm một số bài post.

【 Từ thi đấu tranh bá toàn cầu có thể thấy được, Hiệp khách tuyệt đối là chức nghiệp yếu nhất trong mười chức nghiệp lớn, một Người đưa thư đánh giết ba tên chức nghiệp mạnh nhất Hoa

Hạ! 】

Giang Lan khẽ nhíu mày, “Người đưa thư có thể giết Hiệp khách?”

Anh Tử hừ lạnh một tiếng, “Người đưa thư là chức nghiệp Đông u, xếp hạng đếm ngược, ta đã xem qua bài post này, chỉ là trong đội ngũ của bọn họ có một Người đưa thư, cuối cùng bọn họ vì sỉ nhục đội ngũ của chúng ta mà cố ý để người kia đánh trọng thương chiến sĩ của chúng ta.”

Bài post tiếp theo.

【 Trong top 10 quốc gia khai thác Quỷ Tinh trên toàn cầu, Hoa Hạ sẽ trở thành quốc gia duy nhất vô duyên với thi đấu tranh bá toàn cầu. 】

【 Hiện trạng của thi đấu tranh bá toàn cầu, Hoa Hạ trở thành đối tượng chặn đánh trọng điểm của cường quốc, rất có thể sẽ không vào được khu vực công cộng. 】

【 Đấu trường thi đấu tranh bá toàn cầu! Lần thứ mười tám thành công chặn đánh đội công thành của Hoa Hạ, video kèm theo. 】

Sau khi mở ra một đoạn video phát hình.

Trong hình ảnh, bốn năm mươi người da trắng đang vây quanh năm người Hoa bị trọng thương.

Sau khi Anh Tử lựa chọn phiên dịch tiếng Hoa, trong video xuất hiện chữ viết.

“Quỳ xuống liếm sạch dày của ta, phía trên đang rải đầy chocolate đấy, ha ha ha, quỳ xuống, chúng ta sẽ cho các ngươi qua!”

“Không phải quân nhân Hoa Hạ các ngươi lấy lợi ích quốc gia làm trọng sao? Đã vậy, ngươi quỳ đi!”

Một tên quân nhân Hoa Hạ bị chém đứt hai tay lảo đảo đứng ở đó, hắn ta nhìn đồng đội ngã trong vũng máu bên cạnh, quay đầu nhìn chằm chằm đối phương.

“Ta giết các ngươi!”

Một tên da trắng râu ria xồm xoàm mắng, “Một tên phế vật, bớt nói nhảm với bọn chúng, giết!”

Lập tức có mười mấy người đi lên trước đánh giết người kia!

Giang Khải hơi híp mắt lại, trong vô thức hắn quên mất quả táo trong tay.

Hot topic tiếp theo được người ta quan tâm.

【 Cường giả mạnh nhất trong khu vực công cộng thi đấu tranh bá toàn cầu, Onoda Juro hào phóng nói: Hoa Hạ có bao nhiêu đội ngũ phá vòng vây, đến bao nhiêu ta giết bấy nhiêu! 】

Chương 247 - Danh hiệu: Bình Minh

Có rất nhiều bài post liên quan đến Hoa Hạ, phía dưới còn có rất nhiều bài post độ hot cũng rất cao.

Cứ như trong khoảng thời gian này Hoa Hạ điên cuồng phá vòng vây, vừa hay cung cấp càng nhiều tài liệu cho những người này.

Nhưng là quốc gia xếp hạng năm toàn cầu, đến bây giờ Hoa Hạ mới tìm được Truyền tống trận kết nối thật sự rất dễ trở thành tiêu điểm.

Anh Tử tức giận bất bình nói, "Trụ Tử ca, ngươi nhất định phải thông qua tuyển chọn, nhất định phải cho bọn họ biết tay!"

…

Trong mấy ngày Giang Khải ở lại bệnh viện chăm sóc đại ca, lại có mấy quốc gia phát hiện Truyền tống trận kết nối, hiện tại đã có 73 quốc gia có tư cách tiến vào khu vực công cộng.

Cùng lúc đó, Hoa Hạ cũng đang khua chiêng gõ trống bố trí kế hoạch phá vòng vây khu vực công cộng.

Tiểu đội Mãnh Hổ đang trong thi đấu tuyển chọn, một đường qua ải trảm tướng, trổ hết tài năng từ trong 23 đội ngũ dự thi cướp được tư cách tiến vào khu vực công cộng.

Không thể không nói, trước đó Vệ Ưng thật sự khá coi trọng Viên Trụ và Noãn Noãn, lại sắp xếp vào một đội ngũ có hy vọng tiến vào huấn luyện doanh Chiến Thần điện!

Ngoại trừ Mãnh Hổ còn có hai đội ngũ khác, theo thứ tự là tiểu đội Thiên Hằng, tiểu đội Nhiệt Huyết.

Lúc này, mười lăm thành viên của ba tiểu đội đang lo lắng chờ đợi trong phòng họp khu vực logout huấn luyện doanh kinh đô.

Không lâu sai, tổng huấn luyện viên huấn luyện doanh Chiến Thần điện Hoa Hạ dẫn theo ba tên tướng lĩnh đi vào văn phòng.

“Không cần hành lễ.” Một nam nhân trung niên trong số đó vừa tiến đến đã nói với mọi người, “Thời gian gấp gáp, chúng ta nói ngắn gọn thôi.”

Nói xong, hắn ta đi đến vị trí trên cùng, ánh mắt sáng rực nhìn mười lăm người này, vẻ mặt nghiêm túc, “Ta là Hoa Thiên Thần, cũng là tổng chỉ huy nhiệm vụ phá vòng vây lần này.”

Vừa nghe thấy ba chữ Hoa Thiên Thần, trong mắt đám người Noãn Noãn đều lộ ra vẻ ngạc nhiên.

Tuy Viên Trụ không biết người kia là ai nhưng ngay cả Tô Noãn Noãn cũng chấn động như thế, có thể thấy thân phận của người này khá khủng bố.

Phong cách của Hoa Thiên Thần hơi có cảm giác nhanh chóng quyết đoán, hắn ta tiếp tục nói, “Chắc các ngươi đều biết nhiệm vụ lần này rất gian khổ, nhưng ba đội ngũ các ngươi là tinh anh trong tinh anh tuyển ra từ huấn luyện doanh chúng ta.”

“Nhiệm vụ lần này chỉ có thể thành công, không thể thất bại!”

Bầu không khí hiện trường càng ngày càng căng thẳng.

“Trước đây chúng ta đã phái ra hơn 80 đội ngũ đánh vào khu vực công cộng, nhưng trong một ngày cửa kết nối chỉ có thể truyền tống ba đội ngũ tổng cộng 15 người, chúng ta không cách nào lấy được ưu thế về số lượng, hơn bốn trăm tên chiến sĩ ưu tú vượt ải đều bị giết trở về!”

“Nhưng những chiến sĩ này cũng cung cấp tin tức có giá trị cho chúng ta! Ta đứng ở đây nhất định phải cảm ơn bọn họ!”

Nói xong, Hoa Thiên Thần lấy ra một tấm bản đồ mở ra trên bàn, để tất cả mọi người vây quanh.

“Đây là bản đồ khu vực công cộng mà chúng ta mua được từ chợ đen.”

“Truyền tống trận khu vực công cộng có tất cả bốn vị trí, nơi này, nơi này, nơi này và nơi này!” Hoa Thiên Thần chỉ ra từng vị trí, “Chúng ta chia ra gọi là điểm A, điểm B, điểm C, điểm D.”

“Nhìn từ tình huống phá vòng vây trước đó, chúng ta sẽ ngẫu nhiên xuất hiện ở một trong bốn điểm Truyền tống trận này, nhưng một điểm rất quan trọng là đội ngũ thông qua cùng một Truyền tống trận kết nối truyền tống, trong ngày lẻ chỉ xuất hiện trong một Truyền tống trận!”

“Khoảng cách truyền tống ngắn nhất là ba giây, ta tin tưởng các ngươi chắc chắn có thể chống đỡ được khoảng thời gian này, chờ ba tiểu đội tụ hợp lại.”

“Vừa truyền tống đến khu vực công cộng, các ngươi sẽ đối mặt với 20 đến 30 tiểu đội vây công, khu vực công cộng trải qua cách tranh đấu tu la tràng vài ngày trước, bây giờ người có thể ở lại khu vực công cộng đều là đội ngũ rất mạnh, đến lúc đó các ngươi cần vừa đánh vừa lui, tiến đến phương hướng này.” Hoa Thiên Thần chỉ mạnh vào một điểm ở trên bản đồ.

Lý Bưu hỏi, “Hoa Thần, đến điểm này là an toàn sao? Ta cảm thấy bọn họ chắc chắn sẽ đuổi theo không bỏ, nghĩ cách giết chúng ta logout.”

Hoa Thiên Thần ngẩng đầu, đứng thẳng người nhìn Lý Bưu, “Không sai, nếu các ngươi có thể đến nơi này là an toàn.”

Nhìn ánh mắt nghi ngờ của mọi người, Hoa Thiên Thần giải thích thêm chút nữa, “Trước đây nhiệm vụ này vẫn ở trong giai đoạn giữ bí mật, hiện tại ta có thể nói cho các ngươi biết.”

“Hiện tại trong khu vực công cộng có 42 quốc gia tranh thủ được tư cách thường trú, bọn họ lợi dụng ưu thế sớm tiến vào khu vực công cộng bắt đầu phong tỏa Truyền tống trận.”

“Trong tình huống này, bất kỳ một quốc gia nào muốn dựa vào ba đội ngũ của mình vượt qua vòng phong tỏa đều khó như lên trời!”

“Nhưng từ một góc độ khác, cũng có hơn ba mươi quốc gia bị chặn bên ngoài khu vực công cộng!”

Chương 248 - Danh hiệu: Bình Minh (2)

“Chúng ta đã liên hệ với những quốc gia này, thời gian đi vào là 5 giờ sáng ngày 26 cũng chính là 5 giờ sáng mai sẽ phái ra ba đội ngũ mạnh nhất của mình, sẽ phát động liên hợp tổng tiến công khu vực công cộng!”

“Đến lúc đó, trong khoảng thời gian ngắn những quốc gia chúng ta sẽ điên cuồng đánh vào khu vực công cộng.”

“Chúng ta cũng đã đạt thành nhận thức chung, đến vị trí này tập hợp với đội ngũ thành công vượt qua tạo thành liên minh tạm thời.”

Viên Trụ hít sâu một hơi, nhìn từ bên ngoài quân đội Hoa Hạ như đã hết cách, phái ra nhiều đội ngũ như vậy càng giống vùng vẫy giãy chết.

Nhưng lại không biết quân đội chúng ta đã âm thầm đặt ra một kế hoạch!

Loại tướng lĩnh như Hoa Thiên Thần, Vệ Ưng cũng không phải chỉ làm kiến bò trên chảo nóng!

Sau khi nói xong chiến thuật, Hoa Thiên Thần hít sâu một hơi nhìn về phía mười lăm chiến sĩ ở đây, “Dù đến lúc đó ba mươi quốc gia chúng ta sẽ liên hợp phát động công kích, nhưng các ngươi cũng phải biết hiện tại quốc gia chiếm cứ khu vực công cộng có thực lực càng cường đại hơn minh hữu của chúng ta!”

“Cho nên phương hướng của chúng ta không phải liều mạng, mà là phá vòng vây!”

“Là quốc gia khởi xướng lần hành động này, chiến sĩ Hoa Hạ chúng ta cũng là nhóm người đầu tiên vượt ải! Các ngươi sẽ gặp phải công kích mạnh mẽ nhất của kẻ địch!”

“Người trấn thủ Truyền tống trận là ai? Đều là cường giả đỉnh cấp tam giai trở xuống! Đều là chức nghiệp gì? Thôi miên sư, Quyền thuật sư, Ngâm du kiếm khách, Nhẫn thuật sư, Dã man nhân, Cao bồi, Vu sư, Thợ săn, Kiện tướng thể thao, Đám côn đồ đủ loại, chắc các ngươi chưa quen thuộc với thủ đoạn của bọn họ nhưng thực lực tuyệt đối không thể khinh thường!”

“Các ngươi đều hiểu rõ, hiện tại các quốc gia khai hoang đều gặp bình cảnh với trình độ khác biệt, muốn đột phá bình cảnh, có lẽ khu vực thất lạc là cơ hội của chúng ta!”

“Hiện tại các ngươi còn chưa hiểu rõ chiến trường Thú Thần xảy ra chuyện gì, ta cũng không nói cho các ngươi biết, đây là việc mà hiện tại các ngươi không thể chống đỡ!”

“Nhưng ta có thể nói cho các ngươi biết không hề nói khoa trương, hành động lần này của các ngươi gánh vác vận mệnh quốc gia, là sự tồn vong của dân tộc!”

Lúc này đám người Viên Trụ đều đã cảm thấy một loại cảm giác sứ mệnh to lớn.

“Danh hiệu nhiệm vụ lần này là: Bình Minh!” Hoa Thiên Thần nhìn về phía mọi người, nghiêm nghị nói, “Ta lặp lại lần nữa, dù chỉ còn một người thì các ngươi cũng phải cắm cờ Hoa Hạ ở điểm tập hợp này!”

…

Còn có nửa giờ, đám người Viên Trụ lại muốn thông qua lối vào màu xanh đăng nhập Quỷ Tinh.

Lúc này, Viên Trụ đang ngồi nghỉ ngơi trên ghế, ánh mắt hơi rời rạc, sắc mặt hơi khó coi.

Sau khi Lý Bưu thấy được lại đi tới, vỗ bả vai rộng của Viên Trụ, “Trụ Tử, có phải đang căng thẳng không?”

Viên Trụ nhìn đội trưởng một chút, “Đội trưởng, ta… Sau khi ta uống rượu có khả năng không cách nào phá vòng vây.”

Lý Bưu đột nhiên hơi ngạc nhiên.

Gặp được mười mấy đội ngũ vây quét bọn họ, nếu Trụ Tử không uống rượu chỉ sợ lực chiến đấu lại biến thành số âm…

Nhưng một khi Trụ Tử uống rượu tất nhiên sẽ không cân nhắc đến chiến thuật gì đó, lấy biểu hiện của hắn ta khi say rượu, có lẽ sẽ ăn thua đủ với đối phương.

Đã không cần nói nhiều về tầm quan trọng của nhiệm vụ lần này, hắn ta là đội trưởng tuyệt đối phải lấy việc hoàn thành nhiệm vụ làm chức trách hàng đầu.

Nói cách khác, kết quả của Trụ Tử chỉ có một!

Chẳng trách hắn ta căng thẳng như vậy.

Im lặng một lúc lâu, Lý Bưu nghiêm mặt nói, “Thật đáng tiếc, ta sẽ không cho phép ngươi lùi bước, thiên chức của quân nhân chúng ta là bảo vệ quốc gia!”

Nói xong, Lý Bưu mỉm cười vỗ vai Viên Trụ, “Nhưng Trụ Tử đừng sợ, ta đi cùng ngươi.”

Viên Trụ đột nhiên ngước mắt nhìn về phía Lý Bưu, thấy hơi khó tin.

Chắc đội trưởng nghe hiểu ý của mình, hắn ta nói đi cùng mình là chỉ…

Lý Bưu mỉm cười, “Thật ra có một câu ta vẫn chưa nói với ngươi và Noãn Noãn, ta rất ghen ghét Giang Khải, hắn tùy tiện dẫn theo các ngươi đã khiến các ngươi tiến bộ lớn như vậy! Từ góc độ này mà nói, ta không phải đội trưởng xứng chức.”

“Đội trưởng!” Viên Trụ muốn nói điều gì đó, Lý Bưu lại ngắt lời hắn ta.

Lý Bưu lắc đầu, nở một nụ cười tự tin, nói, “Nhưng ta cũng có chỗ mà hắn phải kém hơn!”

“Ta tuyệt đối không để đội viên của ta rời khỏi bên cạnh ta!”

Còn có mười phút là đăng nhập Quỷ Tinh, Viên Trụ mở ra điện

thoại, hiếm khi nào logout hắn ta muốn gọi cho mẫu thân.

Nhưng bây giờ thời gian quá muộn, cuối cùng hắn ta bấm số của Giang Khải.

Điện thoại đổ chuông vài tiếng, chẳng mấy chốc đã nghe được tiếng mắng chửi của Giang Khải, “Có phải đầu óc của ngươi bị hỏng rồi không, hơn hai giờ sáng còn gọi cho ta? Còn có để người ta ngủ không!”

Viên Trụ bật cười ha ha, “Ta nghe Lộ Tuấn ca nói ngươi đã logout.”

“Đúng vậy, sao ngươi cũng logout rồi hả?”

Chương 249 - Đăng nhập

Hành động Bình Minh là bí mật, Viên Trụ không thể lộ ra bên ngoài.

“Ta có nhiệm vụ cần logout.”

“Thật hâm mộ các ngươi có lối đi màu xanh, quá không công bằng!” Giang Khải phàn nàn, “Đúng, mẹ ngươi đã được đưa đến khu gia đình quân nhân, ngày đó ta còn đến dọn nhà giúp nàng.”

“Ừ, ta biết.” Viên Trụ nói.

“Sao cảm giác hôm nay ngươi là lạ… Rốt cuộc ngươi tìm ta làm gì!” Giang Khải hỏi.

“Không có gì, chỉ là nghĩ đến ngươi. Không biết vì sao nghe được giọng nói của ngươi, trong lòng thấy yên tâm hơn nhiều.”

Còn chưa đợi Giang Khải đáp lời, Viên Trụ nói, “Đi, không làm phiền ngươi ngủ nữa, cúp đây.”

Hắn ta nói xong đã cúp điện thoại.

Không lâu sau, Trần Nguyệt Linh đứng bên cạnh gọi Viên Trụ, “Trụ Tử, chuẩn bị đi!”

“Được rồi!” Viên Trụ đứng lên, đuổi theo tiểu đội.

Noãn Noãn đi đến bên cạnh Viên Trụ, nhìn Viên Trụ một chút rồi khẽ nói, “Ngươi gọi điện cho Giang Khải? Nhiệm vụ là hành động tuyệt mật…”

Viên Trụ gật đầu, “Chỉ tùy tiện tâm sự, không nói gì khác.”

Viên Trụ lại nhìn Tô Noãn Noãn một chút, nàng là Thầy lang duy nhất trong ba đội ngũ, trong trận chiến tàn khốc như vậy cũng là người nguy hiểm nhất.

“Noãn Noãn, đừng lo lắng, ta sẽ bảo vệ ngươi.”

Tô Noãn Noãn ngạc nhiên liếc nhìn Viên Trụ, dường như câu nói này được nói ra từ trong miệng Viên Trụ cũng hơi kỳ quái.

Nhưng chẳng mấy chốc Noãn Noãn đã mỉm cười gật đầu thật mạnh, “Ta tin ngươi làm được!”

…

Giang Khải đặt điện thoại xuống, vẻ mặt mơ hồ.

Nghĩ đến những lời mà Trụ Tử vừa nói, hắn không khỏi sợ run cả người, “ĐM, sao tên này lại trở nên buồn nôn như vậy!”

Đặt điện thoại xuống, Giang Khải đang chuẩn bị ngủ tiếp, nhưng lật qua lật lại hắn cũng không thấy buồn ngủ nữa.

Tuy Trụ Tử nhát gan nhưng hắn ta và Giang Khải cùng nhau lớn lên, hai người quen thuộc đến không thể quen thuộc hơn nữa, nếu nói tên kia chửi mình vài câu thì hắn không có gì lạ, dù sao huynh đệ tốt cũng dùng để chửi… Nhưng Trụ Tử lại nói buồn nôn như vậy.

Hôm nay tên kia rất khác thường!

Giang Khải trằn trọc khó mà chìm vào giấc ngủ, cầm điện thoại lên xem một chút.

Ngoại trừ ghi chép cuộc gọi vừa rồi, lại còn có một tin nhắn chưa đọc.

Hắn mở tin nhắn.

Đây là một tin nhắn do dãy số kỳ quái gửi đến, trong tin tức chỉ có một câu ngắn ngủi.

【 6 giờ đến trạm quốc tế Thiên Chức xem video. 】

Tin tức không đầu không đuôi như là quảng cáo quảng bá do trạm quốc tế Thiên Chức gửi đến…

“Cái quỷ gì…” Giang Khải nhíu mày, “Sao hơn nửa đêm mà toàn việc kỳ quái.”

“Chờ chút…” Giang Khải đột nhiên ngơ ngác.

Hắn cũng biết chuyện tiểu đội Mãnh Hổ của Viên Trụ và Noãn Noãn có biểu hiện xuất sắc trong thi đấu tuyển chọn, lấy được thành tích hạng hai.

Hắn cũng biết nhiệm vụ của top 3 thi đấu tuyển chọn!

Kết hợp với biểu hiện quái dị của Viên Trụ vừa rồi, Giang Khải nghĩ đến một khả năng!

Bọn họ sắp đi chấp hành nhiệm vụ, hơn nữa có khả năng sẽ nhanh chóng hành động!

Nước ngoài có một công ty kỹ thuật nghiên cứu chế tạo khai thác một thiết bị có thể truyền lại hình ảnh trên Quỷ Tinh, có thể do chức nghiệp Người đưa thư đặc biệt đưa vào Quỷ Tinh.

Hiện tại thiết bị đang trong giai đoạn thí nghiệm, nhưng trước đây đã có người thông qua thiết bị này truyền về một số video, xem ra hiệu quả không tệ.

Chẳng lẽ tin tức này cũng là đang nhắc nhở mình đi xem video?

Nghĩ tới đây, Giang Khải càng không ngủ được.

Hắn lập tức mở ra trạm quốc tế Thiên Chức, hiện tại trên website cũng không có gì đặc biệt, trong phần thi đấu tranh bá toàn cầu, chủ yếu là bài post của những người chơi quốc gia thường trú không ngừng mỉa mai quốc gia khác.

Chờ mãi đến 6 giờ 1 phút sáng, đột nhiên một video nhanh chóng lên trang đầu!

【 Hoa Hạ dẫn đầu rất nhiều quốc gia phát động tổng tiến công với khu vực công cộng! Video theo thời gian thực! 】

Giang Khải trợn to mắt, lập tức click vào.

…

Tiểu đội Thiên Hằng vừa tiến vào cửa kết nối, Lý Bưu dẫn theo

năm người tiểu đội Mãnh Hổ theo sát phía sau, bước qua cửa kết nối.

Cảm giác choáng váng của Viên Trụ còn chưa kết thúc, bên tai đang vang lên giọng nói của hệ thống.

【 Ngài đã tiến vào thi đấu tranh bá toàn cầu (sơ cấp), chúng ta cung cấp phiên dịch đồng bộ cho ngài, toàn bộ ngôn ngữ mà ngài nghe được sẽ chuyển đổi thành tiếng Hoa. 】

Một giây sau, bên tai lại vang lên tiếng kêu to.

“Có người đăng nhập, tất cả tiểu đội chuẩn bị diệt địch!”

Ngay sau đó đội trưởng Chu Viễn tiểu đội Thiên Hằng kêu lên, “Lý Bưu, dặn người của ngươi cẩn thận rơi vào bẫy thú của Thợ săn!”

Viên Trụ lập tức mở to mắt.

Lúc này, xung quanh đang có rất nhiều người chạy đến, năm người của tiểu đội Thiên Hằng đang giao thủ với bốn năm tiểu đội.

Lý Bưu khẽ quát một tiếng, “Nguyệt Linh!”

Ánh mắt Trần Nguyệt Linh đảo qua mặt đất trước mặt, nhanh chóng rút ra trường kiếm chạm nhẹ vào mặt đất.

Đột nhiên, một cái bẫy thú khổng lồ bắn lên từ dưới lớp lá khô, bẫy thú này rất to lớn, đường kính có thể đạt đến khoảng 2m, lực lượng bắn lên cũng mạnh đến lạ kỳ, sau khi bị Trần Nguyệt Linh chạm đến lại nhảy lên cao hơn nửa mét!

Chương 250 - Đăng nhập (2)

Bị bộ bẫy thú này kẹp trúng có lẽ có thể trực tiếp bẻ gãy xương cốt!

Cũng may trước đây Hoa Hạ phái ra rất nhiều đội ngũ đi thăm dò, lần này Thiên Hằng và Mãnh Hổ đã sớm chuẩn bị.

“Mau đi tụ hợp với Thiên Hằng!” Lý Bưu lập tức ra lệnh, dẫn đầu đội ngũ lao về phía tiểu đội Thiên Hằng.

Ngay sau đó, sau lưng bọn họ xuất hiện ba đội ngũ!

Hứa Quân đội trưởng Nhiệt Huyết cũng không vội vàng ra lệnh tụ hợp với hai đội ngũ khác, đội viên của hắn ta nhân lúc Thiên Hằng và Mãnh Hổ quấn lấy đội ngũ trực đêm của đối phương, toàn bộ mở ra đồng hồ quét hình hoàn cảnh trước mắt.

“Đội trưởng, vị trí của chúng ta là điểm A!” Một tên đội viên nói.

Nhiệm vụ của Nhiệt Huyết là nhanh chóng làm rõ địa điểm đăng nhập của bọn họ, chỉ có xác định địa điểm đăng nhập mới có thể làm rõ mình nên phá vòng vây theo phương hướng nào.

“Xác định điểm A!” Một người khác cũng nói.

Hứa Quân lập tức ra lệnh, “Để lại ký hiệu!”

Năm tên đội viên nhanh chóng lấy ra một thẻ bài màu lam nhanh chóng vẩy ra xung quanh.

Sau khi tấm thẻ màu lam rơi xuống nhanh chóng thực thể hóa, hóa thành một số tảng đá màu lam phát sáng.

“Chi viện của bọn họ sẽ đến ngay, tụ hợp với đám người Thiên Hằng! Nhanh!” Hứa Quân lấy ra thuẫn bài của mình, dẫn đội lập tức lao về phía Thiên Hằng và Mãnh Hổ!

Tiểu đội Nhiệt Huyết gia nhập vào trận chiến của Thiên Hằng và Mãnh Hổ.

Khoảng một phút sau, Truyền tống trận điểm A lại sáng lên, một đội ngũ Trung Đông đi ra từ Truyền tống trận.

Bọn họ thấy khoáng thạch màu lam trên mặt đất, cũng thấy đội ngũ Hoa Hạ đang kịch chiến với kẻ địch, lập tức hiểu rõ tình cảnh của bản thân.

“Chờ hai đội ngũ đằng sau, sau khi tập hợp phá vòng vây về hướng đông nam!”

Đúng vào lúc này, xung quanh đột nhiên xuất hiện rất nhiều người, nhìn thoáng qua có ít nhất mười mấy đội ngũ.

Bọn họ lập tức vây quanh Truyền tống trận.

Trong đó có một tên da trắng cao lớn to khỏe, chiều cao đạt đến 2m, hắn ta nhìn tình huống Truyền tống trận phía trước, vung cánh tay to khỏe lên, vừa lộ ra cơ bắp to khỏe vừa hưng phấn kêu to, “Ha ha ha, mấy ngày nhàm chán, cuối cùng hôm nay đã có người không biết sống chết đi tìm cái chết!”

“Xem ra còn đến không ít! Xem ra, Clementine Hockman ta lại có thể đại khai sát giới!”

Một người da vàng khác mặc quần áo dạ hành phát ra một tiếng cười lạnh, trong tay đã có thêm một thanh võ sĩ đao thật dài, “Thật sự thú vị, người Hoa Hạ lại đến, lần này còn dẫn theo tiểu đệ?”

“Muốn vào thi đấu, phải hỏi kiếm trong tay Onoda Juro ta trước!”

Một nữ tử sau lưng hai người lại có vẻ yên tĩnh hơn nhiều, Tỏa tử giáp màu bạc phác họa ra đường cong khiêu gợi của nàng, bên ngoài khoác áo choàng màu đen, mũ trùm áo choàng che khuất khuôn mặt của nàng, chỉ lộ ra đôi môi màu đỏ kia.

“Là Hoa Hạ! Không phải người Hoa các ngươi vẫn kín đáo phê bình Vu sư cướp mất hạng năm của chức nghiệp Võ đồ sao? Hôm nay, ta để các ngươi thấy được sự cường đại của Vu sư!”

Hockman giơ cao trọng kiếm, vung tay hô to, “Chi viện sẽ nhanh chóng đến, mọi người giết thoải mái cho ta!”

Số người của đội ngũ hai bên đang nhanh chóng tăng lên, trong vài phút phe tấn công đã đạt đến mười mấy đội ngũ, bên phòng thủ còn khoa trương hơn, trên chiến trường đã có hơn 30 đội ngũ đang chặn đánh, hơn nữa còn có rất nhiều người đang liên tục không ngừng chạy đến.

Đại chiến rất căng thẳng!

Là Kỵ binh, Lý Bưu và Hoa Tử Nhan lần đầu tiên triệu hoán ra tọa kỵ của mình, tọa kỵ của bọn họ đều là một con Chiến hổ một đen một trắng.

Nhiệm vụ của bọn họ là phá vòng vây, lợi dụng tọa kỵ sẽ khiến tỷ lệ thành công phá vòng vây tăng lên.

“Theo ta phá vòng vây!” Lý Bưu cầm trường thương trong tay, hô to, “Nguyệt Linh bảo vệ Trụ Tử và Noãn Noãn!”

Hai Chiến hổ này có khí thế kinh người, lên túc xông qua mấy người ngăn cản!

Đúng vào lúc này, trong đám người của đối phương đột nhiên có mấy người ném ra một đoạn dây thừng, chuẩn xác không sai đeo vào trên đầu Mãnh Hổ.

Sau dây thừng bảo hộ, lập tức có người lôi kéo dây thừng khống chế Chiến hổ.

“Muốn chạy? Nằm mơ đi! Giết cho ta!”

Trần Nguyệt Linh cầm song đao trong tay xông lên trước một bước, hung hăng chém về phía dây thừng!

Còn chưa chém đứt dây thừng, sau lưng cũng đã có người giết đến đây.

“Hiệp khách?! Juro, Hiệp khách này thuộc về ta! Tiểu tử ngươi còn rảnh rỗi thì đi quản người khác đi? Bạt đao trảm!”

Một tia sáng lạnh lập tức đánh đến sau gáy Trần Nguyệt Linh.

“Cẩn thận!” Lý Bưu cầm thuẫn bài trong tay đột nhiên nhảy xuống

từ trên người Chiến hổ, lao về phía đối thủ.

Đối phương bất đắc dĩ thu chiêu, lấy trường đao ngăn cản thuẫn bài của Lý Bưu, trong quá trình không ngừng lùi lại đột nhiên phát lực, nghiêng người tránh đi lực đánh của Lý Bưu, hai người kéo giãn khoảng cách.

Lý Bưu lại điều chỉnh trạng thái, nhìn chằm chằm đối thủ trước mặt.

Nếu đoán không sai, chức nghiệp của người này chắc là chức nghiệp nhị giai Võ sĩ Đảo quốc, Lãng nhân kiếm khách.

Chương 251 - Ác chiến

Mặc dù Đảo quốc là nơi chật hẹp nhỏ bé nhưng cũng có hai chức nghiệp chiến đấu lớn, theo thứ tự là Nhẫn thuật sư và Võ sĩ, hơn nữa hai chức nghiệp lớn này đều được coi là chức nghiệp chiến đấu hạng nhất, thực lực tương đương nhau, không giống Hoa Hạ có Võ đồ là chức nghiệp hạng nhất, Binh lính nhiều nhất chỉ được coi là chức nghiệp chiến đấu đỉnh cấp hạng hai.

Lãng nhân kiếm khách chính là chức nghiệp nhị giai Võ sĩ.

Trong quá trình phá vòng vây, ba đội ngũ Hoa Hạ đã bị lôi kéo tách ra.

Thiên Hằng, Nhiệt Huyết, Mãnh Hồ đều bị ba đội ngũ áp dụng bao vây bọn họ!

“Hoa Hạ có câu nói gọi là bắt giặc bắt vua trước, Hoa Hạ là người đề xuất lần phá vòng vây này, nhất định phải trọng điểm chào hỏi bọn họ!”

“Áp sát mỗi một người trong bọn họ, cẩn thận bọn họ phá vòng vây!”

“Trói tọa kỵ của Kỵ binh lại!”

Sau lưng, tọa kỵ của Hoa Tử Nhan cũng bị người ta trấn áp, mười mấy người xung quanh đã vây quanh năm người Mãnh Hổ!

Ở trong đó còn bao gồm Onoda Juro tự xưng cường giả mạnh nhất Đảo quốc!

“Là một Kỵ binh, thật mất hứng.” Nam nhân trước mặt hừ lạnh một tiếng, nói với Lý Bưu, “Trong đội ngũ của các ngươi có tất cả hai Võ đồ, tranh thủ thời gian giết ngươi, ta còn có thể cướp được một cái!”

Ngay sau đó, tên Lãng nhân kiếm khách kia đã phát động công kích!

“Các ngươi đều chạy không thoát!” Nói xong, thân pháp của hắn ta đột nhiên tăng mạnh, chỉ mấy bước đã giết đến trước mặt Lý Bưu, Võ sĩ đao trong tay hắn ta lấy góc độ cực kỳ xảo trá đâm tới.

Lý Bưu khẽ quát một tiếng, cầm thuẫn đón đỡ trường đao của đối phương, lúc thuẫn bài rơi xuống đột nhiên đâm trường thương ra, “Phá quân thứ!”

Trường đao của đối phương bị thuẫn bài ngăn chặn, một thương này tiến quân thần tốc nhưng trong tay trái của người kia đột nhiên xuất hiện một cái trường đao màu bạc khác, hắn ta không để ý đến sự công kích của Lý Bưu, thông qua thân thể xoay tròn khiến trường thương sượt qua thân thể của hắn, trường đao màu bạc trong tay hắn ta song song với trường thương của Lý Bưu, đã đâm về phía Lý Bưu.

“Nhị đao lưu!”

Trong nhóm người mà bên Lý Bưu phải đối mặt có cao thủ kiếm khách, một bên khác Trần Nguyệt Linh có chiến lực mạnh nhất Mãnh Hổ đang đối mặt với sự giáp công của ba tên Nhẫn thuật sư!

Ba người này chia ra hai người đứng đằng xa dùng phi tiêu công kích, một người áp sát kiềm chế Trần Nguyệt Linh.

Tuy thân pháp của Trần Nguyệt Linh linh hoạt, nhưng trong sự bao vây của ba tên cao thủ cùng cấp bậc chức nghiệp cũng có mấy lần suýt trúng chiêu.

Hoa Tử Nhan nghiêm túc canh giữ bên cạnh Tô Noãn Noãn, xung quanh nàng có bốn năm người đang thử thăm dò công kích.

Đúng vào lúc này, bên Nhiệt Huyết truyền đến một tiếng cười điên cuồng.

Viên Trụ nhìn theo hướng tiếng cười, chỉ thấy tên nam tử da trắng to khỏe Dã man nhân Hockman cởi trần, trên người hắn ta có mấy vết thương máu thịt be bét nhưng hắn ta lại không có chút cảm giác nào, ngược lại rất hưng phấn.

Lúc này, bàn tay của hắn ta đang vuốt ve huyệt thái dương của một tên Kỵ binh Hoa Hạ, phát ra tiếng cười điên cuồng.

“Đang gãi ngứa cho ta sao? Không biết Dã man nhân chúng ta càng bị thương thì chiến lực càng mạnh sao! Hoa Hạ các ngươi chỉ có chút bản lĩnh này?! Binh lính không đáng chú ý, Hiệp khách đâu, Hiệp khách chức nghiệp mạnh nhất của các ngươi đâu! Mau tới mấy người để ta giết cho thoải mái đi!”

Binh lính bị tên kia nắm đầu lộ ra vẻ đau khổ, lại nghiến chặt răng không lên tiếng.

Viên Trụ nhớ kỹ hắn ta là phó đội trưởng tiểu đội Nhiệt Huyết, trong lúc phá vòng vây vừa rồi, hắn ta vì bảo vệ đồng đội cố gắng một mình ngăn cản mãnh thú Hockman kia!

Nhưng không biết Hockman có thiên phú gì, sau khi bị công kích liên tục thực lực tăng trưởng càng nhanh hơn Dã man nhân bình thường, một chiêu đã kiềm chế hắn ta.

Bốn người khác của Nhiệt Huyết cũng bị đối phương bao vây, trong lúc nhân số của đối phương chiếm ưu thế tuyệt đối, hắn ta đột nhiên nổi giận gầm lên một tiếng, “Lão tử liều mạng với ngươi!”

Nói xong, lại dùng hết lực lượng cả người cầm dao găm đâm vào eo của Hockman.

Nhưng công kích của hắn ta ở trước mặt Hockman cũng chỉ là vùng vẫy giãy chết, Hockman một phát tóm lấy cổ tay của hắn ta, nhẹ nhàng bẻ một cái đã bẻ gãy cổ tay!

Hockman cúi đầu nhìn con mồi trong tay, nở nụ cười tàn nhẫn, “Vừa nói, ngươi, không đáng chú ý!”

Nói xong, lực lượng trong tay hắn ta không ngừng tăng lên, đầu người kia trực tiếp bị hắn ta bóp nổ!

Trong chốc lát, máu tươi và óc nổ tung trong tay Hockman!

“Vương Cương!” Thành viên tiểu đội Nhiệt Huyết muốn trừng rách cả mí mắt!

Nhưng mỗi người trong số bọn họ đều có đối thủ của mình, ngay cả thời gian đau lòng cho đồng đội cũng không có đã rơi vào khổ

chiến!

Viên Trụ tận mắt thấy tình cảnh này, thân thể của hắn ta không khỏi lùi lại nửa bước.

Lúc này, sợ hãi chiến thắng tức giận!

Hắn ta theo bản năng sờ về phía túi thẻ, là rượu của Nguyễn đại ca!

Chương 252 - Ác chiến (2)

Hắn ta hơi do dự, vì hắn ta biết khi hắn ta uống hết rượu cũng là lúc tuyên bố hắn ta chắc chắn phải chết ở chỗ này, nhưng hiện tại hắn ta lại không thể không uống.

Cuối cùng, Viên Trụ cắn răng một cái, uống hết một ngụm rượu lớn.

Ánh mắt của hắn ta bắt đầu trở nên đỏ bừng, thân thể cũng không còn run rẩy mà còn trở nên nóng rực.

Trong chiến trường, đột nhiên có người giận dữ quát một tiếng, "Võ đồ Hoa Hạ ở đây, Viên mỗ ta chính là Chiến Thần đệ nhất thiên hạ, đám phế vật các ngươi cùng tiến lên cho ta!"

"Hám địa tiễn đạp!"

Trong đám người vây công, Onoda Juro hơi híp mắt lại nhìn Viên Trụ dùng một chân đẩy lui mấy người, trong mắt dần bùng lên ngọn lửa.

"Ồ, Chiến Thần đệ nhất thiên hạ? Thú vị! Vậy ta sẽ quan tâm ngươi!"

Giang Trung thành, trong bệnh viện quân khu, bàn tay cầm điện thoại của Giang Khải hơi run rẩy.

Ở trong video, hắn thấy được trận chiến thảm thiết, ngay vừa rồi hắn nghe được giọng nói quen thuộc kia, thấy được bóng dáng quen thuộc kia.

Viên Trụ thật sự đến đó!

Nhưng nhìn từ tình huống hiện tại, tuy nói lần này Hoa Hạ vẫn chưa chiến bại nhưng tình thế vẫn không hề lạc quan.

Trong khu vực công cộng, cường giả đỉnh cấp của các quốc gia tụ tập, hơn nữa bên phe phòng thủ kia chiếm ưu thế cực lớn trên mặt nhân số, thực lực, chuẩn bị.

Trong các quốc gia phá vòng vây, Hoa Hạ không chỉ là đội ngũ thứ nhất, hơn nữa cũng là bên có thực lực mạnh nhất, tất nhiên cường giả mạnh nhất bên phe phòng thủ cũng đặc biệt "quan tâm" bọn họ!

Tên Dã man nhân kia, mấy tên Nhẫn thuật sư, Lãng nhân kiếm khách đều có thực lực rất mạnh!

"Trụ Tử…" Giang Khải khẽ khàng nói, hắn không tự chủ được siết chặt nắm đấm.

Khu vực công cộng, một doanh địa cách xa Truyền tống trận, một nam nhân tỉnh lại từ trong giấc ngủ.

Một tên thủ hạ đi đến trước trướng của hắn ta, khom lưng nói, "Người đưa thư tiên sinh, ngài đã tỉnh, bốn điểm đổ bộ đồng thời xuất hiện rất nhiều người đổ bộ."

Người kia duỗi lưng một cái, dáng vẻ việc này không liên quan đến mình.

"Grey, đã nói đừng gọi ta là Người đưa thư tiên sinh, ngươi sợ người khác không biết ta là Người đưa thư sao? Trực tiếp gọi ta là Willis là được."

"Bên Truyền tống trận rất náo nhiệt? Chắc Hockman rất thích trường hợp này."

Thủ hạ nói, "Hắn rất hưng phấn, hiện tại bọn họ vẫn chiếm ưu thế tuyệt đối, ngoại trừ Hoa Hạ thì những quốc gia khác đều là một vài đất nước nhỏ, căn bản không cùng một cấp bậc với tiểu đội tinh nhuệ như đám người Hockman này."

"Hoa Hạ? Bọn họ lại đến? Thật sự chưa từ bỏ ý định… Có Hiệp khách không?" Người kia thảnh thơi vuốt râu trên cằm.

"Có! Trong 15 người có tất cả 8 tên Hiệp khách, thực lực đều rất mạnh."

Người kia gật đầu, "Chức nghiệp Võ đồ này thật sự rất thú vị, thời gian đầu bọn họ chỉ có thể coi là tạm được nhưng cũng không phải mạnh nhất, chỉ có sau khi lĩnh ngộ công kích chân khí mới có sự

lột xác!”

“Đoán chừng bọn họ vẫn không cách nào đột phá phong tỏa.”

“Nhưng nói thật tại sao phải ngăn cản đội ngũ của quốc gia khác đến tranh bá chứ, làm vậy không phải sẽ bớt đi rất nhiều niềm vui sao?”

Grey nói, “Khu vực thất lạc là mấu chốt để rất nhiều quốc gia đột phá khốn cảnh hiện tại, không thể xảy ra sơ suất.”

Nam tử lười biếng duỗi lưng một cái, “Chuyện của bọn họ không liên quan đến chúng ta, ta chỉ là một Người đưa thư phụ trách đưa tin thôi, này, Grey, có muốn cùng ta đi câu cá không?”

Grey lắc đầu, “Willis, ta là Cách đấu gia chứ không phải Ngư dân.”

“Có liên quan gì? Cách đấu gia thì không thể đi câu cá sao? Đi!” Willis bất chấp tất cả kéo Grey đi, vừa đi vừa phàn nàn, “Thi đấu tranh bá nhanh chóng bắt đầu đi, nếu không quá nhàm chán!”

Lúc này, bốn Truyền tống trận của khu vực công cộng đã rơi vào một mảnh hỗn chiến.

Một mình Chu Viễn đội trưởng Thiên Hằng chặn mấy tên bao vây, đồng đội của hắn ta đang cố gắng phá vòng vây.

Nhiệt Huyết đã tổn thất một tên phó đội trưởng Vương Lôi, đội trưởng Hứa Quân và đồng đội liên thủ đang cố gắng tìm đến cửa đột phá.

Bên Mãnh Hổ, Lý Bưu bị một tên Lãng nhân kiếm khách quấn lấy, Viên Trụ nhào về phía đám người, Trần Nguyệt Linh bị ba tên Nhẫn thuật sư để mắt đến, Hoa Tử Nhan và Noãn Noãn cũng ngàn cân treo sợi tóc.

Là tổng đội trưởng của lần hành động Bình Minh này, Chu Viễn khẽ quát một tiếng, “Tất cả đội viên đừng triền đấu nguyên tại chỗ, áp sát đám người Noãn Noãn, chuẩn bị phá vòng vây!”

Tô Noãn Noãn là Thầy lang duy nhất của ba tiểu đội, cũng là người duy nhất có thể cung cấp chữa trị cho bọn họ, sự an toàn của nàng

cực kỳ quan trọng với ba tiểu đội!

Ngoại trừ mấy người bị cao thủ để mắt đến, những người khác lập tức tập trung về phương hướng của Tô Noãn Noãn và Hoa Tử Nhan.

“Nhất định phải xông vào! Nếu có người ngăn cản thì để tiểu đội Thiên Hằng tiến hàng ngăn cản!” Chu Viễn giận quát một tiếng, “Theo ta xông lên!”

Nói xong, đã dẫn theo mười mấy người xông về phía đông nam của kẻ địch.

Chương 253 - Phá vòng vây

Sau lưng bọn họ lập tức truyền đến một tiếng gầm thét, “Còn muốn chạy? Nằm mơ!"

Ngay sau đó, Hockman như một con mãnh thú đánh đến bên này.

Tên này không phải người dễ đối phó!

“Ta đến kiềm chế hắn, các ngươi đi đi!” Tiểu đội trưởng Nhiệt Huyết Hứa Quân quay người, đón đỡ Hockman, “Nhớ kỹ, nhất định phải hoàn thành nhiệm vụ!”

Là tiểu đội trưởng Nhiệt Huyết, Hứa Quân tận mắt thấy Hockman đánh giết phó đội trưởng của mình, lúc này đôi mắt đỏ bừng gầm thét, “Hockman, lão tử làm thịt ngươi!”

Hockman điên cuồng cười một tiếng, đối mặt với Hứa Quân lao như điên tới, vẻ hưng phấn trong mắt càng rõ ràng hơn.

Hứa Quân xuất hiện ở trước mặt Hockman dùng kiếm tấn công, đột nhiên vẩy lên một cái trường kiếm lướt qua bụng trái của Hockman để lại một vết máu thật sâu.

Nhưng sau khi hành công Hứa Quân cũng không vui mừng, ngược lại không thể tưởng tượng nổi nhìn về phía Hockman.

“Thân thể lại có phòng ngự mạnh như vậy?!”

Theo lý thuyết, một kích vừa rồi của hắn ta tuyệt đối không chỉ để lại một vết thương đơn giản như vậy!

Chẳng trách Vương Lôi có thực lực không tầm thường, luân phiên tấn công mạnh mẽ, mấy lần thành công đều không thể đánh giết Hockman!

Hockman lau đi máu trên vết thương, sau khi đặt bên khóe miệng liếm láp, trên mặt lộ ra vẻ hưng phấn, “Trừ khi ngươi có bản lĩnh một kích đánh giết ta, nếu không vết thương chỉ khiến ta trở nên càng mạnh hơn!”

“Mỗi một lần bị thương đều sẽ tăng cường phòng ngự, thuộc tính của chúng ta, hơn nữa chẳng lẽ ngươi không biết ta càng cường đại hơn Dã man nhân bình thường sao! Hiện tại công kích của ngươi chỉ là gãi ngứa với ta mà thôi!”

Chính vì trước đó Vương Lôi nhiều lần đánh Hockman trọng thương, hiện tại phòng ngự của hắn ta đã đạt đến trình độ khá cao!

Là Dã man nhân xếp hạng chín toàn cầu thật sự biến thái!

“Nhìn thân pháp và cách ra tay của ngươi, ngươi là Hiệp khách mạnh nhất mà ta từng mạnh, rất tốt, vậy ta sẽ bóp nát đầu ngươi!” Hockman ngông cuồng cười một tiếng, chân sau hơi cong đạp lên mặt đất.

Đột nhiên, chân sau của hắn ta phát lực, thân thể cao lớn khoảng hai mét kia như là một viên đạn pháo hung hăng vọt đến Hứa Quân!

Hiện tại, Hockman gần như ở trong trạng thái đỉnh phong, tấn công chính diện như thế, Hứa Quân trực tiếp bị hắn ta đụng bay.

“Đừng nhìn, hoàn thành nhiệm vụ đi!” Hoa Tử Nhan giữ chặt Tô Noãn Noãn, đi theo đội ngũ tiếp tục phá vòng vây.

Chu Viễn một ngựa đi đầu giết ra một đường máu, nhưng xung quanh vẫn có rất nhiều cao thủ giết đến bên này.

Thấy ba tên Thợ săn ném dây thừng ra ngoài, một tên đội viên Thiên Hằng nhảy lên một cái, tay không nắm lấy dây thừng vẫn không quên hô lên với đồng đội sau lưng, “Đi mau!”

Theo đội ngũ không ngừng phá vòng vây, số người của bọn họ cũng càng ngày càng ít, từng đội viên vì kiếm chế kẻ địch mà lựa chọn ở lại tử chiến.

“Xông ra một con đường máu cho ta!” Chu Viễn rống giận!

Bên kia, ngay từ đầu Trần Nguyệt Linh đã không cách nào thoát khỏi ba tay Nhẫn thuật sư để tụ hợp với đội ngũ, lúc này hắn ta thấy một tên Thợ săn đang ngồi trong địa điểm ẩn núp kéo cung

cài tên, lập tức trợn tròn hai mắt.

Vị trí của tên này quá ẩn mật, hơn nữa nhìn hắn ta dùng cung có lực lượng cực lớn, nếu bị hắn ta âm thầm bắn trúng tên e rằng lại phải giảm quân số.

Ngay lúc người kia sắp bắn tên, Trần Nguyệt Linh giận quát một tiếng, "Ám ảnh thứ khách!"

Hắn ta từ bỏ phòng ngự sau lưng lao nhanh về phía Thợ săn, một giây trước khi hắn ta bắn tên đã một kiếm chặt xuống!

Nhưng ba tên Nhẫn thuật sư kia sẽ bỏ qua cơ hội lần này sao.

Cùng lúc Trần Nguyệt Linh vung kiếm xuống, ba thanh đao nhọn đâm xuyên qua thân thể của hắn ta!

"Giao thủ với chúng ta mà ngươi còn có tâm tư quan tâm người khác? Hừ hừ, đây chính là kết cục!"

"Hiệp khách Hoa Hạ cũng chỉ thế mà thôi!"

Thân thể Trần Nguyệt Linh nghiêng về phía trước, ánh mắt hắn ta dần trở nên mơ hồ.

Cũng may mũi tên của Thợ săn lệch đi, sượt qua bên cạnh Hoa Tử Nhan…

Tiểu đội 15 người, hiện tại chỉ có 7 người đang phá vòng vây sao? Các ngươi nhất định phải hoàn thành nhiệm vụ, đừng để quân nhân Hoa Hạ mất mặt!

Sau cùng, Trần Nguyệt Linh nhìn về phương hướng khác, nơi đó là Trụ Tử đang giao chiến với một tên cao thủ cầm kiếm.

"Là Onoda Juro… Trụ Tử…"

Bịch một tiếng, Trần Nguyệt Linh ngã mạnh xuống đất, hắn ta nhắm mắt lại, nhẹ nhàng nói, "Nhớ kỹ… Ngươi, là Chiến Thần đệ nhất thiên hạ!"

Lúc này Viên Trụ như là một pho tượng Chiến Thần, đẩy lùi mấy

tên người chơi Đảo quốc.

Nhưng còn chưa đợi hắn ta tiếp tục phát động công kích, một thanh trường đao màu bạc hung hăng chém xuống từ sau lưng!

Viên Trụ lập tức chuyển di thuộc tính đến nhanh nhẹn, nhanh chóng tránh sang một bên.

Đối phương cũng không tiếp tục đuổi theo, đứng ở nơi đó hơi hất cằm lên, vác trường đao lên vai, híp mắt nhìn Viên Trụ, “Cuối cùng đã đến một người có thể nhìn. Tại hạ Onoda Juro, là người sẽ chém ngươi dưới Bi Minh kiếm!”

Chương 254 - Phá vòng vây (2)

Viên Trụ hừ lạnh một tiếng, “Nói đùa gì thế, ta chính là Chiến Thần đệ nhất thiên hạ, sao có thể để ngươi phách lối!”

Nói xong, Viên Trụ cầm trọng kiếm trong tay nhanh chóng xuất hiện trước người Onoda Juro, một kiếm hung hăng đánh xuống.

Onoda Juro khẽ hừ một tiếng, đứng yên bất động, chỉ là trong miệng khẽ khàng nói, “Huyễn tượng tàn ảnh!”

Lúc trọng kiếm của Viên Trụ rơi xuống xuyên thẳng qua thân thể Onoda Juro… Nhưng trọng kiếm không công kích được bất kỳ vật thực chất gì.

Gần như cùng lúc sau lưng vang lên tiếng nói lạnh nhạt của Juro, “Ngớ ngẩn! Ta ở chỗ này!”

Juro trước mắt Viên Trụ hóa thành một trận khói bụi, lúc Viên Trụ quay người lại thấy một tia sáng lạnh cắt về phía cổ hắn ta.

Viên Trụ lập tức lùi lại, mũi đao chạm đến cổ Viên Trụ chỉ sượt qua rất nhẹ cũng đã để lại một vết máu thật dài!

“Tập trung vào, trò vui vừa bắt đầu!” Juro mỉm cười, bóng dáng trở nên mơ hồ, chỉ trong nháy mắt hắn ta đã tiếp cận Viên Trụ từ bên cạnh.

“Liêu địch tiên cơ!” Juro quát lạnh một tiếng nhanh chóng biến ảo tay cầm đao, trường đao xoay tròn trong tay hắn ta, lúc thì mạnh mẽ chém xuống, lúc thì hung ác đâm tới, lúc thì khẩy lên, ra chiêu gọn gàng vô cùng nhanh chóng mạnh mẽ.

Hơn nữa, thân pháp của Juro cực kỳ quỷ dị, cũng không biết tốc độ nhanh đến mức cực hạn hay là một loại thuật che mắt nào đó, thường sẽ để lại một tàn ảnh ở nguyên tại chỗ nhưng bản thể lại đánh bất ngờ công kích từ những phương hướng khác.

Nếu không phải Trụ Tử có năng lực chuyển di thuộc tính, chuyển

dời phần lớn thuộc tính đến nhanh nhẹn, hắn ta đã sớm bị Juro đánh giết.

Sau mấy lần công kích của hắn bị Viên Trụ né tránh, cũng đã nhìn rõ năng lực của Viên Trụ, "Là thiên phú chuyển di thuộc tính sao? Chẳng trách có thể bộc phát ra lực lượng kinh người, lại có thể linh hoạt như thế!"

"Nhưng nếu tốc độ và lực lượng của ta đồng thời vượt qua cực hạn của ngươi, ngươi sẽ thế nào?!"

"Bạo phát công kích!" Juro khẽ quát một tiếng, tốc độ công kích của hắn ta đột nhiên tăng lên gấp đôi!

Không chỉ như thế, công kích của hắn ta càng thêm mạnh mẽ, mỗi một lần công kích mang theo lực lượng mạnh hơn trước đó!

Trong công kích như vũ bão lại mạnh mẽ như thế, Viên Trụ bắt đầu hơi mệt mỏi đối phó… Trên người đã xuất hiện rất nhiều vết thương.

Ở bên cạnh, một tên Võ sĩ Đảo quốc hơi híp mắt lại, "Rõ ràng tên Onoda này là một Nhẫn thuật sự lại cực kỳ si mê kiếm đạo, hắn đã có thủ đoạn quỷ dị của Nhẫn thuật sư, lại có được kiếm kỹ cao siêu có thể so sánh với Lãng nhân kiếm khách, gặp được hắn cũng không có mấy người có thể thắng!"

"Hắn là thiên tài không có chỗ chê, một thiên tài kết hợp nhẫn thuật và kiếm thuật thành một!"

Một tên Thợ săn nước ngoài khác nhíu mày nói, "Thuộc tính của hắn biến thái như thế, theo ta được biết thuộc tính ưu thế của Nhẫn thuật sư là nhanh nhẹn, về mặt sức mạnh cũng không tính xuất chúng, nhưng vì sao công kích của hắn lại bén nhọn như vậy!"

Tên Võ sĩ trước đó nhìn thoáng qua người này, hừ lạnh một tiếng, "Lực lượng của Onoda cũng không cao, hắn bộc phát công kích tăng lên là… Bạo phát lực!"

"Lấy việc thu nhỏ phạm vi công kích làm cái giá, lực lượng hữu hạn tập trung bạo phát ra, cho dù lực lượng không lớn cũng có thể

tạo ra sự tổn thương kinh khủng."

"Hiệp khách Hoa Hạ kia chỉ có thể trở thành bia sống của hắn!"

Công kích của Onoda Juro rất khoa trương, ra tay cực nhanh, thân pháp linh hoạt, là cả công lẫn thủ chân chính.

Theo thời gian trôi qua, Viên Trụ có thể chuyển di thuộc tính đã càng ngày càng ít, dần khó mà chống đỡ công kích cực nhanh của Juro.

"Trò chơi kết thúc, cuối cùng phế vật vẫn là phế vật, ngươi có thể đi chết!" Juro lạnh lùng nói một câu, trong mắt lóe lên tia sáng lạnh, sau đó lấy thân pháp quỷ dị quấn lấy Viên Trụ, một kiếm đâm vào sau lưng Viên Trụ!

"Quán xuyên trảm!"

Đúng vào lúc này, một bóng dáng đột nhiên lao đến sau lưng Viên Trụ.

Bịch một tiếng, Bi Minh kiếm lại đâm xuyên qua một mặt thuẫn bài!

Lý Bưu giận quát một tiếng, "Muốn giết hắn đã hỏi qua ta chưa!"

"Trụ Tử, tỉnh táo lại, đi giúp đám người Noãn Noãn đi, để ta ở lại cản hắn! Nhanh!" Lý Bưu nhân cơ hội hô lên với Viên Trụ sau lưng.

Nhưng vừa nói xong, bóng dáng Juro đột nhiên lóe lên một cái, nhanh chóng vòng đến sau lưng Lý Bưu.

Hắn ta dựa lưng vào Lý Bưu, nắm ngược Bi Minh kiếm đâm ra sau.

"Chỉ dựa vào loại rác rưởi như ngươi còn muốn ngăn cản ta? Không biết tự lượng sức mình!"

Bịch một tiếng, trường kiếm đâm xuyên qua lưng Lý Bưu, đâm ra trước ngực!

Sau khi Juro thành công cổ tay ép xuống, trường đao trượt xuống

dọc theo thân thể Lý Bưu khoảng mười mấy centimet!

Viên Trụ vội vàng quay đầu, Juro lắc người một cái đã lao sang bên cạnh.

Viên Trụ lại thấy thân thể Lý Bưu đang chậm rãi nghiêng đi.

Viên Trụ đưa tay đỡ lấy Lý Bưu, đôi mắt đỏ au.

Lý Bưu nhìn Viên Trụ, trên mắt cố nở nụ cười, “Thật xin lỗi, đội trưởng quá vô dụng… Trụ Tử đừng sợ, ta từng nói, ta, sẽ ở lại… Cùng ngươi…”

Chương 255 - Huyền Vũ chi kiếm

Nói xong, Lý Bưu nhắm mắt ho khan, nôn ra mấy ngụm máu tươi, trên mặt có vẻ cực kỳ đau khổ.

Không lâu sau, Lý Bưu tắt thở.

Cho đến lúc này, Viên Trụ mới thấy thì ra trên người Lý Bưu đã xuất hiện vô số vết thương có to có nhỏ!

Trong trận chiến trước đó, Lý Bưu đã sớm bị trọng thương, lúc này mới không chịu được một kích như thế!

Bờ môi Viên Trụ run rẩy, rượu cồn trong thân thể lập tức biến mất…

Không có rượu cồn ủng hộ, nhược điểm lớn nhất của Viên Trụ đã lộ rõ.

Hắn ta mờ mịt ngẩng đầu, nhìn về phía cách đó không xa.

Trần đại ca đã bị giết, đội trưởng bị giết, xung quanh còn có khác mấy đồng bạn.

Hoa tỷ đang liều chết bảo vệ Noãn Noãn đi theo tiểu đội phá vòng vây nhưng hiện tại bọn họ chỉ có bảy tám người, đội trưởng Chu Viễn điên cuồng giết ra đường máu nhưng vẫn có người đuổi theo không bỏ.

Còn nhớ rõ lần đầu tiên đi theo Mãnh Hổ thăng cấp, mình bị U linh nữ yêu dọa ngất, Trần ca hùng hổ cõng mình đi thật xa.

Nhưng mắng thì mắng, mỗi lần ngất xỉu Trần ca luôn là người cứu mình trước tiên.

“Còn Chiến Thần đệ nhất thiên hạ? Cũng không ngại mất mặt, thắng ta rồi nói sao.” Trần ca luôn khinh bỉ nói hắn.

Lúc này đây, Hoa tỷ luôn không chút khách sáo dạy dỗ hắn ta.

“Biết đâu sau này Trụ Tử có thể trưởng thành là Chiến Thần đệ nhất chứ? Trụ Tử, cố gắng thật tốt, sau này hung hăng vả mặt hắn cho ta!”

Đội trưởng luôn rất nghiêm túc, sau khi biết được đánh giá cấp bậc của mình là cấp E, không để ý sự phản đối của mọi người kiên trì muốn đánh giá lại lần nữa.

Hắn ta nói hắn ta tuyệt đối không vứt bỏ bất kỳ thủ hạ nào!

Hắn ta nhớ trước khi năm người bọn họ xuất phát đã cùng nhau hứa hẹn, dù liều mạng cũng phải hoàn thành nhiệm vụ!

Bây giờ, tiểu đội Mãnh Hổ chỉ còn lại ba người!

Viên Trụ chậm rãi đứng lên, đôi mắt nhìn chằm chằm Onoda Juro, lúc đầu hai tay của hắn ta hơi run rẩy nhưng dần dần đã vững vàng nắm chặt trọng kiếm trong tay.

“Đội trưởng, ta sai rồi, nếu không phải ta lúc đầu ngươi đã có cơ hội phá vòng vây!” Viên Trụ nhẹ nhàng nói.

“Còn có các ngươi nữa, thật ra ta không nên dựa vào rượu của Nguyễn đại ca trợ giúp!”

Oanh một tiếng, quanh người Viên Trụ bộc phát ra một sóng khí mạnh mẽ, lá khô xung quanh lập tức bị đẩy ra.

Onoda Juro trợn to mắt, không thể tưởng tượng nổi nhìn Viên Trụ.

“Chân khí? Sao có thể, sao Hiệp khách nhị giai có thể sử dụng chân khí?”

Không chỉ Juro chú ý đến điểm này, ngay cả Hockman và các cao thủ khác đều thấy được tình cảnh kinh người này.

“Ha ha ha, cuối cùng Hoa Hạ đã phái ra một Võ đồ ra dáng!”

“Nhị giai đã có thể dùng ra chân khí, thú vị, đây là lúc chứng minh Võ đồ căn bản là phế vật!”

Nhưng lúc mọi người đều tưởng Viên Trụ sẽ báo thù cho đội trưởng, tử chiến với Juro, Viên Trụ đột nhiên quay người nhảy lên nhảy xuống mấy cái, thoáng cái đã đuổi kịp tiểu đội phá vòng vây của Hoa Hạ.

Tô Noãn Noãn thấy Viên Trụ chạy đến, trợn to mắt.

Không phải tên này uống say sao? Sao lại cùng bọn họ phá vòng vây?

“Noãn Noãn, theo sát đội ngũ! Giao những người khác cho ta!” Viên Trụ khẽ quát một tiếng, chạy nhanh mấy bước đuổi kịp Chu Viễn.

“Chu đội, ta đến mở đường giúp ngươi!”

“Huyền Vũ chi kiếm!” Viên Trụ giận quát một tiếng, trọng kiếm quét ngang, một trận sóng khí mạnh mẽ quét ra theo kiếm, lập tức đẩy lui mấy tên cao thủ cản đường phía trước!

Chu Viễn khiếp sợ liếc nhìn Viên Trụ, trong lòng vô cùng chấn động, “Công kích chân khí? Điều này…”

Nhưng bây giờ không phải lúc tìm tòi nghiên cứu vấn đề này, có Viên Trụ trợ giúp, áp lực của Chu Viễn giảm mạnh, hy vọng phá vòng vây của bọn họ càng lớn hơn.

“Làm tốt lắm, tất cả mọi người đuổi theo, chúng ta bắt buộc phải hoàn thành nhiệm vụ lần này!”

Bệnh viện quân khu Giang Trung thành.

Giang Khải nhìn đám người Viên Trụ trong video, khóe miệng hơi nhếch lên.

“Tiểu tử này rất được, lại trưởng thành nhiều như vậy… Huyền Vũ chi kiếm vừa rồi là gì, thật mạnh!”

Thành thị số 073, trong một nhà khách bỏ hoang, rèm cửa dày nặng ngăn cách ánh nắng sáng sớm khiến trong phòng có vẻ rất tối tăm.

Vài bóng người ngồi trong bóng tối, trước mặt bọn họ có một video đang lấp lóe, mơ hồ chiếu sáng bóng dáng mơ hồ của bọn họ.

“Tiểu tử này lại dùng ra Huyền Vũ chi kiếm!” Một tên nam tử hơi ngạc nhiên nói, “Lúc chúng ta cho hắn kỹ năng, vốn tưởng ít nhất phải chờ sau khi hắn tam giai mới có thể sử dụng được Hiên Viên công hội.”

Một người khác từ tốn nói, “Chúng ta đã sớm nghiên cứu, thiên phú chức nghiệp thường liên quan đến tính cách của mỗi người.”

“Ngày thường Viên Trụ nhu nhược như là hai thái cực của sự vật, đồng thời cũng có nghĩa lúc hắn kích hoạt tiềm lực sẽ bộc phát ra năng lượng mà người thường khó với tới!”

Giọng nói của người này rất quen tai, nếu Viên Trụ có mặt ở đây chắc chắn có thể nhận ra hắn ta là nam tử thần bí kia.

Chương 256 - Huyền Vũ chi kiếm (2)

Nam tử tiếp tục nói, “Thật ra công kích chân khí của hắn còn quá yếu ớt, ngay cả một tầng chân khí cũng không được tính, một chiêu vừa rồi chỉ có thể coi là tạm được, hắn còn lâu mới phát huy ra uy lực của Huyền Vũ chi kiếm!”

Trong phòng có người nói, “Ngươi không thể yêu cầu một Hiệp khách nhị giai dùng ra chân khí chân chính, có thể làm được điểm này đã không dễ dàng.”

Nam nhân phát ra một tiếng cười khẽ, “Không phải ta yêu cầu cao, vì hắn là người được chúng ta chọn chúng, hắn nhất định phải mạnh hơn những người khác! Nhưng điều đáng quý là hài tử Trụ Tử này gặp tình huống như vậy, lại ưu tiên lựa chọn đi bảo vệ đội ngũ hoàn thành nhiệm vụ, đây mới là điểm trưởng thành nhất của hắn!”

“Có Huyền Vũ chi kiếm bảo vệ, chắc Hoa Hạ có thể an toàn tiến vào cứ điểm.”

Nhưng còn chưa nói hết câu, trong video đột nhiên xuất hiện mấy bóng dáng từ phía sau tiểu đội phá vòng vây Hoa Hạ, lẻn đến phía trước nhất!

Một mình Hockman ngăn lại phía trước đội ngũ Hoa Hạ, đối mặt với một kiếm của Viên Trụ quét tới, Hockman không tránh không né giận quát một tiếng, “Hôm nay các ngươi nhất định phải ở lại cho ta, một người cũng không được đi!”

“Bảo cụ dành riêng . Cuồng chiến sĩ chi huyết!”

Dòng máu trong người Hockman như là sôi trào, không ngừng có hơi nước bốc lên, da của hắn ta biến thành đỏ ửng, cả người càng phấn khởi hơn.

Trong nháy mắt, Hockman đã giết đến trước người Chu Viễn, tốc

độ, khí thế đều mạnh hơn trước đó rất nhiều, hai tay của hắn ta trực tiếp đánh vào hai lỗ tai của Chu Viễn!

“Ngươi là người thứ ba mà ta giết trong hôm nay!” Hockman giận dữ hét lên.

Onoda Juro càng giận không kìm được, hắn ta lấy ra thẻ bài, lập tức thực thể hóa thành một Võ sĩ đao chuôi vàng lưỡi đỏ.

“Trang bị duy nhất . Phệ hồn chi nhận!” Phệ hồn chi nhận mạnh mẽ chém đến, trực tiếp đánh tan kiếm khí chân khí của Viên Trụ, hung hăng chém về phía Viên Trụ.

Viên Trụ cầm trọng kiếm đón đỡ.

Keng một tiếng, trọng kiếm của Viên Trụ lại trực tiếp bị chém đứt!

Hai cao thủ tự dùng ra đòn sát thủ của bản thân, một món bảo cụ dành riêng, một thanh vũ khí duy nhất, uy lực vô cùng to lớn!

Chu Viễn khẽ quát một tiếng, “Trụ Tử, dẫn bọn họ đi!”

Sau đó lắc người một cái né tránh công kích của Hockman, đồng thời thuận theo xu thế né tránh lao thẳng về phía Juro.

“Đủ lắm rồi!” Cách đó không xa, một nữ tử mặc Tỏa tử giáp và áo choàng màu đen, đôi môi son dưới mũ trùm màu đen khẽ mở, “Đánh đến bây giờ còn chưa kết thúc?”

“Được rồi, vẫn để ta đến đi!”

“Triền nhiễu vu thuật!” Nữ nhân duỗi ra ngón tay mảnh khảnh, chỉ về phía trước.

Đột nhiên, dưới chân đám người Hoa Hạ có mấy sợi dây leo to khỏe phá đất mà lên, dây leo như là mọc mắt đuổi theo mấy người Hoa Hạ, một lát sau đã bắt được cả tiểu đội phá vòng vây!

Chu Viễn trợn tròn hai mắt đang muốn chém đứt dây leo, nữ nhân đã đến trước mặt hắn ta.

“Còn chưa từ bỏ?”

“Ai, nói thật, ta cũng hơi khâm phục sự quyết tâm và thực lực của tiểu đội Hoa Hạ các ngươi, có thể chống đỡ sự bao vây của cường đội có số người và cấp bậc gấp ba mình đến tận bây giờ, chỉ cách mục đích của các ngươi có bốn ngàn mét… Các ngươi thật sự rất mạnh.”

Động tác của Chu Viễn đột nhiên cứng đờ.

Nữ nhân nói bọn họ chỉ cách mục đích bốn ngàn mét? Nói cách khác nàng biết mục đích của bọn họ?

Hành động Bình Minh bị lộ?!

Thật ra từ lúc bắt đầu hắn ta đã cảm thấy tốc độ chi viện của đối phương quá nhanh!

Dưới mũ trùm, đôi môi đỏ gợi cảm kia mỉm cười, lộ ra hàm răng trắng noãn.

“Đừng nhìn ta như vậy, ngươi nghĩ đúng rồi, chúng ta đã sớm biết kế hoạch của các ngươi, nếu không các ngươi vừa ra đã gặp được nhiều cao thủ chặn đánh như vậy, cường độ còn lớn hơn bất kỳ lần chặn đánh nào sao? Hockman và Onoda Juro cũng không cố ý chuẩn bị kỹ càng bảo cụ dành riêng và vũ khí đối phó các ngươi.”

“Ngoài ra, ta nói cho ngươi biết một tin tức, trong hành động phá vòng vây của ba mươi mấy quốc gia các ngươi, tất cả đội ngũ đã bị chúng ta tiêu diệt, hiện tại chỉ còn lại mấy người các ngươi thôi.”

“Dù các ngươi đến cứ điểm, mấy người các ngươi có thể có thành tựu gì?”

Nữ nhân từ tốn nói, “Không tin? Không bằng ta thả ngươi ra, ngươi quay đầu nhìn xem Truyền tống trận điểm A của các ngươi có còn đội ngũ tiến đến không?”

Nói xong, nữ nhân thật sự buông lỏng dây leo.

Chu Viễn sẽ không bỏ trốn một mình, nữ nhân trực tiếp gọi vị trí truyền tống của bọn họ là điểm A, ám hiệu này chỉ có quốc gia phá vòng vây mới biết!

Điều này cũng giống với lời nói trước đó của nữ nhân.

Chu Viễn quay người lại, mờ mịt nhìn về phía Truyền tống trận.

Chắc đội ngũ của quốc gia khác đăng nhập sau đội ngũ Hoa Hạ vài phút, nhưng cho đến bây giờ phía sau bọn họ chỉ có truy binh, không có minh hữu!

Nữ nhân đứng sau lưng hắn, giọng điệu vẫn rất bình thản, “Coi như công nhận thực lực của các ngươi, ta để các ngươi nhìn cứ điểm cũng tiện để các ngươi hoàn toàn hết hy vọng.”

Chương 257 - Kẻ hèn nhát

Nữ nhân thả lỏng dây leo đang trói chặt, dẫn đám người Hoa Hạ đi đến cứ điểm an toàn.

Nơi này có một vài bó đuốc đang nhảy nhót nhưng sau khi cẩn thận phân biệt sẽ phát hiện những người cầm bó đuốc này cũng không phải những quốc gia ước định với bọn họ!

Nơi này chẳng những không có một đội ngũ phá vòng vây nào, điều khoa trương hơn là nơi này còn có đội ngũ phòng thủ!

“Hiện tại tin chưa?” Nữ nhân từ tốn nói, “Phát động nhiều quốc gia cùng phá vòng vây như vậy thật sự có thể gia tăng phần thắng, nhưng cũng có nghĩa khả năng kế hoạch của các ngươi bị lộ ra sẽ lớn hơn!”

“Ví dụ như quốc gia nào đó lấy kế hoạch của các ngươi làm điều kiện, trao đổi một danh ngạch dự thi.”

Lúc này, trong mắt đám người Chu Viễn, Viên Trụ, Hoa Tử Nhan, Tô Noãn Noãn đều thoáng qua chút tuyệt vọng.

Vừa rồi bọn họ rơi vào tuyệt cảnh cũng chưa nghĩ đến việc từ bỏ, nhưng lúc cách cứ điểm 50m, bọn họ lại cảm giác được cái gì gọi là tuyệt vọng!

“Được, nên nói rõ ta đã nói rõ, hiện tại cũng là lúc tiễn các ngươi lên đường.” Nữ nhân nói xong đã đi sang một bên, nói với Hockman và Juro, “Cho bọn họ đi nhẹ nhàng, bọn họ là đối thủ đáng tôn trọng.”

Hockman hừ lạnh một tiếng, “Christine, đừng ra lệnh với ta!”

Christine thản nhiên quay người, “Tùy ngươi, nhưng bây giờ thái độ của ngươi với ta sẽ quyết định ngươi chết bi thảm đến mức nào trong thi đấu tranh bá toàn cầu!”

Hockman điên cuồng cười vài tiếng, “Ngươi càng nói như vậy càng

khiến ta hưng phấn! Không vội, còn mấy ngày nữa thi đấu tranh bá toàn cầu mới bắt đầu, ở trên lôi đài ta sẽ để ngươi cảm nhận cái gì gọi là tuyệt vọng thật tốt!"

Nói xong, Hockman đi đến trước người Chu Viễn, sau khi cười lạnh một tiếng đột nhiên một chân đạp gãy đầu gối Chu Viễn!

"Chu đội!"

Hockman cười nói, "Liều mạng đến bây giờ lại phát hiện hy vọng của các ngươi căn bản không tồn tại, có phải rất thú vị không?"

"Hoa Hạ các ngươi đã mất đi cơ hội trong lần thi đấu tranh bá toàn cầu này, sự chênh lệch giữa chúng ta chỉ có thể càng ngày càng lớn, ta thấy Hoa Hạ các ngươi cũng không giữ được vị trí hạng năm toàn cầu."

"Cho dù là thời đại hiện tại, cường giả cũng chỉ càng ngày càng mạnh, người yếu sẽ chỉ bị loại bỏ, đây chính là gợi ý mà Quỷ Tinh cho chúng ta!"

Hai chân Chu Viễn gãy xương ngã trên mặt đất, hắn ta đau khổ nhắm mắt lại, không biết đau khổ trên thân thể càng khó chịu hơn, hay sự tuyệt vọng trong lòng khiến hắn ta đau khổ hơn.

Chỉ một lát sau, hắn ta mở mắt ra, ánh mắt trở nên vô cùng kiên định.

Hắn ta nằm rạp trên mặt đất, bò về phía cứ điểm cách đó 50m.

"Hoàn thành nhiệm vụ, là, chức trách của chúng ta…"

Hockman nổi giận, "Đến bây giờ còn chưa từ bỏ?"

Hắn ta khom lưng dùng bàn tay lớn giữ chặt hai bên thái dương của Cuồng Vương, nhấc cả người Chu Viễn lên, trợn tròn hai mắt, "Nhìn kỹ, các ngươi đã không còn bất kỳ hy vọng gì!"

Hai tay Chu Viễn vô lực buông thõng, hắn ta mỉm cười nhìn Hockman, "Hockman, ngươi kích động như vậy có phải đang sợ không?"

“Sợ? Ta có gì phải sợ? Chỉ số Võ đồ Hoa Hạ chết trong tay ta đã vượt qua 10 người!”

Chu Viễn cười càng đắc ý hơn, “Ngươi thật sự sợ, nếu ngươi không sợ vì sao không dám để Hoa Hạ chúng ta tham gia thi đấu tranh bá toàn cầu? Nếu các ngươi không sợ, vì sao phải không tiếc bất cứ giá nào phong tỏa cửa vào, để càng nhiều quốc gia tham gia cạnh tranh công bằng!”

“Hockman, ta có thể nói cho ngươi biết, dù hôm nay ngươi giết sạch chúng ta, tương lai có một ngày nhất định có một người Hoa Hạ sẽ xuyên qua Truyền tống trận kia, đứng trước mặt tất cả các ngươi, tự tay đánh nát phòng tuyến dơ bẩn hèn hạ của các ngươi!”

“Đây chính là hy vọng trong lòng người Hoa Hạ chúng ta, vĩnh viễn sẽ không dập tắt!”

Bịch một tiếng, Hockman tức giận bóp nát đầu Chu Viễn, ngửa mặt lên trời phát ra tiếng gầm thét, “Hockman ta chờ ngày đó! Đến đi, đám phế vật các ngươi!”

“Giết sạch bọn họ!”

Lập tức có người tiến lên đánh giết ba người chơi Hoa Hạ.

Onoda Juro đứng trước mặt Viên Trụ, còn Viên Trụ lại che trước người Tô Noãn Noãn.

Juro hừ lạnh một tiếng, “Lúc ấy ngươi lại chạy, nói thật, ta còn tưởng ngươi sẽ đánh một trận tử tế với ta!”

Viên Trụ nhìn chằm chằm đối phương, tay của hắn ta lại bắt đầu hơi run rẩy.

“Nhưng một kiếm vừa rồi đã chứng minh ngươi không phải đối thủ của ta!”

“Thật sự không thú vị, trong Võ đồ Hoa Hạ thì ngươi cũng được coi là đỉnh phong đi nhưng thực lực còn kém ta nhiều như vậy, Hoa Hạ các ngươi thật sự không có một người nào có thể đánh sao? Khiến người ta rất thất vọng!”

Viên Trụ căn bản không có cách nào trả lời vấn đề của Onoda Juro, lúc này trong đầu hắn ta hỗn loạn tưng bừng.

Lúc hy vọng biến thành tuyệt vọng, cơn giận của hắn ta cũng biến mất theo, hiện tại trong đầu hắn ta lại bị cảm xúc sợ hãi chiếm cứ chủ đạo.

Đúng vào lúc này, Tô Noãn Noãn đứng sau lưng kéo cánh tay Viên Trụ.

“Trụ Tử, hôm nay ngươi rất dũng cảm.” Tô Noãn Noãn mỉm cười nhìn về phía Viên Trụ đang hốt hoảng.

Chương 258 - Kẻ hèn nhát (2)

Sau đó, Tô Noãn Noãn đi đến trước mặt Viên Trụ, lạnh lùng nhìn chằm chằm Onoda Juro, “Các ngươi sớm mai phục lại lấy nhiều bắt nạt ít, còn không biết xấu hổ đứng đây tự biên tự diễn? Ta thật sự chưa từng thấy ai không biết xấu hổ như ngươi.”

“Nếu Chu đội, Nguyệt Linh ca, Hứa đội đầy trạng thái một chọi một với ngươi, thắng bại chưa biết trước!”

Tô Noãn Noãn nhìn về phía Onoda Juro, nhìn về phía Hockman, nhìn về phía nữ vu kia, lạnh lùng nói, “Trụ Tử dũng cảm hơn các ngươi nhiều, Chu đội nói không sai, các ngươi đang sợ, các ngươi mới là người hèn yếu nhất!”

Tô Noãn Noãn vừa nói xong, Juro lắc người một cái đã đến sau lưng Tô Noãn Noãn.

Lại là chiêu Quán xuyên trảm này!

Vào thời khắc mấu chốt, Viên Trụ chặn trước người Tô Noãn Noãn, trường đao đâm xuyên qua ngực hắn ta!

“Trụ Tử…” Tô Noãn Noãn đau lòng muốn chết, nhẹ vỗ về khuôn mặt đau khổ của Viên Trụ.

Nhưng ngay sau đó một thanh đao nhọn cũng đâm xuyên qua bả vai Tô Noãn Noãn!

Hockman đột nhiên đi tới, “Đừng giết hai người này!”

Juro nhíu mày, “Sao lại không giết?”

Hockman cười lạnh nói, “Không phải bọn họ nói Hoa Hạ còn có cường giả sao? Vậy được, treo ngược hai người bọn họ lên!”

Nói xong, Hockman tìm được thiết bị video bố trí ở hiện trường, hắn ta đi đến trước màn ảnh, áp sát vào màn ảnh trợn tròn hai mắt, “Hoa Hạ các ngươi còn có rất nhiều người đang xem đi! Nữ nhân kia nói chúng ta sợ? Ha ha ha ha, vậy được, ta để khắp thiên

hạ xem rốt cuộc là ai đang sợ!”

“Không phải các ngươi còn cường giả sao? Có gan đến đây cứu người đi!”

“Ta cũng rất hiểu lý lẽ, nếu các ngươi không có ai to gan vậy thì phái một vị quan lớn đến, ít nhất cũng phải cấp bậc thiếu tướng đến nơi này cầu xin chúng ta, biết đâu chúng ta sẽ thả người!”

“Một đám hèn nhát, một đám rác rưởi, ha ha ha ha!” Nói xong, Hockman hô to với thủ hạ, “Treo ngược hai người kia lên, để tất cả mọi người nhìn dòng máu của bọn họ khô cạn!”

…

Trên kinh đô, khu vực offline huấn luyện doanh Chiến Thần điện, Hoa Thiên Thần đấm một cái vào bàn, chiếc bàn gỗ lập tức chia năm xẻ bảy!

Hoa Thiên Thần nổi giận, nói với thủ hạ sau lưng, “Đi điều tra rõ ràng, rốt cuộc là ai tiết lộ tin tức, chiến sĩ của chúng ta quyết không chảy máu vô ích!”

“Vâng!”

Một vị tướng lĩnh khác ngồi bên cạnh hắn ta thở dài một tiếng, im lặng một lát, nói, “Lần này hành động Bình Minh thất bại, thời gian còn lại đã không cách nào bố trí tổng tiến công giống với loại cường độ này lần nữa, Thiên Thần, e rằng chúng ta không có cơ hội nữa.”

Hoa Thiên Thần không nói gì, hắn ta biết lời nói của đồng bạn không phải là nhụt chí.

Kế hoạch Bình Minh trù tính đã lâu, nhiều quốc gia liên thủ lại thua ở việc bị tiết lộ bí mật, vẫn chưa thể đột phá phong tỏa của kẻ địch, sau đó lại phái đội ngũ đi vào chắc chắn là kéo các chiến sĩ đi chịu chết vô ích.

Hoa Thiên Thần chán nản ngồi trước vị trí, “Các chiến sĩ đã cố hết sức, là lỗi của ta, lỗi của ta… Ta, ta không có mặt mũi nào đi gặp chiến sĩ của chúng ta, đi gặp dân chúng Hoa Hạ!”

“Còn có Viên Trụ và Tô Noãn Noãn, hiện tại còn ở trên tay bọn họ!” Hoa Thiên Thần đau khổ nhắm mắt lại.

“Hockman kia thật sự quá đáng, lại dùng thủ đoạn hèn hạ như vậy.” Đồng bạn nói, “Thiên Thần, phải lập tức báo cáo chuyện này với cấp trên, ngươi đừng kích động…”

Bệnh viện quân khu Giang Trung thành, trong phòng bệnh cao cấp.

Giang Khải nhẹ nhàng đẩy cửa phòng ra.

“Ca, ngươi đi đâu?” Anh Tử lập tức phát hiện hành động của Giang Khải, đuổi theo nói.

Sau khi đến gần, Anh Tử mới thấy biểu cảm của Giang Khải, sợ đến mức lùi lại nửa bước.

Nhị ca luôn sủng ái mình lại khuôn mặt như phủ băng, đôi mắt vằn vện tia máu, hoàn toàn không giống vẻ ôn hòa thường ngày của hắn.

“Ngươi, có phải ngươi thấy video buổi sáng không…” Anh Tử hỏi, “Không phải ngươi muốn đi… Ca, hiện tại không thể đến bên kia! Dù ngươi đi cũng không cứu được Trụ Tử ca…” Nói xong, đôi mắt Anh Tử cũng đỏ hoe.

Nàng lo lắng cho sự an nguy của Viên Trụ, nhưng nàng càng lo lắng cho sự an nguy của ca ca hơn.

Hiện tại đi cứu người tương đương với đi chịu chết!

Giang Khải cũng phục muội muội của mình, hắn còn chưa nói gì đâu!

Hít sâu một hơi, vẻ mặt Giang Khải trở nên nghiêm túc, “Ngoan một chút, đừng nói với đại ca, tránh để hắn lo lắng.”

“Ca!” Đôi mắt Anh Tử đỏ hoe nhìn Giang Khải, giữ chặt ống tay áo Giang Khải không chịu buông ra.

Giang Khải nắm chặt tay muội muội, một lát sau kéo tay nàng ra, “Anh Tử, ca không phải đi chịu chết!”

“Ta muốn để những người kia phải trả giá đắt!”

Quay người, Giang Khải không quay đầu lại nữa, sau khi xuống lầu đi thẳng về phía đại sảnh đăng nhập.

Giang Khải không trực tiếp đi vào đại sảnh đăng nhập mà nhìn xung quanh bên ngoài đại sảnh đăng nhập.

Bên ngoài đại sảnh có mấy người đang quanh quẩn, thỉnh thoảng có người đến trước mặt bọn họ nói nhỏ vài câu, sau đó đôi bên quét hình đồng hồ của nhau như đang tiến hành loại giao dịch nào đó.

Chương 259 - Yên lặng thăng cấp

Giang Khải đi về phía một người trong số đó.

“Thu phí đăng nhập sớm thế nào?”

Người kia liếc nhìn Giang Khải một chút, nói, “Trước ba ngày 1 vạn, hai ngày 5000, một ngày 2000. Hôm nay đăng nhập thì ngoài định mức thêm 5000!”

Quân đội cho phép loại hành động trao đổi dãy số này, dù sao người chơi có khả năng tạm thời có việc, không cách nào đăng nhập đúng hạn, trong tình huống này bọn họ có thể trao đổi dãy số với người khác, thứ nhất đảm bảo mình có thể đăng nhập đúng hạn, thứ hai sẽ không lãng phí tài nguyên đăng nhập, thứ ba nếu một vài người cần online khẩn cấp cũng có thể dùng cách này phối hợp.

Nhưng quân đội cho phép thời gian thay đổi lớn nhất không được vượt quá ba ngày, hơn nữa mỗi lần logout chỉ có một cơ hội thay đổi.

Qua nhiều năm như vậy, trao đổi số xếp hàng cũng diễn sinh ra một loại chức nghiệp, phục vụ số ít người có nhu cầu trao đổi dãy số.

“Vì sao đăng nhập hôm nay lại thêm tiền ngoài định mức?”

Người kia mỉm cười, “Ngươi không thấy video sáng nay sao? Hockman kia khiêu khích toàn bộ Hoa Hạ, bắt hai chiến sĩ làm tù binh, hiện tại rất nhiều người đều muốn đến cửa kết nối nhìn xem có người đi cứu hai chiến sĩ này hay không.”

Giang Khải không nói gì nữa, hỏi, “Liên minh tệ?”

Về điểm này vẫn phải hỏi rõ ràng.

“Đây cũng không phải Quỷ Tinh, đương nhiên là liên minh tệ.” Người kia nói.

Giang Khải gật đầu, “Hôm nay ta đăng nhập sớm ba ngày, một vạn ba, nếu không chờ qua hôm nay mã số của ngươi cứ chuẩn bị giữ trong tay luôn đi.”

Người kia hơi do dự, cuối cùng gật đầu mở ra đồng hồ, lựa chọn đối tượng thích hợp ra tay từ trong đó, lấy ra dãy số xếp hàng của hắn ta.

“Trả tiền trước, sau đó sẽ trao đổi dãy số xếp hàng với ngươi.”

Giang Khải mở màn hình đồng hồ nhanh chóng trả tiền, trao đổi dãy số.

Sau khi thanh toán một vạn ba ngàn liên minh tệ, dãy số xếp hàng của Giang Khải biến thành số hơn một vạn hai ngàn, ngày đăng nhập cũng biến thành số 26.

Sau khi hoàn thành giao dịch, Giang Khải đi thẳng đến đại sảnh đăng nhập.

Sau khi xếp hàng gần một giờ, Giang Khải đi về phía cửa đăng nhập.

Đúng vào lúc này, một người chặn trước mặt Giang Khải.

Giang Khải khẽ nhíu mày, ngẩng đầu lại thấy là Tô Lam Lam.

“Ngươi đăng nhập sớm làm gì?!” Tô Lam Lam hơi híp mắt nhìn Giang Khải.

“Ngươi quản ta?” Giang Khải nhíu mày.

Tô Lam Lam vừa muốn nổi giận nhưng lần này nàng lại kìm nén lửa giận, nàng nhìn Giang Khải im lặng một lúc, khẽ than thở, “Tướng quân nói nếu thấy ngươi thì để ngươi nghĩ lại làm sau. Bên Trụ Tử và Noãn Noãn kia, chúng ta sẽ nghĩ cách khác.”

Giang Khải mỉm cười, “Chuyển lời cho lão Vệ, cảm ơn lời nhắc nhở của hắn.”

Nói xong, Giang Khải đi qua bên cạnh Tô Lam Lam, trực tiếp đi vào cửa đăng nhập.

“Giang Khải!” Tô Lam Lam quay đầu lại, chỉ thấy bóng dáng Giang Khải đã mơ hồ trong cửa đăng nhập…

“Tên này… Hắn sẽ không đi cứu người thật chứ!” Tô Lam Lam giậm chân hung hăng mắng một câu, nhưng một lát sau nàng lại ngây ngốc nhìn cửa đăng nhập.

“Nếu nói bây giờ còn có người có thể cứu Noãn Noãn và Trụ Tử, có lẽ cũng chỉ có hắn đi…”

“Khải, ngươi có thể cứu bọn họ ra sao?”

…

Quảng trường Truyền tống trận, người vừa đăng nhập, người đi ngang qua xung quanh đồng thời nhận được một tin tức.

【 Sát thủ khát máu online, sau khi đánh giết có thể tăng kinh nghiệm chức nghiệp, cũng có tư cách cướp bóc gấp đôi kinh nghiệm. 】

Mọi người nhao nhao nhìn về phía cửa đăng nhập.

Không lâu sau, trong một tia sáng trắng có một bóng dáng dần trở nên cụ thể.

“Giang Khải…” Một tên Huyền Vũ công hội trợn to mắt nhìn Giang Khải, “Hắn, hắn là Sát thủ khát máu?”

Trong đám người, một tiểu đội đã tập kết tốt dừng bước.

Đây là tiểu đội Thiên Kiếm công hội, đội trưởng Ngô Cương ngạc nhiên nhìn người kia, trợn to mắt, “Hắn online rồi!”

Từ San San vừa thấy Giang Khải lập tức tim đập rộn lên.

Đồng thời, là người vẫn âm thầm chú ý Giang Khải, Từ San San cũng nghĩ Giang Khải sẽ online vào lúc này, rất có thể liên hệ đến một chuyện khác!

“Chẳng lẽ hắn muốn… Muốn đi Thái Bình sơn đạo?!” Nghĩ đến đây, nhịp tim của Từ San San trở nên nhanh hơn.

Đỗ Lỗi nhíu mày, trầm giọng nói, “San San, có lẽ ngươi suy nghĩ nhiều, hiện tại ai cũng biết tiến vào khu vực công cộng là muốn chết!”

Sau khi Giang Khải đăng nhập có mấy người có vẻ nóng lòng muốn thử, dù sao đánh giết Sát thủ khát máu có ích lợi rất lớn.

Nhưng điều kỳ quái là bọn họ nhanh chóng phát hiện phần lớn người có mặt chỉ ngạc nhiên nhìn Giang Khải, bọn họ căn bản không có ý định ra tay.

Ngay cả những cường giả cao cấp đó đều không có ai chuẩn bị ra tay, bọn họ chỉ nhìn chằm chằm Giang Khải, thậm chí rất nhiều người tự phát đi theo hắn ra cửa nam.

Giang Khải đi vào khu an toàn, người đi theo sau lưng hắn chẳng những không giảm bớt, ngược lại càng ngày càng nhiều.

Hắn khẽ nhíu mày, giả vờ đi dạo trong khu an toàn, đột nhiên xông ra khỏi khu an toàn nhanh chóng biến mất trong rừng rậm.

Chương 260 - Giết người!

Khó khăn lắm mới thoát khỏi tầm mắt của mọi người, Giang Khải đi thẳng đến Thái Bình sơn đạo.

Hắn mở bản đồ ra, trước khi đến con đường cửa kết nối, lại lựa chọn một địa bàn của Tiếu nguyệt lang yêu.

Lúc này, bên cạnh hồ nhỏ không biết tên trước Truyền tống trận kết nối đã tụ tập mấy vạn người chơi, trong đó có rất nhiều người thậm chí chạy đến từ thành chính khác.

Quân đội phong tỏa con đường trước cửa kết nối.

Lộ Tuấn kiểm tra phòng tuyến của quân đội, một tên binh lính tìm hắn ta.

“Lộ đoàn trưởng, hiện tại Giang Khải đang đánh giết Tiếu nguyệt lang yêu ở Khốc Nguyệt lĩnh.”

Lộ Tuấn dừng bước khẽ nhíu mày, suy nghĩ một lát, thở dài một hơi, “Tướng quân nói có khả năng Giang Khải sẽ làm ra chuyện kích động, để ta theo dõi hắn.”

“Hiện tại xem ra tiểu tử kia có chút lý trí, cũng được, dùng những con lang yêu kia trút giận, ít nhất trong lòng sẽ dễ chịu hơn chút.”

Thủ hạ im lặng một lúc, hỏi, “Đoàn trưởng, chẳng lẽ chúng ta chỉ có thể nhìn Viên Trụ và Tô Noãn Noãn bị hành hạ đến chết sao?”

Sắc mặt Lộ Tuấn nghiêm nghị, một lúc lâu sau lại thở dài một hơi, “Ta cũng không biết nhưng tình huống hiện tại là vậy, lại phái người đi vào cũng là đưa dê vào miệng cọp, sẽ chỉ tăng thêm thẻ đặt cược cho bọn họ!”

“Hiện tại chúng ta nhất định phải phong tỏa cửa vào, không thể gây thêm rắc rối cho cấp trên.”

“Vâng!”

…

Giang Khải nhìn đồng hồ, hiện tại là ba giờ sáng.

Mặc dù hắn vẫn luôn tăng tốc độ nhưng từ thành chính đến Thái Bình sơn đạo vẫn cần rất nhiều thời gian đi đường.

Cả đêm này Giang Khải không ngủ, chỉ đánh giết một vài bầy sói cỡ nhỏ.

Vừa nãy hắn mới đánh chết mười hai con Tiếu nguyệt lang yêu bình thường, cộng thêm lần trước gặp được Đông Ly đã đánh chết một số lang yêu, cấp bậc của hắn cũng đã tăng lên nhị giai cấp 1.

【 Đẳng cấp của ngài tăng lên đến nhị giai cấp 1, ngài kích hoạt một kỹ năng chức nghiệp nhị giai. 】

【 Thiên phú "Gấp bội" của Dân cờ bạc có hiệu lực, ngài ngoài định mức thu hoạch được một kỹ năng chức nghiệp ngẫu nhiên. 】

Giang Khải ngồi bên cạnh gốc cây, cẩn thận lắng nghe lời giới thiệu của hệ thống.

【 Thế thân lừa gạt (cấp 1): Sáng tạo ra ba Thế thân lừa gạt, cùng lúc kích hoạt thế thân, bản thể tiến vào trạng thái ẩn thân. Thế thân lừa gạt có thể mô phỏng hành động, công kích, kỹ năng, trang bị của bản thể nhưng không kế thừa bất kỳ kỹ năng và trang bị hiệu ứng đặc biệt gì. 】

【 Lúc Thế thân lừa gạt công kích không cách nào tạo thành tổn thương mang tính thực chất, lúc gặp công kích vật lý lại một phỏng hình thái sau khi bản thể bị thương nhưng sẽ không chủ động biến mất, lúc Thế thân lừa gạt bị thương tổn sẽ hấp thu thể lực và tinh thần lực tiêu hao của đối phương. 】

【 Sau khi bản thể triệu hội Thế thân lừa gạt, tinh thần lực và thể lực mà thế thân hấp thu sẽ được trả lại toàn bộ cho bản thể. 】

【 Bản thể không được cách thế thân quá 30m, thế thân tồn tại nhiều nhất 10 phút, thế thân tích lũy lượng tinh thần lực và thể lực cao nhất sẽ không vượt qua hạn mức thuộc tính cao nhất của bản thể. 】

【 Có thể đồng thời sử dụng ba Thế thân lừa gạt, cũng có thể sử dụng từng cái một, khôi phục 500 điểm tinh thần lực có thể khôi phục lượng dự trữ của Thế thân lừa gạt. 】

【 Tăng lên đến nhị giai cấp 10 có thể tăng đẳng cấp kỹ năng. 】

Giang Khải nhíu mày.

“Thế thân lừa gạt… Không cách nào tạo thành tổn thương chỉ có thể bị đánh…” Giang Khải không khỏi khẽ cười một tiếng, quả nhiên cũng không phải kỹ năng chiến đấu trực tiếp đứng đắn gì.

Nhưng cũng thú vị, thoạt nhìn Thế thân lừa gạt chỉ có thể bị đánh, nhưng trên thực tế nó đang trộm năng lượng tiêu hao của đối phương!

Từ một điểm này, thật sự có chút cảm giác danh xứng với thực.

“Có thể dự trữ ba thế thân, khôi phục 500 điểm tinh thần lực có thể khôi phục lượng dự trữ của một thế thân… 500 điểm tinh thần lực, ít nhất ta phải ba bốn ngày mới có thể khôi phục…” Giang Khải lẩm bẩm một câu, thật ra cũng không quá quan tâm.

Dù sao lúc đầu hắn có ba thế thân.

【 Thiên phú ngẫu nhiên “Bỏ đá xuống giếng” (cấp 1): Đối với đơn vị công kích bị thương, đối phương tổn thất 1% thể lực có thể ngoài định mức tăng 1% bốn hạng thuộc tính cơ sở, 1% tỷ lệ bạo kích, 1% bội số bạo kích. 】

【 Tăng lên đến nhị giai cấp 10 có thể tăng đẳng cấp kỹ năng. 】

Thấy thiên phú ngẫu nhiên thứ hai, Giang Khải không khỏi nhíu mày.

“ĐM, hay cho một cái Bỏ đá xuống giếng, đây không phải thần kỹ cướp Boss?!” Giang Khải suy nghĩ, đột nhiên nghĩ đến hình như không được cướp Boss… Trừ khi Chủ Thần công hội tự đánh Boss, nếu không không thật sự không có tác dụng gì.

Dù sao đối với Giang Khải, trận chiến của hắn chỉ chia thành hai loại, có thể miểu sát thì đánh, không thể miểu sát thì chạy!

Đột nhiên, Giang Khải như nghĩ đến điều gì đó hơi ngạc nhiên.

Chương 261 - Giết người! (2)

“Chờ chút, hình như thiên phú của Hockman kia là càng bị thương càng nặng thì bản thân càng hung ác… Nếu gặp được Bỏ đá xuống giếng của ta, không biết là ai mạnh hơn!”

Hai kỹ năng chức nghiệp mới đã được kích hoạt, Giang Khải lại nghiên cứu kỹ năng một chút.

Trong vô thức sắc trời đã hơi sáng.

Giang Khải nhìn đồng hồ một chút, thời gian đã đến 4 giờ 37 phút sáng.

“Cần phải đi.” Giang Khải hít sâu một hơi, đi về phía Truyền tống trận kết nối.

5 giờ 40 phút, ven hồ nhỏ không biết tên ở Thái Bình sơn đạo, doanh địa các nơi đã xuất hiện đống lửa.

Rất nhiều người rời khỏi doanh trướng của mình, đứng từ xa nhìn về phía khu phong tỏa quân sự bên kia hồ.

“Gần sáu giờ rồi, quân đội không sắp xếp tiểu đội phá vòng vây mới sao?”

“Không có. Hiện tại chỉ cần là người có lý trí đều biết đi vào là chịu chết! Ta đoán quân đội phải bỏ tiền mua người!”

“Ôi, không ai có thể trị được tên súc sinh Hockman kia sao, lần này người toàn cầu đều muốn nhìn chuyện cười của ta! Đáng chết, Hoa Hạ to lớn lại bị mấy tên tôm tép nhãi nhép sỉ nhục!”

Đúng vào lúc này, rất nhiều người phát hiện cách đó không xa rối loạn tưng bừng.

“Là Giang Khải?! Hắn đến làm gì?”

“Lúc thi đấu chiến đội nhị giai, hình như Viên Trụ và Tô Noãn Noãn kia là đội viên của hắn, không phải hắn muốn đi cứu người

chứ?”

“Cứu người? Nghĩ gì thế, cũng không biết đã chết bao nhiêu người trong huấn luyện doanh Chiến Thần điện, hắn đi có tác dụng gì? Chẳng lẽ hắn còn mạnh hơn người trong huấn luyện doanh Chiến Thần điện sao?”

Cũng có rất nhiều người bên ngoài không nhận ra Giang Khải.

Bọn họ nghe được tên của Giang Khải từ trong miệng người địa phương, nhưng lại không biết rốt cuộc người này có lai lịch gì.

Theo Giang Khải đến gần, tuyến phong tỏa của quân đội lập tức căng thẳng.

Mấy tên lính hô to với Giang Khải, “Đừng đi về phía trước, hiện tại không thể đi qua chỗ này.”

Một tên nam tử trẻ tuổi trên dưới ba mươi đi ra từ doanh địa quân đội, hắn ta vừa thấy Giang Khải đã ngây ngẩn cả người.

“Giang Khải?” Lộ Tuấn không thể tưởng tượng nổi nhìn Giang Khải.

Không phải hôm qua hắn còn đang thăng cấp sao?

Giang Khải đi đến trước người Lộ Tuấn, trên mặt bớt đi vẻ tùy ý ngày thường, nghiêm nghị nói, “Lộ Tuấn ca, ta muốn đi vào.”

Lộ Tuấn lập tức nghiêm nghị, “Ngươi điên rồi sao! Ngươi biết hiện tại bên trong là tình huống gì không? Đám người Hockman, Juro, Christine đang canh giữ trước Truyền tống trận, chỉ đợi người của chúng ta đến cửa, đó mới là mong muốn của bọn họ!”

“Giang Khải, đừng nói nữa, tướng quân từng nói không thể để ngươi hành động theo cảm tính, phải đảm bảo sự an toàn của ngươi!”

“Ngươi còn chưa đến nhị giai, bây giờ ngươi trở về cho ta, quân tử báo thù mười năm không muộn, tốt nhất ngươi trở về tăng cường thực lực, chúng ta sẽ xử lý chuyện ở đây.”

Lộ Tuấn đang nói, đột nhiên phát hiện Truyền tống trận sau lưng đột nhiên phát sáng.

Hắn ta vội vàng quay đầu lại, đột nhiên phát hiện Giang Khải đã đứng trong Truyền tống trận.

“Điều này…” Lộ Tuấn ngạc nhiên quay đầu, lại nhìn “Giang Khải” trước mặt một chút, trong chốc lát hơi mơ hồ.

Ai ngờ “Giang Khải” này còn đang nói chuyện.

“Lộ Tuấn ca, tình báo của ngươi cũng quá lạc hậu, ai nói ta vẫn là nhất giai hả?”

“A?!”

“Quân tử báo thù mười năm không muộn, đúng là như vậy, nhưng… Ta không phải, cũng không muốn làm quân tử gì đó!”

“Động vào ngươi của ta, ta muốn hắn phải trả giá đắt ngay bây giờ!” Nói xong, Giang Khải này đột nhiên biến mất trước mặt Lộ Tuấn.

Lộ Tuấn vội vàng quay đầu nhìn về phía cửa kết nối, bóng dáng trong cửa càng ngày càng mơ hồ.

“Tiểu tử thối này… Ngươi trêu đùa ta!” Lộ Tuấn không biết là tức giận hay hoảng hốt, khẽ chửi một câu.

“Đáng chết, nhanh chóng báo cáo cho tướng quân, Giang Khải đã đến khu vực công cộng!”

…

Diễn đàn quốc tế, trang triển lãm của công ty thương phẩm Sang Thế Kỷ, bên trong đang trình chiếu hình ảnh từ thiết bị mà bọn họ mới nghiên cứu chế tạo.

Những video này đều được phát thời gian thực từ khu vực công cộng, mười hình ảnh từ các góc độ quan sát bốn cửa đăng nhập của khu vực công cộng.

Trải qua trận đại chiến một ngày trước, “Trinh sát binh” của công ty Sang Thế Kỷ nhận được sự chú ý của nhiều người, lúc này trên trang web còn có rất nhiều người đang quan sát video này.

Những Truyền tống trận đó hơi hiện ra ánh bạc, có vẻ bình tĩnh khác thường.

Sau trận đánh hôm qua, đã rất lâu không có người đi ra từ bên trong.

Nhưng và lúc này Truyền tống trận trong số ba khung hình đột nhiên bùng lên ánh sáng!

Vị trí này là Truyền tống trận điểm A mà Hoa Hạ phá vòng vây vào hôm qua.

Mấy tiểu đội phụ trách cảnh giới xung quanh lập tức cảnh giác.

Mấy chục người lập tức lấy ra vũ khí, canh giữ trước Truyền tống trận.

“Không biết là quốc gia nào, xem ra hôm qua còn chưa bị ngược đủ!”

“Đến 100 người giết 100 người, đến 200 người giết 200 người!”

“Đội ngũ của một hai quốc gia đâu dám đi tìm cái chết, nhanh đi thông báo với đám người Hockman, Onoda Juro và Christine, bọn họ lại phát đông công kích!”

Chương 262 - Đại khai sát giới

Còn chưa nói hết câu, ánh sáng trắng xung quanh cửa ánh sáng dần yếu đi, một bóng dáng dần rõ ràng trước mặt bọn họ.

Thấy cảnh này, mặc kệ là đội ngũ phòng thủ Truyền tống trận hay là người quan sát video, lúc này đều cảm thấy đầu óc hơi chập mạch.

Lần này, người đến không phải liên minh nhiều quốc gia, không phải quốc gia đánh bất ngờ, thậm chí không phải một tiểu đội.

Chỉ có một người đứng trong Truyền tống trận.

Một nam tử Châu Á trẻ tuổi tóc ngắn, da vàng, đôi mắt đen.

Một tên Lãng nhân kiếm khách hô to với người kia, "Người đến là ai?"

"Người Hoa!"

"Người Hoa? Ngươi đến đàm phán? Ta nói cho ngươi biết muốn chúng ta thả người…"

Người kia đột nhiên ngắt lời hắn ta.

"Ta nghĩ ngươi đã hiểu làm, ta không đến đàm phán." Người kia từ tốn nói.

"Không phải đến đàm phán, vậy ngươi đến làm gì?"

Người kia khẽ hừ một tiếng, trong tay người kia cầm một thanh phi tiêu đốt lửa, hắn khẽ ngước mắt lên, trong mắt bắn ra tia sáng lạnh.

Hắn chỉ nói hai chữ ngắn gọn.

"Giết người!"

…

Đại sảnh đăng nhập số 18, lúc này không biết là ai đột nhiên gào to một tiếng, “Nhanh đến diễn đàn quốc tế, có người Hoa xông vào khu vực công cộng!”

Tất cả người có mặt gần như đồng thời lấy ra điện thoại của mình, mở diễn đàn quốc tế.

Vệ Ưng đang ngồi trong văn phòng ngẩn người, trong khoảng thời gian này áp lực của hắn ta quá lớn, đến bây giờ Vệ Ưng vẫn chưa đợi được cấp trên đưa ra chỉ thị tiếp theo.

Đột nhiên cửa phòng bị người ta đẩy ra.

Cửa phòng Vệ Ưng cũng không phải ai cũng có thể đẩy ra, hắn ta nhìn về phía cửa, chỉ thấy Lý giáo sư cầm một cái máy tính bảng lao thẳng vào.

“Giang Khải đến khu vực công cộng!”

“Cái gì!” Vệ Ưng vô cùng chấn động, túm lấy máy tính bảng của Lý giáo sư, lập tức xem xét hình ảnh.

Bệnh viện quân khu, Anh Tử đi học, sau khi Giang Lan tỉnh lại nhàm chán bật tivi.

Hắn ta lựa chọn tin tức quốc tế.

“Không biết Trụ Tử thế này, lần này Khải tiểu tử đột nhiên về Quỷ Tinh, không biết có phải là vì…” Còn chưa đợi hắn ta nói xong, đã phát hiện giao diện trang web gần như bị một video lấp đầy.

Tiêu đề video, 【 Người chơi Hoa Hạ không biết tên một mình tiến về khu vực công cộng, quân đội chưa đưa ra lời giải thích với việc này. 】

Lúc Giang Lan thấy bóng dáng trong video lập tức nhảy dựng lên từ trên giường.

“Khải?!”

Anh Tử còn đang trong tiết học, đột nhiên một vị lão sử vịn vào khung cửa nói với lão sư trực ban, “Trần lão sư, nhanh, tin tức

bùng nổ!”

Trần lão sư tò mò rời khỏi phòng học, sau đó cũng không quay lại nữa.

Trong phòng học lập tức ồn ào, một học sinh vụng trộm mở điện thoại đã giấu đi.

Không lâu sau, hắn ta đột nhiên kêu lên, “Đệt, nhanh đến xem, có người đến khu vực công cộng!”

“Mẹ nó, còn là đi một mình, tên kia điên rồi! Đến đến đến, ta dùng đồng hồ chiếu hình!”

Lúc Anh Tử thấy bóng dáng ở trên màn hình lập tức huyết áp tăng cao.

“Ca!”

Trung tâm trị liệu tâm lý quân khu Hoa Hạ, đám người Vương Lôi, Chu Viễn, Hứa Phi, Trần Nguyệt Linh, Lý Bưu, Hoa Tử Nhan đang không chớp mắt nhìn hình ảnh trên tivi.

Chỉ thấy một nam tử trẻ tuổi đang đứng ở Truyền tống trận điểm A khu vực công cộng!

“Đây, đây là… Giang Khải?” Lý Bưu trợn to mắt, không thể tưởng tượng nổi nhìn người trong video, “Hắn, hắn điên rồi sao!”

Chu Viễn nhíu mày nói, “Giang Khải là ai?”

Sắc mặt Hứa Phi nghiêm nghị, “Sao chỉ có một mình hắn? Hình như cũng không phải bên quân đội chúng ta, hắn, hắn đang đi tìm chết sao!”

Lý Bưu hơi híp mắt lại, lắc đầu, “Đúng là hắn không phải người quân đội, hơn nữa chỉ có một mình hắn đến, rất có thể là hành động cá nhân.”

“Tên này quá lỗ mãng!”

Không biết Hoa Hạ có bao nhiêu người lập tức chú ý đến sự xuất

hiện của hắn.

Lúc này, hắn cũng trùng hợp nói ra hai chữ.

“Giết người!”

Trong nháy mắt, mặc kệ là người biết Giang Khải hay không, trong lòng đều nhảy dựng lên.

Chu Viễn trợn tròn hai mắt, nhìn chằm chằm người trong video, hít sâu một hơi, “Giang Khải… Ngay cả chúng ta cũng chỉ cố hết sức phá vòng vây, hắn nói hắn đi giết người? Ngược lại đủ cuồng!”

Có rất nhiều người có suy nghĩ giống Chu Viễn, ví dụ như tên Lãng nhân kiếm khách trước đó.

Người này chính là tên cao thủ kiếm khách ngăn cản Lý Bưu đội trưởng tiểu đội Hỏa Thần trước đó.

Sau khi hắn ta thấy Giang Khải, khóe miệng hơi nhếch lên, “Ta thấy người Hoa các ngươi bị giết đến nóng đầu đi, hôm qua các ngươi phát động công kích mạnh mẽ như vậy cũng không có ai dám cuồng giống ngươi, hôm nay một mình ngươi xông vào khu vực công cộng lại dám nói đến giết người?”

“Ha ha ha ha!” Xung quanh vang lên tiếng cười điên cuồng.

“Là đến bị giết đi. Còn giết người? Ha ha ha, đùa chết lão tử!”

“Đây là câu chuyện cười thú vị nhất được nghe trong năm nay, hôm nay ngươi có thể giết một người, ta theo họ ngươi!”

Giang Khải đi từng bước một rời khỏi Truyền tống trận, ánh mắt hắn nhìn thoáng qua hai người vừa nói, cười lạnh một tiếng.

Đột nhiên, cổ tay Giang Khải rung lên bắn ra mấy cái phi tiêu.

Chương 263 - Đại khai sát giới (2)

Hai người kia đều là Nhẫn thuật sư, phải biết Nhẫn thuật sư cũng am hiểu sử dụng ám khí, bọn họ đối mặt với phi tiêu của Giang Khải lại không hoảng chút nào, đồng thời rút ra đoản kiếm muốn đón đỡ phi tiêu.

Lúc đầu, bọn họ dựa vào sự hiểu biết với ám khí, chia ra đỡ mấy thanh phi tiêu.

“Chỉ cái này? Còn dám đến khu vực công cộng? Muốn chết!”

Nhưng điều khiến bọn họ không ngờ là một cái ám khí vốn bình thường không có gì lạ đột nhiên bộc phát ra lực lượng kinh người.

Luồng lực lượng này vượt ra khỏi năng lực đón đỡ của bọn họ!

Đoản kiếm trong tay hai người lần lượt bị phá hủy nhưng uy lực của phi tiêu không giảm chút nào, trực tiếp xuyên thủng thân thể hai người!

Vì bạo kích của Giang Khải quá khủng bố, cùng lúc đánh xuyên qua thân thể hai người lại mạnh mẽ phá hủy thân thể hai người.

Trong quá trình thân thể hai người bọn họ đang bị đánh bay, trực tiếp xảy ra vụ nổ hóa thành huyết nhục đầy trời!

Mấy khối huyết nhục đỏ au rơi xuống mặt đất, nhìn mà giật mình!

Nhìn xác chết trên mặt đất, Giang Khải không có chút rung động nào, “Còn muốn cùng họ với ta? Ngươi cũng xứng?”

Vừa đối mặt, Giang Khải lập tức khiến hai tên Nhẫn thuật sư này thành cái xác không hồn!

“Đây… Đây là công kích gì?” Chu Viễn trợn to mắt, thân thể không khỏi ngồi bật dậy từ trên giường bệnh, ngơ ngác nhìn hình ảnh trên màn hình.

“Giang Khải… Lý Bưu, Giang Khải là chức nghiệp gì?”

“Không biết, ta chỉ biết hắn không phải chức nghiệp chiến đấu…”

“Không phải chức nghiệp chiến đấu? Ngươi, ngươi đang đùa ta sao!” Đám người Chu Viễn, Hứa Phi, Vương Lôi mở to hai mắt nhìn.

Hình ảnh quá máu tanh, thiết bị video Sáng Thế Kỷ tự thêm phần che…

Giang Lan ngồi trên giường không nhúc nhích, không thể tưởng tượng nổi nhìn vết máu trên mặt đất.

“Đây, đây là… Khải?!”

Đây là đệ đệ của hắn ta? Không có ai hiểu rõ hơn hắn ta, Khải phải lấy điều kiện ra sao tiến vào Quỷ Tinh!

Hiện tại hắn còn dùng chiếc đồng hồ loại Người không biết sợ đã bị đào thải!

Nhưng mới qua bao nhiêu tháng, hắn lại đã mạnh đến tình trạng này?

Hắn làm thế nào để lột xác như vậy?!

Trong phòng học Anh Tử đã im lặng như ve sầu mùa đông.

Thật lâu sau, một nữ hài xinh đẹp ngồi cũng bàn với Anh Tử lẩm bẩm, “Má ơi, đây chính là hai Nhẫn thuật sư đỉnh phong, trước đó cầm chân một tên Hiệp khách, kết quả đối mặt với người kia lại chết trong nháy mắt? Đây, đây cũng quá mạnh đi!”

Lãng nhân kiếm khách hoảng sợ nhìn đồng bạn hóa thành một đống thịt, đầu vang lên ong ong.

Hắn ta quay đầu, khiếp sợ nhìn Giang Khải.

Lúc này, Giang Khải đưa tay ra một dấu hiệu quốc tế, đương nhiên hắn chỉ vì triệu hồi phi tiêu.

“Lúc trước không nghĩ đến, hiện tại mới phát hiện dấu tay do Nguyễn quỷ thiết kế triệu hồi phi tiêu lại bỉ ổi như vậy…” Giang Khải hơi híp mắt lại, suy nghĩ quay về để Nguyễn Ngữ thay đổi.

Đám người xung quanh nhìn Giang Khải, trong mắt đã không còn vẻ mỉa mai trước đó, mỗi người đều như gặp kẻ địch mạnh.

Giang Khải thản nhiên nhìn đám người, tay phải xoay chuyển một thanh phi tiêu ở giữa ngón tay, hắn nói với tên Lãng nhân kiếm khách kia, “Không phải nói người Hoa chúng ta đều là thứ hèn nhát sao? Nhưng tuyệt đối đừng nói cho ta biết các ngươi sợ.”

Lãng nhân kiếm khách nhìn chằm chằm Giang Khải, vặn hỏi, “Ngươi, ngươi là Hiệp khách?”

Giang Khải cười lạnh một tiếng, “Không phải, chức nghiệp của ta không đáng nhắc đến ở Hoa Hạ, nhưng giết các ngươi đã dư xài.”

“Được, chào hỏi đã xong, dù sao còn có nhiều người nhìn như vậy, cũng nên lễ phép một chút. Tiếp theo chúng ta phải nắm bắt thời gian, đám rác rưởi các ngươi cùng lên đi!” Giang Khải thu lại nụ cười lạnh trên mặt, trong mắt dày đặc sát ý!

Lãng nhân kiếm khách khẽ quát một tiếng, “Phách lối! Chúng ta có nhiều người như vậy còn có thể bị một mình ngươi dọa sợ hay sao?! Ngươi am hiểu ám khí, công kích quỷ dị, mọi người cùng nhau xông lên, đừng cho hắn cơ hội ném ra ám khí!” Nói xong là người đầu tiên lao đến.

Có người dẫn đầu, những người khác cũng không cam chịu yếu thế, từ bốn phương tám hướng nhào về phía Giang Khải.

Giang Khải hừ lạnh một tiếng.

Hiện tại nhanh nhẹn của hắn căn bản cũng không thua những chức nghiệp giả nhị giai max cấp có ưu thế nhanh nhẹn!

Trước đây thấy chiến sĩ Hoa Hạ chết thảm, Viên Trụ và Noãn Noãn bị ngược đãi phải kìm nén lửa giận, lúc này cũng hoàn toàn bạo phát ra!

“Muốn chết!” Giang Khải hừ lạnh một tiếng, hai tay đột nhiên bắn

ra mười mấy thanh phi đao, mỗi một chiếc phi đao đều thiêu đốt ngọn lửa màu đỏ!

“Truy mệnh tôi lửa!”

Thân pháp của Giang Khải rất linh hoạt, hành động của hắn có tính lừa gạt cực mạnh, lần lượt khiến công kích của kẻ địch vồ hụt.

Mười bảy thanh Truy mệnh xuyên thẳng qua đầu ngón tay Giang Khải và kẻ địch, vẽ ra vô số quỹ tích màu đỏ ở bên cạnh hắn.

Từng ánh lửa chiếu sáng bình minh hửng sáng.

Chỉ cần là kẻ địch bị nhen lửa, chẳng mấy chốc đã biến thành một quả cầu lửa nổ tung trên không trung.

Trong giây lát, sáu đội ngũ ba mươi người đã có 17, 18 người bị đốt cháy thành tro bụi!

Chương 264 - Đại khai sát giới (3)

“Đáng chết, rốt cuộc tên này là ai? Hắn thật sự là nhị giai?” Có người mắng, “Bác sĩ tâm lý dùng thôi miên!”

“Đã biết! Thuật thôi miên!”

Người kia vừa dùng thôi miên hạn chế Giang Khải, quanh người Giang Khải lại sáng lên một vầng sáng màu trắng, quét từ đỉnh đầu đến dưới chân.

Tên bác sĩ tâm lý kia nhanh chóng phát hiện Thuật thôi miên của mình không có chút hiệu quả nào với tên điên kia!

“Không cách nào thôi miên!” Còn chưa nói hết câu, người kia đã phát hiện ở ngực mình trúng một thanh phi tiêu.

Phi tiêu cắm vào lồng ngực của hắn ta, cũng may có hộ giáp bảo vệ nên không đâm xuyên qua thân thể.

Chỉ là ngọn lửa trên phi tiêu lại tạo thành một tầng lửa thật mỏng bên ngoài thân thể của hắn ta.

“Cũng không phải quá mạnh…” Bác sĩ tâm lý còn chưa nói xong, đột nhiên hắn ta trơ mắt nhìn ngọn lửa trên người tăng vọt gấp trăm lần, trong khoảnh khắc hóa thành ngọn lửa tận trời nuốt cả người mình!

“Tại sao có thể như vậy… A!”

Nhân lúc Giang Khải đang đánh giết đồng bạn, Lãng nhân kiếm khách dựa vào thân pháp linh hoạt đã tiến nhanh đến bên cạnh Giang Khải, nhìn đúng cơ hội đè thấp dáng người, lấy tư thế nửa ngồi nhanh chóng tiến đến nửa người dưới của Giang Khải, đột nhiên xuất kiếm.

“Bạt đao trảm!”

Đúng vào lúc này, Giang Khải đột nhiên thay đổi hướng di chuyển, đánh giá của kiếm khách xuất hiện sai lầm.

Chỉ trong nháy mắt do dự như thế, trong tay Giang Khải đã bắn ra bốn thanh phi tiêu.

Lần này Giang Khải không tôi lửa, hiện tại kẻ địch chỉ còn lại một, tiếp tục tôi lửa lại lãng phí tinh thần lực.

“Phi tiêu của ngươi cũng không phá được Minh tâm giáp của ta!” Lãng nhân kiếm khách cười lạnh một tiếng.

Giang Khải sử dụng Truy mệnh nhị giai, thanh thứ tư xuất hiện bạo kích.

Trong chốc lát, một luồng lực lượng vô cùng to lớn truyền đến từ trên phi tiêu, trực tiếp nện mạnh kiếm khách xuống đất.

Trong nháy mắt này, Lãng nhân kiếm khách như bị Boss vương cấp vỗ một tay, thậm chí dưới người trực tiếp bị nện ra một cái hố to!

“Đây là… Đây là lực lượng gì! Không có khả năng… Khụ khụ khục…”

Ngay sau đó, hai thanh phi tiêu trực tiếp đánh xuyên qua khuôn mặt kiếm khách, tạo thành hai cái lỗ lớn trên đầu hắn ta.

“Ngươi… Đâm mặt…” Khoang miệng của kiếm khách thiếu thốn, đã khó tiếp tục nói chuyện.

Giang Khải đi đến trước mặt kiếm khách nhìn xuống kẻ địch trong hố sâu, vung tay lên, phi tiêu lại bay ra khỏi mặt đất, xuyên qua khuôn mặt hắn ta.

“Nói thật, trong số người bị ta giết, da mặt của ngươi khá dày.” Giang Khải hừ lạnh một tiếng.

Sau đó hắn quay người nhìn về phía chiên trường.

30 kẻ địch trấn thủ Truyền tống trận đều đã biến thành tro tàn, máu thịt be bét, huyết nhục rơi đầy đất.

30 người không một ai sống sót!

Giang Khải nhanh chóng thu nhặt một vài chiến lợi phẩm, vũ khí, đồng hồ, trang bị, cướp bóc điểm kinh nghiệm…

“Những thứ này không thể lãng phí!” Giang Khải nói thầm, “Đáng tiếc đều là trang bị những chức nghiệp khác, không biết có thể bán được bao nhiêu tiền ở bên Hoa Hạ.”

Chờ Giang Khải thu thập chiến trường xong, viện quân của đối phương còn chưa đến.

Giang Khải khẽ nhíu mày, “Bọn họ cảm thấy hôm nay sẽ không có ai vượt ải, cho nên chỉ phái ra từng đó người? Xem ra, lần trước phá vòng vây thật sự có người tiết lộ tin tức, bọn họ mới có thể nhanh chóng tập kết nhiều người như vậy!”

“Đáng tiếc mấy người kia cũng không ở đây!” Nói xong, Giang Khải hừ lạnh một tiếng, hắn ngẩng đầu nhìn về phía đông nam.

Hướng đó cũng là chỗ mà Trụ Tử và Noãn Noãn bị treo lên!

Nghĩ đến lúc này hảo hữu của mình đang bị tra tấn, ánh mắt Giang Khải lại trở nên âm tàn lạnh lẽo.

“Trụ Tử, Noãn Noãn, chờ ta!” Nói xong, Giang Khải đi đến cứ điểm hướng đông nam.

…

Hoa Thiên Thần đã một ngày một đêm không chợp mắt, lúc này đang quan sát video của công ty Sang Thế Kỷ với chiến hữu Điền Phong.

“Bạo kích?” Hoa Thiên Thần hơi híp mắt lại, “Bội số bạo kích của hắn là bao nhiêu?”

Điền Phong lấy ra một xấp tài liệu, đưa tới, “Là lão Vệ gửi tới, tiểu tử này là khu 18.”

Đáng tiếc tư liệu về Giang Khải rất có hạn, nhất là tin tức chức nghiệp của hắn vẫn đang để trống.

“Thí luyện người mới phá vỡ ghi chép năm mươi năm qua của Hoa Hạ, lúc chức nghiệp nhất giai đánh giết bốn người Huyền Vũ Liệp Ưng đội năm, trợ giúp Huyến Vũ đánh giết Boss vương cấp, phát hiện bí bảo Boss, trong vòng ba tháng không gian giao dịch cá nhân bán ra số thương phẩm vượt qua 25 ức Hoa Hạ tệ, quán quân thi đấu chiến đội nhị giai lần thứ 36 Giang Trung thành… Người này vừa hoàn thành thí luyện người mới bốn tháng trước?” Hoa Thiên Thần càng nhíu chặt lông mày.

Điền Phong nói, “Đúng vậy, ngoài ra lão Vệ nói lúc tiểu tử này tham gia thí luyện người mới, chắc đã dẫn đội đánh chết Người nhập cư trái phép.”

Hoa Thiên Thần nhìn về phía Điền Phong, “Hắn đã tổ đội từ lúc thí luyện người mới rồi sao?! Còn giết Người nhập cư trái phép? Vậy đồng đội của hắn là ai?”

“Lúc thí luyện người mới, đồng đội của hắn là Viên Trụ và Tô Noãn Noãn.”

Chương 265 - Kế hoạch B

Hoa Thiên Thần chợt hiểu ra, “Chẳng trách hắn muốn đi cứu Viên Trụ và Noãn Noãn! Tiểu tử này… Khá chính trực!”

Điền Phong tiếp tục nói, “Sau thí luyện người mới, Viên Trụ và Noãn Noãn đã gia nhập quân đội, những việc sau đó đều là hắn và hai người khác thực hiện, một người là Tửu quỷ, một người là Thầy phong thủy.”

Nghe đến đó, tròng mắt Hoa Thiên Thần suýt trừng ra ngoài.

“Tửu quỷ? Thầy phong thủy?”

Điền Phong gật đầu, “Ừ, nghe người khu 18 nói… Sau khi Tửu quỷ và Thầy phong thủy kia đi theo hắn đều trở nên đặc biệt mạnh mẽ.”

Hoa Thiên Thần tỏ vẻ khó tin, “Lão Điền, ngươi ở trong Quỷ Tinh lâu như vậy, số Tửu quỷ và Thầy phong thủy từng thấy cũng có mấy vạn người đi, ngươi nói cho ta biết Tửu quỷ và Thầy phong thủy có thể mạnh đến mức nào?”

Suy nghĩ, Điền Phong lắc đầu, “Ta cũng không tận mắt thấy, nhưng lão Vệ nói Thầy phong thủy kia dùng một chiêu Kỳ vũ nhiều lần thay đổi chiến cục, còn có Tửu quỷ kia còn đuổi đánh Võ đồ có đẳng cấp cao hơn hắn.”

Hoa Thiên Thần nghe xong, trợn tròn con mắt.

“Điều này… Thật hay giả…”

“Lão Vệ nói ngươi còn không tin sao? Hơn nữa, chợ đen bên khu 18, tài liệu chuyển chức Thầy phong thủy đã tăng đến một ngàn vạn, Tửu quỷ còn khoa trương hơn, trước kia không ai hỏi thăm, hiện tại đã tăng đến ba trăm vạn, còn không có hàng! Ngay cả đám người lão Vệ cũng đang giữ hàng, trong phòng giao dịch 23 thành thị gần như không thấy tài liệu chuyển chức Tửu quỷ.”

Hoa Thiên Thần nhíu mày, tay phải xoa cằm, “Khoa trương như vậy, ta ở trong Quỷ Tinh cũng hơn hai mươi năm, đây là lần đầu tiên gặp phải việc này… Lão Điền, chờ chuyện này kết thúc, chúng ta đi gặp bọn họ một chút.”

“Đúng rồi, đã xác định quốc gia làm phản chưa?”

“Xác định, là nước H, trong hành động Bình Minh bọn họ lấy lý do hủy bỏ kế hoạch tiến công, hôm nay đã có ba đội ngũ của bọn họ tiến vào chiếm giữ khu vực công cộng.”

Hoa Thiên Thần gật đầu, ánh mắt hắn ta lại chuyển sang video.

“Không ngờ lại do một tiểu tử lỗ mãng như thế mở ra cục diện! Đáng tiếc, Giang Khải có mạnh hơn, cuối cùng yếu không địch lại mạnh! Lão Điền, điều kiện áp dụng kế hoạch B đã đầy đủ, lập tức liên hệ quốc gia khác khởi động kế hoạch B hành động Bình Minh!”

Điền Phong khẽ nhíu mày, “Kế hoạch B không thể coi thường, chúng ta có nên điều tra chút nữa không, xem có xuất hiện nước H thứ hai không?”

Hoa Thiên Thần híp mắt lại, nghiêm nghị nói, “Không còn kịp nữa, hiện tại đã có 74 quốc gia phát hiện Truyền tống trận kết nối, về phần nước H thứ hai… Có lẽ còn xuất hiện…”

“Nhưng Giang Khải đã sáng tạo điều kiện cho chúng ta, chúng ta nhất định phải nắm bắt cơ hội lần này!”

Điền Phong gật đầu, “Đã rõ!”

Nói xong, lập tức đứng lên rời khỏi phòng họp.

Trung tâm offline Chiến Thần nước B nhận được điện thoại đến từ Hoa Hạ.

“Các ngươi đã thấy video chưa, phòng ngự Truyền tống trận điểm A tạm thời tan rã, điều kiện đã đủ, lập tức áp dụng kế hoạch B.”

Nhận được thông báo khẩn cấp của Hoa Hạ.

“Hãy lập tức bắt đầu kế hoạch B, đây là cơ hội cuối cùng của chúng ta, phải toàn lực đối phó!”

Nước E.

“Kế hoạch B hành động Bình Minh khởi động, đưa vào toàn bộ lực lượng công chiếm khu vực công cộng!”

…

Viên Trụ và Noãn Noãn bị trói lại treo ở trên một gốc đại thụ, vết thương trên người bọn họ đã được xử lý đơn giản, sẽ không trí mạng nhưng vẫn đang chảy máu.

Ý thức của hai người đã rơi vào mơ hồ.

“Trụ Tử, tỉnh lại…” Noãn Noãn yếu ớt hô lên.

Viên Trụ hơi mở mắt ra, nhìn về phía Noãn Noãn, “Noãn Noãn… Ta, trên người ta đau quá, chúng ta phải chết sao? Ta, Ta hơi… Sợ…”

Noãn Noãn lại không biết phải an ủi Viên Trụ ra sao, nàng thấy thiết bị video ẩn trong bụi cỏ, cắn chặt răng nói, “Trụ Tử, rất nhiều người đang nhìn chúng ta, chúng ta không thể để quân nhân Hoa Hạ mất mặt!”

“Trụ Tử, ngươi là Chiến Thần đệ nhất thiên hạ!”

“Ta không phải… Những người kia chỉ muốn nhìn chúng ta chết!” Trong mắt Viên Trụ phủ kín một tầng ảm đạm, “Ta thấy đội trưởng, Trần ca, Hoa tỷ bị bọn họ giết hại, ta thấy tên biến thái kia bóp nát đầu Vương Lôi và Chu đội, máu tươi và óc bắn tung tóe khắp nơi, hắn căn bản là quái vật đánh không chết!”

“Noãn Noãn, ta, ta không bảo vệ được các ngươi, ta thật sợ…”

Tâm trạng của Noãn Noãn giống Viên Trụ, nàng cũng thấy chiến hữu chết đi, là một Thầy lang, nàng lại không có cách nào, tâm trạng của nàng càng bi thương hơn Viên Trụ.

Ở trong lòng Noãn Noãn, thậm chí cảm thấy Viên Trụ nói không

sai, hiện tại bọn họ đã trở thành thịt cá, chỉ có thể chờ đợi cái chết.

Lúc ý thức mơ hồ, Noãn Noãn như thấy được một số hình ảnh.

Trong thí luyện người mới này, bọn họ lần lượt rơi vào tuyệt cảnh, ba người bọn họ lần lượt chiến thắng tuyệt cảnh, sáng tạo ra thần thoại trong tuyệt cảnh.

Còn nhớ rõ người kia luôn quan tâm trang bị giành được có thể bán được mấy đồng, chỉ có nàng và Trụ Tử biết chức nghiệp của hắn.

Hắn từng nói mình và Trụ Tử đều là bằng hữu đáng tin của hắn!

Chương 266 - Bị ngược sát

Thật sự vô cùng nhớ nhung đoạn thời gian kia…

Đúng vào lúc này, một chậu nước lạnh giội vào mặt, hung hăng giội vào mặt nàng và Trụ Tử.

“Đừng ngủ! Đều tỉnh táo cho ta! Các ngươi chết thì không dễ chơi!” Một nam từ đầy lông tóc cười lớn nói.

Nói xong, hắn ta dùng dao găm trong tay hung hăng đâm Viên Trụ liên tục ba bốn đao!

Viên Trụ cố nén cơn đau nhưng trong mắt đã đong đầy nước mắt.

“Đàn bà, ha ha ha, muốn khóc thì khóc đi, để tất cả mọi người xem quân nhân Hoa Hạ các ngươi kiên cường đến mức nào!”

Nước mặt lập tức khiến Tô Noãn Noãn tỉnh táo lại.

Nàng lắc nước trên mặt, giọt nước rơi xuống hàng mi dày của nàng, tầm nhìn của nàng như đang nhìn ra ngoài qua màn nước.

Rõ ràng là bị giọt nước che chắn.

Nhưng vào lúc này trong tầm mắt lại thấy một bóng dáng cô đơn đang đi về phía này từ phương xa.

Hắn mặc một bộ đồ màu đen, trên dưới một mét tám, mái tóc đen dài gọn gàng, đôi mắt bắn ra tia sáng lạnh.

Chỉ là đỉnh đầu mang theo một vầng sáng quỷ dị nhìn hơi quái lạ.

Tô Noãn Noãn vội vàng trợn to mắt để ánh mắt trở nên rõ ràng hơn chút.

Nhìn kỹ, khuôn mắt của người kia càng thêm rõ ràng, nhưng vầng sáng trên đỉnh đầu hắn càng thêm bắt mắt.

Ta xuất hiện ảo giác sao? Giang… Khải? Đại, đại thiên sứ?

Gần như cùng lúc đó toàn bộ doanh địa đột nhiên rối loạn.

Có người hô to, “Này, người của liên minh nào? Nói ngươi đấy, lập tức xác nhận thân phận, không cho phép đến gần nữa!”

“Người Châu Á? Có ai biết hắn không? Trước ngực hắn là chữ Hán hay chữ Nhật?!”

Đúng vào lúc này, người kia đột nhiên bắn ra vài thanh phi tiêu trong tay, hai tên thủ vệ đưa ra cảnh cáo lập tức bị đánh giết!

Lúc này tất cả mọi người kịp phản ứng.

“Có người đến cứu con tin!” Người này vừa hô xong, mấy bóng đen lao đến từ đằng xa, liên tục năm thanh phi tiêu đâm xuyên qua thân thể của hắn ta.

Cách đó không xa, tên nam tử Hoa Hạ kia vung tay lên, năm thanh phi tiêu quay về tay hắn.

Ánh mắt Giang Khải dừng trên người Viên Trụ và Tô Noãn Noãn máu me khắp người.

Trong mắt Giang Khải vằn vện tia máu, hít sâu một hơi, khẽ nói, “Trụ Tử, Noãn Noãn, ta đến muộn.”

“Thật xin lỗi, còn phải để hai người các ngươi treo một lúc nữa.”

Lập tức, Giang Khải nhìn về phía đội ngũ liên minh đang nhanh chóng tập kết, ánh mắt âm trầm, đột nhiên nổi giận gầm lên một tiếng với doanh địa.

“Các ngươi cùng tiến lên!”

Thấy tình cảnh thê thảm của Viên Trụ và Noãn Noãn khiến Giang Khải hoàn toàn bùng nổ.

Một trận giết hại đã bắt đầu!

Trong doanh địa có ít nhất 14, 15 tiểu đội đang đóng quân, Giang Khải xuất hiện lập tức khiến doanh địa bình tĩnh này trở nên hỗn loạn.

Cao thủ đến từ các quốc gia nhao về phía Giang Khải, bọn họ cầm đủ loại vũ khí trong tay, thả ra đủ loại kỹ năng.

Thuật thôi miên, dây thừng ngựa, cung tiễn xạ kích, ảo ảnh thân pháp, hoặc là chém giết cận thân hung mãnh.

“Đáng chết, vì sao Thuật thôi miên vô hiệu với hắn!”

“Sao tên này có nhiều động tác giả như vậy! Di chuyển quả linh hoạt!”

Tất nhiên bọn họ không biết Giang Khải có Thần uy bảo ngọc, trước đây tịnh hóa hiệu quả thôi miên một lần, lúc này đã miễn dịch thôi miên.

Hai bộ Truy mệnh tung bay trong tay Giang Khải, xuyên thẳng qua kẻ địch bên cạnh, những nơi đi qua để lại một vòng lửa, trong khoảnh khắc toàn bộ doanh địa đã chướng khí mù mịt.

Đừng nói chức nghiệp nhị giai, dù là nghiệp tam giai, tứ giai gặp được bạo kích của Giang Khải, nếu không có thủ đoạn đối phó đều chỉ có phần bị miểu sát!

Có người biến thành quả cầu lửa trên không trung lập tức bị đốt thành tro bụi, có người trực tiếp bị phi tiêu đâm xuyên qua thân thể, thân thể trực tiếp thịt nát xương tan trong lực lượng khổng lồ!

Mười người, hai mươi người, ba mươi người mất mạng dưới Cửu kiếp truy mệnh!

Nhưng đồng thời đối mặt với sáu mươi người, Giang Khải cũng chịu tiến công mạnh mẽ.

Giang Khải vừa né tránh công kích của một tên Lãng nhân kiếm khách, mỗi một hành động của hắn lại đã rơi vào trong mắt một tên thợ săn ở đằng xa.

Trường cung trong tay hắn ta đã kéo căng, đầu lông vũ của mũi tên cài vào dây cung, đầu mũi tên có chất lỏng màu xanh sền sệt đang nhỏ xuống, đột nhiên thợ săn buông lỏng ngón tay, mũi tên bắn ra, đâm chính xác vào bắp chân nhỏ của Giang Khải.

Giang Khải lảo đảo một cái suýt ngã xuống.

Trong nháy mắt thân thể mất đi thăng bằng, Giang Khải tìm được phương hướng mũi tên phóng tới, vung tay lên bắn ra năm thanh phi tiêu.

Phi tiêu đánh xuyên qua mấy gốc cây khô, kết quả bị người kia né tránh.

Nhưng Truy mệnh mang theo ngọn lửa cũng đồng thời đốt rừng cây, sau đó người kia đã không có cách nào tiếp tục núp trong bóng tối bắn lén nữa.

Giang Khải thu hồi Truy mệnh, đồng thời cắn răng một cái rút mũi tên ra, hắn nhìn thoáng qua đầu tên, “Má, có độc!”

Còn chưa nói hết câu, một bóng người nhào đến từ phía sau, hai tay ôm chặt, “Tiểu tử, cuồng sao, nhưng ngươi bị Judo đại sư là ta cuốn lấy, xem ngươi chạy thế nào!”

Chương 267 - Bị ngược sát (2)

Lực lượng của người này lớn đến kỳ lạ, hai cánh tay như kìm nhổ đinh giữ chặt lấy Giang Khải.

“Sáo mã thằng!” Tên thợ săn lúc trước lao đến trước mặt Giang Khải, ném dây thừng ra ngoài, thấy đã sắp bắt được Giang Khải!

Trong lúc ngàn cân treo sợi tóc, Giang Khải khẽ quát một tiếng, “Thần uy hoàn, thu!”

Vầng sáng trên đỉnh đầu Giang Khải lập tức bao trùm vào tên nam tử sau lưng, lập tức nhanh chóng co vào, kẹp chặt lấy cánh tay người kia, cánh tay người kia bị đau chỉ có thể buông tay.

Giang Khải tránh thoát sự trói buộc của đối phương nhanh chóng di chuyển, né tránh Sáo mã thằng, lúc nghiêng người sang tay trái và tay phải đồng thời vung ra vài thanh Truy mệnh, bắn về phía tên Thợ săn và Judo đại sư kia.

Hai người gần như đồng thời mất mạng!

Giang Khải đang muốn kéo giãn khoảng cách với người khác, dưới chân lảo đảo một cái, thân thể nghiêng sang một bên.

Hắn vội vàng lăn ra khỏi chỗ, sau khi đứng dậy quỳ một chân trên đất, đùi phải bị thương không cách nào đứng thẳng.

“Là độc dược tê liệt thần kinh!” Giang Khải nhìn vết thương một chút, hiệu quả gây tê mãnh liệt bắt đầu khuếch tán ra bên ngoài từ vết thương, bắp chân bên phải của hắn đã không còn cảm giác.

Đây còn chưa phải bết bát nhất!

Trải qua thời gian dài tác chiến, sử dụng Truy mệnh tôi lửa rất nhiều lần, năng lượng của Giang Khải tiêu hao rất nhiều, tình trạng của hắn đã gần đến cực hạn.

Viên Trụ, Noãn Noãn lo lắng nhìn Giang Khải.

Thực lực những người trong khu vực công cộng đều rất mạnh, nhất là những người ở cứ điểm này còn có thực lực mạnh hơn một chút, Giang Khải đánh chết hơn ba mươi người, cộng thêm trúng độc khiến thể lực đã đạt đến cực hạn!

“Khải, đi mau! Đừng quản chúng ta!” Viên Trụ nâng cao giọng hô to.

Noãn Noãn nhìn về phía Viên Trụ, rõ ràng tên này sợ muốn chết nhưng vẫn để Giang Khải rời đi… Có lẽ đây chính là huynh đệ!

Hiện tại Giang Khải trúng độc, nếu mình ở đó có thể giải độc giúp hắn nhưng trạng thái hiện tại của nàng đã không cách nào sử dụng Y giả nhân tâm khôi phục thể lực giúp Giang Khải.

“Giang Khải, đi mau!” Noãn Noãn cũng hô lên.

Nhưng kẻ địch cũng không vì Giang Khải bị thương mà dừng công kích, ngược lại bọn họ thấy Giang Khải trúng độc cũng nhanh chóng tiến lên.

“Đừng giết ngay, để hắn hưởng thụ tử tế một chút!”

“Ha ha ha ha, lại nhảy đi, lại cuồng đi! Ngàn đao băm xác hắn đi!”

“Chặt hắn thành thịt nát! Cho ngươi không biết lượng sức, đây là kết cục khi ngươi đến cứu người!”

Một đao đâm xuyên qua bả vai Giang Khải, một kiếm cắt vào lồng ngực Giang Khải, từng chùy nện vào đỉnh đầu của hắn.

Máu tươi nổ tung trong đám người!

Trong chốc lát, mười tám loại vũ khí điên cuồng đánh về phía Giang Khải, cảnh tượng cực kỳ đẫm máu, gần như muốn tháo Giang Khải thành tám khối!

Trong mắt Viên Trụ và Tô Noãn Noãn chỉ còn lại sự hoảng sợ!

“Khải!” Viên Trụ và Noãn Noãn phát ra tiếng gào thét tan nát cõi lòng!

…

“Giang Anh!” Bạn cùng bàn với Giang Anh đột nhiên phát hiện nàng dựa đầu vào vai mình, nhìn kỹ Giang Anh đã ngất đi.

“Ấn huyệt nhân trung!” Có bạn học vội vàng đi tới giúp đỡ.

Giang Lan ngồi trên giường bệnh, một tay đỡ ngực run lên nhè nhẹ, hắn ta nhìn hình ảnh trong video đã rơi nước mắt như mưa.

“Khải! Khải!”

Đại sảnh đăng nhập số 18, thời gian như dừng lại vào lúc này, mặc kệ là người chờ đăng nhập, thậm chí quân nhân phụ trách duy trì trật tự cũng quên mất nhiệm vụ của mình.

Bọn họ ngửa đầu nhìn hình ảnh trong màn hình công cộng, như từng bức tượng hóa đá.

Sắc mặt Tô Lam Lam trắng bệch, cả người run rẩy, hai hàng nước mắt rơi xuống khuôn mặt.

“Giang Khải…”

Nàng không ngờ có một ngày mình sẽ cảm thấy đau lòng như thế vì người này bị loạn đao chém giết… Cứ như một đao một kiếm kia đang chặt vào trên người mình.

Vệ Ưng ngồi trong phòng làm việc, đôi mắt đục ngầu bị nước mắt che mờ, hắn ta đứng bật dậy, trên mặt đầy vẻ tức giận.

“Đồ chó hoang, Vệ Ưng ta nhớ kỹ món nợ hôm nay, sớm muộn cũng có một ngày ta bắt các ngươi trả lại gấp trăm lần!”

Hoa Thiên Thần nhìn hình ảnh trong video, im lặng không nói gì.

Một lúc lâu sau, hắn ta hạ giọng, giọng nói còn hơi run rẩy, “Kế hoạch B còn mấy phút nữa?”

Khuôn mặt Điền Phong cũng như hàn sương, “3 phút 23 giây.”

Hoa Thiên Thần hơi híp mắt lại, “Kế hoạch B lần này nhất định

phải thành công! Ta muốn bọn họ trả giá đắt!”

…

Noãn Noãn và Trụ Tử khóc đến mức không muốn sống, nhưng khóc một lúc hai người đột nhiên phát hiện đôi chân vẫn luôn lơ lửng giữa trời lại chạm vào mặt đất.

Sau khi hai người cực kỳ đau lòng lại nhìn nhau, lúc này mới phát hiện hai người bọn họ đã quay về mặt đất.

“Hả?”

Bọn họ vội vàng nhìn về phái dây thừng.

Lúc trước một đầu cái nút vẫn luôn ở trên cành cây, lúc này dây thừng đang nằm trong tay một người.

Thấy người kia, Viên Trụ và Noãn Noãn đều sợ ngây người.

Bọn họ lại vội vàng nhìn về phía người bị vây đánh trong chiến trường, càng là vẻ mặt mơ hồ.

Chương 268 - Ba đại cường giả

Giang Khải thấy hai người an toàn hạ xuống đất, khập khiễng đi đến bên cạnh Tô Noãn Noãn, nhìn một đám người đang điên cuồng trút giận trong chiến trường, khẽ khàng nói, “Làm gì, hai người các ngươi nhìn nghiện rồi hả?”

“Giang Khải, điều này… Điều này…” Viên Trụ quay đầu qua lại cứ như trống lúc lắc, cả người đều trong trạng thái mơ hồ.

Tô Noãn Noãn cũng không tốt hơn nhìn chằm chằm Giang Khải, mặt đã sắp áp vào mặt Giang Khải.

Khuôn mặt Giang Khải đen sì, “Đại tỷ, ta biết ta rất đẹp trai nhưng bây giờ không phải lúc mê trai, làm phiền ngươi giải độc cho ta trước được không?”

“Ta thật sự không nói đùa, hiện tại toàn bộ đùi phải của ta cũng không động đậy được! Vô cùng nghiêm trọng!”

Tô Noãn Noãn trợn to mắt, “Ngươi… Hắn… Các ngươi…”

Giang Khải lo lắng nói, “Đó là thế thân của ta, ta đã lên nhị giai, kỹ năng chức nghiệp Lừa gạt sư nhị giai, Thế thân lừa gạt! Nhanh chóng làm việc chính được không! Không nhanh chút, chân trái của ta cũng tê liệt! Rất gấp!”

“Lừa gạt sư…” Đầu óc Tô Noãn Noãn vang lên ong ong.

Con hàng này không phải Dân cờ bạc sao? Vì sao sau khi lên nhị giai lại thành Lừa gạt sư?

Nhưng nói đi cũng phải nói lại, hắn thật sự xứng với chức Lừa gạt sư.

Ngay cả người mình cũng lừa!

Cũng không biết vì sao Tô Noãn Noãn đột nhiên không muốn trừ độc cho tên này.

Vừa rồi mình khóc đến trời đất tối tăm, đau lòng gần chết, hận không thể khóc đến tan nát cõi lòng.

Một giây sau, con hàng này cứ như một người không có chuyện gì, chẳng những vụng trộm cứu nàng và Trụ Tử, còn nhảy nhót tưng bừng không ngừng thúc giục yêu cầu mình trừ độc…

“Đại tỷ!”

“Ai là đại tỷ của ngươi!” Tô Noãn Noãn trợn to mắt nhìn Giang Khải, “Ngươi không cởi trói cho ta, ta giải độc thế nào!”

Lúc này Giang Khải mới nhớ đến tay chân Tô Noãn Noãn còn bị trói, hắn vội vàng dùng Truy mệnh cắt dây thừng.

Lúc này Tô Noãn Noãn mới đưa tay ra, sau khi quan sát vết thương của Giang Khải một chút lại lấy ra một dược phẩm màu hồng, vẩy bột phấn màu hồng bên trong vào vết thương.

“Tốt hơn nhiều…” Giang Khải thở phào nhẹ nhõm một hơi.

“Đây là thuốc giải độc nhằm vào độc dịch tê liệt thần kinh đặc biệt, sẽ nhanh chóng thuốc độc. Ta cũng xử lý khử trùng giúp ngươi.” Tô Noãn Noãn cột băng vải lên vết thương của Giang Khải.

Nhưng lúc xử lý thương thế ở bắp chân Giang Khải, nàng lại thấy sau lưng Giang Khải cũng có hai vết máu.

“Sau lưng ngươi…”

“Bị Judo đại sư làm bị thương…” Giang Khải hung hăng nói, “Đợi lát nữa dạy dỗ hắn!”

Viên Trụ nhảy đến bên cạnh Giang Khải, “Khải, nhân lúc bọn họ không phát hiện chúng ta, chúng ta nhanh chóng chạy đi! Nếu đội ngũ khác chạy đến, chúng ta chắc chắn phải chết!”

Tô Noãn Noãn cũng nói, “Chẳng mấy chốc bọn họ sẽ phát hiện đó là thế thân của ngươi, thể lực của ngươi còn thừa không nhiều lắm, đánh không lại nhiều người như vậy!”

Giang Khải trợn mắt liếc Viên Trụ một cái, vốn muốn chọc hắn ta

vài câu nhưng thấy cả người hắn toàn là vết thương lại không nỡ, "Chờ ta giữ chân bọn họ, các ngươi lập tức quay về cửa đăng nhập, ta sẽ đến ngay."

"Bây giờ ngươi còn có thể đánh?" Viên Trụ không thể tưởng tượng nổi nhìn Giang Khải.

Thực lực của Giang Khải có cao hơn vẫn là nhị giai, thể lực và tinh thần lực của hắn cũng có lúc hao hết.

"Hiện tại không đánh nổi, đợi lát nữa là được." Giang Khải từ tốn nói, nói xong hắn lại cắt dây thừng trên người Viên Trụ, "Trụ Tử, dẫn Noãn Noãn chạy đi, người khác cứ giao cho ta!"

"Nghỉ ngơi trước đã, chờ bọn họ phát hiện các ngươi, các ngươi lại chạy!"

Những người kia điên cuồng công kích thế thân của Giang Khải một trận, thế thân đã trở nên máu thịt be bét, không biết trên người có bao nhiêu vết thương.

Đúng vào lúc này, một tên kiếm khách vô tình quay đầu lại, lần này quay đầu lại đã thấy Viên Trụ và Tô Noãn Noãn đang ngồi bên cạnh… Giang Khải!

"Điều này…" Người kia lại nhìn "Giang Khải" trước mặt một chút, trên mặt đầy ngạc nhiên.

Nhưng hắn ta cũng không ngốc, lập tức nghĩ đến một loại khả năng.

Một loại kỹ năng phân thân nào đó!

"Đừng đánh nữa, chúng ta bị hắn lừa, hắn ở kia!" Kiếm khách hô to một tiếng thu hút sự chú ý của đồng bạn khác, tất cả mọi người quay đầu nhìn.

Giang Khải lập tức đứng dậy, nói với Viên Trụ và Tô Noãn Noãn, "Đi mau!"

"Khải!" Tô Noãn Noãn lo lắng nhìn Giang Khải.

“Đi!” Giang Khải đẩy hai người đi, “Tin tưởng ta! Nếu hiện tại các người không đi, chúng ta cũng phải chết ở đây!”

Viên Trụ kéo Tô Noãn Noãn lại, hai người nhanh chóng bỏ chạy về phía sau lưng Giang Khải.

“Đừng để bọn họ chạy!” Kiếm khách lao lên trước tiên, “Đừng sợ, tên này đã đánh không nổi nữa, giết!”

Đối mặt với rất nhiều người chạy đến, Giang Khải hừ lạnh một tiếng, quát khẽ, “Thế thân, về!”

Thế thân lừa gạt bị đánh máu thịt be bét trên mặt đất đột nhiên hóa thành một trận khói bụi, biến mất nguyên tại chỗ.

Cùng lúc đó, Giang Khải cảm giác được thể lực, tinh thần lực của mình lập tức khôi phục!

Chương 269 - Ba đại cường giả (2)

Hiệu quả tê liệt trên đùi cũng đã biến mất, hiện tại trạng thái của hắn chỉ kém hơn lúc vừa đi vào khu vực công cộng một chút, dù sao thương thế trên người vẫn có chút ảnh hưởng.

“Nhìn như vậy, hiệu quả hồi phục của Thế thân lừa gạt còn mạnh hơn hồi phục cấp tốc.” Giang Khải không khỏi than thở.

Lúc đối phương tiến vào tầm bắn của Giang Khải, Truy mệnh tôi lửa trong tay hắn đã bắn ra.

Lãng nhân thích khách xông lên phía trước ngăn cản hai thanh phi đao, tuy nhiên lại không ngăn cản được sau đó.

Trên người hắn ta lập tức phủ lên một lớp lửa thật mỏng.

Đến bây giờ đã không có ai khinh thường đốm lửa yếu ớt kia nữa, chỉ cần thân thể dính phải ngọn lửa thường sẽ biến thành một quả cầu lửa khổng lồ trong mấy giây, cả người bị đốt thành tro bụi!

“Không! Hắn, hắn còn có thể dùng ra kỹ năng này? Không có khả năng!”

Quả nhiên, còn chưa đợi hắn ta chuẩn bị kỹ càng, ngọn lửa trên người hắn ta đột nhiên tăng mạnh gấp trăm lần, cả người kiếm khách hóa thành một quả cầu lửa trong lúc lao đi, sau khi lao ra mấy bước đã hóa thành tro tàn…

Thấy cảnh này, bước chân của những người khác không khỏi chậm lại, bọn họ hoảng sợ nhìn nam tử Hoa Hạ trước mặt.

Lực chiến đấu của tên này đột nhiên khôi phục rồi sao?

Bóng dáng Viên Trụ và Noãn Noãn còn có thể thấy được lờ mờ, nhưng người này chặn ở phía trước như một ngọn núi cao không thể vượt qua!

Khóe miệng Giang Khải hơi nhếch lên, cười lạnh một tiếng, “Vừa rồi giết ta, các ngươi phấn khởi lắm mà, sao hiện tại lại tắt lửa rồi.”

Một tên da trắng nhìn chằm chằm Giang Khải, lớn tiếng vặn hỏi, “Ngươi không thể là chức nghiệp nhị giai, chức nghiệp nhị giai sao lại có được lực chiến đấu khủng bố như thế!”

Ánh mắt Giang Khải nhìn về phía người kia, cười lạnh một tiếng, “Cho nên các ngươi đang sợ ta?”

Người kia không khỏi lùi lại nửa bước.

“Quả nhiên là sợ… Nhưng ta cũng không định buông tha các ngươi, hôm nay các ngươi đều phải chết!”

Đột nhiên, sau lưng những người này vang lên một giọng nói hùng hậu vang dội.

“Sợ? Ha ha ha ha ha, thật sự thú vị! Chỉ dựa vào ngươi cũng đáng để chúng ta sợ?”

Giang Khải hơi híp mắt lại nhìn về phía đám người phía sau.

Hơn hai mươi người còn lại thấy người đứng phía sau, nhao nhao lộ ra vẻ mặt như trút được gánh nặng, bọn họ tự tránh ra một con đường.

Có ba người đi ra từ trong đám người.

Người đi chính giữa là một tên da trắng, trên người đầy lông, vạm vỡ, chiều cao gần như tương đương với Viên Trụ, nụ cười trên mặt hắn ta điên cuồng mà tự tin.

Nam nhân bên tay trái hắn ta dáng người thon dài, khoảng 1m75, bên hông vác một thanh Võ sĩ đao.

Bên phải là một nữ nhân mặc Tỏa tử giáp màu bạc và áo choàng màu đen, mũ trùm che khuất khuôn mặt của nàng, một tay ưu nhã mảnh khảnh, dưới Tỏa tử giáp là váy ngắn, một đôi chân thon dài trắng nõn đặc biệt nổi bật.

Vừa thấy ba người này, Giang Khải đã thu hồi nụ cười trên mặt.

Giang Khải nghiêm nghị nói ra tên của ba người này, “Hockman, Onoda Juro, Christine!”

Hockman đi đến phía trước đám người, ngẩng đầu nhìn Giang Khải ở phía đối diện, sau đó nghiêng đầu nói với đám người sau lưng, “Gây ra tiếng động lớn như vậy, ta còn tưởng là đại quân xâm phạm, điều động quân phòng thủ ở những Truyền tống trận khác đến. Kết quả là một con gà yếu như thế, lại giết các ngươi thành dáng vẻ này?”

“Quả nhiên đều là một đám phế vật!”

Hockman lại nhìn về phía Giang Khải, trong mắt lộ ra vẻ cuồng nhiệt, “Thật đáng tiếc, hiện tại ta có thể nói cho ngươi biết, bằng hữu của ngươi sẽ bị đội ngũ khác chặn lại, bọn họ không có khả năng trốn thoát!”

“Về phần ngươi, hừ hừ hừ, Dã man nhân chúng ta thích nhất gặp được cường giả, gặp mạnh thì mạnh là đặc điểm lớn nhất của chúng ta, còn ngươi đã khiến ta cảm thấy hưng phấn!”

Onoda Juro tiến lên một bước, từ tốn nói, “Hockman, đừng cướp, người này là của ta!”

Hockman hừ lạnh một tiếng, “Juro, chúng ta chỉ là minh hữu tạm thời, chờ thi đấu tranh bá bắt đầu, ngươi cũng là con mồi của ta!”

“Đừng không biết lượng sức cướp người với ta, nếu không ta sẽ giết cả ngươi!”

Juro hơi ghé mắt nhìn về phí Hockman, “Ngươi cảm thấy ta sẽ sợ ngươi? Ta từng nói người này là của ta, ai động vào phải hỏi đao trong tay ta trước!”

Đúng vào lúc này, nữ nhân kia đi tới.

“Dù là liên minh tạm thời cũng phiền các ngươi tôn trọng ước định của chúng ta! Nếu để tên này kéo dài thời gian, có khả năng quốc gia khác nhân cơ hội công kích, hai người các ngươi không gánh vác được trách nhiệm này!”

Lời nói của Christine thật sự khiến Hockman và Juro hơi kiêng dè.

Ngay lúc bọn họ còn đang suy nghĩ ai đến săn con mồi này, con mồi đã tự mở miệng.

“Đừng cãi cọ, thấy các ngươi tình cảm tốt như vậy, không bằng cùng đi.”

“Đến lúc đó trên đường đi cũng có bạn.” Giang Khải cười lạnh nói.

Hockman bẻ cổ lại xoay cổ tay phát ra tiếng khanh khách giòn vang, hắn ta cười lạnh nhìn về phía Giang Khải, “Xem ra đầu óc của ngươi thật sự có vấn đề, vậy ta sẽ bóp nát đầu ngươi, xem bên trong rốt cuộc đựng cái gì!”

Chương 270 - Phòng ngự của Tỏa tử giáp quá thấp

Nói xong, Hockman, Juro đều nhào về phía Giang Khải, Christine cũng lấy ra pháp trượng vu thuật của mình, chuẩn bị phát động công kích bất cứ lúc nào.

Giang Lan ở trong bệnh viện quân khu Giang Trung thành, Giang Anh vừa tỉnh lại, Vệ Ưng trong ký túc xá, tất cả mọi người trong đại sảnh đăng nhập số 18 đều không nhịn được nín thở.

Ba người kia đều là sự tồn tại đỉnh phong trong chức nghiệp nhị giai, Giang Khải lấy một địch ba có thể thủ thắng không?

“Triền nhiễu vu thuật!” Christine dẫn đầu công kích, dùng ra thủ đoạn chiêu bài của mình!

Mặt đất xung quanh Giang Khải đột nhiên chuyển động, rất nhiều dây leo duỗi ra từ dưới đất, điên cuồng sinh trưởng, muốn bắt lấy mắt cá chân của Giang Khải.

Ngay lúc Giang Khải nhanh chóng lùi lại, bóng dáng Juro nhoáng lên một cái ở trước mặt Giang Khải để lại một đạo tàn ảnh, nhưng trong chớp mắt hắn ta đã lao đến sau lưng Giang Khải.

“Không có tiền vốn thì đừng phách lối! Quán xuyên trảm!”

Vị trí của Juro rất coi trọng, không những mình có thể công kích, hơn nữa vừa hay chặn lại đường lui của Giang Khải!

Giang Khải hoặc là bị dây leo bắt được, hoặc là phải đỡ một chiêu Quan xuyên trảm này của mình!

Ngay trong nháy mắt Juro ra tay, Giang Khải đột nhiên dừng xu thế hoàn toàn lùi lại, thay đổi phương hướng di chuyển, lao về phía Christine cách mình xa nhất.

“Ca!” Giang Anh trợn to mắt.

Tuy Giang Khải né tránh công kích của Juro nhưng cùng lúc hắn cũng lao vào khu vực đầy dây leo?!

Một khi bị những dây leo này quấn lấy, Giang Khải chắc chắn phải chết!

Quả nhiên, dù nhanh nhẹn của Giang Khải rất cao nhưng dây leo ở khắp mọi ngươi, thỉnh thoảng còn đột nhiên đâm ra từ trong lòng đất, khó lòng đề phòng.

Cuối cùng, hai cái dây leo này thành công quấn lên mắt cá chân của Giang Khải, cũng leo lên trên theo bắp đùi của hắn.

“Đây, tiểu tử này làm gì!” Cuồng Vương trợn to mắt, hiện tại hắn ta hoàn toàn không hiểu rốt cuộc Giang Khải nghĩ như thế nào.

Hành động khác thường của Giang Khải khiến ba người Christine cũng thấy ngạc nhiên.

Christine hừ lạnh một tiếng, “Là cảm thấy vu thuật của ta có sự uy hiếp nhỏ hơn Quán xuyên trảm của Juro sao? Hừ hừ hừ, ngây thơ!”

Đúng vào lúc này, Giang Khải ra tay.

Mười bảy thanh Truy mệnh đều ở trong trạng thái tôi lửa, lấy tốc độ cực nhanh lần lượt bắn ra!

Mục tiêu công kích của hắn không phải Christine, cũng không phải dây leo đưa ra từ mặt đất, mà là mặt đất!

Nói chính xác là lòng đất!

Mười bảy thanh Truy mệnh, bốn thanh xuất hiện bạo kích, bốn thanh Truy mệnh mang theo lực công kích kinh khủng bắn về phía mặt đất, thế như chẻ tre chui thẳng xuống lòng đất!

Dây leo trên người Giang Khải đã cuốn lấy bắp đùi của hắn, Juro và Hockman đã giết đến đây.

Nhưng lúc này dưới chân tất cả mọi người đột nhiên xảy ra chấn động mạnh mẽ!

Ầm ầm ầm ầm… Sau tiếng động nặng nề dày đặc, mặt đất bị dây leo khuấy thành một mảnh hỗn độn đột nhiên bộc phát ra lửa mạnh ngập trời!

Những ngọn lửa này thoát ra từ rất nhiều vết nứt trên mặt đất, đốt toàn bộ dây leo duỗi ra khỏi mặt đất thành than đen, sau khi ngọn lửa tiếp tục dâng lên hai ba mươi mét lại hóa thành một mảnh khói đen tán đi trong gió.

Trong những khói đen này xuất hiện đầy khói bụi màu đen, trong chốc lát biến chiến trường thành một khu vực bị hun khói.

Dây leo trên người Giang Khải đột nhiên mất đi lực lượng, vô lực tróc ra từ trên người hắn, không lâu sau bắt đầu thiêu đốt từ gốc, nhanh chóng hòa thành tro tàn!

Ngón tay Giang Khải nhẹ động đậy, Truy mệnh lần lượt trở về trong tay hắn lại nhanh chóng bắn về phía Christine!

“Tên này lại lựa chọn cưỡng ép phá vu thuật Vu sư từ chính diện?!” Lý Bưu trợn to mắt, “Ngay từ đầu, sở dĩ hắn lui lại không phải vì tránh dây leo, mà là vì dụ Hockman và Juro đến, để Christine chỉ còn một mình…”

Từ Phi không khỏi lẩm bẩm, “Giả vờ lùi lại thật ra là tiến công! Tên này… Cũng quá giỏi lừa người đi!”

Tất cả mọi người cảm thấy Giang Khải bị vu thuật quấn lấy có nghĩa hắn đã chiến bại, nhưng trong mắt Giang Khải thì đây chỉ là bắt đầu!

Trong nháy mắt, Giang Khải đã đến chỗ cách Christine mười mét.

Lúc này Juro và Hockman đều ở sau lưng Giang Khải, chắc chắn không kịp cứu viện.

Giang Khải ra tay lần nữa, tám thanh Truy mệnh bắn ra!

“Christine, ngươi là người duy nhất tôn trọng chiến sĩ Hoa Hạ, ta cho ngươi thoải mái!”

Nhưng hình như Christine cũng không nhận, nàng giơ pháp trượng

vu thuật trong tay lên, mũi nhọn pháp trượng có ngọn lửa tụ tập.

“Buồn cười, còn chưa biết ai chết đâu, ngươi đừng đắc ý!” Christine lạnh lùng nói.

Quả cầu lửa ở mũi nhọn pháp trượng vu thuật nhanh chóng tu tập năng lượng, càng tụ càng lớn, trong khoảng thời gian ngắn đường kính đạt đến hơn 1m!

Bên trong quả cầu lửa xoay tròn, ngọn lửa dày đặc không ngừng nhảy lên, nhiệt độ siêu cao thiêu đốt không khí khiến trong tầm mắt trở nên vặn vẹo.

Sóng khí nhấp nhô, mũ trùm của Christine đang tung bay trong sóng nhiệt, khuôn mặt tuyệt đẹp của nàng như ẩn như hiện dưới mũ trùm, nhìn đã có cảm giác quý tộc Châu u phục cổ, lại hơi có vẻ đẹp tinh tế của đông phương.

Chương 271 - Phòng ngự của Tỏa tử giáp quá thấp (2)

Lúc này tròng mắt màu lam của nàng bị quả cầu lửa trước mặt chiếu rọi đến vô cùng sáng chói.

“Ngọn lửa của ngươi và ta không cùng một cấp bậc, để ngươi kiến thức lực lượng đến từ tự nhiên đi!” Christine nghiêm nghị quát lên một tiếng, “Hỏa cầu vu thuật!”

Giang Khải hừ lạnh một tiếng, “Nghịch lửa ở trước mặt ta? Vậy xem ai mạnh hơn!”

Bảy thanh Truy mệnh bắn ra!

Năm thanh Truy mệnh đầu tiên bị quả cầu lửa cắn nuốt, cho đến thanh Truy mệnh thứ sáu đột nhiên bộc phát ra lực lượng kinh người, trực tiếp đánh nát toàn bộ quả cầu lửa khổng lồ!

“Sao có thể!” Christine trợn to mắt, “Rốt cuộc công kích của hắn cao bao nhiêu?!”

Sau khi quả cầu lửa vỡ vụn, ngọn lửa tán loạn khắp nơi nhưng sau khi đánh xuyên qua quả cầu lửa, thế đi của Truy mệnh vẫn không giảm.

“Hắc vu thuật chi tường!” Christine lập tức gọi ra một mặt vách tường khí thể màu đen ở trước người.

Truy mệnh đâm thẳng vào vách tường, có thể thấy khí thể màu đen xung quanh khi tường, theo Truy mệnh đâm thủng trung tâm nhanh chóng di chuyển như đang cố gắng hóa giải lực lượng khổng lồ của Truy mệnh.

Nhưng chỉ một lát sau, Truy mệnh đâm xuyên qua tường khí, toàn bộ tường khí lập tức tán loạn.

Truy mệnh đâm xuyên qua ngực trái Christine!

Lực lượng khổng lồ trực tiếp khiến cả người Christine bay lên, hung hăng nện vào mặt đất!

Giang Khải cũng đến trước người Christine, hắn nhìn Christine trên mặt đất một chút, cố ý đi đến bên cạnh tìm lại Truy mệnh, không tạo thành tổn thương lần hai cho nàng.

“Thật sự rất xinh đẹp, thật ra ngươi cũng chỉ thực hiện chức trách, nhân phẩm tốt hơn Hockman kia rất nhiều. Cô nương, phòng ngự của Tỏa tử giáp quá thấp, sau này mặc nhiều một chút nếu không dễ bị miểu sát… Ai, biết đâu có cơ hội làm quen một chút.” Giang Khải than thở một câu, sau đó cúi người thuần thục tháo đồng hồ của Christine, nhặt lên pháp trượng vu thuật thu lại.

“Đáng tiếc, trong khu vực công cộng không có cách nào thăng cấp, đoán chừng sợ có người tăng lên đến tam giai ở đây… Ta không cướp kinh nghiệm của ngươi, còn đồ thì ta cầm đi, chắc có thể bán được giá tốt.”

Cất kỹ chiến lợi phẩm, Giang Khải đứng dậy chuyển hướng ra đằng sau.

Ba đại cao thủ ở điểm A, hiện tại chỉ còn lại hai người.

Giang Khải lại cầm một thanh Truy mệnh lên, đi về phía kẻ địch.

Đôi mắt Christine dần nhắm lại, hình ảnh sau cùng trong tầm mắt của nàng chính là bóng lưng Giang Khải.

Sao hắn có thể phá Hắc vu thuật của ta! Rốt cuộc công kích trong một kích của hắn là bao nhiêu!

Phòng ngự của Tỏa tử giáp còn thấp?! Dễ dàng bị miểu sát?

Đến bây giờ, mình chưa từng bị ai miểu sát có được không!

Ngay lúc Giang Khải đi về phía Juro, Christine nhắm mắt lại, thân thể của nàng nhanh chóng biến mất.

Nhưng ngay lúc nàng sắp biến mất hoàn toàn, trên xác xuất hiện một mảnh sương mù màu đen, nhanh chóng chui vào trong thân thể Giang Khải!

Giang Khải đồng thời nghe được tiếng của hệ thống.

【 Ngài thu hoạch được trạng thái: Lời nguyền trừng phạt 】

【 Lúc Vu sư tử vong đã thực hiện Lời nguyền trừng phạt với hung thủ! Lời nguyền báo thù: Lúc hung thủ lại sử dụng thủ đoạn lúc đánh giết Vu sư, sẽ tạo thành tổn thương giống vậy cho bản thân. 】

Giang Khải trợn to mắt, hắn giật mình quay đầu nhìn về phía Christine, phát hiện đối phương đã biến mất.

Lời nguyền trừng phạt có thể là một loại hiệu quả bị động!

Vu sư là một chức nghiệp vừa xuất hiện ba tháng trước, người hiểu rõ nó cũng không nhiều, hơn nữa còn là một chức nghiệp Châu u, người Hoa càng thêm xa lạ với Vu sư.

Ai biết chúng nó còn có loại kỹ năng giống như báo thù tử vong!

Giang Khải hơi híp mắt lại, “Xem ra ta vẫn đánh giá thấp thủ đoạn của những chức nghiệp khác… Đáng chết, sơ suất!”

Hắn cau mày, sắc mặt trở nên nghiêm nghị.

Lúc hắn đánh giết Christine sử dụng Cửu kiếp truy mệnh, chẳng lẽ tiếp theo mình không thể dùng Cửu kiếp truy mệnh nữa?

Không hề nghi ngờ, một khi Cửu kiếp truy mệnh bạo kích, bản thân Giang Khải cũng không chịu đựng nổi!

Trước đó xuất hiện bạo kích là Truy mệnh nhị giai, vậy sử dụng Truy mệnh nhất giai có thể kích hoạt Lời nguyền trừng phạt không?

Hockman như cười mà không phải người nhìn Giang Khải, “Nếu ta đoán không nhầm chắc ngươi đã nhận được món quà mà Christine đưa cho ngươi! Có phải rất hối hận không, không nên đánh giết Christine đầu tiên? Ha ha ha ha, đáng tiếc hiện tại đã chậm.”

“Nhưng ta cũng phải cảm ơn ngươi, lại giúp ta giải quyết một vu bà khó giải quyết!”

Onoda Juro thản nhiên nhìn Giang Khải, “Vu sư có thể trở thành chức nghiệp hạng năm toàn cầu tất nhiên có ưu thế của mình, ta nhớ không nhầm trước khi Christine chết chắc đã cho ngươi một lời nguyền, tiếp theo ngươi đã không dám sử dụng phi tiêu, xem ra ngươi phải trả giá đắt cho sự lỗ mãng của ngươi!”

Juro nói xong, rất nhiều người Hoa quan sát trận chiến vô cùng sợ hãi.

“Trước khi Vu sư chết còn hạ lời nguyền? Vũ khí của Giang Khải là phi tiêu, không cách nào sử dụng phi tiêu thì hắn còn đánh thế nào?”

Chương 272 - Mạnh hơn ngươi

“Trên mạng thật sự có ghi chép liên quan đến chức nghiệp Vu sư, trong số bọn họ có một vài người có được năng lực hạ lời nguyền sau khi chết, loại lời nguyền sau khi chết thường rất cường đại.”

“Xong, đây không phải là nhổ răng hổ sao!”

Ngay lúc Giang Khải đang suy nghĩ cách đối phó, Onoda Juro đã lao về phía hắn.

“Mặc dù hơi tiếc nuối, không cách nào lĩnh giáo phi tiêu của ngươi nhưng trên chiến trường ta sẽ không cho ngươi bất kỳ cơ hội thở dốc nào!”

“Tàn ảnh huyễn tượng!” Thân pháp của Juro chẳng những mau lẹ, hơn nữa cực kỳ quỷ dị, trên đường di chuyển của hắn ta sẽ để lại nhiều nhất ba tàn ảnh dùng để mê hoặc phán đoán của đối thủ.

Trong nháy mắt, Juro đã giết đến trước mặt Giang Khải, một tay hắn ta đè chặt vỏ kiếm bên hông, một tay nắm chặt vỏ đao.

“Nhẫn thuật kiếm đạo . Đoạn thủy trảm!”

Juro ra tay thật sự quá nhanh, chỉ thấy ánh sáng trắng lóe lên, kiếm đã rời vỏ!

“Hư hóa!” Giang Khải khẽ quát một tiếng.

Trường đao của Juro sượt qua người Giang Khải!

Nhưng trên người Giang Khải chưa từng xuất hiện vết máu, thân thể của hắn trở nên hư vô mờ mịt như là huyền ảo, một giây sau thân thể Giang Khải lập tức khôi phục trạng thái thực chất.

Hắn một tay nắm lấy bả vai Juro, trong tay thêm một thanh Võ sĩ đao đâm thẳng về phía Juro.

Không cần phi tiêu nhưng trong tay hắn còn có Võ sĩ đao tịch thu được!

“Hiệu ứng trang bị đặc biệt?” Juro cũng phản ứng nhanh chóng, nghĩ đến loại khả năng này trước tiên.

“Nhẫn thuật . Đào thoát phản chế!”

Juro lấy bả vai làm trục nhanh chóng chuyển động thân thể, Giang Khải chỉ nghĩ trong tay trượt đi, từ trên bả vai đối phương truyền đến một luồng lực lượng khiến trọng tâm cả người Giang Khải chếch đi, Juro thì xoay người một cái lại vòng qua sau lưng Giang Khải.

Lúc này Juro đưa lưng về phía Giang Khải, hai người cách nhau chỉ mười mấy centimet, trong tay hắn ta lại nắm một thanh Võ sĩ đao chuôi đen lưỡi bạc!

Thấy cảnh này, Chu Viễn lập tức mở to hai mắt nhìn, “Juro đổi vũ khí! Đó là vũ khí duy nhất của Juro, Phệ hồn chi nhận!”

“Hắn muốn dùng Phệ hồn chi nhận sử dụng Quán xuyên trảm từ phía sau!”

Giang Khải đã sử dụng hư hóa một lần, trong thời gian ngắn không cách nào sử dụng lần thứ hai, lúc này Juro đột nhiên dùng ra Phệ hồn quán xuyên trảm!

Giang Khải vừa trúng Lời nguyền trừng phạt của Christine, sau đó bị Nhẫn thuật . Đào thoát phản chế của Juro ảnh hưởng tới thân hình, đối mặt với Phệ hồn quán xuyên trảm không tránh được, không ngăn được!

“Công kích của Juro này thật sự quỷ dị, vào lúc tránh thoát còn có thể phản chế đối thủ!” Lý Bưu khẽ kêu lên, “Không tốt, Giang Khải sắp thua!”

Vệ Ưng ngồi trong phòng làm việc của mình xem video chiến đấu, cả người không nhúc nhích.

Hắn ta đột nhiên nghĩ đến Giang Khải nói chức nghiệp của mình không phải chức nghiệp chiến đấu.

Có lẽ trước đó Vệ Ưng còn nghi ngờ như từ trận cận chiến của Giang Khải và Onoda Juro không khó nhận ra, trên mặt tính linh

hoạt của thân pháp, hiệu quả kỹ năng, Giang Khải thật sự không bằng chức nghiệp chiến đấu cường đại trực tiếp của Nhẫn thuật sư.

Thủ đoạn duy nhất của Giang Khải cũng là phi tiêu nhưng bây giờ thủ đoạn cũng bị áp chế, nói vậy Giang Khải đã không còn phần thắng?

“Thật xin lỗi, ngươi đã chết! Quán xuyên trảm!” Juro thật sự không cho Giang Khải bất kỳ cơ hội thở dốc gì, trực tiếp phát động sát chiêu.

Trong lúc ngàn cân treo sợi tóc, đôi mắt Giang Khải trợn lên, không biết từ lúc nào trong tay hắn có thêm một thanh “phi tiêu” màu đen.

Vẻ ngoài của thanh phi đao này giống hệt Truy mệnh, chỉ là cả người bị ngọn lửa màu đen bao bọc!

“Người chết là ngươi!” Giang Khải trực tiếp vung phi tiêu ra!

Thanh phi đao kia bắn thẳng vào gáy Juro.

Lúc này, nếu Juro không buông bỏ công kích, vậy Giang Khải cũng chỉ có phần bị hắn ta đánh chết.

Nhưng hiện tại Giang Khải muốn đánh cược một lần Juro không muốn cùng chết với mình, hắn ta sẽ buông bỏ công kích để đón đỡ phi tiêu!

Phệ hồn chi nhận đã đâm vào sau lưng Giang Khải hai ba tấc, nhưng lúc này Giang Khải cảm giác được cơn đau dữ dội bên hông lập tức tăng lên!

Juro thu đao nhưng cùng lúc thu đao hắn ta còn kéo ngang Phệ hồn chi nhận sang bên cạnh, để lại một vết máu thật dài sau lưng Giang Khải!

“Sao còn có thể dùng phi tiêu?” Trong lòng Juro thấy ngạc nhiên, nhưng cũng không ảnh hưởng đến việc hắn ta kịp phản ứng, “Ở trước mặt Phệ hồn chi nhận của ta, vũ khí của ngươi không đáng nhắc tới!”

Juro cũng phản ứng thần tốc, nhanh chóng quay người thay đổi thế công, hai tay cầm kiếm hung hăng chém về phía phi đao màu đen.

“Để ta chặt đứt phi tiêu của ngươi!”

Oanh một tiếng, vũ khí duy nhất Phệ hồn chi nhận chuẩn xác không sai chém vào phi tiêu!

Nhưng tình cảnh tiếp theo lại khiến tất cả mọi người không thể tưởng tượng nổi mở to hai mắt nhìn.

Phệ hồn chi nhận đã từng chặt đứt không biết bao nhiêu vũ khí, sau khi hung hăng nện vào thanh phi tiêu này, phi tiêu lại hoàn hảo không chút tổn hại!

Trên lưỡi đao Phệ hồn chi nhận đột nhiên nứt toác ra một lỗ hổng!

Chương 273 - Năng lực cận chiến của Giang Khải

Không chỉ như thế, thậm chí Phệ hồn chi nhận không thể ngăn cản thanh phi tiêu này bắn về phía chủ nhân.

Trong nháy mắt, một bóng đen trực tiếp đâm thủng ngực Juro, ngay cả hộ giáp của hắn ta cũng không tạo ra được chút hiệu quả phòng ngự nào!

Sau khi phi đao màu đen đánh xuyên qua lồng ngực Juro, lơ lửng ở vị trí 10cm sau lưng Juro.

Giang Khải chậm rãi xoay người nhìn về phía vẻ mặt hoảng sợ của Onoda Juro, Giang Khải hơi híp mắt lại.

Hắn đưa tay chạm vào vị trí ở sau lưng, phát hiện trên bàn tay toàn là máu!

Juro này ra tay tuyệt đối không nương tay, nếu vừa rồi chậm nửa phần, e rằng mình đã bị tên này chém ngang lưng rồi!

Giang Khải hừ lạnh một tiếng, "Nghe nói vũ khí của ngươi là vũ khí duy nhất? Xem ra cũng không có gì đặc biệt."

Nói xong, không thấy Giang Khải có bất kỳ hành động nào, thanh phi tiêu màu đen kia trực tiếp đâm xuyên qua cái gáy của Juro, bay ra từ trước mặt, sau đó bay trở về trước mặt Giang Khải, lơ lửng ở giữa không trung hơi tản ra sương mù màu đen.

Giang Khải lấy đi đồng hồ và Phệ hồn chi nhận của Juro, hắn lại nhìn lướt qua khuôn mặt Juro, trên mặt hắn ta xuất hiện một vết nứt mười mấy centimet, cho tới bây giờ vết thương mới bắt đầu chảy máu.

"Đây, là, vũ khí gì…" Bị trọng thương như thế, Juro vẫn còn giữ tư thế đứng.

Giang Khải hừ lạnh một tiếng, “Ngươi chỉ cần biết mạnh hơn Phệ hồn chi nhận của ngươi là được!”

Nói xong, hắn đưa tay đặt vào mặt Juro đẩy cả người hắn ta về phía sau.

Giang Khải lấy ra một cọng Ma thần thự điều ở trong túi thẻ ăn vào, cảm giác đau mới thoáng chuyển biến tốt một chút.

“Mấy tên này thật sự là hơi khó đối phó.” Giang Khải hít sâu một hơi.

Mặc dù Giang Khải trúng chiêu cũng vì hắn chưa quen thuộc với đối thủ, nhưng ngược lại hắn có thể giết chết Christine và Juro cũng vì bọn họ không hiểu rõ mình, đôi bên coi như hòa nhau.

Hít sâu một hơi, cuối cùng ánh mắt Giang Lan dừng ở người cuối cùng trong ba đại cao thủ, cũng chính là Hockman.

“Hockman, biết tại sao ta phải giữ ngươi đến cuối cùng không?” Giang Khải vừa đi về phía Hockman vừa cười lạnh nói, “Dù sao tiết mục đặc sắc cũng phải ra sân cuối cùng!”

Hockman rời tầm mắt ra khỏi cái xác đang biến mất của Juro, hơi híp mắt lại nhìn Giang Khải.

Trong mắt của hắn ta không hề có vẻ sợ hãi, chỉ có nhiệt huyết dần sôi trào.

“Thú vị, thật sự vô cùng thú vị!” Trên mặt Hockman xuất hiện một nụ cười cuồng nhiệt, hắn ta chậm rãi đi về phía Giang Khải.

“Trong chớp mắt đã giải quyết hai kẻ địch mạnh giúp ta, lúc thi đấu tranh bá toàn cầu ta cũng có thể tiết kiệm rất nhiều rắc rối.”

Giang Khải khẽ hừ một tiếng, đứng ở trước người Hockman, “Thật ra có cách càng bớt rắc rối hơn, vì ngươi căn bản không có cơ hội tham gia thi đấu tranh bá.”

Hockman mỉm cười lấy ra thẻ bài, thực thể hóa cầm trong tay.

Đây là một giọt huyết dịch bốc lên hơi nước, lúc huyết dịch rơi vào

lòng bàn tay của Hockman lập tức làm bỏng da hắn ta, cũng nhanh chóng hòa vào trong máu của hắn ta.

“Biết đây là cái gì không? Cuồng chiến sĩ chi huyết, pháp bảo dành riêng của Dã man nhân chúng ta!”

“Cái này mạnh hơn vũ khí duy nhất Phệ hồn chi nhận loại nhị giai kia nhiều.” Lúc Hockman đang nói chuyện, da của hắn ta lại xuất hiện rất nhiều vết rách.

Phải biết rằng trong thiên phú của Hockman có năng lực bị thương càng nặng, chiến lực càng mạnh, bây giờ Cuồng chiến sĩ chi huyết trực tiếp khiến Hockman tiến vào trong trạng thái bị thương, cũng tương đương với trực tiếp tăng lực chiến đấu của Hockman!

Vết thương trên người Hockman càng ngày càng nhiều, máu rỉ ra từ trong vết thương đang bốc hơn, cơn đau trên người khiến Hockman càng ngày càng hưng phấn.

“Ta đã nhìn rõ ràng thủ đoạn của ngươi, một kỹ năng phân thân có vẻ có thể khôi phục trạng thái giúp ngươi, ngoại trừ cái đó ra ngươi am hiểu nhất là ám khí, nếu ta đoán không nhầm phi tiêu mà ngươi đánh giết Onoda Juro chắc không giống với những phi tiêu khác, cho nên ngươi mới có thể sử dụng trong tình huống trúng Lời nguyền trừng phạt.”

“Công kích của ngươi hoàn toàn đang đánh cược bạo kích, trong thiên phú của ngươi chắc có một thiên phú gấp bội tỷ lệ bạo kích, bộ Cửu kiếp truy mệnh kia trùng hợp cung cấp tỷ lệ bạo kích ổn định, cho nên thoạt nhìn công kích của ngươi khá đáng sợ.”

“Ngoại trừ hai điểm này, thật ra ngươi cũng không am hiểu chiến đấu.”

“Hơn nữa, bây giờ bản thân ngươi bị trọng thương, thể lực giảm xuống nhanh chóng, e rằng ngươi đã không cách nào dùng phi tiêu màu đen đánh giết ta.” Hockman tự tin nói.

“Còn có, quên nói cho ngươi biết một tin tức tốt, trong tình huống ta bị thương chẳng những lực chiến đấu tăng lên trên diện rộng, hơn nữa sự dẻo dai trên người cũng tăng lên trên diện rộng, ngươi

muốn bạo kích sẽ không dễ dàng như vậy!”

“Ta chính là khắc tinh của ngươi!”

“Vậy tiếp theo đến lượt ta biểu diễn!” Hockman trợn tròn hai mắt nhìn xuống Giang Khải, “Ta sẽ từ từ bóp nát đầu ngươi! Để người cả thế giới nhìn xem, nhị giai mạnh nhất Hoa Hạ vẫn là một phế vật!”

Chương 274 - Năng lực cận chiến của Giang Khải (2)

Không thể không nói, Hockman cũng không phải loại người hữu dũng vô mưu, hắn ta quan sát rất cẩn thận, gần như nhìn rõ ràng tình huống của Giang Khải!

Giang Khải hơi híp mắt lại, chẳng lẽ phải dùng Vòng quay vận mệnh.

Giang Khải cũng không hy vọng thể hiện loại năng lực này ở trước mặt mọi người.

Điều này tương đương với lộ ra lá bài tẩy của mình!

Đối mặt với Hockman từng bước ép sát, Giang Khải hít sâu một hơi, "Chỉ có thể đánh cược một lần thôi!"

Đúng vào lúc này, thân thể cao lớn của Hockman lao về phía Giang Khải.

Trước đó tốc độ của hắn ta kém hơn Juro, nhưng bây giờ tốc độ của hắn ta tăng mạnh đã vượt qua Juro!

Có thể thấy được trạng thái hiện tại của tên này đã tăng lên rất nhiều!

Chỉ trong vòng mấy tức, Hockman đã nhào về phía Giang Khải, hai bàn tay rộng lớn kia đồng thời vồ vào bả vai Giang Khải!

Phần eo của Giang Khải bị trọng thương không có cách nào làm ra động tác né tránh, chỉ có thể mặc cho Hockman bắt lấy bả vai của mình.

Hockman cười như điên nói, "Tiếp theo hãy hưởng thụ thật tốt đi!"

Hai vai Giang Khải đau đớn nhưng hắn cố nén cơn đau, tỏ vẻ nhẹ nhõm, khóe miệng hơi nhếch lên nhìn Hoa Khê, "Dùng sức đánh đi,

đừng nương tay, ta tuyệt đối không đánh trả!”

Hockman hơi ngạc nhiên, một suy nghĩ thoáng qua trong đầu.

Người bị mình bắt lấy không phải là…

Hắn ta không khỏi quay đầu nhìn thoáng qua sau lưng…

Thật ra không riêng gì Hockman, người xem video có rất nhiều người cũng đã nhận ra điều gì đó.

“Ta biết, đây là thế thân của Hockman! Chắc chắn là vậy! Lần này ta tuyệt đối không rơi vào bẫy!”

“Ta cũng đã nhận ra, ngươi nhìn vẻ mặt cần ăn đòn của hắn đi, nếu bản thể bị Hockman bắt lấy vậy chắc chắn phải chết, chỉ có thế thân mới ung dung như vậy.”

Trong phòng trị liệu tâm lý, Hứa Phi đã tính trước nói, “Thật ra Giang Khải cũng có chút kinh nghiệm, mấu chốt là vẻ mặt của thế thân quá dễ lộ, với một số người kinh nghiệm phong phú rất dễ nhìn thấu mưu kế của hắn.”

Lý Bưu lắc đầu, “Đúng là như thế, kỹ năng diễn kém như vậy. Nhưng dù sao cũng phải tránh né sự khống chế của Hockman, nếu không bị hắn bắt lấy sẽ có hậu quả khó mà lường được.”

Trần Nguyệt Linh khẽ gật đầu, “Đúng vậy, lần sau gặp Giang Khải, ta chắc chắn phải đưa ý kiến với hắn, thế thân phải tỏ ra rất bối rối mới khiến đối phương tin là thật.”

Rất nhiều cao thủ đều khám phá mưu kế của Giang Khải, dù sao trước đây mọi người vừa bị thế thân của hắn lừa gạt, sức miễn dịch tăng lên trên diện rộng.

Loại cao thủ thô lỗ như Hockman, hiển nhiên cũng nhận ra được điểm này.

Đáng tiếc, bản thể của Giang Khải chưa xuất hiện, hắn ta cũng không tìm thấy Giang Khải.

Hockman do dự quay đầu lại, trong nháy mắt đó hắn ta đột nhiên

thấy đôi mắt thế thân Giang Khải đang cười mà như không cười nhìn mình.

Hockman khẽ nhíu mày, lực lượng trong tay cũng không khỏi thả lỏng hơn mấy phần.

Đúng vào lúc này, thế thân này lại phát động kỹ năng.

“Trạng thái lừa gạt!”

Hockman chỉ cảm thấy trong đầu trống rỗng…

Lúc này, trong tay trái tay phải của “thế thân” Giang Khải đột nhiên có thêm hai thanh Võ sĩ đao!

Hai thanh Võ sĩ đao này là vũ khí của hai tên Lãng nhân kiếm khách kia, một đỏ một trắng.

Tuy vũ khí của tên kia so ra kém Phệ hồn chi nhận của Juro nhưng phẩm chất cũng là hạng nhất, một loại hiệu ứng đặc biệt trong đó là liên tục công kích, có thể tạo thành một vài hiệu quả phá giáp.

“Thời gian dân cờ bạc!”

Thời gian dân cờ bạc, tốc độ công kích tăng 100%, Thời gian dân cờ bạc tăng tốc độ tay có thể dùng ở rất nhiều nơi, cũng không phân biệt ám khí, thẻ bài hay cận chiến!

Võ sĩ đao một đỏ một trắng lập tức hóa thành hai đạo tàn ảnh, điên cuồng chém giết vào phần ngực bụng của Hockman không hề đề phòng!

Lực lượng của Giang Khải không tính là nổi bật trong nhị giai max cấp, nhưng nhanh nhẹn của hắn rất cao, cộng thêm lúc này hiệu quả của Thời gian dân cờ bạc khiến tốc độ đánh nhanh đến kinh người!

Giang Khải trợn mắt tròn xoe, trong miệng rống giận, “Bóp nát đầu lão tử sao? Ta xem ai giết ai trước!”

Giang Khải ra tay trái phải, điên cuồng hành động.

“Đánh không chết đúng không, ta cũng muốn xem ngươi đỡ được công kích của lão tử không!”

Võ sĩ đao không thêm bạo kích nhưng Giang Khải còn có một thiên phú là Bỏ đá xuống giếng!

Hockman tổn thất 1% thể lực, hắn sẽ tăng lên 1% bốn thuộc tính cơ bản, 1% bạo kích và bạo kích tổn thương.

Điều khiến Giang Khải không ngờ là, sau ba mươi mấy lần điên cuồng công kích lại vẫn không có bạo kích.

Phải biết rằng sau khi Hockman sử dụng Cuồng chiến sĩ chi huyết, bản thân đã bị thương, cộng thêm công kích của Giang Khải chỉ có thể nói năng lực kháng bạo kích của tên này quá mạnh!

Nhưng theo công kích mạnh mẽ của Giang Khải, tỷ lệ bạo kích của hắn cũng đang không ngừng tăng thêm.

Đột nhiên, Giang Khải trảm xuống một đao, cả người Hockman bị đánh bay ra ngoài hơn mười mấy mét, hung hăng đâm vào một cành cây to khỏe.

Chương 275 - Năng lực cận chiến của Giang Khải (3)

Giang Khải không dám chậm trễ chút nào, nhanh chóng phóng đi vòng đến bên trái Hockman, lại phát động tấn công mạnh mẽ.

Lần này, trong ba thanh đao xuất hiện một lần bạo kích!

Hockman vẫn lấy làm tự hào với lớp phòng ngự, trong sự bạo kích của Giang Khải dù không hoàn toàn phá giáp, vẫn bị trọng thương.

Cả người hắn ta như đạn pháo, trực tiếp ném ra một cái hố to trên mặt đất.

Giang Khải đuổi sát theo, phát động vòng tấn công mạnh mẽ thứ ba với Hockman!

“Bây giờ xem ai mới là phế vật!” Giang Khải rống giận, trên tay không chậm lại chút nào.

“Không phải Cuồng chiến sĩ chi huyết à, không phải Dã man nhân à, không phải khắc tinh của ta sao? Lão tử giết cũng là khắc tinh!” Giang Khải rống giận, hai thanh Võ sĩ đao như là mưa rơi điên cuồng rơi vào trên người Hockman.

Thể lực của Hockman tiêu hao càng nghiêm trọng hơn, công kích của Giang Khải càng điên cuồng hơn!

Giang Khải điên cuồng công kích, da thịt Hockman trực tiếp bị Giang Khải chém cho da tróc thịt bong, xương sườn đứt gãy, huyết dịch bốc hơi văng ra khắp nơi!

Hoàn toàn phá giáp!

“A!” Hockman phát ra một tiếng gầm thét đau khổ, hắn ta không ngờ Giang Khải còn có thủ đoạn này!

“Ta không có khả năng thua!” Hockman một tay nắm lấy cánh tay Giang Khải, hung hăng dùng sức trực tiếp bẻ gãy cánh tay Giang

Khải!

Thể lực của Hockman hạ xuống khiến năng lực khác của hắn ta tăng vọt, bị trọng thương như vậy lại tay không bẻ gãy cánh tay Giang Khải!

Vậy mà lúc này Giang Khải đã phá vỡ thiên phú phòng ngự của Hockman, lúc Võ sĩ đao lại phát động bạo kích, Võ sĩ đao không chịu bất kỳ ngăn cản nào, trực tiếp chém ngang lưng Hockman!

Lúc nửa người trên của Hockman bị Giang Khải chặt đứt, vô số ánh mắt cũng không thể tin nổi chứng kiến tình cảnh này.

“Trời ạ, rốt cuộc người Hoa kia là quái vật gì?”

“Hắn, hắn mạnh nhất không phải ám khí, mà là cận chiến? Đó là chức nghiệp nhị giai có thể đạt đến tốc độ công kích sao?”

“Trước đó không phải thế thân của hắn, đó là bản thể của hắn! Hắn lại lừa tất cả chúng ta!”

Vệ Ưng trợn to mắt, Giang Khải dùng vũ khí cận chiến? Hắn ta chưa từng nghe nói!

Việc càng đáng sợ hơn là, lúc sử dụng vũ khí cận chiến, Giang Khải lại càng bạo phát ra lực công kích khủng bố hơn!

Trung tâm trị liệu tâm lý, Lý Bưu, Trần Nguyệt Linh và Hoa Tử Nhan đồng thời chấn động.

“Thì ra… Không phải thế thân, là bản thể!”

“Tên kia dùng vũ khí cận chiến lúc nào thế?”

“Theo ta được biết, Võ sĩ đao phẩm chất cao sẽ gia tăng công kích, tốc độ trên diện rộng, nhưng sẽ không gia tăng bạo kích và bội số bạo kích, chẳng lẽ Giang Khải không phải luôn dựa vào bạo kích của hắn sao?”

“Lúc Hockman bị trọng thương, phòng ngự cực kỳ khủng bố, kết quả Giang Khải vẫn cứ thế miểu sát hắn?”

“Tên này rõ ràng biết cận chiến, vì sao vẫn thích dùng ám khí! Còn có, hắn, sao hắn càng đánh càng có tinh thần hả?”

Giang Khải nhìn Hockman hấp hối, lại nhìn cánh tay bị bẻ gãy của mình, lập tức có cảm giác đau đớn tận tim vọt tới.

Nhưng cơn đau trên cánh tay tạm thời còn có thể chịu đựng.

Giang Khải thu hồi Võ sĩ đao, lại gọi ra Diêm Vương lệnh, hắn nhìn Hockman cười lạnh một tiếng, “Hockman, ngươi không phải thích bóp nát đầu người khác sao? Thật ra ta cũng có một sở thích, vừa hay vừa rồi tăng lên rất nhiều trạng thái, hiện tại có thể trao đổi một chút với ngươi.”

Nói xong, Giang Khải vung ra Diêm Vương lệnh, ánh mắt của hắn trở nên âm tàn lạnh lẽo.

“Nhớ kỹ, đừng chọc Hoa Hạ chúng ta!” Nói xong, Giang Khải ném ra phi đao màu đen.

“Diêm Vương lệnh! Canh giờ chưa tới!”

Giang Khải ra lệnh một tiếng, Diêm Vương lệnh lập tức bắn về phía Hockman.

Lưỡi đao sắc bén lần lượt xuyên qua thân thể Hockman, sương mù màu đen để lại từng quỹ tích hình cung trên không trung.

Hockman luôn lấy bị thương làm kiêu ngạo chịu sự công kích điên cuồng của Diêm Vương lệnh, lúc đầu còn miễn cưỡng cắn chặt răng chịu đựng nhưng sau khi chịu công kích ba bốn mươi lần đã không chịu đựng nổi, phát ra từng tiếng gào thét đau khổ.

“A! Giết ta!”

“Ngươi có gan thì giết ta!”

Giang Khải lạnh lùng nhìn Hockman không ngừng cầu khẩn, ánh mắt lạnh lùng khẽ cười một tiếng, “Vừa nói canh giờ chưa tới, có lẽ ngươi còn phải hưởng thụ thêm một chút.”

Vô số ánh mắt thấy tình cảnh tàn nhẫn này, một nam nhân đã bị

chém ngang lưng vẫn phải chịu sự tra tấn tàn nhẫn như thế.

Ngay cả Dã man nhân cũng không chịu được loại tra tấn này, có thể thấy được trình độ tàn nhẫn của nó.

Điều khiến người ta khó có thể hiểu được là, Hockman gặp công kích đã vượt xa cực hạn nhưng hắn ta vẫn không chết!

“Trời ạ, đây mới thật sự là muốn chết cũng không được!”

“Biết không, điều khiến ta cảm thấy không thể tưởng tượng nổi đó là hắn như không am hiểu kỹ xảo cận chiến, nhưng lại đánh giết toàn bộ ba cao thủ của minh quân! Thật sự không thể tưởng tượng nổi!”

Trong phòng trị liệu tâm lý, Từ Phi, Chu Viễn, Vương Lôi nhìn vào trong màn hình thấy Giang Khải tra tấn Hockman, từng người vô cùng hưng phấn, đôi mắt mở to.

Chương 276 - Tìm được đường sống từ chỗ chết

“Quá đã giận! Hockman còn nói là khắc tinh của Giang Khải, kết quả hiện tại chỉ có phần xin tha thứ.”

“Hắn không phải đang cầu xin, hắn đang xin chết! Ở trước mắt Giang Khải chỉ có thể muốn chết!”

“Trước đó Hockman này kiêu ngạo như vậy, hiện tại gặp phải kẻ khó chơi rồi, đáng lắm!”

Nước Y, Christine vừa tử vong logout từ cửa đăng nhập số 143, đã thấy trong đại sảnh đăng nhập đang phát hình ảnh thời gian thực ở khu vực công cộng.

Lúc nàng thấy trên người Hockman đầy vết thương không ngừng cầu xin Giang Khải giết chết hắn ta, đột nhiên phát hiện trên người mình đã đổ mồ hôi.

Lúc đó người Hoa kia nói, Christine là người duy nhất tôn trọng đối thủ người Hoa, cho nên để nàng được thoải mái, một kích mất mạng.

Lúc đầu Christine còn cảm thấy tên kia đang giả vờ, nhưng bây giờ nàng mới hiểu được tên kia thật sự nương tay!

Còn không phải nương tay một điểm nửa điểm!

Để Giang Khải một kích mất mạng còn phải vụng trộm vui mừng!

“Tên kia… Là, là biến thái sao!” Christine run giọng nói.

Hockman lần lượt kêu thảm, từ cơn giận lúc ban đầu đến sự cầu xin sau đó.

“Cầu xin ngươi cho ta chết! Sau này ta không dám nữa! Cầu xin ngươi, giết ta! A!”

“Người Hoa, người Hoa, sau này Hockman ta không dám động đến người Hoa nữa, cầu xin ngươi cho ta được thoải mái!”

“Vụt!” Diêm Vương lệnh đâm thẳng qua khuôn mặt Hockman, bay ra từ sau não, vững vàng lơ lửng giữa không trung.

Giang Khải đi đến trước mặt Hockman cởi đồng giúp hắn ta, thu vào trong túi thẻ của mình, nhưng không tìm được vũ khí và Cuồng chiến sĩ chi huyết của hắn ta.

Sau khi đứng thẳng người, Giang Khải liếc nhìn Hockman đã hấp hối, hừ lạnh một tiếng, “Còn tưởng ngươi có cốt khí đến mức nào, kết quả cũng là loại hiếp yếu sợ mạnh!”

“Nói người khác phế vật, kết quả mình cũng không bằng phế vật!”

Lúc này trong mắt Hockman đã không còn sự tức giận, chỉ còn lại sự sợ hãi.

Cho dù gặp được Boss vương cấp thì hắn ta cũng không cảm nhận được sự sợ hãi mạnh mẽ như thế.

Chỉ có Hockman có thể cảm giác được, chỗ đáng sợ nhất của Giang Khải không phải tốc độ công kích của hắn, lúc trước hắn điên cuồng công kích, uy lực lại càng lúc càng lớn.

Theo thương thế trên thân thể sắt thép không ngừng tăng lên, công kích với đối phương cũng đang nhanh chóng tăng lên.

Một kích cuối cùng của Giang Khải, Canh giờ chưa tới hoàn toàn đánh sập phòng tuyến tâm lý của hắn.

Muốn sống không được, muốn chết không xong, không có ai muốn trải qua cảm nhận như vừa rồi.

Ánh mắt Hockman dần trở nên ảm đạm, không có chút ánh sáng nào, thân thể tàn khuyết của hắn ta chậm rãi biến mất.

Giang Khải đứng lên, hắn nhìn cảnh tay phải của mình một chút.

Bỏ đá xuống giếng chỉ có tác dụng khi mục tiêu bị thương, sau khi mục tiêu chết đi tăng phúc trước đó lập tức biến mất theo.

Trong nháy mắt Giang Khải cảm giác được đầu váng mắt hoa.

Đùi phải, cánh tay phải, ngang lưng, rất nhiều vết thương ở sau lưng, trong trận chiến dữ dội vừa rồi thương thế càng chuyển biến xấu.

Hiện tại đừng nói là Diêm Vương lệnh, dù hắn dùng Truy mệnh tôi lửa cũng khó mà hoàn thành.

Nhưng ở trước mặt hắn còn có hơn mười lính phòng giữ đang bối rối nhìn mình.

Trước đây thế thân và bản thể Giang Khải thật thật giả giả, hư hư thực thực lừa hai lần, lúc này dù bọn họ thấy trạng thái của Giang Khải đã cực kém lại vẫn không dám tiến lên.

Giang Khải hừ lạnh một tiếng, giữ vững một hơi, ánh mắt đảo qua những người kia.

Những người này đang nhìn chằm chằm Giang Khải, ngu ngốc cũng có thể nhận ra hiện tại Giang Khải đã là đèn cạn dầu.

Một tên Thợ săn đang cố gắng động viên đồng bạn, vỗ vai nói, "Hắn đã sắp không chịu được nữa, đều chú ý phân chia thế thân và bản thể của hắn cho ta, chắc thế thân của hắn không có công kích!"

Thật ra thế thân của Giang Khải cũng rất dễ phân biệt, dù sao thế thân không có năng lực công kích, Giang Khải không thể rời xa thế thân quá ba mươi mét, điều này khiến hắn cũng không cách nào lợi dụng thế thân chạy trốn.

Huống hồ, thế thân không cách nào trực tiếp khôi phục thương thể, bản thể Giang Khải bị thương nặng, hạn mức thể lực cao nhất của hắn đã kém ra tít tắp lúc toàn trạng thái.

Mọi người như gặp kẻ địch mạnh, vẻ mặt cẩn thận vây quanh.

Giang Khải hơi híp mắt lại.

Cường độ của khu vực công cộng vẫn vượt xa khỏi dự tính của mình, đặc biệt là những cường giả kia đều có lực chiến đấu khá

mạnh.

Một mình hắn thật sự vẫn không có cách nào lấy một địch trăm.

Nhưng họa vô đơn chí, đúng lúc này đằng xa lại có một đội ngũ 60, 70 người chạy đến.

“Kate, chính là hắn giết đám người Hockman!”

Những người kia nhanh chóng tụ tập với kẻ địch còn lại!

Giang Khải hơi híp mặt lại, trong những người này chắc có mấy người thực lực không tầm thường, dù so ra kém ba người Hockman nhưng cũng không kém quá xa.

Nhất là người tên Kate kia chắc là dẫn đội của bọn họ, ánh mắt sắc bén, thân hình vững vàng, cho người ta một loại cảm giác áp lực mạnh mẽ, thực lực không thể khinh thường.

70, 80 người lập tức bao vây Giang Khải.

Chương 277 - Phong thủy luân chuyển

“Tiểu tử, ngươi thật sự cảm thấy dựa vào lực lượng của một mình ngươi có thể đánh thắng tinh anh nhiều nước chúng ta?”

“Ngươi đã đến vậy đừng về!”

Giang Khải hơi híp mắt lại, xem ra lần này thật sự chạy không thoát.

Đoán chừng hắn cũng không giữ được át chủ bài sau cùng của Dân cờ bạc.

“Thật sao?” Giang Khải cười lạnh một tiếng đứng thẳng người, nhìn đám người xung quanh, “Đã vậy ta sẽ không đi nữa, hôm nay gia gia chơi đến cùng!”

Nam tử Châu u gọi là Kate kia hừ lạnh một tiếng, “Bớt nói nhảm, giết!”

Thấy kẻ địch xung quanh chen chúc đến, Giang Khải mím chặt môi, mũi phình to, đang muốn phát động Thế thân lừa gạt đánh cược lần cuối.

Đột nhiên sau lưng vang lên tiếng gầm giận dữ.

“Lão đại, ngươi đến khu vực công cộng lại không gọi chúng ta, trở về sẽ tính sổ với ngươi!”

Giang Khải còn chưa kịp quay đầu đã phát hiện bầu trời trên đỉnh đầu mây đen dày đặc, sấm sét vang dội!

“Lão Hồ?” Giang Khải ngạc nhiên, giọng nói của người này rất giống lão Hồ, cộng thêm mây đen lôi điện ở trên đỉnh đầu, Giang Khải lập tức nghĩ đến lão Hồ.

“Thủy mạn kim sơn!” Người kia nổi giận gầm lên một tiếng.

“Thủy mạn kim sơn là cái quỷ gì?” Giang Khải càng ngạc nhiên hơn, không phải kỹ năng của Hồ Ngôn là Kỳ vũ à, sao lại biến thành Thủy mạn kim sơn rồi hả?

Hắn ta không phải Hồ Ngôn!

Giang Khải bao gồm những người vây quanh hắn đều nhìn về phía phát ra giọng nói.

Nhưng thứ đầu tiên đập vào mi mắt không phải người sử dụng Thủy mạn kim sơn kia.

Chỉ thấy một thân thể cao lớn đột nhiên nhảy ra từ trong rừng, nhảy lên thật cao hung hăng nện vào bên cạnh Giang Khải.

“Hám địa tiễn đạp! Viên mỗ ta chính là Chiến Thần đệ nhất thiên hạ”

Ngay sau đó, một dáng người thấp bé khỏe mạnh khác lại lao ra từ trong rừng.

Tay hắn ta nắm một thanh trường kiếm ánh sáng nhạt, một người một kiếm giết vào trận địa của địch.

“Nguyễn Ngữ ta cả đời không kém ai!”

“Đám mỹ nhân, hắc hắc hắc, trẫm đến đây, đều ngoan ngoãn thị tẩm đi!”

Giang Khải lập tức ngạc nhiên, “Tiểu đội Hỏa Thần?”

Càng ngày càng nhiều người lao ra từ trong rừng.

Ngoại trừ đám người Viên Trụ còn có hai đội ngũ quân đội, ngoại trừ quân đội Hoa Hạ còn có đội ngũ nước E, đội ngũ nước B, nước S, nước J…

“Bảo vệ Giang Khải đoạt lại trú điểm!” Một tên quân nhân Hoa Hạ dẫn đội tách ra kẻ địch đang bao vây Giang Khải, đội ngũ khác cũng vùi đầu vào chiến đấu.

Đội ngũ quốc gia khác lại có người hô lên khẩu hiệu tương tự.

“Không thể để anh hùng bị thương nữa, ai dám động đến hắn giết chết không luận tội!”

“Bảo vệ anh hùng Hoa Hạ, giết!”

“Đây là…” Giang Khải cau mày.

Lúc này cơn mưa to như trút nước đổ xuống, Tô Noãn Noãn cũng đã đi đến trước mặt Giang Khải.

“Noãn Noãn?” Giang Khải ngạc nhiên nhìn Noãn Noãn, “Rốt cuộc chuyện này là như thế nào?”

Tô Noãn Noãn mỉm cười, “Ta và Trụ Tử vốn không muốn một mình bỏ chạy, nhưng lúc ấy trạng thái của hai chúng ta quá kém sợ cản trở ngươi nên rút lui trước.”

“Sau đó có truy binh đuổi theo chúng ta, chúng ta không có cách nào chỉ có thể trốn về phía cửa đăng nhập.”

“Ngay lúc đội ngũ kẻ địch sắp đuổi kịp chúng ta, Lữ đội Lữ Đại Xuyên của Hoa Hạ chúng ta dẫn theo đội ngũ kịp thời đăng nhập!”

“Không chỉ có bọn họ, liên minh các nước bị đánh lui vào hôm qua lại phát động lần tấn công thứ hai!”

“Quân đội còn cố ý đi tìm Hồ đại ca và Nguyễn đại ca, để bọn họ đi theo đội ngũ cùng đăng nhập!”

Giang Khải trợn to mắt, “Lão Vệ này, bọn họ thật sự tài giỏi, lại còn chưa từ bỏ…”

Tô Noãn Noãn mỉm cười, “Nếu không phải ngươi giữ chân lực lượng phòng ngự chủ lực của điểm A, chúng ta cũng không có khả năng dễ dàng phá vòng vây như vậy! Giang Khải, đừng nói nhiều như vậy, thương thế của ngươi quá nặng, ta chữa trị giúp ngươi trước.”

Giang Khải còn hơi không yên lòng, “Noãn Noãn, nói cho bọn họ biết người gọi là Kate kia có thực lực không tầm thường.”

“Không có việc gì, thực lực của đám người Lữ đại ca cũng rất

mạnh, lúc đầu hắn cũng là nòng cốt trong kế hoạch B của kế hoạch Bình Minh, thực lực có thể yếu sao? Hơn nữa, lần này chúng ta thành công phá vòng vây, đánh bọn họ không kịp trở tay, người rơi vào bị động chính là bọn họ."

"Tình huống ở mỗi một điểm đổ bộ cũng tốt hơn trong dự đoán, chắc là vì đám người Hockman đã điều động một số thủ hạ đến từ chỗ khác." Tô Noãn Noãn thấy Giang Khải còn hơi lo lắng, kéo hắn đi ra phía sau, "Ngươi đừng lo lắng nữa, ta chữa trị giúp ngươi!"

Giang Khải quay đầu nhìn thoáng qua chiến trường.

Nguyễn Ngữ đã tiến vào trạng thái Tửu trung tác nhạc, trong trạng thái này lực chiến đấu của Nguyễn Ngữ tăng mạnh, cứ như một con cá chạch xuyên qua trong đám người!

Viên Trụ kích phát tiềm lực bản thân, rất có khí thế một người giữ ải vạn người không thể qua, không có Phệ hồn chi nhận của Juro áp chế hắn ta, Viên Trụ hoàn toàn bạo phát ra uy lực của Huyền Vũ chi kiếm.

Chương 278 - Phong thủy luân chuyển (2)

Điều khiến Giang Khải thấy bất ngờ nhất là Kỳ vũ của Hồ Ngôn, lượng mưa lớn gấp mấy lần trước đó, trong thời gian ngắn đã tạo thành vũng nước ở trên mặt đất.

Hắn ta như đang khống chế diện tích nước không ngừng tạo ra rắc rối cho thủ quân.

Chẳng lẽ Kỳ vũ thăng cấp? Giang Khải hơi nghi ngờ.

Về phần những người khác, dù là đội ngũ Hoa Hạ hay là đội ngũ quốc gia khác đều đã ôm quyết tâm liều chết đánh một trận.

Lần đầu kế hoạch Bình Minh thất bại cho bọn họ càng ngày càng ít thời gian, bọn họ cũng biết hiện tại chỉ có sống mái một trận.

Một mặt khác, thủ quân bị Giang Khải giết nhuệ khí, lúc này lại thấy đội quân sĩ khí tăng cao tiến quân, những người này liên tục bại lui!"

"Điểm đổ bộ B, đã phá vòng vây!" Có người hô to một tiếng, "Bọn họ đang chạy đến cứ điểm!"

Tin tức tốt này càng thêm kích thích sự nhiệt tình của chiến sĩ.

"Được, mọi người giết thoải mái!" Lữ Đại Xuyên một ngựa đi đầu nhảy lên một cái, chuẩn xác tìm được thủ lĩnh quân địch Kate, hung hăng chặt xuống một kiếm!

Lúc này Kate kia đã không còn khí thế như trước đó, ngược lại nhìn quanh tâm thần hơi mất tập trung.

Giang Khải thấy tình hình chiến trường càng ngày càng rõ ràng, cuối cùng thở phào một hơi.

Kate nói không sai, một mình hắn không có khả năng đánh bại tất cả đội ngũ phòng thủ ở khu vực công cộng.

Nhưng cũng may hắn không phải một mình!

…

Tô Noãn Noãn xử lý vết thương trên người giúp Giang Khải, trạng thái của Giang Khải cũng đang từ từ khôi phục.

Trải qua hơn nửa giờ kịch chiến, lại có một tiểu đội tiến công gia nhập chiến đấu từ một phương hướng khác.

Lần này đám người Kate hoàn toàn không có sức phản kháng, cuối cùng bị hai nhóm tiểu đội tiến công tiêu diệt, bọn họ chạy thì chết, chết thì chết, hoàn toàn từ bỏ cứ điểm.

Không lâu sau, Lữ Đại Xuyên cũng nhận được tin tức điểm D phá vòng vây thành công, hai nhóm tiểu đội tiến công đang chạy đến cứ điểm, chuẩn bị tụ hợp với đám người Lữ Đại Xuyên.

Nửa giờ sau, gần trăm người tụ tập đến từ hai phương hướng tây bắc, tây nam.

Bốn điểm đổ bộ đều đã phá vòng vây thành công!

Đến tận đây, cuối cùng liên minh quốc tế đã lấy được khu vực công cộng.

Lữ Đại Xuyên lập tức bố trí phòng ngự, đề phòng những quốc gia kia phản công.

Một đêm này, tất cả mọi người rất căng thẳng, bọn họ biết công chiếm khu vực công cộng cũng không có nghĩa là thắng lợi cuối cùng.

Sau khi liên quân đánh hạ khu vực công cộng, những quốc gia bị đuổi đi kia cũng phái người muốn đăng nhập một lần nữa nhưng vì bên liên quân tích cực phòng ngự, sớm chuẩn bị, cuối cùng đều là một cây làm chẳng nên non, bị giết logout.

6 giờ sáng ngày hôm sau, đội ngũ liên quân thứ hai đăng nhập, thực lực liên quân tăng lên trên diện rộng.

Đến tận đây cũng lấy tiêu chí liên quân hoàn toàn chiếm lĩnh khu

vực công cộng.

Ngày thứ ba, đội ngũ liên quân thứ ba vào khu vực công cộng, sức phòng ngự của bọn họ đã rất cường đại.

Trước đây, lúc là phe tấn công bọn họ chỉ có thể lấy một đánh nhiều, khiến việc tiến công trở nên rất gian nan.

Nhưng phong thủy luân chuyển, hiện tại đến lượt những quốc gia từng chiếm lấy khu vực công cộng phải lấy ít đánh nhiều.

Nước Y, nước F, Đảo quốc, nước H và các quốc gia liên tục phát động mấy lần phản kích, đều bị liên quân trấn áp hoàn mỹ.

Một mặt khác liên quân lại cho phép những quốc gia mới phát hiện cửa kết nối tiên vào khu vực công cộng, điều này hoàn toàn khách với hành động của minh quân trước đó, chẳng những để sức phòng ngự của bọn họ càng thêm cường đại, nhận được nhiều sự ủng hộ hơn ở trên quốc tế.

Số lượng quốc gia phát hiện cửa kết nối đạt đến 77 nước, cuối cùng bên minh quân đã ngồi không yên.

Một ngày này, bốn điểm truyền tống đột nhiên đồng thời sáng lên.

Lúc Lữ Đại Xuyên đang chuẩn bị chỉ huy đối địch, chẳng mấy chốc phát hiện mỗi cửa đăng nhập chỉ xuất hiện một bóng người lẻ loi.

“Không phải lại là một người giống Giang Khải chứ…” Vẻ mặt của Lữ Đại Xuyên còn căng thẳng hơn trước đó, hắn ta theo bản năng nhìn vị trí của Giang Khải.

Tên kia đang ngủ trong lều vải…

“Đừng giết ta, đừng giết ta!” Người vừa đăng nhập giơ hai tay lên, kêu gọi Lữ Đại Xuyên, “Ta là Matsumoto Yoshida, đại diện Đảo quốc đến đàm phán hòa bình!”

“Đàm phán hòa bình?” Lữ Đại Xuyên nhíu mày, hắn ta quá lo lắng rồi, đây không phải Giang Khải thứ hai…”

“Chúng ta không nhận được thông báo, thật xin lỗi, giết!”

“Chờ chút! Hoa Hạ các ngươi có một câu châm ngôn, hai nước tranh chấp không đánh sứ giả! Ta, ta mang theo thành ý đến đây!” Sứ giả kia nơm nớp lo sợ nói.

“Chúng ta bằng lòng dùng đủ nhiều tài nguyên, tài liệu, trang bị để mua một danh ngạch dự thi!”

Lữ Đại Xuyên là một quân nhân, tất nhiên cũng biết đạo lý không đánh sứ giả.

Hắn ta suy nghĩ, nói, “Ngươi đứng ở bên cạnh trước, ta phải chờ mệnh lệnh của cấp trên!”

“Vâng vâng vâng, đa tạ ngài có thể cho ta cơ hội này, ta tin tưởng chẳng mấy chốc lãnh tụ quý quốc sẽ nhận yêu cầu đàm phán hòa bình do chúng ta đưa ra.” Người kia nói xong, cuối cùng thở phào một hơi.

Chương 279 - Điều kiện thêm vào

Hắn ta cũng không dám chạy loạn khắp nơi, chỉ đứng bên cạnh cửa đăng nhập, thỉnh thoảng còn mỉm cười thân thiện với binh lính tuần tra đối giận.

“Vị đại ca kia, vất vả rồi.”

“Vị đại ca kia, nghỉ ngơi chút đi, gần đây chúng ta không có kế hoạch tiến công, về điểm này thì ta có thể lấy tính mạng ra đảm bảo!”

“Vị đại ca kia, chẳng trách chúng ta lại thất bại, nhìn khí thế của các ngươi thật sự không tầm thường!”

“Ôi chao, thật sự là một đội Cương thiết chi sư đánh đâu thắng đó! Bội phục, bội phục…”

Lữ Đại Xuyên không nhịn được nhìn thoáng qua, “Bảo tên kia im miệng, ồn ào quá!”

Không lâu sau, Truyền tống trận lại sáng lên.

Lại có một tên nam tử Châu Á căng thẳng nhìn thủ quân xung quanh.

“y… Xin hỏi vị nào là chỉ huy của quý phương, ta, ta là Kim Taeyeon đến từ nước H, ta đại diện nước H hy vọng đàm phán hòa bình với quý phương.”

Một tên binh lính không nhịn được nói, “Nước H? Đây là phản đồ?”

Kim Taeyeon vội vàng nói, “Đại ca đừng nói như vậy, chúng ta cũng bị tình thế bắt buộc! Chúng ta đã biết sai, chỉ mong quý phương có thể cho chúng ta một cơ hội sửa đổi làm lại cuộc đời.”

“Đại ca, làm phiền thông báo một tiếng, lần này chúng ta thành

tâm đến đàm phán hòa bình, các ngươi muốn điều kiện gì, chúng ta nhất định cố gắng thỏa mãn.”

Trên mặt tên binh sĩ kia đầy vẻ khinh thường, “Trở mặt nhanh thật, nếu các ngươi kiên trì với chúng ta đến cuối cùng, vậy sẽ rơi vào tình trạng ngày hôm nay sao? Trong ngoài đều không phải người.”

“Vâng vâng vâng, đại ca dạy phải.”

“Việc thông báo phải chờ một chút, ngươi đứng bên cạnh sứ giả Đảo quốc đi, không gọi thì ngươi không được chạy loạn khắp nơi!”

“Được rồi, được rồi!” Kim Taeyeon đi chậm rãi đến bên cạnh Matsumoto Yoshida.

Hai người vừa gặp mặt lại thấy ngứa mắt nhau.

“Nước H các ngươi thật sự có tiền. Lần trước vừa mua danh ngạch dự thi, lần này lại muốn mua lần nữa?” Yoshida hừ lạnh một tiếng.

Kim Taeyeon cũng không yếu thế chút nào, “Hừ, Đảo quốc các ngươi có tư cách gì nói chúng ta, không phải tên Onoda Juro kia cũng bị người chơi Hoa Hạ miểu sát sao? Nếu không phải vì các ngươi quá vô dụng, sao đến mức chiến bại!”

“Ngươi nói cái gì!”

“Ta nói Đảo quốc các ngươi vô dụng!”

Đột nhiên, một tên binh lính giận quát, “Hai người các ngươi đều im lặng cho ta, còn cãi cọ nữa thì cút về!”

Hai người vội vàng mỉm cười thân thiện nói, “Vâng vâng vâng, đại ca nói cái gì chính là cái đó, tiểu độ không dám lớn tiếng ồn ào nữa.”

Người đến đàm phán càng ngày càng nhiều, những sứ giả này xếp thành một đội, ngay ngắn trật tự bên cạnh cửa đăng nhập.

Sau khi Giang Khải ngủ một giấc thật ngon, tỉnh lại đã thấy Hồ

Ngôn và Nguyễn Ngữ nhìn mình chằm chằm.

Giang Khải sợ đến mức suýt thì nhảy dựng lực, “ĐM, hai người các ngươi làm gì? Trong lúc ta ngủ, các ngươi vẫn nhìn ta như vậy?”

“Hai ngày trước thấy ngươi quá mệt mỏi nên không làm phiền ngươi, bây giờ ngươi đã khôi phục thì hai chúng ta có một vấn đề muốn hỏi ngươi!”

“Khải đội, có phải ngươi vẫn không coi chúng ta là người một nhà không!” Lão Hồ lắc đầu, “Ngươi nói xem, vì sao ngươi đến một mình mà không gọi chúng ta!”

Nguyễn Ngữ cũng thở dài một hơi, “Chúng ta bằng lòng lên núi đao xuống biển lửa với ngươi, kết quả ngươi online cũng không nói cho chúng ta biết!”

“Không phải, hành động lần này quá nguy hiểm.” Giang Khải nói, “Tình huống khác thì ta còn có thể bảo vệ các ngươi, nhưng nơi này cao thủ đông đảo chỉ hơi mất tập trung là hai người các ngươi sẽ ngoẻo.”

Đôi mắt Nguyễn Ngữ đột nhiên sáng ngời, hắn ta đắc ý nhìn về phía Hồ Ngôn, “Ta đã nói mà, Khải đội lo lắng cho chúng ta!”

Giang Khải mỉm cười lắc đầu, hai người này vì mình không dẫn theo bọn họ nên không vui…

“Chức nghiệp của ta là Dân cờ bạc, nhị giai là Lừa gạt sư!” Giang Khải đột nhiên nói, “Lần này đã rõ chưa, ta rất tin tưởng các ngươi! Nhưng đừng nói chuyện này ra ngoài, kẻ thù của ta cũng rất nhiều!”

Hồ Ngôn và Nguyễn Ngữ trợn to mắt, cuối cùng Khải đội đã nói cho bọn họ biết chức nghiệp thật của mình.

“Khải đội, ta cũng nói cho ngươi một bí mật!” Hồ Ngôn vô cùng thần bí nói, “Ta và Đông Ly… Sau khi cái kia chẳng những thuộc tính cơ sở của bản thể đều tăng lên 15%, hơn nữa ta phát hiện ta lấy được một hạng thiên phú mới.”

“Thiên phú gọi là Chưởng khống chi lực có thể khống chế đủ loại

nguyên tố tự nhiên! Nhưng hiện tại còn chưa cách nào làm đến việc hoàn toàn khống chế, chỉ có thể ảnh hưởng một chút."

Giang Khải trợn to mắt, "Chẳng trách ngày đó ta cảm thấy ngươi đang khống chế phương hướng nước chảy! Thiên phú này của ngươi khá mạnh!"

"Đông Ly còn tỷ tỷ hoặc là muội muội gì không?" Nguyễn Ngữ vội vàng hỏi.

Hồ Ngôn trợn mắt liếc Nguyễn Ngữ, sau đó dùng một loại ánh mắt sùng kính nhìn ra bên ngoài lều, "Đông Ly chỉ có một, thiên hạ khó có khả năng có nữ nhân nào giống nàng."

"Đó là hồ ly tinh!" Nguyễn Ngữ vô tình cắt ngang lão Hồ, sau đó nói với Giang Khải, "Khải đội, cái đó, có thể cho ta mượn ít tiền không?"

"Vay tiền?" Giang Khải nhíu mày.

Chương 280 - Điều kiện thêm vào (2)

Nguyễn Ngữ gãi đầu, “Ta nhìn chúng một bản kiếm kỹ nhưng giá cả quá cao, vốn dĩ ta cung cấp một số rượu tự ủ cho quân đội có thể kiếm lời một chút, tích lũy một đoạn thời gian cũng đủ nhưng ta sợ bị người khác mua đi.”

“Hiện tại chức nghiệp Tửu quỷ rất quý hiếm, loại kiếm kỹ có thể phối hợp với thiên phú Tửu quỷ này, e rằng sẽ bị người khác cướp trước một bước.” Nguyễn Ngữ bất đắc dĩ nói.

“Bao nhiêu tiền?” Giang Khải hỏi.

“Khụ khụ, cần 4 triệu tinh tệ. Hiện tại đồ vật Tửu quỷ rất đắt!” Nguyễn Ngữ cũng không ngờ mình lại bị mình hại như vậy.

“4 triệu… Đã biết, ta để người quân đội phái người đưa vào!” Giang Khải nói, “Tiền à, ký sổ là được, lợi tức một tháng hai phần.”

“A, còn cần lợi tức…”

Giang Khải lý lẽ hùng hồn nói, “Lợi tức này rất thấp đấy!”

“Được được được, vậy thì hai phần.”

Lúc ba người đang nói chuyện, Viên Trụ và Tô Noãn Noãn đi đến.

“Khải, ngươi tỉnh rồi, Lữ đội tìm ngươi.”

Giang Khải gật đầu, đi ra từ trong lều vải, tiến về doanh địa của Lữ Đại Xuyên.

Lữ Đại Xuyên thấy Giang Khải từ xa lại đi tới, “Giang Khải huynh đệ! Ta vẫn muốn làm quen tử tế với ngươi, nhưng bất đắc dĩ hai ngày qua phải tổ chức phòng thủ không có thời gian.”

Giang Khải mỉm cười, đi tới, “Lữ đại ca, lần trước còn phải cảm

ơn ngươi cứu được Trụ Tử và Noãn Noãn, còn có nếu không có các ngươi có lẽ ta cũng phải chết ở chỗ này."

"Đâu có, đâu có!" Lữ Đại Xuyên vung tay lên, "Ta nói cho ngươi biết, không có ngươi thì hành động Bình Minh cũng không thành công, ngươi chính là công thần lớn nhất, chúng ta đều dính hào quang của ngươi."

"Tới tới tới, Giang Khải huynh đệ, chúng ta ngồi đi, vừa hay có mấy việc muốn nói với ngươi."

Sau khi Giang Khải ngồi xuống lại nhìn về phía Lữ Đại Xuyên, "Lữ đại ca nói có việc, rốt cuộc là chuyện gì?"

"Ba chuyện." Lữ Đại Xuyên cũng không phải người thích vòng vo tam quốc, nhìn rất sảng khoái, "Thứ nhất, hiện tại những minh quân bị chúng ta đuổi đi đã nhao nhao phái ra sứ giả đi cầu hòa, hơn nữa phải mua sắm tư cách dự thi, lãnh đạo vốn không đồng ý nhưng bất đắc dĩ bọn họ thật sự cho quá nhiều!"

"Có khả năng ngươi còn chưa biết, tư nguyên trên chiến trường Thú Thần của chúng ta rất căng thẳng…"

Giang Khải nhíu mày, "Các ngươi cứ quyết định chuyện này là được, nói với ta làm gì?"

"Liên quân các quốc gia cũng đồng ý giao dịch, nhưng lãnh đạo nói nhất định phải hỏi ý kiến của ngươi một chút, ngươi có được một phiếu quyền phủ quyết."

"A? Cái này… Ta có quyền nói chuyện lớn như vậy?" Giang Khải ngạc nhiên nói.

Lữ Đại Xuyên vừa cười vừa nói, "Vẫn là câu nói kia, không có ngươi thì kế hoạch Bình Minh không thể thành công, cục xương khó gặm nhất là ngươi gặm, nếu chúng ta không cân nhắc cảm nhận của ngươi, bọn họ nói đàm phán hòa bình với chúng ta là đàm phán hòa bình, chẳng phải khiến ngươi lạnh lòng sao."

Giang Khải vội vàng xua tay, "Không khoa trương như vậy, các ngươi cứ quyết định chuyện này, quốc gia có tầm nhìn của quốc gia, ta tin tưởng các ngươi sẽ cân nhắc tốt lợi và hại."

Lữ Đại Xuyên thưởng thức gật đầu, “Được, vậy ta nói chuyện thứ hai, đây là danh sách bồi thường của các quốc gia, đều là tư nguyên và tài liệu cần dùng đến trên chiến trường Thú Thần, những quốc gia này đều lỗ lớn, ha ha ha, Giang Khải huynh đệ ngươi xem một chút…”

“Đây là đồ cần dùng trên chiến trường Thú Thần, ta cũng xem không hiểu nên không xem. Lữ đại ca, chuyện thứ ba là gì?”

“Chuyện thứ ba, Vệ Ưng Vệ tướng quân nói hắn bằng lòng cho ngươi mượn Viên Trụ và Tô Noãn Noãn, cũng nhờ ngươi đại diện quân đội Hoa Hạ tham gia thi đấu tranh bá toàn cầu.”

“Nếu có cơ hội lấy được thứ hạng, cũng lấy được phần thưởng từ khu vực thất lạc, dựa theo tỉ lệ phân chia bốn sáu, ngươi sáu quân đội bốn, không biết ngươi có bằng lòng không.”

“Bốn sáu…” Giang Khải cau mày.

Lữ Đại Xuyên vội vàng giải thích, “Cái đó, Giang Khải huynh đệ, ta biết ngươi đang suy nghĩ có phải chia ít hay không nhưng ta nói riêng với ngươi, loại thi đấu cấp bậc thi đấu tranh bá toàn cầu này, chỉ có quân đội mới có tư cách đại diện quốc gia.”

“Ta cũng không lừa ngươi, ngươi có thể đi xem đội ngũ của quốc gia khác đều là người quân đội. Ngươi suy nghĩ một chút, nếu tư nhân có thể tham gia, vậy không phải toàn bộ khu vực công cộng đều lộn xộn sao.”

“Dù sao quân đội chúng ta còn cần chống cự Thú Thần, chỉ là đối phó Thú Thần, bảo vệ một một thành thị tập trung, cũng không biết phải tiêu hao bao nhiêu tư nguyên.”

Giang Khải suy nghĩ, Lữ Đại Xuyên nói cũng có lý.

Hắn từng đến thành thị số 041, cũng đã thấy người trong Chiến Thần điện giao thủ với Thú Thần, quân đội phải bảo vệ toàn bộ Hoa Hạ, tất nhiên bọn họ cũng cần thu hoạch được càng nhiều tài nguyên hơn từ Quỷ Tinh.

Huống chi, có thể chiếm lĩnh khu vực công cộng cũng không phải công lao của một mình hắn.

Chu Viễn, Vương Lôi, Lý Bưu, Hứa Phi, Trần Nguyệt Linh, Lữ Đại Xuyên đều không thể bỏ qua công lao của bọn họ.

Còn có 400 chiến sĩ chiến tử trước đó!

Chương 281 - Điều kiện thêm vào (3)

Nếu một mình hắn chiếm lấy phần thưởng cuối cùng đúng là hơi không thể nói nổi.

Suy nghĩ, Giang Khải nói, “Được rồi, cũng đừng bốn sáu, chia năm năm là được nhưng phải cho ta chọn đồ trước!”

“Không có vấn đề, không có vấn đề!” Lữ Đại Xuyên vội vàng nói, “Quá tốt rồi, còn có người nói ngươi chắc chắn sẽ không đồng ý, không ngờ Giang Khải huynh đệ rộng lượng như vậy!”

Giang Khải mỉm cười, “Đó là thứ các ngươi nên được. Nhưng ta còn có một yêu cầu.”

“Cái gì?” Lữ Đại Xuyên lập tức căng thẳng.

“Cho ta xem bồi thường của Đảo quốc một chút.”

Lữ Đại Xuyên vội vàng đưa tài liệu cho Giang Khải.

Giang Khải nhìn lướt qua, Đảo quốc đưa ra bồi thường đúng là có một số tài liệu cao cấp, rất nhiều thứ mà hắn cũng không nhận ra chắc là cấp bậc Siêu phàm.

“Chỉ những thứ này?”

“Đúng. Thật ra không ít, bọn họ cũng phải chống cự Thú Thần, nhiều hơn nữa thì bọn họ cũng không lấy ra được.”

Giang Khải cười lạnh một tiếng, “Vậy không được, vẫn phải thêm một thứ!”

“y… Giang Khải huynh đệ, còn cần bọn họ bồi thường cái gì?”

Giang Khải gật đầu khẳng định, nói, “Lữ đại ca, ngươi thêm một điều cho bọn họ, Đảo quốc nhất định phải thế chấp gấp đôi bồi thường, nếu bọn họ đảm bảo trong vòng hai năm sau, tỷ lệ thông

qua thí luyện người mới của tất cả thành thị Hoa Hạ đạt đến 15% thì trả cho bọn họ gấp đôi bồi thường này!"

Lữ Đại Xuyên tỏ vẻ khó hiểu, "Dù Người nhập cư trái phép của Đảo quốc không đến quấy rối thí luyện người mới của chúng ta, tỷ lệ thông qua thí luyện người mới của chúng ta cũng không khác 10%."

Giang Khải mỉm cười, "Lữ đại ca, ý của ta là bọn họ không chỉ không thể đến quấy rối, còn phải làm bảo tiêu cho nhóm người mới của ta!"

"Điều này…" Lữ Đại Xuyên lập tức ngạc nhiên.

Giang Khải suy nghĩ, tiếp tục nói, "Ngoài ra, đặc biệt nói rõ, nếu ca ca và muội muội của ta muốn tham gia thí luyện người mới, nhất định phải đảm bảo bên cạnh có ít nhất hai mươi bảo tiêu, đảm bảo bọn họ thông qua thí luyện người mới!"

Nghe thấy yêu cầu của Giang Khải, đầu tiên Lữ Đại Xuyên hơi ngạc nhiên, tiếp theo không nhịn được cười ha hả.

"Ha ha ha ha, Giang Khải huynh đệ, ngươi nói vậy ta mới nhớ ra! Không sai, sau này tỷ lệ thông qua thí luyện người mới Hoa Hạ nhất định phải vượt qua 15%!"

"Không hoàn thành đủ công trạng, vậy đừng nghĩ lấy lại tư nguyên thế chấp!"

"Còn có, ca ca và muội muội ngươi tham gia thì hai mươi bảo tiêu còn quá ít, ta cảm thấy ít nhất phải 100 người!"

Giang Khải cẩn thận suy nghĩ, "Lữ đại ca nói có lý, được thôi, vậy thì 100 người!"

Mấy ngày nay, số liệu đánh giá chiến đấu của Giang Khải đã được đưa đến huấn luyện doanh Chiến Thần điện của rất nhiều quốc gia.

Trung tâm nghiên cứu số liệu Đảo quốc, Onoda Juro đang giảng giải cảm nhận lúc chiến đấu với Giang Khải.

“Thuộc tính nhanh nhẹn của hắn rất cao, cho dù không có kỹ năng và thiên phú thân pháp, hắn cũng có né tránh công kích của rất nhiều người.”

“Hơn nữa lúc giao thủ của hắn, cuối cùng phán đoán của ta sẽ bị động tác giả nhỏ bé của hắn lừa gạt.”

Năm lão giả khoảng năm mươi tuổi ngồi trước mặt hắn ta, đang xác nhận lắng nghe báo cáo của Onoda Juro.

Trước mặt những người này đều đặt một xấp tài liệu, đây là đánh giá số liệu đến từ công ty Kim Sắc La Bàn.

Lão giả ngồi ở vị trí chính giữa tóc bạch kim nhưng tinh thần tràn đầy, lúc này đôi mày hơi nhíu lại, vừa nghe Onoda Juro báo cáo vừa xem tài liệu trong tay.

“Nhanh nhẹn hơn bốn trăm… Hơn nữa lúc đơn vị công kích bị thương thì giá trị này còn tăng lên kéo dài.”

Đồng nghiệp ngồi bên cạnh hắn ta gật đầu nói, “Chắc là cùng loại với thiên phú ‘Thừa thắng xông lên’ này, trong trị số công kích kéo dài sẽ kéo dài và gia tăng.”

Lão giả tóc trắng gật đầu tỏ vẻ đồng ý, đồng thời bổ sung thêm, “Chẳng những thuộc tính tăng lên, hơn nữa tỷ lệ bạo kích cũng sẽ tăng lên!”

“Ngoài ra, bội số bạo kích của hắn khá khủng bố… Bội số bạo kích cao thường tỷ lệ phát động sẽ thấp hơn, sở dĩ hắn sử dụng Cửu kiếp truy mệnh làm vũ khí cũng là nhìn trúng Cửu kiếp truy mệnh cung cấp tỷ lệ bạo kích ổn định khách quan.”

“Từ số lần hắn ra tay, thuộc tính Cửu kiếp truy mệnh, chúng ta có thể đẩy ngược ra tỷ lệ bạo kích của bản thân hắn rất thấp. Trừ lúc hắn sử dụng ‘Thừa thắng xông lên’ sẽ ngoài định mức tăng tỷ lệ bạo kích.”

“Được, chúng ta kết hợp lại kết luận để tổng kết một chút.”

“Đặc điểm của Giang Khải, nhanh nhẹn cao, bội số bạo kích cao, độ chính xác công kích tầm xa và lực lượng kinh người, chắc có

được thiên phú hoặc kỹ năng tăng thêm công kích tầm xa, cũng có thể hấp thu công kích của đối phương để thế thân chuyển hóa thành năng lượng tiêu hao của mình, có được một loại thiên phú và kỹ năng quấy nhiễu phán đoán quân địch nào đó, vũ khí của hắn có tất cả 17 thanh Cửu kiếp truy mệnh cả nhất giai và nhị giai, trang bị Tử mẫu thạch có thể kháng từ tính, cùng một phi đao khác nghi là vũ khí cấp duy nhất hoặc là dành riêng, phẩm chất vượt xa Phệ hồn chi nhận."

Chương 282 - Kỹ năng mới của Nguyễn Ngữ

Mấy người khác nhao nhao gật đầu, bày tỏ sự đồng ý với phân tích của lão nhân.

“Juro, trên cơ bản bây giờ chúng ta đã nắm giữ tình huống của Giang Khải, ngươi còn gì muốn bổ sung sao?”

Juro mím môi, suy nghĩ nói, “Thật ra ta muốn nói là người kia phát huy tại hiện trường.”

“Ồ? Nói cụ thể một chút.”

Juro sắp xếp lại ngôn ngữ, nói, “Phong cách chiến đấu của hắn không tính là rất ổn thỏa, ngược lại có đôi khi sẽ đưa ra quyết định khá to gan.”

“Hắn sẽ vì theo đuổi tổn thương lớn nhất mà bí quá hóa liều!”

Lão giả tóc trắng nghe xong như có điều suy nghĩ gật đầu, “Đúng vậy, ta cũng cảm nhận được điểm này. Ví dụ như hắn lại lựa chọn để Hockman bắt lấy mình, làm vậy sẽ khiến bản thân gặp nguy hiểm rất lớn.”

“Nhưng một người thích bí quá hóa liều như vậy, đây cũng có nghĩa là cơ hội với chúng ta!”

“Được, ngươi đi xuống nghỉ ngơi đi.”

Juro đứng lên, do dự một lát nói, “Trưởng quan, Phệ hồn chi nhận của ta…”

Lão giả tóc trắng mỉm cười, “Phệ hồn chi nhận chỉ là trang bị nhị giai, hơn nữa đã hư hao, cướp về hay không cũng không quan trọng. Mấu chốt nhất là chúng ta nhất định phải đánh bại Giang Khải, lấy được giải quán quân thi đấu tranh bá toàn cầu lần này, vậy mới có thể giảm xuống tổn thất cho chúng ta!”

Juro thở dài một hơi, rời khỏi phòng họp.

Chờ sau khi hắn ta rời đi, năm tên chuyên gia lại tụ tập lại với nhau.

“Oda đại tá, bên Hoa Hạ kia đưa ra điều kiện thật sự quá đáng! Bọn họ lại muốn chúng ta phái ra thật nhiều Người nhập cư trái phép bảo đảm tỷ lệ thông qua thí luyện người mới trong tất cả thành thị của bọn họ đạt đến 15%!”

“Còn có, nếu ca ca và muội muội của Giang Khải tham gia thí luyện người mới, chúng ta nhất định phải phái ra 100 người hộ tống!”

“Thật sự khiến chúng ta mất hết thể diện!”

Lão giả tóc trắng thở dài một hơi, “Bên trên đã đồng ý yêu cầu của Hoa Hạ, đây cũng là việc không có cách nào, chúng ta đều hiểu rõ thi đấu tranh bá toàn cầu liên quan đến việc người cấp cao có thể đột phá bình cảnh hay không.”

“Nói cách khác, thi đấu tranh bá toàn cầu liên quan đến sự an toàn của Đảo quốc chúng ta!”

“Về phần mặt mũi… Chúng ta đã nắm giữ toàn bộ đặc điểm của Giang Khải, vậy có thể tìm lại mặt mũi ở trên thi đấu tranh bá toàn cầu!”

Một tên lão giả khác nhíu mày nói, “Hiện tại ai cũng không biết quy tắc thi đấu tranh bá toàn cầu là như thế nào.”

Oda đại tá mỉm cười, “Murai, cần gì lo sợ không đâu, chúng ta không biết, những người này cũng không biết, chẳng lẽ năng lực đối phó của chúng ta còn kém hơn quốc gia khác sao? Về điểm này, chúng ta tùy cơ ứng biến là đủ.”

Murai gật đầu, sau đó hỏi, “Đại tá, có cần phải người kia đi không?”

Oda đại tá gật đầu, “Trước mắt xem ra loại trừ cao thủ ẩn nấp trong dân gian, cấp tam giai trở xuống bên quân đội chúng ta chỉ có hắn có thể áp chế Giang Khải!”

…

Nhiều nước đã đưa ra bồi thường, mua tư cách tham dự thi đấu tranh bá toàn cầu, trong khoảng thời gian này sẽ có rất nhiều đội tuyển quốc gia tiến vào khu vực công cộng, tổng số lượng đạt đến hơn ngàn hội ngũ.

Nhưng hiện tại bên trong khu vực công cộng đã không còn xuất hiện tình huống đánh nhau, dường như đội ngũ tất cả quốc gia đều đang đợi quốc gia phát hiện Truyền tống trận kết nối cuối cùng xuất hiện.

Trong khoảng thời gian này, quân đội Hoa Hạ vẫn dựa theo tốc độ ba đội ngũ đăng nhập mỗi ngày, tiếp tục củng cố lực lượng của mình ở khu vực công cộng.

Một đội ngũ trong số đó mang đến quyển kiếm kỹ mà Nguyễn Ngữ cần.

Lữ Đại Xuyên tự mình đưa kiếm kỹ đến, Giang Khải thì chuyển kiếm kỹ còn nguyên cho Nguyễn Ngữ.

“Kiếm kỹ gì thế?” Giang Khải tò mò hỏi.

Nguyễn Ngữ vuốt ve quyển sách kỹ năng trong tay như đang sờ bảo bối.

“Ôi chao, còn cất giấu, lấy ra xem một chút!” Hồ Ngôn tuyệt đối không cho Nguyễn Ngữ mặt mũi, cướp lấy.

Giang Khải, Viên Trụ, Noãn Noãn đều đến gần xem xét.

Mở ra đóng gói, tên sách đã xuất hiện ở trước mặt bốn người.

【 Thái Cực kiếm ý (nhập môn) 】

“Thái Cực kiếm…Ý?! Đây là kiếm kỹ sao?” Giang Khải không hiểu hỏi, “Một kỹ năng cấp độ nhập môn bán 4 triệu tinh tệ, Nguyễn quỷ, có phải ngươi bị lừa không!”

“Nguyễn đại ca, đây không phải một bộ kiếm pháp… Ngươi xác định ngươi học được sao?” Viên Trụ hỏi.

Hồ Ngôn lật ra tờ thứ nhất, bên trên có hai câu nói.

【 Thái Cực kiếm ý, vô chiêu vô thức vô hình, tâm vô bàng vụ, kiếm ý sơ thành, thân là cánh tay, kiếm là ngón tay, vận kiếm như điều khiển cánh tay, vô chiêu thắng hữu chiêu. 】

【 Thấp nhất cần chức nghiệp nhị giai, lại nắm giữ thiên phú hoặc kỹ năng có thể duy trì trạng thái "Tâm vô tạp niệm" thời gian dài. 】

Thấy câu giải thích thứ hai, mọi người đều nghĩ đến trạng thái Tửu trung tác nhạc của Nguyễn Ngữ.

Chỉ cần đi vào trạng thái Tửu trung tác nhạc, trạng thái của Nguyễn Ngữ tuyệt đối có thể tính là Tâm vô tạp niệm!

Chương 283 - Thi đấu tranh bá toàn cầu

Nguyễn Ngữ cướp lại bản 【 Thái Cực kiếm ý 】 từ trong tay Hồ Ngôn, "Các ngươi không hiểu cũng đừng nói mò, ta đã nghiên cứu rất lâu mới tìm được một bản kỹ năng như thế!"

Lại nói, Nguyễn Ngữ là Tửu quỷ có thể học tập kỹ năng vô cùng có hạn, sách kỹ năng bình thường, dù hắn ta học được cũng không dùng được trong trạng thái say rượu, duy chỉ có bản Thái Cực kiếm ý này biết đâu có thể dùng ra.

Chẳng trách Nguyễn Ngữ sẽ không tốn nhiều tiền mua lại bản sách kỹ năng này.

"Ta đi luyện kiếm! Đừng để người khác đến gần ta, nhất là không phải người của tiểu đội chúng ta!" Nguyễn Ngữ ngạo kiều nói một câu liền chạy ra ngoài doanh địa.

Không lâu sau, trong rừng cây phía sau doanh địa đã truyền ra tiếng gầm giận dữ.

"Nguyễn Ngữ ta cả đời không kém ai! Mỹ nhân ở đâu?!"

Giang Khải nhìn đồng bạn, từ tốn nói, "Nguyễn quỷ cần tỷ lệ nhất định đi vào Tửu trung tác nhạc, cũng không biết hắn cần uống bao nhiêu. Lão Hồ, ngươi đợi chút nữa làm tấm bản viết 'Cấm đi vào, nếu không tự gánh lấy hậu quả', cắm ở ngoài rừng đi."

Hồ Ngôn suy nghĩ, nói, "Vẫn nên viết nghiêm trọng chút đi."

Giang Khải suy nghĩ, gật đầu, "Cũng được, tránh cho có người không nhịn được tò mò đi vào nhìn lén. A còn có, dọn dẹp thiết bị quay chụp của Sang Thế Kỷ đi."

Không lâu sau, bên ngoài khu rừng mà Nguyễn Ngữ tu luyện cắm bảy tám tấm bảng gỗ xiêu xiêu vẹo vẹo.

“Bên trong có chó dữ, kẻ tự tiện đi vào tự gánh lấy hậu quả.”

Ba ngày sau, nước N Châu Phi phát hiện Truyền tống trận kết nối trong lãnh địa, đến đây đã có 99 quốc gia phát hiện Truyền tống trận kết nối.

Các quốc gia trên toàn cầu, vô số ánh mắt đều tập trung vào khu vực công cộng.

Cùng lúc đó, công ty Kim Sắc La Bàn và Sang Thế Kỷ hợp tác, đẩy ra một hạng mục thống kê mới.

【 Bảng xếp hạng điểm đối chiến chức nghiệp nhị giai toàn cầu. 】

Bảng xếp hạng này cũng thu hút sự chú ý của rất nhiều người.

Dù sao trước đây bảng xếp hạng chức nghiệp toàn cầu đều lấy số liệu làm căn cứ, từ lúc Thiên Chức mở ra đến đây thi đấu tranh bá toàn cầu cũng là trận quyết đấu đỉnh phong chính thức đầu tiên giữa các chức nghiệp lớn!

…

Mấy ngày nay tiểu đội Hỏa Thần sống rất an nhàn.

Trước đó Giang Khải dùng hai Thế thân lừa gạt, đến bây giờ đã hoàn toàn khôi phục, vết thương trên người cũng đã khỏi hẳn.

Trạng thái của Trụ Tử và Noãn Noãn cũng đã hồi phục đến trạng thái đỉnh phong, sau khi kiếm của Trụ Tử bị Juro chém đứt, Lữ Đại Xuyên lại đưa đến một thanh trọng kiếm mới.

Phẩm chất của thanh kiếm này đã đến nhị giai nhất phẩm, đã là phẩm chất đỉnh cấp trong vũ khí thông thường.

Sau khi Hồ Ngôn trải qua lần gặp mặt tốt đẹp với người kia, thực lực cũng tăng nhiều.

Chỉ có Nguyễn Ngữ vẫn lĩnh ngộ Thái Cực kiếm ý ở trong rừng.

Thật ra đố khó tu luyện của Nguyễn Ngữ rất lớn, đơn giản vì hiệu quả sống mơ mơ màng màng và ý thức hỗn loạn cũng không tính

là trong lòng không có việc gì, chỉ có tiến vào Tửu trung tác nhạc ở tầng thứ cao hơn mới có thể phát huy ra hiệu quả của Thái Cực kiếm ý.

Muốn đi vào trạng thái này cần một loại cơ hội nào đó, cũng cần lần lượt nếm thử.

Trong quá trình này, ngay cả đám người Giang Khải cũng không dám tùy tiện tiến vào khu vực tu luyện của Nguyễn Ngữ.

Ai biết con hàng này uống nhiều có thể lục thân bất nhận hay không…

Một ngày này, trong lãnh địa nước A châu Nam Mỹ có một đội ngũ bị trọng thương đang trở về khu an toàn, nhưng trên đường gặp dã thú mai phục, một tên đội viên vô tình ngã vào hẻm núi.

Đây vốn là một việc rất bình thường, nhưng hai ngày sau khi tên đội viên kia đại nạn không chết, trong tích tắc đau đớn mở mắt ra hắn ta thấy được một cánh cửa hơi phát sáng!

Cùng lúc đó, tất cả người chơi trong khu vực công cộng đồng thời nhận được tiếng nhắc nhở của hệ thống.

【 Điều kiện mở ra thi đấu tranh bá toàn cầu (sơ cấp) đã đủ, sau 48 tiếng chính thức mở ra thi đấu tranh bá toàn cầu (sơ cấp)! 】

【 Quy tắc thi đấu: Mỗi quốc gia phát ra nhiều nhất ba đội ngũ năm người, vượt quá số người quy định người của quốc gia đó sẽ ngẫu nhiên nổ chết, tử vong logout. 】

Khoảng cách mở ra thi đấu tranh bá chỉ có 48 giờ, hệ thống cũng đưa ra một nhắc nhở quy tắc khác.

Mỗi quốc gia chỉ có ba đội ngũ dự thi!

Vì số người dư thừa sẽ “ngẫu nhiên” nổ chết, điều này khiến mọi người không thể không bắt đầu rút lui đội ngũ dư thừa, dù sao rất nhiều đội ngũ đều là phối hợp cố định, một khi giảm quân số tạm thời phối hợp sẽ ảnh hưởng quá lớn đến chiến lực của tiểu đội.

Cùng ngày công bố quy tắc thi đấu, bên trong khu vực công cộng

lập tức rối loạn.

Tất cả quốc gia đều khẩn cấp rút lui đội ngũ dư thừa.

Vốn khu vực công cộng có thể thấy người ở khắp mọi nơi, trong một ngày đã trở nên vắng vẻ hơn nhiều.

Đội ngũ còn lại đều đang căng thẳng chờ đợi trận đấu cuối cùng diễn ra.

Chương 284 - Thi đấu tranh bá toàn cầu (2)

Điều đáng nhắc đến là, hiện tại hệ thống chỉ đưa ra hai nhắc nhở liên quan đến quy tắc thi đấu tranh bá toàn cầu, một cái là trong trận đấu chỉ có đánh giết mới được coi là thật sự loại bỏ đối thủ, một cái khác là có yêu cầu với số người dự thi.

Về phần cách thức thi đấu được áp dụng, địa điểm tranh tài cùng đủ loại tin tức, cho đến bây giờ hệ thống vẫn chưa đưa ra nhắc nhở.

Tất cả đội ngũ chịu dày vò, đau khổ chờ qua 48 tiếng, sau đó đến tận giây cuối cùng tất cả mọi người vẫn chưa nhận được lời nhắc nhở của hệ thống.

Ngay lúc mọi người đều hơi mơ hồ, mỗi một doanh địa đột nhiên xuất hiện từng tia sáng trắng.

Ngay sau đó tất cả mọi người không hiểu ra sao lại xuất hiện ở một vị trí xa lạ nào đó.

Lúc này, cuối cùng bọn họ đã nhận được nhắc nhở của hệ thống.

【 Thi đấu tranh bá toàn cầu (sơ cấp) đã mở ra. 】

【 Sau khi tranh tài bắt đầu, tất cả mọi người sẽ ngẫu nhiên truyền tống đến địa điểm nào đó, cũng nhận được thời gian chuẩn bị 10 phút, trong thời gian chuẩn bị sẽ miễn dịch tất cả thương tổn. 】

【 Sau khi thời gian chuẩn bị kết thúc, trong mỗi tiểu đội sẽ có một người bị "giam cầm" ngẫu nhiên, người bị giam cầm không cách nào hành động, có thể bị đánh giết, có thể bị người khác di chuyển, có thể bị người khác "cứu rỗi". 】

【 Một khi người bị giam cầm bị đánh giết, đội ngũ lại ngẫu nhiên giam cầm một tên đội viên khác, cho đến khi tất cả đội viên đều chết. 】

【 Lúc đánh giết đối thủ không phải quốc gia mình, không cách nào cướp bóc đồ vật và kinh nghiệm, có thể đạt được một tấm "Thẻ cứu rỗi", năm tấm thẻ cứu rỗi có thể giải trừ trạng thái giam cầm của một tên đồng đội. 】

【 Hai giờ sau, trong mỗi tiểu đội thêm một người bị giam cầm, cứ thế mà suy gia, mỗi hai giờ thêm một người bị giam cầm. 】

【 Sau khi thi đấu tranh bá toàn cầu bắt đầu, bên ngoài khu vực công cộng sẽ xuất hiện rất nhiều dã thú thấp nhất cấp thống lĩnh, chúng nó sẽ không ngừng thu nhỏ khu vực tranh tài theo thời gian tranh tài trôi qua. 】

【 Cuối cùng, lúc đội ngũ sống sót chỉ còn lại ba đội ngũ, thi đấu tranh bá kết thúc, căn cứ vào số lượng đội viên "tự do" của đội ngũ còn sống, số lượng thẻ cứu rỗi còn thừa trong tay để tính toán xếp hạng. 】

Nghe được quy tắc thi đấu cuối cùng, tất cả mọi người trợn tròn mắt.

"Ngay từ đã chia mọi người ta, còn phải giam cầm ngẫu nhiên? Điều này, chẳng may đúng lúc xung quanh người bị giam cầm có kẻ địch, đây không phải chết chắc?"

"Hai giờ thêm một người bị giam cầm, cường độ rất khoa trương!"

"Quy tắc này như đã thử thách thực lực cá nhân, đồng thời cũng là thử thách thực lực tổng hợp của cả đội, bất kỳ một điểm nào trở thành sai lầm đều là việc trí mạng với tiểu đội!"

【 Thời gian chuẩn bị tiến vào đếm ngược, hiện tại còn lại 600 giây! 】

Tiếng của hệ thống khiến tất cả mọi người không thể không tập trung tinh thần.

Trong tình huống bọn họ không hề chuẩn bị, trận thi đấu này đã bắt đầu!

Lúc này Giang Khải đang đứng dưới một chân núi thấp, Viên Trụ, Noãn Noãn, Nguyễn Ngữ, Hồ Ngôn đã không còn bên cạnh.

Trong rừng cây ở nơi không xa có mấy bóng dáng, chắc là người của những tiểu đội khác.

Hiện tại bọn họ đang trong thời gian chuẩn bị, mỗi người đều miễn dịch tổn thương, những bóng dáng kia cũng không khởi xướng tiến công với hắn, ngược lại bỏ chạy về hướng ngược lại.

“Đúng rồi, sắp có người bị giam cầm ngẫu nhiên!” Giang Khải đột nhiên nghĩ đến quy tắc.

Bên cạnh không có đồng đội, một khi bị giam cầm vậy đó là một cái bia sống chỉ có thể mặc người ta chém giết.

“ĐM, quy tắc kỳ quái gì đây!” Giang Khải tức giận mắng một câu, sau đó lại nhìn hoàn cảnh xung quanh.

Hiện tại cách ổn thỏa nhất là tìm một chỗ không người, xem thử mình có trở thành người may mắn kia không…

Nghĩ tới đây, Giang Khải cũng không dám chậm trễ, nhanh chóng rời khỏi nơi này.

Nhưng lúc này toàn cầu có gần 300 đội ngũ ở khu vực công cộng, cũng chính là 1500 người tản mát phân chia các nơi.

Diện tích khu vực công cộng không tính quá lớn, cũng không có khu vực không cách nào đến được, Giang Khải cảm thấy mặc kệ trốn ở đâu cũng không an toàn.

Không có cách nào, Giang Khải chỉ có thể leo lên một gốc cây lớn cành lá rậm rạp, lợi dụng cành lá cố gắng che chắn bản thân.

Vận khí của Tô Noãn Noãn không tệ tìm được một sơn động, nàng che lại cửa động, “Không biết ai sẽ bị giam cầm…”

Lúc này, Giang Khải cũng tâm tình thấp thỏm cầu nguyện, “Hy vọng ta không phải người bị giam cầm kia. Trụ Tử, Trụ Tử, Trụ Tử! Bị giam cầm!”

Cùng lúc đó, Viên Trụ cũng trốn trong khe hở của hai khối nham thạch, hắn ta dùng cỏ dại nhanh cây che chắn lại lối vào trước sau, trong miệng tuyệt vọng lẩm bẩm, “Không phải ta, không phải ta,

không phải ta! Tiểu tử Giang Khải kia đầu óc linh hoạt, để hắn bị giam cầm đi!"

Hồ Ngôn trốn dưới mặt đá, "Nguyễn Ngữ bị giam cầm, Nguyễn Ngữ bị giam cầm!"

Chương 285 - Vận khí không tốt

Nguyễn Ngữ dùng một đống lá rụng cỏ dại chôn mình xuống, “Hồ Ngôn bị giam cầm, Hồ Ngôn bị giam cầm!”

Rất nhiều người xem thông qua thiết bị quay chụp Sang Thế Kỷ quan sát thi đấu tranh bá toàn cầu, lúc này đều rất nghi ngờ.

Đột nhiên, trong hình ảnh này lại không thấy bóng dáng của mấy người!

Vệ Ưng, Lộ Tuấn và Tô Lam Lam cũng đang chú ý tình huống thi đấu tranh bá, khi bọn họ thấy trong mấy chục khung hình do Sang Thế Kỷ cung cấp lại không tìm thấy một bóng người đều vô cùng ngạc nhiên.

“Hình như chỉ có người trong khu vực công cộng biết quy tắc thi đấu tranh bá…” Lộ Tuấn nghi ngờ nói, “Nhưng những người này đang làm gì? Chơi trốn tìm sao?”

Trong vòng mười phút, khu vực công cộng gần như biến thành chốn không người.

Ít nhất bên ngoài đã không thấy người.

Thời gian chuẩn bị mười phút nhanh chóng trôi qua.

Trước đây còn là khu vực công cộng “không có một ai”, đột nhiên có rất nhiều người nhảy ra từ dưới tảng đá, trong bụi cỏ, gốc cây!

Viên Trụ bật ra từ trong khe đá, thở dài một hơi thật to, “Vẫn may không phải ta… Bước tiếp theo phải làm gì? Đúng, tập hợp đội ngũ!”

Vì trước đó không có ai biết quy tắc tranh tài, lúc trước mỗi đội ngũ đều không chỉ định bất kỳ phương án tác chiến gì, lúc này ngay cả việc tập hợp đội ngũ cũng trở nên vô cùng khó khăn.

Tuy khu vực công cộng không tính lớn nhưng cũng không nhỏ, tập hợp ở đâu?

Suy nghĩ một lát, Viên Trụ nghĩ đến doanh địa ban đầu của bọn họ.

“Đã không có chuyện ước định trước đó, những người khác chắc sẽ nghĩ đến trở về doanh địa!” Nghĩ đến đây, Viên Trụ cẩn thận xem xét tình huống xung quanh, thấy xung quanh không có người liền to gan di chuyển về phương hướng doanh địa.

Cùng lúc đó, Hồ Ngôn, Nguyễn Ngữ, Tô Noãn Noãn nhao nhao đi ra từ chỗ trốn, suy nghĩ thêm một chút bọn họ đưa ra quyết định giống nhau, về doanh địa trước đó!

Trong năm người của tiểu đội Hỏa Thần chỉ có một người không hề di chuyển.

Giang Khải ngồi trên chạc cây chìm vào suy nghĩ.

“Mẹ nó, tại sao là ta, ta đường đường là Dân cờ bạc, lại là người vận khí kém nhất trong năm người?! Ta là nòng cốt của đội ngũ!” Giang Khải muốn cố gắng vặn vẹo thân thể, kết quả thân thể căn bản không nghe sự chỉ huy của hắn, không nhúc nhích tí nào.

Đúng vào lúc này, Giang Khải thấy cách đó mười mấy mét có một gốc cây đang “nhìn” mình!

Nói một cách chính xác là một người trốn ở trong gốc cây, hắn ta xuyên qua một hốc cây nhìn mình.

“ĐM, nơi đó có người?” Trong lòng Giang Khải lộp bộp một tiếng.

Lúc hắn trốn trên tàng cây cũng không phát hiện tên kia, nói cách khác tên kia trơ mắt nhìn mình trốn trên tàng cây.

Bây giờ Giang Khải lại rơi vào trạng thái giam cầm, đó chính là dê đợi làm thịt.

Tuy ánh mắt người kia vô cùng sắc bén nhưng lại không có bất kỳ hành động gì khác.

Giang Khải hơi híp mắt lại, “Hắn cũng bị giam cầm sao?”

Có vẻ chỉ có khả năng này.

Đúng vào lúc này, đôi mắt người kia lại nhìn về phía một thân cây khác, Giang Khải nhìn theo tầm mắt của hắn ta phát hiện trong rừng cây rậm rạp như có một người đang trốn.

Một người da trắng, làn da rất giống với vỏ cây màu trắng, không nhìn kỹ thật sự không nhìn ra.

“Đệt… Còn có một người!” Giang Khải thầm kêu lên trong lòng.

Trong một khu vực nho nhỏ như thế lại có ba người đang trốn!

Nhưng cũng không biết có phải phong thủy của nơi này không tốt hay không, ba người này đều không động đậy được.

Ba người ngươi nhìn ta, ta nhìn ngươi.

Lúc nào, bất cứ đồng đội của ai chạy đến đều có thể tùy tiện thu hoạch hai người còn lại, không công thu hoạch được hai tấm thẻ cứu rỗi!

Nhưng ba người không có ai hành động được, “thẻ cứu rỗi” trước mắt là thấy được không ăn được.

Thời gian đầu bắt đầu thi đấu tranh bá, các nơi xuất hiện một số trận chiến nhưng hiển nhiên đôi bên còn chưa hết sức, khiến người ta cảm thấy mục đích của bọn họ không phải đánh giết đối phương, càng giống nóng lòng rời đi.

Cuối cùng Vệ Ưng đã nhìn ra một vài manh mối.

“Đội viên mỗi một đội ngũ đều bị chia ra, hơn nữa hình như mỗi một tiểu đội đều có một người không cách nào hành động.” Vệ Ưng nhíu mày nói, “Chắc đội viên còn lại đều vội vã tụ tập với đồng đội, cho nên không có ý ham chiến.”

Lộ Tuấn nhíu mày, “Xem ra thi đấu tranh bá đều vì thử thách năng lực tác chiến của cả tiểu đội, bao gồm phản ứng hiện trường trong lúc nguy cấp, trình độ ăn ý trong tình huống không nói trước, đủ

loại năng lực liên kết của đoàn đội.”

Vệ Ưng gật đầu, “Không tệ, thời gian đầu thật sự cần một tiểu đối phối hợp rất ăn ý mới có thể vượt qua cửa ải khó khăn. Nhưng ta tin tưởng trận chiến kế tiếp cũng rất kịch liệt, trước đó thấy một tên Dã man nhân đánh chết một tên Thợ săn, tên Dã man nhân kia lấy được một tấm thẻ đặc thù từ trên người Thợ săn.”

“Từ vẻ mặt vui mừng của tên Dã man nhân kia, có thể suy đoán có lẽ tấm thẻ này là điểm mấu chốt thắng bại.”

Chương 286 - Vận khí không tốt (2)

Tô Lam Lam nói tiếp, “Nếu tấm thẻ chỉ có thể thu hoạch được từ trên người kẻ địch, vậy trận chiến sau đó thật sự sẽ rất kịch liệt.”

Xét thấy ngay từ đầu mỗi tiểu đội đều không ham chiến, đám người Tô Noãn Noãn lần lượt an toàn đến doanh địa ban đầu của tiểu đội Hỏa Thần.

Tô Noãn Noãn là người thứ nhất đến, Viên Trụ thứ hai, Hồ Ngôn và Nguyễn Ngữ gần như đồng thời đến nơi.

Bốn người tập hợp đều thở phào một hơi.

Nhưng chẳng mấy chốc Tô Noãn Noãn đã nhíu mày, “Cho nên… Người bị giam cầm của tiểu đội chúng ta là… Giang Khải?”

“Lại là Khải đội bị giam cầm, chúng ta nhất định phải nhanh chóng tìm ra hắn.”

“Lão Hồ, tính toán vị trí đại khái của Giang Khải đi!” Nguyễn Ngữ vội vàng kêu lên.

Hồ Ngôn gật đầu, “Ta cũng không biết có thể tính ra hay không nhưng có thể thử một chút.”

Nói xong, Hồ Ngôn lấy ra công cụ xem bói của bản thân, cẩn thận suy tính trên mặt đất.

Đúng vào lúc này, sau lưng bốn người Hỏa Thần đột nhiên vang lên một tràng tiếng bước chân.

Viên Trụ vội vàng quay đầu, vừa thấy cảnh tượng trước mắt lập tức căng thẳng.

“Nguyễn đại ca, Noãn Noãn, có người đến!”

Nguyễn Ngữ và Noãn Noãn lần lượt quay đầu nhìn.

Chỉ thấy một đội ngũ người da trắng đang đi về phía bọn họ, trước ngực bọn họ dùng tiếng Anh viết “Caesar công hội – tiểu đội Thánh Kỵ Sĩ”.

Đội ngũ này có tất cả năm người bốn nam một nữ, đều là kiểu dáng người cao to, trang bị hoàn mỹ, một người trong số đó bị đồng đội vác lên vai, thân thể không cách nào động đậy, chỉ có con mắt có thể di chuyển.

Nam nhân đi phía trước đội ngũ cười lạnh một tiếng, “Các ngươi cũng là đội ngũ Giang Khải đi, lúc trước hắn công phá phòng tuyến minh quân hại chúng ta mất khu vực công cộng, nhất định phải tiêu tốn rất nhiều vật tư mới có thể trao đổi danh ngạch dự thi, Simon Saier ta đã sớm nhìn hắn không thuận mắt!”

“Hiện tại xem ra người bị giam cầm trong tiểu đội của các ngươi chắc là Giang Khải đi, ha ha ha ha, xem ra vận khí của tiểu đội các ngươi không tốt lắm!”

“Năm người… Sao bọn họ có thể nhanh chóng tìm đồng đội như vậy?” Viên Trụ hoảng sợ nói.

Simon Saier hừ lạnh một tiếng, “Không phải Hoa Hạ các ngươi chú ý thiên thời địa lợi nhân hòa sao? Thật xin lỗi, bây giờ đội hữu của ta cách ta chưa đến năm mươi mét, đây chính là khí vận mà các ngươi nói đi!”

Một người đồng bạn khác nói với đồng đội bị giam cầm, “Tom, đừng vội, lại giết bốn người này là chúng ta có năm tấm thẻ cứu rỗi, chẳng mấy chốc có thể giải trừ hiệu quả giam cầm của ngươi.”

“Lần thi đấu tranh bá này, chúng ta sẽ có một sự bắt đầu hoàn mỹ!”

Tô Noãn Noãn kéo tay áo Viên Trụ, khẽ nói, “Trụ Tử, lần này phải dựa vào ngươi!”

Hô hấp của Viên Trụ càng ngày càng gấp rút, trong lòng bàn tay đổ mồ hôi, nhìn chằm chằm bốn người tiểu tội Thánh Kỵ Sĩ.

…

Sau khi ngây người trên tàng cây nửa giờ, Giang Khải thấy một bóng dáng cách đó không xa đang đi về hướng bên này.

Hắn ta vừa đi vừa dùng trường đao chém nhánh cây xung quanh, còn thò người vào phía dưới cây đổ, dưới mặt đá tìm kiếm.

“Người đến!” Giang Khải trợn to mắt, nhịp tim cũng đập nhanh hơn.

Hai người bị giam cầm khác cũng phát hiện hành động của người kia, người trốn ở trong gốc cây lập tức nhắm mắt lại để mình càng dễ hòa vào gốc cây.

Không lâu sau, người kia đã đến trước gốc cây, một đao chém gốc cây khô này nát bấy.

“Hả? Có người! Ha ha ha ha, cuối cùng đã để ta tìm được một người!” Người kia phát ra tiếng cười như điên.

Sau khi huynh đệ trong gốc cây bị phát hiện lập tức mở to mắt, liều mạng nháy mắt với người kia.

Người kia nhíu mày, nhìn theo ánh mắt người kia.

Chẳng mấy chốc, hắn ta đã phát hiện hai người bị giam cầm khác trốn trên tàng cây.

“Khá lắm, lần này phát tài, một lần phát hiện ba người! Ha ha ha ha!”

“Bằng hữu, cảm ơn, nhưng ta cũng không định tha cho ngươi.” Nói xong, người kia giơ tay chém xuống, đánh giết nam nhân gốc cây thu hoạch được một tấm thẻ cứu rỗi.

Sau đó hắn ta lại đánh giết huynh đệ trên một thân cây khác, thu hoạch được tấm thẻ cứu rỗi thứ hai.

“Bên này còn có một người!” Người kia vừa nói vừa đi về phía Giang Khải.

Giang Khải thật sự giận mà không có chỗ trút ra, bản thân nam gốc cây trốn không tốt, sau khi bị phát hiện còn muốn kéo hai người

bọn họ làm đệm lưng… Quá độc!

Ngay lúc kẻ địch từng bước một đi tới, suy nghĩ của Giang Khải xoay chuyển.

“Phải chết sao?”

Hiện tại hắn không cách nào hành động, lại đã bị kẻ địch phát hiện, trừ khi người tiểu đội Hỏa Thần chạy tới, mình còn có cách khác để sống sót sao!

Người kia cũng không nói nhảm nhiều, cầm trường đao trong tay nhảy lên thật cao, một đao chém về phía Giang Khải.

Không đúng, thân thể của ta không cách nào hành động, nhưng ý niệm của ta có thể.

Nghĩ tới đây, Giang Khải trợn mắt tròn xoe!

Ngay lúc đối phương đánh giết đến trước mặt, suy nghĩ của Giang Khải hơi chuyển động một chút, một thanh tiểu đao tản ra sương mù màu đen bay ra từ trong túi thẻ của hắn, lập tức đâm xuyên hộ giáp của kẻ địch!

Chương 287 - Phản kích từ đường cùng

Thân thể của người kia rơi xuống từ trên cao, hắn ta trợn tròn mắt, không thể tưởng tượng nổi nhìn về phía người trốn ở trong rừng cây.

“Ngươi… Ngươi gian lận?!” U oán nói ra câu sau cùng, người này nghiêng đầu một cái đã tắt thở.

Thật ra hắn ta cũng không xác định Giang Khải có phải người bị giam cầm hay không nhưng xung quanh rõ ràng có hai người bị giam cầm, nếu người kia không phải người bị giam cầm chắc sẽ trực tiếp đánh giết hai người kia.

Hơn nữa, cho đến bây giờ người kia còn trốn ở trong lá cây, cho nên trước khi chết hắn ta mới có thể đưa ra câu hỏi như thế.

Đối mặt với câu hỏi trước khi đối phương chết, trong lòng Giang Khải không có chút gợn sóng nào.

“Lão tử dựa vào bản lĩnh tìm Bug, vì sao nói ta gian lận!”

Giang Khải trơ mắt nhìn xác của người kia chậm rãi biến mất, chỉ để lại ba tấm thẻ lơ lửng ở vị trí cách mặt đất hơn một mét.

“Thẻ cứu rỗi sẽ không cùng biến mất với người chết.” Giang Khải vô cùng kích động, cứ như vậy, cho dù hắn không kịp thời thu thập thẻ cứu rỗi thì tấm thẻ cũng không biến mất.

“Diêm Vương lệnh!” Giang Khải lại dùng ý niệm khống chế phi đao đi đụng vào thẻ cứu rỗi, đưa từng tấm thẻ cứu rỗi đến trước mặt mình.

“Ba tấm… Năm tấm là có thể cứu rỗi, còn thiếu hai tấm!” Giang Khải nhìn ba tấm thẻ xanh trắng lơ lửng ở trước mặt mình, suy nghĩ lại nhíu mày, “Chờ chút, có phải vị trí này của ta quá bí ẩn không?”

Nếu trước đây không phải nam gốc cây kia để mình bị lộ, biết đâu tên lỗ mãng kia đã để lọt mất mình.

Còn thiếu hai tấm thẻ cứu rỗi là mình có thể hoàn thành việc tự cứu, khoảng cách công kích của Diêm Vương lệnh có hạn, cách duy nhất cũng là dụ người đến…

Nghĩ đến đây, Giang Khải lập tức khống chế Diêm Vương lệnh, đặt ba tấm thẻ cứu rỗi về chỗ cũ, lơ lửng ở vị trí ba bốn mét dưới tàng cây.

“Nhanh có người đến đi!” Giang Khải cầu nguyện.

…

Bốn người tiểu đội Hỏa Thần và bốn người tiểu đội Thánh Kỹ Sĩ gặp nhau, đôi bên đã giao thủ!

Viên Trụ nhảy lên một cái, đánh về phía trận địa địch.

“Hám địa tiễn đạp!”

Nhưng lần này Viên Trụ không đánh ra hiệu quả đẩy lui hoặc là phá giáp, Hám địa tiễn đạp biến thành kỹ năng công kích phạm vi đơn thuần.

Phạm vi công kích kém xa công kích đơn thể tổn thương cao, trong tình huống không có hiệu ứng đặc biệt khác, bốn người Thánh Kỹ Sĩ tùy tiện giải quyết công kích của Trụ Tử.

“Chỉ thế này? Các ngươi thật sự là đồng đội của Giang Khải? Xem ra Giang Khải dẫn theo bốn phế vật!” Simon Saier giận quát một tiếng, “Boris, Jessica, Robert, các ngươi đi giết ba người khác, giao hai tên to con này cho ta!”

Tiểu đội Thánh Kỹ Sĩ lập tức chia ra hành động, ngoài trừ Simon Saier, ba người khác nhanh chóng vòng qua Viên Trụ nhào về phía đám người Nguyễn Ngữ.

Tốc độ của ba người Boris cực nhanh, thân pháp nhanh nhẹn, tự rút ra vũ khí của mình nhanh chóng đánh tới.

Các quốc gia phái đội ngũ đến tham gia thi đấu tranh bá toàn cầu, thực lực đều không thể khinh thường!

Viên Trụ lo lắng nhìn sau lưng, đột nhiên một tia sáng lạnh đập vào mặt.

Viên Trụ lập tức dùng cự kiếm đón đỡ, hai thanh đại kiếm hung hăng đụng vào nhau!

Simon Saier bạo phát lực lượng, thân thể đi theo trọng kiếm cùng ép về phía Trụ Tử, khuôn mặt gần trong gang tấc hơi nhếch khóe miệng lên, có vẻ lực lượng có thừa, "Trong mắt của ngươi có sự sợ hãi!"

"Chỉ với loại mặt hàng như ngươi, còn muốn đi bảo vệ đồng đội? Ha ha ha ha, ngươi nên trốn sau lưng nữ nhân kia mới đúng!"

Viên Trụ cắn chặt hàm răng, tuy lực lượng của đối phương khủng bố nhưng hắn ta còn có kỹ năng Tự tại hiệp, tuyệt đối có thể đối phó.

Nhưng cảm giác áp lực do đối phương mang đến mới là thứ lớn nhất khắc chết Viên Trụ.

Vốn dĩ đội ngũ thiếu một người đáng tin cậy như Giang Khải, lực lượng của Viên Trụ đã yếu đi mấy phần, hiện tại lập tức bị Simon Saier hoàn toàn trấn áp trên mặt khí thế.

Sau lưng, ba người Boris đã đến gần ba người Nguyễn Ngữ.

"Hắc hắc, bọn họ có Thầy lang, chúng ta tương đương với ba đánh hai, giết!"

Hồ Ngôn lo lắng nhìn về phía Nguyễn Ngữ, con hàng này còn chưa uống rượu?

Đúng vào lúc này, Nguyễn Ngữ lấy ra Hàn sương đại thuẫn, Linh Quang trường kiếm, "Lão Hồ, Noãn Noãn, các ngươi lùi lại!"

"Nguyễn đại ca, ngươi còn chưa uống rượu!"

Nguyễn Ngữ quay đầu mỉm cười với Tô Noãn Noãn, "Nếu ta uống

sẽ quên phải bảo vệ các ngươi… Đối phương có ba người, ta không thể uống!”

“Nguyễn quỷ!” Lão Hồ lo lắng hô lên.

“Lùi lại!” Nguyễn Ngữ dùng giọng nói cao hơn át đi Hồ Ngôn, “Nguyễn Ngữ… ta cả đời… Được rồi, giết!” Khẽ quát một tiếng, Nguyễn Ngữ cầm Hàn sương đại thuẫn trong tay lao về phía ba người đối phương.

“Chỉ dựa vào ngươi?” Boris hừ lạnh một tiếng, một kiếm hung hăng đánh về phía Nguyễn Ngữ.

Nguyễn Ngữ giơ Hàn sương đại thuẫn lên đón đỡ, Hàn sương đại thuẫn có phòng ngự kinh người nhưng công kích của Boris lực lượng lớn, Hàn sương đại thuẫn bảo vệ tốt việc đâm xuyên lại không phòng ngự được luồng lực lượng khổng lồ này.

Chương 288 - Phản kích từ đường cùng (2)

Bịch một tiếng, vừa đối mặt Nguyễn Ngữ đã mang theo hộ thuẫn trực tiếp bị đánh bay mười mấy mét!

Ở một bên khác, Jessica và Robert đã vòng qua Nguyễn Ngữ, lao thẳng về phía Hồ Ngôn và Tô Noãn Noãn.

Robert cầm một thanh đoản đao, chém thẳng vào đỉnh đầu Hồ Ngôn.

Đúng vào lúc này, một mặt trọng thuẫn bay đến từ nơi xa, hung hăng nện vào giữa Hồ Ngôn và Robert.

Hồ Ngôn thuận thế nhìn lại phát hiện Nguyễn Ngữ ra sức ném trọng thuẫn ra, giúp hắn ta hóa giải lần công kích này.

Nhưng thiếu đi Hàn sương đại thuẫn, cũng có nghĩa hiện tại Nguyễn Ngữ đã không có thủ đoạn phòng ngự.

“Còn dám cứu người? Nhanh cứu ngươi trước đi!” Boris đâu bỏ qua cơ hội lần này, nhanh chóng đánh về phía Nguyễn Ngữ.

Một kích trọng kiếm, Nguyễn Ngữ lấy Linh Quang trường kiếm đón đỡ, nhưng đối phương đã sớm đoán được Nguyễn Ngữ sẽ đỡ lấy, chém giết chỉ là hư chiêu.

Boris lập tức rút lui, cổ tay khẽ đảo, trọng kiếm quét thấp, quét về phía bắp đùi Nguyễn Ngữ.

Nguyễn Ngữ vội vàng lùi lại nhưng nhanh nhẹn của hắn ta không cao lắm, nhưng vẫn bị trọng kiếm làm tổn thương bắp đùi, trong chốc lát vết thương tuôn ra rất nhiều máu tươi!

Jessica tóc vàng mắt xanh, dáng người nóng bỏng nhưng ánh mắt lạnh băng khiến người ta sợ hãi.

Tay nàng cầm song đao, trực tiếp vượt qua Hồ Ngôn đâm thẳng về

phía Tô Noãn Noãn!

“Dáng vẻ xinh đẹp như vậy, vậy ta chỉ có thể giết ngươi thôi!” Jessica nở một nụ cười nhe răng, lộ ra hàm răng trắng như tuyết.

“Noãn Noãn!” Viên Trụ thấy thế lao như điên về bên này.

Simon Saier cười lạnh một tiếng, “Ngớ ngẩn!”

Đồng thời vung ra trọng kiếm trong tay.

Trọng kiếm đuổi kịp Viên Trụ, để lại một vết đao thật dài ở sau lưng hắn ta, cả người ngã thẳng về phía trước bốn năm mét.

Ngay lúc Jessica sắp thành công, trong lúc ngàn cân treo sợi tóc Hồ Ngôn nhặt Hàn sương đại thuẫn lên chặn lại một kích của Jessica, đồng thời dựa vào cơ hội này cùng Tô Noãn Noãn lùi ra sau, kéo giãn khoảng cách với Jessica.

Đôi bên chỉ giao chiến vài phút, Viên Trụ, Nguyễn Ngữ bị thương, Hồ Ngôn, Tô Noãn Noãn suýt bị đánh giết…

Simon Saier mở bàn tay ra, trọng kiếm bay ra ngoài bị một luồng lực hút về, hắn ta vững vàng nắm chặt chuôi kiếm, hất cằm lên, đầy khinh miệt nhìn về phía bốn người Hỏa Thần.

“Trước đó ta nghe nói tiểu đội Hỏa Thần các ngươi còn lấy giải quán quân thi đấu chiến đội của một tòa thành thị nào đó, kết quả các ngươi chỉ có thực lực này?”

“Không thể không nói, ta thật sự cảm thấy không đáng thay cho Giang Khải, hắn có chút thực lực nhưng đồng đội của hắn, ai da, một người yếu hơn một người, mặc người ta nhào nặn, không có chút tác dụng gì.”

“Các ngươi cho Giang Khải bao nhiêu lợi ích thì hắn mới bằng lòng dẫn theo một đám phế vật các ngươi… Ai, Giang Khải chết thì thôi đi, nếu hắn may mắn được đội ngũ Hoa Hạ khác của các ngươi cứu, khó khăn lắm sống sót phát hiện tiểu đội của hắn đã toàn quân bị diệt, không biết sẽ có cảm tưởng thế nào.”

“Lần thi đấu tranh bá này không biết còn có bao nhiêu người muốn

lấy mạng của hắn, hắn lại dẫn theo một đám đồng đội rác rưởi, thật sự là tự tìm đường chết!"

Simon Saier cười lạnh vài tiếng, đang muốn hạ lệnh để đội viên đánh giết bốn người Hỏa Thần, nhưng đúng lúc này hắn ta phát hiện bốn người tiểu đội Hỏa Thần như đã trở nên hơi khác biệt.

Viên Trụ đứng lên, cho dù vết thương trên lưng rất sâu nhưng hắn ta vẫn ưỡn thẳng sống lưng.

Viên Trụ đưa lưng về phía Simon Saier, lạnh lùng nói, "Simon, ngươi nói rất nhiều người muốn giết Khải?"

"Đương nhiên, hắn làm hỏng chuyện tốt của minh quân chúng ta, ngươi cảm thấy minh quân sẽ tùy tiện buông tha cho hắn, ta có thể nói rõ ràng cho các ngươi biết, bên trong minh quân đã hạ tử lệnh, Giang Khải phải chết!"

Két, Viên Trụ nắm chặt trọng kiếm trong tay, hắn ta ngẩng đầu nhìn về phía Nguyễn Ngữ cách đó không xa.

"Nguyễn đại ca!"

Nguyễn Ngữ nhìn Hồ Ngôn và Tô Noãn Noãn ở một bên khác.

Hồ Ngôn gật đầu với Nguyễn Ngữ, "Đừng lo lắng cho chúng ta, tin tưởng ta và Noãn Noãn, các ngươi buông tay đánh một trận là được!"

Nguyễn Ngữ hiểu rõ gật đầy, lấy ra hai tấm thẻ rượu, một tấm bay về phía Viên Trụ.

Hai tấm thẻ rượu đồng thời thực thể hóa, Viên Trụ và Nguyễn Ngữ ngửa đầu uống một ngụm lớn.

Đội viên tiểu đội Thánh Kỵ Sĩ nhìn tình cảnh này, không khỏi cười ha hả.

"Ha ha ha, đây là muốn dùng rượu cồn để gây tê bản thân, giảm bớt cảm giác đau sao?"

"Có lẽ là rượu làm người nhát gan trở nên to gan hơn."

“Có lẽ đang uống rượu chặt đầu.” Robert cười lạnh nói.

Hồ Ngôn lạnh lùng nhìn Robert, lắc đầu, “Có lẽ các ngươi còn chưa biết, tiểu đội Thánh Kỵ Sĩ các ngươi đã đoàn diệt!”

Vừa nói xong, toàn bộ chiến trường mây đen dày đặc, từng tia chớp to lớn cắt qua tầng mây, phát ra tiếng lôi điện ầm vang!

Ầm ầm ầm!

Đột nhiên, Viên Trụ và Nguyễn Ngữ sau lưng Robert đồng thời phát ra một tiếng gầm thét.

“Nguyễn Ngữ ta cả đời không kém ai!”

“Viên mỗ ta là Chiến Thần đệ nhất thiên hạ!”

Bốn người Hỏa Thần lại giao thủ với tiểu đội Thánh Kỵ Sĩ.

Chỉ là hiện tại bốn người Hỏa Thần như đột nhiên đổi sang một đội ngũ khác.

Chương 289 - Đoàn diệt

Viên Trụ xoay người lao tới Simon Saier, nhảy lên bốn, năm mét trực tiếp nện vào trước mặt Simon Saier.

Oanh một tiếng, mặt đất chấn động, lấy Viên Trụ làm trung tâm mặt đất xung quanh đột nhiên rạn nứt.

Cả người Simon Saier lại bị đánh bay!

“Điều này…” Simon Saier cũng ngây ngốc, rõ ràng tên này dùng kỹ năng giống vậy nhưng hiệu quả hai lần trước sau lại kém nhau nhiều như vậy!

Còn chưa đợi Simon Saier rơi xuống đất, thân thể cao lớn của Viên Trụ lại lấy tốc độ cực nhanh, lập tức tiếp cận Simon Saier.

“Huyền Vũ chi kiếm!”

Simon Saier lấy trọng kiếm đón đỡ, nhưng một luồng sóng khi như là một mảnh đao dẹp vô hình trực tiếp đâm xuyên qua thân thể Simon Saier.

Trong nháy mắt, hộ giáp của Simon Saier là thùng rỗng kêu to, cả người chịu một luồng lực lượng cực lớn, cả người nhanh chóng bị đẩy lùi ra sau, cho đến khi đụng gãy ba bốn gốc đại thụ!

Phù một tiếng, Simon Saier phun ra một ngụm máu tươi, hắn ta hoảng sợ nhìn Viên Trụ cách đó không xa, run giọng nói, “Thật, thật mạnh!”

Nhưng không đợi Simon Saier có cơ hội thở đốc, Viên Trụ lại giết tới.

“Chiến Thần đệ nhất thiên hạ ở đây, thần cản giết thần, Phật cản giết Phật!” Oanh một cái, trọng kiếm trong tay Viên Trụ hung hăng nện xuống.

Simon cắn răng dùng trọng kiếm của mình đón đỡ.

Nhưng công kích của Viên Trụ càng ngày càng mạnh mẽ, cả người chiến ý vô hạn, điên cuồng công kích.

Sau mấy lần công kích, Simon Saier lại không có sức chống đỡ, Viên Trụ đánh một kích chặt ngang trọng kiếm của Simon Saier, lưỡi đao đâm thẳng vào vai hắn ta!

Viên Trụ giận quát một tiếng, một chân giẫm vào trọng kiếm, lưỡi kiếm mạnh mẽ chặt đứt vai phải của Simon Saier!

Tay trái của Simon Saier giữ chặt lấy thân kiếm, đôi mắt không thể tưởng tượng nổi nhìn Viên Trụ.

“Công, công kích chân khí! Ngươi lại công kích chân khí!”

Thứ thật sự khiến Simon Saier bị thua chính là một kích của Huyền Vũ chi kiếm.

Với cấp bậc của Simon Saier hiển nhiên vẫn chưa rõ Huyền Vũ chi kiếm của Viên Trụ còn chưa đạt đến cấp độ có thể vận dụng chân khí, nhiều nhất chỉ có thể coi là hình thức ban đầu của chân khí.

Nhưng đối phó hắn ta dùng hình thức ban đầu đã đủ!

Ở một bên khác, Boris đột nhiên cảm giác được Nguyễn Ngữ hoàn toàn biến thành người khác.

Nguyễn Ngữ mắt say lờ đờ nhập nhèm, thân pháp lung lay sắp đổ nhưng hết lần này đến lần khác ra kiếm cực kỳ sắc bén, kiếm pháp của hắn ta lúc nhanh lúc chậm, không có dấu vết mà tìm kiếm nhưng lại mây bay nước chảy, thật sự dung hợp hoàn mỹ với thân hình của hắn ta.

Không tới hai ba lần, Boris đã bắt đầu liên tục bại lui.

Trong mắt hắn ta lộ ra vẻ hoảng sợ, tức giận quát lên, “Ta gặp phải vô số Kiếm thuật sự, ngươi, kiếm thuật của ngươi còn quỷ dị hơn Kiếm thuật sư, Hoa Hạ lấy đâu ra loại chức nghiệp này!”

Nguyễn Ngữ căn bản không để ý đến hắn ta, chỉ tự múa kiếm, “Cởi áo xuống!”

Đột nhiên, Nguyễn Ngữ lấy góc độ quỷ dị xảo trá, chuẩn xác không sai đẩy cúc áo trước ngực Boris ra.

“Hắc hắc hắc, lại nhiều lông tóc thế sao? Ta thích! Cởi còn chưa đủ, lại cởi!”

Ba, lại là hai ba chiếc cúc áo bị đẩy ra.

Boris hoảng sợ nhìn nam tử Hoa Hạ trước mặt, dục vọng trong mắt tên này đã sắp tràn ra ngoài rồi.

Một suy nghĩ đáng sợ đột nhiên chiếm cứ đại não của Boris.

“Ngươi, ngươi muốn làm gì! Đây là thi đấu tranh bá toàn cầu, ngươi lại…”

“Hả? Không phải bên trong ngươi mặc thiếu một món chứ? A, ta hiểu, ngươi đang cố ý, đúng không, bé ngoan của ta!” Nguyễn Ngữ nhướn mày, dùng một loại ánh mắt “ta đã hiểu” nhìn Boris.

Mặc thiếu một món? Lão tử đã mặc đủ ngoại giáp, nội giáp, áo lót, còn mặc thiếu cái gì!

Nhưng ánh mắt nóng bỏng này của Nguyễn Ngữ khiến Boris cảm thấy lạnh cả người, từ đầu đến chân, bao trùm cả người, không nhịn được sợ run cả người.

Sau khi tên này uống rượu thực lực tăng vọt, đây còn chưa phải điều đáng sợ nhất, đáng sợ nhất là hắn ta lại thèm muốn thân thể của mình!

Đúng vào lúc này, trên trời đổ cơn mưa to, mưa to như là trút nước xuống.

Robert và Jessica cũng không thèm để ý cơn mưa to, điều để ý bọn họ là không biết vì sao đội trưởng Simon và Boris đột nhiên rơi vào thế yếu.

Simon càng là nguy cơ sớm tối!

Hai người nhìn nhau đã nhận ra mức độ nghiêm trọng của sự việc.

“Giết hai người kia trước, nhanh!” Robert khẽ quát một tiếng, hai người đồng thời lao về phía Hồ Ngôn và Tô Noãn Noãn.

Đúng vào lúc này, Hồ Ngôn buông Hàn sương đại thuẫn xuống, Tô Noãn Noãn nhân cơ hội xuất hiện lập tức ném ra một nắm quả cầu nhỏ màu xanh.

“Cẩn thận có độc!” Jessica lập tức mở miệng nhắc nhở.

Thầy lang luyện độc cũng không phải việc hiếm lạ gì, hai người là tinh anh cũng nhanh chóng nghĩ đến điểm này.

Thực lực của hai người này cũng khá tốt, Tô Noãn Noãn đã vật chứa Lục thủy quỷ thành quả cầu thủy tinh nhỏ màu xanh biếc, ném ra nhiều quả khiến phạm vi càng lớn, càng khó có thể né tránh.

Nhưng hai người này lại đồng thời bộc phát ra thực lực cực mạnh, tốc độ tăng mạnh trong nháy mắt.

“Hai người bọn họ là chức nghiệp Thích khách!” Tô Noãn Noãn nói chắc chắn.

Chương 290 - Đoàn diệt (2)

Chức nghiệp Thích khách là chức nghiệp đặc thù của một vài quốc gia khu vực Đông u, thân pháp linh hoạt, am hiểu đánh cận thân, cũng am hiểu ám sát.

Hồ Ngôn cười lạnh một tiếng, "Quan tâm ngươi là Thích khách gì, ở trong mưa ta là thần!"

"Thủy mạn kim sơn!" Hồ Ngôn khẽ quát một tiếng.

Đột nhiên, nước mưa bên cạnh Jessica và Robert như bị một cơn gió mạnh lay động, lập tức thay đổi phương hướng!

Những quả cầu thủy tinh màu xanh đó thay đổi phương hướng theo gió.

Robert và Jessica hoàn toàn không ngờ Hồ Ngôn còn có thể khống chế mưa rơi, căn bản không kịp né tránh.

Rất nhiều quả cầu màu xanh trực tiếp đâm vào trên người, trên mặt hai người.

Trong nháy mắt quả cầu xanh vỡ tan, chất lỏng sềnh sệch màu xanh sẫm lập tức bò lên trên thân hai người, dung hợp với nhau!

Trong cơn mưa to, kịch độc Lục thủy quỷ lập tức có hiệu lực, từng đoàn chất lỏng màu xanh biếc điên cuồng vặn vẹo trên thân hai người như dưới thứ sền sệt màu xanh này nhốt từng con dã thú điên cuồng, đang điên cuồng xé kéo thân thể của bọn họ.

Robert và Jessica lập tức hét thảm một tiếng.

Đặc biệt là Jessica che mặt của mình, tan nát cõi lòng kêu thảm, "Mặt của ta, mặt của ta!"

Mười giây ngắn ngủi, Lục thủy quỷ đã ăn mòn hai người gần như không còn!

Cùng lúc đó, sau khi Viên Trụ đánh giết Simon Saier, dùng một

kiếm giải quyết Boris từ sau lưng.

Điều đáng nhắc đến là, lúc này ngoại giáp, nội giáp, áo lót của Boris đều bị Nguyễn Ngữ cởi ra…

Nguyễn Ngữ nhìn đầu kiếm chọc đến trước ngực Boris, lao đến trước mắt Boris, tay trái run rẩy nhẹ vỗ về khuôn mặt hoảng sợ của hắn ta.

Hắn ta cực kỳ bi thương nhìn Boris cả người run lẩy bẩy, lúc này thứ trượt xuống trên mặt Nguyễn Ngữ không biết là nước mưa hay nước mắt.

“Bé ngoan của ta… Vì sao lại vậy! Không!

“Là ngươi! Lại là ngươi! Tại sao phải giết bé ngoan của ta!”

“Viên mỗ ta là Chiến Thần đệ nhất thiên hạ thì phải giết hết kẻ địch, có vấn đề không!” Viên Trụ đứng thẳng eo, lý lẽ hùng hồn nói.

Tô Noãn Noãn và Hồ Ngôn đỡ trán, đây không phải lần đầu tiên bọn họ thấy cảnh tượng như vậy, nhưng cho đến bây giờ vẫn có cảm giác không nỡ nhìn thẳng.

Viên Trụ và Nguyễn Ngữ chỉ lo giết người, hoặc là cởi quần áo giúp đối thủ, không phát hiện xác Simon Saier và Boris đã biến mất.

Thân thể Jessica và Robert lại đã mục nát dưới Lục thủy quỷ.

Nhưng sau khi bốn người chết, nguyên tại chỗ xuất hiện một tấm thẻ màu trắng, lơ lửng ở vị trí cách mặt đất 1m.

“Là thẻ cứu rỗi!”

Tô Noãn Noãn và Hồ Ngôn vội vàng thu hồi bốn tấm thẻ cứu rỗi, sau đó vừa tìm được người bị giam cầm gọi là “Tom”.

“Chiến Thần hàng đầu, bên này còn có kẻ địch!” Hồ Ngôn hô lên một câu.

“Đến rồi!” Viên Trụ không cần nghĩ ngợi, lập tức bỏ lại Nguyễn Ngữ xông đến, một kiếm chấm dứt Tom.

Tom đáng thương trơ mắt nhìn tiểu đội đoàn diệt, sau cùng tùy ý để Viên Trụ đánh giết mình, từ đầu đến cuối không có bất kỳ phản ứng nào…

Tên này lại rơi ra hai tấm thẻ cứu rỗi.

Hồ Ngôn nhớ lại một chút, trước đó hình như đám người Simon có được một tấm thẻ cứu rỗi, xem ra đặt ở chỗ của Tom, Viên Trụ giết Tom trực tiếp lấy được hai tấm thẻ cứu rỗi.

“Ha ha, sáu tấm rồi! Chúng ta chỉ cần tìm được Khải đội là có thể cứu hắn!” Hồ Ngôn kích động nói.

Noãn Noãn đi tới, thuận tay phun ra phun sương phòng sói vào mặt Nguyễn Ngữ đang cực kỳ bi thương, Nguyễn Ngữ lập tức ngất đi.

Noãn Noãn đi đến trước mặt Hồ Ngôn và Viên Trụ, cau mày nói, “Vấn đề là, nơi này lớn như vậy sao chúng ta tìm được một Giang Khải không thể động đậy?”

…

Thi đấu tranh bá toàn cầu đã bắt đầu gần hai giờ.

Quân khu Giang Trung thành, trong văn phòng Vệ Ưng, hiện tại bọn họ đang thông qua thiết bị video do công ty Sang Thế Kỷ cung cấp, khóa chặt vị trí của ba tiểu đội Hoa Hạ.

“Tướng quân, tình huống của tiểu đội Sơn Hà là Lữ Đại Xuyên đã tìm được người bị giam cầm, nhưng trong lúc tranh đoạt thẻ cứu rỗi đã tổn thất hai đội viên, hiện tại chỉ có ba người.”

“Tình huống của tiểu đội Hồng Sắc khá tệ, người bị giam cầm đã bị người khác tìm ra đánh giết trước một bước, tiểu đội của bọn họ còn chưa kịp tập kết toàn bộ đội viên, có hai tên đội viên gặp phải những tiểu đội khác đã hy sinh, trung đội trưởng Tả Khánh của bọn họ bị ba người vây giết, hiện tại tiểu đội Hồng Sắc chỉ còn lại hai thành viên.”

Vệ Ưng gật đầu, “Hỏa Thần đâu.”

“Tạm thời Hỏa Thần chưa giảm quân số, chỉ là… Hiện tại bọn họ vẫn chưa tìm được Giang Khải, chúng ta cũng không phát hiện Giang Khải ở trong video.”

Vệ Ưng nhíu mày nói, “Giang Khải không tử vong logout, nói rõ hắn còn sống nhưng hắn là người bị giam cầm trong tiểu đội Hỏa Thần, tình cảnh vô cùng nguy hiểm, nếu đám người Viên Trụ vẫn không tìm thấy Giang Khải, đến lúc đó dù những tiểu đội khác không tìm được hắn, hắn cũng bị dã thú đánh giết.”

Đúng vào lúc này, Tô Lam Lam đột nhiên nói, “Tướng quân, nơi này thật kỳ quái.”

Chương 291 - Giang Khải thân bất do kỷ(1)

(1) 身不由己/thân bất do kỷ: ý là không được phép quyết định hành động của bản thân, hoàn toàn phụ thuộc vào người hoặc vật khác.

“Kỳ quái? Sao lại kỳ quái?” Vệ Ưng không hiểu nhìn về phía Tô Lam Lam.

Tô Lam Lam giơ máy tính bảng trên tay lên đi đến trước mặt Vệ Ưng, đặt máy tính bảng ở trên mặt bàn của tướng quân.

“Tướng quân, chính là nơi này! Nơi này có bốn tấm thẻ cứu rỗi đang lơ lửng!”

“Hả?” Vệ Ưng híp mắt lại nhìn thoáng qua hình ảnh trên màn hình, lập tức nói, “Là có người cố ý đặt ở đây câu cá, nếu ta đoán không nhầm chắc xung quanh có ít nhất một tiểu đội đang mai phục.”

“Nhưng ta có thể nghĩ ra, những đội trưởng khác chắc cũng có thể nghĩ ra, chắc hiệu quả không tốt.”

Câu nói này của Vệ Ưng nói rất đúng.

Chiến thuật câu cá của Giang Khải đã qua nửa giờ nhưng không giết được một người tham món lời nhỏ này, thẻ cứu rỗi của hắn đã cố định ở bốn tờ rất lâu.

“Ồ, đúng, trước đó có thiết bị quay được một dã thú vương cấp, mấy dã thú cấp thống lĩnh di chuyển, suy đoán tuyến đường của bọn nó rất có khả năng sẽ đi qua vị trí này.”

Còn chưa nói hết câu, hình ảnh đã xuất hiện sự chấn động có tiết tấu.

Lộ Tuấn mỉm cười, “Nhắc Tào Tháo thì Tào Tháo đến, dã thú thật sự đã đến!”

“Bên chúng ta chưa từng thấy Boss vương cấp kia, hoặc là ở trong lãnh địa quốc gia khác, hoặc là Boss vương cấp của bản đồ cao cấp.”

Tô Lam Lam nói, “Dù chúng ta từng đánh chết, chỉ dựa vào những đội ngũ nhị giai trong khu vực công cộng cũng không giết được, thấy nó chỉ có cách bỏ chạy!”

“Ai, những thẻ cứu rỗi vừa bay ở trên cây đã biến mất… Thì ra những người kia đang trốn ở trên nhánh cây!”

…

Hiện tại Giang Khải cực kỳ hốt hoảng.

Cơn chấn động xung quanh mạnh mẽ lại có tiết tấu đã nói cho hắn biết, dã thú đang ở chỗ cách đây không xa.

Hắn bất đắc dĩ thu hồi thẻ cứu rỗi,

Đừng nói bây giờ mình đang bị giam cầm, dù không bị giam cầm, gặp được một con Boss cấp thống lĩnh trạng thái hoàn mỹ cũng quá sức, huống chi hiện tại hắn đang trốn trên tàng cây không thể động đậy được.

Một phát Diêm Vương lệnh không cách nào đánh giết một con Boss cấp thống lĩnh!

Giang Khải cảm giác được chấn động càng ngày càng mạnh, cảm giác không chỉ một con đến đây!

“ĐM, còn thiếu một tấm nữa, không thể thêm một người nữa sao!”

Giang Khải cũng biết dùng thẻ cứu rỗi đi câu cá có cảm giác giấu đầu lòi đuôi, nhưng điểm mấu chốt là hắn cũng không có cách khác!

“Trụ Tử, Noãn Noãn, lão Hồ, Nguyễn quỷ, các ngươi không cần đội trưởng của các ngươi sao! Vì sao còn chưa đến cứu ta!” Giang Khải thật sự khóc không ra nước mắt.

Trong khu rừng cách đó không xa, mảng lớn cây cối sụp đổ, mấy

dã thú thân hình to lớn đã xuất hiện trong tầm mắt của Giang Khải.

Hắn chưa từng thấy loại sinh vật này, cả người chúng nó được tạo thành từ nham thạch cứng rắn, giữa nham thạch có dây leo quấn quanh, trong đó có mấy con chiều cao khoảng 30m, còn có một con chiều cao đạt đến 50m rất khoa trương!

Còn cao hơn Ngư nhân lĩnh chủ 20m!

"Vương cấp?" Nhịp tim của Giang Khải không khỏi trở nên nhanh hơn, "Kích cỡ lớn như vậy?!"

Những người đá khổng lồ kia cầm một gốc cây to khỏe trong tay, đập gãy đại thụ ở phía trước dùng để mở đường.

Giang Khải không biết tí gì với loại quái vật này, nhưng nhìn từ cấu tạo của bọn nó chắc chủ yếu là thuộc tính thổ mộc, hơn nữa chúng nó có vẻ như khác với dã quái loại sinh vật bình thường, vì chúng nó được tạo thành từ nham thạch và dây leo, trên đầu không có miệng mũi tai, chỉ có một đôi mắt tạo thành từ bảo thạch.

"Có khả năng chúng nó không có khứu giác…" Giang Khải suy nghĩ.

Không lâu sau, đại quân dã quái đã đến trước đại thụ mà Giang Khải đang trốn.

Thấy người đá khổng lồ vương cấp kia vung vẩy thân cây trong tay đập tới, Giang Khải đã chuẩn bị sẵn sàng kích hoạt Vòng quay vận mệnh, thậm chí chuẩn bị tử vong logout.

Oanh một tiếng, sau khi thân cây trong tay người đá khổng lồ vương cấp va chạm với gốc đại thụ của Giang Khải, thân cây kia đã thủng trăm ngàn lỗ, cuối cùng không chịu được gãy mất!

Ngay sau đó, người đá khổng lồ vương cấp ném thân cây gãy trong tay đi, một tay bắt lấy gốc cây của Giang Khải, nhổ tận gốc đại thụ này!

Giang Khải đi theo đại thụ bị người đá khổng lồ nắm trong tay…

Chắc người đá khổng lồ không phát hiện Giang Khải, dùng "vũ khí" mới tiếp tục quét ngã cây cối xung quanh, đi đến trung tâm khu vực công cộng.

Giang Khải cũng không ngờ mình lại đại nạn không chết, còn may mắn trở thành vũ khí của Boss vương cấp.

Hiện tại Giang Khải chỉ cần tiếp tục sống sót, sau khi theo thân cây liên tục trải nghiệm "lên trời xuống đất", Giang Khải nhận ra nếu người đá khổng lồ này ném gốc cây cầm trên tay đi, có lẽ mình có thể thoát khỏi vòng vây.

Dùng Diêm Vương lệnh chặt đứt thân cây!

Giang Khải hơi híp mắt lại.

Nhưng đúng vào lúc này, người đá khổng lồ vương cấp và những người đá khổng lồ cấp thống lĩnh đó đột nhiên điên cuồng chạy đến một phương hướng.

Chương 292 - Giang Khải thân bất do kỷ (2)

Trong sự xóc nảy dữ dội, Giang Khải cẩn thận tìm kiếm khắp nơi lại không phát hiện bất kỳ điều khác thường nào.

Cho đến khi người đá khổng lồ vòng qua một ngọn núi thấp, lúc này Giang Khải mới phát hiện trong một vùng sơn cốc trước mặt có hai đội ngũ đang giao thủ!

“Người đá khổng lồ không thể thấy được vị trí này, bọn chúng lại không có thính giác, khứu giác, chúng nó làm thế nào phát hiện những người này?”

Hai đội ngũ bên kia nghe được tiếng động ở bên này, quay đầu lại đã thấy những quái vật khổng lồ này đã xuất hiện trước mặt bọn họ!

“Đúng, đúng là Thạch tinh cự nhân vương cấp! Chúng nó có thể thông qua chấn động trên mặt đất để đuổi theo con mồi! Chạy mau!” Một nam tử da nâu hô to.

Những người khác cũng nhận ra nguy hiểm, đánh cũng không đánh mà xoay người chạy.

Một Thạch tinh cự nhân thống lĩnh chậm rãi khom người, đánh một quyền xuống mặt đất.

Đột nhiên, mặt đất cách xa trăm thước lại nâng lên.

Trong chớp mắt, một vách tường nham thạch chỉnh tề cao lớn dựng lên trong sơn cốc đối diện, chặn mất đường chạy trốn của hai tiểu đội.

Ngay lúc này Giang Khải cũng đã hiểu rõ!

Thạch tinh cự nhân dựa vào mặt đất chấn động để phán đoán phương hướng kẻ địch.

Chẳng trách chúng nó không phát hiện Giang Khải, vì hắn vẫn luôn trốn trên tàng cây không tiếp xúc mặt đất!

“Không thể để Thạch tinh cự nhân ném gốc cây này đi, một khi ta rơi xuống đất chúng nó chắc chắn sẽ phát hiện ta!” Giang Khải trợn to mắt.

Đường lui của hai tiểu đội bị tường nham thạch đóng kín, chỉ có thể xông vào từ chính diện.

“Xông lên, có thể chạy một người là một người! Cố gắng thoát khỏi mặt đất, lao lên công kích!” Một người hô to một tiếng, lần đầu tiên xông về phía bên này.

Thạch tinh cự nhân vương cấp cầm đại thụ trong tay, hung hăng đập xuống đám người kia!

“Liều mạng với ngươi!” Trong tay người này cầm hai thanh dao bầu sắc bén nhảy lên thật cao, lao đến.

Một kích của chức nghiệp chiến đấu nhị giai không thể tổn thương Boss vương cấp, cho nên mục tiêu của người kia vẫn chỉ có một, đó là thân cây trong tay Thạch tinh cự nhân!

Giang Khải hơi híp mắt lại.

Tên kia giả vờ công kích, thật ra dự định đánh nát cây cối, nhân cơ hội chạy trốn!

Nhưng Giang Khải tuyệt đối không cho phép việc này xảy ra, một khi Thạch tinh cự nhân vứt bỏ gốc cây, chắc sẽ bị Thạch tinh cự nhân phát hiện!

Năng lực cảm giác của Thạch tinh cự nhân cực mạnh, lại thông qua chấn động rất nhỏ trên mặt đất trực tiếp đánh giá ra vị trí của người kia, vung đại thụ đập tới.

“Có thể chạy hay không phải xem một kích này!” Người công kích trợn tròn mắt, lấy ra toàn bộ sức mạnh hung hăng chém một đao về phía đại thụ.

Nhưng đúng lúc này một bóng đen bắn ra từ trong phạm vi cành lá

của gốc đại thụ, trực tiếp đánh xuyên qua khuôn mặt người kia.

Lá cây lắc lư theo việc Thạch tinh cự nhân vung gốc đại thụ, trong lúc lắc lư người Nam Mĩ kia mơ hồ thấy hình có thứ gì đó cất giấu trong cành lá rậm rạp!

“Nơi đó, có, có người? Sao có thể như thế!”

“Có người lợi dụng Boss vương cấp giết vào vòng chung kết?!”

“Các ngươi thấy không, có người gian lận!”

Đáng tiếc hắn ta đã bị trọng thương, cũng không có người nào khác nghe được lời nói này.

Lúc hắn ta ngã sấp xuống mặt đất, Boss vương cấp vừa nhấc chân đã hung hăng giẫm lên người hắn ta.

Chờ đến khi Boss vương cấp nhấc chân lên, người này đã biến thành một đám bùn nhão, chỉ còn lại một tấm thẻ cứu rỗi lơ lửng!

Kẻ xui xẻo kia chết dưới chân Boss vương cấp, Giang Khải nhân lúc Boss vung vẩy đại thụ, vị trí của mình đến gần xác của đối phương dùng Diêm Vương lệnh giành lại thẻ cứu rỗi do hắn ta để lại.

“Năm tấm!”

Hiện tại hai tiểu đội này thu hút sự chú ý của cấp thống lĩnh và Boss vương cấp, chính là cơ hội thoát thân cực tốt.

Nghĩ đến đây, Giang Khải không chút do dự trực tiếp sử dụng năm tấm thẻ cứu rỗi.

【 Thành công sử dụng thẻ cứu rỗi, ngài đã hóa giải trạng thái giam cầm. 】

Giang Khải vừa thở phào một hơi, tiếng của hệ thống lại vang lên.

【 Giai đoạn thứ nhất của thi đấu tranh bá toàn cầu (sơ cấp) đã kết thúc, giai đoạn thứ hai mở ra. 】

【 Trong bản đồ đã xuất hiện Cứu thục chi địa, có thể sử dụng thẻ cứu rỗi đổi lấy đồ vật chức năng. 】

【 Mỗi tiểu đội sẽ có một tên đội viên không phải trạng thái giam cầm bị giam cầm. 】

Vừa nói xong, Giang Khải phát hiện mình lại không động đậy được.

Hắn ôm chặt lấy thân cây, không thể tưởng tượng nổi trợn to mắt, kêu lên, “Mẹ nó, lại là ta?! Còn có thiên lý không!”

Chỉ cần hắn hóa giải giam cầm muộn một chút, người bị giam cầm có thể là Trụ Tử!

“Lão tử không chơi nữa!”

…

Người dự thi rải rác các nơi cũng nhận được tin tức giai đoạn thứ hai thi đấu tranh bá mở ra.

Hiện tại Hồ Ngôn và Tô Noãn Noãn rất đau đầu.

Nguyễn Ngữ và Trụ Tử đều chìm vào giấc ngủ, bọn họ còn chưa tìm được Giang Khải nhưng bây giờ giai đoạn thứ hai đã bắt đầu.

Chương 293 - Giai đoạn thứ hai

Hai người bọn họ căng thẳng nhìn nhau, một lát sau Hồ Ngôn giật giật bàn tay, sau đó nói với Tô Noãn Noãn, “Không phải ta!”

“Ta cũng không bị giam cầm.” Tô Noãn Noãn giải thích, nhìn về phía Trụ Tử và Nguyễn Ngữ bên cạnh, tuy hai người này ngủ thiếp đi nhưng tay chân đều không thành thật, hiển nhiên không bị giam cầm.

Tô Noãn Noãn cau mày, không thể tưởng tượng nổi nhìn về phía Hồ Ngôn, “Bốn người chúng ta đều không bị giam cầm, chẳng lẽ…”

“Khải đội…” Trên mặt Hồ Ngôn đầy vẻ khó hiểu, “Không đúng, không phải vừa nói vòng thứ hai sẽ giam cầm một đội viên không trong trạng thái giam cầm sao?”

“Chẳng lẽ Khải đội được người ta cứu?”

Tô Noãn Noãn vắt óc nghĩ một lúc lâu, nói, “Có thể được đám người Lữ đại ca cứu, nhưng lần này người bị giam cầm lại là hắn, tên này có thể đi mua vé số!”

Lúc đang nói chuyện, hai người phát hiện trong khu rừng phía trước hơi tản ra một đám sương màu tím.

Vì Trụ Tử và Nguyễn Ngữ mê man, bọn họ chọn một chỗ khá ẩn nấp trong rừng để nghỉ ngơi, vừa rồi bọn họ đã kiểm tra hoàn cảnh xung quanh, trước đây nơi đó cũng không có gì khác thường.

Hồ Ngôn nghiêm nghị đứng lên, “Noãn Noãn, ta đi xem một chút.”

“Hồ đại ca, cẩn thận!”

Hồ Ngôn gật đầu, cẩn thận đi về phía sương mù.

Ngọn nguồn sương mù cách vị trí của bọn họ không xa, không lâu sau Hồ Ngôn quay về, hắn ta đứng ở chỗ cách Tô Noãn Noãn không xa vẫy tay, “Noãn Noãn, mau đến đây! Là Cứu thục chi địa!

Cũng là thứ vừa xuất hiện ở giai đoạn thứ hai!”

Tô Noãn Noãn lập tức đi theo.

Xung quanh ngọn nguồn sương mù cũng không có điều khác thường, thực vật trên mặt đất không bị phá hoại.

Khu vực trung tâm sương mù tím dựng năm bia đá hình chữ nhật, phân bố theo hình ngũ tinh, mỗi một cái khoảng 1m5, năm bia đá quay xung quanh khu vực chính giữa có một tòa tháp đá cỡ nhỏ khoảng 2m, hơi tỏa ra tử khí.

Lúc Tô Noãn Noãn tiến vào phạm vi bia đá, đã nhận được nhắc nhở của hệ thống.

【 Ngài đã tiến vào Cứu thục chi địa, có thể sử dụng thẻ cứu rỗi ở bia đá để đổi lấy đồ vật chức năng, sử dụng thẻ cứu rỗi đặc thù có thể đổi vật phẩm ở tháp đá. 】

【 Thẻ cứu rỗi đặc thù rơi xuống từ chỗ dã thú trong thi đấu. 】

“Dã thú trong thi đấu? Đó đều là cấp thống lĩnh, vương cấp!” Hồ Ngôn cũng nhận được nhắc nhở của hệ thống, trợn to mắt nói, “Noãn Noãn, xem có thể đổi cái gì.”

Noãn Noãn gật đầu, cùng Hồ Ngôn đi đến trước một tấm bia đá gần nhất.

Trên bia đá xuất hiện một hàng chữ viết.

【 Thẻ định vị bản đồ: Có thể định vị vị trí của tất cả thành viên còn sống trong tiểu đội, vị trí dã thú, vị trí Cứu thục chi địa trên bản đồ. 】

【 Giá cả đổi: 6 tấm thẻ cứu rỗi. 】

“Hít… Chúng ta cần cái này!” Hồ Ngôn lập tức nói, “Nhưng cần sáu tấm thẻ cứu rỗi, sau khi mua chúng ta sẽ không còn một tấm nào!”

Tô Noãn Noãn nhíu mày nói, “Hồ đại ca, chúng ta lại đi xem cái khác, sau đó lại quyết định.”

Hai người tiếp tục đi xem xét bia đá khác.

Khối bia đá thứ hai.

【 Thẻ khóa chặt mục tiêu: Có thể tiến hành tìm kiếm mục tiêu chỉ định (bất kỳ đơn vị gì đều có thể chỉ định) trên bản đồ, cũng khóa chặt mục tiêu trong hai giờ. 】

【 Giá cả đổi lấy: 4 tấm thẻ cứu rỗi. 】

Khối bia đá thứ ba.

【 Thẻ tin tức toàn cục: Mỗi 20 phút sẽ có một lần thu hoạch được toàn bộ tình báo tiểu đội dự thi, dã thú thi đấu, nhiều nhất có thể chỉ định ba tiểu đội không phải phe mình hoặc là ba con dã thú, thu hoạch được tình huống cụ thể. 】

【 Giá cả đổi lấy: 3 tấm thẻ cứu rỗi. 】

Khối bia đá thứ bốn.

【 Thẻ truyền tống một mình: Tiến hành một lần truyền tống chuẩn xác toàn bộ bản đồ. 】

【 Giá cả đổi lấy: 7 tấm thẻ cứu rỗi. 】

Khối bia đá thứ năm.

【 Thẻ loại bỏ trạng thái khác thường: Có thể loại bỏ một đơn vị trạng thái khác thường, sử dụng nhiều nhất bốn lần. 】

【 Giá cả đổi lấy: 3 tấm thẻ cứu rỗi. 】

Tháp đã trung tâm không thể hiện đồ vật, không biết có phải cần nắm giữ thẻ cứu rỗi đặc thù mới có thể kích hoạt hay không.

Năm tòa bia đá cung cấp năm loại đồ vật đổi lấy, tác dụng đều rất lớn!

“Đều là đồ tốt!” Hồ Ngôn tỏ vẻ khó xử, khó khăn nói, “Noãn Noãn, ngươi cảm thấy nên đổi cái nào?”

Noãn Noãn suy nghĩ, nói, “Muốn tìm Giang Khải cần thẻ định vị

hoặc thẻ tìm kiếm, nhưng Trụ Tử và Nguyễn đại ca đều đang ngủ, chẳng may gặp phải những tiểu đội khác gần như không có phần thắng, chỉ sợ dù chúng ta nhận được vị trí của Giang Khải cũng không có cách nào đến đó."

Hồ Ngôn gật đầu, "Dù đến cũng không cứu được hắn, chẳng may gặp phải đội ngũ khác vẫn là đoàn diệt!"

"Hơn nữa, sau khi Cứu thục chi địa xuất hiện, ta tin tưởng nhu cầu thẻ cứu rỗi của mỗi tiểu đội sẽ tăng lên gấp đôi, chiến đấu sẽ trở nên càng thường xuyên hơn… Chỉ có hai người chúng ta gần như không có phần thắng."

Chương 294 - Giai đoạn thứ hai (2)

“Cho nên, trước tiên phải giải trừ trạng thái say rượu của Nguyễn đại ca và Trụ Tử, đảm bảo năng lực chiến đấu của Hỏa Thần.” Noãn Noãn nói, “Thẻ loại bỏ trạng thái khác thường kia cần ba tấm thẻ, vậy chúng ta còn thừa lại ba tấm, thẻ tin tức toàn bộ kia có thể giúp chúng ta hiểu tình hình kẻ địch, nếu Giang Khải đi cùng Lữ đội hoặc là Tả đội, thậm chí chúng ta có thể trực tiếp tra được tin tức của hắn, cũng cần đổi một tấm!”

“Ừ, ta đồng ý, vậy đổi hai cái này!”

Sau khi đổi hai tấm thẻ, Noãn Noãn giải trừ trạng thái say rượu của Viên Trụ và Nguyễn Ngữ trước.

Thấy đám người đều đang nhìn mình, sắc mặt Viên Trụ trở nên nghiêm nghị, cứng rắn, “Thật xin lỗi, thật sự không nhịn được nhưng các ngươi phải tin tưởng ta, trong lòng ta rất đau đớn.”

“Nói thật, Khải đội đã làm ra sự hy sinh to lớn cho đội ngũ.”

Hồ Ngôn kiềm chế khóe miệng, cố gắng khiến nét mặt của mình có vẻ rất nặng nề, “Khụ khụ, hiểu được, hiểu được! Cái đó, trước đó ta tính toán một chút, phát hiện vị trí của Khải đội đang thay đổi, điều này cũng xác nhận suy đoán trước đó của ta và Noãn Noãn.”

“Chắc Khải đội đã được đội ngũ Hoa Hạ khác cứu giúp.”

“Chỉ là, hiện tại hắn lại bị giam cầm, cho dù là Lữ đại ca và Tả đại ca dẫn theo hắn, có lẽ cũng không cách nào hóa giải giam cầm cho hắn.”

“Cho nên, nhiệm vụ tiếp theo của chúng ta là thu hoạch càng nhiều thẻ cứu rỗi. Noãn Noãn, trước tiên dùng thẻ tin tức toàn bộ một lần đi, tìm hiểu tình hình xung quanh.”

Noãn Noãn lấy ra thẻ tin tức toàn bộ, kích hoạt.

Trên thẻ tin tức bắn ra hình chiếu một tấm bản đồ, đồng thời có một giọng nói vang lên.

【 Số người sống sót còn lại trong thi đấu tranh bá: 1206 người. Số lượng đội ngũ: 267 đội. Tiến độ dã thú xâm chiến: 327 dã thú cấp thống lĩnh, 43 dã thú vương cấp, phạm vi hoạt động cách biên giới thi đấu 17 cây số. 】

Trên bản đồ, toàn bộ vùng ngoài cùng khu thi đấu đã biến thành màu đỏ, có nghĩa dã thú đã chiếm lĩnh khu vực này.

“Đã loại gần 300 người!” Trụ Tử trợn to mắt.

Noãn Noãn nói, “Có lẽ giai đoạn thứ nhất vẫn là một số trận chiến quy mô nhỏ, phần lớn mọi người đều né tránh chiến đấu. Có thể sau khi Cứu thục chi địa xuất hiện, phạm vi dã thú xâm chiếm trở nên lớn hơn, trận chiến sẽ trở nên càng ngày càng dữ dội hơn!”

Đúng vào lúc này, Nguyễn Ngữ đột nhiên nói, “Các ngươi nói vừa rồi Cứu thục chi địa có một tấm thẻ tìm kiếm toàn bộ bản đồ… Trước đó Simon Saier kia nói đội ngũ liên bang muốn giết Khải đội, nếu có được thẻ tìm kiếm khóa chặt Khải đội, chẳng phải hắn…”

Nguyễn Ngữ nói xong, ba người còn lại đều căng thẳng.

Trước đó không có ai biết vị trí của Giang Khải, hắn vẫn an toàn, nhưng bây giờ có thể tìm kiếm khiến vị trí của Giang Khải lộ ra trước mặt tất cả kẻ địch!

“Không biết đám người Lữ đại ca có thể chống đỡ bao lâu, Noãn Noãn, kiểm tra tình huống của Lữ đội và Tả đội đi.” Hồ Ngôn lập tức nói.

Noãn Noãn lập tức lấy ra tin tức của hai đội ngũ này.

Trên bản đồ lần lượt xuất hiện hình ảnh hai tiểu đội.

Tiểu đội Sơn Hà, hiện tại có ba người còn sống đang ở hướng tây bắc, nhìn phương hướng di chuyển của bọn họ là đang chậm chạp di chuyển trong vùng thi đấu.

Tiểu đội Hồng Sắc, hiện tại chỉ còn lại hai người ở hướng tây nam, cũng đang di chuyển trong vùng thi đấu.

“Khải đội không đi cùng bọn họ?” Trên mặt Hồ Ngôn đầy vẻ khó hiểu.

Noãn Noãn cũng không hiểu ra sao.

Chẳng lẽ những người khác cứu được Giang Khải?

Nhưng thẻ tin tức toàn bộ chỉ có thể kiểm tra chính xác tin tức ba tiểu đội hoặc là ba con dã thú, hiện tại bọn họ đã dùng hai lần, kết quả lại không tìm được Giang Khải.

Mọi người đều chìm vào suy nghĩ.

Một lúc lâu sau, Hồ Ngôn đứng lên, vội nói, “Tình huống hơi kỳ lạ, nhanh đi kiếm thẻ cứu rỗi, tìm ra Khải đội!”

Cứu thục chi địa xuất hiện khiến tiết tấu của thi đấu tranh bá toàn cầu tăng tốc.

Vì thu hoạch được càng nhiều thẻ cứu rỗi hơn, trận chiến giữa mỗi một tiểu đội trở nên dữ dội hơn.

Số liệu trên 【 Bảng xếp hạng điểm chiến tích chức nghiệp nhị giai toàn cầu 】 của Kim Sắc La Bàn và Sang Thế Kỷ đang không ngừng đổi mới.

Hiện tại cạnh tranh của những chức nghiệp hàng đầu rất dữ dội, một số chức nghiệp đỉnh cấp có xếp hạng rất gần nhau.

7 chức nghiệp Vu sư chức nghiệp nhị giai Vu thuật học đồ nước Y, Dã man nhân chức nghiệp nhị giai Thổ trứ nhân nước D, Giáo đình chấp sự chức nghiệp nhị giai Truyền giáo sĩ nước L, Thủ dạ nhân chức nghiệp nhị giai Mục dương nhân nước E, Nhẫn thuật sư chức nghiệp nhị giai Ninja Đảo quốc đủ loại đều là 7 điểm, cũng là chức nghiệp hiện tại đánh chết tất cả bảy kẻ địch, đều được đặt ở vị trí thứ nhất.

12 chức nghiệp Kiếm thuật sư chức nghiệp nhị giai Quý tộc nước X, Thái quyền sư chức nghiệp nhị giai Thái quyền học đồ nước T,

Nhu thuật sư chức nghiệp nhị giai Thể thuật học đồ nước B, Yoga sư chức nghiệp nhị giai Tạp sái nghệ nhân đủ loại, điểm tích lũy hiện tại là 6 điểm, xếp ở vị trí thứ hai.

Chương 295 - Thiên phú hiếm thấy của Ninja

Bên Hoa Hạ, điểm tích lũy hiện tại của Võ đồ là 5 điểm, tuy nói là xếp hạng ba nhưng phía trước có quá nhiều chức nghiệp đặt song song, xếp hạng chính xác có lẽ khoảng hạng 20.

Đương nhiên, bảng xếp hạng điểm tích lũy hiện tại vẫn chưa thể nói rõ điều gì, dù sao thi đấu tranh bá vừa tiến vào giai đoạn thứ hai.

Đám người Hoa Thiên Thần và Điền Phong vẫn chú ý tình hình chiến đấu.

Lúc này trong huấn luyện doanh Chiến Thần điện đặc biệt tập hợp một đội hơn ba trăm người giám sát, phụ trách giám sát hành động của mỗi một đội ngũ.

Là trận thi đấu đầu tiên trong phạm vi toàn cầu, cũng là lần đầu tiên các chức nghiệp lớn của các quốc gia chính thức giao đấu.

Biểu hiện của mỗi một tiểu đội, mỗi một chức nghiệp đều phải ghi chép kỹ càng, tin tưởng quốc gia khác cũng đang làm chuyện giống vậy.

“Bao lâu nữa tiểu đội Sơn Ha và Hồng Sắc mới có thể tụ hợp?” Hoa Thiên Thần hỏi.

“Khoảng nửa giờ nữa.” Điền Phong nói, “Nhưng nếu gặp phải đội ngũ khác trên đường đi, vậy thì khó nói.”

Sắc mặt Hoa Thiên Thần nghiêm nghị, “Cứu thục chi địa khiến nhu cầu của tuyển thủ với thẻ cứu rỗi tăng mạnh, Sơn Hà và Hồng Sắc đều có một người tiến vào trạng thái giam cầm, dù bọn họ liên thủ cũng chỉ có ba người chiến đấu.”

Điền Phong gật đầu, “Cũng may Lữ Đại Xuyên không bị giam cầm, thực lực của hắn vô cùng mạnh, cộng thêm tình huống của những

tiểu đội khác cũng không kém nhiều, chúng ta còn có hy vọng.”

“Bên Hỏa Thần thì sao?” Hoa Thiên Thần lại hỏi.

“Hiện tại còn chưa có thiết bị quay chụp được vị trí của Giang Khải, nhưng điều kỳ quái là sau khi tiến vào giai đoạn thứ hai, bốn người Viên Trụ không có ai bị giam cầm.”

“Chuyển đến hình ảnh bên Hỏa Thần.” Hoa Thiên Thần để thuộc hạ chuyển hình ảnh trên màn hình.

Trong hình ảnh, tiểu đội Hỏa Thần đang chiến đấu với một tiểu đội ba ngươi.

Viên Trụ và Nguyễn Ngữ uống rượu, cộng thêm Lục thủy quỷ của Hồ Ngôn và Noãn Noãn, hiện tại Hỏa Thần đang chiếm ưu thế tuyệt đối.

“Ở tiểu đội Hỏa Thần, Thầy lang cũng có thể đánh như vậy…” Hoa Thiên Thần mắng một câu.

Điền Phong nói: “Trước đó bọn họ đổi thẻ loại bỏ trạng thái khác thường bảo đảm năng lực tác chiến của tiểu đội, quyết định này là cách làm sáng suốt nhất nhưng đã từ bỏ thẻ định vị và thẻ khóa chặt, bên Giang Khải vẫn không có tin tức.”

“Sao tiểu tử kia lại bị giam cầm hai lần liên tục? Không có lý nào!” Điền Phong nhíu mày.

Là người đứng xem, tất nhiên hắn ta cũng biết Lữ Đại Xuyên và Tả Khánh đều không cứu được Giang Khải, điều này khiến việc hắn bị giam cầm hai lần trở nên khó hiểu.

Hoa Thiên Thần suy nghĩ, nói với đội ngũ kiểm ta, “Có tiểu đội dùng thẻ khóa chặt mục tiêu hoặc là thẻ tin tức toàn bộ tìm kiếm vị trí của Giang Khải hoặc tiểu đội Hỏa Thần không.”

Thẻ khóa chặt có thể khóa chặt vị trí đơn vị nào đó trong thời gian dài, thẻ tin tức toàn bộ có một chức năng là ba lần thu hoạch được tin tức của tiểu đội không phải phe mình, đều có thể kiểm tra ra vị trí của Giang Khải.

“Tướng quân, trước đó Đạo Điền – tiểu đội Liệp Sát Đảo quốc đổi một tấm thẻ khóa chặt mục tiêu, bọn họ khóa chặt vị trí của Giang Khải!” Một tên thao tác viên lớn tiếng báo cáo.

“Tướng quân, Vương Quyền – tiểu đội Vĩnh Hằng nước Y sử dụng thẻ tin tức toàn bộ, kiểm tra vị trí tiểu đội Hỏa Thần một lần.” Một người khác báo cáo.

“Tướng quân, hai tiểu đội nước D khóa chặt vị trí của Giang Khải.”

…

Hoa Thiên Thần không hỏi không biết, vừa hỏi đã giật mình.

Lại có mười đội ngũ đi tìm Giang Khải, hơn nữa phần lớn vẫn sử dụng đổi lấy thẻ khóa chặt mục tiêu giá cả cao!

Thẻ khóa chặt có thể dùng để tìm kiếm đồng đội của mình, có thể khóa chặt mục tiêu nào đó, nhưng rất hiển nhiên dùng thẻ khóa chặt để khóa chặt Boss vương cấp, thậm chí cao cấp hơi mới là cách dùng hợp lý nhất, kết quả những đội ngũ này lại không tiếc bỏ ra cái giá khổng lồ muốn khóa chặt Giang Khải!

Dường như mục đích của bọn họ đã rất rõ ràng.

“Đều là quốc gia bị chúng ta đuổi ra khỏi khu vực công cộng trước đó!” Hoa Thiên Thần hơi híp mắt lại, “Bọn họ muốn tìm Giang Khải báo thù!”

Suy nghĩ, Hoa Thiên Thần nói, “Thể hiện vị trí và con đường di chuyển của những đội ngũ này ở trên bản đồ.”

Trên mặt bàn trước mặt Hoa Thiên Thần và Điền Phong lập tức hiện ra bản đồ thi đấu, mấy tên thao tác viên kiểm tra vị trí, phương hướng tiến lên của đội ngũ lần lượt đánh dấu trên bản đồ.

Những đội ngũ này rải rác khắp nơi nhưng phương hướng tiến lên của bọn họ lại đi thẳng về phía sau, đạt đến một giao điểm.

Điền Phong nhìn vị trí của giao điểm này, nhíu mày, “Không phải trước đó vị trí này từng xuất hiện Thạch tinh cự nhân sao? Ta nhớ không nhầm bên trong còn có một vương cấp.”

Hoa Thiên Thần cũng cau mày, “Đúng là từng xuất hiện, chúng ta biết đến nhưng những đội ngũ này chưa chắc đã biết nơi đó từng xuất hiện dã thú vương cấp.”

Chương 296 - Thiên phú hiếm thấy của Ninja (2)

“Chỉ có điều, dựa theo tình huống hiện tại, tiểu đội Hỏa Thần lại không tìm thấy Giang Khải, hoặc là Giang Khải đã bị dã thú giết chết, hoặc là bị những tiểu đội báo thù này đánh giết!”

Điền Phong quan sát bản đồ một lúc lâu, đột nhiên để thủ hạ đánh dấu vị trí tiểu đội Sơn Hà và Hồng Sắc ở bản đồ trên mặt bàn.

Sau khi đặt lên, Hoa Thiên Thần lập tức nhíu mày.

Dựa theo vị trí và phương hướng di chuyển của tiểu đội Sơn Hà, không lâu sau bọn họ sẽ gặp được năm người Đạo Điền – tiểu đội Liệp Sát Đảo quốc!

“Có tin tức của tiểu đội Liệp Sát không?”

Một tên thao tác viên lập tức đưa ra tư liệu.

Tiểu đội Liệp Sát là tiểu đội hiếm có còn đủ năm người, cộng thêm bọn họ lại sử dụng thẻ khóa chặt, nói vậy, trước đó trên tay bọn họ có ít nhất 9 tấm thẻ cứu rỗi!

Ở giai đoạn thứ nhất, bọn họ đã đánh chết chín kẻ địch!

Tiểu đội năm thành viên, ba người là Lãng nhân kiếm khách, hai người là Nhẫn thuật sư.

Bốn người khác đều có giới thiệu hoặc nhiều hoặc ít, chỉ có người tên là Kura Nosuke ngoại trừ chức nghiệp Nhẫn thuật sư này, không có bất kỳ tin tức gì khác.

“Kura Nosuke này là ai? Có thể tra ra càng nhiều tư liệu không.” Điền Phong hỏi.

“Báo cáo trưởng quan, hiện tại không có tin tức khác.”

Điền Phong gật đầu, “Ngươi đi mau đi.”

Nói xong, hắn ta cầm điện thoại lên gọi cho Ngụy giáo sư sở nghiên cứu số liệu huấn luyện doanh Chiến Thần điện.

“Lão Ngụy, ta muốn tra tư liệu một người, Kura Nosuke Nhẫn thuật sư Đảo quốc… Được, được, chút nữa ngươi cứ gọi thẳng vào điện thoại của ta, ừ…”

Không lâu sau, trên điện thoại của Điền Phong nhận được tin tức của Ngụy giáo sư, hắn ta lập tức đưa cho Hoa Thiên Thần cùng xem xét.

【 Kura Nosuke, bốn năm trước đăng nhập Thiên Chức từ cửa đăng nhập số 47 Đảo quốc, cũng chuyển chức thành Ninja. Là chức nghiệp Ninja đỉnh cấp Đảo quốc, hắn tốn thời gian ba năm tăng lên nhị giai max cấp, trong quá trình này tuy hắn nhận được sự bồi dưỡng của quân đội Đảo quốc nhưng vẫn không tính là tài năng xuất chúng. 】

【 Cho đến ba năm sau, quân đội Đảo quốc đột nhiên tăng mạnh cường độ bồi dưỡng, không tiếc trả giá cung cấp thuốc thuộc tính, trang bị đỉnh cấp, bảo cụ đủ loại cho hắn. 】

【 Trên phố Đảo quốc lưu truyền một câu nói, một năm sau khi Kura Nosuke đạt đến nhị giai max cấp, lại quay về nhất giai cấp 1, sau đó tăng đến nhị giai cấp 10. 】

【 Có thể hắn lấy được thiên phú “Chuyển sinh” cực kỳ hiếm thấy trong chức nghiệp Ninja! 】

【 Hiện tại tin tức này còn chưa được xác nhận, ngoại trừ cái đó ra không có tư liệu khác liên quan đến Kura Nosuke. 】

Xem hết tin tức do Ngụy giáo sư cung cấp, hai người Hoa Thiên Thần và Điền Phong đều trợn to mắt nhìn nhau.

“Thiên phú Chuyển sinh? Đây, đây là thiên phú nghịch thiên gì! Nếu tin tức này là thật thì Kura Nosuke quá kinh khủng!”

“Không tốt, đám người Lữ Đại Xuyên sắp gặp được Kura Nosuke kia!”

Lữ Đại Xuyên đang dẫn theo hai tên đội viên chạy đến trung tâm

khu vực thi đấu, hiện tại trong hai tên đội viên của hắn ta còn có một người ở trạng thái giam cầm, thực lực đội ngũ khá yếu kém.

Lúc này bọn họ không dám đi quá nhanh, không cần nghĩ cũng biết chịu áp lực của dã thú cường đại, mỗi đội ngũ chắc chắn phải chạy vào trong vùng thi đấu, hiện tại tốt nhất tiểu đội Sơn Hà có thể tránh chiến đấu thì tránh chiến đấu.

Nhưng bọn họ cũng không dám đi quá chậm, không biết lúc nào đại quân dã thú sẽ giết đến trước mặt.

Trước đây bọn họ đến một chỗ Cửu thục chi đại, bất đắc dĩ không có thừa thẻ cứu rỗi chỉ có thể từ bỏ đổi đồ.

“Lão đại, cách địa điểm tập hợp còn rất xa?” Phương Vĩ cõng Trần Kiến đi theo sau lưng Lữ Đại Xuyên.

Lữ Đại Xuyên nhìn bản đồ trên đồng hồ một chút, “Còn bốn cây số, cũng may trước khi thi đấu tranh bá bắt đầu đã nói trước với Tả Khánh, gặp được rắc rối sẽ đến địa điểm tập hợp trước.”

“Dù không thể sát nhập đội ngũ với bọn họ, nhưng chúng ta vẫn có thể cùng tác chiến, sau khi tụ hợp chúng ta sẽ không sa sút như vậy nữa.”

Phương Vĩ gật đầu, sau đó thở dài một hơi, “Lần thi đấu tranh bá toàn cầu này thật khó, ta còn tưởng sẽ áp dụng phương thức chiến đấu 2vs2, kết quả ngay từ đầu đã chia rẽ mọi người trước tiên, vận khí của chúng ta cũng xấu, vừa đến đã gặp được một đội ngũ mạnh mẽ, thật sự cùng đường.”

Lữ Đại Xuyên vỗ vai Phương Vĩ, lại nhìn Trần Kiến chỉ có thể di chuyển ánh mắt, “Đừng vội, giờ mới đến giai đoạn thứ hai, chỉ cần kiên trì chúng ta chắc chắn sẽ nghịch chuyển khó khăn!”

Lúc đang nói chuyện, Lữ Đại Xuyên đột nhiên thấy trong khu rừng bên cạnh có mấy bóng người thoáng qua.

Trong chớp mắt, năm tên nam tử châu Á đã bao vây đám người Lữ Đại Xuyên.

“Đạo Điền hội…” Lữ Đại Xuyên lập tức hít vào một hơi.

Đạo Điền hội là công hội quân đội Đảo quốc, quân nhân tiến vào Đạo Điền Hội đều là tinh anh do quân đội tỉ mỉ lựa chọn.

Điều tồi tệ hơn là, tiểu đội này đủ năm người, trạng thái đều rất tốt.

Chương 297 - Quyết tâm bảo vệ

Từ trong ánh mắt lạnh lẽo của đối phương, Lữ Đại Xuyên đã biết mục đích của bọn họ.

Một tên tóc đuôi ngựa trong đó chỉ mặc một bộ võ sĩ rộng rãi, ngay cả hộ giáp cũng không mặc, những người khác như đang đợi mệnh lệnh của hắn ta.

Người này lạnh lùng nhìn Lữ Đại Xuyên, hơi híp mắt lại, "Hoa Hạ… Không ngờ trên đường đi giết Giang Khải còn có thể gặp được bạn cũ, rất tốt!"

"Ta gọi là Kura Nosuke, nhớ kỹ cái tên này, đây có thể là ác mộng cả đời các ngươi!"

Lữ Đại Xuyên hơi híp mắt lại, Phương Vĩ cũng đặt Trần Kiến xuống.

"Lão đại, có cơ hội thì chạy đi, ta cản chân bọn họ!" Phương Vĩ khẽ nói bên tai Lữ Đại Xuyên.

Lữ Đại Xuyên còn muốn nói điều gì đó nhưng tình huống trước mắt hình như không cho phép hắn ta có lựa chọn khác.

Nhiệm vụ của bọn họ là cố gắng kiếm được xếp hạng, từ đó thu hoạch được chìa khóa khu vực thất lạc, trong tình huống này nhất định phải có người hy sinh!

"Ta đoán các ngươi đang bàn bạc việc chạy trốn." Kura Nosuke mỉm cười, "Đáng tiếc, con mồi bị ta để mắt đến tuyệt đối không thể chạy thoát!"

"Vậy ta chơi đùa với các ngươi trước đã."

Nói xong, Kura Nosuke đã ra tay.

Tốc độ của hắn ta lập tức đạt đến trình độ khó có thể lý giải, trong chớp mắt đã giết đến bên cạnh Phương Vĩ.

Phương Vĩ quyết đoán lấy kiếm ra, nhưng phần eo Kura Nosuke dùng sức, nửa người ngả ra sau tránh đi công kích của Phương Vĩ, vòng qua đến trước mặt Trần Kiến, một kiếm chém rơi đầu Trần Kiến!

“Trần Kiến!” Phương Vĩ nổi giận gầm lên, “Lão tử liều mạng với ngươi!”

Nhưng còn chưa nói hết câu, Kura Nosuke thản nhiên nói, “Bạo tuyết trảm!”

Phương Vĩ chỉ cảm thấy hoa cả mắt, mấy ánh đao đã đâm về phía mình.

Đúng vào lúc này, Lữ Đại Xuyên một phát bắt được hộ giáp sau lưng Phương Vĩ kéo hắn ta sang bên cạnh, đồng thời quay người chém một đao về phía Kura Nosuke.

“Phách vương đao!” Một đao kia của Lữ Đại Xuyên lực lượng cực lớn, chỉ sợ lực lượng gần như đạt đến 500 trở lên!

Kura Nosuke lại không né tránh, chỉ từ tốn nói, “Nhẫn thuật thế thân!”

Một đao kia vừa nhanh vừa mạnh, hung hăng chém vào trên vai Kura Nosuke.

Nhưng sau khi Lữ Đại Xuyên thành công, sắc mặt lại rất tái nhợt.

Rõ ràng vừa nãy hắn ta đã chém trúng Kura Nosuke, nhưng lúc này hắn ta mới phát hiện mình chỉ chém trúng một khúc gỗ.

Không biết từ lòng nào bản thể Kura Nosuke đã vòng đến bên cạnh Phương Vĩ, chiêu thức Bạo tuyết trảm vừa nãy lại không đứt đoạn, vài đạo kiếm ảnh đánh ra mười cái lỗ máu trên người Phương Vĩ!

“Đao, đao thật nhanh… Lão đại, chạy…” Phương Vĩ trợn to hai mắt, nói xong câu này đã ngã quỵ.

Lữ Đại Xuyên hoảng sợ quay người lại, nhìn Kura Nosuke đang lau vết máu trên lưỡi đao, mí mắt nhảy lên.

Tên này dùng thế thân không kỳ quái, kỳ quái là mình lại không phát hiện chân thân của hắn ta!

Điều khiến người ta khiếp sợ hơn là, Phương Vĩ là Hiệp khách loại phòng ngự, có được lực phòng ngự ngoài định mức rất khả quan, là nhân vật tank trong tiểu đội, đứng trước mặt Kura Nosuke cũng không đỡ nổi một chiêu!

“Ngươi, ngươi là…”

“Nhẫn thuật sư bình thường mà thôi.” Kura Nosuke từ tốn nói, “Nhưng so sánh với Hiệp khách của Hoa Hạ các ngươi, lại mạnh hơn không chỉ một điểm nửa điểm.”

Nhanh nhẹn, lực lượng của tên này đều rất khủng bố!

Mấu chốt nhất là, hắn ta có kinh nghiệm chiến đấu vượt xa phần lớn người chơi nhị giai, sự bình tĩnh trong lúc chiến đấu khiến người khác sợ hãi.

Rất khó tưởng tượng đây là một người chơi nhị giai!

“Ta từng nói con mồi của ta không có khả năng trốn thoát, dù là ngươi hay là… Giang Khải!” Kura Nosuke đi từng bước một về phía Lữ Đại Xuyên.

Lữ Đại Xuyên trợn to mắt, “Ngươi muốn giết Giang Khải?”

“Đúng, người muốn giết hắn rất nhiều nhưng ta tin tưởng hắn chắc chắn sẽ chết dưới kiếm của ta.” Giọng điệu của Kura Nosuke mang theo khí thế không thể nghi ngờ.

“Đúng là mỉa mai, Hoa Hạ các ngươi tốn nhiều công sức thu hoạch được danh ngạch dự thi, kết quả không phải cũng như vậy sao.”

“Các ngươi lại còn ép chúng ta ký kết điều khoản bất bình đẳng, vậy ta sẽ đòi lại chút lãi từ chỗ các ngươi trước, cũng để người Hoa các ngươi hiểu rõ các ngươi là một đám rác rưởi!”

Vừa nói xong, bóng dáng Kura Nosuke hóa thành quỷ mị, lập tức giết thẳng về phía Lữ Đại Xuyên!

“Thuấn ảnh vô địch trảm!”

Hoa Thiên Thần hơi híp mắt lại, mắt không chớp nhìn hình ảnh trong video.

Thực lực của Lữ Đại Xuyên cũng là đỉnh cấp trong huấn luyện doanh, đứng trước mặt Kura Nosuke sự chống cự của hắn ta như một tuyển thủ hạng nhẹ đối mặt với một tên tuyển thủ hạng nặng.

Lực lượng, tốc độ di chuyển, tốc độ công kích, lực bạo phát, kỹ năng, thiên phú, tất cả phương diện đều bị Kura Nosuke nghiền ép tuyệt đối.

Chỉ mấy giây, trên người Lữ Đại Xuyên đã trúng hơn ba mươi đao, máu me khắp người.

Sau cùng, Kura Nosuke ung dung đứng sau lưng Lữ Đại Xuyên, nhàn nhã lau vết máu trên Võ sĩ đao trong tay, một lát sau một kiếm đâm xuyên qua lồng ngực Lữ Đại Xuyên.

Chương 298 - Con lười

“Lấy máu!” Kura Nosuke thản nhiên nói một câu, trên Võ sĩ đao của hắn ta đột nhiên bắn ra gai ngược có to có nhỏ, hung hăng khuấy đảo nội tại của Lữ Đại Xuyên!

Lữ Đại Xuyên cắn chặt hàm răng, hai đầu gối quỳ xuống đất.

“Còn có gì muốn nói không?” Tay Kura Nosuke chuyển động chuôi đao, từ tốn nói.

Vẻ mặt Lữ Đại Xuyên dữ tợn, cố nén đau đớn, há miệng, rất nhiều máu tươi tuôn ra từ trong miệng hắn ta.

Trong cổ họng hắn ta phát ra tiếng òng ọc, một lát sau dùng chút sức lực cuối cùng nói, “Nói với Giang Khải, phải lấy thứ hạng trong thi đấu tranh bá vì Hoa Hạ!”

Nói xong, Lữ Đại Xuyên mới ngã xuống đất.

Hốc mắt Hoa Thiên Thần ẩm ướt, đây cũng là quân nhân Hoa Hạ, cho dù trước khi chết trong lòng cũng chỉ có quyết tâm bảo vệ Hoa Hạ.

Kura Nosuke rút ra trường đao, gai ngược lùi về, lấy khăn tay lau vết máu.

“Hừ, e rằng Giang Khải không có cách nào hoàn thành nguyện vọng này giúp ngươi.”

“Giang Khải đang ở phía trước! Chúng ta đi!”

Cường độ của Kura Nosuke đã vượt chỉ tiêu!

Đây là suy nghĩ đầu tiên trong lòng tất cả người quan sát trận chiến của Kura Nosuke và Lữ Đại Xuyên.

Điền Phong thở ra một hơi vẫn luôn kìm nén, do dự một lát, sau khi tâm trạng của mình ổn định hơn mới nói, “Bên Đảo quốc vẫn luôn giữ kín về thiên phú Chuyển sinh này, chỉ biết đây là thiên

phú rất hiếm xuất hiện nhưng đánh giá cấp bậc do Kim Sắc La Bàn đưa ra là thiên phú thần cấp!"

Hoa Thiên Thần hơi híp mắt lại, "Lấy sự quan sát của ta, Kura Nosuke vẫn còn thiên phú mạnh mẽ, nếu không Đại Xuyên không có khả năng dễ dàng thất bại như vậy."

Điền Phong cũng gật đầu, tỏ vẻ đồng ý.

"Mặc dù tiểu đội Sơn Hà không lấy được top ba lúc tuyển chọn nhưng thực lực cá nhân của Đại Xuyên rất xuất chúng, lúc trước đánh giá cấp bậc tiềm lực cũng là cấp S, hạn mức cao nhất không bằng cấp SS của Trụ Tử nhưng hắn ổn định hơn! Kura Nosuke này có thể nhẹ nhàng chiến thắng Đại Xuyên như thế, đoán chừng đã đạt đến cấp SSS!"

"Cấp SSS… Đặt ở Hoa Hạ chúng ta, mấy năm cũng chưa chắc có một người. Không có gì bất ngờ xảy ra, chắc đây là tuyển thủ có thực lực mạnh nhất trong lần thi đấu tranh bá này!"

Sơn Hà đoàn diệt, Hồng Sắc chỉ còn lại hai người, hiện tại Kura Nosuke lại muốn đi tìm Giang Khải… Tỷ lệ chiến thắng của tiểu đội Hoa Hạ càng ngày càng thấp.

…

Năm người tiểu đội Liệp Sát nghỉ ngơi một chút, một tên đội viên lại xác định vị trí của Giang Khải.

"Giang Khải còn đang di chuyển vào trong vùng thi đấu, tốc độ di chuyển không nhanh."

Một tên đội viên khác hừ lạnh một tiếng, "Nghe nói tiểu đội Hỏa Thần của Giang Khải từng lấy được giải quán quân thi đấu chiến đội nhị giai ở thành thị cấp thành chính của bọn họ, không biết có thể chống đỡ được mấy hiệp trong tay Kura Nosuke."

"Ngoại trừ Giang Khải kia, có lẽ những người khác sống không quá ba chiêu."

Mấy tên đội viên đang bàn tán, là nhân vật chính trong lần bàn tán này, Kura Nosuke lại không quan tâm bọn họ đang bàn tán cái gì,

chỉ ngồi một mình trên tảng đá nhẹ vỗ về trường đao trong tay.

Bàn luận thực lực với những đồng đội này chỉ khiến hắn ta thấy lãng phí thời gian.

Đồng đội, thậm chí quân đội Đảo quốc đã không thật sự hiểu rõ năng lực của mình, thảo luận với bọn họ không khác gì đàn gảy tai trâu.

Một lát sau, Kura Nosuke đứng lên, "Đi."

Những người khác lập tức thu thập đồ vật, tiếp tục đi về phía mục tiêu.

Đi khoảng hai ba dặm, bọn họ thấy chỗ cách đó không xa, ngoài ra còn có một đội ngũ châu Á xuất hiện ở vị trí cách ba bốn trăm mét bên cánh phải của tiểu đội Liệp Sát.

"Là tiểu đội Thái Cực của nước H." Có người nói bên tai Kura Nosuke.

Ánh mắt Kura Nosuke nhìn thoáng qua, hừ lạnh một tiếng.

Một tên đội viên cười lạnh một tiếng, nói, "Lần này nước H vì thu hoạch được tư cách dự thi mà làm đến trong ngoài không phải người, nghe nói trên hội nghĩ đồng mình đại diện nước H thề chặn giết Giang Khải, dùng hắn để lấy lại danh tiếng cho nước H!"

"Chỉ với chút thực lực này của bọn họ, đâu đến lượt bọn họ?

"Đừng nói nữa, bọn họ đi tới."

Dù thành viên tiểu đội Liệp Sát coi thường tiểu đội Thái Cực nhưng lúc tiểu đội Thái Cực đến đây tập hợp, bọn họ cũng không từ chối.

"Ta là Park Xing Ji đội trưởng tiểu đội Thái Cực, cũng đến giết Giang Khải. Dựa theo hiệp nghị đồng minh, trong quá trình đánh giết Giang Khải, chúng ta không được tự giết lẫn nhau."

Kura Nosuke không để ý đến Park Xing Ji, tiếp tục đi đường.

Park Xing Ji hơi híp mắt lại, Kura Nosuke này quá không coi ai ra gì, nếu không có hiệp nghị e rằng hiện tại hắn ta đã giết Kura Nosuke.

Giữa nước đồng minh tồn tại một loại hiệp nghị nào đó, lập trường của bọn họ tạm thời nhất trí trong chuyện đánh giết Giang Khải này.

Theo bọn họ càng ngày càng đến gần vị trí của Giang Khải, cũng gặp phải càng nhiều đội ngũ đồng minh đến săn giết.

Từng nhánh đội ngũ tụ hợp với tiểu đội Liệp Sát, sau cùng lại tụ hợp thành một đại đội 70 người!

Chương 299 - Con lười (2)

Những cao thủ đỉnh cấp này tụ tập từ 18 quốc gia, mục tiêu chỉ có một là đánh giết Giang Khải!

Giang Khải cũng không biết, mình đã làm ra sự cống hiến không thể xóa nhòa trong sự hợp tác chân thành giữa các nước đồng mình.

Thấy càng ngày càng nhiều đội ngũ tụ tập lại, mọi người vô cùng tự tin với việc giết Giang Khải.

“Thật không biết tại sao đám người Hockman lại thua, nhiều người như vậy không giết được một Giang Khải?”

“Lúc đầu Giang Khải đã chạy không thoát, kết quả Hoa Hạ dẫn đầu phát động vòng tiến công thứ hai, kịp thời cứu hắn, nghĩ thôi cũng thấy không cam lòng.”

“Lữ Đại Xuyên kia đã bị đội trưởng của chúng ta miểu sát, lần này xem ai còn có thể đến cứu bọn họ!”

Sau mười mấy phút, đội ngũ minh quân này đã đến gần vị trí Giang Khải.

Kura Nosuke nói với đội viên dưới tay, “Suzumiya, xem vị trí của Giang Khải.”

“Đội trưởng, ta vẫn luôn để ý, mười phút trước vị trí của Giang Khải vẫn không thay đổi chắc đang nghỉ ngơi, ở vị trí cách hai trăm mét phía trước.”

Hai trăm mét? Vậy đã gần trong gang tấc.

Đội ngũ minh quân lập tức tăng tốc độ.

Chẳng mấy chốc, căn cứ vào biểu hiện của thẻ khóa chặt, vị trí của bọn họ trùng với vị trí của Giang Khải.

Nơi này là một vùng đá lộn xộn, khắp nơi là nham thạch kích cỡ

không đều tán loạn, khá là trống trải, tầm mắt không bị che đậy.

“Không phát hiện Giang Khải?”

“Đã tìm hết xung quanh, không có!”

“Thẻ khóa chặt biểu hiện ở chỗ này…”

Đúng vào lúc này, mấy đội viên cẩn thận đã nhìn mấy gốc đại thủ ít ỏi ở trong đống đá hỗn loạn này.

Những gốc đại thụ này rất kỳ lạ, thân cây to khỏe, nhánh cây có mấy dấu vết bẻ gãy, vỏ cây có dấu vết mài mòn nghiêm trọng lộ ra thịt cây cực kỳ cứng rắn.

Mấu chốt nhất là, bọn chúng lại mọc ra trên nham thạch trụi lủi.

“Những gốc cây này rất kỳ quái, dù chất liệu cứng rắn hơn cây cối bình thường nhưng cũng không thể mọc ra từ trong tảng đá chứ?”

Cây cối đẩy ra nham thạch để sinh trưởng cũng rất bình thường, nhưng cây cối mọc xuyên qua nham thạch thì điều này cũng không thể tưởng tượng nổi.

“Gốc cây này rất hoàn chỉnh.” Một nữ tử nhìn một gốc cây to khỏe nhất, gốc cây này chỉ có vỏ cây hơi tróc ra, chạc cây đứt gãy rất nhỏ, hoàn chỉnh hơn gốc cây khác rất nhiều.

Lúc nàng ngẩng đầu, tò mò quan sát cây cối, “A, kỳ quái, nơi này còn có một con lười? Không phải trong thi đấu nói không có những sinh vật khác sao?”

Nói như vậy, nữ nhân kia đột nhiên phát ra một tiếng rít.

Mấy người Kura Nosuke lập tức chạy đến.

Sau khi cẩn thận quan sát, bọn họ đột nhiên phát hiện trên chạc cây này có một người đang dùng tay chân ôm chặt lấy chạc cây không nhúc nhích tí nào, đang hoảng sợ nhìn bọn họ.

Vì tên này không nhúc nhích tí nào ôm chặt thân cây như một con lười, gần như hòa làm một thể với đại thụ, không nhìn kỹ thật sự

rất khó phát hiện.

“Nơi này còn có một người trốn? Chờ chút, hình như hắn là… Giang Khải?!” Có người kêu lên.

“Chính là Giang Khải! Chuẩn bị chiến đấu!”

Lúc này Giang Khải rất hoảng sợ.

Sau khi hắn bị giam cầm lần thứ hai vẫn “đi đường” theo Thạch tinh cự nhân vương cấp kia, đây cũng coi như may mắn trong xui xẻo, trong sự cố gắng bảo vệ của hắn gốc cây này vẫn không bị bẻ gãy, hắn cũng không bị phát hiện.

Nhưng Thạch tinh cự nhân lại còn biết dừng lại nghỉ ngơi.

Chỉ là cách nghỉ ngơi của bọn chúng khiến Giang Khải phải giật mình.

Theo vài tiếng ầm ầm, thân thể của bọn chúng biến thành tảng đá rải rác, tán loạn đầy đất, nếu không phải tận mắt thấy quá trình giải thể của Thạch tinh cự nhân, hắn đi qua vùng đã lộn xộn này chắc chắn không biết nơi này có Thạch tinh cự nhân.

Cây cối mà Thạch tinh cự nhân cầm trên tay cũng khảm vào tảng đá, đứng thẳng ở chỗ này như mọc ra từ nham thạch.

Thạch tinh cự nhân dừng lại nghỉ ngơi không lâu, hắn đã thấy một đám người đông đúc tiến vào cùng đá lộn xộn này.

Số lượng người đến đông đảo, Giang Khải đâu dám ra tay chỉ có thể giả vờ bọn họ không thấy mình.

Đáng tiếc, hắn vẫn bị phát hiện.

Không chỉ bị phát hiện, còn bị nhận ra!

Suzumiya tiểu đội Liệp Sát híp mắt quan sát Giang Khải một lúc, dùng giọng điệu không quá chắc chắn nói, “Tên này bị giam cầm rồi sao? Không đúng, trước đó vị trí của hắn vẫn đang di chuyển.”

Giang Khải lườm hắn ta.

Lão tử không nhúc nhích! Từ khi bắt đầu thi đấu tranh bá đến giờ, ta vẫn ngồi trên gốc cây đáng chết này đã gần ba giờ rồi!

Bí mật chưa có lời đáp lớn nhất của thi đấu tranh bá, rốt cuộc Giang Khải dẫn đầu Hoa Hạ công chiếm khu vực công cộng trước đó đang ở chỗ nào?

Bí ẩn này theo một tiếng hét của nữ tử tóc xù kia, cuối cùng đã được giải đáp!

Con lười này chưa di chuyển trong ba giờ, Giang Khải thật sự chưa di chuyển vị trí!

Trong đội ngũ minh quân còn có người nhỏ giọng nhắc nhở, “Trước đó dùng thẻ tin tức toàn bộ phát hiện gần đây có dã thú, mọi người cẩn thận một chút. Vẫn nên tranh thủ thời gian giết hắn!”

Chương 300 - Săn giết

Cứ hai mươi phút thẻ tin tức toàn bộ lại có thể thu hoạch được một tin tức, lần trước thu thập tin tức đã biết cách mười dặm có một khu vực bị đánh dấu đỏ, cho nên nơi này không an toàn.

Cũng may tầm nhìn khu đá lộn xộn này không tệ, nếu xuất hiện dã thú bọn họ vẫn có cơ hội chạy trốn.

Hơn nữa, chỉ cần người từng quan sát trận chiến của Giang Khải với Christine, Onoda Juro, Hockman đều biết Giang Khải là lão hồ ly quỷ kế đa đoan!

Bây giờ Giang Khải bị 70 tên cao thủ bao vây trên tàng cây, hắn lại không nhúc nhích tí nào không khỏi khiến người ta nghi ngờ.

Park Xing Ji nhỏ giọng nói với đám người xung quanh, "Không phải tên kia để lại thế thân ở đây chứ! Lần trước hắn cũng dùng chiêu này để giết Hockman."

Mạnh như Kura Nosuke, lúc này cũng không lập tức ra tay.

Từ chỗ của Onoda Juro, hắn ta đã biết công kích của Giang Khải cực kỳ khủng bố, cho dù là hắn ta nếu không phải không có cách nào, cùng đừng đón đỡ phi tiêu của Giang Khải.

Suzumiya lớn tiếng nói với Giang Khải, "Sao nào, thấy chúng ta đều sợ đến mức leo lên cây hả? Ha ha ha, Giang Khải, trước đó ngươi còn ngông cuồng cơ mà, sao lại hoảng sợ rồi?!"

Giang Khải căn bản không muốn nhìn người này, ngay cả mình bị giam cầm cũng không nhìn ra, IQ đáng lo.

Đương nhiên, trên thực tế hắn cũng không có cách nào nói chuyện.

"Giang Khải, chúng ta vừa giết tiểu đội đồng bào ngươi ở trên đường kia, người kia gọi là Lữ Đại Xuyên, còn có Phương Vĩ, Trần Kiến, cách đánh giết hoàn toàn là xử quyết, ba người kia thật sự chết không có chút tôn nghiêm nào, chẳng lẽ ngươi không muốn

báo thù cho bọn họ sao?" Suzumiya vẫn đang khiêu khích Giang Khải.

Giang Khải hơi híp mắt lại.

Đám người Lữ đại ca bị đám người Đảo quốc sinh sống không tệ này giết sao?"

"Nhớ kỹ, đội trưởng của chúng ta gọi là Kura Nosuke, mấy tên phế vật kia đều chết trên tay đội trưởng của chúng ta! Con mồi bị đội trưởng chúng ta để mắt đến tuyệt đối không có khả năng trốn thoát!"

Park Xing Ji hô lên, "Lần trước giả vờ thành thế thân, lần này giả vờ bị giam cầm? Giang Khải, ngoại trừ giở trò gian xảo, ngươi còn có bản lĩnh thật sự gì nữa? Ta khuyên ngươi đừng tốn tâm cơ, chúng ta đã sớm khóa chặt vị trí của ngươi, nếu ngươi bị giam cầm sao vị trí có thể di chuyển, lần này ngươi đừng mong lừa được chúng ta nữa!"

Giang Khải trợn mắt liếc người kia, khinh thường nhắm mắt lại.

Lại nói, đám tảng đá này đang nghỉ ngơi thật, hay đang câu cá giống mình trước đó?

Người vây công càng ngày càng tụ tập lại, gần như đã vây quanh gốc cây mà mình đang trốn, Giang Khải cũng nhíu mày.

Mặc kệ là đang nghỉ ngơi hay câu cá, đã đến lúc này những tên to con đó cũng nên tỉnh lại!

Người phía dưới đã dần mất kiên nhẫn, thậm chí có người đề nghị trực tiếp chặt cây, bọn họ có nhiều cao thủ như vậy, mặc kệ Giang Khải giở trò gì đều khó có khả năng trốn thoát.

Mấy tên dẫn đội đã hạ lệnh chuẩn bị chặt cây.

Đúng vào lúc này, mặt đất đột nhiên chấn động mạnh mẽ, phát ra từng tiếng ù ù!

Các hòn đá lớn nhỏ rải rác khắp nơi đột nhiên tự cuốn lại, nhanh chóng tụ tập lại.

Không lâu sau, mấy con Thạch tinh cự nhân to lớn đột ngột mọc lên từ mặt đất, bao vây đám người Kura Nosuke.

Thân hình những người đá này vô cùng to lớn, phần lớn đều đạt đến 30m, một con trong số đó càng đạt đến 50m!

Gốc đại thụ mà Giang Khải đang trốn cũng nâng lên cao theo con Thạch tinh cự nhân này.

Trên mặt đám người Kura Nosuke đầy vẻ hoảng hốt, trong đầu trống rỗng.

Vương cấp!

Đừng nói Kura Nosuke mới nhị giai, dù đến Siêu phàm cũng khó có khả năng một người đánh giết một con Boss vương cấp, huống chi xung quanh còn có sáu con Thạch tinh cự nhân cấp thống lĩnh.

70 người có mặt tuyệt đối không có khả năng đánh giết Thạch tinh cự nhân vương cấp!

Vừa thấy những Thạch tinh cự nhân này, phản ứng đầu tiên của mọi người là… Chạy!

Trong chốc lát, đủ loại kỹ năng hào hoa tầng tầng lớp lớp.

“Nhẫn thuật . Mê ảnh! Nhẫn thuật . Bộc phát cường hóa!”

“Thủy triều thể lực! Thân pháp vô ảnh!”

Mấy tên Dã man nhân tự cho mình mấy kiếm, tăng cường thuộc tính của mình trên diện rộng, lấy hết sức lực từ khi bú sữa mẹ, cả người như đạn pháo bắn đi thật ra.

Nhưng những người này sử dụng bản lĩnh giữ nhà lại chỉ có một mục tiêu.

Chạy trốn giữ mạng!

Kura Nosuke nhìn chằm chằm Giang Khải, trong mắt đầy vẻ không cam lòng.

Vừa rồi Giang Khải ở ngay trước mặt mình!

“Giang Khải, ngươi, rốt cuộc ngươi làm thế nào thu phục quái vật vương cấp này!” Kura Nosuke giận quát một tiếng, sau đó xoay người dùng Thuấn ảnh vô địch trảm.

Lần này, hắn ta lợi dụng tốc độ của Thuấn ảnh vô địch trảm để nhanh chóng trốn thoát.

Đáng tiếc, đối mặt với thống lĩnh và Boss vương ấp, những cao thủ nhị giai này dù có thực lực mạnh hơn cũng chỉ là chuyện cười.

Boss vương cấp giẫm mạnh xuống đất, mặc đất trong vòng trăm mét xung quanh đột nhiên hãm sâu xuống mười mấy mét!

Chương 301 - Săn giết (2)

Mặt đất dưới chân rất nhiều người đều đột ngột biến mất, không có cách nào mượn lực từ mặt đất, chỉ có thể rơi vào trong hố lớn theo mặt đất đổ sụp.

Chỉ có rất ít người dựa vào tốc độ xuất sắc và thân pháp linh hoạt chạy ra khỏi phạm vi khống chế của Boss vương cấp.

Mấy chục người rơi vào trong hố sâu còn muốn trèo ra từ trong hố, nhưng mặt tường bên cạnh hố sâu lấy tốc độ cực nhanh trực tiếp khép lại!

Từ trong khe nứt trên mặt đất phun ra rất nhiều máu tươi!

"A!" Từng tiếng kêu thảm không ngừng vang lên bên tai, người bị nhốt bên trong đang chịu đựng lực lượng đè ép khó có thể tưởng tượng.

Chỉ ba bốn gây, càng nhiều máu tươi, huyết nhục trực tiếp phun ra từ trong cái khe… Lúc hai khối nham thạch lại tách ra, bên cạnh hố sâu đã bôi một dòng máu đỏ tươi.

Trong nháy mắt, ít nhất sáu mươi người bị Boss vương cấp miểu sát!

ĐM, thật mạnh mẽ!

Trong lòng Giang Khải ngạc nhiên, đám người này đối mặt với Boss vương cấp như là sâu kiến, không hề có sức đánh trả.

Ở một bên khác, mấy tên Thạch tinh cự nhân cấp thống lĩnh đã đuổi kịp mấy người sống sót đang chạy trốn kia.

Có thể trốn thoát từ trong hoàn cảnh này, đủ để thấy những người này tuyệt đối là tinh anh trong tinh anh.

Bọn họ thấy năng lực của Thạch tinh cự nhân suy đoán ra Thạch tinh cự nhân có năng lực khống chế mặt đất cực mạnh, lại nghĩ đến Giang Khải trốn trên tàng cây đến bây giờ vẫn rất an toàn, cả

đám người đều nhảy lên cây.

Tuy Thạch tinh cự nhân chỉ có thể thông qua mặt đất cảm giác kẻ địch, nhưng một khi kẻ địch bị chúng nó khóa chặt, chỉ cần đối phương tìm kiếm điểm dừng chân sẽ trực tiếp hoặc là gián tiếp tạo ra áp lực cho mặt đất.

Chúng nó vẫn có thể chuẩn xác khóa chặt vị trí mục tiêu.

Kura Nosuke đang điên cuồng chạy trốn, hiện tại đánh giết Giang Khải gì đó cũng đặt sang một bên mà thôi, chạy trốn giữ mạng quan trọng hơn.

Oanh một tiếng, trước mặt Kura Nosuke dựng thẳng một bức tường đá, trực tiếp ngăn cản đường đi của Kura Nosuke.

Cùng lúc đó, một Thạch tinh cự nhân cấp thống lĩnh đã giết đến sau lưng, cầm đại thụ trong tay quét tới.

Thực lực của Kura Nosuke mạnh hơn cũng không có khả năng đón đỡ công kích của một Thạch tinh cự nhân từ phía chính diện, hắn ta vội vàng né tránh.

Nhưng phạm vi công kích của Thạch tinh cự nhân rất rộng, Kura Nosuke vẫn không né tránh kịp, sau lưng bị thân cây đập trúng.

Dưới lực lượng khủng bố gia trì, thân cây cũng có được lực phá hoại cực kỳ đáng sợ!

Trong chốc lát, sau lưng hắn ta đã da tróc thịt bong, cả người bị một luồng lực lượng vô cùng to lớn trực tiếp đánh bay hơn mấy chục mét!

Thấy Thạch tinh cự nhân đối diện muốn đuổi tới, Kura Nosuke đột nhiên nghĩ ra điều gì đó, mượn thế lùi lại để quay người chạy như điên!

Ngay lúc hắn ta chạy ra mười mấy mét, trên mặt đất đột nhiên dâng lên một bức tường đá!

Kura Nosuke hiểu rõ, nếu lúc này mình bị cản lại, muốn chạy trốn nữa càng khó hơn.

Trong lúc ngàn cân treo sợi tóc, Kura Nosuke khẽ quát một tiếng, “Nhẫn thuật thế thân!”

Trong nháy mắt thế thân có hiệu lực, thế thân gỗ đánh nát vách đá, cuối cùng Kura Nosuke cắt đuôi Thạch tinh cự nhân cấp thống lĩnh sau lưng, không biết tung tích.

Tình hình vây giết Giang Khải bị Thạch tinh cự nhân phá tan, lúc trước 70 tên cao thủ tụ tập nhanh thế nào, hiện tại đoàn diệt nhanh như thế!

Dù bọn họ liều mạng chạy trốn, nhưng trong nháy mắt đã có chín phần biến thành một đám huyết nhục.

Một đám cao thủ chỉ còn lại hai, ba người thành công trốn thoát.

Giang Khải nhìn hơn 80, 90 tấm thẻ cứu rỗi lơ lửng trở trên mặt đất vô cùng kích động.

Giang Khải lợi dụng Diêm Vương lệnh nắm bắt thời gian thu thập.

Boss vương cấp không cho Giang Khải quá nhiều thời gian, sau khi giết người tiếp tục đi vào trong khu vực thi đấu.

Nhưng Giang Khải vẫn thu thập được 12 tấm thẻ cứu rỗi.

Không có cách nào, khắp nơi trên mặt đất là thẻ cứu rỗi, tùy tiện vồ lấy cũng được mấy tấm!

“Còn phải cảm ơn đám người này, nếu không ta thật sự không biết phải trốn thoát như thế nào!” Giang Khải thầm nghĩ từ tận đáy lòng.

Ba người Vệ Ưng nhìn bóng lưng Thạch tinh cự nhân rời đi, ba người đều chìm vào trong suy nghĩ.

Thật lâu sau, Lộ Tuấn mới mở miệng nói, “Giang Khải này… Hắn đang giờ trò quỷ gì?”

Tô Lam Lam cau mày, “Khoan khoan khoan khoan, ta tổng kết một chút… Kế hoạch đối phó Giang Khải của minh quân đã bị những quái vật này phá hủy?”

Một lát sau, Vệ Ưng vẫn im lặng cũng mở miệng.

“Ta hiểu rồi! Giang Khải không phải giả vờ bị giam cầm, hắn thật sự bị giam cầm!”

“Biết rõ điểm này, đại khái có thể suy nghĩ rõ ràng đầu đuôi sự việc.”

Thấy Lộ Tuấn và Tô Lam Lam đều đang nhìn mình, Vệ Ưng kiên nhẫn giải thích cho hai người một chút.

“Loại quái vật kia tên là Thạch tinh cự nhân, tuy thực lực cực mạnh nhưng cũng có nhược điểm, chỉ cần không tiếp xúc với mặt đất trước khi nó khóa chặt ngươi, nó sẽ không phát hiện ngươi.”

Chương 302 - Cuối cùng ta đã ra sân

“Ngay từ đầu Giang Khải đã bị giam cầm, chắc đang núp ở trên gốc đại thụ to lớn này, cho nên Thạch tinh cự nhân không phát hiện hắn, gốc đại thụ này lại trở thành vũ khí của Thạch tinh cự nhân vương cấp kia, hắn cũng chỉ có thể di chuyển theo Thạch tinh cự nhân.”

“Trong trạng thái giam cầm, mặc dù không cách nào hành động nhưng các ngươi vừa thấy Giang Khải có thể khống chế vũ khí của hắn, ta suy đoán loại vũ khí kia do suy nghĩ của Giang Khải khống chế, bởi vậy đây đã trở thành cơ hội lật bàn duy nhất của Giang Khải.”

“Hắn thông qua việc thu thập thẻ cứu rỗi của người chơi bị Thạch tinh cự nhân giết chết hoàn thành tự cứu lần thứ nhất, nhưng bi kịch là hắn lại bị giam cầm lần thứ hai.”

Trải qua lần giải thích của Vệ Ưng, tất cả đã được giải thích.

“Thì ra là thế!” Lộ Tuấn chợt hiểu ra nói, “Chẳng trách ngay từ đâu không ai tìm được Giang Khải, thì ra từ đầu đến giờ tên này vẫn bị nhốt ở trên cây!”

Tô Lam Lam trợn to mắt, “Giang Khải rơi vào loại tình huống này lại còn có thể sống đến bây giờ, ta thật sự bội phục…”

Vệ Ưng mỉm cười, “Tiểu tử Giang Khải này thật sự khiến người ta không thể nhìn thấu!”

“Tuy cuối cùng tiểu tử này đã loại bỏ giam cầm, nhưng tiếp theo hắn và Hỏa Thần sẽ phải đối mặt với sự khiêu chiến thật sự!”

…

Giang Khải lập tức dùng năm tấm thẻ cứu rỗi giải trừ trạng thái giam cầm của mình.

Hắn hoạt động tay chân tê dại một chút, say mê hít thật sâu không khí xung quanh.

“Cuối cùng lão tử đã có thể ra trận!”

Đi theo Thạch tinh cự nhân lâu như vậy, từ đầu đến cuối chúng nó vẫn không phát hiện mình, Giang Khải càng ngày càng xác định một việc.

Nếu bị Thạch tinh cự nhân khóa chặt, nhảy dựng lên cũng vô dụng, nhưng nếu không bị khóa chặt chỉ cần hắn có thể tìm đúng cơ hội, nhảy lên cây khác căn bản không cần lo lắng sẽ bị Thạch tinh cự nhân phát hiện.

Nghĩ tới đây, Giang Khải biết ơn nhìn về phía Boss vương cấp này, “Huynh đệ, thật ra đi nhờ xe của ngươi cũng rất tốt, nhưng bằng hữu của ta còn đang chờ ta, ta không đi cùng ngươi nữa, cảm ơn.”

Nói xong, Giang Khải nhắm vào rừng cây phía dưới, chọn một gốc đại thụ cành lá rậm rạp nhảy xuống.

Cành lá rậm rạp che đi thế rơi của Giang Khải, cuối cùng Giang Khải đã ôm một chạc cây.

Nhìn Thạch tinh cự nhân đi xa, Giang Khải thở dài một hơi, “Cuối cùng đã thoát khỏi mấy tên to con này.”

“Trở về thu thập những thẻ cứu rỗi đó một chút, vừa hay cũng có thể tránh được người đá.” Nghĩ đến đây, Giang Khải lập tức nhảy vọt trong rừng, trở về đường cũ.

Giang Khải nhanh chóng quay lại địa điểm chiến đấu trước đó.

Trên mặt đất còn có mấy chục tấm thẻ cứu rỗi lơ lửng, hắn lập tức thu thập tất cả thẻ cứu rỗi.

“Tất cả 92 tấm, ta dùng 5 tấm, còn có 87 tấm.” Giang Khải cẩn thận thu hồi thẻ cứu rỗi.

Nơi đây không nên ở lâu, một mặt Giang Khải lo lắng những người chạy trốn kia cũng muốn đến kiếm thẻ cứu rỗi, giết ngược lại đây, một mặt chắc người đá chỉ mở đường, sau đó còn có càng nhiều dã

thú tiến hành càn quét hình thức trải thảm với cả khu vực.

Nếu gặp phải dã thú khác, hắn chắc chắn chỉ có một chữ "chết"!

Nghĩ đến đây, Giang Khải lập tức di chuyển vào trong vùng thi đấu.

Nửa giờ sau, Giang Khải nhận được tiếng nhắc nhở của hệ thống.

【 Giai đoạn thứ ba thi đấu tranh bá (sơ cấp) mở ra, các tiểu đội sẽ có một tên đội viên không trong trạng thái giam cầm bị giam cầm, tốc độ dã thú xâm chiếm tăng lên 200%. 】

【 Tất cả người bị giam cầm không phá giải giam cầm trong vòng 30 phút sẽ trực tiếp tử vong. 】

【 Cứu thục chi địa tăng thêm một loại đạo cụ chức năng. 】

"Trực tiếp tự bạo…" Giang Lan chỉ cảm thấy sau lưng đổ mồ hôi lạnh, nếu không phải hắn đã thành công thoát ra, 30 phút sau hắn sẽ trực tiếp tự bạo…

"Còn có, tốc độ dã thú xâm chiếm tăng lên 200%? Tăng nhanh như vậy! Xem ra tiết tấu thi đấu phải tăng lên!" Giang Khải trợn to mắt.

Hắn không do dự chút nào, tăng nhanh tốc độ di chuyển.

Đi về phía trước, Giang Khải đột nhiên nhận ra điều gì đó, vui mừng nói, "Hả? Ta còn có thể di chuyển? Ha ha ha, lần này người bị giam cầm không phải là ta!"

"Đại nạn không chết chắc chắn có phúc sau này, ta đã đổi vận!"

Có lẽ xui xẻo lâu như vậy, Giang Khải thật sự đổi vận, đi không lâu hắn đã tìm được một chỗ Cứu thục chi địa.

Ngoại trừ năm tấm bia đá trước đó, lần này Cứu thục chi địa còn có thêm một tấm bia đá.

【 Thẻ sân thi đấu: Cưỡng chế để thành viên tiểu đội của mình và đơn vị được chỉ định tiến vào hình thức sân thi đấu (cũng có thể

chỉ định dã thú), có thể phát động 3 lần, mỗi trận ngắn nhất tốn 10 phút. 】

【 Giá cả đổi lấy: 60 tấm thẻ cứu rỗi. 】

Giang Khải suy nghĩ, “Có vẻ thẻ sân thi đấu này rất mạnh, lại đắt như thế!”

“Biết đâu sẽ có tác dụng vào lúc mấu chốt, đổi trước!”

87 tấm thẻ cứu rỗi, trong chớp mắt chỉ còn 27 tấm.

Chương 303 - Cuối cùng ta đã ra sân (2)

Giang Khải lại đổi một tấm thẻ định vị đội ngũ, một tấm thẻ truyền tống tốn 13 tấm thẻ cứu rỗi.

“Còn có 14 tấm, giữ lại để dùng.”

Sau khi liều mạng, Giang Khải kích hoạt thẻ định vị đội ngũ.

Tấm thẻ bắn ra một tấm bản đồ, trên bản đồ có năm điểm đỏ.

Ngoại trừ một điểm đỏ trong số đó, bốn điểm đỏ khác đều tập trung cùng một chút, cách khu vực thi đấu rất gần.

Điểm đỏ một mình kia chính là Giang Khải, bốn cái còn lại tất nhiên là bốn người khác của tiểu đội Hỏa Thần.

“Không chết người nào, được lắm!” Giang Khải mỉm cười, lập tức phát động thẻ truyền tống.

…

Tô Noãn Noãn và Hồ Ngôn kéo Viên Trụ và Nguyễn Ngữ vào trong rừng rậm.

“Hai tên vừa rồi quá ương ngạnh, Trụ Tử và nnt đều bị thương rồi.” Hồ Ngôn nói.

Hiện tại trên tay bọn họ có 9 tấm thẻ cứu rỗi, nhưng sau khi trải qua bốn lần chiến đấu đã sử dụng hết thẻ loại bỏ trạng thái khác thường.

Nguyễn Ngữ và Viên Trụ đều rơi vào trạng thái hôn mê, nhưng bọn họ không còn thẻ loại bỏ nữa.

Đúng vào lúc này, bọn họ nhận được thông báo giai đoạn ba.

Ngay sau đó, Nguyễn Ngữ vẫn táy máy tay chân với Viên Trụ đột

nhiên bất động.

“Nguyễn Ngữ bị giam cầm rồi!” Hồ Ngôn trợn to mắt, bọn họ không chỉ cần mua thẻ loại bỏ trạng thái khác thường, còn phải cứu Nguyễn Ngữ, tìm Giang Khải, cứu Giang Khải, chút thẻ cứu rỗi trên tay còn thiếu nhiều lắm.

“Thật sự là nhà đã dột còn gặp mưa suốt đêm.” Hồ Ngôn hung hăng nói.

Điều tồi tệ là, trận chiến liên tục khiến thành viên tiểu đội tiêu hao rất lớn, đặc biệt là Hồ Ngôn, sau khi liên tục phát động kỹ năng Kỳ vũ, bây giờ đã tinh thần uể oải, trạng thái rất kém.

Muốn thu hoạch càng nhiều thẻ cứu rỗi hơn đã rất khó.

Tô Noãn Noãn thở dài một hơi, “Cường độ lớn như vậy, tốc độ thu hoạch thẻ cứu rỗi của tiểu đội bình thường cũng không sánh bằng tốc độ tiêu hao.”

Sau hai phút, thẻ tin tức toàn bộ hơi sáng lên, tin tức mới đã được đưa ra.

【 Số người còn sống sót trong thi đấu tranh bá hiện tại: 616 người. Số lượng đội ngũ: 182 đội. Tiến độ dã thú xâm lấn: 542 con dã thú cấp thống lĩnh, 61 con dã thú vương cấp, phạm vi hoạt động là khu vực biên giới thi đấu cách 38 cây số. 】

“Giai đoạn thứ hai loại 600 người!” Hồ Ngôn hoảng sợ nói, “Giai đoạn thứ ba, sau khi dã thú nhanh chóng xâm lấn, đoán chừng trận quyết chiến sau cùng đã không xa.”

Hai người Hồ Ngôn và Tô Noãn Noãn đều không có cách nào với tình cảnh khó khăn hiện tại.

Đúng vào lúc này, trong khu rừng sau lưng bọn họ vang lên tiếng động rất nhỏ.

Hồ Ngôn vội vàng quay đầu.

Hai tên ngoại quốc đi ra từ trong rừng.

Hai người này đều dáng người cao lớn, ánh mắt nhìn chằm chằm Hồ Ngôn và Tô Noãn Noãn.

Tên nam nhân dáng người thấp hơn, trên mặt đầy tàn nhang cười lạnh nói, “Hừ hừ hừ, quan sát các ngươi rất lâu, tiểu đội bốn người các ngươi có hai người mất năng lực chiến đấu, chỉ còn lại hai người các ngươi, nàng là một Thầy lang, tương đương với chỉ có một người có thể chiến đấu.”

“Giết một người có thể lấy được bốn tấm thẻ cứu rỗi, chúng ta sẽ không bỏ qua chuyện tốt như vậy!”

Hồ Ngôn và Tô Noãn Noãn lập tức đứng lên, nhưng Hồ Ngôn vừa đứng lên đã thấy đầu choáng mắt hoa.

“Hồ đại ca!” Tô Noãn Noãn lo lắng nhìn Hồ Ngôn, vội vàng đỡ hắn ta.

Hồ Ngôn ổn định thân hình, lạnh lùng nhìn hai người đối diện, “Muốn giết Hỏa Thần chúng ta, có gan ngươi thử xem!”

Nam tàn nhang hừ lạnh một tiếng, “Ngay cả đứng cũng không vững, dọa ai chứ! Billy, nhanh chóng giết hắn cướp thẻ cứu rỗi!”

Hai người vừa muốn giết tới, đột nhiên có mấy bóng đen bắn ra từ trong khu rừng bên cạnh.

Trên phi tiêu mang theo lực lượng khổng lồ, trực tiếp đánh bay hai người!

Hồ Ngôn và Tô Noãn Noãn đều trợn to mắt, không thể tưởng tượng nổi nhìn về phía phi tiêu phóng ra.

Cách đánh lén quen thuộc, vũ khí quen thuộc, đánh bay quen thuộc…

“Khải đội…”

Giang Khải đi ra từ trong rừng, “Các ngươi quá không cẩn thận, hai người kia đi theo các ngươi một đoạn thời gian lại không phát hiện ra.” Giang Khải thuận tay nhặt thẻ cứu rỗi của đối phương lên.

Đến bây giờ Tô Noãn Noãn và Hồ Ngôn còn chưa lấy lại tinh thần.

Là người bị giam cầm tận hai lần, Giang Khải không chỉ còn sống, hơn nữa còn chủ động tìm được đội ngũ?

“Giang Khải, rốt cuộc ngươi đã trải qua chuyện gì?” Tô Noãn Noãn vội vã hỏi.

“Ai, nói ra đều là nước mắt.” Giang Khải thở dài một tiếng, sau đó thấy Viên Trụ và Nguyễn Ngữ rơi vào trạng thái hôn mê, không nhúc nhích tí nào.

Giang Khải sử dụng năm tấm thẻ cứu rỗi, trước tiên giải trừ trạng thái giam cầm của Nguyễn Ngữ, sau đó quay đầu nghiêm nghị nói, “Lần thi đấu tranh bá này có rất nhiều cao thủ, trước đó lại có người có thể chạy thoát từ trong tay Boss vương cấp, thực lực rất khủng bố.”

“Hơn nữa, giai đoạn thứ ba tốc độ xâm chiếm của dã thú đã tăng lên gấp đôi, trận tranh tài tiếp theo cũng không phải nói đùa, chờ sau này ta sẽ nói cho các ngươi biết chuyện của ta, hiện tại đi tìm Cứu thục chi địa trước!”

Chương 304 - Tư cách đánh một trận với ta

Nói xong, Giang Khải dùng thẻ định vị tìm ra Cứu thục chi địa gần nhất, hắn tốn sức cõng Trụ Tử dẫn theo đội ngũ nhanh chóng rời đi.

Đi vào Cứu thục chi địa, Tô Noãn Noãn giao 9 tấm thẻ cứu rỗi trong tay cho Giang Khải, lúc này đội ngũ của tất cả 20 tấm thẻ cứu rỗi.

Giang Khải đổi năm tấm thẻ loại bỏ trạng thái khác thường, một tấm có thể sử dụng bốn lần, trên cơ bản năm tấm thẻ đã thỏa mãn nhu cầu của đội ngũ.

Ngoài ra Giang Khải đổi một tấm thẻ khóa chặt mục tiêu.

Sau đó, Tô Noãn Noãn lập tức giải trừ trạng thái say rượu của Viên Trụ và Nguyễn Ngữ.

“Khải?” Viên Trụ trợn to mắt.

“Khải đội, sao ngươi lại đến đây?”

Giang Khải mỉm cười, “Chút nữa lại kể cho các ngươi, hiện tại tìm chỗ an toàn, chúng ta cần đặt ra chiến thuật mới trước đã!”

Mặc dù tiểu đội Hỏa Thần không giảm quân số, nhưng ngoại trừ Giang Khải thì trạng thái của những người khác đều rất tệ.

Cứu thục chi địa không có thẻ loại khôi phục, tranh tài cũng đã tiến vào giai đoạn quan trọng, không có thời gian chờ đợi đám người Viên Trụ khôi phục trạng thái.

Tuy có lẽ tình huống những tiểu đội khác cũng không có gì đặc biệt, nhưng hình như còn có một vài người muốn nhằm ào Giang Khải.

Tóm lại, tình huống hiện tại của tiểu đội Hỏa Thần không lạc

quan.

Giang Khải lấy ra thẻ tin tức toàn cục muốn lấy được tình huống của tiểu đội Sơn Hà và tiểu đội Hồng Sắc.

Tiểu đội Sơn Hà không có kết quả trả lại, nói rõ đã đoàn diệt, tiểu đội Hồng Sắc còn có hai người theo thứ tự là Lữ Sùng và Hạ Lập Quốc.

Thấy kết quả tìm kiếm, Giang Khải hơi híp mắt lại.

Đám người Lữ đại ca thật sự bị Kura Nosuke kia giết?

Đám người Tô Noãn Noãn cũng cung cấp một tin tức quan trọng, lúc trước bọn họ vì tìm Giang Khải từng kiểm tra tình báo của tiểu đội Sơn Hà, lúc ấy vị trí của tiểu đội Sơn Hà có tỷ lệ rất lớn vô tình gặp tiểu đội Liệp Sát!

Giang Khải từng thấy thực lực của Kura Nosuke, một người chơi nhị giai có thể thoát khỏi Boss vương cấp, sau Boss thống lĩnh tuyệt đối không phải người bình thường.

Nói vậy, kiếm khách Đảo quốc kia đang nói thật!

Lúc đó người kia nói một từ khiến Giang Khải khắc sâu ghi nhớ, xử quyết!

Đây là sự sỉ nhục lớn nhất với đám người Lữ đại ca!

Giang Khải hơi híp mắt lại, “Kura Nosuke… Đừng để ta gặp lại ngươi!”

Tin tức tốt là Lữ Sùng và Hạ Lập Quốc chống đỡ đến bây giờ, hơn nữa vị trí của bọn họ cách Hỏa Thần không xa.

“Khải đội, tốc độ dã thú xâm chiếm rất nhanh, ngươi xem khu vực bị dã thú chiếm lĩnh càng lúc càng lớn, địa bàn của chúng ta không còn nhiều lắm.” Hồ Ngôn nói.

Giang Khải gật đầu, “Dựa theo tốc độ của dã thú, ta đoán thi đấu tranh bá không có giai đoạn thứ tư, trước khi dã thú hoàn toàn chiếm lĩnh khu thi đấu, chúng ta sẽ liên tục gặp tất cả các đội

ngũ!”

Viên Trụ cau mày, “Còn có hơn một trăm đội ngũ, hơn 500 người, dù Giang Khải có trạng thái rất tốt, nhưng trạng thái của mấy người chúng ta quá kém, rất khó thắng.”

Giang Khải suy nghĩ, nói, “Trong chế độ thi đấu tàn khốc như vậy, đội ngũ khác cũng không tốt hơn, nhưng càng là như thế càng không thể liều mạng với bọn họ, trận chiến sau cùng chắc chắn sẽ thảm thiết nhất, khó nói trước ai sẽ chống đỡ đến cuối cùng… Nhưng ta lại nghĩ ra một cách mưu lợi.”

“Cách gì?” Bốn người đều nhìn về phía Giang Khải.

“Đứng trên vai người khổng lồ!” Giang Khải mỉm cười, “Đi tìm Lữ đại ca và Hạ đại ca trước!”

Đám người Giang Khải lập tức xuất phát tụ hợp với Lữ Sùng và Hạ Lập Quốc.

Có được vị trí của hai người Lữ Sùng, đám người Giang Khải nhanh chóng tìm được hai người.

Lúc này, trạng thái của Lữ Sùng và Hạ Lập Quốc đều rất kém, không biết hai người đã trải qua điều gì.

Trong mắt bọn họ vốn đã mất đi hy vọng nhưng khi bọn họ thấy tiểu đội Hỏa Thần xuất hiện ở trước mặt gần như không dám tin vào mắt mình.

“Quá tốt rồi, cuối cùng đã gặp được đội ngũ Hoa Hạ chúng ta!” Lữ Sùng kích động nói, “Từ sau khi đội trưởng bị giết, chúng ta cẩn thận chú ý cả một đường, cố gắng tránh đi tất cả đối thủ, vốn tưởng đã không có hy vọng, không ngờ có thể gặp được các ngươi!”

Tô Noãn Noãn lập tức xử lý một số ngoại thương giúp hai người.

Dù tiểu đội Hồng Sắc chỉ còn lại hai người nhưng dù chỉ có một người chống đỡ đến sau cùng, cũng có thể nhận được phần thưởng.

Vậy có lẽ đây cũng là điểm mấu chốt để hai người chống đỡ đến bây giờ.

“Lữ đại ca, Hạ đại ca, các ngươi nghe ta nói, kế hoạch tiếp theo của ta có thể hơi mạo hiểm! Các ngươi xem có muốn đi theo chúng ta không.” Giang Khải nói.

Hai người Lữ Sùng nhìn nhau, tuy Giang Khải không phải đội trưởng của bọn họ, thậm chí trên mặt ý nghĩa nghiêm ngặt tiểu đội Hỏa Thần cũng không tính là đội ngũ của quân đội, hắn nhận được phần thưởng phải chia năm năm cho quân đội.

Điều này còn là vì Tô Noãn Noãn và Viên Trụ là người của quân đội.

Có thể nói, Giang Khải vẫn đại diện cho chính hắn.

Nhưng hai người vẫn nhanh chóng đưa ra quyết định.

Chương 305 - Tư cách đánh một trận với ta (2)

“Giang Khải, rất nhiều người nói trong lòng ngươi không có chí lớn, trong mắt chỉ có tiền, nhưng chúng ta vẫn tin tưởng ít nhất ngươi vẫn là một người Hoa Hạ, chúng ta đi theo ngươi!”

Giang Khải nhíu mày, “Không phải, lời này… Ai nói trong lòng ta không có chí lớn, trong mắt chỉ có tiền…”

Viên Trụ đứng bên cạnh nói thầm, “Có lý!”

Tô Noãn Noãn vội vàng giữ chặt Giang Khải, “Anh hùng bàn phím, anh hùng bàn phím, chắc chắn đều là anh hùng bàn phím nói, ngươi đừng hồ đồ, nhanh nói ra kế hoạch của ngươi đi, thời gian gấp gáp!”

Giang Khải lắc đầu, được, hiện tại không đi so đo những thứ này.

“Khụ khụ, cái đó, thật ra kế hoạch của ta rất đơn giản, trước đó ta từng thấy một đội ngũ quái vật làm tiền trạm, là một đám người đá khổng lồ, trong đó có một con vương cấp, ta có cách để chúng nó không phát hiện chúng ta, chỉ cần đi theo chúng nó, chúng ta có thể tránh được chiến đấu!”

Nghe thấy kế hoạch của Giang Khải, Lữ Sùng mới phát hiện lời hứa của mình hình như hơi qua loa.

“Theo, đi theo… Quái vương cấp… Giang Khải, ngươi xác định là đi theo chứ không phải đi chịu chết?”

Giống loài quái vật trong lãnh địa các quốc gia khác nhau, người của rất nhiều quốc gia chưa từng thấy Thạch tinh cự nhân.

Nhưng hiện tại Giang Khải đã khá hiểu đặc điểm của Thạch tinh cự nhân.

“Ta còn có thể dẫn theo đội ngũ đi chịu chết?” Giang Khải hỏi

ngược lại, “Đương nhiên, trong việc này chắc chắn cũng có mạo hiểm nhưng lấy tình trạng hiện tại của chúng ta, không có chiêu hiểm đoán chừng không có khả năng thắng được tranh tài.”

“Chuyện cho đến bây giờ nhất định phải đánh cược một lần!”

Lữ Sùng và Hạ Lập Quốc nhìn nhau, ánh mắt dần trở nên kiên định.

“Không tệ, lấy tình trạng hiện tại của chúng ta, không có khả năng thắng! Giang Khải, chúng ta tin tưởng ngươi!”

Giang Khải gật đầu, lập tức sử dụng thẻ khóa chặt mục tiêu, khóa chặt vị trí Thạch tinh cự nhân vương cấp kia.

Ở trên bản đồ, Giang Khải chỉ vị trí của Thạch tinh cự nhân vương cấp, nói với những người khác, “Chúng nó ở vị trí này, vận khí của chúng ta rất tốt, phía trước đều là khu rừng rậm rạp, chúng ta phải sớm chuẩn bị ở vị trí phía trước chúng nó mười cây số.”

“Nhớ kỹ, lúc đi theo bọn chúng, hai chân không thể chạm đất, một khi chạm đất sẽ bị chúng nó khóa chặt, ngươi có lên cây cũng vô dụng!”

…

Ở bên một hồ nước trong khu thi đấu, Kura Nosuke rửa sạch vết thương sau lưng đang nghỉ ngơi.

Thương thế của hắn ta rất nặng, tình cảnh nguy hiểm.

Lúc này, hai người đột nhiên đi ra từ trong rừng.

Không sai, là đi tới, dáng vẻ nhàn nhã, trong mắt không hề có sát ý.

Kura Nosuke lập tức cảnh giác đứng lên, tay giữ chặt chuôi đao, híp mắt nhìn hai người trước mặt.

Đây là hai người da trắng châu u, một người trong đó khoảng hơn 30 tuổi, trên người khoác hộ giáp màu bạc, dáng người cao lớn, phần eo thẳng tắp, trên người đeo một cái bao tay kim loại.

“Cách đấu gia?” Kura Nosuke hơi híp mắt lại.

Cách đấu gia, Kim Sắc La Bàn đưa ra xếp hạng chức nghiệp này là hạng bảy toàn cầu, cũng là chức nghiệp chiến đấu đỉnh cấp!

Nhưng một người khác lại hơi kỳ quái.

Hắn ta chỉ khoảng 20 tuổi, trên người mặc quần áo thoải mái, một tay cầm cần câu, một tay cầm sọt cá, mái tóc vàng rối tung, lúc này đang nở nụ cười đứng đối diện mình.

Tên Cách đấu gia kia lại đứng ở sau lưng nam tử trẻ tuổi kia như kẻ hầu…

Nam tử trẻ tuổi kia nhìn về phía Kura Nosuke, “Đồng thời có được hai thiên phú thần cấp của Ninja là ‘Hoàn toàn chuyển sinh’, ‘Thị huyết quỷ mị’, Kura Nosuke, thực lực của ngươi vẫn luôn bị đánh giá thấp.”

Kura Nosuke trợn to mắt.

Có lẽ có người biết thiên phú Chuyển sinh của hắn ta, ngay cả Đạo Điền hội cũng không biết thiên phú Thị huyết quỷ mị này!

Người trước mắt chỉ liếc mắt đã nhận ra bí mật của mình.

“Ngươi, ngươi là ai!”

“Ta là Willis, đừng căng thẳng, hiện tại ta sẽ không giết ngươi.” Willis thản nhiên nói, nói xong ném ra một cái dược phẩm, “Bên trong có một viên thuốc khôi phục nhanh chóng, là một vị bằng hữu Luyện kim thuật sĩ tặng cho ta, dù sao ta cũng không cần đến, đưa cho ngươi đi.”

Kura Nosuke ngạc nhiên nhìn bình thuốc trong tay, dưới lớp thủy tinh trong suốt có một viên thuốc màu tím nhạt đang lăn qua lăn lại.

“Ngươi…”

“A a a a.” Willis cười nói, “Yên tâm, ta thích cường tráng, ngươi quá gầy.”

Kura Nosuke trợn to mắt, đối phương nói lời này là có ý gì?

Willis tiếp tục nói, “Sở dĩ giúp ngươi là vì ta muốn thấy ngươi và Giang Khải đánh một trận.”

“Người thắng cuối cùng trong các ngươi có tư cách đánh với ta một trận!”

Tiểu đội Hỏa Thần dẫn theo hai người tiểu đội Hồng Sắc lao đi cả quãng đường, cuối cùng sớm chạy đến con đường mà Thạch tinh cự nhân phải đi qua.

Đám người chen chúc trên một gốc đại thụ.

Sáu người kia nghe Giang Khải kể lại tình cảnh của mình.

Sau khi nghe xong, sáu người đều thấy ngạc nhiên.

“Lời cầu nguyện của ta lại có hiệu quả?” Viên Trụ không thể tưởng tượng nổi nói.

Giang Khải cũng đấm một cái, “Ta đã biết chắc chắn là người!”

Chương 306 - Quyết chiến

Viên Trụ tỏ ra uất ức, “Nếu không phải ngươi bị giam cầm, tiểu đội chúng ta có thể chống đỡ đến bây giờ mà không giảm quân số sao? Ngươi nên cảm thấy may mắn vì có huynh đệ thông minh như thế!”

“Ta cảm ơn ngươi!”

Đây cũng không phải lần đầu hai người tranh cãi, Tô Noãn Noãn cũng không cảm thấy ngạc nhiên, nàng cau mày, “Giang Khải, ngươi nói ngươi tốn 60 tấm thẻ cứu rỗi mua thẻ sân thi đấu? Cái đó dùng để làm gì, lại đắt như thế?”

Giang Khải lấy ra một tấm thẻ bài, bên trên vẽ một cái sân thi đấu bị tổn hại.

“Ta cũng không biết.”

Lữ Sùng suýt thì phun ra một ngụm máu, “Ngươi không biết cái này có tác dụng gì còn mua? 60 tấm thẻ cứu rỗi! Kết quả cuối cùng của tranh tài cũng phải xem thẻ cứu rỗi còn lại trong tay!”

“Nó đắt!” Giang Khải không chút nghĩ ngợi trả lời, “Đắt như vậy luôn có đạo lý.”

Hạ Lập Quốc đỡ trán, “Ta lại không có cách nào cãi lại logic này của ngươi! Được, cuối cùng ta đã biết vì sao người ta nói ngươi tham tiền, thật ra không phải ngươi tham tiền, ngươi chỉ duy trì cuộc sống thấp nhất!”

Trong lúc mấy người đang nói chuyện, Hồ Ngôn đột nhiên nhíu mày, “Này, các ngươi cảm giác được mặt đất chấn động không?”

Lúc này mọi người mới nhận ra, gốc đại thụ mà bọn họ trốn đang hơi chấn động theo mặt đất!

“Bằng hữu của ta đã đến!” Giang Khải lập tức nặng nề nói, “Chỉ cần không rơi xuống đất, chúng nó sẽ không phát hiện chúng ta!”

…

Sau khi bắt đầu giai đoạn thứ ba, cảm giác áp lực do dã thú mang đến đột nhiên tăng lên, tất cả tiểu đội đều đang chủ động hoặc bị ép tập trung vào trong vùng thi đấu.

Cứ vậy, tỷ lệ tiểu đội gặp nhau sẽ tăng lên trên diện rộng.

Nhu cầu thẻ chức năng với mỗi một tiểu đội cũng nhanh chóng khiến bọn họ săn giết lẫn nhau.

Gần một giờ, số người trong thi đấu tranh bá giảm xuống chỉ còn 100 người, số lượng đội ngũ cũng chỉ còn lại 47 đội.

Nửa giờ sau, thi đấu tranh bá tạo thành cục diện mới.

Sáu đội ngũ thực lực mạnh nhất tụ tập ở các khu vực trung tâm, đội ngũ khác thì điên cuồng khởi xướng công kích với khu vực trung tâm.

Không phải bọn họ lấy trứng chọi đá, mà là dã thú càng ngày càng gần.

Đối mặt với rất nhiều Boss vương cấp, cấp thống lĩnh, xác suất sống sót của những đội ngũ nhị giai này cực thấp, cơ hội duy nhất cũng là không ngừng đi vào trong khu vực trung tâm!

Trong sự công kích mạnh mẽ, đội ngũ chiếm lĩnh khu vực trung tâm đã thay đổi mấy lần, trải qua đào thải, thời gian dần trôi qua đã tạo thanh ba đội ngũ khá cố định.

Tiểu đội Vu Sư Quý Tiết nước Y, tiểu đội này lấy hai tên Vu sư làm trung tâm, ba tên Đại lực sĩ phụ trợ, bọn họ vẫn giữ trạng thái đủ quân số từ khi thi đấu bắt đầu, trong đó có một tên Vu sư có được năng lực khôi phục mạnh mẽ, cung cấp sự bảo vệ mạnh mẽ, năng lượng tác chiến bền bỉ cho đội ngũ.

Lúc khu vực trung tâm tiến vào giai đoạn sau cùng, bọn họ đột nhiên ra sức thành công giành lại quyền khống chế khu vực trung tâm.

Tiểu đội Sử Giả nước L, tiểu đội này có hai tên Giáo đình chấp sự,

hai tên Thánh điện kỹ sĩ, một tên Ngâm du thi nhân, tên Ngâm du thi nhân kia không thuộc tiểu đội Sử Giả nhưng thuộc nước L, sau khi đội ngủ của mình diệt vong đã giúp đỡ tiểu đội Sử Giả, hắn ta không kích phát ra tiềm lực của người khác, Thánh điện kỵ sĩ và Giáo đình chấp sự đều có được năng lực tự khôi phục, thực lực khá mạnh.

Tiểu đội Bộ Lạc nước D, sự sắp xếp ba tên Dã man nhân cộng thêm hai tên Thầy lang quan tâm việc công kích và khôi phục, trong trận chiến trước đó bọn họ có một tên Dã man nhân và một tên Thầy lang tử vong, nhưng đội ngũ khác trong nước D lại bổ sung một tên Dã man nhân và Thầy lang đến đảm bảo thực lực của đội ngũ.

Giai đoạn thứ ba còn có 15 phút, 26 đội ngũ còn lại cũng tiến vào thời khắc quyết chiến.

Ba đội ngũ chiếm lĩnh khu vực trung tâm đều chiếm một phương bình an không có chuyện gì, nhìn như đã đạt được sự ăn ý nào đó giải quyết đội ngũ khác trước, sau đó bọn họ lại phân ra cao thấp.

Hơn nữa ở vị trí chỉ cách hai ngàn mét xung quanh bọn họ, từng con quái vật khổng lồ hình thái khác nhau, giống loài khác biệt đã dừng bước lại.

Giang Khải cũng không nhận ra phần lớn những dã thú này, khó mà đánh giá thực lực.

Ở trước mặt chúng nó có một bức tường vô hình, chặn bọn họ ở bên ngoài vòng chung kết.

Giang Khải đứng trên một gốc đại thụ của Thạch tinh cự nhân vương cấp, Thạch tinh cự nhân đã không cần tiến lên, nó cũng không cần phá hủy cây cối trước mặt, lúc này đám người Giang Khải vẫn an toàn.

Nhưng một lát sau đám người Giang Lan cũng cảm giác được mặt đất sau lưng chấn động mạnh mẽ.

Giang Khải lập tức quay đầu nhìn, thấy trong khu rừng cách bốn, năm ngàn mét có mấy bóng đen to lớn đang nhanh chóng di chuyển đến bên này.

“Không tốt, những dã thú khác đã đến!” Giang Khải khẽ nói, “Người đá không phát hiện chúng ta nhưng những dã thú khác có thể! Chuẩn bị tiến vào khu vực trung tâm!”

Chương 307 - Quyết chiến (2)

Lúc này trong khu vực không tính quá lớn của khu thi đấu, ba đội ngũ mạnh nhất đã dọn sạch chiến trường.

Thành viên tiểu đội Vu Sư Quý Tiết kiểm tra thẻ tin tức toàn bộ.

【 Hiện tại thi đấu tranh bá còn lại số người sống sót: 25 người. Số lượng đội ngũ: 10 đội. Tiến độ dã thú xâm lấn: 1400 con dã thú cấp thống lĩnh, 100 con dã thú vương cấp. Phạm vi hoạt động là biên giới khu thi đấu 298 cây số. 】

“Mười đội ngũ? Còn lại bốn đội ngũ ở trong lãnh địa dã thú?”

Trên thực tế tiểu đội Sử Giả do hai tiểu đội tạo thành, tiểu đội Bộ Lạc do ba tiểu đội tạo thành, cộng thêm Vu Sư Quý Tiết, nơi này có tất cả sáu đội ngũ.

Còn chưa nói hết câu, trong đấu trường đột nhiên xuất hiện ba bóng dáng.

Willis, Grey và Kura Nosuke!

Trước ngực Willis và Grey viết “nước F – tiểu đội Điếu Ngư”, trước ngực Kura Nosuke viết “tiểu đội Liệp Sát”.

Đông đảo quần chúng Đảo quốc quan sát tình hình thực tế của thi đấu tranh bá, vừa thấy Kura Nosuke xuất hiện ở vòng chung kết không nhịn được nhảy cẫng hoan hô.

“Là Kura Nosuke! Kura Nosuke vô địch! Bọn họ đã trốn khỏi lãnh địa dã thú!”

“Tình trạng của hắn đã hoàn toàn khôi phục, dù hắn chỉ có một mình cũng có thể lấy được hạng nhất!”

“Tuy Willis kia hơi ngông cuồng nhưng lại có chút tinh thần Võ sĩ đạo, chẳng những không lợi dụng lúc người ta gặp khó khăn, hơn nữa còn dẫn theo Kura Nosuke tiến vào vòng chung kết.”

Còn chưa chờ tiếng reo hò của bọn họ kết thúc, trong vòng chung kết lại xuất hiện bảy người.

Giang Khải dẫn theo tiểu đội Hỏa Thần và hai người tiểu đội Hồng Sắc tiến vào vòng chung kết.

Bên Hoa Hạ cũng sôi trào.

Sau khi thấy được sự tàn khốc của thi đấu tranh bá, mọi người hiểu rõ muốn chống đỡ vào vòng chung kết sau cùng khó khăn đến mức nào.

“Thạch đầu lão đại, cảm ơn!”

“Mười đội ngũ, thật ra chỉ là sáu đội ngũ, nước Y, nước D, nước L, nước F, Đảo quốc, Hoa Hạ chúng ta.”

“Trạng thái của Kura Nosuke kia lại hoàn toàn khôi phục hả? Xảy ra chuyện gì? E rằng tên kia lại muốn đi tìm Giang Khải gây chuyện.”

Còn 3 phút nữa là kết thúc giai đoạn thứ ba, trên sân còn thừa lại sáu quốc gia mười đội ngũ.

Chỉ có đội ngũ trong top 3 mới có thể đạt được chìa khóa khu vực thất lạc, không thể tránh được một trận ác chiến.

Ánh mắt Giang Khải dừng trên người Kura Nosuke.

Thật sự không ngờ bọn họ lại có cơ hội gặp nhau lần nữa.

Lúc này Kura Nosuke cũng đang nhìn Giang Khải, khóe miệng của hắn ta hơi nhếch lên, “Giang Khải, không nghĩ đến chứ gì, cuối cùng ngươi vẫn không trốn thoát lòng bàn tay của ta!”

“Ngươi là tên tiểu nhân chỉ biết đầu cơ trục lợi, chút nữa ta sẽ cho ngươi hưởng thụ kết quả giống với mấy tên ngu Hoa Hạ khác!”

Giang Khải hơi híp mắt lại, “Xem ra, đám người Lữ đại ca thật sự bị ngươi giết.”

“Không phải giết!” Kura Nosuke cười lạnh nói, “Một người chặt

đầu, một người loạn kiếm chém chết, một người bị xử quyết!”

Lúc lại nghe được từ này, trong mắt Giang Khải mơ hồ bùng lên lửa giận.

“Đúng rồi, Lữ gì đó kia để ta chuyển cho ngươi một câu nói, hắn nói…” Kura Nosuke suy nghĩ, nói, “Muốn ngươi quỳ ở trước mặt ta, ngoan ngoãn ngẩng cổ chịu chết giống hắn!”

Lữ Sùng gầm thét, “Ngươi nói bậy, ca ta tuyệt đối không nói như vậy!”

Kura Nosuke cười to, “Ha ha ha, thì ra tên phế vật kia là ca ngươi, ngươi có thể quay về hỏi ca ngươi xem có phải hắn quỳ ở trước mặt ta hay không. Hắn đối mặt với ta còn không có cả tư cách cầu xin!”

Giang Khải hừ lạnh một tiếng, “Đó là vì Lữ đại ca sẽ không khuất phục ngươi! Nhưng Kura Nosuke ngươi có thể yên tâm, ta sẽ cho ngươi cơ hội cầu xin!”

Lúc này, 25 người mặt không có ai vội vã ra tay, đội ngũ cùng quốc gia vẫn duy trì một khoảng cách.

Một mặt càng đến sau cùng càng phải cẩn thận.

Một mặt khác, giai đoạn thứ ba sắp kết thúc, hiện tại không có ai biết còn có giai đoạn thứ tư hay không.

Ba phút cuối cùng trôi qua từng giây từng phút trong bầu không khí giương cung bạt kiếm này.

Đúng vào lúc này, tất cả mọi người nhận được nhắc nhở của hệ thống.

【 Giai đoạn thứ tư thi đấu tranh bá toàn cầu (sơ cấp) mở ra, rào chắn tất cả dã thú biến mất. 】

Đội ngũ sống đến bây giờ, chắc chắn trên tay có rất nhiều thẻ cứu rỗi, có thể trực tiếp phát động hủy bỏ đội viên bị giam cầm ở giai đoạn thứ tư, lần này chỉ có một quy tắc thay đổi.

Dã thú xung quanh có thể vượt qua phòng tuyến cuối cùng!

Tiếng nhắc nhở vừa kết thúc, đã dã thú siêu cường nóng lòng muốn thử xung quanh cùng nhau tiến lên!

Trong lòng Giang Khải sợ hãi.

Rất hiển nhiên bọn họ đều khó có khả năng ngăn cản nhiều đại Boss mạnh mẽ như vậy, nói cách khác cách duy nhất sống sót là nhanh chóng đánh giết đối thủ, hoàn tất thi đấu tranh bá!

Trong nháy mắt giai đoạn thứ tư đưa ra lời nhắc nhở, sáu thế lực gần như đều nhanh chóng phản ứng lại, lập tức ra tay!

Ai cũng không chịu được đại quân Boss, đường ra duy nhất cũng là xử lý càng nhiều đối thủ.

Chương 308 - Hỗn chiến

Đại quân Boss chỉ cách nơi này hai ngàn mét, chỉ vài phút là có thể chạy đến, ở trong tình huống này tất cả mọi người đâu dám giữ lại chút nào!

Trong chớp mắt, lực lượng các bên đã loạn thành một đống.

Hai tên Vu sư trong tiểu đội Vu Sư đồng thời ném ra Vu thuật hỏa cầu, một người đánh về phía tên Ngâm du thi nhân trong tiểu đội Sử Giả, một người đánh về phía Lữ Sùng và Hạ Lập Quốc!

Bên tiểu đội Bộ Lạc thấy loại tình huống này, lập tức liên thủ với Vu sư lao thẳng về phía tiểu đội Hồng Sắc.

“Số người Hoa Hạ nhiều nhất, diệt một tiểu đội của bọn họ trước!”

Ở một bên khác, tiểu đội Sử Giả bị công kích nhưng Vu thuật hỏa cầu là công kích tầm xa, tiểu đội Vu Sư có đủ năm người rất khó đánh giết bọn họ trong thời gian ngắn, vì vậy bọn họ lựa chọn tập kích tiểu đội Bộ Lạc.

“Bọn họ có ba tiểu đội, loại hai đội ngũ của bọn họ trước!”

Nhưng lúc bọn họ tập kích tiểu đội Bộ Lạc, Grey trong tiểu đội Điếu Ngư đã lao đến.

Mỗi người đều biết thời gian gấp gáp, chiến thuật chính là trong thời gian ngắn nhất cố gắng giảm bớt số người của kẻ địch.

Về phần cái khác đã không kịp suy nghĩ nữa.

Bên Giang Khải cũng lập tức áp dụng hành động.

“Bọn họ đánh ai, chúng ta sẽ đánh theo!” Nói xong, Giang Khải trực tiếp bắn ra mấy cái phi tiêu thẳng về phía Ngâm du thi nhân kia.

Ngâm du thi nhân cũng rất buồn bực, hắn ta chỉ là một người ca

hát, kết quả một bên là quả cầu lửa, một bên là phi tiêu… Cho dù đồng đội muốn bảo vệ hắn ta nhưng hắn ta vẫn trở thành tuyển thủ đầu tiên bị đánh chết.

Sau khi Giang Khải và một tên Vu sư khác hợp tác đánh giết Ngâm du thi nhân xong, Vu sư này trở mặt không quen biết, Vu thuật pháp trượng lập tức bắn ra một luồng khí đen bay thẳng về phía Giang Khải.

“Tử linh triền nhiễu! Giết Giang Khải trước!”

Vu sư này lập tức nhận được sự hưởng ứng của rất nhiều người, dù sao trước đó Giang Khải từng đánh giết ba tên cao thủ, mọi người hiểu rất rõ thực lực của hắn.

Giang Khải vội vàng né tránh, nhưng luồng khí đen này khác với kỹ năng bình thường, sau khi thất bại không trực tiếp biến mất mà tiếp tục đuổi theo Giang Khải.

“Móa!” Đôi mắt Giang Khải trợn tròn, trong lúc nhanh chóng di chuyển cũng nhìn về phía Vu sư thi pháp.

Tên kia thi pháp tầm xa, hơn nữa không cần tiếp tục thi pháp, hiện tại hắn ta lại xoa quả cầu lửa rồi…

Giang Khải cũng buồn bực, vốn muốn đục nước béo cò kết quả mình trở thành mục tiêu kế tiếp.

“Tên này!” Giang Khải nổi giận, đang muốn ném Truy mệnh ra đột nhiên một tên Giáo đình chấp sự cầm thập tự giá màu bạc trên tay, khẽ lẩm bẩm vài câu.

Sau đó hắn ta ngẩng đầu, đôi mắt bắn ra ánh sáng vàng, khẽ quát một tiếng, “Thành kính sám hối!”

Một tia sáng trắng rơi xuống theo màn trời, lập tức bao phủ vòng chung kết.

Trong nháy mắt, ngoại trừ tiểu đội Sử Giả, tất cả mọi người cảm giác được một loại cảm xúc đang xuất hiện.

Giang Khải rất muốn nói một câu, thần, xin khoan dung với ta, ta

có tội, ta muốn buông bỏ đồ đao… Tuy hắn cũng không biết mình có tội tình gì, nhưng loại cảm giác tội lỗi này lại trở nên càng ngày càng mạnh mẽ.

Vậy có lẽ cũng là thủ đoạn của Giáo đình chấp sự có ảnh hưởng đến cảm xúc.

“Đây chính là Giáo đình chấp sự? Thật mạnh!” Lộ Tuấn trợn to mắt, “Ngoại trừ tiểu đội Sử Giả, hành động của những người khác đều trở nên do dự, xem ra đã bị ảnh hưởng đến tinh thần.”

Giang Khải lập tức phát động “trạng thái Tử Linh” của Tử Linh ngoại giáp, nhưng điều đáng sợ là Tử Linh ngoại giáp có thể chống đỡ công kích loại tinh thần 3 giây, lúc gặp được Thành kính sám hối không chỉ không có hiệu quả, ngược lại loại cảm xúc tội lỗi này còn tăng lên.

“Đây là chuyện gì? Chẳng lẽ Tử Linh còn ngoài định mức tăng thêm Thành kính sám hối?” Giang Khải cũng buồn bực.

Siêu phàm trở xuống, cơ hội giao thủ với cao thủ toàn cầu sẽ rất ít, không hiểu rõ kẻ địch tất nhiên sẽ rất bị động!

Ý chí chiến đấu của Giang Khải càng ngày càng yếu, Tử linh triền nhiễu của Vu sư đi theo như bóng với hình, tình thế càng ngày càng nguy hiểm.

Đúng vào lúc này, Giang Khải nghe được một người bên cạnh giận quát một tiếng.

“Sám hối mẹ nó, lão tử không sai! Mỹ nhân, ca ca đến đây!”

Ngay sau đó, Giang Khải đã thấy Nguyễn Ngữ cầm Hàn sương đại thuẫn trong tay lao về phía tên Giáo đình chấp sự kia.

Đúng là Nguyễn quỷ, lại có thể miễn dịch công kích loại cảm xúc cổ quái này!

Nguyễn Ngữ vừa lao ra, hai tay Viên Trụ run rẩy uống nửa bầu rượu, sau đó ném bầu rượu đi, gầm thét lên, “Viên mỗ ta là Chiến Thần hàng đầu! Thần cản giết thần, Phật cản giết Phật! Giết giết giết!”

Viên Trụ xông thẳng về phía tiểu đội Vu Sư.

Nếu nói trước đó mỗi tiểu đội có chút hỗn loạn, nhưng dù sao còn có chút bố cục.

Ví dụ như công kích một người một đội, hai người một đội, hoặc là công kích mục tiêu có sự uy hiếp lớn nhất, vậy sau khi Nguyễn Ngữ và Viên Trụ uống rượu đã hoàn toàn phá vỡ kế hoạch này.

Chương 309 - Hỗn chiến (2)

Hai người kia mạnh mẽ lao tới, mặc kệ gặp ai cũng muốn đánh tới…

Ba bốn mươi giây ngắn ngủi, toàn bộ vòng chung kết đã loạn thành một đống!

Một tên Thánh kỵ sĩ vừa kéo giãn khoảng cách với một tên Dã man nhân, một cánh tay to lớn trực tiếp đánh xuyên qua thân thể hắn ta từ sau lưng.

Một con vượn trắng chiều cao đến 20m cầm xác người kia lên, cho thẳng vào trong miệng!

Hộ giáp cứng rắn của Thánh kỹ sĩ ở trong miệng vượn trắng lại nhai nuốt giòn tan…

Thấy cảnh này, tất cả mọi người hít sâu một hơi!

Vương giả chân chính của vòng chung kết đã đến!

Trên toàn cầu không biết có bao nhiêu người chú ý đến trận quyết chiến cuối cùng của thi đấu tranh bá.

Sáu thể lực hỗn chiến sống chết trong khe hở đại quân Boss!

“Đây, đây cũng quá kinh khủng! Hiện tại e rằng không ai có thể đoán trước kết cục sau cùng.”

“Trận thi đấu tranh bá này quá tàn khốc, rốt cuộc quốc gia nào có thể nhận được chìa khóa khu vực thất lạc!”

Sau khi Nguyễn Ngữ nhào về phía tên Giáo đình chấp sự kia, một tên Thánh kỵ sĩ khác của tiểu đội Sử Giả lập tức kiềm chế hắn ta.

Sau khi có động đội yểm hộ, thấy tên Giáo đình chấp sự kia lại muốn lặp lại chiêu cũ, Hồ Ngôn trợn hai mắt nói với Noãn Noãn, “Noãn Noãn, ta xem thử Kỳ vũ của ta có thể phá Thành kính sám hối của hắn hay không. Nếu có tác dụng, ngươi chuẩn bị dùng

độc!”

“Được, Hồ đại ca!”

“Thành kính sám hối!” Giáo đình chấp sự hoàn thành thi pháp.

Trên bầu trời, ánh sáng trắng rơi xuống, trong lòng tất cả mọi người đều thấy giật mình.

Trong tình huống hiện tại, loại ảnh hưởng cảm xúc trong phạm vị quần thể này khiến mỗi người rơi vào nguy cơ!

Nhưng trong nháy mắt lại có ánh sáng trắng rơi xuống, phạm vi bao phủ của ánh sáng trắng đột nhiên nhỏ hơn phân nửa, lại đang tiếp tục giảm bớt.

Mọi người ngẩng đầu nhìn lại, lập tức vô cùng chấn động.

Trên bầu trời, không biết từ lúc nào đã có một tầng mây đen thật dày bao phủ trên đỉnh đầu bọn họ!

“Kỳ vũ!” Hồ Ngôn khẽ quát một tiếng.

Trong chốc lát, toàn bộ vòng chung kết cơn gió mạnh gào thét, mưa to như trút nước xuống!

Những cao thủ ngoại quốc đó nhìn Hồ Ngôn đơn giản như nhìn thấy một vị thần!

Tên này lại có thể dẫn tới mưa to! Hắn ta là chức nghiệp gì?

Cơn mưa to rơi xuống, không chỉ khiến Thành kính sám hối của Giáo đình chấp sự mất đi hiệu lực, đồng thời quả cầu lửa do Vu sư xoa nắn nửa ngày cũng bị dập tắt…

“Lão Hồ, làm tốt lắm!” Giang Khải vui mừng nói.

Giang Khải còn chưa nói hết câu, sau lưng đột nhiên có một bóng đen nhanh như quỷ mị đánh tới.

“Giang Khải, ngươi phải chết!” Kura Nosuke giật quát một tiếng, Thị Huyết đã ra khỏi vỏ!

“Thuấn ảnh vô địch trảm!”

Giang Khải không ngờ Kura Nosuke lại đột nhiên xuất hiện vào lúc này, hơn nữa vừa ra tay đã là sát chiêu.

Tuy hắn có nhanh nhẹn cao nhưng Giang Khải cũng không có thiên phú và kỹ năng loại thân pháp, đối mặt với Thuấn ảnh vô địch trảm là sát chiêu có thể tăng thân pháp lập tức khó mà né tránh.

“Hư hóa!” Giang Khải khẽ quát một tiếng.

Ai biết Kura Nosuke lại đột nhiên thay đổi phương hướng, một kiếm đâm xuyên lồng ngực Hồ Ngôn đang thi pháp.

“Sớm biết ngươi có chiêu này, nhưng Hư hóa của ngươi lại không cứu được đồng đội của ngươi!”

“Hôm nay ta muốn ngươi thua tâm phục khẩu phục!”

Kura Nosuke một kiếm đâm xuyên lồng ngực Hồ Ngôn.

“Lão Hồ!” Giang Khải trợn tròn mắt.

Ngay lúc hắn muốn lao về phía Hồ Ngôn, một con cự thú đột nhiên chui ra từ lòng đất, trực tiếp đánh bay Giang Khải.

Ngay sau đó, một cự trùng trăm chân mọc ra mặt người, trông như con rết chui ra từ dưới đất nhào về phía Giang Khải.

Kura Nosuke cũng bị liên lụy, lúc đang muốn rút kiếm né tránh đột nhiên bị hai tay Hồ Ngôn giữ chặt lấy thân kiếm, sau đó hai tay dùng sức để Thị Huyết đâm thủng lồng ngực của mình, lại thuận thế dùng tay phải nắm chặt cổ tay Kura Nosuke để hắn ta không cách nào tránh thoát!

Kura Nosuke tự nhận mình tuyệt đối là sự tồn tại đỉnh cấp trong nhị giai, hắn ta căn bản không để Hồ Ngôn vào mắt.

Trong suy nghĩ của hắn ta, đánh giết Hồ Ngôn không khác gì giết gà.

Nhưng hắn ta không ngờ Hồ Ngôn lại chưa chết.

Lúc Kura Nosuke ngạc nhiên ngẩng đầu, lại thấy một đôi mắt đỏ au đang nhìn chằm chằm vào mình!

Hồ Ngôn nhìn chằm chằm Kura Nosuke, vì bàn tay dùng sức quá lớn mà hơi rung lên.

Đột nhiên, Hồ Ngôn khẽ quát một tiếng, “Noãn Noãn!”

Tô Noãn Noãn chạy đến sau lưng Hồ Ngôn, tung ra một mảnh lục châu!

Hai tay bị giữ chặt, đối mặt với lục châu đập thẳng vào mặt, Kura Nosuke lại khôi phục sự bình tĩnh.

“Cuối cùng cũng không phải chức nghiệp chiến đấu, các ngươi quá yếu!”

“Nhẫn thuật thế thân!”

Hồ Ngôn đột nhiên cảm thấy trong tay khác thường, chờ đến khi hắn ta lấy lại tinh thần đã phát hiện mình đang nắm chặt hai khúc gỗ!

Lục thủy quỷ của Tô Noãn Noãn cũng đập vào khúc gỗ này.

Một giọng nói vang lên bên cạnh Tô Noãn Noãn, “Coi như các ngươi gặp may, nếu không phải thời gian gấp gáp thì ta cũng không để hai người các ngươi chết dễ dàng như vậy!”

Chương 310 - Sân thi đấu

Vừa nói xong, Hồ Ngôn đột nhiên cảm thấy cả người đau đớn, cây trường đao cắm trên người đột nhiên bắn ra vô số gai ngược, tự động rút ra từ vết thương mang theo vô số huyết nhục.

Sau khi trường đao rút ra khỏi thân thể Hồ Ngôn, lại bắn về phía không gian bên cạnh Noãn Noãn.

Kura Nosuke đột nhiên xuất hiện, bắt lấy chuôi Thị Huyết đao, khẽ quát một tiếng, "Thuấn ảnh vô địch trảm!"

Thuộc tính của Tô Noãn Noãn kém hơn Hồ Ngôn rất nhiều, càng không có cách nào né tránh một kích này của Hồ Ngôn.

Thấy lưỡi đao đã đến gần phần gáy Tô Noãn Noãn, Giang Khải giận quát một tiếng, "Sân thi đấu!"

Trong nháy mắt, cả người Kura Nosuke không cách nào động đậy, đã thấy Thị Huyết đao sắp chạm đến phần gáy trắng như tuyết của Tô Noãn Noãn nhưng lại không có cách nào tiến thêm nửa phần!

Một giây sau, thân thể Kura Nosuke bị một luồng lực lượng thần bí kéo thẳng về phía sau.

Cùng lúc đó, Giang Khải cũng bị luồng lực lượng thần bí này kéo đến trước mặt Kura Nosuke.

Hai người cách nhau bảy tám mét, rìa ngoài cách đó hai mét dâng lên một lồng khí trong suốt, ngay cả con rết mặt người cỡ lớn vừa đuổi giết Giang Khải đụng vào phía trên cũng không hề động đậy tí nào.

Con Ngô công quái này chỉ có thể bò trên tường ngoài của lồng ánh sáng, đổi một mục tiêu khác.

Willis vẫn luôn trốn sau lưng Guillian, dù có người đánh lén hắn ta khiến hắn ta hoảng hốt chửi mắng là cặn bã lại luôn có thể né tránh.

Lúc này, hắn ta thấy Giang Khải và Kura Nosuke đồng thời bị bao bọc trong lồng ánh sáng, khóe miệng xuất hiện nụ cười.

“Cuối cùng hai người các ngươi đã gặp mặt? Nhanh chóng phân ra cao thấp đi, nếu không nhiều Boss như vậy, ta cũng không chống đỡ được… Ôi, Grey, có người muốn giết ta, nhanh bảo vệ ta!”

Kura Nosuke bị thẻ sân thi đấu của Giang Khải kéo đi, Tô Noãn Noãn vội vàng đỡ Hồ Ngôn đã ngã xuống.

“Hồ đại ca!” Tô Noãn Noãn đỏ cả mắt, “Ngươi đừng nhúc nhích, ta chữa trị giúp ngươi!”

Hồ Ngôn yếu ớt nói, “Tốc độ của tên kia quá nhanh, ta lại không kịp phản ứng… Noãn Noãn, đừng cứu ta, giữ lại thể lực giúp đám người Khải đội.

“Bảo vệ bản thân, ngươi là Y giả nhân tâm có thể là át chủ bài sau cùng của chúng ta, đừng lãng phí ở trên người ta.”

Thấy Tô Noãn Noãn không đồng ý, Hồ Ngôn mỉm cười, “Noãn Noãn, ngươi là một nữ hài thông minh, ta tin tưởng ngươi sẽ đưa ra quyết định chính xác nhất.”

Tiếp theo Hồ Ngôn nhìn về phía hai bóng người trong lồng ánh sáng, nở một nụ cười vui vẻ, “Ít nhất, chúng ta đã ép tên kia dùng một kỹ năng giữ mạng… Có Khải đội ở đây, ta luôn thấy được… Hy vọng…”

Tiếp theo Hồ Ngôn không nói thêm gì nữa, đôi mắt hắn ta cũng biến thành tối tăm, đôi tay dính đầy máu tươi yếu ớt rủ xuống.

Tô Noãn Noãn mím chặt môi, đang muốn vuốt mắt Hồ Ngôn để nhắm lại.

Đúng vào lúc này, nàng phát hiện trước ngực Hồ Ngôn có một đoàn ánh sáng nhạt sáng lên nhưng chẳng mấy chốc đã biến mất không thấy gì nữa.

Lúc này Hồ Ngôn đã tắt thở, thân thể của hắn ta cũng đang biến mất…

“Hồ đại ca!” Tô Noãn Noãn đứng lên, vành mắt đỏ bừng.

“Giết Thầy lang kia!” Một tên Thánh kỵ sĩ gọi đồng bạn, không thể nghi ngờ hiện tại Tô Noãn Noãn là người có lực chiến đấu yếu nhất ở đây.

Ngay lúc hai người giết đến trước mặt Tô Noãn Noãn, đột nhiên có hai bóng người lao ra từ bên cạnh.

“Lực bạt sơn hề!” Một tia sáng trắng hung hăng chém xuống.

Hai tên Thánh kỵ sĩ đồng thời giơ chiến chùy lên, ngăn lại một đao kia.

Nhưng hai tên Thánh kỵ sĩ đồng thời ra sức, lại bị một người một đao này đánh lui!

Lữ Sùng che ở trước mặt Tô Noãn Noãn, lạnh lùng nhìn kẻ địch, “Muốn giết nàng phải giết chúng ta trước!”

“Lập Quốc, ta ngăn cản hai người bọn họ, ngươi bảo vệ Tô Noãn Noãn!” Lữ Sùng khẽ quát một tiếng!

“Đã rõ!” Hạ Lập Quốc đứng bên cạnh Tô Noãn Noãn, hắn ta nhìn thoáng qua đôi mắt đong đầy nước mắt của Noãn Noãn.

“Noãn Noãn, đây không phải lúc đau lòng.” Hạ Lập Quốc nói.

Tô Noãn Noãn gật đầu thật mạnh, “Ta biết!”

Hạ Lập Quốc đang muốn nói gì đó, ánh mắt hắn ta nhìn thoáng qua thấy một bóng đỏ che khuất bầu trời đánh về phía hai người.

“Là Boss Huyết thủ! Đi theo ta!” Nói xong, Hạ Lập Quốc dẫn theo Tô Noãn Noãn nhanh chóng di chuyển.

…

So với tình huống vô cùng hỗn loạn và ồn ào ở bên ngoài, trong sân đấu nhỏ hẹp lại đặc biệt yên tĩnh.

Tiếng động bên ngoài không có cách nào tiến vào trong sân đấu.

Lúc này, hai người đều nhìn chằm chằm đối phương không nói một câu nào.

Giữa bọn họ đã không cần nói thêm gì nữa, lúc này hai người chỉ có một suy nghĩ là giết chết đối phương!

Một thanh Cửu kiếp truy mệnh trong tay Giang Khải hơi bùng lên một đám lửa.

Một tay của Kura Nosuke nắm chặt chuôi đao bên hông, ánh mắt nhìn chằm chằm Giang Khải!

Đột nhiên, Giang Khải hành động trước.

“Chết cho ta! Thời gian dân cờ bạc! Quỷ thủ phi bài!”

Hắn biết tốc độ của Kura Nosuke hơn xa mình, thân pháp cực kỳ quỷ dị, vậy một khi ra tay sẽ không giữ lại một chút nào!

Mười bảy thanh phi đao nhanh chóng bắn về phía Kura Nosuke.

Chương 311 - Đã cố hết sức

“Thị huyết bạo tuyết trảm!”

Kura Nosuke đã từng dùng Bạo tuyết trảm đánh chết Phương Vĩ tiểu đội Sơn Hà, một chiêu này đao pháp dày đặc, tuy công kích không bằng Thuấn ảnh vô địch trảm nhưng tốc độ đánh cực nhanh, ra đao mạnh mẽ!

Đinh đinh đinh, mấy thanh phi đao trên khung trung bị Kura Nosuke chém xuống.

Giang Khải vừa ra tay vừa trợn to mắt.

Phải biết rằng, Truy mệnh của mình sẽ có bạo kích!

Một khi bạo kích, lực lượng trên Truy mệnh sẽ là gấp mấy trăm lần ban đầu!

Nhưng đối mặt với Kura Nosuke, hắn ta lại có thể ngăn cản tất cả Truy mệnh?

Chẳng mấy chốc, Giang Khải đã nhìn ra điều bí ẩn trong đó.

Kura Nosuke dùng Thị Huyết chặn đánh Truy mệnh, cũng không phải hoàn toàn đón đỡ!

Trong nháy mắt hắn ta ra đao, phi đao công kích vị trí sống đao, dù cuối cùng những phi đao này không báo hỏng nhưng sau khi bị Kura Nosuke đẩy ra, lại đâm vào trên lồng ánh sáng vô hình.

Bởi vì cái gọi là bốn lạng đẩy ngàn cân(1), Kura Nosuke công kích Truy mệnh từ bên cạnh dùng lực lượng vô cùng nhỏ dẫn dắt Truy mệnh thay đổi phương hướng, cuối cùng lại dựa vào vòng phòng ngự không thể phá vỡ của sân thi hoàn toàn hóa giải lực lượng trên đó.

(1) 四两拨千斤/tứ lạng bạt thiên cân: dùng một lực nhỏ để đánh bại một lực lớn bằng cách mượn trợ lực.

“Đao thật nhanh!” Trong lòng Giang Khải cũng không nhịn được chấn động, tên này mạnh hơn Juro không chỉ một cấp bậc!

Chức nghiệp Dân cờ bạc của Giang Khải cũng khiến tốc độ đánh ra phi đao tăng lên gấp đôi, Thị huyết bạo tuyết trảm của Kura Nosuke lại ra tay như điện, dù là độ chính xác, góc độ ra tay đều rất kinh người, đánh bay từng thanh Truy mệnh.

Trong chốc lát, hai người một người sử dụng phi tiêu, một người sử dụng Võ sĩ đao, trong phút chốc đã ra tay mấy chục lần.

Người bên ngoài đứng xem, chỉ có thể thấy trong lồng ánh sáng có rất nhiều bóng đen nhảy vọt giữa hai người.

Tuyển thủ trong sân không có thời gian để ý hai người bọn họ, nhưng người xem bên ngoài đã bàn tán ầm ĩ về điều này.

“Hai tên này thật sự đều là nhị giai?”

“Tốc độ ra tay của hai người quá nhanh, ta cũng không thấy rõ.”

“Hai quái vật này, không biết ai có thể thắng!”

Thuộc tính cơ sở của Kura Nosuke rất khủng bố, hơn nữa mạnh ở mọi mặt, lực lượng, nhanh nhẹn, tinh thần lực, thể lực thật sự không có khiếm khuyết!

“Quá chậm! Quá chậm! Giang Khải, ngươi quá chậm!” Kura Nosuke rống giận, lần lượt chuẩn xác đánh bay phi tiêu của Giang Khải.

Cường độ công kích cực kỳ cao khiến sự tiêu hao của Giang Khải điên cuồng tăng lên!

Giang Khải biết kéo dài thêm một giây, tình cảnh của thành viên tiểu đội Hỏa Thần và Hồng Sắc bên ngoài sân thi đấu càng ngày càng nguy hiểm!

Mười bảy thanh Truy mệnh, bảy tám đợt công kích hoàn toàn không cách nào phá vỡ phòng ngự của Kura Nosuke!

“Giang Khải, nhìn thấy chưa! Đây chính là Nhẫn thuật sư!” Kura

Nosuke thật sự không kiềm chế nổi sự hưng phấn của mình, “Công kích của ngươi không có tác dụng với ta!”

10 giây trôi qua, Thời gian dân cờ bạc kết thúc, tốc độ của Giang Khải giảm mạnh.

Kura Nosuke cũng bắt lấy cơ hội phát động Thuấn ảnh vô địch trảm!

Trong chốc lát, bóng dáng Kura Nosuke bắt đầu trở nên mơ hồ, trên đường đi xuất hiện mất tàn ảnh lập tức giết đến trước mặt Giang Khải.

Giang Khải khẽ quát một tiếng, “Trạng thái lừa gạt!”

Đồng thời, chân trái của Giang Khải hơi bước sang bên trái, thân thể hơi chuyển động trông như muốn né tránh sang bên trái, nhưng Giang Khải lại đột ngột thay đổi trọng tâm, cả người dịch sang bên phải một bước dài.

Hành động của bản thân Giang Khải có tính lừa gạt nhất định, cộng thêm hắn phát động Trạng thái lừa gạt, cho dù là Kura Nosuke cũng lập tức xuất hiện sự do dự trong phán đoán.

Vào thời khắc mấu chốt phán đoán của Kura Nosuke xuất hiện sự do dự rất nhỏ, một thanh phi đao tản ra sương mù màu đen trong tay Giang Khải đột nhiên bắn ra!

Đây là Diêm Vương lệnh, vũ khí mạnh nhất trên tay Giang Khải!

“Chết cho ta!”

Hoa Thiên Thần nhìn chằm chằm trận chiến giữa Giang Khải và Kura Nosuke.

Thấy cuối cùng Giang Khải đã dùng ra Diêm Vương lệnh, hơi híp mắt lại.

“Giang Khải lựa chọn cơ hội ra tay tốt nhất! Khoảng cách gần như thế, Kura Nosuke trốn không thoát!”

Cũng như Hoa Thiên Thần đã đoán trước, Kura Nosuke hoàn toàn

không thể tránh được Diêm Vương lệnh.

Diêm Vương lệnh đâm xuyên qua thân thể Kura Nosuke… Nhưng tình cảnh tiếp theo lại khiến Giang Khải thấy khiếp sợ.

Ngay trong nháy mắt Diêm Vương lệnh bắn ra, không biết trong sân đấu dâng lên một tầng khói bụi từ lúc nào.

Sau khi Diêm Vương lệnh đâm xuyên qua khói bụi cũng không công kích thân thể Kura Nosuke, mà là bắn thẳng về phía lồng ánh sáng ở phần rìa!

Một giây sau, khói bụi tràn ngập sau lưng Giang Khải hơi nhạt đi, Kura Nosuke đã xuất hiện sau lưng Giang Khải.

Một giọng nói vang lên bên tai Giang Khải.

“Ninja chân chính như là quỷ mị!” Nói xong, Kura Nosuke đâm một kiếm vào sau lưng Giang Khải.

Giang Khải chỉ cảm thấy lông tơ trên người dựng ngược, tên này đến sau lưng mình từ lúc nào, Quỷ nhãn chuyên chú lại không hề phát hiện chút nào!

Chương 312 - Đã cố hết sức (2)

Thị Huyết trường đao của Kura Nosuke đâm xuyên qua thân thể Giang Khải, nhưng sau khi thân thể Giang Khải bị đâm xuyên cũng không thấy vết thương đổ máu.

“Thế thân?” Kura Nosuke không ngạc nhiên chút nào, dù sao đây không phải lần đầu tiên Giang Khải thể hiện ra kỹ năng này của mình.

Hắn ta một kiếm chém Thế thân lừa gạt thành hai khúc, sau đó thân thể lại trốn vào trong sương khói.

Sau khi Kura Nosuke biến mất, Giang Khải hiện ra chân thân, sau khi Thế thân lừa gạt biến mất lại hóa thành một làn khói xanh, trở lại trong thân thể Giang Khải.

Nhưng lúc này trong sân chỉ còn lại một mình Giang Khải.

Hắn hơi híp mắt lại, nâng lên mười hai phần tinh thần quan sát tầng sương bụi màu trắng nhàn nhạt trong sân thi đấu vắng vẻ.

Giang Khải biết Kura Nosuke trốn trong sương khói nhưng lại không biết hắn ta ở đâu!

Đại sảnh đăng nhập số 18, tất cả người chơi quan chiến đều bị tình cảnh này làm cho ngạc nhiên, từng người cau mày nhìn chằm chằm sân thi đấu.

“Đây… Hai người này… Quá, quá quỷ dị!”

“Một người như quỷ mị, một người khó phân thật giả, cảm giác hai người này một người khó giết hơn một người!”

Lúc này suy nghĩ của Giang Khải xoay chuyển.

Kura Nosuke còn mạnh hơn sự tưởng tượng của hắn, hơn nữa tâm tư kín đáo.

Lúc trước hắn ta bị Thạch tinh cự nhân đuổi giết cũng không dùng

một chiêu này, e rằng không muốn mình có sự chuẩn bị trước.

Muốn chặn đánh Kura Nosuke, hiện tại chỉ có hai khả năng.

Hoặc là kích hoạt Vòng quay vận mệnh xem vận khí, hoặc là dùng Thần uy bảo ngọc khóa chặt, lại đánh giết hắn ta.

Giang Khải không muốn sử dụng phương án thứ nhất, lần thi đấu tranh bá toàn cầu này khiến Giang Khải nhận ra trong phạm vi toàn cầu vẫn tồn tại rất nhiều cao thủ thực lực cao sâu khó lường, hắn không muốn để lộ ra át chủ bài cuối cùng của mình ở trước mặt mọi người.

Vậy chỉ có thể dùng Thần uy quang hoàn trói tên kia mới được!

Phải trói hắn ta lại mới có thể ép hắn ta xuất hiện…

Đúng vào lúc này, vị trí nửa mét trước mặt Giang Khải đột nhiên xuất hiện một bóng dáng, Kura Nosuke xuất hiện, lại ở ngay trước mặt Giang Khải.

Hắn ta đâm một kiếm vào bụng dưới của Giang Khải.

Phù một tiếng, Thị Huyết đâm xuyên qua thân thể Giang Khải!

Thị Huyết sắc bén, từng giọt máu tươi nhỏ xuống.

Chân thân?!

Tô Lam Lam che miệng lại, hoảng sợ nhìn tình cảnh trong video:

“Lấy máu!” Kura Nosuke không chút do dự, trực tiếp phát động hiệu ứng đặc biệt của trang bị.

Trên Thị Huyết trường đao đột nhiên bắn ra rất nhiều gai ngược, cổ tay Kura Nosuke chuyển động, trường đao mọc đầy gai ngược lập tức khuấy đảo trong thân thể Giang Khải.

Trong miệng Giang Khải lập tức phun ra rất nhiều máu tươi, đôi mắt mơ hồ.

Tuy Giang Khải đau đớn gần như sắp hôn mê, nhưng hắn biết đây

là cơ hội cuối cùng của hắn.

Hắn bắt lấy tay Kura Nosuke!

Sau khi Kura Nosuke thành công, cười lạnh một tiếng, “Người Hoa các ngươi đổi thích đổi mạng à, đáng tiếc, mạng của ta còn đáng giá hơn ngươi nhiều, xem ra ngươi cũng ngu xuẩn như bằng hữu của ngươi!”

“Ta đã sớm nhận ra ngươi và bằng hữu của ngươi đều không phải chức nghiệp chiến đấu nhưng có được thiên phú lợi hại gì đó, nhưng cuối cùng các ngươi vẫn là phế vật!”

“Các ngươi phản kháng chỉ là người yếu vùng vẫy giãy chết, ở trong mắt ta đều không đáng nhắc đến!”

Nói xong, huyết dịch trên Thị Huyết trường đao lại chảy lên người Kura Nosuke theo cánh tay của hắn ta.

Những máu này đều là của Giang Khải, nhưng sau khi huyết dịch chạm đến da thịt Kura Nosuke lại thấm thẳng vào trong da của hắn ta!

Giang Khải nhìn chằm chằm Kura Nosuke, hắn không biết tên này hấp thu máu của mình là muốn làm gì, hiện tại hắn chỉ có thể phát động ra công kích cuối cùng.

Thần uy bảo ngọc đã sớm chuẩn bị trong tay phát ra ánh sáng nhạt, một vòng ánh sáng trực tiếp bao bọc trên người Kura Nosuke.

Nhưng Kura Nosuke bị Thần uy quang hoàn bao bọc không hoảng hốt chút nào.

Kura Nosuke còn nở nụ cười nhìn về phía Kura Nosuke, giọng nói trầm thấp, “Ngươi cho rằng Lấy máu là hiệu ứng đặc biệt trên vũ khí của ta? Ha ha ha ha, đổi mạng với ta? Ngây thơ!”

“Huyết tế!” Ánh mắt Kura Nosuke trở nên lạnh lùng, khẽ quát một tiếng!

Trong nháy mắt, trong thân thể Giang Khải bắn ra mấy chục gai máu màu đỏ to lớn.

Mỗi một cái gai máu đều dài khoảng hai ba mét, từ mỗi một phương hương, đủ các góc độ đâm xuyên qua thân thể Giang Khải.

Trong nháy mắt cả người Giang Khải như biến thành một loại tinh thể nổ tung nào đó, cả người bị rất nhiều gai máu chống lên giữa không trung!

Vô số máu tươi không ngừng chảy xuống theo gai máu…

Tất cả mọi người thấy tình cảnh này đều trợn to mắt.

“Ông trời ơi… Đó, đó là kỹ năng gì! Quá kinh khủng!”

“Kura Nosuke, nhớ kỹ cái tên này, hắn, e rằng hắn là cường giả mạnh nhất toàn cầu trong mấy năm gần đây! Một ngày nào đó trong tương lai, hắn chắc chắn sẽ là một trong mười Chiến Thần hàng đầu của Chiến Thần điện Đảo quốc!”

Vệ Ưng quay đầu, lặng lẽ lau đi vệt nước mắt trên khóe mắt.

Chương 313 - Bại tướng dưới tay

“Khụ khụ, dù sao Giang Khải cũng không phải chức nghiệp chiến đấu, đối mặt với cường giả chức nghiệp chiến đấu cấp bậc đỉnh cấp này, hắn đã cố hết sức.” Vệ Ưng run giọng nói.

…

Bảy người tiểu đội Hoa Hạ, Hồ Ngôn chiến tử chỉ để lại mưa to đầy trời.

Viên Trụ xông vào tiểu đội Vu Sư lấy một địch bốn, lúc này đã bị đối phương vây công, bản thân bị trọng thương.

Tô Noãn Noãn đi theo Hạ Lập Quốc né tránh Boss nhưng bất đắc dĩ Boss quá mạnh, Hạ Lập Quốc chết trong tay Boss, Tô Noãn Noãn bị trọng thương.

Lữ Sùng lấy một địch hai tử chiến với hai tên Thánh kỵ sĩ, đánh chết một người nhưng mình lại bị một tên Dã man nhân đánh lén, sau khi đánh giết Lữ Sùng thì mình cũng đã trọng thương không dậy nổi.

Nguyễn Ngữ đánh giết một tên Giáo đình chấp sự, sau đó không biết tung tích.

Giai đoạn thứ tư mới chỉ bắt đầu ba bốn phút, bảy người Hoa Hạ, ngoại trừ Giang Khải thì hai chết, ba bị thương, một người mất tích.

Phải biết rằng trong tình huống hiện tại, kết quả trọng thương là bị người khác hoặc Boss thu hoạch, không khác gì chiến tử.

Nhưng những tiểu đội khác cũng không chịu nổi.

Năm người tiểu đội Vu Sư Quý Tiết nước Y, bây giờ chỉ còn lại ba người, một người trong đó bị trọng thương.

Toàn bộ năm thành viên nước L bỏ mình.

Năm người nước D còn lại hai tên Dã man nhân bị trọng thương.

Hai người nước F, Grey bị trọng thương, Willis còn sống, Kura Nosuke Đảo quốc vẫn còn tồn tại.

Sáu nước tranh bá, bây giờ chỉ còn lại năm nước!

Willis nhìn về phía tình hình chiến đấu trong sân đấu, thấy tình cảnh thê thảm của Giang Khải, khẽ cười một tiếng, "Xem ra, vẫn là Kura Nosuke mạnh hơn…"

Tô Noãn Noãn ngã trên mặt đấy, nàng thấy Giang Khải bị gai máu đâm xuyên, đôi mắt trợn tròn.

Giang Khải cũng bại? Không! Ta nhất định phải cứu hắn!

Đây là giá trị Thầy lang của ta!

Nghĩ đến đây, Tô Noãn Noãn lập tức sử dụng Y giả nhân tâm.

Nhưng quá trình thả ra kỹ năng đột nhiên gián đoạn.

【 Hiện tại mục tiêu trị liệu của ngài ở trong trạng thái không cách nào chữa trị. 】

"Hả?" Trên mặt Tô Noãn Noãn đầy vẻ nghi ngờ, trạng thái không cách nào chữa trị? Chết rồi?

Không đúng, Giang Khải chết rồi thì thân thể phải biến mất mới đúng!

…

Kura Nosuke đang nghi ngờ vì sao lồng ánh sáng trên sân thi đấu vẫn chưa biến mất, sau đó một thanh phi đao tản ra sương mù màu đen tự động bay đến trước người Giang Khải.

Nó rút đi vẻ ngoài phi dao, lộ ra hình thái một tấm thẻ bài.

Kura Nosuke nhíu mày, quay người đi về phía Giang Khải.

Cùng lúc đó, trong đầu Giang Khải vang lên một giọng nói.

【 Vòng quay vận mệnh khởi động, xin hỏi có chuyển động Vòng quay vận mệnh không. 】

“Vẫn phải kích hoạt Vòng quay vận mệnh…” Giang Khải khẽ lắc đầu, thở dài, “Xem ra cho dù trong cùng cấp, ta vẫn không có cách nào làm đến vô địch.”

【 Vòng quay vận mệnh khởi động, xin hỏi có chuyển động Vòng quay vận mệnh không. 】

“Chuyển động!”

Trong không gian, vòng quay to lớn chậm rãi chuyển động, tốc độ từ chậm đến nhanh, lại từ nhanh đến chậm, cuối cùng dựng lại ở một khu vực nào đó.

【 Vòng quay vận mệnh hoàn thành chuyển động 】

【 Ban thưởng: Thu hoạch được năng lực công kích chân khí, cường độ chân khí là một tầng chân khí, thời gian kéo dài 60 giây. 】

【 Phát động thiên phú “Gấp bội”, cường độ chân khí là hai tầng chân khí, thời gian kéo dài 60 giây. 】

【 Trừng phạt: Lựa chọn một hạng thiên phú, thiên phú này không có cách nào có tác dụng, thời gian kéo dài 10 phút. 】

【 Phát động thiên phú “Gấp bội”, lựa chọn hai hạng thiên phú, thiên phú không cách nào có tác dụng, thời gian kéo dài 10 phút. 】

【 Hãy lựa chọn thiên phú mất hiệu lực. 】

Giang Khải suy nghĩ một chút, nói, “Thiên phú ‘Gấp bội’, thiên phú ‘Nhanh nhẹn cường hóa’.”

“Gấp bội” không có sự tăng cường với chiến đấu, mất đi hiệu lực thì mất hiệu lực, về phần Nhanh nhẹn cường hóa cỉ vì Giang Khải cảm thấy Siêu cấp bạo kích và Man thiên quá hải càng quan trọng

hơn.

Dù sao có nhanh hơn vẫn không nhanh bằng Kura Nosuke, không bằng để lại hai thiên phú tạo ra sự uy hiếp cho Kura Nosuke!

【 “Gấp bội”, “Nhanh nhẹn cường hóa” mất đi hiệu lực, thu hoạch được công kích thiên phú chân khí, ngài học được cách sử dụng chân khí như thế nào, có thể lấy chân khí bảo vệ bản thân, cũng có thể bổ sung tổn thương chân khí vào trong công kích. 】

Tiếng nhắc nhở của hệ thống kết thúc, Giang Khải đã rời khỏi không gian Vòng quay vận mệnh.

Vừa rời khỏi không gian, Giang Khải lại cảm nhận được cơn đau xé rách tim gan.

Dù Vòng quay vận mệnh chuyển động nhưng tình trạng hiện tại của hắn sẽ không xuất hiện sự thay đổi, lúc này hắn đã ở trạng thái sắp chết.

“Đáng chết! Bảo vệ tâm mạch trước!”

Gần như cùng lúc đó Giang Khải đột nhiên cảm giác được sinh mệnh lực gần như xói mòn sạch sẽ được tăng lên với cường độ nhỏ.

Ánh mắt của hắn tìm được Tô Noãn Noãn trước tiên.

Thấy Sinh mệnh bảo ngọc trước ngực Tô Noãn Noãn hơi hiện ra ánh xanh, còn nàng đã ngất đi, Giang Khải biết Tô Noãn Noãn đã chuyển toàn bột thể lực còn lại của bản thân lên trên người mình!

Chương 314 - Bại tướng dưới tay (2)

Noãn Noãn… Nàng vẫn không từ bỏ!

Lúc này, Kura Nosuke hơi híp mắt nhìn Giang Khải.

Trong mắt tên này lại khôi phục chút thần thái.

“Còn chưa ngỏm củ tỏi? A, là Y sư kia!” Kura Nosuke lập tức hiểu ra, sau đó cười lạnh một tiếng, “Thật sự ngu xuẩn, ngươi đã như vậy, nàng cứu ngươi còn có ý nghĩa sao? Đơn giản chỉ để ta giết ngươi một lần nữa.”

“Giang Khải, ngươi phí sức cưỡng chế kéo ta vào sân thi đấu, đơn giản là sợ ta đại khai sát giới.”

“Nhưng ngươi không ngăn cản được ta, chờ giết ngươi, ta sẽ giết chết toàn bộ người của ngươi! Hoa Hạ các ngươi đừng hòng lấy được thứ tự!”

Nói xong, Kura Nosuke lại rút ra Thị Huyết trường đao, “Lần này ta để ngươi chết đủ!”

“Thuấn ảnh vô địch trảm!”

Đúng vào lúc này, Giang Khải trợn tròn hai mắt, khẽ quát một tiếng, “Diêm Vương lệnh!”

Trạng thái hiện tại của hắn đã không cách nào phát động hai hiệu ứng đặc biệt của Diêm Vương lệnh, lần công kích này chỉ là một lần bắn ra bình thường không có gì lạ mà thôi.

Kura Nosuke cũng rất cẩn thận, cho dù Giang Khải bị gai máu cố định, bản thân cũng đã hấp hối nhưng hắn ta đối mặt với công kích của Giang Khải vẫn lựa chọn né tránh.

“Thị huyết quỷ mị!”

Bóng dáng Kura Nosuke lập tức trốn vào trong sương mù, không có gì bất ngờ xảy ra, sau khi hắn né tránh Diêm Vương lệnh, một giây sau hắn ta sẽ đi đến trước mặt Giang Khải kết thúc trận chiến này!

Nhưng trên tấm Diêm Vương lệnh kia đột ngột bộc phát ra một đạo sóng kính hình cung.

Đạo sóng khí này như là một thanh đao dẹp trong suốt tràn ngập toàn bộ sân thi đấu, quét ngang qua!

Thấy cảnh này, Hoa Thiên Thần đứng bật dậy từ trên ghé, ánh mắt không thể tin nổi.

“Công kích chân khí? Điều này sao có thể!”

Điền Phong cũng trợn to mắt, “Còn không chỉ một tầng chân khí!”

Chân khí được Võ đồ gọi là sự lột xác của Võ đồ!

Võ đồ có thể dùng ra công kích chân khí và Võ đồ không thể dùng được hoàn toàn là hai chức nghiệp khác nhau.

Lần này, Diêm Vương lệnh vẫn không thể đánh trung Kura Nosuke trốn trong sương mù, hung hăng đâm vào lồng ánh sáng trên sân thi đấu.

Nhưng một lát sau khói bụi nhàn nhạt tràn ngập trong sân thi đấu đột nhiên biến mất.

Không lâu sau, bóng dáng Kura Nosuke xuất hiện trong sương mù.

Tay cầm Thị Huyết trường đao của hắn ta nâng cao quá đỉnh đầu, chân hơi cong lại, thân thể còn thể hiện ra trạng thái xông lên công kích, hắn ta chỉ cách Giang Khải hai ba mét.

Nhưng hắn ta chỉ đứng ở nơi đó không nhúc nhích được, đôi mắt không thể tưởng tượng nổi nhìn Giang Khải.

“Không, không có khả năng!” Đôi mặt Kura Nosuke trợn tròn lên, “Điều này không có khả năng!”

Giang Khải vẫn bị cố định trong gai máu, hắn yếu ớt nói, “Biết ai

mới là rác rưởi chưa?”

“Kura Nosuke, nhớ kỹ, ngươi là bại tướng dưới tay Giang Khải ta!”

Đôi mắt Kura Nosuke trợn tròn, nhìn chằm chằm Giang Khải.

Một giây sau, ở bụng Kura Nosuke xuất hiện một dấu tay máu, sau đó thân trên và thân dưới tác rời, cả thân thể ngã lăn dưới đất.

Sau khi thân thể Kura Nosuke chia thành hai nửa, gai máu đâm ra từ trong thân thể Giang Khải cũng biến mất.

Giang Khải rơi xuống từ giữa không trung, ngã mạnh trên mặt đất.

Chút ít thể lực do Tô Noãn Noãn cung cấp khiến Giang Khải không chết ngay, nhưng thương thế trên người quá nặng, hắn đã không có sức lực đánh tiếp.

Lúc này lồng ánh sáng trên sân thi đấu cũng mở ra, dã thú xung quanh đã lao về phía Giang Khải.

Giang Khải trơ mắt nhìn về phía chiến trường.

Nơi này đã là một mảnh hỗn độn, rất nhiều quốc gia đều chỉ còn lại một hai người.

Nước Y, nước L, nước F, Hoa Hạ, còn lại bốn quốc gia!

Bên Hoa Hạ, Lữ Sùng, Hạ Lập Quốc đã chiến tử, Hồ Ngôn, Tô Noãn Noãn chiến tử, mình cũng chỉ có thể chờ chết.

Trụ Tử chống đỡ đến bây giờ đã máu me khắp người, vết thương chồng chất, e rằng không cách nào thoát khỏi tiểu đội Vu Sư.

“Thật xin lỗi, lần này có lẽ không thắng được…” Giang Khải yếu ớt nói.

Đúng vào lúc này, một bóng dáng như là đạn pháo bay thẳng đến từ đằng xa, nặng nề đập xuống đất.

Oanh một tiếng, bóng dáng kia trực tiếp ném ra một cái hố to trên mặt đất.

Sau một đám khói bụi, Nguyễn Ngữ lung la lung lay đứng lên.

Một cánh tay của tên này chỉ còn lại một nửa, xương cốt đã lộ ra trong không khí, trên dưới cả người dính đầy vết máu, khuôn mặt kia đã sưng vù không khác gì đầu heo.

Người bình thường chịu vết thương nặng như thế đã sớm ngã xuống đất không dậy nổi.

Nhưng Nguyễn Ngữ lại còn lảo đảo đứng lên, “Cô nàng thật mạnh mẽ, thật sự kích thích!”

“Nguyễn Ngữ…” Giang Khải trợn to mắt, con hàng này còn sống?

Không lâu sau, một bóng trắng lấy tốc độ cực nhanh bắn đến từ giữa không trung.

Bóng trắng này có chiều cao không khác nhân loại bao nhiêu, nhưng lại mặc quần áo màu trắng thật dài.

Nguyễn Ngữ lập tức lao đến sau lưng một tên Thánh kỵ dĩ.

Thân thể hẹp dài của bóng trắng trực tiếp xuyên qua thân thể tên Thánh kỵ sĩ kia.

Chương 315 - Ta chờ ngươi

Thân thể Thánh kỵ sĩ không chịu bất kỳ phá hoại nào nhưng đôi mắt hắn ta trắng dã, miệng sùi bọt mép, bắp thịt trên mặt vặn vẹo, nhanh chóng khô quắt, sau cùng cả người biến thành một bộ thây khô.

“Đó là quái vật gì?” Trong lòng Giang Khải hoảng sợ.

Nguyễn Ngữ lại trêu chọc một quỷ vật khủng bố như vậy!

Ngay lúc bóng trắng nhào đến trước mặt Nguyễn Ngữ, bóng trắng đột nhiên quay người một cái, một khuôn mặt trắng như tuyết sượt qua mặt Nguyễn Ngữ, bay lên bầu trời…

Ngay lúc Giang Khải thấy khó hiểu, ngạc nhiên vì con Boss này lại buông tha Nguyễn Ngữ, bên tai hắn vang lên giọng nói của hệ thống.

【 Thi đấu tranh bá toàn cầu năm nay đã xuất hiện ba đội ngũ hàng đầu! 】

【 Tất cả người sống sót đều khôi phục toàn bộ thể lực, sau đó tiến hành tính toán thành tích. 】

Giang Khải cảm giác được thương thế trên người lập tức biến mất, thể lực và tinh thần lực tiêu hao lập tức được bổ sung.

Tất cả người chơi còn sống trong vòng chung kết đều nhanh chóng lành vết thương, ngay cả cánh tay tàn khuyết của Nguyễn Ngữ cũng tự động sinh ra cái mới, đôi mắt đỏ bừng trở nên trong trẻo sáng ngời.

Tất cả Boss trong trận đấu cũng không quay đầu lại rời khỏi chiến trường.

“Kết thúc…” Giang Khải trợn to mắt, “Cuối cùng đã kết thúc!”

Cũng may hiện tại chỉ còn ba đội ngũ sống sót, một người tiểu đội Vu Sư nước Y, hai người tiểu đội Điếu Ngư nước F, ba người tiểu

đội Hỏa Thần Hoa Hạ.

Trạng thái của tất cả mọi người đều khôi phục đầy nhưng tất cả mọi người có vẻ không còn sức lực.

Trong trận đấu tàn khốc như vậy, cho dù chiến thắng thì trong lòng mỗi người đều có một loại cảm giác sống sót sau tai nạn.

Giang Khải bò dậy từ dưới đất, tập hợp với Nguyễn Ngữ và Viên Trụ đã tỉnh táo lại.

Trước mặt ba đội ngũ xuất hiện ba tấm bia đá.

Trong ba tấm bia đá chậm rãi dâng lên một tòa tháp đá cơ nhỏ.

Tháp đá hơi phát sáng, một giọng nói vang lên.

【 Căn cứ vào số lượng đội viên còn sống sót, số lượng thẻ cứu rỗi còn thừa lại của các đội ngũ, bắt đầu tiến hành xếp hạng ba tiểu đội may mắn còn sống sót. Tiêu chuẩn đánh giá, số lượng đội viên làm tiêu chuẩn chính, số lượng thẻ cứu rỗi làm tiêu chuẩn phụ trợ. 】

【 Tiểu đội Vu Sư Quý Tiết nước Y còn lại một đội viên, lấy được hạng ba, các ngươi thu hoạch được một thanh chìa khóa khu vực thất lạc. 】

Trong lãnh địa nước Y gần như có thể nói là cả nước reo hò.

Đặc biệt sau khi tận mắt thấy được độ khí của trận thi đấu tranh bá này, không có ai trách bọn họ chỉ lấy được hạng ba.

Trổ hết tài năng từ trong 100 quốc gia, một đường vượt qua đủ loại khó khăn, có thể lấy được xếp hạng đã đáng giá để mọi người hoan hô vì bọn họ.

Dù chỉ có một chiếc chìa khóa, nhưng ít ra bọn họ có tư cách tiến vào khu vực thất lạc.

Cửa đá tầng cao nhất tháp đá từ từ mở ra, theo một chùm ánh sáng trắng bắn ra, sau đó một chiếc chìa khóa phong cách cổ xưa bay ra từ trong tháp đá, lơ lửng ở nơi đó.

Tên Vu sư kia kích động đi lên trước, hai tay run rẩy nâng lên chiếc chìa khóa đó.

【 Tiểu đội Điếu Ngư nước F còn lại hai tên đội viên, thu hoạch được hạng hai, các ngươi thu hoạch được hai thanh chìa khóa của khu vực thất lạc. 】

Vẻ mặt Willis và Grey đều vô cùng bình thản.

Grey quay đầu lại, nhíu mày nhìn về phía Willis, "Đội trưởng, chúng ta chỉ lấy được hạng hai!"

Willis nhún vai, bất đắc dĩ nói, "Có Boss, ta cũng không thể hoàn toàn khống chế tình hình."

Grey nhẹ gật đầu, Willis rất mạnh, nhưng dù là Willis cũng không có khả năng dự đoán được lúc đến vòng chung kết, thi đấu tranh bá sẽ bỏ Boss vào.

Willis tiến lên, nhận lấy hai thanh chìa khóa khu vực thất lạc.

【 Tiểu đội Hỏa Thần Hoa Hạ còn lại ba tên đội viên, nhận được hạng nhất, các ngươi thu hoạch được ba thanh chìa khóa khu vực thất lạc. 】

Giang Khải mỉm cười nhìn về phía Viên Trụ và Nguyễn Ngữ.

Hai người này đần độn đứng ở nơi đó như đang cố gắng nhớ lại điều gì đó, chắc là từng đoạn nhỏ.

Tháp đá dâng lên chìa khóa, Giang Khải tiến lên nhận lấy ba thanh chìa khóa lơ lửng.

Lúc Giang Khải xoay người, một bộ thiết bị quay phim nào đó vừa hay quay đặc tả hắn.

Lúc này, trong đại sảnh đăng nhập số 18 vang lên từng tiếng hoan hô đinh tai nhức óc!

"Thắng, thắng, hạng nhất! Hoa Hạ chúng ta lấy được hạng nhất!"

"Hỏa Thần, làm tốt lắm! Giang Khải trâu bò! Nguyễn quỷ trâu bò!

Chiến Thần hàng đầu trâu bò!”

“Là Giang Trung thành chúng ta! Người Giang Trung thành chúng ta lấy được hạng nhất toàn cầu!”

Lữ Đại Xuyên đứng ở lối ra đại sảnh, từ xa xa nhìn màn hình lớn, sau đó nhìn về phía Hồ Ngôn và Tô Noãn Noãn bên cạnh.

“Thật ra còn có Hồ bán tiên, Tô thần y.”

Tô Noãn Noãn xấu hổ nói, “Lữ đại ca, ngươi đừng trêu chúng ta.”

“Hai người các ngươi đừng khiêm nhường, ta càng ngày càng cảm giác được tiểu đội này của các ngươi không thể thiếu được một người nào, mỗi người đều có được tiềm lực to lớn!”

Chương 316 - Ta chờ ngươi (2)

“Xem ra, tài liệu Tửu quỷ và Thầy phong thủy lại phải lên giá… Hít, không biết còn có thể nhặt nhạnh được chỗ tốt ở chợ đen hay không.” Lữ Đại Xuyên cau mày, “Thật sự không được thì kiếm Lục thủy quỷ cũng được, ít nhất còn có thể trả sạch tiền nợ mua nhà trong một lần.”

【 Ba phút sau khu thi đấu của trận thi đấu tranh bá toàn cầu (sơ cấp) này sẽ đóng lại, 30 ngày sau toàn thể đội viên của ba đội có thể tiến vào khu thi đấu lúc 13 giờ chiều để thăm dò khu vực thất lạc, thời gian thăm dò là hai giờ. 】

【 Thu lại toàn bộ thẻ chức năng, thẻ cứu rỗi trong tay các ngươi, hãy rời khỏi khu thi đấu trong vòng ba phút. 】

Sau khi hệ thống nhắc nhở, bia đá và tháp đá chậm rãi chui xuống dưới đất, vị trí của tháp đá xuất hiện một cái Truyền tống trận.

Tên người chơi nước Y kia trực tiếp logout từ Truyền tống trận.

Đám người Giang Khải đang chuẩn bị rời đi, hai người của tiểu đội Điếu Ngư đột nhiên chặn trước mặt ba người Giang Khải.

Giang Khải khẽ nhíu mày, nhìn hai người này.

Willis mỉm cười, nhìn về phía Giang Khải, “Giang Khải, ta gọi là Willis.”

Giang Khải vẫn cau mày, vẻ mặt không quen biết, “Có việc?”

Willis cười rất rực rỡ, “Nói thật, ta không ngờ ngươi có thể thắng Kura Nosuke… Tiềm lực của ngươi vượt ra khỏi sự tưởng tượng của ta.”

Giang Khải càng nhìn càng cảm thấy Willis kỳ quái.

Hắn cũng không đoán được tuổi tác của người nước ngoài nhưng nhìn Willis cũng không lớn hơn mình mấy tuổi, sao nói như một lão già vậy.

“y… Cảm ơn, không có việc gì thì ta phải logout.” Giang Khải nói.

Nụ cười của Willis không thay đổi nhưng cũng không nhường đường, “Giang Khải, dù là ta cũng không biết quy tắc của thi đấu tranh bá, cho nên bỏ qua một số chuyện rất thú vị.”

Giang Khải tỏ vẻ ghét bỏ, người này càng nói càng thái quá, nói cứ như hắn ta không biết quy tắc thi đấu là một việc hiếm có đến mức nào.

Nếu không phải hắn ta cũng là người sống sót trong thi đấu tranh bá, Giang Khải thật sự cảm thấy người này còn giống tên lừa đảo giang hồ hơn lão Hồ.

“Nếu ta đoán không nhầm đấu trường trung cấp chính là thi đấu Siêu phàm.” Willis nói chuyện còn mang theo sự tự tin, “Ta thật sự rất chờ mong được gặp ngươi trong đấu trường trung cấp, cho nên… Ta đưa cho ngươi một bức thư.”

Nói xong, Willis đưa một bức thư cho Giang Khải.

Trên bức thư màu hồng được niêm phong bằng sáp, hoa văn sáp có vẻ là một mặt người vặn vẹo, không diễn tả được sự quỷ dị.

Viên Trụ nhìn bức thư màu hồng này, kết hợp với Willis nói “hy vọng gặp lại Giang Khải”, lông mày càng nhíu chặt hơn.

“Thư tình?!”

Giang Khải quay đầu lườm Viên Trụ, “Tình em gái ngươi!”

Cũng không biết Willis có nghe hiểu hay không, tiếp tục nói, “Ngươi xem, lần thi đấu tranh bá này có nhiều người như vậy, nhưng ta vẫn cảm thấy hứng thú với ngươi, biết tại sao không?”

“Đúng, cảm thấy hứng thú với ta?!” Giang Khải trợn to mắt, bàn tay cầm bức thư hồng run lên nhè nhẹ, “Khụ khụ, Willis, cái đó, ta không muốn tổn thương ngươi, nhưng có một số việc ta nhất định phải nói rõ ràng, thật ra ta…”

“Không ta, ta lại hy vọng ngươi tổn thương ta.” Willis vội vàng cắt ngang Giang Khải.

Viên Trụ và Nguyễn Ngữ rất nghiêm túc đứng nghe, hai người hận không thể tiến đến trước mặt Giang Khải và Willis.

Lượng tin tức đột nhiên hơi lớn…

Willis cười nói, “Nếu ta đoán không nhầm, thi đấu tranh bá trung cấp cũng là trận tranh bá cấp Siêu phàm. Nhớ lời của ta, cấp Siêu phàm mới là cấp độ nhập môn chân chính của Quỷ Tinh!”

Giang Khải hơi ngạc nhiên.

Thi đấu tranh bá trung cấp đã đến cấp bậc Siêu phàm? Có phải khoảng cách này hơi lớn không! Tên này lấy được tin tức từ đâu.

Willis mỉm cười, đôi mắt to sáng rực dưới hàng lông mày dài dày nhìn Giang Khải, “Nhớ kỹ, nhất định phải đến, ta chờ ngươi ở chiến trường trung cấp!”

Giang Khải nghe xong cũng không nhịn được sợ run cả người, “Ách… Ta, ta chưa chắc đã đến, ngươi đừng chờ ta…”

Nói xong, Giang Khải vội vàng dẫn theo Viên Trụ và Nguyễn Ngữ đi vào Truyền tống trận.

…

Ba người Giang Khải lại trực tiếp đi ra từ quảng trường truyền tống thành chính số 18.

Truyền tống trận kia trực tiếp đưa bọn họ đến thành chính gần nhất.

Lúc này, trong thành chính gần như không có một bóng người.

“Đoán chừng đều ở Thái Bình sơn đạo.” Nguyễn Ngữ suy đoán, “Khải đội, chúng ta có đến đó không?”

Giang Khải thở dài một hơi, “Lần thi đấu tranh bá này khiến ta chịu đả kích, ta cảm giác vẫn phải thăng cấp nhiều hơn mới được.”

Tuy nói Giang Khải thắng Kura Nosuke, nhưng nếu không có Vòng

quay vận mệnh thì hắn thật sự không thắng được tên kia.

Vòng quay vận mệnh là cái gì? Mỗi lần chuyển động kết quả là ngẫu nhiên, dù vận khí lần này không tệ, ngoại trừ công kích chân khí nhưng lần sau, lần sau sau nữa thì sao…

Huống chia, Willis kia thật sự kích thích Giang Khải.

Dựa theo cách nói của bọn họ, hiện tại bọn họ cũng không được tính là nhập môn?!

“Khải đội, cái đó… Trước khi thăng cấp, có thể xem bức thư tình này trước không?” Nguyễn Ngữ đột nhiên nói, “Ta không hề có ý khinh bỉ loại người các ngươi, chỉ, chỉ là tò mò đơn thuần!”

Chương 317 - Bức thư thần bí

Giang Khải quay đầu lại, cau mày nhìn về phía Nguyễn Ngữ, “Loại người chúng ta? Chúng ta là loại người nào? Ngươi nói rõ ràng cho ta!”

…

Đám người Giang Khải trở về trụ sở Chủ Thần công hội, ba người ngồi trong đình bên bờ sông.

Viên Trụ và Nguyễn Ngữ vây quanh Giang Khải, nhìn Giang Khải xé bức thư ra.

Nhưng Giang Khải lại phát hiện hắn không có cách nào phá hỏng phần sáp trên bức thư.

Ở rìa bức thư cũng bị một tầng lực lượng kỳ quái bao bọc, không cách nào phá hoại.

“Xảy ra chuyện gì…” Giang Khải không hiểu ra sao.

Nguyễn Ngữ cầm lấy bức thứ, tự tin nghiên cứu một chút, đột nhiên nghĩ đến điều gì đó nói, “Ta nghe nói châu u có một loại chức nghiệp gọi là Luyện kim thuật sư, bọn họ luyện chế ra một vài đạo cụ có được ma lực kỳ lạ. Rất có thể bức thư này thêm một loại phong ấn nào đó.”

Giang Khải tỏ ra khinh thường, “Willis kia cho ta bức thư này làm gì!”

Nguyễn Ngữ nhíu mày nói, “Có lẽ cần một món đồ nào đó mới có thể mở ra bức thư này.”

“Hoa văn trên sáp chắc là manh mối.”

Giang Khải đỡ trán, “ĐM, ta ghét nhất đoán! Được rồi, mặc kệ, dù sao ta cũng không muốn gặp tên kia nữa.”

Viên Trụ nói, “Thật ra tiểu đội Điếu Ngư kia rất kỳ quái… Ta nhớ

là bọn họ dẫn Kura Nosuke đến."

Giang Khải gật đầu, "Ta cũng cảm thấy tên kia hơi kỳ quái, hắn nhắc đến việc liên quan với thi đấu tranh bá trung cấp, nghe cứ như hắn hiểu rất rõ mọi chuyện…" Suy nghĩ, Giang Khải lại lắc đầu, "Được rồi, mặc kệ đi, trên đời này có quá nhiều chức nghiệp kỳ quái, thiên phú kỳ quái càng nhiều hơn."

"Lần này coi như ta đã được biết đến, cao thủ ở các quốc gia càng nhiều hơn sự tưởng tượng của chúng ta!"

Nói xong, Giang Khải nhìn lá thư này một chút, có cảm giác muốn vứt đi nhưng suy nghĩ một chút hắn vẫn giữ lại lá thư này.

Đúng vào lúc này, màn hình công cộng của công hội đột nhiên phát sáng, có người đến thăm.

"Lộ đại ca?" Giang Khải nói, "Mở cửa đi."

Sau khi Lộ Tuấn đi vào trong sân thấy ba người Giang Khải, bước nhanh đến, "Giang Khải!"

Đám người Giang Khải cũng đi ra đón.

"Lộ đại ca, sao ngươi lại đến đây?"

"Sao ta lại đến đây? Ngươi biết có bao nhiêu người đang chờ ngươi ở Thái Bình sơn đạo không? Truyền tống trận kia lại đưa ngươi về thành chính, nếu không phải tìm đến Trụ Tử ta cũng không biết tiểu tử ngươi lại quay về công hội."

Giang Khải gãi đầu, xấu hổ nói, "Lộ đại ca, ta không thích có nhiều người nhìn ta như vậy…"

Lộ Tuấn cười nói, "Ngươi không gặp những người khác thì thôi đi, ngươi cũng không gặp tướng quân sao?"

"Lão Vệ cũng đến?"

"Không chỉ hắn, còn có Hoa Thiên Thần tướng quân, Điền Phong tướng quân bên Chiến Thần điện, bọn họ đặc biệt chạy từ Hoa Hạ thành đến thành chính số 18 chúng ta, bây giờ còn đang chờ ngươi

ở Thái Bình sơn đạo."

Giang Khải hơi lúng túng, "Ta cũng không quen bọn họ, Lộ đại ca, ta có chứng sợ xã giao."

Lộ Tuấn cũng tức đen cả mặt, "Chứng sợ xã giao? Sao ta không nhìn ra! Ngươi sợ bọn họ kéo người đến Chiến Thần điện?"

"Ta còn không biết ngươi sao? Ngay từ đầu ngươi sợ quân đội biết chức nghiệp mới của ngươi, giữa chừng từ bỏ ngươi, hiện tại ngươi sợ quân đội thu tiền của ngươi."

Giang Khải lập tức cãi lại, "Lộ đại ca, có tiền hay không đều là chuyện nhỏ, con người của ta không quan tâm tiền, ta chỉ không muốn rời khỏi ca ca và muội muội của ta."

Nguyễn Ngữ đứng bên cạnh nói thầm, "Lần trước cho ta mượn 4 triệu tinh tệ còn thu của ta một tháng hai phần lợi tức…"

"Ba phần!" Giang Khải quay đầu lườm Nguyễn Ngữ.

Nguyễn Ngữ lập tức sợ hãi, "Khải đội, ta sai rồi, ta sai rồi… Ngươi cũng biết tài liệu Tửu quỷ rất đắt, ngay cả tài liệu ủ rượu đều tăng lên gấp mấy chục lần, về điểm này ta thật sự không ngờ."

"Đây còn không phải là vì ngươi." Viên Trụ nói ra tình hình thực tế.

Lộ Tuấn mỉm cười, "Yên tâm, ngươi không muốn gia nhập quân đội, không ai có thể ép buộc ngươi."

"Ai, thật sự không có cách nào với tiểu tử nhà ngươi, tính cách lười biếng của ngươi thật sự không thích hợp gia nhập quân đội, ta cũng có thể tưởng tượng ngươi đến đó chắc chắn là kẻ gây chuyện!"

"Hắc hắc, Lộ đại ca nói rất đúng, tính cách của ta thật sự không thích hợp gia nhập quân đội, ngươi cũng đừng nói cho bọn họ biết ta ở thành chính, ngươi cứ coi như ta đi luyện cấp, dù sao chút nữa ta cũng đi luyện cấp."

Lộ Tuấn thở dài một hơi, "Được được, không ép ngươi nữa.

Nhưng Trụ Tử phải đi theo ta, hắn phải đi theo đám người Hoa tướng quân trở về huấn luyện doanh."

"Chờ một tháng sau, ta sẽ đưa người về cho ngươi."

Giang Khải nhíu mày, "Ngươi để hắn đi luyện cấp với ta cũng được."

"Không phải ta không bỏ được người, là thời gian của Trụ Tử quá gấp rút, ngoài ra Trụ Tử đã dùng ra công kích loại chân khí trong trận chiến chỉ là cường độ chưa đủ, chúng ta đặc biệt ra lệnh cho cao thủ cấp Chiến Thần tiến hành huấn luyện mang tính nhắm vào cho hắn."

Chương 318 - Bức thư thần bí (2)

Nói xong, Lộ Tuấn nghiêm mặt nhìn về phía Giang Khải, “Ta biết hắn đi cùng ngươi sẽ dễ phát huy ra tiềm năng, nhưng ngươi cũng phải hiểu rõ chẳng lẽ mỗi lần tác chiến sau này các ngươi đều ở cùng nhau sao?”

Giang Khải lập tức không cãi lại được.

Lộ đại ca nói không sai, Trụ Tử rất có tiềm lực nhưng hắn ta phải phát huy tác dụng càng lớn hơn, nhất định phải loại bỏ bệnh nhát gan của hắn ta.

Trong lần thi đấu tranh bá này, thật ra Trụ Tử đã thể hiện ra chút manh mối, đương nhiên quân đội sẽ không tùy tiện bỏ qua cơ hội lần này.

Giang Khải gật đầu, “Vậy Noãn Noãn và Hồ Ngôn đâu? Lộ đại ca, không phải quân đội các ngươi có đường xanh à, có thể mở một cái cho bọn họ không?”

“Điều này không có vấn đề gì, các ngươi làm ra cống hiến lớn như vậy, Vệ tướng quân đã tự mình xin chính sách đặc biệt cho các ngươi, nên vấn đề này không lớn, nếu bên trên phê duyệt thì một năm Chủ Thần công hội các ngươi có thể thu hoạch được quyền sử dụng đường xanh 100 lần. Chỉ là tử vong logout mà thôi, ngoại trừ bỏ qua thời gian xếp hàng chờ đợi, còn cần chờ Thiên Chức khôi phục số liệu cá nhân, cho nên bọn họ phải chờ ít nhất 10 ngày sau mới có thể online.”

“100 lần! Quá tốt!” Giang Khải kích động nói.

“Nếu xin được, ngươi có thể trực tiếp kiểm tra được trong tin tức công hội của các ngươi.” Nói xong, Lộ Tuấn đứng lên, “Được rồi, vậy ta đi về đây, Trụ Tử, ngươi đi theo ta.”

“A…” Viên Trụ hơi không tình nguyện đi đến sau lưng Lộ Tuấn.

Trước khi đi, Lộ Tuấn lại dừng chân, nửa quay người nói, “Đúng, Giang Khải, còn có hai việc.”

“Chuyện thứ nhất, gần đây bên Huyền Vũ công hội đã thay đổi nhân sự, Hoàng Thông bị điều đến thành thị khác, ở Giang Trung thành có một người phụ trách mới.

“Hình như gọi là Hà Thi Thi, người kia…” Lộ Tuấn nhìn vào mắt Giang Khải, “Theo chiến hữu của ta nói, nàng là một nữ cường nhân, tuổi không lớn lắm nhưng hành động nhanh chóng quyết đoán, thủ đoạn mạnh mẽ. Dưới tay nàng có bốn vị tướng tài đắc lực, được người ta gọi là Tứ Quý Hoa, người bình thường không dám chọc.”

Ánh mắt Lộ Tuấn đã thể hiện rõ ràng với Giang Khải.

Cẩn thận Hà Thi Thi này!

“Lộ đại ca, còn có việc gì không?”

“Ba tháng sau, bốn công hội lớn Thanh Long, Hiên Viên, Tiêu Dao, Thiên Kiếm cộng thêm quân đội chúng ta sẽ mở Boss bản đồ Trục Lộc lĩnh, ngươi có rảnh có thể đến quan sát. Nhưng điều kiện tiên quyết tất cả người tham chiến, chức nghiệp chắc chắn phải là tam giai trở lên!”

Giang Khải như có điều suy nghĩ gật đầu.

Tam giai… Còn không biết tài liệu tam giai của mình ở đâu, không biết có cơ hội thấy được trận chiến Boss bản đồ hay không.

“Được, cũng không có chuyện gì khác, ta đi đây!” Lộ Tuấn cũng không nhiều lời, nhưng lúc đi tới cửa lại nói một câu, “Nhanh chóng thăng cấp đi, đừng quên một tháng sau phải đến khu vực thất lạc.”

Đưa mắt nhìn Lộ Tuấn và Viên Trụ rời đi, Giang Khải và Nguyễn Ngữ nhìn nhau.

“Lần này hay lắm, chỉ còn lại hai chúng ta, Khải đội, chúng ta đi thăng cấp sao?”

Giang Khải tâm sự nặng nề.

Với Giang Khải thì việc thăng cấp chỉ là vấn đề thời gian, hắn càng để ý đến kỳ ngộ hơn.

Dù sao ở giai đoạn hiện tại, tài liệu tiến giai của hắn chỉ có thể thông qua nhiều loại "kỳ ngộ" để thu hoạch.

"Nguyễn Ngữ, ngươi biết chỗ nào có thể thu được kỳ ngộ không?" Giang Khải thầm nghĩ, trong lúc vô tình hỏi một câu.

Nguyễn Ngữ lại tỏ ra thành thật, nghiêm túc suy nghĩ một lúc lâu, "Những tin tức này đều là tuyệt mật, ai đạt được đều không dễ lộ ra."

"Nếu nói người nào có khả năng thu hoạch được loại tin tức này nhất, có lẽ cũng là Khổ hành tăng."

Đang nói, Nguyễn Ngữ đột nhiên quát to một tiếng, "Đúng, Khải đội, trước đó có một Khổ hành tăng xin vào công hội chúng ta!"

Hai người vội vàng kiểm tra màn hình công cộng của công hội.

【 Nhân viên công hội hiện tại: 7 người 】

【 Tin tức bộ phận: Bộ phận nhân sự (click xem xét) 】

【 Vinh dự công hội 1: Tiểu đội dưới trướng công hội, tiểu đội Hỏa Thần nhận được giải quán quân thi đấu chiến đội nhị giai trong thi đấu khiêu chiến công hội lần thứ 36 Giang Trung thành. 】

【 Vinh dự công hội 2: Thành viên dưới trướng công hội Giang Khải, Hồ Ngôn, Nguyễn Ngữ thu hoạch được hạng nhất thi đấu tranh bá toàn cầu (sơ cấp). 】

【 Điểm tích lũy hiện tại của công hội: 5011 điểm. Xếp hạng công hội: xếp hạng Giang Trung thành: hạng nhất cấp Bính (điểm tích lũy của công hội đã đủ, xin hãy nhanh chóng tham gia thí luyện thăng cấp công hội, tăng lên công hội cấp Ất, có thể thành lập năm phân bộ cấp Bính ở thành chính khác) 】

【 Xếp hạng cả nước: hạng 3112. 】

“Hả? Hạng nhất cấp Bính?” Giang Khải nhíu mày, “Hình như phần thưởng mà quân đội cho ba người chúng ta là mỗi người 1000 điểm tích lũy công hội.”

“Khải đội, có cần đi tham gia thi đấu công hội kia không, nó nói điểm tích lũy công hội chúng ta đã đủ.”

Giang Khải nhíu mày, không tình nguyện click tư cách thí luyện thăng cấp công hội.

Chương 319 - Thành viên mới

“ĐM, ít nhất phải 100 người, chúng ta đủ điểm tích lũy nhưng số người chưa đủ!” Giang Khải nhìn điều kiện bên trên, lắc đầu nói.

Số người còn kém quá nhiều, Giang Khải không hề quan tâm vấn đề tấn cấp công hội.

Giang Khải chú ý đến điểm tiếp theo, đó là số người công hội biến thành 7 người.

Sau khi mở ra tin tức thành viên công hội, hắn đã thấy tin tức tất cả thành viên công hội.

Tin tức của Giang Khải đã bị che giấu toàn bộ, những người khác cũng không có quyền hạn xem xem, tin tức của Hồ Ngôn và Nguyễn Ngữ chỉ có hắn có thể xem.

Ngoại trừ ba người bọn họ, còn có bốn tên thành viên mới.

La Thành, Mỹ thực gia, nhất giai cấp 16, logout.

Trương Húc, Người ăn xin, nhất giai cấp 11, logout.

Lý Chí Viễn, Thầy phong thủy, nhất giai cấp 2, trong tiểu đội Thầy phong thủy công hội.

Thẩm Nghệ, Khổ hành tăng nhị chuyển Hành hương giả, nhị giai cấp 16, online.

“Lại có nhiều người xin vào công hội của mình như vậy?” Giang Khải hơi khó tin.

Nguyễn Ngữ nói, “Trước đó chúng ta là hạng 28 cấp Bính, hơn nữa phần lớn công hội đều không nhận chức nghiệp không phải chiến đấu, bọn họ xin vào công hội của chúng ta cũng bình thường.”

“Ngươi logout nửa tháng có 70, 80 người xin vào, nhưng ta và lão Hồ cảm thấy không hài lòng nên từ chối rất nhiều, chỉ còn lại bốn người này.”

“Tám mươi người giữ lại bốn người, tỷ lệ trúng tuyển 5%... Điều kiện nhận người của hai người các ngươi là gì?” Giang Khải tò mò hỏi.

“Nhân phẩm đoan chính, có thể chịu được vất vả, thiên phút ít nhất là cấp bậc hiếm có, chức nghiệp thì không có yêu cầu gì, dù sao chức nghiệp của đội trưởng, ta và lão Hồ đều là như thế.”

Giang Khải nhíu mày nói, “Sao ngươi biết nhân phẩm của bọn họ có đoan chính hay không? Biết đâu hắn gặp ngươi mặt ngoài chính nhân quân tử, sau lưng là tiểu nhân hèn hạ thì sao?”

Nguyễn Ngữ thành thật gãi đầu, “Điều này đơn giản, người đến nhất định phải uống với ta và lão Hồ một bữa, bọn họ dùng tiền mua rượu của ta, uống say mới thôi.”

Lần này Giang Khải cũng không còn gì để nói nữa.

Không ai có thể chịu được uy lực rượu của Nguyễn Ngữ.

“Lý Chí Viễn này cũng là Thầy phong thủy.” Giang Khải chú ý đến người mới kia, hỏi.

“Ừ, là người mới, mới hoàn thành thí luyện đầu tháng này, trong nhà rất có tiền, ba hắn là lý hội phó Thầy phong thủy công hội Giang Trung thành.”

Giang Khải hơi ngạc nhiên, tuy Thầy phong thủy công hội không có gì đặc biệt, nhưng phụ thân của hắn ta tốt xấu gì cũng là phó hội trưởng, vậy thì đã khác.

“Chắc La Thành và Trương Húc vừa logout, mỗi tháng bọn họ sẽ mang theo 10gr Hạch thổ logout, vì không có thu nhập khác nên cứ đến thời gian là logout.”

Giang Khải gật đầu, loại tình huống này thường thấy ở những chức nghiệp không phải chiến đấu.

Cũng may, Khổ hành tăng mà bọn họ muốn tìm còn online.

…

Ở Hồng Nguyệt sâm lâm sâu trong Trục Lộc lĩnh, một thác nước to lớn cả trăm mét đổ xuống từ chỗ cao bảy tám mươi mét.

Trong màn nước, một nam tử cởi trần, ngồi xếp bằng, mặc cho thác nước cọ rửa thân thể của mình.

Dòng nước mang theo lực lượng rất lớn, khiến thân thể của hắn ta lắc lư qua lại nhưng hắn ta vẫn khép hờ hai mắt, một tay đặt trước mặt tĩnh tâm tu luyện.

“Thẩm Nghệ!” Dưới thác nước, có một người gọi to tên của hắn ta, hắn ta hơi mở mắt ra thấy hai người đứng bên cạnh đầm sâu đang vẫy tay với mình.

Thẩm Nghệ nhíu mày, vừa muốn rời khỏi thác nước đã bị lực lượng khổng lồ của thác nước đánh vào đầm nước.

Không lâu sau, một cái đầu nhô ra từ trong đầm nước, bơi đến bên bờ.

“Nguyễn bộ trưởng?” Cuối cùng Thẩm Nghệ đã nhận ra Nguyễn Ngữ, hắn ta lại nhìn về phía Giang Khải, “Vị này là?”

“Giang Khải.” Giang Khải mỉm cười, đưa tay.

Thẩm Nghệ nhíu mày, suy nghĩ kỹ một lúc, lúc này mới nhớ đến.

“Hội trưởng?! Thật xin lỗi hội trưởng, trong chốc lát ta không nhớ ra được, sao ngươi lại đến đây?” Thẩm Nghệ không bắt tay Giang Khải, ngược lại hơi cúi đầu coi như chào hỏi.

Khổ hành tăng cũng là tăng nhân, bọn họ có ích lợi của mình.

Giang Khải lúng túng thu tay lại, vội vàng nói thẳng vào chủ đề coi như tránh xấu hổ, “Khụ khụ, Thẩm Nghệ, ta nghe Nguyễn Ngữ nói lúc gặp mặt ngươi chỉ nói thiên phú của mình là cấp bậc hiếm có, nhưng lại không nói cụ thể thiên phú của mình là gì.”

Thẩm Nghệ hơi không dám nhìn vào mắt Giang Khải, “Hội trưởng, điều này… Bất kỳ ai cũng có quyền không để lộ thiên phú và chức nghiệp của mình…”

“Ngươi đừng hiểu lầm, ta cũng không định cưỡng ép ngươi nói cho chúng ta biết.” Giang Khải nói, “Đúng, mọi người nói Khổ hành tăng là người có cơ hội phát hiện bí cảnh, quỷ, thậm chí là phát động nhiệm vụ nhất trong tất cả các chức nghiệp.”

Lần này Thẩm Nghệ lại không giấu diếm điều gì, gật đầu nói, “Đúng là thế, thiên phú của Khổ hành tăng chúng ta phần lớn đều có một điểm giống nhau, cần đến đủ loại khu vực hoang vu, tu luyện trong điều kiện gian khổ sẽ có lợi cho việc tăng lên của chúng ta.”

Chương 320 - Thành viên mới (2)

Giang Khải gật đầu, “Vậy ngươi có kỳ ngộ nào không? Nếu ngươi biết thì chia sẻ cho công hội, chúng ta sẽ cho ngươi phần thưởng điểm tích lũy, phần thưởng đạo cụ tương ứng.”

Trên cơ bản các công hội lớn đều yêu cầu như thế.

Thẩm Nghệ nhìn Giang Khải một chút, lại nhìn về phía Nguyễn Ngữ, do dự một lát.

“Hội trưởng, ta không thích quanh co lòng vòng, ta hiểu rõ có vài công hội chiếm lấy thông tin các nhân.”

“Ví dụ có người lấy được phần thưởng, chỉ cho nhà cung cấp phần thưởng ít ỏi, thậm thí thăm dò thất bại không cho một phần tiền, nhưng chỉ là một tin tức lại có thể bán được mấy trăm vạn, thậm chí còn lên đến mấy ngàn vạn liên minh tệ ở chợ đen, nhà cung cấp tin tức chỉ có thể đúng vỡ răng nuốt vào trong bụng.”

Giang Khải nghe xong, trong lòng vui vẻ.

Thẩm Nghệ đã nói như vậy, vậy nói rõ hắn ta có tin tức ở phương diện này.

Thẩm Nghệ chỉ là bảo vệ lợi ích của mình, Giang Khải cũng không cảm thấy sự lo lắng của hắn ta không hợp lý.

“Ngươi đã lựa chọn công hội chúng ta, ngươi cũng nên có chút lòng tin với chúng ta.” Giang Khải nói, “Hơn nữa, ngươi đã không bán tin tức cho chợ đen chắc chắn cũng có lo lắng ở phương diện nào đó, tin tức nằm trong tay ngươi mãi mãi chỉ là một tin tức, nhưng ở chỗ chúng ta có khả năng biến thành tài phú thật sự!”

Thẩm Nghệ từ chối cho ý kiến, “Ta gia nhập Chủ Thần công hội chủ yếu là thấy ở trong công hội của các ngươi dù không phải chức nghiệp chiến đấu cũng có cơ hội phát triển, cũng không nghĩ

đến sẽ cùng hưởng tin tức của ta, hoặc là… Ít nhất phải quan sát các ngươi một đoạn thời gian mới suy nghĩ thêm về chuyện này."

"Hội trưởng, Nguyễn bộ trưởng, nói thật với tin tức mà ta nắm giữ, lấy thực lực hiện tại của ngươi mà đưa cho các ngươi thật ra là hại các ngươi… Hay là chờ công hội phát triển lại suy nghĩ thêm đi."

Giang Khải lắc đầu, "Ngươi cũng biết yêu cầu nhập hội của công hội chúng ta rất cao, vẫn luôn là nguyên tắc thà ít không ẩu, ngươi muốn chờ đến lúc đó không biết còn phải chờ bao lâu."

"Vậy đi, Thẩm Nghệ, dù sao hiện tại ta cũng không việc gì, nhân viên đội ngũ cũng không đủ, mặc kệ ngươi có đưa tin tức cho ta hay không, là một thành viên của Chủ Thần chúng ta, ta dẫn ngươi đi thăng cấp đến nhị giai max cấp trước."

"Sau đó, nếu ngươi muốn chia sẻ tin tức cho công hội, ta sẽ công khai ghi giá cả cho ngươi trước, ngươi cảm thấy phù hợp thì nói cho chúng ta biết, không thích hợp thì ngươi tự xử lý, ngươi cảm thấy thế nào."

Thẩm Nghệ nhíu mày, "Hội trưởng, ta biết ngươi thăng cấp rất nhanh nhưng ngươi nói dẫn ta thăng cấp đến nhị giai max cấp, dù gì cũng phải hơn mấy tháng đi, vậy còn không bằng chờ công hội phát triển."

Giang Khải mỉm cười, "Ngươi đang nói đùa sao? Hơn mấy tháng?"

"Đẳng cấp này của ngươi, ta dẫn ngươi đến nhị giai max cấp nhiều nhất mười ngày!"

"Mười… Mười ngày?"

"Hoặc là không đến mười ngày!" Giang Khải tự tin nhìn Thẩm Nghệ.

Nghe được Giang Khải chắc chắn như thế, Thẩm Nghệ đã không còn nghi ngờ, mặc quần áo đi theo Giang Khải và Nguyễn Ngữ rời khỏi thác nước.

Lúc đi cùng Giang Khải và Nguyễn Ngữ, cảm giác đầu tiên của

Thẩm Nghệ là đội ngũ này hơi không bình thường.

Bọn họ căn bản không giống đi săn, lại nói mấy chuyện vụn vặt.

“Nguyễn Ngữ, ngươi nói nếu ta uống rượu của ngươi sẽ như thế nào?” Giang Khải hỏi.

“Khải đội, ngươi cũng muốn uống? Cho.” Nguyễn Ngữ không nói hai lời, trực tiếp đưa một xấp thẻ đến.

Giang Khải nhìn thẻ rượu mà Nguyễn Ngữ đưa đến một chút, theo bản năng muốn nhận nhưng lại hơi do dự.

Đây chính là thứ làm lộ ra bản tính đó!

Hắn sẽ không biến thành một người giống Nguyễn quỷ chứ, mấu chốt nhất là chẳng may bị mình thành công thì làm sao bây giờ!

Gặp được người như Đông Ly thì hắn hoàn toàn có thể chấp nhận, nhưng chẳng may gặp phải loại như U linh nữ yêu…

Nguyễn Ngữ có phun sương phòng sói, tửu lượng của Trụ Tử không được đánh xong là ngủ, tửu lượng của mình tốt hơn Trụ Tử, có lẽ cũng không sợ phun sương phòng sói, đến lúc đó cản cũng không cản được!

Nghĩ tới đây, Giang Khải tự rùng mình một cái, vội vàng đẩy thẻ rượu của Nguyễn Ngữ ra, “Được rồi, được rồi, lần sau lại bàn.”

“Ai, lúc Thẩm Nghệ uống say đã nói cái gì?” Giang Khải vô cùng nhiều chuyện áp sát vào Nguyễn Ngữ, hỏi nhỏ.

“Hài tử này cũng là người đáng thương, phụ mẫu đều chết trong tay Thú Thần, cũng may điều kiện của cậu hắn không tệ, nuôi hắn lớn lên.”

Giang Khải thu hồi nụ cười, nặng nề gật đầu.

Sau thời đại Thú Thần, hình như số lượng người có tình huống giống hắn và Thẩm Nghệ cũng không ít, ngay cả người có bối cảnh như Tô Noãn Noãn, phụ thân cũng đã hi sinh, huống chi là người bình thường.

“Điều kiện của cậu hắn tốt, vì sao không mua cho hắn chức nghiệp khác?” Giang Khải lại hỏi.

“Là hắn tự chọn.” Nguyễn Ngữ nói, “Hài tử này mới 22 tuổi đã thất tình hơn ba mươi lần, một lần cuối cùng khó khăn có hy vọng, kết quả lúc dẫn bạn gái về gặp người lớn, nữ hài kia lại yêu cậu của hắn, cậu của hắn cũng rất bất đắc dĩ chỉ có thể cưới nữ hài kia, sau cùng nữ hài kia thành mợ của hắn, từ đó hắn liền muốn xuất gia, ai…”

Chương 321 - Thao tác bình thường

Giang Khải trợn tròn mắt, hoảng sợ len lén liếc nhìn Thẩm Nghệ sau lưng.

“Điều này, ác vậy sao!”

Nguyễn Ngữ thở dài một hơi, “Khổ hành tăng là chức nghiệp thích hợp với hắn nhất, điều kiện của nhà hắn không tệ không cần mang Hạch thổ ra, cho nên hắn có thể chuyên tâm tu luyện, ta đoán chắc hắn muốn tu luyện trong gian khổ, quên mất trong hiện thực không được như ý.”

Giang Khải không ngờ hội viên của mình lại gặp chuyện bi thảm như vậy.

Thất tình hơn ba mươi lần, bạn gái thành mợ, suy nghĩ đến chín nữ hài mà mình thầm mến, chút kinh nghiệm ấy đối mặt với Thẩm Nghệ căn bản không đáng nhắc đến!

Trong chốc lát, Giang Khải thay đổi cách nhìn với Thẩm Nghệ.

“Thẩm Nghệ.” Giang Khải thả chậm tốc độ, đi song song với Thẩm Nghệ, “Tốt!”

Thẩm Nghệ nhíu mày, luôn cảm thấy người hội trưởng này rất kỳ quái.

Nhưng danh tiếng của Giang Khải đã dần truyền ra trong Giang Trung thành, một vài sự tích của hắn cũng khiến Thẩm Nghệ khá tò mò.

“Hội trưởng, có người nói ngươi là chức nghiệp nhị giai mạnh nhất Hoa Hạ, là thật sao?”

Giang Khải rất vui lòng nói chuyện với vị hội viên có trải nghiệm càng bi thảm hơn, cười nói, “Đâu có chức nghiệp nào mạnh nhất,

ngươi nhìn Võ đồ đi, mạnh và yếu cũng kém xa vạn dặm."

"Chẳng lẽ những chức nghiệp bình thường đó sẽ không xuất hiện cường giả siêu cấp sao? Ta cảm thấy ít là bọn họ ít đi rất nhiều kỳ ngộ mà thôi."

Nếu Hồ Ngôn và Nguyễn Ngữ không đi theo Giang Khải, có lẽ bọn họ còn đang tính mệnh cho người ta, hoặc là làm công ở thành chính, ngay cả cơ hội chiến đấu cũng không có, sao mạnh lên được.

Giang Khải nói, "Cũng như kẻ có tiền và người nghèo, kẻ có tiền vừa sinh ra trước mặt đã bày một đống lớn đồ vật cho hắn chọn, thất bại một lần còn có 99 cơ hội, nhưng người nghèo thì sao, mỗi một cơ hội đều phải liều mạng tranh giành."

"Dù là như vậy, có khả năng sau cùng người nghèo vẫn không sống tốt bằng kẻ có tiền. Nhưng ngươi nói kẻ có tiền chắc chắn có bản lĩnh hơn người nghèo sao? Ta thấy chưa chắc."

"Chắc nghiệp cường đại có nhiều cơ hội hơn, càng nhiều kinh nghiệm chiến đấu hơn, điều này lại khiến bọn họ có cơ hội thu hoạch được càng nhiều trang bị, đồ vật, tất nhiên cuối cùng bọn họ sẽ mạnh hơn chức nghiệp bình thường."

Nguyễn Ngữ nghe Giang Khải nói vậy cũng không cảm thấy ngạc nhiên, nhưng Thẩm Nghệ lại trợn to mắt.

Đây còn là lần đầu tiên có ngươi nói với hắn ta một cách chắc chắn như thế, mỗi người đều có được tiềm lực to lớn!

Giang Khải vỗ vai Thẩm Nghệ, vừa cười vừa nói, "Gia nhập Chủ Thần chúng ta thì không cần lo lắng gặp chuyện kỳ thị chức nghiệp, hơn nữa hiện tại công hội chúng ta cũng không có một Võ đồ, Binh lính nào."

Thẩm Nghệ gật đầu thật mạnh.

Mục tiêu đi săn của Giang Khải là Hấp thủy quỷ ngưu.

Loại dã thú hình thể to lớn, lực lượng mạnh mẽ, thể lực dồi dào, sừng thú trên đỉnh đầu chúng nó không chỉ có năng lực đâm xuyên

cực mạnh, hơn nữa có thể hấp thu và dự trữ rất nhiều hơi nước, một mặt có thể bắn ra cột nước cao áp đánh bay kẻ địch, thậm chí tạo thành gãy xương, một mặt khi bị sừng thú đâm xuyên da thịt chúng nó có thể hóa thân Vampire trong nháy mắt.

Ở Trục Lộc lĩnh, Hấp thủy quỷ ngưu là một loại dã thú khá cao cấp, kinh nghiệm khá khả quan.

Nhưng phòng ngự của Hấp thủy quỷ ngưu hơi thấp, hơn nữa là dã thú bầy đàn, hai điểm này đều là điều mà Giang Khải rất thích.

Không lâu sau, đội ngũ đi vào Thanh Sắc bình nguyên Trục Lộc lĩnh.

Ở trên bình nguyên, nhìn thoáng qua trong cỏ dại cao cao có từng bầy bóng dáng màu đen kết thành quần đội phân bố các nơi.

“Thẩm Nghệ, sau khi ta ra tay, ngươi đi theo sau lưng chúng ta bổ một đao, có thể giết bao nhiêu thì giết bấy nhiêu.” Giang Khải nói.

Thẩm Nghệ hơi căng thẳng, tuy tiến vào Thiên Chức đã được ba bốn năm nhưng phần lớn thời gian hắn ta đều lợi dụng đặc tính của Khổ hành tăng, thông qua việc tu luyện để tăng đẳng cấp của mình, rất ít tham gia vào loại đội ngũ đi săn thăng cấp này.

“Hội trưởng, bộ trưởng, các ngươi xác định hai người các ngươi có thể đối phó chúng nó sao?” Thẩm Nghệ nuốt một ngụm nước bọt, đôi mắt nhìn chằm chằm những quái vật khổng lồ đó, “Sau khi bị sừng thú của bọn chúng đâm rách da thịt, chúng nó sẽ hút kẻ địch thành xác khô!”

Giang Khải mỉm cười, “Ngươi tự bảo vệ tốt bản thân là được. Đúng, có vũ khí không?”

“Có, có một thanh kiếm.” Thẩm Nghệ lấy ra thẻ bài, thực thể hóa thành một thanh trường kiếm.

Giang Khải khẽ nhíu mày, “Vũ khí này của ngươi mới là nhất giai, hiệu suất quá thấp, dùng cái này đi.”

Nói xong, Giang Khải ném hai thanh Võ sĩ đao cho Thẩm Nghệ.

Sau khi Thẩm Nghệ nhận lấy cẩn thận quan sát hai thanh Võ sĩ đao này.

Hai thanh vũ khí này đều là màu đỏ sậm, đều là vũ khí nhị giai, lực đâm xuyên, thuộc tính của vũ khí đều rất ưu tú.

Trên hai thanh vũ khí chia ra viết tên của bọn họ.

Trên chuôi đao thanh Võ sĩ đao màu đỏ viết “Sát Huyết”, Võ sĩ đao màu đen thì tên là “Tu La”.

Sát Huyết Tu La?!

Chương 322 - Tăng thuộc tính Siêu cấp gấp bội

“Hội trưởng, hai thanh vũ khí này đánh ở đâu ra? Hình như là vũ khí Đảo quốc.” Thẩm Nghệ hỏi.

“Tịch thu được trong thi đấu tranh bá.” Giang Khải hời hợt nói.

Nói xong, trong tay Giang Khải đã có thêm một thanh phi đao, “Nguyễn Ngữ, ngươi bảo vệ Thẩm Nghệ, chuẩn bị bắt đầu cày quái.”

Vừa nói xong, Giang Khải đã lao về phía một đám Hấp thủy quỷ ngưu ở bên tay trái.

Nguyễn Ngữ vội vàng kéo Thẩm Nghệ, “Đừng ngẩn người, nhanh đi theo!”

Sau khi Thẩm Nghệ lấy lại tinh thần, vội vàng đuổi theo Nguyễn Ngữ.

Cùng lúc đó, Giang Khải đã bắt đầu đại khai sát giới.

Từng thanh phi đao lập tức đánh xuyên qua thân thể Hấp thủy quỷ ngưu, sau khi nhanh chóng đâm xuyên qua lập tức bay về trong tay Giang Khải.

Không lâu sau, Giang Khải lại vung ra Truy mệnh.

Sau khi những con Hấp thủy quỷ ngưu kia phát hiện có người xâm nhập, lập tức phát động công kích.

Sừng thú trên đỉnh đầu bọn chúng phun ra cột nước đục ngầu, bắn về phía Giang Khải.

Giang Khải lợi dụng thân pháp khó mà nắm bắt lần lượt né tránh công kích của đối phương, Truy mệnh thì xuyên qua nhanh chóng hoàn thành đánh giết.

Quỷ ngưu thấy cột nước cao áp không cách nào ngăn cản Giang Khải lại cúi đầu, dùng sừng thú lao về phía Giang Khải.

Hai mươi, ba mươi con quỷ ngưu nhào về phía Giang Khải từ bốn phương tám hướng.

“Hội trưởng!” Thẩm Nghệ không nhịn được kêu lên.

Nhưng một giây sau một tấm thẻ màu đen tỏa ra sương mù màu đen lấy bản thân Giang Khải làm trung tâm, xoay tròn ra ngoài theo hình thức xoắn ốc.

Những nơi tấm thẻ đi qua nhẹ nhàng đâm xuyên qua thân thể quỷ ngưu.

Chỉ một lát sau, quỷ ngưu bên cạnh Giang Khải nhao nhao ngã xuống trong vũng máu, từ chỗ cao quan sát những quỷ ngưu kia như một đóa hoa hồng nở rộ.

Thẩm Nghệ hoảng sợ nhìn tình cảnh này, hai tay run rẩy, trong miệng lẩm bẩm, “Đây, đây là thực lực của hội trưởng chúng ta? Đây còn là người sao!”

Nguyễn Ngữ cười lạnh một tiếng, “Thẩm Nghệ, ngươi khổ tu thời gian quá lâu đi, đây không phải thực lực của hắn? Thao tác bình thường thôi… Ai, ngươi còn thất thần, Khải đội cố ý để lại một hơi cho quỷ ngưu, ngươi nhanh đi chém một đao!”

…

Một ngày này, Giang Khải giết sạch đàn Hấp thủy quỷ ngưu ở xung quanh.

Dựa theo bình quân một con 400 điểm kinh nghiệm, tất cả hơn 300 con, trong một ngày Thẩm Nghệ tăng 12 vạn kinh nghiệm, cộng thêm lúc trước hắn ta có hơn 7 vận kinh nghiệm, Thẩm Nghệ đã tăng lên đến nhị giai cấp 17.

Thẩm Nghệ ngồi bên cạnh đống lửa chìm vào suy nghĩ.

“Thăng cấp hơi chậm.” Giang Khải ngồi bên cạnh lẩm bẩm một câu, “Nếu dùng hết ba lần Thế thân lừa gạt, tốc độ lên cấp của ta

còn có thể tăng lên khoảng gấp hai đi.”

Thẩm Nghệ suýt nữa phun ra một ngụm nước.

Hắn ta có hơn sáu vạn điểm kinh nghiệm, là hơn một năm khổ tu bên ngoài mới để dành được.

Kết quả cả ngày hôm nay còn nhiều hơn kinh nghiệm mà hắn ta khổ tu một năm!

Kết quả hội trưởng còn có thể tăng gấp đôi tốc độ lên cấp?

“Hội trưởng, ngươi… Ngươi cấp bao nhiêu?” Thẩm Nghệ nơm nớp lo sợ hỏi.

“Ta nhị giai cấp 1.” Giang Khải hơi lúng túng nói.

“Ngươi mới nhị giai cấp 1?” Thẩm Nghệ càng khiếp sợ, “Ngươi nhị giai cấp 1 sao lại có được thực lực khủng bố như thế?!”

Nếu Trụ Tử nghe được đánh giá như vậy tuyệt đối tung bay, nhưng Giang Khải lại rất lạnh nhạt.

“Rất mạnh sao? Trong lần thi đấu tranh bá này, ta cảm giác bên ngoài còn có rất nhiều cao thủ! Dù ở trong nước, ta cảm giác thấy có khả năng còn có người lợi hại hơn ta.”

Nguyễn Ngữ lắc đầu, tự uống rượu một mình nói, “Khải đội, nếu không ngày mai vẫn đi giết chiến tướng đi, nhưng con quái này không rơi ra thứ đáng giá, sau này tài liệu ủ rượu tăng giá, rượu của ta cũng không kiếm được tiền, cảm giác gần đây áp lực thanh toán hơi lớn.”

“Ta cũng đi giết một vài tinh anh, kiếm chút tiền tiêu đi.”

Giang Khải nhíu mày nói, “Tài liệu tăng, rượu của ngươi lại không tăng giá sao?”

Nguyễn Ngữ buồn bực, “Lúc trước quân đội nói muốn giúp ta, bọn họ và ta ký hợp đồng năm năm”

“Năm năm?!” Giang Khải trợn to mắt, Nguyễn Ngữ bị lừa thảm rồi.

Nhưng có lẽ quân đội vốn có ý rốt, ký dài cũng là vì muốn cho Nguyễn Ngữ thu nhập ổn định thời gian dài, dù sao ai có thể đoán được hiện tại tài liệu ủ rượu tăng mạnh như vậy.

Thẩm Nghệ ngồi bên cạnh nghe như rơi vào sương mù, hắn ta hoàn toàn không thể nào hiểu được cuộc nói chuyện của hai người kia.

Đã nói Khổ hành tăng kiến thức rộng rãi mà!

Cảm giác mình như đang nghe sách trời!

Ngày hôm sau, đám người Giang Khải thật sự lựa chọn đi tìm Hấp thủy quỷ ngưu cấp chiến tướng.

Giang Khải phụ trách dọn quái, bắt đầu tiến hành quét sạch 29 sào huyệt chiến tướng ở Thanh Sắc bình nguyên.

Sau 15 ngày, Thẩm Nghệ đã sớm đạt đến nhị giai max cấp.

Nguyễn Ngữ tăng lên nhị giai cấp 14, Giang Khải cũng tăng lên đến nhị giai cấp 11.

Giang Khải lên đến nhị giai cấp 11 trong lúc chiến đấu, lúc ấy hắn cũng không để ý chỉ đánh lại đánh, hắn phát hiện năng lực của mình như tăng lên rất nhiều.

Chương 323 - Tăng thuộc tính Siêu cấp gấp bội (2)

Lúc trước thăng cấp, tuy nói thực lực cũng có tăng lên nhưng dù sao mỗi lần nhị giai tăng lên một cấp, thuộc tính người bình thường đều có thể tăng đến 20 điểm, Giang Khải càng có thể tăng đến 40 điểm.

Nhưng loại tăng lên này chỉ là tăng lên biên độ nhỏ, cảm giác không lớn.

Thế nhưng lần này Giang Khải lại rõ ràng cảm giác được phương diện thuộc tính của mình được tăng lên trên diện rộng.

Chờ sau khi đánh giết Hấp thủy quỷ ngưu chiến tướng, Giang Khải kỳ quái nhìn đồng hồ của mình.

Người không biết sợ kém hơn cũng có chức năng ghi chép số liệu, giữ lại ghi chép lần thăng cấp này.

【 Chúc mừng ngài tăng lên cấp 11, phát động "Siêu cấp gấp bội", thuộc tính cơ sở của ngài là lực lượng 320, thể trạng 328, nhanh nhẹn 728, tinh thần lực 492. 】

Giang Khải có một thiên phú là Nhanh nhẹn cường hóa, nhanh nhẹn tăng 40% nhưng dù không tăng thêm nhanh nhẹn, nhanh nhẹn của hắn đạt đến 552 điểm!

"ĐM, cuối cùng đã có Siêu cấp gấp bội!" Giang Khải trợn to mắt.

Sau khi thăng cấp thiên phú vào lần trước, tỷ lệ Siêu cấp gấp bội từ 1% tăng lên 3%, nhìn như không thay đổi lớn nhưng thật ra suy nghĩ kỹ một chút, lúc đầu là 100 lần xuất hiện một lần, hiện tại tương đương với 33 lần xuất hiện một lần, tỷ lệ đã tăng lên trên diện rộng.

Giang Khải thăng cấp đến nhị giai cấp 11, cuối cùng phát động một lần Siêu cấp gấp bội!

Cho dù hiện tại thuộc tính lực lượng của hắn yếu nhất cũng cao hơn Viên Trụ nhị giai max cấp 30 điểm.

Nhanh nhẹn của Giang Khải càng đạt đến 770 điểm kinh người!

Cùng là nhị giai max cấp, chức nghiệp có ưu thế nhanh nhẹn cộng thêm trang bị có thể đạt đến 450 cũng đã là hiếm có.

Chỉ một hạng thuộc tính này, thậm chí Giang Khải có thể đạt đến thế hòa với bốn hạng thuộc tính cơ sở của những người khác!

“Nếu hiện tại ta gặp lại Kura Nosuke, ở phương diện tốc độ chắc có năng lực đánh với hắn một trận!” Giang Khải hơi híp mắt lại.

Lần trước thắng Kura Nosuke nhưng trong lòng Giang Khải vẫn thấy chưa đủ, hắn càng hy vọng có thể không dùng vận khí đánh bại Kura Nosuke!

“Siêu cấp gấp bội thật sự quá mạnh!”

“Khải đội, vừa hay chiến tướng đã giết sạch, chúng ta trở về một chuyến đi, biết đâu lão Hồ đã quay về.”

Giang Khải gật đầu, lão Hồ làm ra cống hiến to lớn trong chiến thắng của đội ngũ, nếu hắn ta online chắc chắn không thể bỏ lại hắn ta.

“Được.”

Trên đường trở về, Thẩm Nghệ vẫn tâm sự nặng nề.

Tuy nói hội trưởng của bọn họ chỉ là chức nghiệp nhị giai, nhưng hắn ta đã tận mắt thấy thực lực của hội trưởng.

Đừng nói nhị giai, dù người tam giai đến đâu cũng chưa chắc là đối thủ của hội trưởng.

Quan trọng nhất là, Giang Khải và Nguyễn Ngữ hoàn toàn coi hắn ta là bằng hữu, cũng không nhắc đến tin tức kỳ ngộ nữa.

Những năm gần đây, Thẩm Nghệ cũng từng vào một số công hội nhưng không có bất kỳ một công hội nào cho hắn ta cảm giác thân

thiết như thế.

Dù hiện tại Chủ Thần công hội còn rất nhỏ yếu, nhưng Thẩm Nghệ lại có một lòng trung thành mạnh mẽ…

Nghĩ tới đây, Thẩm Nghệ ngẩng đầu nhìn Giang Khải và Nguyễn Ngữ, hai người kia đang bàn tán về vấn đề giảm lợi tức gì đó.

Thẩm Nghệ đột nhiên chạy chậm mấy bước đuổi theo.

“Hội trưởng, Nguyễn bộ trưởng, chúng ta có thể ngồi xuống nói chuyện không?”

“Mệt mỏi sao?” Giang Khải ngạc nhiên nhìn về phía Thẩm Nghệ, “Được, vậy thì nghỉ ngơi chút lại đi.”

“Không phải, ta…” Thẩm Nghệ do dự mãi, nói, “Có thể bán hai thanh đao này cho ta không?”

Giang Khải khẽ nhíu mày, “Ngươi thích hai thanh đao này?”

Thẩm Nghệ gật đầu thật mạnh, “Ta bằng lòng bỏ ra 1 triệu tinh tệ nhưng trên người ta không có nhiều tiền như vậy, có thể ký sổ không?”

Nguyễn Ngữ nhíu mày, “Hai thanh Võ sĩ đao này đều là vũ khí nhị giai nhất phẩm, nhưng Võ sĩ đao ở Hoa Hạ chúng ta cũng không bán đắt như vậy.”

Giang Khải cũng nói, “Nếu ngươi muốn thì ta có thể đặt trong cửa hàng công hội, ngươi dùng điểm tích lũy công hội đổi là được, không cần dùng tiền mua.”

“Vừa hay quân đội cần một số vật tư, ngươi đi đổi một ít điểm tích lũy công hội, tính toán có lẽ mười mấy vạn tinh tệ là đủ rồi.”

Thẩm Nghệ lắc đầu, “Khổ hành tăng chúng ta rất ít có được năng lực tác chiến, cũng rất ít tổ đội, cho nên cơ hội thu hoạch được tài liệu không nhiều, nhưng ta có thể nộp một tin tức mà ta nắm giữ cho công hội.”

Giang Khải nhíu mày.

Thẩm Nghệ tiếp tục nói, “Các ngươi còn nhớ lúc đến tìm ta, ta đang tu luyện ở một thác nước không?”

“Nhớ kỹ.” Nguyễn Ngữ không hiểu ra sao nói.

“Thật ra ta cũng không phải đang tu luyện, mà là đang… Dưỡng thương!”

“Dưỡng thương?” Giang Khải và Nguyễn Ngữ càng thêm khó hiểu.

“Đúng!” Thẩm Nghệ gật đầu, tiếp tục nói, “Thật ra sau thác nước có một sơn động, cách mỗi sáu ngày trong hang núi kia sẽ xuất hiện một vệt ánh sáng vàng.”

“Nhưng sau khi ánh vàng xuất hiện sẽ lấy tốc độ cực nhanh mạnh mẽ đâm vào trong sơn động, tốc độ nhanh đến mức ta căn bản không bắt được nó.”

“Thời gian nó xuất hiện có lẽ chỉ khoảng 10 giây, qua 10 giây ánh sáng vàng biến mất không thấy gì nữa.”

Chương 324 - Thú triều sắp tới

“Vì ta chưa bắt được nó, lần trước muốn bắt lấy nó còn bị đá rơi nện cho bị thương, cho nên không biết rốt cuộc nó là thứ gì.”

Giang Khải và Nguyễn Ngữ khẽ nhíu mày.

Rất hiển nhiên, ánh sáng vàng không phải bất kỳ một loại sinh vật nào đã biết trong Trục Lộc lĩnh.

Nó rất có thể là một manh mối kỳ ngộ nào đó!

Tuy Giang Khải cảm thấy rất hứng thú với kỳ ngộ mà Thẩm Nghệ miêu tả, nhưng hắn vẫn quyết định về công hội trước.

Việc quân đội ban thưởng 100 lần đi thông đạo xanh mà Lộ Tuấn nhắc đến đã được xác nhận.

Hồ Ngôn lại lần nữa đăng nhập, theo hắn ta nói thì Noãn Noãn cũng đã đăng nhập nhưng sau khi đăng nhập lại bị Lộ Tuấn dẫn đi.

“Lão Hồ, thật xin lỗi không thể bảo vệ được ngươi.” Giang Khải khẽ than thở.

Hồ Ngôn mỉm cười, “Khải đội, đừng nói như vậy, thi đấu tranh bá không phải trò đùa, cao thủ quá nhiều, chế độ thi đấu cũng quá tàn khốc, chúng ta có thể bắt lấy hạng nhất đã là kết quả tốt nhất, sao có thể đảm bảo mỗi người đều sống sót.”

Nguyễn Ngữ cũng nói, “Khải đội, trước kia ta và Hồ Ngôn từng chết rất nhiều lần, thật ra lúc tử vong sẽ đặc biệt khó chịu, nhịn một chút là qua.”

Hồ Ngôn đã đăng nhập, Giang Khải liền dẫn theo Hồ Ngôn, Nguyễn Ngữ, Thẩm Nghệ cùng nhau đến Trục Lộc lĩnh.

Bốn người vừa đến khu an toàn, lấy xong đồ tiếp tế chuẩn bị xuất phát, đột nhiên xung quanh xuất hiện rất nhiều nhân viên quân đội.

Nhìn đơn giản sơ qua, có ít nhất mười mấy vạn đại quân!

Những đội ngũ này hình thành một bức tường người trước khu an toàn, cách mỗi ba bốn mét lại có một người.

Sau khi bức tường người xuất hiện, tất cả mọi người nhận được tin tức không được rời khỏi khu an toàn.

“Tình huống gì đây?” Giang Khải nghi ngờ nhìn những quân đội này.

“Chẳng lẽ là…” Hồ Ngôn nhíu mày, “Sắp đi săn Boss bản đồ hả?”

Giang Khải cũng từng nghe Lộ Tuấn nhắc đến chuyện này, nhưng chắc phải là nửa tháng sau.

Hồ Ngôn nói, “Khải đội, Boss bản đồ và Boss vương cấp không cùng một cấp bậc, lúc đi săn Boss bản đồ, Boss bản đồ thường sẽ phát động thú triều bản đồ.”

“Thú triều bản đồ?” Giang Khải trợn to mắt.

“Đúng!” Hồ Ngôn gật đầu nói, “Sau khi phát động thú triều, sẽ có dã thú khó mà tính toán phát động sự tấn công mạnh mẽ với khu an toàn, thực lực Boss càng mạnh hơn, quy mô thú triều càng lớn hơn.”

“Mấy lần thú triều gần đây, số lượng dã thú đã đạt đến cấp bậc trăm vạn!”

“Trăm vạn!”

Rất nhiều người đều quên thật ra Giang Khải vẫn là một người mới, phát triển thành thú triều cấp trăm vạn.

Hơn nữa, vận khí của hắn rất không tệ, sinh đúng thời đại, bây giờ thú triều đã phát triển thành thú triều cấp trăm vạn.

“Nói trung, một tháng trước khi phát động thú triều, khu an toàn sẽ cấm ra ngoài, tất cả công hội sẽ nhận được tin tức, phải bảo đảm đủ nhiều người đến giúp đỡ phòng ngự thú triều.”

“Bên khu 18 chúng ta, số người phòng ngự nhất định phải đạt đến 500 vạn! Khu an toàn tuyệt đối không cho phép thất thủ, một khi thất thủ diện tích Hoa Hạ có khả năng thu nhỏ, thủ quân Giang Trung đều không gánh vác được trách nhiệm này!”

Vì một khi tử vong cần một tháng sau mới có thể online, cho nên cần phong tỏa khu an toàn từ trước một tháng.

Người chơi nhân loại và dã thú, đại quân trăm vạn giao chiến, bên nhân loại có cao thủ nhưng trong thú triều cũng có dã thú cường đại bao gồm cả vương cấp!

Phải đảm bảo khu an toàn đủ an toàn, số người bên nhân loại nhất định phải chiếm ưu thế.

Lúc quân đội bố trí phòng ngự, Giang Khải thấy được một bóng dáng quen thuộc lập tức chạy đến.

“Tô Lam Lam!” Giang Khải gọi.

Giang Khải chạy đến trước mặt Tô Lam Lam, hỏi, “Không phải nửa tháng nữa mới chiến Boss bản đồ sao, sao lại bố trí phòng ngự sớm như vậy?”

Tô Lam Lam nhìn Giang Khải một chút, sau đó để thủ hạ bên cạnh tiếp tục kiểm tra phòng tuyến, bản thân thì đi theo Giang Khải sang bên cạnh.

“Có hai nguyên nhân, một là Huyền Vũ công hội đề nghị tham gia đi săn, cho nên chúng ta chuẩn bị phát động công kích trước mười ngày, còn có một nguyên nhân là tướng quân cho rằng mục tiêu đi săn lần này của chúng ta có thực lực mạnh hơn Boss bản đồ bị săn giết lần trước một cấp bậc, cho nên thú triều cũng càng mạnh mẽ hơn, chúng ta cần phải tăng lực lượng phòng ngự lên, tổng số người phòng ngự cần đạt đến 6 triệu, cho nên chúng ta thực hiện trước thời hạn năm ngày.”

Giang Khải cau mày, “Lần này Boss mạnh như vậy?”

Tô Lam Lam khẽ than thở, giọng điệu có vẻ hơi bất đắc dĩ, “Rất dễ bị giết, hiện tại mỗi Boss bản đồ sống sót trong bản đồ đều có thực lực rất mạnh.”

“Không thể chờ ta đến khu vực thất lạc, các ngươi lại phát động công kích sao?”

Tô Lam Lam lắc đầu, “Chúng ta không biết khu vực thất lạc có cái gì, cho dù có đồ vật tăng cường thực lực cường giả nhưng điều này không liên quan với thú triều.”

“Thú triều sẽ công kích toàn bộ khu an toàn, một khu vực thất lạc không thể lập tức tăng thực lực của tất cả mọi người trong khu 18.”

Chương 325 - Thú triều sắp tới (2)

“Bên Boss bản đồ có năm công hội đỉnh cấp liên thủ, là có năng lực đánh chết, mấu chốt là khu an toàn có thể chịu nổi hay không.”

“Ồ, nói về điểm này, chẳng mấy chốc Lộ đại ca sẽ đến tìm ngươi, ngươi sắp phải đến khu vực thất lạc đừng chạy lung tung. Chẳng may chết, ngay cả online cũng không lên được.”

Giang Khải gật đầu, vì cái gọi là cẩn thận lái được thuyền vạn năm, Tô Lam Lam nhắc nhở cũng có lý.

Nhìn Tô Lam Lam tâm sự nặng nề, Giang Khải híp mắt lại, “Ai, có phải ngươi còn có chuyện gì chưa nói cho ta biết không?”

“Làm gì, ta có chuyện gì đều phải nói cho ngươi biết sao!” Tô Lam Lam không phục hất cằm lên, hung dữ nhìn Giang Khải.

“Hung dữ chết, không phải ta đang quan tâm các ngươi à.”

“Quan tâm… Ngươi còn biết quan tâm người khác.” Tô Lam Lam khinh thường lặp lại, còn lườm Giang Khải một cái, suy nghĩ, nói, “Là Tưởng Phóng…”

Giang Khải lập tức trợn to mắt, “Tưởng đại ca? Hắn làm sao? Có phải ở chiến trường Thú Thần…”

“Đừng nói mò!” Tô Lam Lam cắt ngang Giang Khải, “Hà Thi Thi biết hắn vẫn bảo vệ muội muội của ngươi, Huyền Vũ công hội đưa ra đơn xin muốn Tưởng Phóng đến Lạc Hà thị.”

“Lạc Hà thị?”

“Đúng, Thú Thần bên Lạc Hà thị hoạt động rất thường xuyên, có khả năng chúng ta không thể không từ bỏ Lạc Hà thị.”

“Điều này…”

Tô Lam Lam nhìn thoáng qua Giang Khải, nói, “Lão đại… Khụ khụ, tướng quân đã áp chế chuyện này, thê nữ của Tưởng Phóng đều ở Giang Trung thành, hắn cũng có tiểu đội cố định ở Chiến Thần điện Giang Trung, tướng quân không chịu thả người.”

“Nhưng Giang Khải, ngươi cũng phải hiểu Hà Thi Thi đã bắt đầu có hành động!”

Giang Khải siết chặt nắm đấm, “Có phải Huyền Vũ này không chịu dừng không! Ta không chọc bọn họ, bọn họ nhất định phải giết ta mới được!”

“Nói nhỏ chút!” Tô Lam Lam giữ chặt Giang Khải, “Hà Thi Thi còn có nhiều thủ đoạn hơn cả đám người Hoàng Thông, Tứ quý hoa đô dưới tay nàng là tinh anh dự bị doanh Chiến Thần điện.”

“Ngươi biết tại sao nàng đến Giang Trung thành còn phải dẫn theo Tứ quý hoa đô không?”

“Vì sao?”

“Sau khi trở thành Chiến Thần đều phải ra sức vì nước nhưng tinh anh dự bị doanh lại khác, các nàng tiến lên một bước có thể trở thành Chiến Thần, nhưng hơi lệch đi một bước có thể trở thành… Quỷ dị chức nghiệp.”

Giang Khải nhíu mày, hắn chỉ biết Siêu phàm chức nghiệp và Quỷ dị chức nghiệp cùng cấp, nhưng lại không biết Quỷ dị chức nghiệp thật ra là một loại “Chiến Thần” khác.

“Chiến Thần điện không nhận Quỷ dị chức nghiệp, nói cách khác chúng ta hy vọng Tứ quý trở thành Chiến Thần, nhưng các nàng chưa chắc đã trở thành Chiến Thần!”

“Hà Thi Thi dùng bốn người có được tiềm lực to lớn này làm thẻ đánh cược để chống lại ngươi!”

Tô Lam Lam nhìn Giang Khải không nói một lời, còn tưởng hắn đang lo lắng cho tình cảnh của mình, liền nói, “Ngươi cũng đừng quá lo lắng, tướng quân đang chuẩn bị nói chuyện với Hà Thi Thi, hắn hy vọng giữa các ngươi có thể hóa giải ân oán.”

“Giang Khải, ta biết có lẽ ngươi cảm thấy ta không tính là bằng hữu của ngươi, nhưng ta hy vọng ngươi có thể nghe lời khuyên của ta. Một mình ngươi không đấu lại Huyền Vũ, sở dĩ hiện tại thái độ của Huyền Vũ với ngươi là sợ ném chuột vỡ bình, cũng có liên quan đến việc gần đây ngươi lấy được thành tựu nhưng đó không phải toàn bộ! Đó là vì sau lưng ngươi có người chống đỡ giúp ngươi!”

“Nhưng sau lưng Huyền Vũ công hội cũng có Huyền Vũ quân công, đó là sự tồn tại gì? Bọn họ là trụ cột vững chắc chống lại Thú Thần, ngay cả tướng quân cũng không thể động đến!”

“Nếu có cơ hội giảng hòa, đừng giở thói trẻ con, ngươi thừa nhận thất bại một lần thì thế nào!”

Giang Khải hơi híp mắt lại, đôi mắt nhìn chằm chằm Tô Lam Lam.

“Thừa nhận thất bại? Ta hỏi ngươi, lúc đối mặt với Thú Thần, vì sao ngươi không thừa nhận thất bại?”

“Điều này… Sao chúng ta có thể thừa nhận thất bại được, ngươi cảm thấy sau khi ngươi thất bại, chúng nó sẽ bỏ qua cho những nhân loại còn lại sao?”

Giang Khải hừ lạnh một tiếng, “Vậy không phải xong rồi sao, ngươi cảm thấy ta thừa nhận thất bại thì Huyền Vũ sẽ bỏ qua cho ta sao?”

“Làm phiền ngươi chuyển lời cho tướng quân, ta cảm ơn tất cả những việc hắn làm cho ta nhưng giảng hòa thì thôi đi, muốn ta thừa nhận thất bại trước mặt Huyền Vũ… Không có khả năng!”

“Cho ta thời gian hai năm, Giang Khải ta chắc chắn nhổ tận gốc Huyền Vũ!”

Tô Lam Lam thở dài một hơi, “Ta biết ngươi sẽ như vậy, nếu ngươi chịu khuất phục vậy không phải ngươi nữa…”

“Ta còn muốn kiểm tra phòng tuyến, hiện tại thú triều ngay trước mắt, chúng ta không thể chú ý đến ngươi. Giang Khải, ngươi phải tự cẩn thận.” Nói xong, Tô Lam Lam đã bước nhanh đuổi kịp đồng bạn.

Trận chiến Boss bản đồ bắt đầu sớm, lập tức làm rối loạn kế hoạch của đám người Giang Khải.

Chẳng mấy chốc, các công hội lớn ở thành chính khu 18 đều nhận được thông báo chính thức của quân đội, yêu cầu các công hội lớn nhất định phải đảm bảo tỉ lệ người chơi online nhất đinh, cũng phân chia trận địa phòng ngự cho mỗi công hội.

Chương 326 - Quang Minh công hội

Một số công hội có thực lực vừa và lớn ngoại từ phải phái ra nhân thủ, còn cần phái ra một nhóm thành viên tam giai trở lên, giúp đỡ năm công hội đánh giết Boss bản đồ.

Trong chốc lát, toàn bộ khu 18 đều bắt đầu hành động.

Sau khi Giang Khải trở về công hội, kiểm tra bản đồ trận địa Chủ Thần công hội.

“Hả? Chúng ta bị sắp xếp vào Quang Minh công hội, phục tùng sự chỉ huy của bọn họ?” Hồ Ngôn cau mày nói.

Giang Khải lắc đầu, “Bên trên nói rõ, vì tiện cho việc chỉ huy những công hội không đủ 100 người sẽ bị sắp xếp đến công hội khác cùng giúp đỡ phòng ngự, số người xuất chiến của chúng ta chắc chắn không đạt được 100 người.”

Hồ Ngôn đột nhiên nghĩ đến điều gì đó, nói, “Quang Minh công hội… Trước đó ta không nhớ rõ có công hội cấp Ất này. Hội trưởng, ngươi kiểm tra tin tức của Quang Minh công hội đi.”

Giang Khải lập tức xem xét tình hình chung của công hội.

Kiểm tra một cái, mấy người mới phát hiện thời gian Quang Minh công hội được thành lập còn sau cả Chủ Thần!

Tính toán thời gian, cũng chỉ thành lập được nửa tháng.

“Hội trưởng là Trần Xuân Sinh… Ta từng nghe nói về người này, thuộc Chiến Thần điện Giang Trung thành, trước kia hắn thuộc Huyền Vũ công hội.” Nguyễn Ngữ nhớ lại nói.

Nguyễn Ngữ vừa nói như vậy, Giang Khải cũng thấy ngạc nhiên.

Trần Xuân Sinh là Chiến Thần Huyền Vũ công hội, kết quả nửa tháng trước tạo dựng Quang Minh công hội, lần này lại vừa hay

chỉ huy Chủ Thần công hội…

Nửa tháng trước, Huyền Vũ công hội Giang Trung thành đổi chủ soái, Hà Thi Thi đến nhận chức!

Đều nói Hà Thi Thi rất có thủ đoạn, nàng vừa nhậm chức đã để một Chiến Thần rời khỏi công hội?

Giang Khải càng nghĩ càng cảm thấy không thích hợp.

Đúng vào lúc này, cửa lớn trụ sở bị người ta dùng sức đẩy ra, một đoàn người trực tiếp xông vào.

“Người Chủ Thần có ở đây không!”

Giang Khải, Hồ Ngôn, Nguyễn Ngữ, Thẩm Nghệ nhíu mày nhìn nhau, đều đứng lên bước nhanh rời khỏi khu vườn.

Người tới có hai ba mươi người, khí thế hung hăng, lúc nhìn xung quanh trong mắt đều là vẻ khinh thường.

Bốn người Giang Khải lập tức đi tới, vặn hỏi, “Các ngươi là ai? Vì sao tự tiện xông vào trụ sở của công hội chúng ta?”

Người cầm đầu là một tên nam tử hơn ba mươi tuổi, dáng người thẳng tắp khoảng một mét tám mấy, mái tóc ngắn.

Trước ngực những người này đều có chữ “Quang Minh công hội”.

Hắn ta cười lạnh một tiếng, “Công hội? Đây cũng có thể gọi là công hội?”

“Cút ra ngoài!” Giang Khải nghiêm nghị nói.

Nói xong, người kia nhìn về phía Giang Khải, cười lạnh nói, “Hóa ra đây là Giang Khải gần đây danh tiếng đang lên, chẳng trách lại có giọng điệu lớn như vậy.”

Còn chưa đợi Giang Khải nói chuyện, người kia đã cướp nói trước, “Ngươi đừng không phục, ta là Lưu Hiên đoàn trưởng đoàn thứ ba Quang Minh công hội, ta đến thông báo cho ngươi trong lần phòng ngự thú triều này, Chủ Thần các ngươi phục tùng sự sắp xếp của

ta.”

“Đây là nhiệm vụ của các ngươi trong lần phòng ngự này, nếu không thể hoàn thành nhiệm vụ, tạo ra bất kỳ tổn thất gì cũng do Chủ Thần công hội các ngươi gánh vác!”

Một tên nam tử dưới tay hắn ta mở ra đồng hồ, gửi số liệu đến màn hình công cộng của Chủ Thần công hội.

Trên màn hình công cộng lập tức hiện ra bản đồ khu an toàn.

Quang Minh công hội phụ trách khu vực phòng ngự phía tây khu an toàn, các Trục Lộc lĩnh không xa.

Trên bản đồ còn đánh dấu một điểm đỏ, phía dưới có giải thích.

【 Ít nhất tiểu đội Chủ Thần cần đảm bảo 4 người tham chiến, cũng thành lập đội cảm tử. 】

【 Nhiệm vụ của đội cảm tử là dụ Boss vương cấp rời khỏi phạm vi phòng tuyến. 】

Hồ Ngôn lập tức kích động rống lên, “Ngươi đang nói đùa gì vậy, chúng ta đều chỉ có nhị giai, có công hội nào lại để một đội ngũ nhị giai dụ Boss vương cấp rời đi?!”

Nguyễn Ngữ cũng giận nói, “Một tiểu đội nhị giai còn không đối phó được chiến tướng, ngươi để chúng ta đối phó vương cấp? Ngươi điên rồi sao!”

Lưu Hiên cười lạnh một tiếng, “Đội ngũ khác không làm được nhưng Hỏa Thần các ngươi lại khác, chậc chậc chậc, thấy công hội các ngươi dễ dàng như thế, thật sự rất ghê gớm.”

“Quán quân thi đấu chiến đội nhị giai nói rõ điều gì, các ngươi là chiến đội nhị giai mạnh nhất, còn có đội ngũ hạng nhất thi đấu tranh bá, các ngươi chiếm ba người càng ghê gớm hơn, các ngươi là nhị giai mạnh nhất toàn cầu!”

“Đội ngũ mạnh như vậy chắc chắn phải đi đối phó Boss vương cấp.”

Giang Khải giận mà không có chỗ trút, tên này hoàn toàn là hung hăng càn quấy.

Bọn họ lấy được giải quán quân thi đấu chiến đội nhị giai nhưng thứ nhất là quân đội không tham gia thi đấu khiêu chiến công hội, thứ hai thi đấu khiêu chiến công hội chỉ do quân đội khu 18 tổ chức, đội ngũ dự thi giới hạn trong khu 18.

Bọn họ lấy được hạng nhất trong thi đấu tranh bá toàn cầu, nhưng nói bọn họ là nhị giai mạnh nhất toàn cầu hiển nhiên là khoác lác.

Mấu chốt nhất dù thật sự là nhị giai mạnh nhất toàn cầu, cũng không có khả năng đối phó Boss vương cấp!

Chương 327 - Quang Minh công hội (2)

Lưu Hiên nhìn khuôn mặt âm trầm của bốn người Giang Khải, mỉm cười càng đắc ý hơn, "Năng lực càng lớn trách nhiệm càng lớn, ngươi xem Quang Minh công hội chúng ta tốt bao nhiêu, lại giao nhiệm vụ gian khổ như thế cho các ngươi, rất quan tâm đến các ngươi đấy."

"Nhớ kỹ, nếu các ngươi không hoàn thành được nhiệm vụ, tạo ra tổn thất cho Quang Minh công hội chúng ta, hậu quả do các ngươi gánh vác!"

"Đi thôi, chuẩn bị cẩn thận đi!"

Lưu Hiên dẫn người xoay người rời đi, người sau lưng hắn ta mỉm cười, vung cánh tay hô, "Chủ Thần công hội cường đại như vậy, chắc chắn có thể hoàn thành nhiệm vụ."

"Đến lúc đó xem các ngươi thể hiện, ha ha ha ha."

Cho đến khi đám người Lưu Hiên rời đi, Giang Khải đấm một quyền về phía màn hình công cộng, Hồ Ngôn vội vàng nắm lấy nắm đấm của Giang Khải, "Khải đội, cái này rất đắt..."

Giang Khải nhìn màn hình một chút, suy nghĩ, cố kìm nén thu hồi nắm đấm.

Thẩm Nghệ còn chưa hiểu ra sao, cau mày nói, "Không phải bọn họ đang để chúng ta đi chịu chết sao? Mấu chốt là, dù đi chịu chết e rằng cũng không thể hoàn thành nhiệm vụ, sau đó bọn họ còn có thể tính toán tổn thất cho Chủ Thần chúng ta!"

"Khải đội, xem ra Hà Thi Thi đã sớm bắt đầu bố trí đối phó ngươi." Hồ Ngôn nói, "Nữ nhân này thật sự âm hiểm!"

Nguyễn Ngữ thở dài một hơi, "Không ngờ Khải đội đuổi một Hoàng Thông đi, lại đến người ác hơn. Khải đội, ngươi có quan hệ

tốt với quân đội, đi tìm bọn họ nói chuyện đi."

Giang Khải hít sâu một hơi, ổn định tâm trạng, "Đám người lão Vệ đã giúp ta nhiều lắm, ta không muốn có việc gì cũng dựa vào quân đội, bắt người tay ngắn!"

"Nhưng rõ ràng đám người Quang Minh này muốn chơi chết chúng ta."

Giang Khải hơi híp mắt lại, "Nhiệm vụ của chúng ta chỉ là dụ Boss cũng không phải đánh giết, chúng ta chưa chắc đã chết."

Suy nghĩ, Giang Khải lại nhìn Hồ Ngôn, Nguyễn Ngữ và Thẩm Nghệ, sau cùng nói với Thẩm Nghệ, "Thẩm Nghệ, ngươi muốn đi theo chúng ta không? Chúng ta nhất định phải phái ra bốn người, ta còn chưa từng gặp ba người khác, cũng chưa từng hợp tác với nhau, không hiểu rõ lắm."

Thẩm Nghệ do dự một lát, sau cùng hít sâu một hơi, "Hội trưởng, ta đã gia nhập Chủ Thần, cũng là một thành viên của Chủ Thần, ta bằng lòng đi theo các ngươi."

Giang Khải mỉm cười, tuy Thẩm Nghệ cũng có tính toán của mình, hắn ta không trực tiếp nói tin tức kỳ ngộ cho bọn họ biết nhưng trong tình huống tranh thủ quyền lợi cho mình, lại thêm mọi người chưa quen thuộc cũng không có chút vấn đề nào.

Mấu chốt lát, lúc Chủ Thần cần người, hắn ta bằng lòng đứng ra, điểm này đã rất hiếm thấy.

Hồ Ngôn và Nguyễn Ngữ chọn người quả nhiên rất được.

"Được, vậy nghe ta nói, ta đến phòng giao dịch mua mấy bộ đồ đi đêm, buổi tối chúng ta vụng trộm rời khỏi khu an toàn."

Hồ Ngôn nhíu mày nói, "Khải đội, ngươi muốn làm gì?"

"Còn có nửa tháng, trước khi thú triều tiến đến ta muốn toàn bộ các ngươi thăng cấp đến tam giai!" Giang Khải nói chắc chắn.

…

Buổi tối, Giang Khải dẫn theo ba người Hồ Ngôn vụng trộm rời khỏi khu an toàn.

Nếu chỉ thăng cấp thì Hấp thủy quỷ ngưu Trục Lộc lĩnh là sự lựa chọn tốt, cộng thêm kỳ ngộ mà Thẩm Nghệ nói cũng ở Trục Lộc lĩnh, tiểu đội Hỏa Thần đi thẳng đến Trục Lộc lĩnh.

Căn cứ vào trí nhớ của Thẩm Nghệ, quả cầu ánh sáng sẽ xuất hiện vào đêm mai.

Sáng ngày hôm sau, tiểu đội Hỏa Thần dừng lại trước thác nước mà Thẩm Nghệ tu luyện trước đó.

“Ngay phía sau màn nước kia, cần leo lên vách núi từ chỗ này, lại di chuyển theo rìa vách đá sau màn nước.” Thẩm Nghệ chỉ thác nước, giới thiệu tuyến đường vào sơn động.

Nhìn thác nước chảy xuống, vách núi dốc đứng, ba người Giang Khải ngạc nhiên nhìn về phía Thẩm Nghệ.

“Thẩm Nghệ, khi đó người phát hiện sơn động như thế nào… Ý của ta là, ngươi không có việc gì chạy vào bên trong thác nước làm gì?” Hồ Ngôn lắc đầu nói.

Thẩm Nghệ ngượng ngùng gãi đầu, “Khổ hành tăng càng tu luyện ở nơi có hoàn cảnh ác liệt càng tăng lên nhanh hơn, lúc ấy ta cũng không biết bên trong có sơn động, thấy chỗ kia rất khó đến được, liền quyết định đến đó tu luyện.”

“Cho nên Khổ hành tăng đều là bệnh thần kinh!” Nguyễn Ngữ than thở một câu.

Sau khi mắng chửi một trận, mọi người đi theo Thẩm Nghệ bắt đầu leo lên từ một bên chân núi.

Lúc đầu khá thuận lợi nhưng lúc bọn họ tiếp cận thác nước, trên vách đá bị dòng nước cọ rửa thời gian dài đã cực kỳ trơn ướt, hành động của bốn người cũng chậm hơn gấp bội.

Cũng may, có lẽ Thẩm Nghệ đã rơi xuống rất nhiều lần, hiện tại đã sớm là kinh nghiệm phong phú, dẫn theo đội ngũ thuận lợi bò lên sơn động sau màn nước.

Đứng ở cửa động, Giang Khải quay đầu nhìn, chỉ thấy bên ngoài cửa động là thác nước trút xuống, che kín cả cái cửa động này.

“Đây chính là Thủy Liêm động trong truyền thiết đi.” Nguyễn Ngữ tò mò đánh giá xung quanh.

Trong sơn động khiến người ta có cảm giác về một khu vực khác, càng rộng lớn hơn trong tưởng tượng, ngoại trừ bên ngoài cửa động, mặt đất trong động khá khô ráo, vách đá bóng loáng, ánh sáng cũng không tệ.

Chương 328 - Khổ hành tăng

Trong động còn có một lối đi hẹp, bên trong đen kịt một màu không thấy được đi đến chỗ nào.

Một khu vực gần cửa sơn động rõ ràng đã sớm được người ta sắp xếp lại, có một cái giường gỗ, cạnh giường còn đặt một ít cá khô, ấm nước, chậu rửa mặt.

“Ta ở lại nơi này.” Thẩm Nghệ giới thiệu, “Đồ vật chưa bị chạm đến, chắc chưa có người đến.”

Hồ Ngôn hừ lạnh một tiếng, “Nơi này ngoại trừ đám Khổ hành tăng các ngươi sẽ nghĩ đến, nếu không chẳng ai đến.”

Trong động luôn có hơi nước, cộng thêm doanh địa của Thẩm Nghệ cách cửa động không xa nên nơi này khá lạnh.

“Thẩm Nghệ, ngươi ngủ ở cửa động không sợ lạnh sao?” Nguyễn Ngữ hỏi, “Nơi này còn không dựng được đống lửa.”

Thẩm Nghệ lắc đầu, “Nguyễn bộ trưởng, Khổ hành tăng chúng ta là loại phải chịu khổ, lạnh chút cũng không sợ.”

Giang Khải đi lòng vòng trong động, hắn phát hiện trên vách đá bóng loáng cứng rắn có rất nhiều chỗ va chạm, nhìn sơ qua ít nhất có mấy trăm chỗ!

Trong thảm thực vật cỏ xỉ rêu trên đất cũng rải rác một số đá vụn có to có nhỏ, một vài cục còn vô cùng bén nhọn.

“Thẩm Nghệ, đây là quả cầu ánh sáng kia đập ra?” Giang Khải hỏi.

“Đúng.” Thẩm Nghệ đi tới, “Lúc đầu ta chỉ xem nơi này có thích hợp tu luyện hay không, sau đó cảm thấy tạm được nên tu luyện ở chỗ này mấy ngày, kết quả gặp phải quả cầu ánh sáng kia, đá vụn đánh ta hôn mê, sau khi tỉnh lại ta liền tu luyện dưỡng thương ở trong thác nước.”

“Sau đó, ta cũng không dám đi trêu chọc quả cầu ánh sáng kia,

luôn tu luyện ở cửa động, cho đến hai tháng sau mới tính là khôi phục lại."

Giang Khải gật đầu, nhặt lên một cục đá vụn to nắm nắm tay ở dưới đất, tảng đá kia tính chất cứng rắn, phần rìa sắc bén.

Có thể tưởng tượng quả cầu ánh sáng kia va chạm vách đá xung quanh khiến rất nhiều đá vụn bắn ra, tương đương với khởi xướng công kích điên cuồng về phía Thẩm Nghệ.

"Nơi này thông đến đâu?" Giang Khải chỉ vào chỗ sâu trong động.

"Không biết, ta chưa từng xuống dưới… Nhưng quả cầu ánh sáng sẽ chạy trốn vào nơi này, ta chỉ biết bên trong rất sâu."

Hồ Ngôn vừa thở dài một hơi, "Cũng may ngươi còn biết nguy hiểm."

"Chạy trốn từ nơi này…" Giang Khải nhíu mày, suy nghĩ nói, "Các ngươi chờ ta ở đây, ta đi xuống xem trước."

"Hội trưởng, cẩn thận!"

Giang Khải gật đầu lấy ra một cái Truy mệnh cầm ở trong tay, đồng thời tôi lửa, Truy mệnh hơi bùng lên ánh lửa như là một ngọn lửa bé nhỏ.

Sau khi chuẩn bị xong, Giang Khải đi vào sâu trong động.

Khoảng mười mấy phút sau, Giang Khải đi ra từ trong động.

"Khải đội, phát hiện cái gì không?"

"Không có." Giang Khải lắc đầu, "Chỉ hơi tối, hơi hẹp, sâu khoảng ba bốn mươi mét, sau đó cũng đi đến điểm cuối không có gì đặc biệt."

"Xem ra vẫn phải chờ đến buổi tối."

Đội ngũ tạm nghỉ ngơi ở doanh địa, bốn người đều nghỉ ngơi dưỡng sức chờ đến buổi tối bắt quả cầu ánh sáng.

“Thẩm Nghệ, sau này ngươi đừng gọi ta là bộ trưởng nữa, nghe không tự nhiên.” Hồ Ngôn nói, “Ngươi gọi hội trưởng là Khải đội, gọi ta là Hồ ca, gọi hắn là Nguyễn ca được rồi.”

“Ừ được, Hồ đại ca.” Thẩm Nghệ gật đầu.

“Rốt cuộc thiên phú của ngươi là gì?” Nguyễn Ngữ tò mò hỏi.

Thẩm Nghệ suy nghĩ, lần này hắn ta không tiếp tục giấu diếm nữa, “Thật ra… Hồ đại ca, Nguyễn đại ca, lúc trước ta lừa các ngươi, thiên phú của ta không phải thiên phú hiếm có, thiên phú ban đầu của ta là thiên phú thần cấp trong Khổ hành tăng, thiên phú nhị giai mới là thiên phú hiếm có.”

Ba người Giang Khải nghe xong giật mình.

“Thiên phú thần cấp?!”

Thẩm Nghệ tự giễu lắc đầu, “Nếu là chức nghiệp chiến đấu có thiên phú thần cấp còn đáng để vui mừng, nhưng… Ai, cũng không biết nên vui vẻ hay nên đau lòng.”

“Rốt cuộc ngươi có thiên phú gì?” Giang Khải hỏi.

Thẩm Nghệ giơ cổ tay lên, bắn ra mấy hàng chữ.

【 Khổ hải vô nhai (cấp 2): Tu luyện trong hoàn cảnh tàn khốc có thể tự tăng kinh nghiệm, hoàn thành chuyển chức, khôi phục thương thế, lĩnh ngộ kỹ năng, gia tăng thuộc tính. Lúc tu luyện ở chỗ tu luyện, tổn thương do hoàn cảnh bên ngoài tạo ra cho bản thể giảm xuống 30%. 】

【 Có thể mở ra cấp 9 ở chỗ tu luyện. 】

“ĐM!” Hồ Ngôn suýt thì gào lên, “Ngươi đâu phải ‘Khổ hải vô nhai’? Sao ta cảm giác như đang bật hack?”

Thẩm Nghệ vội vàng giải thích, “Biên độ tăng lên rất nhỏ, tu luyện ở thác nước này 10 giờ, ta chỉ có thể tăng 200 điểm kinh nghiệm.”

“Sở dĩ ta có thể tăng đến nhị giai cấp 16, phần lớn là thông qua lần trước bán đi một vài tin tức, dùng tiền để thuê công hội dẫn ta

thăng cấp. Thật sự dựa vào tu luyện tăng lên quá chậm, quá chậm."

"Còn có thuộc tính tăng lên, ta ở chỗ này một tháng chỉ tăng lên 1 điểm thuộc tính."

"Từ nhất giai chuyển chức đến nhị giai, ta phải tu luyện ở chỗ tu luyện cấp 1 ba tháng!"

Nguyễn Ngữ nhíu mày, "Tốc độ tăng lên này thật sự không tính quá mạnh, nhưng dù sao cũng là không tốn kém, ít nhất mạnh hơn rất nhiều chức nghiệp,"

Giang Khải cắt ngang, "Đây là điểm tốt của thiên phú thần cấp đi."

Chương 329 - Khổ hành tăng (2)

Thẩm Nghệ gật đầu nói, “Đúng vậy, loại thiên phú thần cấp này của ta cũng chỉ có tốc độ như vậy, tốc độ của người khác còn không nhanh bằng ta.”

“Nhưng Nguyễn đại ca nói cũng đúng, có lẽ đây cũng là nguyên nhân Khổ hành tăng được đánh giá cao hơn rất nhiều chức nghiệp, chỉ cần chịu được nhàm chán, chịu được tốn thời gian, Khổ hành tăng có thể chậm rãi mạnh lên thông qua việc tu luyện.”

Giang Khải lại hỏi, “Cái gì là chỗ tu luyện cấp 9?”

“Chỗ tu luyện có đẳng cấp, hoàn cảnh càng ác liệt thì đẳng cấp càng cao, đương nhiên ích lợi cũng càng lớn. Thác nước này cũng là chỗ tu luyện cấp 2, a, nhất định phải ở trong thác nước bị thác nước cọ rửa mới tính.”

“Khổ hành tăng bình thường đều có hạn chế tu luyện cao nhất, tu luyện vượt qua khu vực hạn chế tu luyện không có cách nào hưởng thụ giảm hiệu quả tổn thương của hoàn cảnh, các ngươi cũng biết nếu không phải giảm hiệu quả hoàn cảnh, ta không thể kiên trì dưới thác nước mười giờ. Ta có thể tu luyện ở chỗ tu luyện cấp 9 là cao nhất.”

Hồ Ngôn trợn to mắt, hắn ta nhìn thoáng qua màn nước bên ngoài.

Thác nước hơn trăm mét, lực lượng cọ rửa vô cùng khủng bố, Giang Khải tự hỏi thuộc tính của mình cao như vậy cũng không chống đỡ được bao lâu.

Hơn nữa, nơi này mới tính là chỗ tu luyện cấp 2?

Vậy chỗ tu luyện cấp 8, cấp 9, e rằng không phải núi đao biển lửa cũng là vực sâu địa ngục đi!

Lúc này, bọn họ mới cảm nhận được vì sao thiên phú này gọi là

Khổ hải vô nhai…

Tiếp theo Thẩm Nghệ lại thả ra thiên phú thứ hai.

【 Kim cương bất hoại (cấp 2): Sau khi thân thể khổ tu, sự nhẫn nại tăng lên trên diện rộng đồi thời có thể chủ động kích hoạt trạng thái thân thể Kim cương bất hoại, sau khi mở ra trạng thái này bản thể không cách nào hành động, thể lực khóa chặt 3 giây, miễn dịch hiệu quả khống chế tinh thần. 】

“Thể lực khóa chặt…” Nguyễn Ngữ lặp lại bốn chữ này, khiếp sợ nhìn về phía Thẩm Nghệ.

Thẩm Nghệ gật đầu, “Đúng, trong vòng ba giây này ta sẽ không chết.”

“ĐM, thật mạnh mẽ!” Giang Khải than thở từ tận đáy lòng.

Thẩm Nghệ lại lắc đầu nói, “Không có tác dụng gì, ta không có bất cứ thủ đoạn công kích nào, tăng đẳng cấp cũng không chiếm ưu thế, cái gọi là Kim cương bất hoại nhiều nhất chỉ có thể sống lâu ba giây mà thôi.”

“Đối mặt với Binh lính, Võ đồ, ta cũng chỉ là bia sống.”

Trong chức nghiệp Hoa Hạ, địa vị của Khổ hành tăng ở tầm giữa nhưng Thẩm Nghệ nói cũng không sai, ít nhất nhìn từ hiện tại Thẩm Nghệ là một Khổ hành tăng nắm giữ một thiên phú thần cấp, một thiên phú hiếm có nhưng hoàn toàn không phải đối thủ của chức nghiệp chiến đấu.

Giang Khải mỉm cười, “Ai nói ngươi chỉ có thể làm bia sống, nhìn thiên phú của ngươi, ta cảm thấy ngươi rất có tiềm lực!”

Thẩm Nghệ ngạc nhiên nhìn về phía Giang Khải, ngay cả hắn ta cũng không ôm hy vọng với bản thân, hội trưởng vẫn luôn cổ vũ hắn ta.

Nếu người khác nói vậy có lẽ chỉ là sự an ủi đơn thuần, nhưng Hồ đại ca và Nguyễn đại ca là hai minh chứng mạnh mẽ nhất!

Lúc này, trong lòng Thẩm Nghệ lại có chút hy vọng.

Sắc trời đã tối, bên ngoài đen kịt một màu, trong sơn động chỉ nghe được tiếng nước ào ào.

Nhưng lúc này một tia sáng mạnh đột nhiên chiếu sáng cả sơn động.

“Đến rồi!” Giang Khải là người đầu tiên giật mình, “Tìm vị trí của quả cầu ánh sáng kia!”

Bốn người Giang Khải lập tức thấy một quả cầu ánh sáng màu trắng mạnh nhảy lên trong động.

Quả cầu trắng như có linh tính, nghe thấy Giang Khải muốn bắt nó lại tăng mạnh tốc độ, điên cuồng lao về phía vách đá.

Hồ Ngôn cách quả cầu ánh sáng gần nhất, nhưng tốc độ của quả cầu ánh sáng quá nhanh, hắn ta trơ mắt nhìn quả cầu ánh sáng lao qua bên cạnh mình.

Bịch một tiếng, Hồ Ngôn nghe được một tiếng vang thật lớn sau lưng, ngay sau đó một khối đá vụn đập về phía mình.

Hắn ta vội vàng khom lưng, lúc này mới tránh được đá vụn.

Ba người còn lại lập tức nhào về phía quả cầu ánh sáng.

Nhưng quả cầu ánh sáng càng lúc càng nhanh, nó nhanh chóng tán loạn trong động, mỗi một lần đụng vào vách đá trong động lại khiến nham thạch cứng rắn rơi ra đá vụn.

Trong chốc lát, đá vụn bay khắp nơi trong động.

Bịch một tiếng, Nguyễn Ngữ bị một khối đá vụn đập trúng đầu, lập tức máu chảy ồ ạt.

Hắn ta vừa che giấu, lại bị mấy khối đá vụn đánh trúng.

Liên tục bị tảng đá đập trúng, Nguyễn Ngữ lại nôn ra một ngụm máu tươi.

Giang Khải biết quả cầu ánh sáng sẽ di chuyển rất nhanh, nếu không đã sớm bị người ta bắt lấy nhưng không ngờ lại nhanh như

vậy!

Trong tình huống hiện tại, căn bản cũng không thể bắt được nó!

Ngay cả đá vụn bay ra cũng mạnh như vậy, sau khi Nguyễn Ngữ bị đập trúng ít nhất đã gãy mấy chiếc xương sườn.

Đột nhiên, một khối đá vụn đánh về phía gáy Nguyễn Ngữ, Giang Khải tay mắt lanh lẹ bắn ra một thanh Truy mệnh, trực tiếp đánh nát tảng đá kia!

Nguyễn Ngữ được thở dốc một lát, lập tức lấy ra Hàn sương đại thuẫn, hô to một tiếng, “Đến sau lưng ta!”

Chương 330 - Thần cảnh bị che giấu

Tình huống của Hồ Ngôn cũng không tốt, vai phải cụp xuống, chân bị thương lại chịu một đòn nghiêm trọng ngã quỵ xuống đất.

Thẩm Nghệ đưa tay đỡ Hồ Ngôn, trốn đến sau lưng Nguyễn Ngữ.

Rất nhiều đá vụn đập vào Hàn sương đại thuẫn, phát ra tiếng bịch bịch dày đặc, lực lượng khổng lồ khiến Nguyễn Ngữ cũng hơi không chịu nổi.

“ĐM, Thẩm Nghệ, sao ngươi không nói đá vụn sẽ mạnh mẽ như vậy!”

“Nguyễn đại ca, trước đó cũng không mạnh như vậy, hình như nó biết có nhiều người ở đây nên công kích mạnh hơn lần trước gấp bội!” Thẩm Nghệ vừa giải thích vừa giúp Nguyễn Ngữ giữ vững Hàn sương đại thuẫn.

Trong bốn người, người duy nhất không bị đá vụn đánh trúng chỉ có Giang Khải.

Điều này cũng nhờ thuộc tính nhanh nhẹn của hắn rất cao.

Nhưng lúc này hắn cũng trốn phía sau Hàn sương đại thuẫn, đá vụn quá dày đặc, hắn cũng không thể đảm bảo mình không bị đánh trúng.

Sau khi bốn người cũng trốn ở trong thuẫn bài, rúc vào trong góc, lúc này mới có được cơ hội thở dốc.

“Khải đội, đó là thú gì?” Hồ Ngôn và Nguyễn Ngữ đều biết Giang Khải có lục quan sát rất nhạy cảm với mục tiêu di chuyển, bọn họ đã không có cách nào khóa chặt quả cầu ánh sáng, chỉ có Giang Khải có khả năng tiếp cận thứ kia.

“Ta cảm thấy đây là một vật sống!” Thẩm Nghệ nói.

“Ta không thấy rõ, ánh sáng ở trung tâm quá mạnh!” Giang Khải cau mày.

Nguyễn Ngữ nói, “Mặc kệ là cái gì, Khải đội, có cách nào bắt lấy nó không?”

Trong đầu Giang Khải nhanh chóng quay ngược lại, “Lấy tay không bắt được quả cầu ánh sáng, tốc độ quá nhanh! Trừ khi ta có thể sử dụng Truy mệnh đánh rơi nó!”

“Khải đội, chúng ta cản giúp ngươi, ngươi thử xem!”

Giang Khải đật đầu, trong tay lại cầm Truy mệnh, nhìn đúng cơ hội đột nhiên ra tay.

Nhưng giữa chừng Truy mệnh lại bị đá vụn bay khắp nơi đánh trúng thay đổi tuyến đường, khảm vào trong vách đá.

Giang Khải lại thử mấy lần, kết quả đều như thế.

“Không được, vật kia rất giỏi ngăn cản phi tiêu.” Giang Khải nghiêm nghị nói, “Nhanh nhẹn của ta cao như vậy, nó lại có thể đón đỡ được… Vẫn là tốc độ bắn không đủ nhanh!”

Nghĩ tới đây, Giang Khải lại bắn ra một phi đao.

“Thời gian dần cờ bạc!”

Lần này tốc độ bắn của Giang Khải tăng lên gấp đôi, tốc độ phi đao tăng mạnh, cùng lúc tránh đi bốn năm cục đá, đánh trúng quả cầu ánh sáng.

Nhưng một giây sau Giang Khải cũng sợ ngây người.

Thanh Truy mệnh kia chui thẳng vào trong quả cầu ánh sáng, quả cầu ánh sáng không có bất kỳ thay đổi nào nhưng Giang Khải cũng đã không cảm nhận được sự tồn tại của thanh phi đao này!

“ĐM, Truy mệnh của ta! Bị nó ăn?!” Giang Khải hoảng sợ nói.

Giang Khải càng nghĩ càng giận, giận quát một tiếng, “Thứ này thật sự điên rồi, ta xem ngươi có thể ăn cái này không!”

“Diêm Vương lệnh! Canh giờ chưa tới!”

Lần này Giang Khải được ăn cả ngã về không, hiệu quả Thời gian dân cờ bạc vẫn còn, cường độ Diêm Vương lệnh đã được chứng minh trong lúc đối chọi với Phệ Hồn đao, cộng thêm hắn có thể thông qua ý niệm khống chế, hắn không tin quả cầu ánh sáng này có thể nuốt cả thần khí!

Diêm Vương lệnh bị mấy viên đá vụn ngăn cản nhưng cuối cùng những viên đá vụn này vẫn chậm nửa nhịp, Diêm Vương lệnh bắn thẳng về phía quả cầu ánh sáng.

Sau khi Diêm Vương lệnh đánh trúng quả cầu ánh sáng, Diêm Vương lệnh đột nhiên chui vào quả cầu ánh sáng cũng không phát động Canh giờ chưa tới…

“Điều này…” Giang Khải trợn to mắt.

Chẳng lẽ vật kia có thể nuốt cả Diêm Vương lệnh?

Nếu là như vậy, lần này hắn tuyệt đối sẽ thua thiệt đến nhà bà ngoại!

Nhưng lúc này quả cầu ánh sáng gảy trên vách đá mấy chục lần, đột nhiên xông vào sâu trong động.

“Không tốt, nó muốn chạy!” Giang Khải hô nhỏ một tiếng, “Bên trong quá chật chội, các ngươi chờ ở đây!”

Nói xong, Giang Khải đuổi theo vào sâu trong động.

“Khải đội, thuẫn bài cho ngươi!” Nguyễn Ngữ ném Hàn sương đại thuẫn đến, Giang Khải một phát đỡ được, đuổi sát theo quả cầu ánh sáng, tiến vào trong động.

Sau khi quả cầu ánh sáng rời đi, cuối cùng trong động không có đá vụn nữa.

Ba người Hồ Ngôn thở dài một hơi, đuổi tới trước cửa động quan sát.

“Chúng ta cũng đi xem một chút.” Hồ Ngôn nói.

Nguyễn Ngữ gật đầu, ba người cùng tiến vào trong động.

Trước đây Giang Khải từng thăm dò trong động, hiện tại đang lao đi cả quãng đường đuổi sát quả cầu ánh sáng kia.

Sau khi quả cầu ánh sáng trúng Diêm Vương lệnh không tiếp tục va chạm vách tường, chỉ là tốc độ di chuyển của nó quá nhanh, khoảng cách giữa Giang Khải và nó càng ngày càng xa.

Giang Khải thử cảm giác sự tồn tại của Diêm Vương lệnh, ngay từ đầu hắn gần như không cảm giác được Diêm Vương lệnh nhưng từ từ hắn lại có một chút cảm giác.

“Diêm Vương lệnh còn ở đây!” Giang Khải trợn mắt tròn xoe, lấy ra toàn bộ sức mạnh, điên cuồng đuổi theo chùm sáng.

Trong động cũng chỉ sâu ba bốn mươi mét, chẳng mấy chốc quả cầu ánh sáng đã đến cuối động.

Lúc này, cảm giác của Giang Khải với Diêm Vương lệnh cũng đã càng ngày càng mạnh.

Thấy cảnh này, cả người Giang Khải cũng sắp phát điên, nếu quả cầu ánh sáng biến mất thì Diêm Vương lệnh của hắn cũng biến mất!

Chương 331 - Thần cảnh bị che giấu (2)

“Diêm Vương lệnh, trở lại cho ta!” Giang Khải giận quát một tiếng!

Có lẽ suy nghĩ của Giang Khải quá mạnh mẽ sinh ra sự cộng minh với Diêm Vương lệnh, quả cầu ánh sáng kia như bị một luồng lực lượng cường đại giữ chặt, một nửa đã chui vào vách đá nhưng nửa còn lại bị kẹt trên vách đá!

Giang Khải trợn tròn hai mắt, hắn suy đoán Diêm Vương lệnh đang cố gắng tránh thoát khiến quả cầu ánh sáng không có cách nào rời đi.

Lúc này hắn nhất định phải tập trung tất cả tinh thần, khống chế Diêm Vương lệnh trở về.

Đôi bên giằng co một lát, Giang Khải dần cảm giác được mình hơi lực bất tòng tâm, quả cầu ánh sáng kia đang chui vào vách đá từng chút một.

Cuối cùng đám người Hồ Ngôn đã đuổi tới.

“Nhanh bắt lấy nó!” Vẻ mặt Giang Khải dữ tợn, khẽ quát một tiếng, “Ta sắp không chịu được nữa!”

Hồ Ngôn, Nguyễn Ngữ và Thẩm Nghệ nhìn quả cầu ánh sáng trên vách tường một chút, cùng nhau lao đến.

Đám người Hồ Ngôn vừa chạm vào quả cầu ánh sáng, cả người đã biến mất không thấy gì nữa.

Trong nháy mắt ba người sống sờ sờ tiếp xúc với quả cầu ánh sáng đều biến mất!

Giang Khải trừng muốn rách cả mí mắt, vừa thông qua ý niệm giữ chặt quả cầu ánh sáng, vừa đi từng bước một đến gần quả cầu ánh sáng.

“Rốt cuộc thứ này là cái gì…” Giang Khải cắn răng, tới gần từng bước một…

Ngay trong nháy mắt quả cầu ánh sáng sắp hoàn toàn chui vào vách đá, Giang Khải đưa tay chạm vào quả cầu ánh sáng.

Đột nhiên, một sức lôi kéo vô cùng mạnh mẽ kéo cả người hắn ta vào trong một mảnh ánh sáng mạnh.

…

Trong lúc mơ hồ, Giang Khải nghe được tiếng của hệ thống.

【 Thần cảnh bị che giấu ngoài ý muốn… Giáng cấp thành đẳng cấp bí cảnh che giấu, loại bỏ phần thưởng cấp bậc Siêu phàm Quỷ dị trở nên… Loại bỏ gián đoạn, loại bỏ phần thưởng thần khí dành riêng cho chức nghiệp thất bại… 】

【 Vì bí cảnh bị Lừa gạt sư chặn lại, thần khí dành riêng cho chức nghiệp trong phần thưởng cuối cùng thiết lập thành thần khí dành riêng cho chức nghiệp Dân cờ bạc. 】

…

Lúc Giang Khải mở mắt ra, mơ hồ thấy ba bóng dáng cùng một đoàn sương mù nhỏ màu đen lơ lửng ở trước mặt.

Giọng nói hệ thống bên tai hắn trở nên rõ ràng hơn.

【 Chúc mừng ngài tiến vào bí cảnh che giấu “Quang Minh thần vực”, ba phút sau đại quân Ma tộc sẽ phát động công kích với Quang Minh thần vực. 】

【 Ngài và đồng đội của ngài cần phải bảo vệ Quang Minh thần lệnh trong 300 giây, sau khi hoàn thành nhiệm vụ tiểu đội thu hoạch được một bảo rương bí cảnh, ngoài ra căn cứ vào tổng lượng tổn thương của mỗi đội viên, mỗi người sẽ thu hoạch được một phần thưởng, phẩm chất từ thấp đến cao chia theo chức nghiệp hiện tại là sáu phần gồm nhất phẩm, cực phẩm, tuyệt phẩm, duy nhất, dành riêng cho chức nghiệp và thần khí dành riêng cho chức nghiệp. 】

【 Trong bí cảnh này không cách nào sử dụng đạo cụ vượt qua chức nghiệp nhất phẩm hiện tại. 】

【 Đếm ngược công kích của Ma tộc: 167 giây. 】

Cuối cùng tầm mắt Giang Khải đã khôi phục bình thường, bóng người đứng trước mặt hắn là Hồ Ngôn, Nguyễn Ngữ, Thẩm Nghệ, từ vẻ khiếp sợ trên mặt bọn họ không khó suy đoán bọn họ cũng nhận được nhắc nhở của hệ thống.

“Đệt, trong quả cầu ánh sáng này là một bí cảnh?!” Nguyễn Ngữ không thể tưởng tượng nổi nói.

Bí cảnh Quỷ Tinh vô cùng bí ẩn, thậm chí có vài ngươi chưa bao giờ tiến vào bí cảnh, huống chi bọn họ còn không phải chức nghiệp chiến đấu.

Đây đã là lần thứ hai Giang Khải tiến vào bí cảnh nên tốt hơn chút, hắn ổn định tâm trạng nhìn quanh.

Diêm Vương lệnh lơ lửng ở bên cạnh, xung quanh có một vòng ánh sáng bao bọc nó, Giang Khải không cách nào thu hồi.

Xem ra vì bên trong bí cảnh không được sử dụng vũ khí thần cấp.

Sau lưng bọn họ dựng một tấm thẻ càng lớn hơn, từng góc của tấm thẻ là điểm tựa xoay chầm chậm, xung quanh tấm thẻ tản ra ánh sáng màu trắng vừa hay ngược lại với Diêm Vương lệnh.

“Đây chính là Quang Minh thần lệnh? Không phải là một tấm trong Chủ thần bài chứ…” Giang Khải hơi híp mắt lại.

Lúc trước hắn như nghe được thần khí dành riêng cho chức nghiệp Dân cờ bạc, nói vậy rất có thể cũng là một trong Chủ thần bài.

Nghĩ tới đây, hô hấp của Giang Khải không khỏi trở nên gấp rút.

Tấm Chủ thần bài thứ hai, Quang Minh thần lệnh!

Thời gian chuẩn bị chỉ chưa đầy ba phút, Giang Khải lập tức thu hồi suy nghĩ cùng đồng đội bắt đầu quan sát hoàn cảnh xung quanh.

Trải qua sự quan sát, bọn họ phát hiện mình đang đứng ở một điểm cao.

Trước mắt có một con đường núi dốc đứng đi về nơi xa, có thể thấy ở đó tụ tập rất nhiều quái vật lít nha lít nhít, đen nghịt một đám, lúc này những quái vật khuôn mặt dữ tợn đó đang bị lồng ánh sáng ngăn cách.

“Khải đội, chúng ta có cần xuống dưới ngăn cản chúng nó không?” Nguyễn Ngữ hỏi.

Giang Khải suy nghĩ, lắc đầu nói, “Không được, chúng ta đến chân núi, phòng tuyến sẽ kéo dài hơn, bốn người chúng ta không có khả năng giữ vững phòng tuyến dài như vậy!”

“Chúng ta đứng ở chỗ này cố gắng ngăn chặn cửa vào, chống đỡ đến khi nhiệm vụ kết thúc!”

Chương 332 - Chống cự Ma quân

Sau khi mọi người bàn bạc xong chiến thuật, lập tức tiến vào trạng thái chiến đấu.

Nguyễn Ngữ uống một ngụm rượu lớn, cầm Hàn sương đại thuẫn trong tay đứng ở phía trước đội ngũ, Giang Khải đứng sau lưng Nguyễn Ngữ, Hồ Ngôn và Thẩm Nghệ bọc hậu.

Thời gian chuẩn bị nhanh chóng kết thúc, thời gian nhiệm vụ tiến vào đếm ngược.

300 giây, 299 giây… Lồng ánh sáng biến mất, đại quân Ma tộc phải dùng hàng vạn mà tính như là biển động tận trời, cùng nhau tiến lên!

Địa ngục khuyển ba đầu mở đường nhanh chóng tiến lên sườn núi.

Nhưng vì lối đi trở nên càng ngày càng hẹp, đội ngũ Ma tộc tiến công bị phân tán rất nhiều.

Nguyễn Ngữ cầm Hàn sương đại thuẫn trong tay, trận địa sẵn sàng đón quân địch.

Cân nhắc đến việc sau khi Nguyễn Ngữ uống rượu sẽ tiến vào trạng thái ý thức hỗn loạn, không phải bất đắc dĩ không thể cho hắn ta uống rượu.

Giang Khải nhanh chóng ra tay, lấy Truy mệnh điên cuồng công kích đại quân Địa ngục khuyển!

“Tôi lửa!”

Truy mệnh tôi lửa bắn vào trận địa địch, nhanh chóng nhóm lửa quân địch xung quanh.

Nhưng những độ kháng lửa của Địa ngục khuyển lại cao đến lạ kỳ, cho dù ngọn lửa bao bọc chúng nó, thậm chí ngọn lửa đột nhiên

bùng lên xuất hiện bạo kích vẫn lông tóc không tổn hao gì!

“Hỏng bét, chúng nó không sợ lửa!” Vì tiết kiệm tiêu hao, Giang Khải lập tức hủy bỏ hiệu quả tôi lửa, dùng Truy mệnh trực tiếp công kích.

Phòng ngự của những Địa ngục khuyển này cực kỳ kinh người, Truy mệnh không cách nào đánh xuyên qua phòng ngự của bọn nó.

Nhưng bạo kích tổn thương của Giang Khải cực kỳ khủng bố, cho dù không đánh xuyên phòng ngự của nó, mỗi lần xuất hiện bạo kích, Truy mệnh đều có thể đánh Địa ngục khuyển lật tung ra sau, kéo theo mấy chục con Địa ngục khuyển phía sau cùng lăn xuống!

Dựa vào địa thế dốc đứng, Giang Khải công kích một lần thường có thể ngăn cản một hàng ma quân.

Nguyễn Ngữ đứng ở phía trước đội ngũ, mỗi một lần những Địa ngục khuyển ba đầu thân thể cao hơn hai mét đó nhào tới, hắn ta đều lau mồ hôi.

Cũng may diện tích khu vực phòng thủ của bọn họ không lớn, Giang Khải mới miễn cưỡng chặn lại thế công của đại quân.

Tuy Giang Khải lần lượt đánh lui quân tiên phong của Ma tộc, nhưng đại quân sau lưng vẫn liên tục không ngừng lao về bên này.

Cho dù là Giang Khải, đối mặt với đại quân điên cuồng không sợ chết này cũng không chống đỡ được bao lâu.

Đúng vào lúc này, Giang Khải vừa đánh bay một con Địa ngục khuyển, con Địa ngục khuyển sau lưng nó nhanh nhẹn né tránh đồng bạn bay ngược lại, nhảy lên đánh tới.

Nguyễn Ngữ lập tức giận quát một tiếng, cầm Hàn sương đại thuẫn trong tay đụng tới.

“Xuống cho lão tử!”

Ngay sau đó, một con Địa ngục khuyển, Nguyễn Ngữ cầm hồ lô rượu lên uống một ngụm thật to, sau đó hưng phấn hét lớn một tiếng, “Bảo bối, ca ca đến đây!”

Thấy Giang Khải đã không chặn nổi đại quân Ma tộc, đúng vào lúc này trên đỉnh núi mây đen dày đặc, sấm sét vang dội.

“Kỳ vũ!” Hồ Ngôn khẽ quát một tiếng, một cơn mưa to đổ xuống từ trên trời!

“Thủy mạn kim sơn!” Hồ Ngôn trợn to hai mắt khiến dòng nước càng chảy xiết, tập trung trút xuống dưới núi.

Một chiêu Kỳ vũ của Hồ Ngôn thật sự đến kịp lúc!

Bên Giang Khải vừa bắt đầu cảm thấy hơi cố hết sức, lũ lụt đã cuồn cuộn chảy xuống.

Đối mặt với dòng lũ bất ngờ, rất nhiều ma quân bị dòng nước quét xuống, giảm mạnh áp lực cho Giang Khải!

Nguyễn Ngữ vừa chuẩn bị lao xuống núi theo một con Địa ngục khuyển, đã bị Thẩm Nghệ kéo lại.

“Nguyễn đại ca, bình tĩnh!”

“Ngươi buông tay cho lão tử, đừng ngăn cản lão tử vui vẻ với những mỹ nhân này!”

“Thẩm Nghệ, giữ chặt hắn!” Hồ Ngôn khẽ quát một tiếng, Thẩm Nghệ chỉ có thể kiên trì không để ý sự hùng hồ của Nguyễn Ngữ, bàn tay giữ chặt lấy Nguyễn Ngữ.

Lũ quét vừa bắt đầu đã có hiệu quả cực tốt, lập tức đánh về phía rất nhiều đại quân Ma tộc, nhưng một lát sau trong đại quân Ma tộc có rất nhiều bóng đen đi ngược dòng lũ lao tới.

Lần này quân tiên phong là một loại sinh vật kỳ lạ khác, chúng nó như bùn nhão, nửa thân thể hòa vào bùn đất, nửa thân thể như là dã thú khoác nước bùn.

Lúc lũ quét lao xuống, thân thể bọn chúng liền tụ tập dung hợp với nhau tạo thành một cái ô hình tam giác khổng lồ, sau khi hồng thủy lao xuống bị cái ô chia cắt thành hai dòng chảy sang hai bên.

Đại quân Ma tộc khác thì theo sát sau lưng quái vật nước bùn,

tránh đi lũ quét!

“Vậy cũng được!” Giang Khải trợn to mắt.

“Còn có 240 giây! Khải đội, ngươi xem có thể phá hủy trận hình của bọn chúng không.” Hồ Ngôn hô to.

“Đã biết!” Giang Khải lập tức ném ra Truy mệnh.

Truy mệnh lần lượt công kích cái ô đánh ra từng lỗ hổng, nhưng bên đại quân Ma tộc thì một khi trận hình xuất hiện lỗ hổng sẽ lập tức bổ xung.

Trận chiến cường độ cao như vậy khiến thể lực và tinh thần lực của Giang Khải nhanh chóng tiêu hao.

Hắn lập tức triệu hồi ra Thế thân lừa gạt, giết vào Ma quân!

Thế thân hấp dẫn một bộ phận hỏa lực, sau đó trở về trong thân thể Giang Khải lập tức khôi phục tiêu hao trước đó.

Chương 333 - Thu hoạch lớn

Đại quân Ma tộc lại xông lên điểm cao, Giang Khải khẽ quát một tiếng, "Thả Nguyễn Ngữ ra!"

Thẩm Nghệ vừa buông tay, Nguyễn Ngữ đã nhào về phía đại quân Ma tộc.

"Lão Hồ, thay đổi hướng nước chảy! Một khi ta phá ra lỗ hổng, ngươi để hồng thủy xông vào!"

"Được!"

Trận chiến còn đang kéo dài, Truy mệnh liên tục đi qua đi lại giữa Giang Khải và Ma quân, lũ quét mạnh mẽ lần lượt đánh vào đại quân Ma tộc.

Nguyễn Ngữ thì cắt vào trận địa địch từ bên cạnh, làm loạn trận hình của đối phương, thuận tiện dẫn dắt dòng nước cho Hồ Ngôn.

Đương nhiên, có lẽ Nguyễn Ngữ cũng chưa từng nghĩ đến chiến thuật gì đó, hắn ta hoàn toàn bị những quái vật nước bùn kia hấp dẫn sắc sắc, nhưng mỗi một lần chuyện tốt đều bị ma tộc khác phá vỡ…

Đại quân Ma tộc cuồn cuộn không dứt như vĩnh viễn không có điểm dừng, kẻ trước ngã xuống, kẻ sau tiến lên, điên cuồng đánh tới.

Đếm ngược, 73 giây!

Giang Khải đã sử dụng hết toàn bộ ba lần Thế thân lừa gạt!

Nguyễn Ngữ đã bị trọng thương, thời khắc mấu chốt bị Giang Khải lấy Thế thân lừa gạt thu hút hỏa lực, bản thân thì ẩn thân cứu về.

Lại giữ vững được năm mươi giây, năng lượng của Giang Khải đã hao hết!

Giang Khải thở hổn hển nhìn đại quân Ma tộc cuồn cuộn không

dứt, trong mắt đầy vẻ không cam lòng.

Chỉ thiếu 20 giây!

Đúng lúc này, một ác ma hình thể khôi ngô đánh về phía Giang Khải.

“Thần uy bảo ngọc!” Giang Khải khẽ quát một tiếng, một vòng ánh sáng nhanh chóng cuốn lấy ác ma kia, Giang Khải dùng hết chút lực lượng sau cùng ném ra năm thanh Truy mệnh.

Bịch một tiếng, thanh Truy mệnh thứ tư xuất hiện bạo kích, lực đánh to lớn đập thẳng một đường, lật tung rất nhiều Ma quân.

Lần này Giang Khải và Hồ Ngôn phối hợp có hiệu quả cực tốt, sẽ trì hoãn mười mấy giây giúp Hỏa Thần.

Nhưng Ma quân lập tức tập kết lại, phát động sự tấn công mạnh mẽ với Quang Minh thần lệnh.

Nhìn đại quân xông lên, Giang Khải đã không còn chút sức lực nào, ngồi bệt xuống đất.

“Đáng chết, chỉ thiếu một chút…”

Nhưng đúng vào lúc này một bóng người lao xuống từ bên cạnh Giang Khải!

Nhân lúc Ma quân còn chưa đến gần, Thiên Mệnh lao về phía đại quân Ma tộc.

“Kim cương bất hoại!”

Trong chốc lát, quanh người Thẩm Nghệ nổi lên một vòng ánh sáng vàng nhàn nhạt, sau đó đứng nguyên tại chỗ.

Đại quân Ma tộc bị ánh sáng vàng hấp dẫn, điên cuồng nhào về phía Thẩm Nghệ.

Nhưng đối mặt với vô số công kích, Thẩm Nghệ thấy nguy nhưng không động như một bức tượng Phật!

“Điều này…” Hồ Ngôn trợn to mắt, khiếp sợ nhìn tình cảnh này, “Quá mạnh!”

Vừa nói xong, ánh sáng vàng trên người Thẩm Nghệ biến mất, trong chớp mắt đã bị đại quân Ma tộc nuốt hết.

Đối mặt với đại quân Ma tộc điên cuồng, ba người Giang Khải không có sức chống cự, chỉ có thể lùi đến trước mặt Quang Minh thần lệnh.

Ngay lúc sắp bị đại quân Ma tộc nuốt hết, Quang Minh thần lệnh sau lưng đột nhiên phát ra một vệt sáng.

Sóng ánh sáng khuếch tán ra ngoài, những nơi đi qua tất cả Ma tộc hóa thành tro tàn!

Mây đen, mưa to trên bầu trời lập tức biến mất!

Chỉ một vệt sáng, toàn bộ bí cảnh sạch sẽ…

Ở trong tro tàn mơ hồ có một vài phân tử màu vàng, sau khi tiêu diệt những Ma tộc này gần như không còn, những phân tử màu vàng này lơ lửng không ngừng tụ lại, ngưng lại, cuối cùng hóa thành hình người.

Thẩm Nghệ lại đứng ở trước mặt ba người Giang Khải.

Đồng thời, Giang Khải cũng cảm giác được năng lượng mà mình tiêu hao hoàn toàn khôi phục, ngay cả Thế thân lừa gạt cần thời gian dài mới có thể khôi phục cũng được bổ sung lại ba thế thân dự trữ.

Thương thế trên người Nguyễn Ngữ dùng mắt thường cũng thấy được đang khôi phục, lúc hắn ta mở mắt ra ánh mắt trong veo, tuyệt đối là trạng thái tỉnh táo.

【 Chúc mừng các ngươi hoàn thành bí cảnh Quang Minh thần vực, các ngươi thu hoạch được một bảo rương bí cảnh. 】

【 Căn cứ vào tổng thương tổn mà bốn người các ngươi tạo ra cho ma tộc, các ngươi lần lượt thu hoạch được phần thưởng như sau. 】

【 Thẩm Nghệ thu hoạch được bảo cụ cực phẩm Khổ hành tăng, Tu La kính. Nguyễn Ngữ thu hoạch được bảo cụ tuyệt phẩm Tửu quỷ, Tửu tiên hồ lô. 】

【 Hồ Ngôn thu hoạch được vũ khí duy nhất của Thầy phong thủy, Phong lôi trượng. 】

【 Giang Khải thu hoạch được thần khí dành riêng cho Dân cờ bạc, Chủ thần bài – Quang Minh thần lệnh! 】

Bốn món đồ hóa thành hình thái thẻ bài bay đến trước mặt bốn người, sau khi Quang Minh thần lệnh to lớn thu nhỏ, vị trí ban đầu xuất hiện một cái Truyền tống trận.

Trước Truyền tống trận xuất hiện một bảo rương màu vàng.

【 10 giây sau các ngươi sẽ rời khỏi Quang Minh thần vực. 】

Giang Khải lập tức cầm lấy bảo rương hóa thành tấm thẻ, ngoài ra triệu hồi Diêm Vương lệnh và tất cả Cửu kiếp truy mệnh, dẫn theo tiểu đội Hỏa Thần lập tức rời khỏi bí cảnh Quang Minh thần vực.

…

Sau khi bốn người đi ra ngoài, phát hiện mình đi ra từ trong vách đá sơn động, lúc bọn họ lại quay đầu tìm kiếm đã không thấy quả cầu ánh sáng trước đó nữa.

Chương 334 - Thu hoạch lớn (2)

“Có lẽ bí cảnh này sẽ không xuất hiện lại.” Nguyễn Ngữ nói, “Ngay cả Quang Minh thần lệnh cũng trở thành phần thưởng, chắc chắn sẽ không có Quang Minh thần vực nữa.”

Hồ Ngôn thỉ nặng nề thở ra một hơi, “Nguy hiểm thật, suýt nữa thất bại.”

Giang Khải vỗ vai Thẩm Nghệ, “Làm tốt lắn, đúng là người của Chủ Thần chúng ta!”

Thẩm Nghệ cau mày, “Khải đội, ta chỉ có từng đó tác dụng, nếu còn không phát huy một chút vậy thật sự trở thành vật vướng víu rồi.”

“Chỉ là, Khải đội, chức nghiệp của ngươi là…”

Giang Khải mỉm cười, “Không sai, chức nghiệp ban đầu của ta là Dân cờ bạc. Nhưng ta hy vọng ngươi tốt nhất đừng nhắc đến với người ngoài.”

Thẩm Nghệ hơi ngạc nhiên, hít sâu một hơi nói, “Khải đội, ngươi yên tâm đi, trong khoảng thời gian này ta đã sớm công nhận Chủ Thần, cũng công nhận các ngươi, ta sẽ giữ bí mật!”

Nguyễn Ngữ mỉm cười vỗ vai Thẩm Nghệ, “Ngươi có thể không tiếc hy sinh tính mạng đứng ra vào thời điểm quan trọng, chúng ta tin tưởng nhân phẩm của ngươi!”

“Tuy nói ngươi chỉ đẹp trai ba giâu nhưng ba giây này vẫn vô cùng quan trọng.” Hồ Ngôn cười nói, “Lần này mọi người đều có thu hoạch lớn! Ta lại đạt được một thanh vũ khí duy nhất, trời ạ, ta nằm mơ cũng không ngờ ta có thể có trang bị duy nhất!”

“Lão Hồ, ngươi đừng khiêm nhường, tuy Kỳ vũ của ngươi không tạo thành tổn thương trực tiếp, nhưng nói về cống hiến của ngươi

tuyệt đối là hạng nhất.” Giang Khải cười nói, “Đi, đi lên xem bảo bối một chút!”

Giang Khải lấy ra bốn tấm thẻ giám định, giám định mấy trang bị này.

Phần thưởng của Thẩm Nghệ, bảo cụ Tu La kính có thể khiến độ khó chỗ tu luyện tăng lên một cấp, đồng thời có ghi chép thu hoạch được trạng thái “Đốn ngộ”!

Trong trạng thái Đốn ngộ có thể trợ giúp hắn ta tăng hiệu quả tu luyện trên diện rộng, nên trang bị này không thể thăng cấp.

Đối với Khổ hành tăng lấy tu luyện làm chủ, tuyệt đối xứng với hai chữ cực phẩm.

Giải thích của Tửu tiên hồ lô khá thú vị, có thể tăng 50% “Tửu lượng”, tăng 30% tỷ lệ tiến vào trạng thái say rượu cao cấp.

Trang bị này cũng không thể thăng cấp.

Trạng thái say rượu của Nguyễn Ngữ có phân chia đẳng cấp, hiện tại trạng thái say rượu của Nguyễn Ngữ có hai cấp bậc.

Lúc đầu là Sống mơ mơ màng màng, Ý thức hỗn loạn, sau đó có tỷ lệ nhất định tiến vào trạng thái “Tửu trung tác nhạc”, chỉ có trong trạng thái Tửu trung tác nhạc thì hắn ta mới có thể sử dụng Thái cực kiếm, có thể thấy được trạng thái Tửu trung tác nhạc là trạng thái cao cấp hơn.

Vốn Nguyễn Ngữ từ trạng thái say rượu cấp một tiến vào say rượu cấp hai có tỷ lệ khoảng 30%, nếu tiếp tục uống rượu thì tỷ lệ này còn tăng lên nhưng cũng có khả năng sẽ không thắng được tửu lực, còn chưa tiến vào Tửu trung tác nhạc đã ngủ trước.

Nhưng bây giờ có Tửu tiên hồ lô, tương đương với việc Nguyễn Ngữ chắc chắn có thể tiến vào trạng thái Tửu trung tác nhạc.

Nguyễn Ngữ vô cùng kích động, “Cái này tốt, cái này tốt! Trước kia xuất hiện một vài trang bị Tửu quỷ, có thể thêm hai ba phần tửu lượng đã không tệ, cái này trực tiếp thêm 50%, hơn nữa trực tiếp thêm tỷ lệ 30% tiến vào trạng thái cao cấp, quá mạnh!”

Phong lôi trượng của Hồ Ngôn là một món vũ khí duy nhất, lúc giám định mấy người đều có vẻ căng thẳng.

【 Phong lôi trượng, vũ khí duy nhất, có thể thăng cấp. 】

【 Thể lực tăng 34 điểm, tinh thần lực tăng 72 điểm, nhanh nhẹn tăng 11 điểm, lực lượng tăng 10 điểm. 】

【 Hiệu ứng đặc biệt 1: tăng 50% khôi phục tinh thần lực. Hiệu ứng đặc biệt 2: Dẫn lôi kiếp (cấp 1), lấy Phong lôi trượng dẫn dắt một đạo thiên lôi, tạo ra công kích tổn thương một phần vạn thiên lôi với mục tiêu chỉ định, nhiều nhất có thể dự trữ chín lần. Hiệu ứng đặc biệt 3: Phong ngữ chú (cấp 1), có thể khống chế sức gió, sau khi kích hoạt hiệu quả này tiếp tục tiêu hao tinh thần lực. 】

【 Tài liệu thăng cấp cần thiết, Lôi kích mộc, Phong điểu linh. 】

“Đệt, có thể thăng cấp!” Nguyễn Ngữ kêu lên, “Lão Hồ, lần này ngươi sẽ bay lên!”

Thẩm Nghệ không ngừng kêu lên, “Một cái đã thêm 70 tinh thần lực, quá mạnh! Hiệu ứng đặc biệt cũng rất mạnh, đúng là trang bị duy nhất!”

Lão Hồ trực tiếp biến thẻ bài thành vật thật, liên tục vuốt ve cây pháp trượng này, yêu thích không buông tay.

Cuối cùng là Quang Minh thần lệnh của Giang Khải.

【 Quang Minh thần lệnh, một trong Chủ thần bài, ám khí. 】

【 Quang Minh thần lệnh, bốn thuộc tính cơ bản của bản thể tăng 20%, lực đâm xuyên 50, vĩnh viễn gia tăng 15% tỷ lệ bạo kích, tăng 150% bạo kích tổn thương. 】

【 Hiệu ứng đặc biệt 1: “Đạn xạ”, sau khi đụng vào mục tiêu không có cách nào đánh xuyên, Quang Minh thần vực sẽ tự động không ngừng “Đạn xạ” trong lúc vượt chướng ngại vật, tổn thương bắn ra kế thừa tất cả thuộc tính công kích của người sử dụng, không tiêu hao thể lực và tinh thần lực ngoài định mức. 】

Giang Khải trợn to mắt.

Diêm Vương lệnh rất mạnh mẽ nhưng có một vấn đề rất hiện thực, lấy thuộc tính hiện tại của Giang Khải thì Diêm Vương lệnh tiêu hao quá cao.

Chương 335 - Thu hoạch lớn (3)

Nhiều khi Giang Khải chỉ sử dụng Diêm Vương lệnh cũng đã tiêu hao hết trạng thái của hắn.

Đạn xạ của Quang Minh thần lệnh lại giải quyết tốt đẹp vấn đề này.

Còn cần đòn công kích bình thường được khống chế tốt, đã có thể tạo thành nhiều lần tổn thương!

Giang Khải tiếp tục xem.

【 Hiệu ứng đặc biệt 2: "Thần chi hàng lâm", tiêu hao tất cả trạng thái của bản thân lấy bản thân làm trung tâm phát ra một vòng ánh sáng xung quanh, tạo thành một lần công kích phạm vi, công kích kế thừa tất cả hiệu quả công kích và tổn thương của người sử dụng, lúc Thần chi hàng lâm đánh giết số lượng đạt đến hơn 100, đổi mới trạng thái của mình và bốn đồng bạn trong cùng một phạm vi có tổng thuộc tính thấp hơn bản thân (không cách nào đổi mới Thần chi hàng lâm). 】

Ào ào ào, bên ngoài sơn động là tiếng thác nước đinh tai nhức óc, trong sơn động đầu óc bốn người đều vang lên ong ong.

"Chờ chút, Khải đội, cái… Cái gì gọi là đổi mới trạng thái?" Nguyễn Ngữ hoảng sợ nhìn về phía Giang Khải.

Hồ Ngôn yếu ớt nói, "Vừa rồi ở trong bí cảnh, chẳng phải chúng ta đã được đổi mới trạng thái sao?"

"Vậy còn có thế sống lại?"

Giang Khải lắc đầu, "Không thể, nó nói là bốn đồng bạn trong phạm vi, nếu chết đi chắc chắn sẽ vượt quá phạm vi. Chắc trong bí cảnh khá đặc thì khiến Thẩm Nghệ không chết ngay, lúc này mới được đổi mới."

“Nhưng điều này cũng rất biến thái!” Hồ Ngôn nói, “Quang Minh thần lệnh này quá mạnh!”

“Phía dưới còn nữa!” Nguyễn Ngữ kích động nói.

【 Hiệu ứng đặc biệt 3: “Thần khí nhận chủ”, Diêm Vương lệnh không thể bị hư hao, sau khi thu hoạch có thể thông qua suy nghĩ khống chế gọi ra, ném ra, thu về. 】

【 Hiệu ứng đặc biệt bộ Chủ thần bài 1: mỗi khi thêm một tấm Chủ thần bài, các Chủ thần bài đã nắm giữ sẽ ngoài định mức tăng 10% thuộc tính cơ sở của bản thể, 50% lực đâm xuyên của vũ khí. 】

【 Diêm Vương lệnh, Quang Minh thần lệnh đã có hiệu lực. 】

【 Hiệu ứng đặc biệt bộ Chủ thần bài 2: Thôn phệ hóa hình, có thể cắn nuốt vũ khí loại ám khí khác, đồng thời kế thừa tất cả thuộc tính và hiệu ứng đặc biệt của vũ khí loại ám khí thấp hơn “cấp thần khí”. Thôn phệ hóa hình không ảnh hưởng đến thuộc tính vốn có của Chủ thần bài. 】

【 Hiệu ứng dành riêng cho Dân cờ bạc (chưa kích hoạt) 】

Mấy hiệu quả bộ trang bị đều giống với Diêm Vương lệnh, nhưng vì có được tấm Chủ thần bài thứ hai nên hiệu ứng bộ trang bị 1 đã có hiệu lực.

Chỉ thêm một tấm Quang Minh thần lệnh, thuộc tính cơ bản của Giang Khải lại đột nhiên tăng mạnh như đang bay lên!

Đương nhiên, trong lòng Giang Khải vẫn đang suy nghĩ chuyện khác.

Chủ thần bài có được hiệu ứng ẩn đặc biệt mà ngay cả thẻ giám định cũng không thể giám định được, Diêm Vương lệnh có thể kích hoạt Vòng quay vận mệnh, không biết Quang Minh thần lệnh sẽ là hiệu quả đặc biệt gì.

Lần này bí cảnh Quang Minh thần vực ban thưởng rất phong phú, chỉ là mỗi người lấy được một món trang bị đã là vật vượt giá trị.

Đương nhiên, Giang Khải cũng chưa quên bảo rương bí cảnh.

Nhưng điều khiến Giang Khải thất vọng là trong bảo rương phần lớn đều là một vài tài liệu.

Tuy đều là một số tài liệu phẩm chất cao hiếm thấy, thậm chí còn có tài liệu chuyển chức hoàn chỉnh của Võ đồ và Binh lính tứ giai nhưng đáng tiếc không có đồ mà bọn họ cần.

“Kiếm cái Lôi kích một cũng được…” Hồ Ngôn hơi tiếc hận nói, “Cũng là chúng ta quá tham lam, cho chúng ta bốn món trang bị đã rất tốt, trong bảo rương lại ra cực phẩm thì không đúng lẽ trời.”

“Được rồi, Khải đội, ngươi vẫn nên bán lấy tiền đi.” Nguyễn Ngữ nói.

“Ừ, nếu không có Khải đội thì chúng ta cũng không vào được bí cảnh, càng không lấy được trang bị tốt. Lần này thu hoạch ở trong bí cảnh là điều mà trước kia ta nghĩ cũng không dám nghĩ.” Thẩm Nghệ chỉ lo nhìn Tu La kính của mình.

Hồ Ngôn và Nguyễn Ngữ vẫn không quên giao hẹn ban đầu của bọn họ, bọn họ cũng không cần nhiều chiến lợi phẩm.

Giang Khải đang muốn từ chối, Hồ Ngôn đã nói, “Khải đội, đừng quên Huyền Vũ muốn đối phó ngươi, ngươi nhất định phải bắt đầu tích lũy tài phú, nếu không sẽ không đấu được với bọn họ!”

Câu nói này lại nhắc nhở Giang Khải.

Lần này Giang Khải không tiếp tục chối từ nữa, thu hồi bảo rương.

Cách thời gian đến khu vực thất lạc còn 13 ngày, đám người Giang Khải cũng không muốn về khu an toàn liền chuẩn bị dẫn đội đi thăng cấp.

Thẩm Nghệ đã là nhị giai max cấp, hơn nữa lại lấy được Tu La kính, hắn ta dự định ở lại thác nước này tu luyện xem có thể đột phá tam giai hay không.

Đám người Giang Khải lại đi vào Thanh Sắc bình nguyên.

Hồ Ngôn không kịp chờ đợi thử uy lực của Phong lôi trượng.

Muốn dẫn dắt thiên lôi thì trên trời phải có lôi điện, đối với Hồ Ngôn thì điều này không hề khó khăn.

Hắn ta chỉ cần sử dụng Kỳ vũ trước, trên trời sẽ có lôi điện lấy không hết.

Chương 336 - Lão Hồ tu tiên

Dẫn lôi kiếp dẫn thiên lôi, chỉ là trong quá trình thiên lôi rơi xuống khiến năng lượng suy giảm nghiêm trọng, dựa theo lời giải thích cuối cùng chỉ có thể tạo ra một phần vạn tổn thương.

Lúc đầu mọi người cảm thấy cho dù là một phần vạn tổn thương cũng đủ để miểu sát một đơn vị cường đại.

Nhưng kết quả sau cùng lại khiến người ta mở rộng tầm mắt.

Dẫn lôi kiếp không thể miểu sát bất kỳ một Hấp thủy quỷ ngưu nào!

Tuy Dẫn lôi kiếp công kích không như ý muốn, nhưng Hồ Ngôn lại phát hiện Dẫn lôi kiếp sẽ có một hiệu quả khác.

Tê liệt!

Sau khi bị lôi điện đánh, tuy không nguy hiểm đến tính mạng nhưng sẽ xuất hiện trạng thái cả người tê liệt ngắn ngủi, đồng thời biên độ phòng ngự giảm xuống rất nhỏ.

Cứ vậy, cho dù Dẫn lôi kiếp không thể trực tiếp miểu sát kẻ địch nhưng phối hợp với lực công kích cao của Giang Khải, vẫn có thể tạo ra sự uy hiếp cực lớn với kẻ địch.

Ngoài ra, Hồ Ngôn còn khai thác được cách dùng Phong ngữ chú, hắn ta có thể lợi dụng sức gió để mình lơ lửng…

12 ngày sau, Nguyễn Ngữ và Giang Khải nhìn Hồ Ngôn lơ lửng giữa không trung, đang dùng Kỳ vũ.

Trong cơn gió mạnh gào thét, chỉ thấy Hồ Ngôn đứng lơ lửng trên không, trên đỉnh đầu phủ kín mây đen, sấm sét vang dội.

Đột nhiên, ầm ầm ầm, một tiếng vang thật lớn, một tia chớp đánh xuống từ trên bầu trời, đánh trúng một con Hấp thủy quỷ ngưu.

“Khải đội, còn chưa giết chết, ngươi nhanh lên!” Hồ Ngôn nhìn

quỷ ngưu bị chọc giận điên cuồng lao về phía mình, lo lắng gọi Giang Khải.

Giang Khải tiện tay đánh ra Truy mệnh, đánh xuyên qua đầu Hấp thủy quỷ ngưu hoàn thành đánh giết.

“Khải đội, không nói những cái khác, mấy kỹ năng này của lão Hồ hợp lại, hiệu quả trang bức tuyệt đối đầy đủ!” Nguyễn Ngữ đứng bên cạnh nói thầm.

“Người xem không rõ chân tướng còn tưởng hắn đang tu tiên, thật ra không đánh chết ai.”

Giang Khải gật đầu, “Đúng vậy, sau này nếu lại đánh nhau với người ta, để hắn bày ra tư thế là được, ngàn vạn lần không thể ra tay.”

“Ừ, không xa tay cảm giác có hiệu quả tốt hơn ra tay.” Nguyễn Ngữ rất đồng ý gật đầu thật mạnh.

“Đúng rồi, Khải đội, chờ quay về từ khu vực thất lạc lại cày nửa tháng, ta và lão Hồ đều đến nhị giai max cấp, chúng ta đều có tài liệu tam giai, ngươi tìm được tài liệu tam giai chưa?”

Giang Khải lắc đầu, “Có trời mới biết ở đâu.”

Lần trước phối phương chuyển chức của hắn là tìm được ở trong Boss bí bảo, trong tình huống bình thường chắc có cơ hội lại đến lấy bí bảo.

“Khải đội, ngươi có muốn thử đi tìm bí bảo Boss bản đồ không?”

“Đâu có dễ dàng như vậy?” Giang Khải bất đắc dĩ lắc đầu, “Cơ hội tìm ra bí bảo vốn rất thấp, lại nói dù tìm được cũng chưa chắc có thể mở ra được.”

“Huống chi Chủ Thần chúng ta còn có nhiệm vụ của mình, ngay cả cơ hội chạm đến Boss bản đồ cũng không có.”

Nguyễn Ngữ cũng thở dài một hơi, “Ta rất muốn xem thử rốt cuộc chức nghiệp tam giai của ngươi là gì…”

Giang Khải cười nói, “Quân đội mời ta gia nhập mấy lần, nếu có tài liệu chức nghiệp cao giai ta đã sớm gia nhập. Cũng là vì tài liệu không rơi ra, ta biết bọn họ chắc chắn sẽ không tốn thời gian trên người ta mãi.”

“Tên gọi là Willis kia nói với ta, Siêu phàm mới thật sự là bắt đầu, chức nghiệp phàm nhân mạnh nhất cũng vô dụng.”

Im lặng một lát, Giang Khải nhìn Hồ Ngôn hô mưa gọi gió, yếu ớt nói, “Có lẽ đây chính là vận mệnh của Dân cờ bạc, vĩnh viễn không biết tương lai là gì.”

Nguyễn Ngữ nói, “Khải đội, Willis kia cho người ta cảm giác rất thần bí, nếu không đợi đến khu vực thất lạc lại hỏi xem phải mở bức thư của hắn như thế nào.”

Giang Khải gật đầu, hắn cũng có chung cảm nhận.

“Cũng được.”

“Lão Hồ, xuống đây đi, ngày mai sẽ phải đến khu vực thất lạc, quân đội chắc chắn sẽ dẫn chúng ta đến đó, chúng ta về khu an toàn trước.” Giang Khải nói với Hồ Ngôn.

…

Ngày thứ hai tiểu đội Hỏa Thần trở về khu an toàn, Lộ Tuấn tự mình tìm được đám người Giang Khải đang nghỉ ngơi trong doanh địa.

Hắn ta còn dẫn theo Trụ Tử và Noãn Noãn.

Một đoàn người được quân đội hộ tống tiến về Truyền tống trận kết nối ở Thái Bình sơn đạo.

Đứng ở trước Truyền tống trận, Lộ Tuấn nói với Giang Khải, “Giang Khải, ca ngươi nhờ ta chuyển một câu cho ngươi, nếu có thời gian hy vọng ngươi đi gặp hắn một chút, hắn có việc nói với ngươi.”

“Ca ta khôi phục thế nào?”

“Rất tốt, thật ra hắn đã có thể xuất viện nhưng tướng quân khuyên hắn ở thêm một tháng.”

“Có người cũng hy vọng ca ca và muội muội ngươi nhanh chóng rời khỏi bệnh viện quân khu.” Lộ Tuấn ý tứ sâu xa nói một câu.

Giang Khải hơi híp mắt lại, rất hiển nhiên hắn đã biết ai hy vọng đại ca và tam muội rời khỏi quân khu như thế.

Lộ Tuấn thấy vẻ mặt Giang Khải nghiêm túc, mỉm cười, “Ngươi cũng đừng suy nghĩ quá nhiều, có tướng quân ở đây dù ca ca và muội muội ngươi rời khỏi quân khu cũng không có việc gì.”

“Nhưng ta cũng phải nhắc nhở ngươi một câu, tướng quân vẫn không cho ta nói cho ngươi biết, nhưng ta cảm thấy vẫn nên để ngươi biết thì tốt hơn.”

Chương 337 - Thăm dò khu vực thất lạc

“Tổng bộ Huyền Vũ vẫn đang tạo áp lực cho tương quân, bên hắn cũng phải chịu áp lực rất lớn, cho nên ngươi phải biết cách kiềm chế.”

Giang Khải nhíu mày, giận nói, “Huyền Vũ tạo áp lực cho lão Vệ? Bọn họ muốn đối phó ta thì đến tìm ta đi!”

Lộ Tuấn mỉm cười, “Ngươi thật sự gặp nguy hiểm, tướng quân còn có thể thấy chết không cứu sao! Bọn họ muốn đối phó ngươi, chắc chắn phải xử lý bên tướng quân trước!”

“Bọn họ có thể chạm vào tướng quân?!” Giang Khải hơi không tin, “Giang Trung thành đều do tướng quân bảo vệ!”

“Bên trên đã đang nghiên cứu việc có nên điều động cương vị của tướng quân hay không.” Lộ Tuấn bình tĩnh nói, “Ngươi không thể tưởng tượng nổi năng lực của Huyền Vũ quân công đâu!”

Giang Khải siết chặt nắm đấm, lạnh lùng nói, “Lộ đại ca, thu hoạch của ta ở khu vực thất lạc là ai trong quân đội của các ngươi đến bàn giao với ta?”

“Nếu có đồ vật Siêu phàm trở lên, vậy chắc chắn là người của tổng bộ.”

Giang Khải hừ lạnh một tiếng, “Được, ngươi yên tâm, cương vị của tướng quân sẽ không thay đổi.”

Nói xong, Giang Khải lại dẫn tiểu đội Hỏa Thần tiến vào Truyền tống trận.

…

Trong ánh mắt nhìn chằm chằm của Lộ Tuấn, Giang Khải dẫn theo tiểu đội Hỏa Thần lại tiến vào khu vực công cộng.

Không lâu sau, tiểu đội Vu Sư Quý Tiết, tiểu đội Điếu Ngư cũng lần lượt xuất hiện ở Truyền tống trận.

Lúc thấy hai đội ngũ này, Giang Khải nhíu mày.

Vu Sư Quý Tiết là một nhóm năm người, nhưng tiểu đội Điếu Ngư cũng chỉ có hai người.

Lúc ở vòng chung kết, Willis và Grey cũng là hai người, khi đó Giang Khải còn tưởng đồng đội của bọn họ đã chết trong trận chiến trước đó, nhưng hôm nay cả đội thăm dò khu vực thất lạc, bọn họ vẫn chỉ có hai người, nói rõ lúc trước bọn họ cũng là hai người dự thi!

Chỉ có hai người đến dự thi, bọn họ rất có lòng tin với mình?

Willis cũng chú ý đến ánh mắt Giang Khải, mỉm cười đi tới, "Chào ngươi, Giang Khải, chúng ta lại gặp mặt."

Giang Khải hơi híp mắt lại, "Rốt cuộc trong bức thư mà ngươi đưa cho ta lần trước có viết cái gì?"

Willis khẽ cười nói, "Bức thư này cũng không phải ta đưa cho ngươi, ta chỉ là Người đưa thư phụ trách đưa thư."

Giang Khải nhíu mày, "Cho nên ngươi cũng không biết làm thế nào để mở ra phong ấn?"

Willis cười ha ha một tiếng, "Đương nhiên ta không biết, rất hiển nhiên ngươi đã không mở được, vậy nói rõ ngươi còn chưa có tư cách xem bức thư này."

"Là ai bảo ngươi đưa cho ta?"

Willis nói, "Ngươi không cần phải biết thân phận của người gửi, nói chính xác người nhận cũng không phải là ngươi mà là người có thực lực mạnh nhất trong thi đấu tranh bá, có thể là ngươi cũng có thể là Kura Nosuke."

"Trận chiến của ngươi và Kura Nosuke chỉ để tranh giành danh ngạch này mà thôi."

Nói đến đây, Giang Khải cũng biết không hỏi được tin tức nào có giá trị từ chỗ của Willis.

Đúng vào lúc này, tất cả mọi người có mặt đều nghe được tiếng nhắc nhở của hệ thống.

【 Hoan nghênh quay về khu thi đấu của trận thi đấu tranh bá sơ cấp, trận thi đấu này có tất cả 500 khu vực thất lạc, sử dụng chìa khóa khu vực thất lạc có thể vào khu vực thất lạc thăm dò. 】

【 Bảo rương trong khu vực thất lạc chia thành bốn cấp đồng, bạc, vàng và bảo vương tím bí mật, một vài khu vực thất lạc có tỷ lệ thu hoạch được bảo rương phát sáng. Mỗi khu vực thất lạc có 100 bảo rương đặt rải rác, trong mỗi bảo rương chỉ có một món đồ. 】

【 Chủng loại khu vực thất lạc phong phú, không có dã thú nhưng có cơ quan cạm bẫy, sau khi chết trực tiếp logout. 】

【 Thời gian thăm dò của mỗi tiểu đội đều là 1 tiếng, sau 1 tiếng tất cả nhân viên trực tiếp bị truyền tống về. 】

【 Ba đội ngũ lấy được phần thưởng phải thể hiện toàn bộ quá trình. 】

Đột nhiên, sau lưng ba tiểu đội xuất hiện một màn hình chiếu to lớn.

Tên của ba tiểu đội xuất hiện trên màn hình, hiện tại một cột "Bảo vật thu hoạch được" đều là trống không.

【 10 phút sau, tiến vào đếm ngược thăm dò. 】

Một tên Vu sư cười lạnh một tiếng, ghen tỵ nói, "Hừ hừ hừ, lần này hay lắm, một giờ căn bản không kịp thăm dò khu vực thất lạc khác, lấy được hạng nhất có ích lợi gì."

Đồng bạn của hắn ta giữ chặt hắn ta, "Nhanh chóng tìm khu vực thất lạc đi!"

Giang Khải cũng dẫn theo tiểu đội Hỏa Thần lập tức rời đi.

Tìm kiếm cửa khu vực thất lạc cũng không khó, trong khu thi đấu

xuất hiện rất nhiều cửa ánh sáng, chắc là Truyền tống trận khu vực thất lạc.

Hồ Ngôn tính một quẻ, hướng đông bắc là cát tường.

Căn cứ vào đề nghị của Hồ Ngôn, đám người Giang Khải nhanh chóng tiến lên theo hướng đông bác.

Chạy thêm vài phút, bọn họ liên tục thấy mấy Truyền tống trận.

“Khải đội, tiến vào cái nào?”

Giang Khải nhìn đồng hồ, cách đếm ngược khởi động còn chưa đến 1 phút.

Xung quanh bọn họ vừa hay có ba cái Truyền tống trận cách nhau không xa.

Chương 338 - Thăm dò khu vực thất lạc (2)

“Xem ra phải dựa vào vận khí rồi.” Giang Khải nói với các đội viện, “Vừa rồi ta đang nghĩ có 100 bảo rương rải rác, tính cả cơ quan cạm bẫy nói rõ phạm vi khu vực thất lạc không quá nhỏ, thời gian một tiếng rất có thể không thăm dò hết một khu vực thất lạc.”

Viên Trụ tức giận nói, “Đúng vậy, lấy được hạng nhất thật sự không có tác dụng gì!”

Giang Khải nói, “Đừng quan tâm nhiều như vậy, chúng ta đã lấy được hạng nhất thì phải nghĩ cách tối đa hóa lợi ích.”

“Ta suy đoán ít nhất độ khó thu hoạch được những bảo rương hạ cấp đó không lớn, quan trọng là nắm bắt thời gian!”

“Trong khu vực thất lạc không có dã thú, khá an toàn, cho nên ta muốn đội ngũ chia thành ba tiểu đội, ba tiểu đội đồng thời thăm dò.”

“Trụ Tử và Noãn Noãn một đội, Hồ Ngôn và Nguyễn Ngữ một đội.” Giang Khải nói xong đã giao hai chiếc chìa khóa cho Hồ Ngôn và Noãn Noãn, “Chú ý cạm bẫy, nhất là sau khi phát hiện bảo rương!”

Hồ Ngôn gật đầu, “Khải đội, một mình ngươi càng phải cẩn thận!”

Ba tiểu đội lập tức tiến vào ba Truyền tống trận.

Sau cảm giác choáng váng rất nhỏ, tầm mắt của Giang Khải khôi phục bình thường.

Trước mặt hắn là một khu rừng rộng lớn, những gốc đại thụ che trời cao lớn đó ngăn cản tầm mắt của hắn.

【 Ngài đã tiến vào khu vực thất lạc “Đào Vong sâm lâm”, không thể trực tiếp mang bảo rương rời khỏi khu vực thất lạc, thời gian

thăm dò tiến vào đếm ngược. 】

“Đào Vong sâm lâm? Nghe tên không giống là nơi tốt đẹp gì…” Giang Khải lắc đầu, “Cũng không biết một quẻ này của lão Hồ có chuẩn không.”

Mặc kệ thế nào, đã đến cũng phải nắm bắt thời gian tìm kiếm bảo rương.

Lúc Giang Khải thu lại tầm mắt, liếc mắt đã thấy bên cạnh một gốc đại thụ có một vệt màu vàng sẫm không hợp với thân cây màu nâu xám.

“Hả?” Giang Khải lập tức đi tới.

Chẳng mấy chốc hắn đã phát hiện bảo rương thứ nhất, bảo rương làm bằng đồng.

“Dễ như vậy?”

Giang Khải ném mấy nhánh cây về phía bảo rương, sau khi thấy không phát động cơ quan liền đi tới.

Cẩn thận mở ra bỏ rương, thấy bên trong có một khối khoáng thạch lớn.

Mặt ngoài khoáng thạch màu đen có rất nhiều chỗ lộ ra tinh thể màu vàng và màu hồng, trong suốt sáng long lanh, bên trong mơ hồ hiện ra huỳnh quang.

Giang Khải chưa từng thấy loại khoáng thạch này, nhưng hắn rất tò mò phần thưởng trong thi đấu tranh bá sẽ có phẩm chất gì, liền dùng thẻ giám định để giám định.

【 Thiên tinh khoáng cực phẩm, 15kg, có thể tăng đẳng cấp trang bị cấp tuyệt phẩm, có thể tinh luyện ra Thiên tinh ngọc. 】

“Tài liệu cường hóa trang bị tuyệt phẩm?!” Giang Khải trợn to mắt, độ hiếm của thứ này thậm chí còn vượt qua trang bị tuyệt phẩm!

Sở dĩ phần lớn người có trang bị cao cấp vẫn không thăng cấp,

chính là vì tài liệu cường hóa khan hiếm.

Đây là bảo rương đồng cấp thấp nhất rơi ra!

Giang Khải nhanh chóng thu hồi khoáng thạch.

Ngay lúc Giang Khải thu hồi bảo vật, hắn đột nhiên cảm thấy mặt đất dưới chân lắc lư rất mạnh.

Ngay sau đó, từng mảng lớn đất đai phía sau hắn rơi xuống, cho đến khi rơi vào một vùng nham thạch nóng chảy dày đặc phía dưới vài trăm mét!

Thấy cảnh này, Giang Khải hít sâu một hơi!

Đào Vong sâm lâm này lại được xây dựng ở không gian phía trên một vùng dung nham, sau khi hắn lấy đi bảo vật mặt đất liền sụp đổ, rơi vào trong dung nham.

Mặt đất còn đang không ngừng đổ sụp, hơn nữa nhìn từ xu thế đổ sụp thì đang lan về vị trí của Giang Khải.

“Đệt!” Giang Khải không kịp nghĩ nhiều đã xoay người bỏ chạy!

Tốc độ mặt đất sụp xuống cực nhanh, đuổi sát không bỏ!

“Mẹ nó, rốt cuộc đã biết vì sao gọi là Đào Vong sâm lâm!” Giang Khải hùng hổ lao đi, “Lão Hồ, đây là cát tường mà ngươi tính ra sao?”

Đúng vào lúc này, Giang Khải thấy trong rừng cây bên cạnh lại xuất hiện một bảo rương đồng.

Hắn cắn răng một cái, đột nhiên tăng tốc lao đến trước bảo rương, sau khi mở bảo rương ngay cả nhìn cũng chưa từng nhìn, trực tiếp lấy bảo vật đi sau đó tiếp tục chạy trốn.

Hắn mở một cái bảo rương, tốc độ mặt đất sụp đổ sau lưng cũng tăng lên.

Giang Khải hít sâu một hơi, chẳng lẽ mình mở một bảo rương, tốc độ sụp đổ của Đào Vong sâm lâm sẽ tăng lên một chút?

Nghĩ tới đây, Giang Khải không khỏi tê cả da đầu!

…

“Trụ Tử, nơi này có bảo rương, còn là bảo rương bạc!” Noãn Noãn và Viên Trụ đi trên con đường nhỏ ánh nắng tươi sáng trong rừng, nơi này chim hót hoa nở, phong cảnh hợp lòng người.

Thỉnh thoảng xuất hiện bảo rương khiến tâm trạng của người ta càng thêm vui vẻ.

“Noãn Noãn, đóa hoa này tặng cho ngươi!” Viên Trụ hái một bông hoa nhỏ màu trắng đưa cho Noãn Noãn, “Ta cài lên cho ngươi, rất hợp với khí chất của ngươi.”

Hồ Ngôn và Nguyễn Ngữ lôi ra một cái bảo rương vàng trong một đống đất đá lộn xộn.

“Là tài liệu chuyển chức lục giai Võ đồ!” Nguyễn Ngữ trợn to mắt, “Lão Hồ, vận khí của chúng ta không tệ.”

Hồ Ngôn mỉm cười, “Đúng vậy, còn nói có cạm bẫy gì đó, chúng ta tìm được nhiều bảo rương như vậy cũng không thấy một cái bẫy nào.”

“Lão Hồ, ta muốn uống chút rượu…”

Chương 339 - Giá trị của Giang Khải

“Ngươi chịu đựng một chút, tìm bảo rương trước đã, những bảo rương này rất quan trọng với Khải đội.” Hồ Ngôn nói, “Thời gian một tiếng cũng khá gấp gáp.”

Nguyễn Ngữ chỉ có thể sờ hồ lô rượu của mình, cố nhịn không uống.

“Ai, vì Khải đội ta không thể uống! Khải đội, đâu có năm tháng nào bình yên, ngươi không biết ta vẫn luôn gánh trọng trách tiến lên vì ngươi.”

…

Thông qua thiết bị quay phim Sang Thế Kỷ, người chơi toàn cầu đều chú ý đến lần thăm dò khu vực thất lạc này.

Cho dù là những quốc gia không thể tiến vào khu vực thất lạc cũng cực kỳ chú ý điều này.

Rốt cuộc thi đấu tranh bá có thể giúp nhân loại đột phá cảnh khốn khó hiện tại hay không, trong khu vực thất lạc rốt cuộc có xuất hiện tài liệu chuyển chức cực kỳ cao cấp hay không.

Nếu có khả năng xuất hiện vậy có thể tưởng tượng, lần thi đấu tranh bá tiếp theo chắc chắn sẽ dữ đội hơn lần này rất nhiều!

Người xem bên ngoài không có cách nào thấy biểu hiện của mỗi tiểu đội ở khu vực thất lạc, chỉ có thể thông qua màn hình hệ thống xem xét tình huống thu hoạch của mỗi tiểu đội.

Tiểu đội Hỏa Thần và tiểu đội Điếu Ngư có chiến xuất giống nhau, đều là chia ra mấy đường, chia nhau thăm dò.

Hiện tại, tiểu đội Hỏa Thần có thu hoạch nhiều nhất.

Trong ba phân đội, Viên Trụ và Tô Noãn Noãn mở ra ba bảo rương

đồng, một bảo rương bạc, một bảo rương vàng.

Hồ Ngôn và Nguyễn Ngữ mở bốn bảo rương đồng, hai bảo rương bạc, hai bảo rương vàng.

Ngược lại đội trưởng Giang Khải mới chỉ mở ra hai bảo rương đồng.

Bên Điếu Ngư, Willis và Grey chia ra mở năm đồng hai vàng, ba đồng một bạc một vàng.

Điều khiến người ta không tưởng tượng được là, thu hoạch của tiểu đội Vu Sư Quý Tiết cũng không khác hai tiểu đội kia.

Thành tích của bọn họ là tám đồng năm bạc ba kim.

“Giang Khải đang làm gì?” Giang Lan nhíu mày, hắn ra hiểu rất rõ lão nhị, nếu nói về việc tìm bảo rương này, Giang Khải tuyệt đối sẽ bỏ ra tất cả vốn liếng.

“Đúng vậy, không phải thực lực của nhị ca mạnh hơn những người khác sao? Đều là một người thăm dò, hắn còn kém hơn Willis và Grey kia nhiều như vậy…” Giang Anh ngồi trên giường bệnh của đại ca, cùng xem video tiếp sóng.

Từ nhỏ đến lớn, nhị ca luôn thông minh hơn người khác, nàng không tin nhị ca sẽ bị người khác bỏ xa nhiều như vậy.

Quân khu Giang Trung thành, Lộ Tuấn cau mày.

“Giang Khải sao thế…”

…

Giang Khải vẫn đang lao đi như bay.

Lúc trước hắn mạo hiểm mở một cái bảo rương bạc, tốc độ mặt đất sụp đổ lại tăng lên.

Lần này hắn đã xác định ở trong thi đấu tranh bá này, mỗi lần mở ra một bảo rương thì tốc độ sụp đổ của nơi này sẽ nhanh hơn một chút.

Mặt đất sau lưng nhanh chóng sụp đổ, hắn trơ mắt nhìn từng bảo rương rơi vào dung nham theo mặt đất đổ sụp.

“Không được, chỉ lo chạy chẳng phải đến khu vực thất lạc vô ích sao!” Giang Khải cắn răng nói.

“Dựa theo tốc độ mặt đất sụp đổ, có lẽ ta còn có thể mở bốn năm bảo rương, tiếp theo cũng chỉ có vàng trở lên!”

Chỉ có 1 tiếng để thăm dò khu vực thất lạc, tất cả đội ngũ đều tăng tốc độ thăm dò.

Thu hoạch của mỗi tiểu đội nhanh chóng đổi mới trên màn hình.

Điều đáng nhắc đến là, ngay từ đầu tốc độ của tiểu đội Vu Sư với Hỏa Thần và Điếu Ngư không kém là bao, nhưng theo thời gian trôi qua tiến độ của bọn họ dần bị kéo xa.

50 phút sau, thu hoạch của các đội bắt đầu chậm dần.

Hỏa Thần 13 vàng, 29 bạc, 57 đồng.

Điếu Ngư 11 vàng, 23 bạc, 41 đồng.

Vu Sư 8 vàng, 16 bạc, 37 đồng.

Nhưng đúng vào lúc này trong bảng thu hoạch của tiểu đội Điếu Ngư và tiểu đội Vu Sư lần lượt xuất hiện một cái bảo rương tím!

Nhìn từ hiện tại bảo rương vàng đã có thể xuất hiện tài liệu chức nghiệp lục giai của một số chức nghiệp, cứ thế mà suy ra, vậy có khả năng bảo rương tím sẽ xuất hiện tài liệu chuyển chức cao cấp hơn!

Nghĩ đến đây, các quốc gia không khỏi căng thẳng.

“Sẽ xuất hiện chức nghiệp thất giai sao!”

“Chức nghiệp thất giai, nước F và nước Y rất có thể dựa vào chức nghiệp thất giai mạnh mẽ nào đó một phát đội phá bình cảnh!”

“Sẽ xuất hiện tài liệu chuyển chức thất giai sao? Chỉ là tài liệu còn

tốt, nếu trực tiếp xuất hiện phối phương thì lợi hại!”

“Ra tài liệu cũng giống vậy, tổ chức nghiên cứu số liệu của các quốc gia dùng để làm cảnh sao? Bọn họ có thể tìm ngược ra phối phương! Hiện tại thời gian còn lại không nhiều lắm, nhìn thế này dù Hoa Hạ lấy được hạng nhất nhưng người thắng cuối cùng lại là nước F và nước Y.”

Vệ Ưng vội đến mức đứng lên từ chỗ ngồi, đi qua đi lại.

Lộ Tuấn nói, “Tướng quân, Hỏa Thần còn chưa tìm được bảo rương tím.”

“Không biết rốt cuộc Giang Khải làm sao, từ lúc bắt đầu thu được ba bảo rương, sau đó hắn vẫn không có thu hoạch mới, hắn cũng không tử vong logout… Có phải hắn bị cạm bẫy gì đó nhốt lại không?”

Vệ Ưng chắp hai tay sau lưng, sắc mặt nghiêm nghị, “Có khả năng đó… Chủng loại khu vực thất lạc đa dạng, có vài khả năng nguy hiểm hệ số rất thấp nhưng cũng có khả năng trong một vài khu vực thất lạc còn có cạm bẫy rất nguy hiểm.”

Chương 340 - Giá trị của Giang Khải (2)

“Chỉ là, khó khăn lắm chúng ta mới lấy được hạng nhất, nếu không lấy được tài liệu thất giai, trợ giúp đột phá bình cảnh với chúng ta sẽ ít đi rất nhiều.”

“Giá trị của Giang Khải thấp, đám người Huyền Vũ càng dễ ra tay với hắn!”

Lộ Tuấn gật đầu thật mạnh.

Vệ Ưng thở dài một hơi, “Dù không ra tài liệu thất giai, Giang Khải có thể tìm ra tài liệu chuyển chức cho mình cũng được…”

Giang Trung thành, trong một căn biệt thự ở khu biệt thự Tĩnh Tâm hồ, Hoàng Vĩ, Hoàng Đạt đang cùng cao tầng Huyền Vũ công hội quan sát tình hình thực tế của lần thăm dò khu vực thất lạc này.

Ánh mắt Hoàng Vĩ nhìn thoáng qua năm nữ tử trước mặt.

Một nữ nhân đang ngồi trên ghế sofa đối diện màn hình chính, bốn nữ tử trẻ trung còn lại thì đứng ở sau lưng nàng.

Sau khi vào cửa, Hoàng Vĩ đã chú ý đến năm nữ nhân này.

Nữ nhân ngồi trên ghế sofa khoảng ba mươi tuổi, nhưng theo Hoàng Vĩ ít nhất từ vẻ bề ngoài tuyệt đối không đoán ra được nữ nhân này đã ba mươi tuổi.

Làn da mịn màng, dáng người cao gầy quyến rũ, bắp đùi thon dài, quần áo thời thượng, nếu gặp được nàng ở trên đường thậm chí sẽ cảm thấy nàng mới hai mươi tuổi.

Bốn nữ tử sau lưng nàng nghe nói chưa quá 24 tuổi, người sau đẹp hơn người trước!

Đúng vào lúc này, Hoàng Đạt đẩy vai Hoàng Vĩ, liếc mắt, “Đừng

nghĩ lung tung, không thể chọc vào mấy người kia!”

Hoàng Vĩ vội vàng cúi đầu, không dám nhìn nữa.

Nữ nhân ngồi trên ghế sofa chính là hội trưởng mới của Huyền Vũ công hội Giang Trung thành do tổng bộ Huyền Vũ điều tới, Hà Thi Thi!

Bốn người sau lưng nàng là Tứ quý hoa đô, đều là nhân tài đỉnh phong trong dự bị doanh Chiến Thần điện.

Đúng vào lúc này, Hà Thi Thi khẽ gọi một tiếng, “Hoàng Vĩ đâu?”

Hoàng Vĩ hơi ngạc nhiên, bị Hoàng Đạt đẩy một cái mới vội vàng đi đến trước mặt Hà Thi Thi.

Hắn ta cúi đầu, không dám nhìn Hà Thi Thi quá nhiều, “Thi Thi tỷ, ngươi tìm ta?”

“Ngẩng đầu cho ta nhìn một chút.” Hà Thi Thi từ tốn nói.

Hoàng Vĩ ngẩng đầu một cái đã thấy da thịt trắng như tuyết trước ngực Hà Thi Thi, sau đó ánh mắt nhìn lên dừng ở trên khuôn mặt đẹp đẽ của Hà Thi Thi, không nhịn được nuốt nước bọt một cái.

Nhưng cuối cùng Hoàng Vĩ vẫn biết chừng mực, biết vị tỷ tỷ bà con xa này không phải người dễ chọc lại vội vàng cúi đầu xuống.

“Hoàng Vĩ, ta nghe nói trước kia ngươi rất tự tin, sao bây giờ lại trở nên sợ hãi rụt rè như thế?” Hà Thi Thi cười nhạt một tiếng.

“Thi Thi tỷ, ta…”

“Ta biết là Giang Khải làm hại, nhưng Hoàng Vĩ ngươi cũng phải hiểu, ta đã đến thì ngươi không cần phải sợ gì nữa.” Giọng điệu của nữ nhân mang theo một loại ra lệnh.

Sau đó, Hà Thi Thi đứng lên, nàng nhìn số liệu trên màn hình hơi nhếch khóe miệng, “Một bạc một đồng, giá trị của Giang Khải với quân đội cũng chỉ đến đây.”

“Chỉ cần điều chuyển Vệ Ưng đi, Giang Khải chỉ có thể làm chó

vẫy đuôi mừng chủ với ta, ngươi nói xem tại sao ngươi phải sợ hắn làm gì?"

"Thi Thi tỷ!" Hoàng Vĩ lập tức kích động, "Ta muốn giết cả nhà Giang Khải! Còn có Tưởng Phóng kia, cũng phải giết chung!"

Hà Thi Thi khẽ nhíu mày, "Tưởng Phóng do ta sắp xếp, giết vô ích rất đáng tiếc, cái chết của hắn chắc chắn phải có tác dụng với Huyền Vũ chúng ta."

"Về phần cả nhà Giang Khải, đến lúc đó giao cho ngươi là được."

"Cảm ơn Thi Thi tỷ giúp ta báo thù rửa hận!" Hoàng Vĩ vội vàng nói.

Hà Thi Thi lại khịt mũi coi thường, "Báo thù rửa hận? Hừ hừ, Hoàng Vĩ, ta không phải báo thù cho ngươi, ta đang để tất cả mọi người xem thử đắc tội Huyền Vũ chúng ta sẽ có kết cục gì!"

…

Giang Khải vừa chạy trốn vừa nhìn thời gian.

Cho đến bây giờ, lúc đầu mở ra ba rương, sau đó Giang Khải vẫn không có thành tích.

Lúc hắn quay đầu lại, Đào Vong sâm lâm trước đó đã không còn, chỉ có hồ dung nham to lớn mấy trăm mét.

"Còn 3 phút, mặc kệ, đi mở mấy cái rương vàng trước!"

Ngay lúc Giang Khải quyết định được ăn cả ngã về không, một ngọn núi bên cạnh sụp đổ xuống theo mặt đất, nửa ngọn núi nghiêng ngả đổ xuống.

Tảng đá lớn lăn xuống, từng gốc đại thụ che trời đổ nghiêng rơi xuống.

Giang Khải chỉ có thể né trái tránh phải, đột nhiên thấy sau một tảng đá lớn có một ánh tím lắc lư theo mặt đất sụp đổ.

"Rương tím?!" Giang Khải trợn to mắt, cắn răng một cái lao về

phía rương tím.

Mở rương, Giang Khải trực tiếp lấy ra vật phẩm ở bên trong.

Sau khi hắn lấy đi đồ vật trong rương, tốc độ sụt lún của mặt đất lập tức tăng gấp bội!

Dù Giang Khải có thuộc tính nhanh nhẹn xuất sắc nhưng cả vùng cũng bắt đầu sụp đổ, hắn cũng chỉ có thể lấy ra toàn bộ sức mạnh lao như điên cả quãng đường.

Ầm ầm mà, cả ngọn núi sụp đổ xuống… Khu vực thất lạc như biến thành địa ngục nhân gian.

Giang Khải quay đầu nhìn, đột nhiên thấy dưới đáy ngọn núi đổ xuống có một tia sáng trắng như ẩn như hiện trong đống đá lộn xộn.

Giang Khải trợn tròn hai mắt.

Nói chung, rương trong khu vực thất lạc chỉ có bốn cấp nhưng trong một vài khu vực thất lạc có khả năng xuất hiện bảo rương phát sáng!

Chương 341 - Cầu phú quý trong nguy hiểm

Vật sáng kia rất có khả năng là bảo rương phát sáng!

Nhưng vật sáng này đã rơi xuống theo ngọn núi, Giang Khải muốn lấy thì phải nhảy xuống…

Giang Khải nghĩ đến trước đó Lộ Tuấn và Tô Lam Lam khuyên nhủ mình.

Hiện tại Huyền Vũ chẳng những muốn chơi chết người nhà của hắn, ngay cả đám người lão Vệ, Tưởng đại ca cũng bị liên lụy!

Là một Dân cờ bạc còn chưa có cách nào tiến giai đến Siêu phàm chức nghiệp, thẻ đánh cược trên tay hắn kém xa Huyền Vũ công hội, ở trong mắt quân đội thì giá trị của hắn tuyệt đối không bằng Huyền Vũ công hội!

Nghĩ tới đây, Giang Khải giận quát một tiếng, “Đánh cược một lần!”

Nói xong, Giang Khải đột nhiên quay về, lao về phía vách núi.

Đến bên cạnh vách núi, Giang Khải nhảy xuống.

Toàn bộ thế giới đều đang rơi xuống, Giang Khải giẫm lên thân một gốc đại thụ lao đi như bay xuống dưới, đến phần cuối thân cây nhảy lên một cái, dựa vào mấy tảng đá lớn không ngừng tiếp cận ánh sáng trắng.

Cách thời gian thăm dò kết thúc chỉ còn lại 1 phút 30 giây!

Nhiệt độ trên đỉnh đầu càng ngày càng cao, Giang Khải đã tiếp cận ánh sáng trắng.

Quả nhiên, ánh sáng trắng cũng tỏa ra từ một cái bảo rương.

Thật không ngờ khu vực thất lạc mà Giang Khải tiến vào, cũng là

nơi ít ỏi có giấu bảo rương phát sáng.

Chỉ là bảo rương này ở bên trong ngọn núi, nếu không phải mặt đất sụt lún thì Giang Khải tuyệt đối không có khả năng tìm đến bảo rương phát sáng này.

Nhảy vọt đến bên cạnh bảo rương, Giang Khải lập tức mở bảo rương, lấy đi vật phẩm bên trong.

Lúc này, hắn cách phần ngoài dung nham chỉ có mười mấy mét, trong nháy mắt ngọn núi dưới chân hắn rơi vào hồ dung nham bắn lên bọt nước tận trời!

Ngọn núi nhanh chóng bị dung nham cắn nuốt, thấy mình sắp chìm vào dung nham theo ngọn núi này.

Đúng vào lúc này, một ngọn núi to lớn khác rơi xuống từ trên trời, rơi vào vị trí cách Giang Khải không xa.

Giang Khải thấy thế vội vàng nhảy lên ngọn núi kia.

Tốc độ ngọn núi chìm xuống rất nhanh, Giang Khải nhắm ngay trước khi đá rơi trên đỉnh đầu đang chìm vào trong dung nham, lại nhảy lên một khối nham thạch to lớn khác…

Mỗi một lần nhảy vọt, Giang Khải đều sợ hết hồn, hắn vừa phải né tránh đá vụn vừa phải nhanh chóng nhảy lên trên đồ vật rơi xuống cỡ lớn gì đó, chỉ cần chậm hơn nửa phần bỏ lỡ cơ hội, hắn cũng chỉ có thể rơi vào trong dung nham.

“Còn 20 giây!” Giang Khải vội kêu lên.

10 giây, 5 giây… Giang Khải vì tránh một gốc đại thụ mà bỏ lỡ cơ hội nhảy lên một khối nham thạch khác, thấy mình đã sắp chìm xuống theo khối nham thạch dưới chân.

Trong lúc bất đắc dĩ, Giang Khải dùng hết sức lực cả người nhảy lên một cái.

Không ngoài suy đoán, Giang Khải không có cách nào vượt qua sức hút trái đất, nhảy lên cao hơn cũng phải rơi xuống.

Thấy mình sắp rơi vào dung nham, Giang Khải mắng, “Lão Hồ, đây chính là nơi ngươi chọn!”

Vừa mắng lão Hồ xong, Giang Khải chỉ cảm thấy đôi mắt tỏa sáng…

…

Lúc này, người chú ý đến việc thăm dò khu vực thất lạc đều nhìn chằm chằm vào bảng thu hoạch của các đội.

Bảy phút trước, tiểu đội Hoa Hạ thu được một cái bảo rương tím, là Viên Trụ và Tô Noãn Noãn tìm được.

Nhưng tiểu đội Điếu Ngư đã thu hoạch được hai bảo rương tím, Vu sư cũng nhận được một cái.

Cuối cùng, tổng số thu hoạch được bảo rương của tiểu đội Hỏa Thần xếp hạng nhất, chỉ là bảo rương tím ít hơn tiểu đội Điếu Ngư một cái.

Nhưng ai cũng biết chất lượng của bảo rương tím mới là cao nhất.

Nói cách khác, tiểu đội Hỏa Thần xếp hạng nhất thi đấu tranh bá, lúc tìm kiếm khu vực thất lạc bị tiểu đội Điếu Ngư vượt qua, ngay cả tiểu đội Vu Sư hạng ba cũng không kém hơn bọn họ bao nhiêu.

Đặc biệt là biểu hiện của Giang Khải càng khiến người ta bất mãn.

Thành tích một bạc một đồng có thể nói là kém nhất trong tất cả tuyển thủ tham gia tìm kiếm.

Nhưng chẳng ai ngờ rằng hơn một phút cuối cùng, ngay lúc tất cả mọi cảm thấy kết quả cuối cùng không có sự khác biệt lớn, phân đội Giang Khải gần như không có sự thay đổi trong vòng một giờ đột nhiên đổi mới số liệu.

1 tím, 1 bạc, 2 đồng!

“Tên kia lại tìm được một bảo rương tím, cuối cùng đã có chút tác dụng.” Hà Thi Thi lạnh lùng nói, “Nhưng trong ước định của Hỏa Thần và quân đội, bọn họ phải chia đôi với quân đội, tương đương

với Hỏa Thần cũng chỉ có thể cống hiến một bảo rương tím."

"Giá trị của Giang Khải cũng không phải không thể thay thế!"

Việc thăm dò khu vực thất lạc đã tiến vào đếm ngược 30 giây sau cùng.

Hà Thi Thi mỉm cười, "Đã kết thúc, Xuân Lan, gọi cho trung tướng giúp ta."

Một nữ tử sau lưng nàng hơi khom lưng, lấy điện thoại ra bấm số điện thoại nào đó.

Điện thoại đang được kết nối.

Đúng vào lúc này, bảng thu hoạch lại đổi mới số liệu.

Mấy tiểu đội khác đều không thay đổi, thứ duy nhất thay đổi là phân đội Giang Khải.

1 phát sáng, 1 tím, 1 bạc, 2 đồng.

Thấy số liệu mới nhất, Xuân Lan nhanh chóng tắt cuộc gọi, sau đó nhìn về phía Hà Thi Thi.

Hà Thi Thi ngồi trên ghế sofa, thân thể cứng đờ, đôi mắt trợn thật to.

Chương 342 - Phân chia kế hoạch

“Bảo rương phát sáng… Điều này, điều này sao có thể, hắn tìm được bảo rương phát sáng trong 30 giây sau cùng?! Hắn vừa mở một cái bảo rương tím vào 1 phút trước!”

Thành tích của phân đội Giang Khải trong mỗi đội ngũ có tổng số ít nhất, nhưng chỉ một cái bảo rương phát sáng đã đủ thu hút tầm mắt của mọi người!

Trong bảo rương tím có thể ra tài liệu chuyển chức thất giai, vậy trong bảo rương phát sáng sẽ có thứ gì?!

Loảng xoảng một tiếng, Hà Thi Thi ném chén cafe trong tay xuống đất vỡ nát!

“Xong…” Hà Thi Thi yếu ớt nói, “E rằng sau này muốn động vào Giang Khải đã không phải là một chuyện dễ dàng!”

Khu văn phòng quân khu, Vệ Ưng vỗ một tay xuống bàn làm việc, trực tiếp đánh rơi một góc bàn làm việc gỗ lim.

Vệ Ưng vô cùng kích động, “Khá lắm, tiểu tử Giang Khải này quá trâu!”

“Trong vòng hai phút liên tục tìm ra một cái bảo rương tím, một cái bảo rương phát sáng, rốt cuộc vì sao tên này làm được?!”

Trên mặt Lộ Tuấn cũng xuất hiện nụ cười, “Giang Khải thật sự không ra sức thì thôi, một lần ra sức đã có thể khiến người ta điên cuồng!”

“Bảo rương phát sáng sẽ không ra chức nghiệp bát giai chứ! Dù không phải bát giai, đó cũng là tài liệu cao cấp nhất hiện nay!”

“Lần này hắn thăm dò khu vực thất lạc, e rằng sẽ thay đổi địa vị của Hoa Hạ trên quốc tế!”

Vệ Ưng gật đầu thật mạnh, “Nhanh, ta phải online, chắc bọn họ đang ở Thái Bình sơn đạo.”

Lộ Tuấn đang muốn sắp xếp, đột nhiên nhận được điện thoại của Tiểu Hắc, sau khi nói vài câu, Lộ Tuấn cúp điện thoại nói với Vệ Ưng, “Tướng quân, bên tổng quân khu đã có người đến Thái Bình sơn đạo.”

“Là ai?”

“Rất nhiều người.” Lộ Tuấn nói, “Nghe nói tướng lĩnh ủy ban đều đi!”

Vệ Ưng gật đầu, “Hừ hừ, chắc chắn là phải đi, lần trước bọn họ không túm được Giang Khải, lần này chắc chắn phải đi. Tiểu Lộ, chúng ta cũng đi xem tiểu tử kia một chút!”

…

Đám người Viên Trụ vừa đi đến Truyền tống trận Thái Bình sơn đạo, đã thấy một đống quân nhân bao vây trước Truyền tống trận chật như nêm cối.

Ngay lúc bọn họ thấy ngạc nhiên, bên cạnh đột nhiên xuất hiện một bóng người trực tiếp nện xuống mặt đất từ chỗ cao…

Sau khi rơi xuống đất, tay chân rối loạn nhào về trước, trong miệng kêu gào, “Xong xong!”

Viên Trụ ngạc nhiên nhìn Giang Khải, “Khải, ngươi, ngươi làm gì? Cách xuất hiện này hơi đặc biệt đấy.”

Giang Khải hơi ngạc nhiên, lúc hắn ngẩng đầu thấy đồng đội đều đứng bên cạnh dùng ánh mắt quái dị nhìn mình.

Không chỉ như thế còn có một vòng người đang vây quanh, lúc này đều đang ngạc nhiên nhìn mình kêu to.

“Ta không chết?” Cuối cùng Giang Khải đã lấy lại tinh thần.

Thì ra tia sáng trắng mà hắn thấy cuối cùng cũng là Truyền tống trận, Truyền tống trận trực tiếp truyền tống mọi người ở trong khu

vực thất lạc về quốc gia của mình.

Sau khi suy nghĩ cẩn thận, Giang Khải vội vàng đứng lên sửa sang lại quần áo một chút.

Tiếp theo hắn lại nhíu mày nhìn về phía đồng đội.

Bốn người này vẻ mặt nhẹ nhàng ung dung, trên quần áo cũng không dính tro bụi, hoàn toàn khác với dáng vẻ chật vật của mình.

Chẳng lẽ khu vực thất lạc mà bọn họ tiến vào có độ khó khác với mình sao?

Lúc trước hệ thống chỉ nói khu vực thất lạc sẽ có khác biệt, nhưng cũng không nói độ khó sẽ khác nhau.

Ngay lúc Giang Khải đang nghi ngờ, mấy tên nam tử mặc quân trang đi về phía bọn họ.

“Giang Khải, chào ngươi, ta là Tần Vũ, chúng ta là Quân sự ủy viên hội, các đồng chí tiểu đội Hỏa Thần, chúc mừng các ngươi đã lấy được thành tích ưu tú trong lần thăm dò khu vực thất lạc này.” Một người cầm đầu khoảng 40 tuổi nhưng thân thể cứng rắn, khí chất già dặn.

Một tên nam tử lớn tuổi sau lưng hắn ta vừa cười vừa nói, “Lần trước đã muốn gặp các ngươi một lần nhưng không may các ngươi lại đi săn, cuối cùng lần này đã có cơ hội thấy tiểu đội Hỏa Thần trong truyền thuyết.”

Giang Khải nghiêng đầu, nói nhỏ với Tô Noãn Noãn, “Ủy ban là cái gì? Quản lý sao?”

Tô Noãn Noãn khẽ giải thích rõ, “Đương nhiên quản! Ngươi có thể hiểu là tổ chức trù tính quản lý việc trong quân đội các nơi trên cả nước. Vệ tướng quân cũng phải phục tùng sự sắp xếp của bọn họ!”

Giang Khải lại hỏi, “Mấy người này là quản lý?”

“Đúng!” Tô Noãn Noãn lại khẽ bổ sung, “Tần Vũ tướng quân là trung tướng, người lớn tuổi sau lưng hắn là Lưu Ân trung tướng, vị tỷ tỷ kia là Trương Yến trung tướng, người khác ta cũng không

biết.”

Có Tô Noãn Noãn giải đáp, trong lòng Giang Khải đã nắm chắc.

“Giang Khải, nhìn từ tình huống công bố chiến lợi phẩm trong thi đấu, tiểu đội Hỏa Thần chúng ta thu hoạch lớn nhất!” Tần Vũ cười nói, “Nhất là hai bảo rương tím, một bảo rương phát sáng, khụ khụ, Giang Khải, không biết ngươi muốn phân chia chiến lợi phẩm như thế nào?”

Giang Khải mỉm cười, “Tần tướng quân, không sợ ngươi chê cười, lúc ta lấy được bảo rương thời gian quá gấp, còn chưa kịp nhìn đồ ở bên trong. Hơn nữa, chúng ta chia thành ba tiểu đội hành động, kết thúc thăm dò cũng về thẳng Thái Bình sơn đạo, còn chưa kịp kiểm kê thu hoạch, cho nên tạm thời ta chưa quyết định.”

Chương 343 - Phân chia kế hoạch (2)

“Lý nào lại chê cười, toàn cầu chỉ có một bảo rương phát sáng, điều này đã đủ chứng minh vấn đề. Còn có, từ khoảng cách thời gian ngươi lấy được hai bảo rương, chúng ta cũng đoán ngươi chắc chắn mạo hiểm đoạt bảo.”

“Vậy đi, các ngươi cùng chúng ta quay về thành chính, vừa hay chúng ta ngồi xe ngựa đến, còn nhanh hơn các ngươi đi bộ về.”

Đối với điều này Giang Khải cũng không từ chối, hắn thật sự mệt đến chết.

Xe ngựa quân đội là một loại sinh vật giống sư tử lại giống hổ, nghe nói là dã thú xuất hiện trong bản đồ trước đó bị Kỵ binh thu phục làm tọa kỵ cao cấp của quân đội.

Vốn là quãng đường đi gần một ngày, kết quả bọn họ chỉ tốn hơn hai tiếng đã đến thành chính khu 18.

Lúc xe cộ chạy đến khu công hội, Giang Khải đột nhiên ra hiệu xa phu dừng xe.

“Tần tướng qua, đến trụ sở công hội của ta đi.”

“Được, đổi tuyến đường đến trụ sở Chủ Thần công hội.” Tần Vũ sảng khoái đồng ý, “Vừa hay Vệ Ưng tướng quân cũng đã online, để hắn đến thẳng Chủ Thần công hội đi.”

“Vệ tướng quân cũng online?” Nguyễn Ngữ ngạc nhiên nói.

“Ừ, chuyện lớn như vậy, đương nhiên hắn sẽ đến.” Lưu Ân vừa cười vừa nói.

Lúc một hàng người đi đến trụ sở Chủ Thần công hội, Lộ Tuấn đã chờ ở cửa Chủ Thần công hội.

Vệ Ưng thấy đám người Tần Vũ đi lên chào, Tần Vũ, Lưu Ân và

Trương Yến đều đáp lễ.

Sau đó Vệ Ưng đi đến trước mặt Giang Khải, vỗ một cái vào vai hắn, “Tiểu tử tốt, làm tốt lắm! Ta biết ngươi sẽ không làm ta thất vọng!”

Lộ Tuấn cũng cười nói, “Giang Khải, lúc đầu chúng ta thật sự thấy lo lắng thay cho ngươi.”

Giang Khải mỉm cười, “Lão Vệ, Lộ đại ca, đi, chúng ta đi vào làm rõ việc phân chia chiến lợi phẩm trước đi.”

Trở lại công hội, Giang Khải dẫn mọi người vào một căn phòng trống.

Trong căn phòng này có một cái bàn dài.

Giang Khải ngồi một bên, quân đội ngồi bên kia, cộng thêm Vệ Ưng có tất cả bảy người ngồi đối diện Giang Khải, Lộ Tuấn và bốn năm tên quân nhân khác đứng sau lưng bọn họ.

Nhưng người ngồi ở chỗ này ít nhất là cấp bậc thiếu tướng!

Tô Noãn Noãn và Hồ Ngôn giao toàn bộ chiến lợi phẩm của phân đội cho Giang Khải, Giang Khải kiểm tra đơn giản một chút lại trực tiếp trải toàn bộ thẻ bài lên bàn.

Nhìn một xấp thẻ bài thật dày, ánh mắt đám người Tần Vũ càng ngày càng nóng rực.

119 món chiến lợi phẩm!

“Giang Khải, đồ trong bảo rương tím và bảo rương phát sáng là thứ gì?” Tần Vũ vội vàng hỏi.

Ánh mắt mọi người đều nhìn chằm chằm Giang Khải.

Nhưng Giang Khải lại không nhanh không chậm nói, “Nguyễn Ngữ, khách ngồi lâu như vậy, không rót trà cho khách sao?”

Tiếp theo, Giang Khải lại cười nói với đám người Tần Vũ, “Nói thật, tìm bảo rương cả một giờ, ta cũng hơi khát nước.”

Nguyễn Ngữ hơi ngạc nhiên, trong lòng mỗi người đều như lửa đốt, ai còn muốn uống trà.

Nhưng Khải đội lên tiếng, hắn ta cũng không vặn hỏi mà lập tức đi pha trà cho khách.

Một xấp thẻ bài lớn đặt trên mặt bàn giữa đám người Giang Khải và Tần Vũ, đôi mắt đám người Tần Vũ như bị nam châm sắt hút lại, hắn ta hận không thể cướp lấy xấp thẻ xem rõ ngọn ngành ngay bây giờ!

Nhưng đúng lúc này Giang Khải đột nhiên muốn uống trà?

Đối với những người từng thấy cảnh tượng lớn như bọn họ, câu "pha trà" này của Giang Khải đã cho thấy hắn muốn nói ra suy nghĩ của mình.

Tần Vũ hít sâu một hơi nhìn đồng bạn một chút, thấy trong mắt đồng bạn đều là vẻ nghiêm nghị, xem ra suy nghĩ của bọn họ giống mình.

Không lâu sau, Nguyễn Ngữ và Hồ Ngôn mang trà đến, rót trà cho khách.

Tần Vũ liếc thẻ bài trên bàn, cố gắng thu hồi ánh mắt nhìn về phía Giang Khải, "Giang Khải, không biết ngươi dự định phân chia như thế nào."

Giang Khải chậm rãi nhấp một ngụm trà, đặt chén trà xuống, sau đó rút ra một tấm thẻ bài dưới cùng 119 tấm thẻ, lại đẩy những tấm thẻ khác về phía trước rồi nhìn về phía Tần Vũ, "Ta giữ lại một tấm thẻ bài, cái khác đều thuộc về các ngươi."

Tần Vũ trợn to mắt, hắn ta lập tức nhíu mày, "Thứ ngươi giữ lại là… Phần thưởng của bảo rương phát sáng?"

Giang Khải gật đầu, "Không sai! Trước đó ta từng nói chia năm năm, những phần thưởng này rất khó dùng tiền tài để tính toán, cũng không có cách nào chia đều tuyệt đối."

"Nhưng ta cũng ăn ngay nói thật, bảo rương phát sáng là ta tìm được, không hề có chút liên quan nào với quân đội các ngươi."

“Tiểu đội của ta có tất cả năm người, chẳng những đưa hết thu hoạch của Trụ Tử và Noãn Noãn cho các ngươi, ngay cả thu hoạch của Hồ Ngôn và Nguyễn Ngữ cũng đưa cho các ngươi, bản thân ta cũng có bốn tấm, trong đó còn bao gồm một tấm chiến lợi phẩm bảo rương tím.”

“Giữ lại một tấm chiến lợi phẩm bảo rương phát sáng, ta cảm thấy dù đặt ở đâu thì ta cũng không đuối lý.”

Tần Vũ vội vàng nói, “Giang Khải, ngươi nói không sai, theo ý ta thật ra ngươi còn lấy ít… Chỉ là, ngươi cũng biết bảo rương phát sáng mới là thứ mà chúng ta chú ý nhất, có khả năng món bảo vật này sẽ thay đổi rất nhiều thứ!”

“Ngươi xem chúng ta có thể đổi một cách phân chia khác không?”

Chương 344 - Bốn điều kiện

Giang Khải mỉm cười, “Bảo vật trong rương tím đều là tài liệu chuyển chức, một cái là tài liệu số bảy Võ đồ thất giai, tổng 10 phần, một cái là tài liệu số bảy Thầy lang thất giai, tổng 10 phần.”

“Về phần ban thưởng của bảo rương phát sáng, Tần tướng quân có thể tự tin hơn bỏ ba chữ ‘có khả năng’ này đi.”

Tất cả mọi người có mặt đều mở to hai mắt nhìn.

Giang Khải từ tốn nói, “Bên trong là ba bộ tài liệu chuyển chức hoàn chỉnh của Võ đồ thất giai!”

Loảng xoảng một tiếng, chén trà trong tay Lưu Ân rơi xuống đất theo tiếng động.

Ba bộ phối phương hoàn chỉnh của Võ đồ thất giai!

Nói cách khác, Võ đồ Hoa Hạ chẳng những có thể tăng lên thất giai, hơn nữa trong thời gian ngắn bọn họ có thể có được ba tên Võ đồ thất giai!

…

Đám người trong Ủy viên hội rối loạn tưng bừng.

“Hiện tại chúng ta chỉ có tài liệu số một đến sáu phối phương Võ đồ thất giai, còn thiếu ba tài liệu số bảy, tám và chín trong phối phương, dù lấy được tài liệu số bảy kia vẫn còn thiếu hai cái.”

“Ba bộ tài liệu chuyển chức hoàn chỉnh có thể bồi dưỡng ra ba Võ đồ thất giai! Dù là khai hoang Quỷ Tinh hay đối mặt với Thú Thần, chúng ta sẽ càng có tự tin hơn!”

“Có thể mở mang bản đồ mới, còn có thể lấy được càng nhiều tài liệu thất giai hơn, Hoa Hạ chúng ta sẽ tiến vào thời đại thất giai!”

Nhìn những người này bàn tán ầm ĩ, Giang Khải cũng không xen vào, một mình uống trà.

Đám người Tần Vũ cũng đã nhận ra, tuy Giang Khải chỉ giữ lại một tấm thẻ bài nhưng tấm này tuyệt đối là vương bài!

Điều thú vị là, sau khi Giang Khải đưa ra phương án phân chia cũng không vội rời đi.

Loại cảm giác này cứ như hắn cố ý ở lại đàm phán.

Tần Vũ hít sâu một hơi, nói, “Giang Khải, Tần Vũ ta không thích quanh co lòng vòng, ngươi có thể nói thẳng chúng ta phải bỏ ra cái giá gì để lấy được tài liệu hoàn chỉnh.”

Giang Khải mỉm cười đặt chén trà xuống bàn.

“Tần tướng quân đúng là nhìn rõ mọi việc, đã vậy, ta cũng không quanh co lòng vòng nữa.”

“Chia đều năm năm, ta đã làm được, lúc trước ta cũng đã nói ta chắc chắn phải được chọn đồ trước, cho nên ta giữ lại tấm thẻ này về tình về lý đều nói được làm được. Các ngươi muốn tấm thẻ này, tất nhiên phải trả giá thêm chút gì đó.”

Tần Vũ hít sâu một hơi, lẳng lặng nhìn Giang Khải.

Giang Khải tiếp tục nói, “Bốn điều kiện.”

“Thứ nhất, ta muốn hai phần tài liệu chuyển chức Thiên Mệnh.”

Tần Vũ khẽ nhíu mày, “Tài liệu tàn khuyết?”

“Đúng.”

Trong lòng Tần Vũ hơi nghi ngờ nhưng cũng không hỏi nhiều, trực tiếp đáp, “Được, ta sai người điều động từ nhà kho cho ngươi. Điều kiện còn lại thì sao?”

“Thứ hai, trong phân bộ Chiến Thần điện Giang Trung thành có một Chiến Thần tên là Tưởng Phóng, là người trong Huyền Vũ công hội, hắn vốn định rời khỏi Huyền Vũ công hội nhưng Huyền Vũ lấy lý do phải tốn rất nhiều tiền tài bồi dưỡng hắn, vẫn không chịu thả người.”

“Ta muốn quân đội các ngươi trả món nợ này cho hắn, cũng nhận hắn.”

Tần Vũ lập tức nhìn về phía Vệ Ưng, “Lão Vệ, có chuyện này sao?”

Vệ Ưng gật đầu, “Có chuyện này, vì một số nguyên nhân cá nhân, Tưởng Phóng và Huyền Vũ công hội cãi cọ không vui, Tưởng Phóng đã từng muốn rời khỏi Huyền Vũ nhưng Huyền Vũ không đồng ý, hiện tại Huyền Vũ đang muốn điều hắn đến thành thị tiền tuyến.”

Tần Vũ gật đầu, “Hắn là Chiến Thần mấy sao?”

“Nhị tinh.”

Tần Vũ nghĩ thêm chút nữa, nói với Giang Khải, “Điểm này không có vấn đề.”

Giang Khải gật đầu, tiếp tục nói, “Thứ ba, trong vòng năm năm Vệ Ưng không được rời khỏi Giang Trung thành.”

Vệ Ưng hơi ngạc nhiên, nhưng là người trong cuộc nên hắn ta nhanh chóng hiểu ý của Giang Khải.

Chỉ là hắn ta hoàn toàn không ngờ, Giang Khải lại dùng một lá vương bài trong tay để bảo vệ mình!

Những ngày qua Vệ Ưng luôn cố gắng hết sức lực của mình để bảo vệ một nhà Giang Khải, nhưng chưa đến nửa năm tên này đã bảo vệ ngược lại hắn ta!

Tần Vũ đặt bút máy xuống, ngạc nhiên nhìn về phía Giang Khải, “Giang Khải, tại sao ngươi lại đưa ra yêu cầu này?”

Giang Khải cười lạnh một tiếng, “Tần tướng quân cũng không cần hỏi nhiều, chỉ cần cân nhắc có thể thỏa mãn điều kiện của ta hay không.”

Tần Vũ ngạc nhiên nhìn về phía Vệ Ưng, thấy Vệ Ưng không nói gì cũng suy đoán ra trong đó có điều kỳ quặc.

Nhưng Giang Khải đã không chịu nói ra nguyên nhân, vậy chỉ có

thể trở về lại điều tra.

“Được, về điểm này ta có thể đồng ý với ngươi.” Tần Vũ nói, “Điều kiện cuối cùng là gì?”

Trong mắt Giang Khải bắn ra tia sáng lạnh, lạnh lùng nói, “Huyền Vũ công hội Giang Trung thành, giải tán!”

“Cái gì!” Tần Vũ, Lưu n, Trương Yến đồng thời kêu lên.

“Giang Khải, rốt cuộc ngươi muốn làm gì?” Lưu Ân kích động nói, “Huyền Vũ công hội là một trong mười công hội lớn ở Hoa Hạ, phân bộ các nơi là chủ lực khai hoang, nếu không có bọn họ thì tốc độ khai hoang của chúng ta sẽ chậm hơn một mảng lớn!”

Chương 345 - Bốn điều kiện (2)

Trương Yến cũng nói, “Huyền Vũ công hội là công hội do Huyền Vũ quân công xây dựng, dù là online hay offline đều cực kỳ quan trọng với thực lực tổng hợp của Hoa Hạ, ngươi muốn bọn họ giải tán là có ý gì?”

Giang Khải lạnh lùng nhìn hai người, “Các ngươi nói rất đúng, vậy coi như ta chưa nói gì, mời các vị về cho.”

Lưu Ân và Trương Yến suýt nôn ra máu.

Giang Khải ngay cả cãi lại cũng chẳng muốn cái, trực tiếp giải tán…

“Ngươi! Ngươi cầm tài liệu Võ đồ làm gì? Ngươi là Võ đồ sao? Sau cùng còn không phải vì bán lấy tiền, chúng ta dùng tiền mua là được!” Nụ cười trên mặt Lưu Ân đã sớm biến mất, kích động nói.

Giang Khải hừ lạnh một tiếng, “Ta nói giải tán Huyền Vũ, Lưu tướng quân kích động như vậy làm gì?”

“Ta sẽ không bán tài liệu, dù muốn bán thì các ngươi cũng không mua nổi! Một món đồ đủ để thay đổi địa vị quốc gia, ngươi cảm thấy ngươi bỏ ra bao nhiêu tiền để mua mới đủ?”

“Về phần công dụng, ngươi quan tâm ta làm gì sao? Ta giữ lại làm vật sưu tập không được sao?”

Tần Vũ cũng hơi sụp đổ, ai có thể ngờ Giang Khải sẽ đưa ra yêu cầu quá đáng như thế.

Nhưng nói đi cũng phải nói lại, Giang Khải cũng không yêu cầu hoàn toàn giải tán toàn bộ Huyền Vũ công hội, mà chỉ giải tán phân bộ Giang Trung thành.

Tác dụng của Huyền Vũ công hội thật sự vô cùng quan trọng, nhưng Hoa Hạ có 23 thành tập trung, mười công hội lớn có phân bộ ở mỗi thành thị tập trung, cộng lại cũng là 230 phân bộ.

Giải tán một phân bộ tuy hơi thịt đau, nhưng cũng không tính là việc thương cân động cốt.

Huống chi, sau khi người Huyền Vũ công hội biết phải giải tán, bọn họ cũng không phải không còn cách nào online, hoàn toàn có thể tiến về thành tập trung khác, gia nhập vào phân bộ khác, không muốn rời khỏi Giang Trung thành cũng có thể gia nhập công hội khác.

Tổng thể mà nói, thật ra thực lực khu 18 cũng không yếu bớt.

Suy nghĩ một chút, tâm trạng của Tần Vũ bình tĩnh hơn, nói, "Giang Khải, nói ra cũng thật xấu hổ, ta cũng không biết khúc mắc giữa ngươi và Huyền Vũ công hội, nhưng cân nhắc từ góc độ cá nhân ta thì ngươi hoàn toàn có thể dùng tài liệu thất giai trao đổi rất nhiều vật tư, tại sao phải đưa ra yêu cầu giải tán Huyền Vũ công hội, đối với ngươi hình như cũng không có lợi ích mang tính thực chất đi."

Thật ra Giang Khải cũng rất bất đắc dĩ.

Trong 119 phần thưởng không có tài liệu Thiên Mệnh hoặc là tài liệu Dân cờ bạc… Hắn còn chưa lên đến tam giai, cần nhiều tài liệu cao cấp như vậy làm gì?

Đây có lẽ cũng là cảm giác có tiền không có chỗ tiêu.

Lại nói, không trừ tận gốc Huyền Vũ công hội, sự an toàn của người nhà cũng không được đảm bảo, ở trong lòng Giang Khải sự an toàn của đại ca và tam muội quan trọng hơn bất kỳ điều gì!

"Tần tướng quân, ngươi có thể quay về chậm rãi điều tra khúc mắc của ta và Huyền Vũ, điều kiện thứ tư của ta là như vậy, nếu các ngươi cần bàn bạc thì ta có thể cho người thời gian một ngày, thời gian dài hơn thì ta sẽ không sửa đổi phương án phân chia nữa."

"Nếu các ngươi có thể đồng ý điều kiện của ta, ngoại trừ thẻ bài cho các ngươi lúc trước, ta cũng sẽ tặng các ngươi tài liệu Võ đồ thất giai."

Tần Vũ thở dài một hơi, sau đó đóng quyển sổ, đứng lên.

“Được, đúng là ta phải quay về báo cáo chuyện này với tất cả thành viên trong Ủy viên hội, một mình ta không quyết định được.”

“Thời gian một ngày đã đủ, chờ có kết quả ta sẽ thông báo cho ngươi trước tiên.” Nói xong, Tần Vũ nhìn thoáng qua thẻ bài trên bàn, sau đó quay người dẫn đám người rời khỏi trụ sở Chủ Thần công hội.

Chờ sau khi bọn họ rời đi, đám người Viên Trụ vây quanh.

“Khải, ngươi lỗ lớn!” Viên Trụ nói, “Ít nhất ngươi cũng phải giữ lại mấy tấm.”

Giang Khải lắc đầu, hung dữ nói, “Loại bỏ phân bộ Huyền Vũ chỉ là mở đầu, chỉ cần bọn họ đồng ý mở ra tiền lệ này, sớm muộn gì ta cũng nhổ tận gốc Huyền Vũ!"

"Muốn để bọn họ mở ra tiền lệ, không dốc hết vốn liếng sao được!”

Nói xong, Giang Khải hơi híp mắt lại, “Ta cũng muốn xem thử kết quả cân nhắc của quân đội, rốt cuộc là một phân bộ Huyền Vũ quan trọng, hay là tài liệu chuyển chức thất giai quan trọng!”

…

Lưu Ân vừa logout đã nhận được điện thoại của Hà Thi Thi.

Hắn ta thông báo yêu cầu của Giang Khải cho Hà Thi Thi, đặc biệt là điều kiện thứ tư.

“Cái gì?!” Trong điện thoại vang lên một tiếng gầm thét tức giận, “Giải tán phân bộ Huyền Vũ công hội? Sao hắn dám!”

“Hà hội trưởng, trên thực tế Ủy viên hội chúng ta sắp mở hội nghị, biểu quyết về điều kiện của Giang Khải.”

“Các ngươi, các ngươi lại mở hội nghị thảo luận điều kiện của hắn? Chẳng lẽ giá trị của Huyền Vũ công hội chúng ta còn không bằng một tài liệu chuyển chức thất giai sao? Chín chức nghiệp lớn Hoa Hạ, mấy chục loại tài liệu chuyển chức, Huyền Vũ chúng ta đã

cống hiến bao nhiêu? Kết quả hiện tại các ngươi lại đối xử với chúng ta như vậy?”

Chương 346 - Chúc các ngươi thuận buồm xuôi gió

“Hà hội trưởng, ngươi đừng kích động, mấu chốt của vấn đề là trong tay Giang Khải có tài liệu chuyển chức Võ đồ thất giai!” Lưu Ân nghiêm nghị nói, “Ngươi phải biết điều này có ý nghĩa gì? Đó là thứ đủ để thay đổi xếp hạng tổng thể của Hoa Hạ trên quốc tế!”

Hà Thi Thi vội vàng nói, “Không phải chúng ta đã phái người mở bản đồ mới sao, biết đâu chẳng mấy chốc sẽ gom góp đủ tài liệu thất giai.”

“Đó là ‘biết đâu’!” Lưu Ân nặng nề nhấn mạnh ba chữ này, “Hiện tại áp lực Thú Thần lớn đến mức nào, không phải ngươi không biết chứ, chúng ta còn bao nhiêu thời gian để chờ ‘biết đâu’ của ngươi?”

“Lại nói, các ngươi cũng chỉ tổn thất một phân bộ mà thôi.”

“Thế nhưng…”

“Không có gì là nhưng, lần bỏ phiếu này ta sẽ bỏ phiếu đồng ý! Ngươi nói xem Huyền Vũ các ngươi cứ phải chọc Giang Khải làm gì!” Lưu Ân nói xong trực tiếp cúp điện thoại.

Hà Thi Thi thấy điện thoại bị cúp máy, tức giận đập điện thoại xuống đất.

“Thi Thi tỷ, sao lại tức giận như vậy?” Xuân Lan ngạc nhiên nhìn Hà Thi Thi, khom lưng nhặt điện thoại rơi dưới đất lên.

Hà Thi Thi thở hổn hển, lồng ngực nhấp nhô dữ dội.

“Là vì Giang Khải?” Hạ Hoa cũng đi tới.

Hà Thi Thi tức giận nói, “Giang Khải muốn quân đội giải toán phân bộ Huyền Vũ công hội Giang Trung thành chúng ta!”

“Điều này, tên này lại to gan như vậy!” Hạ Hoa hoảng sợ nói.

Cơn giận của Hà Thi Thi còn chưa tan, “Ta tốn gần hai tháng bố trí, đang chuẩn bị thu lưới kết quả hắn lại chơi ta như vậy, trực tiếp giải tán phân bộ Giang Trung thành!”

“Thật đáng chết, nếu hắn không lấy được bảo rương phát sáng, dù lấy thêm mấy cái bảo rương tím thì hắn cũng không dám đưa ra yêu cầu quá đáng như thế, không cần bao lâu nữa hắn đã là người chết!”

Xuân Lan khẽ than thở một tiếng, “Quân đội sẽ đồng ý điều kiện của hắn sao? Thực lực Huyền Vũ chúng ta có thể xếp trong top 5 ở khu 18, một khi giải tán, tiến độ khai hoang khu 18 sẽ giảm bớt.”

Hà Thi Thi mím môi, suy nghĩ một lát, lắc đầu, “Có lẽ sẽ đồng ý, tài liệu chuyển chức Võ đồ thất giai có ý nghĩa quan trọng, một phân bộ Huyền Vũ công hội căn bản không thể so sánh được.”

“Huống chi, sau khi người của chúng ta giải tán cũng sẽ gia nhập công hội khác, không có ảnh hưởng gì với khu 18.”

“Gia nhập công hội khác?” Hạ Hoa nhíu mày nói, “Công hội chúng ta có 47 vạn người, chúng ta tốn thời gian, sức lực, tiền tài đếm không hết để bồi dưỡng người, đều mất sạch sao?”

Hà Thi Thi lắc đầu, “Không thể mất được! Chờ thông báo của ta, một khi Ủy viên hội thông qua điều kiện của Giang Khải, lập tức thông báo cho tất cả thành viên chuyển đến phân khu khác.”

Xuân Lan nói, “Thi Thi tỷ, nếu bọn họ đăng nhập ở cửa đăng nhập số 18 chắc chắn sẽ xuất hiện ở thành chính số 18, nếu chuyển đến phân khu khác thì bọn họ vừa online đã phải tốn rất nhiều thời gian đi đường.”

“Lại nói, đổi sang phân khu khác, bọn họ cũng chưa quen thuộc cuộc sống nơi đây, ta đoán… Rất nhiều người chưa chắc đã đồng ý.”

Hà Thi Thi thở dài một hơi, “Đương nhiên ta biết, vậy đi, ta thông báo với tổng bộ, đến lúc đó có thể phái xe đưa những người này đến những thành thị khác…”

Nhưng thế giới có Thú Thần ẩn hiện, có bao nhiêu người bằng

lòng lặn lội đường xa tiến về những thành thị khác chứ.

Không cần nghĩ, một khi phân bộ giải tán thì Huyền Vũ sẽ tổn thất ít nhất một nửa thành viên!

Nghĩ đến đây, Hà Thi Thi giận đến cả người run rẩy.

Một tiếng sau, chiếc điện thoại bị Hà Thi Thi đổ chuông, trên màn hình vỡ vụn có một tin nhắn.

【 Đã đồng ý điều kiện của hắn. 】

Hà Thi Thi vội vàng đi tới, vừa thấy tin nhắn này, cả người lập tức lùi lại mấy bước…

“Giang Khải, Giang Khải, Giang Khải! Ta nhất định phải giết ngươi!”

…

Tưởng Phóng mới quay về từ chiến trường Thú Thần, Tiểu Hắc đã thông báo hắn ta tiến về văn phòng quân khu, Vệ tướng quân đang tìm hắn ta.

“Vệ tướng quân tìm ta?” Tưởng Phóng hơi ngạc nhiên, “Chuyện gì thế?”

“Chuyện tốt.” Tiểu Hắc nói.

Quỷ Tinh, Viên Trụ và Noãn Noãn hoàn thành nhiệm vụ xuất sắc, đã quay về bộ đội báo cáo, Giang Khải, Hồ Ngôn và Nguyễn Ngữ đang nghỉ ngơi ở Chủ Thần công hội.

Lộ Tuấn tự đến thăm, đưa ra hai phần tài liệu chuyển chức Thiên Mệnh.

“Tiểu tử ngươi thật sự điên rồi!” Lộ Tuấn vừa cười vừa nói, “Huyền Vũ công hội khu 18 bị yêu cầu hoàn thành giải tán trước 3 giờ chiều.”

Giang Khải gãi đầu, “Lộ đại ca, ta đâu hung ác như vậy, bọn họ đã muốn trèo lên đầu ta, ta không được phản kích một chút sao?”

Lộ Tuấn cười ha ha, “Người ta là phản kích, ngươi đây là trực tiếp miểu sát người ta…”

“Đâu có dễ miểu sát như vậy, chẳng phải thiếu một phân bộ sao.” Giang Khải lắc đầu nói, “Đúng rồi, Lộ đại ca, khi nào ngươi logout?”

“Ta đưa đồ cho ngươi xong sẽ logout.”

“Vậy ngươi giúp ta một chuyện, ta lo lắng…”

“Lo lắng cho ca ca và muội muội ngươi?” Lộ Tuấn ngắt lời Giang Khải.

Giang Khải gật đầu, “Ta sợ bọn họ bị chọc giận, làm ra việc không tốt cho bọn họ.”

Chương 347 - Chúc các ngươi thuận buồm xuôi gió (2)

Lộ Tuấn mỉm cười, “Yên tâm đi, Vệ tướng quân đã sớm nghĩ đến, hắn đã phái người âm thầm bảo vệ bọn họ, ngoại trừ Tưởng Phóng và Tiểu Hắc, còn có ba tên Chiến Thần, tất cả năm Chiến Thần bảo vệ người nhà của ngươi, hơn nữa còn có người đặc biệt theo dõi Huyền Vũ.”

Giang Khải lập tức thở phào một hơi, “Đa tạ Lộ đại ca, còn có nhất định phải cảm ơn lão Vệ giúp ta!”

Lộ Tuấn mỉm cười, “Thật ra người nên nói cảm ơn là ta, Giang Khải, rõ ràng ngươi có thể đưa ra những điều kiện khác… Cảm ơn ngươi đã giữ tướng quân ở lại!”

“Ta cũng không phải đầu gỗ, tướng quân đã làm rất nhiều chuyện vì ta, ta còn có thể nhìn hắn bị người ta hãm hại sao?” Giang Khải nói.

Lộ Tuấn mỉm cười nhìn Giang Khải, vỗ vai hắn, “Tướng quân không nhìn nhầm người! Được, nhiệm vụ của ta đã hoàn thành, không còn gì nữa thì đi đây.”

Nói xong, Lộ Tuấn lại nhìn hai phần tài liệu Thiên Mệnh trong tay Giang Khải, “Cái đó… Thứ này…”

“Lộ đại ca, sau này ta sẽ nói cho ngươi biết.” Giang Khải cười nói.

“Được được được, ngươi phải tự cẩn thận một chút, dù Huyền Vũ công hội giải tán nhưng lực lượng của bọn họ chưa chắc đã biến mất.”

“Đã rõ.”

Ba giờ chiều, Giang Khải dẫn theo Hồ Ngôn và Nguyễn Ngữ đúng giờ xuất hiện ở bên ngoài trụ sở Huyền Vũ công hội khu Giáp.

Lúc này, trụ sở công hội rộng lớn của Huyền Vũ công hội đã biến thành "trụ sở khu Giáp (đợi nhận)".

Rất nhiều người trong Huyền Vũ công hội vây chặt trụ sở công hội kín kẽ đến không lọt một giọt nước.

"Xảy ra chuyện gì? Vì sao giải tán? Có phải thao tác nhầm không?"

"Nói đùa cái gì, đến bây giờ còn chưa có ai đi ra giải thích?"

"Hà Thi Thi đâu? Nàng vừa đến đã giải tán công hội, có ý gì? Đây là Huyền Vũ công hội một trong mười công hợi lớn Hoa Hạ, nàng có tư cách gì giải tán công hội!"

Ngoại trừ người Huyền Vũ, còn có rất nhiều quần chú ăn dưa không rõ chuyện gì, thấy tình hình bên Huyền Vũ lại càng khó hiểu hơn.

Đúng vào lúc này, một đám người đi ra từ cửa chính.

Nữ tử cầm đầu có phong thái xuất sắc, vẻ ngoài xinh đẹp, bốn tên nữ tử sau lưng nàng cũng là vẻ ngoài xuất sắc, đều có đặc điểm riêng.

Lúc năm mỹ nhân này rời khỏi công hội, đám người xung quanh đều yên tĩnh lại.

"Thật xinh đẹp…"

"Hình như là Hà Thi Thi, còn có Tứ quý hoa đô, không ngờ đều xinh đẹp như vậy."

"Nếu ai cưới bất kỳ một ai trong mấy người này, nằm mơ cũng phải cười tỉnh."

Sau lưng nữ nhân là một đám quản lý cao tầng của Huyền Vũ công hội.

Hà Thi Thi nhìn quanh một vòng, sau cùng ánh mắt dừng ở một người đứng trong góc.

Sau đó, nàng dẫn theo Tứ quý hoa đô cùng nhau bước nhanh về

phía người kia.

Không lâu sau, Hà Thi Thi đứng ở trước mặt người kia, nàng hơi híp mắt lại che giấu lửa giận ngập trời, “Giang Khải, ngươi nhớ kỹ cho ta, Hà Thi Thi ta chắc chắn sẽ tính toán rõ ràng món nợ này với ngươi!”

Tứ quý hoa đô lập tức bao vây Giang Khải.

Năm nữ tử xinh đẹp, trong mắt như muốn phun ra lửa, hận không thể nuốt sống Giang Khải.

Giang Khải nhìn năm người một chút, khẽ nhíu mày, “Ta cảnh cáo các ngươi đừng xúc động, trong thành cấm đánh nhau!”

Tứ quý hoa đô ít nhất đều là tứ giai max cấp, rất có thể Hà Thi Thi cũng là Chiến Thần, Giang Khải vẫn tự hiểu rõ.

“Yên tâm, bây giờ chúng ta sẽ không động đến ngươi, sau này còn nhiều cơ hội!” Hà Thi Thi hơi híp mắt lại.

Giang Khải mỉm cười, “Ta sợ sau này ngươi không có cơ hội nữa…”

“Ở trong ngày vui lớn này, toàn thể thành viên Chủ Thần công hội chúng ta chúc các ngươi thuận buồm xuôi gió.” Nói xong, ánh mắt Giang Khải đầy ý cười nhìn Hà Thi Thi.

Lồng ngực Hà Thi Thi lên xuống dữ dội, trong lòng tức giận lại không có chỗ trút, vung tay áo lên, giận dữ quay người rời sân.

Giang Khải nhìn bóng lưng các nàng rời đi, thu hồi nụ cười trên mặt, hừ lạnh một tiếng, “Vừa phá một phân bộ của các ngươi đã kích động như vậy hả? Con đường sau này của chúng ta còn dài!”

“Đi!” Giang Khải nói xong, dẫn theo Hồ Ngôn và Nguyễn Ngữ trở về Chủ Thần công hội.

Sau khi Huyền Vũ công hội giải tán, các công hội lớn trong thành chính lập tức hành động.

Mục đích của bọn họ chỉ có một, cướp người!

Cùng ngày người của tổng bộ Huyền Vũ công hội vội vàng chạy đến, muốn điều chuyển thành viên công hội ban đầu đến phân bộ khu vực gần đó.

Mặc dù bọn họ dùng tình cảm, lấy lý lẽ để thuyết phục, nhưng sau cùng chỉ có chưa đến một phần tư người đi theo.

Gần ba mươi vạn người còn lại, hơn nữa còn là người có kinh nghiệm cần trải nghiệm có trải nghiệm, cần trang bị có trang bị, những người này lập tức trở thành đối tượng được ưa chuộng, bị các công hội lớn săn tìm.

Người Huyền Vũ công hội chỉ có thể trơ mắt nhìn nhân tài công hội rời đi!

Một mặt khác, vì Huyền Vũ công hội đột nhiên giải tán, vốn là tình hình năm công hội lớn liên thủ với quân đội đánh giết Boss bản đồ cũng xảy ra thay đổi.

Chương 348 - Bỏ lỡ cơ hội

Sau khi bốn công hội lớn Thanh Long, Tiêu Diêu, Hiên Viên, Thiên Kiếm thu nhận một bộ phận thành viên của Huyền Vũ công hội đã tăng thêm người, Trảm Ma công hội cũng thay thế Huyền Vũ gia nhập vào Boss chiến, bảo đảm lực lượng Boss chiến không bị ảnh hưởng.

Điều đáng nhắc đến là, Quang Minh công hội là một công hội có Huyền Vũ công hội nâng đỡ cũng không giải tán.

Không chỉ như thế, bọn họ còn chiêu mộ rất nhiều thuộc hạ cũ của Huyền Vũ công hội, tuy nói thực lực vẫn kém xa Huyền Vũ công hội trước đó nhưng cũng tăng lên trình độ nhất định.

Sau khi Giang Khải lấy được tài liệu Thiên Mệnh, cùng ngày lại logout.

Đi vào bệnh viện, Giang Khải phát hiện đại ca đang chạy chậm trên máy chạy bộ, thân thể của hắn ta có vẻ rắn chắc hơn trước đó nhiều, xem ra trong khoảng thời gian này khôi phục không tệ.

Như Lộ đại ca đã nói, hiện tại Giang Khải gần như khôi phục hoàn toàn, nếu không phải tướng quân để hắn ta ở lại trong bệnh viện thêm một tháng, hắn ta đã có thể xuất viện.

“Ca!” Giang Khải mỉm cười đi vào.

Giang Lan thấy Giang Khải vội vàng tắt máy chạy bộ, đi tới, “Tiểu tử, cuối cùng ngươi đã về.”

“Ta đã xem biểu hiện của ngươi trong thi đấu tranh bá, bây giờ ngươi đã mạnh như vậy!”

Giang Khải đắc ý nói, “Đệ đệ của ngươi có thể kém người khác sao? Ca, ta đến để tặng đồ cho ngươi, chúng ta về phòng rồi nói.”

Trở về giường bệnh, Giang Lan gọt táo cho Giang Khải.

Giang Lan khẽ than thở, “Lão nhị, ngày đó thấy ngươi đám nhau

với đám người Hockman, Juro, nói thật ta cũng thấy lo lắng thay cho ngươi. Lộ Tuấn đã kể lại tình huống của ngươi với ta, hắn nói ngươi vẫn không đồng ý gia nhập quân đội, tự thành lập một công hội nhỏ."

Gọt táo xong, Giang Lan đưa táo qua, "Khải, nếu không ngươi hãy cân nhắc gia nhập quân đội đi, ít nhất có một chỗ dựa."

Giang Khải cầm quả táo cắn một miếng to, "Ca, tuy quân đội sẽ cung cấp tài nguyên trưởng thành nhưng quân đội có quá nhiều quy tắc, đám người Trụ Tử và Noãn Noãn đánh được đồ vật phải nộp lên trên. Thứ ta cần thì quân đội cũng không có, gia nhập quân đội không có chỗ tốt với ta."

"Dù không có tài liệu chuyển chức, tài nguyên khác cũng được."

Giang Khải ngạc nhiên nhìn về phía đại ca, "Sao ngươi biết ta nói đến tài liệu chuyển chức?"

Giang Lan trợn mắt lườm Giang Khải, "Ngươi tưởng ta ngốc sao, đến bây giờ còn không đoán ra ngươi là chức nghiệp mới? Chắc là một loại chức nghiệp công kích tầm xa nào đó…"

Giang Khải mỉm cười, "Ca, chức nghiệp của ta là Dân cờ bạc."

"A? Dân cờ bạc?"

"Đúng, chức nghiệp nhị giai là Lừa gạt sư."

"Đây là chức nghiệp gì…" Giang Lan tỏ ra ngạc nhiên.

Giang Khải chỉ hai ba miếng đã ăn hết quả táo, sau đó ngồi trước mặt Giang Lan, nghiêm túc nói, "Ca, ngươi đừng quản chuyện của ta, hiện tại ta rất tốt, bây giờ ta muốn nói một chuyện khác."

"Ca, ngươi muốn đi Thiên Chức không?"

Giang Lan hơi ngạc nhiên, hiện tại điều kiện của bọn họ đã không cần phải buồn bực vì một tờ giấy chứng nhận tư cách thí luyện người mới nữa, nói cách khác, hắn ta có điều kiện tiến vào Thiên Chức.

Lúc trước, hắn ta từng khát vọng tiến vào Quỷ Tinh, chỉ là cuộc sống ép buộc khiến hắn ta không thể không từ bỏ cơ hội đó.

“Lão nhị, dù ta đổi bộ phận nhân tạo cũng chỉ có thể giúp ta sống thêm mấy năm, ngươi xem thân thể của ta đâu đủ sức vào Quỷ Tinh…”

Giang Lan vì nuôi lớn đệ đệ muội muội mà những năm qua dinh dưỡng không đầy đủ, gần như là bữa no bữa đói, thân thể của hắn ta kém hơn người bình thường rất nhiều.

Bỏ qua việc thận suy kiệt, thân thể của hắn ta cũng có rất nhiều bệnh vặt.

Những người chuẩn bị tiến vào Thiên Chức đều kiên trì huấn luyện thời gian dài, Giang Lan căn bản không thể so sánh với bọn họ.

“Ta không thể thông qua thí luyện người mới.”

Giang Khải nhìn đại ca, mỉm cười lắc đầu, “Ngươi chắc chắn có thể, ta đã tìm được bảo tiêu giúp ngươi!”

Tiếp theo, Giang Khải nói điều kiện mà Đảo quốc đã đồng ý cho Giang Lan nghe.

“100 Người nhập cư trái phép hộ tống?” Giang Lan trợn to mắt.

“Ừ, thật ra ngươi và Anh Tử đều có thể tiến vào Thiên Chức, hơn nữa chắc chắn có thể thông qua thí luyện người mới, chỉ có điều tuổi tác của Anh Tử còn nhỏ, trước tiên cứ để nàng đi học thêm mấy năm, sau này lại để nàng quyết định có vào Quỷ Tinh hay không.” Giang Khải nói, “Nhưng đại ca có thể vào bất cứ lúc nào.”

“Ta đã lấy hai phần tài liệu Thiên Mệnh cho các ngươi, chức nghiệp Dân cờ bạc của ta cũng nhận được từ tài liệu Thiên Mệnh.” Giang Khải giao hai tấm thẻ cho Giang Lan.

“Ta cảm thấy tài liệu Thiên Mệnh sẽ căn cứ vào người sử dụng thể hiện ra đặc tính, chuyển chức thành chức nghiệp tương ứng.”

“Đương nhiên, về điểm này ta cũng không phải đặc biệt xác định,

nếu ngươi và Anh Tử muốn trở thành chức nghiệp đã có nào đó, ta có thể mua tài liệu chuyển chức cho các ngươi.”

“Đại ca, điều kiện thân thể của ngươi không tốt nhưng chỉ cần đạt đến đẳng cấp Siêu phàm có thể mang thuộc tính ra hiện thực, có thể giống như Hắc Tử đại ca, Tưởng Phóng đại ca, đến lúc đó thân thể của ngươi chắc chắn sẽ tốt hơn!”

Chương 349 - Bỏ lỡ cơ hội (2)

Giang Lan khiếp sợ nhìn thẻ bài trong tay, im lặng một lúc lâu.

Trong thi đấu tranh bá, hắn ta thấy mạng sống của Giang Khải như treo trên sợi tóc, hắn ta hận lúc ấy mình không có mặt ở hiện trường để bảo vệ đệ đệ của mình, nhưng hiện thực khiến hắn ta hiểu được hắn ta không có tư cách, cũng không có cơ hội bảo vệ Giang Khải.

Giang Khải đã trải sẵn con đường tiến vào Quỷ Tinh cho bọn họ, có 100 Người nhập cư trái phép hộ tống, muốn thông qua thí luyện người mới quá dễ dàng!

Phụ mẫu, người thân bị Thú Thần giẫm dưới chân… Hắn ta đã từng từ bỏ cơ hội báo thù cho đệ muội nhưng bây giờ cơ hội đã bày ra trước mặt!

Đột nhiên, Giang Lan ngẩng đầu nhìn về phía Giang Khải, “Lão nhị, nói việc chuyển chức của ngươi chút đi.”

“Ừ, được!” Giang Khải gật đầu thật mạnh.

Đúng vào lúc này, Giang Anh tan học trở về, sau khi thấy Giang Khải cũng chạy nhanh đến.

“Ngươi làm ta sợ muốn chết”! Anh Tử cũng đấm một cái, uất ức nhìn Giang Khải, “Lần trước ta xem phát sóng trực tiếp của ngươi, ta còn tưởng ngươi bị giết!”

Đương nhiên, sau này Giang Anh mới biết được đó là thế thân của Giang Khải.

Anh Tử cũng đã quay về, Giang Khải để nàng ngồi xuống cùng nghe.

Ba huynh muội trò chuyện đến bảy tám giờ tối, ngay cả cơm tối cũng chưa ăn.

Cuối cùng đại ca và muội muội đã biết kinh nghiệm chuyển chức

của Giang Khải.

“Ca… Ngươi, ngươi thật sự là một Dân cờ bạc!” Giang Anh yếu ớt nói.

Giang Lan cũng không nhịn được lắc đầu, “Ta biết tiểu tử ngươi chắc chắn chịu rất nhiều đau khổ, nhưng không ngờ còn đánh giá thấp nguy hiểm mà ngươi gặp phải…”

“Cho tới này xác suất thành công của tài liệu Thiên Mệnh rất thấp, ngươi có thể thành công cũng không chỉ dựa vào vận khí.”

Giang Khải gật đầu, “Cho nên ta cảm thấy có lẽ tài liệu Thiên Mệnh cũng căn cứ vào tiềm năng mà người sử dụng thể hiện ra, mới có thể hoàn thành chuyển chức.”

“Một khi thành công, có lẽ sẽ có hiệu quả bất ngờ, có khả năng xuất hiện một số chức nghiệp mới.”

“Ngoài ra, ta đã tìm được tài liệu chuyển chức Thiên Mệnh nhị giai.”

Giang Lan khẽ khàng gật đầu, đối với chuyện này, lời nói của lão nhị chắc chắn có lý lẽ nhất định.

“Ca, nếu ngươi lo lắng thất bại, cũng có thể mua một phần tài liệu chuyển chức Võ đồ.” Giang Khải bổ sung.

Giang Lan im lặng một lúc lâu, đột nhiên nói, “Lão nhị, cho ta sáu tháng, ta muốn rèn luyện thêm chút, điều chỉnh trạng thái thân thể đến tốt nhất.”

“Ngoài ra, ta không cần những Người nhập cư trái phép kia hộ tống.”

“Ca…” Giang Khải nhíu mày.

Giang Lan mỉm cười nhìn Giang Khải, “Đại ca nhận tấm lòng của ngươi, nhưng ngươi cũng nói dùng tài liệu Thiên Mệnh cần thể hiện ra tiềm năng, có người bảo vệ sao thể hiện được tiềm năng?”

“Ca? Ngươi muốn dùng tài liệu Thiên Mệnh sao?”

Giang Lan gật đầu, cười nói, “Ai bảo chúng ta là người một nhà.”

Giang Anh kích động nói, “Ca, ta cũng muốn đi!”

“Ngươi đi cọng lông, trước tiên chuyên tâm đi học, 18 tuổi mới có thể tham gia thí luyện người mới!” Giang Khải tức giận nói.

Chủ Thần công hội có 100 lượt sử dụng đường xanh, Giang Khải cũng không vội online mà ở cạnh đại ca thêm chút, mười ngày sau lại đăng nhập Thiên Chức.

Lợi dụng thời gian hơn mười ngày sau cùng, Giang Khải dẫn theo Hồ Ngôn và Nguyễn Ngữ chuồn khỏi khu an toàn, nắm bắt thời gian thăng cấp.

Một ngày trước khi mở ra trận chiến Boss bản đồ, Hồ Ngôn và Nguyễn Ngữ lần lượt đạt đến nhị giai max cấp.

Bọn họ lập tức dùng phần thưởng tài liệu chuyển chức trong thi đấu chiến đội lần trước, hoàn thành chuyển chức tam giai!

…

Sau trận đấu thi đấu tranh bá Nguyễn Ngữ đã mua tài liệu chuyển chức tam giai, lúc ấy tài liệu Tửu quỷ còn chưa đến mức giá trên trời, Nguyễn Ngữ đã tìm một căn phòng bắt đầu chuyển chức.

Hai tiếng sau, Hồ Ngôn và Nguyễn Ngữ lần lượt rời khỏi phòng.

“Khải đội, hiện tại ta là Thông linh sư!” Hồ Ngôn vô cùng kích động.

Nguyễn Ngữ cũng đã chuyển chức thành Tửu quỷ tam giai, Tửu cuồng.

“Thiên phú thế nào?” Giang Khải hỏi.

Hồ Ngôn nói, “Thiên phú của ta là ‘Quỷ khốc lang hào’, thông qua Linh giới kết nối với vong hồn, cũng chỉ huy vong hồn phát động công kích với mục tiêu.”

“Công kích vong hồn có cao không?” Giang Khải cau mày nói.

Hồ Ngôn lắc đầu, “Vong hồn không có cách nào tạo thành tổn thương mang tính thực chất, chủ yếu là quấy nhiễu mục tiêu, có tỷ lệ nhất định tạo thành hiệu quả Bể mật.”

“Ai, có lẽ đây là lý do vì sao Thầy phong thủy không cách nào trở thành chức nghiệp chiến đấu, khó khăn lắm mới có một thiên phú không tệ, thật ra vẫn không có lực công kích.”

Giang Khải mỉm cười, “Công kích không đủ cũng không sao, hiện tại sức khống chế của ngươi đã rất mạnh, Phong lôi trượng thêm Quỷ khốc lang hào là hai chiêu khống chế mạnh, dù ngươi không giết được người nhưng người khác muốn giết ngươi đã không dễ dàng.”

Hồ Ngôn gật đầu, hắn ta vốn là một Thầy phong thủy cũng không trông cậy sau khi mình chuyển chức sẽ trở thành một người giỏi đánh nhau.

“Nguyễn Ngữ, ngươi thế nào?”

Nguyễn Ngữ đang cúi đầu, nghe thấy Giang Khải gọi hắn ta, lúc này mới lấy lại tinh thần.

Chương 350 - Mai phục

“Hiện tại ta là Tửu cuồng… Ta có thể ủ rượu mới, sau khi tiến vào Tửu trung tác nhạc có tỷ lệ nhất định tiến vào trạng thái ‘Cuồng ca tung tửu’…”

Trong lòng Giang Khải và Hồ Ngôn đều căng thẳng.

Rượu mới lại mạnh hơn? Hình như không phải chuyện gì tốt…

Trong lòng Hồ Ngôn run sợ hỏi, “Cuồng ca tung tửu có hiệu quả gì?”

“Trong trạng thái của Cuồng ca tung tửu, tiến thêm một bước kích phát bản tính và bản năng của thân thể.”

“Tiến thêm một bước kích phát…” Giang Khải lặp lại câu nói này, lập tức cảm thấy áp lực tăng gấp bội.

Nguyễn Ngữ gật đầu, “Nhưng trong trạng thái Cuồng ca tung tửu có tỷ lệ nhất định tiến vào trạng thái ‘Chân ngã’. Trạng thái Chân ngã khác biệt sẽ có hiệu quả khác biệt, cần theo hoàn cảnh lúc đó để phán đoán cảm xúc.”

“Trạng thái Chân ngã…” Hồ Ngôn hoảng sợ nói, “Ta vẫn chưa từng nghe nói Tửu quỷ có loại trạng thái này.”

Nguyễn Ngữ lắc đầu, “Tất cả Tửu quỷ chỉ đến chức nghiệp tam giai, rất nhiều Tửu quỷ cho dù có số tiền này cũng không muốn tiếp tục chuyển chức, số lượng Tửu cuồng thật sự quá ít, cộng thêm thiên phú quá cá nhân chưa chắc đã giống nhau, ngươi chưa từng nghe thấy cũng bình thường.”

“Về phần trạng thái Chân ngã, chính ta cũng chưa làm rõ, có cơ hội đi luyện một chút.”

Mặc kệ nói thế nào, ít nhất thuộc tính của Hồ Ngôn và Nguyễn Ngữ cũng được tăng lên một lần.

Chuyển chức tam giai trực tiếp tăng 100% thuộc tính cơ sở, đây

không chỉ là một con số nhỏ.

Hồ Ngôn và Nguyễn Ngữ đạt đến tam giai, thực lực đều tăng lên không ít, Giang Khải cũng đã đạt đến nhị giai max cấp.

Chỉ còn thời gian một ngày là trận chiến Boss bản đồ sẽ bắt đầu, tạm thời thực lực của tiểu đội Hỏa Thần chỉ có thể tăng đến trình độ này.

“Không còn thời gian luyện nữa, đến khu an toàn trước.” Giang Khải trầm giọng nói.

…

Trong khu rừng gần phòng tuyến Quang Minh công hội, đám người Lưu Hiên và Trần Xuân Sinh đang xem xét cảnh vật xung quanh.

Trần Xuân Sinh dừng bước, nói, “Vị trí nơi này không tệ, rất bí mật, đến lúc đó ngươi phải đảm bảo đám người Giang Khải đi qua nơi này!”

Lưu Hiên vội vàng gật đầu, “Ta sẽ thông báo cho đám người Chủ Thần dẫn Boss theo tuyến đường này.”

Trần Xuân Sinh hài lòng gật đầu, “Còn có, đã tìm được người mai phục chưa? Không thể dùng người trong công hội chúng ta.”

“Quân đội nghiêm cẩm xảy ra nội đấu trong thú triều.”

Lưu Hiên gật đầu nói, “Tìm được rồi, tốn giá tiền rất lớn mời được tinh anh tam giai, dù bị người ta nhìn thấy cũng không biết là chúng ta tìm người.”

“Thực lực của bọn họ đều có tên tuổi trong đám tam giai khu 18, dù đám người Giang Khải không chết trên tay Boss, tuyệt đối cũng chết trên tay bọn họ.”

Xem ra Lưu Hiên đã sớm sắp xếp xong xuôi.

Mọi việc đã chuẩn bị xong xuôi, Trần Xuân Sinh thở dài một tiếng.

“Không ngờ Giang Khải lại khiến Huyền Vũ công hội giải tán…

Ngày xưa Huyền Vũ công hội huy hoàng đến mức nào, bây giờ lại bị tiêu diệt, chỉ để lại Quang Minh công hội chúng ta."

Nhưng ngay cả tổng bộ Huyền Vũ công hội cũng không ngăn cản được việc này, Trần Xuân Sinh cũng không có cách nào.

"Hà Thi Thi bị Giang Khải chọc tức chết, cho đến bây giờ ta chưa từng thấy nàng nổi giận như thế, thật sự như là muốn ăn thịt người!"

"Nàng đã hạ tử lệnh, Giang Khải phải chết, hơn nữa còn phải cướp vũ khí và đồng hồ của hắn. Lưu Hiên, ngươi nhất định phải hoàn thành chuyện này, nếu không Hà Thi Thi sẽ khiến chúng ta không chịu nổi!"

Lưu Hiên vội vàng nói, "Xin hội trưởng yên tâm, ta sẽ đích thân mai phục gần đó, bảo đảm chuyện này không có sơ hở!"

Trần Xuân Sinh gật đầu, "Ngươi tự ra tay thì ta yên tâm. Được, vì tránh nghi ngờ, ta sẽ ở lại công hội để phòng ngự, nơi này giao cho ngươi."

Sau đó, Lưu Hiên thấy người của Chủ Thần công hội đi vào khu an toàn, liền dẫn người đến.

"Giang Khải, chúng ta đã bàn bạc với công hội khác, nhiệm vụ của Chủ Thần các ngươi là dẫn Boss vương cấp rời đi theo hướng này."

Tuy trong lòng Giang Khải không hài lòng nhưng phòng ngự khu an toàn có liên quan trọng đại, hắn vẫn nhớ kỹ tuyến đường mà Lưu Hiên chỉ cho hắn.

"Làm cho tốt, đừng chết trên tay Boss." Lưu Hiên nói xong câu này liền dẫn người nghênh ngang rời đi.

Hồ Ngôn nhíu mày, "Tên kia chỉ biết mỉa mai, có lẽ hắn ước gì chúng ta chết trên tay Boss."

Giang Khải khẽ nhíu mày, "Bây giờ không phải lúc nói những điều này, dù sao chúng ta cũng đã gặp Boss vương cấp, đánh chắc chắn đánh không lại, đến lúc đó hai người các ngươi nghe theo sự chỉ

huy của ta, dẫn Boss đến bên công hội lớn là nhiệm vụ của chúng ta đã hoàn thành."

Đến tối, Thẩm Nghệ quay về tiểu đội Hỏa Thần, bốn người của Chủ Thần công hội đã tập trung lại.

Đêm đó, Giang Khải nhìn về phía khu an toàn, nơi này đèn đuốc sáng trưng như là một dải ánh sáng uốn lượn hơn mười dặm trong đêm tối!

Ít nhất có 200 ngàn người bên quân đội, mười lăm vạn người cảnh giới trước khu an toàn, năm vạn người canh giữ bên cạnh ụ súng.

Chương 351 - Mai phục (2)

“Những đại pháo đó đều phải phát huy được tác dụng, ta chưa từng thấy tình cảnh này.” Giang Khải khẽ khàng nói, đây là lần đầu tiên hắn trải qua thú triều, khó tránh khỏi hơi kích động.

Hồ Ngôn lấy ra một món bảo cụ, đây là một khối ngọc bội không màu trong suốt như băng, đó là bảo cụ tam giai Huyền băng bảo ngọc mà Giang Khải cho hắn ta trước đó.

Lúc này bảo ngọc hơi tản ra một tầng sương mù màu trắng, cho dù chỉ đứng bên cạnh Hồ Ngôn, Giang Khải và Nguyễn Ngữ cũng có thể cảm thấy lạnh cả người.

Hiện tại Hồ Ngôn đã đạt đến tam giai, hắn ta cũng có thể sử dụng bảo cụ này rồi.

“Lão Hồ, nghĩ gì thế?” Giang Khải nhìn Hồ Ngôn, “Sao cảm giác bảo cụ này của ngươi không giống trước kia lắm?”

“Khải đội, Đông Ly từng giúp ta cường hóa bảo ngọc này, nàng nói nàng không ở bên cạnh ta, thì để bảo ngọc này bảo vệ ta.”

“ĐM!” Giang Khải và Nguyễn Ngữ kêu lên.

Nguyễn Ngữ chua xót nói, “Lão Hồ, đại chiến sắp đến, lúc này đừng ngược chó được không!”

“Nguyên khí trên dưới cả người ta sắp tràn ra ngoài rồi, không có Boss khác cần bổ sung nguyên khí sao?”

Giang Khải thở dài một tiếng, “Lúc đầu nàng nhìn trúng ta!”

Thẩm Nghệ đã nghe Nguyễn Ngữ kể về kỳ ngộ của lão Hồ, thở dài một tiếng, “Thế gian này còn có chân tính ở đây không? Vì sao ta không gặp được.”

“Cũng may ta đã khám phá hồng trần.”

Giang Khải và Nguyễn Ngữ yếu ớt liếc nhìn Thẩm Nghệ.

Kinh nghiệm bi thảm của tên này thật sự khiến người ta ngạc nhiên.

Trong bốn nam nhân chỉ có lão Hồ tìm được chân ái, kết quả là một hồ ly tinh không biết là thật hay ảo tưởng ở trong Thiên Chức.

Hồ Ngôn lại không giống bình thường không tiếp lời đồng bạn, một mình nhìn vào màn đêm, "Đông Ly cũng là Boss bản đồ, các ngươi nói xem nếu có một ngày phải săn giết nàng, ta nên làm gì đây?"

"Ta rất lo lắng cho nàng…"

Câu nói này lập tức khiến Giang Khải và Nguyễn Ngữ ngạc nhiên.

Tên này bị hồ ly tinh mê hoặc, đã lâu như vậy không chỉ không quên Đông Ly, xem ra còn càng lún càng sâu.

Nguyễn Ngữ thở dài một hơi, đưa tay khoác vai Hồ Ngôn, "Nói thật, ta luôn cảm thấy Đông Ly khác với Boss bản đồ khác. Lão Hồ, đừng suy nghĩ nhiều như vậy, ngày mai rất quan trọng với chúng ta."

Giang Khải đưa tay khoác lên một bên vai khác của Hồ Ngôn, "Đã biết, đã biết, thú triều kết thúc, ta dẫn ngươi đi xem thử."

Một đêm này, không biết bao nhiêu người trắng đêm không ngủ, khu an toàn như một con rồng lửa, ánh lửa tươi sáng.

Ngày hôm sau, đội ngũ quân đội đã sớm chuẩn bị hoàn tất.

Sau đó, người trong công hội lần lượt dọn dẹp doanh địa, kiểm tra đồ tiếp tế.

Trăm vạn đại quân sẵn sàng trận địa đón địch, nhìn chằm chằm vùng đất rộng lớn phía trước.

Nguyễn Ngữ nhìn đồng hồ một chút, "Năm công hội lớn và quân đội đã hành động, chẳng mấy chốc thú triều sẽ xuất hiện."

Giang Khải gật đầu, "Đến thì đến đi, để ta xem cái gì gọi là thú triều!"

…

7 giờ 20 phút sáng, toàn bộ khu an toàn chấn động.

Chẳng mấy chốc, một số Kỵ binh tiền tuyến nhanh chóng chạy về từ hướng Trục Lộc lĩnh.

“Thú triều đã đến!”

Sau khi tiểu đội Kỵ binh đến khu an toàn lập tức chia binh hai đường, tách ra hai phương hướng vừa nhanh chóng lao nhanh vừa lớn tiếng hò hét.

“Thú triều đã đến! Chuẩn bị chiến đấu!”

Trăm vạn đại quân trong khu an toàn, tất cả mọi người đều trở nên căng thẳng.

Mỗi công hội chỉ huy lập tức hạ lệnh toàn quân đề phòng, tất cả phân đội nhanh chóng đi vào vị trí phòng thủ của mình.

40 phút sau, phương hướng Trục Lộc lĩnh có một đám dã thú đen nghịt như là nước biển mãnh liệt đánh về phía khu an toàn!

Đúng vào lúc này, mấy vạn cửa đại bác duỗi ra từng cái ống pháo to lớn đen kịt.

Một lát sau, một khẩu đại bác ở đằng xa dẫn đầu nổ súng.

Ngay sau đó, mấy vạn ổ hỏa pháo phát động thế công mạnh mẽ với đại quân thú triều.

Ầm ầm ầm ầm, trong nháy mắt toàn bộ chiến trường hỏa lực không ngừng, đinh tai nhức óc!

Giang Khải nuốt nước bọt một cái, hắn chưa từng thấy trận thế khoa trương như thế.

Tình huống hiện tại đã không thể dùng đi săn để hình dung, đây là chiến tranh!

Khai mở lãnh thổ mới cần loại quy mô chiến tranh này! Chẳng

trách Hoa Hạ tốn năm mươi năm mới chiếm lĩnh được vùng đất 100 ngàn cây số vuông!

Trong hỏa lực mạnh mẽ, đại quân thú triều lại không lùi bước chút nào, đại quân vẫn nhào về phía phòng tuyến.

Trong nháy mắt quân đội tiếp xúc với đại quân thú triều thoáng giảm đi xu thế xông lên của đại quân.

Đồng thời, 600 vạn đại quân trên phòng tuyến cũng xông vào đại quân thú triều/

“Giết!”

“Kiên trì đến khi năm công hội lớn đánh giết Boss!”

“Bảo vệ tốt đại bác!”

“Boss cấp chiến tướng, tiểu đội thứ nhất nhanh chóng dẫn đi!”

Toàn bộ chiến trường lập tức biến thành Tu La tràng, rất nhiều người chơi liều chết chống cự đại quân thú triều.

Hiện tại bốn người Giang Khải ở biên giới phạm vi phòng thủ của Quang Minh công hội, lúc dã thú bình thường tấn công lập tức có đội ngũ tiến lên ngăn cản, hiện tại tiểu đội Hỏa Thần còn chưa có cơ hội ra tay.

Chương 352 - Cạm bẫy

Vì số lượng người chơi hơn xa dã thú, cộng thêm đại bác giúp đỡ, hiện tại xem ra phòng tuyến khá ổn định.

Nửa giờ sau, trong đại quân dã thú xuất hiện càng nhiều dã thú cấp thống lĩnh, cấp chiến tướng, sau khi những dã thú cường đại này xuất hiện, chủ lực các công hội lớn cũng bắt đầu có hành động.

“Bao vây Thống lĩnh quỷ ngưu, quyết không thể để nó xông qua phòng tuyến!”

“Tiểu đội tứ giai nhanh chóng chặn đánh Thống lĩnh kim giác ngạc long! Nhanh!”

“Tiểu đội thứ bảy có thương vong, bác sĩ nhanh đến chữa trị!”

Giang Khải chú ý đến ở chỗ hơn hai trăm mét phía trước có một dã thú chiều cao gần 20m, trên người khoác khải giáp nham thạch giống như cá sấu, lại giống sư hổ, trên đỉnh đầu mọc ra một cái sừng to màu vàng, quẫy đuôi một cái trực tiếp đánh bay bốn năm người ra ngoài.

Sau đó nó nhân lúc kẻ địch bị đánh bay, thân thể bổ nhào về phía trước, trực tiếp ngậm một người vào trong miệng, mạnh mẽ nuốt vào.

Tình cảnh tương tự xuất hiện ở các nơi, tuy số lượng người chơi đông đảo nhưng lúc đối mặt với dã thú cấp chiến tướng, thống lĩnh vẫn vô cùng nguy hiểm.

“Tiểu đội tứ giai nhanh đến giúp đỡ, phòng ngự của Kim giác ngạc long này quá cao, không đánh nổi!” Một tên tiểu đội trưởng cao giọng cầu cứu.

Nhưng còn chưa nói hết câu con ngạc long này đã dùng cái đuôi to khỏe đập vào mặt đất, mặt đất lập tức rạn nứt, mấy người bị đánh bay trở thành món ngon trong miệng ngạc long.

Giang Khải thấy cảnh này cau mày, trong tay đã cầm Truy mệnh.

“Khải đội, chúng ta có nhiệm vụ của mình!” Hồ Ngôn giữ chặt Giang Khải, lắc đầu với hắn.

Giang Khải hít sâu một hơi, do dự một chút chỉ có thể quay đầu đi, không nhìn tình cảnh thê thảm ở phương hướng kia.

Thú triều còn đang liên tục không ngừng xông lên, họng đại bác đều đã nóng hổi, càng ngày càng nhiều người chơi gia nhập vào trong chiến tuyến phòng ngự!

Đúng vào lúc này, trong thú triều xuất hiện mấy dã thú dáng người càng to lớn hơn.

“Vương cấp đến rồi!” Có người hô to.

Bên Quang Minh công hội, phó hội trưởng Vương Khiếu lao về phía Giang Khải, “Chủ Thần, đi kéo Boss vương cấp Lợi xỉ kiếm hổ kia vào trong rừng cây đi, nơi đó có đội ngũ tiếp ứng các ngươi, nếu không hoàn thành nhiệm vụ, Chủ Thần các ngươi chờ giải tán đi!”

“Ngươi nói cái gì!” Thẩm Nghệ tức giận nói.

Vương Khiếu hừ lạnh một tiếng, “Làm gì? Các ngươi cũng thấy, trong thú triều ai cũng không thể là xe bị tuột xích, một khi không có ai khống chế vương cấp, xé mở phòng tuyến, các ngươi gánh vác được trách nhiệm này sao!”

“Nhiều tứ giai, Siêu phàm như vậy không đi đối phó vương cấp, ngươi để chúng ta đi đối phó?” Thẩm Nghệ cũng cãi lại.

“Ta cảnh cáo các ngươi, nếu các ngươi làm chậm trễ thời cơ chiến đấu, tất cả hậu quả do các ngươi gánh chịu!”

Nhưng Giang Khải kéo Thẩm Nghệ lại, Thẩm Nghệ cũng không phải luôn đi theo bọn họ, có lẽ còn chưa biết đầu đuôi sự việc.

“Thẩm Nghệ đừng cãi cọ nữa, chúng ta đi!” Giang Khải nói xong, dẫn theo ba người Hồ Ngôn xông vào thú triều.

Những dã thú khác đều có người trong công hội khác ngăn cản, tiểu đội Hỏa Thần né tránh dã thú lao về phía con mãnh hổ to lớn kia.

Lúc Giang Khải tiếp cận kiếm hổ, lập tức vung ra sáu thanh Truy mệnh tôi lửa.

Thanh Truy mệnh thứ ba xuất hiện bạo kích, cộng thêm hỏa diễm thiêu đốt, cảm giác đau đớn dữ dội khiến Boss kiếm hổ lập tức chú ý đến Giang Khải.

“Rống!” Kiếm hổ đánh về phía tiểu đội Hỏa Thần!

“Chạy!” Giang Khải nổi giận gầm lên một tiếng, dẫn đội lao như bay đến vị trí được chỉ định.

“Rống!” Lợi xỉ kiếm hổ nhảy lên bốn năm mươi mét, lập tức kéo gần khoảng cách với tiểu đội Hỏa Thần.

Nó đột nhiên vung ra một trảo vồ vào Thẩm Nghệ ở cuối cùng đội ngũ.

Giang Khải thấy thế lập tức quay đầu bắn ra Truy mệnh, đâm thẳng vào đôi mắt kiếm hổ!

Nguyễn Ngữ xông đến kéo Thẩm Nghệ, hai người mạo hiểm né tránh công kích của Boss.

Công kích của Giang Khải lại thu hút sự chú ý của Boss, một cái hổ vồ đã nhào về phía Giang Khải.

Thân thể Boss quá to lớn, dù tốc độ di chuyển của Giang Khải đã rất nhanh vẫn không cách nào chạy ra khỏi phạm vi công kích của nó.

“Phong ngữ chú!” Hồ Ngôn vung Phong lôi trượng lên, một cơn gió mạnh trực tiếp đẩy Giang Khải đến chỗ hơn mười mấy mét.

Có lẽ Boss kiếm hổ cũng không ngờ người này lại có thể né tránh công kích của mình.

Sau khi Giang Khải đứng vững, lập tức ra lệnh, “Chạy! Chạy về

phía đông rừng cây!”

Bốn người tiếp tục chạy như điên.

Đúng vào lúc này Boss kiếm hổ phát ra một tiếng gào thét kinh trời về phía bốn người, một cơn gió lạnh đánh đến từ sau lưng, uy lực không biết mạnh hơn Phong ngữ chú của Hồ Ngôn bao nhiêu lần.

Bốn người không thể khống chế, trực tiếp bị thổi đến giữa không trung.

Ngay sau đó, kiếm hổ như là tia chớp lập tức nhào về phía trước bảy tám mươi mét, cắn một cái về phía Giang Khải!

“Thế thân lừa gạt!” Đôi mắt Giang Khải trợn tròn, cùng lúc phát động kỹ năng còn thuận tay vung ra mấy cái phi tiêu.

Chương 353 - Cạm bẫy (2)

Kiếm hổ cắn Giang Khải một cái lại phát hiện cắn vào khoảng không, sau khi bốn người rơi xuống lại chạy trốn về phía sườn đông.

Lần này Boss kiếm hổ cũng học được thông minh, tên mặc đồ đen kia có rất nhiều thủ đoạn giữ mạng, dứt khoát nhào về phía Nguyễn Ngữ chạy cuối cùng đội ngũ.

Nguyễn Ngữ nghiêng đầu dùng khóe mắt thấy bóng trắng nhào đến sau lưng mình, tốc độ lập tức tăng mạnh, "Khải đội, lão Hồ, cứu mạng!"

"Phong ngữ chú!" Hồ Ngôn lập tức phát động kỹ năng, một cơn gió mạnh cuốn Nguyễn Ngữ đến chỗ cách mười mấy mét.

Giang Khải thấy thế lập tức ném ra Diêm Vương lệnh.

"Chủ thần chi nộ!"

Diêm Vương lệnh đánh trúng trước ngực kiếm hổ, nhanh chóng tự quay.

Lúc đầu Boss còn khinh thường nhưng theo Diêm Vương lệnh không ngừng xoay chuyển, lực đâm xuyên không ngừng gia tăng, cuối cùng nó đã nhận ra điều gì đó.

Bịch một tiếng, Diêm Vương lệnh lập tức khiến trước ngực Boss kiếm hổ bị thương, kiếm hổ nghiêng người một cái né tránh công kích của Diêm Vương lệnh.

Nhưng sau khi bị Diêm Vương lệnh đâm xuyên hộ giáp, vết thương trước ngực Boss kiếm hổ lại nhanh chóng khép miệng, không lâu sau đã khôi phục như lúc ban đầu.

Giang Khải trợn to mắt, "Đây là tốc độ khôi phục gì!"

"Khải đội, tiến vào rừng cây phía trước!" Hồ Ngôn nhắc nhở, "Bọn họ nói đội ngũ tiếp ứng ở chỗ này!"

Đột nhiên, kiếm hổ nhảy lên thật cao, sau khi rơi xuống trực tiếp chặn trước mặt bốn người Giang Khải, nhìn chằm chằm Giang Khải.

“Rống!” Kiếm hổ lại phát ra một tiếng rít, thậm chí còn có thể thấy một trận gió lốc phun ra từ trong miệng nó.

Ở trong gió lốc, bốn người khó mà khống chế thân hình, xoay chuyển cùng với gió lốc.

Kiếm hổ vồ đến, cắn một cái vào Thẩm Nghệ.

“Kim cương bất hoại!” Thẩm Nghệ phát động kỹ năng, cả người kẹt ở giữa hàm răng nhọn của kiếm hổ…

“Thẩm Nghệ!” Giang Khải lại thôi động Diêm Vương lệnh bắn ra.

Nhưng Diêm Vương lệnh vừa bắn ra một khoảng cách đã bị cơn gió mạnh cuốn lên, mất đi phương hướng!

“Không tốt!”

Thẩm Nghệ thấy đám người Giang Khải đã rơi vào đường cùng, trong cơn gió lốc đội trưởng của bọn họ chẳng những không cách nào khống chế thân hình, ngay cả công kích cũng bị hóa giải.

Tiếp tục như vậy, bọn họ đều phải chết!

Cách suy nhất phá giải gió lốc là để Boss kiếm hổ im lặng!

Nghĩ tới đây, Thẩm Nghệ hô to với Giang Khải, Hồ Ngôn và Nguyễn Ngữ trong gió, “Khải đội, Hồ đại ca, Nguyễn đại ca, chạy mau, nhất định phải giữ được Chủ Thần!”

“Ai, phải logout rồi, thật không muốn thấy cậu và… Mợ…”

Nói xong, hắn ta chủ động hủy bỏ trạng thái Kim cương bất hoại.

Trong nháy mắt Boss kiếm hổ ngậm miệng lại, Giang Khải chỉ cảm thấy một đám máu tươi bắn ra trước mắt…

Theo gió lốc dừng lại, ba người Giang Khải ngã lăn trên đất.

Giang Khải bò dậy nhìn chằm chằm cái xác đã bị xé nát, nổi giận gầm lên một tiếng, “Thẩm Nghệ!”

“Khải đội, đi mau, nếu không Thẩm Nghệ sẽ chết vô ích!” Hồ Ngôn kéo Giang Khải và Nguyễn Ngữ, ba người nhanh chóng lướt qua bên cạnh kiếm hổ, đang muốn xông vào rừng rậm.

Đột nhiên, kiếm hổ hất đuôi hổ lên, quét về phía ba người.

Nguyễn Ngữ thấy thế giơ Hàn sương đại thuẫn lên, che ở trước người Giang Khải và Hồ Ngôn.

Bịch một tiếng, đuôi hổ đột nhiên quất vào Hàn sương đại thuẫn, lực lượng khổng lồ xuyên qua thuẫn bài đánh vào ba người, ba người đồng thời nôn ra máu, cả người và thuẫn trực tiếp bị quét ra mười mấy mét.

Thấy kiếm hổ lại muốn đánh tới, Giang Khải cố nén đau đớn, đỡ Hồ Ngôn và Nguyễn Ngữ đứng dậy nói, “Đi!”

Sau lưng, kiếm hổ nổi giận gầm lên một tiếng.

Nhưng đúng vào lúc này một bóng trắng lướt qua bên cạnh Giang Khải.

“Trần Xuân Sinh lại để mấy tiểu tử các ngươi dụ Boss vương cấp đi? Điên rồi đi!” Người kia để lại một câu nói, lập tức lóe lên.

Ngay cả Giang Khải cũng không thấy rõ vẻ ngoài của người kia!

Ngay sau đó, lại có mấy bóng người lướt qua bên cạnh ba người Giang Khải.

“Cũng may chúng ta kịp thời phát hiện các ngươi, các ngươi tìm chỗ tránh một chút, tiếp theo cứ giao cho chúng ta.” Cũng không biết là người nào trong số đó để lại câu nói này, cũng lướt qua bên cạnh ba người.

Siêu phàm giả?

Từ tốc độ của đối phương để phán đoán, thực lực của mấy người này cực kỳ khủng bố!

Giang Khải ngẩng đầu, phát hiện một đội ngũ đang lao về phía kiếm hổ.

Lúc này, cuối cùng Giang Khải đã thở phào một hơi.

Người đến chắc là người của Tinh Lạc công hội một trong mười công hội lớn, thực lực của Boss vương cấp quá kinh khủng, công hội bình thường cũng khó có khả năng ngăn cản chúng nó.

Lúc này, Hồ Ngôn, Nguyễn Ngữ, cộng thêm mình đã bị trọng thương, cân nhắc đến việc xung quanh còn có rất nhiều dã thú, Giang Khải quay đầu nhìn thoáng qua liền dẫn đồng bạn tiến vào rừng rậm.

Khu rừng này dựa lưng vào ngọn núi, vùng núi này vừa hay cắt đứt tuyến đường đại quân thú triều, như một khối đá trong dòng nước xiết cản trở đại quân thú triều.

Giang Khải dẫn theo Hồ Ngôn và Nguyễn Ngữ bị trọng thương, nhanh chóng tiến vào một vùng rừng rậm dưới chân núi.

Ba người vừa đi vào trong rừng rậm đã tìm một bụi cỏ ngồi bệt xuống.

Chương 354 - Hỏa Thần phản kích

“Cũng may người của Tinh Lạc công hội chạy đến kịp thời.” Trong lòng Hồ Ngôn vẫn còn sợ hãi nói, sau đó lại thở dài một hơi, “Chỉ đáng tiếc cho Thẩm Nghệ, hắn…”

Nguyễn Ngữ lạnh lùng nói, “Quang Minh công hội thật sự buồn nôn, lại cố ý để chúng ta đi chịu chết. Đều là giúp đỡ Hoa Hạ mở rộng lãnh thổ, bọn họ còn muốn vụng trộm tính toán chúng ta!”

Giang Khải hừ lạnh một tiếng, “Việc của Thẩm Nghệ không thể cứ tính toán như vậy, chờ lần thú triều sau ta nhất định sẽ bắt Quang Minh công hội phải giải thích!”

“Giải thích? Ngươi muốn lời giải thích gì?” Trong rừng có người đáp lại Giang Khải.

Ngay sau đó, hơn hai mươi người đi ra từ trong rừng cây xung quanh bụi cây.

Tất cả những người này đều đeo mặt nạ, sau khi ra người lập tức bao vây ba người Giang Khải.

Người cầm đầu là một tên nam tử che mặt, chỉ lộ ra một đôi mắt tam giác, lúc này đang chắp hai tay sau lưng mỉm cười nhìn ba người Giang Khải.

“Lưu Hiên?!” Giang Khải hơi híp mắt lại.

Đối phương cũng ngạc nhiên.

Bản thân đã che chắn kín kẽ như thế, kết quả Giang Khải chỉ liếc mắt một cái đã nhận ra mình?

“Khục khục…” Lưu Hiên ho khan hai tiếng, dứt khoát kéo mặt nạ xuống, “Tiểu tử ngươi có ánh mắt không tệ.”

Giang Khải rõ ràng cảm giác được đối phương đến đây không có ý

tốt, cùng Hồ Ngôn và Nguyễn Ngữ đứng lên, lưng tựa lưng cảnh giác nhìn những người này.

“Lưu Hiên, các ngươi muốn làm gì! Ta cảnh cáo ngươi, hiện tại thú triều đột kích, bất kỳ tổ chức và cá nhân nào cũng không được nội đấu!”

Lưu Hiên không nhanh không chậm đánh giá ba người Hỏa Thần.

Trên người ba người này đều có vết thương, dẫn Boss đi và trực tiếp chạy trốn Boss hoàn toàn là hai khái niệm khác nhau.

Muốn dẫn Boss đi thì không thể chỉ lo chạy, thỉnh thoảng còn phải công kích Boss, thu hút sự chú ý, còn nguy hiểm hơn chỉ chạy trốn rất nhiều.

Cũng chính vì vậy, một người trong tiểu đội Hỏa Thần bị Boss ăn, ba người còn lại đều trọng thương, nếu không phải người của Tinh Lạc công hội kịp thời chạy đến, e rằng sẽ toàn quân bị diệt.

“Không được nội đấu? Chúng ta không nội đấu, là ba ngươi các ngươi bị Boss đánh trọng thương, không được chữa trị mà chết.” Lưu Hiên cười rất đắc ý.

Dù nơi này rất bí mật nhưng việc này không nên chậm trễ, Lưu Hiên cũng không nói nhảm nhiều, lại đeo mặt nạ lên lạnh lùng ra lệnh.

“Ba người này đã bị thương nặng, nhanh chóng giết bọn họ!”

“Nhớ kỹ, ta muốn đồng hồ và vũ khí!”

Đúng vào lúc này, Nguyễn Ngữ cầm Hàn sương đại thuẫn chặn ở trước người, trực tiếp lao về phía kẻ địch bao vây ở bên cạnh.

Trong quá trình tấn công, Nguyễn Ngữ cầm Tửu tiên hồ lô lên uống mấy ngụm rượu to.

Giang Khải thấy Nguyễn Ngữ ra tay, trong tay đã cầm Cửu kiếp truy mệnh, ném ra sau lưng Hồ Ngôn.

Có mấy người nhanh chóng né tránh phi tiêu, còn có mấy người

dùng trọng thuẫn đón đỡ.

Một người trong đí trúng bạo kích của Truy mệnh, cả người lẫn thuẫn bị đánh bay ra mấy mét.

“Móa, công kích của tên này thật sự tà dị!” Sau khi người kia đứng dậy, hung hăng mắng, “Đúng là đội ngũ lấy được hạng nhất thi đấu tranh bá, đáng tiếc, dù sao các ngươi chỉ là nhị giai, gặp phải chúng ta cũng chỉ có một chữ ‘chết’!”

Kẻ địch sau lưng Hồ Ngôn thấy Giang Khải ném phi tiêu đến, bọn họ cũng biết công kích của Giang Khải cực kỳ cao không dám sơ suất, thế là cho Hồ Ngôn cơ hội thi triển Phong ngữ chú.

Ngay lúc bọn họ muốn phát động công kích, một đạo sấm sét nổ tung trên bầu trời!

Ầm ầm!

Không biết từ lúc nào, bầu trời trên đỉnh đầu mọi người đã trở nên tối tăm, sấm sét vang dội, cơn gió mạnh gào thét.

“Phong ngữ chú!” Cả người Hồ Ngôn lại chầm chầm bay lên, bay đến giữa không trung!

Trước đó ba người Hỏa Thần hoàn toàn không bàn trước nhưng giữa ba người đã sớm tạo thành sự ăn ý.

Từ khoảnh khắc Lưu Hiên xuất hiện, bọn họ đã đoán được mục đích của những người này, lúc gặp lại Lưu Hiên lập tức thổi lên kèn lệnh phản kích!

Những cao thủ này cũng không phải ăn cơm khô.

“Để lại mấy người đối phó Tửu quỷ và Thầy phong thủy kia, không thể giữ lại Giang Khải, giết hắn trước!” Lưu Hiên khẽ quát một tiếng.

Mười mấy người nhanh chóng phát động công kích về phía Giang Khải.

“Thuốc gây tê!” Một tên Thầy lang tam giai sau lưng Lưu Hiên ném

ra rất nhiều viên thủy tinh, đánh về phía Giang Khải.

“Hắc dạ thích khách!” Một tên Võ đồ tam giai xuất hiện ở sau lưng Giang Khải, song kiếm trong tay đâm vào hai eo Giang Khải.

“Quát cốt toái thi!” Một người cầm đoản đao sau lưng Giang Khải chạy mấy bước tiếp cận Giang Khải, đoản đao trong tay hắn ta nhanh chóng bay múa, trực tiếp chém vào Giang Khải!

Trong nháy mắt, Giang Khải đã thương tích đầy mình…

“Là thế thân của hắn!” Lưu Hiên đột nhiên hô to một tiếng, “Giang Khải, nếu ngươi không xuất hiện ta sẽ giết đồng đội của ngươi!”

Nhưng Giang Khải vẫn chưa xuất hiện, ngược lại Hồ Ngôn và Nguyễn Ngữ đã có hành động mới.

Đôi mắt Hồ Ngôn khép hờ, vạt áo tung bay như một vị thần đứng thẳng ở giữa không trung!

Chương 355 - Hỏa Thần phản kích (2)

Mặc dù lúc này thời gian gấp gáp, đám người Lưu Hiên thấy dáng vẻ của Hồ Ngôn vẫn bị hắn ta dọa sợ.

“Đây, tên này… Siêu phàm rồi hả?”

Giang Khải và Nguyễn Ngữ đã sớm nói tuy kỹ năng của Hồ Ngôn không có uy lực gì, nhưng vẻ bề ngoài khá là dọa người.

Trực tiếp khiến Lưu Hiên tưởng hắn ta đã là Siêu phàm…

“Trời ạ, đây là làm gì? Chẳng lẽ, Hồ Ngôn này, mới là người khủng bố nhất Hỏa Thần?”

“Hắn là Thầy phong thủy mà thôi, sao có thể trở nên khủng bố như vậy chứ?”

Trên bầu trời, từng tia chớp nối tiếp nhau chiếu sáng khuôn mặt Hồ Ngôn, ngày thường hắn ta hơi bỉ ôi nhưng lại trở nên vô cùng trang nghiêm.

Sau khi mây đen nổi lên một lúc lâu, đột nhiên có một tia chớp chợt lóe lên, mặt đất chấn động!

Ba!

Gần như cùng lúc đó, Hồ Ngôn giơ cao Phong lôi trượng, “Chết hết cho ta!”

Tia chớp trên bầu trời trực tiếp đánh xuống từ chỗ cách vạn mét trên không trung, đánh thẳng vào trong Phong lôi trượng, cùng lúc đó Phong lôi trượng phản xạ tia chớp đến trên người tên Đao phủ tam giai kia.

Thấy cảnh này, Đao phủ kia cũng choáng váng.

“Đây, đây là thứ gì! Thiên lôi?!”

Oanh một cái, tia chớp đánh vào Đao phủ, quần áo trước ngực hắn ta lập tức bị đốt cháy khét.

Nhưng điều khiến tất cả mọi người không ngờ đến là, một loạt thao tác của Hồ Ngôn mạnh mẽ như hổ, kết quả Đao phủ lại không chết…

Ngay cả bản thân Đao phủ cũng hơi ngơ ngác, bị thiên lôi công kích mà mình còn sống?

Đúng lúc này, Nguyễn Ngữ ở một bên khác đẩy ra một người, trực tiếp ném Hàn sương đại thuẫn ra, rút Linh Quang trường kiếm ra.

Bước tiến của hắn ta bắt đầu lảo đảo, ánh mắt mơ hồ.

Đột nhiên, Nguyễn Ngữ chỉ kiếm lên trời, ánh mắt nhìn chằm chằm mọi người phát ra một tiếng rít.

“Ô!”

“Thứ cho ta cả đời này không bị trói buộc, phóng túng yêu tự do, sao sợ có một ngày sẽ té ngã, a no!”

“Hôm nay, 21 người các ngươi không để trinh tiết lại, một người cũng đừng hòng đi!”

Đúng vào lúc này, Giang Khải lại xuất hiện, sau khi Thế thân lừa gạt quay về, tình trạng của hắn đã khôi phục rất nhiều.

Có thể là cảm giác đứng ở trước mặt Nguyễn Ngữ hơi nguy hiểm, Giang Khải quay đầu nhìn thoáng qua Nguyễn Ngữ, dịch sang bên cạnh một chút tránh việc đứng trước người Nguyễn Ngữ.

Giang Khải nhìn Lưu Hiên, cười lạnh một tiếng, “Lưu Hiên ơi Lưu Hiên, ngươi dẫn theo 20 người tam giai đến là muốn diệt tiểu đội Hỏa Thần ta? Có phải đầu óc ngươi có vấn đề không.”

“Nghe nói ngươi là Binh lính tứ giai, được, ta cũng muốn xem thử một cường giả tứ giai như ngươi có thể chống đỡ được một kích của Giang Khải ta hay không!”

Hiện tại Lưu Hiên thật sự hơi nghi ngờ cuộc đời, người trong tiểu

đội Hỏa Thần này đều là người kỳ lạ.

Lúc đầu hắn ta cảm thấy chỉ cần giết Giang Khải thì tiểu đội Hỏa Thần không đáng lo, nhưng bây giờ xem ra tiểu đội Hỏa Thần đều là yêu ma quỷ quái gì đó.

Hồ Ngôn và Nguyễn Ngữ kia, một người đã bắt đầu tu tiên, một người uống rượu vào liền biến thành sắc ma điên cuồng biến thái.

“Bớt phách lối trước mặt lão tử đi, đừng kéo dài, giết cho ta!” Lưu Hiên khẽ quát một tiếng, “Ai có thể đánh giết bọn họ, tiền thuê thêm năm phần!”

Có thưởng lớn tất có người can đảm, mọi người nghe thấy Lưu Hiên vừa vung tay lên trực tiếp tăng tiền thưởng lên năm phần, cũng không quan tâm nhiều như vậy giết về phía ba người Hỏa Thần!

“Kỳ vũ! Dẫn lôi kiếp!” Hồ Ngôn lập tức phát động kỹ năng.

Nếu nói về tiếng động, bên Hồ Ngôn tiếng động lớn nhất.

Hắn ta đồng thời phát động hai kỹ năng, mưa to như trút nước, lôi điện đan xen đánh về phía Phong lôi trượng, lại từ Phong lôi trượng bắn về phía mục tiêu.

Một vài tia chớp nhảy vọt trong đám người, tình cảnh cực kỳ hùng vĩ.

Tuy công kích của Dẫn lôi kiếp không cao, nhưng lại có thể tê liệt và giảm phòng ngự của kẻ địch.

“Khải đội!” Hồ Ngôn khẽ quát một tiếng.

Giang Khải cười lạnh một tiếng, “Đã biết.”

“Truy mệnh!”

Lưu Hiên trốn ở trong đám người cao giọng chỉ huy, “Ngăn cản Truy mệnh giúp bọn họ!”

Lập tức có người nâng trọng thuẫn lao tới, chuẩn bị yểm hộ đồng

đội.

“Quỷ khốc lang hào!” Hồ Ngôn nghiêm nghị quát một tiếng.

Trong toàn bộ khu rừng vang lên tiếng gió mạnh ô ô, rất nhiều bóng đen chui ra từ trong lòng đất, như du hồn xuyên qua trong chiến trường.

Thuẫn bài thủ nào đó đang chuẩn bị ngăn cản công kích của Giang Khải giúp đồng đội, đột nhiên có mấy chục bóng đen trực tiếp chui vào trong thân thể hắn ta, thoát ra từ sau lưng.

Những bóng đen này không tạo ra tổn thương cho hắn ta, nhưng trong nháy mắt này trong đầu hắn ta lại xuất hiện một khuôn mặt máu me.

Mấy Yêu nguyệt ngân lang xé rách thân thể của hắn ta, chia ăn hắn ta; Lục cự ma một kiếm đâm xuyên đôi mắt của hắn ta, mũi kiếm lộ ra ở sau đầu; Thực thi quỷ không đợi mình chết đã xé bộ ngực của hắn ta ra, gặm ăn nội tạng của hắn ta.

Những hình ảnh này cũng không phải hắn ta tự trải qua, nhưng lại như hắn ta thật sự trải qua.

Lúc này, con ngươi của hắn ta trợn to, trên mặt xuất hiện vẻ hoảng sợ…

Chương 356 - Thực lực của tiểu đội Hỏa Thần

“Bể mật?” Lưu Hiên trợn to mắt nhìn biểu hiện của rất nhiều người trên trận, không thể tưởng tượng nổi nhìn về phía Hồ Ngôn.

“Đáng chết, hắn, hắn không phải nhị giai, hắn là Thông linh sư tam giai!”

Bể mật của Quỷ khốc lang hào có tỷ lệ nhất định nhưng không chịu nổi vong hồn lặp đi lặp lại công kích, trong chốc lát trên trận hoặc là người bị Dẫn lôi kiếp làm cho tê dại, hoặc là rơi vào trạng thái Bể mật.

Phốc phốc phốc… Một vài bóng đen nhanh chóng đánh xuyên qua đầu mấy người từ khuôn mặt… Bóng dáng Giang Khải nhanh nhẹn xuyên qua trên chiến trường, ra tay như điện.

Truy mệnh trong tay hắn cũng như tên, những nơi đi qua máu tươi nở rộ, tỏa hồn truy mệnh!

Nguyễn Ngữ ở một bên khác cũng không rảnh rỗi, dường như hắn ta cũng không thích những mục tiêu không cách nào động đậy này, nhắm thẳng mấy đối thủ không bị Bể mật giết đến.

“Cuộc sống đắc ý đáng vui mừng, đến đi, vui vẻ đi!”

“Thái cực kiếm!”

Nguyễn Ngữ vẫn dùng Thái cực kiếm nhưng bước tiến của hắn ta trở nên càng khó phán đoán hơn, chiêu thức như có như không, ngay cả cao thủ như Lưu Hiên cũng có một loại cảm giác kiếm pháp của tên này càng cao sâu khó lường hơn trước đó…

Những Binh lính, Đao phủ, Thầy lang này đều là đỉnh cấp tam giai, trên mặt thuộc tính cũng cao hơn Nguyễn Ngữ rất nhiều.

Lại thêm bọn họ có bốn năm người, chiếm cứ ưu thế tuyệt đối trên

mặt số người, ngược lại cũng không sợ Nguyễn Ngữ.

“Giết kẻ điên này!”

Nhưng vừa nói xong, Nguyễn Ngữ đột nhiên vung ra một kiếm, kiếm khí xuyên qua, trực tiếp đánh bay cả hai người!

Trong quá trình đánh bay, Giang Khải kịp thời ra tay, Truy mệnh đam xuyên qua cổ, hai người lập tức mất nửa cái mạng.

Giang Khải thu hồi Truy mệnh, cảm thấy ngạc nhiên nhìn Nguyễn Ngữ.

“Kiếm khí?”

Nguyễn Ngữ nói sau khi tiến vào trạng thái Chân ngã sẽ thu hoạch được năng lực khác, công kích vừa rồi của hắn ta đã đánh ra kiếm khí.

Không biết đây là trạng thái gì.

Đúng vào lúc nào, thân pháp của Nguyễn Ngữ đột nhiên trở nên quỷ dị, bóng dáng của hắn ta tiếp tục trở nên mơ hồ khiến người ta không thấy rõ động tác của hắn ta.

Vốn Nguyễn Ngữ có được năng lực né tránh rất cao, sau khi thân pháp tăng lên càng khó mà đánh giết.

“Dẫn lôi kiếp!” Giữa không trung, Hồ Ngôn dùng Phong lôi trượng dẫn đường một tia chớp đánh trúng một kẻ địch trước người Nguyễn Ngữ.

Nguyễn Ngữ lại đâm mấy kiếm, từng chiêu vô cùng chuẩn xác, nhanh chóng… cởi ngoại giáp, nội giáp, áo lót của người kia.

Thấy cơ bắp trên thân người kia, Nguyễn Ngữ thè lưỡi liếm môi, đôi mắt sáng ngời, “Vưu vật trời sinh, dáng người quá mê người!”

Hồ Ngôn cũng ngạc nhiên, suy nghĩ rốt cuộc mình có nên giúp Nguyễn Ngữ không.

Đúng vào lúc này, năm thanh phi tiêu tranh nhau chen lấn đến,

đánh trúng lồng ngực người kia.

Người kia cũng xui xẻo, năm thanh phi tiêu có hai thanh xuất hiện bạo kích, trực tiếp nổ ra hai cái lỗ lớn ở trước ngực của hắn ta.

Người kia cúi đầu nhìn thân thể tàn khuyết của mình, trên mặt lộ ra vẻ hoảng sợ, sau đó ngã quỵ xuống.

Thấy đồng bạn chết thảm, có mấy người run rẩy.

“Vì sao công kích của Giang Khải lại khủng bố như vậy!”

“Lôi điện của tên Hồ Ngôn kia căn bản trốn không thoát, một khi bị đánh trúng sẽ bị tê liệt, thành bia sống của Giang Khải!”

Công kích của Giang Khải đâu phải trò đùa, chỉ cần xuất hiện bạo kích, tổn thương lập tức đạt đến trình độ không thể nào hiểu được!

Một người siêu cấp khống chế, một người công kích siêu mạnh, lại thêm một cây gậy khuấy cứt Nguyễn Ngữ, ba người tiểu đội Hỏa Thần phối hợp lại đơn giản không có kẽ hở.

“Ta, ta không đánh nữa! Chạy mau!”

“Lưu Hiên, ngươi còn nói để chúng ta đi chặn đánh một tiểu đội nhị giai, ngươi nói cho ta biết ba người này đều là nhị giai? Thật xin lỗi, ai thích làm thì làm, ông đây mặc kệ!”

“Bệnh thần kinh, bệnh thần kinh! Ba tên này đều là kẻ điên!”

Điều khiến Lưu Hiên hoàn toàn không ngờ là, trong tình huống ba người tiểu đội Hỏa Thần bị thương nặng vẫn có thể bộc phát ra lực chiến đấu đáng sợ như vậy.

Chỉ chưa đến năm phút, những người mà hắn ta thuê về chết thì chết, trốn thì trốn!

Thời gian trôi qua một lát, ngoại trừ ba người Hỏa Thần đứng ở giữa thì chỉ còn lại một mình Lưu Hiên.

“Làm sao có thể, các ngươi đã bị thương nặng, sao còn có thể đánh

như vậy!”

Giang Khải thu hồi phi tiêu từ khuôn mặt người nào đó, nắm trong tay, ngẩng đầu nhìn về phía Lưu Hiên, cười lạnh một tiếng, “Chúng ta đánh không lại Boss, cũng không có nghĩa chúng ta không thể đánh.”

Lúc đối mặt với Boss vương cấp, mặc kệ là ai chỉ dừng lại một chút cũng là một con đường chết, cho nên đám người Giang Khải mới chật vật chạy trốn cả quãng đường.

Nhưng những đội ngũ tam giai này cũng không phải Boss, Giang Khải có Thế thân lừa gạt nhanh chóng khôi phục trạng thái, Hồ Ngôn có thể treo lơ lửng giữa trời né tránh công kích, Nguyễn Ngữ càng không cần phải nói, uống mấy ngụm rượu vào trong bụng chút thương tổn này không tính là gì, đừng nói những người này, dù là Boss vương cấp, hắn ta có thiếu tay gãy chân cũng phải xông lên, cản cũng không cản được.

Chương 357 - Thực lực của tiểu đội Hỏa Thần (2)

Đương nhiên, quan trọng nhất vẫn là sự phối hợp của ba người Hỏa Thần.

Nguyễn Ngữ đột phá vòng vây, Giang Khải yểm hộ, hai người tranh thủ thời gian giúp Hồ Ngôn, một khi Hồ Ngôn thành công phát động kỹ năng, một người có thể khống chế mười mấy người!

Lúc này, mũi nhọn sắc bén nhất của Hỏa Thần là Giang Khải có thể nhẹ nhàng giết chóc khắp nơi!

Chính vì vậy sau khi bị Boss vương cấp tổn thương, tiểu đội Hỏa Thần vẫn có năng lực chiến đấu cực mạnh.

Nguyễn Ngữ khóc sướt mướt chạy đến bên cạnh Giang Khải, "Tiểu Khải, vì sao ngươi giết tình yêu của ta! Ta hận ngươi!"

Giang Khải đen cả mặt, Nguyễn Ngữ mạnh mẽ thì mạnh mẽ nhưng vẫn phải an ủi hắn ta.

"Khụ khụ, Nguyễn quỷ, ngươi sai rồi, tình yêu của ngươi là hắn!" Giang Khải chỉ Lưu Hiên, "Ngươi xem dáng người, vẻ ngoài của hắn thế nào?"

Nguyễn Ngữ chậm rãi chuyển tầm mắt, ánh mắt nhìn Lưu Hiên lên xuống trái phải đảo qua đảo lại mất lần, sau cùng nuốt nước bọt một cái, "Ngực lớn mông to, da trắng xinh đẹp, đúng là cực phẩm nhân giai, tuyệt thế giai nhân!"

"Đúng vậy, tình yêu của ta là hắn! Mỹ nhân, một đêm xuân đáng giá ngàn vàng, đừng lãng phí cảnh xuân tốt đẹp này!"

Trên trán Lưu Hiên chảy mồ hôi.

Sống gần bốn mươi năm, đây là lần đầu tiên có người hình dung hắn ta như thế.

Nguyễn Ngữ đang muốn nhào về phía Lưu Hiên, Giang Khải lập tức dùng phun sương phòng sói đánh ngã Nguyễn Ngữ.

“Lão Hồ, để ý hắn.” Giang Khải giúp đỡ Nguyễn Ngữ, lại giao hắn ta cho Hồ Ngôn.

Trạng thái tinh thần của Hồ Ngôn đã rất kém, sử dụng hết chín lần Dẫn lôi kiếp, vong hồn trên chiến trường chỉ còn lại mấy người, xem ra Hồ Ngôn đã hao hết trạng thái.

Tuy Thái cực kiếm của Nguyễn Ngữ rất lợi hại nhưng Lưu Hiên có thể trở thành đoàn trưởng của Quang Minh công hội, ít nhất cũng là chức nghiệp tứ giai, trong tình huống thực lực cách xa như thế, Nguyễn Ngữ áp sát giao thủ với Lưu Hiên cũng quá nguy hiểm.

“Khải đội, Lưu Hiên là ‘Binh vương’ chức nghiệp Binh lính tứ giai, chắc là tứ giai cấp 12 13, ngươi phải cẩn thận.” Hồ Ngôn nhắc nhở một câu.

Giang Khải gật đầu.

Mưa to cuồn cuộn, trong khu rừng rậm này chỉ có lại hai người đứng đối diện nhau.

Lưu Hiên lạnh lùng nhìn, đồng thời lấy ra mấy tấm thẻ bài từ trong túi thẻ.

Một bộ nội giáp màu trắng bạc, ngoại giáp màu xanh lần lượt xuất hiện trên người hắn ta, tiếp theo trong tay hắn ta lại có thêm một thanh trường thương.

Lưu Hiên mỉm cười, nói, “Giang Khải, ta thật sự sơ suất, không ngờ trong tình huống này Hỏa Thần các ngươi còn có thể giết chết bốn tiểu đội tam giai.”

“Chỉ có thể nói, những người này quá phế vật.”

“Nhưng ngươi cảm thấy ngươi có thể chạy trốn từ trong tay ta, vậy ngươi sai rồi.”

“Hôm nay, ngươi chỉ có thể chết ở chỗ này!”

Giang Khải cười lạnh một tiếng, “Lải nhải cả ngày, không biết đang nói cái gì.”

Nói xong, Truy mệnh trong tay Giang Khải đã liên tiếp bắn về phía Lưu Hiên!

Lưu Hiên đúng là Binh vương tứ giai, đối mặt với phi tiêu của Giang Khải cũng nhanh chóng né tránh.

Ngay trong lúc né tránh, Lưu Hiên thông qua mấy lần biến ảo phương hướng nhanh chóng đến gần Giang Khải.

Ngay lúc Lưu Hiên chỉ còn cách Giang Khải khoảng ba mét, Lưu Hiên đâm trường thương ra, cả người cũng hợp thành một với trường thương.

“Bắt giặc bắt vua!”

Tốc độ ra tay của đối phương vượt ra khỏi sự suy đoán của Giang Khải, Giang Khải lập tức sử dụng trạng thái Lừa gạt, phối hợp với ẩn nấp bị động, lúc này mới khó khăn né tránh một thương này của Lưu Hiên.

Sau khi lại kéo giãn khoảng cách, trong lòng Giang Khải cũng không khỏi thấy ngạc nhiên.

Thân thủ của Lưu Hiên rất nhanh nhẹn, công kích sắc bén.

Sau khi Giang Khải tăng lên nhị giai max cấp, nhanh nhẹn đạt đến 660 điểm, lại thêm thiên phú tăng lên 40%, hai tấm Chủ thần bài tăng 60%, tăng cường của trang bị, cuối cùng đã có thể đạt đến khoảng 1350 điểm.

Huống chi lúc nhị giai max cấp, 200 điểm nhanh nhẹn chỉ có thể coi là tăng lên bình thường, dường như trên mặt lực lượng và nhanh nhẹn Lưu Hiên đã thể hiện rất xuất sắc.

“Đây chính là áp chế đẳng cấp chuyển chức!” Giang Khải nghiêm nghị nói.

Giang Khải nhân cơ hội nhìn thoáng qua đồng hồ của mình.

【 Chức nghiệp: ? 】

【 Nguy hiểm. 】

Ừ, số liệu này là điều rất bình thường với người không biết sợ.

Sau khi một chiêu của Lưu Hiên thất bại, lấy mũi thương để chống, dựa vào lực lượng cánh tay và lực lượng eo xuất sắc xoay người trên không trung một cái, lại bắn về phía Giang Khải.

“Lấy thủ cấp tướng trong vạn quân! Giang Khải, để ngươi thấy cái gì gọi là Binh vương!”

Mũi thương đâm sượt qua má trái Giang Khải, Giang Khải lại lách người muốn kéo dài khoảng cách.

Đáng tiếc Lưu Hiên căn bản cũng không cho Giang Khải cơ hội kéo giãn khoảng cách, thế công nối liền không dứt, chiêu thực liên tục đánh ra, ra tay quyết đoán nhanh chóng, cắn chặt lấy Giang Khải.

Hồ Ngôn đứng bên cạnh lo lắng xem trận chiến, “Tên kia cũng sợ phi tiêu của Khải đội nên kéo chặt lấy Khải đội, không cho hắn có cơ hội ra tay!”

Đúng vào lúc này, bên cạnh Giang Khải đột nhiên có một đoàn sương mù màu đen tỏa sáng.

Chương 358 - Tứ giai, cũng chỉ thế mà thôi!

Vừa thấy đoàn sương mù màu đen này, Hồ Ngôn lập tức nhận ra.

Khải đội muốn dùng Diêm Vương lệnh!

Lúc trước đã nói, chỉ cần Khải đội dùng Diêm Vương lệnh, trên cơ bản có nghĩa trận chiến đã kết thúc.

Nhưng lần này còn chưa đợi Giang Khải ra tay, trường thương trong tay Lưu Hiên đột nhiên bùng lên ánh lửa.

“Quân lệnh như núi!”

Đột nhiên, Giang Khải cảm giác được một luồng lực lượng khổng lồ trực tiếp đè ép xuống từ đỉnh đầu của hắn.

Nói một cách chính xác là áp lực cường đại, áp lực đến từ không khí! Gần như ép hắn không thở nổi, hai chân run rẩy suýt quỳ rạp xuống đất!

Đồng thời, trong đầu Giang Khải không ngừng có một loại cảm xúc quấy nhiễu suy nghĩ của hắn.

Khuất phục, khuất phục…

Thân thể và tinh thần phải gánh hai tầng áp lực, Giang Khải lập tức không có cách nào phát động Diêm Vương lệnh.

Trong nháy mắt Giang Khải do dự, Lưu Hiên đâm một thương vào trái tim Giang Khải!

“Khải đội!” Hồ Ngôn giận quát một tiếng, hắn ta muốn dùng Phong ngữ chú cứu Giang Khải, nhưng mình đã sớm không có cách nào sử dụng Phong ngữ chú.

“Giang Khải, chết cho ta!” Lưu Hiên giận quát một tiếng, “Bắt giặc bắt vua!”

“Thần uy bảo ngọc!” Giang Khải dốc hết sức kích hoạt bảo cụ.

Thần uy hoàn lập tức bao bọc trên người Lưu Hiên, cũng nhanh chóng co vào.

Lúc Thần uy hoàn co vào, trói chặt lấy cánh tay Lưu Hiên khiến trong nháy mắt hắn ta ra thương, múi thương hơi chếch đi, vốn muốn một thương đánh giết Giang Khải, kết quả lại đâm vào cánh tay phải của Giang Khải!

Thần uy hoàn tạm thời bao vây Lưu Hiên nhưng bản thân Giang Khải cũng không cách nào tránh thoát trói buộc của Quân lệnh như núi, bị luồng áp lực vô hình này ép đến không thở nổi.

“Chỉ có ngươi có bảo cụ?” Lưu Hiên khẽ quát một tiếng, trong tay có thêm một khối ngọc bội màu đen, lập tức bộc phát ra năng lượng mạnh mẽ, “Thần binh bảo ngọc, hộ thể!”

Trên ngọc bội màu đen bộc phát ra năng lượng, trực tiếp chuyển dời đến tên người Lưu Hiên.

Chỉ thấy trên người Lưu Hiên tản ra một luồng khí đen, Thần uy hoàn bao bọc chặt chẽ không ngừng bị chống ra.

Mặc dù Thần uy bảo ngọc là bảo cụ cực phẩm không có đẳng cấp, phẩm chất rất cao nhưng bây giờ đẳng cấp của nó còn chưa cao, Giang Khải vẫn không tìm được Thần chi lệ tăng đẳng cấp của nó,

Rất có thể Thần binh bảo ngọc của Lưu Hiên là bảo cụ tứ giai, cộng thêm thuộc tính lực lượng của Lưu Hiên cũng cao hơn Giang Khải nhiều, Thần uy hoàn đối mặt với sự tấn công của bảo cụ tứ giai, sau khi chống đỡ một lát trực tiếp sụp đổ biến mất!

“Đây chính là thực lực của Binh vương tứ giai, ngươi và ta ngày đêm khác biệt!” Lưu Hiên cười lạnh một tiếng, lại nắm lấy trường thương đâm một thương về phía Giang Khải!

Một thương này trực tiếp đâm xuyên qua trái tim Giang Khải.

Thấy cảnh này, trái tim Hồ Ngôn đã treo lên đến cổ họng.

Nhưng ngay lúc này sau lưng Lưu Hiên xuất hiện một bóng dáng.

“Là thế thân!” Hồ Ngôn vui mừng nói.

Khải đội lợi dụng sự trói buộc ngắn ngủi của Thần uy hoàn vừa rồi, dùng Thế thân lừa gạt để thoát khỏi vòng vây.

Nhưng tính cả lần thế thân này, ba khôi lỗi thế thân của Giang Khải đã sử dụng hết.

“Diêm Vương lệnh! Chủ thần chi nộ!” Giang Khải trực tiếp vung ra Diêm Vương lệnh, bắn thẳng đến sau lưng Lưu Hiên.

Sau khi dùng ra Chủ thần chi nộ, Giang Khải đồng thời thu hồi thế thân của mình.

Nhưng cánh tay của hắn đã bị phế, trước đó lại chịu đòn nghiêm trọng của Boss kiếm hổ, lúc này hạn mức cao nhất thể lực của hắn đã không đủ một phần năm trạng thái, cho dù hấp thu năng lượng của thế thân mang về cũng chỉ có thể đạt đến hạn mức cao nhất hiện tại.

Lấy trạng thái hiện tại của hắn, có lẽ chỉ có thể dùng Chủ thần bài lần nữa!

Diêm Vương lệnh đánh trúng sau lưng Lưu Hiên nhưng một bộ hộ giáp đẳng cấp tứ giai của Lưu Hiên có phòng ngự cực cao, Diêm Vương lệnh không thể đánh xuyên hộ giáp ngay.

Ngay lúc Diêm Vương lệnh xoay tròn chui vào khải giáp của Lưu Hiên, khôi giáp của hắn ta đột nhiên bộc phát ra một trận gợn sóng màu xanh nhạt, ngay sau đó bộ khôi giáp kia tự động tróc ra từ trên người Lưu Hiên.

Tuy Diêm Vương lệnh đã đánh xuyên hộ giáp, nhưng cùng lúc nó cũng mất đi mục tiêu công kích.

Không chỉ như thế, bộ khôi giáp này còn trực tiếp cuốn lấy Diêm Vương lệnh, bao bọc từng tầng ở bên trong.

Giang Khải trợn to mắt, bộ hộ giáp này lại tự động bảo vệ chủ!

“Khải giáp hộ thể cực phẩm của lão tử!” Lưu Hiên giận dữ, quay người đâm một thương về phía Giang Khải.

“Quân lệnh như…”

Nếu lần này Lưu Hiên lại dùng Quân lệnh như núi, chắc chắn Giang Khải phải chết.

Ngay nháy mắt Lưu Hiên muốn dùng Quân lệnh như núi, Giang Khải giận quát một tiếng, “Lão tử liều mạng với ngươi!”

Mười bảy thanh Truy mệnh bắn về phía Lưu Hiên.

“Núi!” Lưu Hiên thành công dùng ra Quân lệnh nui núi, Giang Khải lập tức chịu hai tầng trấn áp khó mà động đậy.

Cùng lúc đó, mười bảy thanh Truy mệnh bắn về phía Lưu Hiên.

Lưu Hiên khẽ quát một tiếng, “Thần binh bảo ngọc, hộ thể!”

Chương 359 - Trần Xuân Sinh nóng nảy

Oanh một tiếng, bên ngoài người Lưu Hiên bộc phát ra một luồng năng lượng màu đen, trực tiếp đánh bay phần lớn phi tiêu, hắn ta lại lợi dụng thân pháp né tránh ba thanh phi tiêu trong đó, đâm một thương về phía Giang Khải.

“Ta xem ngươi còn có thể thân không! Bắt giặc bắt cua!”

Hồ Ngôn đã căng thẳng đến mức không thể hô hấp.

Ngay lúc một thương của Lưu Hiên sắp đánh giết Giang Khải, mười bảy thanh phi tiêu hoặc bị đánh bay hoặc bị né tránh lại có một thanh bỏ đi vẻ ngoài Truy mệnh, hóa thành một tấm thẻ bài màu vàng.

Nó ngừng thế đi, lập tức lao về phía gáy của Lưu Hiên.

“Quang Minh thần lệnh!” Hồ Ngôn trợn to mắt, Khải đội ngụy trang Quang Minh thần lệnh thành Truy mệnh!

Phốc phốc hai tiếng!

Một thương của Lưu Hiên đã đâm vào lồng ngực Giang Khải.

Nhưng cùng lúc một tấm thẻ màu vàng trực tiếp xuyên qua gáy Lưu Hiên, vững vàng treo ở trước mặt Giang Khải.

Lưu Hiên đã thành công nhưng hắn ta lại không có cách nào khống chế trường thương tiến thêm một bước.

“Không có khả năng… Ngươi có hai tấm Diêm Vương lệnh, không có khả năng!” Lưu Hiên trợn to mắt nhìn tấm thẻ bài màu vàng kia.

Vào thời khắc này áp lực trên người Giang Khải cũng hoàn toàn biến mất, hắn dùng tay trái nắm lấy mũi thương, khóe miệng nhếch lên, hừ lạnh một tiếng, “Binh vương tứ giai? Cũng chỉ thế

mà thôi!”

Đôi mắt Lưu Hiên co rụt lại, nhưng ngay lúc này cả người hắn ta cứng đờ, không thể làm ra bất kỳ động tác gì.

Đột nhiên, vẻ mặt Lưu Hiên trở nên cực kỳ cổ quái, ngay sau đó từ vị trí mũi, cả cái đầu trực tiếp chia ra thành hai nửa, nửa phần sọ não rơi xuống đất.

Hồ Ngôn đã hoảng sợ đến mức chảy mồ hôi lạnh ướt người.

Cũng may Quang Minh thần lệnh rất nhanh, nếu chậm thêm nửa giây thì một thương này của Lưu Hiên chắc chắn sẽ đâm xuyên tim Khải đội.

Sự chênh lệch giữa cả hai có lẽ chỉ có không phẩy mấy giây.

Tay trái Giang Khải nắm chặt mũi thương, khóe miệng nhếch lên, một tay rút trường thương ra.

Phù một tiếng, cùng lúc đó Giang Khải cũng phun ra một ngụm máu tươi.

Sau khi đánh giết Lưu Hiên, cả người Giang Khải lung lay sắp đổ, hắn nhìn về phía Hồ Ngôn, yếu ớt nói, “Lão Hồ, lấy đồng hồ của hắn… Chắc bên trong có chứng cứ!”

Nói xong, Giang Khải mới ngã xuống đất.

Khi Giang Khải tỉnh lại, đã thấy lão Hồ đang tự xử lý vết thương cho mình.

“Khải đội, ngươi đã tỉnh, thương thế của ngươi rất nặng… Lúc trước Noãn Noãn cho ta một ít thuốc chữa thương do nàng chế ra, ta chữa trị đơn giản cho các ngươi một chút.” Hồ Ngôn chữa trị xong cho Giang Khải, lại sang bên Nguyễn Ngữ.

Giang Khải dùng tay trái chống đỡ thân thể, dựa vào gốc cây bên cạnh.

“Lấy đồng hồ của Lưu Hiên chưa?”

“Đã lấy.” Lão Hồ nói, “Ta đã xem ghi chép bên trong, trong đó có một vài bút ký, ghi chép việc hắn âm thầm thuê sát thủ, muốn đánh lén chúng ta lúc chúng ta dẫn Boss.”

Nói xong, Hồ Ngôn cười lạnh một tiếng, “Lưu Hiên này còn đặt ra ba kế hoạch, tình huống chúng ta gặp phải là kế hoạch bình thường nhất trong đó.”

“Hả? Vậy hai bộ kế hoạch còn lại thì sao?” Giang Khải tò mò hỏi.

“Nếu chúng ta chưa hoàn thành nhiệm vụ, mặc kệ có dẫn Boss tới địa điểm chỉ định hay không vẫn sẽ bị Boss giết, bọn họ sẽ cố ý chỉ huy thành viên Quang Minh công hội tạo ra tình huống tử thương nặng nề, sau cùng đổ hết trách nhiệm lên người chúng ta, sau đó lại tìm chúng ta gây chuyện.

“Nếu ngươi bị giết, bọn họ không cướp được đồng hồ của ngươi cũng suy đoán ngươi sẽ lập tức online, bọn họ cũng có mai phục bên ngoài thành chính.”

Giang Khải hơi híp mắt lại, hừ lạnh một tiếng, “Xem ra bọn họ không giết chết ta thì không bỏ qua.

“Nhưng hiện tại chứng cứ nằm ở trên tay chúng ta, ta cũng muốn xem thử là ai giết ai!”

Lúc này, ngoài rừng không có tiếng hỏa lực nữa.

Nguyễn Ngữ xoay người, cũng mở mắt ra.

Hồ Ngôn đỡ Giang Khải bị thương chưa lành, cùng Nguyễn Ngữ vẻ mặt mơ hồ rời khỏi rừng cây.

Lúc ba người trở lại chiến trường, lập tức bị tình cảnh trước mặt dọa cho sợ ngây người.

Trước khu an toàn đã là một mảnh hỗn độn, cánh rừng lớn nơi xa đã bị hỏa lực đánh cho thương tích đầy mình, còn đang có khói đen cuồn cuộn bốc lên.

Khu vực trận chiến giữa nhân loại và dã thú đã là cây cối đổ nghiêng, trên mặt đất toàn là vết nứt, hố sâu, vết máu.

Một vài chỗ xuất hiện gai đất to lớn, dây leo to khỏe, có nhiều chỗ có dấu vết đóng băng, đốt cháy khét rõ ràng.

Có thể thấy khải giáp và vũ khí hư hỏng ở khắp mọi nơi.

Có thể tưởng tượng, nếu không phải xác người chết sẽ biến mất, lúc này trên chiến trường chắc chắn có vô số xác chết đếm không hết…

Vốn có mấy triệu người tụ tập ở khu an toàn, bây giờ chỉ còn lại chưa đến một phần ba.

Còn hơn một triệu người sống sót, phần lớn mọi người đều mình đầy vết thương, hộ giáp, vũ khí hư hỏng, trên mặt mỗi người đều đầy vẻ mệt mỏi.

Rất nhiều Thầy lang đang chữa trị thương thế giúp bọn họ.

Giang Khải không khỏi dừng bước, hắn híp mắt nhìn chiến trường rách nát khắp nơi.

Chương 360 - Trần Xuân Sinh nóng nảy (2)

Tô Lam Lam nói lần chống cự thú triều này, tướng quân đặc biệt dặn dò phải gia tăng số người phòng ngự, dù thế phòng tuyến khu 18 vẫn suýt bị công phá!

Đều nói độ khó khai hoang càng lúc càng lớn, lúc đầu Giang Khải còn chưa cảm nhận được điểm này nhưng bây giờ hắn đã hiểu rõ.

Muốn chiếm lĩnh một khu vực mới cần đánh giết toàn bộ Boss bản đồ, mỗi một lần đánh giết đều phải bỏ ra cái giá nặng nề như thế.

Năm mươi năm, Hoa Hạ chiếm lĩnh 9.8 vạn cây số vuông, không biết trong quá trình khai hoang cần trải qua bao nhiêu trận chiến thê thảm như thế.

Khai thác Quỷ Tinh liên quan đến sự tồn vong của Địa cầu.

Một mặt việc khai thác Quỷ Tinh càng ngày càng khó khăn, một mặt sự uy hiếp của Thú Thần càng lúc càng lớn…

Giang Khải đột nhiên hiểu rõ câu nói trước đó của Vệ Ưng.

Thời gian của chúng ta không còn nhiều lắm!

…

Ba người Giang Khải trở lại trụ sở Chủ Thần công hội, dưới tác dụng thuốc đặc hiệu của Tô Noãn Noãn, thương thế của hắn nhanh chóng khôi phục.

Cùng ngày đã truyền ra tin tức năm công hội lớn thành công đánh giết Boss bản đồ Địa tàng đại đế.

Thuộc Trục Lộc lĩnh có đẳng cấp thấp nhất trong bốn bản đồ, hiện tại tiến độ khai thác cũng vượt xa lúc trước.

Boss vương cấp chỉ còn lại bốn con, Boss bản đồ còn lại một con,

dựa theo suy đoán của quân đội thì khoảng một năm nữa bọn họ sẽ xem xét việc chiếm lĩnh Trục Lộc lĩnh.

Nhưng vì số người tử thương lần này rất đông đảo, để đề phòng dã thú đánh bất ngờ, khu an toàn vẫn ở trong trạng thái phong tỏa, chỉ có thể vào không thể ra.

Giang Khải chia một danh ngạch đường xanh cho Thẩm Nghệ, vốn nghĩ hắn ta sẽ muốn nhanh chóng online, dù sao ngày nào cũng phải gọi bạn gái cũ là mợ, đổi lại là ai cũng không chịu nổi.

Nhưng ai biết tên kia lại không online.

Ngày hôm sau, thương thế của Giang Khải vừa khỏi hẳn đã chuẩn bị dẫn Hồ Ngôn và Nguyễn Ngữ đến trụ sở quân đội.

Nhưng còn chưa chờ bọn họ đi ra ngoài, lập tức có 70, 80 người xông vào trụ sở Chủ Thần công hội, bao vây ba người Giang Khải.

Trước ngực người cầm đầu lại đeo huy chương Chiến Thần điện!

Những người khác đều có ký hiệu của "Quang Minh công hội".

"Là Trần Xuân Sinh, hội trưởng Quang Minh công hội!" Hồ Ngôn đứng sau lưng Giang Khải khẽ nhắc nhở.

Hóa ra là hội trưởng Quang Minh công hội, Giang Khải cười lạnh một tiếng, "Sao nào, Trần hội trưởng tìm ta có chuyện gì?"

"Bớt nói nhảm!" Trần Xuân Sinh khẽ quát một tiếng, "Giao đồ ra!"

"Đồ gì?" Giang Khải như cười mà không phải cười nhìn Trần Xuân Sinh.

"Đừng giả vờ hồ đồ với lão tử!" Trần Xuân Sinh trợn tròn mắt, "Đồng hồ của Lưu Hiên!"

Giang Khải mỉm cười, "Đồng hồ của Lưu đoàn trưởng, ngươi không đi hỏi Lưu đoàn trưởng lại đi hỏi ta?"

"Xem ra Trần hội trưởng đã sớm biết Lưu Hiên mai phục chúng ta ở trong rừng cây."

Mí mắt Trần Xuân Sinh giật giật, lạnh lùng nói, “Giang Khải, chúng ta là người rõ ràng không nói chuyện mờ ám, chỉ cần ngươi đưa đồ cho ta, ta có thể bỏ qua những chuyện cũ, sau này ngươi đi đường lớn của ngươi, ta đi cầu độc mộc của ta, chúng ta nước giếng không phạm nước sông.”

“Nhưng nếu ngươi dám giao đồ cho quân đội, thật xin lỗi, Trần Xuân Sinh đứng đây nói rõ ràng, sau này người Chủ Thần các ngươi đừng mong sống sót rời khỏi thành chính khu 18 một bước!”

“Ta nghĩ ngươi cũng phải biết nội tình của Huyền Vũ công hội, sau lưng Giang Khải ngươi có chỗ dựa, ta chỉ hỏi chỗ dựa sau lưng thủ hạ của ngươi có cứng rắn như ngươi không!”

Giang Khải ngước mắt nhìn Trần Xuân Sinh, ánh mắt lạnh băng, “Ngươi dám động đến người của ta!”

Trần Xuân Sinh không sợ chút nào, lạnh lùng nói, “Ta động thì đã làm sao? Ta khuyên ngươi đừng có không biết điều, giao đồng hồ ra cho ta, ta coi như chuyện này chưa từng xảy ra!”

Giang Khải không khỏi nở nụ cười.

“Các ngươi ám sát ta trong lúc chống cự thú triều, còn như bố thí nói cho ta biết chuyện này chưa từng xảy ra? Ta từng gặp người vô sỉ, chưa từng thấy ai vô sỉ như ngươi.”

“Trần Xuân Sinh, ta cho ngươi muốn, muốn đồng hồ thì không có khả năng! Chỉ cần ta giao đồng hồ cho quân đội, e rằng địa vị Chiến Thần của ngươi cũng khó giữ được, còn đứng đây uy hiếp gia gia ngươi?”

Trong mắt Trần Xuân Sinh lộ ra sát ý.

Tiểu tử Giang Khải này ăn mềm không ăn cứng.

Mấu chốt là, lấy tính cách của hắn, hắn thật sự có khả năng làm ra chuyện như vậy.

Đến bây giờ, Trần Xuân Sinh đã nhận ra đối chọi với Giang Khải, sẽ chỉ kích thích Giang Khải phản kháng mạnh hơn.

Một lát sau, Trần Xuân Sinh đột nhiên mở miệng nói, “Giết ngươi là yêu cầu của Hà Thi Thi, Quang Minh công hội chúng ta chỉ nhận lệnh làm việc, nhưng ngươi đưa đồng hồ ra cũng không tạo thành bất cứ thương tổn gì cho Huyền Vũ, Hà Thi Thi!”

Giang Khải hừ lạnh một tiếng, “Cảm ơn ngươi nhắc nhở ta… Nhưng ngươi không phải cũng đang làm việc cho Huyền Vũ sao? Phá sập Quang Minh công hội các ngươi, mới coi như thật sự đổi Huyền Vũ công hội ra khỏi Giang Trung thành đi!”

Chương 361 - Đại hội đánh cược

Trần Xuân Sinh lập tức nói, “Ta có thể từ chức hội trưởng, cũng có thể dẫn thủ hạ đi, giao Quang Minh công hội cho người không liên quan với Huyền Vũ. Hơn nữa, không phải ngươi muốn đối phó Huyền Vũ sao, ta cho ngươi một cơ hội, nhưng điều kiện tiên quyết là ngươi nhất định phải giao đồng hồ cho ta.”

Giang Khải lại đánh giá Trần Xuân Sinh một lượng.

Trần Xuân Sinh vô cùng muốn lấy lại đồng hồ, thậm chí không tiếc mưu phản Huyền Vũ.

Đúng là hắn ta đi ra từ Huyền Vũ nhưng giao chiếc đồng hồ này lên, chứng cứ bên trong chỉ có thể chứng minh Quang Minh công hội gây ra nội đấu, chứ không thể chứng minh Hà Thi Thi tham gia vào trong đó.

Đến lúc đó, người bị xử phạt là Quang Minh công hội, chứ không phải Huyền Vũ công hội.

Lại cụ thể hơn chút, cũng là Trần Xuân Sinh đến cõng cái nồi này!

Nói vậy, Trần Xuân Sinh đòi lại đồng hồ phần lớn là vì tự vệ, chứ không phải vì Huyền Vũ công hội.

Giang Khải cười lạnh, “Nói chuyện dễ nghe còn có chút đường lùi… Vậy ta sẽ nghe thử xem ngươi nói ra cơ hội gì.”

“Chúng ta đi vào nói chuyện riêng.” Trần Xuân Sinh nói xong, bản thân cũng đi vào một căn phòng gần đó.

Giang Khải đang muốn đi vào, Hồ Ngôn kéo hắn lại.

“Khải đội, ngươi nói chuyện với hắn tương đương tranh ăn với hổ!”

Giang Khải vỗ tay Hồ Ngôn, “Yên tâm, ta nắm chắc, trước tiên cứ

thăm dò rồi lại nói."

Giang Khải đi vào trong phòng, thấy Trần Xuân Sinh đang đứng đó, cao giọng nói, "Nói đi, ngươi có đề nghị gì."

Trần Xuân Sinh xoay người nhìn Giang Khải, im lặng một lúc mới nói, "Ngươi gây ra rất nhiều rắc rối cho Huyền Vũ."

Giang Khải cười lạnh một tiếng, "Huyền Vũ không đến trêu chọc ta, ta rảnh rỗi không có chuyện gì sẽ đi trêu chọc bọn họ sao?"

"Ta chỉ muốn yên lặng kiếm tiền."

"Đừng nói những thứ vô dụng này, nói điểm chính đi."

Trần Xuân Sinh khẽ hừ một tiếng, "Chỗ dựa của Huyền Vũ công hội là Huyền Vũ quân công, trong Chiến Thần điện có mấy trăm tên Chiến Thần ở dưới trướng, thực lực của công hội cũng hùng hậu, có hơn 7 triệu thành viên."

"Ở trước mặt Huyền Vũ, ngươi vào Chủ Thần công hội của ngươi không khác gì một con kiến."

Giang Khải không nhịn được nói, "Ngươi là muốn ra oai với ta?"

"Ta muốn cho ngươi biết, ngươi muốn đẩy ngã Huyền Vũ là chuyện không thể nào!" Trần Xuân Sinh nói, "Ngươi nhất định phải đi từng bước một, kéo ra từng cái xúc tu mới có thể hoàn toàn đánh ngã Huyền Vũ."

Giang Khải tức đến đen cả mặt, tên này lại đang dạy hắn… Hắn đương nhiên hiểu rõ lý lẽ này, còn cần hắn ta nói.

"Xem ra ngươi cũng không định thành tâm nói chuyện."

"Ngươi nghe ta nói hết trước đã!" Trần Xuân Sinh hơi kích động, nói, "Huyền Vũ công hội bị ngươi phá mất một phân bộ, danh dự trong phạm vi cả nước chịu sự đả kích cực kỳ nghiêm trọng."

"Vì cứu vãn địa vị của Huyền Vũ trong suy nghĩ của nhân dân trong nước, trên đại hội đánh cược của mười công hội lớn trong cả nước, cao tầng Huyền Vũ đã hạ tử lệnh, nhất định phải cướp giải

quán quân!”

“Đại hội đánh cược?” Giang Khải khẽ nhíu mày.

“Đúng, nói trực tiếp hơn, cũng là mười công hội lớn và công hội khác ngoại trừ quân đội tiến hành một trận đánh cược điểm tích lũy công hội!”

“Trận đấu này vô cùng quan trọng với mười công hội lớn! Đây là một trong những đường tắt thu hoạch điểm tích lũy nhanh nhất, nhiều nhất!”

“Đến lúc đó, mười công hội lớn sẽ tự phái ra 100 tên cao thủ tứ giai ứng chiến, lúc xuất chiến bọn họ cũng sẽ đánh cược điểm tích lũy. Nếu bên khiêu chiến không bị đánh ra ngoài sân trong thời gian quy định thì tính là thắng, bên thắng nhận được điểm tích lũy đặt cược! Nếu có thể đánh bại tuyển thủ của mười công hội lớn thì có thể thắng được gấp ba điểm tích lũy!”

“Vậy ban đầu 100 tên cao thủ này sẽ thu hoạch được 100 điểm tích lũy công hội, theo việc bọn họ chiến thắng càng nhiều trận hơn, điểm tích lũy trên người bọn họ sẽ càng ngày càng nhiều, tiền đặt cược của bọn họ chắc chắn phải cao hơn trận trước đó ít nhất 10%. Nếu bọn họ thua, công hội phải sử dụng điểm tích lũy của công hội mình để bổ sung điểm tích lũy của bọn họ đến mức lớn nhất, trong trận đánh cược tiếp theo phải tiếp tục tăng ít nhất 10% tiền đặt cược.”

“Cuối cùng, mười công hội lớn căn cứ vào điểm tích lũy còn lại trong tay để giảm bớt điểm tích lũy bổ sung của công hội, dự theo số lượng điểm tích lũy để tiến hành xếp hạng.”

“Người đứng cuối cùng sẽ ngoài định mức khấu trừ 10000 điểm tích lũy công hội.”

Giang Khải suy nghĩ, nói, “Vậy cũng có nghĩa mười công hội lớn làm nhà cái.”

“Không khác lắm.”

Giang Khải nhíu mày, “Ngươi muốn dùng tin tức này đổi đồng hồ? Sớm muộn gì ta cũng biết tin tức này, không đáng tiền.”

Trần Xuân Sinh nói, “Ngươi biết cũng không đi được, chỉ có công hội cấp Ất trở lên mới có tư cách phái người tham gia đại hội đánh cược.”

“Vậy ngươi nói cho ta biết có tác dụng gì?”

“Ta có thể đưa ra danh ngạch này, trước tiên ngươi phải tốn điểm tích lũy công hội mua lại danh ngạch của chúng ta, vậy Chủ Thần các ngươi có thể phái người đi tham gia! Ta muốn dùng danh ngạch này đổi đồng hồ!”

Chương 362 - Đại hội đánh cược (2)

Giang Khải khẽ nhíu mày nhìn Trần Xuân Sinh.

“Ngươi làm thế không sợ Huyền Vũ nghi ngờ ngươi?”

Trần Xuân Sinh dần tỏ ra kích động, “Là công hội cấp dưới của Huyền Vũ công hội, từ bỏ tranh tài rất bình thường. Lại nói, ta không thể mất đi thân phận của Chiến Thần!”

Nhìn Trần Xuân Sinh kích động như vậy, Giang Khải nhíu mày.

Dường như tên này đặc biệt để ý thân phận Chiến Thần… Thậm chí cho người ta một loại cảm giác, hắn ta có thể làm ra việc rất điên cuồng vì thân phận Chiến Thần.

Tuy Giang Khải không biết vì sao Trần Xuân Sinh lại để ý như vậy, nhưng hắn cảm thấy nắm lấy Trần Xuân Sinh có loại trạng thái này có lẽ còn có thể sử dụng cho mình!

“Ta muốn danh ngạch nhưng ngươi cũng phải hiểu khoảng cách của Chủ Thần với công hội cấp Ất chỉ thiếu số người thôi, nên ta không đồng ý đưa đồng hồ cho ngươi.” Giang Khải từ tốn nói.

“Ngươi! Giang Khải, ngươi đừng ép ta!”

“Vì sao ngươi để ý thân phận Chiến Thần như vậy?” Giang Khải dò hỏi, “Dù mất đi thân phận Chiến Thần, ngươi vẫn có được thực lực Chiến Thần, cần gì để ý đến một thân phận chứ.”

“Điều này không cần ngươi quản! Ta cảnh cáo ngươi, ta đã nhượng bộ rất nhiều, nếu ngươi còn không chịu giao đồng hồ ra, vậy ta chỉ có thể ra tay!”

Giang Khải mỉm cười, “Đừng nóng, tuy ta không đồng ý trả đồng hồ cho ngươi, nhưng… Chỉ cần ngươi đồng ý một điều kiện của ta, tạm thời ta sẽ không giao đồng hồ cho quân đội.”

“Ngươi cũng có thể nghĩ xem, ghi chép trong chiếc đồng hồ này đủ để phá hủy Quang Minh công hội các ngươi, với ta cũng tương đương nhổ cây đinh sau cùng do Huyền Vũ để lại ở khu 18, ngươi dùng một danh ngạch mà ta cũng có thể lấy được để đổi, hợp lý sao?”

Trần Xuân Sinh nhìn chằm chằm Giang Khải nhưng trong mắt Giang Khải lại không có chút vẻ sợ hãi nào.

Hiện tại chứng cứ nằm trong tay Giang Khải, hơn nữa Giang Khải còn đưa ra một phương án đàm phán, cuối cùng Trần Xuân Sinh đã thở ra một hơn.

“Ngươi muốn thêm điều kiện gì?”

“Ta muốn Lưu Hiên trả giá đắt!” Giang Khải hung hăng nói, “Ta cũng không làm khó ngươi, Lưu Hiên làm việc không tốt, ngươi hoàn toàn có thể coi đây là lý do để đá hắn ra khỏi công hội, ta sẽ tự xử lý việc còn lại.”

“Sau đó ngươi nhường lại danh ngạch đại hội đánh cược, sau khi lấy được danh ngạch, chỉ cần ngươi không đến trêu chọc ta, ta có thể đảm bảo đồng hồ sẽ ở trên tay ta một đoạn thời gian rất dài.”

Suy nghĩ, Giang Khải lại bổ sung một câu, “Đương nhiên, nếu ngươi có thể cung cấp càng nhiều tin tức liên quan với Huyền Vũ, chỉ cần đủ lượng tin tức thì ta cũng có thể trực tiếp đưa đồng hồ cho ngươi.”

Trần Xuân Sinh híp mắt lại, khẽ vặn hỏi, “Ngươi muốn ta làm gián điệp cho ngươi?”

Giang Khải mỉm cười, “Nói khó nghe như vậy làm gì, đồng bạn hợp tác…”

“Ta dựa vào cái gì để tin tưởng ngươi?”

“Chỉ dựa vào việc ngươi không có lựa chọn nào khác!”

…

Qua một lúc lâu, Giang Khải và Trần Xuân Sinh mới đi ra từ trong

phòng.

Sau khi ra ngoài, Trần Xuân Sinh không hề nói gì, dẫn theo thủ hạ rời khỏi Chủ Thần công hội.

“Khải đội, các ngươi trò chuyện lâu như vậy, nói cái gì thế?” Nguyễn Ngữ vội vàng đến gần.

“Sau này lại kể cho ngươi.” Giang Khải nói xong nhìn về phía Nguyễn Ngữ, “Gần đây có nghe nói ở đâu có bí cảnh không?”

“Bí cảnh đâu dễ tìm như vậy.” Nguyễn Ngữ lắc đầu nói.

Giang Khải hơi buồn bực.

Nói thật ra, hắn đánh tứ giai thật sự có độ khó không nhỏ, tuy Lưu Hiên cũng là cao thủ tứ giai nhưng thắng hắn ta cũng không dễ dàng.

Mấu chốt là, Lưu Hiên còn chưa phải tứ giai max cấp, chức nghiệp cũng là Binh vương.

Nghe nói trong Võ đồ tứ giai, cao thủ đỉnh cấp đều có thể dùng được công kích chân khí!

Mười công hội lớn chỉ phái ra 100 người, người xuất chiến lần này tuyệt đối đều là cao thủ siêu cấp, biết đâu Tứ quý hoa đô gì đó sẽ tham gia.

Phần thắng của mình cũng không cao.

Nếu hắn muốn thắng, cách ổn thỏa nhất cũng là tăng đẳng cấp chức nghiệp.

“Tài liệu Thiên Mệnh tam giai… Phải đi kiếm.” Giang Khải than thở, “Ai, lão Hồ đâu? Ba tên thợ giày chúng ta cũng có thể bằng một Gia Cát Lượng, gọi hắn đến cùng nghĩ cách đi.”

Giang Khải và Nguyễn Ngữ đồng thời quay đầu, tìm kiếm tung tích của lão Hồ.

Kết quả thấy lão Hồ đang ngồi ngẩn người trong lương đình ở

vườn hoa.

“Gần đây trạng thái của lão Hồ không được tốt lắm.” Nguyễn Ngữ nói, “Lần này thú triều đã có ảnh hưởng rất lớn với hắn, chắc là nghĩ đến Đông Ly.”

Giang Khải gật đầu, “Đúng vậy, Đông Ly cũng là Boss bản đồ, ai… Ngược luyến đáng chết…”

Nhắc đến Đông Ly, Giang Khải đột nhiên nghĩ đến điều gì đó, lập tức mở to hai mắt nhìn.

Ngay sau đó, Giang Khải gọi Hồ Ngôn, “Lão Hồ, đừng mắc bệnh tương tư nữa, đi, dẫn ngươi đi tìm Đông Ly!”

Hồ Ngôn nghe xong, cả người đầy tinh thần.

Một đoàn người lập tức tiến về khu an toàn, chờ đến khi bầu trời tối đen lại đổi sang đồ đi đêm, vụng trộm chuồn ra khỏi khu an toàn, đi thẳng đến Thái Bình sơn đạo.

Căn cứ vào tin tức, nơi ở của Đông Ly là phía bắc Vọng nguyệt phong.

Chương 363 - Bản đồ ẩn

Ba người ăn Ma thần thự điều, che giấu khí tức nhanh chóng đi về phía Vọng nguyệt phong.

“Hình như nơi đó có rất nhiều hồ ly tinh, nếu không ta uống chút rượu?” Nguyễn Ngữ đề nghị.

Hồ Ngôn lườm hắn ta một cái, “Ngươi muốn làm gì?”

“Không tìm được ai như Đông Ly, ta tìm một thống lĩnh hồ ly tinh còn không được sao?”

Giang Khải nhìn mị ảnh thỉnh thoảng lao qua xung quanh.

Tuy những hồ yêu này có dáng người xinh đẹp như là hình người, nhưng lại có một khuôn mặt hồ ly tiêu chuẩn, ngay cả cánh tay cũng xù lông, hoàn toàn là hai khái niệm khác nhau với Đông Ly.

“Nguyễn Ngữ, khẩu vị của ngươi thật nặng.” Giang Khải nói, “Chúng ta đi tìm Đông Ly, ngươi vẫn nên nhịn trước đã.”

Lúc ba người tìm kiếm khắp nơi, đột nhiên thấy một nữ nhân ưu nhã ngồi trên một tảng đá chìa ra trên vách đá Vọng nguyệt phong.

Ở dưới ánh trăng, chỉ có thể thấy nàng có đường cong mềm mại, bên mặt hoàn mỹ.

“Đông Ly!” Hồ Ngôn lập tức bước nhanh hơn, Giang Khải và Nguyễn Ngữ vội vàng đuổi theo Hồ Ngôn.

Thậm chí trên Vọng nguyệt phong còn có một hồ yêu vương cấp, nhưng chúng nó không có ý ngăn cản ba người.

Mười mấy phút sau, cuối cùng Hồ Ngôn đã đến đỉnh núi.

Nhìn bóng lưng khiến hắn ta ngơ ngác mất hồn kia, Hồ Ngôn kích động đến mức đôi tay run lên nhè nhẹ.

“Đông Ly…”

Đông Ly xoay người, nàng nhìn Hồ Ngôn nhẹ nhàng cong khóe môi, thật sự là một nụ cười mê người.

“Ngươi đã đến? Ta cũng đang muốn tìm ngươi!”

Trước mắt Giang Khải thoáng qua một cái, Đông Ly như một sợi lụa mỏng xuất hiện trước mặt ba người, nàng giáng xuống từ trên trời, tay áo tung bay, vô cùng tiên khí.

Lần này ánh mắt Đông Ly nhìn Hồ Ngôn rõ ràng khác với lúc nhìn Giang Khải và Nguyễn Ngữ.

Giang Khải rất quen thuộc với loại ánh mắt này, lúc trước Viên Trụ dẫn bạn gái đi ăn cơm chung với hắn, hắn cũng có cảm giác này.

Cứ như mình biến thành bức tường ngăn cách hai người kia, cũng may có mình ở đó, nếu không hai người kia lại dính vào nhau.

Hồ Ngôn đã chìm vào mê gái, Giang Khải lắc đầu, đợi lát nữa cho bọn họ thời gian ở riêng.

“Khục khục…” Giang Khải ho khan hai tiếng, thu hút sự chú ý của Đông Ly, “Đông Ly… Cô nương… Ngươi vừa nói ngươi đang muốn tìm chúng ta?”

Đông Ly gật đầu, “Các ngươi đánh chết Địa tàng đại đế Trục Lộc lĩnh, ta đoán không bao lâu nữa các ngươi sẽ quét sạch Thái Bình sơn đạo.”

“Cho nên, ta nghĩ chẳng mấy chốc chúng ta sẽ trở thành kẻ địch.”

Trong khoảng thời gian này, Hồ Ngôn vẫn luôn suy nghĩ chuyện này, nghe Đông Ly nói vậy càng thấy đau lòng.

“Có cách nào né tránh việc này không?” Hồ Ngôn vội vàng hỏi.

Đông Ly thở dài một hơi, do dự nói, “Không có.”

Thân thể Hồ Ngôn không tự chủ được lùi lại mấy bước, Giang Khải đưa tay đỡ hắn ta.

Thấy dáng vẻ đau lòng muốn chết của Hồ Ngôn, Giang Khải cũng rất không nỡ, hỏi, “Đông Ly cô nương, thật ra trước đó ta nghĩ đến một vấn đề.”

“Trước đó ngươi bị một tiểu gia hỏa tổn thương nguyên khí, nhưng Boss mà chúng ta gặp phải đều không nhắc đến chuyện nguyên khí này, ngươi đã có thể bổ sung nguyên khí từ chỗ của lão Hồ, nói vậy, có phải chỉ có sự tồn tại chân thực như nhân loại mới có loại nguyên khí này không?”

Đông Ly không trả lời thẳng, nàng nhìn về phía Giang Khải, “Ta cũng không biết phải giải thích như thế nào, ta chỉ biết sau một lần nào đó tăng cường thực lực, ta đã có thuộc tính nguyên khí này.”

“Theo nguyên khí tăng lên, linh trí của ta càng ngày càng rõ ràng.”

“Cũng như chân khí của Võ đồ các ngươi, nó cũng không phải đến từ vũ khí trang bị, mà đến từ trong cơ thể các ngươi.”

Công kích chân khí của Viên Trụ thật sự có liên quan đến trạng thái tiềm năng của hắn ta.

Tình huống của Viên Trụ và Đông Ly hơi tương tự, dường như có thể hiểu dễ dàng hơn.

Có lẽ Đông Ly là yêu tộc nên có một loại thiên phú đặc biệt nào đó có thể tiến thêm một bước nhận được thuộc tính nguyên khí này, khiến nàng càng giống người hơn.

Giang Khải nhíu mày, “Đông Ly cô nương, ngươi đã có được nguyên khí mà hồ yêu khác không có, vậy ngươi có nghĩ đến việc chạy khỏi nơi này không?”

“Tuy thực lực của ngươi rất mạnh nhưng nhân loại chúng ta có số lượng đông đảo, nếu rất nhiều Siêu phàm giả ra tay, e rằng ngươi cũng không thoát được vận mệnh bị giết.”

Đông Ly hơi ngạc nhiên.

Chạy khỏi nơi này?

Một lúc lâu sau, Đông Ly khẽ khàng nói, “Vận mệnh của chúng ta đã được định sẵn, chạy? Ta chưa từng nghĩ đến.”

Lão Hồ vội vàng nói, “Đông Ly, chạy đi! Rời khỏi nơi này!”

“Ta mặc kệ ngươi là giả thuyết cũng tốt, chân thực cũng được, cũng không cần biết ngươi là Boss gì, dù sao ta nhất định phải dốc hết sức bảo vệ ngươi!”

Đông Ly cũng ngây ngẩn cả người.

Trước kia nàng không có ràng buộc, vận mệnh đã sắp xếp như thế, chết thì chết thôi.

Nhưng lúc nàng thấy ánh mắt của Hồ Ngôn lại hơi dao động.

Trước đó, thậm chí nàng muốn gặp Hồ Ngôn một lần, đích thân tạm biệt Hồ Ngôn… Đủ để chứng minh trong lòng nàng cũng nghĩ đến tên nhân loại này.

“Ta có thể chạy sao?”

Chương 364 - Bản đồ ẩn (2)

“Có gì không thể.” Nguyễn Ngữ nói, “Nếu ngươi có tỷ tỷ muội muội gì đó, có thể dẫn theo!”

Đột nhiên, Đông Ly lại lắc đầu, “Không có khả năng, Thủ vệ chi chủ sẽ không cho phép ra bỏ trốn.”

Thủ vệ chi chủ, Boss cuối cùng thủ vệ lãnh thổ Quỷ Tinh, chỉ có quân đội quốc gia các ngươi mới có năng lực chống lại sự tồn tại kinh khủng này!

Cho dù là Boss bản đồ, cũng không có khả năng phản kháng Thủ vệ chi chủ.

Suy nghĩ một chút, Giang Khải đột nhiên nói, “Bên quân đội dự tính một năm sau lại triệu hoán Thủ vệ chi chủ ở Trục Lộc lĩnh, chắc khi đó có thể chạy trốn.”

“Đúng, dù sao cũng tốt hơn ngồi ở đây chờ chết!” Hồ Ngôn vội vàng nói.

Trong mắt Đông Ly lộ ra vẻ do dự, “Có cơ hội thì có cơ hội, nhưng… Vẫn rất nguy hiểm, là thủ lĩnh bản đồ, ta có thể tùy ý hoạt động ở Thái Bình sơn đạo nhưng một khi rời khỏi biên giới Thái Bình sơn đạo, sẽ phải gánh chịu sự phản phệ mạnh mẽ.”

“Một mình ta không ngăn cản được.”

“Ta giúp ngươi!” Hồ Ngôn không hề nghĩ ngợi, “Theo ta được biết, người chơi nhân loại chúng ta có thể đi qua bản đồ, có lẽ đối với ngươi là phản phệ khó có thể chịu đựng, ta có thể tiếp nhận.”

“Nhưng điều này rất nguy hiểm…”

“Không sao, vì ngươi, ta làm gì cũng được!”

Giang Khải và Nguyễn Ngữ nhìn nhau, đều sợ run cả người.

Đang trò chuyện vui vẻ đột nhiên biến thành hiện trường ngược

chó.

“Khụ khụ, chúng ta sẽ giúp ngươi, ta cũng không muốn ngày nào cũng thấy khuôn mặt đưa tang của lão Hồ.” Giang Khải lúc túng cắt ngang hai người đang thể hiện tình cảm, “Nhưng vẫn cần tăng cường thực lực.”

“Đông Ly cô nương, ngươi có biết nơi nào có tài liệu chuyển chức Thiên Mệnh tam giai, tài liệu chuyển chức Tửu quỷ tứ giai, tài liệu chuyển chức Thầy phong thủy ngũ giai Siêu phàm không?”

Đông Ly suy nghĩ, nói, “Theo ta được biết, trong phần lớn khu vực của Thái Bình sơn đạo cũng không có hai thứ này.”

“Phần lớn?” Giang Khải nghi ngờ nhìn về phía Đông Ly.

Đông Ly gật đầu, “Trên cơ bản ta hiểu rõ tình hình của Thái Bình sơn đạo, nhưng cũng có ngoại lệ.”

“Thái Bình sơn đạo vốn là một con đường nói, các ngươi cũng có thể thấy được từ trên bản đồ, con đường đến bản đồ mới còn có một ngã rẽ.”

“Phía cuối con đường kia là bản đồ ẩn Tiên Tung cốc.”

“Bản đồ ẩn?” Ba người Giang Khải đều kêu lên.

Trong năm mươi năm thăm dò của Hoa Hạ, bọn họ đã đi qua ít nhất mấy trăm bản đồ, nhưng số lượng bản đồ ẩn đã phát hiện cũng không quá năm cái!

Trong bản đồ ẩn có rất nhiều sinh vật biến dị, theo một ý nghĩa nào đó so sánh bảo vật của sinh vật biến dị với sinh vật bình thường sẽ càng tốt hơn, càng nhiều hơn!

“Đúng, tiến vào bản đồ ẩn không thể thiếu cái gì trong ba thứ thiên thời địa lợi nhân hòa.” Đông Ly nói xong, nhìn ánh trăng trên đỉnh đầu bấm ngón tay tính toán, “Nửa đêm ba ngày sau, mỗi người các ngươi cần mang theo 1000 phần Tinh huyết kết tinh, 1000 phần Thiên phú đầu cốt tiến vào từ hướng tây bắc, lại rời đi trước năm giờ sáng, nếu không các ngươi sẽ bị nhốt ở bên trong một tháng thậm chí là lâu hơn.”

“Về phần bên trong bản đồ ẩn có cái gì, có thể rơi ra bảo vật gì, ta không thể đảm bảo.”

Giang Khải và Nguyễn Ngữ mở to hai mắt nhìn.

Có lẽ, cơ hội của bọn họ đang ở bản đồ ẩn trong truyền thuyết kia!

…

Buổi tối ngày thứ ba, Giang Khải dẫn theo Hồ Ngôn và Nguyễn Ngữ đi đến ngã ba của Thái Bình sơn đạo.

Phía trước con đường lớn là một mảnh sương mù dày đặc, nơi này thông hướng đến bản đồ mới không biết, bên phải còn có một ngã rẽ đến dãy núi liên miên.

Ba người bước trên con đường nhỏ kia.

Đi bộ gần một giờ, con đường đã bị ngọn núi trước mặt chặn lại.

Bản đồ ẩn khác với bí cảnh, rất nhiều bí cảnh một khi mở ra sẽ biến mất, dù không biến mất cũng cần rất nhiều thời gian mới có thể xuất hiện lại.

Thế nhưng bản đồ ẩn vẫn luôn tồn tại, chỉ là cần một vài điều kiện đặc thù để phát động mới có thể tiến vào.

Hồ Ngôn nhìn đồng hồ một chút, “Còn 42 phút nữa là đến 12 giờ.”

Giang Khải chia Tinh huyết kết tinh và Thiên phú đầu cốt cho hai người, lại kiểm tra dược phẩm, thức ăn nước uống mang theo một chút.

Sau khi chuẩn bị ổn thỏa, thời gian cũng không còn nhiều lắm.

“Dã thú trong bản đồ ẩn có thể là giống loài mới, chúng ta thăm dò trước đã.” Giang Khải nói.

Hồ Ngôn gật đầu, “Tiên Tung cốc có cấp bậc thấp hơn Thái Bình sơn đạo, nơi này không có Boss bản đồ nhưng sẽ có Boss vương cấp và cấp thống lĩnh, vẫn nên cẩn thận một chút.”

Giang Khải và Hồ Ngôn đang thảo luận, Nguyễn Ngữ đột nhiên nói, “Lão Hồ, đêm hôm đó ngươi phải chuyển vận bao nhiêu nguyên khí thế?”

Hồ Ngôn quay đầu, yếu ớt nhìn Nguyễn Ngữ, “Nguyễn Ngữ, chúng ta sắp phải tiến vào bản đồ ẩn, bên trong rất nguy hiểm! Khải đội, ngươi có thể để ý Nguyễn Ngữ một chút không, hắn đã hỏi ta 800 lần!”

Nhưng lúc Hồ Ngôn nhìn về phía Giang Khải, phát hiện Giang Khải cũng đang mong chờ nhìn mình.

Hồ Ngôn giận đến đen cả mặt, “Các ngươi… Hai người các ngươi có thể đứng đắn một chút không…”

Chương 365 - Tiên Tung cốc

Nguyễn Ngữ nói, “Lão Hồ, hiện tại ta cũng không mong Đông Ly có tỷ muội gì, sau này ngươi lại hỏi nàng xem có thể giới thiệu cho ta một người yêu không, Boss hay không cũng được, yêu tộc hay không cũng được, ta đều chấp nhận hết.”

“Nguyên khí của ta bao ăn no!”

Hồ Ngôn đỡ trán, “Đây đều là đồng đội gì thế. Không có! Không phải Đông Ly đã nói, sau khi thực lực của nàng tăng lên mới thu hoạch được thuộc tính nguyên khí sao.”

“Hẹp hòi!”

“Đừng nói nhiều, thời gian sắp đến rồi!”

Hồ Ngôn vừa nói xong, rất nhiều thẻ bài trong tay ba người tiểu đội Hỏa Thần đều tự động phân giải thành hạt ánh sáng bé nhỏ, trôi về giữa không trung.

Tất cả Tinh huyết kết tinh, Thiên phú đầu cốt do Giang Khải chuẩn bị đều phân giải, bay về phía mặt trăng giữa trời.

Ánh sáng không ngừng tụ tập lại tạo thành một dải ánh sáng treo lơ lửng giữa đường đi, phía cuối đường đi thông vào trong ngọn núi.

“Mở bản đồ ẩn!” Giang Khải đi về phía trước, đứng trên con đường ánh sáng.

Điều thần kỳ là, con đường do ánh sáng tạo thành lại đỡ được thân thể của Giang Khải.

“Có thể đi!” Giang Khải nói ra sau lưng, “Nhanh, bản đồ chỉ mở ra một phút!”

Nói xong, Giang Khải đã chạy dọc theo con đường này về phía trước.

Hồ Ngôn và Nguyễn Ngữ theo sát phía sau.

Con đường sau lưng Hồ Ngôn đang nhanh chóng biến mất, bọn họ vội vàng tăng nhanh tốc độ, nhảy vào "ngọn núi" trước khi đường đi biến mất.

Sau khi đám người Giang Khải rơi xuống từ giữa không trung, nhìn cảnh tượng trước mặt lại hơi khó tin.

Bọn họ như lao qua vách đá, nhưng lúc này bọn họ lại vững vàng đứng trên mặt đất.

Trước mắt là một khu rừng rộng lớn, bóng dáng dãy núi xung quanh liên miên không dứt, dưới bóng đêm không có cách nào phán đoán khoảng cách.

Nhưng vẫn có thể nhìn ra Tiên Tung cốc tuyệt đối không phải là nơi chật hẹp nhỏ bé như là sơn cốc của hắc viên.

Vì nơi này là bản đồ ẩn, trên thị trường căn bản không có bản đồ, tin tức của Tiên Tung cốc, đám người Giang Khải chỉ có thể dựa vào bản thân để thăm dò cả khu vực này.

Lúc này tầm nhìn của Tiên Tung cốc quá kém, cân nhắc đến việc Hồ Ngôn và Nguyễn Ngữ chịu ảnh hưởng rất lớn, Giang Khải hạ lệnh nghỉ ngơi trước.

Đến rạng sáng ngày hôm sau, sắc trời hơi sáng, Giang Khải lại đánh thức đồng đội.

"Ta đi trước, các ngươi đi theo ta, cố gắng tìm dã thú lạc đàn trước xem thực lực như thế nào." Giang Khải khẽ dặn dò.

Ba người đi trong khu rừng.

Mười mấy phút sau, Giang Khải phát hiện trong rừng có một con dã thú.

Đó là một sinh vật trên người mọc đầy lông màu đen, đầu giống với hắc báo.

Lúc này nó đang cuộn tròn cả người, nằm ngủ trong bụi cỏ mềm

mại.

Giang Khải trốn trong bụi cỏ, lấy ra Truy mệnh tụ lực một lát, bắn thẳng ra ngoài!

Lấy thuộc tính hiện tại của Giang Khải, đối phó với loại dã thú bình thường này đã là mười phần chắc chín, một khi có bạo kích sẽ có thể nhẹ nhàng miểu sát.

Ngay lúc Truy mệnh sắp đánh trúng thân thể hắc bao, quanh người tự phát bắn ra một tầng khí thuẫn, trực tiếp đánh bay năm thanh Truy mệnh của Giang Khải!

"Điều này!" Giang Khải trợn to mắt.

Nhưng vào lúc này hắc báo đã tỉnh lại, nó đứng thẳng người, ánh mắt khóa chặt ba người Giang Khải.

"Tên này là hai chân chạm đất… Hắc báo tinh!" Nguyễn Ngữ khẽ kêu lên một tiếng, "Nó vừa dùng chân khí? Không thể nào!"

Sau khi Hắc báo tinh đứng lên, chiều cao đạt đến khoảng 2m5, chỉ một giây sau nó nhào về phía Giang Khải lại chạy bằng bốn chân, cứ vậy tốc độ di chuyển lập tức tăng vọt lên một cấp bậc.

Trong đầu Giang Khải nhanh chóng xoay chuyển.

Nhìn từ hình thể của Hắc báo tinh, chắc nó chỉ là một dã thú bình thường, nhưng một dã thú bình thường lại có thể ngăn cản Cửu kiếp truy mệnh của hắn, điều này lại rất khủng bố.

Lúc này tốc độ của hắc báo càng khoa trương hơn, Giang Khải dựa vào Quỷ nhãn phát hiện thật ra bốn chân của nó cũng không chạm vào mặt đất thật, càng giống như giẫm lên một tầng sóng khí!

Dã thú bình thường cũng có chân khí? Đây là cái quỷ gì!

Tốc độ của Hắc báo tinh cực nhanh, trong chớp mắt đã nhào về phía Giang Khải.

Giang Khải dùng một động tác giả dụ dỗ Hắc báo tinh, một giây sau đột nhiên quay người, lướt ngang sang một bên khác, đồng

thời bắn ra bốn thanh Truy mệnh!

Ầm ầm ầm, Truy mệnh lại đâm vào trên sóng khí hộ thể của Hắc báo tinh.

“Quỷ khốc lang hào!” Hồ Ngôn trốn trong bụi cỏ lập tức phát động kỹ năng.

Mười vong hồn màu đen dâng lên từ trong lòng đất, nhào về phía hắc báo, trong nháy mắt xuyên qua thân thể hắc báo.

Trong nháy mắt, hắc báo không cách nào hành động.

Giang Khải thấy thế lập tức bắn ra bảy chuôi Truy mệnh.

Đối mặt với cái bia cố định kia, Giang Khải lựa chọn tập trung công kích vào một điểm.

Ba thanh Truy mệnh đầu lại bị đánh bay, cho đến thanh Truy mệnh thứ tư, cuối cùng đã thành công đánh tan sóng khí phòng ngự của đối phương.

Sau khi Truy mệnh đột phá sóng khí phòng ngự gần như không gặp bất kỳ trở ngại nào, trực tiếp đánh xuyên qua thân thể Hắc báo tinh.

Chương 366 - Dung hợp tinh phách

Mấy thanh Truy mệnh phía sau theo sát, ba tiếng phốc phốc phốc lần lượt xuyên thủng thân thể Hắc báo tinh.

Hắc báo tinh này bị trọng thương, cuối cùng ngã trên mặt đất không động đậy.

【 Chúc mừng ngài đánh giết Bí tu hắc báo tinh (10 năm), kinh nghiệm của ngài đã đủ, không cách nào lấy được kinh nghiệm, xin nhanh chóng tăng đẳng cấp chức nghiệp của ngài. 】

【 Thu hoạch được xác Bí tu hắc báo tinh * 1, thu hoạch được Bí tu tinh phách (10 năm) * 1 】

Bên tai Giang Khải vang lên giọng hệ thống, hắn vội vàng đi đến trước mặt Hắc báo tinh.

Xác Hắc báo tinh đã biến thành một tấm thẻ bài, đồng thời trong miệng Hắc báo tinh nhả ra một tinh thể phát sáng.

“Bí tu tinh phách?” Giang Khải cầm viên tinh thể kia lên, sử dụng thẻ giám định tiến hành giám định.

【 Bí tu tinh phách (10 năm), có thể thay thế Tinh huyết kết tinh biến dị trong tài liệu bí dược thuộc tính sơ cấp, trực tiếp sử dụng có thể tăng 5000 điểm kinh nghiệm. Bí tu tinh phách bình thường không cách nào tồn tại độc lập thời gian dài, cũng không thể dung hợp với thân thể. 】

【 Hai Bí tu tinh phách dung hợp có thể đạt được phần Bí tu tinh phách có số năm cao hơn. 】

【 Bí tu tinh phách không cách nào tồn tại độc lập thời gian dài, năm càng thấp thì thời gian tồn tại càng ngắn, cần nhanh chóng sử dụng. 】

Hồ Ngôn và Nguyễn Ngữ cũng thấy kết quả mà thẻ giám định đưa ra.

Đây là lần đầu tiên bọn họ thấy thứ như Bí tu tinh phách!

“Tinh phách bình thường không cách nào dung hợp với thân thể, nói cách khác loại đặc thù có thể dung hợp?” Giang Khải ngạc nhiên nhìn về phía đồng bọn.

Trong bản đồ ẩn có cái gì? Rất nhiều quái biến dị!

“Dung hợp thân thể còn có tác dụng gì?” Hồ Ngôn khó hiểu nói.

“Không biết… Cho đến bây giờ ta chưa từng nghe nói về thứ này.” Ngay cả Nguyễn Ngữ kiến thức rộng rãi cũng chưa từng nghe nói, có thể thấy thứ này vô cùng hiếm thấy!

Bí tu tinh phách không có cách nào tồn tại độc lập thời gian dài, Giang Khải trực tiếp ném tinh phách cho Hồ Ngôn, “Các ngươi ăn trước, 5000 kinh nghiệm cũng không ít.”

Hồ Ngôn cầm tinh phách, run giọng nói, “Thứ này có thể thay thế Tinh huyết kết tinh biến dị, thứ đồ chơi kia rất đắt, ta cứ ăn như vậy?”

Giang Khải vô cùng lạnh nhạt, ánh mắt sâu thẳm nhìn phương xa, nói, “Không sao, trước kia ta từng ăn thứ đắt hơn…”

Lúc trước ăn một miếng bằng một căn biệt thự Tĩnh Tâm hồ vẫn còn mới mẻ trong ký ức của Giang Khải.

Độ khó đánh giết con Bí tu hắc báo tinh thứ nhất hơi khó nằm ngoài tưởng tượng của Giang Khải.

Nhìn từ quá trình đánh chết, trong tình huống Bí tu hắc báo tinh không có đề phòng vẫn có sóng khí hộ thể.

Nhưng nếu nó ở trong trạng thái khống chế, sóng khí hộ thể có thể bị đánh xuyên, chỉ có điều cần đánh chính xác vào một vị trí.

Chỉ cần đánh xuyên qua sóng khí hộ thể, nhục thân của nó lại có lực phòng ngự rất thấp, chỉ cần bạo kích là có thể miểu sát.

“Xem ra sóng khí phòng ngự của Bí tu hắc báo tinh khác với phòng bình thường, không phá được sóng khí hộ thể, Truy mệnh cũng không thể đánh ra bạo kích, nhưng lặp đi lặp lại công kích có thể phá hỏng năng lực phòng ngự của nó, hơn nữa năng lực phòng ngự của bọn nó rất yếu.” Giang Khải suy nghĩ, nói với Hồ Ngôn, “Lão Hồ, lần sau ngươi trực tiếp dùng Quỷ khốc lang hào khống chế, chúng ta xem có ba, bốn con tập trung một chỗ, thử xem có thể giết cả đám không.”

“Nguyễn Ngữ, ngươi bảo vệ lão Hồ. Tốc độ của Bí tu hắc báo tinh nhanh hơn đám dã thú bên ngoài rất nhiều!”

“Đã rõ!”

Sau khi đặt ra chiến thuật, tiểu đội Hỏa Thần tiếp tục đi sâu vào Tiên Tung cốc.

Theo bọn họ không ngừng đi sâu hơn cũng bắt đầu gặp được bầy báo.

Giang Khải tránh những bầy báo có quy mô lớn, tìm ra một bầy báo quy mô nhỏ có năm, sáu con tụ tập.

“Lão Hồ, ngươi khống chế trước!” Giang Khải vừa nói, đồng thời hai tay đã cầm lấy Truy mệnh.

Hồ Ngôn gật đầu, sau khi chuẩn bị một khoảng ngắn khẽ quát một tiếng, “Quỷ khốc lang hào!”

Trên mặt đất dâng lên từng bóng đen, quanh quẩn ở trên không trung, số lượng đạt đến hơn trăm con.

Trong sự khống chế của Hồ Ngôn, những vong hồn này nhanh chóng nhào về phía bầy báo.

Vong hồn công kích im hơi lặng tiếng, trong nháy mắt rất nhiều bóng đen xuyên qua thân thể Hắc báo tinh, trong đó có hai con xuất hiện trạng thái Bể mật.

Ba con Hắc báo tinh còn lại lập tức cảnh giác, nhanh chóng phát hiện Hồ Ngôn đang thi pháp, mạnh mẽ nhào về phía bên này.

Hồ Ngôn lập tức khống chế vong hồn tiến hành công kích lần hai với ba con hắc báo kia.

Cùng lúc đó, Giang Khải đã nhảy ra khỏi bụi cỏ, hắn ném ra ba thanh phi tiêu hấp dẫn sự chú ý của ba con Hắc báo tinh, sau đó vừa nhanh chóng lao đi vừa phát động tấn công mạnh mẽ với hai con Hắc báo tinh bị Bể mật.

Xét thấy đặc tính phòng ngự của sóng khí hộ thể, Giang Khải không sử dụng tôi lửa, trực tiếp lợi dụng năng lực bắn ra chuẩn xác để tiến hành công kích lặp đi lặp lại.

Chương 367 - Dung hợp tinh phách (2)

Sau bốn năm lần công kích, cuối cùng sóng khí hộ thể bị Truy mệnh đánh xuyên.

Thấy hộ thể bị phá, Giang Khải tiếp tục công kích.

Phốc phốc phốc phốc, sau khi liên tục bắn trúng, hai con Hắc báo tinh này chết ngay tại chỗ!

Lúc này, Hồ Ngôn lại dùng Quỷ khốc lang hào khiến ba con Hắc báo tinh còn lại bị Bể mật, Giang Khải bắt chước làm theo, đánh giết ba con Hắc báo tinh.

【 Thu hoạch được xác Bí tu hắc báo tinh * 1, thu hoạch được Bí tu tinh phách (12 năm) * 1 】

【 Thu hoạch được xác Bí tu hắc báo tinh * 1, thu hoạch được Bí tu tinh phách (11 năm) * 1 】

【 Thu hoạch được xác Bí tu hắc báo tinh * 1, thu hoạch được Bí tu tinh phách (14 năm) * 1 】

…

Giang Khải nhặt xác Hắc báo tinh và năm tinh phách lên, đi về phía Hồ Ngôn và Nguyễn Ngữ.

“Nguyễn Ngữ, thứ này có thể dung hợp, dung hợp thế nào?”

“Ta cũng không biết… Ta thử chút xem sao.” Nguyễn Ngữ nói xong, lấy ra một cái lò sắt nhỏ từ trong túi thẻ, “Đây là vật chứa dung hợp, rất nhiều đồ vật có thể dung hợp sẽ thông qua vật chứa dung hợp để tiến hành dung hợp.”

“Cũng không biết có cần dung hợp tài liệu khác không, chỉ có thể xem trước thế nào.”

Nói xong, Nguyễn Ngữ lấy ra một viên tinh phách 11 năm và một viên 12 năm, cùng để vào vật chứa dung hợp.

Sau đó, Nguyễn Ngữ đậy nắp kim loại lên, chờ khoảng một phút trong thùng dung hợp bắn ra một tia sáng trắng, sau đó tia sáng trắng biến mất.

“Được rồi?” Bản thân Nguyễn Ngữ cũng thấy hơi ngạc nhiên, lập tức lấy vật phẩm bên trong ra.

Vốn là hai quả cầu dạng tinh thể, sau khi trải qua dung hợp lại biến thành một quả cầu có kích cỡ lớn hơn.

Giang Khải dùng thẻ giám định để giám định.

【 Bí tu tinh phách 17 năm (nhân công dung hợp thu hoạch được), có thể thay thế Tinh huyết kết tinh biến dị trong tài liệu bí dược thuộc tính sơ cấp, trực tiếp sử dụng có thể tăng 8500 điểm kinh nghiệm, chưa xuất hiện thuộc tính khác. 】

【 Bí tu tinh phách dưới 20 năm chỉ có thể tiếp nhận một lần nhân công dung hợp. 】

“11 thêm 12, vậy chắc là 23, một năm tính là 500 điểm kinh nghiệm, thua lỗ!” Nguyễn Ngữ cau mày nói.

Nhưng ánh mắt Giang Khải vẫn dừng ở câu nói sau cùng, chưa xuất hiện thuộc tính khác…

“Chờ chút, ta suy đoán trong quá trình dung hợp có thể sẽ tổn thất một vài tỷ lệ năng lượng, cho nên không đạt được 23 năm, nhưng dung hợp cũng có một lợi ích là có khả năng xuất hiện thuộc tính mới!” Giang Khải nhìn về phía Nguyễn Ngữ.

“Đúng vậy, nếu không kết quả giám định sẽ không đặc biệt nhắc một câu như vậy.” Hồ Ngôn cũng suy nghĩ.

Suy nghĩ, Nguyễn Ngữ lại nói, “Có Khải đội dẫn bọn ta thăng cấp, thật ra kinh nghiệm cũng không quá quan trọng, nhưng có thể tiến thêm một bước phát triển thuộc tính mới biết đâu sẽ có tác dụng lớn… Khải đội, nếu không hai người các ngươi giết chậm chút, lão Hồ cũng có năng lực tự vệ, ta sẽ phụ trách dung hợp tinh phách.”

Giang Khải suy nghĩ, gật đầu nói, “Được.”

“Lão Hồ, tiêu hao còn có thể chấp nhận không?”

“Khải đội, Quỷ khốc lang hào chủ yếu là kết nối với vong hồn, tiêu hao không quá nghiêm trọng.”

“Được, vậy chúng ta tiếp tục! Tỷ lệ Bể mật trong Quỷ khốc lang hào của ngươi rất cao, chúng ta có thể tăng tốc độ đi săn!”

“Viên tinh phách dung hợp kia cho Hồ Ngôn ăn trước.”

Thầy phong thủy đã có tài liệu chuyển chức tứ giai, đưa kinh nghiệm cho Hồ Ngôn thì tỷ lệ lãng phí cũng là nhỏ nhất.

Sau khi phân công lại, tiểu đội Hỏa Thần tăng nhanh tốc độ đi săn.

Nguyễn Ngữ vẫn đang liều mạng thả tinh phách vào trong thùng dung hợp.

Liên tục dung hợp hai mươi lần không có lần nào xuất hiện thuộc tính mới.

Lúc này, Khải đội và lão Hồ đang cùng giết một đám Hắc báo tinh, một mình Nguyễn Ngữ ngồi trong bụi cỏ, trên tay hắn ta còn có bốn viên tinh phách.

“Hai mươi mấy lần, một lần cũng không dung hợp ra thuộc tính mới?” Nguyễn Ngữ cau mày, đang chuẩn bị cho hai viên tinh phách vào, đột nhiên dừng tay.

“Má, lão tử mặc kệ, ta cũng không tin không dung hợp ra một cái!” Nói xong, hắn ta dứt khoát cho hết bốn viên còn lại vào.

Dù sao cũng không nói chỉ có thể dung hợp hai viên một lần.

Một lát sau, trong thùng dung hợp bắn ra ánh sáng đỏ chói mắt!

Nguyễn Ngữ sợ đến mức ngồi bệt trong bụi cỏ.

Chờ sau khi hắn ta xác định vật chứa dung hợp không nổ tung, lại đến gần lấy thành phẩm ở bên trong ra.

“Màu đỏ? Trước đó đều là màu trắng!”

Hắn ta vội vàng đưa tay lấy thẻ giám định tiến hành giám định tinh phách.

【 Bí tu tinh phách 24 năm (nhân công dung hợp thu hoạch được) (tinh phẩm), có thể thay thế Tinh huyết kết tinh biến dị trong tài liệu bí dược thuộc tính sơ cấp, trực tiếp sử dụng có thể tăng 24000 điểm kinh nghiệm. 】

【 Đặc tính tinh phẩm: Sau khi sử dụng tăng 10 điểm cường độ hỏa diễm. 】

【 Cường độ hỏa diễm: Có thể tăng nhiệt độ hỏa diễm (tổn thương), tăng phòng ngự vật lý, lực phá hoại của lực phòng ngự hình thái năng lượng. 】

Chương 368 - Xoát nhóm

Chờ Giang Khải giải quyết bầy báo trước mắt, Nguyễn Ngữ hào hứng chạy ra từ trong bụi cỏ, trong tay còn cầm một viên tinh phách màu đỏ.

Sau khi thấy kết quả giám định, Giang Khải và Hồ Ngôn đều rất ngạc nhiên.

“Tăng cường độ hỏa diễm…”

Nguyễn Ngữ vội vàng nói, “Đều là hỏa diễm cũng có phân chia mạnh yếu, Khải đội, Tung hỏa phạm của ngươi có cường độ hỏa diễm không cao, chắc ngươi cũng chú ý Tung hỏa phạm gần như không cung cấp tổn thương hỏa diễm ngoài định mức.”

Giang Khải gật đầu, Tung hỏa phạm kèm theo hỏa diễm, chỉ có lúc Truy mệnh xuất hiện bạo kích mới có thể miểu sát, thật ra bản thân cũng không có tổn thương ngoài định mức.

Nói rõ cường độ hỏa diễm của Tung hỏa phạm rất thấp!

“10 điểm cường độ hỏa diễm là khái niệm gì?” Giang Khải hỏi.

“Trước kia chưa từng xuất hiện đồ vật trực tiếp tăng cường độ hỏa diễm thế này, nên ta cũng không biết.” Nguyễn Ngữ nói, “Khải đội, ngươi thử một chút thì biết.”

Giang Khải cũng hơi đau lòng 12000 điểm kinh nghiệm này, hắn ăn hết tương đương với việc lãng phí nhưng lại không nhịn được lòng tò mò.

“Được, lãng phí thì lãng phí một viên đi!” Giang Khải tiếp nhận tinh phách, một ngụm nuốt vào.

Tinh phách không có hương vị gì, cảm giác mềm dẻo rất dễ nuốt xuống.

Sau khi ăn tinh phách, Giang Khải chỉ cảm thấy bụng dưới trướng nóng, một dòng nước ấm chảy qua cả người.

Giang Khải lập tức cầm một thanh Truy mệnh, bắn thẳng về phía cây cối bên cạnh.

Oanh một tiếng, mảnh rừng cây kia dấy lên ngọn lửa lớn rừng rực, tuy thế lực không mạnh mẽ bằng lúc bạo kích nhưng thời gian càng lâu càng kéo dài không ngừng!

Đột nhiên, đống lửa bùng lên, ngọn lửa lập tức xông thẳng lên chân trời… Đám lửa bạo kích.

“Tổn thương hỏa diễm tăng lên rất nhiều.” Giang Khải gật đầu, “Trước kia không có bạo kích đều là ngọn lửa màu xanh yếu ớt, hiện tại đã biến thành ngọn lửa màu đỏ.”

“Điểm mấu chốt là lực phá hoại phòng ngự của hỏa diễm cũng tăng lên!”

“Khải đội!” Nguyễn Ngữ kích động nói, “Đây mới là một viên tinh phách, nếu ngươi ăn thêm mấy cái sẽ tăng lên càng lớn hơn!”

Tận mắt thấy uy lực của tinh phách, sự nhiệt tình của mọi người càng tăng lên.

Tiểu đội tiếp tục tiến hành càn quét hình thức trải thảm với khu vực hiện tại.

Sau khi tiêu diệt hai đợt bầy báo, bọn họ phát hiện một bầy báo cỡ lớn có 20 con Hắc báo tinh.

Trung tâm bầy báo có một con báo đốm kích cỡ lớn hơn đang nằm, hình thể gần như gấp hai Hắc báo tinh bình thường.

“Tinh anh! Màu sắc khác với Hắc báo tinh khác, có khả năng còn là biến dị!” Giang Khải khẽ nói.

Hồ Ngôn ngồi xổm ở bên cạnh, đếm số lượng của Hắc báo tinh.

“Cộng thêm tinh anh, tất cả 20 con! Khải đội, đánh thế nào?”

Tinh anh không chỉ có thuộc tính mạnh hơn, còn có thể có kỹ năng, đối mặt với bầy báo số lượng nhiều như vậy, Giang Khải suy nghĩ thêm chút mới nói.

“Vẫn dựa theo cách ban đầu!”

“Dùng Quỷ khốc lang hào trước, tuy bầy báo đông đúc nhưng tỷ lệ không đổi, số lượng Bể mật cũng càng nhiều hơn, ta sẽ miểu sát Hắc báo tinh bị Bể mật trước.”

“Ngoài ra, lão Hồ phải thường xuyên chuẩn bị dùng Dẫn lôi kiếp, có lẽ lần này không thể tiết kiệm kỹ năng.”

Hồ Ngôn nhíu mày, “Khải đội, thời gian Bể mật cũng chỉ có một hai giây, thực lực càng mạnh thời gian khống chế càng ngắn, ngươi muốn dùng Truy mệnh phá sóng khí có khả năng không kịp.”

Giang Khải gật đầu, “Ta biết, cho nên lần này không dùng Truy mệnh, dùng Quang Minh thần lệnh!”

Nhắc đến Quang Minh thần lệnh, Hồ Ngôn lập tức hiểu ra, hắn ta không còn nghi ngờ, gật đầu nói, “Đã rõ.”

“Nguyễn Ngữ, nếu lão Hồ không khống chế được tinh anh, ngươi phải giữ chặt nó tranh thủ thời gian cho chúng ta!”

“Được!”

Sau khi đặt ra chiến thuật, tiểu đội Hỏa Thần lập tức bắt đầu hành động.

Hồ Ngôn lấy ra Phong lôi trượng, đồng thời sử dụng Quỷ khốc lang hào.

Rất nhiều hồn thể màu đen theo từng tiếng hét chói tai nhanh chóng xuyên qua trong bầy báo.

Lập tức có khoảng mười con Hắc báo tinh xuất hiện trạng thái Bể mật.

Không biết là báo đốm có tính kháng cao hơn, hay là vận khí của Hồ Ngôn không tốt, con Tinh anh báo tinh kia không bị Bể mật!

Nó lập tức phát hiện kẻ địch, phát ra tiếng gầm lên giận dữ, lập tức nhào về phía Hồ Ngôn.

“Nguyễn Ngữ ta cả đời không kém ai!” Nguyễn Ngữ nổi giận gầm lên một tiếng, cầm Hàn sương đại thuẫn trong tay xông ra khỏi bụi cỏ, “Oa, mỹ nhân, trẫm rất thích hình xăm của ngươi!”

Ở một bên khác, Giang Khải đã ra tay.

“Tôi lửa! Quang Minh thần lệnh! Bắn ra!”

Một tấm thẻ màu vang có ngọn lửa màu đỏ bao bọc bên ngoài bắn ra từ tay phải của hắn, sau khi chuẩn xác đánh trúng con Hắc báo tinh thứ nhất, lập tức chuyển hướng sang đồng bạn sau lưng nó, lại bắn ra.

Quang Minh thần lệnh bắn ra không tiêu hao năng lượng ngoài định mức, hơn nữa có thể căn cứ vào ý chí của Giang Khải để thay đổi tuyến đường, chỉ thấy một đạo ánh đỏ điên cuồng tán loạn trong bầy báo!

Trong chớp mắt, Quang Minh thần lệnh đã đánh trúng hơn mười lăm mục tiêu!

Chương 369 - Xoát nhóm (2)

Lần này Giang Khải sử dụng tôi lửa, sau khi hỏa diễm của hắn tăng cường độ hỏa diễm lập tức nhóm lửa bầy báo!

Hỏa diễm đồng thời vòng quanh hình dáng sóng khí hộ thể.

Chỉ thấy từng con Hắc báo tinh bọc một đoàn lồng sáng hình tròn quanh người, lồng sáng đang chống cự hỏa diễm xâm nhập.

Nhưng Quang Minh thần lệnh bắn ra cũng không dừng lại, tiếp tục nhanh chóng xuyên qua trong bầy báo.

Điều khiến Giang Khải không ngờ là, lúc bắn ra vòng thứ hai Quang Minh thần lệnh lại trực tiếp đánh xuyên qua sóng khí hộ thể của rất nhiều Hắc báo tinh!

“ĐM! Hỏa diễm giảm bớt năng lực phòng ngự của sóng khí hộ thể, Quang Minh thần lệnh công kích hai lần đã trực tiếp phá thuẫn!” Giang Khải vui mừng.

“Tôi lửa, Truy mệnh!”

Tuy Quang Minh thần lệnh phá thuẫn nhưng không có bạo kích, Giang Khải cũng không miểu sát được hắc báo, nhiệm vụ của Truy mệnh cũng là hoàn thành đánh giết!

Trong trạng thái phá thuẫn, Cửu kiếp truy mệnh của Giang Khải không còn đụng phải quá nhiều phòng ngự.

Kết hợp nhóm lửa với bạo kích của Truy mệnh, chiến thành biến thành một biển lửa, bên tai Giang Khải liên tục vang lên tiếng nhắc nhở của hệ thống.

【 Thu hoạch được xác Bí tu tinh phách bị đốt cháy khét * 1, thu hoạch được Bí tu tinh phách (14 năm) * 1 】

【 Thu hoạch được xác Bí tu tinh phách bị đốt cháy khét * 1, thu hoạch được Bí tu tinh phách (15 năm) * 1 】

…

Ngay cả Giang Khải cũng không ngờ, Quang Minh thần lệnh phối hợp với hỏa diễm được cường hóa lại có uy lực khủng bố như thế!

Chỉ một lát sau, hắn đã đánh giết toàn bộ Hắc báo tinh phổ thông ở nơi này!

Đúng vào lúc này, Giang Khải đã nghe được một tiếng gầm thét đột ngột.

“Thái cực kiếm!”

Hắn vội vàng quay đầu phát hiện Nguyễn Ngữ đã tiến vào trạng thái Chân ngã, lúc này đang kịch chiến với Báo đốm tinh.

Hồ Ngôn đã lợi dụng Phong ngữ chú bay lên giữa không trung, đang chuẩn bị phát động Kỳ vũ.

“Hồ Ngôn, có thể tiết kiệm Kỳ vũ!” Giang Khải hô to một tiếng, “Nguyễn quỷ, ta đến giúp ngươi!”

“Tiểu Khải, ngươi đừng đến đây, nó là của ta!” Nguyễn Ngữ giận quát một tiếng.

Giang Khải cũng tức đến đen cả mặt, tên này sợ mình cướp đi tình yêu của hắn ta.

Nhưng vì để tránh Nguyễn Ngữ bị thương trong lúc chiến đấu hoặc là tiêu hao quá nhiều thể lực, Giang Khải không định để ý đến Nguyễn Ngữ mà trực tiếp ném ra Truy mệnh.

Không thể không nói, năng lực kiềm chế của Nguyễn Ngữ khá khủng bố.

Báo đốm tinh chỉ cần không để ý, sẽ bị Nguyễn Ngữ chạm đến.

Sóng khí hộ thể phòng được công kích, lại không phòng được bàn tay háo sắc của Nguyễn Ngữ…

“Lông thật dày! Ta rất thích!”

Dù sao báo tinh cũng có xu thế thành tinh, dù nghe không hiểu Nguyễn Ngữ nói cái gì, nó cũng có thể cảm giác được điều gì đó từ trong đôi mắt nóng rực của Nguyễn Ngữ.

Báo đốm tinh đâu chịu được chuyện này, hoàn toàn không để ý đến sự tồn tại của Giang Khải.

“Rống!” Báo đốm tinh tức giận gầm lên một tiếng, nhào về phía Nguyễn Ngữ.

Nhưng lúc trước Ngư nhân lĩnh chủ đã chứng minh, bất kỳ ai bỏ qua Giang Khải đều chỉ có một kết cục!

Mười mấy thanh Truy mệnh tôi lửa nhanh chóng phá mất sóng khí hộ thể của Báo đốm tinh, trong mấy lần bạo kích liên tục thân thể Báo đốm tinh trực tiếp bị đánh ra ba cái lỗ lớn!

Lúc Nguyễn Ngữ đang đầy phấn khởi, đột nhiên thấy báo tinh bị đánh chết ngay tại chỗ, lập tức như điện giật, sụp đổ chạy đến bên cạnh báo tinh.

“Hoa Hoa, Hoa Hoa của ta! Không! Tiểu Khải, ta hận ngươi!”

【 Chúc mừng ngài đánh giết Bí tu tinh anh báo tinh (30 năm), thu hoạch được xác Bí tu báo đốm tinh bị đốt cháy khét * 1, thu hoạch được Bí tu tinh phách (30 năm) * 1 】

Giang Khải không nhìn Nguyễn Ngữ đang đau lòng, thu hồi chiến lợi phẩm lập tức tìm được bảo rương tinh anh.

Trong rương có rất nhiều khoáng thạch cao cấp, ba phần Tinh huyết kết tinh biến dị, một món bảo cụ ngọc thạch, một quyển sách.

Trải qua giám định, bảo cụ là “Khí công bảo ngọc” tam giai.

【 Khí công bảo ngọc cung cấp một tầng sóng khí phòng ngự, sóng khí phòng ngự có năng lực phòng ngự khá mạnh với công kích vật lý, sẽ không bị bạo kích, không tiếp nhận tổn thương đâm xuyên, phòng ngự sóng khí có độ bên, sau khi tiêu hao hết sẽ biến mất. 】

【 Độ bền của sóng khí tăng lên theo đẳng cấp tăng lên. 】

Một tinh anh đã rơi bảo cụ tam giai, Giang Khải và Hồ Ngôn đều vô cùng vui mừng.

“Khải đội, mau xem quyển sách kỹ năng kia!” Hồ Ngôn kích động nói.

【 Tàn quyển không biết (một), thu thập tàn quyển từ một đến chín có thể hợp thành kỹ năng hoàn chỉnh. 】

Giang Khải cau mày, “Phải thu thập đủ chín bản tàn quyển mới có thể hợp thành một bản kỹ năng?!”

Độ khó của Tiên Tung cốc vốn đã cao hơn bản đồ bình thường, dã thú nơi này đều có kỹ năng bá đạo như sóng khí hộ thể, vậy kỹ năng cần chín tàn quyển mới có thể hợp thành e rằng có uy lực không bình thường!

Tiểu đội Hỏa Thần đã đi săn thời gian rất lâu, sau trận chiến này đám người Giang Khải tiêu hao không ít, Nguyễn Ngữ đã ngủ, Giang Khải quyết định nghỉ ngơi ở chỗ này.

Chương 370 - Bóng đen thần bí

Có Phong lôi trượng lại phối hợp với Tinh thần giới chỉ, tốc độ khôi phục tinh thần của Hồ Ngôn còn nhanh hơn Giang Khải.

Hắn ta vội vàng nhóm lửa nấu nước, đặt mấy miếng thịt tươi trên đám lửa nướng, sau khi làm xong lại đi đến bên cạnh Giang Khải.

Giang Khải ngồi ở đó, nhìn ngọn lửa không ngừng thiêu đốt, đôi mắt mất hồn.

“Khải đội, nghĩ gì thế?” Hồ Ngôn đi tới.

Giang Khải lấy lại tinh thần, “À, ta đang suy nghĩ về quyển kỹ năng kia, trước kia thấy sách kỹ năng trên cơ bản đều là ra thẳng, tệ nhất cũng phân chia sách cao thấp, lần này hay lắm lại chỉ ra tàn quyển! Không biết có thể hợp thành quyển kỹ năng kia không.”

Hồ Ngôn nói, “Cấp bậc của Tiên Tung cốc là cao nhất trong số bản đồ ẩn, xuất hiện đồ vật mới cũng rất bình thường.”

“Đêm hôm đó, ta đã hỏi Đông Ly việc liên quan đến bản đồ ẩn, nàng nói sau khi Thái Bình sơn đạo được mở ra, vẫn chưa có ai tiến vào Tiên Tung cốc, cho nên chúng ta là đội ngũ đầu tiên tiến vào.”

“Đã không có ai đến đây, ta cảm thấy chúng ta chỉ cần giết nhiều dã thú, biết đâu có thể thu thập đủ.”

“Đợt đầu tiến vào bản đồ ẩn sẽ có lợi ích lớn nhất, dù sao ta mang theo đủ đồ tiếp tế, cùng lắm thì xoát quái ở đây mấy tháng, ngoại trừ Boss nơi này, ta cảm thấy chúng ta có thể xoát một lượt.”

Giang Khải trợn to mắt, “Mấy tháng?”

Hồ Ngôn cười nói, “Khải đội, ngươi thăng cấp quá nhanh nên mới cảm thấy không thể tưởng tượng nổi, nhưng ăn ngay nói thật đây mới là thao tác bình thường của Quỷ Tinh…”

Suy nghĩ, Giang Khải lại gật đầu, “Xem ra chúng ta cần phải ở lại

nơi này một đoạn thời gian, nhưng chúng ta nhất định phải xoát xong trong ba tháng, ba tháng sau còn có chuyện quan trọng!”

Giang Khải nhìn Nguyễn Ngữ một chút, tên kia đang ngủ say.

Tinh phách không thể bảo tồn thời gian dài, Giang Khải trực tiếp dùng Thần uy bảo ngọc loại bỏ trạng thái say rượu của Nguyễn Ngữ.

Nguyễn Ngữ mở choàng mắt ra, “Hả? Ta đang ở đâu?”

Giang Khải cười nói, “Ta dùng Thần uy bảo ngọc, tranh thủ thời gian dung hợp tinh phách đi!”

Cuối cùng Nguyễn Ngữ đã lấy lại tinh thần, nghe thấy đội trưởng phân phó lập tức thành thật làm việc.

Sau khi có lần thành công dung hợp ra tinh phách tinh phẩm kia, hiện tại Nguyễn Ngữ cũng dung hợp bốn tinh phách với nhau.

Nhưng không như mong muốn, mấy lần dung hợp đều không hợp thành tinh phẩm.

Bốn lần dung hợp đều thất bại.

Nhưng tinh phách 20 năm trở lên có thể tiến hành dung hợp hai lần, một lần cuối cùng Nguyễn Ngữ được ăn cả ngã về không, đặt hết bốn viên tinh phách 20 năm trở lên vào trong thùng dung hợp.

Trong thùng dung hợp xuất hiện ánh sáng đỏ, Giang Khải và Hồ Ngôn đều trợn to mắt nhìn về phía Nguyễn Ngữ.

Nguyễn Ngữ cười to vài tiếng, “Ha ha ha, cuối cùng đã thành công!”

Giang Khải dùng thẻ giám định tiến hành giám định viên tinh phách kia, không lâu sau trên thẻ giám định xuất hiện tin tức.

【 Bí tu tinh phách 38 năm (nhân công dung hợp thu hoạch được) (cực phẩm), có thể thay thế Tinh huyết kết tinh biến dị trong tài liệu bí dược thuộc tính sơ cấp, trực tiếp sử dụng có thể tăng 76000 điểm kinh nghiệm. 】

【 Đặc tính cực phẩm: Sau khi sử dụng tăng 20 điểm cường độ hỏa diễm. 】

Tuy nói 76000 điểm kinh nghiệm không phải một con số nhỏ, nhưng nói về thăng cấp đơn thuần thì đây chỉ là vấn đề thời gian với Giang Khải.

Quan trọng nhất vẫn là cường độ hỏa diễm, đây là thủ đoạn hữu hiệu nhất đối phó những dã thú có sóng khí hộ thể trong bản đồ ẩn!

Giang Khải cũng không do dự, trực tiếp ăn viên tinh phách này.

Đúng vào lúc này, hệ thống vang lên tiếng nhắc nhở.

【 Kiểm tra ra ngài đã từng dùng một viên tinh phách tinh phẩm cùng loại, hiệu quả tinh phách phẩm chất cao sẽ thay thế tinh phách phẩm chất thấp. Cường độ hỏa diễm bản thể của ngài tăng 20 điểm. 】

“Không xếp chồng?” Giang Khải bất mãn nói.

Hồ Ngôn nói, “Khải đội, không xếp chồng thì không xếp chồng, nếu không có tinh phách tinh phẩm trước đó, chúng ta cày quái cũng không có khả năng thuận lợi như vậy, tính như vậy thật ra không lỗ.”

Lời nói của Hồ Ngôn không phải không có lý, tóm lại sau khi ăn tinh phách cực phẩm, cường độ hỏa diễm của Giang Khải tăng lên 20 điểm.

Cũng không lâu lắm đã đến buổi tối, Giang Khải quyết định dứt khoát nghỉ ngơi đến sáng hôm sau lại đi săn.

Ban đêm, Tiên Tung cốc yên tĩnh an toàn, một vầng trăng sáng treo cao trên đỉnh núi.

Giang Khải nằm trong bụi cỏ, hai tay gối lên đầu thưởng thức ánh trăng đẹp đẽ, dần thấy buồn ngủ.

Ngay lúc hắn đang muốn nhắm mắt lại, đột nhiên thấy đỉnh núi dưới ánh trăng có một bóng đen đang nhanh chóng di chuyển.

Lúc Giang Khải nhìn lại, bóng đen kia đã biến mất ở chân trời.

“Boss?” Giang Khải hơi nghi ngờ, nhưng nghĩ lại dù thật sự là Boss, người ta không tìm đến mình đã không tệ, tốt nhất hắn không nên đi trêu chọc.

Nghĩ tới đây, Giang Khải vừa nằm xuống duỗi lưng một cái, nhanh chóng ngủ thiếp đi.

Chương 371 - Kiếm khí của Nguyễn Ngữ

Ngày hôm sau, tiểu đội Hỏa Thần muốn tìm kiếm Hắc báo tinh, trong quá trình đó bọn họ chỉ thấy được bảy, tám con Hắc báo tinh lạc đàn, thậm chí sau đó bọn họ thấy một đám sư tinh, cũng không phát hiện hắc báo nữa.

“Đây là đã đến lãnh địa của đàn sư tử.” Giang Khải nhíu mày nói, “Cuối cùng bản đồ của Tiên Tung cốc vẫn quá nhỏ, tốc độ đổi mới dã thú cũng rất chậm.”

“Không biết Hắc báo tinh xuất hiện sau đó còn rơi tinh phách hay không.”

Tiểu đội Hỏa Thần đánh chết Hắc báo tinh còn lại, Nguyễn Ngữ cũng không có bước phát triển mới trong việc dung hợp tinh phẩm.

Đám người Giang Khải chỉ có thể săn giết đám sư tinh trước.

Kích cỡ sư tinh càng cường tráng cao lớn hơn, lực lượng và thể trạng đều mạnh hơn Hắc báo tinh, đồng thời có được sóng khí hộ thuẫn, năng lực phòng ngự của hộ thuẫn còn mạnh hơn Hắc báo tinh khoảng gấp đôi.

Nhưng nhanh nhẹn của bọn chúng không bằng Hắc báo tinh, sau khi đánh xuyên hộ thuẫn sóng khí, phòng ngự của bản thể cũng yếu kém.

Sau khi cường độ hỏa diễm của Giang Khải lại tăng lên, chỉ cần đốt xuyên sóng khí hộ thể, Giang Khải đánh giết còn nhẹ nhàng hơn cả Hắc báo tinh.

Sau khi thăm dò rõ ràng tình huống bầy sư tinh, Hỏa Thần lập tức bắt đầu săn giết đàn sư tử.

Tung hỏa phạm phối hợp với Quang Minh thần lệnh, lại thêm Quỷ khốc lang hào của Hồ Ngôn, tốc độ dọn quái của tiểu đội Hỏa

Thần đã càng lúc càng nhanh.

Sư tinh cũng rơi Bí tu tinh phách, sau khi thử dung hợp rất nhiều lần, cuối cùng Nguyễn Ngữ đã hợp thành một viên tinh phách tinh phẩm.

【 Bí tu tinh phách 27 năm (nhân công dung hợp thu hoạch được) (tinh phẩm), có thể thay thế Tinh huyết kết tinh biến dị trong tài liệu bí dược thuộc tính sơ cấp, trực tiếp sử dụng có thể tăng 135000 điểm kinh nghiệm. 】

【 Đặc tính tinh phẩm: Sau khi sử dụng tăng 10 điểm cường độ chân khí. 】

“Chân khí Võ đồ?” Hồ Ngôn lập tức kêu lên.

Chân khí là thiên phú thành danh của Võ đồ, có thể nói Võ đồ có thể xếp vào top 10 chức nghiệp toàn cầu cũng dựa vào công kích chân khí!

Đáng tiếc Viên Trụ không ở đây, nếu không viên tinh phách tinh phẩm này rất thích hợp với Viên Trụ.

Trong số ba người này, kỹ năng chức nghiệp đều không đánh ra công kích chân khí!

Cuối cùng, Giang Khải nhìn về phía Nguyễn Ngữ.

“Nguyễn Ngữ, trước đó ngươi có thể đánh ra kiếm khí, ngươi nói… Kiếm khí có phải là một loại trong chân khí không?”

Tinh phách do sư tinh rơi ra có thuộc tính khác với báo tinh, nhưng tương tự cũng không thể bảo tồn thời gian dài.

Giang Khải không chút do dự đưa viên tinh phách này cho Nguyễn Ngữ.

“Khải đội, dã thú nơi này chủng loại khác biệt, tinh phách rơi ra cũng có thuộc tính khác biệt.” Hồ Ngôn nói.

Giang Khải gật đầu, “Có khả năng. Dù sao thời gian dư dả, chúng ta cố gắng quét sạch dã thú nơi này, đã không kịp mang tinh phách

đi, vậy ai phù hợp cho người đó ăn.”

…

Trong chớp mắt, tiểu đội Hỏa Thần đã ở Tiên Tung cốc một tháng.

Sau khi Hắc báo tinh, sư tinh, bọn họ lại phát hiện Bạch hổ tinh.

Tinh phách của Bạch hổ tinh dung hợp thành tinh phách tinh phẩm và cực phẩm sẽ tăng lực khống chế nguyên tố phong, chắc chắn đưa cho Hồ Ngôn.

Trong khoảng thời gian này, bọn họ cùng từ bảo rương dã thú cấp tinh anh lấy được rất nhiều tài liệu, bốn món bảo cụ và bốn tàn quyển.

Cho tới bây giờ bảo rương tinh anh nơi này không rơi ra trang bị, có thể liên quan đến việc trước đó không có người đến nơi này, toàn bộ bảo cụ đều là Khí công bảo ngọc, trong tay mỗi người của tiểu đội Hỏa Thần đều có một cái.

Bọn họ cũng thăm dò rõ ràng quy luật của Tiên Tung cốc.

Sau khi dã thú bình thường bị đánh giết, sau ba ngày sẽ bổ sung đủ số lượng, chỉ có điều mỗi lần bổ sung số lượng, tỷ lệ tinh phách rơi ra sẽ càng ngày càng thấp.

Lần thứ nhất càn quét, mỗi một con dã thú đều sẽ rơi ra tinh phách, ba ngày sau bọn họ lại đến giết, tỷ lệ rơi liền biến thành sáu phần mười, lần thứ ba cũng chỉ còn lại bốn phần mười…

Hơn nữa dã thú xuất hiện sau đó, tỷ lệ xuất hiện biến dị cũng sẽ giảm xuống từng bước, ích lợi của bảo rương tinh anh cũng sẽ giảm xuống trên diện rộng.

“Quả nhiên, ích lợi đợt đầu tiên vào bản đồ ẩn là lớn nhất, sau đó sẽ càng ngày càng nhỏ.” Giang Khải nhìn xác 12 con Hắc báo tinh trước mặt, lần đánh giết này bọn họ chỉ lấy được ba viên tinh phách.

Hiện tại Giang Khải rất hy vọng Nguyễn Ngữ có thể hợp thành một viên tinh phách dung hợp cao cấp hơn, để cường độ hỏa diễm của

hắn lại tăng lên 10 điểm.

Kết quả, vận khí của tên kia bình thường, cộng thêm việc thu hoạch tinh phách càng ngày càng khó khăn, vẫn không dung hợp được tinh phách phẩm chất cao hơn.

Nguyễn Ngữ dung hợp ba viên tinh phách này, đạt được một viên tinh phách 20 năm, hắn ta lại dung hợp cùng ba viên tinh phách 20 năm khác, lấy được một viên tinh phách hơn 30 năm.

“Khải đội, còn thiếu một viên tinh phách 30 năm trở lên, chắc sắp xoát hết Hắc báo tinh.”

Chương 372 - Kiếm khí của Nguyễn Ngữ (2)

“Chúng ta còn không nhanh hơn, ta chỉ có thể dùng ba viên tinh phách dung hợp lại.”

Giang Khải cau mày, bốn viên không dung hợp được cực phẩm, đừng nói là ba viên…

“Đến phía trước giết cấp chiến tướng đi.” Hồ Ngôn đề nghị, “Tinh phách 30 năm không dễ kiếm, không dung hợp quá lãng phí, hơn nữa ích lợi của Hắc báo tinh cấp tinh anh trở xuống càng ngày càng thấp.”

Giang Khải suy nghĩ một lát, “Hiện tại chúng ta cũng có Khí công ngọc thạch, đẳng cấp của hai người các ngươi đã tăng lên rất nhiều, chắc có thể đánh một trận với cấp chiến tướng.”

Sau khi ba người quyết định, liền chui vào trung tâm Tiên Tung cốc.

Đi mười mấy phút, bọn họ thấy một con Kim sắc báo tinh hình thể to lớn, đang nằm trên một tảng nham thạch nghỉ ngơi.

Con báo tinh cấp chiến tướng này cũng là một dã thú biến dị!

Ở xung quanh nó tập trung khoảng 70, 80 con Hắc báo tinh, trong đó bao gồm hai con tinh anh bình thường, ba con tinh anh biến dị, ba con tinh anh này chia ra một con lông tóc màu đỏ sậm, một con màu trắng, một con màu vàng óng, trông rất nổi bật ở trong bầy báo.

Dù là Hắc báo tinh bình thường, kích cỡ cũng lớn hơn những dã thú vòng ngoài rất nhiều.

Đám người Giang Khải chưa từng đến nơi này, những con Hắc báo tinh này là dã thú đợt một, chắc chắn mỗi con trong chúng nó đều rơi một viên tinh phách!

Tốc độ của con Hắc báo tinh bình thường đã rất nhanh, tinh anh còn có thể chống cực Quỷ khốc lang hào của lão Hồ, muốn giết sạch bầy báo này cũng có độ khó không nhỏ.

“Số lượng hắc báo nơi này quá nhiều, có lẽ ta không quan tâm được hai người các ngươi.” Giang Khải quay đầu nhìn về phía Hồ Ngôn và Nguyễn Ngữ, “Các ngươi có thể bảo vệ tốt bản thân không?”

Hồ Ngôn gật đầu, “Khải đội, sau khi ta ăn tinh phách Bạch hổ, lực khống chế nguyên tố phong đã mạnh hơn rất nhiều, ta có thể đồng thời nâng hai người lên, hơn nữa hiện tại ta đã tam giai cấp 7, thuộc tính tăng lên rất nhiều, mạnh hơn trước đó nhiều!”

Nguyễn Ngữ, “Ta cũng vậy!”

Giang Khải gật đầu, “Được, các ngươi tự chú ý an toàn!”

“Chuẩn bị xoát quái!”

Cơn gió mạnh gào thét, gió bão thổi qua cả cánh rừng, cây cỏ đổ nghiêng.

Hai đoàn gió lốc nâng Hồ Ngôn và Nguyễn Ngữ đến giữa không trung mười mấy mét.

Vạt áo của Hồ Ngôn tung bay, khẽ quát một tiếng, “Quỷ khốc lang hào!”

Trên mặt đất trong vòng vài trăm mét dâng lên một luồng khói đen, tiếng gió thổi xen lẫn tiếng hét lên thê lương.

Sau khi rất nhiều sương đen dâng lên hóa thành từng đoàn vong hồn, như là một con quỷ quân nhào về phía bầy báo!

Chiến tướng hắc báo vốn đang nghỉ ngơi trên nham thạch thấy cảnh này, chi sau chạm đất, sau khi đứng lên thân thể của nó đạt đến tám mét!

Chiến tướng kim báo thấy được Hồ Ngôn và Nguyễn Ngữ lơ lửng giữa không trung, phát ra tiếng rít lên về phía hai người.

“Rống!”

Nổi giận gầm lên một tiếng, kim báo hóa thành một tia sáng vàng nhảy lên ngay tại chỗ, trực tiếp nhào về phía Hồ Ngôn và Nguyễn Ngữ cách nó bốn năm mươi mét!

Lực bật lên và lực bạo phát của tên này thật sự khiến ba người Hỏa Thần sợ ngây người.

Nhưng vì khoảng cách quá xa cũng cho Hồ Ngôn đủ thời gian phản ứng.

Hắn ta lập tức khống chế phương hướng, chuyển mình và Nguyễn Ngữ đến một bên khác.

Cùng lúc đó, Giang Khải đã ném ra Quang Minh thần lệnh tôi lửa!

Số lượng hắc báo ở nơi này đông đảo, vừa hay cung cấp điều kiện bắn ra cho Quang Minh thần lệnh.

Ánh vàng nhanh chóng nhảy lên giữa bầy báo, mỗi lần công kích quanh người những báo tinh này sẽ bộc phát ra gợn sóng.

Tuy sóng khí hộ thể của bọn chúng có thể chặn lại công kích của Quang Minh thần lệnh, nhưng không ngăn cản được hỏa diễm của Quang Minh thần lệnh vẩy về phía bầy báo.

Trong mười mấy giây ngắn ngủi, đám báo đó đã bị một biển lửa nuốt hết.

Ngọn lửa cần thời gian phá hỏng sóng khí hộ thể, bao gồm năm con Tinh anh báo tinh, mười mấy con báo tinh đều nhào về phía Giang Khải.

“Phong ngữ chú!” Giữa không trung, ngón tay Hồ Ngôn thành kiếm, chỉ về phía một con báo tinh trong đó.

Cơn gió mạnh lập tức đẩy nó về phía sau, điều này cũng cho Giang Khải một cơ hội có thể chạy trốn.

“Lão Hồ, cảm ơn!” Giang Khải chợt lách người thoát ra từ trong lỗ hổng, xoay tay lại cũng là hơn mười tia sáng lạnh!

Còn chưa nói hết câu, cự ảnh màu vàng này nhảy lên từ trên mặt đất một cái, nhào về phía Hồ Ngôn ở giữa không trung.

Tên này như biết Hồ Ngôn có được năng lực khống chế quần thể, đuổi sát không bỏ qua Hồ Ngôn!

Thậm chí Hồ Ngôn không có thời gian tiếp tục sử dụng Quỷ khốc lang hào!

Hồ Ngôn bị kiềm chế, bên này Giang Khải là người khó chịu nhất.

Lúc đầu Quỷ khốc lang hào không có cách nào khống chế tất cả bầy báo trong một lần, lúc này càng ngày càng nhiều báo tinh thức tỉnh từ trong trạng thái Bể mật!

Giang Khải vừa hạ xuống đất, lại có bóng đen đánh đến từ phía sau.

Giang Khải vừa khố chế Quang Minh thần lệnh bắn ra trong bầy báo vừa né tránh một lần vây công, lúc này không kịp né tránh nữa.

“Hư hóa!”

Chương 373 - Chiến lợi phẩm phong phú

Một trảo của báo tinh đánh tới, móng vuốt trực tiếp xuyên qua thân thể Giang Khải nhưng không tạo thành bất cứ thương tổn gì.

Giang Khải nhanh chóng lùi lại, kéo dài khoảng cách.

Nhưng đúng lúc này sau lưng xuất hiện một bóng đỏ, là Tinh anh báo tinh đỏ sậm kia.

Công kích liên tiếp khiến Giang Khải không kịp phản ứng.

Song trảo của nó đan xen chộp tới.

Đột nhiên, quanh người Giang Khải bộc phát ra một luồng sóng khí, công kích của báo tinh trực tiếp bị phòng ngự của Khí công bảo ngọc cản lại!

Tuy nói Giang Khải né tránh được mấy lần công kích, nhưng sự phản công của bầy báo còn hung mãnh hơn sự tưởng tượng của hắn, tiếp tục như vậy bọn họ sẽ vô cùng nguy hiểm!

Công kích của bầy báo rất hung mãnh, Giang Khải hô to với Hồ Ngôn, “Không ngăn được nữa, lão Hồ, thả Nguyễn quỷ ra!”

Bên kia, Nguyễn Ngữ cầm Tửu tiên hồ lô lên uống mấy ngụm to, đôi mắt đỏ bừng, “Tiểu Hồ, không ngờ thân hình của ngươi cũng hấp dẫn như vậy, trước kia ta thật sự không phát hiện…”

Hồ Ngôn nhìn thoáng qua Nguyễn Ngữ bên cạnh, giật cả mình, vội vàng khống chế sức gió thả Nguyễn Ngữ xuống đất.

Nguyễn Ngữ vừa rơi xuống đất, cười to ba tiếng, “Ha ha ha ha, bản lang vương đến đây!”

Sau đó lại uống mấy ngụm rượu mạnh.

Ánh mắt hắn ta càng ngày càng đỏ, bước chân lảo đảo.

Đột nhiên, Nguyễn Ngữ hơi thu lại cái cằm, hai mắt nhìn chằm chằm Tinh anh báo tinh màu trắng đối diện, “Tiểu thư thật trắng… Thật xin lỗi, đêm nay ngươi là của ta!”

“Thái cực kiếm!”

Nguyễn Ngữ vung ra một kiếm, hóa thành một đạo kiếm khí bay đến.

Sóng khí hộ thể hình tròn quanh người Tinh anh báo tinh này đã bị ngọn lửa bao bọc, sau khi gặp một đạo kiếm khí này trực tiếp chia thành hai nửa!

Sau khi sóng khí hộ thể của báo tinh màu trắng bị Nguyễn Ngữ chém ra, đạo kiếm khí kia trực tiếp cắt vào da lông của nó, để lại một vệt huyết ấn thật sâu!

Thấy cảnh này, Giang Khải và Hồ Ngôn đều ngây ngẩn cả người.

Kiếm khí của Nguyễn Ngữ mạnh hơn trước đó không biết bao nhiêu lần, xem ra 20 điểm cường độ chân khí này vẫn có hiệu quả!

“ĐM, thật mạnh!” Giang Khải sợ hãi than thở một câu, “Tiềm lực của chức nghiệp Tửu quỷ này sắp bị Nguyễn Ngữ khai thác triệt để rồi!”

Sau khi cường độ chân khí tăng lên trên diện rộng, kiếm khí của Nguyễn Ngữ có tính công kích cực mạnh, đồng thời Chiến tướng kim báo không ngừng uy hiếp sự an toàn của Hồ Ngôn.

Không có Hồ Ngôn cung cấp lực khống chế mạnh mẽ, muốn chặn đánh nhiều hắc báo như vậy rất khó khăn, Giang Khải lập tức quát to với Nguyễn Ngữ, “Nguyễn quỷ, có thích con lớn kia không?”

Nguyễn Ngữ say ngước quay đầu lại, nhìn về phía kim báo dáng người to lớn, hơi híp mắt lại, “Hít, lại có vưu vật như thế? Vừa rồi lại không phát hiện?”

Nói xong, Nguyễn Ngữ mặc kệ hắc báo sau lưng, trực tiếp nhào về phía kim báo.

Kim báo đang muốn nhảy lên công kích Hồ Ngôn, lại thấy một

bóng người nhanh chóng chạy tới, “Buông Tiểu Hồ ra, để ta đến!”

Nói xong, hắn ta liên tục vung ra mười mấy kiếm, từng kiếm mang theo kiếm khí bắn về phía kim báo.

Kim báo lập tức từ bỏ đuổi giết Hồ Ngôn, quay người cũng đánh một trảo.

Tốc độ đánh của kim báo cực nhanh, mấu chốt là móng vuốt to khỏe, tốc độ của Nguyễn Ngữ cũng không thể hoàn toàn tránh thoát công kích của nó.

Thời khắc mấu chốt, Khí công bảo ngọc được kích hoạt!

Nhưng đối mặt với kim báo, sóng khí hộ thể chỉ chống đỡ được một chút đã tan vỡ.

Sau khi Nguyễn Ngữ bị đánh bay cũng không bị thương, hắn ta bò lên nhìn kim báo, “Ôi chao, rất mạnh mẽ. Ta thích ngươi hăng hái như thế!”

Nói xong vội vàng lao tới.

Tuy Nguyễn Ngữ không ra tay thành công, nhưng sự xuất hiện của hắn ta lại hóa giải nguy cơ của Hồ Ngôn.

Giang Khải liên tục né tránh công kích của mấy con hắc báo, hô to với Hồ Ngôn ở giữa không trung, “Lão Hồ, Nguyễn quỷ không chống đỡ được bao lâu, nhanh giết!”

Hồ Ngôn nhìn chiến trường phía dưới, từ lúc mình bị kim báo đuổi giết không thể liên tục sử dụng Quỷ khốc lang hào, chỉ giết được 6, 7 con trong số 70, 80 con hắc báo này.

Tình cảnh của Khải đội rất nguy hiểm, sóng khí hộ thể, một lần Thế thân lừa gạt của hắn đều đã dùng hết, chỉ còn lại hai thế thân giữ mạng.

Điều tồi tệ hơn là, tuy tôi lửa của Khải đội có thế lửa mạnh hơn trước đó nhưng phần lớn những hắc báo đó đều tránh được phạm vi châm lửa, hơn nữa sóng khí hộ thuẫn của bọn chúng lại có xu thế tái tạo!

“Đáng chết! Nếu hiện tại còn tiếp tục dùng Quỷ khốc lang hào, Khải đội và Nguyễn quỷ đều không chịu đựng nổi!”

Nghĩ tới đây, Hồ Ngôn nhìn chút ngọn lửa đang dần tắt trên mặt đất, đột nhiên trong lòng nghĩ ra một kế.

“Phong ngữ chú!”

Lần này, Hồ Ngôn khống chế hướng gió thổi những ngọn lửa rải rác kia đến.

Gió trợ thế lửa, vốn là từng đốm lửa nhỏ, dưới sự trợ giúp của cơn gió mạnh lại khiến thế lửa đột nhiên dâng lên.

Ngọn lửa vô tận bao vây xung quanh bầy báo, lập tức cắn nuốt chiến trường!

“Quỷ khốc lang hào!” Hồ Ngôn lại phát động kỹ năng Thông linh sư.

Tình cảnh này khiến Giang Khải cũng phải ngạc nhiên.

Chương 374 - Chiến lợi phẩm phong phú (2)

Trên chiến trường, ngọn lửa lớn ngập trời, vong hồn lăn lộn thật sự khủng bố!

“Khải đội, nhanh giết!” Hồ Ngôn gầm nhẹ một tiếng.

Giang Khải lấy lại tinh thần, không dám trì hoãn mà liên tiếp ném ra Truy mệnh!

Trong sự ăn mòn phạm vi lớn của ngọn lửa, sóng khí hộ thuẫn của Hắc báo tinh nhanh chóng bị tiêu hao, lại phối hợp với Bể mật của Quỷ khốc lang hào, công kích của Giang Khải lập tức phát huy ra uy lực khủng bố!

Lúc này, Giang Khải thấy bầy báo này không khác gì dã thú bình thường ở bên ngoài.

Mấy phút sau, Giang Khải đã đánh giết năm con tinh anh và 79 con Hắc báo tinh.

Ở một bên khác, Hồ Ngôn đang phối hợp với Nguyễn Ngữ cản chân kim báo.

“Kỳ vũ! Dẫn lôi kiếp!” Hồ Ngôn lợi dụng lôi điện tê liệt khống chế kim báo, “Nguyễn Ngữ, nhanh lên!”

Trong tình huống tốt đẹp như vậy, Nguyễn Ngữ không nói hai lời xông lên ôm lấy kim báo sờ loạn một trận, “Ta đến đây! Cuối cùng ta đã bắt được ngươi, bảo bối của ta!”

Hồ Ngôn lập tức đen cả mặt, kim báo này có tốc độ cực nhanh, lại có kháng tính cực mạnh với Quỷ khốc lang hào, Dẫn lôi kiếp.

Vừa rồi công kích một lần, thậm chí trực tiếp để lại ba dấu móng vuốt thật sâu trên Hàn sương đại thuẫn của Nguyễn Ngữ.

Hơn nữa, phòng ngự thân thể kim báo cũng vượt xa Hắc báo tinh,

công kích kiếm khí của Nguyễn Ngữ tạo ra mấy lần tổn thương, kết quả tên kia không có chút cảm giác nào…

Điều duy nhất đáng ăn mừng là công kích kiếm khí của Nguyễn Ngữ khắc chế sóng khí hộ thể, thường có thể trực tiếp đánh vỡ hộ thuẫn của kim báo.

Khó khăn lắm lần này Dẫn lôi kiếp mới có hiệu quả tê liệt, Nguyễn Ngữ lại lợi dụng cơ hội này làm việc cẩu thả.

“Tôi lửa! Diêm Vương lệnh!” Đằng xa, Giang Khải ném ra lệnh bài.

Lệnh bài nhanh chóng xoay tròn ở trán kim bảo, sau khi giằng co một lát trực tiếp đâm xuyên qua trán, bắn ra từ sau não!

Thân thể khổng lồ của Chiến tướng kim báo ầm vang ngã xuống đất, cuối cùng Giang Khải và Hồ Ngôn đã thở phào một hơi.

Hai người đi về phía Nguyễn Ngữ còn đang khiếp sợ.

“Ngươi…” Vẻ mặt Nguyễn Ngữ càng ngày càng kích động.

Không đợi Nguyễn Ngữ nói chuyện, Hồ Ngôn thuận tay dùng phun sương phòng sói trực tiếp đánh ngã hắn ta.

“Khải đội, bảo rương chiến tướng ở trên nham thạch, vừa rồi ta đã thấy được, ta đi lấy đến.” Hồ Ngôn nói xong đã dùng Phong ngữ chú, thân thể nhẹ nhàng nhảy lên nham thạch cao bốn, năm mét.

Không lâu sau, hắn ta đã giao một tấm thẻ bài cho Giang Khải.

Giang Khải cũng đã thu thập xác, tinh phách xung quanh.

Lãnh địa dã thú cấp chiến tướng không có bảo rương tinh anh cũng là một điều tiếc nuối, nhưng nhìn tổng thể lần thu hoạch này đã rất tốt.

Giang Khải lập tức thực thể hóa bảo rương chiến tướng, mở bảo rương.

Bên trong có rất nhiều khoáng thạch, nhìn từ chất lượng đều là khoảng thạch phẩm chất cao hiếm có.

Ngoại trừ cái đó ra còn có mười mấy phần Tinh huyết kết tinh biến dị, một Khí công bảo ngọc, một cái bệ kim loại, chính giữa là một cái ống thủy tinh, một quyền trục.

Ánh mặt Giang Khải và Hồ Ngôn đều bị ống thủy tinh kia hấp dẫn.

Trong ống thủy tinh còn có một ít chất lỏng màu xanh sẫm đang lắc lư.

Giang Khải và Hồ Ngôn nhìn nhau, đồng thanh nói, “Tài liệu chuyển chức?!”

Giang Khải vội vàng tìm thẻ giám định ở trong túi.

【 Tài liệu thành phẩm số 1 của tài liệu chuyển chức Thiên Mệnh tam giai, 40gr, thu thập đủ tài liệu số 1 đến số 5 có thể hợp thành tài liệu chuyển chức Thiên Mệnh tam giai. Một phần tài liệu hoàn chỉnh cần 10gr tài liệu số 1. 】

Thấy kết quả này, tay Giang Khải run rẩy.

Cuối cùng hắn đã tìm được tài liệu chuyển chức tam giai, hơn nữa điều khiến hắn kích động hơn là lần này không phải phối phương gì đó, mà là tài liệu thành phẩm đã được xử lý!

“Thật sự ra Thiên Mệnh tam giai!” Giang Khải kích động nói.

Hồ Ngôn cũng hưng phấn gật đầu, “Khải đội, ta cảm thấy biết đâu những dã thú cấp chiến tướng trở lên khác có thể rơi ra tài liệu khác!”

Giang Khải gật đầu thật mạnh, thở phào một hơi, sau đó cười ha hả, “Ha ha ha, quá sung sướng, ta có hy vọng tăng lên tam giai rồi!”

“Khải đội, xem tàn quyển kia đi.”

Trải qua giám định, đây là tàn quyển 6.

Hiện tại bọn họ đã lấy được năm tàn quyển, theo thứ tự là tàn quyển 1, tàn quyển 3, tàn quyển 4, tàn quyển 6 và tàn quyển 7, chỉ còn lại bốn tàn quyển nữa là có thể hợp thành kỹ năng thần bí kia.

“Quá sung sướng, bản đồ ẩn này thật sự là một bảo tàng!” Giang Khải kích động nói.

Hồ Ngôn như nghĩ đến điều gì đó, hắn ta lấy ra một cái lô kim loại.

“Hả? Lão Hồ, ngươi cũng biết dung hợp tinh phách?”

Hồ Ngôn cười nói, “Khải đội, tên này đánh xong liền ngủ, mấy ngày trước ta lấy vật chứa dung hợp dư thừa của hắn, mấy ngày nay ta xem Nguyễn quỷ dung hợp cũng học được cách thao tác vật chứa dung hợp như thế nào.”

“Ngươi đưa tinh phách cho ta, xem có thể dung hợp ra tinh phách cao cấp hay không.”

Chương 375 - Trảm Yêu kiếm

Thứ như vận khí khá khó khăn, cũng như lúc chơi mạt chược có người nào đó luôn thua, nhưng đổi thành một người khác đánh thì vận khí lại khác.

Đương nhiên, cũng có thể là hiệu quả tinh phách Chiến tướng báo tinh càng tốt hơn.

Tóm lại, lần đầu tiên Hồ Ngôn dung hợp ra đã một viên tinh phách cực phẩm 50 năm!

Kết quả giám định cho thấy viên tinh phách này tăm 40 điểm cường độ hỏa diễm, hơn nữa viên tinh phách cực phẩm này là tinh phách cao cấp nhất trong bản đồ hiện tại, không có ách nào tiếp tục dung hợp.

“40 điểm, dù thay thế hiệu quả 20 điểm trước đó, cũng là tăng lên gấp đôi!” Hồ Ngôn nói xong đưa tinh phách cho Giang Khải, “Khải đội, nhanh ăn đi, chúng ta tiếp tục đi xoát con khác.”

“Ta cũng muốn tăng lực khống chế nguyên tố phong, còn có tổn thương chân khí của con hàng Nguyễn Ngữ này cũng cần tăng lên.”

Giang Khải vô cùng nhiệt tình, lập tức ăn tinh phách.

Từ khi Hồ Ngôn và Nguyễn Ngữ gia nhập tiểu đội Hỏa Thần, mấy tháng nay thực lực của hai người đột nhiên tăng mạnh, hôm nay bọn họ đã có thể một mình gánh vác một phía.

Nhất là thuộc tính đặc thù của toàn đội tăng lên trên diện rộng, Hồ Ngôn khai thác ra Phong ngữ chú và hai kỹ năng nhóm lửa có thể phối hợp, tốc độ đánh quái của tiểu đội Hỏa Thần đã nhanh hơn gấp bội.

Một tháng sau, tiểu đội Hỏa Thần hoàn thành lần đánh dã thú cấp chiến tướng thứ hai.

Kinh nghiệm của Hồ Ngôn và Nguyễn Ngữ đều đã đạt tới tam giai max cấp, cường độ hỏa diễm của Giang Khải, lực khống chế nguyên tố phong của Hồ Ngôn, cường độ chân khí của Nguyễn Ngữ đều tăng lên 40 điểm.

Đồng thời, tài liệu Thiên Mệnh chỉ thiếu tài liệu 5, tàn quyển chỉ thiếu tàn quyển 9.

Một ngày này, tiểu đội vừa đánh chết một con Bạch hổ tinh cấp chiến tướng cuối cùng, tìm một bụi cỏ đóng quân dã ngoại.

Buổi tối, Giang Khải đang nằm trong bụi cỏ ngẩn người, hắn lại thấy bóng đen trên đỉnh núi kia.

Bóng đen kia đưa lưng về phía ánh trăng, nhanh chóng di chuyển, vì khoảng cách quá xa hơn nữa tốc độ của bóng đen rất nhanh khiến hình ảnh mơ hồ, Giang Khải cũng không xác định rốt cuộc thứ kia là sinh vật gì.

Đây không biết là lần thứ mấy Giang Khải phát hiện bóng đen, hắn ngồi bật dậy, lay tỉnh Hồ Ngôn.

“Lão Hồ, ta lại thấy bóng đen kia!”

Hồ Ngôn mơ màng tỉnh lại, “Bóng đen gì? A, lần trước ngươi có kể cho ta nghe bóng đen dưới ánh trăng? Khải đội, đã nói đó là ảo giác của ngươi, lúc ta trực đêm chưa từng thấy được, đâu có bóng đen gì chứ?”

Giang Khải quay đầu nhìn về phía vách núi, quả nhiên bóng đen kia đã biến mất.

“Điều này… Ai.” Giang Khải cũng không biết giải thích thế nào, “Được rồi, ta đi xem một chút! Các ngươi chờ ta ở đây.”

“Khải đội, ngươi đừng đi, cẩn thận gặp vương cấp!” Hồ Ngôn giữ chặt Giang Khải.

Giang Khải lắc đầu nói, “Ta chỉ đi xem một chút, có Quỷ nhãn chuyên chú ở đây, ta cẩn thận một chút sẽ không gặp phải Boss vương cấp.”

Nói xong, Giang Khải nhanh chóng chạy lên trên đỉnh núi.

Dã thú xung quanh đã sớm bị Hỏa Thần dọn sạch, tạm thời sẽ không có cấp chiến tướng xuất hiện.

Nhưng Giang Khải vẫn không dám lơ là, dù sao bên trong Tiên Tung cốc còn có Boss cấp thống lĩnh và vương cấp.

Nhìn núi chạy gãy chân, Giang Khải đi bộ hơn hai giờ, lách qua một bầy hổ thống lĩnh, cuối cùng đã đi đến chân ngọn núi kia.

Đi men theo đường núi lên trên, một tiếng sau Giang Khải đã lên đến đỉnh núi.

Trước mặt có một khối nham thạch bằng phẳng, phần rìa nham thạch chìa ra khỏi vách núi như một cái sân khấu treo lơ lửng giữa trời do thiên nhiên tạo ra.

Dựa vào bóng đến, Giang Khải đè thấp trọng tâm, cẩn thận tìm kiếm tung tích bóng đen ở xung quanh.

“Quỷ nhãn chuyên chú! Ta cũng muốn xem thử rốt cuộc là thứ gì…” Giang Khải lấy ra một thanh Truy mệnh, sau khi tôi lửa lại dấy lên một đám lửa, tạm thời dùng làm bó đuốc chiếu sáng xung quanh từng chút một.

Tìm một vòng, hắn cũng không tìm được sinh vật kia.

Nhưng hắn lại phát hiện một thanh kiếm ở bên cạnh vách núi.

Thanh kiếm này cắm sâu vào nham thạch, chỉ còn lại chuôi kiếm và một phần nhỏ thân kiếm.

Giang Khải cẩn thận đến gần thanh kiếm kia, sau đó cầm lấy chuôi kiếm dùng sức rút một cái.

Chỉ rút một lần mà đã khiến hắn ngã nhào một cái.

Thì ra thanh kiếm này không dài như tưởng tượng của Giang Khải, thân kiếm của nó đã tàn khuyết nghiêm trọng, chỉ còn lại một đoạn ngắn.

Giang Khải cầm lấy thanh kiếm này, nhíu mày, “Không phải trong Tiên Tung cốc chưa từng có vũ khí sao? Thanh kiếm này ở đâu ra.”

Không làm rõ được thì trực tiếp giám định.

Giang Khải lấy ra một tờ từ trong đống thẻ giám định ít ỏi, tiến hành giám định.

【 Trảm Yêu kiếm (thần khí duy nhất) (hư hỏng) 】

Giang Khải suýt thì phun ra một ngụm máu, hắn nhặt được một thanh thần khí duy nhất?

【 Vì Trảm Yêu kiếm hư hỏng nghiêm trọng, thuộc tính cơ sở và phần lớn hiệu ứng đặc biệt không có hiệu lực, không cách nào phân biết, lúc thu hoạch được thần khí này nếu thực lực của người lấy được không vượt qua chủ nhân đời trước, chỉ có quyền sở hữu đồ vật nhưng không cách nào khiến thần khí nhận chủ. 】

Chương 376 - Trảm Yêu kiếm (2)

【 Hiệu ứng đặc biệt 1: Trí nhớ kiếp trước, Trảm Yêu kiếm đi theo chủ nhân chinh chiến nhiều năm, cho dù hư hỏng vẫn giữ lại một bộ phận trí nhớ kiếp trước. 】

【 Hiệu ứng đặc biệt 2: Hận cũ chưa hết, mối hận của Trảm Yêu kiếm với yêu tộc còn chưa hết, lúc gặp thấp nhất là Boss vương cấp có thể kích hoạt trí nhớ kiếp trước, nó sẽ tự động phát động công kích, cường độ công kích tự động căn cứ vào thực lực của chủ nhân trước để quyết định. 】

Hiệu ứng đặc biệt của Trảm Yêu kiếm chỉ còn lại hai cái này.

Nhưng hai hiệu ứng đặc biệt này đã khiến Giang Khải cảm thấy không thể tưởng tượng nổi.

“Đệt, rốt cuộc chủ nhân đời trước của nó có thực lực gì? Điều kiện phát động Hận cũ chưa hết lại yêu cầu thấp nhất là Boss vương cấp?”

Cao hơn Boss vương cấp, có vẻ chỉ có Boss bản đồ và Thủ vệ chi chủ…

Nói cách khác, đẳng cấp thấp nhất mà chủ nhân của nó đối phó cũng là Boss vương cấp!

Chủ nhân của nó là người chơi sao?

Đúng vào lúc này, toàn thân Trảm Yêu kiếm rung lên, biên độ rung từ yếu đến mạnh, sau cùng trực tiếp thoát khỏi tay Giang Khải, lại cắm vào mặt đất.

Ánh trăng chiếu vào một đoạn kim loại ngắn trên thân kiếm, ánh sáng phản chiếu, bắn ra một bóng người ở rìa vách núi.

“Bóng đen?!” Giang Khải nhìn chằm chằm bóng đen kia, hắn liếc

qua đã nhận ra bóng đen này là bóng đen mà mình nhiều lần nhìn thấy.

Cho dù bóng đen kia cách Giang Khải rất gần, nhưng dường như hắn ta là một hình bóng, không có khuôn mặt chỉ có hình dáng.

Thoạt nhìn cứ như là bóng dáng nhân loại.

Đương nhiên, dù thoạt nhìn như là bóng dáng nhân loại, cũng không thể chứng minh hắn ta là nhân loại, dù sao Đông Ly cũng là một ngoại lệ.

Bóng đen kia đứng trên nham thạch chìa ra, tay cầm một thanh trường kiếm nhưng hắn ta chỉ đứng đối diện Giang Khải, không có tiến công, không có bất kỳ động tác gì.

Giang Khải cau mày, "Có ý gì…"

Sau đó Giang Khải nhìn về phía Trảm Yêu kiếm trên đấy, Trảm Yêu kiếm hơi rung lên.

Cái bóng đen kia lại ôm quyền với Giang Khải, làm ra dấu xin mời.

"Điều này… Muốn so võ với ta?"

Giang Khải hơi do dự.

Trừng phạt tử vong của hắn rất khủng bố, đối mặt với đối thủ không biết là cái gì, một tình huống không biết phải ra tay thế nào, hắn cũng không biết có nên thử hay không.

Nhưng bóng đen kia lại ra dấu mời.

"Đại ca, nhất định phải so sao? Có thể lập ra quy củ không, chạm đến là thôi?" Giang Khải do dự đứng lên.

Ai biết bóng đen kia lại nhẹ gật đầu.

"Hả? Có thể chạm đến là thôi? Vậy không thành vấn đề." Giang Khải thở dài một hơi, đi đến đối diện bóng đen.

"Thật ra ta cũng có chút thực lực." Giang Khải mỉm cười, một tay

cầm lấy Diêm Vương lệnh, một tay cầm lấy Quang Minh thần lệnh.

Có được hai món thần khí này, hơn nữa có được thuộc tính cao không cách nào tưởng tượng trong cùng cấp, rất nhiều thủ đoạn giữ mạng, Giang Khải nghĩ thầm dù sao cũng có thể so mấy chiêu với bóng đen này.

Nếu bị Diêm Vương lệnh đánh trúng, giết ngược cũng không phải chuyện không thể nào!

“Ta đến đếm ngược.” Đôi mắt Giang Khải nhìn chằm chằm đối phương, hắn đã sớm mở ra Quỷ nhãn chuyên chú.

Chỉ cần ngay từ đầu lập tức phát động Thời gian dân cờ bạc, còn có cơ hội đánh một trận.

“Ba, hai, khụ khụ khụ khụ… Khục khục… Một!” Trong nháy mắt nói “một”, Giang Khải cũng phát động Thời gian dân cờ bạc, tôi lửa, chuẩn bị vung ra hai tấm vương bài mạnh nhất!

Nhưng còn không đợi Giang Khải ném ra Chủ thần bài, Giang Khải chỉ cảm thấy hoa mắt, một giây sau hắc kiếm trong tay bóng đen đã đâm xuyên qua mi tâm Giang Khải!

Giang Khải cầm Chủ thần bài trong tay, đôi mắt trợn tròn.

Bóng đen đã đến sau lưng hắn!

Ngay cả sóng khí hộ thể, hư hóa, Thế thân lừa gạt cũng không kịp phát động!

Mình căn bản không có bất cứ cơ hội nào, đối phương trực tiếp miểu sát hắn!

Cũng may bóng đen cũng không tạo thành tổn thương mang tính thực chất với Giang Khải!

Một kích này, càng nhiều hơn là một loại chấn động trên mặt tinh thần.

Hơn nửa ngày, Giang Khải mới lấy lại tinh thần, hắn chậm rãi quay người, kết quả lại phát hiện bóng đen kia đã biến mất.

Nhưng trên mặt đất xuất hiện một cuốn quyển trục.

Hắn vội vàng đi tới, nhặt quyển trục lên tiến hành giám định.

【 Tàn quyển 9, thu thập vừa đủ chín tàn quyển có thể hợp thành kỹ năng. 】

Giang Khải không ngờ mình lại thua như thế, càng không ngờ tàn quyển 9 lại xuất hiện như thế!

“Trảm Yêu kiếm đang phán đoán thực lực của ta và chủ nhân ban đầu của nó? Ta nói cần gì phải so đáu chứ, kém nhiều như vậy, ngươi không nhìn ra sao?” Giang Khải lắc đầu.

“Mặc kệ, trước tiên hợp thành đã.”

Hắn lấy ra tám tám quyển trước, theo việc đặt tàn quyển 9 vào.

“Không biết có cần thiết bị hợp thành gì không.”

Giang Khải còn chưa nói xong, chín tấm thẻ bài hấp dẫn nhau, xếp lên nhau, cuối cùng hợp thành một tấm thẻ bài.

Giang Khải lập tức tiến hành giám định thẻ bài.

【 Kỹ năng “Nguyệt hạ tiên tung kiếm”, tổng chín tầng, tầng thứ nhất nhanh nhẹn đạt đến 1000 điểm có thể học tập. 】

Chương 377 - Kiếm phiếu lớn

【 Sau khi chuẩn bị ba giây có thể phát động, lúc phát động tốc độ tăng 100%, tiến hành một lần công kích không nhìn phòng ngự loại sóng khí với mục tiêu, lần công kích này nhất định có bạo kích, bạo kích tổn thương tăng 100%, cũng khiến mục tiêu bị giảm phòng, cứng đờ, lộ ra nhược điểm, tiếp tục dài nhất 3 giây, tổn thương và hiệu quả khống chế với yêu tộc tăng thêm 10% ngoài định mức. 】

【 Sau khi sử dụng một lần, 10 giờ sau có thể sử dụng lần nữa. 】

Vừa thấy "nhất định có bạo kích, "tăng 100% bạo kích tổn thương", nhịp tim của Giang Khải lập tức tăng tốc.

Dù trước kia Giang Khải rất ít dùng kiếm, nhưng hai thuộc tính này đã đủ thay đổi cách công kích sau này của Giang Khải.

Huống chi, Giang Khải cũng không phải không thể dùng kiếm, chỉ là vũ khí cận chiến không cách nào đảm bảo tỷ lệ bạo kích của hắn.

Nhưng có Nguyệt hạ tiên tung kiếm, ít nhất một kiếm này có bạo kích nhất định!

Nhược điểm của Nguyệt hạ tiên tung kiếm là phải chuẩn bị trước ba giây, cứ vậy Nguyễn Ngữ không có cách nào dùng được, dù sao tên kia ở trong trạng thái say rượu cũng không thể yên lặng chuẩn bị ba giây.

Hắn ta càng thích hợp với loại chiêu thức kỹ năng không cố định.

Nghĩ tới đây, Giang Khải cũng là việc nhân đức không nhường ai, trực tiếp học tập Nguyệt hạ tiên tung kiếm.

Sau đó, Giang Khải đi đến trước Trảm Yêu kiếm, nhặt Trảm Yêu kiếm lên.

Trận so đấu vừa rồi đã xác nhận thực lực của Giang Khải còn chưa

đạt đến trình độ của chủ nhân đời trước Trảm Yêu kiếm, tạm thời Trảm Yêu kiếm không có cách nào nhận chủ.

Nhưng hiện tại Trảm Yêu kiếm vẫn thuộc về Giang Khải, thần khí chưa nhận chủ chỉ là hắn không có cách nào suy nghĩ khống chế Trảm Yêu kiếm giống cách khống chế Diêm Vương lệnh, nhưng hắn vẫn sử dụng được Trảm Yêu kiếm.

Nhìn Trảm Yêu kiếm ngắn ngủn, Giang Khải lắc đầu, "Cũng không biết có thể sửa không… Khó coi thì khó coi, nhưng chắc còn có tác dụng ở Tiên Tung cốc."

…

Ngày hôm sau, Hồ Ngôn và Nguyễn Ngữ tỉnh lại thấy Giang Khải đã sớm chờ xuất phát.

"Khải đội, ngươi dậy sớm vậy sao? Không phải đã giết sạch dã thú cấp chiến tướng trở xuống sao? Hai ngày nay còn chưa đổi mới đâu." Nguyễn Ngữ xoa mắt, "ĐM, tối qua uống bao nhiêu…"

Sắc mặt Giang Khải trở nên nghiêm nghị, trầm giọng nói, "Mau dậy, chút nữa đi với ta kiếm phiếu lớn!"

"Kiếm phiếu lớn?" Hồ Ngôn không hiểu hỏi, "Khải đội, không phải ngươi muốn đi đánh thống lĩnh chứ, vậy quá nguy hiểm."

Thống lĩnh bình thường đều có kỹ năng mạnh mẽ, mấu chốt là thuộc tính quá cao, lấy thực lực hiện tại của Hỏa Thần, nhặt nhạnh chỗ tốt như lần trước còn được, cứng rắn đối phó quá nguy hiểm.

"Không phải thống lĩnh." Giang Khải nghiêm nghị nói, "Là vương cấp!"

Hồ Ngôn và Nguyễn Ngữ vừa đứng lên một nửa, nghe Giang Khải nói vậy hai người suýt nằm thẳng xuống.

"Vương cấp?! Khải đội, có phải ngươi uống trộm rượu của ta rồi không?!"

"Khải đội, chúng ta đánh không lại vương cấp!"

Giang Khải nhìn hai đội viên này lại không tin tưởng đội trưởng như vậy, tức giận nói, “Trước đó không phải các ngươi nói dù núi đao biển lửa cũng đi theo ta sao? Hiện tại đã thay đổi?”

“Không phải… Mấu chốt là…”

“Đừng nói nhảm, đi theo ta! Có thể phát tài hay không chỉ xem lần này!”

Hồ Ngôn và Nguyễn Ngữ nhìn nhau, chỉ có thể kiên trì thu dọn đồ đạc.

Trên đường đi, bọn họ gặp hai bầy thú thống lĩnh, Hồ Ngôn và Nguyễn Ngữ phát hiện đối với một người một đi giết vương cấp, Giang Khải lại dẫn bọn họ đi vòng vèo một vòng to.

“Khải đội, nếu không chúng ta vẫn nên giết thống lĩnh trước đi, ít nhất dễ đánh hơn vương cấp.” Hồ Ngôn nói.

“Đánh không lại!” Giang Khải nói thẳng.

Đánh không lại? Rốt cuộc Khải đội bị điên hay không bị điên, biết đánh không lại cấp thống lĩnh, kết quả lại cảm thấy mình có thể giết chết vương cấp?

Nguyễn Ngữ nhìn Giang Khải đi ở phía trước, đưa hai tấm thẻ rượu cho Hồ Ngôn, “Lão Hồ, cho Khải đội một tấm, ít nhất sau khi uống hết sẽ không cảm giác đau.”

Lão Hồ luôn không uống rượu, lần này cũng nhận lấy thẻ rượu.

“Khải đội thì thôi đi, nhìn dáng vẻ của hắn như không cảm thấy chúng ta đi chịu chết, sẽ không uống.”

“Có lẽ bị cái gì đó kích thích, nhưng mặc kệ như thế nào chúng ta đều phải đi theo Khải đội, cùng lắm thì chết, đến lúc đó mặc kệ thế nào, Khải đội đều phải chết sau chúng ta!”

Nguyễn Ngữ gật đầu, “Ta cũng nghĩ như vậy!”

Hơn một giờ sau, Giang Khải phát hiện Boss vương cấp trong Tiên Tung cốc.

Con Boss này là một Bạch hổ tinh, hình thể vô cùng to lớn, đơn giản như một ngọn núi nhỏ.

“Vẫn là Bạch hổ tinh, Bạch hổ là loại lợi hại nhất trong Tiên Tung cốc, vận khí quá xui xẻo.” Nguyễn Ngữ mắng chửi.

Xung quanh Bạch hổ tinh vương cấp còn có rất nhiều cấp thống lĩnh, cấp chiến tướng, Tinh anh bạch hổ đang nhàn nhã đi dạo khắp nơi, trong đó không thiếu một số biến dị.

Tiểu đội Hỏa Thần chỉ có thể mai phục ở chỗ rất xa.

Giang Khải cau mày, “Không biết cây kiếm nát kia có thể giải quyết luôn những thứ này không. Được rồi, dù sao tinh phách đã không có cách nào thăng cấp, có thể giết vương cấp đã cảm ơn trời đất.

Chương 378 - Kiếm phiếu lớn (2)

Hồ Ngôn và Nguyễn Ngữ nhìn chằm chằm Giang Khải.

“Khải đội, kiếm nát là ai? Ngươi đang nói cái gì?”

Giang Khải mỉm cười lấy ra thẻ bài, thẻ bài này lập tức thực thể hóa thành một thanh kiếm nát hư hỏng.

“Chính là nó! Nó có thể giết Boss vương cấp!”

Hồ Ngôn và Nguyễn Ngữ nhìn Trảm Yêu kiếm bề ngoài xấu ý, trong lòng vô cùng đau đớn.

Sao một người vẫn còn tốt, ngủ một giấc lại điên rồi?

Dáng vẻ hiện tại của Trảm Yêu kiếm càng giống một thanh dao găm cũ nát, Giang Khải cầm dao găm trong tay nhìn chằm chằm Boss vương cấp hai trăm mét có hơn, cắn răng một cái, lấy hết sức cả người trực tiếp ném thanh kiếm nát ra ngoài.

“Quỷ khốc…” Hồ Ngôn lập tức đứng lên muốn phát động kỹ năng.

Giang Khải đưa tay bịt miệng hắn ta, “Đừng nhúc nhích! Ngươi điên rồi sao, đó là Boss vương cấp!”

Nguyễn Ngữ bên cạnh vừa đưa tay nhấc Tửu tiên hồ lô lên, thấy cảnh này động tác cứng đờ.

Hồ Ngôn càng tỏ ra uất ức.

Người nói muốn đi giết Boss vương cấp là ngươi, người nói ta bị điên cũng là ngươi, rốt cuộc ngươi muốn làm gì!

Kiếm nát bắn thẳng một đường về phía ngọn núi nhỏ kia, trong quá trình phi hành theo khoảng cách với Boss vương cấp càng ngày càng gần, Trảm Yêu kiếm vẫn bình thường không có gì lạ dần phát ra ánh sáng nhạt.

Ánh sáng càng ngày càng mạnh, sau đó thanh trường kiếm hư hại này phát ra một tràng tiếng vù vù, dường như Trảm Yêu kiếm phát ra một tiếng gầm thét.

Tính cảnh giác của Boss bạch hổ cao hơn dã thú bình thường rất nhiều, nó lập tức cảm nhận được nguy hiểm cũng nhanh chóng khóa Trảm Yêu kiếm.

“Rống!” Boss bạch hổ phát ra một tiếng hổ gầm, đánh về phía Trảm Yêu kiếm.

Tốc độ của Bạch hổ tinh cực nhanh, nhanh đến mức vượt ra khỏi sự đoán trước của đám người Giang Khải.

Chỉ trong nháy mắt, nó đã lao đến trước mặt Trảm Yêu kiếm, đứng thẳng người lên, hai trảo vồ về phía Trảm Yêu kiếm.

Gần như cùng lúc Trảm Yêu kiếm đột nhiên thay đổi quỹ tích, nó vờn quanh Boss bạch hổ, vòng qua bên cạnh Boss bạch hổ, một kiếm đâm về phía bạch hổ.

Một tiếng ông nặng nề, Boss Bạch hổ tinh kích hoạt sóng khí hộ thể to lớn.

Trảm Yêu kiếm lại thay đổi phương hướng né tránh Boss liên tục công kích, lại chuẩn xác đánh trúng vị trí giống nhau.

Mặc dù tốc độ của bạch hổ rất nhanh nhưng Trảm Yêu kiếm càng nhanh hơn, gần như sắp thành một vệt sánh điên cuồng phát động công kích với Boss Bạch hổ tinh.

Bạch hổ tinh thấy Trảm Yêu kiếm khó chơi, đột nhiên tránh sang bên cạnh phát ra tiếng gầm lên giận dữ với Trảm Yêu kiếm.

“Rống!”

Một trận sóng âm lao tới Trảm Yêu kiếm, quanh thân Trảm Yêu kiếm bùng lên một chùm ánh sáng trắng chói mắt, hai đoàn lực lượng mạnh mẽ va chạm, bộc phát ra lực đánh năng lượng thật lớn ở giữa không trung.

Vụ nổ chưa kết thúc, Trảm Yêu kiếm lại bắn về phía Boss Bạch hổ

tinh, đâm một kiếm vào chân sau bạch hổ.

Boss Bạch hổ tinh lại nhanh chóng nhảy ra, gầm nhẹ một tiếng, dã thú xung quanh nhào về phía thanh kiếm nát.

“Ha ha, quá tốt rồi, nhanh giết đi kiếm nát!” Giang Khải ngạc nhiên cười to.

Trảm Yêu kiếm sẽ chỉ công kích Boss vương cấp yêu tộc trở lên, nhưng nếu bị vây công vẫn sẽ đánh trả.

Thấy cảnh này, Hồ Ngôn và Nguyễn Ngữ đều há to miệng.

Khải đội nói đi giết Boss vương cấp, lại là để một thanh kiếm nát đi giết?!

“Trời ạ, đây là vũ khí gì!”

Mấy chục Bạch hổ tinh, trong đó bao gồm sau con cấp thống lĩnh, hai mươi con cấp chiến tướng, trận thế khủng bố như thế đồng loạt nhào về phía Trảm Yêu kiếm.

Cũng may trước đó đám người Giang Khải đã càn quét dã quái xung quanh sạch sẽ, dẫn đến chưa từng xuất hiện tình huống rất nhiều dã thú lao đến như Ngư nhân lĩnh chủ.

Đột nhiên, Trảm Yêu kiếm bộc phát ra một tia sáng trắng khuấy động xung quanh.

Bạch hổ vây công Trảm Yêu kiếm thương vong một mảng lớn.

Trảm Yêu kiếm nhân cơ hội xoay thân bắn ra, lại bắn về phía Bạch hổ tinh vương cấp.

Dường như trong mắt Trảm Yêu kiếm chỉ có Bạch hổ tinh, nó như phát điên đang điên cuồng công kích bạch hổ vương cấp.

Giang Khải nhìn đến trợn mắt há hốc mồm.

Đây không phải Hận cũ chưa hết gì đó, căn bản là không đội trời chung!

Bạch hổ vương cấp cũng bị Trảm Yêu kiếm đánh đến ngơ ngác, tiểu đệ không ngăn được, mình không ngăn được, còn chạy không thoát!

Bạch hổ vương cấp phát ra một tiếng rít, chỉ là nghe đã bớt đi khí thế bá vương trước đó, càng giống không cam lòng tức giận gào thét.

Vốn Giang Khải còn hơi lo lắng kiếm nát sẽ không chống đỡ được đến khi đánh giết bạch hổ vương cấp, không ngờ kiếm nát và bạch hổ vương cấp chiến đấu ba mươi phút vẫn mạnh mẽ như thế.

Ngược lại là bạch hổ vương cấp, giai đoạn thứ nhất âm công, giai đoạn thứ hai nhanh tăng tốc độ khôi phục sóng khí hộ thuận, giai đoạn thứ ba cuồng bạo, giai đoạn thứ tư Long quyển phong, hoàn toàn không thể áp chế Trảm Yêu kiếm.

Trải qua 45 phút kịch chiến, bạch hổ vương cấp đã vết thương chằng chịt.

Đột nhiên, kiếm nát lơ lửng ở giữa không trung, sau đó thân kiếm nằm ngang, chuôi kiếm ở phía sau, thân kiếm đứt gãy chỉ thẳng vào bạch hổ vương cấp.

Chương 379 - Bắt đầu nhặt tiền

“Hao hết năng lượng rồi sao?”Hồ Ngôn nghi ngờ nói, “Khải đội, có cần xông lên không, hình như bạch hổ vương cấp sắp không chịu được.”

Đôi mắt Giang Khải nhìn chằm chằm thanh kiếm nát này.

Tuy Trảm Yêu kiếm chỉ đứng yên giữa không trung, không phát động công kích, nhưng Giang Khải nghĩ đến bóng đen giao thủ với mình.

Lúc trước hắn ta cũng cầm kiếm như vậy, sau đó một kích miểu sát mình trong lúc giao thủ!

“Nguyệt hạ tiên tung kiếm!” Giang Khải lẩm bẩm nói, đồng thời đôi mắt trợn to.

Trong nháy mắt bóng dáng Trảm Yêu kiếm trở nên mơ hồ, ngay cả tàn ảnh cũng không để lại đã biến mất ngay tại chỗ.

Gần như cùng lúc đó một cái bóng mờ xuyên thẳng qua đầu bạch hổ vương cấp, một lát sau Trảm Yêu kiếm lại ổn định thân hình treo ở sau đầu bạch hổ vương cấp.

Bạch hổ vương cấp phát ra một tiếng kêu rên, thân thể khổng lồ ầm vang ngã xuống.

“Trời ạ, thanh kiếm nát kia đơn đấu giải quyết một vương cấp?!” Hồ Ngôn hít vào một ngụm khí lạnh thật mạnh.

Trên thực tế, Trảm Yêu kiếm không chỉ đánh chết bạch hổ vương cấp, xác những Bạch hổ tinh khác rơi lả tả trên chiến trường, ít nhất còn có mấy trăm con bạch hổ, trong đó phần lớn đều là tinh anh, chiến tướng, còn có ba cấp thống lĩnh!

Giang Khải càng thấy khiếp sợ với thực lực của chủ nhân trước Trảm Yêu kiếm.

Một Trảm Yêu kiếm chỉ có được một phần trí nhớ đã có thể tự

đánh giết Boss vương cấp, rốt cuộc chủ nhân ban đầu của nó mạnh đến mức nào?

Ngoài ra Giang Khải cũng hiểu rõ một việc.

Vì sao tàn quyển 9 lại ở trên người bóng đen, hoặc là vì sao Tiên Tung cốc lại có sách kỹ năng Nguyệt hạ tiên tung kiếm.

Nguyệt hạ tiên tung kiếm chính là kỹ năng của chủ nhân ban đầu Trảm Yêu kiếm.

Thân pháp do bóng đen thể hiện ra dưới trăng, trên thực tế chính là Nguyệt hạ tiên tung kiếm.

Những yêu thú thành tinh kia ở nơi này quá lâu cũng sẽ thấy bóng đen dưới trăng, thể là có tàn quyển 1 đến 8.

Tuy Giang Khải luận võ thua bóng đen nhưng hắn lại thấy được phần sau cùng của Nguyệt hạ tiên tung kiếm, cũng có thể là thấy phần khó khăn nhất, lúc này mới lấy được tàn quyển 9.

Sau khi Boss vương cấp bị giết, Bạch hổ tinh khác chạy trốn tứ tán, chỉ còn lại kiếm nát cao ngạo đứng thẳng trong chiến trường.

Lúc này, Giang Khải như thấy được người nào đó từng một người một kiếm dẹp yên sa trường, cao ngạo đứng đó!

Đây là người hăng hái đến mức nào, đứng đầu thiên hạ!

Ngay lúc Giang Khải đang than thở, Hồ Ngôn vỗ mạnh vào vai Giang Khải, “Khải đội, còn chờ gì nữa, nhặt tiền đi!”

“Nhặt tiền?” Giang Khải nghe xong hai chữ này, lập tức ném vị cường giả siêu cấp trong tưởng tượng lên chín tầng mây, lao ra từ trong rừng, “Ha ha ha ha, phát tài!”

…

Khắp nơi trên mặt đất là xác, tinh phách, tính toán đơn giản có được sáu trăm xác bạch hổ!

Tiểu đội Hỏa Thần nhặt xác đến mức không có thời gian ngẩng

đầu lên.

Mười mấy phút sau, trong tay đám người Giang Khải, Hồ Ngôn, Nguyễn Ngữ đều cầm một xấp thẻ thật dày.

“Khải đội, có lấy rương không?”

“Đương nhiên, thứ lấy đầu tiên là bảo rương Boss!” Giang Khải nói chắc chắn.

“Xem thử có thứ gì tốt đã.”

Kích cỡ bảo rương Boss vương cấp đều lớn gấp bội bảo rương bình thường.

Mở ra bảo rương Boss vương cấp, bên trong là bạo thạch sáng chói rực rỡ gần như chói mắt.

Hồ Ngôn là người đầu tiên kêu lên, “Không phải chứ, Triệu hoán đầu cốt!”

Chỉ thấy thứ nằm trên cùng bảo rương là một cái xương sọ loại thú to lớn, kích cỡ không khác gì nắm đấm của người bình thường, xương sọ hơi bốc lên sương mù màu xanh.

Triệu hoán đầu cốt không tính là hiếm lạ nhưng cũng không có nghĩa là không trân quý, hơn nữa trong tình huống bình thường người bình thường căn bản không có cơ hội nhìn thấy vật thật.

Tiểu đội ba người trực tiếp lấy được Triệu hoán đầu cốt, đừng nói ở Hoa Hạ, dù trong phạm vi toàn cầu cũng chưa xuất hiện loại tình huống này!

“Thứ này rất đáng tiền, thu lại trước.” Giang Khải vội vàng thu hồi xương sọ trước.

“Nguyễn Ngữ, những khoáng thạch này là khoáng thạch gì?” Hồ Ngôn lấy ra từng khối đá trong suốt bóng loáng.

“Cái này… Ta chưa từng thấy… Nhưng nhìn chất lượng đã không phải khoáng thạch, độ tinh khiết cực cao, chắc là tài nguyên có thể mang ra hiện thực!”

Thẻ giám định trên tay Giang Khải đã còn thừa không có mấy, dứt khoát không giám định, thu lại một đống lớn tảng đá này trước.

“Đây là cái gì? Tài liệu chuyển chức sao?” Giang Khải lấy ra hai cái bình nhỏ từ trong rương, tài liệu có thể là gốm sứ, hình dáng giống với bình hoa, bên trên có đường vân màu vàng.

“Khải đội, ta chỉ có hai thẻ giám định.” Hồ Ngôn đưa hai tấm thẻ giám định còn lại cho Giang Khải, ra hiệu hắn giám định.

【 Thần chi lệ (10 viên), Thần chi lệ có thể tăng đẳng cấp bảo cụ, thăng cấp bảo cụ có thể thăng cấp. 】

Giang Khải lập tức trợn to mắt, Thần uy bảo ngọc của hắn cần Thần chi lệ mới có thể thăng cấp, nhưng hắn căn bản chưa từng thấy Thần chi lệ được bán ở phòng giao dịch!

Hiện tại ở đây có tất cả 20 viên!

“Đúng là bảo rương Boss vương cấp, Thần chi lệ cũng có thể rơi ra!”

Chương 380 - Chức nghiệp mới của Giang Khải và Nguyễn Ngữ

Cái tiếp theo, đây lại là bảo cụ đang phát sáng!

【 Tinh nguyên bảo ngọc (Siêu phàm ngũ giai nhất phẩm) (có thể mang ra hiện thực), đeo lên tăng 400 điểm thể lực. Có thể nhanh chóng bổ sung tiêu hao, độ bền hộ thuẫn loại khí công trong chiến đấu. 】

Ba người đưa mắt nhìn nhau đều choáng váng.

“Trang bị Siêu phàm?!”

“Khải đội, ta còn có mười thẻ giám định, cũng cho ngươi.” Nguyễn Ngữ cũng cống hiến mười thẻ giám định, “Nhanh chóng xem còn có thứ gì tốt.”

Giang Khải tiếp tục lấy ra bảo vật.

Một tấm da hổ màu trắng vằn đen, giám định là da bạch hổ cực phẩm có thể dùng để chế áo khoác.

Tinh huyết kết tinh vương cấp, rất nhiều Tinh huyết kết tinh biến dụ, Thiên phú đầu cốt, 70 trang Thiên thư tàn trang nhị giai.

Ba Khí công bảo ngọc tam giai.

Dưới đáy rương xuất hiện mấy bệ ống thủy tinh kim loại, vừa thấy thứ này mấy người lập tức căng thẳng.

Tài liệu chuyển chức đến rồi!

Giang Khải lấy ra ống thủy tinh to nhất bắt đầu giám định.

【 Tài liệu chuyển chức Tửu quỷ tứ giai. 】

Nguyễn Ngữ suýt thì ngồi bệt xuống đất.

Bảo rương Boss trực tiếp ra một phần tài liệu chuyển chức hoàn chỉnh! Hơn nữa còn là tài liệu Tửu quỷ chưa từng xuất hiện.

Giang Khải trực tiếp ném tài liệu chuyển chức cho Nguyễn Ngữ, tên kia kích động đến mức suýt không đỡ được…

Ống thủy tinh sau đó ra tài liệu 6 Thầy lang Siêu phàm ngũ giai, tài liệu 8 Binh lính Siêu phàm lục giai, tài liệu 3 4 5 Người ăn xin tam giai, tài liệu 2 Người buôn lậu tứ giai.

Ống thủy tinh cuối cùng ra tài liệu 5 Dân cờ bạc.

“Cuối cùng đã ra, cuối cùng đã ra!” Giang Khải vô cùng kích động.

Hồ Ngôn đợi nửa ngày cũng không đợi được tài liệu Thầy phong thủy Siêu phàm ngũ giai.

“Ai, các ngươi đều có tài liệu, chỉ ta không có, ai, vận khí quá xui xẻo.”

Lúc này tâm trạng Giang Khải cực kỳ vui mừng, vỗ vai lão Hồ nói, “Lão Hồ, lần này có thể phát hiện bản đồ ẩn, ngươi hy sinh lớn nhất. Ta và Nguyễn Ngữ đều có tài liệu, chắc chắn không thể để ngươi chịu thiệt.”

“Chỗ này có một tài liệu Binh lính ngũ giai, một tài liệu Thầy lang ngũ giai, ta cảm thấy chắc đủ để đổi tài liệu ngũ giai cho ngươi.”

Nghe Giang Khải nói như vậy, lão Hồ cũng không nghĩ nữa.

Đến bây giờ, Giang Khải mới đi đến trước mặt Trảm Yêu kiếm.

Chờ đến khi Giang Khải đi đến trước mặt Trảm Yêu kiếm, Trảm Yêu kiếm đột nhiên mất đi vầng sáng, rơi xuống đất.

Giang Khải nhíu mày nhặt Trảm Yêu kiếm lên.

“Hả? Hao hết năng lượng rồi sao?”

Suy nghĩ, Giang Khải vẫn nhịn đau dùng một tấm thẻ giám định nữa.

Thuộc tính khác của kiếm nát không hề thay đổi, chỉ có cuối phần "Hận cũ chưa hết" có thêm một thuộc tính.

【 Hận ý suy giảm, sau khi đánh giết Boss vương cấp khiến sự thù hận của Trảm Yêu kiếm yếu bớt, thực lực của Trảm Yêu kiếm giảm đi, xin trả lại càng nhiều trí nhớ hơn cho Trảm Yêu kiếm. 】

"A?" Giang Khải nhíu mày.

Nói vậy, kiếm nát không có cách nào tiếp tục giết Boss vương cấp nữa…

"Làm thế nào đánh thức trí nhớ của thứ này đây." Giang Khải lẩm bẩm một câu.

"Khải đội, ngươi lấy được thanh kiếm này ở đâu?" Hồ Ngôn và Nguyễn Ngữ bu lại.

"Nhặt." Giang Khải thờ ơ nói.

"Nhặt?!" Hồ Ngôn và Nguyễn Ngữ trợn mắt há hốc mồm, "Khải đội, ngươi lừa người!"

"Thật sự không lừa các ngươi, ta nhặt được ở trên ngọn núi kia. Leo lên đỉnh núi là nhặt được."

Hai người Hồ Ngôn và Nguyễn Ngữ nghe vậy suýt thì thất khiếu chảy máu.

Leo lên núi nhặt được một thanh thần khí duy nhất? Thiên Chức mở ra lâu như vậy còn chưa từng nghe nói ai có được phần vận khí này.

"Khải đội, ngươi, ngươi đây là vận khí gì?! Cấp bậc vũ khí này là gì?"

"Thần khí duy nhất." Giang Khải tùy ý đáp.

Hai người hoàn toàn rơi vào điên cuồng.

"Đừng cản ta, Hồ Ngôn ta nhất định phải rà quét mỗi một ngõ ngách của Tiên Tung cốc!"

“Ta cũng vậy!”

Giang Khải tức đen cả mặt, “Tùy các ngươi… Nhưng vẫn phải xử lý tinh phách trước lại nói.”

Nguyễn Ngữ đau lòng nhìn tinh phách trong tay, “Chỉ tiếc cho những tinh phách này, chuyển chức cần thời gian không ngắn, những tinh phách này không chống đỡ được đến khi chúng ta đột phá chuyển chức đã biến mất.”

Khải đội nhị giai max cấp, Hồ Ngôn và mình đều là tam giai max cấp, chỉ có sau khi chuyển chức mới có thể tiếp tục thăng cấp, tinh phách cực phẩm cũng không còn cách nào gia tăng hiệu quả công kích đặc thù cho bọn họ, xem ra chỉ có thể lãng phí những tinh phách này.

Giang Khải cau mày, “Ta nghĩ đến một vấn đề. Tinh phách không thể tồn tại độc lập nhưng nó có thể tồn tại trong thân thể yêu thú thời gian dài, thậm chí dung hợp với tinh phách của yêu thú.”

“Khải đội, ngươi muốn làm gì?”

“Ta nghĩ, dù sao chúng ta cũng không dùng đến tinh phách, không bằng… Đút tinh phách cho những dã thú khác.”

Đề nghị của Giang Khải lập tức khiến Hồ Ngôn và Nguyễn Ngữ thấy khiếp sợ.

Hồ Ngôn nhanh chóng suy nghĩ rõ ràng, nói tiếp, “Khải đội có ý để yêu thú ‘tạm quản’ những tinh phách này với chúng ta?”

Chương 381 - Chức nghiệp mới của Giang Khải và Nguyễn Ngữ (2)

Giang Khải gật đầu, "Cũng gần vậy, dã thú vòng ngoài không kịp đổi mới, chúng ta cũng không đuổi kịp, không phải vừa nãy có rất nhiều bạch hổ chạy đi sao, cho chúng nó ăn là được."

"Nếu có thể dung hợp là tốt nhất, không thể dù sao cũng mạnh hơn ném đi vô ích."

"Đệt, Khải đội, ngươi đây là mạch não kín gì thế!" Nguyễn Ngữ kích động nói, "Ta cảm thấy có thể thử một chút!"

"Việc này không nên chậm trễ, chúng ta đi xử lý tinh phách trước đó." Lúc này Giang Khải đứng dậy, nhìn quanh một chút, "Chia ra hành động, cố gắng không ném cho bầy hổ có thống lĩnh, nếu không chúng ta đánh không lại. Sau khi giải quyết xong trở về tập hợp."

Ba người lập tức xuất phát, cầm trong tay gần 600 phần tinh phách ném cho những Bạch hổ tinh đó.

Sau đó trở lại lãnh địa Boss vương cấp.

Giang Khải lấy được tài liệu thành phẩm, chỉ cần trộn năm phần tài liệu lại là có thể đạt được tài liệu chuyển chức hoàn chỉnh.

Sau đó Nguyễn Ngữ giúp hắn lấy ra trọng lượng tương ứng của năm loại tài liệu, dung hợp thành một phần tài liệu chuyển chức Dân cờ bạc tam giai hoàn chỉnh.

Giang Khải và Nguyễn Ngữ lập tức bắt đầu đột phá, Hồ Ngôn bảo vệ.

Bốn tiếng sau, Nguyễn Ngữ hoàn thành đột phá trước.

“Nguyễn Ngữ, chức nghiệp mới là gì?”

Con đường của Tửu quỷ, nhất giai Tửu quỷ, nhị giai Tửu si, tam giai Tửu cuồng, hiện tại tứ giai còn chưa xuất hiện, Nguyễn Ngữ là người đầu tiên đột phá của Hoa Hạ, chẳng trách Hồ Ngôn cũng kích động như vậy.

“Tửu trung tiên.” Nguyễn Ngữ mờ mịt nói ra mấy chữ này, dường như mình cũng chưa kịp phản ứng.

“Tửu trung tiên? Nghe tên hình như rất mạnh, sẽ không giống Đại quốc sư của Thầy phong thủy chứ, đều là thứ có danh tiếng. Thiên phú là gì?”

Nguyễn Ngữ thành thật giơ cổ tay lên, cho Hồ Ngôn xem tin tức trên đồng hồ.

【 Độc tỉnh: Kỹ thuật ủ rượu lại tăng lên, sau khi tiến vào trạng thái “Chân ngã” có xác suất tiến vào trạng thái Tửu trung tiên. 】

【 Trạng thái Tửu trung tiên: Ngã trái ngã phải chân mọc rễ, kiếm đi kỳ phong hàn tinh lên, người đời đều say mình ta tỉnh, Tửu trung tiên đến định càn khôn! Năng lực né tránh tăng thêm một bước, kiếm kỹ xảy ra sự biến dạng nghiêm trọng nhưng uy lực không thay đổi, công kích bổ sung thêm hiệu quả đặc biệt, hiệu quả cụ thể căn cứ trạng thái “Chân ngã” để định ra, miễn dịch phần lớn trạng thái khống chế loại tinh thần cùng cấp. 】

“ĐM!” Hồ Ngôn trợn to mắt, “Lão Nguyễn, ngươi bay lên! Lần này ngươi thật sự bay lên!”

“Trạng thái của Tửu trung tiên tuyệt đối là trạng thái chiến đấu!”

Nguyễn Ngữ hơi ngơ ngác, “Bay lên? Tửu trung tiên… Đây chính là chức nghiệp Tửu quỷ tứ giai? Lão Hồ, ta, có phải ta đang nằm mơ không?”

Đây từng là chức nghiệp phế nhất Hoa Hạ, sau khi tiến đến tứ giai, cuối cùng thể hiện ra năng lực chiến đấu cực mạnh!

Né tránh, hiệu ứng công kích đặc biệt, miễn dịch, ba hiệu quả này tuyệt đối có thể sánh ngang với Võ đồ, Binh lính cùng cấp!

Hồ Ngôn hít sâu một hơi, vành mắt hơi đỏ.

Bên Nguyễn Ngữ chuyển chức thành công, hai người quay đầu nhìn về phía Giang Khải.

Cả người Giang Khải đã bị mồ hôi thấm ướt, hai mắt nhắm nghiền, hiển nhiên vẫn chưa hoàn thành chuyển chức.

“Khải đội còn chưa xong… Lần trước hắn chuyển chức tốn thời gian rất dài.” Nguyễn Ngữ cau mày nói.

“Đừng làm phiền hắn, tài liệu chuyển chức Thiên Mệnh khác với tài liệu chuyển chức bình thường, tài liệu Thiên Mệnh nhất giai có thể thất bại, có lẽ tam giai cũng có thể thất bại, chúng ta bảo vệ tốt Khải đội là được.” Hồ Ngôn nói.

Hai giờ sau, cuối cùng Giang Khải đã mở mắt.

Hồ Ngôn và Nguyễn Ngữ vội vàng chạy đến.

“Khải đội, sao thế?”

Giang Khải hít sâu một hơi, lại thở ra.

Sau đó ngẩng đầu nhìn về phía hai người, “Xong rồi.”

“Chức nghiệp gì?”

Giang Khải cau mày, vẻ mặt khổ não.

“Nhất giai là Dân cờ bạc, nhị giai là Lừa gạt sư, ta còn có thể hiểu được, nhưng tam giai càng quá đáng hơn… Khụ khụ, ai, ta cũng không biết vì sao, chức nghiệp tam giai của ta là…”

Hồ Ngôn và Nguyễn Ngữ đã đợi đến mất kiên nhẫn, túm lấy cánh tay Giang Khải xem xét đồng hồ của hắn.

Người không biết sợ thể hiện ra chức nghiệp mới của Giang Khải.

【 Hí mệnh sư 】

Giang Khải vẫn lấy được hai thiên phú.

【 Thiên phú chức nghiệp Hí mệnh sư tam giai, Hí mệnh chúng sinh: Hí mệnh sư có được sức quan sát và lực khống chế nhạy bén với sinh mệnh, có thể đạt được trạng thái "Giả chết" một lần, sau khi chịu tổn thương trí mạng thân thể Hí mệnh sư có thể phân giải, cũng có thể gây dựng sống lại trong 30 giây. 】

【 Sau khi sống lại tiến vào trạng thái "Báo thù", thể lực giữ lại 1%, lực lượng, nhanh nhẹn tăng 100%, trạng thái Báo thù kéo dài 10 giây, kết thúc thời gian kéo dài lực lượng và nhanh nhẹn khôi phục bình thường, thể lực duy trì 1% không thay đổi. Trạng thái Giả chết chỉ có thể phát động một lần trong vòng 10 ngày. 】

【 Thiên phú ngẫu nhiên, lực lượng cường hóa: Thuốc tính lực lượng tăng 40%. 】

"Khải đội, trạng thái Giả chết này của ngươi… Giữ lại 1% thể lực, chẳng phải biến thành đậu hũ đụng một cái là chết sao?" Nguyễn Ngữ trợn to mắt nói.

Chương 382 - Hí mệnh chúng sinh

Giang Khải cau mày, "Đúng vậy, chỉ để lại cho ta 1% thể lực, ta báo thù cọng lông… Cảm giác Hí mệnh sư này cũng không phải chức nghiệp đứng đắn gì."

"Với tính khí nóng nảy này của ta, không thể cho ta thiên phú đối chọi chính diện sao!"

Hí mệnh chúng sinh khá là quái dị, hiện tại Giang Khải còn chưa đoán ra.

Thuộc tính Lực lượng cường hóa này rất quy củ, so ra kém rất nhiều kỹ năng nhưng với Giang Khải có thuộc tính cực cao mà nói, đây cũng được tính là một thiên phú trung thượng đẳng.

Nhị giai lên tam giai, thuộc tính cơ sở của những người khác chỉ tăng 100% thuộc tính cơ sở, nhưng Giang Khải lại tăng lên 200% thuộc tính cơ sở.

Ngoài ra, đây vẫn chỉ là thuộc tính cơ sở của Giang Khải, nếu tính luôn hai tấm Chủ thần bài tăng 60% toàn bộ thuộc tính, Lực lượng cường hóa tăng 40% lực lượng, Nhanh nhẹn cường hóa tăng 40% nhanh nhẹn, tính toán như vậy trên thực tế bốn hạng thuộc tính cơ sở của Giang Khải cũng kinh khủng.

Sau khi chuyển tam giai, tính toán cả trang bị thì bốn hạng thuộc tính cơ sở của Giang Khải chia ra là, lực lượng 2452, thể trạng 2020, nhanh nhẹn 4160, tinh thần lực 2924!

Chức nghiệp tứ giai khác lấy Binh vương làm ví dụ, sau khi vừa chuyển chức, loại trừ những thiên phú cực phẩm kia dù tăng thêm trang bị, thuộc tính mạnh nhất cũng rất khó đạt đến 2000 điểm.

Lúc Giang Khải ở tam giai, thuộc tính thể trạng thấp nhất đã đạt đến 2000 điểm! Nhanh nhẹn càng đạt đến 4000 điểm!

“Thuộc tính cũng tạm được, thiên phú hơi cản chân.” Giang Khải oán trách một câu.

Sau đó hắn đi hỏi tình huống của Nguyễn Ngữ.

Sau khi biết Nguyễn Ngữ đã là Tửu trung tiên, Giang Khải không khỏi sợ hãi than thở, “Quá mạnh!”

Hắn và Hồ Ngôn vẫn là Dân cờ bạc và Thầy phong thủy kia, Nguyễn Ngữ cũng càng lúc càng giống chức nghiệp chiến đấu!

Mặc kệ nói thế nào, lần này có thể thành công chuyển chức, Giang Khải cũng đủ hài lòng.

Hồ Ngôn đột nhiên nói, “Khải đội, lần này chúng ta nhất định phải rút ra bài học!”

“Bài học gì?” Giang Khải kỳ quái hỏi.

Hồ Ngôn làm như thật nói, “Hiện tại tiềm lực của chức nghiệp Tửu quỷ đã xuất hiện nhưng chỉ có ba người chúng ta biết, chờ sau này trở về Nguyễn Ngữ tuyệt đối không thể ra tay.

“Đến lúc đó, chúng ta liều mạng ôm hàng, công hội bắt đầu chiêu mộ chức nghiệp Tửu quỷ số lượng lớn!”

Giang Khải và Nguyễn Ngữ đều trợn to mắt, đúng là Hồ Ngôn bán tiên, hắn ta không nói thì cũng quên mất chuyện này.

“Nhưng hình như Tửu quỷ cũng không dễ tăng lên đến tứ giai.” Nguyễn Ngữ lại nhíu mày, “Về phần ôm hàng, trước đó đã sớm có người quét sạch, hiện tại ta mua tài liệu ủ rượu cũng khó khăn.”

Giang Khải cũng gật đầu, “Dù chức nghiệp rất nhau nhưng thực lực cũng sẽ chênh lệch rất nhiều, cũng không phải tất cả mọi người đều giống Nguyễn Ngữ.”

Hồ Ngôn không hề giảm bớt sự nhiệt tình, “Khải đội, quan tâm nhiều như vậy làm gì, chúng ta tuyển ra một số người có thiên phú tốt, chiêu mộ rồi nói sau, không được thì ta và Nguyễn Ngữ dẫn bọn họ đi thăng cấp là được.”

“Công hội chúng ta phát triển, cũng đỡ bị Huyền Vũ bắt nạt!”

Giang Khải gật đầu, “Có lý…”

Nguyễn Ngữ gãi đầu, “Nếu các ngươi nói như vậy, vậy không bằng trực tiếp bàn với Tửu quỷ công hội, dù sao công hội cũng không cần Tửu quỷ, tuy gần đây tình huống tốt hơn chút nhưng còn có rất nhiều Tửu quỷ không có ai cần.”

“Nguyễn Ngữ, ngươi ở trong Tửu quỷ công hội, ngươi đi bàn bạc đi!” Hồ Ngôn nói.

“Ừ, được.”

Thuận tiện quyết định kế hoạch phát triển sau này của Chủ Thần công hội, ba người tiểu đội Hỏa Thần nghỉ ngơi một ngày, lại bắt đầu đi săn những Bạch hổ tinh đã chạy trốn.

Bọn họ quét sạch Bạch hổ tinh cấp chiến tướng, cấp tinh anh.

Những Bạch hổ tinh này thật sự dung hợp tinh phách, chỉ có điều chúng nó dung hợp tinh phách sẽ không xuất hiện tinh phách cực phẩm, sẽ chỉ gia tinh năm của tinh phách.

Sau khi sử dụng tinh phách, Giang Khải lên đến tam giai cấp 6, Nguyễn Ngữ lên đến tứ giai cấp 4.

Thời gian tiểu đội Hỏa Thần ở trong Tiên Tung cốc đã gần ba tháng.

Giang Khải suy nghĩ, quyết định tạm thời rời khỏi Tiên Tung cốc, trở về thành chính.

“Hai người các ngươi có thể ở lại chỗ này tiếp tục thăng cấp.” Giang Khải nói, “Ta trở về còn có việc phải xử lý, không thể ở lại đây nữa.”

“Khải đội, ta trở về với ngươi.” Hồ Ngôn nói.

Nguyễn Ngữ giữ chặt Hồ Ngôn, “Lão Hồ, lại theo ta thăng cấp đi.”

Hồ Ngôn nhìn dáng vẻ làm nũng của Nguyễn Ngữ, sợ run cả

người.

Giang Khải mỉm cười, “Lão Hồ, lần này đến đây cũng không dễ dàng, dù lặp đi lặp lại cày quái sẽ khiến tinh phách giảm xuống nhưng sẽ nhanh hơn thăng cấp ở bên ngoài, hai người các ngươi ở lại chỗ này thăng cấp cũng tốt.”

“Đẳng cấp của Nguyễn Ngữ tăng lên, sau này chúng ta lại để lão Hồ thăng cấp nhiều hơn kết quả cũng giống nhau.”

Hồ Ngôn nói, “Ai thăng cấp trước cũng không sao, Khải đội, ta chỉ sợ một mình ngươi gặp phải người Huyền Vũ.”

Giang Khải cười nói, “Gặp phải Huyền Vũ? Cho dù là Siêu phàm chức nghiệp đến đây, ta cảm thấy bây giờ ta muốn chạy, bọn họ cũng không có cách nào bắt ta.”

Chương 383 - Hí mệnh chúng sinh (2)

Hắn còn có một câu chưa nói với lão Hồ, lần này hắn ra ngoài là muốn đi gây sự với Huyền Vũ!

“Được, ta đi trước. Lão Hồ, để ý Nguyễn Ngữ, tuy thực lực của tên này mạnh lên nhưng không có ai trông chừng cũng không được.”

Hồ Ngôn nhẹ gật đầu, “Được, Khải đội ngươi phải tự cẩn thận.”

…

Một mình Giang Khải đi đến lối vào trước đó.

Điều thú vị là, từ Thái Bình sơn đạo không thấy lối vào Tiên Tung cốc, nhưng ở Tiên Tung cốc lại có thể thấy con đường đi đến Thái Bình sơn đạo.

Giang Khải quay đầu nhìn thoáng qua mảnh sơn cốc này, sau cùng nhìn về phía ngọn núi cao ở chân trời.

Lần này, bản đồ ẩn khiến thực lực cả tiểu đội Hỏa Thần tăng mạnh!

Lúc tăng lên đến tam giai cấp 1, Giang Khải còn nhận được hai kỹ năng chức nghiệp.

Siêu viễn xạ kích, tăng 300% khoảng cách công kích!

Đồng thời, trong trạng thái báo thù tăng 15% tỷ lệ bạo kích!

Khí tức sinh mệnh có thể thông qua cảm giác với sinh mạng nhìn thấu một vài kỹ năng phân thân, thế thân, ẩn thân.

Thực lực của Giang Khải đã tưởng như hai người với lúc vừa tiến vào Tiên Tung cốc!

Giang Khải hừ lạnh một tiếng, quay đầu nhìn về phía con đường

phía trước, khóe miệng hơi nhếch lên nhìn về phía con đường phía trước, “Huyền Vũ, lần này ta chắc chắn khiến ngươi phải rơi một khối thịt!”

Sau khi trở về Thái Bình sơn đạo, Giang Khải chú ý đến khu an toàn đã giải trừ niêm phong, vẫn có thể thấy đội ngũ đi qua đi lại giữa khu an toàn và bốn bản đồ lớn.

Nhưng số lượng đội ngũ trong khu an toàn lại ít hơn bình thường rất nhiều.

Giang Khải đi qua khu an toàn, tiến về thành chính.

Ở trong khu rừng đột nhiên có một giọng nói khẽ gọi Giang Khải.

Giang Khải tìm theo hướng tiếng nói, phát hiện một nam tử đang núp trong rừng rậm kích động vẫy gọi mình.

Người này hơi quen mặt nhưng Giang Khải không nhớ nổi đã từng gặp hắn ta ở đâu.

Người kia vẫy Giang Khải, “Giang Khải, ta tìm ngươi đã hơn hai tháng, mau tới đây!”

Giang Khải đi tới, “Ngươi là?”

“Ta là thủ hạ của Trần hội trưởng.” Người kia nói thẳng, “Hội trưởng vẫn đang tìm ngươi, đã nói trước chúng ta sẽ rời khỏi đại hội đánh cược, ngươi mua lại danh ngạch, kết quả hơn hai tháng nay không thấy người của các ngươi đâu, đại hộ đánh cược cũng sắp bắt đầu, hội trưởng vội muốn chết!”

Giang Khải mỉm cười, thì ra là chuyện này, hắn đi ra ngoài cũng vì chuyện này.

“Trần Xuân Sinh cũng rất coi trọng chữ tín, là sợ ta giao đồng hồ cho quân đội đi… Đã biết, bảy giờ tối nay các ngươi hãy rời khỏi tranh tài, ta đến mua danh ngạch.”

“Đúng rồi, mua danh ngạch cần bao nhiêu tiền?”

“Cũng không tốn bao nhiêu tiền.” Người kia nói, “200 ngàn tinh tệ

là đủ.”

Trên thực tế, hiện tại những vật phẩm trong túi thẻ của Giang Khải có giá trị không nhỏ, ít nhất giá trị chín chữ số, thậm chí mười chữ số tinh tệ.

Giang Khải khẽ nhíu mày, suy nghĩ một chút, hung hăng nói, “Đắt như vậy! Ta không bỏ số tiền này, để Trần Xuân Sinh chuyển số tiền này cho ta!”

“Điều này… Ta đã biết.”

Trần Xuân Sinh âm thầm phái ngươi đưa 200 ngàn tinh tệ đến, Giang Khải thì dùng 200 ngàn này mua danh ngạch sau khi Quang Minh công hội bỏ quyền.

Sau khi trở về công hội, Giang Khải nhìn tình huống xin gia nhập Chủ Thần công hội một chút.

Có lẽ vì trong khoảng thời gian này trụ sở vẫn không có người, Giang Khải thấy được hơn mười ghi chép xin gia nhập nhưng đều tự hủy bỏ.

Một công hội không có người ở suốt ba tháng, ai còn đến xin.

“Việc nhận người vẫn nên giao cho lão Hồ và Nguyễn Ngữ đi,” Giang Khải suy nghĩ, chuẩn bị đến phòng giao dịch.

Vừa đi đến cửa, vừa hay thấy một người lén lút thò đầu ra nhìn vào trong trụ sở.

Giang Khải nhìn kỹ, ngạc nhiên nói, “Tưởng địa ca?”

Tưởng Phóng thấy Giang Khải đi ra từ cửa lớn, bước nhanh tới cũng đấm một cái, “Ngươi nói xem trong khoảng thời gian này tiểu tử thối nhà ngươi chạy đi đâu hả? Công hội các ngươi thật sự hung ác, mặc kệ đến mấy lần đều vắng vẻ như thế.”

Giang Khải có thể gặp được Tưởng Phóng cũng thấy rất vui vẻ, lôi kéo Tưởng Phóng đi vào công hội.

“Tưởng đại ca, ta cùng Hồ Ngôn và Nguyễn Ngữ đi luyện cấp, lần

này đi ra ngoài thời gian khá dài, không ngờ ngươi sẽ tới tìm ta.” Giang Khải dẫn theo Tưởng Phóng đi vào trong đình nghỉ mát ở vườn hoa, “Tưởng đại ca, ngươi tìm ta là có chuyện gì sao?”

Tưởng Phóng nhìn Giang Khải, mỉm cười lắc đầu, “Không có việc gì là ta rảnh phát chán nên ngày nào cũng chạy đến chỗ ngươi sao.”

“Không phải là Hoàng gia với Anh Tử…”

“Điều này thì không, Hoàng gia đã dọn khỏi Giang Trung thành, hơn nữa tướng quân cũng phái ta và mấy người Hắc thần ầm thầm bảo vệ ca ca và muội muội của ngươi. A, đúng, ca ngươi đã xuất viện, hiện tại đang ở trong biệt thự Tĩnh Tâm hồ.”

Lúc này Giang Khải mới thở phào một hơi, đúng là thời gian hắn đến bản đồ ẩn quá lâu chưa từng về nhà thăm.

“Vậy Tưởng đại ca tìm ta có chuyện gì?”

Chương 384 - Đây có tính là vật phẩm đặc thù không

Tưởng Phóng mỉm cười, cố ý mặt mày hớn hở nói, “Ta xin gia nhập công hội, với thân phận này của ta chắc chắn không có khả năng tùy tiện xin gia nhập chờ các ngươi duyệt, dù sao cũng phải được cấp hội trưởng tiếp đón đi.”

Giang Khải ngạc nhiên, “Tưởng đại ca, ngươi, ngươi muốn xin vào công hội chúng ta?” Suy nghĩ, Giang Khải lập tức hơi giận dữ, “Không đúng, lần trước ta đã nói với cao tầng quân đội, quân đội phải nhận ngươi chứ!”

“Không phải bọn họ không nhận, là ta không muốn đi.” Tưởng Phóng nói, “Thật ra đối với ta, có vào quân đội hay không thì đãi ngộ của ta vẫn được bảo vệ, dù sao ta ở trong Chiến Thần điện.”

“Trước kia ta ở Huyền Vũ, dù sao thời gian đầu bọn họ trợ giúp ta rất nhiều, ta cũng không tiện nói đi là đi, sau này trải qua chuyện của ngươi, ta đã cãi cọ tách ra với Huyền Vũ.”

Giang Khải hơi xấu hổ nói, “Tưởng đại ca, thật xin lỗi.”

Tưởng Phóng lắc đầu, “Có gì phải xin lỗi.”

“Quen biết ca ca và muội muội của ngươi lâu như vậy, ta cũng biết rõ chân tướng ân oán của ngươi và Hoàng gia.”

“Trên đời này, có người cực kỳ ngang ngược nhưng hắn thật sự không sợ sao? Ta thấy cũng là dựa vào có quyền có thế, bỏ đi những vầng sáng đó, đặt ngươi và hắn trong hoàn cảnh như nhau, biết đâu đó lại là đồ hèn nhát.”

“Nhưng ngươi lại khác, ngươi không thỏa hiệp, có can đảm phản kháng, về điểm này ta rất khâm phục.”

“Ta nghĩ lấy tính cách của ngươi, đoàn chừng trong trận đối đầu với Huyền Vũ này, hoặc là bọn họ thu phục ngươi, hoặc là ngươi

thu phục bọn họ, trên cơ bản không tồn tại khả năng có bên ngoài thỏa hiệp. Ta cũng không thể nhìn ngươi bị người ta bắt nạt một mình."

"Tuy thời gian ta ở Quỷ Tinh không nhiều lắm, nhưng có ta ở trong công hội của các ngươi, ít nhất Hỏa Thần các ngươi cũng có Chiến Thần rồi."

Nói đến đây, trong lòng Giang Khải thấy ấm áp.

Có lẽ trong trận chiến Ngư nhân lĩnh chủ, điều trân quý nhất mà hắn nhận được cũng không phải bảo rương bí bảo kia, mà là quen biết người bạn Tưởng Phóng này!

Tưởng Phóng nhìn Giang Khải một chút, cười nói, "Sao nào, Giang hội trưởng có bằng lòng nhận ta vào công hội không?"

Giang Khải đứng lên, cười nói, "Tưởng đại ca, ngươi đừng đùa ta, ngươi có thể đến ta cầu còn không được!"

"Ha ha ha ha! Được! Vậy ta chính thức xin gia nhập Chủ Thần công hội! A, đúng, gần đây chắc ta sẽ không online, nhưng ta và ca ngươi đã hẹn trước chờ hắn thông qua thí luyện người mới, ta sẽ tổ đội với hắn."

Vừa này Giang Khải còn tình cảm dạt dào, nay suýt thì phun ra một ngụm máu.

"A? Ca ta!"

"Tưởng đại ca, thì ra ngươi không đến vì ta, ngươi đến vì đại ca ta!"

Tưởng Phóng cười hắc hắc, "Đều giống nhau, đều giống nhau. Ngươi đã tạo ra một vùng trời riêng, ta còn tổ đội với ngươi cũng không có ý nghĩa. Nhưng ta có thể nói cho ngươi biết, ca ngươi không tầm thường!"

Tưởng Phóng không tiếc rẻ từ ngữ khen ngợi, "Ta đã biết vì sao lúc trước hắn có thể dẫn theo hai tiểu gia hỏa là ngươi và muội muội ngươi băng qua lãnh địa Thú Thần tiến vào Giang Trung thành, đó cũng không phải ngẫu nhiên."

Cũng may người mà Tưởng Phóng đang nói là đại ca của hắn, nếu không Giang Khải cũng nổi da gà.

Nhưng tình cảm của Giang Khải với Giang Lan, dù Tưởng Phóng khen đến tận trời, hắn nghe xong cũng chỉ thấy vui mừng.

Nói chuyện xong, thời gian của Tưởng Phóng không còn nhiều lớn, liền đi đến trước màn hình công công xin vào công hội.

Giang Khải lập tức phê duyệt.

Tuy Tưởng Phóng chỉ ở trong Chiến Thần điện, nhưng trong tin tức của Chủ Thần công hội, cột số người trong Chiến Thần điện cũng không còn để trống nữa.

Thời gian của Tưởng Phóng rất gấp gáp, sau khi vào công hội, hai người nói thêm được hai câu hắn ta đã muốn đi.

Chờ sau khi Tưởng Phóng rời đi, một mình Giang Khải đứng ở cửa ra vào.

Lúc trước đại ca nói nửa năm sau sẽ tham gia thí luyện người mới, hiện tại đã qua ba tháng, còn ba tháng nữa là đại ca đến!

“Ta thật sự không am hiểu quản lý công hội, đến lúc đó giao công hội cho đại ca đi, ta sẽ được giải phóng, hắc hắc!” Giang Khải vừa tính toán vừa đi đến khu giao dịch.

Vốn Giang Khải định bán hết những tài liệu trong tay để đổi lấy tiền, nhưng nghĩ đến sau này đại ca đến công hội phát hiện công hội chỉ có mấy ngàn điểm tích lũy chắc chắn không được.

“Còn có những tài liệu Siêu phàm đó, Tưởng đại ca đã đến đây, nếu không có tài nguyên tương ứng chẳng phải hắn không đổi được tài nguyên sao… Để lại một số tài nguyên cao cấp đi, biết đâu còn có khả năng hấp dẫn một số cường giả Siêu phàm!”

Suy nghĩ, Giang Khải quyết định chỉ bán chút đồ, sau khi mua tài liệu chuyển chức cho lão Hồ lại đến thẳng trụ sở quân đội.

Lúc này, trong điểm thu nhận tài nguyên quân đội, trong đại sảnh lớn như vậy kín người hết chỗ, người đến người đi.

Quân đội sẽ thu hồi một số tài nguyên đặc biệt từ các công hội, những tài nguyên này cũng là một trong những nguồn gốc quan trọng để thu hoạch được điểm tích lũy công hội.

Giang Khải trực tiếp đi qua đội ngũ thật dài, đến trước quầy.

Chương 385 - Đây có tính là vật phẩm đặc thù không (2)

Nhân viên công tác cũng không ngẩng đầu lên, lạnh lùng nói, “Xếp hàng!”

Giang Khải quay đầu nhìn đội ngũ thật dài, “Ta thấy các ngươi có dán giấy ở cửa, vật phẩm đặc thù không cần xếp hàng.”

Người kia ngẩng đầu, nhíu mày, không nhịn được nói, “Có viết, nhưng ngươi biết cái gì là vật phẩm đặc thù không? Ngươi là mười công hội lớn sao? Đứng đây nói vật phẩm đặc thù với ta? Ai cho ngươi can đảm đó!”

Trong đám người có người khẽ bàn tán.

“Người này điên rồi sao, còn vật phẩm đặc thù? Cũng không phải mười công hội lớn, lấy đâu ra vật phẩm đặc thù.”

“Chưa từng thấy thị trưởng mà thôi, hắn còn tưởng lấy ra trang bị tốt một chút là có thể gọi là vật phẩm đặc thù.”

“Hình như người này là Giang Khải đi, hắc hắn, gần đây danh tiếng của tên này rất nổi, lần này phải mất mặt rồi, nhanh đến xem trò vui đi.”

Lúc đầu Giang Khải đến đây tâm trạng thật sự không tệ, vừa nãy hắn cũng chỉ làm việc dựa theo yêu cầu, kết quả gặp phải người có thái độ kém như vậy.

Điều này khiến trong lòng Giang Khải giận dữ.

“Không phải, ngươi còn chưa hỏi ta một câu, ngươi đã biết ta không có vật phẩm đặc thù rồi sao?”

Nhân viên công tác không nhịn được đứng lên, hắn ta nhìn lướt qua hai chữ xiêu vẹo trước ngực Giang Khải, cười lạnh một tiếng, “Hỏi ngươi? Ta cần sao? Chủ Thần… Ta kiểm tra thêm, a, công hội

cấp Bính, đừng nói ngươi là công hội cấp Bính, ngoại trừ mười công hội lớn và công hội hạng A đặc biệt, ai còn có thể lấy ra vật phẩm đặc thù?"

Bình thường, lời nói của nhân viên công tác này cũng không có vấn đề lớn.

Dù sao chỉ có đồ liên quan đến tiến độ khai hoang của Hoa Hạ mới được gọi là vật phẩm đặc thù! Trang bị, tài liệu chuyển chức cũng không được xếp vào hạng này.

Giang Khải hơi híp mắt lại, hít sâu một hơi, trực tiếp lấy ra thẻ bài từ trong túi thể, cũng thực thể hóa.

Chỉ thấy trên bàn xuất hiện một cái xương sọ loại thú lớn khoảng nắm đấm, trong xương sọ bốc lên sương mù màu xanh nhàn nhạt.

Lúc mọi người thấy món vật phẩm này, toàn bộ đại sảnh đông đúc như nước chảy, ồn ào không ngừng đổi đồ như bị người ta ấn nút tạm dừng trong nháy mắt.

"Triệu… Triệu hoán đầu cốt?!"

Tất cả Triệu hoán đầu cốt đều có ghi chép, là công hội lớn nào săn giết, cuối cùng công hội nào thu hoạch được, tất cả đều ghi lại trong danh sách, đồng thời nhanh chóng bị quân đội thu hồi.

Nhưng không biết khối Triệu hoán đầu cốt này xuất hiện lúc nào, rơi ở Boss nào, đây mới là điều đáng sợ nhất.

Giang Khải thản nhiên nhìn nhân viên công tác, "Nào, bây giờ ngươi nói cho ta biết, thứ đồ chơi này có tính là vật phẩm đặc thù không!"

Nhân viên công tác vừa vênh vang đắc ý, thấy cái xương sọ trên bàn đều ngơ ngác.

"Điều, điều này không có khả năng! Chúng ta có ghi chép tất cả Boss vương cấp bị đánh giết! Ngươi, cái xương sọ này của ngươi lấy từ đâu ra?"

Giang Khải lạnh lùng nhìn hắn ta, "Ngươi quản được sao? Ta chỉ

hỏi ngươi, đây có phải là vật phẩm đặc thù không?"

"Triệu hoán đầu cốt là đồ nhất định phải có để mở bản đồ mới, đương nhiên là vật phẩm đặc thù!"

Giang Khải hừ lạnh một tiếng, "Ta cảm thấy không phải."

Nói xong, Giang Khải trực tiếp thu hồi Triệu hoán đầu cốt, xoay người rời đi.

Nhân viên công tác này bay lên, trực tiếp nhảy ra từ trong quầy, bước nhanh đuổi theo Giang Khải, hai tay ôm lấy cánh tay Giang Khải đau khổ cầu xin, "Đại ca, đại ca, ta sai rồi, ta thật sự sai rồi, có chuyện gì từ từ nói, đừng đi được không!"

Giang Khải mặc kệ hắn ta, tiếp tục đi ra ngoài.

Đám người xung quanh thấy cảnh này đã bắt đầu nghi ngờ cuộc sống.

Chuyên viên thu hồi tài nguyên của quân đội kéo tên kia cầu xin, chỉ mong hắn có thể ở lại… Mấy chục năm qua cũng chưa từng xuất hiện hình ảnh này đi.

Quân đội có địa vị gì, đó là sự tồn tại chi cao hơn tất cả công hội một cấp bậc mà thôi.

Ở trước mặt mọi người, nhân viên công tác không để ý hình tượng như thế đúng là hiếm thấy.

"Ca, ta sai rồi, là thái độ của ta không tốt, là ta mắt chó coi thường người khác, đừng đi! Nếu không ngươi đánh ta, mắng ta đi! Thiếu một khối xương sọ thì không có cách nào mở ra bản đồ mới!"

Trách nhiệm trọng đại như thế, một chuyên viên thu hồi nho nhỏ hiển nhiên không gánh nổi.

Đương nhiên, hắn ta cũng không biết Triệu hoán đầu cốt của Giang Khải thật ra là thêm ra ngoài định mức, tất nhiên Giang Khải cũng sẽ không chủ động nói cho hắn ta biết, để hắn ta hiểu lầm đi.

"Lúc ta nói chuyện tử tế với ngươi thì ngươi không nghe, hiện tại

ta không muốn nói chuyện với ngươi, ngươi lại muốn nói chuyện tử tế? Đâu có chuyện tốt như vậy.” Giang Khải tiếp tục đi ra ngoài.

Tiếng động này lập tức thu hút sự chú ý của rất nhiều người.

Mười mấy người vội vàng chạy đến từ phía nhà kho.

Người cầm đầu tuổi tác khoảng bốn năm mươi tuổi, vừa nói gì đó với thuộc hạ bên cạnh vừa bước nhanh đến.

“Là Giang Khải huynh đệ đi!” Người này đi đến trước mặt Giang Khải, chặn ở trước mặt Giang Khải, “Ta là người phụ trách bộ phận thu hồi tài nguyên, Tần Miễn, hạnh ngộ, hạnh ngộ.”

Chương 386 - Vũ khí mới

“Chúng ta đã hiểu việc vừa rồi, đây đúng là vấn đề thái độ của Tiểu Trương, ta đại diện cho Tiểu Trương, đại diện cho bộ thu hồi tài nguyên quân đội khu 18 chân thành xin lỗi Giang Khải huynh đệ.”

Giang Khải liếc nhìn Tần Miễn, thấy thái độ của hắn ta thành khẩn, lúc này mới dừng bước.

Tần Miễn lập tức phê bình Tiểu Trương ngay trước mặt, “Tiểu Trương, đã sớm nói thái độ làm việc của ngươi có vấn đề, người đến đây đổi tài nguyên đều làm ra cống hiến trong việc Hoa Hạ khai thác Quỷ Tinh, chúng ta phải kiên nhẫn tiếp đón!”

“Vậy đi, ngày mai điều ngươi đến khu an toàn, phụ trách trông coi điểm tiếp tế!”

Nói xong, Tần Miễn đi đến trước mặt Giang Khải, khẽ nói, “Giang Khải huynh đệ, thật ra Tiểu Trương rất nghiêm túc làm việc, mỗi người phải tiếp đón mấy trăm người, cũng vì vậy lúc hắn đối mặt với những người thích chen hàng mới có thái độ kém như vậy, ta đã tiến hành xử phạt hắn, ta và Lộ đoàn trưởng cũng là chiến hữu, ngươi có thể nể mặt Lộ đoàn trưởng đừng quy cứu chuyện này nữa không.”

“Ngươi còn truy cứu tiếp, e rằng Tiểu Trương cũng bị khai trừ, ngươi thử nghĩ xem trong tình huống bình thường có ai nghĩ đến ngươi có thể lấy ra khối Triệu hoán đầu cốt kia chứ, hắn mới coi ngươi giống như những người chen ngang kia… Ngươi cho hắn một cơ hội đi.”

Giang Khải hít sâu một hơi, nhìn thoáng qua vẻ mặt cầu xin của Tiểu Trương, “Được rồi, lần này thấy thái độ của các ngươi cũng không tệ lắm, ta không truy cứu nữa.”

“Tiểu Trương kia cũng không cần điều đi, đứng ở cửa ra vào liên tục bảy ngày, thấy người đến liền nói ‘Hoan nghênh ghé thăm’, cẩn thận học tập cái gì là thái độ phục vụ!”

Tần Miễn như được tha tội, gật đầu như giã tỏi, “Được được được, Tiểu Trương, còn không cảm ơn Giang Khải tiên sinh!”

Tiểu Trương uất ức nhìn Giang Khải, cúi đầu nói, “Cảm ơn Giang Khải đại ca, ta chắc chắn học tập cẩn thận…”

“Còn không nhanh đi!” Tần Miễn nghiêm nghị quát một tiếng.

Tiểu Trương vội vàng chạy đến cửa chính, chỉ cần thấy người đi vào liền cúi đầu nói, “Hoan nghênh ghé thăm!”

Thật sự khiến những công hội lớn đến đổi vật phẩm phải giật mình.

Từ lúc nào quân đội còn có loại phục vụ này, có phải đi nhầm chỗ không…

“Cái đó, Giang Khải huynh đệ, chúng ta vào trong nói chuyện?” Tần Miễn cẩn thận nhìn Giang Khải, sợ hắn lại nổi giận.

Giang Khải đã bớt giận, cũng rất dễ nói chuyện, “Vậy đi thôi, Tần đại ca.”

Đi vào nhà kho, Tần Miễn tự làm giám định xương sọ một chút, sau khi thấy kết quả vẫn khiếp sợ.

“Gần đây không có công hội muốn giết Boss vương cấp, Giang Khải huynh đệ, xương sọ này ở đâu ra?”

Giang Khải từ tốn nói, “Qua chút thời gian nữa ngươi sẽ biết là xương sọ Boss Thái Bình sơn đạo.”

“Bản đồ ẩn?” Tần Miễn khẽ trợn mắt lên, dò hỏi.

Giang Khải hơi ngạc nhiên, hôm nay không thể nói chuyện được nữa…

Nhưng nói đi cũng phải nói lại, quân đội nắm giữ tin tức cặn kẽ của tất cả Boss, chắc xương sọ này không phải những con Boss kia, khả năng duy nhất là đến từ bản đồ ẩn!

Chiến hữu của Lộ Tuấn thật sự không đơn giản.

“Đúng.” Giang Khải dứt khoát thản nhiên thừa nhận.

Lúc này Tần Miễn mới thở phào một hơi, tuy bản đồ ẩn hiếm thấy nhưng dù sao cũng khiến người ta yên tâm hơn việc không hiểu rõ đường lối trong đó.

“Giang Khải huynh đệ, nếu ngươi bằng lòng có thể bán tin tức bản đồ ẩn cho chúng ta, chúng ta sẽ bỏ ra giá cao nhận lấy.”

Giang Khải suy nghĩ, nói, “Qua một thời gian nữa, ta sẽ bán tin tức bản đồ ẩn cho các ngươi.”

“Đã hiểu, đã hiểu, chắc chắn các ngươi sẽ cố hết sức đánh giết những dã thú trong phạm vi năng lực ở nơi đó trước, vậy cái xương sọ này… Ta sẽ sai người chuyển tinh tệ và điểm tích lũy công hội cho ngươi ngay.”

Giang Khải gật đầu, coi như đồng ý bán xương sọ.

“Tần đại ca, ta muốn mua trang bị từ chỗ các ngươi, ngươi xem có được không!”

Tần Miễn lập tức nói, “Mua thì không được, ngươi phải biết việc kiếm tiền là nhiệm vụ của phòng giao dịch, chúng ta phụ trách công hội, cho nên ngươi chỉ có thể dùng điểm tích lũy công hội đổi lấy.”

“Ồ, thì ra là thế…”

Nhắc đến phòng giao dịch, Tần Miễn hơi đắc ý, “Thật ra, đồ trong phòng giao dịch còn không tốt bằng chỗ chúng ta…”

Giang Khải suy nghĩ, nhìn dáng vẻ tự tin của Tần Miễn, chắc những thứ kia cũng không kém, “Tần đại ca hiểu rõ đồ của nhà mình như vậy, ngươi giới thiệu giúp ta đi.”

“Đương nhiên không có vấn đề, ngươi muốn đổi cái gì?”

Giang Khải nói, “Một thanh kiếm, tốt nhất có thể thăng cấp, tránh việc cứ đổi mãi.”

“Kiếm? Không phải ngươi dùng phi đao sao?”

Giang Khải cười hắc hắc, “Kiếm đẹp trai.”

Lúc này, xương sọ 800 vạn tinh tệ, 10 điểm tích lũy công hội đều đã vào tài khoản, Tần Miễn dứt khoát dẫn theo Giang Khải đến nhà kho.

Tần Miễn để thuộc hạ dựa theo yêu cầu mang danh sách đến, đặt ở trước mặt Giang Khải, “Chúng ta thu trang bị đều là cực phẩm trong cùng cấp, ta lại lựa mấy món tốt nhất trong đó ra, nơi này còn có mấy thứ chưa kịp nhập kho nhưng ngươi có thể tùy tiện chọn. Sau này ta cho người bổ sung thủ tục là được.”

Chương 387 - Đại hội đánh cược

Giang Khải xem xét bản danh sách này.

Sau khi nhìn một lần, Giang Khải rất sảng khoái chọn thanh kiếm tốt nhất.

Lúc nhìn Giang Khải chọn kiếm, Tần Miễn gật đầu nói, “Thuộc tính của thanh Tử điện huyễn quang này rất cao, về mặt hiệu ứng đặc biệt cứ lên một cấp có thể tăng 40% tốc độ di chuyển, 20% tốc độ ra tay, cộng thêm hiệu quả trọng thương tê liệt, chỉ từ thuộc tính của trang bị, trong cùng cấp ta chưa từng thấy kiếm nào nhanh hơn nó.”

“Chỉ là tài liệu thăng cấp hơi khó kiếm, cần Thiên ngoại lôi thạch, cũng coi như một trong những tài liệu chế tạo cao cấp nhất.”

Tài liệu chế tạo càng cao cấp, nói rõ vũ khí tăng lên có tiềm lực càng lớn.

Cộng thêm thuộc tính của Tử điện huyễn quang đúng với nhu cầu của Giang Khải, hắn không chút do dự tốn khoản tiền lớn 300 điểm tích lũy mua thanh kiếm này.

Sau khi mua Tử điện huyễn quang, Giang Khải rời khỏi bộ thu hồi, đến dịch trạm thuê một con bạch lộc đến thẳng Hoa Hạ thành!

Còn hai ngày rưỡi nữa bắt đầu đại hội đánh cược, hắn nhất định phải chạy đến Hoa Hạ thành!

…

Hai ngày sau, Giang Khải đến dịch trạm, sau khi trả lại bạch lộc liền tiến vào Hoa Hạ thành.

Đứng từ xa nhìn tòa thành trì to lớn nguy nga kia, lúc này Giang Khải cảm giác hoàn toàn khác với lần đầu tiên đến nơi này.

“Thời gian trôi qua thật nhanh, khi đó ta còn đang lo lắng vì tiền chữa bệnh của đại ca, hiện tại đại ca đã sắp vào Quỷ Tinh.”

“Nhưng khi đó ta chỉ kết thù với Hoàng Vĩ và Hoàng Đạt, hình như hiện tại đã kết tử thù với toàn bộ Huyền Vũ…”

Nghĩ tới đây, Giang Khải mỉm cười đi vào tòa thành thị to lớn này.

Lúc này còn có rất nhiều người đang đi về phía Hoa Hạ thành.

Thông thường, số người lưu động trong Hoa Hạ thành cũng không quá nhiều, dù sao rất nhiều người không có chuyện quan trọng đều ở lại trong thành chính của mình.

Vậy mà hôm nay số người đến nơi này đặc biệt đông đúc.

Từng nhóm người từ ba đến năm người từ mỗi một phương hướng đi về phía thành chúng trung tâm Hoa Hạ.

Ở cửa tây nam đã xếp thành một đội thật dài, tất cả mọi người đều theo trình tự tiến vào thành chính.

Mấy người trẻ tuổi sau lưng Giang Khải đang bàn tán nhiệt tình.

“Còn bao lâu thì bắt đầu?”

“Hai giờ, đến kịp. Lần đầu tiên được xem đại hội đánh cược, thật kích động, nghe nói một trận đấu của bọn họ đặt cược cao nhất 1000 điểm tích lũy!”

“Một con Boss vương cấp tính cả xương sọ, tài liệu chuyển chức, tài liệu Siêu phàm cũng chỉ có ba bốn mươi điểm tích lũy, một trận đấu của bọn họ là 1000 điểm, đúng là đánh cược!”

“Cũng không khoa trương như vậy, công hội bình thường chỉ đặt 100 điểm tích lũy. Nhưng mười công hội lớn thật sự mạnh, phải có bao nhiêu điểm tích lũy mới dám làm nhà cái.”

“Ngoại trừ người quân đội, cường giả đỉnh cấp tứ giai trong nước đều đến đây.”

“Đó là đương nhiên, một trận đánh cược thịnh thế như thế, các

công hội lớn chắc chắn sẽ phái ra thành viên mạnh nhất của mình, thắng một trận cũng là kiếm lời lớn!”

Người trả tuổi này rất nhiệt tình, sau khi một nam tử hai mươi tuổi thấy Giang Khải lại nói với hắn, “Chàng trai, ngươi cũng đến xem cao thủ đối chiến sao.”

Tuy nói Giang Khải đã lộ mặt trên thi đấu tranh bá toàn cầu nhưng lúc ấy có rất nhiều người đang ở trong game, đặt trong phạm vi cả nước thì số người thật sự thấy dáng vẻ của Giang Khải chỉ là số ít.

Huống chi bốn tháng không cắt tóc, mái tóc ngắn của Giang Khải đã dài ra một chút, càng khó nhận ra.

Giang Khải gật đầu, “Ầy, đúng vậy, đến để xem cao thủ.”

Người kia nhìn chữ trước ngực Giang Khải, nhíu mày nói, “Thổ Thần… Chàng trai, ngươi là Thổ Thần công hội?

“Thổ Thần?” Giang Khải hơi ngạc nhiên cúi đầu nhìn ngực mình, vậy mới phát hiện không biết từ lúc nào hai chữ “Chủ Thần” mà Hồ Ngôn viết trên quần áo đã mất một phần của chữ Chủ, biến thành “Thổ Thần”…

“y… Đúng, ta là Thổ Thần.”

Người kia cười nói, “Tên này khá thú vị, đúng, ngươi cảm thấy trong mười công hội lớn ai có thể lấy được hạng nhất?”

“Không biết, nhưng ta đoán Huyền Vũ chắc là hạng nhất đếm ngược.”

“Huyền Vũ hạng nhất đếm người? Không có khả năng!” Người đứng sau lưng người kia lập tức cãi lại, “ Chàng trai, tin tức của ngươi không nhanh nhẹn, lần này Huyền Vũ rất mạnh mẽ, nghe nói lúc trước đã phóng khoáng nói nhất định phải lấy được hạng nhất.”

“Tứ quý hoa đô, Huyền Vũ bát kiệt, Thất huynh đệ Hoàng gia, Liệp hộ tọa nhị thập tinh kiệt, những người này đều đến, vì lần tranh tài này những cao thủ ép đẳng cấp như bọn họ đều đi thăng cấp, thực lực tổng hợp đặc biệt mạnh!”

Giang Khải nhíu mày.

Thì ra người ép đẳng cấp đều tăng lên? Hắn nhớ hình như Hoàng Đạt đã từng là cao thủ đỉnh cấp trong nhị giai Giang Trung thành, vì ép đẳng cấp ở nhị giai chắc sẽ không đến.

“Nghe nói Tứ quý hoa đô kia người sau xinh hơn người trước, có người căn cứ phiếu báo danh để bầu ra 50 mỹ nữ tứ giai, Tứ quý hoa đô đều ở trên bảng xếp hạng! Thực lực mạnh, dáng vẻ xinh đẹp, chậc chậc chậc, ta rất muốn có một cuộc gặp bất ngờ không hẹn mà đến với các nàng.”

Chương 388 - Đại hội đánh cược (2)

Khuôn mặt Giang Khải đen xì, hắn lập tức nghĩ đến lúc trước mình tốt bụng đến tiễn đám người Hà Thi Thi Huyền Vũ, bị năm nữ nhân này bao vây.

Lần "bất ngờ gặp gỡ" kia tuyệt đối không lãng mạn.

Sân bãi lần đại đội đánh cược này ở trong "Tinh Vũ quảng trường" Hoa Hạ thành.

Là bộ mặt của Hoa Hạ thành, thậm chí là Hoa Hạ, Tinh Vũ quảng trường chiếm diện tích cực lớn, lôi đài rộng lớn trong sân cao hơn khu vực khác năm sáu mươi mét, xung quanh tạm thời dựng lên rất nhiều khán đài.

Chờ sau khi Giang Khải đến quảng trường, còn 30 phút nữa là trận đấu bắt đầu.

Cũng may hắn có tư cách dự thi, nếu không muốn tiến vào quảng trường cũng khó khăn.

Khó khăn lắm mới chen đến phía trước, cuối cùng Giang Khải đã thở phào một hơi.

Khán đài phía bắc Tinh Vũ lôi đài cao hơn ba mặt khác rất nhiều, đứng ở bên trên có thể nhìn xuống toàn trường.

Trận đấu còn chưa bắt đầu, ánh mắt của mọi người đều tập trung vào những người ngồi ở trên kia.

"Chiến Thần mới có tư cách đứng ở trên kia đi!"

"Ừ, ở giữa chắc là Chiến Thần điện Hoa Hạ, hai bên là Chiến Thần điện địa phương, chậc chậc chậc, đó đều là người đứng ở đỉnh phóng."

"Đoán chừng, ngay cả Thú Thần thấy bọn họ cũng phải run rẩy!"

Không lâu sau, một tên nam tử mặc quân trang đứng trước mic trên đài chủ trì, nói xuống phía dưới.

“Mọi người trật tự! Đại đội đánh cược sắp bắt đầu, mời mười công hội lớn dựa theo kết quả rút thăm lần trước để lên sân theo thứ tự.”

“Trận đầu, bên thủ lôi, Thanh Long công hội, mời Thanh Long công hội tổ chức tuyển thủ phòng thủ lên sân khấu.”

Một đội ngũ hơn một trăm người xếp thành hàng, chạy bước nhỏ lên đài.

Một lão giả tóc trắng dẫn theo đội ngũ, chỉ định mỗi người đứng ở vị trí đã được xác định từ trước đó.

Tất cả 100 tên tuyển thủ, khoảng cách giữa mỗi người khoảng 20m, sau khi đứng vào vị trí, lão giả khẽ gật đầu về phía đài chủ trì.

Sau khi người chủ trì nhận được tin tức, nói, “Cắm trận kỳ!”

100 tên tuyển thủ Thanh Long công hội trên sân lấy ra thẻ bài, hóa thành một mặt Thanh Long kỳ cắm ở bên cạnh mình.

Trong chốc lát, từng mặt Thanh Long kỳ lay động theo gió, hợp thành một dải.

Sau khi cắm xong tất cả lá cờ, trên mặt đất xuất hiện một đường hoa văn Thanh Long, mỗi một đệ tử Thanh Long đều đứng trên hoa văn Thanh Long.

“Tranh tài là một chọi một, thời gian tranh tài là mười phút, trong thời gian quy định phe tấn công nhổ chiến kỳ, phe thủ lôi bị đánh rơi khỏi lưng rồng, khiến phe thủ lôi phải nhận thua, đánh giết đối thủ đều tính là chiến thắng!” Người chủ trì lớn tiếng nói, “Ngược lại, phe tấn công bị đánh rơi khỏi lưng rồng, nhận thua, bị đánh giết tính là thất bại!”

“Vượt qua thời gian quy định chưa phân thắng bại, coi là thế hòa không phân thắng bại, đôi bên không thắng không thua.”

“Bên thủ lôi chiến thắng lấy được điểm tích lũy của đối phương, bên công lôi chiến thắng lấy được gấp ba điểm tích lũy của bên thủ lôi.”

“Sau khi tuyển thủ của bên thủ lôi chiến bại không cần tiếp tục thủ lôi, sau khi chiến thắng tuyển thủ bên thủ lôi có thể đổi vị trí phòng thủ. Sau khi tuyển thủ bên công lôi chiến bại có thể khiêu chiến lần nữa, nhưng cần phải cược thêm điểm tích lũy.”

“Bên công lôi cần đánh tan phòng tuyến bên thủ lôi theo trình tự, không thể nhảy qua.”

“Mười công hội lớn phòng thủ, nhiều nhất tiếp nhận 300 trận khiêu chiến.”

“Cuối cùng, căn cứ vào điểm tích lũy còn lại của mười công hội lớn, sẽ tính ra thứ tự của đại đội đánh cược lần này.”

“Còn mười phút nữa là bắt đầu đại đội đánh cược, tuyển thủ công lôi xin hãy chuẩn bị tiến vào khu chiến đấu, chuẩn bị luận võ.”

Giang Khải đứng trên đài, thản nhiên nhìn dưới đài hỗn loạn tưng bừng.

Không thể không nói, hình như mỗi người đều có tính đánh cược.

Mười công hội lớn mạnh thật nhưng quy tắc tranh tài rõ ràng thiên vị bên công lôi, một khi thắng thì có thể thắng gấp ba điểm tích lũy.

Đối với rất nhiều công hội, đây là số lượng điểm tích lũy rất lớn!

Nhưng Giang Khải cũng không thèm để ý tranh tài Thanh Long, hắn nhìn về phía khu chuẩn bị chiến đấu của mười công hội lớn.

Huyền Vũ xếp ở vị trí thứ sáu? Chắc là người thứ sáu ra sân…

Trên Tinh Vũ lôi đài, hoa văn Thanh Long trên mặt đất sinh động như thật, khí thế cắn nuốt lôi đình, 100 tên cao thủ đỉnh cấp Thanh Long công hội sẵn sàng trận địa đón địch.

Ngay lúc Giang Khải tưởng tranh tài sắp bắt đầu, chỉ thấy tất cả đệ

tử Thanh Long trên sân động tác chỉnh tề, tất cả đều đeo mặt nạ cùng một kiểu dáng.

Sau khi đeo mặt nạ, bọn họ nhanh chóng trao đổi vị trí, một lát sau toàn bộ trận hình phòng ngự của Thanh Long công hội đã bị xáo trộn, mọi người cũng không phân biệt được ai là ai.

Có lẽ chỉ mình Giang Khải thấy tình cảnh này mới mẻ, những người khác đều là dáng vẻ không cảm thấy ngạc nhiên, có vẻ đây là thao tác thường quy mà mười công hội lớn vẫn giữ đến nay, mục đích không cần nói cũng biết, tránh cho người khiêu chiến nhận ra tuyển thủ, sau đó căn cứ vào thực lực lựa chọn có khiêu chiến hay không.

Chương 389 - Cường giả tụ tập

Người chuẩn bị khiêu chiến dưới đài đang đấu giá.

“50 điểm tích lũy!”

“70 điểm tích lũy!”

“100 điểm tích lũy!”

Trận đầu của Thanh Long công hội cao nhất chỉ mang theo 100 điểm tích lũy, cho nên 100 điểm tích lũy đã là giới hạn, người báo giá kia nhận được tư cách khiêu chiến trận đầu.

Người khiêu chiến thứ nhất lên sân đi đến vị trí đầu rồng, ôm quyền với tuyển thủ thủ lôi đầu tiên nói, “Công hội Ất cấp Bạch Kinh công hội, phân hội khi 12, Lưu Trường Thắng, đặt cược 100 điểm tích lũy.”

Bên cạnh lập tức có nhân viên công tác tiến hành ghi chép.

Bên thủ lôi nhìn Lưu Trường Thắng một chút liền đưa tay ra dấu mời, mời Lưu Trường Thắng lên trên đầu rồng.

Tên đệ tử Thanh Long kia từ tốn nói, “Thật xin lỗi bằng hữu, công hội yêu cầu trong quá trình tranh tài không được để lộ thân phận, tại hạ đến từ Thanh Long công hội khu 7.”

“Nhưng bằng hữu rất xui xẻo, ngươi lại gặp ta, ta nhận 100 điểm tích lũy này trước.”

Bên cạnh Giang Khải có mấy người đồng thanh kêu lên.

“Là Triệu Thanh! Thanh Long lại phái Triệu Thanh ra đánh trận đầu tiên!”

“Được người ta gọi là cá chép trong ao xanh, chỉ chờ đột phá ngũ giai đứng hàng Siêu phàm, hóa thân thành rồng!”

“Nghe giọng nói chính là hắn, Võ đồ tứ giai max cấp, chức nghiệp

Quốc sĩ, nghe nói thiên phú rất biến thái, một mình thông quan bí cảnh, đã có thể ổn định dùng ra công kích chân khí, tóm lại khá mạnh!”

Giang Khải ngạc nhiên nhìn về phía những người kia, “Các ngươi biết hắn?”

“Biết, hắn ở khu chúng ta.”

Giang Khải gật đầu, loại cao thủ này có lẽ đều là nhân vật nổi tiếng trong vùng của mình.

Lưu Trường Thắng nghe Triệu Thanh nói vậy cũng hơi do dự.

Tên này có tính cách không tệ, nhưng cũng khá ngông cuồng!

“Ta thấy chưa chắc!” Lưu Trường Thắng hừ lạnh một tiếng, sắc mặt nghiêm nghị, là một công hội cấp Ất, hắn ta cược 100 điểm tích lũy cũng không phải số lượng nhỏ.

Chính giữa hoa văn đầu rồng xuất hiện mười giây đếm ngược.

Mười giây sau, trận đầu của đại đội đánh cược chính thức bắt đầu.

Tay trái của Lưu Trường Thắng nhanh chóng rút ra trường thương, tay phải cầm một mặt đại thuẫn màu bạc, đồng thời quát khẽ một tiếng, “Nhất phu đương quan!”

Trên trường thương và thuẫn của hắn ta đồng thời xuất hiện ánh sáng lộng lẫy, bên ngoài trang bị phủ thêm một tầng vật chất màu bạc.

Giang Khải phái hiện những người khác đang nhìn đồng hồ của mình, có lẽ đang tìm kiếm giới thiệu “Nhất phu đương quan”.

Giang Khải cũng cúi đầu nhìn đồng hồ.

【 Nhất phu đương quan, trạng thái nào đó. 】

Đối mặt với mấy chữ giới thiệu lẻ tẻ, Giang Khải đã sớm tập mãi thành thói quen, hắn lặng lẽ chen đến bên cạnh, thò đầu nhìn đồng hồ của một người bên cạnh.

【 Nhất phu đương quan, thiên phú hiếm có Binh vương, tăng cường thuộc tính cơ sở của vũ khí (bao gồm thuẫn bài cùng đủ loại vũ khí phòng ngự, không bao gồm hộ giáp khác), đồng thời bản thể tăng 30% - 35% thể trạng, lực lượng, tình huống tăng lên cụ thể có sự khác biệt giữa từng người. 】

Chủ nhân đồng hồ phát hiện có người đang nhìn trộm, cau mày nhìn về phía Giang Khải.

Giang Khải vội vàng đứng thẳng người, nghiêm túc xem tranh tài.

Thì ra Lưu Trường Thắng là Binh vương, thật ra thiên phú Nhất phu đương quan này đã rất mạnh, tuy cần kích hoạt mới có hiệu lực nhưng nói tổng thể có hiệu quả toàn diện hơn, tăng lên cũng nhiều hơn Nhanh nhẹn cường hóa, Lực lượng cường hóa của mình.

Phối hợp với vũ khí thuẫn bài của Lưu Trường Thắng tương đương với tăng phúc hai trang bị trong nháy mắt, có thể nói công thủ đều tốt.

Lúc này, thẻ bài trong tay Triệu Thanh đã thực thể hóa thành một thanh Thanh Phong trường kiếm, hắn ta lăng không vung lên, trường kiếm cắt ra một lằn ngang dưới chân Lưu Trường Thắng.

“Ngươi không qua được vạch này!” Triệu Thanh từ tốn nói.

Lưu Trường Thắng nhìn vệt kiếm không đủ nửa mét trước người, hơi híp mắt lại.

“Ngông cuồng!”

“Xông pha chiến đấu!” Lưu Trường Thắng đã phát động công kích, hắn ta cầm thuẫn bài che ở trước mặt, lợi dụng ưu thế công kích khoảng cách của trường thương để tấn công Triệu Thanh.

Khoảng cách giữa Triệu Thanh và Lưu Trường Thắng còn có bốn năm mét, trực tiếp vung kiếm.

Từng đạo chân khí điên cuồng đánh về phía Lưu Trường Thắng.

Lưu Trường Thắng dùng thuẫn bài ngăn cản công kích của đối

phương, nhưng trong chân khí mang theo lực lượng khổng lồ, lại ép đến mức hắn ta không thể tiến lên.

Đúng vào lúc này, bóng dáng Triệu Thanh đột nhiên di chuyển, lấy tốc độ cực nhanh đến gần Lưu Trường Thắng.

Lưu Trường Thắng đang ước gì Triệu Thanh áp sát, bắt đúng cơ hội đâm một thương qua, "Công kích chuẩn xác!"

Triệu Thanh khẽ quát một tiếng, "Tuy ngươi công thủ đều mạnh, động tác lại quá ngu dốt!"

"Khí thế như hồng!"

Chỉ thấy mũi trường kiếm trong tay Triệu Thanh hình thành chút ánh sáng, trong lúc lao về phía trước, người hắn ta lại ngửa về sau, cùng lúc né tránh trường thương của Lưu Trường Thắng còn đâm một kiếm vào tay phải của Lưu Trường Thắng.

Một chiêu này cực kỳ khéo léo, đâm đúng tay công kích của Lưu Trường Thắng, cho dù mặt thuẫn bài này của Lưu Trường Thắng có vẻ bất phàm nhưng cũng không phát huy được tác dụng.

Chương 390 - Phán quan mạnh nhất

Sau khi một kiếm này trực tiếp đâm ra một cái lỗ trên tay phải của Lưu Trường Thắng, tay phải của Lưu Trường Thắng lại nổ tung, máu thịt be bét, thương bạc cũng bay lên theo vụ nổ.

Triệu Thanh không cho Lưu Trường Thắng cơ hội thở dốc, đánh một quyền vào trên khiên, "Khí quán sơn hà!"

Lưu Trường Thắng còn muốn dựa vào phòng ngực của thuẫn bài để phản kích, kết quả công kích một chưởng này bị thuẫn bài ngăn cản nhưng một luồng sóng khí trực tiếp xuyên qua thuẫn bài, rắn chắc đánh vào trước ngực Lưu Trường Thắng.

Bịch một tiếng, cả người Lưu Trường Thắng bay ra xa bảy, tám mét, ngã nhào trên mặt đất.

Triệu Thanh chậm rãi đi đến, đứng trước mặt Lưu Trường Thắng.

Lúc này tay phải của Lưu Trường Thắng đã phế đi lộ ra một đoạn xương trắng, tay hắn ta cầm thuẫn bài, ngồi bệt xuống đất, hoảng sợ nhìn Triệu Thanh.

Triệu Thanh dùng kiếm nhọn chỉ vào Lưu Trường Thắng, từ tốn nói, "Bằng hữu, có lẽ ngươi được cho là cao thủ ở khu các ngươi, nếu ngươi không gặp được ta cũng có thể có một cơ hội, nhưng vận khí của Bạch Kình các ngươi thật sự không tốt."

"Nếu ta đến giữ cửa, cửa lớn Thanh Long không được phép mất! Ngươi cũng đừng kiên trì nữa."

Trong mắt Lưu Trường Thắng đầy vẻ không cam lòng, nhưng lúc hắn ta thấy đôi mắt bình tĩnh sau chiếc mặt nạ kia lại có một cảm giác áp lực cực lớn ép đến.

Do dự một chút, cuối cùng Lưu Trường Thắng cúi đầu xuống, mệt mỏi nói, "Ta nhận thua…"

Dưới đài vang lên tiếng vỗ tay như sấm.

“Tên tứ giai kia có thể dùng chân khí đến loại tình trạng này, thật sự là vô địch!”

“Sau khi Võ đồ có chân khí tuyệt đối là sự thay đổi về chất, Binh vương không ra ‘Mưu kế’ rất khó chống lại.”

“Thanh Long dự định tranh hạng nhất, trực tiếp để người lợi hại như vậy giữ cửa, ai còn dám lên.”

Giang Khải khẽ nhíu mày, thực lực của Triệu Thanh thật sự rất mạnh.

Không biết Nguyễn Ngữ tứ giai đánh với hắn ta có mấy phần thắng…

Sau khi Triệu Thanh chiến thắng, lập tức thay thế vị trí, rất hiển nhiên chiến thuật sắp xếp của Thanh Long trước đó rất kín đáo.

Dựa theo mỗi trận đấu, quy tắc hạn mức đánh cược trận sau tăng 10%, trận tiếp theo Thanh Long có thể nhận được tiền đặt cược cao nhất 110 điểm tích lũy.

Thật ra số tiền đặt cược không liên quan với việc thắng bại của Thanh Long, dù bọn họ thua trận đầu phải bồi thường 300 điểm tích lũy, đến trận thứ hai bọn họ vẫn phải bỏ ra 110 điểm tích lũy công hội là tiền đặt cược.

Giang Khải nhìn chằm chằm tuyển thủ Thanh Long, cau mày.

Có thể chắc chắn Triệu Thanh tuyệt đối không phải người lợi hại nhất trong một trăm người Thanh Long này.

Là công hội xếp hạng cao trong mười công hội lớn, tỷ số thắng của Thanh Long chắc sẽ vượt qua một nửa.

Càng về sau, hạn mức đặt cược càng cao, Thanh Long chắc chắn sẽ phái ra người thực lực mạnh nhất thủ mấy ải sau cùng.

Thanh Long như thế, có lẽ Huyền Vũ cũng là như thế.

Sau đó tranh tài của Thanh Long thật sự xuất hiện một vài biến số.

Sau khi Triệu Thanh lấy ưu thế chiến thắng cực lớn, tuyển thủ Thanh Long thắng liền bảy tám trận, sau đó vị cao thủ của khu nào đó lấy được mạng đầu của Thanh Long!

Tên kia đeo mặt nạ, chỉ giới thiệu mình đến từ khu 1, ngay cả công hội hiện tại cũng không giới thiệu.

Sau khi chiến thắng, hắn ta thắng được 450 điểm tích lũy, khiến đám người đang xem chiến rất hâm mộ.

Sau đó hắn ta cũng thấy tốt là dừng, không tiếp tục khiêu chiến.

“Sau lưng tên kia chắc chắn có cao nhân chỉ dẫn!” Nam tử đứng bên cạnh Giang Khải chắc chắn nói, “100 cường giả của mười công hội cũng có phân chia mạnh yếu, Triệu Thanh xung phong, trên cơ bản có thể xác định Thanh Long là hai đầu cứng rắn, ở giữa mềm.”

“Có lẽ thực lực của cao thủ kia cùng một cấp bậc với Triệu Thanh, nhìn đúng cơ hội ra tay, cuối cùng giành được điểm tích lũy từ trên tay Thanh Long.” Đồng bạn bên cạnh hắn ta cũng nói theo.

“Trong dân gian luôn có cao thủ, cộng thêm quy tắc có lợi cho bên công lôi, mười công hội lớn có mạnh hơn cũng không có khả năng toàn thắng, có thể ổn định bảy phần mười trận thắng đã không tệ. Ta từng xem sáu lần đại đội đánh cược, kế hoạch của mười công hội lớn liên tục thay đổi nhưng có một điều vẫn không thay đổi.

Giang Khải không nhịn được nói xen vào, “Kế hoạch gì?”

Người kia lườm Giang Khải một cái, nghĩ thầm đây là ai, cũng không coi mình là người ngoài.

Nhưng quan điểm của mình thật sự cao minh, ngay cả người xa lạ cũng không nhịn được đặt câu hỏi!

“Khụ khụ, người mạnh nhất của công hội bọn họ sẽ giữ quan ải sau cùng! Triệu Thanh kia không dám lên chiến, đoán chừng cũng muốn giữ lại thực lực đến sau cùng.”

Giang Khải nghiêm túc gật đầu, cách nói của vị lão ca này tiến thêm một bước xác nhận suy đoán của mình.

Tình hình chiến đấu sau đó càng ngày càng giằng co, công hội khác cũng không thiếu cao thủ có thể lấy được điểm tích lũy trên tay Thanh Long, nhưng phần lớn vẫn bị Thanh Long lấy được.

Xem cả ngày như vậy, buổi tối bó đuốc xung quanh Tinh Vũ quảng trường sáng lên, trận chiến vẫn còn tiếp tục.

Chương 391 - Phán quan mạnh nhất (2)

Lúc này, trận chiến Thanh Long đã chỉ còn lại hơn hai mươi trận.

Càng đến phía sau, cao thủ ra sân thực lực càng mạnh!

Thanh Long muốn giữ phần đầu, cũng có người đang nhìn chằm chằm đầu Thanh Long, đến lúc này mới ra tay!

Điều đáng nhắc đến là, trong trận chiến sau cùng, gần như một một người ra sân đều đeo mặt nạ.

Lão ca bên cạnh cười lạnh một tiếng, "Ở đâu có người ở đó có giang hồ, có giang hồ thì có ân oán, người ra sân sau cùng chắc có chút khúc mắc với Thanh Long, bọn họ đeo mặt nạ cũng vì đề phòng bị Thanh Long để mắt đến.

Cùng xem tranh tài cả ngày, Giang Khải đã khá quen thuộc với vị lão ca này.

"Lão ca, ngươi cũng ở khu chuẩn bị chiến đấu, sao không đi lên?"

Lão ca này nở một nụ cười cao thâm, "Biết đạo lý bọ ngựa bắt ve chim sẻ núp sau không?"

"Ngươi muốn là ngươi lên cuối cùng?"

"Khụ khụ, không phải, thực lực của Thanh Long quá mạnh, ta chuẩn bị khiêu chiến Thiên Kiếm công hội… Bọn họ lên sân thứ năm." Lão ca lại nhìn Giang Khải, "Lại nói, tiểu tử ngươi trông tuổi không lớn lắm, cũng đến khiêu chiến?"

"Có phải đi theo người trong công hội đến đây để kiếm một vị trí xem tốt không?"

Giang Khải nhếch miệng, "Không phải, ta cũng lên sân nhưng ta dự định đánh Huyền Vũ."

“Huyền Vũ? Cũng là công hội xếp hạng năm, ngươi trẻ như vậy đã là tứ giai? Trong nhà rất có tiền đi.” Lão ca nhíu mày, dùng ánh mắt “ta hiểu” nhìn Giang Khải.

Giang Khải lắc đầu, “Ta chưa được tứ giai.”

“Chưa được tứ giai? A, những người trẻ tuổi các ngươi cần trải qua những trận chiến cấp bậc này, ngươi phải quan sát nhiều hơn, trong trận chiến của những cao thủ chúng ta có rất nhiều chi tiết nắm bắt, ứng biến tại chỗ, cơ hội khống chế đều có điểm chú trọng.”

Giang Khải rất nghiêm túc nhẹ gật đầu, “Đúng là thế.”

“Đặc biệt là tâm lý đánh cược, điểm này vô cùng quan trọng!” Lão ca nói thêm, “Có đôi khi, một ánh mắt của cao thủ có thể khiến ngươi cảm nhận được cảm giác áp lực!”

“Phải làm thế nào để ánh mắt tạo thành cảm giác áp lực?” Giang Khải hỏi.

“Điều này sao, vậy cần đã không có chút rung động nào, lại mang theo sát ý, không khoa trương nhưng lại có sự tự tin tuyệt đối! Tóm lại, loại cảm giác này chỉ hiểu mà không thể diễn đạt được bằng lời, vậy đi, chờ ta lên sân, ngươi chú ý nhìn ánh mắt của ta.”

“Ta sẽ dùng ánh mắt tạo ra cảm giác áp lực mạnh mẽ với đối phương, nếu sự chấn động của hắn quá lớn, thậm chí sẽ ảnh hưởng đến phán đoán của hắn.”

Giang Khải hơi híp mắt lại, hắn thật sự chưa từng nghiên cứu…

Xem ra thực lực của vị lão ca này cũng không kém!

“Ai, tiểu tử, ta buồn ngủ, có lẽ Thanh Long thắng hơn 4000 điểm, thành tích tạm được. Không xem trận tranh tài sau đó nữa, ngủ một giấc trước.”

“Ồ, được.”

Trong đại đội đánh cược không có thời gian nghỉ ngơi, thời gian tranh tài cũng không cố định, mười ngày đến mười lăm ngày cũng

được.

Dù là xem chiến hay tham chiến đều tự sắp xếp nghỉ ngơi, tranh tài không dừng lại.

Liên tục bốn ngày rưỡi, bốn công hội lớn Thanh Long, Thiên Đế, Hiên Viên, Tiên Kiếm lần lượt hoàn thành trận phòng thủ của mình.

Trong đó, Thanh Long thu được 4880 điểm tích lũy, Thiên Đế thu được 2290 điểm tích lũy, Hiên Viên thắng được 3620 điểm tích lũy, Tiên Kiếm thắng được 2840 điểm tích lũy.

Đều là trong tình huống thua một trận phải bồi thường gấp ba điểm tích lũy, tranh tài của mười công hội lớn, trên cơ bản tỷ số thắng đều giữ ở sáu phần mười trở lên, đặc biệt là 20 trận tranh tài sau cùng, trên cơ bản đều là tỷ số thắng bảy phần mười!

Có thể thấy được thực lực của mười công hội lớn vẫn vô cùng kinh khủng.

Gần giữa trưa ngày thứ năm, Giang Khải đẩy lão ca đang ngủ say bên cạnh.

“Lão ca, tỉnh, ngươi còn không lên sân?!”

Lão ca lau nước miếng chảy ở bên miệng, mở đôi mắt nhập nhèm ra, “A, đến Thiên Kiếm rồi sao? Bao nhiêu trận rồi hả?”

“30 trận sau cùng!”

“A? 30 trận sau cùng?!” Lão ca trợn to mắt, “Sao đến bây giờ ngươi mới gọi ta?”

“Không phải lão ca dặn ta tối nay mới được gọi ngươi sao!”

“Ta dặn ngươi tối nay gọi ta, cũng không nói gọi muộn như vậy!” Lão ca vừa nói vừa lo lắng đứng lên, lao đến khu đặt cược dưới đài.

“150 điểm tích lũy!”

“200!”

“300!”

Lão ca nóng nảy đến nhe răng trợn mắt, đã đấu giá đến 300 rồi hả?

Tuy tiền đặt cược đã đến 300 điểm nhưng bây giờ đã chỉ còn lại 30 trận, dựa theo thông lệ 20 trận sau cùng đều gặp phải cao thủ, lão ca cắn răng một cái, giơ tay hô.

“400!”

“400 lần 1, 400 lần 2, được, ngươi lên!”

Cuối cùng lão ca đã cướp được cơ hội ra sân, hắn ta đi lên Tinh Vũ lôi đài.

Ký hiệu của Thiên Kiếm công hội là một thanh cự kiếm, lão ca đi đến trước mặt đối thủ, hắn ta nhìn dưới đài một chút.

Đứng ở lôi đài nhìn quanh, cảm giác này hoàn toàn khác biệt.

Chỉ thấy khu xem chiến các bên, khu chuẩn bị chiến đầu đều là người đông tấp nập, không đếm hết có bao nhiêu người đang nhìn về bên này.

Lão ca vẫn thấy được Giang Khải ở trong đám người.

Chương 392 - Phán quan mạnh nhất (3)

Tên tiểu tử kia đang trợn to mắt nhìn bên này, chắc chắn đang chờ mong biểu hiện của mình.

Lúc này lão ca thu hồi tầm mắt, lạnh lùng nhìn đối thủ đối diện.

“Khu 1, công hội cấp Giáp Vô Nhai công hội u Dương Dịch, 400 điểm tích lũy!” Lão ca ôm quyền nói.

“u Dương Dịch? Là ngươi?” Người đối diện hừ lạnh một tiếng.

“Tên tiểu nhân hèn hạ nhà ngươi, thật sự là oan gia ngõ hẹp!”

“Mười công hội lớn Thiên Kiếm công hội, Triển Phi!” Nói xong, người kia trực tiếp tháo mặt nạ.

Lúc hắn ta tháo mặt nạ xuống, trên khán đài ở các khu vực truyền ra tiếng kêu la.

“Là Triển Phi, ta nói sao hắn thắng liền bốn trận vẫn còn đang đánh! Hóa ra là một trong ba cường giả dưới Siêu phàm của Thiên kiếm!”

“Thiên Kiếm Triển Phi, ĐM, Thiên Kiếm dùng Triển Phi câu cá! Đoán chừng người lên sân đó cũng trợn tròn mắt, lúc này gặp được Triển Phi còn không phải tặng không điểm tích lũy sao!”

“Triển Phi!” u Dương Dịch trợn to mắt, “Ngươi, sao bây giờ ngươi còn trên sân?”

Triển Phi cười lạnh một tiếng, “Vừa rồi ngươi không xem tranh tài đi, ta đã đánh liên tục bốn trận, đây là trận thứ năm.”

“Lúc đầu ta còn muốn đánh thêm mấy trận, lừa thêm điểm tích lũy, kết quả ngươi lại dám lên… Xem ra đây là trận sau cùng của ta.”

“Rất tốt, không phải đều nói ngươi là Phán quan mạnh nhất sao, u Dương Dịch, hôm nay có gan thì ngươi đừng chạy, Triển Phi ta chắc chắn đánh giết ngươi trên Tinh Vũ lôi đài!”

Phán quan, chức nghiệp tứ giai Đao phủ!

u Dương Dịch trợn mắt nhìn chằm chằm Triển Phi, hừ lạnh một tiếng.

Giang Khải nhìn biểu hiện của u Dương Dịch, trong lòng ngạc nhiên.

Không ngờ vị lão ca bên cạnh mình lại là Đao phủ, hơn nữa còn được gọi là Phán quan mạnh nhất! Quả nhiên là cao thủ!

Nhìn cảm xúc trong ánh mắt của đôi bên, Giang Khải cũng hiểu đôi bên đã đến vòng đánh cược tâm lý.

Trong ánh mắt lão ca sát ý như có như không, lúc lên lúc xuống khiến người ta không thể suy đoán, chỉ có thể dùng sâu thẳm khó lường để hình dung.

Một tiếng hừ lạnh này càng thể hiện vô cùng tinh tế vẻ miệt thị kẻ địch!

Một lúc lâu sau, u Dương Dịch khẽ nhếch khóe miệng, “Ngươi cảm thấy ta sẽ cho ngươi được như ý sao? Muốn giết ta, ngươi còn chưa có tư cách này!”

Đôi mắt Giang Khải trợn tròn, không khỏi lau mồ hôi thay cho lão ca.

Nếu lão ca thắng được, lại là một án lệ chức nghiệp yếu thế đánh bại chức nghiệp cường thế!

Ngay lúc đếm ngược tiến vào ba giây cuối cùng, u Dương Dịch đột nhiên giơ tay lên hô to với bên ngoài sân.

“Trọng tài, ta nhận thua!”

Lúc u Dương Dịch trở lại bên cạnh Giang Khải, Giang Khải cau mày, liếc mắt nhìn u Dương Dịch bên cạnh.

Xem mấy trăm trận đấu, đây là lần đầu còn chưa bắt đầu đã nhận thua…

“u Dương lão ca, đã nói đánh cược tâm lý mà?”

u Dương Dịch cũng không có chút cảm giác ngượng ngùng nào, tặc lưỡi, “Đã đánh cược. Thua.”

Giang Khải tức đen mặt, vị lão ca này thật sự là một nhân tài.

“Lão ca có khúc mắc với Triển Phi kia?”

“Cũng không tính là gì, chỉ cướp Boss cấp thống lĩnh của hắn mấy lần… Hắn quá keo kiệt, chẳng phải chỉ mấy con thống lĩnh sao, lần trước ta đã trả lại cho hắn, lại còn ngày nào cũng đuổi giết ta.” u Dương Dịch gãi đầu.

Giang Khải ngạc nhiên nói, “Ngươi đã trả lại cho hắn, hắn còn đuổi giết ngươi? Lão ca, ngươi trả lại Boss cho hắn như thế nào?”

“Khu của chúng ta có một khu vực Boss thống lĩnh dày đặc, lần đó công hội chúng ta không cẩn thận đồng thời mở mấy cái, sau đó ta dẫn theo thống lĩnh chạy khắp nơi, vừa hay thấy đám người Triển Phi.”

“Ta nghĩ trước kia thật sự từng cướp Boss của hắn, lần này vừa hay trả lại cho hắn, mọi người cũng coi như thanh toán xong, sau đó ta liền trả lại cả bảy con thống lĩnh cho hắn.”

Nghe kinh nghiệm truyền kỳ của u Dương Dịch, Giang Khải cũng tức đen cả mặt.

Lão ca này không phải người bình thường!

“y… Vậy Triển Phi đã nhận rồi?”

“Không, có thể là chưa chuẩn bị xong, nghe nói là đoàn diệt.” u Dương Dịch hời hợt nói.

Cuối cùng Giang Khải đã biết vì sao Triển Phi vừa thấy u Dương Dịch đã tháo mặt nạ.

Đây là hận đến tận xương cốt!

“Ai, thực lực của Triển Phi quá mạnh, ta nói cho ngươi biết người bình thường thật sự đánh không lại. Ba cao thủ lớn của Thiên Kiếm, ta cũng sắp bị hắn làm cho không chống đỡ được nữa.”

“Lần này thua 400 điểm tích lũy, điểm tích lũy này còn là mượn của công hội khác.”

Giang Khải không hiểu nói, “Các ngươi là công hội cấp Giáp, không phải không lấy ra được 400 điểm tích lũy này chứ.”

u Dương Dịch lắc đầu, “Lấy ra được nhưng thật sự lấy ra cũng không còn lại bao nhiêu.”

“Thiên Kiếm vẫn ép công hội chúng ta giao ta ra, công hội chúng ta không chịu nên Thiên Kiếm làm khó dễ công hội chúng ta rất nhiều, phát triển càng ngày càng tệ.”

“Ta suy nghĩ công hội đã vậy, chẳng may ta thua, công hội vốn không giàu có, có lẽ cũng sẽ xuống cấp. Cho nên ta nghĩ đi tìm công hội quen biết khác xoay sở một chút.”

Giang Khải không nhịn được ôm quyền nói, “Khâm phục, thật sự khâm phục!”

Chương 393 - Ra sân

Tuy tên này hại người khác nhưng hắn ta không hại người một nhà, về điểm này thật sự hiếm có.

“Ai, lần này trở về không biết nên làm gì bây giờ.”

Giang Khải suy nghĩ, nói, “Lão ca, nếu thật sự lăn lội ở bên ngoài không được, có thể đến công hội chúng ta ở khu 18.”

u Dương Dịch nhìn chữ viết mơ hồ trước ngực Giang Khải một chút, “Thổ Thần công hội? Ngươi mạnh lắm cũng chỉ là công hội cấp Giáp đi, Thiên Kiếm có phân bộ ở các khu lớn, nếu ta thật sự đến công hội của các ngươi, đoán chừng các ngươi cũng bị Thiên Kiếm cạo chết.”

“Được rồi, ta vẫn không hai ngươi.”

Nói xong, u Dương Dịch nhìn về phía vẻ mặt mờ mịt của Triển Phi ở trên lôi đài, cười trộm nói, “Mặc dù thua điểm tích lũy nhưng tên Triển Phi thật ngu ngốc, tự tháo mặt nạ xuống, hắc hắc hắc, câu được con cá nhỏ đi.”

Giang Khải tức đen mặt, đừng nói Triển Phi không ngờ u Dương Dịch sẽ bỏ quyền, ai có thể nghĩ đến chứ…

Hiệu quả bày binh bố trận của Thiên Kiếm rất tốt, nhưng bị u Dương Dịch làm loạn như thế thật sự làm rối loạn tiết tấu của Thiên Kiếm.

Vốn Triển Phi là một vòng rất mấu chốt vào thời điểm này, người bình thường sẽ không ngờ Thiên Kiếm lại đặt Triển Phi một trong ba cao thủ hàng đầu ở vị trí như vậy.

Sau khi thấy hắn ta liên tục thắng mấy trận, mặc dù thấy ngạc nhiên với thực lực của hắn ta nhưng cùng lúc tuyết đối không có ý tưởng với hắn ta.

Nhưng bây giờ Triển Phi đã lộ thân phận, toàn bộ kế hoạch đều bị

người khiêu chiến vạch trần.

Đánh cược điểm tích lũy của người khiếu chiến lập tức về 100 đến 200 điểm.

Sau khi trận tranh tài sau cùng kết thúc, vì trước đó Thiên Kiếm thua khá nhiều trận, cuối cùng thắng được 3190 điểm tích lũy, ít hơn mong muốn.

Cuối cùng tranh tài Thiên Kiếm đã kết thúc, người ra sân tiếp theo là Huyền Vũ.

Trên lôi đài xuất hiện một hoa văn thần thú Huyền Vũ to lớn, đệ tử Huyền Vũ trực tiếp đeo mặt bày trận.

u Dương Dịch vỗ vai Giang Khải, "Lão đệ, có thể thử lên trận đầu, trận dầu rất nhiều người đều không đoán được việc bày binh của Huyền Vũ, đấu giá không quá dữ dội, biết đâu có thể lấy được bằng mấy chục điểm."

"Lại nói, có phải ngươi là con ruột của hội trưởng các ngươi không, có thể bỏ ra nhiều điểm tích lũy như vậy để ngươi đi chơi!"

Giang Khải lắc đầu, "Thực lực của những người này đều rất mạnh, không có khả năng đánh liên tục nhiều trận. Ta vẫn chờ mấy trận sau đi, sau đó nhiều điểm tích lũy."

u Dương Dịch hơi nghe không hiểu Giang Khải.

"Sao ta nghe không hiểu ngươi đang nói cái gì?"

Giang Khải mỉm cười, "Lão ca, dù sao ta dự định sau đó lại lên."

u Dương Dịch suy nghĩ như đã hiểu ra, gật đầu nói, "Cũng có lý, dù sao là đến học tập, dứt khoát đánh với những cao thủ đỉnh cấp đó, thu hoạch càng nhiều hơn."

"Chỉ khá tốn điểm tích lũy…"

Huyền Vũ từng nói muốn lấy được hạng nhất đại đội đánh cược.

Ngay từ đầu, biểu hiện của Huyền Vũ không quá xuất sắc, có lẽ

giữa tỷ lệ thắng bảy phần mười trở lên.

Điểm tích lũy của bọn họ lại tiêu tốn.

Nhưng sau khi tranh tài tiến hành được hơn một trăm trận, cuối cùng Huyền Vũ bắt đầu ra sức.

Liên tiếp ba bốn mươi trận, tuyển thủ Huyền Vũ ra sân đều thể hiện ra thực lực cực mạnh, tăng tỷ lệ thắng đến tám phần mười trở lên!

Nói tổng thể, nếu giữ được tỷ lệ thắng 75%, vậy có lẽ thu chi sẽ giữ được cân bằng, đường nhiên tình huống cụ thể sẽ có khác biệt, dù sao tiền đặt cược của người khiêu chiến sau mỗi một trận sẽ khác biệt.

Phần thắng đạt đến tám phần mười trở lên, trên cơ bản đã là giai đoạn lợi nhuận.

“Sau 100 trận bắt đầu theo đuổi tỷ lệ thắng sao?” u Dương Dịch khẽ nhíu mày, “Số lượng cao thủ của Huyền Vũ nhiều vậy sao?”

Phải biết rằng, nếu Huyền Vũ muốn cướp điểm cao nhất định phải giữ vững mấy trận sau cùng, bọn họ nhất định có cao thủ giữ cửa sau cùng.

Mặc dù thế, Huyền Vũ còn thể giữ được tỷ lệ thắng khủng bố như thế ở nửa phần sau, có thể thấy được thực lực tổng hợp của tuyển thủ Huyền Vũ dự thi lần này rất mạnh.

“Ta nghe nói Huyền Vũ ra giá tiền rất lớn thuyên chuyển một nhóm cao thủ từ công hội khác, vốn cảm thấy không đáng tin, hiện tại xem ra có thể là thật.”

“Trước đó bọn họ mất đi một phân bộ, nghe nói là bị người ta chơi. Mười công hội lớn lại bị người ta phá mất một phân bộ, danh vọng của Huyền Vũ chắc chắn sẽ bị ảnh hưởng, lần này bọn họ cũng muốn kiếm lại mặt mũi!”

“Ai, đúng, hình như chuyện này xảy ra ở phân bộ khu 18 các ngươi, ngươi biết đã xảy ra chuyện gì không?”

Giang Khải chớp mắt, “Lão ca, thật ra người phá mất phân bộ của bọn họ là ta!”

“Ngươi?” u Dương Dịch nhìn Giang Khải, sau đó đột nhiên cười ha hả, “Ha ha ha, đúng đúng, chính là ngươi! Ngươi còn chưa lên được tứ giai, lại phá mất một phân hội của Huyền Vũ? Ngươi còn khoác lác giỏi hơn ta!”

Giang Khải nhíu mày, xem ra u Dương Dịch sẽ không tin tưởng mình.

Lúc đến 20 trận sau cùng, lợi ích của Huyền Vũ đã đạt đến 7000 điểm!

Chương 394 - Nhổ cỏ

“Huyền Vũ còn năm người chưa ra tay!” u Dương Dịch nhìn trận phòng ngự của Huyền Vũ, “Nếu không có gì bất ngờ xảy ra, thành tích lần này của Huyền Vũ có thể đột phá một vạn điểm! Dù là trong đại đội đánh cược lần trước cũng rất cao.”

“Ai, tiểu tử, ngươi còn không lên nữa sẽ không có cơ hội để lên…” u Dương Dịch nhìn sang bên cạnh, kết quả phát hiện người đứng bên cạnh hắn ta đã đổi người.

Tiểu tử đần kia đã đến khu đặt cược!

“100 điểm tích lũy!”

“130!”

“180!”

Biểu hiện của Huyền Vũ quá nổi bật, trong lúc vô tình những người công lôi muốn kiếm một chén canh cũng giảm thấp tiền đặt cược.

“180 lần 1, 180 lần 2, 180…”

Đột nhiên, trong đám đông có một giọng nói thản nhiên báo ra tiền đánh cược mới.

“5000 điểm tích lũy!”

Tất cả mọi người ở khu đấu giá đều khiếp sợ nhìn về phía phát ra giọng nói.

Chỉ thấy một người trẻ tuổi để tóc dài lạnh nhạt đi tới.

“Cái gì? 5000? Ta không nghe nhầm chứ?”

“ĐM, chơi lớn như vậy, đây là điên rồi sao!”

“Thổ Thần công hội? Chưa từng nghe nói về công hội này. Nếu lần

này thua, dù là công hội cấp Giáp thì cũng phải về nhà ăn đất!"

Giang Khải thản nhiên đi qua đám người.

Nhân viên công tác đang ghi chép cũng run tay, hắn ta lại nhìn về phía Giang Khải, "Ngươi, ngươi vừa báo 5000?"

"Đúng vậy." Giang Khải đáp.

"Ngươi xác định là 5000 điểm tích lũy?"

Giang Khải nhíu mày nói, "Làm gì, không thể báo 5000 sao? Không có vốn liếng còn làm nhà cái?!"

"Ta không nói Huyền Vũ không có vốn liếng, người ta có căn cơ mấy chục năm, có thể không có 5000 điểm tích lũy sao? Ta sợ ngươi chưa hiểu rõ tình huống. Nếu báo giá lung tung, sau này ngươi đừng nghĩ đăng nhập nữa!"

Giang Khải lắc đầu nói, "Ta đã dám báo, tất nhiên cũng có. Rốt cuộc còn có cao hơn không, ngươi cứ đi hỏi một chút."

"Ồ, ồ… 5, 5000 lần 1, 5000 lần 2, 5000 lần 3… Để đồng hồ đưa ra tin tức thân phận của ngươi, ta cần quét hình một chút."

Hình như những người khác cũng không có trình tự này nhưng Giang Khải cũng không thèm để ý, quét thân phận mà thôi.

Sau khi quét hình, nhân viên công tác nhận được tin tức Chủ Thần công hội, phát hiện thật sự có hơn năm ngàn điểm tích lũy chưa sử dụng.

"Ngươi… Ngươi có thể lên sân!"

Giang Khải gật đầu, lên lôi đài, đi thẳng đến trước mặt đối thủ.

"Chủ Thần công hội khu 18, Giang Khải, 5000 điểm tích lũy!"

Sau khi Giang Khải nói ra tiền đặt cược, toàn trường ầm một tiếng, lập tức nổ tung…

Sau khi Giang Khải nói ra tiền đặt cược, toàn bộ Tinh Vũ quảng

trường suýt thì nổ tung!

“Tên kia đặt bao nhiêu? 5000? Kẻ điên, tuyệt đối là kẻ điên, còn là kẻ điên lắm tiền!”

“Điểm tích lũy dùng để tiêu như vậy sao? Tên này tuyệt đối là tên phá của khoa trương nhất mà ta từng gặp!”

“Chủ Thần công hội là công hội gì? Không đúng, trên cơ bản ta biết tất cả công hội cấp Giáp, chưa từng nghe nói về Chủ Thần này.”

“Đây là đánh với mười công hội lớn! Ta xem đại đội đánh cược nhiều năm như vậy, còn chưa ai dám bỏ ra tiền đặt cược lớn như vậy, sao hắn dám làm!”

Bên sân, chân u Dương Dịch mềm nhũn, thân thể lảo đảo suýt thì quỳ xuống… Hắn ta không thể tưởng tượng nổi nhìn Giang Khải trên đài.

Tiểu tử bên cạnh hắn ta có 5000 điểm tích lũy?

“Mẹ của ta ơi, không phải tiểu tử này báo sai tiền đánh cược chứ? Xong xong, lão tử ngươi có tiền nữa, có một tên phá của như ngươi thì cũng phá sản thôi!”

“5000 điểm tích lũy tương đương với tổng giá trị của một công hội cấp Ất! Ngươi là đồ hại cha!”

Trên khán đài, người phụ trách mười công hội lớn đều nhìn về phía lôi đài.

Mấy công hội trước đó, tổng cộng lợi ích thu được cũng chưa vượt qua 5000!

“Khoản tiền lớn như vậy, Giang Khải này có lai lịch gì?”

“Giang Khải khu 18? Giang Khải trên thi đấu tranh bá sao?”

“Không chắc lắm, ta nhớ Giang Khải chắc là tóc ngắn… Nhưng mặc kệ hắn có phải là Giang Khải kia hay không, ta cảm thấy hắn chắc chắn điên rồi!”

Một lão giả mặc trường bào thoải mái màu đen, trước ngực có hai chữ Huyền Vũ, hắn ta hơi híp mắt lại nói với nữ tử bên cạnh, “Thi Thi, hắn là Giang Khải mà các ngươi vẫn nhắc đến sao?”

Lúc này ánh mắt Hà Thi Thi dính chặt vào trên người Giang Khải, trong mắt dày đặc sát ý.

Vốn Hà Thi Thi là cấp bậc nhân vật hội trưởng phân hội, càng được ủy thác trách nhiệm, phái đến khu 18 giải quyết rắc rối do Hoàng Thông để lại, kết quả vừa nhậm chức hai tháng phân bộ khu 18 đã bị giải tán, tạm thời Hà Thi Thi chỉ có thể tạm thời ở lại tổng bộ.

Hà Thi Thi thật sự hận Giang Khải đến tận xương tủy!

“Nhị trưởng lão, hắn chính là Giang Khải! Đừng nói nuôi tóc, dù hắn hóa thành tro thì ta cũng nhận ra!” Hà Thi Thi nhìn chằm chằm Giang Khải, hung hăng nói, “Hắn cũng dám chạy đến đại đội đánh cược!”

Giang Khải chẳng những đến còn không đeo mặt nạ, vừa lên sân đã tự giới thiệu…

Sau đó nhị trưởng lão chắp hai tay, ánh mắt nhìn Giang Khải, hừ lạnh một tiếng, “Người này cảm thấy mình lấy được thi đấu tranh bá toàn cầu thì đã vô địch sao? Không đúng, có thể khiến người Hoàng gia chật vật như thế, người này không nên là loại người hữu dũng vô mưu mới đúng… Ta cũng không nhìn ra hắn có ý định gì!”

Chương 395 - Nhổ cờ (2)

Hà Thi Thi hừ lạnh một tiếng, “Nhị trưởng lão quá lo lắng, bốn tháng trước hắn vừa đến nhị giai, hiện tại chắc chắn còn chưa đến tam giai, hắn dựa vào cái gì vô địch!”

Nói xong, Hà Thi Thi lại nhìn đệ tử Huyền Vũ đối diện Giang Khải, khóe miệng lại nở nụ cười lạnh, “Đệ tử thủ lôi 20 ải cuối cùng của Huyền Vũ chúng ta đều là cao thủ đỉnh cấp trong tứ giai.”

“Giang Khải, ta đang nghĩ phải báo thù thế nào, ngươi đã tự đưa đến cửa, ta mặc kệ ngươi muốn giở trò gì, lần này ngươi phải để lại điểm tích lũy và mạng lại cho ta!”

Giang Khải nhìn đối thủ trước mặt, chiều cao khoảng 1m8, sau khi hắn ta nghe được tiền đặt cược của Giang Khải, cả người hơi ngơ ngác.

Hừ lạnh một tiếng, Giang Khải trực tiếp đứng lên một phần hoa văn giáp lưng Huyền Vũ ở gần trung tâm hoa văn Huyền Vũ.

Đột nhiên, người đối diện mở miệng.

“Giang Khải khu 18, thì ra là ngươi! Ngươi lại dám đến đây!”

Giang Khải nhíu mày nói, “Vì sao không dám đến? Tuy ta không thích cá cược nhưng đã có trận thi đấu này, ta muốn tham gia thì tham gia, ngươi còn quản được ta sao!”

“Ngươi!” Người kia hận nghiến răng, đáng tiếc đứng ở chỗ này không thể kể rõ tội lớn ngập trời của Giang Khải với Huyền Vũ.

Đối với Huyền Vũ mà nói, bị phá hủy một phân bộ tuyệt đối là sự sỉ nhục, tất nhiên không thể nói nhiều trước mặt mọi người!

Người kia hít sâu một hơi để tâm trạng của mình bình tĩnh lại.

“Ngươi dám đặt 5000 điểm tích lũy, là cảm thấy có thể kiếm một món hời từ trên người ta?” Người kia hừ lạnh một tiếng, “Ta hiểu có lẽ ngươi còn chưa biết thân phận của ta, cho nên mới có loại

suy nghĩ may mắn này.

“Ngươi đã hoàn thành đặt cược, vậy ta cũng không ngại lộ ra chút tin tức cho ngươi! Xông pha trong Quỷ Tinh bảy năm, ta chỉ có ghi chép bảy lần tử vong, ta càng chưa từng thua trận trong cùng cấp!”

“Ta nhớ không nhầm mấy tháng trước ngươi vẫn chỉ đạt tới nhị giai, hiện tại ngươi tuyệt đối không có khả năng đạt tới tứ giai, cho tới bây giờ đều là ta vượt cấp khiêu chiến người khác, ngươi lại dám vượt cấp khiêu chiến ta?”

“Chẳng mấy chốc ta sẽ để ngươi biết quyết định này của ngươi ngu xuẩn đến mức nào!”

Giang Khải thở dài một hơi, “Ngươi cho rằng ta muốn cược 5000? Thu hoạch điểm tích lũy quá khó khăn, đặc biệt là loại công hội nhỏ như ta, ôi, quá khó khăn… Ta chỉ có từng đó điểm tích lũy.”

Người kia trợn to mắt, Giang Khải hoàn toàn không nghe lọt chiến tích huy hoàng của mình.

Đây là hoàn toàn không đặt mình ở trong mắt!

Lại nói, loại công hội nhỏ như Chủ Thần công hội có thể có hơn năm ngàn điểm tích lũy, người khác trộm mừng cũng không kịp, hắn còn đang khóc than!

Nam tử giận dữ nói, “Ngông cuồng! Đợi chút nữa ta sẽ khiến ngươi không có cả cơ hội cầu xin tha thứ!”

Trên mặt đất xuất hiện đếm ngược, trận chiến của đôi bên sắp bắt đầu.

Nam tử cũng tiến vào trạng thái chuẩn bị chiến đầu, hắn ta đã rút hai thanh trường kiếm ra, con mắt dưới mặt nạ xuất hiện ý cười khinh miệt, “Nghe nói công kích của ngươi rất khủng bố, đáng tiếc ngươi đối mặt với ta, đối mặt với sự áp chế tuyệt đối của thuộc tính, chỉ sợ ngươi cũng không chạm đến cái bóng của ta!”

【 Ba, hai, một, tranh tài bắt đầu! 】

Tất cả mọi người trong sân nhìn chằm chằm chiến trường, căng thẳng đến mức không dám thở mạnh.

Trong số bọn họ còn có rất nhiều người không biết Giang Khải, cũng không biết bên thủ lôi Huyền Vũ là ai.

Nhưng tất cả mọi người rất căng thẳng, nguyên nhân duy nhất đây là một trận đánh cược tuyệt đối!

“Giang Khải, để ngươi biết cái gì gọi là tốc độ!”

“Chiến ý cuồng bạo!” Nam tử cầm song kiếm trong tay, thân hình đột nhiên hành động, hóa thành một bóng đen lao về phía Giang Khải, “Cấp tốc thứ sát!”

Thấy người kia ra tay, u Dương Dịch trợn to mắt, “Tốc độ thật nhanh! Tên này có hai thiên phú tăng tốc độ? Không tốt, tiểu tử này xong đời!”

Còn chưa đợi người kia đến gần Giang Khải, hắn ta trực tiếp vung vẩy song kiếm.

Trong nháy mắt ra kiếm, hai đạo kiếm khí màu tím như ngựa hoang thoát cương bắn thẳng đến Giang Khải!

“Tử sắc chân khí? Mới tứ giai đã có một tầng chân khí! Chờ chút, ta biết hắn là ai, hắn là Hạng Văn Kiệt trong Tam Kiệt Huyền Vũ!”

“Hạng Văn Kiệt? Hạng Văn Kiệt xếp trong top 50 bảng xếp hạng dự bị doanh Chiến Thần điện?”

“Chính là hắn, tốc độ của Hạng Văn Kiệt cực nhanh, Tử sắc chân khí cực kỳ tinh luyện, rất khủng bố…”

Còn chưa nói hết câu, Giang Khải trên sân đã hành động.

Giang Khải lướt ngang qua một cái, trực tiếp tránh xa bảy, tám mét, né tránh kiếm khí của đối phương.

Sau khi di chuyển đến bên cạnh Hạng Văn Kiệt, trong tay Giang Khải liên tục bắn ra mười bóng đen!

Lúc này, cho dù Giang Khải không phát động Thời gian dân cờ bạc, tốc độ ra tay cũng đã rất khoa trương, mười thanh phi đao gần như không phân ra thứ tự, trong chớp mắt đã đánh vào trên người Hạng Văn Kiệt!

Hộ giáp của Hạng Văn Kiệt phát ra ánh sáng mạnh, vị trí bị đánh trúng đích sinh ra một mặt quang thuẫn muốn ngăn cản Truy mệnh.

Chương 396 - Không giấu diếm được

Nhưng thanh Truy mệnh thứ ba xuất hiện bạo kích, mặc dù không đánh xuyên hộ giáp của Hạng Văn Kiệt nhưng lực lượng khổng lồ đánh vào trên người Hạng Văn Kiệt, vốn hắn ta đang xông đến với tốc độ cao, lập tức bị đánh ngang ra ngoài!

Hạng Văn Kiệt chỉ cảm thấy mình như bị người ta dùng chùy nặng mười tấn đập trúng một cái, nửa người nghiêng đi trực tiếp tê liệt!

“Đây, đây là công kích gì…”

Không phải Giang Khải chỉ có công kích rất mạnh, từ lúc nào tốc độ công kích, tốc độ di chuyển cũng khoa trương như vậy?

Mình lại không thấy rõ hắn ra tay thế nào!

Bịch một tiếng, Hạng Văn Kiệt ngã mạnh xuống đất, lực va đập to lớn khiến hắn ta không cách nào đứng lên ngay.

Hắn ta cố gắng ngẩng đầu, khiếp sợ nhìn về phía Giang Khải.

Chỉ vừa đối mặt, hắn ta đã bị Giang Khải đánh trọng thương?!

Lúc này, Giang Khải không đuổi theo, hắn chậm rãi đi đến trận kỳ do Hạng Văn Kiệt bảo vệ ở bên cạnh, một tay nắm chặt cột cờ.

“Lại nói, ta thật sự thích quy tắc của đại đội đánh cược… Chỉ cần nhổ lá cờ coi như ta thắng?” Nói xong, trên tay Giang Khải dùng sức, trực tiếp rút cờ Huyền Vũ.

Trong nháy mắt cờ Huyền Vũ bị rút ra, toàn bộ Tinh Vũ quảng trường đã lặng ngắt như tờ!

“Đệt, thắng? Giang Khải kia thắng!”

“Má ơi, một phát thắng 15 ngàn! Một công hội cấp Giáp hơn trăm người cũng phải tích lũy mấy năm, tên kia tốn chưa đến năm giây

đã kiếm lời điểm tích lũy mà người ta tốn cả đời mới có thể kiếm được?!"

"Không phải, các ngươi còn chú ý điểm tích lũy cái gì! Rốt cuộc tên kia là như thế nào, trực tiếp miểu sát Hạng Văn Kiệt? Hắn là quái vật gì!"

"4000! Đồng hồ của lão tử kiểm tra ra trị số lại là 4000? Điên rồi!" Một người không ngừng gào thét.

"Ta biểu hiện là 4200!" Người bên cạnh hắn ta như tìm được tổ chức, nói tiếp, "Đệ tử Huyền Vũ kia dùng hai kỹ năng, nhanh nhẹn từ 1600 tăng đến 2100, lại từ 2100 tăng tới 2500, tên kia đã đủ không hợp thói thường, kết quả Giang Khải kia còn chưa dùng kỹ năng tăng tốc độ gì, tốc độ trực tiếp tăng đến 4000!"

"Nói đùa cái gì, 4000? Đó là Siêu phàm ngũ giai mới có thể đạt được! Trừ khi bốn thiên phú của hắn đều thêm nhanh nhẹn, nếu không thì không có khả năng đạt đến 4000!"

Cao thủ siêu cấp nằm trong top 20 bảng xếp hạng dự bị doanh Chiến Thần điện lại không chống đỡ được năm giây trên tay Giang Khải.

Tuy có thể thấy được, Hạng Văn Kiệt chắc chưa phát huy toàn lực, nhưng vấn đề là rõ ràng Giang Khải cũng không dốc hết sức.

Hắn còn chưa dùng một kỹ năng ra dáng nào!

"Này, lão Lưu, không phải ngươi từng xem tình hình thực tế của thi đấu tranh bá sao, hắn có phải là Giang Khải kia không? Ta nghe nói Giang Khải kia cũng dùng ám khí."

"Không phải!" Một nam tử đã từng quan sát tình hình thực tế của thi đấu tranh bá nhíu chặt lông mày, cực kỳ chắc chắn nói, "Tuy vũ khí của bọn họ đều giống nhau, nhưng Cửu kiếp truy mệnh cũng không phải trang bị duy nhất."

"Thuộc tính nhanh nhẹn của Giang Khải này ném xa Giang Khải thi đấu tranh bá mấy con phố!"

Trên đài hội nghị, Hà Thi Thi trợn to mắt, đầu óc vang lên ong ong.

Hạng Văn Kiệt thua? Còn thua nhanh như vậy?

Nhị trưởng lão bên cạnh nàng híp mắt lại, “Thi Thi, hắn thật sự là Giang Khải? Vừa rồi hắn bình thản ra tay như vậy, nhanh nhẹn chắc đột phá 4000!”

Hà Thi Thi lập tức thấy hơi nghi ngờ.

Người này thật sự là Giang Khải? Không đúng, bốn tháng ngắn ngủi sao có thể tăng lên khủng bố như thế?

Chẳng lẽ… Giang Khải còn có một huynh đệ song sinh?

Nhị trưởng lão nắm chặt tay, lạnh lùng nói, “15000 điểm tích lũy… Sự cố gắng trước đó đều là uổng phí! Mặc kệ hắn có phải Giang Khải hay không, ta nhất định phải tính toán rõ ràng khoản nợ này với hắn!”

Trên đài hội nghị, mấy vị cường giả Chiến Thần nhìn nhau.

“Tiểu tử này… Còn chưa dùng hết sức!”

“Hạng Văn Kiệt chỉ có được một tầng chân khí cũng không đỡ được một kích của hắn? Hít… Ta chưa từng thấy loại tình huống này.”

Mặc kệ mọi người thấy khó hiểu đến mức nào, suy đoán bao nhiêu về thân phận của Giang Khải, nhưng lúc Giang Khải rút cờ của Huyền Vũ, trận tranh tài này đã kết thúc!

Một tên nhân viên công tác chạy chậm đến trước mặt Giang Khải, hắn ta liếc nhìn Giang Khải, lắp bắp nói, “Tranh tài đã kết thúc, chúc mừng ngươi thắng được gấp ba tiền đặt cược, cái đó… Có thể đưa chiến kỳ cho ta, ngươi có thể kết toàn điểm tích lũy.”

Ngay lúc tất cả mọi người kích động chờ đợi Giang Khải giao ra chiến kỳ, Giang Khải lại ôm chiến kỳ, nhíu mày nhìn nhân viên công tác, “Ta còn chưa đánh xong đâu!”

Nghe được câu này, sát ý trong mắt nhị trưởng lão lập tức biến mất, chân mềm nhũn suýt ngã sấp xuống.

“Hắn, hắn nói gì?”

Hà Thi Thi sắc mặt trắng bệch, “Hắn nói… Hắn còn chưa đánh xong!”

“Đang coi chúng ta là máy rút tiền sao?” Trên trán nhị trưởng lão đã toát mồ hôi.

Nhưng cẩn thận suy nghĩ một lúc, ngay cả Hạng Văn Kiệt đối mặt với hắn cũng không chịu được một kích như thế, vậy hình như quyết định của Giang Khải rất hợp lý…

Chương 397 - Không giấu diếm được (2)

Nhân viên công tác vội vàng nói, “Giang, Giang tiên sinh, ngươi nghe ta nói, ngươi có thể tiếp tục khiêu chiến nhưng ngươi cần đặt cược một lần nữa.”

“Hai vạn!” Giang Khải không nhịn được nói, “Có ai cao hơn ta không? Nếu không có thì ta đánh tiếp.”

u Dương Dịch đã quỳ xem tranh tài rồi.

“ĐM, thì ra ngươi mới là đại ca! Tiểu tử thối, đây đúng là đại đội đánh cược, nhưng mấy thập niên cũng không có ai điên như ngươi!”

“Hai vạn điểm tích lũy, ngươi muốn giết chết Huyền Vũ!”

Giang Khải nhìn về phía khu đặt cược, phát hiện sau khi hắn nói hai vạn điểm tích lũy, nơi đó đã không còn một ai nữa.

Người bình thường có ai dám bùng nhỏ như vậy, dù không bình thường có lẽ cũng không đánh giá bản thân cao như vậy!

Điểm tích lũy của một công hội cấp Giáp có lẽ sẽ cao hơn con số này rất nhiều nhưng không sử dụng đến, hoàn toàn đưa vào điểm tích lũy do công hội sắp xếp, có thể lập tức lấy ra nhiều điểm tích lũy như vậy thật sự không nhiều!

Huống chi còn dùng làm tiền đặt cược…

“Ầy, ngươi cũng không còn, chắc không ai cướp với ta.” Giang Khải đắc ý nhìn nhân viên công tác.

“Điều này…” Có lẽ nhân viên công tác cũng chưa từng gặp việc khoa trương như vậy, ấp úng hồi lâu, sau cùng chỉ có thể tiếp tục theo quy tắc của đại hội.

“Vậy, vậy ngươi tiếp tục dự thi.”

Lại lấy được tư cách tiếp tục khiêu chiến, tâm trạng Giang Khải không tệ, tiếp tục tiến đến hoa văn huyền giáp tiếp theo.

Đây là trận thứ mười chín đếm ngược của Huyền Vũ.

Nhưng lúc Giang Khải đứng trong huyền giáp, đột nhiên phát hiện trước mặt không có đệ tử Huyền Vũ.

Hắn lại ngẩng đầu nhìn, những đệ tử Huyền Vũ này ngươi nhìn ta, ta nhìn ngươi, không ai dám đứng đối diện Giang Khải.

Có đánh được hay không là một chuyện, mấu chốt là tiền đặt cược của trận đấu này quá khoa trương.

Là bên công lôi, Giang Khải đặt hai vạn điểm tích lũy, nếu hắn thắng thì Huyền Vũ phải bồi thường sáu vạn!

Trên khán đài, hai tay nhị trưởng lão ôm trái tim.

Tốn 15000, nhịn một chút còn có thể chấp nhận được, nhưng thua thêm một trận lại mất sáu vạn, dù là Huyền Vũ cũng phải rơi một miếng thịt!

“Có người không? Trọng tài, bọn họ không ai dám đánh với ta!” Giang Khải hô lên với nhân viên công tác bên dưới.

Nhân viên công tác đột nhiên cảm giác sao phần công tác này khó làm như vậy!

Vì sao lại để mình gặp được việc kỳ lạ như vậy.

Nhưng nói đi cũng phải nói lại, Giang Khải này tuyệt đối là thằng điên, lại khiến những cao thủ Huyền Vũ kia trong lòng lo lắng, hoang mang sợ hãi.

Đúng vào lúc này, một người nhảy xuống từ trên đài hội nghỉ, mấy bước đã qua ba bốn mươi mét, mấy lần lên xuống đã đi tới Tinh Vũ lôi đài.

Sau khi người kia lên đài, trực tiếp đi về phía Giang Khải.

“Giang Khải, chào ngươi, ta là La Bình thuộc Tiêu Diêu công hội, ta

nhận được yêu cầu của Huyền Vũ công hội, cần Chiến Thần điện kiểm tra đẳng cấp chức nghiệp của ngươi!"

Giang Khải thấy trước ngực người này có ký hiệu Chiến Thần điện, hơn nữa còn mặc quân phục chắc không phải người Huyền Vũ.

"Tại sao phải kiểm tra đẳng cấp chức nghiệp của ta?" Giang Khải hỏi, "Những người khác cũng không kiểm tra đẳng cấp chức nghiệp."

Sắc mặt La Bình nghiêm nghị, mượn cơ hội lại đánh giá Giang Khải, sau đó nói, "Biểu hiện của những người khác đều nằm trong dự đoán của chúng ta, cho nên không cần kiểm tra. Nhưng ngươi… Huyền Vũ công hội đưa ra đề nghị này, bọn họ nghi ngờ ngươi đạt đến Siêu phàm ngũ giai. Nhìn từ thuộc tính do ngươi thể hiện ta, chúng ta đồng ý yêu cầu của bọn họ."

"Siêu phàm ngũ giai?" Giang Khải cười lạnh một tiếng, "Ta cũng muốn… Được rồi, vậy kiểm tra thế nào, ta không muốn để lộ thông tin cá nhân của ta."

Người kia cũng không phản đối, hắn ta gật đầu ra hiệu với dưới đài, lập tức có nhân viên công tác mang theo một thiết bị lên sân.

"Có thể hiểu được, chúng ta cũng không ép buộc người khác công khai thông tin cá nhân của mình, ngươi có thể yên tâm, chúng ta có những cách khác xác định đẳng cấp chức nghiệp của ngươi."

"Đây là thiết bị đo lường dấu vết chuyển chức do Sang Thế Kỷ nghiên cứu, sau mỗi lần chúng ta sử dụng tài liệu chuyển chức sẽ để lại một ấn ký chuyển chức trong cơ thể, cũng như vòng tuổi của cây cối."

"Thông qua máy móc kiểm tra này, ta có thể kiểm tra ra số lần chuyển chức của ngươi, tất nhiên cũng có thể phán đoán đẳng cấp chức nghiệp của ngươi."

Giang Khải nhìn máy móc kia một chút, thở dài một hơi.

Xem ra, cấp bậc chức nghiệp của mình không giấu diếm được nữa…

La Bình lấy ra thiết bị có vẻ ngoài giống với cân điện tử, Giang Khải chỉ cần đứng ở bên trên mười mấy giây là có thể đo ra đẳng cấp chức nghiệp chuẩn xác của hắn.

Thiết bị kiểm tra này cũng được gọi là thiết bị vô dụng nhất của Sang Thế Kỷ.

Hiện tại rất nhiều đồng hồ đều có chức năng đánh giá thuộc tính, nhờ vào đó không khó suy đoán ra đẳng cấp chức nghiệp.

Không ngờ hôm nay dụng cụ đo lường dấu vết chuyển chức này lại có đất dụng võ.

Chương 398 - Bảo cụ Siêu phàm

Nếu là người quân đội đến kiểm tra thì Giang Khải cũng không phản đối, đứng trên dụng cụ đo lường dấu vết chờ kết quả cuối cùng.

Sau khoảng mười mấy giây, dụng cụ đo lường dấu vết phát ra ba tiếng tít tít, sau đó trên màn hình xuất hiện kết quả cuối cùng.

【 Kiểm tra ra ba dấu vết chuyển chức, đối tượng kiểm tra là chức nghiệp tam giai. 】

Máy kiểm tra cũng rất tân tiến, phát hình chiếu kết quả kiểm tra để mọi người có thể dễ dàng thấy được kết quả.

Sau khi kết quả kiểm tra xuất hiện, xung quanh đấu trường yên tĩnh mấy giây lại nổ tung xôn xao!

“Cái gì, tam giai? Điều này sao có thể! Sao tam giai có thể có thuộc tính cao như vậy!”

“Tam giai có được ba thiên phú chức nghiệp, ba kỹ năng chức nghiệp, chẳng lẽ ba kỹ năng thiên phú của hắn đều là thần cấp, hơn nữa đều thêm nhanh nhẹn?”

“Đây là tình huống gì? Xác định Giang Khải chơi cùng một bản 【 Thiên Chức 】 với chúng ta sao?”

La Bình nhìn kết quả cuối cùng, cau mày, chậm chạp không mở miệng.

Giang Khải chờ đợi một lát, thúc giục, “Hiện tại ta có thể tiếp tục so tài chưa?”

Lúc này La Bình mới lấy lại tinh thần, “Điều này… Tại sao có thể như vậy! Giang Khải, ngươi thật sự là chức nghiệp tam giai?”

Giang Khải từ tốn nói, “Mấy tháng trước ta tiến vào khu vực công

cộng, nói rõ lúc ấy ta chắc chắn là nhị giai, Huyền Vũ bọn họ cũng vừa nói trong thời gian ngắn như vậy cũng không thể đến tam giai."

"Kết quả bây giờ lại bắt đầu nghi ngờ ta là Siêu phàm ngũ giai? Có phải đầu óc của bọn họ bị lừa đá rồi không?"

Nghe Giang Khải nói vậy, La Bình bừng tỉnh.

Mặc kệt kết quả không hợp thói thường đến mức nào, kiểm tra đã hoàn thành, Giang Khải có tư cách tiếp tục tham gia thi đấu!

La Bình im lặng một lát, hắn ta nhìn Giang Khải hít sâu một hơi, nhẹ gật đầu với thủ hạ, ra hiệu thủ hạ mang dụng cụ đo lường đi…

Đúng vào lúc này, một bóng đen trực tiếp bắn ra trong tay Giang Khải, đánh xuyên qua máy kiểm tra!

La Bình ngạc nhiên nhìn về phía Giang Khải, trong mắt đầy vẻ khó hiểu.

Giang Khải mỉm cười thu hồi Truy mệnh, "La thần, thật xin lỗi, ta không hiểu nhiều về những món đồ công nghệ cao này, tuy ngươi nói nó chỉ đo đẳng cấp chức nghiệp nhưng ta vẫn không yên tâm. Ta có thể bồi thường với giá gốc."

Tô Noãn Noãn từng nói với Giang Khải, bộ phận số liệu có thể thu hoạch một số thông tin cá nhân từ đồng hồ.

Bên quân đội đã có thể thu hoạch, vậy những người khác cũng có thể thu hoạch.

Ai biết máy kiểm tra có vụng trộm kiểm tra ra thuộc tính khác của mình không, Giang Khải trực tiếp phá hủy cái này.

La Bình cũng không tức giận, mỉm cười với Giang Khải, "Lúc thi đấu tranh bá, Hoa Thiên Thần tướng quân nói nhìn ngươi có vẻ buông thả nhưng tâm tư kín đáo, quả nhiên danh bất hư truyền."

"Thứ này không cần ngươi bồi thường, ngươi tiếp tục tranh tài đi." Nói xong, La Bình dẫn người rời khỏi lôi đài.

Giang Khải quay đầu, nhìn về phía đài chủ trì.

Đáng tiếc người bên trên quá nhiều, không phân rõ bên nào là người Huyền Vũ.

“Chỉ làm mấy thứ lòe loẹt.” Giang Khải hừ lạnh một tiếng, sau đó quay đầu nhìn về phía thành viên Huyền Vũ trên sân, “Các ngươi còn không có ai đến ứng chiến, vậy coi như ta thắng!”

Lúc này, cuối cùng có người đi tới.

Vừa rồi La Bình kiểm tra cho mình, hình như bên Huyền Vũ có người lên sân nói gì đó với tuyển thủ trên sân, nhìn dáng vẻ là đã bàn bạc xong kế hoạch.

Cho dù người kia đeo mặt nạ, để tóc ngắn ngang vai nhưng nhìn từ thân hình, dáng đi, dáng người, khí chất, vẫn dễ dàng nhận ra nàng là một nữ nhân.

Nữ nhân kia đứng trước mặt Giang Khải, đôi mắt dưới hàng lông mi dày sau mặt nạ nhìn chằm chằm hắn.

Đột nhiên, nữ nhân tháo mặt nạ xuống.

Đến tình trạng này, mặt nạ đã không còn ý nghĩa.

Lúc nàng tháo mặt nạ xuống, nghiêng đầu, mái tóc ngắn đen nhanh tản ra như hoa tươi nở rộ, phối hợp với ngũ quan tuyệt mỹ, động tác ưu nhã của nàng, vẫn có thể coi là một cảnh đẹp khó gặp.

Lúc này, cuối cùng Giang Khải đã nhận ra người này.

Nữ nhân này là một trong Tứ quý hoa đô, chỉ là Giang Khải không biết rốt cuộc nàng là người nào.

“Giang Khải, chúng ta lại gặp mặt! Xem ra ngươi đạt được kỳ ngộ khó lường gì đó. Thật sự không nghĩ ra, vì sao loại người như ngươi lại có vận khí tốt như vậy!” Giọng của nữ nhân vô cùng êm tai, chỉ là giọng điệu lạnh băng mang theo địch ý dày đặc.

“Ngươi là vị nào trong Xuân Hạ Thu Đông?” Giang Khải hỏi.

“Ngươi đoán đi.”

Giang Khải tức đen mặt, hắn không có hứng thú với trò đoán đi này, “Không định nói.”

Nữ nhân cười lạnh một tiếng, “Nói thật, ngươi đúng là một kỳ tài nhưng nếu ngươi cảm thấy dựa vào lực lượng một mình ngươi có thể đẩy ngã Huyền Vũ công hội chúng ta, ngươi vẫn quá ngây thơ.”

Giang Khải nhíu mày nói, “Ta cũng không nghĩ như vậy, ta chỉ đến thắng điểm tích lũy.”

Sắc mặt nữ nhân hơi khó coi, tên này hoàn toàn không nói chuyện theo cách bình thường!

Đúng vào lúc này, trên mặt đất giữa hai người xuất hiện chữ số to lớn, trận chiến sắp đi vào đếm ngược.

Chương 399 - Bảo cụ Siêu phàm (2)

Trong tay Giang Khải đã cầm Truy mệnh, ánh mắt khóa chặt nữ nhân.

Hạng Văn Kiệt bị miểu sát có một phần nguyên nhân vì hắn ta không ngờ tốc độ của Giang Khải lại nhanh như vậy, hiện tại gần như mỗi người đều biết thuộc tính nhanh nhẹn của hắn cao đế kỳ lạ, tất nhiên sẽ có đề phòng.

Cộng thêm vừa rồi người Huyền Vũ lên sân, chắc chắn sẽ đưa ra phương án giải quyết với điểm này.

Nữ nhân kia ra sân vào lúc này, có thể chắc chắn dù sao nàng cũng có thủ đoạn áp chế, quyết không thể khinh thường.

Trong nháy mắt đếm ngược về 0, Giang Khải đã ra tay!

Chỉ thấy trong nháy mắt hắn đưa tay, sáu thanh Truy mệnh đã bắn về phía nữ nhân.

Nhưng đúng lúc này không biết trong tay nữ nhân đã có thêm một khối ngọc bội từ lúc nào.

“Bảo cụ Siêu phàm, Thôn thực thiên địa!”

Sau khi khối ngọc thạch màu đen này bay ra từ trong tay nữ nhân, dựng thẳng ở trước mặt nàng.

Bảo ngọc trên người bộc phát ra một trận lực hấp dẫn cực lớn!

Thậm chí Giang Khải cảm giác được cả người mình đều đang di chuyển về phía bảo ngọc.

Không lâu sau, luồng lực hút này không ngừng tăng lên.

Sân nhà Huyền Vũ gió mạnh gào thét, chỉ thấy trung tâm chiến trường có một đoàn vòng xoáy màu đen điên cuồng xoay tròn, như

một cái lỗ đen cỡ nhỏ!

Tình cảnh này cũng khiến tất cả mọi người vô cùng khiếp sợ.

“Xảy ra chuyện gì, sao tứ giai lại có thể dùng ra bảo cụ phẩm chất Siêu phàm?!”

“Giữa Phàm nhân và Siêu phàm có sự thay đổi về chất, vật phẩm Siêu phàm không thể giáng cấp sử dụng, nữ nhân kia là đẳng cấp Siêu phàm?”

“Chắc không phải, người của Chiến Thần điện cũng không ra tay ngăn cản nói rõ nàng không phải Siêu phàm chức nghiệp. Nhưng vì sao nàng có thể sử dụng bảo cụ Siêu phàm?”

Mặc dù thuộc tính tam giai của Giang Khải đã vượt qua thuộc tính tứ giai đỉnh cấp bình thường, dù thuộc tính nhanh nhẹn mạnh nhất vẫn không đạt được trình độ Siêu phàm ngũ giai, lại càng không cần nói đến ba loại thuộc tính lực lượng, thể trạng và tinh thần lực này.

Lúc đối mặt với bảo cụ Siêu phàm, Giang Khải lập tức cảm nhận được một luồng lực lượng kinh khủng đang dùng sức lôi kéo mình.

Loại lực lượng lôi kéo này không chủ là lôi kéo trên thân thể, thậm chí Giang Khải có thể cảm giác được ý thức của mình cũng bắt đầu trở nên mất khống chế!

Thôn thực thiên địa lại có thể đồng thời ảnh hưởng đến thân thể và tinh thần!

Truy mệnh bắn ra trước đó đã bị Thôn thực thiên địa hút thẳng vào, hiện tại ngay cả hắn cũng bị khống chế.

Thôn thực thiên địa là bạo cụ đặc hiệu, nữ nhân không cần khống chế, lúc này nàng đang đứng trong trạng thái hoàn toàn giải phóng.

Nàng lập tức rút ra hai thanh chủy thủ, công về phía Giang Khải.

Lực lượng của Thôn thực thiên địa cũng không tạo ra ảnh hưởng cho nữ nhân, Giang Khải lại đang khổ cực chống cự lực hút…

“Giang Khải, không phải chỉ có ngươi có kỳ ngộ!”

“Bối thứ ám sát!” Trong nháy mắt, nữ nhân đã áp sát, nàng dựa vào thân pháp quỷ dị lao đến sau lưng Giang Khải, hai thanh chủy thủ đồng thời đâm vào sau lưng Giang Khải!

Sức kéo to lớn khiến Giang Khải không cách nào quay người, không cách nào di chuyển, đơn giản trở thành một cái bia sống.

“Hư hóa!”

Giang Khải lợi dụng hư hóa, đỡ được một lần công kích trí mạng của nữ nhân.

“Ta xem hư hóa có thể cứu ngươi mấy lần!” Nữ nhân cười lạnh một tiếng, lại giết về phía Giang Khải!”

“Ngay cả chân khí cũng hút được, chỉ cần ngươi không đến Siêu phàm thì không thể thoát khỏi Thôn phệ bảo ngọc! Giang Khải, hôm nay ngươi chắc chắn phải chết!”

Thấy nữ nhân lại tới gần, trong đầu Giang Khải nhanh chóng xoay chuyển.

Thế thân lừa gạt? Không được! Thế thân lừa gạt cũng không phải vô địch, chỉ là bản thể của mình sẽ tiến vào trạng thái ẩn thân, nhưng nằm trong trạng thái này thì hắn cũng sẽ bị Thôn thực thiên địa kéo đi.

Kết quả bị kéo đi chắc chắn không có kết quả gì tốt.

Dùng Khí kình bảo ngọc? Thật ra hộ thuẫn sóng khí cũng là một loại chân khí, có lẽ sẽ bị Thôn thực thiên địa hút đi…

“Bối thú ám sát!” Nữ nhân dùng dao găm đâm vào cổ Giang Khải…

Đúng vào lúc này, Giang Khải đột nhiên tháo bỏ lực lượng trên người, mặc cho mình đi theo luồng lực hút này về phía Thôn phệ bảo ngọc.

Nữ nhân đâm về phía Giang Khải từ sau lưng, Giang Khải đột nhiên tháo bỏ lực lượng trên người, thân thể của hắn bị hút thẳng

về phía Thôn phệ bảo ngọc!

Dao găm của nữ nhân sượt qua phần gáy Giang Khải!

Giang Khải lại dựa vào Thôn thực thiên địa né tránh công kích của nữ nhân!

Tuy Giang Khải né tránh được Bối thứ ám sát của nữ nhân nhưng hắn cũng không cách nào chống đỡ lực hút của Thôn thực thiên địa, cả người bị hút về phía lỗ đen nhỏ bé kia!

Theo khoảng cách của Giang Khải và khu vực trung tâm Thôn thực thiên địa càng ngày càng gần, luồng lực hút này càng mạnh mẽ, đồng thời cảm giác áp lực trên mặt tinh thần lại càng lớn.

Đám người xung quanh đang căng thẳng chú ý tình hình chiến đấu.

Chương 400 - Huyền Vũ nhiệt tình hiếu khách

“Uy lực của bảo cụ đẳng cấp Siêu phàm thật sự đáng sợ, trước đó còn cảm thấy Giang Khải sẽ thông qua 20 ải sau cùng của Huyền Vũ, hiện tại xem ra Huyền Vũ vẫn là Huyền Vũ, căn cơ không phải điều mà chúng ta có thể tưởng tượng!”

“Thật sự là mở mang tầm mắt, Giang Khải là một tam giai có thể so với Siêu phàm, Xuân Lan là một tứ giai lại dùng ra bảo cụ Siêu phàm, không biết còn tưởng đây là trận chiến đẳng cấp Siêu phàm!”

“Nghe nói Tứ quý hoa đô Huyền Vũ đều là sự tồn tại trong top 20 dự bị doanh Chiến Thần điện, đều là thiên tài trong thiên tài!”

“Giang Khải phải phun ra điểm tích lũy kiếm được!”

u Dương Dịch nhìn càng nhe răng trợn mắt.

“Tiểu tử thối, ngươi né tránh công kích của con mèo cái đó có tác dụng gì, bị bảo cụ Siêu phàm khống chế có thể có ích gì? Ôi, hai vạn điểm tích lũy, ngươi cược một vạn cũng được! Ngươi là tên phá của!”

Lôi kéo trên mặt tinh thần đã khiến Giang Khải không cách nào suy nghĩ, không còn cách nào Giang Khải cắn răng khẽ quát một tiếng, “Thần uy bảo ngọc!”

Một vòng ánh sáng bao phủ trên người Giang Khải, mặc dù không cách nào ngăn cản Giang Khải tiếp tục bị kéo đi nhưng chống lại sự áp chế trên mặt tinh thần của Thôn thực thiên địa.

Ý thức của Giang Khải hoàn toàn khôi phục, đối diện với nguy cơ, trong đầu hắn nhanh chóng suy nghĩ cách đối phó.

Thôn thực thiên địa?

Hắn không biết vì sao nữ nhân này có thể sử dụng bảo cụ Siêu phàm, nhưng dù nàng có thể sử dụng, tin tưởng sử dụng vượt cấp chắc chắn có một loại hạn chế nào đó.

Hiện tại xem ra, nữ nhân kia không chịu sự ảnh hưởng của Thôn thực thiên địa, cũng không cần tiêu hao thể lực ngoài định mức, sử dụng như bảo cụ bình thường.

Chẳng lẽ hạn chế xuất hiện trên Thôn thực bảo ngọc?

Có thể là vậy, cũng có thể không phải! Nhưng chuyện cho đến bây giờ Giang Khải đã không còn nhiều sự lựa chọn hơn.

“Chỉ có thể đánh cược một lần!”

Nữ nhân thấy Giang Khải không cách nào tránh thoát lực hút, hừ lạnh một tiếng, “Nhớ kỹ, Huyền Vũ không phải sự tồn tại mà ngươi chọc nổi!”

“Phun điểm tích lũy ra cho lão nương!” Nói xong, nữ nhân lại lao về phía Giang Khải.

Chỉ cần chờ Giang Khải bị Thôn thực thiên địa hút lại sẽ không cách nào sử dụng kỹ năng, không cách nào hành động, đến lúc đó chỉ có thể mặc cho mình xử lý.

Nhìn trân sân, trên mặt nhị trưởng lão đã khôi phục vẻ lạnh nhạt trước đó, hai tay chắp sau lưng, mỉm cười, “Đây là người khiến đám người Hoàng Thông sứt đầu mẻ trán?”

“Hừ hừ, sâu kiến mà thôi!”

Trong lòng Hà Thi Thi đủ loại cảm xúc, mặc dù nhị trưởng lão không nói tên mình nhưng hiển nhiên cũng đang nhắc nhở mình.

Nàng không nên thua vì người này.

Mặc kệ nói thể nào, thấy Giang Khải sắp bị đánh giết, trong lòng Hà Thi Thi vẫn rất vui vẻ.

Giết được một lần có thể giết lần hai, lần đánh giết sau đó, e rằng Giang Khải không còn đáng lo nữa.

Đột nhiên, một tên thành viên Chiến Thần điện đến từ Huyền Vũ địa phương hô to về phía sân đấu, “Này, tiểu tử gọi là Giang Khải kia, cố lên! Huyền Vũ chúng ta hoan nghênh cường giả như ngươi đến khiêu chiến!”

u Dương Dịch khinh bỉ nhìn về phía người kia, hừ lạnh một tiếng.

Trước đó Giang Khải chiến thắng, Huyền Vũ không hoan nghênh người ta, bây giờ thấy thế thua của Giang Khải đã định lại bắt đầu nhảy dựng lên hả?

Nhưng tiểu tử Giang Khải kia thật sự phải thua sao? Ánh mắt u Dương Dịch lại nhìn về phía chiến trường trung tâm.

Giang Khải cách lỗ đen kia chưa đầy mười mét.

Ở trước mặt hắn, Xuân Lan còn đang giết tới!

Tiểu tử kia còn có át chủ bài không? Có át chủ bài có thể chiến thắng bảo cụ cấp bậc Siêu phàm không?!

u Dương Dịch trợn to mắt, hung hăng nói, “Tiểu tử thối, đừng để Huyền Vũ tiểu nhân đắc ý, có bản lĩnh sáng tạo ra kỳ tích cho lão từ nhìn xem!”

“Giang Khải, chết cho ta!” Xuân Lan lao đi một cái, tốc độ tăng vọt, xem ra muốn dùng ra sát chiêu!

Nhưng đúng lúc này Giang Khải giận quát một tiếng.

“Truy mệnh tôi lửa!” Giang Khải trực tiếp bắn ra mười sáu thanh Truy mệnh.

u Dương Dịch nóng nảy đến mức như kiến bò trên chảo nóng, “Tiểu tử thối, không phải vừa rồi phi tiêu của ngươi đã bị hút mất à, sao còn dùng, nhanh chóng nghĩ cách khác đi! Ngươi nhìn xem, bây giờ ngươi đã gấp đến mức mất cả độ chính xác!”

Phi tiêu của Giang Khải luôn rất chuẩn xác, trừ khi người có nhanh nhẹn siêu cao, nếu không rất khó né tránh.

Nhưng lần này phi tiêu của hắn đối mặt với lực hút cực mạnh,

đơn giản như thiên nữ rải hoa bắn ra “đạn ria”…

Điều khiến người ta bất đắc dĩ hơn là Truy mệnh chẳng những tản mát khắp nơi, dưới lực hút cực mạnh này còn chưa bay ra ngoài bao xa, trực tiếp bị hút vào trong lỗ đen cỡ nhỏ kia.

Nữ nhân vốn hơi e ngại phi tiêu của Giang Khải, dù sao bây giờ nàng cách Giang Khải rất gần nhưng sau khi thấy cảnh này cười lạnh một tiếng, “Giang Khải, ngươi cũng có lúc chật vật như thế!”

“Yên tâm đi chết đi!”

“Điêu linh chi thứ!”

Chương 401 - Huyền Vũ nhiệt tình hiếu khách (2)

Sương mù màu tím trên hai con dao găm trong tay Xuân Lan càng ngày càng dày, sau khi tụ lực hai thanh chủy thủ hợp hai làm một, hung hăng đâm ra một đạo kiếm khí mạnh mẽ!

“Xong đời…” u Dương Dịch trợn tròn hai mắt, hơi không đành lòng nhìn tiếp lại không nhịn được muốn nhìn.

Một người đứng bên cạnh hắn ta than thở, “Đây có lẽ là kết cục khiêu chiến Huyền Vũ, xem ra Giang Khải cũng không có gì khác biệt.”

Nhưng đúng vào lúc này lỗ đen sau lưng Giang Khải đột nhiên từ đen chuyển tím, từ tím chuyển đỏ.

Từ đỏ sậm đến đỏ tươi, sau cùng vòng xoáy màu đen nho nhỏ kia lại biến thành một vòng lửa chói mắt.

Đột nhiên, ầm một tiếng!

Vòng lửa kia phát ra một vụ nổ mạnh, rất nhiều hỏa diễm phun ra ngoài, trung tâm chiến trường lập tức như biến thành một ngọn lửa hừng hực nổ tung ra ngoài!

Ngọn lửa bùng lên chiếu đỏ toàn bộ bầu trời Tinh Vũ quảng trường!

Không có ai nhìn rõ trong nháy mắt xảy ra vụ nổ vừa rồi, Điêu linh chi thứ của nữ nhân có đâm trúng Giang Khải hay không, cũng không ai thấy hai người kia còn sống trong vụ nổ mạnh kia hay không…

“Trời ạ, xảy ra chuyện gì? Xảy ra chuyện gì hả?!”

“Thôn thực bảo ngọc nổ tung? Vì, vì sao lại như vậy!”

Sắc mặt nhị trưởng lão lập tức thay đổi, hai tay của hắn ta bám

chặt lấy lan can rìa đài chủ trì, cố gắng muốn nhìn rõ tình hình chiến đấu trong biển lửa.

“Tại sao có thể như vậy?!”

Không lâu sau, có người phát hiện trong lửa lớn hừng hực có một bóng người chậm rãi xuất hiện.

Một lát sau, cuối cùng mọi người đã thấy dáng vẻ của người kia.

Trong đám lửa lớn, sóng khí thổi bay tóc của hắn, trong đôi mắt của hắn chiếu rọi lửa cháy hừng hực xung quanh, lúc này đang nhìn một đoàn tro tàn trước mặt.

Trong tro tàn còn sót lại có thể thấy một khối nhỏ vải vóc còn chưa cháy sạch, bên trên vừa hay viết hai chữ “Huyền Vũ”!

Người kia hừ lạnh một tiếng, “Ngươi không nói tên cho ta biết, hiện tại không có cơ hội nói đi.”

Nói xong, hắn trực tiếp quay người bước qua từng tầng ngọn lửa, đi đến trước trận cờ Huyền Vũ, đưa tay rút ra một lá cờ.

Ánh mắt hắn nhìn về phía đài chủ trì, chuẩn xác tìm được vị trí Chiến Thần Huyền Vũ vừa hô to, cao giọng đáp lại.

“Lúc đầu ta nghĩ sau trận khiến chiến này sẽ nghỉ ngơi một chút, nhưng Huyền Vũ các ngươi đã nhiệt tình hiếu khách như thế, vậy ta từ chối thì bất kính, chỉ có thể tiếp tục khiêu chiến!”

“Trận tiếp theo, tám vạn điểm tích lũy!” Người kia giận quát một tiếng.

“Huyền Vũ, tiếp tục đưa người lên cho lão tử!”

Sau khi mọi người thấy rõ ràng người này, cũng bị tình cảnh này dọa sợ không nói ra lời.

“Là Giang Khải! Hắn, hắn lại còn sống! Ta, ta thật sự không thể tin được!”

“Chống đỡ bảo cụ Siêu phàm còn có thể sống sót, hắn vẫn chỉ là

chức nghiệp tam giai! Tên này còn là người sao!”

“Hắn còn muốn tiếp tục khiêu chiến, tám vạn điểm tích lũy, ông trời ơi! Cứ tiếp tục như vậy, Huyền Vũ cũng không chịu được!”

Nếu không phải nhị trưởng lão vịn hai tay vào lan can, cũng suýt co quắp ngã xuống mặt đất.

Điểm tích lũy công hội là tài nguyên quan trọng nhất của các công hội lớn, có thể nói là căn cơ công hội.

Hiện tại Giang Khải trực tiếp tăng tiền đặt cược lên đến tám vạn điểm tích lũy, một khi thua Hoàng Vĩ phải bồi thường 24 vạn điểm tích lũy!

Trong nhà có nhiều điểm tích lũy chưa sử dụng hay không cũng không xác định được!

“Bảo cụ Siêu phàm cũng không giết chết được hắn?!” Sắc mặt nhị trưởng lão trắng bệch, run giọng nói, “Rốt cuộc tên này là quái vật gì!”

“Hắn đến Quỷ Tinh chưa đầy một năm, vì sao lại trưởng thành được như vậy!”

Xem ra không ai có thể trả lời vấn đề này của hắn ta.

Lúc này ánh mắt Hà Thi Thi nhìn Giang Khải đã không biết là cảm giác gì.

Ngay lúc nàng bố trí toàn diện muốn đánh Giang Khải, Giang Khải trực tiếp để quân đội giải tán phân bộ Huyền Vũ, một chiêu rút củi dưới đáy nồi này khiến sự cố gắng của nàng đều uổng phí.

Chỉ mấy tháng sau, tên này đã giết tới Hoa Hạ thành!

Càng đưa ra tiền đặt cược giá trên trời!

Số tiền của ván cược này đủ để dao động căn cơ của Huyền Vũ!

Điều khiến người ta bất đắc dĩ hơn là, không ai biết Giang Khải có tiếp tục khiêu chiến hay không!

Lúc này, La Bình đột nhiên đi tới.

Hắn ta nhìn nhị trưởng lão một chút, khẽ than thở, sau đó nhìn về phía Tinh Vũ lôi đài.

“Hắn phát hiện Thôn thực bảo ngọc có hạn mức cao nhất, lợi dụng hỏa diễm của hắn nhanh chóng để Thôn thực bảo ngọc đột phát hạn mức cao nhất, thành công chuyển bại thành thắng.”

“Điều đáng sợ nhất là trong hoàn cảnh lúc ấy, hắn không lựa chọn trực tiếp đánh Truy mệnh vào Thôn thực bảo ngọc, mà giả vờ công kích Xuân Lan, cũng vì chi tiết xử lý chỗ này của hắn khiến Xuân Lan không nghĩ ra ý đồ chân chính của hắn, trong lúc vội vàng không kịp chuẩn bị lại bị Giang Khải giết ngược!”

“Tiểu tử này còn lâu mới đơn giản như chúng ta tưởng tượng!”

Chương 402 - Giang Khải tự phân tích

Nói xong, La Bình quay đầu nhìn về phía nhị trưởng lão, từ tốn nói, “Lão Lý, ta biết các ngươi còn có chiêu khác nhưng ta cũng có thể rất chắc chắn nói cho các ngươi biết, trận tiếp theo dù các ngươi phái ra Hạ Hoa, Phong Thu hay Đông Mai, mang bảo cụ Siêu phàm mới lên, e rằng chưa chắc có thể thắng Giang Khải.”

“Các ngươi chỉ có thể sử dụng bảo cụ vượt một cấp, vừa nãy Giang Khải đã chứng minh hắn có năng lực phản chế bảo cụ ngũ giai!”

“Phải biết rằng, thậm chí tiểu tử kia còn không dùng Thế thân lừa gạt và Diêm Vương lệnh! 24 điểm tích lũy này, ta tin tưởng dù Huyền Vũ các ngươi lấy ra được cũng thương cân động cốt, đại thương nguyên khí!”

“Huống chi, ta đoán Giang Khải còn tiếp tục khiêu chiến!”

Nhị trưởng lão mờ mịt ngẩng đầu, ánh mắt mang theo sự cầu xin, “La thần, xin chỉ con đường sáng… Ta, ta thật sự không có cách nào, hiện tại Giang Khải kia càng ngày càng giống một quái vật!”

La Bình thở dài một hơi, “Vừa nãy ta từng hỏi Vệ Ưng, hắn nói tuy hài tử Giang Khải này có vẻ không tim không phổi, trong lòng chỉ muốn kiếm tiền nhưng tận trong xương tủy của hắn vẫn là người trọng tình trọng nghĩa.”

Hà Thi Thi bất đắc dĩ nói, “Chúng ta cũng biết, hắn thật sự trọng tình trọng nghĩa nhưng cùng lúc hắn cũng có thù tất báo, còn vô cùng cố chấp, hắn không có khả năng cúi đầu trước chúng ta!”

La Bình nhẹ gật đầu, “Không sai, nếu hắn chịu cúi đầu, phân bộ của các ngươi sẽ không giải tán… Cho nên, hắn đã không chịu cúi đầu vậy chỉ có thể là các ngươi cúi đầu.”

“Chúng ta đường đường là Huyền Vũ có lịch sử mấy chục năm,

mấy trăm vạn hội viên, trên trăm tên Chiến Thần, sao có thể…” Nhị trưởng lão ngẩng phắt đầu lên, kích động nói.

La Bình bình tĩnh cắt ngang Nhị trưởng lão, “Lão Lý, hiện nay đây là đường ra duy nhất của các ngươi!”

“Ta tin tưởng Huyền Vũ các ngươi cao thủ tụ tập, tuyệt đối có cao thủ có thể đánh bại Giang Khải, nhưng đừng quên đây là đại đội đánh cược! Ta đoán dưới Siêu phàm, Huyền Vũ các ngươi không tìm ra người có thể đánh bại hắn!”

“Để hắn tiếp tục đánh như thế, có khả năng Huyền Vũ các ngươi sẽ trở thành công hội đầu tiên phá sản trong lịch sử đại đội đánh cược!”

Nhị trưởng lão đã rơi nước mắt đầy mặt, hắn ta biết lời nói của La thần cũng không phải không có căn cứ.

Huyền Vũ có rất nhiều bảo cụ Siêu phàm, nhưng có mấy người có thể vượt cấp sử dụng bảo cụ Siêu phàm.

Xuân Lan chiến tử, thậm chí nàng không ép ra thần khí của Giang Khải, đủ để chứng minh mục đích của Giang Khải tuyệt đối không chỉ là ba phần thắng!

Sở dĩ hắn liều mạng giữ lại át chủ bài, mục đích có thể là… Muốn Huyền Vũ rơi đài!

“Đi nói chuyện với hắn chút đi, cho hắn thứ hắn muốn, đây là cách duy nhất để hắn dừng tay. Ta có thể ra mặt hòa giải giúp các ngươi, hoặc là làm đảm bảo.” La Bình nói, “Dù sao, tổn thất một Huyền Vũ cũng là sự tổn thất to lớn với Hoa Hạ chúng ta.”

Nhị trưởng lão đau khổ nhắm mắt lại, sau khi im lặng một lúc lâu lại mở mắt ra.

Giọng điệu của hắn ta trở nên không có chút tình cảm nào, chán nản nói, “Làm phiền La thần.”

Giang Khải nhặt khối Thôn thiên bảo ngọc trên mặt đất lên.

Trước đây, Giang Khải suýt chết bởi khối bảo ngọc này, nếu không

phải cường độ hỏa diễm của hắn có sự tăng lên to lớn, e rằng kết quả đã khác.

“Vật nhỏ, nhược điểm của ngươi đúng là hạn mức nuốt cao nhất!” Giang Khải vuốt ve ngọc bội, “Lại còn chưa cháy hỏng, không biết có thể cướp đoạt bảo cụ trong trận đấu không… Thắng sẽ được giữ lại.”

Một lát sau, Giang Khải mới nhận ra đến bây giờ bên Huyền Vũ vẫn chưa có người ứng chiến.

Lúc đưa ra hai vạn điểm tích lũy, đám người Huyền Vũ kia đã không dám ứng chiến, huống chi hiện tại là tám vạn điểm tích lũy.

Thua, vậy coi như là tội nhân của Huyền Vũ công hội, ai dám cõng cái nồi này…

u Dương Dịch đứng dưới khán đài đã nhiệt huyết sôi trào.

“Tám, tám vạn… Khá lắm, thì ra tiểu tử này không phải tên phá của, hắn là dân cờ bạc! Ta chưa từng thấy ai thích đánh cược như thế, còn đánh cược lớn như vậy!”

“Ta tưởng ta đã đủ ra vẻ, không ngờ tiểu tử thối này còn ra vẻ hơn ta! Đây là muốn ép Huyền Vũ đến đường cùng!”

“Chờ chút, hắn vừa nói mình là công hội gì… Chủ Thần? Thổ Thần? Hình như là Thổ Thần, ta nhớ trước ngực hắn cũng viết Thổ Thần!”

Giang Khải chờ đến mất kiên nhẫn, hô to về phía đệ tử Huyền Vũ trên sân, “Rốt cuộc các ngươi có lên không?”

Thấy đám người Huyền Vũ không có phản ứng, Giang Khải nhận ra có lẽ những người này cần một chút động lực.

“Khụ khụ, cái đó… Đúng, không phải các ngươi có thể vượt cấp sử dụng bảo cụ sao? Ta nói thật với các ngươi, ta thật sự không ngờ đến một chiêu này, thật sự quá mạnh!”

“Vừa rồi các ngươi cũng thấy đúng không, nếu không phải vận khí tốt, vừa rồi ta suýt chết ở đó… Trên tay các ngươi còn có thứ gì

nữa!”

“Các ngươi thật sự có thể thử một lần, ta thật sự không đáng sợ như các ngươi tưởng tượng!”

Chương 403 - Đàm phán

Đám người Huyền Vũ thấy Giang Khải chân thành, ân cần cổ vũ bọn họ đều nhao nhao lùi lại một bước…

“Ai, đừng như vậy, thử một lần đi, dù sao không phải điểm của các ngươi!” Giang Khải bất đắc dĩ nói, “Ta nói các đại ca đại tỷ này, liều một trận đi, thay đổi để đón đầu cơ hội!”

“Cả đời người có bao nhiêu cơ hội chứ, phải hiểu nắm bắt cơ hội đúng không! Các ngươi đều là cao thủ, cao thủ so chiêu đâu có thắng bại tuyệt đối gì đó, chỉ cần trong lúc tranh tài bắt được nhược điểm của ta, rất dễ đánh chết ta!”

Thấy mọi người không động đậy, Giang Khải thở dài một hơi, còn nói, “Vậy đi, ta nói nhược điểm của ta một chút, ví dụ như ta thích dùng lửa đúng không, các ngươi hoàn toàn có thể dùng nước, băng, hoặc là cũng dùng lửa! Sau khi ngăn chặn lửa của ta, chỉ cần tránh được phi tiêu của ta, không phải lực chiến đấu của ta chỉ còn lại một nửa sao?”

“Ồ, đúng, ta còn có Diêm Vương lệnh, hít… Điều này hơi khó khăn… Đúng, ta nhớ ra rồi, trước kia có người dùng trang bị có hiệu ứng đặc biệt bảo vệ chủ, dùng một chiêu kia chặn lại Diêm Vương lệnh của ta, các ngươi sẽ có người có trang bị giống vậy đi.”

“Sau đó cũng là áp sát, đương nhiên lúc các ngươi áp sát cũng phải cẩn thận, ta cũng không phải không có thủ đoạn áp sát, gần đây học được vài thứ mới… Nhưng trong tình huống áp sát các ngươi cũng có cơ hội, có người nào đó công kích chân khí, ta thấy cũng rất lợi hại, suýt giết ta!”

“Mọi người thử một lần đi, thật, không khó như tưởng tượng đâu!”

“Tin tưởng ta! Ta thật sự không lừa các ngươi!”

Đám người Huyền Vũ thấy Giang Khải đi về phía trước một bước,

tập thể lùi lại một bước…

Vì để người Huyền Vũ có can đảm thủ lôi, Giang Khải cũng hết lòng hết dạ…

Hắn nghiêm túc phân tích nhược điểm của mình, đồng thời đưa ra đề nghị thực dụng có thể thực hiện lại có tính nhắm vào.

Nhưng mặc kệ Giang Khải dùng tình khuyên nhủ, lấy lý thuyết phục như thế nào, từ việc từ chối bình thường, thực hiện giá trị nhân sinh, đến sự phát triển tiền đồ tương lai, lợi ích cá nhân, nội dung sâu sắc, lời lẽ dễ hiểu, tình cảm dạt dào phân tích cho mọi người biết tầm quan trọng của lần đánh cược này, đám người Huyền Vũ vẫn giữ khoảng cách với hắn.

“Tên điên này… Hắn muốn lừa chúng ta đánh với hắn! Mọi người đừng bị lừa!”

“Nguy hiểm thật! Với tài ăn nói này, ta suýt thì tin!”

Giang Khải tốn miệng lưỡi vẫn không thể động viên một đối thủ đi ra, hắn thật sự không có cách nào bất đắc dĩ nhìn về phía trọng tài dưới sân.

Thấy ánh mắt của Giang Khải lia sang, tên trọng tài kia đột nhiên ôm chặt bụng, “Ôi chao, đau bụng, ngươi, ngươi làm thay ta một chút!”

Nói xong liền chạy đi.

Người bị chỉ trợn to mắt, không đến nửa giây cũng ý thức được mức độ nghiêm trọng của việc này.

Cứ kéo dài như thế, Huyền Vũ sẽ xong đời! Mình gánh chịu được trách nhiệm này sao?

Hắn ta cũng phản ứng nhanh chóng, trong chớp mắt hai tay ôm ngực ngã thẳng xuống đất.

Giang Khải cũng thấy choáng váng.

Đây là bệnh tim tái phát?

Lần này hay lắm, không còn trọng tài nữa…

Giang Khải chỉ có thể bất lực nhìn về phía đài chủ trì, “Các vị Chiến Thần tiền bối, người Huyền Vũ không ứng chiến, trọng tài đi vệ sinh, có thể phái một người xuống giải quyết chuyện này không?”

Một đám Chiến Thần nhao nhao trò chuyện về thời tiết hôm nay…

“Ôi chao, thời tiết hôm nay thật kỳ quái, thoáng cái đã xem tranh tài nhiều ngày như vậy, đầu óc hơi choáng váng, ta đi nghỉ ngơi một chút.”

“Đều nói cường giả Siêu phàm thế này thế kia nhưng cuối cùng vẫn không chịu được việc thức đêm mấy ngày, thật sự hơi không chịu được… Ta cũng đi xuống nghỉ ngơi trước.”

“Ôi chao, thật xin lỗi các vị, ta vừa nhận được tin tức bên Thú Thần có hành động, ta nhất định phải logout!”

Giang Khải nhìn đám người trên đài chủ trì nói nhăng cuội một trận rồi chạy ra sau đài, vội nói, “Này, đây là đại đội đánh cược cả nước, các ngươi làm gì!”

“Không có ai phụ trách đại hội sao? Có tính tổ chức chút được không? Không phải đã làm mấy thập niên sao, lại không ai xử lý loại tình huống này?! Các ngươi làm vậy khiến ta rất thất vọng với các ngươi!”

Giang Khải bất lực nhìn về phía khán đài.

“Mọi người phân xử thử xem, sao bọn họ có thể như vậy?”

Trên khán đài, khán giả tập thể quay đi… Không ai dám tiếp lời Giang Khải.

u Dương Dịch cũng trong đám người đang quay đi.

Hắn ta vừa quay đi vừa nói thầm, “Tiểu tử thối, ngươi đừng hỏi ta, ngươi chơi lớn như vậy, ai dám chơi chung với ngươi chứ…”

Đúng vào lúc này, u Dương Dịch nghe thấy người trên sân hô to, “u

Dương đại ca, u Dương đại ca! Ngươi nhìn ta một cái đi, không phải ngươi đã tham gia đại đội đánh cược rất nhiều lần sao, loại tình huống này có phải trực tiếp coi như ta đã thắng không?"

Trên trán u Dương Dịch đổ mồ hôi hột lớn khoảng hạt đậu.

"Tiểu tổ tông của ta, bảo ngươi đừng gọi ta, ngươi thật sự gọi! Ta không quen ngươi…"

"Ngươi còn thắng nữa, Huyền Vũ sẽ không còn nữa!"

Chương 404 - Đàm phán (2)

Giang Khải hoàn toàn hỏng mất, chỉ mới đến trận thứ ba, hắn đã bị tất cả mọi người cô lập hả?!

Từ Chiến Thần đến khán giả không có một ai để ý hắn?

Không có đối thủ tiếp tục tranh tài, không có trọng tài giục Huyền Vũ, không có ai tuyên bố kết quả tranh tài, không có ai trả lời nghi ngờ của hắn…

Cứ như mình đang sống ở một thế giới khác!

“Không phải, các ngươi, các ngươi không thể đối xử với ta như vậy chứ, ta đường đường chính chính đến tranh tài, cũng không làm trái với quy tắc tranh tài của các ngươi!” Giang Khải uất ức nói, “Không có ai bắt nạt người khác như các ngươi!”

u Dương Dịch khẽ mắng, “Tiểu tử thối, rốt cuộc là ai bắt nạt ai…”

Ngay lúc Giang Khải cảm nhận sự bất lực trước nay chưa từng có, cuối cùng có người đi lên lôi đài.

Giang Khải nhìn người tới, cuối cùng thở dài một hơi.

“La thần! Cuối cùng ngươi đã đến!”

Sau lưng La Bình còn có hai người, nhưng trên đường đi bọn họ đều cúi đầu khiến Giang Khải không nhìn ra rốt cuộc hai người này là ai.

La Bình mỉm cười dẫn theo hai người kia đi đến trước mặt Giang Khải.

“Giang Khải, có thể nể mặt quân đội chúng ta, tha cho Huyền Vũ không?”

Giang Khải khẽ nhíu mày, “La thần, ta chỉ đến kiếm điểm tích lũy.”

La Bình vẫn mỉm cười, “Ngươi cảm thấy ta không nhìn ra ngươi

đến làm gì sao? Người đàng hoàng không nói chuyện mờ ám, ta đã nói ra lời này cũng có nghĩa ta là người đến giải quyết vấn đề, hy vọng ngươi có thể nể mặt quân đội cho ta cơ hội nói chuyện."

"Vệ Ưng và ta là bạn tốt, ta từng cứu hắn mấy lần trên chiến trường Thú Thần, đương nhiên hắn cũng từng cứu ta, chúng ta là quan hệ vào sinh ra tử."

"Lần này chưa được hắn đồng ý đã sử dụng danh nghĩa của hắn, chủ yếu là ta tự hiểu lấy mình, ta biết bình thường ngươi không nể mặt người xa lạ, cho nên cả gan dùng danh nghĩa của hắn."

Nhắc đến Vệ Ưng, vẻ mặt Giang Khải mới dịu đi.

"Ngươi đã cứu lão Vệ?"

La Bình gật đầu.

Giang Khải lại nhìn hai người sau lưng La Bình, nhanh chóng nhận ra Hà Thi Thi.

Sau đó, Giang Khải thở dài một hơi, "Lão Vệ có ơn với ta, La thần, bọn họ muốn đàm phán thế nào?"

La Bình lại nhìn Giang Khải một chút, nhẹ gật đầu, "Vậy ngươi có điều kiện gì?"

Giang Khải nhìn về phía Hà Thi Thi, hừ lạnh một tiếng, "Muốn ta không đánh tiếp nữa cũng không khó, Hà Thi Thi, đừng cúi đầu nữa, ta hỏi ngươi Hoàng gia có địa vị gì ở Huyền Vũ các ngươi?"

Hà Thi Thi chỉ cảm thấy hiện tại đầu của mình nặng mấy tấn, nàng thật sự không muốn ngẩng đầu nhìn Giang Khải.

La Bình nhẹ ho vài tiếng, Hà Thi Thi biết La thần đang giục mình nhanh lên.

La thần đã nói chuyện giúp Huyền Vũ bọn họ, lúc này còn không phối hợp thì không ai cứu được Huyền Vũ nữa.

Nghĩ tới đây, cuối cùng Hà Thi Thi đã ngẩng đầu.

“Hoàng Hiểu Quân là chủ tịch thiết kế vũ khí của Huyền Vũ quân công, vũ khí nòng cốt trong các thành thị tập trung lớn có khoảng một phần mười là sản phẩm của hắn, là nhân tài quan trọng nhất của Huyền Vũ quân công, vì giữ hắn lại mà Huyền Vũ quân công phải cho hắn 7% cổ phần, cho nên hắn cũng là một trong những cổ đông của Huyền Vũ quân công.”

“Hoàng Kiến Quốc cũng là đệ đệ của Hoàng Hiểu Quân, bá phụ Hoàng Thông, là người sáng lập Huyền Vũ công hội, hiện tại nhậm chức phó hội trưởng Huyền Vũ công hội, phân công quản lý việc của phân hội bốn điểm tay nam.”

“Ngoài ra, Hoàng gia còn có không ít ghế trong hội trưởng lão Huyền Vũ công hội.”

“Về phần chi nhánh phía dưới thì khá nhiều, ngươi muốn biết ai, ta sẽ nói cho ngươi biết.”

Giang Khải khẽ nhíu mày, “Huyền Vũ quân công và nguyên lão Huyền Vũ quân công… Chẳng trách, vậy còn ngươi, không phải ngươi cũng là người Hoàng gia?”

“Ta không phải!” Hà Thi Thi nói, “Hoàng Vĩ gọi ta một tiếng tỷ tỷ nhưng cũng chỉ vì ta lớn tuổi hơn hắn, ta là Hà gia. Sau khi Hoàng Thông bị ngươi đuổi đi, hắn hy vọng ta có thể tới khu 18 diệt trừ ngươi.”

Giang Khải hừ lạnh một tiếng, “Bọn họ có thể để ngươi đối phó ta, ngươi cũng rất dốc sức.”

Hà Thi Thi lạnh lùng nhìn Giang Khải, gần như không kìm được lửa giận, “Ngươi đánh nhau với cả nhà Hoàng Vĩ ở Giang Trung thành, ác bá một phương, đến Thiên Chức này, Hoàng Vĩ vừa thông qua thí luyện người mới đã bị ngươi đánh giết trước mặt mọi người, sau đó năm lần bảy lượt nhắm vào hắn và Hoàng Đạt, ta rất bằng lòng dạy dỗ ngươi thật tử tế!”

Giang Khải nhíu chặtt lông mày, “Đánh nhau với cả nhà Hoàng Vĩ? Nhắm vào Hoàng Vĩ và Hoàng Đạt? Ta nói ngươi cũng thông minh thật, sao không điều tra rõ ràng đầu đuôi sự việc trước?”

“Trước khi ta đến đã phái người đi điều tra, thủ đoạn của ngươi rất tàn nhẫn, dựa vào sự bảo vệ của quân đội, làm việc quái đản! Hơn nữa ngươi còn có danh hiệu Sát thủ khát máu, có thể thấy ngươi là người bụng dạ ác độc!”

Giang Khải thật sự muốn nôn ra máu, hắn là một người bị hại lại bị nói thành một người cuồng giết người tội ác không thể tha thứ… Đoán chừng là Hoàng Thông âm thầm lên kế hoạch, giấu diếm sự điều tra của Hà Thi Thi.

Chương 405 - Đàm phán (3)

“Nếu lời ngươi nói là sự thật, ta khuyên ngươi trở về cẩn thận điều tra rõ ràng rồi nói sau, cẩn thận điều tra người mà ngươi phái đi điều tra tình hình, ta đoán là bị Hoàng Thông mua chuộc rồi!” Giang Khải lắc đầu nói xong, sau đó nhìn về phía một người khác vẫn luôn cúi đầu.

“Vị này là…”

La Bình âm thầm dùng bả vai đẩy nhị trưởng lão, nhị trưởng lão vội vàng ngẩng đầu, “Ta là nhị trưởng lão Huyền Vũ công hội, Lý Thâm.”

“Nhị trưởng lão? Nhị trưởng lão nói chuyện có thể giữ lời không? Hội trưởng của các ngươi đâu?”

Lý Thâm vội vàng nói, “Một mình ta thật sự không thể quyết định việc lớn nhưng hội trưởng chỉ phụ trách quản lý, cũng không thể đưa ra quyết định, hạng mục công việc cụ thể cần hội trưởng lão bàn bạc. Nhưng ngươi có điều kiện gì có thể nói ra bây giờ, ta đảm bảo sẽ cho ngươi một câu trả lời chắc chắn.”

Giang Khải nhìn hai người kia một chút, nhíu mày.

La Bình thấy thế, mở miệng nói, “Lời của lão Lý đều là tình hình thực tế. Lời Thi Thi nói, ngoại trừ phần điều tra ngươi, việc khác đều là sự thật.”

“Huyền Vũ công hội có bốn họ, Hà Thi Thi là họ Hà, bên trong Huyền Vũ công hội thường xuyên điều chuyển nhân tài, ta cũng biết điều này.”

La Bình tiếp tục nói, “Giang Khải, có điều kiện gì ngươi cứ nói với lão Lý, Huyền Vũ bọn họ là chế độ hội trưởng lão, lão Lý sẽ mang điều kiện của ngươi về.”

Giang Khải hít sâu một hơi, im lặng rất lâu.

Lý Thâm và Hà Thi Thi cũng không dám thúc giục.

Đột nhiên, Giang Khải thở dài một hơi, “Vậy đi, ta có thể cho các ngươi một cơ hội, ta sẽ nói ra điều kiện, nếu các ngươi đồng ý thì ta không đánh tiếp nữa, nếu không đồng ý ta muốn tiếp tục khiêu chiến!”

“Điều kiện gì?” Lý Thâm vội kêu lên.

Giang Khải hừ lạnh một tiếng, “Hai cái… A không, ba điều kiện.”

“Thứ nhất, ta yêu cầu tra rõ vụ án Hoàng Vĩ và Hoàng Đạt cố ý giết người, tiến độ vụ án cần báo cáo toàn bộ quá trình cho ta, một khi thẩm tra bọn họ nhất định phải chịu trách nhiệm tương ứng, bất kỳ ai cũng không được bao che!” Suy nghĩ, Giang Khải lại nói thêm một câu, “Thuận tiện cũng điều tra Hoàng Thông, ta luôn cảm thấy hắn không phải người tốt lành gì!”

“Chuyện này ngoại trừ Huyền Vũ hứa hẹn, La thần, ta cũng cần quân đội các ngươi cho ta một lời hứa!”

La Bình gật đầu, “Bên ta không có vấn đề.”

“Cố ý giết người?” Hà Thi Thi khó hiểu nhìn về phía Giang Khải.

Giang Khải không giải thích quá nhiều, tiếp tục nói, “Thứ hai, Huyền Vũ công hội đuổi tất cả thế lực Hoàng gia! Chủ tịch thiết kế vũ khí của các ngươi thì ta có thể mặc kệ, nhưng bên công hội nhất định phải đuổi tất cả nhân viên Hoàng gia!”

“Sau khi đuổi đi, giao tên người bị đuổi cho ta, ta sẽ đi xác minh từng người!”

“Điều này!” Lý Thâm và Hà Thi Thi đều khiếp sợ nhìn về phía Giang Khải.

Giang Khải hừ lạnh một tiếng, “Đừng vội trả lời ta, ta chỉ nói ra điều kiện, các ngươi có quyền từ chối, được nhiên sau khi các ngươi từ chối cũng phải chuẩn bị sẵn sàng gánh vác hậu quả.”

“Thứ ba, Huyền Vũ công hội lại cho ta 20 vạn điểm tích lũy làm bồi thường, ta cũng muốn Thôn thực bảo ngọc này!” Nói xong,

Giang Khải nhìn Hà Thi Thi một chút, cũng phải trừng trị nữ nhân này!

“Ngoài ra, Hà Thi Thi còn có Tứ quý hoa đô kia, ngày mai phải đến công hội của ta báo cáo, phụ trách quét dọn vệ sinh trụ sở công hội trong vòng một năm!”

“Giang Khải, ngươi!” Hà Thi Thi suýt thì nổi bảo, nàng là một Chiến Thần lại chạy đến Chủ Thần công hội quét dọn vệ sinh? Đúng là sự sỉ nhục!”

Giang Khải hoàn toàn không quan tâm phản ứng của Hà Thi Thi, trực tiếp ngồi bệt xuống sân, “Được, chỉ có từng đó, trở về bàn bạc đi, ta cảm thấy các ngươi có thể cẩn thận tính toán việc này, ta chờ các ngươi 20 phút. Vượt qua thời gian, ta coi như các ngươi từ chối yêu cầu của ta.”

Nói ra cũng thú vị, Giang Khải ngồi trên lôi đài vừa hay ngồi ở trung tâm hoa văn Huyền Vũ, thoạt nhìn giống như ngồi trên lưng thần thú Huyền Vũ…

Chuyện lớn như vậy, Giang Khải lại chỉ cho Huyền Vũ công hội thời gian 20 phút để quyết định.

Sau khi nhị trưởng lão nhận ra Giang Khải không cho bọn họ chỗ bàn bạc, lập tức cùng Hà Thi Thi nhanh chóng rời khỏi Tinh Vũ quảng trường.

Sau khoảng mười mấy phút, một đám người vội vã đi vào từ cửa đấu trường.

Trên người bọn họ đều có chữ “Huyền Vũ” thống nhất.

Sau khi La Bình thấy những người này, hơi có vẻ nghiêm nghị, “Giang Khải, ngươi đã gọi tất cả quản lý Huyền Vũ đến đây. Đi đầu tiên là hội trưởng Huyền Vũ công hội Lưu Viễn Hương, bên cạnh hắn là Hoàng Kiến Quốc, sau lưng là đại trưởng lão Hà Vân Cường, sau lưng nhị trưởng lão Lý Thâm là tam trưởng lão Chu Gia Hào…”

Giang Khải hơi híp mắt lại, ánh mắt dừng trên người Hoàng Kiến Quốc.

Người này là chỗ dựa của Huyền Vũ công hội đi.

Đám người Lưu Viễn Hương bước nhanh đến trước mặt La Bình và Giang Khải, trước tiên chào hỏi La thần, sau đó đi đến trước mặt Giang Khải, ôm quyền nói, “Giang Khải tiểu huynh đệ, chào ngươi, ta là hội trưởng Huyền Vũ công hội Lưu Viễn Hương, nghe danh đã lâu.”

Chương 406 - Không cho đường đàm phán

Giang Khải lạnh lùng nhìn hắn ta, tùy ý ôm quyền, “Ta thấy thời hạn mà ta cho các ngươi không còn bao nhiêu, xem ra Lưu hội trưởng đã đưa ra quyết định.”

“Điều này…” Lưu Viễn Hương tỏ ra khó xử, “Là thế này, lần này ta đến cũng là muốn hỏi Giang Khải huynh đệ một chút, có thể cho một con đường khác không.”

Giang Khải hừ lạnh một tiếng, “Ta và Lưu hội trưởng không quen, đã không quen cũng không dám nhận hai chữ huynh đệ, ngươi gọi tên ta là được.”

“Thật xin lỗi, Lưu hội trưởng, lúc trước Hoàng Đạt ý đồ mưu sát muội muội ta, hắn có hỏi ta cho một con đường khác không.”

“Điều này… Giang Khải huynh… Giang Khải, hai điều kiện kia chúng ta có thể đồng ý với ngươi, chúng ta tuyệt đối không bao che vụ án trên người Hoàng Thông, Hoàng Đạt, Hoàng Vĩ, sẽ nghiêm trị theo luật pháp! Chỉ là, thứ nhất một mạch Hoàng gia là người sáng lập Huyền Vũ chúng ta, thứ hai ngươi cũng biết chúng ta phải chịu trách nhiệm hai mươi mấy phân hội, không ngừng tổ chức nhân viên khai hoang Quỷ Tinh, khó tránh khỏi bỏ bê quản lý người phía dưới.”

“Đám người Hoàng Thông có chỗ không đúng, chúng ta tuyệt đối không nhân nhượng nhưng một mạch Hoàng gia có ít nhất hơn ba trăm người, thậm chí có vài người không liên quan đến đám người Hoàng Thông, ngươi trực tiếp muốn chúng ta khai trừ toàn bộ một mạch Hoàng gia, có phải hơi không có tình người không?”

Giang Khải thản nhiên nhìn Lưu Viễn Hương, suy nghĩ thêm chút lại mỉm cười, “Thật ra con người của ta không thích giải thích quá nhiều, nhưng ngươi đã nói vậy thì ta không thể không nói rõ.”

“Thủ hạ các ngươi ỷ thế hiếp người, điều tồi tệ hơn là không chỉ

đối phó ta ở trên Thiên Chức, thậm chí còn kéo ra hiện thực, muốn đưa người nhà ta vào chỗ chết, hiện tại ngươi nói cho ta biết các ngươi sẽ nghiêm trị, xin hỏi trước đó các ngươi đã làm gì hả?"

"Nếu không phải hiện tại ta bắt được nhược điểm của các ngươi, ngươi sẽ chủ động chạy tới nói cho ta biết sẽ nghiêm trị đám người Hoàng Thông sao?!"

"Lưu hội trưởng nói cho ta biết một mạch Hoàng gia còn có rất nhiều người vô tội, nhưng thật xin lỗi phạm phải sai lầm thì phải bị phạt, điều không khéo là con người ta bụng dạ hẹp hòi, chỉ thấy ba người bọn họ bị phát khiến ta khó chịu!"

"Bọn họ có thể không kiềng dè gì như thế, không phải vì bọn họ là họ Hoàng sao? Thân phận này đã mang đến đặc quyền cho bọn họ, vậy hôm nay ta muốn nhổ tận gốc căn cơ mang đến đặc quyền cho bọn họ!"

"Vị này là phó hội trưởng Hoàng Kiến Quốc đi, một mạch Hoàng gia các ngươi cùng đừng trách ta, muốn trách thì trách bọn họ đi!"

Hoàng Kiến Quốc hơi híp mắt lại, "Ý của ngươi là không có chỗ đàm phán sao?"

Giang Khải hừ lạnh một tiếng, "Cho tới bây giờ ta chưa từng nói cho các ngươi biết có thể đàm phán!" Nói xong, Giang Khải lại nhìn đồng hồ nói, "Được, thời gian đã đến, hiện tại nói cho ta biết kết quả đi."

"Giang Khải, ngươi khinh người quá đáng!" Hoàng Kiến Quốc tức giận quát.

Giang Khải không chút lay động, xoay người không nhìn hắn ta.

Dù sao có La thần ở bên cạnh, có lẽ Hoàng Kiến Quốc kia cũng không dám ra tay.

Lưu Viễn Hương kéo Hoàng Kiến Quốc đang kích động lại, lắc đầu với hắn ta, dùng ánh mắt ra hiệu hắn ta đừng manh động.

"Được, Giang Khải, chúng ta đồng ý toán bộ điều kiện của ngươi!" Lưu Viễn Hương lớn tiếng nói, "Mong ngươi từ bỏ tranh tài tiếp

theo.”

Lúc này Giang Khải mới xoay người, hắn nhìn về mặt giận dữ của Hoàng Kiến Quốc, nhìn tất cả trưởng lão Huyền Vũ đang nhìn chằm chằm mình, ung dung cười một tiếng, “Ta biết các ngươi nghĩ như thế nào, không phục chứ sai.”

“Đúng vậy, Huyền Vũ các ngươi có rất nhiều Chiến Thần, kết quả hiện tại lại không thể không cúi đầu trước ta.”

“Nhưng ta khuyên các ngươi tốt nhất hãy tỉnh táo, cẩn thận ngẫm lại sai lầm của mình, ta lại khuyên các ngươi một câu, nếu các ngươi còn dám đến trêu chọc ta, lần sau ta đứng đối diện các ngươi sẽ không cho các ngươi cơ hội họp bàn nữa!”

La Bình thở dài một hơi, hắn ta không ngờ Giang Khải sẽ cứng rắn như thế.

Tuy Huyền Vũ đồng ý yêu cầu của Giang Khải nhưng chắc chắn bọn họ cũng nhớ kỹ sỉ nhục hôm nay, e rằng đây không phải chuyện tốt với Giang Khải…

Nhưng dù sao La Bình chỉ là một người trung gian, bọn họ đã quyết định xong việc này, mình cũng không có cách nào can thiệp.

“Được, hai bên các ngươi đã đạt thành hiệp nghị, vậy ta mặt dày làm người trung gian, đảm bảo hai bên đều thực hiện hứa hẹn.

“Lưu hội trưởng, ta sẽ giúp đỡ giám sát việc một mạch Hoàng gia, ta cũng sắp xếp quân đội đặc biệt phụ trách điều tra hành vi phạm tội của ba người Hoàng Thông, đảm bảo bọn họ nhận được sự trừng phạt pháp luật vốn có, hiện tại ngươi phải đưa cho ta 20 vạn điểm tích lũy. Ngoài ra, năm người Hà Thi Thi và Tứ quý hoa đô cũng phải rời công hội, gia nhập công hội của Giang Khải.”

Lồng ngực Lưu Viễn Hương chập trùng, nhưng việc này đã quyết định xong không có đường sống khác.

“Làm phiền La thần.” Lưu Viễn Hương nâng đồng hồ lên chuyển 20 vạn điểm tích lũy công hội cho La Bình.

Chương 407 - Người tự do

Sau khi La Bình xác nhận, nhìn về phía Giang Khải, “Giang Khải, ta sẽ đích thân giám sát chuyện sau đó, hiện tại ngươi phải từ bỏ tranh tài.”

Giang Khải mỉm cười, ném chiến kỳ Huyền Vũ xuống đất, “Vừa hay ta cũng mệt mỏi, không đánh thì không đánh nữa.”

Trong ánh mắt của mấy chục vạn người toàn trường, Giang Khải rời khỏi Tinh Vũ lôi đài.

Lúc Giang Khải rời khỏi Tinh Vũ lôi đài, thấy Hà Thi Thi đã khóc thành người nước mắt.

Lấy thân phận Chiến Thần, địa vị hội trưởng phân hội Huyền Vũ, tài hoa, vẻ đẹp của nàng, lại để nàng chạy tới một công hội cấp Bính quét dọn vệ sinh một năm? Đây tuyệt đối là sự sỉ nhục trần trụi!

Không chỉ như thế, Tứ quý hoa đô còn phải đi theo nàng… Sau này còn ngẩng đầu làm người thế nào!

“Trụ sở chỉ rộng từng đó, năm người quét dọn chắc có thể quét dọn rất sạch sẽ.” Giang Khải suy nghĩ.

Giang Khải chưa đi bao xa, đột nhiên có người đuổi theo.

“Giang Khải, chờ ta chút! Ngươi từ bỏ điểm tích lũy sao?”

Giang Khải quay đầu, phát hiện La thần lại chạy tới.

“La thần…”

La thần chạy mấy bước đuổi kịp Giang Khải, lúc đi đến trước mặt Giang Khải khí tức vẫn rất vững vàng, “Đồng hồ.”

Giang Khải giơ cổ tay lên, đối phương chuyển điểm tích lũy cho Giang Khải.

“20 vạn, cộng thêm trước đó ngươi thắng được 8 vạn… Giang Khải, số lượng điểm tích lũy mà Chủ Thần công hội các ngươi có thể sử dụng đứng trong top 10 Hoa Hạ!” La Bình mỉm cười nhìn về phía Giang Khải, “Vừa hay ta phải đi làm việc ở khu 18, chúng ta cùng đi.”

“La thần, ngươi không xem tranh tài tiếp sao?”

La Bình mỉm cười, “Vẫn còn có người ở đây, ta không xem cũng không quan trọng.”

“Đi, vừa hay ta cũng có thể trò chuyện với ngươi.”

Giang Khải ngạc nhiên nhìn La Bình, trong lòng thấy hơi kỳ quái nhưng cũng không từ chối.

Giang Khải và La Bình trực tiếp thuê một chiếc xe ngựa, từ Hoa Hạ thành trở về thành chính khu 18.

La Bình nhìn lãnh địa nhanh chóng lướt qua hai bên như đang chìm vào suy nghĩ, một lúc sau mới khẽ nói, “Non sông đẹp đẽ này không dễ kiếm…”

Giang Khải khẽ nhíu mày, không biết La thần muốn nói gì với hắn, suy nghĩ một chút vẫn chủ động mở miệng.

“La thần, nếu ngươi đến khuyên ta, ta nghĩ không cần nói nữa.” Giang Khải nói thẳng vào vấn đề, “Nếu lần này Huyền Vũ có thể học ngoan, ta sẽ không đuổi tận giết tuyết, ta biết bọn họ vẫn rất quan trọng với Hoa Hạ.

“Nhưng nếu bọn họ vẫn không chịu cải tà quy chính, lại đến tìm ta gây chuyện, dù lão Vệ đích thân đến tìm ta, ta cũng không cho bọn họ cơ hội.”

La Bình nhìn Giang Khải một chút, mỉm cười, lắc đầu, “Ngươi và Huyền Vũ có ân oán gì, ta sẽ không chú ý, ta chỉ phụ trách bọn họ thực hiện lời hứa của mình.”

Giang Khải nhíu mày nhìn vẻ mặt thản nhiên của La Bình, hơi ngạc nhiên.

La thần không đến khuyên nhủ?

“y… Vậy La thần muốn nói chuyện với ta, là chuyện gì?”

“Bản đồ mới mở.” La Bình nói thẳng.

“Bản đồ mới mở? Hình như điều này là việc của quân đội các ngươi.”

Nụ cười của La Bình không thay đổi, “Hệ thống mở bản đồ mới đúng là trách nhiệm của quân đội chúng ta, nhưng cho tới nay không ai nói người bình thường không thể tiến vào bản đồ mới đi.”

Muốn chiếm lĩnh khu mới cần đánh bại Thủ vệ chi chủ, nhưng không chiến thắng Thủ vệ chi chủ cũng có thể tiến vào bản đồ mới, chỉ là điều này vô cùng nguy hiểm, đây cũng không phải bí mật ở Quỷ Tinh.

Quân đội có người đặc biệt phụ trách mở bản đồ mới, cũng chính vì vậy trên cơ bản mỗi khu lớn đều có ba, bốn tấm bản đồ đồng thời tiến hành.

Khu 18 phải động thời thúc đẩy bốn tấm bản đồ Trục Lộc lĩnh, Quốc Vương cốc, Thái Bình sơn đạo và Nhiên Thiêu bình nguyên.

Nhưng Giang Khải không biết vì sao La Bình lại nói chuyện bản đồ mới với hắn.

Dù sao La Bình rất có thể đại diện cho quân đội.

“La thần, rốt cuộc ngươi muốn nói cái gì?”

La Bình nói, “Nói vậy đi, thật ra tiến độ khai thác Trục Lộc lĩnh của khu 18 đã tiến vào phần cuối, sau khi thêm ba tên Võ đồ thất giai, ta tin tưởng trong một năm… Có lẽ chưa đến một năm nữa chúng ta có thể chiếm được Trục Lộc lĩnh.”

“Ngoài ra, tình huống tiến triển của hai bản đồ Quốc Vương cốc và Thái Bình sơn đạo này cũng đã đến nửa cuối.”

“Nói vậy, bảo rương Thủ vệ chi chủ sẽ tăng thực lực đỉnh cấp cho

Hoa Hạ chúng ta, sau khi lấy được Trục Lộc lĩnh, tốc độ tiến hành của hai tấm bản đồ này sẽ tăng mạnh."

"Cứ vậy, thời gian mở bản đồ mới lại hơi gấp gáp."

La Bình nói xong, nhìn Giang Khải, "Giang Khải, tuy chúng ta không phải đối dân thường tiến vào khu vực mới nhưng chúng ta cũng không cổ vũ, vì số lượng người chơi trong khu vực mới quá ít, hơn nữa không có số liệu trước đó làm tham khảo, không có thành chính, không có khu an toàn, dân thưởng tiến vào sẽ vô cùng nguy hiểm."

"La thần, không phải ngươi muốn ta mở bản đồ mới giúp các ngươi chứ… Điều này có phải quá nguy hiểm rồi không, các ngươi có nhiều cường giả Siêu phàm như vậy còn chưa mở ra khu vực mới, ta…"

Chương 408 - Người tự do (2)

La Bình lắc đầu nói, “Giang Khải, quân đội chúng ta chỉ phụ trách hệ thống khai thác khu vực mới, ví dụ như tấm bản đồ nào đó, chúng ta cần hiểu rõ thuộc tính, kỹ năng, thiên phú của quái vật và Boss trong tấm bản đồ đó.”

“Còn ta hy vọng ngươi, thật ra là… Kiếm lợi!”

“A?” Giang Khải càng không hiểu.

“Nói đơn giản, ngươi không cần thống kê những số liệu này, ta hy vọng trong tình huống ngươi bảo đảm bản thân an toàn sẽ đến bản đồ mới phát triển! Có thể đánh thì đánh, không thể đánh thì chạy.”

“Nếu là ngươi, ta nói là nếu như, nếu ngươi có thể lấy được một vài bảo rương ở bản đồ mới, mở ra một vài món đồ mạnh mẽ, ta hy vọng ngươi có thể ưu tiên cung cấp cho quân đội chúng ta, chúng ta sẽ đưa ra giá cả hợp lý.”

Dường như Giang Khải cũng đã hiểu rõ.

Cũng là muốn hắn tùy tiện đi cày quái, đánh ra đồ tốt có thể bán cho quân đội.

Dù sao tài liệu chuyển chức cao giai ở bản đồ trước đó rất hiếm có, nhưng đến sau này biết đâu tỷ lệ rơi sẽ tăng lên rất nhiều, thậm chí xuất hiện đồ vật mới.

Giang Khải nhíu mày nói, “La thần, vì sao Chiến Thần điện không đi làm việc này?”

La Bình mỉm cười, “Thứ nhất chiến trường của Chiến Thần điện là chiến trường Thú Thần, dù sao Thú Thần sẽ uy hiếp đến sự sinh tồn của chúng ta, trong khoảng thời gian này thực lực của Thú Thần không ngừng tăng lên, hoạt động cũng càng ngày càng thường xuyên, áp lực của Chiến Thần điện rất lớn.”

“Thứ hai các Chiến Thần cũng là chủ lực Boss chiến.”

“Về hai điểm này, chắc chắn bọn họ phải làm được gọi đến là đến! Đương nhiên, bọn họ cũng sẽ tham gia vào nhiệm vụ mở bản đồ mới, nhưng ngươi cũng biết dù là Chiến Thần cũng không có năng lực đánh giết Boss vương cấp, cho nên nhiệm vụ chủ yếu của Chiến Thần là thăm dò số liệu tinh anh, chiến tướng, thống lĩnh, Boss vương cấp.”

“Cứ vậy, Chiến Thần không chỉ không đủ người, hơn nữa bọn họ cũng không thể chạy khắp nơi, ngươi suy nghĩ xem chẳng may chúng ta có nhiệm vụ cho bọn họ, bọn họ còn ở trong bản đồ nào đó, không biết lúc nào mới có thể trở về, vậy trận chiến này của chúng ta còn đánh thế nào. Bản đồ mới lại không có khu an toàn, có thể trở về hay không lại là chuyện khác.”

Giang Khải hít vào một hơi, “La thần, cho nên ý của ngươi là, ta có chết ở bên ngoài hay không cũng không sao hả?”

“Hắc hắc hắc, ta cũng không nói như vậy, chủ yếu là ta cảm thấy nếu nói về kiếm lợi, còn có năng lực sống sót, thậm chí bao gồm vận khí, ngươi thật sự là đối tượng vô cùng thích hợp.”

“Ngươi nói ngươi đi, tìm ra bí bảo Ngư nhân lĩnh chủ, cơ duyên trùng hợp tiến vào bí cảnh cá nhân, a, còn có, ta nghe người ta nói ngươi còn phát hiện bản đồ ẩn ở Thái Bình sơn đạo.”

Ánh mắt Giang Khải thất thần, chìm vào suy nghĩ, “Ta tưởng ngươi đang chọn người có thực lực… Ta, sao ta lại cho người ta loại ấn tượng này… Chẳng lẽ tất cả không phải ta cố gắng tranh thủ được sao…”

Ngoại trừ bản đồ ẩn Thái Bình sơn đạo là do lão Hồ hy sinh nhan sắc đổi lấy.

“Thật ra, không phải ngươi là người duy nhất tham gia loại hoạt động này.” La Bình nói tiếp, “Trong nhóm người này có quân đội, cũng có dân thường nhưng không ngoại lệ đều là cao thủ đỉnh cấp nhất, đồng thời có hợp tác với quân đội chúng ta.”

Giang Khải trợn to mắt, “Không phải dự bị doanh đều là cao thủ đỉnh cấp nhất sao?”

“Ha ha ha ha.” La Bình cười nói, “Lúc ngươi đánh nhau thích ép ra át chủ bài, ngươi cảm giác Hoa Hạ chúng ta sẽ không bị ép ra lá bài tẩy sao? Hoặc là, quốc gia khác không có lá bài tẩy?”

“Lại nói, vì sao bên ngoài có quốc gia khai mở diện tích bản đồ không lớn bằng chúng ta nhưng đẳng cấp chức nghiệp còn cao hơn chúng ta? Còn có, ngươi không cảm thấy kỳ quái sao, tài liệu chuyển chức Võ đồ lục giai khan hiếm như thế nhưng số lượng Võ đồ lục giai lại nhiều hơn trong tưởng tượng của ngươi?”

“Có thể nói thế này, nhiệm vụ của những người này thậm chí còn quan trọng hơn thi đấu tranh bá toàn cầu, dù sao bọn họ cung cấp thu nhập đồ vật cao giai ổn định thời gian khá dài, còn thi đấu tranh bá chỉ là tạm thời, một lần duy nhất.”

“Những người này được chúng ta gọi là ‘người tự do’, bọn họ tự do xung quanh đội ngũ của chúng ta, tiến hành thám hiểm khu vực không biết, mang đến tài liệu chuyển chức cao cấp, tài liệu cao cấp cho chúng ta. Thực lực của bọn họ vượt xa người bình thường một mảng lớn.”

“Bình thường sau khi đến tứ giai mới có tư cách trở thành người tự do, có thể lấy thực lực tứ giai sinh tồn ở khu vực không biết, đã đủ chứng minh sự cường đại của bọn họ.”

Giang Khải nghe như rơi vào trong sương mù, không ngờ trong Quỷ Tinh còn ẩn chứa nhiều bí mật như vậy.

Lúc trước có người nói cho hắn biết, chỗ hắn đã thấy chỉ là một góc tảng băng của Quỷ Tinh, hiện tại hắn đột nhiên hiểu hàm nghĩa của câu nói này.

Chương 409 - Làm khó dễ

Lần theo đồng hồ, Quỷ dị chức nghiệp đặt song song với Siêu phàm chức nghiệp, hiện tại còn xuất hiện người tự do… Rốt cuộc còn bao nhiêu chuyện mà hắn không biết!

“Đúng rồi, biết đâu ngươi còn có thể tìm ra tài liệu chuyển chức của ngươi ở khu vực không biết, Quỷ Tinh đã nói mỗi chức nghiệp đều có chức nghiệp cuối cùng, không có khả năng ngươi chỉ đến tam giai.”

“Tuy khu vực mới không có khu an toàn, quân đội chúng ta cũng không có khả năng thành lập trú điểm cố định, nhưng nếu ngươi tiếp nhận ủy thác của quân đội chúng ta, chỉ cần ngươi gặp được đội ngũ quân đội thì có thể nhận được sự bảo vệ của bọn họ, mua sắm đủ loại tài nguyên trong nội bộ quân đội.”

“Ngoài ra, ta có thể sắp xếp công việc và việc học của ca ca và muội nguội ngươi, đồng thời ta có thể đảm bảo với ngươi, ở phương diện offline Huyền Vũ không thể động đến bọn họ!”

Nghe đến đó, Giang Khải lập tức nói, “ĐM! Nhưng ta còn có một điều kiện!”

“Trụ Tử và Noãn Noãn?” La Bình mỉm cười như đoán được suy nghĩ của Giang Khải, nhưng hắn ta lại lắc đầu, “Lần này rất không trùng hợp, bọn họ có nhiệm vụ của mình.”

“Nhiệm vụ gì?”

“Nhiệm vụ bí mật…”

“Giang Khải, ngươi đừng nghĩ đến Trụ Tử và Noãn Noãn nữa, người tự do nhất định phải hành động một mình.” La Bình giải thích, “Huống hồ, thực lực của bọn họ còn chưa đủ trở thành người tự do, bao gồm hai thành viên khác trong tiểu đội Hỏa Thần của ngươi.”

Giang Khải hơi ngạc nhiên, “Chẳng lẽ thực lực của người tự do

đều không khác ta sao?"

La Bình nở nụ cười, "Ha ha ha, tiểu tử, ngươi rất tự tin."

"Ta suy đoán chắc có người còn mạnh hơn ngươi!"

"Ta có thể tiết lộ một chút, một học viên dự bị doanh Chiến Thần điện chưa hoàn thành nhiệm vụ tự do, cùng một người tự do đã trải nghiệm nửa năm, không cần nhìn giao diện thuộc tính, ta có thể xác định người tự do ít nhất có được tám phần thắng!"

"Bọn họ có được rất nhiều kinh nghiệm thực chiến, loại kinh nghiệm thực chiến này thường được tổng kết ra từ trong trận chiến sinh tử. Đến gần tử vong rất nhiều lần, có thể hoàn toàn phát huy ra thiên phú, tiềm lực kỹ năng của bọn họ, điều quan trọng hơn là ép ra tiềm lực của con người! Điểm này rất đáng sợ!"

"Cho nên, bài học cuối cùng của dự bị doanh là phải trải qua huấn luyện nhiệm vụ tự do một năm. Chỉ có thể thông qua kiểm tra này, học viên dự bị doanh mới có thể chính thức trở thành một thành viên của Chiến Thần điện! Cũng chỉ có người trải qua nhiệm vụ người tự do mới có tư cách lên chiến trường Thú Thần!"

Giang Khải nhẹ gật đầu, thì ra Chiến Thần "dự bị" và Chiến Thần chân chính không chỉ kém tài liệu chuyển chức Siêu phàm ngũ giai, mà là thí luyện người tự do một năm!

"Người tự do đều là chức nghiệp tứ giai sao?"

La Bình nhún vai, "Chưa chắc, cũng có đẳng cấp Siêu phẩm, bản thân người tự do có thể lấy được tài liệu cao cấp, có vài người không muốn nhanh chóng đến chiến trường Thú Thần như vậy, đều ở lại khu vực không biết."

"Dù sao, trong người tự do cũng có dân thường, chúng ta không thể cưỡng chế yêu cầu người ta làm gì."

Giang Khải nhẹ gật đầu, hiện tại xem ra dự bị doanh Chiến Thần điện cũng không phải cường giả tứ giai, người tự do mới đúng!

Lúc trở lại Chủ Thần công hội, Giang Khải cầm một xấp tài liệu mà La Bình cho hắn.

Hiện tại, khoảng cách xa nhất mà người tự do Hoa Hạ thăm dò là chỗ cách khu an toàn 102 cây số, vật phẩm cao cấp nhất thu hoạch được là Siêu phàm thất giai.

Nghe nói mở ra từ bảo rương tinh anh… Vận khí này cũng khiến Giang Khải phải phục sát đất.

“Ai, khu vực không biết quá nguy hiểm, có lẽ La thần không biết chết một lần sẽ có thương tổn lớn đến mức nào với ta…” Giang Khải lắc đầu.

Bất đắc dĩ hắn đã nhận nhiệm vụ, thật ra lời bảo đảm của La Bình còn có tác dụng hơn lão Vệ, dù sao ngươi ta là tướng quân thành thị tuyến trên.

Ngay cả đám người Lưu Viễn Hương cũng phải cung kính với La thần, cũng đủ để chứng minh vấn đề này.

Đương nhiên, còn có mấy điều thúc đẩy Giang Khải nhận nhiệm vụ này.

Một là tài liệu tứ giai của mình, hai là biết đâu bọn họ có thể giúp Đông Ly rời đi trước, sau đó thuận tiện tiếp ứng nàng.

“Không có cách nào dẫn theo đồng đội…” Giang Khải tiếc nuối nói, “Được rồi, vậy thì không nói với lão Hồ và Nguyễn Ngữ, tránh để bọn họ quá nhớ ta.”

“Chờ đám người Hà Thi Thi đến báo cáo, ta sẽ đến bản đồ không biết!”

…

Ngày hôm sau, Giang Khải mới trở về từ phòng giao dịch, hắn vẫn đang bận rộn mua sắm.

Chủ yếu là vật tư tiếp tế, khu vực không biết không có khu an toàn, không có thành chính, muốn gặp được đội ngũ quân đội chỉ có thể xem duyên phận, vẫn nên mang theo nhiều đồ một chút.

“Sách dạy nấu ăn Mỹ thực gia, gia vị, ấm nước, lều vải, đá đánh lửa, quần áo thay giặt…” Giang Khải ngồi trong lương đình cẩn

thận kiểm tra đối chiếu vật tư trên danh sách.

Chương 410 - Làm khó dễ (2)

“10 túi thẻ cỡ lớn… Có phải hơi nhiều không, được rồi, mang theo đi, một vạn tấm thẻ giám định, vật chứa dung hợp, ai, cảm giác dẫn theo Nguyễn Ngữ vẫn thuận tiện hơn…”

Ngay lúc Giang Khải đang bận rộn, có người nhẹ nhàng đẩy ra cửa lớn Chủ Thần công hội.

Giang Khải còn tưởng là có người quay về công hội, kết quả ngẩng đầu nhìn phát hiện lại là bốn mỹ nữ.

Người đi đầu tiên là Hà Thi Thi.

Bốn người đứng ở cửa ra vào lề mà lề mề nhìn quanh, cũng không chịu tiến vào.

“Ai, các ngươi đến rồi?” Giang Khải đứng rất xa nhiệt tình chào hỏi, “Đến đến đến, đến đây.”

Ánh mắt bốn người Hà Thi Thi nhìn Giang Khải như muốn ăn thịt Giang Khải.

Nhưng Giang Khải tuyệt đối không chú ý, chạy chậm đến đón tiếp bọn họ.

“Quá tốt rồi, số người trong công hội ta lại tăng lên! Đến, trước tiên xin vào công hội, bản hội trượng tự phê duyệt cho các ngươi.”

Hà Thi Thi nhìn tỷ muội của mình, vô cùng không tình nguyện đi đến trước màn hình công cộng, lần lượt xin gia nhập.

“Còn có một người đâu?”

“Bị ngươi giết.” Hà Thi Thi mặt không thay đổi nói, “Một tháng nữa nàng mới online.”

Trong quá trình xin vào, cuối cùng Giang Khải đã biết rõ nữ nhân bị hắn giết là Xuân Lan trong Tứ quý hoa đô.

“Vậy thì… Xuân Lan cần ở lại Chủ Thần thêm một tháng.”

Hạ Hoa trợn mắt nhìn Giang Khải nhưng lại không dám nổi giận, chỉ có thể tức giận quay đầu đi, không nhìn hắn.

“A, thành viên Chiến Thần điện của công hội chúng ta đã biến thành hai người.” Giang Khải ngạc nhiên phát hiện sự thay đổi trên tin tức công hội, “Thi Thi, ta thật sự quá vinh hạnh!”

“Cái đó, hai ngày nữa ta phải đi xa nhà một chuyến, ta phân chia một vài nhiệm vụ cho các ngươi.”

“Cũng không có việc gì lớn, cửa trước cửa sau, trong đình viện, còn có những căn phòng kia nên quét thì quét sạch sẽ, nên lau thì lau bóng loáng.”

“Con người của ta có bệnh thích sạch sẽ, trong vườn hoa không thể có cánh hoa lá rụng, trong phòng không thể có bụi, ở cửa phải sạch sẽ không dính bụi, sau cùng người đi ngang qua không để ý có thể ngã một cái.”

Hà Thi Thi thật sự không thể nhịn được nữa, “Giang Khải, ngươi đừng quá đáng!”

Giang Khải nhíu mày nhìn Hà Thi Thi, “Này, Hà Thi Thi, hãy chú ý thái độ nói chuyện với hội trưởng của ngươi, nếu ngươi bị khai trừ trong thời gian chúng ta định sẵn, vậy tương đương với Huyền Vũ các ngươi không thực hiện hứa hẹn.”

“Ngươi!” Hà Thi Thi trợn to hai mắt, sau khi nghe Giang Khải uy hiếp nước mắt đảo quanh trong hốc mắt.

“Ngươi hèn hạ! Ngươi vô sỉ! Ngươi hạ lưu!”

Giang Khải vừa cười vừa nói, “Cảm ơn. Cái đó, ta sẽ kiểm tra công việc của các ngươi mỗi ngày, nếu lười biếng thì ta sẽ khấu trừ điểm tích lũy công hội của các ngươi, sau khi hết thời gian để Huyền Vũ đến nộp đủ cho các ngươi mới có thể đi!”

Nước mắt vẫn đảo quanh trong vành mắt của Đông Tuyết.

Tứ quý hoa đô các nàng đều là tuyển thủ cấp thiên tài trong dự bị

doanh, kết quả lại phải quét dọn vệ sinh trong Chủ Thần công hội cấp Bính này một năm.

Điều ghê tởm hơn là, Giang Khải này căn bản không định buông tha các nàng!

Ngay cả một Chiến Thần như Thi Thi tỷ cũng phải chịu sỉ nhục này!

Hạ Hoa hung hăng nhìn chằm chằm Giang Khải, "Chúng ta đều đã đến, ngươi còn nhắm vào chúng ta như thế, ngươi, ngươi khinh người quá đáng!"

Giang Khải mỉm cười, "Các ngươi đã đến, còn không biết ta sẽ làm thế nào với các ngươi sao? Chút tâm lý đó cũng không chuẩn bị, còn là thiên tài gì. Được, nhanh chóng làm việc đi, trước kia nơi này cũng không có ai quét dọn, lượng công việc của các ngươi cũng không ít."

Hà Thi Thi kìm nén cơn giận, xoay người rời đi.

"Làm gì đấy?"

Hà Thi Thi tức giận nói, "Ta, ta đi lấy cây chổi!"

Cũng không biết Giang Khải mua được mấy món đồ ăn vặt quả hạch từ chỗ nào, Đông Tuyết vừa quét, hắn ngồi bên cạnh bóc vỏ, bóc xong còn ném xuống đất.

Đông Tuyết quét mấy lần, sau cùng không nhịn được nữa quát Giang Khải, "Này, sao tố chất của ngươi lại kém như vậy, không phải ngươi có bệnh thích sạch sẽ sao?"

"Mỹ nữ, ta là bệnh thích sạch sẽ cấp tính, lúc phát tác sẽ rất nghiêm trọng, lúc bình thường không phát tác thì không sao." Giang Khải bắt chéo hai chân, tiếp tục bóc quả hạch.

Ánh mắt của hắn nhìn thoáng qua một căn phòng, Hà Thi Thi và Thu Lan xắn tay áo lên, cầm khăn lau cửa sổ, nhìn có vẻ rất cố gắng.

Hạ Hoa đang nhặt cành hoa lá rụng, sửa sang mặt cỏ ở trong sân.

Ai biết bệnh thích sạch sẽ cấp tính của Giang Khải sẽ phát tác lúc nào, đi ra bới móc các nàng.

Lúc này, trong trụ sở là cảnh tượng bận rộn.

Giang Khải nhìn tình cảnh này, vô cùng vui mừng, “Có sao nói vậy, những mỹ nữ này đều là nữ nhân làm việc nhà rất tốt… Giao trụ sở cho các ngươi, ta cũng có thể yên tâm rời đi.”

Đêm nay, Giang Khải ngủ không ngon giấc, chủ yếu là trong căn phòng cách vách luôn truyền ra tiếng nữ nhân khóc thút thít.

Đêm hôm khuya khoắt, rất có cảm giác đi vào khu vực của U linh nữ yêu.

Chương 411 - Sau khi Giang Khải rời đi

Ngày hôm sau Giang Khải cố ý xem danh sách thành viên công hội, bốn người La Thành, Trương Húc, Lý Chí Viên, Thẩm Nghệ đều online, nhưng cho đến bây giờ Giang Khải chưa từng gặp ba người phía trước.

Chắc đều đi làm ở cửa hàng nào đó trong thành chính.

“Ai, hiện tại ta cũng không có thời gian dẫn bọn họ, chờ sau khi trở về bớt thời gian dẫn bọn họ thăng cấp là được.”

Ba tháng sau có khả năng đại ca sẽ tham gia thí luyện người mới, Giang Khải quyết định lần này đi ra ngoài sẽ trở về trong vòng ba tháng.

Trên người đã mang đầy đủ vật tư, sáng sớm Giang Khải rời khỏi thành chính khu 18.

Sau khi đi vào khu an toàn, Giang Khải đi đến ngã ba nhìn con đường đến bốn tấm bản đồ một chút.

Sau cùng quyết đoán lựa chọn phương hướng Thái Bình sơn đạo.

“Trước nhờ Đông Ly tính toán một chút.”

…

Sau khi Giang Khải rời đi, đám người Hà Thi Thi vội vàng chạy ra từ trong nhà.

“Giang Khải đi thật hay cố ý giả vờ cho chúng ta xem?” Đông Tuyết hỏi, “Tên kia rất xấu.”

Hạ Hoa hừ lạnh một tiếng, “Thi Thi tỷ, hắn còn bảo ngươi điều tra lại khúc mắc với Hoàng gia, xem tính cách của hắn, ta thấy căn bản không cần đi điều tra lại, loại người này thật sự là người người có thể tru diệt!”

Hà Thi Thi hơi híp mắt lại, “Ta chưa từng thấy người nào vô liêm sỉ như thế!”

“Mọi người tiếp tục công việc đi, hai ngày nữa xem thử tình hình!”

Lúc Hạ Hoa cầm cây chổi mở cửa lớn trụ sở ra, đột nhiên phát hiện một tên nam tử đi qua đi lại trước cửa, vừa gặm móng tay vừa nhìn về phía bảng hiệu Chủ Thần công hội.

Thấy có người mở cửa, đầu tiên người kia ngạc nhiên, lập tức trợn to mắt, “Oa, thật đẹp!”

Hạ Hoa lập tức giận không có chỗ trút ra, tức giận quát lớn, “Nhìn cái gì, còn nhìn nữa lão nương khiến ngươi một tuần không mở nổi mắt! Đi mau!”

Người kia vội vàng đi tới, “Khụ khụ, mỹ nữ, cái đó ta có chuyện.”

Hạ Hoa nhíu mày nhìn người đến, chờ hắn ta nói tiếp.

“Là thế này, ta gọi là u Dương Dịch, ta ở khu khác đặc biệt đến khu 18, ta muốn gia nhập Chủ Thần công hội các ngươi. Hắc hắc, thật ra ta và hội trưởng các ngươi rất quen thuộc.” Người kia nhíu mày, ra hiệu chỗ dựa của mình rất cứng.

Hạ Hoa đánh giá người này từ trên xuống dưới, nhíu mày nói, “Người từ nơi khác đặc biệt chạy tới, muốn gia nhập một công hội rác rưởi như Chủ Thần? Còn quen thuộc với tên hèn hạ Giang Khải kia?”

u Dương Dịch không khỏi trợn to mắt, đây là lần đầu tiên hắn ta nghe nói có người hình dung công hội của mình như thế.

Nói xấu một chút sau lưng còn chưa tính, đứng trước cửa chính công hội nói công hội, hội trưởng nhà mình như vậy… Hơi dữ dội.

u Dương Dịch đều hơi ngây dại, không phải mình đi nhầm chứ.

Lại nói, hắn ta nghe người ta nói Giang Khải thuộc Chủ Thần công hội, nhưng trên quần áo Giang Khải rõ ràng viết là Thổ Thần công hội…

“Cái đó, Giang Khải là hội trưởng của công hội các ngươi sao?”

“Của ta? Cũng xứng! Không phải!” Nói xong, Hạ Hoa trực tiếp đóng cửa lại.

u Dương Dịch bị đóng cửa ngay trước mặt, vẻ mặt ngơ ngác.

“Chẳng lẽ tìm nhầm chỗ? Sao không giống với tin tức mà ta nghe được…”

“Ai, hiện tại đã không thể tiếp tục ở lại khu 1 nữa, tìm Giang Khải làm nơi nương tựa lại không tìm thấy người, sau này u Dương Dịch ta nên đi đâu!”

Thở dài một tiếng, u Dương Dịch quyết định vẫn nên tạm thời ở lại khu 18, xem có thể tìm được Giang Khải hay không.

Thông qua việc tìm hiểu đến tận trưa, cuối cùng u Dương Dịch xác định nơi đó là Chủ Thần công hội của Giang Khải!

Sau đó, u Dương Dịch còn phát hiện một vấn đề.

Trước của Chủ Thần công hội có rất nhiều người đi qua đi lại nhưng cửa lớn công hội gần như không mở nữa, cho dù có người gõ cửa nói muốn gia nhập công hội, cũng bị mỹ nữ lúc trước đánh văng ra ngoài.

Tin tức này cũng nhanh chóng lan truyền ở khu 18.

Lúc đầu truyền ra tin tức Giang Khải kiếm được rất nhiều điểm tích lũy ở trong đại đội đánh cược, rất nhiều người cảm thấy Chủ Thần công hội là một công hội mới, lại còn lấy được nhiều tài phú như vậy, còn là một công hội rất có tiềm năng phát triển.

Kết quả cho đến bây giờ Chủ Thần công hội vẫn từ chối tất cả người đến cửa xin gia nhập!

“Bậc cửa Chủ Thần công hội cao như vậy sao? Ta là Binh lính tam giai, bọn họ cũng không cho ta tư cách vào cửa, có phải hơi ngông cuồng rồi không?”

“Thật sự hơi quá đáng, vậy cũng quá chảnh, nếu không phải coi

trọng điểm tích lũy của bọn họ, loại công hội này có mời lão tử thì lão tử cũng không đến!"

"Đúng đấy, thật ra thực lực tổng hợp của Chủ Thần công hội rất kém, ngươi nhìn bọn họ đi, chỉ có tất cả 13 người, ngay cả Boss cũng chưa đánh được, cứ làm như người ta thèm muốn gia nhập vào công hội của bọn họ vậy."

Chỉ một ngày sau, số người muốn xin gia nhập Chủ Thần công hội giảm mạnh, ngay cả những người đưa đơn xin trên giao diện công hội cũng rút lại yêu cầu.

u Dương Dịch vẫn bí mật quan sát hành động của Chủ Thần công hội.

Chương 412 - Sau khi Giang Khải rời đi (2)

Một ngày này, sau khi lại nhìn Chủ Thần công hội đuổi một tên ứng viên sau cùng ra ngoài, u Dương Dịch như bị điện giật!

“Ta đã hiểu! Cuối cùng ta đã hiểu!”

Đôi mắt u Dương Dịch tỏa sáng, “Bọn họ muốn loại bỏ tất cả những người chỉ ham tài phú của công hội. Trải qua việc lần lượt từ chối, những người còn có thể ở lại mới có thể thực sự trở thành rường cột nhân tài phát triển công hội!”

“Giang Khải ơi Giang Khải, không ngờ ngươi còn trẻ lại có thể mưu tính sâu xa như thế, u Dương Dịch ta không khâm phục nhiều người, tiểu tử ngươi có thể tính là một người!”

“Một khi công hội thế này phát triển, ngày sau trên dưới một lòng, chắc chắn thành việc lớn!”

“Được, đã hiểu rõ ý đồ của Chủ Thần, ta phải dựa vào tấm lòng lay động Chủ Thần công hội!”

Hạ Hoa trở lại công hội, vui vẻ kể cho đám tỷ muội biết mình lại vừa đuổi đi mười người chuẩn bị xin gia nhập công hội.

“Ha ha ha, Giang Khải tuyệt đối không ngờ chúng ta lại giúp hắn từ chối nhiều ứng viên như vậy!”

“Làm tốt lắm!” Hà Thi Thi hăng hái, khen ngợi, “Nhân tài là căn cơ của công hội, có người mới có thể tích lũy tài phú, mới có thể phát triển lớn mạnh, không có ai ở đây, xem Giang Khải lấy cái gì phát triển Chủ Thần công hội!”

“Cho hắn làm khó chúng ta, hắn đừng hòng tốt hơn!”

…

Giang Khải vừa hay đi ngang qua lối rẽ đến Tiên Tung cốc, đột

nhiên hắt hơi một cái.

“Noãn Noãn lại nhớ ta sao?” Giang Khải lắc đầu, “Ai, số lần Noãn Noãn nghĩ đến ta càng ngày càng ít, không biết Viên Trụ đã theo đuổi được nàng chưa!”

“Lần này chỉ cần La thần thả người, ta còn có chút hy vọng, hiện tại xem ra e rằng có duyên không phận, ai, cuộc đời cũng tràn đầy việc bất đắc dĩ như thế.”

Giang Khải nhìn ngã rẽ cuối con đường, lão Hồ và Nguyễn Ngữ còn đang thăng cấp ở Tiên Tung cốc, cũng không biết hiện tại thế nào.

Đáng tiếc đi vào một lần cũng không ít tiền, lại nói biết mình phải rời đi, chắc lão Hồ và Nguyễn Ngữ sẽ rất đau lòng.

“Được rồi, không thể để bọn họ chịu nổi khổ ly biệt.” Nói xong, Giang Khải đi về phía một con đường khác.

Ở chỗ nào đó trong Tiên Tung cốc.

“Thật xin lỗi Khải đội, chúng ta phản bội ngươi… Nhưng mà, ha ha ha ha! Khải đội không ở đây thật sự quá sung sướng!” Đôi mắt Nguyễn Ngữ cũng đang tỏa sáng, “Lão Hồ, cuối cùng không phải là xác đốt cháy khét nữa! Chỉ những xác hoàn chỉnh này chắc có thể bán được rất nhiều tiền.”

Hồ Ngôn kích động gật đầu, “Công kích của Khải đội rất dễ miểu sát, thật ra không có nhiều cơ hội để chúng ta chém một đao, đâu giống như bây giờ, kinh nghiệm như bay lên!”

“Những xác chết này đều không bị đốt cháy khét, hơn nữa bên ngoài cũng không có, chúng ta có thể bán được giá tốt.”

Nguyễn Ngữ thở phào nhẹ nhõm một hơi, “Cuối cùng ta có thể trả hết một phần tiền nợ Khải đội! Lão Hồ, chúng ta có cần thử giết tinh anh chúng không? Có thể ra mấy cái Khí công bảo ngọc thì phát tài rồi!”

“Hiện tại e rằng hơi nguy hiểm, công kích của ngươi không đủ, tốt nhất chờ đến khi hai ta đạt đến tứ giai max cấp, ta dùng Quỷ khốc

lang hào và Dẫn lôi kiếp khống chế, ngươi dừng kiếm khí chắc có thể giết được."

"Được, vậy tiếp tục luyện cấp!"

Đi dọc theo đường đi Thái Bình sơn đạo khoảng hai ba dặm, con đường núi trước mặt dựng một tấm thẻ bài nổi bật, trước thẻ bài còn dùng đá vụn dựng lên một bức tường vây.

Trên bức tường đá hẹp dài thường có một vài lỗ hổng, mỗi một lỗ hổng đều có một đội binh lính đang đi qua đi lại tuần tra.

Giang Khải đi đến một lỗ hổng gần nhất.

Đối phương cũng thấy Giang Khải đi tới, lập tức có ba người tiến lên đón.

Đến trước mặt Giang Khải, binh lính cầm đầu nói với Giang Khải, "Chào ngươi, nơi này là biên giới bản đồ Thái Bình sơn đạo, càng đi về phía trước sẽ tiến vào khu vực đang dò xét, vì suy nghĩ cho sự an toàn của ngươi, tốt nhất trở về Thái Bình sơn đạo đi."

Giang Khải mỉm cười, "Cảm ơn đã nhắc nhở, nhưng ta đến là muốn đi qua bên kia."

Đối phương cũng không ngăn cản, chỉ nói, "Chúng ta có nghĩa vụ nhắc nhở ngươi, nếu ngươi khăng khăng tiến vào thì chúng ta cũng không ngăn cản, nhưng tốt nhất ngươi phải suy nghĩ kỹ càng."

"Ta đã suy nghĩ kỹ càng."

Quan quân đánh giá Giang Khải một chút, hỏi, "Xin hỏi ngươi là người tự do tiếp nhận sự cắt cử của quân đội, hay tự phát đến đó! Nếu tự phát đến đó, chúng ta cần đăng ký tin tức một chút."

Giang Khải trực tiếp lấy ra xác nhận thông hành mà La Bình cho hắn, thấy văn kiện của quân đội, gã quân nhân kia cũng không còn nghi ngờ, lập tức ra lệnh thuộc hạ cho đi.

"Xin chú ý an toàn."

Giang Khải mỉm cười, “Được.”

Rời khỏi tường đá, Giang Khải nhìn khu rừng rậm rộng lớn trước mặt, hít sâu một hơi.

Tổng diện tích khai thác của toàn cầu với Quỷ Tinh không đủ một phần vạn diện tích Quỷ Tinh, bên ngoài khu vực đã khai thác mới là thiên địa càng rộng lớn hơn!

Cùng lúc, bắt đầu tiến vào khu vực không biết, người chơi cũng hoàn toàn rời khỏi thế

Chương 413 - Mới vào bản đồ không biết

“Lại quên để lão Hồ tính một quẻ giúp ta, đi bên nào sẽ có vận khí tốt hơn chút…” Giang Khải lắc đầu, tùy tiện chọn một phương hướng xuất phát.

Đi trong rừng cây rậm rạp, Giang Khải cũng khá nhẹ nhàng, đã đi bốn năm dặm hắn cũng chưa gặp được dã thú nào.

Hiện tại toàn cầu có bốn quốc gia diện tích chiếm lĩnh vượt qua 100 ngàn cây số vuông, từ kinh nghiệm của bọn họ có thể phát hiện 100 ngàn cây số vuông như là một đường ranh giới.

Trong vòng 100 ngàn cây số vuông, thực lực dã quái cùng từng bước tăng cường như cường độ tăng lên của nó kém ra sự tăng cường vượt qua 100 ngàn cây số vuông này.

Ngay lúc đang chuẩn bị tìm một khu vực dừng lại nghỉ ngơi, đột nhiên mặt đất cách Giang Khải hai ba mươi mét nhanh chóng nứt ra.

Trong lòng đất có thứ gì đó đang xông về phía Giang Khải.

Giang Khải nhíu mày, “Thứ gì…”

Nói xong, bắn ra bốn phát Truy mệnh.

Nhưng Truy mệnh đánh xuyên qua mặt đất lại không thể ngăn cản thứ trong lòng đất nhanh chóng đánh tới.

Thứ này lướt qua dưới đất nhưng tốc độ lại vô cùng nhanh, trong nháy mắt đã đến gần Giang Khải.

Giang Khải lập tức nhảy lên, nhảy sang bên cạnh.

Nhưng thứ trong lòng đất như là mọc mắt, rẽ một cái tiếp tục đuổi theo Giang Khải.

“Tên này lợi dụng mặt đất để phòng ngự, ngăn lại Truy mệnh của ta, hơi rắc rối!” Giang Khải thu hồi Truy mệnh, quay đầu bỏ chạy.

Nhưng đúng vào lúc này từ mấy phương hướng khác cũng xuất hiện một vài dã thú, chúng nó di chuyển trong lòng đất để lại từng dấu vết trên mặt đất, chạy như bay vào chỗ sâu.

Giang Khải thấy thế vô cùng đau đầu, chỉ có thể chạy như bay vào sâu trong rừng cây.

Những thứ này rất gian xảo vẫn chưa chui ra khỏi mặt đất, hiện tại Giang Khải cũng không biết đối phương là cái gì, Truy mệnh cũng không thể đánh xuyên mặt đất chỉ có thể lựa chọn bỏ chạy.

Cũng may thuộc tính nhanh nhẹn của Giang Khải rất cao, trong chốc lát thứ ở trong mặt đất không thể đuổi kịp Giang Khải.

Nhưng Giang Khải chưa chạy bao lâu, càng ngày càng nhiều dã thú trong lòng đất bị hắn hấp dẫn.

Dường như xung quanh đều là những thứ này.

Giang Khải cũng biết cứ tiếp tục như vậy e rằng sẽ dẫn tới càng nhiều dã thú trong lòng đất hơn, chẳng may thứ này có thực lực cường đại rất có thể mình sẽ rơi vào cảnh nguy hiểm.

Nghĩ tới đây, Giang Khải nhìn cây cối trước mặt, nhảy lên một cái, lên đến nhánh cây.

Sau khi nhảy lên nhánh cây, Giang Khải một tay giữ vững thân thể, nhìn mặt đất ở dưới cây.

Bốn năm mươi dấu vết lao đến từ bốn phương tám hướng cũng nhanh chóng tụ tập trong lòng đất dưới cây.

Cuối cùng trên mặt đất không còn tiếng động, Giang Khải thở dài một hơi, “Xem ra chúng nó dựa vào chấn động trên mặt đất đuổi theo ta, ta vừa lên cây chúng nó đã mất đi mục tiêu.”

Ngay lúc Giang Khải thở phào một hơi, mặt đất vốn đã bình tĩnh trở lại đột nhiên đất đá nổ tung.

Ngay sau đó, mấy chục con trùng thú to lớn phá đất mà lên.

Dáng vẻ những thứ này giống một loại trùng mềm màu đen nào đó, thân thể là hình ống thẳng, dài bảy, tám mét, đường kính có thể đạt đến hơn hai mét.

Cả đầu của bọn chúng là một cái giác hút, lúc mở to miệng sẽ thấy trong miệng giăng đầy răng nhọn, phân bố chặt chẽ toàn bộ rìa khoang miệng của nó.

Người có chứng sợ dày đặc thấy cái miệng này, e rằng sẽ nổi da gà cả người.

Lúc này, mấy chục sinh vật như vậy trực tiếp nhảy lên từ lòng đất, lúc Giang Khải cúi đầu xuống thấy từng cái miệng rộng đen kịt và hàm răng khiến người ta rùng mình đang nhào về phía mình.

Giang Khải vội vàng nhảy lên từ trên nhánh cây, nhảy đến một gốc đại thụ khác, đồng thời quay người ném ra mười mấy thanh Truy mệnh tôi lửa!

Lúc Truy mệnh đụng vào thân những con trùng to lớn này, bộ phận bị công kích của chúng nó xuất hiện trạng thái hóa đá cục bộ.

Truy mệnh căn bản không thể phá phòng, cũng không thể gây ra hiệu quả nhóm lửa.

Chỉ có ba bốn thanh Truy mệnh có bạo kích đánh lui toàn bộ con trùng to lớn.

“Hệ thổ? Phòng ngự thật cao!” Giang Khải trợn to hai mắt.

Nhân cơ hội này, hắn lấy ra thẻ giám định tiến hành giám định một con trùng to lớn.

【 Thạch hóa thôn kim trùng thú, không cách nào giám định thuộc tính cơ thể sống. 】

Vừa kết thúc giám định, một con Thôn kim trùng thú nhảy lên trên cùng đã cắn đứt thân cây mà Giang Khải đặt chân trước đó.

Thân cây to khỏe này rơi vào trong miệng Thôn kim trùng thú như

là đậu hũ, đụng một cái là gãy.

“ĐM, con côn trùng này thật lợi hại.” Giang Khải thấy vậy sau lưng lạnh lẽo, “Vừa đến nơi này đã gặp được dã thú mạnh như vậy!”

Thôn kim trùng thú không bắt được Giang Khải, lập tức phát động tấn công mạnh mẽ với cây cối trong phạm vi.

Sau khi chúng nó rơi xuống sẽ chui vào lòng đất, sau đó điên cuồng phá hỏng bộ rễ của cây cối.

Một mảng rừng cây lớn, cây cối to lớn nhao nhao đổ nghiêng, tình cảnh vô cùng hỗn loạn.

“Điên rồi đi!” Giang Khải trợn to mắt, hắn không ngờ sau khi những côn trùng này mất đi mục tiêu lại trở nên càng điên cuồng hơn.

Chương 414 - Tự chế nhận giáp

Đang nói vậy, Giang Khải phát hiện cây cối dưới chân đã bắt đầu nghiêng đi, đổ xuống đất.

Hắn còn muốn nhảy đến một gốc cây khác nhưng cây cối xung quanh đã ngã trái ngã phải, hắn không tìm thấy điểm dừng chân nữa.

Vốn Giang Khải không định lằng nhằng với đám côn trùng này quá lâu, dù sao mục tiêu của hắn là bảo rương không phải đến giết côn trùng.

Công kích trước đó chỉ mang tính thăm dò, có thể giết là tốt nhất, không thể giết thì chạy, nhưng bây giờ hắn đã không có cách nào chạy trốn.

“Chỉ có thể giết chúng nó!”

…

Ngay trên một gốc cây lớn cách chỗ Giang Khải đặt chân ba bốn trăm mét, một bóng dáng thon thả đang nhìn trận chiến bên này.

Người này đeo mặt nạ, đôi mắt linh động có thần, “Rơi xuống rồi hả? Vậy hắn chết chắc!”

“Ta nói là ai lại không có đầu óc như thế! Loại người mới này thật sự đáng ghét, cái gì cũng không hiểu còn luôn cảm thấy mình rất lợi hại, lỗ mãng động đến trùng tổ làm hại lão tử cũng phải chạy theo!”

Nghe giọng nói chắc là một nữ tử.

“Có cần giúp hắn không đây?” Nữ nhân suy nghĩ, lại lắc đầu, “Được rồi, bùn loãng không thể trát tường, giúp cũng giúp vô ích, sau khi chết cũng để hắn học thông minh chút đi.”

“Trời sắp tối, những thứ kia sắp xuất hiện… Nhanh chóng trốn trước!”

Nói xong, nàng nhanh nhẹn nhảy đến một thân cây khác, nhanh chóng biến mất trong rừng cây.

Giang Khải vừa rơi xuống, mặt đất dưới chân đột nhiên sụp đổ, cả người hắn rơi vào trong miệng Thôn kim trùng thú!

“Đệt!” Đầu óc Giang Khải vang lên ong ong.

Ngay lúc Thôn kim trùng thú khép miệng lại, hàm răng sắc bén dày đặc xung quanh đè ép đến, Giang Khải khẽ quát một tiếng, “Khí công bảo ngọc!”

Quanh người Giang Khải hình thành một quả cầu ánh sáng hình tròn, quả cầu ánh sáng kẹp lại trong khoang miệng Thôn kim trùng thú.

Lúc này Giang Khải cũng không dám khinh thường, hắn suýt bị nuốt.

“Truy mệnh tôi lửa!” Giang Khải lập tức ném ra năm thanh Truy mệnh.

Truy mệnh xuyên qua sóng khí hộ thể, trực tiếp bắn vào vách khoang miệng của Thôn kim trùng thú.

Bốn thanh Truy mệnh phía trước đâm vào vách khoang miệng của nó lập tức gây ra hiệu quả nhóm lửa, thanh thứ năm trực tiếp bạo kích, đánh xuyên qua thân thể Thôn kim trùng thú.

Bịch một tiếng, con Thôn kim trùng thú này trực tiếp bị nổ tung từ bên trong, một bộ phận thân thể còn sót lại bị châm lửa, tản ra mùi khét khi bị đốt cháy.

【 Chúc mừng ngài đánh giết Thôn kim trùng thú 16 năm, lấy được 640 điểm kinh nghiệm. 】

【 Xác bị phá hoại, không cách nào thu hoạch được xác, thu hoạch được 1 phần dạ dày Thôn kim trùng thú. 】

“Dạ dày?” Giang Khải trơ mắt nhìn trong đống cặn bã của xác Thôn kim trùng thú có một bộ phận biến thành thẻ bài.

“Hơi buồn nôn… Được rồi, dù sao cũng là chiến lợi phẩm, không thể lãng phí!” Giang Khải thu hồi thẻ bài, để vào túi thẻ.

Lần đánh giết này khiến Giang Khải tìm được cách đánh giết Thôn kim trùng thú.

Nhược điểm của sóng khí hộ thể là bị công kích tập trung vào một điểm nào đó, không sợ nhất là gặp phải công kích phạm vi lớn.

Hàm răng dày đặc của Thôn kim trùng thú vừa hay có thể chia sẻ lực cắn của nó, cứ vậy lại không dễ cắn nát sóng khí hộ thể.

Một khi tiến vào trong thân thể Thôn kim trùng thú, Giang Khải có thể không chút áp lực đánh giết.

Nghĩ tới đây, Giang Khải dứt khoát đứng tại chỗ.

Oanh một cái, dưới chân xuất hiện Thôn kim trùng thú thứ hai, cả người Giang Khải mang thuẫn cùng bị nuốt vào.

“Đến thì tốt!” Giang Khải vung Truy mệnh ra, thịt trùng bị thiêu đốt nổ tung…

Thu được cái dạ dày thứ hai, Giang Khải than thở một câu, “Buồn nôn thì hơi buồn nôn, nhưng việc đánh giết vẫn rất nhẹ nhàng.”

Thời gian tiếp theo, Giang Khải không ngừng bị nuốt vào, không ngừng nhảy ra lại.

Vốn nơi này chỉ có 40, 50 con Thôn kim trùng thú, theo tiếng động chiến đấu lại dụ đến càng nhiều Thôn kim trùng thú hơn, từ đầu đến cuối Giang Khải vẫn chưa giết sạch Thôn kim trùng thú.

Cũng như La Bình đã nói, số lượng dã thú ở khu vực không biết cực kỳ khủng bố, hơn một giờ xung quanh liên tục không ngừng có Thôn kim trùng thú lao tới!

“Mặt đất cũng bị lật ra rất nhiều lần…” Giang Khải bất đắc dĩ nói.

Sau khi đánh chết hơn ba mươi con Thôn kim trùng thú, cuối cùng sóng khí hộ thuẫn của Giang Khải cũng bị cắn phá.

Nhưng Giang Khải đã nghiên cứu ra chiến thuật mới.

Hắn khống chế Diêm Vương lệnh và Quang Minh thần lệnh xoay tròn xung quanh người.

Lúc Thôn kim trùng thú nuốt hắn vào, hắn lập tức để hai tấm Chủ thần bài mở rộng ra bên ngoài, lợi dụng thuộc tính nhóm lửa vào bạo kích cao trực tiếp miểu sát Thôn kim trùng thú!

Xác ngoài của Thôn kim trùng thú khó mà đâm xuyên, nhưng bên trong thân thể yếu hơn rất nhiều, một khi Giang Khải có bạo kích có thể nhẹ nhàng miểu sát.

Sau khi phát hiện chiến thuật mới, Giang Khải đột nhiên phát hiện mình chỉ cần khống chế hai tấm Chủ thần bài, còn lại căn bản không cần làm gì, chỉ cần đợi Ân Thôn kim trùng thú chết thảm là được.

Chương 415 - Tự chế nhận giáp (2)

“Đột nhiên cảm thấy đám côn trùng này cũng rất đáng yêu…” Giang Khải ngồi dưới đất, chờ đợi con Thôn kim trùng thú tiếp theo đến ăn hắn.

Nói xong, Giang Khải ngẩng đầu nhìn sắc trời, đột nhiên tầm mắt tối sầm lại, hắn lại bị nuốt.

Nhưng chỉ thời gian một hai giây xung quanh lại bị ngọn lửa chiếu sáng, tầm mắt của Giang Khải lại khôi phục bình thường.

Con côn trùng này lại nổ tung.

“Trời sắp tối.” Giang Khải lắc đầu, đứng lên thuận tay thu hồi dạ dày vừa rồi.

Hắn mở túi thẻ ra nhìn một chút, mình đã nhặt được hơn năm trăm cái dạ dày, đẳng cấp cũng tăng lên hai cấp.

“Hình như côn trùng không còn mấy con, nửa ngày cũng không xuất hiện, được rồi, cũng hơi mệt mỏi, ngày mai lại đến xoát.”

…

Đi một mình trong khu rừng đen kịt, Giang Khải đột nhiên rất nhớ lão Hồ và Nguyễn Ngữ, có bọn họ ít nhất cho tới bây giờ mình không cảm thấy cô đơn.

Lại nói, lần này chuẩn bị vật liệu, hắn còn cố ý đổi mấy bình rượu từ nhà kho công hội, chắc là Nguyễn Ngữ bỏ vào.

“Rốt cuộc Trụ Tử và Noãn Noãn đã đi chấp hành nhiệm vụ bí mật gì…” Giang Khải cũng hơi lo lắng cho Viên Trụ và Noãn Noãn, “Tình cảm của bọn họ sẽ không phát triển quá nhanh chứ, chắc ta còn có chút cơ hội!”

Không có Nguyễn Ngữ sắp xếp doanh địa, Giang Khải chỉ có thể

tìm một chỗ bên dòng suối, tự dựng doanh địa, nấu nước nấu cơm.

Dựa theo cách trên sách dạy nấu ăn Mỹ thực gia, Giang Khải phát hiện hương vị đồ ăn do mình nấu cũng không tệ lắm.

Trước kia đại ca không ở nhà, hắn cũng sẽ nấu cơm cho Anh Tử, kỹ năng cơ bản vẫn phải có, cộng thêm cách nấu của Mỹ thực gia muốn làm ra món ăn ra dáng cũng không khó lắm.

Cơm nước no nê, Giang Khải đi đến bên dòng suối, lấy ra một cái dạ dày bắt đầu rửa.

"Ọe!" Giang Khải vừa nôn vừa lấy ra một vài món đồ từ trong dạ dày.

"Lại có khoáng thạch? Ọe!"

Trong dạ dày của Thôn kim trùng thú, Giang Khải lại tìm được khoảng thạch có phẩm chất không tệ, tuy số lượng không nhiều nhưng phẩm chất khá thượng thừa, gần như đều là tinh thể dạng trong suốt!

"Thôn kim trùng thú hoạt động trong lòng đất lâu dài, chắc chắn sẽ nuốt khoáng thạch, có lẽ phần thô ráp đều bị nó tiêu hóa, còn lại đều là cực phẩm! Ọe…"

Khoáng thạch luôn là nguồn kinh tế chủ yếu của Giang Khải, huống chi là khoáng thạch phẩm chất tốt như vậy, Giang Khải chỉ có thể kiên trì xử lý những dạ dày này.

Sau khi xử lý hơn một trăm mười cái dạ dày, Giang Khải đột nhiên phát hiện một cái ống thủy tinh trong dạ dày.

Vừa thấy cái ống thủy tinh này, Giang Khải lập tức trợn to mắt.

"Tài liệu chuyển chức?" Hắn vội vàng lấy ra thẻ giám định tiến hành giám định.

【 Tài liệu chuyển chức Người ăn xin tứ giai. 】

"Thật hay giả, một con quái nhỏ lại rơi ra tài liệu hoàn chỉnh? Hình như Người ăn xin còn chưa có tứ giai!"

Sau khi tài liệu Tửu quỷ nước lên thì thuyền lên, hiện tại tài liệu Người ăn xin là rẻ nhất, có lẽ giá cả phần tài liệu này cũng không quá cao.

Nhưng mặc kệ nói thế nào đây cũng là một phần tài liệu chuyển chức hoàn chỉnh, còn là trước kia chưa từng xuất hiện.

Huống chi, có thể xuất hiện tài liệu chuyển chức Người ăn xin, vậy cũng có khả năng xuất hiện tài liệu chuyển chức của hắn!

“Không ngờ dạ dày Thôn kim trùng thú lại có thể xuất hiện loại cực phẩm này!”

Cứ vậy, sự nhiệt tình của Giang Khải càng tăng cao.

Hắn dùng một tấm vải buộc chặt mũi của mình, vén tay áo lên tiếp tục tìm kiếm.

“Thần chi lệ? Lại còn có Thần chi lệ! A đúng, Thần uy bảo ngọc của ta còn chưa tiến giai!”

Lần trước thời gian gấp gáp, sau khi đạt được Thần chi lệ ở Tiên Tung cốc, hắn vội vàng đi tham gia đại đội đánh cược còn chưa tăng Thần uy bảo ngọc lên nhị giai!

Nghĩ đến đây, Giang Khải lấy ra Thần uy bảo ngọc.

Hắn đặt Thần chi lệ vừa kiếm được lên trên Thần uy bảo ngọc, sau khi Thần chi lệ chạm đến Thần uy bảo ngọc lại từ hình dáng tinh thể biến thành trạng thái chất lỏng, bắt đầu tẩm bổ Thần uy bảo ngọc.

Thần uy bảo ngọc hơi nổi lên ánh bạc như đang hấp thu năng lượng ẩn chứa của Thần chi lệ.

“Một giọt không cách nào hoàn toàn bao trùm Thần uy bảo ngọc, xem ra ít nhất phải năm giọt.” Giang Khải lấy ra bốn giọt Thần chi lệ từ trong túi thẻ, nhỏ lên trên Thần uy bảo ngọc.

Sau khi những Thần chi lệ này biến thành chất lỏng, hoàn toàn lấp đầy dọc theo đường vân trên Thần uy bảo ngọc.

“Có lẽ cần chút thời gian.” Giang Khải đặt Thần chi lệ ở bên cạnh, tiếp tục dọn dẹp dạ dày.

“Đây là… Giới chỉ? Giám định một chút.”

【 Bạo quân chi ấn, trang sức tứ giai nhất phẩm, lực lượng tăng 113 điểm, nhanh nhẹn tăng 42 điểm, tỷ lệ bạo kích tăng 5%. 】

Giang Khải há to mồm, hắn lại tìm được một cái giới chỉ cực phẩm từ trong dạ dày Thôn kim trùng thú!

Trong Thiên Chức, hiện tại chỉ xuất hiện năm con đường tắt thêm tỷ lệ bạo kích.

Thiên phú, kỹ năng, vũ khí loại tiến công, giới chỉ, dây chuyền.

Chương 416 - Người tuần đêm

Hai con đường tắt trước đó có thể gặp nhưng không thể cầu, hiện tại vũ khí cao nhất chỉ thêm đến 15% bạo kích, giới chỉ cao nhất 5%, dây chuyền cao nhất 5%.

Chiếc nhẫn này của Giang Khải thêm đến 5% tỷ lệ bạo kích, khoảng cách với giới chỉ đỉnh cấp nhất cũng chỉ thiếu 1% bạo kích, đã là rất hiếm có.

Khuyết điểm duy nhất cũng là cần đến tứ giai mới có thể có hiệu lực.

“Phải tranh thủ đến tứ giai!”

Rửa dạ dày giúp Thôn kim trùng thú cả nửa ngày, Giang Khải chẳng những nhận được rất nhiều khoáng thạch cực phẩm, còn lấy được tài liệu hoàn chỉnh của Người ăn xin tứ giai, một cái giới chỉ cực phẩm, bốn món trang bị tứ giai, thu hoạch vượt xa mong muốn!

“Bản đồ mới đúng là chỗ tốt!” Giang Khải than thở.

Chờ đến khi Giang Khải quay đầu, phát hiện Thần uy bảo ngọc đã hoàn thành tiến giai.

Hắn kiểm tra thuộc tính một chút.

Thần uy bảo ngọc đã có thể tinh hóa trạng thái tinh thần tiêu cực tứ giai, đồng thời có thể miễn dịch trạng thái tiêu cực đã bị tịnh hóa trong vòng 15 phút.

Ngoại trừ cái đó ra, Thần uy quang hoàn nhị giai còn có thêm một năng lực.

【 Thần uy quang hoàn có thể hấp thu vật phẩm tự có, đồ bị hấp thu giữ lại thuộc tính và hiệu ứng đặc biệt ban đầu. 】

Giang Khải nhíu mày, không biết năng lực mới này có ý gì.

“Hấp thu vật phẩm…” Suy nghĩ, Giang Khải trực tiếp phát động Thần uy quang hoàn.

Một vòng ánh sáng bao phủ trên đỉnh đầu Giang Khải…

“Xuống cho ta!” Giang Khải đen mặt nói.

Thần uy quang hoàn rơi xuống vị trí trước ngực Giang Khải.

Giang Khải lấy ra Truy mệnh, mười sáu thanh Truy mệnh bám vào vầng sáng, xoay tròn theo vầng sáng.

“Điều này…” Giang Khải trợn to mắt, hắn đang tự chế một cái “nhận giáp”?

“Chờ chút, hình như để lên như vậy, vũ khí không có lực công kích nữa!” Giang Khải lại gỡ Truy mệnh xuống, dùng sức đánh Truy mệnh và quỹ đạo trên vầng sáng.

“Hấp thu!” Giang Khải khẽ quát một tiếng, Truy mệnh không bay ra mà bám vào vòng ngoài trên Thần uy quang hoàn.

Trải qua kiểm tra, Truy mệnh thật sự có thể mang đến thuộc tính công kích cho Giang Khải!

Nếu Truy mệnh hoàn thành công công kích, mất đi thuộc tính công kích, chỉ cần Giang Khải thu hồi Truy mệnh lại đánh vào Thần uy quang hoàn là có thể dùng thuộc tính công kích của Giang Khải!

“Đồ tốt! Có thứ này xoát côn trùng an toàn hơn, hiệu suất cũng cao hơn!” Giang Khải kích động nói

Thần uy bảo ngọc trải qua thăng cấp, cộng thêm sáng tạo do Giang Khải phát minh đã từ chức năng phụ trợ tịnh hóa duy nhất biến thành một món trang bị có năng lực công kích cực mạnh.

Sau khi thí nghiệm thành công, Giang Khải thu hồi Thần uy quang hoàn.

Đi đường hơn nửa ngày lại xoát mấy trăm con Thôn kim trùng thú, Giang Khải cũng hơi mệt.

Hắn nằm trên giường cỏ, hai tay gối đầu, ánh sáng chiếu qua cành lá trên đỉnh đầu, ngắm bầu trời đầy sao.

Chưa đến thời gian một năm, hắn từ một người mới biến thành người tự do, sự thay đổi thật sự quá lớn.

“Không biết cấp tiếp theo của Hí mệnh sư lại là chức nghiệp kỳ lạ gì.” Giang Khải như nghĩ đến điều gì đó, lấy ra một bức thư ở trong túi thẻ.

Đây là Người đưa thư Willis kia đưa cho hắn, đến bây giờ hắn vẫn chưa tìm được cách mở bức thư này.

Thi đấu tranh bá, Người đưa thư, người tự do, Siêu phàm chức nghiệp, Quỷ dị chức nghiệp, Đông Ly…

Mang ra hiện thực, Thú Thần, người thần bí cho Trụ Tử tài liệu, “ngõ hẻm tối tăm” cấm tiến vào trong ngõ tới.

A, đúng, còn có con chuột nhỏ vong ân phụ nghĩa kia…

Mặc kệ hiện thực hay là Quỷ Tinh, theo thực lực của Giang Khải tăng lên, hắn không chỉ không cảm giác được mình nhìn rõ hai thế giới này, ngược lại sương mù trước mặt càng ngày càng dày.

Có lẽ là vì, hắn đã từ một người ngoài thật sự đi vào trong mảnh sương mù dày đặc này.

Trong rừng cây, một bóng hình xinh đẹp đang ẩn nấp trên nhánh cây cao, ánh mắt của nàng bị ánh lửa đằng xa hấp dẫn.

“Tinh thần chi nhãn!”

Đôi mắt người kia lập tức sáng ngời giống như là ngôi sao, ánh mắt xuyên qua vài trăm mét thấy rõ ràng doanh địa của Giang Khải.

“Hắn lại không chết?” Nữ nhân nhíu mày, hơi ngạc nhiên, “Đi qua trùng tổ lại không chết… Chắc không đánh động đến Thôn kim trùng thú đẳng cấp cao hơn.”

“Nhưng tên này cũng quá to gan, lại đóng quân dã ngoại trên mặt

đất, đây là chưa từng chết đi." Nữ nhân hừ lạnh một tiếng, "Có lẽ chắc chắn sẽ dẫn tới thứ này."

"Lại nói, tuy vật kia rất khó đánh giết, chỉ khi nào giết chết mới thu hoạch được một số tin tức quan trọng, đi xem thử xem, biết đâu có thể nhặt được chút đồ!" Nói xong, nàng dùng khăn trùm đầu màu đen quấn vào mặt, nhảy vọt ở trong rừng, tới gần doanh địa của Giang Khải.

Trong vô thức, cơn buồn ngủ đánh tới, Giang Khải đang chuẩn bị nhắm mắt lại.

Đột nhiên, trong khu rừng xung quanh truyền đến từng tiếng động nhẹ.

Sau khi Giang Khải phát hiện lăn một vòng đứng lên, nhìn về phái phát ra tiếng động.

"Ai!"

Một bóng đen chợt lóe lên!

Giang Khải nhanh chóng đứng dậy, chạy về phía phát ra tiếng động.

Chương 417 - Người tuần đêm (2)

Nhưng chờ sau khi chạy đến nơi xem xét xung quanh, lại không phát hiện bất kỳ bóng người nào.

“Kỳ quái.” Giang Khải nghi ngờ nói.

Theo lý thuyết, tiếng động vừa rồi chắc không phải dã thú phát ra, sau khi dã thú phát hiện hắn chắc chắn sẽ phát động công kích.

Chẳng lẽ là người tự do khác, hoặc là một số động vật vô hại, hoặc là mình buồn ngủ quá, đây chỉ là tiếng gió thổi cỏ lay bình thường?

Giang Khải lắc đầu, suy nghĩ.

Có lẽ chỉ La thần biết việc hắn trở thành người tự do, dù Huyền Vũ biết được cũng không có khả năng nhanh chóng phái người đến gây chuyện với hắn.

Nếu là người tự do khác, tất cả mọi người đều là người Hoa, lại không có xung đột lợi ích, sẽ không đánh lén hắn đi.

“Cũng khó nói, dù sao để ý nhiều hơn là được.”

Ngay lúc Giang Khải quay người, hắn đột nhiên phát hiện một người ngồi trong doanh địa đang cúi đầu ăn như hổ đói, ăn đồ ăn do hắn làm ra!

Tên kia quay lưng về phía Giang Khải, quần áo trên người rách rưới, hắn ta cúi đầu khiến mái tóc dài màu đen rủ xuống che khuất mặt mũi của hắn ta, thậm chí còn không phân biệt được nam nữ.

“Ngươi… Ngươi là ai!” Giang Khải cảnh giác nhìn người kia, trong tay đã âm thầm cầm hai thanh Truy mệnh.

Hắn lại không phát hiện tên này tiến vào doanh địa từ lúc nào, có thể thấy vô cùng nguy hiểm!

Vừa nói xong, động tác của người kia dừng lại.

Giang Khải tuyệt đối không dám chủ quan, nhìn chằm chằm tên kia.

Đột nhiên, người kia quay sang!

Lúc thấy khuôn mặt kia, ý thức của Giang Khải chịu sự kích thích cực lớn.

Đây là một khuôn mặt người hư thối, phía trên bò đầy giòi bọ, một con mắt nối với mấy sợi dây thần kinh rủ xuống bên má trái, con mắt còn lại không có mí mắt, trừng to đến mức gần như lồi ra khỏi hốc mắt.

Rất hiển nhiên, tên này tuyệt đối không phải người!

Nhưng trong nháy mắt chịu sự đả kích thị giác, lại trực tiếp kéo dài đến đại não của Giang Khải.

Đột nhiên, Giang Khải phát hiện mình không động đậy được, ngay cả kỹ năng thiên phú cũng không dùng được, trong đầu không chịu khống chế dần xuất hiện suy nghĩ muốn trốn chạy!

“Bể mật?!” Giang Khải trợn to mắt.

Bể mật của Tinh anh u linh nữ yêu còn cần một quá trình, nhưng Bể mật của tên này gần như có tác dụng trong nháy mắt, hiệu quả khống chế còn mạnh hơn Tinh anh nữ yêu!

Giang Khải cũng không kịp dùng “trạng thái Tử Linh”, trực tiếp trúng chiêu.

Trạng thái Tử Linh là sớm chống đỡ công kích loại tinh thần, là chống đỡ chứ không phải thanh trừ, không cách nào hóa giải trạng thái hiện tại của Giang Khải.

Đột nhiên, tên kia há miệng phát ra một tiếng rít gào với Giang Khải.

Âm điệu tiếng rít cực cao, vẫn kéo dài, gần như muốn đâm xuyên màng nhĩ!

Trong chốc lát, Giang Khải chỉ cảm thấy đầu đau muốn nứt ra!

Chẳng những có Bể mật, còn có âm công! Tên này là quái vật cấp phổ thông?

Ngay sau đó, bóng đen kia như một cơn gió đen đánh về phía Giang Khải!

“Hỏng bét, Thần uy bảo ngọc đang cooldown!” Giang Khải vừa nghiên cứu hiệu ứng đặc biệt mới của Thần uy bảo ngọc, đã dùng hết Thần uy quang hoàn!

Dù là Giang Khải, trong tình huống không cách nào hành động hắn cũng không thể né tránh công kích quỷ quái này!

“Đáng chết, lại bị nó ép ra Vòng quay vận mệnh!” Giang Khải cắn răng, trong mắt đầy vẻ hối hận, tên này đến thật sự đúng lúc!

Bóng đen trực tiếp nhào về phía Giang Khải, Giang Khải không cách nào động đậy chỉ có thể chờ đợi Vòng quay vận mệnh khởi động.

Trên gốc đại thụ che trời bên cạnh, nữ nhân nhìn chằm chằm tất cả.

Nàng giơ đồng hồ lên, nhắm thẳng vào bóng đen kia.

【 Người tuần đêm: Nhanh nhẹn khoảng 6000 – 6300, tinh thần lực khoảng 8200 – 8500, lực lượng thể trạng không cách nào đánh giá. 】

Nữ nhân hừ lạnh một tiếng, “Chẳng lẽ trước khi người mới kia đến không biết đi hỏi thăm chút sao? Nơi này là địa bàn dã thú, chúng nó cũng sẽ đi tuần tra lãnh địa của mình, đây chính là Người tuần đêm, tuy chúng nó không phải cấp tinh anh nhưng thực lực có khả năng cao hơn bản đồ hiện tại rất nhiều!”

“Ai, tên này cũng xui xẻo, lại đụng phải Người tuần đêm loại quỷ hồn khó giải quyết nhất, tinh thần lực cao như vậy, cường giả Siêu phàm cũng không đỡ nổi!”

“Còn trông cậy ngươi có thể cầm chân nó thêm một chút, nhìn

dáng vẻ là muốn xuống đất ăn tỏi rồi.”

Tên kia đã đụng vào trên người Giang Khải.

Trong nháy mắt Người tuần đêm đâm vào người Giang Khải, Giang Khải không cảm giác được bất kỳ đau đớn vì bị va chạm gì, toàn bộ thân thể tên kia đã hiện ra trạng thái hư hóa, sau đó lại chui vào trong thân thể Giang Khải!

Đúng vào lúc này, trong đầu Giang Khải oanh một tiếng.

Thời gian dừng lại giây phút này, trong đầu Giang Khải lại xuất hiện vòng xoay to lớn lơ lửng trong biển sao kia.

Giang Khải thở dài một hơi, “Ai, lại phải xoay món đồ chơi này… Sơ suất, không biết bản đồ này lại nguy hiểm như vậy. Cũng may ta còn có một lá bài tẩy sau cùng, nếu không sẽ chết ở nơi này.”

Chương 418 - Chúc phúc và đoạt mệnh

Đây đã là lần thứ ba Giang Khải xoay Vòng quay vận mệnh, dù sao nhìn từ kết quả của mấy lần trước, kết quả xoay Vòng quay vận mệnh đều là nửa tốt nửa xấu.

Chỉ xem có thể giải quyết nguy cơ hiện tại hay không.

“Thiên linh linh địa linh linh, đại ca, cho một cơ hội đi! Xoay đi!”

Vòng quay vận mệnh chậm rãi chuyển động, tốc độ càng lúc càng nhanh…

Kết quả nhanh chóng xuất hiện.

【 Chúc phúc: Lựa chọn một trạng thái tăng thêm mà bản thân có thể phát động, bỏ qua thời gian cooldown và thời gian kéo dài của trạng thái, tiếp tục thu hoạch được loại trạng thái. Thời gian chúc phúc là 72 giờ. 】

【 Đoạt mệnh: Ngẫu nhiên thu hoạch được một trạng thái tiêu cực đang có, cũng bỏ qua thời gian kéo dài, hiệu quả tịnh hóa của trạng thái, tiếp tục thu hoạch loại trạng thái này. Thời gian đoạt mệnh kéo dài 72 giờ. 】

【 Trạng thái tiêu cực hiện có là: Bể mật, Sóng âm quấy nhiễu, Bị xâm chiếm, Hóa quỷ, kết quả ngẫu nhiên là: Ngươi thu hoạch được trạng thái “Hóa quỷ”. 】

【 Xin lựa chọn trạng thái tăng thêm. Đếm ngược năm giây, 5, 4… 】

Đầu óc Giang Khải vang lên ong ong, kết quả lần Vòng quay vận mệnh này vẫn là nửa tốt nửa xấu, chỉ có điều trạng thái “Hóa quỷ” này là gì?

Bể mật và Sóng âm quấy nhiễu đều trúng trước đó, chẳng lẽ sau

khi quỷ quái kia chui vào thân thể của mình đang xâm chiếm thân thể của mình.

Do thân thể của mình bị quỷ quái kia xâm chiếm, mình cũng từng bước biến thành loại hình thái đó, cũng chính là trạng thái "Hóa quỷ" này!

Còn ba giây đếm ngược, Giang Khải cũng không kịp nghĩ nhiều như vậy, lựa chọn "Thần uy quang hoàn" là trạng thái tăng thêm tiếp tục.

Kết quả Vòng quay vận mệnh cũng không nói sẽ tịnh hóa trạng thái dị thường khác giúp hắn, chỉ có Thần uy quang hoàn có thể hoàn thành tịnh hóa.

Một vòng sáng rơi xuống từ đỉnh đầu Giang Khải.

Bể mật, Sóng âm quấy nhiễu của Giang Khải đều bị tịnh hóa, đồng thời ngẫu nhiên miễn dịch âm công.

Sau khi Thần uy quang hoàn rơi xuống, một bóng đen bị ném ra từ trong cơ thể hắn.

Xem ra quỷ quái ý đồ xâm chiếm kia cũng bị tịnh hóa chung.

"Cũng may, cuối cùng đã lấy thứ này ra." Giang Khải thở dài một hơi.

Nhưng Giang Khải còn chưa nghĩ ra bước kế tiếp nên tiến công hay chạy trốn, thân thể của hắn đột nhiên mờ đi, đồng thời cảm nhận được sức nổi nâng thân thể của hắn lên!

Trong nháy mắt, tóc hắn nhanh chóng dài ra, vốn là mái tóc lỡ lập tức biến thành tóc dài…

Như là thác nước rũ xuống bên mặt, khá là trơn trượt!

Giang Khải hoảng sợ nhìn tóc dài bên mặt, lại nhìn về phía hai tay mình, hắn dùng tay trái chạm vào tay phải, kết quả đột nhiên phát hiện tay trái trực tiếp xuyên qua tay phải của mình!

Hắn lập tức chạm vào thân thể của mình, kết quả cũng không

đụng được cái gì!

“ĐM! Ta, ta biến thành hình thái u linh rồi hả?” Giang Khải trợn to mắt, đầu óc lập tức dừng chuyển động.

Nữ nhân đang âm thầm quan sát ở nơi xa cũng bị tình cảnh này dọa sợ ngây người.

“Không phải chứ, chẳng lẽ Tinh thần chi nhãn của ta tiến giai hả? Ta lại thấy sau khi người kia chết biến thành quỷ hồn?!”

Ở trong Quỷ Tinh, sau khi người chơi chết đều hóa thành ánh sáng biến mất, nhưng tên này trực tiếp biến thành hồn phách?

Loại cảm giác này cũng như thấy linh hồn người vừa chết rời xác!

Nhất là trên đỉnh đầu Giang Khải còn mang theo một vầng sáng…

Mặc dù nàng kiến thức rộng rãi, nhưng vẫn bị tình cảnh này dọa đến sắc mặt trắng bệch!

“Quá, đáng sợ! Sao Người tuần đêm có thể có được năng lượng câu hồn nhiếp phách, nếu bị nó giết chẳng lẽ sẽ chết thật!” Nàng càng nghĩ càng hoảng sợ, trong vô thức sau lưng đã ướt nhẹp mồ hôi lạnh.

“Nơi đây không nên ở lâu, lão tử rút lui trước!” Nói xong, nữ nhân vội vàng nhảy đến một gốc đại thụ khác, chạy trốn về hướng ngược lại.

Lúc này tâm trạng của Giang Khải cũng rất khó hình dung.

Có một loại cảm giác như không chết nhưng lại chết, như chết nhưng lại không chết.

Hắn nằm mơ cũng không ngờ, mình lại có một ngày biến thành một con quỷ.

Điều may mắn là, chúc phúc và đoạt mệnh có thời gian.

“Thời gian kéo dài của chúc và đoạt mệnh đều là ba ngày, sống qua ba ngày là được.” Giang Khải bất đắc dĩ lắc đầu.

Hiện tại hắn giống như Người tuần đêm đối diện, ở trạng thái nửa lơ lửng.

Giang Khải nhìn con quỷ kia, con quỷ kia cũng hơi mờ mịt nhìn con quỷ Giang Khải này, trong chốc lát hai con quỷ không biết có nên đánh hay không.

Cuối cùng, Người tuần đêm vẫn đánh giá ra Giang Khải không phải đồng loại của mình, nó quyết định phát động công kích với người kỳ quái này.

Nó giở lại trò cũ rít gào về phía Giang Khải, sau đó nhào về phía Giang Khải.

Nhưng Người tuần đêm lại trực tiếp xuyên qua thân thể Giang Khải!

Thần uy quang hoàn đã miễn dịch Sóng âm quấy nhiễu giúp Giang Khải, tư duy của Giang Khải vẫn vô cùng rõ ràng.

Chỉ có điều tốc độ của Người tuần đêm quá nhanh, trong nháy mắt đã xuyên qua thân thể Giang Khải.

Nhưng lần này Người tuần đêm lại không cách nào dừng ở trong thân thể Giang Khải.

Chương 419 - Chúc phúc và đoạt mệnh (2)

“Hả? Hình như sau khi biến thành quỷ, ta không sợ tên này xâm chiếm nữa.” Giang Khải nhanh chóng nhận ra điểm này.

Người tuần đêm lại bị trạng thái kỳ quái của Giang Khải làm cho không biết phải làm sao.

Tuy thực lực của Người tuần đêm cao hơn bản đồ trước mắt nhưng chỉ là dã quái cấp bậc phổ thông, thủ đoạn công kích của nó yếu nhất cũng là sau khi xâm chiếm thân thể kẻ địch lại giết chết.

Một chiêu này vốn là thuận buồm xuôi gió, nhưng hết lần này đến lần khác lại mất hiệu lực vào lúc này.

Người tuần đêm hơi không tin, lại nhào về phía Giang Khải.

“Còn tới?”

Giang Khải vốn định dùng Truy mệnh tôi lửa đánh giết, U linh nữ yêu sợ lửa, biết đâu tên này cũng sợ lửa.

Nhưng phán đoán từ tốc độ di chuyển và trình độ thân thể nhanh nhẹn của đối phương, muốn trực tiếp dùng Truy mệnh đánh giết có hơi khó khăn.

Đột nhiên, hắn nhìn vầng sáng trên đỉnh đầu, trong lòng lập tức xuất hiện một kế.

Sau khi hắn dùng Truy mệnh tôi lửa, đánh vào vòng ngoài Thần uy quang hoàn.

Điều kỳ quái là, trong trạng thái hiện tại, Giang Khải đánh ra Truy mệnh không có đủ năng lực công kích vật lý, chỉ có hiệu quả nhóm lửa.

“Được rồi, có đốt là đủ!” Giang Khải cũng không kịp nghĩ nhiều

như vậy, đặt Truy mệnh lên trên Thần uy quang hoàn.

Trong chốc lát, Thần uy quang hoàn biến thành vòng lửa.

Có lẽ Người tuần đêm cũng không ngờ Giang Khải còn có một chiêu này, trực tiếp đụng đầu vào vòng lửa, theo Thần uy quang hoàn nhanh chóng tự quay, ngọn lửa mạnh mẽ lặp đi lặp lại tiến hành công kích nó.

Lúc này nó phát ra tiếng kêu thảm thiết đau khổ.

Tên này thật sự sợ lửa!

Mười sau thanh Truy mệnh tôi lửa tạo thành tổn thương hỏa diễm khó mà tính toán, không lâu sau màu sắc thân thể Người tuần đêm nhạt đi, sau cùng hóa thành một đoàn khói trắng biến mất.

Tên này lại không để lại xác, nhưng trong khói trắng có một tờ giấy chầm chậm rơi xuống đất.

【 Chúc mừng ngài đánh giết Phục cửu u hồn 30 năm (Người tuần đêm), lấy được 1280 điểm kinh nghiệm. 】

【 Thu hoạch được một phần "tin tức Người tuần đêm". 】

Giang Khải nhíu mày, nhặt tờ giấy tung bay đến trước mặt lên.

"Ta còn có thể nhặt đồ… Chắc là đồ thuộc về ta, cho nên có thể nhặt được." Giang Khải lẩm bẩm một câu, lúc trước hắn không cách nào chạm vào thân thể của mình.

Trên giấy vẽ một tấm bản đồ rất thô ráp, ở trên có đánh dấu một chỗ, dưới ký hiệu có viết một câu.

"Đây là vị trí Thôn kim trùng thú cấp chiến tướng nuốt tài liệu số 5 của tài liệu chuyển chức Thiên Mệnh tứ giai."

Thấy tin tức này, Giang Khải trợn to mắt, "Tài liệu Thiên Mệnh tứ giai?! Thứ này rơi ra tin tức quan trọng về bảo vật?!"

Hơn nữa, tin tức mà Giang Khải lấy được còn liên quan đến tài liệu Thiên Mệnh tứ giai!

Tuy không biết Thôn kim trùng thú nuốt tài liệu chuyển chức lúc nào, nhưng dã thú cấp chiến tướng đều có lãnh địa của mình, chắc sẽ không chạy xa.

“Ta chỉ cần tìm được nơi này, chắc có thể tìm được con Thôn kim trùng thú kia!”

Vừa trải qua một trận chiến kinh hồn, Giang Khải vốn định nghỉ ngơi một đêm, sáng mai lại đến địa điểm đánh dấu, nhưng ngay lúc hắn bay về phía giường của mình, đột nhiên nghĩ đến một vấn đề.

U linh nữ yêu, Phục cửu u hồn này đều hành động vào ban đêm, có khả năng chúng nó e ngại ánh nắng.

Vậy có khả năng mình cũng e ngại ánh nắng…

Nghĩ tới đây, Giang Khải vội vàng thu thập đồ vật, khởi hành trong đêm.

…

“Bay thế này lại nhanh hơn bước đi rất nhiều.” Giang Khải thuần thục xuyên qua thân cây trước mặt, hiện tại thân thể của hắn có thể xuyên qua một số vật thật.

Lúc di chuyển, đơn giản là lặng yên không một tiếng động.

“Phục cửu u hồn kia sẽ phát ra tiếng động, ta lại không có chút tiếng động nào, xem ra trạng thái Hóa quỷ khác với Phục cửu u hồn.”

“Chắc hiện tại ta sẽ miễn dịch công kích vật lý đi…” Giang Khải suy nghĩ.

“Hình như Thôn kim trùng thú không có thủ đoạn đối phó linh thể, nói vậy, trong trạng thái Hóa quỷ này, ít nhất lúc ta đối phó Thôn kim trùng thú lại càng an toàn hơn!”

Nhưng cùng lúc hắn cũng không thể dựa vào thân thể tạo thành tổn thương thực chất cho kẻ địch, điều duy nhất có thể dựa vào chỉ còn lại hỏa diễm thiêu đốt.

Nếu gặp được dã thú kháng lửa, hoặc là dã thú nguyên tố có thể công kích linh thể, hắn sẽ khá nguy hiểm.

“Trong ba mươi ngày tới không thể kích hoạt Vòng quay vận mệnh nữa, ta vẫn phải cẩn thận một chút. Mấy ngày nay cũng chỉ có thể giết Thôn kim trùng thú!”

…

Hoa Hạ thành, tổng bộ Huyền Vũ công hội ở khu công hội.

Trong phòng họp, hội nghị vừa kết thúc, ba, bốn trăm người đến họp lục tục rời đi.

Lưu Viễn Hương thấy Hoàng Kiến Quốc tức giận rời đi, giữ chặt hắn ta ra hiệu hắn ta đừng đi vội.

Sau khi đám người rời đi, Lưu Viễn Hương mới mở miệng nói, “Kiến Quốc, ta biết trong lòng ngươi tức giận, Hoàng gia các ngươi là một trong những người sáng lập Huyền Vũ công hội, không ai muốn bị đá ra khỏi công hội như vậy.”

“Nhưng ngươi nói ta có thể làm sao? Không đồng ý điều kiện của Giang Khải, hắn sẽ khiến Huyền Vũ phá sản!”

Chương 420 - Giả thần giả quỷ

Hoàng Kiến Quốc tức giận quay đầu đi, không muốn nói chuyện.

“Kiến Quốc!” Lưu Viễn Hương thở dài một hơi, “Đã nói các ngươi rời đi chỉ là kế tạm thời, loại người làm càn làm bậy như Giang Khải quá dễ lừa gạt.”

“Tên kia căn bản không hiểu rõ địa vị của Hoàng Hiểu Quân không dễ rung chuyển, Hoàng gia các ngươi sẽ không ngã!”

“Trước tiên các ngươi cứ thành lập công hội mới, cần cái gì thì bên chúng ta sẽ dốc sức giúp đỡ, yêu cầu duy nhất là các ngươi đừng phát triển quá nhanh, tránh cho người ta nói ra nói vào.”

“Chờ đến khi các ngươi đến công hội cấp Giáp, đến lúc đó các ngươi lại sát nhập vào, vị trí phó hội trưởng, ghế trong hội trưởng lão vẫn giữ lại cho các ngươi!”

Nghe Lưu Viễn Hương kiên nhẫn thuyết phục, cuối cùng thái độ của Hoàng Kiến Quốc đã dịu xuống.

Hắn ta quay sang nhìn Lưu Viễn Hương, “Ta biết điều mà ngươi nói, nhưng ta không nuốt trôi cơn giận này! Một mình Giang Khải lại khiến Huyền Vũ chúng ta đi đến cấp độ hôm nay, chúng ta thành lập hơn ba mươi năm, từ lúc nào phải chịu cơn giận như thế!”

Lưu Viễn Hương đứng lên, khẽ than thở, “Có câu này ta biết ngươi không muốn nghe nhưng ta vẫn phải nói.”

“Ngay từ đầu người kết thù với Giang Khải không phải là cả nhà Hoàng Vĩ sao, kết quả hiện tại Giang Khải trực tiếp làm loạn đến tổng bộ.”

“Chúng ta đều biết Giang Khải là chức nghiệp mới, hiện tại xem ra cường độ của chức nghiệp mới nằm vượt xa dự đoán của tất cả mọi người, hiện tại hắn chỉ là tam giai, một khi đạt đến Siêu phàm, đến lúc đó ý nghĩa của hắn với quân đội sẽ khác hoàn toàn.”

Lưu Viễn Hương nói xong quay sang nhìn Hoàng Kiến Quốc, “Ngươi nói xem, nếu không chúng ta đừng lằng nhằng với hắn nữa? Đừng quên, chúng ta còn chuyện quan trọng hơn!”

Hoàng Kiến Quốc vỗ bàn một cái, tức giận đứng lên quát Lưu Viễn Hương, “Lưu Viễn Hương, ngươi đừng nói cho ta biết ngươi sợ tiểu tử kia!”

“Kiến Quốc, ngươi nói gì vậy, sao ta lại sợ hắn!” Lưu Viễn Hương lời lẽ thấm thía nói, “Ta không muốn gây chuyện vào thời điểm mấu chốt này! Bộ phận mới của chúng ta vừa thành lập không lâu, đây là lúc phải làm việc khiêm tốn!”

“Ngươi và ta đều biết tận thế là việc không cách nào thay đổi, nhiệm vụ cuối cùng của chúng ta là tự vệ!”

“Hiện tại Giang Khải đã khiến cao tầng quân đội coi trọng, chúng ta càng xung đột nhiều với hắn, bị quân đội để mắt đến thì làm sao bây giờ?”

Hoàng Kiến Quốc hừ lạnh một tiếng, “Ngươi có thể không chơi với Giang Khải, nhưng ta chắc chắn theo đến cùng! Đổi lại là ngươi, cả Lưu gia của ngươi bị đá ra khỏi Huyền Vũ, ngươi sẽ từ bỏ sao?”

“Lão Lưu, ta sẽ lấy danh nghĩa công hội mới đối phó hắn nhưng ta cũng có một điều kiện, ta cần sự trợ giúp gì ngươi nhất định phải cung cấp cho ta!”

Lưu Viễn Hương thấy Hoàng Kiến Quốc kiên trì như vậy, tự biết không cách nào thuyết phục, chỉ có thể thở dài nói, “Ta đã sớm nói, sẽ ủng hộ chắc chắn ủng hộ.

“Được! Ta muốn bộ phận mới rút ra mấy người!”

Lưu Viễn Hương trợn to mắt, nhỏ giọng nói, “Ngươi điên rồi? Hiện tại vẫn là giai đoạn quan sát!”

Hoàng Kiến Quốc lộ ra vẻ tàn nhẫn, “Ta vừa nhận được tin tức La Bình để Giang Khải đi làm người tự do, đây là người nội bộ tiết lộ cho ta, bên ngoài không có ai biết, đây là cơ hội cực tốt để ra tay, đến lúc đó người khác cũng không biết là ta làm!”

“Thực lực của Giang Khải vượt xa cùng cấp, muốn đối phó chó điên cũng chỉ có thể dùng một con chó điên khác! Ta cũng không cần nhiều, điều hai người đến thôi.”

“Ai?” Lưu Viễn Hương hỏi.

“Tà Hỏa, Bạo Quân!”

Lưu Viễn Hương nghĩ tới hai người kia lập tức híp mắt lại.

Ở trước mặt hai người kia, hình như Giang Khải sẽ không chiếm được chút lợi ích gì, đúng là Hoàng Kiến Quốc đã nghĩ sâu tính kỹ mới chọn người.

Huống hồ, nếu Giang Khải thật sự ở khu vực không biết, dù bị giết e rằng cũng không để lại chứng cứ gì.

“Được rồi, không cởi bỏ vấn đề này của ngươi, ta thấy ngươi cũng ăn không ngon ngủ không yên, ta đã biết!” Lưu Viễn Hương than thở, “Khoảng một tuần nữa hai người kia sẽ đến nơi.”

“Ta cũng không muốn nói nhiều về hạng mục công việc cần chú ý, nhớ kỹ, đừng để bất kỳ ai liên hệ họn họ với chúng ta!”

“Yên tâm đi.”

Chờ sau khi Lưu Viễn Hương vội vàng rời đi, Hoàng Kiến Quốc nhìn phòng họp vắng vẻ, ánh mắt trở nên âm trầm, khóe miệng khẽ nhếch lên.

“Giang Khải, dám đụng đến Hoàng gia ta, lần này Hoàng Kiến Quốc ta đích thân ra tay, ngươi xem ta giết chết ngươi như thế nào!”

…

“Ô! Ô!” Giang Khải vừa nhanh chóng bay trong rừng, vừa tự phối âm như là quỷ đến.

Mặc kệ thế nào, đây cũng là lần đầu tiên Giang Khải trải nghiệm việc làm quỷ, việc đã rồi không bằng hưởng thụ niềm vui thú trong đó.

“Nếu Trụ Tử kia ở đây, ta đảm bảo có thể dọa chết hắn!” Giang Khải cười lạnh một tiếng.

“Đáng tiếc trạng thái này chỉ có thể kéo dài ba ngày.”

Còn chưa nói hết câu, Giang Khải đột nhiên nghe thấy trên đỉnh đầu có tiếng lá cây lắc lư.

“Lại là Người tuần đêm?” Giang Khải lập tức tinh thần tỉnh táo.

Chương 421 - Giả thần giả quỷ (2)

Những món đồ khác của Người tuần đêm không được, nhưng lại rơi tin tức bảo vật!

Giang Khải không nói hai lời, bay thẳng lên trên theo hướng tốc độ.

Bình thường đi lại trong rừng còn cần tránh né nhánh cây bụi cây, hiện tại Giang Khải hoàn toàn không cần tránh né chướng ngại vật, còn là trạng thái phi hành tốc độ cực nhanh, cứ như là một cơn gió lướt qua.

Nhánh cây trên ngọn cây đột nhiên lắc lư một trận, sau đó một bóng dáng nhanh chóng lao đến một gốc cây khác.

“Ở đây!” Quỷ nhãn chuyên chú của Giang Khải đặc biệt nhạy bén với vật thể di chuyển, vô cùng tùy tiện đã phát hiện điều khác thường, ngay sau đó nhanh chóng lao tới.

Không lâu sau, hắn thấy một bóng đen đang nhảy vọt giữa nhánh cây.

“Hả? Hình như không phải Người tuần đêm? Cảm giác như đang chạy, hơn nữa tốc độ không nhanh.”

Trong lòng Giang Khải nghi ngờ nhưng cũng không dừng lại, ngay lúc sắp đuổi kịp bóng đen kia, đột nhiên tăng tốc lao đến trước mặt bóng đen.

“A!” Bóng đen kia ngẩng đầu, chỉ thấy một bóng quỷ tóc tai bù xù đứng ở đó lập tức phát ra một tiếng rít, cả người ngã xuống đất.

Sau khi đập gãy tận mấy nhánh cây, người kia nặng nề ngã xuống đất.

Lúc nàng bò dậy, phát hiện Giang Khải đã đứng ở trước mặt nàng.

Hiện tại Giang Khải đã có thể xác định, tên này không phải Người tuần đêm mà là một người chơi nữ Hoa Hạ.

Đôi mắt nàng hơi kỳ dị, dù là ban đêm cũng đặc biệt sáng ngời, trong đôi mắt kia như chứa biển sao cuồn cuộn.

Nhưng phương hướng chạy trốn của nữ nhân này vừa hay nhất trí với phương hướng mà hắn muốn đi, không phải cũng lấy được tin tức này chứ.

Đây chính là tài liệu Thiên Mệnh tứ giai, Giang Khải cũng không muốn có người cướp với hắn.

Lúc này, nữ nhân bị dọa đến tay chân không cần, hung hăng lùi lại, nàng hoảng sợ nhìn Giang Khải, "Ngươi, rốt cuộc ngươi là người hay quỷ! Lão tử đã thấy ngươi bị Người tuần đêm câu hồn nhiếp phách!"

Giang Khải cúi đầu, tóc dài che trước mặt, trong đầu nhanh chóng xoay chuyển.

Nữ nhân này thấy mình phát động Vòng quay vận mệnh hả?

Nhưng nàng chắc chắn không thấy quá trình, chỉ thấy được kết quả.

Chắc tận mắt thấy mình biến thành trạng thái quỷ hồn nên mới khiến một người tự do hoảng sợ như thế.

Lại nói, tuy nàng bị dọa sợ nhưng cũng không giấu được vẻ đẹp, nếu không nhếch nhác như thế đây chắc chắn là một mỹ nữ.

Nhưng có vẻ ngoài đẹp như vậy lại tự xưng "lão tử", khá thú vị.

Tất cả mọi người là người tự do Hoa Hạ, Giang Khải không muốn ra tay với nữ nhân, đương nhiên nếu hiện tại hắn ra tay với người, phần thắng sẽ thấp hơn bình thường rất nhiều, dù sao trạng thái Hóa quỷ có rất nhiều hạn chế.

Người ta là người tự do chắc chắn có chút tài năng.

Không ra tay nhưng Giang Khải lại muốn đuổi nàng đi… Suy nghĩ,

Giang Khải đột nhiên chậm rãi giơ cánh tay lên, lúc đưa đến trước ngực mới dừng lại, cổ tay của hắn yếu ớt rũ xuống.

“Ta chết rất thảm… Ta lại bị quái vật câu đi hồn phách ở Quỷ Tinh, hồn ta không trở về được, vì sao chúng nó có thể câu đi hồn phách của ta… Vì sao ta không trở về được… Cô nương, giúp ta chút đi, nhường thân thể của ngươi cho ta đi… Ta muốn trở về…”

Nữ nhân suýt hỏng mất.

Suy đoán của nàng là thật! Dã quái trong Quỷ Tinh có thể khiến hồn phách người chết bị nhốt trong Quỷ Tinh vĩnh viễn!

“Thì ra… Những u linh quỷ hồn trong Quỷ Tinh đều là người bị câu đi hồn phách trước đó để lại… Cô nương, giúp ta chút đi, để ta ăn hết hồn phách của ngươi, ăn hết hồn phách của ngươi thì ta có thể chiếm cứ thân thể của ngươi, ta muốn trở về…”

“Bể, Bể mật!” Ngươi, ngươi đừng đến đây!” Nữ nhân nói chuyện cũng không dễ dàng, “Ta, ta và ngươi không thù không oán, ngươi không được đến đây! Không phải ta hại chết ngươi! Ngươi đi mau!”

Giang Khải hơi mơ hồ, hắn lấy đâu ra kỹ năng Bể mật? Đoán chừng là nữ nhân này bị dọa quá, tưởng mình trúng trạng thái Bể mật.

Giang Khải lơ lửng giữa không trung, từng bước đến gần.

“Cô nương, cho ngươi nhìn mặt ta một cái đi, nhìn mặt của ta, ngươi sẽ vĩnh viễn nhớ kỹ ta… Ta cũng sẽ vĩnh viễn nhớ kỹ ngươi… Vậy ta sẽ không mất dấu ngươi nữa.”

“Không, không, không muốn, lão tử không cần nhớ kỹ ngươi! Ngươi, ngươi mau tránh ra!”

“Tới đi, nhìn chút đi… Hoặc để ta trực tiếp tiến vào thân thể của ngươi… Sẽ không cảm thấy đau đớn…”

Nữ nhân muốn rút kiếm, kết quả tay càng run dữ dội hơn, ngay cả kiếm cũng rơi trên mặt đất.

Lúc đầu Giang Khải không định giết nàng mà cho nàng đủ thời gian, khó khăn lắm nàng mới bình tĩnh lại, sau khi đứng lên duỗi tay ra hút lại thanh kiếm trên mặt đất, nàng hoảng sợ liếc nhìn Giang Khải một cái, hơi do dự một chút mới xoay người chạy đi.

Đúng là người tự do, sợ đến thế vẫn chạy rất nhanh chóng.

Nếu Giang Khải thật sự là Người tuần đêm, hoặc là quỷ quái gì đó, đoán chừng nữ nhân kia còn có thể ra tay với hắn nhưng nàng tận mắt thấy Giang Khải là một người chơi, hiện tại nàng cũng không có suy nghĩ đánh giết, chỉ muốn chạy được bao xa thì chạy xa bấy nhiêu!

Chương 422 - Xông vào trùng tổ

Đằng xa vang lên tiếng quát của nữ nhân, "Ngươi đừng đi theo lão tử!"

Thấy nữ nhân biến mất trong màn đêm, lúc này Giang Khải mới buông cánh tay xuống, khẽ cười một tiếng, "Ai rảnh rỗi đi theo ngươi."

"Nói xong, hắn xoay người nhìn vị trí biểu hiện ở trên đồng hồ một chút, "Ừ, lại đi về phía trước hai ngàn mét sẽ đến địa điểm được đánh dấu trên bản đồ."

"Trùng tổ đúng không, Giang tiểu quỷ ta đến đây!"

Đuổi đi người cạnh tranh tiềm ẩn, Giang Khải nhanh chóng tiến về mục đích.

Mấy phút sau, lúc Giang Khải lơ lửng trên mặt đất nhìn mặt đất bình tĩnh, đột nhiên nhíu mày.

"Không đúng, hiện tại ta là quỷ hồn, hình như Thôn kim trùng thú không cảm nhận được ta, chúng nó căn bản không đi ra!"

Sau đó Giang Khải nghĩ lại, Thôn kim trùng thú không ra, hắn có thể đi xuống!

Do dự một chút, Giang Khải lao xuống mặt đất.

Quả nhiên, thân thể của hắn xuyên thẳng qua mặt đất, một đường xuống dưới.

Những người khác muốn chủ động đi tìm Thôn kim trùng thú còn hơi khó khăn, nhưng Giang Khải có thể xuyên qua đồ vật lại trở thành ưu thế của hắn.

Sau khi xuyên qua mấy chục mét, Giang Khải xuyên qua tầng đất, phát hiện trong lòng đất lại có một sào huyệt rắc rối phức tạp.

“Là trùng tổ!” Giang Khải nhìn đường đi thông suốt bốn phía trước mặt, không khỏi than thở.

Hình thể Thôn kim trùng thú to lớn, bởi vậy đường đi của bọn chúng cũng khá rộng rãi, giữa các lối đi kết nối với nhau rắc rối phức tạp.

Dựa vào ánh sáng của Thần uy quang hoàn, ánh mắt Giang Khải cũng không tệ lắm.

Lúc này Giang Khải cũng không biết nên đi hướng nào, hắn suy nghĩ, nhíu mày nói, “Nếu ta chậm rãi đi từng con đường, hiệu suất cũng không bằng trước kia, lãng phí thời gian trạng thái Hóa quỷ một cách vô ích.”

“Có cách nào dẫn tất cả bọn chúng đến là tốt nhất.”

Suy nghĩ thêm chút, Giang Khải lấy ra trường kiếm Tử điện huyễn quang của mình, nắm chuôi kiếm không ngừng đánh vào vách động.

Tiếng đánh rất nặng nề cũng không truyền ra được bao xa, nhưng nếu Thôn kim trùng thú có thể cảm giác được chấn động trên mặt đất cách mấy chục mét, Giang Khải tin tưởng chúng nó chắc chắn sẽ cảm giác được tiếng động ở nơi đây.

Nhân lúc đánh vách tường, Giang Khải đánh Truy mệnh tôi lửa vào Thần uy quang hoàn, lại điều chỉnh vị trí của Thần uy quang hoàn, hình thành một vòng lửa ở xung quanh mình.

“Không biết có thể tìm ra Thôn kim trùng thú cấp chiến tướng kia không…” Giang Khải đang nói thầm, đột nhiên hắn cảm giác mặt đất lắc lư dữ dội.

Phương hướng chấn động đến từ bốn phương tám hướng, cũng không phân rõ vị trí, trên đỉnh đầu không ngừng có đất đá rơi xuống…

“Đây là bao nhiêu con đến!” Giang Khải trợn to mắt, lúc hắn đánh vào vách tường cũng không mạnh đến mức nào, kết quả hình như mức độ nghiêm trọng của sự việc vượt ra khỏi sự tưởng tượng của mình.

Lúc này, Giang Khải đã không có Vòng quay vận mệnh, hắn cũng không dám khinh thường phát động Quỷ nhãn chuyên chú.

Ầm ầm ầm ầm… Tiếng chấn động đinh tai nhức óc đập tới như dời núi lấp biển.

…

Trong bản đồ không biết, một đội ngũ quân đội gần hai ngàn người đang đóng quân dã ngoại.

Tuy số người của bọn họ đông đảo nhưng doanh địa rất gọn gàng, nhân viên sắp xếp đâu ra đấy, có người gác đêm cũng có người đang nghỉ ngơi.

Trong doanh địa, bốn năm nam nhân trung niên đang ngồi vây quanh đống lửa.

“Lão Vương, bản đồ khu vực này còn thiếu bao nhiêu?” Một tên nam tử trong đó nhìn về phía đồng bạn bên tay trái.

“Lữ đoàn trưởng, địa hình đã hoàn thành vẽ lại, chỉ là bên Thôn kim trùng thú hơi rắc rối.” Nam nhân nói.

Lữ đoàn trưởng nhẹ gật đầu, “Ta biết, tình huống bên kia khác với tình huống mà chúng ta gặp lúc trước, bản đồ lãnh địa dã thú khác đều là vừa xem hiểu ngay, nhưng sào huyệt của Thôn kim trùng thú ở dưới đất…”

Một tên nữ tử cao ráo khác nói theo, “Đúng vậy, một khi có người xông vào trùng tổ, những côn trùng đó như là bị điên!”

Lão Vương bổ sung, “Hơn nữa, trùng tổ rất sâu, bình thường chúng ta cũng chưa đào được trùng tổ đã dụ đến rất nhiều Thôn kim trùng thú… Ai, nơi này thật khó giải quyết!”

Lữ đoàn trưởng nhẹ gật đầu, “Ta biết, đúng là có khó khăn nhưng nếu chúng ta không biết rõ vị trí trùng tổ, vậy sau này dân thường tiến vào khu vực này, hậu quả khó mà lường được!”

“Ngày mai, chúng ta chuẩn bị sẵn sàng đi đào trùng tổ!”

“Vâng!”

Tuy đã nhận nhiệm vụ nhưng cảm xúc của mấy vị doanh trưởng cũng không tốt, quyết định của đoàn trưởng cũng có nghĩa sẽ có rất nhiều binh lính chiến tử trong nhiệm vụ ngày mai.

Luôn có người nói chết ở Quỷ Tinh thì cứ chết thôi, không có gì lớn.

Nhưng sau khi thật sự cảm nhận quá trình tử vong chân thật trăm phần trăm kia, ai cũng biết chiến tử cũng không phải một việc dễ chịu.

Nếu không khu vực đăng nhập ở các thành phố lớn cũng không có trung tâm chuyên dẫn dắt tâm lý.

Huống chi còn phải đối mặt với trừng phạt của hệ thống, rơi kinh nghiệm, rơi trang bị, thuộc tính, loại trừng phạt thế này đẳng cấp càng cao thì cường độ càng lớn!

Chương 423 - Xông vào trùng tổ (2)

Ngay lúc mọi người đang bàn bạc sắp xếp chiến thuật ngày mai, đột nhiên tất cả mọi người cảm nhận được mặt đất dưới chân đang chấn động mạnh mẽ.

“Động đất?” Có người hoảng sợ nói.

Sau khi những người đang ngủ say bừng tỉnh, vẻ mặt mờ mịt không biết làm sao.

Không lâu sau, một binh lính chạy về từ trong rừng, đi đến trước mặt đám người Lữ đoàn trưởng, “Báo cáo đoàn trưởng, cách đây khoảng 20km về phía tây nam xuất hiện mặt đất sụp đổ diện tích lớn!”

Đám người Lữ đoàn trưởng vô cùng khiếp sợ, hai mặt nhìn nhau, “Đây là tình huống gì?”

Vương doanh trưởng cau mày, “Chỗ kia cách Thái Bình sơn đạo không xa, là lãnh địa của Thôn kim trùng thú, có phải là người tự do đi nhầm vào sào huyệt của Thôn kim trùng thú không?”

“Đoàn trưởng, chúng ta đi xem một chút!”

Lữ đoàn trưởng gật đầu, “Lão Vương, ngươi dẫn theo một người đi xem một chút, những người khác cẩn thận tiến về phía khu vực sự cố!”

…

Xung quanh vang lên tiếng ầm ầm đinh tai nhức óc, Giang Khải ổn định hô hấp, cầm Tử điện huyễn quang trong tay sẵn sàng trận địa đón địch.

Không lâu sau, từ vị trí vách động mà Giang Khải gõ vào, một bóng đen đâm đổ vách động, nhào ra ngoài!

Giang Khải hoàn toàn không ngờ tên này không đi con đường có sẵn, đột nhiên tập kích!

Đường kính đường đi còn chưa đến ba mét, khoảng cách gần như thế đừng nói né tránh, ngay cả thời gian phản ứng cũng không có.

Giang Khải chỉ thấy một cái miệng rộng mọc đầy răng sắc bén, trực tiếp nhào đến trước mặt mình!

"Đến thì tốt!" Giang Khải khẽ quát một tiếng.

Vầng sáng quanh người nhanh chóng chuyển động, sau khi đụng vào Truy mệnh, cự trùng này còn chưa kịp ngậm miệng lại, toàn bộ thân thể trực tiếp bị cắt thành hai nửa!

Đồng thời thân thể tàn phế của nó lập tức bị ngọn lửa cắn nuốt!

【 Chúc mừng ngài đánh giết Thôn kim trùng thú 21 năm, lấy được 840 điểm kinh nghiệm, thu hoạch được dạ dày Thôn kim trùng thú… 】

Tiếng chúc mừng của hệ thống còn chưa kết thúc, sau lưng Giang Khải lại là một tiếng vang thật lớn, lại một con Thôn kim trùng thú xông ra từ vách động.

Nhưng một giây sau nó cũng chết dưới nhẫn giáp tự chế của Giang Khải.

Trong chớp mắt đánh giết hai con Thôn kim trùng thú này, Giang Khải còn chưa kịp thở một hơi, công kích chân chính mới chính thức bắt đầu.

Thôn kim trùng thú từ bốn phương tám hướng như là thủy triều tuôn về phía Giang Khải.

Thần uy quang hoàn nhanh chóng chuyển động, từng mảnh ngọn lửa khiến từng con Thôn kim trùng thú hóa thành tro tàn, chỉ để lại một cái dạ dày.

"Nhiều lắm! Có lẽ vì ta xông vào sào huyệt của bọn nó, cho nên mới kẻ trước ngã xuống, kẻ sau tiến lên như thế."

Kẻ địch đều vọt đến giống trùng triều, trùng triều với mục đích bảo vệ nơi này, chúng nó mới có thể khởi xướng sự công kích điên cuồng như vậy!

Tốc độ Giang Khải thu hồi Truy mệnh lại đánh ra, đã theo không kịp tốc độ những côn trùng điên cuồng này.

Nhưng vào lúc này vách đá trên đỉnh đầu Giang Khải đột nhiên đổ sụp, một con Thôn kim trùng thú nhanh chóng thoát ra, một ngụm nuốt Giang Khải!

Nhưng một lát sau vị trí cổ của nó hơi lộ ra ánh sáng màu cam, sau đó càng ngày càng đỏ, càng ngày càng rõ ràng, một lát sau thân thể của nó đột nhiên biến thành một quả cầu lửa, trực tiếp nổ tung khắp nơi!

Giang Khải lại trốn thoát từ trong miệng Thôn kim trùng thú!

Vừa rồi con con trùng này cũng bắt lấy lúc Giang Khải quay người đánh ra Truy mệnh một lần nữa, một ngụm nuốt hắn vào.

Nhưng khi những hàm răng sắc bén dày đặc đó cắn xuống, Giang Khải lại phát hiện mình lông tóc không tổn hao gì!

Những hàm răng đó xuyên qua thân thể của mình nhưng cũng không tạo thành tổn thương.

“Hóa quỷ tương đương với vĩnh viễn Hư hóa?!”

Có kinh nghiệm lần chạy trốn này, Giang Khải càng yên tâm hơn.

Đừng nói những Thôn kim trùng thú bình thường này, dù là tinh anh, chiến tướng, thậm chí thống lĩnh, vương cấp đến, chỉ cần không có thủ đoạn đối phó linh thể thì không thể đánh giết Giang Khải!

“Ta đã có thể bỏ qua tổn thương vật lý của bọn chúng, vậy cũng không cần theo đuổi hiệu quả miểu sát.”

“Thiết lập lại thuộc tính công kích của Truy mệnh quá chậm, trực tiếp tôi lửa là được!”

Nghĩ tới đây, Giang Khải không thu hồi Truy mệnh, chỉ cần đảm bảo Truy mệnh ở trạng thái tôi lửa là được.

Côn trùng vì bảo vệ trùng tổ, kẻ trước ngã xuống, kẻ sau tiến lên lao về phía kẻ xâm nhập.

Số lượng dã thú trong khu vực không biết hơn xa khu vực đã xác nhận, Thôn kim trùng thú như trùng triều tràn tới.

Nhưng với Giang Khải, đám côn trùng này cũng là điên cuồng đổi mới kinh nghiệm và dạ dày…

Hiện tại Giang Khải đã là tam giai cấp 7, lên đến cấp tiếp theo đã cần hơn 40 vạn, nhiều hơn trước đó rất nhiều.

Một con Thôn kim trùng thú khoảng 600 – 900 kinh nghiệm, Giang Khải cần giết 600 con mới có thể tăng cấp.

Nhưng chỉ nửa giờ, Giang Khải đã tăng lên tam giai cấp 8!

“Khá lắm, cũng may ta có trạng thái Hóa quỷ, nếu không ta tùy tiện xuống đây, dù có thế thân cũng sống không quá nửa giờ!”

Chương 424 - Ba tầng trùng tổ

Hôm qua Giang Khải cũng đã giết hơn 500 con Thôn kim trùng thú nhưng Thôn kim trùng thú trong trùng tổ càng lớn hơn, mấu chốt là hiệu suất công kích quá cao, thường đồng thời có côn trùng thoát ra từ mấy phương hướng.

Nếu không phải có nhận giáp tự chế, Giang Khải tuyệt đối không có khả năng ngăn cản thế công mạnh mẽ như thế.

45 phút, số lượng đánh giết của Giang Khải đã đột phá 800!

Cho đến lúc này số lượng Thôn kim trùng thú mới chậm rãi giảm xuống.

Lại qua khoảng mười phút, cuối cùng trận tiến công của Thôn kim trùng thú đã vào khâu cuối cùng, đã không còn bao nhiêu Thôn kim trùng thú xông tới.

Cuối cùng Giang Khải đã thở phào một hơi, “Cuối cùng đã làm xong! Số kinh nghiệm tăng lên cũng quá khoa trương, đã gần được một phần ba tam gia cấp 9 rồi!”

Xem ra đã giết gần hết côn trùng bình thường, Giang Khải cất kỹ dạ dày, lại quan sát hoàn cảnh xung quanh một chút.

“Trong lối đi này xuất hiện nhiều côn trùng nhất, có khả năng kết nối với sào huyệt chính.”

Nghĩ đến đây, Giang Khải nhẹ nhàng đi vào theo lối đi.

Giang Khải đi không bao lâu đã cảm nhận được điểm tệ hại của Người không biết sợ.

Người không biết sợ có chức năng ghi chép bản đồ hiện tại, nhưng bản đồ của nó là mặt phẳng, lúc này tuyến đường di chuyển của Giang Khải đã biến thành một đoàn dây hỗn loạn, căn bản không thấy rõ tuyến đường.

Nếu không phải là đại ca và Anh Tử kiếm tiền mua chiếc đồng hồ

này cho lớn, lần trước còn phát hiện bí cảnh cá nhân lập công lớn, Giang Khải đã sớm đổi nó.

Thấy Người không biết sợ không cung cấp được phục vụ vị trí, Giang Khải dứt khoát tắt lại chức năng ghi chép bản đồ.

“Hình như con đường này đi đến chỗ sâu hơn, trùng tổ còn có tầng thứ hai sao.” Giang Khải suy nghĩ.

Lại nói, lúc đánh giết Thôn kim trùng thú ở bên trên cũng không gặp được một con tinh anh nào, điều này hơi kỳ quái.

Biết đâu Thôn kim trùng thú càng lợi hại hơn ở chỗ càng sâu hơn.

Có lẽ bay bốn năm mươi mét, con đường đã đến một động huyệt ở lòng đất.

Cái động này có không gian vô cùng to lớn, hơn nữa độ cao khoảng 70, 80m, vách động xung quanh là mặt nham thạch màu vàng khác biệt, hoặc cũng do những nham thạch rắn chắc này mới có thể chống đỡ được động huyệt trong lòng đất rộng rãi này!

Chính giữa động huyệt có một con Thôn kim trùng thú to lớn đang cuộn tròn lại, thân thể to mọng của nó cuộn thành một đầu, phần thịt thật dày ở đầu hơi hở ra, trông hơi buồn nôn.

“Tên này lớn bằng ba con Thôn kim trùng thú 20 năm bình thường, tinh anh cũng không có khả năng to như vậy, chẳng lẽ… Chiến tướng!” Giang Khải trợn to mắt.

Lấy kinh nghiệm săn giết rất nhiều dã thú cấp chiến tướng của Giang Khải, một mình tên này hưởng thụ không gian trống trải như thế, không chỉ dừng ở cấp tinh anh.

Nhưng điều kỳ quái là Giang Khải cũng không tìm được bảo rương.

“Không phải bảo bối đều nằm trong dạ dày chứ…” Giang Khải không nhịn được cảm giác buồn nôn, “Được rồi, chỉ cần có bảo bối, việc rửa dạ dày cũng không phải không thể chấp nhận.”

Hình như con cự trùng kia không phát hiện sự tồn tại của Giang

Khải, cuộn thành một đoàn nghỉ ngơi.

Giang Khải cũng không vội ra tay, hắn quan sát xung quanh một chút, vừa xem xét lập tức hoảng sộ đến mức mồ hôi lạnh ướt sũng cả người.

Trên vách đá xung quanh có rất nhiều lỗ nhỏ… Trên thực tế những lỗ nhỏ này cũng không nhỏ, cẩn thận phân biệt có thể phát hiện chắc là Thôn kim trùng thú khác để lại.

Hơn nữa, trong đó có bốn năm cái lỗ có đường kính lớn gấp đôi cái khác.

“Có thể là cấp tinh anh để lại.”

Dù sao đám côn trùng này đều không có bảo rương, Giang Khải cũng không cần tìm bảo rương trong sào huyệt tinh anh, chỉ cần lấy được dạ dày của nó là được.

Hắn hít sâu một hơi, “Mùi hương nơi này quá thối, nhanh chóng giết đi.”

“Cấp chiến tướng sẽ có mấy kỹ năng, tốt nhất có thể đánh giết nó bất ngờ, tránh rắc rối.”

Nghĩ tới đây, Giang Khải trực tiếp rơi vào trước người cự trùng, dùng Tử điện huyễn quang đánh vào mặt đất.

Sau ba bốn lần đánh, cự trùng trước mắt rào rào, mở ra trên trăm con mắt.

Thì ra cục thịt trên đầu đó cũng là da mắt của nó, sau khi tất cả con mắt mở ra, Giang Khải nhìn thôi cũng cảm thấy ghê tởm.

“Trụ Tử, ngươi không đến thật sự đáng tiếc!”

Sau khi cự trùng này phát hiện người xâm nhập, không hề nghĩ ngợi lập tức mở ra cái miệng rộng, khoang miệng to lớn như là lỗ đen nhào về phía Giang Khải.

Rất tốt, tên này không phát động kỹ năng!

Trong lòng Giang Khải mừng rỡ, chỉ cần mình bị nuốt vào, dù cấp thống lĩnh cũng phải chết!

…

Vương Phú dẫn theo hơn một trăm người, nhanh chóng chạy đến điểm xảy ra chuyện.

Hai giờ sau, bọn họ đến mục đích, lúc này bọn họ đã bị cảnh tượng trước mắt dọa sợ ngây người.

Trong vòng mấy chục cây số vuông, toàn bộ mặt đất trực tiếp sụp đổ xuống bảy tám mét, hình thành một cái hố cực lớn.

“Xảy ra chuyện gì?” Trên mặt Vương Phú lộ ra vẻ hoảng sợ, “Cho dù có người vào nhầm trùng tổ, cũng không có khả năng tạo thành sự phá hoại lớn như vậy!”

Chương 425 - Ba tầng trùng tổ (2)

Một tên binh lính nói, “Phía dưới này chắc là trùng tổ đi, lúc trước chỉ cần chúng ta tới gần nơi này, những côn trùng đó sẽ tập kích chúng ta, lần này chúng nó lại không đi ra…”

Vương Phú mặt ủ mày chau, suy nghĩ lại nói, “Không quan tâm nhiều như vậy, chúng ta đi xuống xem trước đã, biết câu có cơ hội xác minh tin tức trùng tổ!”

Nói xong, Vương Phú dẫn đội nhảy xuống hố sâu.

Vương Phú lấy ra một cái ngọc bội, chuẩn bị một lát khẽ quát một tiếng, “Thổ linh khai sơn!”

Bảo ngọc hơi phát ra tia sáng màu vàng nhạt, sau đó nhanh chóng chui vào lòng đất.

Không lâu sau, mặt đất oanh một tiếng xuất hiện một vết nứt có độ rộng khoảng hai mét.

Vương Phú lấy ra một cây đại đao, nói với sau lưng, “Ta mở đường, các ngươi theo sát!”

Nửa giờ sau, Lữ Phong dẫn theo đội ngũ đuổi tới đây.

Bọn họ cũng bị cảnh tượng trước mắt dọa sợ.

“Đoàn trưởng, chắc đám người lão Vương đã đi xuống, bên kia có vết nứt.” Mỹ nữ cao ráo chỉ vết nứt to lớn trên mặt đất nói.

Không lâu sau, đám người Vương Phú chui ra từ vết nứt.

Đám người Lữ Phong lập tức đón, “Sao rồi?”

Vương Phú phủi bụi đất trên người, sau đó mặt đầy hoang mang nhìn về phía Lữ Phong, “Phía dưới thật sự có trùng tổ, chúng ta phát hiện dấu vết chiến đấu, rất nhiều con đường trùng bị hủy,

nhưng điều kỳ quái là chúng ta không gặp được một con Thôn kim trùng thú nào!”

Lữ Phong cũng không tỏ ra quá bất ngờ, “Lúc chúng ta đến cũng không gặp được Thôn kim trùng thú, nói cách khác, Thôn kim trùng thú trong trùng tổ bị người ta giết hết?”

“Điều đó không có khả năng đi…” Vương Phú nói, “Thôn kim trùng thú có năng lực phòng ngự cực mạnh, độ khó đánh giết trên mặt đất đã rất lớn, huống chi là ở trong sào huyệt của bọn nó.”

“Một khi có người xâm nhập vào sào huyệt của bọn nó, số lượng côn trùng này thật sự khiến người ta tê cả da đầu, lần đầu tiên chúng ta tiến vào trùng tổ, nhiều người có năng lực như vậy cũng suýt toàn quân bị diệt.”

Lữ Phong cau mày, “Đương nhiên ta biết, nhưng không phải như thế căn bản không giải thích được tình huống hiện tại.”

“Trùng tổ bị phá hủy như vậy, nhưng côn trùng đâu? Không thấy một con nào!”

Vương Phú đau khổ suy nghĩ một lúc lâu cũng không nghĩ ra cách giải thích khác, chỉ có thể thở dài một hơi, “Chẳng lẽ Thập đại Chiến Thần Hoa Hạ đến?”

“Không có khả năng, bọn họ không ở chỗ này.” Lữ Phong nói chắc chắn, “Rốt cuộc là ai ra tay…”

“Không cần quan tâm quá nhiều, nhanh chóng nhân cơ hội này thăm dò rõ ràng trùng tổ!”

Lữ Phong vừa nói xong, mặt đất lại đột ngột xảy ra đổ sụp nghiêm trọng.

Khoảng cách của lần đổ sụp này còn khoa trương hơn trước đó, mặt đất đột nhiên sụp xuống một phạm vi rộng lớn, khu vực dưới chân bọn họ trực tiếp sụp đổ mấy chục mét!

“Xảy ra chuyện gì!” Lữ Phong kêu to, “Trùng tổ này không thích hợp! Có khả năng trải rộng cả tấm bản đồ!”

“Nhanh đi lên! Nơi này sắp sập hoàn toàn! Tất cả mọi người rời khỏi trung tâm địa chấn!”

Vị trí trạm gác ở biên giới Thái Bình sơn đạo, rất nhiều binh lính tận mắt thấy mảng lớn rừng rậm nơi xa trực tiếp sụp đổ xuống!

“Trời ạ, bên kia sao thế?”

“Không biết… Đây, đây là Boss bản đồ sắp phát động công thành hả?”

“Xảy ra chuyện lớn, nhanh báo cáo với cấp trên, nhanh!”

…

Sau khi Giang Khải thành công dụ giết Thôn kim trùng thú cấp chiến tướng, số lượng Thôn kim trùng thú khó mà tính toán lao đến từ những đường đi kia!

Không chỉ như thế, càng nhiều Thôn kim trùng thú mở ra con đường mới, toàn bộ động huyệt lòng đất như bị đâm trúng trận nhãn, số lượng Thôn kim trùng thú đếm không hết lao về phía Giang Khải.

“Đệt, đây, nhiều như vậy!” Giang Khải trợn to mắt, “Không tốt, tại sao lại có nhiều côn trùng như vậy!”

Ánh lửa của Thần uy quang hoàn nhanh chóng múa trong động huyệt, dù Giang Khải đã liều mạng đánh giết, nhưng trùng triều không hết mà càng giết càng nhiều!

Một con Thôn kim trùng thú hình thể rõ ràng khác tinh anh khác một ngụm nuốt Giang Khải vào.

Giang Khải vốn tưởng thiêu đốt có thể đánh giết chúng nó, nhưng lúc vòng lửa chạm đến vách miệng của nó, vách miệng nó lại tạo thành một tầng vỏ ngoài nham thạch!

Phòng ngự của tên này đã kéo dài vào bên trong thân thể!

Cũng may Giang Khải ở trạng thái Hóa quỷ, trực tiếp xuyên qua thân thể nó trốn thoát.

Nhưng còn chưa đợi Giang Khải ổn định thân hình, một con Thôn kim trùng thú ở đằng xa há miệng thả ra một trận gió lốc mạnh mẽ.

Cả người Giang Khải nhanh chóng bị kéo tới.

Trong trạng thái Hóa quỷ, năng lực chống cự lực hút của hắn kém xa lúc trước.

Cùng lúc bị kéo qua rất nhanh, Giang Khải cảm giác thân thể bị xé nát!

“Không ổn, những tinh anh này đều có năng lực, có một vài con đã có được kỹ năng sinh ra sự uy hiếp với ta!” Giang Khải nhìn đúng cơ hội, trực tiếp đánh Diêm Vương lệnh vào trong miệng của tinh anh này.

Nhưng càng ngày càng nhiều côn trùng lao đến từ bốn phương tám hướng, mái vòm đã bắt đầu sụp đổ, một khi Giang Khải bị chôn, e rằng hắn cũng không đủ thời gian đối phó Thôn kim trùng thú đột nhiên đập ra.

Chương 426 - Công lớn

“Phải nhanh chóng chạy đi!” Giang Khải đã nhận ra nguy hiểm, đang muốn chạy trốn.

Đột nhiên, một thân thể vô cùng to lớn hoàn toàn phá vỡ cả vách động huyệt!

Trong nháy mắt đầu của nó phá đất mà lên, Giang Khải suýt bị dọa đến mất hồn!

Giác hút to lớn của tên kia như một cái lỗ đen, đường kính đạt đến ba mươi mét!

“Vương cấp!” Giang Khải trợn tròn hai mắt, “Lần này thật sự chọc phải tổ ong vò vẽ!”

Nó mở ra cái miệng rộng đè xuống tên bên trên, thân thể khổng lồ này như một con cự long khuấy đảo cả cái huyệt động đến long trời lở đất!

Giang Khải không dám thử trực tiếp xuyên qua thân thể trùng thú vương cấp, vội vàng xoay người điên cuồng chạy trốn vào lòng đất.

Nhưng Giang Khải có thể xuyên qua, vương trùng cũng có thể xuyên thủng, hơn nữa tốc độ còn nhanh hơn Giang Khải!

Chỉ mấy giây, vương trùng một ngụm nuốt Giang Khải vào…

Cuối cùng toàn bộ thế giới yên tĩnh.

Nhưng mười mấy giây sau, sâu trong lòng đất xuất hiện một quỷ ảnh.

Giang Khải thở hổn hển, còn chưa tỉnh hồn, cũng may mình dùng Thế thân lừa gạt lừa được vương trùng, nếu không lần này hắn chắc chắn phải chết ở nơi này.

Nhưng hiện tại Giang Khải cũng không dám chạy loạn, ai biết

vương trùng kia có thể còn ở trên đỉnh đầu của hắn không.

Vẫn nên tạm né tránh trước.

Trong quá trình đi xuống, Giang Khải lại phát hiện một lối đi.

“Hả? Sao nơi này còn có lối đi?”

“Trùng tổ tầng thứ ba?” Giang Khải suy nghĩ, “Vừa rồi vương trùng kia đuổi theo ta, nếu phía dưới là sào huyệt của nó, có phải còn có bảo bối gì không?”

Nghĩ tới đây, vốn Giang Khải còn muốn hèn hạ ẩn nấp, lại bắt đầu hơi rục rịch.

“Chim chết vì ăn, người chết vì tiền!” Giang Khải hơi híp mắt lại, đã đưa ra quyết định!

Trong trạng thái Hóa quỷ, chỉ cần bản thân Giang Khải không đi tìm chết, Thôn kim trùng thú cũng không phát hiện được.

Vậy tiếp tục xem đi.

Điều khiến Giang Khải không ngờ lại, đường đi này khoảng hai trăm mét.

Lúc Giang Khải đến tầng thứ ba trùng tổ, phát hiện nơi này có một cái động huyệt lòng đất càng lớn hơn tầng thứ hai.

“Quả nhiên là sào huyệt vương trùng kia.”

Nhưng vương trùng không ở đây, trong huyệt động trống rỗng.

Giang Khải lặng lẽ trôi xuống.

Tìm một vòng, Giang Khải cũng không tìm được bảo rương, quả nhiên đám côn trùng này đều giấu bảo bối ở trong dạ dày.

Nhặt nhạnh chỗ tốt không được, Giang Khải đánh giá xung quanh động huyệt.

Trên vách đá có một vài khoáng thạch lóe sáng, nhìn chất lượng rất tinh khiết, có một bộ phận lộ ra đã có thể thấy tinh thể trong

suốt sáng long lanh, điều này thật sự khiến Giang Khải chảy nước miếng.

Nhưng hiện tại hắn cũng không dám đánh mặt tường, sau này chưa chắc hắn có cơ hội lại đến, chỉ có thể kìm lại suy nghĩ tham lam.

Trên hạng động có hai mươi mấy đường đi to lớn, đường kính đều đạt đến mười mấy mét, con đường lớn nhất trong đó có đường kính đạt đến hơn 30m!

“Ta đã hiểu.” Giang Khải chợt hiểu ra.

“Sào huyệt Thôn kim trùng thú hoàn toàn khác với những dã thú khác, sào huyệt của bọn nó chia ba tầng, tầng thứ nhất đều là cấp phổ thông, tầng thứ hai là cấp tinh anh và cấp chiến tướng, tầng thứ ba là cấp thống lĩnh và vương cấp.”

Giang Khải cũng không khỏi cảm thấy hoảng sợ vì quy mô trùng tổ này.

“Nếu sau này mở bản đồ mới này, không biết bao nhiêu người phải chết trong miệng Thôn kim trùng thú. Một khi rơi xuống, đoán chừng cường giả Siêu phàm cũng phải chết ở chỗ này.”

Sau khi dạo qua một vòng, Giang Khải phát hiện vương trùng không để lại chút chỗ tốt nào cho mình.

Có lẽ vương trùng còn đang di chuyển ở bên trên, Giang Khải không dám hành động thiếu suy nghĩ.

Lúc nhàm chán lại đi dạo trong động huyệt.

Trong huyệt động có một cái hố sâu hình bàn cầu, chắc là chỗ nghỉ ngơi của vương trùng.

Giang Khải đến trước hố sâu nhìn thoáng qua, thấy không có gì khác thường đang chuẩn bị rời đi.

Nhưng ngay lúc hắn chuẩn bị rời đi, đột nhiên dừng bước lại, hắn quay người vén mái tóc dài trước mặt, cau mày, nhìn chằm chằm cái hố to này.

Ngay lúc hắn muốn rời đi, hắn đột nhiên cảm giác Thần uy quang hoàn xuất hiện một trận dao động kỳ quái!

Lại đánh giá cái hố sâu này, Giang Khải vẫn không phát hiện bất cứ điều khác thường nào.

“Xảy ra chuyện gì? Vừa rồi Thần uy quang hoàn xuất hiện dao động, dường như có lực lượng nào đó đang lôi kéo nó…” Cho tới bây giờ Giang Khải chưa từng thấy loại tình huống này.

“Chẳng lẽ phía dưới này có cái gì?”

Do dự một chút, Giang Khải quyết định đi xuống tìm hiểu ra sao.

“Không lợi dụng trạng thái Hóa quỷ cho tử tế, ta cũng có lỗi với Người tuần đêm!” Giang Khải nói xong, trực tiếp xuyên qua mặt đất của hố sâu.

Vừa chui vào hơn 30m, Giang Khải phát hiện dưới hố sâu xuất hiện một đường đi.

Đường kính lối đi này chỉ chưa đến một mét, phần biên giới rất gọn gàng thể hiện ra hình tròn hoàn mỹ.

“Không phải những côn trùng đó làm ra?” Giang Khải nhíu mày, từ hình dáng, kích cỡ đường đi không khó suy đoán ra điểm này.

“Rốt cuộc bên dưới có thứ gì?”

Đã xuống đây, Giang Khải cũng tiếp tục đi xuống.

Chương 427 - Công lớn (2)

Khoảng 50m, Giang Khải phát hiện bên kia lối đi có ánh sáng, thoạt nhìn như là đằng xa có một điểm sáng đang phát sáng.

Ở trong lòng đất lấy đâu ra nguồn sáng? Giang Khải càng ngạc nhiên hơn.

Trên đồng hồ Người không biết sợ, Giang Khải đang đứng ở một điểm không có dấu hiệu di chuyển, nói rõ hắn đang dùng góc độ thẳng đứng trên mặt phẳng để đi xuống.

Sau khoảng hai trăm mét, ánh sáng trở nên càng lúc càng rõ ràng, sau ba trăm mét nguồn sáng đã gần trong gang tấc.

Đi dọc theo lối đi, sau khi đi đến điểm cuối Giang Khải phát hiện nơi này lại có một huyệt động.

Huyệt động còn lâu mới lớn bằng sào huyệt Thôn kim trùng thú cấp chiến tướng, nhưng cũng không tính là nhỏ.

Chính giữa huyệt động có một pho tượng điêu khắc một nữ nhân cực đẹp, nàng lẳng lặng đứng ở nơi đó, đôi mắt khép hờ, đầu đội phát quan năm màu, khuôn mặt cực đẹp, hai cánh tay của nàng đưa ra rất xinh đẹp, dáng người linh lung tinh thể được phát huy vô cùng tinh tế.

Trước ngực nữ nhân đeo một cái vòng cổ thủy tinh, dây chuyền đang tỏa ra ánh trắng sáng ngời, chiếu sáng cả huyệt động như ban ngày.

Xung quanh pho tượng dựng thẳng bốn cái gương đồng, mỗi một mặt đều là mặt kính trơn bóng cao bằng một người, lấy góc độ nghiêng khác biệt tập trung phản xạ ánh sáng do dây chuyền chiếu đến lối đi.

Vừa thấy pho tượng này, Giang Khải đã nhận ra.

“Đây không phải là bức tượng mà ta thấy trong bí cảnh Sào huyệt

khủng bố sao? Còn có những cái này là kính gợi ý sao?" Giang Khải ngạc nhiên nói, "Sao nơi này cũng có?"

Thần uy bảo ngọc của Giang Khải cũng lấy được từ Sào huyệt khủng bố, chẳng trách Thần uy quang hoàn lại có phản ứng với nơi này!

Điểm khác biệt của bức tượng này và bức tượng trong Sào huyệt khủng bố nằm ở chỗ, trên người nữ thần kia có thêm một sợi dây chuyền.

Thấy một sợi dây chuyền sáng lấp lánh như thế, Giang Khải gần như có thể xác định đây tuyệt đối là một món trang bị cực phẩm!

Hắn bay đến trước mặt nữ thần, cẩn thận gỡ dây chuyền xuống, cũng sử dụng thẻ giám định để giám định.

【 Khải kỳ hạng liên, hiệu ứng đặc biệt 1: có thể chuyển động Khải kỳ chi kính. Tin tức khác của hiệu ứng đặc biệt nằm trong trạng thái phong ấn. 】

【 Sau khi khiêu chiến Vô tận thâm uyên, có thể căn cứ số tầng thông quan kích hoạt thuộc tính và hiệu ứng đặc biệt tương ứng. 】

Giang Khải ngơ ngác một lúc lâu, còn có trang bị cổ quái như vậy?

"Đây rốt cuộc là món trang bị gì, hiệu ứng đặc biệt là chuyển động Khải kỳ chi kính? Ta cần chuyển động một tấm gương làm gì? Vô tận thâm uyên kia ở đâu?"

Đúng vào lúc này, tiếng của hệ thống đột nhiên vang lên.

【 Ngài phát hiện di tích Ẩn bí nữ thần, sớm kích hoạt 10 vạn cây số vuông lãnh địa, sự kiện quan trọng cấp bí cảnh. 】

【 Trong quốc cảnh của ngươi sẽ xuất hiện bí cảnh Vô tận thâm uyên, bí cảnh này là bí cảnh vĩnh viễn, tất cả mọi người có thể vào, mỗi người chơi tiến vào bí cảnh Vô tận thâm uyên có được không gian khiêu chiến độc lập của mình. 】

【 Chuyển động Khải kỳ chi kính có thể khiến bí cảnh Vô tận thâm

uyên có độ khó khác biệt, sau khi gây ra không cách nào sửa đổi. 】

【 Cấp bậc hiện tại, Vô tận thâm uyên chia làm bốn cấp. Dựa theo độ khó từ dễ đến khó, theo thứ tự là: thấp, trung bình, khó, địa ngục, thiên tuyển cấp năm, cùng với độ khó ẩn cấp một. 】

【 Di tích Ẩn bí nữ thần này có thể chuyển động Khải kỳ chi kính một lần. 】

Sau khi Giang Khải khiếp sợ nghe xong nhắc nhở của hệ thống, quay đầu nhìn về phía bốn cái gương.

Hắn lại mở ra một cái bí cảnh vĩnh viễn giúp Hoa Hạ?

Hiện tại Hoa Hạ chiếm lĩnh lãnh địa rộng 10 vạn cây số vuông, nhưng thực tế còn chưa đến 10 vạn cây số vuông.

Lúc Hoa Hạ còn chưa chiếm lĩnh 10 vạn cây số vuông, Giang Khải sớm phát hiện nơi này, nên "sớm" kích hoạt Vô tận thâm uyên.

"Trong số bốn quốc gia đã vượt qua 10 vạn cây số vuông cũng không nghe nói có ai phát hiện bí cảnh vĩnh viễn…" Giang Khải suy nghĩ, phát hiện của hắn tuyệt đối là một cơ duyên vô cùng quan trọng với Hoa Hạ!

"Đây tuyệt đối là một công lao lớn! Đến lúc đó tìm La thần đòi phần thưởng." Giang Khải khá đắc ý, chỉ dựa vào phần thưởng này đòi bốn năm bộ biệt thự Tĩnh Tâm hồ cũng không quá đáng đi!

【 Xin chuyển động Khải kỳ chi kính cho Vô tận thâm uyên, xác định độ khó bí cảnh. 】

Lúc này Giang Khải mới nhớ đến mình còn nhiệm vụ chưa hoàn thành.

"Vòng quay vận mệnh cho ta một lần Hóa quỷ, để ta xoát đến bay lên ở trùng tổ, ừ, gần đây vận khí không tệ, độ khó thấp một chút, ra trung bình cũng không thành vấn đề."

Nói xong, Giang Khải kích hoạt Khải kỳ hạng liên.

Khải kỳ hạng liên bay ra từ trong lòng bàn tay Giang Khải, lơ lửng ở trong bốn cái Khải kỳ chi kính, trên dây chuyền xuất hiện bốn tia sáng bắn về phía Khải kỳ chi kính ở xung quanh.

Trong chốc lát, bốn cái Khải kỳ chi kính bắt đầu chuyển động nhanh chóng.

Theo việc chuyển động chậm dần, bốn cái kính chậm rãi dừng lại.

Chương 428 - Mở ra Vô tận thâm uyên

Bốn cái gương lại thể hiện ra góc độ giống nhau, tất cả đều đưa lưng về phía Khải kỳ hạng liên.

【 Ngài đã hoàn thành chuyển động, cũng rút ra độ khó ẩn, độ kiếp. 】

Chỉ nghe được hai chữ "độ kiếp" cả người Giang Khải đã run rẩy, hai mắt trợn lên.

"Độ khó ẩn… Độ, độ kiếp?"

Hắn giúp toàn thể người chơi Hoa Hạ chuyển ra một độ khó ẩn?

…

Ở Hoa Hạ thành cách xa ngàn dặm, đột nhiên mặt đất ầm vang, thành trì chấn động!

Tất cả người chơi ở Hoa Hạ thành nhao nhao dừng chân, trong mắt đầy vẻ khiếp sợ nhìn Hoa Hạ thành nguy nga.

"Đây là có chuyện gì?"

Từ khi Hoa Hạ thành được xây dựng đến nay đã đứng vững gần năm mươi năm, từng đời người Hoa mở rộng lãnh thổ, chinh chiến Quỷ Tinh, tòa thành chính này chưa từng xuất hiện rung chuyển.

Vậy mà hôm nay chỗ dựa kiên cường nhất của người Hoa Hạ lại xuất hiện chấn động, tất cả mọi người không dám tin vào mắt mình.

"Là có cái gì lẻn vào Hoa Hạ thành sao? Điều này sao có thể!"

Quân đội đã nhanh chóng tập kết, các Chiến Thần trong Chiến Thần điện chỉ cần online đều đã kích hoạt trạng thái của mình, tất cả người chơi bình thường cũng lần lượt tiến vào trạng thái chiến

đấu.

Không cần có người động viên, trong lòng tất cả mọi người lập tức có một suy nghĩ vô cùng kiên định.

Mặc kệ là ai đến, dù có chiến tử thì Hoa Hạ thành cũng không thể gặp chuyện!

Đúng vào lúc này, khu công hội chiếm diện tích lớn nhất, mười công hội lớn lấy trụ sở Huyền Vũ công hội làm trung tâm, lan đến gần Thiên Kiếm công hội, Hiên Viên công hội, Tinh Lạc công hội, Thanh Long công hội, Thiên Đế công hội, Tiêu Diêu công hội, Trảm Ma công hội, Quân Lâm công hội, Vạn Hoa công hội, thậm chí trụ sở quân đội cũng mặt đất ầm vang tan rã!

Rất nhiều phòng ốc trực tiếp sụp đổ, cây cối, mảnh ngói, gạch đá, còn có những người chơi đang ở trong trụ sở đều bị một luồng lực lượng kỳ dị nâng lên, lơ lửng ở giữa không trung, mặt đất lập tức sụp đổ, xuất hiện một cái vực sâu khổng lồ.

Trong nháy mắt vực sâu xuất hiện, cửa vào bị một tầng sương mù màu đen bao phủ.

Đột nhiên, luồng lực lượng nâng gạch tàn ngói nát biến mất, ngay sau đó tất cả vật thể xuất hiện bên trên vực sâu đều bị truyền ra ngoài Hoa Hạ thành.

Trước cửa vào vực sâu, hai tấm bia đá cao đến hai mươi mét dâng lên từ trong lòng đất, đứng vững trước vực sâu.

Hai tấm bia đá này, một tấm bia đá do tượng quần long chen chúc lại, bên trên viết hai chữ “Long bảng”, một tấm bia đá do tượng chúng thần chen chúc thành, bên trên viết hai chữ “Thiên bảng”.

Cuối cùng, chấn động dữ dội biến mất, nhưng chỉ mấy chục giây sau trong mười công hội lớn Hoa Hạ thành, trụ sở Huyền Vũ công hội hoàn toàn biến mất, chín công hội lớn khác và trụ sở quân đội đều gặp trình độ hư hỏng khác biệt.

Bên trong Hoa Hạ thành lại xuất hiện một cái vực sâu đường kính vượt qua năm ngàn mét.

Tất cả mọi người thấy tình cảnh này đều hoảng sợ không thể tin được.

“Đây, rốt cuộc chuyện này là như thế nào!”

Cùng lúc đó, tất cả người chơi Hoa Hạ đều nhận được nhắc nhở của hệ thống.

【 Người chơi Hoa Hạ, “Sát thủ khát máu” Giang Khải giúp Hoa Hạ mở ra sự kiện quan trọng cấp vĩnh viễn bí cảnh “Vô tận thâm uyên” trong vòng 10 vạn cây số vuông, cũng rút ra độ khó ẩn “Độ kiếp” cho người chơi Hoa Hạ. 】

【 Trong độ khó này, tất cả người chơi tiến vào Vô tận thâm uyên ngẫu nhiên thu hoạch được hai loại hiệu quả giảm ích lợi cực phẩm, phẩm chất thủ vệ trong Vô tận thâm uyên biến thành “cấp biến dị”, số lượng tăng đến hai con, cũng ngẫu nhiên thu hoạch được hai loại hiệu quả tăng thêm cực phẩm. 】

【 Sau khi vượt qua Vô tận thâm uyên, người chơi nhận được phần thưởng, thông quan số tầng cao có thể đồng thời thu hoạch được tất cả phần thưởng tầng dưới, phần thưởng mỗi tầng chỉ có thể nhận một lần. 】

【 Mỗi ba tháng người chơi có thể khiêu chiến Vô tận thâm uyên một lần, Vô tận thâm uyên sẽ cung cấp ghi chép số liệu độc lập cho mỗi một người chơi, Long bảng và Vô tận thâm uyên đồng thời mở ra, sẽ xuất hiện thành tích 1000 tên top đầu cả nước, Thiên bảng cần ít nhất hai quốc gia mở ra bí cảnh Vô tận thâm uyên, thể hiện thành tích của 1000 tên top đầu toàn cầu. 】

【 Người chơi Giang Khải thu hoạch được trạng thái “Quốc hồn Hoa Hạ”, tổng thành tích của người Hoa Hạ trong Vô tận thâm uyên sẽ cung cấp tỷ lệ thuộc tính tăng thêm nhất định cho hắn, đồng thời Giang Khải thu hoạch được một vầng sáng kỹ năng “Quốc hồn Hoa Hạ”, căn cứ vào kết quả hắn đối chiến với người chơi cấp Siêu phàm trở lên trong quốc gia của hắn trong Vô tận thâm uyên sẽ cung cấp tỷ lệ thuộc tính tăng thêm nhất định cho người chơi Hoa Hạ trong phạm vi nhất định (nên trạng thái này là giá trị âm). 】

【 Độ khó của Vô tận thâm uyên không ảnh hưởng đến nội dung ban thưởng, chỉ ảnh hưởng đến tỷ lệ tăng thêm của Quốc hồn Hoa Hạ. 】

【 Sau khi trạng thái Quốc hồn Hoa Hạ xuất hiện thần tích thứ hai, có thể truyền thừa cho người chơi Hoa Hạ khác. 】

Chương 429 - Mở ra Vô tận thâm uyên (2)

Sau khi nghe lời giải thích của hệ thống, tất cả mọi người ngạc nhiên.

Hình như có người yên lặng mở ra bí cảnh "sự kiện cấp quan trọng" gì đó cho tất cả người chơi Hoa Hạ, sau đó yên lặng chọn một độ khó ẩn, yên lặng nhận được trạng thái "Chiến hồn Hoa Hạ".

"Giang Khải là ai?"

"Cái này, đó là bí cảnh gì? Vô tận thâm uyên…"

Người chơi Hoa Hạ vốn còn căng thẳng, cuối cùng đã nhẹ nhàng thở ra, ít nhất không phải đại quân dã thú đánh bất ngờ đại bản doanh.

"Xuất hiện bí cảnh đúng là chuyện tốt, nhưng có cần phải chọn ra độ khó ẩn không? Độ khó độ kiếp, nghe không được tốt lắm."

"Độ khó cao, ban thưởng không nhiều? Điều này có hợp lý không?"

"Ngược lại tăng thêm tỷ lệ Quốc hồn Hoa Hạ, nhưng… Sao cảm giác không có tác dụng gì lớn."

"Số lượng dã thú tăng lên hai con, ách, đây là, mỗi người đều phải lấy một địch hai?"

"Đừng quan tâm nhiều như vậy, đây tuyệt đối là chuyện tốt, ít nhất quốc gia khác chưa từng xuất hiện bí cảnh này, đây chính là thứ mà mỗi người đều có thể khiêu chiến."

Hiện tại Lưu Viễn Hương hội trưởng Huyền Vũ công hội vô cùng sụp đổ.

"Trụ sở công hội chúng ta đâu? Vì sao chỉ trưng dụng địa bàn của Huyền Vũ chúng ta? Ngươi phá một phân bộ thì thôi đi, trực tiếp

khiến cả tổng bộ của lão tử không còn?”

Lúc đầu trụ sở của bọn họ có vị trí tốt nhất, hiện tại bọn họ trực tiếp mất cả nhà!

“Giang Khải… Vô tận thâm uyên… Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì!”

Nhưng hiện tại sự chú ý của tất cả mọi người đều tập trung vào Vô tận thâm uyên, căn bản không ai quan tâm Huyền Vũ công hội có bị phá hủy hay không, sau này phải xây dựng ở đâu.

Mọi người nhao nhao chạy về phía Vô tận thâm uyên.

Xung quanh vực sâu khổng lồ đã bu đầy người.

Thiên Long bảng, mặt ngoài Thiên bảng tối tăm, Long bảng lại hơi hiện ra sương mù màu trắng.

Trên đó viết đến top 1000, nhưng phía sau vẫn chưa có tên và thành tích của ai.

Đột nhiên xuất hiện một bí cảnh còn có thể lấy được phần thưởng, đã có người muốn đi vào Vô tận thâm uyên nhưng người quân đội lập tức bao vây vực sâu.

Người quân đội đang kiên nhẫn giải thích với quần chúng.

“Mọi người đừng vội vã tiến vào Vô tận thâm uyên, hiện tại còn chưa có cách nào biết được số liệu của Vô tận thâm uyên, vì mỗi người phải chờ ba tháng mới có thể tiến vào một lần, vì để tránh lãng phí cơ hội khiêu chiến, phiền mọi người chờ chúng ta đi đầu thăm dò, thu hoạch được trừng phạt tử vong, đánh giá độ khó, phân tích phần thưởng và đủ loại số liệu lại tiến vào vượt ải.”

Phần lớn người ở lại Hoa Hạ thành đều có thân phận không tầm thường, chẳng mấy chốc đã khống chế được trật tự.

Quân đội Hoa Hạ lập tức tổ chức cuộc họp khẩn cấp.

La Bình vừa đi vào phòng họp, ngồi xuống đã lắc đầu thật mạnh.

“Giang Khải này, sao hắn đi đâu cũng không yên ổn! Nhanh như

vậy đã tìm ra Vô tận thâm uyên!”

Hoa Thiên Thần ngồi bên cạnh mỉm cười, “Còn không phải sao, quốc gia khác đã sớm đến 10 vạn cây số vuông cũng không tìm ra bí cảnh cấp sự kiện quan trọng gì, kết quả Giang Khải vừa đi là người tự do đã mò ra bí cảnh.”

“La thần, ta đã nói để hắn đi không sai!”

Điền Phong mỉm cười lắc đầu, “Tiểu tử thối này, lần này hay lắm độ khó độ khiếp, còn là ẩn. Hắn còn kiếm được Quốc hồn Hoa Hạ…”

La Bình lắc đầu, “Dựa vào suy đoán của ta, chắc hắn không chọn mà bị động tiếp nhận, ta và hắn từng nói chuyện một lần, chí hướng của hắn cũng không phải đặc biệt rộng lớn, mang theo Quốc hồn Hoa Hạ này sẽ có áp lực lớn đến mức nào đây.”

Đối với điều này, Hoa Thiên Thần và Điền Phong đều nhẹ gật đầu, nhìn từ cách tiểu tử kia phát triển công hội, hắn căn bản là làm chưởng quỹ vung tay, lòng dạ như vậy còn mang theo một trạng thái như thế.

Tin tức Hoa Hạ xuất hiện bí cảnh Vô tận thâm uyên nhanh chóng truyền ra quốc tế.

Lúc đó có quá nhiều người thấy cảnh này, hơn nữa mỗi người chơi Hoa Hạ đều nhận được nhắc nhở của hệ thống, không có khả năng phong tỏa tin tức.

Tin tức này lập tức đưa đến sóng to gió lớn trên quốc tế.

Trên diễn đàn quốc tế Thiên Chức, chủ đề Vô tận thâm uyên nhanh chóng chật ních bảng hot topic.

“Cấp sự kiện quan trọng cái gì, vì sao M quốc chúng ta không có? Diện tích chiếm lĩnh của ta đã là 12 vạn!”

“Hai năm trước nước Y chúng ta đã đạt đến 10 vạn, hai năm đó, hai năm không mở ra bí cảnh, hình như Hoa Hạ mới 9.8 vạn đi, dựa vào cái gì mà bọn họ có thể sớm mở ra?”

“Nếu là bí cảnh khác thì thôi đi, Vô tận thâm uyên lại là bí cảnh tồn tại vĩnh viễn, mỗi người đều có thể tiến vào, vượt ải là có phần thưởng, e rằng Hoa Hạ lại bay lên.”

“Lại là Giang Khải sao? Ta đã nghe cái tên này rất nhiều lần.”

Chương 430 - Uy lực Quốc hồn

“Thật ra ta cảm thấy Hoa Hạ phát hiện Vô tận thâm uyên cũng không phải chuyện tốt, thứ nhất bằng hữu của ta nói cho ta biết phần thưởng Vô tận thâm uyên không liên quan đến độ khó, cũng chỉ đơn giản nhất và khó khăn nhất thật ra đều lấy được phần thưởng giống nhau, vậy hiển nhiên chọn đơn giản nhất sẽ có lợi, thứ hai phần thưởng chỉ có thể nhận một lần, nói cách khác tổng lượng phần thưởng là nhất định, tuy bọn họ phát hiện sớm nhưng độ khó lớn, vượt ải khó, tiến độ lấy được phần thưởng chậm. Sau khi quốc gia khác biết sự tồn tại của Vô tận thâm uyên, tất nhiên sẽ dốc sức tìm kiếm, chắc chắn chẳng mấy chốc sẽ tìm được, đến lúc đó có thể vượt qua bọn họ.”

“@Quân đội nước F, một vài cá nhân suy đoán liên quan đến mở ra Vô tận thâm uyên. Hệ thống nhắc nhở đã nói rõ Vô tận thâm uyên là phần thưởng cấp sự kiện quan trọng của 10 vạn cây số vuông, vậy điểm nhấn là 10 vạn cây số vuông này, đây là phần thưởng của hệ thống Thiên Chức cho quốc gia chiếm lĩnh 10 vạn cây số vuông, đề nghị lấy Lô Phù thành làm trung tâm, tiến hành thăm dò chiều sâu dọc theo biên giới diện tích 10 vạn cây số vuông.”

Cũng như vị dân mạng này đã nói, sau khi các quốc gia biết sự tồn tại của bí cảnh Vô tận thâm uyên, trải qua một trận bàn bạc đã bắt đầu bố trí rất nhiều cao thủ tiến hành thăm dò.

Dù chiếm diện tích chưa đến 10 vạn cây số vuông cũng bắt đầu tổ chức quân đội, người tự do tiến hành tìm kiếm.

Không ai hy vọng một mình Hoa Hạ hưởng bí cảnh này, vậy tuyệt đối sẽ khiến thực lực của Hoa Hạ bất chợt tăng mạnh!

Có thể nói, trong một ngày quân đội, người chơi của phần lớn quốc gia trên toàn cầu đang thảo luận mở ra Vô tận thâm uyên như thế nào, cũng coi mở ra Vô tận thâm uyên là nhiệm vụ quan trọng nhất giai đoạn hiện tại.

…

Thôn kim trùng thú, trong động huyệt bí ẩn dưới tầng thứ ba sào huyệt vương trùng, hiện tại Giang Khải đã là vẻ mặt ngơ ngác.

Hắn vừa được hệ thống ban bố thông báo liên quan đến Vô tận thâm uyên.

Nghe giọng điệu của hệ thống, hình như thông báo này cũng không chỉ phát cho một mình hắn, dù sao nếu là với một mình hắn, hệ thống không cần nói "người chơi Hoa Hạ, Sát thủ khát máu Giang Khải, phát hiện" cái gì đó.

"Không phải phát cho toàn thể người chơi Hoa Hạ chứ." Thân thể Giang Khải cứng đờ, "Đệt, hiện tại tất cả mọi người đều biết là ta làm!"

"Quốc hồn Hoa Hạ này là cái quỷ gì…"

Lúc đầu Giang Khải nghĩ là năng lực càng lớn kiếm được càng nhiều, hiện tại hình như lại không giống.

"Còn có, hệ thống chết tiệt nhà ngươi, tại sao phải nhắc đến biệt danh Sát thủ khát máu này! Là ghét bỏ chưa đủ nhiều người biết sao!"

Giang Khải đỡ trán, điều này hình như lại chơi lớn.

"Có cần trở về giải thích rõ ràng nguyên nhân không, ta chỉ là vận khí khá kém mà thôi, không phải cố ý chọn… Còn có, ta cũng không nói muốn trạng thái tốt Quốc hồn Hoa Hạ này!"

Ngay lúc Giang Khải đang buồn bực, tiếng của hệ thống lại vang lên.

【 Vô tận thâm uyên đã hoàn tất mở ra. 】

"Ta đã biết, người ta cũng biết…" Giang Khải vô lực nói.

【 Là người chơi đầu tiên phát hiện di tích Ấn bí nữ thần trên toàn cầu, ngươi thu hoạch được một phần thưởng đặc thù. 】

Vốn cảm xúc của Giang Khải còn hơi sa sút, đột nhiên nhíu mày.

Phần thưởng đặc thù? Nghe rất có sức hấp dẫn.

【 Ngươi thu hoạch được một cơ hội trải nghiệm Quốc hồn, căn cứ vào độ khó độ kiếp mà ngươi chọn, bốn hạng thuộc tính cơ sở của ngươi tăng đến 1 triệu điểm, thời gian kéo dài là ba phút. 】

【 Hoàn thành tăng thuộc tính, tiến vào đếm ngược trải nghiệm. 】

Giang Khải trợn to mắt, đầu óc nhanh chóng chuyển động.

Hiện tại tất cả thuộc tính của hắn đều vượt qua 1 triệu điểm?

1 triệu!

“Đệt!” Giang Khải kêu lên một tiếng, lúc này mới phản ứng được.

Với thuộc tính này, có thể nói hiện tại hắn là sự tồn tại vô địch!

“Chỉ có thời gian trải nghiệm 180 giây?! Ta không thể lãng phí!” Trong đầu Giang Khải nhanh chóng xoay chuyển, đột nhiên nghĩ đến vương trùng Thôn kim trùng thú ở trên đỉnh đầu, còn có nhiều Thôn kim trùng thú cấp thống lĩnh như vậy.

Nghĩ tới đây, Giang Khải đột nhiên lao lên trên.

Hiện tại tốc độ của Giang Khải chỉ có thể dùng không thể tưởng tượng nổi để hình dung.

Hắn dùng tốc độ mà mắt thường khó bắt được nhanh chóng xuyên qua lòng đất, mở ra phần tìm kiếm trải thảm điên cuồng tìm kiếm vương trùng to lớn kia.

Mười mấy giây sau, Giang Khải đã phát hiện tên to con kia.

Giang Khải không nói hai lời, trực tiếp lao đến.

Sau khi vương trùng phát hiện Giang Khải đã mở ra cái miệng rộng, một ngụm nuốt hắn vào.

Lúc vương trùng khép lại giác hút to lớn chuẩn bị hưởng thụ món ăn ngon, trong cơ thể nó đột nhiên nổi lên ánh đỏ xuyên qua da của nó.

Toàn bộ thân ngoài của vương trùng nhanh chóng hóa thành tinh thể, chắc là đang chống cự ngọn lửa trong thân thể.

Chương 431 - Độ khó độ kiếp

Bình thường Thôn kim trùng thú chỉ có thể khiến thân thể hóa đá, thế nhưng vương trùng lại có thể khiến thân thể biến thành hình thái tinh thể, loại tình huống này từ trên xuống dưới, từ trong ra ngoài thân thể của nó đều có được lực phòng ngự cực cao!

Xuyên qua thân thể khổng lồ kết tinh của vương trùng, thậm chí có thể thấy trong cơ thể nó có một bóng người bị bao bọc.

Nhưng người kia lại vung ra một tấm lệnh bài màu đen!

Lệnh bài màu đen đâm vào vách trong của tinh thể, sau đó nhanh chóng chuyển động, bốn năm giây sau lệnh bài màu đen trực tiếp xuyên qua thân thể hóa tinh thể của vương trùng.

Hóa tinh thể bị phá, thân thể vương trùng khôi phục thân thể máu thịt.

Một lát sau, một đám lửa trực tiếp nổ tung trong thân thể vương trùng, vụ nổ khiến thân thể của nó chia năm xẻ bảy!

1 triệu lực lượng bạo kích, vương cấp cũng không chịu đựng nổi!

【 Chúc mừng ngài đánh giết Địa để vương trùng vương cấp, thu hoạch được 42 vạn kinh nghiệm. 】

【 Thu hoạch được dạ dày Địa để vương trùng. 】

Cùng lúc đó, người chơi ở Thái Bình sơn đạo đều thấy được kỳ quan đằng xa.

Chỉ thấy phía nam Thái Bình sơn đạo có một cột lửa xông thẳng tới chân trời, xông vào trong tầng mây!

“Trời ạ, bên đó xảy ra chuyện gì?”

“Là, là Thủ vệ chi chủ?”

“Có phải ngươi bị ngu không, hiện tại còn chưa thu thập đủ Triệu

hoán đầu cốt và Dã tính đồ đằng, lấy đâu ra Thủ vệ chi chủ! Đó là núi lửa bộc phát!"

Sau khi Giang Khải đánh chết vương trùng không trì hoãn chút nào, lấy hết sức lực cả người tiếp tục điên cuồng lao vọt trong lòng đất.

"Vương trùng này cũng quá mạnh, lại có thể chống đỡ lâu như vậy, không được, không còn bao nhiêu thời gian, nhanh đi tìm cấp thống lĩnh!"

Tốc độ của Giang Khải cực nhanh, nhanh chóng phát hiện Thôn kim trùng thú cấp thống lĩnh.

Hắn không chỉ có hình thái Hóa quỷ cực kỳ khắc chế Thôn kim trùng thú, còn có thuộc tính kinh khủng, mặc kệ là cấp thống lĩnh, cấp chiến tướng, cấp tinh anh đối mặt với hắn cũng là hoàn toàn miểu sát.

【 Chúc mừng ngài đánh giết Thôn kim trùng thú cấp chiến tướng, thu hoạch được 14000 kinh nghiệm. 】

【 Thu hoạch được dạ dày Thôn kim trùng thú cấp chiến tướng. 】

【 Chúc mừng ngài đánh giết Thôn kim trùng thú cấp thống lĩnh, thu hoạch được 79000 kinh nghiệm. 】

【 Thu hoạch được dạ dày Thôn kim trùng thú cấp thống lĩnh. 】

…

Kinh nghiệm nhanh chóng đổi mới, phần thưởng nhanh chóng đổi mới.

Những nơi Giang Khải đi qua không có một ngọn cỏ!

Thời gian vui vẻ luôn rất ngắn ngủi, chỉ là 180 giây, Giang Khải đã giành giật từng giây nhưng trong chớp mắt đã trôi qua.

Nhưng thuộc tính cấp trăm vạn vẫn khiến Giang Khải đại khai sát giới.

Do hiện tại là ban ngày, Giang Khải sợ mình đang là quỷ gặp ánh nắng thì hồn phi phách tán gì đó, lúc này đang trốn trong lòng đất nghỉ ngơi.

Đừng thấy trải nghiệm trạng thái Quốc hồn chỉ kéo dài ba phút, nhưng đẳng cấp của Giang Khải lại trực tiếp tăng lên ba cấp!

Trong đó vương trùng và thống lĩnh cung cấp rất nhiều kinh nghiệm.

Lần trải nghiệm này khiến Giang Khải cảm nhận được khoái cảm miểu sát Boss vương cấp.

Lại nói, nếu có một ngày trạng thái Quốc hồn Hoa Hạ thật sự có thể khiến thuộc tính của mình tăng đến trạng thái khủng bố như vậy, vậy thì lợi hại.

Nhân lúc này có thời gian rảnh rỗi, Giang Khải bắt đầu sắp xếp số dạ dày kia.

Vốn hắn còn lo lắng lần thứ nhất đánh chết con Thôn kim trùng thú cấp chiến tương kia có khả năng không phải con nuốt tài liệu chuyển chức, nhưng gần như thấy cấp chiến tướng là giết một lần, tỷ lệ tìm được tài liệu chuyển chức cũng tăng lên rất nhiều.

Trong dạ dày một con Thôn kim trùng thú cấp chiến tướng, Giang Khải thật sự phát hiện tài liệu số 5 của tài liệu chuyển chức Thiên Mệnh tứ giai.

“Ha ha, cái này quan trọng hơn bất kỳ cái gì!” Cuối cùng Giang Khải đã thở phào một hơi.

Ngoài ra, tỷ lệ xuất hiện trang bị đồ vật trong dạ dày côn trùng bình thường không lớn, nhưng bắt đầu từ cấp tinh anh xác suất xuất hiện trang bị, tài liệu, đồ vật đã tăng lên gấp bội.

Ngoại trừ tài liệu Thiên Mệnh tứ giai, hiển nhiên Giang Khải để ý dạ dày vương trùng nhất.

Trải qua một loạt thao tác khiến người ta buồn nôn, Giang Khải thu hoạch được rất nhiều phần thưởng.

Một cái Triệu hoán đầu cốt, khoảng 5 phần tài liệu số 2, số 6, số 7 tài liệu chuyển chức Đao phủ lục giai, 10 phần tài liệu số 1, số 7 tài liệu chuyển chức Thầy lang lục giai, 10 phần tài liệu số 3, số 4 tài liệu chuyển chức Thầy phong thủy ngũ giai, cùng 2 phần tài liệu chuyển chức Mỹ thực gia tứ giai hoàn chỉnh!

Rất nhiều tinh thể hình thái khoáng thạch.

Ba món trang bị cấp Siêu phàm, một món bảo cụ cấp bậc Siêu phàm, sáu trang bị cực phẩm tứ giai, Thiên thư tàn trang tam giai, hai phần Thần chi lệ, một bản sách kỹ năng.

“Thật sự phát tài!” Giang Khải kích động thu lại khoáng thạch và tài liệu chuyển chức, đặc biệt là Đao phủ lục giai, Mỹ thực gia tứ giai, đây là hai loại tài liệu chuyển chức mà trước nay chưa từng xuất hiện.

Chương 432 - Độ khó độ kiếp (2)

Ba món trang bị Siêu phàm có thuộc tính rất cao, hiệu ứng đặc biệt liên quan đến một vài công kích chân khí, Mưu kế của Binh lính, không quá phù hợp với Giang Khải.

Toàn bộ bảo cụ và sách kỹ năng có liên quan với Mỹ thực gia.

Nhưng Giang Khải cố ý nhìn giải thích của bảo cụ và sách kỹ năng một chút.

Hai món đồ này đều yêu cầu Mỹ thực gia tứ giai, trong đó đều nhắc đến một năng lực tên là "Nhiếp thủ", cảm giác cấp bậc Nhiếp thủ rất giống với chân khí Võ đồ tứ giai, trạng thái Chân ngã của Tửu quỷ, Mưu kế của Binh lính.

"Mỹ thực gia tứ giai, một khi xuất hiện thiên phú Nhiếp thủ lại có thể trực tiếp đạt được sự tăng cường trên diện rộng từ trong đồ ăn, loại tăng lên này có thể là loại thuộc tính, loại hiệu ứng đặc biệt, cũng có thể là hiệu quả hồi phục của dược phẩm…"

Bản thân đồ ăn của Mỹ thực gia đã có hiệu quả tăng phúc, hiện tại bọn họ tự dùng ăn còn có thể tăng thêm ngoài định mức, nói vậy thật ra bọn họ có tiềm lực khá lớn!

"ĐM, Mỹ thực gia lợi hại như vậy sao?" Giang Khải cau mày.

Tuy hắn chưa từng kỳ thị những chức nghiệp khác nhưng hắn cũng chỉ tưởng có lẽ Mỹ thực gia cao giai chỉ có thể chế tạo ra đồ ăn có hiệu quả phụ trợ mạnh hơn, chắc định vị giống với Thầy lang, thuộc về phụ trợ.

Nhưng bây giờ xem ra có lẽ hắn đã xem thường chức nghiệp Mỹ thực gia này!

"Đây chính là tiềm lực của ăn hàng Hoa Hạ… Tứ giai lại mạnh như vậy, không biết Siêu phàm trở nên sẽ biến thành cái gì."

Suy nghĩ, Giang Khải quyết định quay về sẽ dặn Hồ Ngôn và Nguyễn Ngữ nhận nhiều Mỹ thực gia hơn.

“Cảm giác hình như chức nghiệp trong Thiên Chức không có tuyệt đối yếu, cũng không có tuyệt đối mạnh.” Giang Khải suy nghĩ, tiếp tục sắp xếp chiến lợi phẩm.

Hơn hai ngàn cái dạ dày, Giang Khải khá bận rộn.

…

Sau khi Vô tận thâm uyên xuất hiện ở Hoa Hạ thành, ngày hôm sau quân đội đã đưa ra quyết định.

Dù sao Chiến Thần không thể tùy tiện tử vong, cân nhắc đến độ khó độ kiếp cũng không thể tìm người có thực lực quá yếu.

Vậy trước tiên để mười tên học viên dự bị doanh Chiến Thần điện vượt ải!

Vì để tránh có người nghi ngờ vô căn cứ, quân đội tuyên bố quyết định này trước một ngày, bọn họ sẽ công khai toàn bộ số liệu của mười người, tiếp nhận sự giám sát của xã hội.

Lúc này, trước Vô tận thâm uyên tập trung rất nhiều quần chúng vây xem.

Trong đó số người Huyền Vũ công hội nhiều nhất, nguyên nhân cũng khá phức tạp.

Lưu Viễn Hương tìm đến quân đội, muốn quân đội lại phê duyệt một mảnh đất để bọn họ thành lập công hội nhưng Hoa Hạ thành đã xây xong lâu như vậy, quy hoạch thành chính đã sớm xác định, đâu còn chỗ phê duyệt cho Huyền Vũ nữa.

Ngược lại cũng không phải quân đội làm khó Huyền Vũ công hội.

Chín công hội lớn khác, bao gồm trụ sở quân đội đều có vài hư hỏng, quân đội cũng không thể đền bù tổn thất chỉ có thể để bọn họ sửa sang lại khu vực bị hư hỏng, tiếp tục dùng.

Cuối cùng, Huyền Vũ không thể không đồng ý xây dựng một trụ sở

công hội mới bên ngoài Hoa Hạ thành.

Hiện tại, Huyền Vũ công hội đang chuẩn bị việc xây dựng trụ sở mới, hiện tại người Huyền Vũ Hoa Hạ thành không có nhà để về, liền chạy đến xem lần đầu tiên vượt ải Vô tận thâm uyên.

Ngoại trừ bên ngoài Hoa Hạ thành, công hội ở thành chính khác cũng phái đại diện đến quan sát.

Vô tận thâm uyên liên quan đến lợi ích của mỗi một người chân, một tin tức vô cùng quan trọng.

Trước Vô tận thâm uyên, quân đội đã dựng tường vây ngay trong đêm, còn phái ra bộ đội trấn giữ, chỉ để lại hai khoảng trống ở hai tấm bia đã Thiên Long bảng.

Về sau nơi này chính là cửa vào duy nhất của Vô tận thâm uyên.

Lúc này, La Bình đang nói chuyện với mười người trẻ tuổi được lựa chọn.

“Tiến độ Vô tận thâm uyên liên quan đến thực lực tổng hợp của toàn bộ Hoa Hạ, các ngươi là người đầu tiên trên cả nước, thậm chí là toàn cầu được chọn tiến vào Vô tận thâm uyên.”

“Toàn bộ phần thưởng vượt ải thuộc về các ngươi, không cần nộp lên, các ngươi có thể thoải mái xông lên!”

“Ta hy vọng mọi người có thể tốc hết sức đối phó, cố hết sức xông qua càng nhiều tầng Vô tận thâm uyên hơn, có thể mang ra thật nhiều tư liệu.”

“Vâng!” Mười tên cường giả dự bị doanh tràn đầy lòng tin.

“Được, đi vào đi!”

Mười người lần lượt tiến vào Vô tận thâm uyên.

Người vây xem xung quanh đã bàn tán ầm ĩ.

“Đều là người tài giỏi ở dự bị doanh, ta cảm thấy chắc sẽ có thành tích không tệ.”

“Tứ giai max cấp, dựa theo nhất giai một tầng, không nói vượt cấp qua ải, qua ba bốn tầng cũng không quá đáng đi. Lại nói, ta vẫn rất chờ mong có thể kích hoạt Quốc hồn Hoa Hạ.”

“Thật sự là phong thủy thay đổi, 30 năm Hà Đông 30 năm Hà Tây. Lần thi đầu tranh bá trước chúng ta bị tụt lại, cuối cùng lần này Hoa Hạ chúng ta đã cướp được tiên cơ.”

Chương 433 - Dư luận thay đổi

“Đúng vậy, tuy không biết Giang Khải nhưng nói lời thật lòng chúng ta nên cảm ơn hắn, ngươi xem quốc gia khác đi, bây giờ còn đang đi tìm Vô tận thâm uyên, chúng ta cũng đã bắt đầu thăm dò.”

“Giang Khải, khá lắm!”

Mười tên cường giả tứ giai đã tiến vào Vô tận thâm uyên một khoảng thời gian, mọi người vẫn đang xem Long bảng.

Chỉ cần có người qua một tầng, tên cũng sẽ xuất hiện trên Long bảng.

Nhưng năm phút, mười phút, ba mươi phút, bốn mươi phút trôi qua, trên Long bảng vẫn chỉ có số thứ tự, 1000 xếp hạng vẫn để trống chỗ.

La Bình cũng thấy hơi kỳ quái, hắn ta đi đến bên cạnh Hoa Thiên Thần, nhíu mày nói, “Sao lại đánh lâu như vậy? Không có một ai qua ải sao?”

Hoa Thiên Thần lắc đầu, “Đúng là thời gian hơi lâu.”

Đúng vào lúc này, Điền Phong vội vàng chen qua đám đông, đi đến trước mặt La Bình và Hoa Thiên Thần.

Hắn ta lại gần, khẽ nói, “Mười người khiêu chiến đều tử vong logout rồi.”

“Cái gì!” La Bình và Hoa Thiên Thần đều trợn to mắt.

Bọn họ cẩn thận tuyển chọn cao thủ dự bị doanh Chiến Thần điện, mười người vượt ải lại không qua được một tầng nào?!

Dừng một lát, Điền Phong còn nói, “Sau khi mỗi người vượt ải logout đều có một cảm nhận.”

“Cái gì?” La Bình vội vã hỏi.

“Bọn họ nói độ khó độ kiếp không phải cho người qua!” Điền Phong thở dài một hơi, “Hiện tại tâm trạng của bọn họ rất kích động, thực lực dã thú giữ ải vượt chỉ tiêu nghiêm trọng, còn có hai con!”

“Hơn nữa điểm chết người nhất là bọn họ vừa tiến vào Vô tận thâm uyên, trên người đã trúng hai hiệu quả giảm ích lợi rất đột ngột, dã thú thủ quan còn gia tăng hai hiệu quả tăng thêm cường đại.”

“Căn bản chưa kịp đánh.”

“Đã có người nói muốn đi tìm Giang Khải nói chuyện cho tử tế, vì sao hắn lại muốn chọn độ khó độ kiếp.”

…

Tin tức mười tên cao thủ Hoa Hạ vượt ải thất bại lập tức lan truyền lên mạng.

Diễn đàn quốc tế lập tức bị tin tức này bao phủ.

“Xem ra Hoa Hạ mở ra Vô tận thâm uyên trước một bước cũng không có tác dụng gì, cơ hội đã bày ra trước mặt các ngươi, các ngươi lại không nắm được.”

“Tầng thứ nhất đã phải phái chiến trường Thú Thần Hoa Hạ ra sân sao? Quả nhiên giấc mộng toàn dân tăng lên đã vỡ tan.”

“Điều ta khâm phục nhất là, thực lực của Hoa Hạ nhiều nhất chỉ có thể coi là trận doanh hạng hai toàn cầu, bọn họ lại trực tiếp ra độ khó cao nhất, đây là rất tự tin.”

“Hoa Hạ các ngươi không được, vẫn phải dựa vào nước Y chúng ta!”

Dân mạng hoàn toàn không để ý Giang Khải là “rút ra” độ khó ẩn, truyền đến truyền đi hiện tại đã bị mang tính lựa chọn bỏ qua, biến thành Giang Khải chủ động chọn độ khó độ kiếp.

Người chơi Hoa Hạ thấy những bình luận này, tuy tức sôi ruột nhưng trong tình huống hiện tại cũng không thể cãi lại.

Sau khi nhóm người vượt ải đầu tiên thất bại, quân đội chọn lựa mười tên siêu cấp cường giả cấp Chiến Thần khác chuẩn bị thử lần nữa.

Trong mười người này có bốn người là Siêu phàm ngũ giai, bốn người là Siêu phàm tứ giai, còn có một người rõ ràng là một trong ba tên cường giả Siêu phàm thất giai của Hoa Hạ.

“Các vị Chiến Thần, không thể để quốc gia khác chê cười Hoa Hạ chúng ta nữa, chúng ta phải để quốc gia khác xem thử thực lực Hoa Hạ chúng ta!” La Bình động viên, “Ta không lo lắng với thực lực của các vị Chiến Thần, nhưng chỉ có một điều là cố gắng đảm bảo bản thân sống sót, hiện tại áp lực khai hoang rất lớn, trừng phạt tử vong sẽ ảnh hưởng đến sự sắp xếp của chúng ta.”

“Đã rõ!”

Mười người nói xong, lại đi vào Vô tận thâm uyên.

Nhưng khi Chiến Thần đi đầu tiên vừa đứng bên ngoài lồng ánh sáng Vô tận thâm uyên, đã nhận được tiếng nhắc nhở của hệ thống.

【 Kiểm tra ra Siêu phàm chức nghiệp giả, xin chú ý Phàm nhân chức nghiệp của quốc gia ngươi nhất định phải thông qua tầng thứ mười, Vô tận thâm uyên mới mở ra giai đoạn khiêu chiến Siêu phàm, trước khi giai đoạn Siêu phàm mở ra, Siêu phàm chức nghiệp giả không cách nào tiến vào Vô tận thâm uyên. 】

“Điều này… Vô tận thâm uyên còn chưa xuất hiện giai đoạn Siêu phàm!”

Những người khác cũng nhận được tin tức này.

Sau khi La Bình và Hoa Thiên Thần biết được tình huống, hai người nhìn nhau, trong mắt lộ ra chút bất đắc dĩ.

Lần này hay lắm, Siêu phàm chức nghiệp không vào được!

“Tầng thứ mười? Đây là đang nói đùa sao? Bây giờ chúng ta còn chưa qua được tầng thứ nhất!” La Bình hơi tức giận nói xong, lại thở dài một hơi, “Ta cũng không phải trách Giang Khải, nhưng,

nhưng rốt cuộc vận may của tiểu tử này là cái gì thế, sao hết lần này đến lần khác lại rút ra độ khó ẩn!"

"Độ khó độ kiếp này thật sự muốn người ta độ kiếp!"

Nhìn vực sâu khổng lồ trong Hoa Hạ thành, rõ ràng nó mang đến kỳ ngộ to lớn cho Hoa Hạ, nhưng hết lần này đến lần khác phần thưởng ngay trước mắt lại không lấy được.

Quân đội cũng tốt, dân thường cũng được, cứ như nghẹn ở cổ họng, cả người khó chịu.

Hoa Thiên Thần lắc đầu, "Xem ra, chỉ có thể mời người tự do đi thử một chút!"

Chương 434 - Dư luận thay đổi (2)

Việc Vô tận thâm uyên vẫn luôn duy trì độ hot cực cao, bài post trên diễn đàn quốc tế gần như đều liên quan đến Vô tận thâm uyên.

Đêm khuya ngày hôm sau, một tin giật gân bao trùm khắp nơi.

Không biết bao nhiêu người giật mình tỉnh dậy, lao lên diễn đàn quốc tế.

Nước Y chiếm diện tích thứ hai toàn cầu phát hiện di tích Ẩn bí nữ thần!

Vị trí di tích của bọn họ rất bí ẩn nhưng cũng như vị dân mạng kia đã nói, nếu là phần thưởng 10 vạn cây số vuông, chỉ cần tiến hành tìm kiếm trong khu vực được chỉ định thì hiệu suất sẽ rất cao.

Ba năm trước tổng diện tích nước Y đã vượt qua 10 vạn cây số vuông, cũng đã sớm chiếm lĩnh bản đồ hiện tại, rất dễ dàng tiến vào trong di tích.

Sau khi tin tức này nổ tung trên diễn đàn quốc tế, người quốc gia khác chỉ quan tâm hai vấn đề, thứ nhất là độ khó Vô tận thâm uyên của nước Y, thứ hai là khi nào nước Y có thể vượt ải thành công.

Chẳng mấy chốc, có người nói ra độ khó của Vô tận thâm uyên nước Y.

Cấp thứ ba, cấp bậc khó!

Tuy nghe độ khó này hình như cũng không quá nhẹ nhàng, nhưng hiển nhiên tốt hơn "độ kiếp" của Hoa Hạ rất nhiều.

Nước Y lập tức tổ chức người tiến hành thăm dò Vô tận thâm uyên.

Có vết xe đổ của Hoa Hạ, nước Y chuẩn bị càng đầy đủ hơn.

Sau khi mở ra Vô tận thâm uyên, bọn họ lập tức phái ra mười tên nhân viên dự bị doanh Chiến Thần điện, đồng thời còn phái ra mười nhân viên ngoài biên chế tiến vào Vô tận thâm uyên.

Người của dự bị doanh Chiến Thần điện có danh tiếng rất cao ở nước Y, nhưng hình như địa vị của mười người ngoài biên chế càng lớn hơn, rất nhiều dân mạng lâu năm của nước Y đều nhận ra mười người này đều là nhân vật thành danh từ rất sớm.

Nhưng sau khi thành danh bọn họ đột nhiên yên lặng một đoạn thời gian, cho nên danh tiếng có vẻ không lớn bằng người dự bị doanh.

Có lẽ người bình thường chưa biết thân phận hiện tại của bọn họ, nhưng những cao tầng đó lập tức hiểu ra, mười người ngoài biên chế này cũng là người tự do của nước Y!

Thời gian Quỷ Tinh, trời vừa rạng sáng, người chơi nước Y, dân mạng khắp nơi không biết có bao nhiêu ánh mắt đang nhìn chằm chằm vào Thiên Long bảng của bọn họ.

1 giờ 40 phút, Thiên bảng, Long bảng vốn trống rỗng đồng thời xuất hiện tên một người.

Long bảng:

【 Hạng nhất: Larina Granger. Thành tích: Tầng thứ nhất Vô tận thâm uyên. Thời gian sử dụng: 39 phút 42 giây. 】

Thiên bảng:

【 Hạng nhất: Larina Granger. Thành tích: Tầng thứ nhất Vô tận thâm uyên. Thời gian sử dụng: 39 phút 42 giây. 】

Mấy phút sau, Thiên Long bảng đều xuất hiện hạng hai, hạng ba, hạng tư.

Thành tích của bốn người đều là tầng thứ nhất Vô tận thâm uyên, thời gian sử dụng nhiều nhất là Benjamin, thời gian sử dụng 52 phút 17 giây.

Sau khi bốn người này hoàn thành tầng thứ nhất, không hẹn mà cùng lựa chọn kết thúc khiêu chiến.

Phần thưởng của bọn họ không được công bố trên mạng, chắc là bên quân đội Y quốc phong tỏa tin tức.

Nhưng khiến quân đội phải phong tỏa tin tức cũng từ mặt nào đó chứng minh, phần thưởng Vô tận thâm uyên tuyệt đối không tầm thường.

Ngoài ra, hiện tại nước Y đã phong tỏa tin tức người chơi của bọn họ có được "Quốc hồn nước Y".

Bên ngoài chỉ biết người mở Vô tận thâm uyên tên là "Joseph", nhưng rốt cuộc là Joseph nào, sau khi bốn người Y quốc thông qua tầng thứ nhất Vô tận thâm uyên, hắn ta sẽ nhận được sự tăng thêm cụ thể là gì, hắn lại có thể mang đến sự tăng thêm gì cho người chơi nước Y, hiện tại không có tin tức gì.

Quốc gia thứ hai phát hiện Vô tận thâm uyên lại bước lên bảng trước một bước, hơn nữa còn chiếm bốn hạng đầu của Thiên Long bảng, chuyện này lập tức sôi trào trên diễn đàn quốc tế.

"Làm tốt lớn, không ngờ chúng ta là làm áo cưới cho người khác, cuối cùng thành người làm công."

"Giang Khải phát hiện bí cảnh đâu, ngươi đi ra nói một câu đi, ngươi rảnh rỗi không có việc gì lại chọn độ khó độ kiếp cái gì? Nếu chúng ta cũng là độ khó cấp ba, ta không tin chúng ta không có ai có thể vượt ải!"

"Tự chọn độ khó độ kiếp, ngươi đi vượt ải một lần đi, không phải là muốn chúng ta cho ngươi thêm một chút thuộc tính sao, quá ích kỷ!"

Tô Lam Lam đang ở trong ký túc xá xem bài post trên diễn đàn.

Nhìn ảnh màn hình do người chơi trong nước chụp lại từ diễn đàn quốc tế, trên tấm ảnh là hình ảnh hai bảng xếp hạng nước Y, bên trên đều có thành tích của bốn người.

Vừa nghĩ đến Hoa Hạ bị người đến sau vượt qua, trong lòng Tô

Lam Lam cũng thấy không cam lòng.

Cũng may nàng còn khá tỉnh táo, không bỏ qua việc độ khó Vô tận thâm uyên không phải do Giang Khải tự chọn.

“Ai, Giang Khải, không phải vận khí của ngươi luôn không tệ lắm sao, sao vào thời khắc mấu chốt lại như xe tuột xích.” Tô Lam Lam nói xong đột nhiên nghĩ đến điều gì đó.

Ngay cả mình cũng không nhịn được oán trách Giang Khải, huống chi là những người không biết hắn!

Chương 435 - Ngươi truy ta đuổi

Hiện tại trên mạng đã có một loại xu thế, một số người chơi Hoa Hạ cảm xúc kích động cho rằng Giang Khải khư khư cố chấp, chỉ muốn gia tăng hiệu quả Quốc hồn, mặc kệ những người khác có thể thông qua bí cảnh hay không!

“Lần này rắc rối, có lẽ dư luận xã hội sẽ thiên về một phía chèn ép Giang Khải.”

“Vốn làm một việc có lợi cho Hoa Hạ, hiện tại còn bị chửi… Chắc chắn trong lòng tên kia sẽ thấy khó chịu.”

Trong vô thức, Tô Lam Lam hơi lo lắng cho Giang Khải.

“Hiện tại cơ hội duy nhất là mời người tự do vượt ải!”

…

Giang Trung thành, biệt thự Tĩnh Tâm hồ.

Sau khi Giang Anh thức dậy rửa mặt, lúc đi vào phòng khách thấy đại ca đã chuẩn bị xong bữa sáng.

“Ca, đã nói ngươi đừng dậy sớm như thế.”

Giang Lan lấy trứng chiên ở trong chảo ra, thêm chút xì dầu rồi đưa đến trước mặt Giang Anh, “Dù sao ta cũng dậy sớm, lại không chịu ngồi yên. Bữa sáng bên ngoài vừa đắt, chưa chắc đã vệ sinh.”

“Ca, hiện tại điều kiện của nhà chúng ta đã tốt hơn, nhị ca kiếm nhiều tiền như vậy cũng hy vọng ngươi có thể hưởng thụ cuộc sống thật tốt.” Giang Anh vừa nói vừa múc một bát cháo hoa.

Giang Lan mỉm cười, “Dù điều kiện tốt cũng chỉ là tạm thời, ta nghe Tưởng thần và Hắc thần nói, Thú Thần đã tiến hóa ra hộ giáp phòng ngự siêu cấp đại bác, sự uy hiếp của Thú Thần càng lúc càng lớn.”

Giang Anh nhẹ gật đầu, “Lần trước Tưởng đại ca trở về từ chiến trường cũng bị thương.”

“Đúng rồi, ca, ngươi có biết việc trên mạng gần đây không? Liên quan đến nhị ca.”

Giang Lan khẽ than một tiếng, “Đương nhiên nghe nói, hiện tại trong diễn dàn đều nói về Vô tận thâm uyên.”

“Lão nhị thật sự bị oan, là người đầu tiên phát hiện bí cảnh còn có nhiều người mắng hắn như vậy.”

Giang Anh tức giận đặt đũa xuống, bĩu môi, “Đúng vậy, những người này bị làm sao vậy, không để ý phần lựa chọn à, quân đội đã đi ra làm rõ giúp đại ca, độ khó không phải do hắn chọn, là rút ra.”

“Những anh hùng bàn phím đó chỉ quan tâm ích lợi của mình!”

Giang Lan lắc đầu, “Ta cảm thấy có lẽ chuyện này không đơn giản như vậy, theo lý thuyết quân đội đã đứng ra giải thích chính thức, những người kia cũng phải ý thức được không nên đẩy trách nhiệm lên người Khải.”

“Nhưng ta đã sớm lên xem một vài diễn đàn, rất nhiều bài post đang mắng Khải, còn nói rất khó nghe.”

Giang Anh nhíu mày, “Ca, ý của ngươi là có người dẫn dắt dư luận?”

Giang Lan gật đầu, “Ta cảm thấy rất có thể.”

Nói xong, Giang Lan hít sâu một hơi nghiêng người đi, nhìn ra ngoài cửa sổ chìm vào im lặng.

Phòng khách trong biệt thự của bọn họ có một mặt tường toàn là kính, xuyên qua mặt kính có thể thấy sân trước, bể bơi và Tĩnh Tâm hồ.

Mặc dù hắn ta và Anh Tử đã chuyển vào được một đoạn thời gian, nhưng cho tới bây giờ Giang Lan vẫn cảm thấy không chân thực.

Từ căn phòng nhỏ mấy mét vuông của khu ổ chuột, chuyển đến

một căn biệt thự lớn rộng rãi sáng ngời…

Lão nhị yên lặng trả giá nhiều lắm.

Giang Anh chú ý đôi tay đại ca đang đặt trên bàn đã nắm lại thành nắm đấm từ lúc nào.

Giang Lan quay sang nhìn về phía Anh Tử, “Anh Tử, ngươi sống một mình có thể chăm sóc bản thân được không?”

“Đại ca, ta không có vấn đề gì, nhưng ngươi muốn làm gì.”

Trong mắt Giang Lan xuất hiện vẻ kiên định, “Mặc kệ Giang Khải đắc tội với ai, ta không thể nhìn người khác bắt nạt hắn!”

Giang Anh hơi ngạc nhiên, trong đầu của nàng như xuất hiện tình cảnh khi bọn họ vừa đến Giang Trung thành.

Khi đó trật tự của Giang Trung thành còn chưa ổn định, rất nhiều nạn dân tràn vào khiến Giang Trung thành trở nên hỗn loạn không chịu nổi.

Các nạn dân tranh cướp chỗ ở, tranh cướp đồ ăn, mỗi lần có người đến cướp đồ ăn trong tay nàng và Giang Khải, cuối cùng Giang Lan sẽ che trước mặt bọn họ, dù mình đầy thương tích cũng sẽ bảo vệ đệ đệ và muội muội của mình.

Đã nhiều năm qua đi, chiều cao của nhị ca đã sớm vượt qua đại ca nhưng mặc kệ ở trong lòng Giang Khải hay là Giang Anh, đại ca mãi mãi là đại ca mà bọn họ có thể yên tâm dựa vào.

Tỉnh lại từ trong ký ức, Giang Anh mỉm cười với đại ca, “Ca, không cần lo lắng cho ta, ta sẽ chăm sóc bản thân thật tốt.”

“Ngươi yên tâm đến Quỷ Tinh đi!”

Giang Lan mỉm cười xoa đầu Giang Anh, “Nhanh ăn đi.”

…

Ngày hôm sau, quân đội Hoa Hạ triệu tập 40 người tự do, lại thử thông quan tầng thứ nhất Vô tận thâm uyên.

Nhưng nhóm cường giả tứ giai được quân đội gửi gắm kỳ vọng vẫn không có ai thành công thông quan.

Cùng lúc đó, nước Y lại có năm người thông qua tầng thứ nhất Vô tận thâm uyên.

Thời gian Quỷ Tinh, khoảng tám giờ tối, nước F hạng ba chiếm lĩnh diện tích toàn cầu phái hiện di tích Ẩn bí nữ thần, thành công kích hoạt Vô tận thâm uyên.

Độ khó của bọ cũng là cấp "khó" số ba.

Đêm đó có sáu người thông quan tầng thứ nhất.

Sáng sớm hôm sau, sau khi các người chơi Hoa Hạ tức giận bất bình tỉnh lại, lại biết được một tin tức.

Đảo quốc ngay bên cạnh lại kích hoạt được Vô tận thâm uyên.

Chương 436 - Ngươi truy ta đuổi (2)

Độ khó bọn họ đạt đến cấp "địa ngục" số bốn.

Nhưng bên Đảo quốc đã sớm triệu tập rất nhiều người tự do vượt ải, nhóm đầu tiên có 100 người tự do đồng thời vượt ải, ngay từ sáng sớm bọn họ đã có 31 người thông qua tầng thứ nhất Vô tận thâm uyên!

11 giờ sáng, M quốc cường quốc hàng đầu kích hoạt Vô tận thâm uyên, sau khi tin tức truyền ra, lại dấy lên một trận bàn tán.

Độ khó Vô tận thâm uyên của M quốc đạt đến cấp "thiên tuyển" số năm

Đến 4 giờ chiều, trong vòng năm tiếng, M quốc có 200 người kẻ trước ngã xuống, kẻ sau tiến lên, bắt đầu khiêu chiến Vô tận thâm uyên.

Cuối cùng có 22 người thông qua tầng thứ nhất Vô tận thâm uyên.

Tuy từ tỉ lệ này, số người thông qua thâm uyên của M quốc vô cùng ít ỏi, nhưng nói thế nào bọn họ cũng có người thông qua.

Lúc này, tên Thiên bảng thông quan thâm uyên của các quốc gia, tranh đấu thứ tự giữa các cường quốc càng ngày càng dữ dội.

Từ bảng xếp hạng Thiên bảng căn bản không nhìn ra độ khó của Vô tận thâm uyên, chỉ nhìn số tầng và thời gian sử dụng, số tầng giống nhau ai dùng ít thời gian hơn sẽ xếp ở rên.

Có người nói, Thiên bảng thể hiện "vận khí cũng là một phần của thực lực", chọn độ khó cao cũng là vận khí không tốt, sẽ không có "trợ cấp" gì ở trên bảng xếp hạng.

Theo việc càng ngày càng nhiều quốc gia phát hiện Vô tận thâm uyên, Hoa Hạ là quốc gia đầu tiên phát hiện Vô tận thâm uyên, kết

quả Thiên Long bảng trống rỗng, tất nhiên cũng trở thành đối tượng bị người chơi quốc gia khác mỉa mai.

“Nghe nói hiện tại trên hai bảng của Hoa Hạ không có bất kỳ ai, Long bảng của Đảo quốc chúng ta đã sắp xếp đến top 50.”

“Cả ngày nói mình độ khó cao, M quốc chúng ta là độ khó thứ năm, nhóm đầu tiên đã có 22 người thành công vượt ải, các ngươi lại không có một ai.”

“Chú ý, sửa lại lỗi sai một chút, độ khó của Hoa Hạ cũng không phải thứ sáu mà là độ khó ẩn, rốt cuộc độ khó này cao hơn độ khó thứ năm bao nhiêu cũng rất khó xác định, có lẽ căn bản không khó như người Hoa nói, chỉ là bản thân bọn họ vô dụng!”

“Hoa Hạ các ngươi may mắn lấy được hạng nhất trong thi đấu tranh bá có tác dụng gì, Vô tận thâm uyên mới là mấu chốt để phát triển quốc lực. Hoa Hạ, chờ bị Đảo quốc chúng ta đánh ngã đi!”

Trên thi đấu tranh bá, Hoa Hạ dẫn đầu rất nhiều quốc gia thực lực yếu kém cướp được hạng nhất trong tay những cường quốc đó, các cường quốc lớn không thể không tiêu tốn rất nhiều vật tư mua sắm danh ngạch, cuối cùng bọn họ cũng có cơ hội trút giận, đương nhiên sẽ không tha cho Hoa Hạ.

Hoa Thiên Thần tự mình logout, tiến về trung tâm dẫn dắt tâm lý.

Sau khi binh sĩ nghỉ ngơi ở đây thấy Hoa Thiên Thần, lập tức đứng lên, “Thủ trưởng!”

Hoa Thiên Thần gật đầu, “Mọi người vất vả rồi.”

“Hoa tướng quân, thật xin lỗi, chúng ta không thể hoàn thành nhiệm vụ, chúng ta làm mất mặt Hoa Hạ!” Một nam tử đông bắc cúi đầu nói.

Hoa Thiên Thần mỉm cười, “Các ngươi đã xem những bài post trên diễn đàn rồi đi. Dây là suy nghĩ của dân mạng, trong mắt ta, lúc chúng ta cần các ngươi, các ngươi lập tức chạy về, 50 chiến sĩ của chúng ta vào Vô tận thâm uyên không có ai rời khỏi khiêu chiến giữa chừng, điều này nói rõ các ngươi rất tốt!”

“Về phần những lời bàn tán trên mạng, không cần để ý.”

“Thế nhưng… Tướng quân, đến bây giờ hai bảng của Hoa Hạ chúng ta vẫn không có bất kỳ ai!”

“Đúng vậy, Vô tận thâm uyên liên quan đến phần thưởng, Quốc hồn, đặc biệt là Quốc hồn, trước đó chúng ta từng thảo luận có lẽ tiếp theo sẽ xuất hiện thi đấu đoàn chiến quy mô lớn, bên nào Quốc hồn mạnh hơn sẽ chiếm ưu thế rất lớn.”

Hoa Thiên Thần vỗ vai người kia, cười nói, “Hai bảng trống không thì sao chứ, ta có thể nói chắc chắn cho các ngươi biết, hiện nay có quốc gia vẫn còn trong giai đoạn thăm dò, điều này tương đương với cái gì? Luyện tập!”

“Chúng ta nhận được một số tình báo, cho dù phần thưởng tầng thứ nhất rất mạnh mẽ với người chơi tứ giai nhưng cũng không thể dọa chết người khác. Đã có ba quốc gia khác kích hoạt Vô tận thâm uyên, tăng phúc Quốc hồn của bọn họ vẫn có thể có trình độ sơ sót.”

“Hiện tại, việc khai thác Vô tận thâm uyên của các nước đều ở giai đoạn khởi đầu, độ khó của Hoa Hạ chúng ta là lớn nhất.”

“Từ tình huống mà các ngươi phản ảnh, tiến hành so sánh tuyển thủ của chúng ta và quốc gia khác, suy đoán dựa theo độ khó, độ khó Vô tận thâm uyên của chúng ta không phải cấp thứ sáu mà là cấp thứ bảy!”

“Cấp thứ bảy?!” Tất cả mọi người khiếp sợ nhìn về phía Hoa Thiên Thần.

“Vận khí của Giang Khải thật sự không phục không được…”

Hoa Thiên Thần mỉm cười với mọi người, “Đối với Giang Khải, ta hy vọng mọi người có thể giữ lập trường chính xác. Trong tình huống hắn không nhận được bất kỳ sự ủng hộ gì, giúp Hoa Hạ mở Vô tận thâm uyên, đây là một công lớn.”

Chương 437 - Cởi chuông phải tìm người buộc chuông

“Về phần độ khó, quân đội chúng ta đã nhấn mạnh mấy lần, đó là rút ra! Quốc gia khác cũng là tự rút ra độ khó, loại chuyện này ta cảm thấy chúng ta không nên trách tội một mình Giang Khải.”

“Mọi người nhớ kỹ, người Hoa chúng ta chưa từng e ngại khó khăn, khó khăn càng lớn thì lực chiến đấu của chúng ta càng mạnh!”

“Ta dám nói, nếu Hoa Hạ chúng ta không giải quyết được độ khó độ kiếp này, toàn cầu không có một quốc gia nào có thể thông quan độ khó độ kiếp!”

Mọi người nghe xong, tinh thần đều rung lên.

Lời nói của lãnh đạo như một sự động viên mạnh mẽ, cho tất cả mọi người lòng tin!

Hoa Thiên Thần mỉm cười nhìn về phía mọi người, “Tóm lại, các ngươi không cần nghĩ quá nhiều, nghỉ ngơi thật tốt.”

“Không phải các ngươi có chút ý kiến với Giang Khải sao, cũng dễ xử lý. Vậy đi, chờ tiểu tử kia trở về, ta để hắn tự đi trải nghiệm độ khó cấp bảy một chút.”

“Mọi người nói có được không.”

Trong phòng bệnh vang lên tiếng cười, trải qua sự khuyên nhủ của Hoa Thiên Thần, chút ý kiến trong lòng bọn họ cũng tan thành mây khói.

“Được, để tiểu tử kia đi thử mỗi giây tốn 10% thế lực, lực đâm xuyên suy yếu 50% là cảm giác gì.”

“Ngươi đã khá nhẹ nhàng, ta gặp phải nhanh nhẹn giảm 50%, chân khí bị ngăn chặn hoàn toàn! Điều này thì thôi đi, mấu chốt là dã

thú còn được tăng cường, thật đáng sợ, đánh sao đây!”

“Dù sao để Giang Khải nếm thử cảm giác bị dã thú chà đạp thật tốt, cho tiểu tử kia tay thối!”

Rời khỏi phòng nghỉ ngơi, Hoa Thiên Thần nhìn Điền Phong một chút, “Lão Điền, có tin tức của Giang Khải không?”

Điền Phong lắc đầu, “Không, mấy đội ngũ thăm dò bên ngoài của chúng ta đều báo cáo không gặp được Giang Khải.”

“Tiểu tử này chạy đi đâu rồi…”

…

Quân đội Hoa Hạ giải thích mấy lần, ở một mức độ nào đó đã ngăn cản những lời chỉ trích Giang Khải ở trên mạng.

Nhưng vẫn có một bộ phận người đẩy tội biểu hiện của Hoa Hạ ở trong Vô tận thâm uyên lên người Giang Khải.

Trên diễn đàn gần như trở thành chiến trường của hai thế lực tranh luận, bên chính phủ xóa topic mấy lần cũng không có tác dụng gì, nhiệt độ vẫn cao không giảm.

Hiệu quả “Đoạt mệnh” của Giang Khải đã biến mất, cuối cùng biến thành một người bình thường.

Lúc này, hắn vẫn hoàn toàn không biết gì về tình hình của bên ngoài.

“Sao hiệu quả Quốc hồn còn chưa được mở ra.” Giang Khải kiểm tra Khải kỳ hạng liên một chút, dây chuyền không hề có tin tức gì, “Không phải chưa có một ai thông qua chứ.”

“Không nên, bí cảnh 10 vạn cây số vuông, dù là cấp bậc độ kiếp thì tìm Chiến Thần đi vượt ải cũng có thể qua chứ.”

“Có nên quay về xem chút không…”

Suy nghĩ, Giang Khải quyết định vẫn không về vội.

Lại nói, mấy ngày nay Giang Khải cũng không có tâm tư đánh giết dã thú bình thường, dù gặp được cũng có thể né thì né.

Ích lợi của dã thú bình thường quá thấp, đặc biệt sau khi mình điên cuồng xoát trùng tổ một trận, một con dã thú bình thường chỉ có mấy trăm điểm kinh nghiệm, rơi ra xác gì đó cũng kém xa đi giết tinh anh, cấp chiến tướng.

Mấu chốt nhất là tìm Người tuần đêm!

Tin tức bảo vật mà Người tuần đêm rơi ra dùng quá tốt, nếu xoát nhiều một chút biết đâu có thể gom góp tài liệu Thiên Mệnh tứ giai.

Mấy ngày tiếp theo, Giang Khải không ngừng đi sâu vào bản đồ này.

Hắn cũng không gặp phải dã thú như Thôn kim trùng thú nữa, hắn có thể dễ dàng né tránh phần lớn dã thú.

Chạng vạng tối hôm nay, Giang Khải đang nghỉ ngơi trên nhánh cây đột nhiên nghe được tiếng đánh nhau đằng xa.

Hắn vội vàng đứng dậy, tiến về chỗ phát ra tiếng động.

Thì ra cách điểm dừng chân của hắn không xa có một đội ngũ quân đội hơn 100 người bị một đàn dã thú bao vây.

“Quân đội thăm dò tiểu đội?” Giang Khải núp trong bóng tối quan sát.

Những dã thú kia như sư tử trắng, trên trán móc ra một cái sừng thú to lớn bén nhọn, thân dài bốn năm mét, hình thể cao lớn to khỏe, đặc biệt là động tác cực kỳ nhanh nhẹn.

Đám sư tử trắng kia có mười mấy con, muốn xông phá hàng phòng ngự phía trước của tiểu đội quân đội, tập kích chức nghiệp phụ trợ ở hàng sau.

Nhưng thực lực bên quân đội rất mạnh, hiện tại bọn họ đang chiếm ưu thế.

“Chắc đánh thắng được.” Sau khi Giang Khải xác định bọn họ sẽ không đoàn diệt liền rời đi.

Nhưng ngay lúc đôi bên đang chiến đấu, đột nhiên sau lưng đàn sư tử xuất hiện một bóng đen.

Tốc độ của bóng đen kia cực nhanh, thoáng cái đã lao đến trước mặt một tên Binh vương cầm thuẫn.

Phản ứng của tên Binh vương này cũng không chậm, lập tức cầm thuẫn phòng ngự.

Sau một tiếng oanh va chạm mạnh, Binh vương trực tiếp bị đụng bay, cùng lúc hắn ta bay ra ngoài, bóng đen lấy tốc độ nhanh hơn đuổi kịp Binh vương.

Hắn ta giơ trường kiếm trong tay lên, trực tiếp đâm xuyên qua thuẫn bài Binh vương, trong nháy mắt trường kiếm đâm xuyên qua hộ giáp của Binh vương lại ép cả người xuống mặt đất.

Giang Khải trợn to mắt, người tập kích Binh vương là nhân loại?

Vì sao nhân loại lại hợp tác với đám sư tử trắng công kích đội ngũ quân đội?!

Chương 438 - Cởi chuông phải tìm người buộc chuông (2)

Nhìn từ thân thủ của người kia, ít nhất cũng là đẳng cấp dpc!

“Đây… Đây là có chuyện gì?”

Đúng vào lúc này, một bàn tay đặt lên vai Giang Khải.

Giang Khải giật mình, vội vàng quay đầu.

Vừa quay đầu sang, hắn đã thấy một khuôn mặt tuyệt đẹp, đôi mắt kia như là hình chiếu của ngôi sao trong hồ nước sâu thẳm sáng ngời dưới trời đêm.

Hai người đều khẽ kêu lên một tiếng.

“Là ngươi?!”

Nữ nhân này chính là nữ nhân thích tự xưng “lão tử” bị Giang Khải dọa chạy!

Nữ nhân cũng trợn to mắt nhìn Giang Khải, nàng tận mắt thấy Giang Khải bị Người tuần đêm câu mất hồn phách, nhưng bây giờ người trước mắt rõ ràng là người sống.

Ngay lúc Giang Khải muốn nói chuyện, nữ nhân vội vàng dựng thẳng tay ra hiệu hắn im lặng, “Không muốn chết lần nữa thì đừng lên tiếng.”

“Đi theo ta!”

Giang Khải quay đầu nhìn chiến trường một chút.

Người áo đen kia đã liên tục giết chết mấy thành viên của tiểu đội quân đội, lúc này đang giết vào trận địa địch, đại khai sát giới.

“Đừng xem, ngươi không giúp được bọn họ, đi theo ta trước!”

Giang Khải do dự một chút, dù hắn không có đồng hồ cao cấp nhưng kinh nghiệm tác chiến phong phú nói cho hắn biết, thuộc tính người kia cao hơn mình một mảng lớn!

Nghĩ tới đây, Giang Khải lập tức đi theo nữ nhân biến mất trong rừng.

Hai người rời khỏi chiến trường, đi đến bên hồ mới dừng lại.

“Trong hồ có hồ yêu, đến tối những dã thú khác không dám đến gần, chúng ta chỉ cần chú ý hồ yêu là được, trước tiên nghỉ ngơi ở chỗ này đi.”

Vừa nói xong, nữ nhân đột nhiên rút ra trường kiếm đặt lên cổ Giang Khải, nàng thay đổi vẻ hoảng sợ nữa, nhìn chằm chằm Giang Khải lạnh lùng nói, “Ngươi lại đóng vai quỷ dọa lão tử!”

Thấy Giang Khải không nói lời nào, nữ nhân hơi híp mắt lại, “Ngươi cảm thấy ta không dám giết ngươi? Ta cho ngươi biết, giết ngươi ở chỗ này cũng không có ai biết!”

Giang Khải vẫn đang suy nghĩ có nên phản kích hay không, nhưng nhìn dáng vẻ của nữ nhân hình như không định giết mình thật.

Suy nghĩ, Giang Khải nói, “Cô nương, ngươi cầm đao chỉ vào ta, ta giải thích với ngươi thế nào.”

“Ngươi nói cho ta biết người vừa rồi đã xảy ra chuyện gì, ta sẽ nói cho ngươi biết trước đó xảy ra chuyện gì.”

“Tất cả mọi người là người Hoa, không cần hung ác như thế.” Giang Khải nói, “Nếu hai ta thật sự đánh nhau, chẳng may hấp dẫn tên kia đến thì làm sao bây giờ?”

Nữ nhân quan sát Giang Khải một chút, hừ lạnh một tiếng thu kiếm vào vỏ kiếm.

“Vừa rồi không phải người.” Nữ nhân xoay người, tìm một gốc cây khô ráo ngồi xuống, “Đó là Người tuần đêm, chắc sau khi ăn hết một người tự do nào đó đã biến thành dáng vẻ của hắn!”

Giang Khải vội vàng đến gần, “Sao ngươi nhìn ra được?”

“Con mắt của ta có thể thấy thứ mà các ngươi không thấy được.” Nữ nhân giải thích một câu không rõ ràng, “Nhanh nhẹn của tên kia hơn một vạn ba, hơn nữa công kích cực mạnh, tỷ lệ bạo kích rất cao.”

“Còn có, vũ khí trong tay hắn có phẩm chất rất cao, lại có thể trực tiếp đánh xuyên qua khiên phòng vệ!”

“Đội ngũ quân đội kia không có Siêu phàm giả tọa trấn, chạy không thoát.”

Người tuần đêm? Giang Khải vừa nghe được ba chữ này, đôi mắt phát sáng.

Chỉ là nhanh nhẹn hơn một vạn ba thật sự đã dọa được hắn.

Hắn cũng chỉ có 4000 nhanh nhẹn.

Nói xong, nữ nhân khẽ thở dài một hơi, nhìn cảm xúc hơi sa sút, “Ngươi cho rằng lão tử muốn thấy chết không cứu, ngươi muốn làm anh hùng cũng phải lượng sức mà đi. Người tự do chúng ta có nhiệm vụ của người tự do.”

Giang Khải cảm thấy tiếc hận cũng cảm thấy buồn cười.

Dáng vẻ của nữ nhân này rõ ràng xinh đẹp như thế, mở miệng một câu lão tử thật sự hơi buồn cười.

Nữ nhân ngẩng phắt đầu lên, dữ dằn nhìn chằm chằm Giang Khải, “Ta đã nói xong, đến ngươi, rốt cuộc tình huống ngươi là như thế nào, là người hay quỷ?!”

“Hít… Điều này sao, nói ra rất dài dòng, nói ngắn gọn là lúc ta giao thủ với Người tuần đêm bị biến về trạng thái hồn.” Tất nhiên Giang Khải không có khả năng để lộ ra Vòng quay vận mệnh.

“Nhưng ngươi yên tâm, hiện tại ta đang khôi phục, ta là người sống!”

Nữ nhân nhíu mày nhìn Giang Khải, trong lòng tính toán.

Nàng tận mắt thấy tên này giao thủ với Người tuần đêm, hơn nữa

lần thứ hai thấy hắn đúng là hình thái quỷ hồn.

Tinh thần chi nhãn của nàng không lừa nàng.

Chẳng lẽ Người tuần đêm kia có kỹ năng giống với "Lưu đày linh hồn"?

"Vậy ngươi làm thế nào chạy thoát được Người tuần đêm kia?"

"Ta, ta có kỹ năng thoát thân." Giang Khải ấp úng nói.

Nữ nhân hừ lạnh một tiếng, "Cũng rất biết chạy."

Giang Khải không quan tâm câu nói khinh thường của nữ nhân, hỏi, "Vì sao tiểu đội kia lại di chuyển ở bên ngoài giữa đêm?"

"Chắc bọn họ đang tìm một người tự do." Nữ nhân nói, "Hiện tại Hoa Hạ thành xuất hiện một bí cảnh mới, một tên gọi là Giang Khải phát hiện một di tích kích hoạt bí cảnh, còn chọn độ khó độ kiếp."

"Hiện tại bên Hoa Hạ không ai có thể thông quan tầng thứ nhất Vô tận thâm uyên, quân đội hy vọng người tự do có thể phá vỡ tình huống lúng túng."

Chương 439 - Cởi chuông phải tìm người buộc chuông (3)

“Giang Khải này cũng thật sự là, biết vận khí của mình không tốt lại chọn trước, lần này hay lắm Hoa Hạ là người đầu tiên phát hiện bí cảnh, kết quả không có xếp hạng, lão tử nghĩ thôi cũng nổi giận!”

Sắc mặt Giang Khải khó coi…

“Ách, sao không có ai có thể qua tầng thứ nhất chứ, tùy tiện tìm cường giả Siêu phàm chắc có thể qua được.” Giang Khải yếu ớt nói.

“Hiện tại Siêu phàm chưa vào được, Phàm nhân chức nghiệp nhất định phải thông qua ải thứ mười, Vô tận thâm uyên mới mở ra giai đoạn Siêu phàm.”

Nữ nhân nói xong, lại bắt đầu nổi giận, “Cái tên Giang Khải này, lần sau ta gặp được hắn chắc chắn phải dạy dỗ hắn một trận!”

“Ách, hình như chuyện này không liên quan đến người ta đi.”

“Sao chuyện này không liên quan đến hắn!” Nữ nhân tức giận đứng lên, “Mặc dù là vấn đề vận khí nhưng ngươi chắc cũng có cảm giác này, toàn bộ Hoa Hạ chúng ta có bao nhiêu người còn chưa biết tình huống như thế nào đâu, kết quả bị một mình hắn quyết định vận mệnh, có ai không thấy tức giận chứ!”

“Ta mặc kệ hắn là rút ra hay lựa chọn, dù sao bị người khác qua loa đưa ra quyết định như thế, trong lòng lão tử chắc chắn không thoải mái! Nếu không phải hắn, những quân nhân kia cũng không mạo hiểm tìm kiếm người tự do lúc đêm khuya, sẽ không phải chết!”

“Huống chi còn có người đang châm ngòi thổi gió, càng tức giận hơn!”

Lời nói này của nữ nhân lại có thể giải thích một số lòng người.

“Khụ khụ, có lẽ lúc ấy hắn cũng không biết tình huống như thế nào.” Giang Khải cố gắng giải thích cho “hắn”.

Nữ nhân ngẩng phắt đầu lên, hung dữ lườm Giang Khải, “Ngươi nói giúp hắn làm gì, ngươi có biết hắn không, có phải là bằng hữu của hắn không!”

Giang Khải đột nhiên phát hiện, tốt nhất không nên trêu chọc nữ nhân tính khí nóng nảy này.

“Không, không biết, sao ta lại quen biết một người vận khí đen đủi như vậy chứ.” Giang Khải rất biết điều phủ nhận.

Nữ nhân đột nhiên nhìn về phía Giang Khải, “Này, dù sao ngươi cũng không có việc gì, ngươi cùng ta trở về Hoa Hạ thành vượt ải Vô tận thâm uyên đi!”

Giang Khải nhíu mày nhìn nữ nhân, “Ai nói ta không có việc gì?”

“Sao con người ngươi không có chút cốt khí nào thế! Ngươi biết người quốc gia khác mắng rất khó nghe không? Ngươi thấy tiểu đội kia không, nếu không phải vì tìm kiếm người tự do, bọn họ sẽ không chết.

Không phải Giang Khải không muốn trở về, mấu chốt là hiện tại hắn hơi chột dạ.

Là nam nhân bị ngàn người chỉ trỏ, mình trở về không biết có bị người ta đánh chết ngay tại chỗ không.

Nhưng chuyện này cũng vì mình mà ra, có lẽ cũng phải kết thúc ở trên tay hắn… Ít nhất, không cần để càng nhiều tiểu đội quân đội đi tìm chết nữa.

Hít sâu một hơi, Giang Khải hung hăng nói, “Được, ta trở về cùng ngươi.”

Giang Khải và nữ tử này quay về Thái Bình sơn đạo.

Nữ nhân gọn gàng chém ra bụi cây trước mặt, vừa nói, “Ngươi tên

là gì?”

Giang Khải hơi ngạc nhiên, nhìn bóng lưng nữ hán tử kia, ấp úng đáp, “Nguyễn Ngữ.”

Nữ tử kia lại không để ý, chỉ lặp lại một lần, “Nguyễn Ngữ… Cứng mềm mềm, có họ này sao? Ai, ta không có ý xúc phạm nhưng là một nam nhân, ngươi có thể sẽ cảm thấy bối rối vì họ tên này.”

Giang Khải tức đen mặt, vội vàng nói, “Đại tỷ, không phải cứng mềm mềm.”

“Đại tỷ?” Nữ nhân quay đầu lại, hung dữ nhìn Giang Khải, “Ai là đại tỷ của ngươi! Ta có tên!”

Giang Khải bất đắc dĩ lắc đầu, nữ nhân này thật hung dữ.

“Cô nương tên là gì?”

“Thường Tư Diêu.” Nữ nhân sảng khoái trả lời, “Cha ta đặt cho, chán ghét cái tên này, quá đàn bà.”

Giang Khải nhíu mày oán thầm, tên rất ôn nhã nhưng hơi khác với phong cách hung hãn của nàng.

Tuy tính cách Thường Tư Diêu hung hãn nhưng vẻ ngoài, khí chất cũng không đi theo phong cách trung tính, ngược lại là kiểu đại mỹ nữ khiến đôi mắt người ta tỏa sáng.

Chắc không phải là les.

Xét thấy tính cách Thường Tư Diêu nóng nảy, Giang Khải quyết định bớt trêu chọc nàng, chờ quay về Thái Bình sơn đạo sẽ mỗi người một ngả với nàng.

Có lẽ đi đường quá nhàm chán, Thường Tư Diêu lại quay sang hỏi, “Tiểu Nguyễn, ta nghĩ thật ra ngươi không cần theo ta quay về.”

“Vô tận thâm uyên vô cùng nguy hiểm, dù là người tự do lịch luyện bên ngoài cũng có rất nhiều người không thông qua. Một người mới như ngươi rất có thể không vượt qua được tầng thứ nhất, chẳng may chết thì ngươi lại trách lão tử.”

Giang Khải thở dài một hơi, hắn cũng không muốn quay về, đi một lần lại lãng phí vài ngày.

Huống chi, có lẽ hiện tại có rất nhiều người rất bất mãn với mình.

Nhưng vẫn phải giải quyết chuyện này, ít nhất phải giải thích với đám người La thần một chút xem có phần thưởng hay không.

Độ khó là ngẫu nhiên, Quốc hồn Hoa Hạ cũng không phải mình muốn, lúc ấy chỉ có một mình hắn đến di tích, hệ thống trực tiếp đưa trạng thái cho hắn.

“Tư Diêu cô nương, ta sẽ lượng sức mà đi.”

“Lại nói, Tư Diêu cô nương, vì sao ngươi luôn thích tự xưng ‘lão tử’?”

“Sao nào? Có phải cảm thấy ta không giống nữ nhân không?” Thường Tư Diêu nhíu mày nhìn về phía Giang Khải.

“Có chút.” Giang Khải nói thật.

Chương 440 - Quốc sĩ vô song và Binh vương vô song

Thường Tư Diêu khinh thường nói, “Vậy cũng không có cách nào, từ nhỏ cha mẹ ta đã đưa ta đi… Đưa đi chỗ khác, xung quanh đều là nam hài nên ta cũng giống một nam hài.”

Giang Khải đột nhiên nhớ Viên Trụ từng nói, sở dĩ một nữ hài giống nam hài là vì nàng còn chưa gặp được người mình thích.

Một nữ hài như nữ hán tử ở trước mặt người ngoài, nhưng lúc đứng trước mặt người mình thích sẽ lập tức biến thành chim non nép vào người.

Đoán chừng Thường Tư Diêu này cũng là chó độc thân.

Trong cuộc nói chuyện câu được câu không của hai người, Giang Khải biết Thường Tư Diêu là người trong dự bị doanh Chiến Thần điện, chỉ cần hoàn thành phần lịch luyện sau cùng ở khu vực không biết.

Nàng ở lại chố này hơn bảy tháng, nhưng sau khi thăm dò đến chỗ các biên cảnh hơn ba mươi cây số đã bị dã thú đánh chết, nửa tháng trước lại đăng nhập còn chưa kịp đi vào khu vực không biết.

Chẳng trách nàng biết nhiều như vậy, hóa ra là người tự do kinh nghiệm phong phú.

“Hơn ba mươi cây số là thực lực gì?” Giang Khải hỏi.

Thường Tư Diêu suy nghĩ, “Tính toán là nửa trên trong người tự do đi. Lúc đi ra ngoài thăm dò, mỗi mười cây số tính là một bậc thang, thực lực dã thú sẽ tăng lên một lần.”

“Phần lớn người tự do đều là Võ đồ tứ giai max cấp và Binh lính tứ giai max cấp, cũng chính là chức nghiệp Quốc sĩ và chức nghiệp Binh vương, tuy có thể trở thành người tự do, thực lực đều được quân đội công nhận nhưng cũng có phân chia cao thấp.”

“Trong người tự do chúng ta có một tiêu chuẩn phân cấp riêng, căn cứ vào khoảng cách thăm dò để đánh giá năng lực chiến đấu của một người tự do, có thể qua tuyến đường 10km cũng có ghi chép đánh giết tinh anh là Quốc sĩ một sao, qua 20km là Quốc sĩ hai sao, cứ thế mà suy ra cao nhất là qua 50km còn có thể có ghi chép đánh giết tinh anh được gọi là Quốc sĩ năm sao.”

“Rất ít người có thể thông qua 50km, gọi là Quốc sĩ vô song.

“Binh vương cũng là thế, có Binh vương một sao đến Binh vương năm sao, vượt qua 50km gọi là Binh vương vô song.”

Giang Khải nhíu mày nói, “Hiện tại khoảng cách thăm dò xa nhất là hơn 100km, chắc người kia là Siêu phàm chức nghiệp đi.”

“Số người vượt qua 50km đã không nhiều lắm, trong đó chín phần mười đều là Siêu phàm chức nghiệp giả.” Thường Tư Diêu nói, “Bọn họ không muốn đến Chiến Thần điện nhanh như vậy, hơn nữa bản thân cũng lấy được tài liệu Siêu phàm ngũ giai của chức nghiệp, dứt khoát trực tiếp đột phá.”

Lời nói của Thường Tư Diêu ăn khớp với La Bình, xem ra đây là tình huống tổng thể của khu vực không biết.

Chẳng trách Thường Tư Diêu tự tin với bản thân như thế, nàng đến khu vực không biết được bảy tháng đã đột phá ranh giới 30km, dù thực lực hiện tại của nàng không phải mạnh nhất nhưng tiềm lực to lớn.

Thường Tư Diêu suy nghĩ lại bổ sung, “Thật ra, sở dĩ bọn họ lựa chọn đột phá ở đây còn vì một nguyên nhân, ở chỗ cách Thái Bình sơn đạo 60km sẽ xuất hiện chiến sủng có thể bắt được thuần phục.”

“Đã có mấy người bắt được, lão tử cũng rất muốn!”

“Chiến sủng?” Giang Khải ngạc nhiên nói.

“Đúng! Binh vương có thể bắt được tọa kỵ nhưng năng lực chiến đấu của tọa kỵ rất yếu, chắc ngươi từng thấy tọa kỵ của Kỵ binh, trên cơ bản bọn họ đều dùng tọa kỵ để đi đường, rất ít để tọa kỵ xuất chiến.”

“Dù sao, tọa kỵ chết đi cũng khiến bọn họ đau lòng.”

“Thì ra là thế.” Giang Khải chợt hiểu ra gật đầu nói, đúng là hắn rất ít thấy Kỵ binh thả ra tọa kỵ trong chiến đấu.

“Chiến sủng thì khác!” Dường như Thường Tư Diêu rất để ý đến chiến sủng, “Ngươi nghĩ mà xem, nếu ngươi nuôi ra một chiến sủng cấp chiến tưởng, vậy có thể đơn đấu với dã thú cùng phẩm cấp!”

Chiến sủng lại có thể đạt đến cấp bậc chiến tường, Giang Khải cũng không khỏi dao động.

“Ai cũng có thể bắt được sao?”

“Không phải, thứ nhất chiến sủng không phải dã thú, sinh vật có thể trở thành chiến sủng vốn đã rất hiếm có, hơn nữa rất dễ bị dã thú giết chết trước khi trưởng thành. Thứ hai con non chiến sủng rất khó thuần phục, trừ khi ngươi có một loại kỹ năng nào đó, một loại đạo cụ nào đó, một loại thủ đoạn nào đó, nếu không bắt được cũng không thuần phục được.”

Giang Khải không khỏi nhíu mày, “Vậy thu hoạch chiến sủng thế nào?”

“Tìm ra trứng sủng vật!” Thường Tư Diêu nói chắc chắn, “Lão tử nhất định phải có được một chiến sủng!”

Giang Khải khẽ híp mắt lại, hắn cũng rất muốn một chiến sủng.

Đi đường đến nửa đêm, cũng may Người tuần đêm cao cấp kia không phát hiện bọn họ, lúc rạng sáng Thường Tư Diêu và Giang Khải đã đến Thái Bình sơn đạo.

Thường Tư Diêu là người quân đội, quân đội cung cấp xe ngựa chuyên dụng của quân đội cho nàng, nàng có thể đi đường tắt về Hoa Hạ thành.

“Này, Tiểu Nguyễn, từ nơi này đến Hoa Hạ thành cần phải đi bốn năm ngày, ngươi đi theo ta đi, hai ngày là đến Hoa Hạ thành.” Thường Tư Diêu sảng khoái nói.

Giang Khải hơi do dự, dù sao hắn cũng che giấu thân phận.

Nhưng sức hấp dẫn của đi đường tắt vẫn quá lớn.

Chương 441 - Lại là ngươi

Cùng lắm thì đến Hoa Hạ thành lại tách ra với nàng.

Nghĩ đến đây, Giang Khải nhảy lên xe ngựa, ngồi xe ngựa chuyên dụng của quân đội về Hoa Hạ thành.

…

Hoa Hạ thành, lúc này vẫn có mấy ngàn người vây quanh phía trước Vô tận thâm uyên.

Vô tận thâm uyên đã xuất hiện một tuần nhưng cho đến bây giờ Hoa Hạ vẫn chưa có ai có thể thông qua tầng thứ nhất Vô tận thâm uyên!

Trên Thiên Long bảng của Hoa Hạ, Long bảng trống rỗng, ngược lại bên Thiên bảng độ khó cao hơn đã xuất hiện tên của người chơi mười hai quốc gia, 1000 danh ngạch đã sớm bị chiếm hết!

Cao thủ các quốc gia ngươi chạy ta đuổi, danh sách một ngàn người liên tục thay đổi.

Nhìn tình cảnh lần này, một quân quan quân đội không nhịn được thở dài một hơi.

Người chơi Hoa Hạ đã sắp bị quốc gia khác coi là trò cười, độ kiếp ơi độ kiếp, nếu không phải độ khó độ kiếp, Thiên bảng còn không có một chỗ cắm dùi của Hoa Hạ ta sao?

Nhiều ngày như vậy, Hoa Hạ vẫn không có vị trí nào trên Thiên Long bảng, điều này khiến những người chơi nước ngoài còn giữ thái độ dè chừng kia hoàn toàn yên tâm.

Trên diễn đàn quốc tế đã mở ra mạng quốc gia Vô tận thâm uyên, nhất là những quốc ra đã từng tạo thành liên minh trong thi đấu tranh bá liên tục đăng bài mỉa mai người chơi Hoa Hạ.

“Rồng phương tây toàn thắng rồng phương đông, truyền nhân của côn trùng thật sự lợi hại, hơn trăm triệu người không có một ai

qua được Vô tận thâm uyên!”

“Không phải Hoa Hạ các ngươi ỷ vào nhiều người sao, nhìn thực lực cá nhân đi, Vô tận thâm uyên cũng là sự chứng minh tốt nhất.”

“Người Hoa luôn lấy độ khó độ kiếp ra nói chuyện, nhìn M quốc, L quốc đi, hai quốc gia này mới là quốc gia thiên tuyển, trong độ khó thiên tuyển vẫn có biết bao nhiêu người lên Thiên bảng, thực lực tuyệt đối nghiền ép Hoa Hạ. Không lâu nữa, Hoa Hạ chắc chắn bị các quốc gia như Đảo quốc, nước H vượt qua!”

Trong một bài post trực tiếp khơi dậy sự tức giận của người chơi Hoa Hạ.

Bài post này chỉ có tám chữ, Quỷ bệnh đông á, danh xứng với thực!

Tuy người đăng bài post nhanh chóng xóa bỏ bài post này, nhưng vẫn bị người nhanh tay chụp màn hình.

Bài post này hoàn toàn chọc giận người chơi Hoa Hạ.

Trước Vô tận thâm uyên, cảm xúc của mọi người đã trở nên rất kích động.

“Vô tận thâm uyên rắm chó cái gì, chúng ta là người đầu tiên phát hiện bí cảnh cũng không mò được chỗ tốt gì, ngược lại trở thành trò cười của toàn thế giới!”

“Cho tới bây giờ lão tử chư từng nhục nhã như thế, dù nói thế nào Hoa Hạ chúng ta cũng xếp hạng năm toàn cầu, bây giờ bị Đảo quốc và nước H giẫm xuống đất chà sát?”

“Vì chứng kiến người của chúng ta lên hai bảng, chúng ta vội vàng quay về từ thành chính khác, kết quả đến bây giờ còn chưa có ai thông qua?”

Đám người dần bạo động, cảm xúc của mọi người càng ngày càng khó khống chế.

Cơn giận bị đè nén gần mười ngày như sắp bùng nổ…

…

Giang Khải và Thường Tư Diêu vừa đi vào cửa tây Hoa Hạ thành, đã thấy có rất nhiều người đang đợi vào thành ở trước cửa thành.

“Nhiều người về Hoa Hạ thành như vậy?” Thường Tư Diêu hơi ngạc nhiên.

Hai nam tử xếp hàng bên cạnh đang bàn tán.

“Có thấy bài post kia không?”

“Xem rồi, cũng vì bài post hôm qua nên ta mới đến, ta cũng muốn xem rốt cuộc Hoa Hạ chúng ta có ai có thể lên bảng hay không! Dù chỉ lên Long bảng cũng không mất mặt như vậy!”

“Ta cảm thấy trên mạng có rất nhiều người nói không sai, đây đều là lỗi của Giang Khải, vì sao sau khi hắn phát hiện di tích không đi tìm quân đội, hắn tính toán cái gì, hắn có tư cách gì kích hoạt bí cảnh?”

“Nghe nói hiện tại hắn cũng không dám xuất hiện, Chủ Thần công hội sắp bị người ta đập.”

“Đương nhiên hắn không dám xuất hiện, hại cả quốc gia, hắn gánh nổi tội danh này sao?”

Thường Tư Diêu nhíu mày, nói với một người trong đó, “Các ngươi nói đến bài viết nào?”

Hai người kia quay đầu nhìn, phát hiện là mỹ nữ đặt câu hỏi, lập tức nói cho Thường Tư Diêu biết về bài post “Quỷ bệnh Đông Á, danh xứng với thực” kia.

“Cái gì! Lại có người dám đăng bài post này!” Thường Tư Diêu lập tức nóng nảy, “Có gan đăng không có gan giữ? Thật sự tức chết lão tử!”

“Hai người các ngươi nói rất đúng, Giang Khải tuyệt đối không thể trốn tránh trách nhiệm, khiến Hoa Hạ chúng ta chịu nhục thế này, nếu ta gặp hắn chắc chắn không tha cho hắn!”

Một nữ hài xa lạ bên cạnh gia nhập vào cuộc thảo luận, “Quân đội nói không thể trách hắn, nhưng ta cảm thấy nếu hắn là nam nhân thì tự đến Vô tận thâm uyên đi! Hắn làm ra độ khó độ kiếp, có bản lĩnh thì hắn vượt ải một lần cho chúng ta xem!”

“Đúng đây, làm ra độ khó độ kiếp, bây giờ mình còn làm rùa đen rụt đầu!”

Càng ngày càng nhiều người gia nhập thảo luận, Giang Khải đứng bên cạnh nghe được cũng hãi hùng khiếp vía.

Hắn từng nghĩ nếu không có người vượt qua Vô tận thâm uyên, chắc chắn có người giận lây sang mình nhưng hắn không ngờ loại suy nghĩ này đã trở thành xu hướng!

Chương 442 - Lại là ngươi (2)

Hiện tại quân đội nói giúp hắn cũng vô dụng, sự bất mãn của mọi người đã bắt đầu bùng nổ!

Không nói đến chuyện này, hiện tại người nước ngoài cũng quá đáng như thế?

Xếp hàng một giờ, Giang Khải và Thường Tư Diêu mới tiến vào Hoa Hạ thành.

Sau khi Giang Khải vào thành, đi thẳng đến khu giao dịch.

Hiện tại thân phận của hắn nhạy cảm, không muốn gây ra rắc rối, tốt nhất nghĩ cách che giấu tung tích.

Lúc đại đội đánh cược, đệ tử mười công hội lớn đều đeo mặt nạ, Giang Khải nghĩ tạm thời dùng mặt nạ che chắn tránh bị vây công.

Ngay lúc Giang Khải tiến vào Hoa Hạ thành, một bóng người ẩn nấp trong bóng tối nhìn chằm chằm Giang Khải.

“Giang Khải? Hắn lại dám đến Hoa Hạ thành?” Suy nghĩ một chút, người kia lập tức đi ra ngoài thành.

Mười mấy phút sau, người kia tìm được Lưu Viễn Hương.

Lúc này Lưu Viễn Hương đang tổ chức người Huyền Vũ xây dựng nhà cửa.

“Hội trưởng, ta thấy Giang Khải! Hắn đến Hoa Hạ thành!”

“Giang Khải vào thành?” Lưu Viễn Hương lập tức dừng việc trong tay, vội vàng hỏi, “Ngươi chắc chắn chứ?”

Lưu Viễn Hương cau mày suy nghĩ thêm một chút, kéo người kia sang bên cạnh, “Nghe ta nói, chuyện này vô cùng quan trọng, lập tức đi thông báo cho Hoàng hội trưởng Thí Thần công hội, ngươi nói cho hắn biết Giang Khải đã đến là được.”

Người kia gật đầu, vội vàng tiến về Thí Thần công hội.

Là người cũ của Huyền Vũ, tất nhiên hắn ta biết Hoàng hội trưởng Thí Thần công hội là ai, đó là công hội mới mà Hoàng Kiến Quốc vừa thành lập.

Hoàng Kiến Quốc vừa nghe được tin tức này còn hơi không dám tin tưởng, sau khi hắn ta phái người tìm được Giang Khải mới xác nhận độ tin cậy của tin tức này.

“Đeo mặt nạ thì tưởng ta không nhận ra được?” Hoàng Kiến Quốc cười lạnh một tiếng, tiếp theo lại giận tái mặt, “Tà Hỏa và Bạo Quân vừa đi vào khu vực không biết, lần này hắn rời khỏi lại lướt qua bọn họ.”

“Nhưng hắn đến cũng là chuyện tốt, trong tình huống này không cần chúng ta ra tay, mỗi người một ngụm nước bọt cũng có thể dìm chết hắn!” Nghĩ đến đây, tâm trạng Hoàng Kiến Quốc rất vui sướng.

…

“Tiểu Nhuyễn, ngươi mua mặt nạ làm gì?” Thường Tư Diêu kỳ quái nhìn Giang Khải, “Ngươi có kẻ thù ở Hoa Hạ thành?”

“Có.” Giang Khải nói thẳng, nhưng hắn không nói hiện tại số kẻ thù của hắn hơi nhiều…

Thường Tư Diêu cũng không hỏi nhiều, dù sao bây giờ lòng nàng còn ở Vô tận thâm uyên.

Bọn họ chen qua đám đông, khó kh lắm mới đến hàng trước.

Nhìn Vô tận thâm uyên to lớn, Giang Khải cũng không khỏi than thở về sự hùng tráng của thâm uyên.

Phía trước có hai tấm bia đá cao vút, điều lúng túng là trên Long bảng chỉ có số thứ tự không có tên bất kỳ người chơi nào lên bảng, trên Thiên bảng toàn là tên của người ngoại quốc.

Thường Tư Diêu trực tiếp dẫn theo Giang Khải đi về phía thủ quân bảo vệ cửa vào.

Sau khi tìm đến người phụ trách, Thường Tư Diêu nói thẳng, “Ta là người tự do, ta muốn vào Vô tận thâm uyên.”

Tên quan quân kia nhíu mày, “Người tự do mấy sao? Nếu thấp hơn ba sao đề nghị không thử.”

“Ba sao.”

“Ba sao?!” Sĩ quan kia trợn to mắt, sau đó thở phào một hơi, “Cuối cùng đã có người tự do ba sao đến đây!”

“Làm phiền ngươi cung cấp một vài thông tin cá nhân, chúng ta cần thẩm tra đối chiếu thân phận.”

Thường Tư Diêu nâng đồng hồ lên, đối phương dùng đồng hồ của mình quét một chút, chẳng mấy chốc đã lấy ra tin tức của Thường Tư Diêu.

“Học viên dự bị doanh cta Thường Tư Diêu, tháng 11 năm ngoái tham gia thí luyện người tự do, cao nhất thu hoạch được bảo rương Thẩm phán ác ma tinh anh, đã xác nhận phạm vi hoạt động của sinh vật, dã ngoại cách 37km.” Quan quân đọc tin tức của Thường Tư Diêu, sau đó ngạc nhiên nhìn Thường Tư Diêu.

“37km! Được, ta lập tức báo cáo!”

“Chờ chút, còn có hắn, hắn cũng muốn vượt ải.” Thường Tư Diêu nghiêng đầu nhìn Giang Khải.

Giang Khải chỉ cảm thấy tê cả da đầu!

Tại sao vượt ải Vô tận thâm uyên còn phải xác nhận thân phận?

“Ta, ta có thể chờ chút lại vượt ải không?” Giang Khải nói.

Sĩ quan kia đi đến trước mặt Giang Khải, thấy người này đeo mặt nạ cũng hơi ngạc nhiên nhưng không hỏi nhiều.

Quan quân nói, “Đợi lát nữa vượt ải cũng phải xin, trước tiên ngươi để ta quét tin tức thân phận, ta cũng tiện đi báo cáo luôn.”

Giang Khải thở dài một hơi, “Ôi, đến cũng đến rồi, chạy cũng chạy

không thoát, vậy quét đi. Nhưng chút nữa ngươi đừng phản ứng quá lớn là được."

Sĩ quan kia mỉm cười, "Chàng trai, ta cũng không phải người chưa từng thấy việc đời, dù ngươi là cấp vô song thì ta cũng từng gặp."

"Ta còn hy vọng ngươi là cường giả cấp vô song, nhanh chóng thông qua Vô tận thâm uyên đi, trong khoảng thời gian này thật sự sắp bị đám người nước ngoài kia chọc tức chết."

Trong lòng Giang Khải rất buồn bực, lời nói của hắn căn bản không phải ý này.

Rơi vào đường cùng, Giang Khải giơ đồng hồ lên.

Sau khi người kia quét thân phận của Giang Khải, ngay lúc thấy dòng đầu tiên cả người đã lùi lại mấy bước.

Chương 443 - Tên Hoa Hạ

Tiếp theo, hắn ta dùng biểu cảm kích động đến vặn vẹo, đôi mắt trợn tròn như chuồng đồng, hắn ta run rẩy giơ tay lên chỉ vào Giang Khải, "Ngươi, là ngươi, lại là… Ngươi!"

Thường Tư Diêu cũng hơi ngây dại, những binh lính này đã trải qua huấn luyện nghiêm ngặt, biểu hiện này cũng quá luống cuống đi.

Cũng như hắn ta đã nói, hắn ta từng gặp người vô song, vậy thân phận gì lại khiến một binh lính được huấn luyện nghiêm chỉnh luống cuống trước mặt mọi người?

Quan quân "ngươi" cả nửa ngày, từ đầu đến cuối không nói ra tên Giang Khải.

Giang Khải cũng thấy sợ thay cho hắn ta.

Hơn nửa ngày, sĩ quan kia mới bình tĩnh lại, đôi mắt hắn ta nhìn chằm chằm Giang Khải, ánh mắt sắc bén suýt thì đâm xuyên mặt nạ của Giang Khải.

"Không ngờ ngươi lại dám đến, ngươi biết hiện tại có bao nhiêu người muốn bóp chết ngươi không?"

Giang Khải bất đắc dĩ nói, "Lão ca, ta không cố ý, ai biết lại như vậy."

Sĩ quan kia thở dài một hơi, lại nhìn Thường Tư Diêu và Giang Khải một chút, nói, "Các ngươi chờ ở chỗ này đi, ta đi báo cáo trước đã."

Lần này thời gian báo cáo dài hơn trước kia một chút, Giang Khải và Thường Tư Diêu đợi mười mấy phút cũng không thấy sĩ quan kia quay về.

Nhưng đúng lúc này trong đám quần chúng vây xem đột nhiên có người lao đến.

Hắn ta vừa đi vừa lớn tiếng kêu gọi người vây xem ở sau lưng, “Ôi chao, ôi chao, các huynh đệ tỷ muội, ta thật sự không thể tin được, các ngươi đoán xem người đeo mặt nạ này là ai?”

Vốn dĩ có người đến xin tiến vào Vô tận thâm uyên đã thu hút sự chú ý của người vây xem, hiện tại lại có một người nhảy ra gần như thu hút sự chú ý của tất cả mọi người.

“Hắn!” Người kia đi đến trước mặt Giang Khải, chỉ vào mặt Giang Khải, “Chính là Giang Khải!”

Vừa nói ra lời này, hiện trường lập tức sôi trào.

“Cái gì? Hắn là Giang Khải? Không thể nào, không phải nói Giang Khải đã bị ép logout, không dám online sao?”

“Hắn thật sự là Giang Khải?”

Thường Tư Diêu vô thức lùi lại nửa bước, khiếp sợ nhìn người bên cạnh.

Hắn không phải Tiểu Nhuyễn, Nguyễn Ngữ sao?

Giang Khải khẽ nhíu mày nhìn người tới, mình đã đeo mặt nạ mà người này vẫn nhận ra mình? Quan trọng là hắn không biết người này!

Người kia nghiêng đầu, trên mặt lộ ra vẻ đắc ý, “Này, Giang Khải, ngươi không đeo mặt nạ trong đại đội đánh cược, vì sao hiện tại lại đeo mặt nạ? Không phải ngươi rất ngông cuồng sao? Sao nào, ngươi cũng sợ bị ngàn người chỉ trỏ, vạn người phỉ nhổ sao?!”

“Giang Khải, có gan thì tháo mặt nạ xuống!”

Giang Khải nhíu mày.

Lão ca bên quân đội còn chưa trở lại…

“Ngươi tháo mặt nạ xuống!” Người kia bắt đầu trở nên hùng hổ dọa người, “Để tất cả mọi người xem ngươi có phải là tội nhân hại toàn bộ Hoa Hạ không!”

“Độ khó độ kiếp? Ngươi dựa vào cái gì lựa chọn độ khó cho ngàn vạn đồng bào Hoa Hạ? Ngươi được quân đội cho phép chưa? Ngươi dựa vào cái gì thu hoạch được trạng thái Quốc hồn Hoa Hạ?”

“Hai chữ Quốc hồn này, một Giang Khải ngươi gánh vác nổi sao!”

“Nếu không phải ngươi, chúng ta sẽ bị người nước ngoài cười nhạo vô dụng, bị người ta nói là quỷ bệnh Đông Á! Giang Khải, tháo mặt nạ xuống!”

Nói ra một tràng lời nói dõng dạc, người kia thành công dẫn dắt tâm trạng của tất cả mọi người.

“Đúng vậy, ngươi tháo mặt nạ xuống đi, nếu ngươi không phải Giang Khải thì sợ cái gì?”

Giang Khải hơi híp mắt lại, nhìn về phía người tới, “Bằng hữu, ngươi là ai?”

“Ta là ai không quan trọng, ta cũng không giống vài người không dám để lộ ra khuôn mặt thật! Ngươi đừng nói sang chuyện khác, tháo mặt nạ xuống!”

Gần như tất cả mọi người có mặt đều hô to.

“Tháo mặt nạ, tháo mặt nạ, tháo mặt nạ!”

Ngay lúc này, Giang Khải như bị tất cả mọi người cô lập.

“Nếu ngươi còn không dám tháo, vậy đã chứng minh ngươi chính là Giang Khải!” Người kia quát Giang Khải, nước bọt tung bay.

“Các huynh đệ, nếu Hoa Hạ chúng ta không gặp phải độ khó độ kiếp, có cần chịu cơn giận như vậy không, còn bị người chơi nước khác chế nhạo sao?” Người kia tiếp tục kích động cảm xúc của mọi người, “Nhìn Giang Khải đi, dù sao hắn cũng không quan trọng!”

“Còn nhớ lời nhắc nhở của hệ thống không, đạt đến 20 vạn cây số vuông có thể truyền thừa Quốc hồn, hắn cũng không muốn mất đi trạng thái Quốc hồn Hoa Hạ, cố ý tạo độ khó cho chúng ta!”

“Ngươi là đồ phản quốc! Tiểu nhân hèn hạ, chỉ nghĩ lợi ích của bản thân, không tiếc tổn hại lợi ích của tất cả mọi người! Ngươi không xứng làm người Hoa!”

Mọi người kiềm chế thật lâu, lúc này hoàn toàn bùng nổ.

“Giang Khải, thì ra ngươi có tính toán như vậy, tên xấu xa này!”

“Ngươi cũng là người Hoa, lão tử mặc kệ, dù ở trong Hoa Hạ thành lão tử cũng phải giết ngươi!”

“Thứ ăn cây táo rào cây sung, có phải ngươi là gián điệp do nước ngoài phái đến không!”

“Giết chết hắn!”

Ngay cả Thường Tư Diêu cũng tức giận nhìn Giang Khải, “Hay lắm, ngươi lại lừa ta! Nếu để ta biết ngươi là Giang Khải, lão tử đã sớm cho ngươi đẹp mặt!”

Đám người đã sôi trào, quân đội bảo vệ Vô tận thâm uyên không thể không ngăn cảm đám người kích động này.

Chương 444 - Tên Hoa Hạ (2)

Giang Khải nhìn người trước mặt.

Người này thêm mắm dặm muối, cố ý lẫn lộn phải trái, đánh tráo khái niệm, kích động cảm xúc quần chúng cũng không phải dân chúng bình thường.

Hơn nữa lúc người này kêu gào, bên dưới còn có người nhanh chóng đáp lại, cảm giác càng giống một âm mưu.

Đối mặt với lửa giận của mấy vạn người, Giang Khải hừ lạnh một tiếng, đứng trước mặt người gây sự lạnh lùng nói, "Ngươi là người Hoàng gia?"

"Ta…" Người kia cũng ngạc nhiên, Giang Khải chưa gặp mình mới đúng, sao có thể biết được.

Giang Khải cười lạnh một tiếng, "Ngươi cũng không cần trả lời ta, trở về nói cho chủ tử của ngươi biết vốn ân oán của ta và Hoàng gia đã gần kết thúc, hiện tại ta hoàn toàn hiểu rõ chó cũng không đổi được thói đớp cứt!"

Nói xong, Giang Khải quay người nhìn về phía đám người tức giận, hắn giơ tay lên đặt vào mặt nạ của mình.

Lúc mọi người thấy hành động này của Giang Khải, không khỏi yên tĩnh lại.

Giang Khải từ tốn nói, "Các ngươi muốn xem ta là ai? Được, ta để các ngươi xem ta là ai!"

Bộp một tiếng, Giang Khải trực tiếp bóp nát mặt nạ.

Sau khi hắn lộ mặt, rất nhiều người lập tức kích động hô to, "Hắn chính là Giang Khải!"

Không chờ đám người làm ra phản ứng, Giang Khải đột nhiên lùi lại một bước, quay người giẫm một chân lên bên cạnh Long bảng, lại lợi dụng phản lực này quay người giẫm lên bên cạnh Thiên

bảng, sau khi lặp đi lặp lại mấy lần đã đứng trên đỉnh Thiên bảng.

Giang Khải cúi đầu nhìn đám người phía dưới, tức giận nói, "Giang Khải ta làm việc không thẹn với lương tâm, các ngươi nói ta là giặc bán nước, nói ta là Hán gian, ta dám hỏi mọi người, vậy vì sao quân đội lại làm sáng tỏ giúp ta?"

"Ta thừa nhận ta rút được độ khó độ kiếp, nhưng vấn đề tỷ lệ này ai có thể bảo đảm kết quả?"

"Quốc hồn Hoa Hạ trên người vốn không phải điều ta muốn, lúc ấy ta là người đầu tiên trên toàn cầu phát hiện di tích Ẩn bí nữ thần này, căn bản cũng không biết cái tên Quốc hồn này, càng không biết còn có bí cảnh 20 vạn cây số vương, không phải sau khi bí cảnh mở ra các ngươi cũng mới nhận được nhắc nhở của hệ thống sao! Sao lại có chuyện kiếm lợi cho mình, tổn hại lợi ích của những người khác?"

Giang Khải nói một tràng lập tức khiến tất cả mọi người có mặt không cãi lại được.

Là người trong cuộc, hắn có lực tin phục lớn nhất.

Tên gây chuyện kia thấy hiện trường có xu thế bị Giang Khải khống chế, lớn tiếng kêu lên, "Giang Khải, ngươi bớt trốn tránh trách nhiệm đi, ngươi làm hại Hoa Hạ không có ai thông qua Vô tận thâm uyên, bị toàn cầu mỉa mai, đây là sự thật, ta không quan tâm ngươi làm gì, ngươi khiến tất cả người chơi Hoa Hạ chịu sỉ nhục thì là trách nhiệm của ngươi!"

Quả nhiên, trải qua một trận xúi giục, trong đám đông lại bắt đầu rối loạn.

"Lời này đúng, sự thật là sự thật, không quan tâm ngươi có phải cố ý hay không, là ngươi tạo thành hậu quả nghiêm trọng hiện tại!"

"Chúng ta đều bị người ta gọi là quỷ bệnh Đông Á! Sau này còn bị quốc gia khác vượt qua, Giang Khải, ngươi muốn lần chết khó tránh được tội lỗi!"

Thấy cảm xúc của mọi người lại trở nên kích động, Giang Khải đột nhiên cười ha hả.

“Ha ha ha ha! Buồn cười! Ai nói Hoa Hạ không có ai?”

“Hoa Hạ có vô số người, bọn họ chỉ vì đủ loại nguyên nhân chưa thể trở về mà thôi, nhưng tiểu quốc kia xứng bình luận sao.”

“Độ khó Vô tận thâm uyên chia thành đơn giản, trung bình, khó, địa ngục, thiên tuyển và độ khó ẩn độ kiếp tất cả sáu cấp, lúc trước ta cũng không biết những độ khó này cũng không có cơ hội lựa chọn, nhưng nếu để ta chọn thì Giang Khải ta chắc chắn lựa chọn… Độ kiếp!”

Ào một tiếng, phía dưới xôn xao.

Giang Khải mặc kệ người phía dưới nói cái gì, khóe miệng của hắn khẽ nhếch lên, lớn tiếng nói, “Nếu nói các quốc gia khác có người có thể vượt qua đơn giản, có người có thể vượt qua trung bình, có người có thể vượt qua khó, qua địa ngục, qua thiên tuyển, vậy chẳng có gì lạ.”

“Nhưng nếu nói ai có thể qua độ kiếp, người quốc gia khác trên toàn cầu nghe kỹ cho ta.”

“Chỉ có Hoa Hạ ta!”

“Hôm nay ta đến đây cũng để vượt ải Vô tận thâm uyên, Giang Khải ta đứng đây nói rõ…”

“Hôm nay trên Thiên bảng chắc chắn có tên Hoa Hạ ta!”

Thường Tư Diêu nhìn nam nhân đứng trên Thiên bảng, trong chốc lát hơi hoảng hốt.

Tuy nàng với Giang Khải có ấn tượng trước đó làm chủ, nhưng lần đầu tiên nàng thấy người thật, lại phát hiện nhưng bình luận của đám người trên mạng và Giang Khải đang nói ra lời lẽ hào hùng này hoàn toàn là hai người khác nhau.

Không biết là vì Giang Khải đứng quá cao hay mình thật sự xuất hiện ảo giác, trong mắt Thường Tư Diêu lại thấy hình tượng của Giang Khải trở nên cao lớn.

Lúc này đám người cũng yên tĩnh lại.

Người gây sự không cam lòng nhưng chiều hướng phát triển này, lại thêm Giang Khải đã đưa ra hứa hẹn, hắn ta cũng không thể nói gì hơn.

Giang Khải nhảy xuống từ chỗ cao, đang chuẩn bị đi vào Vô tận thâm uyên lại bị thủ vệ ngăn cản.

Chương 445 - Tầng thứ nhất Vô tận thâm uyên

“Giang Khải, ngươi chờ chút đã, doanh trưởng sẽ nhanh chóng trở về.” Binh sĩ kia nói.

Giang Khải gật đầu.

Mấy phút sau, tên quan quân kia thật sự trở về.

Nhưng sau lưng hắn ta còn có mất người đi theo, là ba vị tướng quân La Bình, Hoa Thiên Thần và Điền Phong!

La Bình bước nhanh đến trước mặt Giang Khải, “Ngươi trở về cũng không nói với chúng ta một tiếng, suýt nữa nơi này đã mất kiểm soát.”

Giang Khải mỉm cười, “La thần, ta cũng không biết bên ngoài đã ồn ào đến mức này, nhưng phần lớn mọi người vẫn có lý trí, chỉ có vài người thích châm ngòi thổi gió.”

La Bình cũng ngầm hiểu.

Hoa Thiên Thần đi tới, “Tiểu tử, Vô tận thâm uyên thật sự rất khó khăn, có thể không so được với đại đội đánh cược. Ngươi có muốn suy nghĩ lại không, dù sao nếu ngươi thất bại e rằng sẽ bị người có dụng ý khó dò lợi dụng, vậy cuộc sống sau này của ngươi sẽ không dễ chịu lắm.”

Giang Khải gật đầu, “Hoa thần, nguyên nhân chuyện này bắt nguồn từ ta, vậy cứ để ta kết thúc.

“Huống chi, ta không hung hăng vả mặt những tên hề sỉ nhục Hoa Hạ kia, cũng không xứng làm người Hoa!”

Ba người Hoa Thiên Thần, La Bình và Điền Phong nhìn nhau, Điền Phong cười nói, “Giang Khải, xem ra chúng ta còn chưa hiểu rõ về ngươi… Được, vậy chúng ta chúc ngươi may mắn, sau khi đi vào

nhất định phải cẩn thận, đặc biệt chú ý trạng thái khác thường của mình, trạng thái tăng thêm cho dã thú, đây là chỗ khó khăn mà người khiêu chiến hiện tại gặp phải."

"Những trạng thái này rất đáng sợ."

Điền Phong cố gắng thông báo tin tức nắm giữ cho Giang Khải.

Giang Khải gật đầu, "Được, ta sẽ chú ý."

Sau đó, Điền Phong lại quay người lớn tiếng nói với quần chúng vây xem, "Ta cảm thấy Giang Khải có thể lên Thiên bảng hay không cũng không phải trọng điểm, độ khó độ kiếp còn cao hơn độ khó thiên tuyển hai cấp bậc! Huống chi, trải qua khoảng thời gian này không ngừng tẩy bài, thành tích trên Thiên bảng đã cao hơn rất nhiều, ngay lần đầu tiên Giang Khải khiêu chiến đã phải lên Thiên bảng cũng hơi không hợp lý. Theo ý ta, chỉ cần Giang Khải đánh thắng tầng thứ nhất thì chúng ta không nên tiếp tục giận lây sang hắn nữa."

Giang Khải nhìn Điền tướng quân đang nói chuyện với quần chúng, trong lòng hơi cảm động.

Điền tướng quân đang muốn giảm độ khó giúp hắn.

La Bình vỗ vai Giang Khải, "Tiểu tử, còn sống đi ra!"

Giang Khải gật đầu, hít sâu một hơi, đi đến cửa vào Vô tận thâm uyên.

Lúc hắn đi qua bên cạnh Thường Tư Diêu, đột nhiên nghe thấy Thường Tư Diêu khẽ nói với hắn, "Ngươi, cẩn thận một chút!"

Giang Khải nghiêng đầu liếc nhìn Thường Tư Diêu, nữ nhân nóng nảy này không trực tiếp ra tay đã không tệ, lại còn quan tâm mình thật sự hiếm có.

Trong sự chú ý của tất cả mọi người, Giang Khải đi vào lồng ánh sáng thâm uyên, bóng dáng của hắn cũng biến mất giữa ánh sáng trắng.

Tin tức Giang Khải khiêu chiến Vô tận thâm uyên lập tức truyền ra

ngoài.

Người gần đó nhao nhao chạy về Hoa Hạ thành, rất nhiều người cũng đến đây, tiến về Vô tận thâm uyên.

Trên mạng, mấy chục bài post nhanh chóng bao trùm, càng thu hút sự chú ý của trăm vạn người.

Đại sảnh đăng nhập khu 18, ngay ca Vệ Ưng, Tô Lam Lam, Lộ Tuấn đều tự chạy đến vì xem Giang Khải có tử vong logout hay không.

Tất cả mọi người đều đang chờ đợi kết quả sau cùng.

Hoặc là tử vong logout, hoặc là trên Long bảng sẽ xuất hiện tên của người đầu tiên!

…

Một trận choáng váng rất nhỏ, Giang Khải tiến vào Vô tận thâm uyên.

Hiện tại hắn đang ở một sân bãi hơi giống với sân thi đấu, sân bãi có hình tròn, đường kính khoảng 100m, mặt đất là gạch đá màu xám trắng lót đường, bốn phía có vách tường cao ngất khoảng 20, 30m.

Ở đối diện hắn có một cánh cửa sắt cao lớn, lúc này đang đóng thật chặt.

【 Ngài đã tiến vào tầng thứ nhất bí cảnh Vô tận thâm uyên, độ khó hiện tại, cấp độ kiếp. 】

【 Đánh bại dã thú tầng này có thể tiến vào tầng tiếp theo, không cách nào rời khỏi bí cảnh giữa chừng. 】

【 Ngài đang thu hoạch được hai trạng thái khác thường, trạng thái khác thường đang xuất hiện… Xuất hiện hoàn tất, ngài lấy được trạng thái “Huyết dịch tổn thất” và “Công kích suy yếu”. 】

【 Huyết dịch tổn thất: Mỗi giây tổn thất 10% giá trị thể lực, trạng thái này sẽ không trực tiếp gây ra cái chết, khi giá trị thể lực thấp hơn 1%, Huyết dịch tổn thất không còn hiệu quả nhưng lúc thể lực

khôi phục hơn 10%, trạng thái này tiếp tục có hiệu lực. 】

Giang Khải hít sâu một hơi.

Hắn đột nhiên biết vì sao những cao thủ kia không thể thông qua tầng thứ nhất Vô tận thâm uyên.

Một Huyết dịch tổn thất có thể khiến người ta tuyệt vọng!

【 Công kích suy yếu: Hiệu quả công kích giảm 50%. 】

“Khá lắm, công kích trực tiếp mất một nửa, vậy cũng quá biến thái.”

“Có phải lời nói của ta quá vẹn toàn rồi không…” Giang Khải nghiêm túc lo lắng vấn đề này.

Nhưng điều này còn chưa kết thúc!

【 Dã thú tầng này thu hoạch được hai trạng thái tăng thêm cực phẩm “Nhanh chóng khôi phục” và “Cường hóa phòng ngự”. 】

Chương 446 - Tầng thứ nhất Vô tận thâm uyên (2)

【 Nhanh chóng khôi phục: Một giây khôi phục 5% thể lực và tinh thần lực, vết thương bên ngoài có thể nhanh chóng khép lại. 】

【 Cường hóa phòng ngự: tăng 100 điểm phòng ngự, tăng nguyên tố kháng tính, phòng ngự công kích đặc thù 100 điểm. 】

“Thế này có thể đánh được mới là lạ!” Giang Khải cũng không nhịn được lắc đầu.

【 Khiêu chiến bắt đầu sau 1 phút, thời gian tiến vào đếm ngược. 】

Lúc đếm ngược chỉ còn lại 3 giây, Giang Khải híp mắt nhìn chằm chằm cánh cửa đối diện.

“Còn chưa ra?”

3, 2, 1… Đếm ngược kết thúc, đột nhiên một tiếng bich to lớn vang lên, cánh cửa cao lớn này lập tức nổ tung, ngay sau đó hai bóng dáng khổng lồ đánh về phía Giang Khải!

Loại dã thú này hơi giống với Tiếu nguyệt lang yêu trên Thái Bình sơn đạo, Tiếu nguyệt lang yêu có được hình thái nửa người nửa sói, tốc độ nhanh, công kích mạnh mẽ, động tác nhanh nhẹn, là thứ khá khó đối phó trong dã thú cùng cấp.

Nhược điểm của bọn nó là phòng ngự của nó khá thấp.

Bây giờ hai con lang yêu này đang xông ra, vị trí yếu kém trên người đều bao trùm một tầng nham thạch, lớp nham thạch cứng rắn bên ngoài có thể thấy một vài vật chất màu bạc tản ra ánh sáng kim loại.

Chúng nó không phải Tiếu nguyệt lang yêu, nói chuẩn xác chắc là Kim cương lang yêu!

Những kim loại này đã hòa vào thân thể của bọn họ, kéo theo xương xốt, móng vuốt của bọn nó đều mang theo một vài cảm nhận kim loại!

Hai con Kim cương lang yêu ở nơi này có hình thể khoảng bảy, tám mét, tốc độ đại khái tương đương với Tiếu nguyệt lang yêu cấp tinh anh, chắc là dã thú cấp tinh anh.

Hai con Kim cương lang yêu đập nát cửa gỗ để lại hai tàn ảnh màu nâu xanh, chia thành hai phương hướng vội xông về phía Giang Khải.

Cùng lúc đó, trạng thái Huyết dịch tổn hại có hiệu lực, thể lực của Giang Khải đang lấy tốc độ 10% mỗi giây nhanh chóng hạ xuống.

“Rống!” Một tiếng gầm lên giận dữ, một con Kim cương lang yêu lấy vách tường xung quanh làm ván nhảy, lao thẳng đến Giang Khải từ bên cạnh.

Giang Khải nhanh chóng vung ra năm thanh Truy mệnh tôi lửa bắn thẳng đến trước mặt Kim cương lang yêu.

Đinh đinh đinh đinh… Sau tiếng kim loại va chạm liên tiếp, trong năm thanh Truy mệnh có bốn thanh rơi xuống đất, chỉ có một thanh xuất hiện bạo kích hung hăng nện vào trên mặt Kim cương lang yêu.

Hiệu quả của Truy mệnh tôi lửa lại không tạo thành trạng thái nhóm lửa!

Nhưng cho dù xuất hiện bạo kích, Truy mệnh cũng không đâm xuyên phòng ngự của nó, chỉ có đánh lui.

Sau khi con Kim cương lang yêu kia rơi xuống, sờ lên trán, sau đó lông tóc trên người dựng đứng phát ra tiếng gầm lên giận dữ với Giang Khải.

“Rống!”

“Ngọn lửa trực tiếp bị dập tắt? Công kích của ta cũng giảm đi rất nhiều!” Giang Khải lập tức lùi lại.

Một cơn gió mạnh đánh tới từ sau lưng, Giang Khải vội vàng lách người, tiện tay vung ra mấy thanh Truy mệnh.

Kết quả tình cảnh trước đó lại trình diễn, Truy mệnh không có cách nào đánh xuyên qua phòng ngự, hiệu quả châm lửa vô hiệu, bạo kích cũng không thể miểu sát Kim cương lang yêu!

Tuy Giang Khải đánh lui lang yêu hai lần, nhưng cùng lúc thể lực của hắn cũng đã giảm xuống ba phần!

“Đệt, độ khó độ kiếp này hơi quá cường điệu!” Giang Khải không khỏi than thở một câu, lập tức lấy ra hai thanh phi đao.

Thanh phi đao này tản ra sương mù màu đen dày đặc.

Giang Khải hơi híp mắt lại nhìn chằm chằm hai con Kim cương lang yêu nóng lòng muốn thử kia, “Không có Vòng quay vận mệnh, thật xin lỗi ta phải nghiêm túc rồi.”

Hai con Kim cương lang yêu này không bị miểu sát, tốc độ khôi phục trạng thái rất nhanh, chỉ trong chớp mắt đã hoàn toàn khôi phục trạng thái.

“Tốc độ khôi phục quá nhanh! Một khi ra tay nhất định phải đánh giết!” Trong lòng Giang Khải đã hiểu điểm này.

Hai con Kim cương lang yêu lại lao về phía Giang Khải từ hai phương hướng!

Giang Khải đột nhiên ném phi đao ra, “Diêm Vương lệnh! Chủ thần chi nộ!”

Trong quá trình Diêm Vương lệnh đang phi hành lại rút đi vẻ bề ngoài phi đao, lúc tiếp xúc với ngực của một con Kim cương lang yêu trong số đó lại nhanh chóng tự quay, đánh vào lớp vỏ ngoài đá kim loại!

Một con Kim cương lang yêu khác đã nhào đến trước mặt Giang Khải, nó đứng thẳng người vung hai tay lên, một đôi móng vuốt đột nhiên vồ xuống!

Thể lực của Giang Khải tụt vô cùng nghiêm trọng, chỉ trong mấy

giây ngắn ngủi hắn chỉ còn lại bốn phần mười thể lực.

Thấy móng vuốt của lang yêu sau lưng đã đánh xuống, Giang Khải quay đầu, đôi mắt nhìn vào mắt lang yêu, “Trạng thái lừa gạt!”

Động tác của lang yêu xuất hiện sự do dự ngắn ngủi, lợi dụng thời cơ này Giang Khải lập tức lách người, nhanh chóng chạy sang một bên khác.

Kim cương lang yêu bị Diêm Vương lệnh công kích phát hiện Diêm Vương lệnh lại có xu thế đánh nát đá kim loại, muốn dùng chân đánh rơi Diêm Vương lệnh.

Trong lúc Giang Khải né tránh công kích cũng nhanh chóng ném ra Truy mệnh, bắn thẳng về phía hai tay của lang yêu kia.

Mặc dù Truy mệnh không thể đánh xuyên phòng ngự của nó, nhưng một khi bạo kích vẫn có thể tạo thành va chạm mạnh.

Chương 447 - Quá kinh khủng

Oanh một tiếng, một thanh Truy mệnh trực tiếp phá tan cánh tay lang yêu, kéo theo toàn bộ thân thể của nó cũng bị đẩy lui.

Sau khi bị Giang Khải đánh lui, lang yêu đã mất đi cơ hội đánh bay Diêm Vương lệnh.

Diêm Vương lệnh nhanh chóng xoay tròn, trải qua một đoạn thời gian tích cóp, thuộc tính đâm xuyên của Diêm Vương lệnh đã đạt đến trình độ khá cao.

Đá trước ngực lang yêu đã bắt đầu vỡ vụn!

Một lát sau, Diêm Vương lệnh đã tính gộp độ đâm xuyên đủ cao, đâm thủng kim loại đá, thẻ bài lập tức chui vào lồng ngực lang yêu!

Lang yêu này liên tục phát ra tiếng kêu thảm thiết, trợn tròn mắt nhìn chằm chằm Giang Khải.

Giang Khải hừ lạnh một tiếng, "Thêm 100 điểm phòng ngự? Buồn cười! Đối mặt với Diêm Vương lệnh không có phòng ngự nào ra hồn! Trở về!"

Diêm Vương lệnh màu đen dạo một vòng trong thân thể lang yêu, sau khi phá hỏng nội tạng mới bắn ra từ sau lưng lang yêu, lập tức quay về trong tay Giang Khải.

Thân thể Kim cương lang yêu lung lay sắp đổ, một giây sau đã ngã xuống mặt đất bất động.

"Lần này chắc đã chết…" Trong lòng Giang Khải vẫn còn sợ hãi, chỉ cần không giết chết tên này, một lát nữa nó lại khỏe mạnh hoạt bát.

Cũng may Diêm Vương lệnh ra tay, lang yêu ngã trên mặt đất, máu tươi chảy đầy đất vẫn chưa đứng lên.

Lúc này, Giang Khải vẫn chưa bị đánh trúng nhưng thể lực chỉ còn

lại 1%!

Thể lực đã gần hết!

Mỗi giây mất đi 10% thể lực, cộng thêm sử dụng Diêm Vương lệnh, hiện tại Giang Khải chỉ cảm thấy cả người vô cùng nặng nề, ngay cả sức lực đứng vững cũng không có chứ đừng nói là chạy, công kích!

Con Kim cương lang yêu sau lưng cũng không nhìn đồng bạn của mình lấy một cái, trực tiếp nhào về phía Giang Khải!

“Đáng chết, cái Huyết dịch tổn thất này thật buồn nôn!” Giang Khải mắng một câu.

Lúc này, Giang Khải đã không còn thể lực đánh ra Chủ thần chi nộ lần thứ hai.

“Thế thân lừa gạt!” Giang Khải khẽ quát một tiếng.

Hai cái móng vuốt của Kim cương lang yêu có lực công kích kinh khủng, trực tiếp xé thế thân thành hai nửa!

Nhìn “mình” bị xé thành hai nửa, trong lòng Giang Khải vui mừng.

Công kích kinh khủng như thế là điều Giang Khải đang cần.

“Thế thân, quay về!” Bản thể Giang Khải lại xuất hiện cách đó bốn năm mét, hắn đã không còn thể lực chạy càng xa hơn.

Nhưng cũng may sau khi triệu hồi thế thân, thể lực của hắn lập tức khôi phục đầy trạng thái.

Trong tình huống đầy thể lực, một con Kim cương lang yêu đã không đủ đáng sợ, Giang Khải hừ lạnh một tiếng, “Trò chơi kết thúc!”

“Diêm Vương lệnh! Chủ thần chi nộ!”

Diêm Vương lệnh lại bắn ra, đánh vào trước ngực Kim cương lang yêu.

“Truy mệnh, đánh cho ta!”

Dù sao thể lực vẫn đang tiêu hao, chẳng mấy chốc sẽ hết sạch, Giang Khải căn bản không cần tính toán thể lực tiêu hao, điên cuồng ném ra Truy mệnh.

Truy mệnh lần lượt bạo kích, đánh cho lang yêu lùi lại từng bước, đường đường một Kim cương lang yêu lại Giang Khải ghim vào tường rào, tấn công mạnh một trận!

Loại tình huống này, nó căn bản không rảnh xử lý Diêm Vương lệnh đã đánh vào đá kim loại của mình.

Bảy tám giây sau, Diêm Vương lệnh đánh xuyên qua lớp đá của nó, lập tức chui vào thân thể của nó!

Một giây sau, Diêm Vương lệnh bắn ra từ bụng Kim cương lang yêu, đến lúc này đã không biết nó phá hủy bao nhiêu nội tạng của lang yêu.

Kim cương lang yêu phát ra một tiếng kêu rên, thân thể cao lớn nằm sấp trên mặt đất, máu tươi theo miệng vết thương ở bụng lan tràn ra ngoài…

Sau khi thu hồi Diêm Vương lệnh, Giang Khải lại cảm nhận được cảm giác không còn chút sức lực nào vô cùng rõ ràng.

Thể lực của hắn lại giảm xuống 1%, lúc này hắn cũng chạm là chết!

Nhìn chằm chằm xác lang yêu trên mặt đất một lúc, xác định nó không đứng lên nữa, lúc này Giang Khải mới thở phào một hơi.

“Độ khó độ kiếp này quá kinh khủng!” Trong lòng Giang Khải vẫn còn sợ hãi nói, “Đánh một tinh anh lại dùng mất một Thế thân lừa gạt của ta!”

…

Đám người La Bình không hề rời đi, bọn họ ở lại bên ngoài Vô tận thâm uyên với quần chúng.

Lúc này, hắn ta đang lo lắng nhìn hai tấm bảng trước Vô tận thâm uyên.

Hoa Thiên Thần từ tốn nói, “Lão Điền, cũng may ngươi suy nghĩ chu đáo. Vừa rồi tiểu tử Giang Khải kia nói năng quá vẹn toàn, hiện tại Thiên bảng là kết quả mà cường giả mười hai quốc gia khác tranh đoạt gần mười ngày, lần đầu tiên Giang Khải vượt qua, muốn lên Thiên bảng là chuyện không thể nào.”

La Bình cũng nhẹ gật đầu, “Mấu chốt là Thiên bảng căn bản không cân nhắc đến nhân tố độ khó, mấy ngày trước nước H, nước L rút được độ khó đơn giản, cao thủ của bọn họ trực tiếp kéo thành tích Thiên bảng lên một mảng lớn.”

“Hiện tại nhanh nhất là người nước L, 17 phút, quốc gia khác cũng không theo kịp.”

Điền Phong lắc đầu, “Đúng vậy, ta cũng thấy kỳ quái, vì sao Thiên bảng lại không cân nhắc đến nhân tố độ khó, hơi không hợp lý.”

La Bình nói, “Có người nói vận khí là một phần của thực lực, nhưng ta cảm thấy có lẽ vẫn có nguyên nhân, chỉ là bây giờ chúng ta còn chưa chạm đến.”

Chương 448 - Đánh tiếp

“Không nói những thứ này nữa, các ngươi cảm thấy Giang Khải có thể qua tầng một không?”

Hoa Thiên Thần suy nghĩ, nói, “Cũng không thể nói quá tuyệt đối, trên đại đội đánh cược hắn còn chưa dốc hết sức, thực lực của hắn cao hơn tuyển thủ tứ giai max cấp bình thường rất nhiều, nhưng ăn ngay nói thật ta nhiều nhất chỉ cho rằng hắn ‘có cơ hội’ mà thôi.”

“Hai tên kia rất biến thái, cộng thêm đối thủ được tăng hai trạng thái cường đại, ta nghe thôi cũng cảm thấy khó khăn.”

Hoa Thiên Thần nói xong, La Bình và Điền Phong cũng nhẹ gật đầu, quan điểm của Hoa Thiên Thần thật sự đại diện cho suy nghĩ của bọn họ.

“Giang Khải mới đi vào mấy phút, chúng ta vẫn nên kiên nhẫn chờ Long bảng công bố đáp án đi.” La Bình khẽ than một câu, quay người nhìn về phía Long bảng.

Nhưng đúng lúc này, La Bình đột nhiên nhíu mày, nháy mắt mấy cái, nhìn chằm chằm vị trí hạng nhất trên Long bảng như sợ mắt của mình nhìn nhầm.

Vị trí thứ nhất kia chỉ có số thứ tự, vốn đằng sau vẫn trống không nhưng lúc này dường như có một vài điểm sáng màu trắng đến từ bốn phương tám hướng, không ngừng tự tập vào nơi đó, chắp vá lại…

Một lát sau, trên vị trí thứ nhất của Long bảng đột nhiên xuất hiện một cái tên.

【 Hạng nhất Long bảng: Giang Khải. Thành tích: tầng thứ nhất Vô tận thâm uyên 】

【 Thời gian sử dụng… 】

Ánh sáng vẫn đang tiếp tục tụ tập, càng ngày càng rõ ràng, càng ngày càng rõ ràng, sau cùng hoàn toàn dừng lại.

【 27 giây! 】

Ông một tiếng, một tiếng động trực tiếp nổ tung trong đầu La Bình!

Không chỉ La Bình, trong số người có mặt đã có rất nhiều người chú ý đến trên Long bảng còn trống đã xuất hiện sự thay đổi.

Nhưng đối mặt với kết quả này, mọi người lại hoảng sợ không dám tin vào mắt mình.

“2… 2… 27 giây? Sai lầm đi, chắc là 27 phút!”

“Sao có thể! Điều này sao có thể! Ngươi nói Giang Khải qua ải thì ta có thể chấp nhận, ngươi nói hắn qua ải trong 20 phút, ta cũng có thể miễn cưỡng chấp nhận, ngươi nói hắn 27 giây? Đùa ta sao!”

“Long bảng bị lỗi? Thành tích này là không thể nào!”

“Nhanh chóng xem có lên Thiên bảng không!”

Thành tích trên Thiên bảng chậm hơn Long bảng, nếu thành tích của Giang Khải không lên Thiên bảng vậy là Long bảng tính sai đơn vị.

Hiện trường có mấy vạn người lại kỷ luật nghiêm minh lạ thường, không ai lớn tiếng ồn ào, tất cả mọi người đều nhịp quay đầu sang bên trái.

Đôi mắt mọi người nhìn chằm chằm vào Thiên bảng.

Nhưng lúc này Thiên bảng như lún xuống, trên bảng là tên 1000 thiên tài đến từ mười hai quốc gia, 1000 cái tên, thành tích đủ loại gọn gàng tụt xuống một tầng!

Vị trí hạng nhất Thiên bảng trống rỗng!

Tiếp theo, ánh sáng tụ tập, nhanh chóng ngưng tụ thành một cái tên.

【 Hạng nhất Thiên bảng: Hoa Hạ - Giang Khải. Thành tích: tầng thứ nhất Vô tận thâm uyên. Thời gian sử dụng: 27 giây! 】

“Điều này… Không thể nào…”

Cùng lúc đó, trước bí cảnh Vô tận thâm uyên ở thành chính M quốc cũng có người chú ý đến sự khác thường trên Thiên bẩng, sau khi dừng chân một lúc thì thấy cảnh này.

Trong nháy mắt, người kia hóa đá ngay tại chỗ, đôi mắt hoảng sợ nhìn lên Thiên bảng.

Mấy tên quân nhân đi tới, “Này, ngươi sao thế?”

Người kia cũng không nói chuyện chỉ ngửa đầu, há to miệng, dùng ánh mắt như nhìn thấu đĩa bay để nhìn cái tên trên Thiên bảng.

Mấy tên quân nhân hơi mất kiên nhẫn nhìn theo ánh mắt của hắn ta.

Trong nháy mắt, lại có thêm mấy người hóa đá…

Đảo quốc, một tên Kiếm khách rất nổi tiếng đang khiêu chiến Vô tận thâm uyên, mấy ngàn người đang căng thẳng nhìn chằm chằm Long bảng của bọn họ.

Đúng vào lúc này, sự thay đổi trên Thiên bảng lập tức hấp dẫn sự chú ý của mọi người.

Bảng xếp hạng 1000 người trực tiếp giảm xuống một tầng, nhường ra vị trí thứ nhất.

Chẳng mấy chốc bên trên xuất hiện một tin tức mới.

【 Hạng nhất Thiên bảng: Hoa Hạ - Giang Khải. Thành tích: tầng thứ nhất Vô tận thâm uyên. Thời gian sử dụng: 27 giây! 】

Đám người lập tức vỡ tổ.

“Cái gì? Hoa Hạ?”

“Bọn, bọn họ có người lên Thiên bảng!”

“Chờ chút, 27 giây là cái gì? 27 giây, các ngươi thấy không, bên trên viết là 27 giây!”

“Không có khả năng, điều này, điều này sao có thể, trước đó khi chép nhanh nhất của cấp đơn giản cũng phải 17 phút, sao hắn lại đánh được 27 giây?”

“Đừng nói cho ta biết, hắn vừa đi vào đã miểu quái!”

Trong vài phút, hơn ngàn vạn người chơi tràn vào diễn đàn quốc tế!

Hot topic trước đó đều bị một bài post mới bao phủ, nhiệt độ trực tiếp tăng lên cấp ngàn vạn!

“Hoa Hạ Giang Khải thành công vượt ải, thành tích 27 giây!”

Đối với điều này, người chơi các quốc gia khác lần lượt phát biểu quan điểm của mình.

“Tin tức này tuyệt đối là giả! Nói đùa cái gì thế, chỉ cần có chút đầu óc đều biết 27 giây là chuyện không thể nào!”

Nhưng trong bài trả lời phía dưới, một vị người chơi đến từ nước F đưa ra ảnh chụp màn hình của Thiên bảng bọn họ.

Lầu một trực tiếp bị vả mặt.

Chương 449 - Đánh tiếp (2)

“Cho dù có tin tức Thiên bảng thì ta cũng không tin, chắc chắn là hệ thống bị lỗi, sao có thể vượt ải trong 27 giây? Hoa Hạ các ngươi vẫn nói độ kiếp khó đến mức nào, kết quả hiện tại lại qua ải trong 27 giây, đây không phải trước sau mâu thuẫn sao!”

“Đúng là không có khả năng, ta từng khiêu chiến Vô tận thâm uyên, thời gian chuẩn bị 1 phút, sau đó sẽ bắt đầu chiến đấu. Vì thực lực của dã thú rất khủng bố nên bình thường đều phải áp dụng chiến thuật đánh vòng quanh kéo dài, vừa dùng hết thủ đoạn kéo dài khoảng cách, vừa chậm rãi đánh giết, 27 giây có nghĩa là vừa vào đã miểu sát dã thú! Dù sao lúc ta tứ giai cấp 20 cũng không thể làm được!”

“Không cần thảo luận, không phải hệ thống sai lầm, ta đớp cứt!”

Cho đến hiện tại, người chơi Hoa Hạ cũng không tỏ ra quá kích động.

Dù sao bản thân bọn họ cũng cảm thấy thành tích này có vấn đề, lực lượng không đủ, lúc nói chuyện cũng không mạnh mẽ nổi.

Lại quay về phía trước Vô tận thâm uyên Hoa Hạ thành.

Sau khi trải qua thời gian não chập mạch khá dài, cuối cùng La Bình đã lấy lại tinh thần, hắn ta quay người nhìn về phía Hoa Thiên Thần và Điền Phong.

“Thành tích này… Bị sai?”

Hoa Thiên Thần thở dài một tiếng, “Có khả năng.”

Điền Phong cũng nói, “Đúng là có vấn đề, nếu hoàn thành khiêu chiến, lúc này tiểu tử kia phải đi ra mới đúng. Chắc là hệ thống bị lỗi.”

“Không ngờ Quỷ Tinh cũng xuất hiện việc số liệu bị lỗi, chuyện này cần bộ phận số liệu tìm hiểu kỹ càng một chút, có lẽ sẽ có sự

trợ giúp rất lớn cho việc chúng ta tìm hiểu Quỷ Tinh.”

Hoa Thiên Thần lẩm bẩm một câu, “Sao việc kỳ lạ gì cũng để Giang Khải gặp được! Lại nói, dù có sai lầm, dù sao ngươi làm hai ba mươi phút cũng được, người ta sẽ không nhìn ra, hiện tại hay lắm, chiếm hạng nhất Thiên bảng 27 giây, muốn lừa cũng không lừa nổi.”

Dù là Hoa Thiên Thần cũng hy vọng Hoa Hạ có thể nổi danh trên bảng…

Hiện tại chỉ có thể chờ Giang Khải đi ra ngoài, lại hỏi tình hình cặn kẽ.

…

【 Chúc mừng ngài thành công vượt qua tầng thứ nhất Vô tận thâm uyên, thời gian sử dụng 27 giây. 】

【 Hiệu quả Huyết dịch tổn thất và Công kích suy yếu của ngài biến mất, ngài có thể lựa chọn dừng khiêu chiến, ngài thu hoạch được phần thưởng tầng thứ nhất Vô tận thâm uyên, sau khi nhận lấy có thể rời khỏi từ lối ra Vô tận thâm uyên. 】

【 Ngài cũng có thể lựa chọn tiến vào khu vực nghỉ ngơi khôi phục tiêu hao, tiếp tục khiêu chiến. 】

【 Xin chú ý, khu nghỉ ngơi có thể khôi phục tiêu hao nhanh chóng, nhưng không cách nào khôi phục thời gian cooldown của thiên phú, kỹ năng, hiệu ứng đặc biệt. 】

【 Nếu khiêu chiến tầng thứ hai thất bại, phần thưởng tầng thứ nhất sẽ đưa thẳng vào trong balo của ngài. 】

Tiếng của hệ thống vang lên, Giang Khải nhíu mày.

“Tầng thứ nhất đã qua, nhiệm vụ của ta cũng đã hoàn thành. Có nên tiếp tục khiêu chiến không.”

Suy nghĩ, Giang Khải cau mày, “Gần đây ở khu vực không biết không thuận lợi lắm, không đánh lại Người tuần đêm kia!”

Giang Khải gặp được tất cả hai Người tuần đêm, một người suýt giết hắn, một người hoàn toàn đánh không lại!

“Biết đâu Vô tận thâm uyên có thể rơi ra một vài bảo vật mạnh mẽ, nếu có thể đánh được Người tuần đêm, ta sẽ có cơ hội kiếm đủ tài liệu tứ giai.”

“Chỉ cần không xuất hiện cái Huyết dịch tổn thất này, ta cũng không bị ép lấy ra Thế thân lừa gạt… Vậy thử lần nữa đi.”

Nói xong, Giang Khải nhìn Truyền tống trận xuất hiện sau lưng, lại nhìn cánh cửa lớn bị phá hỏng, cuối cùng đi về phía cánh cửa lớn.

Tiến vào trong cửa thấy một ao nước, bên bờ ao có một đường đi vòng quanh thông xuống phía dưới.

【 Mời vào Thánh trì, Thánh trì không chỉ khôi phục trạng thái còn có thể chữa trị vết thương cho ngài. 】

Giang Khải cũng không bị thương nhưng trạng thái đã kém đến cực điểm, nhanh chóng cởi áo khoác nhảy vào Thánh trì.

Vừa tiếp xúc với nước trong Thánh trì, Giang Khải đã cảm thấy cả người thoải mái không diễn tả được, cảm giác hơi giống với lúc tắm rửa dưới Quang Minh thần lệnh.

Mười phút sau, trạng thái của Giang Khải đã hoàn toàn khôi phục.

【 Trạng thái của ngài đã khôi phục, hãy rời khỏi Thánh trì tiến về tầng thứ hai Vô tận thâm uyên. 】

“Thật thoải mái, nằm thêm một lúc… Lại nói đã vài ngày chưa tắm rửa.”

【 Xin đừng làm bẩn Thánh trì, trạng thái của ngài đã khôi phục, hãy rời khỏi Thánh trì tiến về tầng thứ hai Vô tận thâm uyên. 】

Mười phút sau.

【 Xin đừng làm bẩn Thánh trì, trạng thái của ngài đã khôi phục, hãy rời khỏi Thánh trì tiến về tầng thứ hai Vô tận thâm uyên. 】

“Giục chết thôi…” Giang Khải cũng thấy phiền, không tình nguyện rời khỏi Thánh trì mặc quần áo tử tế, đi vào lối đi xuống lòng đất.

Không lâu sau, hắn đi đến cuối đường, thấy sân thi đấu trước mặt.

“Đây là tầng thứ hai?”

Giang Khải đi vào.

【 Ngài đã tiến vào tầng thứ hai bí cảnh Vô tận thâm uyên, độ khó hiện tại, cấp độ kiếp. 】

Chương 450 - Cập nhật thành tích

Giang Khải hơi híp mắt lại, đã bắt đầu cầu nguyện, “Đại ca, ta chỉ có hai thế thân, đừng cho ta Huyết dịch tổn thất nữa, quá khó chấp nhận!”

…

Trước Vô tận thâm uyên, tất cả mọi người cau mày.

Đã hai mươi mất phút trôi qua!

“Rốt cuộc tiểu tử kia đánh xong chưa? Sao còn chưa đi ra? La Bình lo lắng nhìn về phía Vô tận thâm uyên.

【 Đánh bại dã thú tầng này có thể tiến vào tầng tiếp theo, không cách nào rời khỏi bí cảnh giữa chừng. 】

【 Ngài thu hoạch được hai trạng thái khác thường, trạng thái khác thường đang xuất hiện… Xuất hiện hoàn tất, ngài nhận được trạng thái “Huyết dịch tổn thất” và “Bạo kích suy yếu”. 】

Giang Khải trợn to mắt, có vẻ trạng thái khác thường nhận được lần này còn tệ hơn tầng thứ nhất!

Trạng thái Huyết dịch tổn thất vẫn giống tầng một, mỗi giây tụt 10% thể lực, Bạo kích suy yếu thì giảm 50% tỷ lệ bạo kích trong lần công kích này, giảm 50% bạo kích tổn thương trong lần công kích này.

“Quá đáng, đang nhắm vào ta đi!” Giang Khải tức giận nói.

Điều duy nhất đáng ăn mừng là Bạo kích suy yếu nhắm vào “lần công kích này”, chứ không phải tỷ lệ bạo kích và bạo kích tổn thương tổng thể.

Nói cách khác, nếu tỷ lệ bạo kích lần này của Giang Khải là 10%, bạo kích tổn thương là 300 lần, vậy dưới tác dụng của Bạo kích

suy yếu, trên thực tế tỷ lệ bạo kích của hắn là 5%, bạo kích tổn thương là 150 lần.

Dù sao vẫn có thể bạo kích.

【 Dã thú tầng này thu hoạch được hai trạng thái tăng thêm cực phẩm "Cường hóa khí thuẫn" và "Đặc biệt cường tráng". 】

Giang Khải khẽ nhíu mày, hình như mình cũng không đặc biệt sợ hai hiệu quả cường hóa này.

"Tạm được, không có kháng tính nguyên tố, dùng nhóm lửa dù bạo kích thấp vẫn có thể đốt chết." Nghĩ tới đây, trong lòng Giang Khải cân bằng hơn rất nhiều.

Đếm ngược tiến vào giai đoạn sau cùng, cánh cửa lớn thứ hai đột nhiên bị hai con quái đầu trâu khí thế hung hăng xông phá.

Hai con quái đầu trâu này cầm cự phủ trong tay, quanh người có một chùm sáng che đậy, chắc là Cường hóa khí thuẫn.

Hình thể của bọn chúng trên dưới sáu mét, chưa đạt đến dã thú cấp chiến tướng nhưng cao lớn hơn tinh anh bình thường.

Giang Khải hít sâu một hơi, xem ra tầng thứ hai không thể giải quyết trận chiến nhanh như vậy…

…

Trước Vô tận thâm uyên, mọi người đang lo lắng chờ đợi Giang Khải.

Tin tức trên Thiên Long bảng quá khác thường, đã có rất nhiều người nghi ngờ kết quả này.

Bây giờ đã qua ba mươi phút, Giang Khải vẫn chưa đi ra.

La Bình nhíu mày, "Rốt cuộc tình huống của tên kia thế nào."

Điền Phong lắc đầu nói, "Nước ngoài có rất nhiều người nghi ngờ, ngay cả người chơi Hoa Hạ cũng không có sức lực đáp trả."

Thành tích 27 giây thật sự khiến người ta khó mà tin được.

Hoa Thiên Thần hơi nhíu mày, “Giang Khải ơi Giang Khải, rốt cuộc ngươi xảy ra chuyện gì, nhanh chạy ra đây đi, hiện tại tất cả mọi người đang đợi lời giải thích của ngươi!”

Đúng vào lúc này, trong đám đông có người hô to một tiếng.

“Các ngươi nhanh nhìn Long bảng, thành tích phía trên đang biến mất!”

Tất cả mọi người lập tức căng thẳng, đồng loạt nhìn về phía Long bảng.

Chỉ thấy phía sau hạng nhất trên bảng xếp hạng, thành tích ban đầu đang hóa thành ánh sáng từ từ biến mất.

“Chẳng lẽ đúng là phán đoán sai?”

“Không phải chứ, nếu thành tích này biến mất, đám người nước ngoài kia lại túm lấy không buông, hung hăng mỉa mai Hoa Hạ chúng ta.”

“Ai… 27 giây đúng là chuyện không thể nào, không biết rốt cuộc bên trong xảy ra chuyện gì, lại khiến hệ thống Quỷ Tinh xuất hiện phán đoán giai, e rằng trong năm mươi năm qua đây là lần đầu tiên.”

La Bình, Hoa Thiên Thần và Điền Phong, bao gồm những binh lính quân quan kia đều nhìn chằm chằm Long bảng.

【 Hạng nhất Long bảng: Giang Khải. Thành tích: tầng thứ nhất Vô tận thâm uyên… 】

Số liệu thời gian sử dụng kia đã hoàn toàn biến mất, hiện tại ngay cả chữ “tầng” cũng biến thành ánh sáng.

“Điều này, Giang Khải sẽ không thất bại chứ!”

Quả nhiên, chữ “một” kia cũng biến mất.

“Xong đời, lần này thật sự mất mặt đến tận nhà.”

Người cố ý gây sợ trước đó căng cuống họng hô to, “Các ngươi xem, lời hay có ai không biết nói, còn nói trên Thiên bảng chắc chắn có tên Hoa Hạ! Giang Khải căn bản không qua được Vô tận thâm uyên!”

“Trước đó người chơi Hoa Hạ chúng ta đã bị mỉa mai thảm, lần này hay lắm, lại tự vả mặt mình!”

“Mọi người đừng bị Giang Khải che mắt, sau này không cho phép hắn đăng nhập Quỷ Tinh nữa!”

Rất nhiều người không hùa theo, bọn họ chỉ thất vọng nhìn Long bảng, bất đắc dĩ chờ đợi thành tích duy nhất trên Long bảng bị xóa đi…

Không lâu sau, thành tích của Giang Khải hoàn toàn bị xóa đi.

Lúc này không diễn tả được tâm trạng nặng nề của người chơi Hoa Hạ.

“Cuối cùng vẫn là làm trò hề, e rằng lần này người nước ngoài còn mắng ác hơn, ôi…”

Toàn bộ mấy vạn người trước Vô tận thâm uyên khó mà kiềm chế cảm xúc sa sút của mình, thậm chí có vài người đã quay người, ảm đạm rời đi.

La Bình cũng thở dài một hơi, “Có lẽ… Chúng ta đánh giá Giang Khải quá cao…”

Chương 451 - Cập nhật thành tích (2)

“Thế lực nước ngoài còn đang cố gắng làm loạn tâm lý người chơi quốc gia chúng ta, Hoa thần, ta cảm thấy phải để ngũ tinh, Quốc sĩ và Binh vương cấp vô song trở về.”

Hoa Thiên Thần lắc đầu, “Chi phí để bọn họ quay về một lần quá cao… Ôi, hiện tại cũng chỉ có thể làm vậy.”

Hai người nói xong cũng quay người rời đi.

“Lão Điền, đi thôi!” Hoa Thiên Thần quay đầu nhìn thoáng qua Điền Phong.

Nhưng Điền Phong vẫn đứng đó không nhúc nhích, ánh mắt của hắn ta vẫn dừng trên Long bảng.

“Có điểm gì đó là lạ, những điểm sáng kia cũng không hoàn toàn tản đi.” Điền Phong cau mày, khẽ nói.

Được Điền Phong nhắc nhở như vậy, Hoa Thiên Thần và La Bình đồng thời nhìn về phía Long bảng.

Đúng vậy, vì sao những điểm sáng kia còn đang di chuyển ở trên Long bảng?

Rất nhiều người đều phát hiện ra hiện tượng này, đều cảm thấy hơi ngạc nhiên.

Tuy trước đó Long bảng Hoa Hạ vẫn trống không nhưng đã xóa sạch thành tích, ánh sáng vẫn đang di chuyển lên xuống ở trên Long bảng.

Đúng vào lúc này, rất nhiều ánh sáng rời rạc trên Long bảng bắt đầu di chuyển đến vị trí hạng nhất Long bảng, lại tụ tập với nhau!

“Đây là…” La Bình trợn to mắt, khiếp sợ nhìn Long bảng Hoa Hạ.

【 Hạng nhất Long bảng: Giang Khải. Thành tích: tầng thứ hai Vô tận thâm uyên. Thời gian sử dụng: 7 phút 47 giây. 】

Thấy thành tích này, đám người tâm trạng uể oải kia như bị điện giật, từng người cứng đờ đứng nguyên tại chỗ.

“Tầng, tầng… Thứ hai? Vừa rồi không phải Long bảng xóa thành tích của Giang Khải, mà là đang cập nhật thành tích của hắn?!”

“7 phút 47 giây? Tầng thứ hai! Má ơi! Đây là thành tích tầng thứ hai?!”

Thường Tư Diêu trợn to mắt sợ mình hoa mắt, nhưng nàng nhìn nhiều lần đều là kết quả giống nhau.

Tầng thứ hai, 7 phút 47 giây!

“Trời ạ, tên này đã trở thành người đầu tiên trên toàn cầu thông quan tầng thứ hai Vô tận thâm uyên?!”

Thành tích 27 giây không ai tin tưởng, tuy thành tích 7 phút 47 giây này cũng khiến người ta không thể tin được, nhưng so sánh với 27 giây dù sao cũng có chút độ tin cậy.

Lúc trước đã bị thành tích 27 giây kích thích, không hiểu sao mọi người cảm thấy thành tích 7 phút 47 giây thật chân thực!

Nhưng hiện tại trọng điểm chú ý của mọi người đã không phải thời gian sử dụng.

Giang Khải đã trở thành người đầu tiên trên toàn cầu thông quan tầng thứ hai Vô tận thâm uyên!

Ở thời khắc này, ba vị tướng quân có kinh nghiệm sa trường đột nhiên cảm thấy tim đập nhanh hơn, bọn họ lại bắt đầu căng thẳng.

Hoa Thiên Thần nuốt nước bọt một cái, lúc thì nhìn Long bảng, lúc thì nhìn Thiên bảng.

Long bảng đã đổi mới số liệu, vậy chẳng mấy chốc Thiên bảng sẽ đổi mới.

Cuối cùng, Hoa Thiên Thần nhìn về phía lối vào Vô tận thâm uyên.

Nơi này là cửa vào cũng là lối ra.

Nhưng bây giờ Hoa Thiên Thần cũng không quá quan tâm Thiên Long bảng, bởi vì hắn ta đã nghĩ đến một vấn đề kinh khủng hơn.

Sau khi thành tích cập nhật, Giang Khải vẫn chưa rời khỏi Vô tận thâm uyên!

Long bảng đổi mới, Thiên bảng còn xa sao?

Các nơi trên toàn cầu, vốn phía trên Thiên bảng rất gọn gàng giống nhau, đột nhiên có một số liệu trở nên khác với những người khác, vô cùng nổi bật.

【 Hạng nhất Thiên bảng: Hoa Hạ - Giang Khải. Thành tích: tầng thứ hai Vô tận thâm uyên. Thời gian sử dụng: 7 phút 47 giây! 】

Toàn bộ trên Thiên bảng, người khác đều là "tầng thứ nhất", chỉ có thành tích của người Hoa này là "tầng thứ hai"!

Hơn nữa, thời gian sử dụng của hắn vẫn ít hơn người xếp hạng hai mười phút!

Trên diễn đàn toàn cầu Quỷ Tinh, trước đây vẫn là người chơi nước ngoài đăng đủ loại topic, nhưng sau khi xảy ra chuyện lớn như vậy lại khiến bài viết của người chơi nước ngoài ít đi.

Ngược lại người chơi Hoa Hạ bắt đầu nhiệt liệt thảo luận thành tích mới Thiên bảng.

"Nếu Giang Khải thật sự qua tầng thứ hai, vậy ta cảm thấy thành tích tầng thứ nhất cũng không phải hoàn toàn không thể nào."

"27 giây vẫn khiến người ta cảm thấy không chân thực, nhưng tầng thứ hai là 7 phút 47 giây, cuối cùng đã đáng tin hơn nhiều."

"Tầng thứ hai cấp độ kiếp của chúng ta, về mặt tăng độ khó cũng sẽ cao hơn những độ khó khác một chút, sao thành tích giữa hai lần lại kém nhiều như vậy?"

“Chắc có liên quan với trạng thái khác thường ngẫu nhiên đi, bằng hữu của ta đã vượt ải Vô tận thâm uyên, hắn nói hắn trúng trạng thái Huyết dịch tổn thất, mỗi giây tụt 10% thể lực, trúng trạng thái này ngươi không giết nhanh chút, vậy người chết là mình.”

“Nghe nói chưa, Giang Khải còn chưa đi ra, không phải hắn đi đánh tầng thứ ba chứ.”

Người chơi Hoa Hạ chỉ tự thảo luận, phần lớn nội dung thảo luận là một vài suy đoán với thành tích, cũng không truy cứu hành động trước đó của người chơi nước ngoài, số người online toàn cầu thể hiện trên diễn đàn toàn cầu đã đạt đến 5.200 triệu, theo lý thuyết số người online cao như vậy, chắc số người chơi nước ngoài online cũng rất nhiều.

Nhưng trước đó người chơi nước ngoài vẫn hoạt động rất sôi nổi, đột nhiên ma xui quỷ khiến trở nên im lặng ít nói.

Hình như bọn họ chỉ yên lặng nhìn…

…

Chương 452 - Hoa Hạ Giang Khải

Bên ngoài vẫn thảo luận rất sôi nổi, nhưng Giang Khải không hề biết những chuyện này.

Hiện tại hắn đang ngâm mình trong Thánh trì.

【 Xin đừng làm bẩn Thánh trì, trạng thái của ngài đã khôi phục… 】

Đây là lần thứ ba hệ thống nhắc nhở hắn.

Lần này Giang Khải hoàn toàn không để ý đến cảnh cáo của hệ thống, tiếp tục tắm rửa.

Lần trước chưa tắm rửa sạch sẽ, lần này nhất định phải tắm tử tế!

Giang Khải vừa tắm rửa, vừa tổng kết kinh nghiệm lần này.

“Lại là Huyết dịch tổn thất, lại mất một thế thân của ta, hơn nữa còn dùng mất Thần uy quang hoàn!”

Tốc độ của quái đầu trâu rất khoa trương, còn nhanh hơn con Kim cương lang yêu trước đó khoảng 20%, đồng thời kháng tính bẩm sinh với lửa cũng rất cao, có được khí thuẫn siêu mạnh, thể trạng của bản thân cũng được tăng lên trên diện rộng.

Nói tóm lại, thứ này quá nhiều máu!

Vấn đề mấu chốt là, bạo kích của Giang Khải suy yếu mạnh, tổng hợp mấy điểm này Giang Khải muốn miểu sát đối phương thì độ khó tăng lên rất nhiều.

Cuối cùng Giang Khải chỉ là chức nghiệp tam giai, đương nhiên dù là chức nghiệp tứ giai, bị quái đầu trâu đánh trúng hơn phân nửa cũng phải tàn tật.

Huống chi hắn còn có Huyết dịch tổn thất, trên cơ bản xem như

chạm một cái là chết!

Vì lý do an toàn, Giang Khải chỉ có thể dùng hiệu quả khóa chặt của Thần uy quang hoàn trước, trước tiên nhốt một con ở bên trong, chậm rãi dùng lửa phá khí thuẫn, đánh giết một con.

“Quá mệt mỏi… Còn có một lần thế thân, một lần hư hóa, một lần trạng thái Tử linh, một lần Nguyệt hạ tiên tung kiếm.”

“Độ khó độ kiếp thật sự quá khó khăn, xem ra chỉ có thể đánh đến tầng thứ ba.”

Giang Khải đột nhiên nghĩ đến Khải kỳ hạng liên.

Điều kỳ quái là, hiện tại Khải kỳ hạng liên vẫn chưa được kích hoạt.

“Chẳng lẽ ta vượt ải không tính Quốc hồn? Đệt, ta không phải người Hoa à, vì sao không gia tăng!” Giang Khải không cam lòng nói.

Nhưng phàn nàn thì phàn nàn, Giang Khải cũng không lay chuyển được Quỷ Tinh.

Sau không biết bao nhiêu lần bị hệ thống cảnh cáo, cuối cùng Giang Khải tắm sạch, mặc quần áo tiến vào tầng thứ ba Vô tận thâm uyên.

Ở tầng này, cuối cùng Giang Khải không gặp trạng thái Huyết dịch tổn thất nữa.

【 Ngài thu hoạch thu hoạch được trạng thái “Huyết dịch tổn thất” và “Huyết dịch tổn thất”, hai trạng thái Huyết dịch tổn thất hợp thành một trạng thái khác thường cao cấp, Ăn mòn huyết dịch. 】

【 Ăn mòn huyết dịch, mỗi giây tổn thất 15% thể lực, 15% tinh thần lực, vết thương không cách nào khép lại, không thể sử dụng công kích đặc thù, không thể sử dụng công kích nguyên tố. 】

“Đệt!” Giang Khải suýt thì sụp đổ, hắn đỡ trán, “Vô tận thâm uyên, nếu không phải lão tử không có trạng thái, ta sẽ ăn thua đủ với ngươi!”

Hắn lại ngẫu nhiên được hai trạng thái Huyết dịch tổn thất, đây là xui xẻo đến mức nào!

“Được, nhìn dáng vẻ chỉ có thể đánh đến tầng thứ ba.” Nói xong, Giang Khải nhìn về phía cánh cửa lớn đối diện.

…

Đã 25 phút trôi qua sau khi Thiên Long bảng đổi mới thành tích.

Lúc này, chỉ cần là quốc gia mở ra Vô tận thâm uyên, không biết bao nhiêu người đều tụ tập trước Vô tận thâm uyên của quốc gia mình.

Nhưng có chút sự khác biệt, bên Hoa Hạ là tất cả mọi người nhìn chằm chằm Long bảng, người chơi quốc gia khác thì nhìn chằm chằm Thiên bảng.

Trên Thiên bảng vẫn tranh đoạt dữ dội, không ngừng có cao thủ xuất chiến, cướp đoạt xếp hạng trên top 1000 toàn cầu, để tên của quốc gia mình chiếm được càng nhiều địa bàn hơn.

Nhưng ánh mắt của mọi người lại không để ý đến những người kia, bọn họ đều nhìn chằm chằm người xếp hạng nhất.

Hoa Hạ Giang Khải!

Tầng thứ hai, thành tích 7 phút 47 giây, hiện tại chưa có ai rung chuyển được.

Từ tin tức do Hoa Hạ đưa ra, hắn còn chưa rời khỏi Vô tận thâm uyên!

Đây mới là điểm trí mạng nhất.

Không lâu sau, thành tích xếp hạng nhất của Giang Khải trên Thiên bảng các quốc gia bị xóa đi.

Nhưng lúc mọi người chú ý đến vị trí hạng nhất toàn bộ Thiên bảng vẫn trống rỗng, lập tức có một dự cảm không tốt.

Quả nhiên, không lâu sau ánh sáng tụ hợp, xuất hiện thành tích

mới.

【 Hạng nhất Thiên bảng: Hoa Hạ - Giang Khải. Thành tích: tầng thứ ba Vô tận thâm uyên. Thời gian sử dụng: 39 giây. 】

Thoáng cái, đám người đứng trước mười hai khu Vô tận thâm uyên đều bị thành tích này dọa đến mức đầu chết máy!

“Tầng thứ ba! Hắn, hắn vượt qua tầng thứ ba! Những người khác chỉ mới tầng một, một mình hắn vượt qua tầng thứ ba?”

“Lại là 39 giây! Tầng thứ hai vừa bình thường một chút, tầng thứ ba lại như vậy rồi hả?”

“39 giây đủ làm gì? Hắn trực tiếp chạy đến tầng thứ ba miểu sát quái?”

“Đây không phải là thật, sao người Hoa lại có thể mạnh như vậy!”

La Bình nhìn Thiên Long bảng Hoa Hạ, lúc này trên Long bảng chỉ có một cái tên, trên Thiên bảng cũng chỉ có tên một người Hoa Hạ.

Nhưng cũng chỉ một cái tên này lại chèn ép mấy ngàn vạn cường giả toàn cầu!

Chương 453 - Chiến Thần luống cuống

“Sẽ đứng trên đỉnh cao nhất, tầm mắt nhìn trọn những ngọn núi thấp!” La Bình không kìm được sự kích động trong lòng, đứng tại chỗ hào phóng nói, “Hay cho một Giang Khải, hay cho một câu trên Thiên bảng chắc chắn có tên Hoa Hạ!”

Hoa Thiên Thần không nhịn được lắc đầu than thở, “Lão Vệ nói với ta, tiểu tử này tuyệt đối là một nhân tài, hiện tại xem ra ánh mắt lão Vệ rất chuẩn.”

Đúng vào lúc này, một tia sáng bắn ra từ trong Vô tận thâm uyên, ngay sau đó một bóng người xuất hiện ở vị trí cửa vào Vô tận thâm uyên.

Giang Khải lắc đầu, hắn thật sự không vừa ý với biểu hiện lần này của mình.

Đáng tiếc vận khí của hắn không tốt lắm, vốn hắn còn muốn thử tầng cao hơn nhưng sau khi xuất hiện một cái Ăn mòn huyết dịch, hắn cũng không giữ lại thực lực nữa.

Hắn không muốn vì vượt ải Vô tận thâm uyên mà chết ở bên trong!

Nhưng lúc Giang Khải vừa ngẩng đầu, lại phát hiện ngàn vạn người trước mặt đều nhìn mình chằm chằm.

“Làm gì…” Giang Khải thất chột dạ, hắn biết biểu hiện của mình không tốt lắm nhưng hắn đã vượt ải Vô tận thâm uyên, hoàn thành nhiệm vụ, đám người này sẽ không tìm đến mình gây chuyện nữa chứ.

Không biết là ai dẫn đầu hô to, “Hoa Hạ Giang Khải!”

Những người khác nhao nhao hùa theo, mấy vạn người đồng thời cũng kêu la.

“Hoa Hạ Giang Khải! Hoa Hạ Giang Khải! Hoa Hạ Giang Khải!”

“Hoa Hạ Giang Khải!”

“Giang Khải, thật xin lỗi, trước đó chúng ta quá xúc động!”

“Giang Khải, không cần nói gì hết, trâu!”

Giang Khải ngạc nhiên nhìn quanh, lúc này quần chúng vây xem, binh sĩ thủ vệ Vô tận thâm uyên đều vô cùng kích động nhìn mình.

Ba vị tướng quân La Bình, Hoa Thiên Thần và Điền Phong đi đến trước mặt Giang Khải.

La Bình mỉm cười, “Hoa Hạ Giang Khải, đã nghe chưa, từ nay về sau tên của ngươi sẽ mang theo tên nước, phần vinh dự này dù là ba người chúng ta cũng chưa từng hưởng thụ.”

Hoa Thiên Thần vỗ vai Giang Khải, “Tiểu tử, lấy lực lượng một người chèn ép cường giả trăm nước, đúng là người con Hoa Hạ ta!”

Điền Phong mỉm cười gật đầu với Giang Khải, “Không ngờ ta cũng có thể tự chứng kiến kỳ tích xuất hiện. Trên Thiên bảng, không chỉ có tên Hoa Hạ ta, càng là chèn ép quốc gia mạnh, mạnh mẽ trèo lên đỉnh! Tiểu tử, ngươi giỏi!”

Tuy Giang Khải chưa từng gia nhập quân đội nhưng hắn vẫn có thiện cảm với quân đội, cũng rất kính nể những Chiến Thần chống đỡ Thú Thần giúp dân chúng Hoa Hạ.

Có thể được bọn họ đánh giá cao, trong chốc lát Giang Khải đều hơi ngượng ngùng.

“Hoa thần, La thần, Điền thần, mang theo tên nước gì chứ, ta thật sự không gánh vác nổi, cũng vì vận khí không tốt.”

“Ồ, còn khiêm tốn này, trên đại đội đánh cược còn cảm thấy ngươi là người tàn nhẫn.” La Bình cười nói.

“Vậy, vậy phải xem là với ai, có vài người ngươi không hung ác với hắn, hắn sẽ nghĩ bắt nạt ngươi như thế nào, loại người này

chắc chắn không thể nương tay.” Giang Khải gãi đầu, xấu hổ nói.

“Ha ha ha ha, nói cũng có lý, nhân từ với kẻ địch cũng là tàn nhẫn với mình.” Hoa Thiên Thần cười nói, “Đúng, chúng ta đã sớm muốn tìm ngươi, hiện tại vừa hay ngươi đến Vô tận thâm uyên, không biết ngươi có bằng lòng chia sẻ cho chúng ta biết bí quyết, nội dung phần thưởng… Đúng, còn có quá trình phát hiện di tích.”

Giang Khải suy nghĩ, gật đầu nói, “Không thành vấn đề.”

Giang Khải ngẩng đầu, hắn thấy người gây chuyện trước đó ở trong đám đông.

Lúc này, trong tiếng hoan hô của những người khác, hắn ta cúi đầu ảm đạm phai mờ.

Giang Khải hừ lạnh một tiếng, sau đó nói với La Bình, “Người này…”

La Bình chú ý đến ánh mắt của Giang Khải, lúc này tỏ thái độ, “Ừ, yên tâm đi, ta sẽ điều tra rõ ràng giúp ngươi.”

…

Diễn đàn toàn cầu Quỷ Tinh, trước đó người chơi Hoa Hạ còn rất khiêm tốc, lúc này hoàn toàn phát động phản công với các quốc gia!

Điều thú vị là, lúc Giang Khải vượt qua tầng thứ hai, người chơi Hoa Hạ còn chưa kích động như vậy, cho đến bây giờ Giang Khải vượt qua tầng thứ ba mới tiến hành phản công.

Có lẽ là vì lúc Giang Khải vượt qua tầng thứ hai, trong nước còn có rất nhiều người vẫn nghi ngờ thành tích tầng thứ nhất của hắn, thành tích tầng thứ ba của Giang Khải lại rất gần thành tích 27 giây.

Điều này tương đương với việc chứng minh Giang Khải có thể thông quan Vô tận thâm uyên trong vòng một phút.

Cứ thế, 27 giây tầng thứ nhất đã được chứng minh.

Lúc trước có rất nhiều bài post mỉa mai Hoa Hạ, lúc này bị người ta đẩy lên tiến hành ngược xác.

“Người nước ngoài đều vào đây đi, ta hỏi một câu thôi, các ngươi không có ai biết đánh sao! Còn quỷ bệnh Đông Á? Đứng trước mặt rồng Hoa Hạ, các ngươi còn không có tư cách xách giày cho Giang Khải.”

“Thật xin lỗi, đây chỉ là tầng thứ ba mà thôi, ai, ta quay về phải nói Giang Khải một chút, sao lần này lại phát huy kém như vậy.”

“Vị huynh đệ đớp cứt kia, làm phiền thông báo thời gian phát sóng trực tiếp, ta cung cấp nguyên liệu nấu ăn, số lượng nhiều bao ăn no!”

“Ai, Đảo quốc, trước đó các ngươi gào to nhất đi, thành tích hạng nhất của các ngươi là bao nhiêu, mở ra để chúng ta học tập một chút.”

Chương 454 - Chiến Thần luống cuống (2)

Đối mặt với thế công mạnh mẽ của người chơi Hoa Hạ, người chơi các quốc gia mỉa mai Hoa Hạ trước đó nhao nhao kêu gọi, đăng bài viết lý trí.

“Thành tích của Giang Khải cũng ưu tú nhưng ta cảm thấy hiện tại toàn cầu đều đang cố gắng khai phá Quỷ Tinh, hắn nên đứng ra chia sẻ kinh nghiệm của mình một chút, vậy mới có thể xúc tiến toàn cầu cùng tiến bộ.”

“Phân chia người nước ngoài với không người nước ngoài cái gì, tất cả mọi người là người Địa cầu, nên chung sống hòa thuận, đôi bên cùng có lợi.”

“Nước E chúng ta còn chưa kích hoạt Vô tận thâm uyên, là người ngoài cuộc, không quan tâm sự cạnh tranh giữa các ngươi, ta chỉ muốn hỏi bài post đớp cứt kia đâu!”

…

Giang Khải theo ba vị tướng quân đi tới trụ sở quân đội.

Đây là lần đầu tiên hắn tiến vào đại bản doanh quân đội Hoa Hạ.

Sau khi đi vào phòng họp, Điền Phong đã triệu tập người của ngành số liệu, một vài Chiến Thần Chiến Thần điện.

“Giang Khải, nói rõ chi tiết trong ba tầng này chút đi, trạng thái khác thường của ngươi, trạng thái tăng thêm của dã thú, phá vỡ tình hình thế nào, tình huống tăng cường thực lực giữa ba tầng.”

Giang Khải gật đầu, kể sơ qua tình huống một lần.

Đương nhiên, hắn không nói tỉ mỉ quá trình đánh giết, chỉ nói đại khái mạch suy nghĩ tương ứng của bản thân.

“Nói tổng thể, thực lực dã thú tương đương với dã thú cấp tinh

anh, nhưng hai hạng tăng thêm cường đại khiến thực lực của bọn họ tăng lên rất nhiều, đánh giết thật sự khó khăn."

"Sau khi tầng thứ nhất kết thúc sẽ có một Thánh trì khôi phục trạng thái, có thể nhanh chóng khôi phục tiêu hao và khôi phục thương thế."

"Ồ?" Hoa Thiên Thần hỏi, "Cho nên tổng thời gian ngươi sử dụng nhiều hơn thời gian vượt ải."

Giang Khải gật đầu, nghiêm túc chia sẻ tin tức ở trong tay mình, "Ta tắm rửa ở bên trong hai lần, tốn chút thời gian. Hệ thống sẽ thúc giục ngươi rời đi nhưng không có việc gì, ngươi nghỉ ngơi ở bên trong thêm một lúc thì nó cũng không xen vào."

Phù một tiếng, Điền Phong vừa uống một ngụm nước đã phun hết ra ngoài.

"Ngươi chạy vào Vô tận thâm uyên tắm rửa?" Điền Phong lau miệng, khiếp sợ nhìn Giang Khải.

Nhưng nhìn vẻ mặt đương nhiên của Giang Khải, Điền Phong hiểu câu hỏi này của mình hơi thừa.

"Được, ngươi tiếp tục đi, cái đó, cảm giác độ khó của tầng thứ hai thế nào?"

Giang Khải suy nghĩ, nói, "Thật ra thực lực dã thú tầng hai cũng không tăng lên bao nhiêu, ta nhận ra về mặt thuộc tính cơ sở mạnh hơn tầng thứ nhất 20 – 25%, tính huống tăng lên vẫn có thể chấp nhận."

"Tăng 20%... Vậy còn gọi là không nhiều?" Một tên nhân viên số liệu không nhịn được phỉ nhổ.

"Ồ, đúng, còn có một điều, nếu trạng thái khác thường xuất hiện hai cái giống nhau, sẽ dung hợp thành trạng thái khác thường cao cấp hơn."

"Tầng thứ ba ta xuất hiện hai Huyết dịch tổn thất, hợp thành một cái Ăn mòn huyết dịch, hiệu quả là mỗi giây tổn thất 15% thể lực, 15% tinh thần lực, vết thương không thể khép lại, không thể sử

dụng công kích đặc thù, không thể sử dụng công kích nguyên tố."

Mọi người đều khiếp sợ nhìn về phía Giang Khải.

Cuối cùng La Bình không nhịn được hỏi, "Ở trong loại trạng thái này, ngươi thông quan kiểu gì?"

Giang Khải nói, "Là rất khó, loại tình huống này nhất định phải miểu sát dã quái, nếu không sẽ không qua được!"

"Chắc các ngươi biết ta có Thế thân lừa gạt có thể hấp thu năng lượng, ta dùng một Thế thân lừa gạt giết một con, một con khác cũng ép ta phải lấy ra thủ đoạn giữ mạng khác."

Mọi người nghe vậy hơi ngạc nhiên.

Sao việc miểu sát dã thú mà Giang Khải lại nói ra dễ dàng như vậy? Trong loại tình huống này mà Giang Khải còn có thể thông quan, thật sự không thể tưởng tượng nổi!

La Bình nhẹ gật đầu, "Tuy Giang Khải không nói chi tiết cặn kẽ về dã thú, nhưng có lẽ chúng ta cũng có thể suy đoán ra độ khó tầng sau tăng lên."

"Giang Khải, bây giờ ngươi cũng không thiếu tiền, có thể đổi đồng hồ rồi."

Giang Khải nhìn Người không biết sợ của mình, lắc đầu.

Hắn không nỡ đổi người không biết sợ, dù sao cũng là đại ca và muội muội mua cho hắn.

"Đúng rồi, tình huống ban thưởng thì sao." Hoa Thiên Thần hỏi.

Lúc này Giang Khải lấy ra ba tấm thẻ bài từ trong túi thẻ.

"Một tầng chỉ có một phần thưởng." Giang Khải nói, "Phần thưởng tầng thứ nhất là Nguyệt quang thạch 5kg, ta từng giám định, không thể mang ra hiện thực, có thể khiến một món trang bị phẩm chất Siêu phàm trở xuống, cao nhất là nhị phẩm tăng lên một cấp."

"Lại là Nguyệt quang thạch, khoáng thạch trực tiếp tăng phẩm

chất, trên thị trường rất hút hàng.” Điền Phong gật đầu nói.

Nhưng người đang có mặt cũng từng thấy việc đời, ở trong mắt bọn họ thì Nguyệt quang thạch được cho là đồ tốt nhưng vẫn chưa tính là cực phẩm.

“Món thứ hai, Kim ô thạch 5kg, có thể mang ra hiện thực, có thể chế tác trang bị ở hiện thực, cũng có thể tiến hành thiết lập lại một hiệu ứng đặc biệt của trang bị Siêu phàm lục giai, cấp dành riêng.”

Lúc này, ánh mắt các Chiến Thần trong Chiến Thần điện đã trở nên khác biệt.

“Lại là Kim ô thạch?! Thứ này ở trong quân đội chúng ta tồn kho không cao hơn 100kg!”

Chương 455 - Bí mật nhỏ của Giang Khải

“Tầng thứ hai đã ra Kim ô thạch hả?”

Giang Khải tiếp tục lấy ra phần thưởng thứ ba.

“Món thứ ba, Toái tinh trần, có thể mang ra hiện thực, lúc tứ giai đột phá Siêu phàm chức nghiệp sẽ gia tăng tỷ lệ thu hoạch được thiên phú cao cấp. Món vật phẩm này chỉ có Vô tận thâm uyên rơi ra, mỗi ba tầng sẽ thưởng 5kg.”

Sau khi Giang Khải lấy ra món vật phẩm này, tất cả cường giả Chiến Thần trong phòng họp đều bị hiệu quả Toái tinh trần dọa sợ!

Một lúc lâu sau, Hoa Thiên Thần khẽ khàng nói, “Trời ạ, lại có loại vật phẩm này!”

“Vô tận thâm uyên xuất hiện, Toái tinh trần xuất hiện, có lẽ sẽ khiến toàn cầu thay đổi.”

Xem ra, sau này việc khai phá Vô tận thâm uyên sẽ càng ngày càng dữ dội!

Cũng may Giang Khải đã cung cấp tin tức quan trọng này, ít nhất Hoa Hạ đã hiểu tầm quan trọng của Vô tận thâm uyên.

La Bình hít sâu một hơi, nói, “Giang Khải, ngươi kể lại quá trình phát hiện di tích Ẩn bí nữ thần đi.”

“Điều này…” Giang Khải hơi khó xử, “Thật ra cũng là cơ duyên trùng hợp, ta chạy đến một động huyệt lòng đất phía dưới sào huyệt Thôn kim trùng thú vương cấp ba bốn trăm mét.”

Loảng xoảng một tiếng, chén trà trong tay Chiến Thần rơi thẳng xuống đất, chia năm xẻ bảy.

“Thôn kim trùng thú vương cấp?!” Người kia khiếp sợ nhìn về phía Giang Khải, “Trời ạ, Giang Khải, ngươi không dọa chết chúng ta

thì không bỏ qua đúng không!”

Nhìn dáng vẻ khiếp sợ của các vị Chiến Thần, Giang Khải từ tốn nói.

“Khụ khụ, cái đó, thật ra là như vậy, lúc ấy vừa hay vương trùng không ở trong sào huyệt.”

Giang Khải vừa nói xong, chỉ thấy mọi người lần lượt thở phào một hơi.

“Ta nói mà, nếu có Boss vương cấp trấn thủ, sao có thể phát hiện di tích.”

“Làm ta sợ muốn chết, ta còn tưởng ngươi đã xử lý Boss vương cấp.”

“Nhưng nói thật, tiểu tử nhà ngươi lại chạy đến sào huyết vương cấp cũng đúng là lá gan đủ lớn.”

Còn chưa nói hết câu, Giang Khải từ tốn nói, “A, vương trùng này đã bị ta giết.”

Trái tim vừa rơi xuống của mọi người lại treo ngược lên.

“Ngươi nói cái gì? Một mình ngươi giải quyết Boss vương cấp?!”

Giang Khải thản nhiên nhìn mọi người, “Ta là người đầu tiên trên toàn cầu thu hoạch được trạng thái Quốc hồn, cho nên hệ thống cho ta một phần thưởng đặc thù, để ta trải nghiệm trạng thái Quốc hồn đẳng cấp cao một lần.”

“Bốn hạng thuộc tính cơ bản của ta đều tăng đến 1 triệu, kéo dài ba phút, ta liền nhân cơ hội giết vương trùng.”

Trong phòng họp yên tĩnh, chuyên viên số liệu đã quên tiếp tục ghi chép số liệu, ba vị tướng quân La Bình, Hoa Thiên Thần, Điền Phong ngạc nhiên nhìn Giang Khải, nửa ngày nói không ra lời.

“y… Ta đã nói xong mọi chuyện, ta có thể đi chưa?” Giang Khải hơi không biết làm sao, “La thần? Hoa thần? Các vị lãnh đạo?”

Nơi này là chỗ nào, tổng bộ quân đội! Loại dân thường như hắn chắc chắn phải xin chỉ thị của lãnh đạo.

Một lúc lâu sau, La Bình cố gắng lắc đầu, tự thở dài một hơi, tự nói thầm, "1 triệu… Tiềm lực Quốc hồn lại to lớn như thế! Còn có, ta để tiểu tử này đi làm người tự do, tên này trực tiếp chạy đến bản đồ không biết một mình xoát vương cấp?"

Chú ý đến ánh mắt của Giang Khải, lúc này La Bình mới lấy lại tinh thần, "A, còn có một vấn đề cuối cùng, trạng thái Quốc hồn của ngươi thế nào?"

"Ta tự thông quan hình như không có hiệu quả." Giang Khải bất đắc dĩ lắc đầu, "Có lẽ vẫn cần càng nhiều người chơi Hoa Hạ thông quan thì Quốc hồn mới xuất hiện."

"Hóa ra là vậy, xem ra vẫn cần gọi người quay về." Hoa Thiên Thần cau mày nói.

Giang Khải mang về tin tức vô cùng quan trọng.

Thứ nhất là tình huống gia tăng độ khó của mỗi một tầng Vô tận thâm uyên, tình huống ban thưởng, nhìn từ hiện tại bắt đầu từ tầng thứ hai, phần thưởng đã rất khả quan, đặc biệt là tầng thứ ba rơi Toái tinh trần, chắc đây là món đồ duy nhất trên toàn cầu có thể ảnh hưởng đến thiên phú Siêu phàm, giá trị khó mà cân nhắc.

Đương nhiên, tin tức do Giang Khải cũng cấp cũng không phải đều có tác dụng.

Ví dụ như sắp xếp chiến thuật của hắn, trong ba tầng có hai tầng cần "miểu sát" dã thú, giữa các tầng có Thánh trì để tắm, trên cơ bản mấy điểm này đã bị coi là đề nghị không có giá trị…

Hoa Thiên Thần tự mình tiễn Giang Khải rời khỏi tổng bộ quân đội.

Trước khi chia tay, Giang Khải hỏi thăm tình huống của Viên Trụ và Tô Noãn Noãn.

"Ngươi yên tâm đi, bọn họ có thể đi chấp hành nhiệm vụ bí mật có nghĩa bản thân tiến bộ rất nhanh mới có thể gánh vác được. Ta

không tiện tiết lộ nhiệm vụ này nhưng ta có thể nói cho ngươi biết, lần sau gặp được bọn họ, ngươi sẽ phải thay đổi cách nhìn với bọn họ."

Giang Khải như có điều suy nghĩ gật đầu, "Được, vậy ta trở về đây.

"Ai, Giang Khải!" Hoa Thiên Thần đột nhiên gọi Giang Khải lại.

"Hả?" Giang Khải nửa quay người, kỳ quái nhìn về phía Hoa Thiên Thần.

"Trước khi ngươi đột phá cảnh giới Siêu phàm, đi tìm Vệ Ưng một lần đi! Hắn có một vài điều quan trọng muốn nói với ngươi."

Giang Khải nhíu mày.

Lão Vệ muốn nói gì với mình?

Chương 456 - Bí mật nhỏ của Giang Khải (2)

Nhưng lúc Giang Khải nghĩ đến bây giờ mình còn chưa kiếm được tài liệu tứ giai, chứ đừng nói đến đột phá Siêu phàm cũng không suy nghĩ nhiều nữa.

“Được, Hoa thần, ta đã nhớ kỹ.”

Nhìn bóng lưng Giang Khải rời đi, Hoa Thiên Thần mỉm cười, “Tiểu tử này thật sự thần kỳ…”

Sau khi quay về phòng họp, các vị Chiến Thần ở lại mở một cuộc họp ngắn.

Nội dung chủ yếu của cuộc họp liên quan đến “Quốc hồn Hoa Hạ”.

“Tuy ta rất thích tiểu tử Giang Khải này, nhưng dù sao hắn cũng không phải người của quân đội chúng ta, cho nên lúc mở ra bí cảnh 20 vạn cây số, ta cảm thấy vẫn phải truyền thừa Quốc hồn cho những người khác.”

La Bình nhẹ gật đầu, “Trần tướng quân nói có lý, nhưng bây giờ bàn bạc việc này còn sớm, ít nhất trong khoảng thời gian này Giang Khải sẽ có được trạng thái Quốc hồn Hoa Hạ.”

Hoa Thiên Thần nói, “Trên mạng có tin đồn, nói xuất hiện Quốc hồn có khả năng sẽ có tình huống giống với quốc chiến. Mặc kệ loại suy đoán này có trở thành sự thật hay không, nhưng việc tăng cường Quốc hồn cũng vô cùng quan trọng.”

“Ở phương diện khác, so sánh Vô tận thâm uyên của chúng với quốc gia khác không có bất kỳ ưu thế gì.”

“Ưu thế duy nhất của độ khó độ kiếp là trên mặt Quốc hồn này, vậy chúng ta phải bắt được chút ưu thế ấy, cũng phải mở rộng ra.”

“Đúng!” Điền Phong đồng ý, “Bây giờ chúng ta đã sắp xếp cho ngũ

tinh, Quốc sĩ, Binh vương cấp vô song trở về từ bản đồ không biết, cho dù đối với bọn họ chi phí trở về một lần quá to lớn, nhưng hiện tại là lúc cần đến bọn họ."

Một tên tướng lĩnh hỏi, "Khoảng lúc nào bọn họ có thể trở về?"

"Một hai ngày đi." Điền Phong nói, "Trải qua lần thất bại trước đó và lần thành công của Giang Khải, trên tổng thể chúng ta đã tổng kết quả khả năng xuất hiện trạng thái khác thường, trạng thái tăng lên của dã thú."

"Hiện tại mọi người cần nhắm vào mỗi một loại trạng thái chỉ định ra cách đối phó hữu hiệu. Ta đề nghị suy nghĩ kế hoạch đối phó tương ứng từ trang bị, bảo cụ."

"Được, mọi người cùng thảo luận một chút đi."

…

Sau khi Giang Khải rời khỏi tổng bộ quân đội, chuẩn bị tiến về thành chính số 18.

Lúc hắn cung cấp tin tức, Giang Khải che giấu một tin tức.

Phần thưởng Vô tận thâm uyên được coi là phần thưởng hệ thống, còn Giang Khải có hiệu lực Gấp bội!

Phần thưởng mà hắn nhận được đều là phần thưởng gấp đôi, nhưng lúc nãy hắn chỉ thể hiện ra một nửa mà thôi.

Lúc đi ngang qua khu công hội, đột nhiên có người gọi hắn từ phía sau.

"Giang Khải!"

Giang Khải quay đầu, "Thường Tư Diêu?"

"Ngươi muốn đến khu vực không biết?" Thường Tư Diêu đi tới.

Giang Khải gật đầu, "Lần này trở về lấy được bảo vật không quá mạnh mẽ, xem ra vẫn phải đến bên kia thăng cấp, thử thời vận."

“Đi, ta dẫn ngươi đi đường tắt.”

Giang Khải lại bị “đi đường tắt” thành công dụ dỗ, lập tức đi theo Thường Tư Diêu.

Trên đường đi, Giang Khải mới nhớ đến Thường Tư Diêu chưa vượt ải Vô tận thâm uyên, “Ngươi đã đến rồi, không đi thử Vô tận thâm uyên sao?”

“Quân đội dán thông báo nói bọn họ đang kết hợp với lần thành công của ngươi phân tích chiến thuật thông quan, sau đó bọn họ sẽ cung cấp một số đạo cụ tương ứng với trạng thái khác thường, gia tăng khả năng thông quan.”

“Đã vậy, ta cũng không vội vượt ải.”

Giang Khải gật đầu, quân đội Hoa Hạ vẫn rất ra sức.

“Ai, ngươi thành thật nói đi, ngày đó chúng ta gặp phải Người tuần đêm, ngươi đánh thắng được sao?” Thường Tư Diêu lại gần, híp mắt nhìn chằm chằm Giang Khải.

“Đánh không lại.” Giang Khải nói chắc chắn.

“Thật?”

“Thật sự đánh không lại! Hơn một vạn nhanh nhẹn, ta cũng không thể đụng đến nó!” Giang Khải nói như thật.

Nói xong, Giang Khải như nghĩ đến điều gì đó, “Ngươi ở lại khu vực không biết này lâu như vậy, có từng gặp phải Người tuần đêm khác có thực lực yếu chút không.”

“Yếu đến mức nào?”

“Có con nào nhanh nhẹn thấp hơn 4000 không, phòng cao máu nhiều đều không sao, quan trọng là nhanh nhẹn đừng quá cao, chỉ cần ta có thể đánh được nó.”

“Có thể trở thành Người tuần đêm thì thực lực đều không kém.” Thường Tư Diêu nhíu mày nhớ lại, “Đêm hôm đó đánh ngươi linh hồn xuất khiếu, trên cơ bản đã tính là yếu nhất.”

“Đó là yếu nhất?!” Giang Khải trợn to mắt.

“Đây không phải rất bình thường sao, ngươi có thể hiểu Người tuần đêm cũng là người đi tuần trong thế giới dã thú, không có chút thực lực cũng không thể làm Người tuần đêm. Những cao thủ kia đều phải né tránh Người tuần đêm.”

Thấy Giang Khải im lặng, Thường Tư Diêu suy nghĩ, nói, “Ai, ngươi tìm Người tuần đêm là vì bảo vật đúng không.”

Giang Khải lập tức tỉnh táo tinh thần, “Đương nhiên, nếu không đi theo chúng nó trò chuyện cuộc đời à.”

“Vậy cũng có một cách kiếm lợi.”

“Cách gì?”

Thường Tư Diêu mỉm cười, “Muốn biết? Ta có thể nói cho ngươi biết nhưng ngươi nhất định phải đồng ý một yêu cầu của ta!”

“Yêu cầu gì?”

“Dẫn theo lão tử!” Thường Tư Diêu hất cằm lên, ngạo kiều nói.

Tuy La Bình từng nói đừng tổ đội ở bản đồ không biết, nhưng Giang Khải đối mặt với sự dụ dỗ của bảo vật vẫn đồng ý.

Chương 457 - Tiểu phân đội vô cùng chu đáo Đảo quốc

Thường Tư Diêu cũng nói ra cách kiếm lợi kia.

“Mục tiêu của những người tự do chúng ta, ngoại trừ cướp đoạt bảo rương còn có một điểm rất quan trọng là thăm dò khu vực càng xa hơn.”

Giang Khải gật đầu, Thường Tư Diêu cũng từng nói điểm này.

“Cũng bởi vậy, trừ khi có chuyện rất quan trọng hoặc là tử vong logout, nếu không chúng ta sẽ không trở về lãnh địa.”

“Sau 30km, muốn tìm được đội ngũ quân đội cũng rất khó khăn, sau 50km căn bản không có khả năng tìm được đội ngũ quân đội.”

“Có thể đi đến khoảng cách này đều là người có kinh nghiệm, cao thủ trong người tự do, trong tay bọn họ hoặc nhiều hoặc ít đều có một vài bảo vật cao cấp, nhưng bọn họ chưa chắc đã cần bảo vật trong tay mình.”

“Hơn nữa ngươi cũng biết một mình ở trong khu vực không biết, thời gian lâu dài mặc kệ là ai cũng cảm thấy cô đơn.”

“Cho nên bắt đầu từ 40km, gần biên giới mỗi 10km sẽ có một cuộc họp người tự do vào ngày 1 mỗi tháng, người tự do gần đó đều đến tham gia.”

“Trong cuộc họp, bọn họ sẽ trao đổi bảo vật trên tay, đổi lấy thứ mình cần.”

“Ngoài ra trong hội nghị còn có đánh cược, cạnh tranh tử vong cùng đủ loại hạng mục, coi như là buổi cuồng hoan của người tự do.”

“Hội nghĩ sẽ kéo dài cả ngày, qua nhiều năm truyền thừa như vậy địa điểm hội nghị đều là khu vực khá an toàn.”

Giang Khải nhíu mày, hắn suy nghĩ.

Lực lượng một mình hắn có hạn, hiện tại hắn cũng không muốn đi trêu chọc Người tuần đêm, muốn mở ra tài liệu Thiên Mệnh từ trong bảo rương khác thì tỷ lệ quá thấp.

Nhưng nếu có thể thông qua cách giao dịch thu hoạch được tài liệu Thiên Mệnh, hoặc là tin tức liên quan vậy tuyệt đối là một "con đường tắt"!

Thường Tư Diêu này đúng là người giỏi đi đường tắt!

"Ồ, hội nghị người tự do chỉ có thể lấy vật đổi vật, hơn nữa người ta cũng chướng mắt đồ vật bình thường, cho nên ngươi nhất định phải lấy ra đồ đủ để hấp dẫn người khác."

"Ngoài ra, tuy hiện tượng đánh nhau không phổ biến ở bên kia, phần lớn đều khá hiền lành nhưng trong này không có quân đội, không thuộc về lãnh địa Hoa Hạ, cho nên cũng có nghĩa nơi này… Thật sự là khu vực ngoài vòng pháp luật, chắc ngươi hiểu ý ta."

Giang Khải hơi ngạc nhiên nhưng nhanh chóng kịp phản ứng.

Trên người Giang Khải có rất nhiều đồ tốt, cũng không sợ mình không có đồ đổi.

Chỉ cần đến lúc đó cẩn thận chút là được.

Giang Khải nhìn đồng hồ, "Ngày 1… Còn có hai mươi ngày."

"Ừ, lần này chắc chúng ta không tham gia được, chờ sau đó hoặc là sau sau đó." Thường Tư Diêu nói.

Giang Khải lắc đầu, "Không chờ, chúng ta nắm bắt thời gian chắc đến kịp!"

"A? Ngươi chắc chắn muốn đuổi kịp lần này? Đây chính là khu vực 50km, trên đường đi có không biết bao nhiêu dã thú."

"Cẩn thận chút là được." Giang Khải nói, "Rốt cuộc ngươi có đi theo ta không? Không đi với ta thì ta tự đi!"

Thường Tư Diêu cau mày lại nhìn Giang Khải, do dự một chút mới cắn răng một cái, “Đi!”

…

Giang Khải và Thường Tư Diêu chạy về phía khu vực không biết bên ngoài Thái Bình sơn đạo.

Bên ngoài lãnh địa Hoa Hạ đều là khu vực không biết, nhưng trên tổng thể phương hướng thăm dò ra ngoài của người tự do vẫn lấy thành chính làm đơn vị.

Huống chi Giang Khải còn nhớ rõ phải nghiên cứu địa hình giúp Đông Ly, nên vẫn chọn tiếp tục thăm dò khu vực trước đó.

Ở một bên khác, biệt thự Tĩnh Tâm hồ Giang Trung thành,

Lộ Tuấn tự tay giao một tờ giấy chứng nhận thí luyện người mới cho Giang Lan.

“Giang Lan, ta đã thông báo cho bên Đảo quốc, mặc dù ngươi nói không cần bọn họ bảo vệ nhưng lúc trước đã ký kết hiệp nghị với bên Đảo quốc, bọn họ dặn nếu ngươi và Giang Anh tham gia thí luyện người mới nhất định phải thông báo cho bọn họ.”

“Công ty khoa học kỹ thuật Đảo quốc bọn họ hợp tác với công ty Sang Thế Kỷ khai thác một thiết bị ghi chép video, có thể do Người nhập cư trái phép đưa vào Quỷ Tinh, bọn họ muốn dùng thiết bị này quay lại việc thực hiện hứa hẹn với ngươi, tránh để Giang Khải nói bọn họ không thực hiện nghĩa vụ.”

Giang Lan lắc đầu, lão nhị cũng thật là…

Nhưng đây là hiệp nghị giữa quốc gia, Giang Lan cũng không thể phản đối.

“Thông báo là thông báo, đến lúc đó ngươi có yêu cầu gì cứ nói thẳng với bọn họ.” Lộ Tuấn nói thêm.

Giang Lan gật đầu, “Lộ Tuấn, trong khoảng thời gian này cảm ơn ngươi, ngươi vẫn đặc biệt quan tâm ba huynh muội chúng ta.”

Lộ Tuấn mỉm cười vỗ vai Giang Lan, trải qua những ngày rèn luyện này, Giang Lan đã hoàn toàn khôi phục từ dáng vẻ bệnh tật trước đó, thậm chí còn cường tráng hơn trước đó một chút.

“Ngươi khách sáo với ta làm gì, nhưng tướng quân đặc biệt dặn ta hỏi thăm ngươi, ngươi xác định không dùng tài liệu Võ đồ sao?”

Giang Lan lắc đầu, “Vậy dùng tài liệu Thiên Mệnh đi.”

Lần trước Giang Khải lấy hai phần tài liệu Thiên Mệnh từ quân đội, càng xác nhận suy đoán của đám người Vệ Ưng.

Giang Khải cũng dùng tài liệu Thiên Mệnh để chuyển chức thành một chức nghiệp nào đó.

Tài liệu Thiên Mệnh không phải bí mật, Giang Lan cũng không giấu diếm.

Chương 458 - Tiểu phân đội vô cùng chu đáo Đảo quốc (2)

Lộ Tuấn nghiêm nghị nhìn về phía Giang Lan, “Giang Khải đã chứng minh tài liệu Thiên Mệnh không phải tài liệu tàn khuyết, nhưng độ khó trong đó cũng không cần nói nhiều, ta chỉ có thể chúc ngươi may mắn.”

“Ngươi không cần lo lắng bên Anh Tử, chúng ta sẽ chăm sóc nàng thật tốt.”

“Cảm ơn!”

Ngày hôm sau, Giang Lan tạm biệt Anh Tử, tiến về khu vực đăng nhập số 18.

Hôm nay là ngày thí luyện người mới của khu 18, người đăng nhập khác đều phải chờ sau khi người mới tiến vào thí luyện người mới thì mới đăng nhập, lúc này trong đại sảnh đều là người mới.

Giang Lan nhìn hình ảnh tuyên truyền xung quanh đại sảnh, bên trên có dã thú khá nguy hiểm trong vùng thí luyện.

Trường cảnh nhân kiểm thú, Quỷ Tinh hắc báo, Biến sắc lục hành xà, Độc thứ dã trư, Vô ảnh lang…

Giang Lan nhìn hình ảnh, giới thiệu bên trên, lại nhìn người mới đang lo lắng chờ đăng nhập ở xung quanh.

Trong số người mới, phần lớn nam nhân đều cao ráo, khỏe mạnh, trẻ tuổi hơn mình, nữ nhân cũng không có dáng vẻ yếu đuối, vừa nhìn cũng là dáng người được huấn luyện thời gian dài.

Giang Lan cúi đầu nhìn đồng hồ trong tay.

Đồng hồ là Anh Tử mua cho mình, nàng tìm rất nhiều cửa hàng, cuối cùng vẫn tìm được hai chiếc đồng hồ có kiểu dáng giống với

lão nhỉ trong một cửa hàng second hand sắp đóng cửa.

Sở dĩ còn cần một chiếc đồng hồ Người không biết sợ đã ngừng sản xuất này, cũng vì lão nhị từng nói Người không biết sợ dùng rất tốt.

Thời gian gần đến…

“Quỷ Tinh… Không ngờ có một ngày ta cũng có thể leo lên Quỷ Tinh!”

“Khải, cảm ơn ngươi đã giúp ta hoàn thành giấc mộng.”

“Dù liều mạng thì ta cũng phải thông qua thí luyện người mới… Trước kia là đại ca vô dụng, hiện tại ta sẽ không đứng nhìn ngươi bị người khác bắt nạt!”

Thời gian đăng nhập đã đến, mọi người lập tức xếp thành đội, lần lượt tiến vào Quỷ Tinh.

Giang Lan giẫm vào trong tia sáng kia, lập tức cảm nhận được cảm giác choáng váng rất nhỏ.

…

Lúc Giang Lan mở mắt ra, đang chuẩn bị lợi dụng thời gian an toàn nhanh chóng thử chuyển chức.

Đột nhiên có rất nhiều người lao đến từ bốn phương tám hướng.

Trên người những người này đều mặc quần áo, trong đó có bốn năm người đeo món đồ giống với kính râm, có lẽ là thiết bị video mà công ty khoa học kỹ thuật Đảo quốc nghiên cứu.

Trong đám người có người kích động kêu lên, “Là hắn, hắn là Giang Lan, ca ca Giang Khải!”

Lập tức có người cầm cờ đi ra từ trong rừng.

Trên mặt cờ này dùng ngôn ngữ của hai nước Hoa Đảo viết một hàng chữ.

【 Nhiệt liệt hoan nghênh Giang Lan tiên sinh tham gia thí luyện người mới, tình hữu nghị hai nước Hoa Đảo trường tồn! 】

【 Dốc hết toàn lực hộ tống Giang Lan tiên sinh thông qua thí luyện người mới, quét ngang tất cả nguy hiểm trong khu thí luyện! 】

Thấy cảnh này, Giang Lan lập tức dở khóc dở cười.

Điều khoa trương hơn là, đám người này còn chuẩn bị một chiếc kiệu…

Một tên Người nhập cư trái phép Đảo quốc chạy chậm đến trước mặt Giang Lan, cúi đầu, giọng nói âm vang mạnh mẽ, “Hi, Giang Lan tiên sinh, ta là Nakajima Muramasa, Người nhập cư trái phép cấp năm, lần này là người phụ trách nhiệm vụ hộ tống, xin chỉ giáo nhiều hơn.”

“Chúng ta sẽ hộ tống tiên sinh toàn bộ quá trình, hoàn thành thí luyện người mới, tiên sinh sẽ không gặp phải bất kỳ nguy hiểm nào, mời tiên sinh lên kiệu!”

Giang Lan đỡ trán, rốt cuộc đội hộ tống vô cùng chu đáo này muốn làm gì!

Giang Lan tức đến đen mặt.

Lúc trước Người nhập cư trái phép của Đảo quốc phách lối đến mức nào, hôm nay trung thành đến mức đó.

Trong lòng Giang Lan xuất hiện một suy nghĩ, không phải đám người này đã bị Giang Khải thu phục rồi chứ.

Điều khiến người ta nghẹn họng hơn là, không biết có phải khoa học kỹ thuật Đảo Hạ Đảo quốc xuất hiện vấn đề kỹ thuật hay không, vốn chỉ cung cấp hình ảnh cho quân đội, đột nhiên lại bị đưa lên diễn đàn Quỷ Tinh Đảo quốc.

Một vị lập trình viên Hoa Hạ nào đó không biết tên lại tinh mắt nhanh chóng đăng video này lên diễn đàn trong nước.

Mọi người hoảng sợ nhìn nội dung trong video, trong chốc lát

không biết đây là trò đùa dai hay hình ảnh chân thực.

“Điều này, đám người này đang làm gì? Kiệu lớn tám người khiêng, cung nghênh giáo chủ?”

“Ta cũng thấy video này ở diễn đàn Đảo quốc, người kia là ai, mặt mũi cũng quá lớn.”

“Từ lúc nào Người nhập cư trái phép lại thành người làm?”

“Không phải Đảo quốc kia nói đây là ca ca Giang Khải sao! Đệt, đại ca Giang Khải đến Quỷ Tinh!”

“Ta ở thành chính khu 18, đại ca sắp đến sao?”

Giang Lan tức đến đen mặt, trước khi hắn ta đăng nhập còn ý chí hào hùng, đột nhiên bị đám người này làm cho mất sạch.

Một trăm người hộ tống thí luyện người mới, từ xưa đến nay nhìn khắp toàn cầu cũng không ai có đãi ngộ này.

“Khụ khụ… Thằng nhãi con này…”

Nakajima Muramasa vội vàng nói, “Tiên sinh nói ta sao?”

Giang Lan thở dài một hơi, hắn ta mắng Giang Khải, người này lại gần làm gì!

Giang Lan thở dài, ngẩng đầu nghiêm mặt nói, “Nakajima Muramasa tiên sinh, là thế này, hiện tại ta yêu cầu các ngươi lập tức quay về lãnh địa của các ngươi, ta không cần các ngươi hộ tống.”

Chương 459 - Quái kinh nghiệm

“Điều này… Nhưng trong hiệp nghị của hai nước có đánh dấu đặc biệt, chúng ta nhất định phải đảm bảo sự an toàn của ngài. Nếu Giang Khải tiên sinh biết chúng ta nuốt lời, hắn có thể sẽ… Sẽ tìm cơ hội trả thù chúng ta.”

“Thật sự không cần.” Giang Lan lắc đầu, “Trong chuyện lần này, ta đảm bảo với các ngươi, dù ta thí luyện thất bại thì Giang Khải cũng không đến gây chuyện với các ngươi.”

“Không phải các ngươi có thiết bị ghi hình sao, có thể quay lại, sau này làm chứng.”

Nakajima Muramasa đang do dự chốc lát, không biết nên đồng ý hay không.

Giang Lan vội nói, “Thời gian an toàn của ta sắp hết, hiện tại ta yêu cầu các ngươi lập tức rời khỏi khu thí luyện!”

Sau khi Nakajima Muramasa do dự một chút, thấy Giang Lan kiên trì, cuối cùng gật đầu nói, “Đây đã là yêu cầu của Giang Lan tiên sinh, hơn nữa ngài cũng đảm bảo Giang Khải tiên sinh sẽ không vì điều này trả thù chúng ta, bây giờ chúng ta sẽ rời đi.”

Tiểu đội bảo tiêu nâng kiệu lên rời đi.

Lúc này Giang Lan mới thở dài một hơi.

Giang Khải nói tài liệu Thiên Mệnh cần kích phát tiềm năng của bản thân mới có thể thành công, bảo vệ cả quãng đường sao có thể kích phát tiềm năng.

Giang Lan hít sâu một hơi, nhìn đồng hồ một chút.

Đám người vừa rồi cắt ngang, hắn ta còn chưa nhìn thuộc tính ban đầu của mình.

“Lực lượng 1 (bị hao tổn), thể trạng 1 (bị hao tổn), nhanh nhẹn 1 (bị hao tổn), tinh thần lực 3… Ngoại trừ tinh thần lực, cái khác đều không được.”

“Lão nhị nói, thuộc tính ban đầu có một phần nào đó ảnh hưởng đến việc phân chia chức nghiệp sau này.”

Trong thuộc tính ban đầu của Trụ Tử, lực lượng và thể trạng đều là cấp bậc “hiếm thấy”, sau này thuộc tính của hắn ta tăng trưởng, lực lượng và thể trạng đều rất nhiều, tuyến đường phát triển của hắn ta cũng là Võ đồ lệch hướng lực lượng và thể trạng.

Nhưng thuộc tính của Giang Lan có một đặc điểm là lực lượng, thể trạng và nhanh nhẹn đều là trạng thái “bị hao tổn”, nói cách khác giá trị này cũng không thể đại diện chính xác thuộc tính ban đầu của hắn ta.

“Được rồi, thuộc tính ban đầu không cách nào thay đổi, tiếp theo vẫn chuyển chức trước đi.” Lúc này Giang Lan đã uống hết tài liệu chuyển chức Thiên Mệnh.

Mấy phút sau, Giang Lan cũng không chuyển chức thành công nhưng hắn ta cũng không nhụt chí.

Dựa theo lời của lão nhị, hắn hoàn thành chuyển chức trong chiến đấu, cho nên hiện tại không chuyển chức thành công cũng không có nghĩa hoàn toàn thất bại.

Lúc này, thời gian an toàn đã kết thúc, Giang Lan đứng lên nhìn rừng rậm xung quanh.

“Kinh nghiệm của lão nhị chỉ có thể giúp ta đến đây, tiếp theo phải dựa vào bản thân.” Nói xong, Giang Lan đứng lên đi vào rừng rậm.

…

Hai ngày sau, Giang Khải và Thường Tư Diêu trở về bản đồ không biết.

Vì đi đường tắt nên Giang Khải cũng không có thời gian về Chủ Thần công hội, cũng không biết lão Hồ và Nguyễn Ngữ đã về chưa.

Thường Tư Diêu mở ra đồng hồ, phía trên xuất hiện một con đường.

Tuyến đường kéo xa nhất đến vị trí 37 cây số.

“Đây là quỹ tích hành động lần trước, trên cơ bản ta hiểu rõ tình huống trên con đường này, khá an toàn.” Thường Tư Diêu nói.

“Ta chia sẻ bản đồ cho ngươi, tốt nhất hai chúng ta không nên cùng đi.”

Giang Khải suy nghĩ, nói, “Trên con đường này có dã thú cấp thống lĩnh trở nên không?”

“Không có, nếu có sao ta có thể thông qua.”

“Vậy không cần chia ra, chúng ta nhanh chóng đến địa điểm hội nghị cách 40km. Ban ngày đi đường, thuận tiện đánh một vài bảo vật, buổi tối trốn đi, tránh gặp được Người tuần đêm.”

Thường Tư Diêu lập tức nói, “Không có thống lĩnh trở lên nhưng có thống lĩnh!”

“Thống lĩnh ở đâu?”

“Rất nhiều, phía trước sáu bảy cây số có một con Tử linh triệu hoán sư cấp thống lĩnh, gặp được nó, nếu chạy chậm sẽ bị Tử linh tử thi kéo chết chìm!”

Giang Khải nhíu mày nói, “Thực lực của Tử linh tử thi thế nào? Có kinh nghiệm không.”

“Có nhưng rất ít, khoảng 100 điểm một con, thực lực khá yếu, nhược điểm là sợ lửa nhưng số lượng đặc biệt nhiều, Tử linh triệu hoán sư cấp thống lĩnh có thể triệu hoán ra số lượng Tử linh tử thi tính bằng hàng vạn, nhưng xác chết đó tự mang độc xác thối, công kích bổ sung rút ra thể lực, có thể mài chết người!” Sắc mặt Thường Tư Diêu nghiêm nghị, “Có thể đoán được, sau này Tử linh triệu hoán sư sẽ trở thành ác mộng của tiểu đội người chơi khác!”

“Những xác chết này công kích tầm gần hay tầm xa?”

“Phần lớn là tầm gần nhưng cũng có tầm xa.”

“Hơn nữa, xung quanh thống lĩnh còn có Tử linh triệu hoán sư chiến tướng, Tử linh triệu hoán sư tinh anh, ngươi dừng ở đó một chút tuyệt đối là núi xác biển xác!”

Ba Thế thân lừa gạt của Giang Khải đều đã khôi phục, tiêu hao, ngược lại hắn cũng không quá sợ.

“100 kinh nghiệm một con, chẳng lẽ là… Quái kinh nghiệm trong truyền thuyết?” Giang Khải suy nghĩ, lập tức nói, “Đi, vậy thì đi kiếm thống lĩnh kia!”

“Ngươi chắc chắn chứ?”

“Chắc chắn, ngươi đi theo ta là được!”

Chương 460 - Quái kinh nghiệm (2)

Hình như trùng tổ của Thôn kim trùng thú đang xây dựng lại, tuy vương trùng sẽ không đổi mới nhưng trùng tổ quá kinh khủng, không có trạng thái Hóa quỷ, Giang Khải cũng không có hứng thú đi xuống nữa.

Hai người trực tiếp nhảy trên tàng cây, vượt qua phạm vi trùng tổ.

Đi vào khu vực này, Giang Khải cũng bị cảnh tượng trước mắt dọa giật mình.

So sánh với khu rừng rậm sau lưng, nơi này hoàn toàn là một thế giới khác.

Trong một mảnh hoang sơn dã lĩnh, có một vài gốc cây không biết tên to lớn, gần như không có cành lá mọc thưa thớt, trên cây treo rất nhiều xác sinh vật.

Trong đó rất nhiều là xác con người, khô quắt biến thành màu đen treo trên tàng cây, dưới trời chiều có vẻ cực kỳ đáng ngạc nhiên.

“Tư Diêu, những xác chết này…”

“Tử linh triệu hoán sư có thể giữ lại xác của những người tự do chết ở chỗ này vào trước đó, cho nên có đôi khi sẽ xuất hiện tình cảnh quỷ dị, có người lại thấy mình bị treo ở chỗ này.”

Cũng may đây không phải lần đầu tiên Giang Khải thấy thế thân của mình chết thảm, có sức miễn dịch nhất định với loại tình huống này.

“Thuộc tính ưu thế của triệu hoán sư là tinh thần lực và thể lực, lực lượng và nhanh nhẹn đều không cao, nhưng lúc gặp được tinh anh, chiến tướng và thống lĩnh, có khả năng chịu ảnh hưởng trạng thái ‘Linh hồn tra tấn’, ngươi cẩn thận một chút.” Thường Tư Diêu nhắc nhở.

Đúng vào lúc này, mặt đất dưới chân bọn họ sụt xuống, đột nhiên một bàn tay lớn đen kịt phá đất mà ra, thò ra bên ngoài.

Giang Khải vội vàng né tránh, "Đây là bình thường?"

"Ừ."

"Mặc kệ nó, trực tiếp đi tìm thống lĩnh!" Giang Khải nói xong nhanh chóng thoát đi, Thường Tư Diêu theo sát phía sau.

Dọc theo con đường này, hai bên mặt đất không ngừng có cánh tay to lớn duỗi ra khỏi mặt đất, nhưng Giang Khải căn bản không quan tâm chúng nó mà đến thẳng vị trí được đánh dấu trên bản đồ.

Không lâu sau, cuối cùng bọn họ đã đến mộ địa thống lĩnh mà Thường Tư Diêu đánh dấu!

Xung quanh có mảng lớn phần mộ hoang dã, xác chết treo trên gốc cây to lớn, vô số xác chết hôi thối biến thành màu đen nhẹ đung đưa trong gió.

Cơn gió thổi qua như là tiếng thút thít của dã quỷ.

Thường Tư Diêu không nhịn được nhích đến bên cạnh Giang Khải, "Chính, chính là cái này, lão tử ghét nhất nơi này."

Giang Khải mỉm cười, "Ngươi đứng gần ta là được, chú ý, chút nữa đừng đi giết thống lĩnh."

"A? Không giết thống lĩnh?!" Thường Tư Diêu trợn to mắt, "Không phải ta vừa nói, nếu không thể lập tức giết chết thống lĩnh, chúng ta sẽ bị Tử linh tử thi bao phủ sao!"

Giang Khải nhíu mày, "Bao phủ?"

Sau đó, hắn nhếch khóe miệng, "Ai lại từ chối việc bị kinh nghiệm bao phủ chứ?"

…

Trên dốc núi xa xa, một cánh tay to khỏe phá vỡ mặt đất trên đỉnh dầu, năm ngón tay thành trảo xong ra khỏi mặt đất.

Chỉ phần cánh tay lộ ra khỏi mặt đất đã gần ba mét, cánh tay to khỏe này da thịt đen kịt, bốc lên khí đen.

“Đến rồi!” Thường Tư Diêu hơi căng thẳng, đây chính là Tử linh triệu hoán sư cấp thống lĩnh!

Chẳng mấy chốc, con quái vật Tử linh to lớn này xông ra từ dưới đất.

Đây là một quái vật to lớn chiều cao đạt đến 20m, thân thể của nó hư thối không chịu nổi, quần áo tả tơi, trên người có nhiều chỗ da thịt cơ bắp hư thối toàn bộ, chỉ còn lại có xương cốt làm giá đỡ, trong hốc mắt lõm sâu xuất hiện hai ngọn lửa màu đỏ.

Trong tay nó cầm một cây pháp trượng cực lớn, đầu pháp trượng treo rất nhiều đầu lâu, vị trí hốc mắt của mỗi một đầu lâu lóe lên ánh sáng xanh.

Tử linh triệu hoán sư này nhìn về phía Giang Khải và Thường Tư Diêu, thân thể nghiêng về phía trước, mở ra cái miệng rộng tối om phát ra một tiếng gào thét tức giận.

“Ách a!”

Một mùi tanh hôi đập vào mặt!

Ngay sau đó, trong mặt đất xung quanh duỗi ra từng cánh tay khô héo, những xác chết treo trên nhánh cây xung quanh lại bắt đầu điên cuồng xoay chuyển thân thể, không lâu sau đã kéo đứt dây thừng thắt trên cổ, từng con rơi xuống từ trên cây.

“Giang Khải, không thể để bọn chúng áp sát, chúng nó có thể rút ra năng lượng, còn có độc xác thối!”

Sự chú ý của Giang Khải vẫn tập trung trên người Tử linh triệu hoán sư cấp thống lĩnh kia.

Tên kia cũng không tự phát động công kích, mà không ngừng phát ra tiếng gào thét dưới đất, một lần lại một lần như đang ra lệnh cho Tử linh đại quân nhanh chóng thức tỉnh.

Chỉ cần nó không tự mình ra tay, vậy Giang Khải không cần lo

lắng những Tử linh tử thi này.

“Dựa sát vào ta!” Giang Khải khẽ quát một tiếng, trong tay trái và tay phải đã có thêm hai thanh phi tiêu.

“Tôi lửa!”

Trên hai thanh phi đao dấy lên ngọn lửa hừng hực!

Sau đó, Giang Khải bắn Truy mệnh tôi lửa ra bốn phía, mười sáu thanh Truy mệnh lập tức bắn ra, để lại từng hư ảnh hỏa diễm.

Từng thanh Truy mệnh mang theo ngọn lửa, cùng lúc đánh xuyên qua những xác chết này nhóm lửa mảng lớn xác chết.

Trong chốc lát xung quanh bị ngọn lửa hừng hực phủ kín, rất nhiều xác chết đau khổ kêu rên giãy giụa trong đau khổ.

Chương 461 - Kẻ đồi bại

Thế lửa hung mãnh liên tục xuất hiện ngọn lửa mạnh mẽ, điên cuồng cắn nuốt sóng xác đang lao tới.

Nơi xa lại có mấy con Tử linh triệu hoán sư dáng người to lớn chạy đến, chúng nó cũng phát ra tiếng gào thét với mặt đất, càng ngày càng nhiều xác chết leo ra từ trong tầng đất sâu hơn.

Chúng nó không có ý thức, không biết né tránh ngọn lửa, chỉ liên tục không ngờ lao về phía Giang Khải và Thường Tư Diêu.

Số lượng xác chết nhiều lắm, cho dù ngọn lửa có tỷ lệ xuất hiện bạo kích nhưng những xác chết bị thiêu đốt kia căn bản không cảm thấy đau đớn, cả người bốc lửa cũng nhào về phía đám người Giang Khải.

Tốc độ của những Tử linh tử thi này cũng không thể khinh thường, trong tình huống như vậy xác chết đã bốc lửa xông phá phòng tuyến hỏa diễm giết tới.

“Quang Minh thần lệnh! Bắn ra!” Giang Khải lập tức vung ra Quang Minh thần lệnh, tiến thêm một bước mở rộng vòng vây ra một vòng.

Lúc này, điểm kinh nghiệm của Giang Khải đang nhanh chóng tăng mạnh.

【 Chúc mừng ngài đánh chết Tử linh tử thi Tử linh triệu hoán sư cấp thống lĩnh, thu hoạch được 643 điểm kinh nghiệm. 】

【 Chúc mừng ngài đánh chết Tử linh tử thi Tử linh triệu hoán sư cấp chiến tướng, thu hoạch được 294 điểm kinh nghiệm. 】

【 Chúc mừng ngài đánh chết Tử linh tử thi Tử linh triệu hoán sư cấp thống lĩnh, thu hoạch được 707 điểm kinh nghiệm. 】

…

Tốc độ đổi mới kinh nghiệm đã dẫn đến việc hệ thống không tiến

hành thông báo nữa, mà là rất nhiều thông báo tổng hợp.

Giang Khải nhanh chóng thu hồi Truy mệnh, lại bắn ra hình thành phòng ngự hỏa diễm mới, đồng thời Quang Minh thần lệnh như cá gặp nước trong thủy triều xác, nhanh chóng nhảy vọt trong thủy triều xác, những nơi đi qua để lại tuyến đường hỏa diễm bất quy tắc, trong chốc lát có thể châm lửa một mảnh!

Nhìn xác chết đếm không hết còn chưa đến gần bọn họ đã ngã xuống, Thường Tư Diêu khiếp sợ quay đầu nhìn về phía Giang Khải.

Đây rốt cuộc là công kích kinh khủng gì?

Trong tình huống bình thường, cho dù là Tử linh tử thi thì bản thân chúng nó cũng có được phòng ngự không kém, rất khó miểu sát trong nháy mắt, cộng thêm không có cảm giác đau nên rất khó chơi, một khi kéo dài thời gian khiến càng nhiều xác chết lao đến, đến lúc đó muốn chạy cũng chạy không thoát.

Cho nên với bọn họ, Tử linh triệu hoán sư là sự tồn tại khiến người ta rất đau đầu.

Nhưng những Tử linh tử thi này đối mặt với Giang Khải, tất cả như giấy!

Toàn bộ đều là miểu sát?!

Dù Thường Tư Diêu biết Giang Khải đã có thể thông quan tầng thứ ba Vô tận thâm uyên, vậy hắn chắc chắn có thực lực rất mạnh, nhưng khi nàng tận mắt thấy Giang Khải thuần thục thao túng Cửu kiếp truy mệnh, động tác ung dung phóng khoáng, trong lòng Thường Tư Diêu không khỏi âm thầm sợ hãi than thở.

Bao tay của hắn chắc là Tung hỏa phạm, hiện tại xem ra đúng là danh xứng với thực, Giang Khải đã biến xung quanh thành một biển lửa!

Thật mạnh…

Không thể không nói, hiện tại tốc độ lên cấp của Giang Khải tuyệt đối không chậm hơn trùng tổ.

Tuy Tử linh tử thi ít kinh nghiệm nhưng số lượng nhiều, bọn chúng hình thể nhỏ càng thêm dày đặc, dễ dàng đánh giết.

Tính toán như vậy, hiệu suất thăng cấp của Giang Khải còn nhanh hơn trùng tổ.

Nhưng chiến đấu cường độ cao, sự tiêu hao của Giang Khải cũng rất to lớn, hai mươi phút sau Giang Khải gần như hao hết năng lượng.

“Thần uy quang hoàn!”

Trên đỉnh đầu Thường Tư Diêu xuất hiện một vòng ánh sáng, sau đó bao phủ trước ngực nàng cũng chống ra ngoài, hình thành một vòng ánh sáng.

Giang Khải đánh Truy mệnh vào Thần uy quang hoàn, sau đó tự mình xông vào thủy triều xác.

Trong nháy mắt, những xác chết đó tranh nhau chen lấn nhào tới, xé nát Giang Khải…

“Giang Khải!” Thường Tư Diêu trợn to mắt, hoảng sợ nhìn tình cảnh này.

Nhưng ngay sau đó bên cạnh nàng lại xuất hiện một bóng dáng.

“Thế thân, trở về!” Giang Khải thu hồi thế thân, nhanh chóng bổ sung đầy trạng thái tiếp tục thiêu đốt xác chết.

Thường Tư Diêu trợn to mắt nhìn người bên cạnh, “Thế thân của ngươi có thể hấp thu công kích của đối phương?”

Giang Khải vội vàng khống chế Truy mệnh, chỉ nhẹ gật đầu, “Đúng vậy.”

Thường Tư Diêu nghĩ đến vừa rồi mình còn lo lắng cho tên này, kết quả người ta tỏ vẻ không quan tâm, lập tức có một ngọn lửa không tên bùng lên, khẽ mắng, “Kẻ đồi bại!”

“Kẻ… Kẻ đồi bại?” Giang Khải mờ mịt quay đầu nhìn về phía Thường Tư Diêu.

Chắc nằm mơ cũng không ngờ mình chỉ dùng một thế thân, sao lại biến thành kẻ đồi bại rồi hả?

Bốn mươi phút sau, Tử linh triệu hoán sư cấp thống lĩnh kia và bốn Tử linh triệu hoán sư cấp chiến tướng còn đang không ngừng gào thét ở xung quanh.

Nhưng xung quanh đã không còn Tử linh tử thi mới chui ra nữa.

Thường Tư Diêu tức đến đen cả mặt.

Người ta nói, muốn giết chết Tử linh triệu hoán sư, mấu chốt nhất là giết chết Tử linh triệu hoán sư trước, tránh để chúng nó triệu hoán ra càng nhiều Tử linh tử thi hơn.

Nhưng đến chỗ của Giang Khải, hết lần này đến lần khác hắn lại làm ngược lại.

Chương 462 - Truy binh

Hắn giết sạch xác chết do Tử linh triệu hoán sư triệu hoán ra, khiến Tử linh triệu hoán sư không còn "xác" để triệu hoán…

Giang Khải đợi một lúc lâu, phát hiện mấy tên kia chỉ đứng đó gào thét, cũng không thấy có xác chết mới đi ra, hắn buồn bực nhìn về phía Thường Tư Diêu, "Vậy là không còn nữa?"

Thường Tư Diêu mệt mỏi nhìn về phía Giang Khải, "Ngươi nhìn xung quanh đi, phần mộ cũng biến thành khu hỏa táng rồi, đều bị ngươi đốt rụi, ngươi cảm giác chúng nó còn có thể gọi ra cái gì nữa?"

Giang Khải nhíu mày, lắc đầu, "Mới thăng lên ba cấp, ngươi nói đúng, kinh nghiệm vẫn quá ít."

Thường Tư Diêu cố nén nội thương, nàng nói kinh nghiệm ít và "kinh nghiệm ít" mà người này hiểu được căn bản không phải cùng một chuyện có được không!

"Vậy thống lĩnh còn có kỹ năng khác không?"

Thường Tư Diêu mặt không thay đổi nói, "Vốn còn một cái Phục sinh tử thi, ngươi đã đốt sạch xác của người ta, nó không phục sinh được nữa."

Cũng không biết vì sao Thường Tư Diêu đột nhiên phát hiện, trong lúc vô thức mình lại đứng ở lập trường của Tử linh triệu hoán sư để suy nghĩ.

Triệu hoán tử thi, Phục sinh tử thi, đây là tổ hợp kỹ năng kinh khủng đến mức nào, kết quả đến chỗ Giang Khải lại biến mất…

"Triệu hoán sư này quá yếu! Ai, đáng tiếc." Giang Khải than thở, "Thiếu một đợt kinh nghiệm!"

"Được rồi, ngươi chờ chút, ta đi giải quyết bọn nó."

Vốn nhanh nhẹn của Tử linh triệu hoán sư rất thấp, mấy con cấp

chiến tướng này căn bản không làm gì được Giang Khải, sau khi Giang Khải lặp đi lặp lại mạnh mẽ công kích, thân thể khổng lồ lần lượt ngã xuống đất.

Còn con cấp thống lĩnh kia hơi rắc rối, thuộc tính của nó có thấp nhưng lạc đà gầy còn hơn ngựa béo, thực lực khá cường hãn.

Mấu chốt là nó màu dài phòng ngự cao, Truy mệnh hoàn toàn không có cách nào đánh xuyên qua phòng ngự của nó.

“Chủ thần chi nộ!” Giang Khải vung ra Diêm Vương lệnh, lệnh bài như là một cây đinh đánh vào mi tâm của triệu hoán sư, điên cuồng tự quay!

Ngay lúc lệnh bài đánh xuyên đầu triệu hoán sư, tên kia dùng một tay lấy Diêm Vương lệnh xuống.

“Về!” Giang Khải lập tức khống chế Diêm Vương lệnh, thu hồi Diêm Vương lệnh, đồng thời nhanh chóng lao về phía triệu hoán sư.

Triệu hoán sư giơ pháp trượng lên, hung hăng đập xuống.

Giang Khải né tránh cũng không kịp nữa, trực tiếp bị đập trúng.

Nhưng một lát sau Giang Khải lại xuất hiện bên cạnh triệu hoán sư, lại vung ra Diêm Vương lệnh, “Thế thân, về! Chủ thần chi nộ!”

Thường Tư Diêu trợn to mắt, lại là Thế thân lừa gạt.

Đánh với Giang Khải thật sự đáng sợ, chỉ một cái Thế thân lừa gạt này cũng khiến người ta khó lòng đề phòng!

Lần này công kích của Giang Khải vẫn cùng một vị trí, lần công kích thứ hai có hiệu quả công kích giống trước đây, Diêm Vương lệnh trực tiếp đánh xuyên qua đầu triệu hoán sư!

Nhưng triệu hoán sư lại chưa ngã xuống.

“Canh giờ chưa tới!” Giang Khải căn bản không thu hồi Diêm Vương lệnh, nhưng sau khi hắn phát động kỹ năng, Diêm Vương lệnh triển khai sự công kích điên cuồng với triệu hoán sư!

Giang Khải nhanh chóng vòng qua trước mặt triệu hoán sư, vung ra Truy mệnh tôi lửa, trực tiếp đánh Truy mệnh vào lỗ hổng ở mi tâm.

Canh giờ chưa tới không trực tiếp đánh giết triệu hoán sư, nhưng có thể khiến nó chịu hiệu quả tổn thương sâu sắc.

Mười sáu thanh Truy mệnh tôi lửa đốt đầu triệu hoán sư, nhưng cả cái đầu của tên kia đã bốc lửa còn vung pháp trượng trong tay công kích Giang Khải.

“ĐM, thật mạnh mẽ!” Giang Khải cũng không khỏi hít vào một hơi, đúng là cấp thống lĩnh, máu quá dài!

Cũng may nhanh nhẹn là điểm yếu của tên này, Giang Khải có thể dựa vào nhanh nhẹn cao của mình, phối hợp với ẩn nấp miễn cưỡng né tránh công kích của nó, nếu không dù hắn đã giải quyết Tử linh tử thi của triệu hoán sư, cũng không có khả năng tùy tiện đánh giết Tử linh triệu hoán sư này.

Sau khi kịch chiến nửa giờ, trong sự tấn công mạnh mẽ của Giang Khải, cuối cùng thân thể khổng lồ của triệu hoán sư đã bị ngọn lửa cắn nuốt.

Nhìn lửa lớn đầy trời, Giang Khải thở phào nhẹ nhõm, “Thật không dễ dàng.”

Thường Tư Diêu đi tới, khiếp sợ nhìn triệu hoán sư đang gào thảm thiết trong lửa lớn, tiếp theo quay đầu nhìn chằm chằm Giang Khải.

“Một mình ngươi giết thống lĩnh?”

“Ngươi… Ngươi cũng quá, quá biến thái! Dù là Siêu phàm Chiến Thần cũng không giải quyết được thống lĩnh! Không đủ công kích căn bản không có khả năng một mình giết cấp thống lĩnh!”

Giang Khải lắc đầu, “Ta cũng không phải loại nào cũng giết được, coi như vừa hay khắc chế nó đi, đổi lại là quái vật khác thì ta rất khó một mình giết chết. Ngươi chờ ta ở đây, ta đi tìm bảo rương một cái.” Nói xong, Giang Khải nhảy vào phần mộ dưới đất mà triệu hoán sư chui ra trước đó.

Không lâu sau, Giang Khải nhảy ra ngoài.

“Tìm được, đi thôi.”

Thường Tư Diêu ngạc nhiên đi theo sau lưng Giang Khải.

Đây chính là thực lực vượt qua tầng thứ ba Vô tận thâm uyên?
Một mình giết cấp thống lĩnh!

Chương 463 - Truy binh (2)

Buổi tối, Giang Khải và Thường Tư Diêu nghỉ ngơi trên nhánh cây, dựa theo kinh nghiệm của Thường Tư Diêu, buổi tối không thể nhóm lửa nên trốn trên tàng cây nghỉ ngơi là an toàn nhất.

Bây giờ đẳng cấp của Giang Khải đã đạt đến tam giai cấp 13, khoảng cách max cấp cũng không còn xa.

Đáng tiếc trong mười hai lần thăng cấp, Giang Khải cũng không kích hoạt "Siêu cấp gấp bội", tỷ lệ 3% vẫn quá thấp.

Giai đoạn tam giai, trong tình huống bình thường tăng lên một cấp có thể tăng 30 điểm tổng thuộc tính, Giang Khải có hiệu quả Gấp bội cũng là 60 điểm.

Nhưng sau khi chia vào bốn hạng thuộc tính cơ bản lại có vẻ không khả quan như vậy.

Quan trọng vẫn phải đột phá tứ giai, mỗi lần đột phá đều có một lần tăng lên triên diện rộng, lại thêm hiệu quả Gấp bội, thực lực của Giang Khải sẽ có một lần tăng cường to lớn.

Suy nghĩ, Giang Khải lắc đầu, "Thịt muỗi cũng là thịt, chẳng may có một lần Siêu cấp gấp bội, ta có thể thêm 300 điểm thuộc tính, cộng thêm một số hiệu quả tăng cường có thể đạt đến hơn 400 đã không tệ."

"Tử linh triệu hoán sư xoát kinh nghiệm không tệ, mấy ngày nay thăng cấp trước đã, chắc thời gian vẫn còn kịp."

…

Bảy ngày sau, lãnh địa Tử linh triệu hoán sư, hai bóng dáng cao lớn nhìn mặt đất cháy đen diện tích lớn, nhíu mày.

Trong hai người này, một người khoảng 40 tuổi, mái tóc ngắn, mặt chữ quốc, dáng người to khỏe, lưng dài vai rộng, trên người mặt một bộ ngoại giáp kim loại đen.

Một nam nhân khác hơn 30 tuổi, nói một cách khách quan thì dáng người càng cân xứng hơn, khuôn mặt gầy gò, một chiếc khăn lụa màu đen che lại đôi mắt, trên người mặc ngoại giáp bằng da màu đỏ sậm.

Nam tử mặc áo giáp đen khẽ nhíu mày, cúi người nhặt một túm đất, vê tròn trên ngón tay.

Sau khi quan sát, nam tử ném túm đất khô cằn đi, đứng lên từ tốn nói, “Chắc là tiểu tử kia.”

“Chậc chậc chậc, nhìn một mảng lớn đất đai khô cằn này đi, Tà Hỏa, cường độ hỏa diễm của tiểu tử này không kém ngươi nhiều lắm.”

Nam tử giáp đỏ hừ lạnh một tiếng, “Bạo Quân, ngươi đang nói đùa sao, nếu nói về chơi lửa, ta là tổ tông của hắn!”

“Còn ngươi đó, ngươi xác định bạo kích hơn được hắn sao? Nghe nói, không ai có thể đỡ được bạo kích của hắn!”

Bạo Quân hơi nhếch khóe miệng, “Vậy ngươi cảm thấy có người đỡ được bạo kích của ta sao?”

Tà Hỏa cũng không nói gì nữa, hiển nhiên phản ứng của hắn ta đã nói rõ vấn đề.

Bạo Quân nhìn đồng hồ một chút, mở bản đồ khu vực, trên bản đồ của hắn ta đã xuất hiện mấy bản đồ, khoảng cách xa nhất đạt đến hơn 80km.

Xem ra trước đó Bạo Quân cũng từng đến bản đồ không biết, đồng thời cũng ở lại thời gian không ngắn.

Đương nhiên, trên bản đồ biểu hiện nơi xa nhất là 80km cũng không có nghĩa thành tích tốt nhất của Bạo Quân cũng là 80km, dù sao lấy độ tuổi của hắn ta có thể từ rất sớm trước đó đã tiến vào khu vực không biết.

Nếu là lúc các bản đồ Trục Lộc lĩnh, Thái Bình sơn đạo còn chưa được khai mở, hắn ta đã tiến vào khu vực không biết, vậy lúc ấy khoảng cách thăm dò của hắn ta chắc chắn không chỉ trong vòng

80km.

“Nghe Hoàng Kiến Quốc nói, có một nữ nhân rời khỏi Hoa Hạ thành với Hoàng Kiến Quốc, đi chung cả quãng đường, nữ nhân kia là một người tự do b sao, xem ra là nàng chỉ đường cho Giang Khải, lúc này mới lựa chọn con đường an toàn nhất.”

“Dọc theo con đường này, nhìn từ sự phân bổ đất khô cằn, bọn họ đã rời khỏi lãnh địa Tử linh triệu hoán sư, đi sâu về hướng đông nam… Tám chín phần mười là bọn họ đi tham gia hội nghị người tự do 40km.”

“Trên đường đi có quá nhiều ngã rẽ, chúng ta đến đó trước chờ hắn.”

Tà Hỏa lạnh lùng nói, “Hoàng Kiến Quốc dặn đừng để lại nhân chứng, chờ sau hội nghị lại ra tay.”

“Ngoài ra, đừng để người khác phát hiện thân phận của chúng ta, ngươi và ta ngụy trang một chút, tránh để người khác nhận ra.

“Nếu nữ nhân kia còn đi theo bên cạnh hắn, cũng phải giết chung.”

“Việc giết người này không cần ngươi quan tâm, một mình ta có thể giải quyết.” Bạo Quân hừ lạnh một tiếng, “Nói thật, ta thật sự không quen nhìn dáng vẻ ngươi đeo bịt mắt, ngươi có thể cởi ra nói chuyện với ta không!”

“Cởi ra? Ta sợ cởi bịt mắt ra, ngươi có thể tiến vào hũ tro cốt.”

“Buồn cười, chờ giết Giang Khải, ta cũng muốn học hỏi thủ đoạn của ngươi một chút.” Bạo Quân không yếu thế chút nào.

“Cũng vậy.”

Hai người vừa nói vừa đi về phía đông nam.

…

Gần đây người chơi Hoa Hạ đều đang tập trung vào Thiên Long bảng Vô tận thâm uyên.

Sau khi Giang Lan thành công xông vào tầng thứ ba Vô tận thâm uyên, quân đội nhanh chóng đưa ra chính sách mới.

Bọn họ cung cấp bốn món bảo cụ tứ giai, dùng để đối phó trạng thái khác thường xuất hiện trong độ khó độ kiếp.

Ngoài ra, một nhóm người đã mai danh ẩn tích rất lâu trong Quỷ Tinh cũng đột ngột xuất hiện trong Hoa Hạ thành!

Cuối cùng trên Long bảng đã xuất hiện càng nhiều thành tích hơn.

Mười mấy ngày, ngoại trừ Giang Khải đã có mười bảy người thành công thông qua tầng thứ nhất Vô tận thâm uyên.

Chương 464 - Hội nghị người tự do

Cùng lúc đó, trên toàn cầu lại có bốn quốc gia kích hoạt Vô tận thâm uyên, thành tích tốt nhất toàn cầu cũng tăng lên đến tầng thứ hai Vô tận thâm uyên.

Có người dự đoán, có lẽ trong một hai tháng nữa sẽ có người đuổi kịp tiến độ của Giang Khải.

Hoàng Thông nhìn thoáng qua Thiên Long bảng, ánh mắt không chịu khống chế dừng ở hạng nhất Thiên bảng.

Hắn ta hơi híp mắt lại, "Tên này tiến bộ quá nhanh, tuyệt đối không thể giữ lại."

Nói xong, hắn ta liền rời khỏi Vô tận thâm uyên, trở về Thí Thần công hội.

Sau khi quay về công hội, Hoàng Thông đi vào văn phòng Hoàng Kiến Quốc.

"Hội trưởng, còn chưa có tin tức của Giang Khải sao?" Hoàng Thông đi đến trước bàn làm việc của Hoàng Kiến Quốc.

Hoàng Kiến Quốc ngẩng đầu lên từ trong đống tư liệu, sau khi thấy Hoàng Thông mới ngồi thẳng người, "Gấp cái gì, Tà Hỏa và Bạo Quân đồng loạt ra tay, ngươi cảm thấy Giang Khải còn có cơ hội sống sót sao?"

"Giết một lần cũng khó giải mối hận trong lòng ta!" Hoàng Thông tức giận nói.

Hoàng Kiến Quốc mỉm cười, đứng lên đi đến bên cạnh Hoàng Thông, vỗ vai hắn ta.

"Cách đánh giết đáng sợ nhất cũng không phải miểu sát. Cách đánh giết mà ta muốn có lẽ kéo dài mấy tháng, cũng có thể là mấy năm,

hoặc là ta căn bản không giết hắn!”

“Ta đã nói với Tà Hỏa và Bạo Quân, sau khi bắt được Giang Khải sẽ tra tấn hắn gần chết, chờ sau đó chúng ta đến chậm rãi chơi với hắn!”

“Ồ, phần sau cùng, nếu ngươi cảm thấy hứng thú thì ta có thể dẫn ngươi theo.”

Hoàng Thông trợn to mắt, “Đương nhiên ta muốn đi, Giang Khải hại chúng ta thảm như vậy, ta hận không thể lột ra hắn, rút xương hắn!”

Hoàng Kiến Quốc mỉm cười, “Điều này cũng được! Đừng nhanh chóng giết chết là được.”

“Hôm nay hắn vẻ vang đến mức nào, ta muốn sau này hắn phải thê thảm đến mức đó! Đây chính là hậu quả khi đắc tội Hoàng gia chúng ta!”

Đôi mắt Hoàng Thông thoáng qua ánh sáng, dường như hắn ta đã thấy tình cảnh Giang Khải bị bọn họ tra tấn không còn hình người, còn đang cầu xin bọn họ.

Vừa nghĩ đến cảnh tượng đó, đã khiến người ta vô cùng chờ mong!

Cuối cùng Hoàng Thông cũng không oán trách nữa, có Tà Hỏa và Bạo Quân ra tay, Giang Khải tuyệt đối không thể trốn thoát!

“Đúng rồi, còn có một việc.” Hoàng Kiến Quốc đột nhiên nói, “Nghe nói đại ca Giang Khải đã thông qua thí luyện người mới?”

Hoàng Thông gật đầu nói, “Có chuyện như vậy, nghe nói lúc trước 100 người Đảo quốc muốn hộ tống hắn, kết quả hắn từ chối.”

“Vậy hắn là chức nghiệp gì?”

“Không rõ lắm.” Hoàng Thông nói, “Một mình hắn thông qua thí luyện người mới, từ mặt thành tích không phải quá chói sáng, điểm tích lũy xếp ở cuối, xem ra sống cũng không tốt lắm.”

Hoàng Kiến Quốc hơi híp mắt lại, “Nghe nói trước kia thận của

Giang Lan bị suy kiệt, Giang Khải đổi nội tạng nhân tạo giúp hắn, không ngờ một người gần chết lại có thể vượt qua thí luyện người mới…"

"Hiện tại hắn ở đâu? Có thể tìm cơ hội…" Hoàng Kiến Quốc ra hiệu cắt cổ.

Hoàng Thông suy nghĩ, nói, "Hơi khó khăn, bên cạnh hắn có một Chiến Thần hai sao, cũng là Tưởng Phóng Huyền Vũ, bây giờ vẫn đang đi theo hắn."

"Hơn nữa, vì Giang Khải, Giang Lan vừa đến Quỷ Tinh đã là người nổi tiếng, có rất nhiều người trong khu 18 biết hắn, nếu hắn xảy ra chuyện gì e rằng sẽ gây ra chấn động."

Hoàng Kiến Quốc hít sâu một hơi, khẽ than thở, "Tên này cũng hơi rắc rối… Nhưng nhìn từ biểu hiện của hắn trong thí luyện người mới, trong thời gian ngắn không có khả năng tạo thành sự uy hiếp với chúng ta."

Hoàng Thông cười lạnh một tiếng, "Giang Khải tuyệt đối là người dị loại, ta cũng không tin người trong Giang gia bọn họ đều có thể trâu bò như vậy."

Hoàng Kiến Quốc gật đầu, "Không có cơ hội giết thì giữ một mạng cho hắn. Nhưng chúng ta cũng không thể khinh thường, ngươi đi điều tra xem có thể tra ra tin tức gì không, chờ thời cơ vừa đến sẽ nhổ cỏ tận gốc!"

"Được, ta sẽ đi làm chuyện này."

Cùng ngày đó Hoàng Thông đã sai người đi điều tra tin tức của Giang Lan.

Giang Lan đã thông qua thí luyện người mới hơn mười ngày, nhưng điều kỳ quái là hắn ta cũng không đến Chủ Thần công hội, người của khu 18 cũng chưa từng gặp Giang Lan.

Lúc trước, người tiếp dẫn người mới khu 18 Hạ Đào nói, sau khi Giang Lan thông qua thí luyện người mới đã rời đi cùng một tên cao thủ, không cùng bọn họ lên xe ngựa ở dịch trạm.

Trải qua một trận điều tra, từ đầu đến cuối Hoàng Thông không tìm được tung tích của Giang Lan.

Người này cứ như chưa từng đến Quỷ Tinh, đột nhiên biến mất…

“Kỳ quái, hắn đến Quỷ Tinh cũng không đến Chủ Thần công hội?” Sau khi Hoàng Thông nhận được tin tức cảm thấy rất ngạc nhiên.

Nhưng nghĩ đến Tà Hỏa và Bạo Quân đang đuổi giết Giang Khải, lấy thực lực hiện tại của Giang Lan cũng không có khả năng thay đổi được điều gì, hắn ta chỉ ra lệnh tiếp tục tìm kiếm, cũng không quá để ý.

…

Ngày 1, Giang Khải và Thường Tư Diêu thuận lợi đến khu hội nghị người tự do 40km.

Vị trí khu hội nghị là một đỉnh núi không tên, vì địa hình nơi này hiểm yếu, bốn phía là ba mặt vách đá, chỉ có một mặt là rừng cây.

Chương 465 - Hội nghị người tự do (2)

Bình thường dã thú rất ít đến nơi này, là một khu vực hội nghị lý tưởng.

Trên vách đá cao vài trăm mét có rất nhiều dây thừng rũ xuống, Giang Khải và Thường Tư Diêu liền dùng dây thừng leo lên tên, khó khăn lắm mới leo lên đỉnh núi không tên này.

Vừa bò lên đỉnh núi, bọn họ đã thấy có hơn trăm người tụ tập ở đây!

Những người khác nhìn Giang Khải và Thường Tư Diêu bò lên vách đá, lập tức có người đi tới.

“Hoan nghênh các ngươi tham gia lần hội nghị người tự do này, ta là người phụ trách hội nghị lần này, Chung Cường, Quốc sĩ năm sao.” Lúc Chung Cường nói chuyện, thỉnh thoảng ánh mắt lại đảo qua Thường Tư Diêu.

Giang Khải nghiêng đầu nói nhỏ với Thường Tư Diêu, “Hội nghị còn có người phụ trách?”

Thường Tư Diêu trợn mắt liếc hắn một cái, “Người phụ trách là người thăm dò khoảng cách xa nhất ở đây!”

Thăm dò khoảng cách xa nhất, trên cơ bản tương đương với thực lực mạnh nhất.

Giang Khải hiểu ý gật đầu, “Chào ngươi.”

Chung Cường mỉm cười, “Tham gia hội nghị cần báo ra thành tích của mình trước.”

Nói xong, hắn ta mỉm cười nhìn về phía hai người Giang Khải.

Thường Tư Diêu nói, “Ba sao.”

Giang Khải đột nhiên cau mày, lần trước về Hoa Hạ thành hắn nghĩ đến túi thẻ của mình còn trống rất nhiều, không bằng chờ ba tháng sau đại ca tham gia thí luyện người mới lại đi đăng ký thành tích của mình.

Kết quả không để lại bất kỳ thành tích gì.

Đám người La thần cũng không hỏi nhiều, dù sao Giang Khải vừa gia nhập khu vực không biết không được bao lâu.

Một người không hỏi, một người không đăng ý, kết quả hiện tại Giang Khải không có thành tích.

“Ta vừa gia nhập khu vực không biết không lâu, còn chưa đi đăng ký thành tích.” Giang Khải nói như thật.

Chung Cường hơi ngạc nhiên, sau đó mỉm cười nhìn về phía Thường Tư Diêu, “Cô nương, ngươi dẫn bạn trai ngươi đến trải nghiệm sao.”

Trong chốc lát Thường Tư Diêu không biết trả lời thế nào.

Nàng cũng không hiểu rõ tình hình của Giang Khải, nhưng lần đầu tiên gặp Giang Khải đã biết hắn chưa đi quá mười cây số, vậy đây cũng là sự thật.

Im lặng cả nửa ngày, Thường Tư Diêu chỉ có thể nói, “Hắn không phải bạn trai của ta.”

Chung Cường mỉm cười với Giang Khải, ý tứ sâu xa vỗ vai Giang Khải, “Thì ra không phải bạn trai, vậy ngươi bỏ ra bao nhiêu tiền để cô nương xinh đẹp như vậy bằng lòng dẫn theo ngươi.”

Giang Khải không khỏi nhíu mày, lời nói của người này có gai.

“Được, đã đến vậy coi như trải nghiệm đi, chúng ta rất hoan nghênh.” Không đợi Giang Khải trả lời, đã lớn tiếng cười nói, “Trong hội nghị cũng không có gì, các ngươi cứ tùy ý trao đổi đồ vật, bên kia cũng có đánh cược, còn có cạnh tranh tử vong. Nhưng cạnh tranh sinh tử chỉ có một trận, đến tối mới bắt đầu.”

“Người tự do chúng ta đi ra ngoài cũng là một năm nửa năm, trên

hội nghị cũng có cơ hội thư giãn một tí."

Trước khi đi, Chung Cường cố ý quay người nói với Thường Tư Diêu, "Cô nương, nếu ngươi có việc gì cứ tìm ta bất cứ lúc nào. Thật ra hội nghị 40km không có gì, nếu ngươi muốn đến hội nghị 50km, ta có thể dẫn ngươi đi…" Nói xong, hắn ta nhìn về phía Giang Khải, "Nhưng ta không thể dẫn theo bằng hữu của ngươi."

"Được, hai vị, tiết mục sẽ nhanh chóng bắt đầu, đặc biệt là cạnh tranh sinh tử, đến lúc đó ta sẽ đích thân ra sân, tuyệt đối không để các ngươi đi một chuyến vô ích." Nói xong, Chung Cường cũng rời khỏi vị trí của hai người.

Giang Khải cau mày, "Người tự do đều ngông cuồng như thế sao?"

Thường Tư Diêu lấy lại tinh thần, "Chắc hẳn quay về từ chỗ năm sáu mươi cây số, thực lực nổi trội nhất, đương nhiên sẽ có cảm giác ưu việt."

Đừng thấy đỉnh núi này không lớn nhưng cũng chia thành ba khu vực.

Khu giao dịch, khu đánh cược, khu cạnh tranh sinh tử.

Phần lớn mọi người đều đi lại ở khu giao dịch, có người muốn mua, có người nói chuyện với nhau, khu đánh cược chỉ có một lôi đài, bên trên có người thủ lôi lại không có ai lên khiêu chiến.

"Tư Diêu, khu cạnh tranh sinh tử là làm gì?" Giang Khải nhìn tấm bảng dựng thẳng bên bờ vực ở phía khác, "Tất cả mọi người là người tự do Hoa Hạ, cần gì cạnh tranh sinh tử."

Thường Tư Diêu cũng nhìn về phía kia, nói, "Trước đó ta cũng chưa từng đến đây, nhưng ta từng nghe bằng hữu kể khu cạnh tranh sinh tử cũng không phải đấu đến ngươi chết ta sống."

"Ngươi thấy hồ nước dưới vách núi kia không?"

Giang Khải nhìn bên dưới vách núi một chút, chỉ cần không mù tất nhiên thấy được.

"Cạnh tranh sinh tử chủ yếu là cạnh tranh, đến lúc đó sẽ có người

thả một con kỳ thú vào trong hồ, con kỳ thú này chỉ chạy trốn ở mặt hồ, tốc độ cực nhanh, trong vòng ba phút tuyển thủ tham gia phải tranh đoạt, bắt được kỳ thú, người phụ trách cần bỏ qua một phần thưởng đủ trọng lượng."

"Trong hồ có thủy quái, thực lực khá cường hãn, người tham dự muốn tranh đoạt bảo vật ở mặt nước chắc chắn sẽ bị thủy quái công kích, ý của sinh tử cạnh tranh cũng là tranh đoạt kỳ thú trong thời khắc sinh tử!"

Chương 466 - Chí bảo của người chơi tứ giai

“Bởi vì người phụ trách cũng có thể dự thi, nên trong tình huống bình thường, lấy thực lực của người phụ trách mà muốn thắng được bảo bối cuối cùng, vậy độ khó rất lớn.”

Giang Khải cái hiểu cái không gật đầu.

Hắn không biết kỳ thú là gì, dù sao sau cùng có một món bảo vật “đủ trọng lượng”.

Giang Khải và Thường Tư Diêu đi dạo trong khu giao dịch nhìn đám người đang nói chuyện ở xung quanh, không thể không nói quy mô hội nghĩ vẫn vượt ra khỏi sự suy đoán của Giang Khải.

Dù sao nơi này không thể là khu hội nghị duy nhất trong vòng 40km, nói rõ số lượng người tự do Hoa Hạ không ít.

Thường Tư Diêu cũng đi dạo ở bên cạnh, xem có vật mình cần hay không.

Giang Khải đi dạo một mình trong khu giao dịch.

Bên cạnh có một vị đại ca đang gào to, “Đổi tài liệu chuyển chức, trên tay ai có tài liệu Võ đồ Siêu phàm ngũ giai, ta dùng tài liệu cùng cấp đổi lấy, giá tiền có thể tham khảo giá niêm yết của phòng giao dịch.”

Giọng của vị đại ca này không nhỏ nhưng cũng không có bao nhiêu người đi đến giao dịch với hắn ta.

Thứ khan hiếm nhất ở nơi này cũng là tài liệu Võ đồ và Binh lính, trừ khi ai đó giàu có, nếu không ai lại đi đổi.

Suy nghĩ, Giang Khải lại đi đến trước mặt đại hán kia, “Vị đại ca này, ngươi có tài liệu chuyển chức gì sao?”

Đại hán kia đánh giá Giang Khải một chút, nhíu mày, “Ngươi có tài

liệu chuyển chức Võ đồ không?"

Giang Khải lắc đầu, "Không, có lấy những thứ khác không?"

"Không cần." Lúc này đại hán từ chối, sau đó tiếp tục gào to.

Giang Khải nhíu mày, sau đó lấy ra thẻ bài từ trong túi thẻ, đứng ở trước mặt đại hán.

Tuy đại hán kia còn đang gào to nhưng ánh mắt lại liếc về phía tấm thẻ bài của Giang Khải.

Trên thẻ bài có kết quả giám định.

【 Toái tinh trần, có thể mang ra hiện thực, lúc tứ giai đột phá Siêu phàm chức nghiệp có thể gia tăng tỷ lệ thu hoạch được thiên phú cao cấp. 】

Nhìn thấy dòng giải thích này, cả người đại hán đột nhiên cứng đờ.

Là một người sắp đột phá Võ đồ tứ giai, hiệu quả của Toái tinh trần đơn giản cũng là bảo vật mà mỗi người chơi tứ giai tha thiết ước mơ!

Thấy đại hán đã chuyển sự chú ý, Giang Khải thản nhiên thu hồi thẻ bài, xoay người rời đi.

Đại hán kia vội vàng xông lại, giữ chặt cánh tay Giang Khải, "Vị tiểu ca này, ngươi, trên tay ngươi là thứ gì?!"

Giang Khải cau mày nhìn đại hán, lại nhìn cánh tay đang nắm lấy khuỷu tay của mình.

Đại hán vội vàng thu tay lại, xấu hổ xoa tay, "Tiểu ca, thật xin lỗi, vừa rồi quá kích động đã xúc phạm."

Giang Khải mỉm cười, "Ngươi đã kích động như vậy, nói rõ ngươi đã thấy rõ dòng chữ bên trên vậy cần gì hỏi câu này."

"Thật, cái này có thể gia tăng…" Đại hán đột nhiên nhìn quanh một vòng, hắn ta nhận ra hiện tại chỉ có hắn ta biết trong tay tên

này có loại bảo bối như thế, bây giờ mình còn chưa có đối thủ cạnh tranh, nhanh chóng phanh lại không tiếp tục nói hết.

Giang Khải từ tốn nói, “Chữ trên thẻ bài có thể là giả sao?”

Đại hán vội vàng nói, “Tiểu ca, ngươi muốn đổi cái gì? Chỉ cần ngươi mở miệng, dù bây giờ trên tay ta không có thì ta cũng đi kiếm cho ngươi!”

“Ta nói cho ngươi biết, ngươi tìm ta là tìm đúng người rồi, trên hội nghị này, ngươi đi hỏi mà xem thực lực của Triệu Thiết Toàn ta tuyệt đối có thể xếp vào top 5.”

“Bình thường ta đều hoạt động ở ngoài 50km!”

“Hơn nữa ta ở chỗ này gần hai năm, quen biết rất nhiều người ở đây, trên cơ bản ta biết trên tay bọn họ có cái gì!”

Giang Khải không nhịn được lại đánh giá nam tử trước mắt một chút.

Tên này dáng người khỏe mạnh, tuổi tác khoảng 35 36 tuổi.

Lại nói, những người khác trao đổi đồ vật ở khu giao dịch cũng là phục vụ một một, cho người ta cảm giác hoặc nhiều hoặc ít đều có chút che giấu, chỉ có người này lớn tiếng kêu gào cũng không sợ người khác nhớ thương bảo bối của mình.

Nói hắn ta có chút thực lực, có quan hệ, vậy Giang Khải vẫn tin tưởng.

Suy nghĩ, Giang Khải cũng không lề mề, đi thẳng vào vấn đề, “Ngươi từng nghe nói tài liệu Thiên Mệnh chưa?”

“Ngươi nói là tài liệu tàn khuyết?”

Giang Khải nhẹ gật đầu, “Đúng, ngươi có tài liệu chuyển chức Thiên Mệnh tứ giai không?”

Đại hán vội vàng cẩn thận tìm kiếm trong hai cái túi thẻ của mình, “Ngươi chờ chút, để ta tìm xem, đừng đi vội, ta nhớ từng lấy được chỉ là thứ này không đáng tiền, ta không biết có ném đi hay

không.”

Giang Khải cũng tức đen cả mặt, tên này lại muốn ném tài liệu Thiên Mệnh tứ giai đi?

Mình liều chết mới tìm được một cái tài liệu!

Nhưng tài liệu Thiên Mệnh nhất giai đã xuất hiện sau khi mở ra Thiên Chức, hơn nữa hình như độ khó thu hoạch tài liệu cũng không lớn, dù sao lúc mọi người còn chưa chuyển chức trên diện rộng đã nhận được tài liệu Thiên Mệnh.

Chỉ là, Hoa Hạ đã khai thác Quỷ Tinh năm mươi năm, khu vực chiếm lĩnh đã bị người ta tìm kiếm không biết bao nhiêu lần, dù tài liệu Thiên Mệnh vô dụng cũng rất khó tìm lại được.

Chương 467 - Chí bảo của người chơi tứ giai (2)

Ngược lại ở khu vực không biết, có lẽ tài liệu Thiên Mệnh cũng không khó thu hoạch được ở chỗ này.

Một lúc lâu sau, Triệu Thiết Toàn thật sự rút ra một tấm thẻ bài, "Tìm được rồi!"

Nhưng hai người xem xét, lại phát hiện là tài liệu Thiên Mệnh tam giai…

"Cái này… Tam giai, ngươi có cần không?" Triệu Thiết Toàn lúng túng nhìn về phía Giang Khải.

"Cần, nhưng chắc ngươi cũng biết ta không có khả năng dùng Toái tinh trần đổi thứ này với ngươi."

"Ta biết, ta biết… Tứ giai, tứ giai… Đúng, tên kia có cái đó, tiểu ca, ngươi chờ ta ở đây một chút, đừng đi đây, ta sẽ quay lại ngay!" Triệu Thiết Toàn vừa trấn an Giang Khải, đi ba bước lại quay đầu dặn dò Giang Khải, sau đó lao đến trước mặt một người khác.

Hai người nói chuyện với nhau một lát, không lâu sau Triệu Thiết Toàn lấy ra hai tấm thẻ bài nhét vào trong tay người kia, đổi lấy một tấm thẻ bài của người kia.

Sau khi hoàn thành giao dịch, Triệu Thiết Toàn vội vàng đi tìm những người khác.

Sau khi người giao dịch với Triệu Thiết Toàn thấy Triệu Thiết Toàn rời đi, vui vẻ nhận lấy thẻ bài còn không ngừng gật gù đắc ý.

"Hắc hắc, hôm nay gặp vận may gì thế, hay là đầu Triệu Thiết Toàn bị dã thú đánh cho choáng váng, vậy cũng có thể đổi? Phát tài!"

Triệu Thiết Toàn hoàn toàn mặc kệ người khác nhìn mình như thế

nào, hắn ta nhanh chóng hoàn thành giao dịch với một vài người, thỉnh thoảng còn quay đầu quan sát Giang Khải xem hắn có rời đi không.

Không lâu sau, Triệu Thiết Toàn vội vàng chạy về, đặt bốn tấm thẻ vào trong tay Giang Khải, "Ta gần như đã hỏi hết, chỉ có từng này."

Giang Khải nhìn một chút, Triệu Thiết Toàn lại lấy được bốn loại tài liệu.

Tài liệu Thiên Mệnh số 1, số 4, số 3, số 6.

Nếu lại thêm tài liệu số 5 trên tay mình, cũng chỉ thiếu tài liệu số 2 và số 7.

"Không được đầy đủ…" Giang Khải nói thầm.

"Ồ, ta biết ai có số 2!" Hiện tại Triệu Thiết Toàn đã điều động tất cả tế bào não của mình, trí nhớ cực kỳ tốt.

"Ai vậy?"

"Trước đó Chung Cường từng nói với ta, hắn lấy được tài liệu vô dụng, ta nhớ cũng là tài liệu Thiên Mệnh tứ giai số 2."

"Số 7, vậy đi, ngươi, ngươi cho ta chút thời gian, hiện tại ta sẽ đi tìm!"

Giang Khải nhíu mày thành một đống, "Đại ca, ngươi biết ai có tài liệu số 7 không?"

"Ta… Ai, nói thật với ngươi, ta biết vị trí một bí cảnh, không phải cơ hội rơi tài liệu trong bí cảnh càng lớn hơn sao. Hơn nữa, ta cảm thấy có lẽ bí cảnh kia có liên quan với tài liệu Thiên Mệnh, tài liệu tam giai này của ta cũng rơi ở chỗ đó."

Vừa nghe đến tin tức bí cảnh, Giang Khải lập tức thấy hứng thú.

"Chỗ kia ở đâu…"

"Điều này, ta không thể nói cho ngươi biết, nói cho ngươi biết thì

ngươi sẽ tự đi, ta còn lấy cái gì đổi với ngươi."

Giang Khải suy nghĩ, nói, "Vậy đi, ta cho ngươi 1kg Toái tinh trần, ngươi đưa toàn bộ những tài liệu này cho ta, ngoài ra nói cho ta biết tin tức bí cảnh."

"Giao dịch này ngươi chỉ lời chứ không lỗ, ngươi phải biết tài liệu Thiên Mệnh thật sự không đáng tiền, lúc đầu ta cũng không muốn đổi với ngươi, nhưng thấy ngươi cố gắng như vậy mới đồng ý cho ngươi 1kg."

Triệu Thiết Toàn im lặng một lúc lâu, hắn ta lại nhìn Giang Khải.

Tiểu tử này không phải kẻ ngu… Ngay từ đầu hắn không định dùng Triệu Thiết Toàn đổi lấy tài liệu Thiên Mệnh!

Đương nhiên, đối với hắn ta thì giá trị của hai thứ này cũng không cùng một cấp bậc, một cái là chí bảo, một cái là rác rưởi, so sánh thế nào.

Huống chi, mình cũng từng đi vào bí cảnh kia, trong thời gian ngắn chắc cũng không thể đi vào được nữa.

Sau khi cân nhắc một chút, cuối cùng Triệu Thiết Toàn cũng gật đầu, "Được, hiện tại ta dẫn ngươi đi hay chờ hội nghị kết thúc?"

"A đúng, nếu ngươi không yên tâm, ta có thể tiêu ít tiền mời Chung Cường cùng đi làm nhân chứng."

Giang Khải nhíu mày nhìn Chung Cường đằng xa, không biết từ lúc nàng tên kia đã tìm được Thường Tư Diêu, đang ân cần cùng nàng đi trao đổi đồ vật.

"Hắn? Quên đi thôi." Giang Khải lắc đầu, luôn cảm thấy tính cách của Chung Cường có vấn đề, "Chờ hội nghị kết thúc đi, không phải Chung Cường còn có tài liệu số hai sao, lấy được trước lại nói."

Triệu Thiết Toàn lập tức nhiệt tình nói, "Được được được, vậy, tiểu ca, ta và ngươi đi dạo đi. Ta nói cho ngươi biết, trong hội nghị này cũng không phải tuyệt đối an toàn, có ta làm bảo tiêu cho ngươi, tuyệt đối đảm bảo sự an toàn của ngươi!"

Giang Khải ngạc nhiên nhìn về phía Triệu Thiết Toàn, hắn còn đang lo lắng tên này có rời đi sớm hay không, giờ tốt lắm, Triệu Thiết Toàn lại làm hộ vệ của mình.

Vì 1kg Toái tinh trần này, Triệu Thiết Toàn cũng đủ liều mạng…

“Bảo tiêu thì thôi đi, ngươi dẫn ta đi dạo quanh đi, ta muốn đổi một vài tài liệu Tửu quỷ và Thầy phong thủy.”

“Thứ này có gì tốt mà đổi?”

Giang Khải mỉm cười, “Ngươi có nhiều vấn đề như vậy, cứ đi dạo chơi với ta là được.”

Chương 468 - Chắc chắn phải chết

Ngay lúc Giang Khải và Triệu Thiết Toàn đang nói chuyện, dây thừng treo trên vách núi đung đưa, tiếp theo có hai người đứng dưới núi dựa vào dây thừng để leo lên đỉnh núi.

Lại có hai người mới đến hội nghị người tự do.

Chỉ có điều, trang phục của hai người này rất quái dị, bọc bản thân rất kín kẽ.

Thậm chí một người trong số đó còn dùng vải đỏ che kín đôi mắt của mình.

Sau khi Chung Cường tạm thời tạm biệt Thường Tư Diêu, lại bước tới chào hỏi.

Lúc Giang Khải đang định thu lại ánh mắt, đột nhiên ánh mắt của nam tử áo đen lại xuyên qua đám đông đang đi lại, dừng trên người Giang Khải.

Ngay cả tên che mắt kia cũng quay đầu nhìn về phía Giang Khải.

Thấy cảnh này, Giang Khải hơi nhíu mày.

Hai người này hơi kỳ quái…

Trong nháy mắt ánh mắt của nam tử áo đen tiếp xúc với Giang Khải, đôi mắt khẽ híp lại.

Tuy động tác này rất nhỏ nhưng Giang Khải vẫn bắt được nét mắt của hắn ta có thay đổi.

Giang Khải cũng thu hồi tầm mắt.

Hắn không biết hai tên này, trong đầu cũng không có chút ấn tưởng nào.

Trong nước, Giang Khải đã không còn là một người vô danh, người chơi Hoa Hạ đều biết cái tên Giang Khải này nhưng còn có rất nhiều người chưa từng gặp hắn.

Đặc biệt ở khu vực không biết, những người này lịch luyện ở bên ngoài thời gian dài, trừ khi tử vong logout, nếu không sẽ không trở về các thành chính lớn, xác suất từng gặp hắn càng nhỏ hơn.

Thế nhưng hai người kia lại như quen biết mình… Điều này khiến trong lòng Giang Khải xuất hiện sự đề phòng.

La Bình từng nói bản đồ không biết cũng là nơi ngoài vòng pháp luật, Giang Khải có ấn tượng rất sâu sắc với câu nói này.

Hai người kia đơn giản trao đổi hai câu với Chung Cường, liền tùy ý đi vào khu giao dịch.

Đỉnh núi không lớn, lúc hai người đi ngang qua bên cạnh Giang Khải và Triệu Thiết Toàn, Giang Khải rõ ràng cảm giác được lúc lướt qua đó bọn họ đang nhìn mình!

Bọn họ là ai? Đến vì mình sao?

Ngay lúc Giang Khải bí mật quan sát hai người xa lạ này, giọng nói của Triệu Thiết Toàn cắt ngang suy nghĩ của Giang Khải.

“Tiểu ca, còn chưa biết phải xưng hô như thế nào.”

Giang Khải thu hồi ánh mắt, đáp lời, “Triệu đại ca lớn tuổi hơn ta, gọi ta Tiểu Khải là được.”

“Được, ngươi còn muốn xem thứ gì, ta giới thiệu giúp ngươi, ngươi cứ yên tâm đi, có ta ở đây ngươi không phải chịu thiệt thòi!” Triệu Thiết Toàn cười hắc hắc, “Đúng rồi, ngươi đừng cho người khác thứ kia nữa.”

Giang Khải mỉm cười, “Vậy cũng chưa chắc, biết đâu người ta ra giá thích hợp hơn thì sao… Triệu đại ca, đổi đồ vật mà, ai cũng hy vọng càng có lợi càng tốt.”

“Ôi chao, nói thì nói thế, nhưng…” Triệu Thiết Toàn vội đến mức vò đầu bứt tai, suy nghĩ một chút mới đến gần nói, “Càng nhiều

người biết ngươi có món bảo vật này, biết đâu sẽ khiến người khác sẽ thèm thuồng."

"Triệu đại ca, ngươi không định cướp đồ của ta đi, ngươi cũng là Quốc sĩ năm sao, ta còn chưa được một sao, là bằng hữu dẫn ta đến, ta cũng không đánh lại ngươi." Giang Khải cố ý thăm dò nhân phẩm của Triệu Thiết Toàn một chút, nói xong hắn lại nhìn về phía Triệu Thiết Toàn muốn nhìn phản ứng của hắn ta một chút.

"Ta vừa nói ngươi tìm ta là tìm đúng người, chỉ cần người khác không có chủ ý với ta, ta sẽ không lấy mạnh hiếp yếu. Đều là người Hoa, đến lúc nào rồi còn tranh đấu nội bộ cả ngày, có mệt không."

Giang Khải nói thầm, tên này thật thú vị…

"Đến, ta dẫn ngươi đi dạo, tiếp xúc lâu như vậy ngươi cũng biết tính cách của ta rồi." Triệu Thiết Toàn lôi kéo Giang Khải bắt đầu đi dạo trong khu giao dịch.

Trên tay những người tự do này thật sự không thiếu đồ tốt.

Mặc dù phần lớn mọi người đều mở bảo rương tinh anh nhưng bảo rương tinh anh cũng có cơ hội ra hàng tốt, lăn lộn ở đây lâu ngày cũng ra được một vài món đồ.

Giang Khải không tìm được tài liệu Tửu quỷ Siêu phàm ngũ giai ở trong tay những người này, nhưng lại tìm được Truy mệnh tam giai!

Vốn vũ khí Truy mệnh này cũng không phải rất nổi tiếng, hơn nữa chỉ là trang bị tam giai, đối phương vốn định bán cho quân đội.

Đã bị Giang Khải tìm được, đương nhiên hắn sẽ không bỏ qua.

Triệu Thiết Toàn thấy Giang Khải có hứng thú, giúp đỡ hắn chặt chém người bán đến đầu óc choáng váng, sau cùng Giang Khải chỉ bỏ ra mấy khối khoáng thạch đã lấy được Truy mệnh tam giai đến tay.

Sau khi Giang Khải đạt được Cửu kiếp truy mệnh tam giai, lập tức giám định thuộc tính của nó.

Độ đâm xuyên của Truy mệnh tam giai đạt đến 22 điểm, tỷ lệ bạo kích của mỗi một chiếc phi tiêu đạt đến 15%, nếu không có bạo kích tiếp theo lại tăng 15%.

Tỷ lệ bạo kích giống với Truy mệnh nhị giai, xem ra rất khó có vũ khí có thể vượt qua tỷ lệ bạo kích 15%.

Nhưng Truy mệnh tam giai có thêm một hiệu ứng đặc biệt.

【 Hiệu ứng đặc biệt 3: hình thái tổ hợp, cần ba bộ Cửu kiếp truy mệnh mới có hiệu lực, mỗi bộ cần ít nhất bảy chuôi, 27 chuôi Cửu kiếp truy mệnh có thể tổ hợp thành một tổ hợp ám khí. 】

Chương 469 - Chắc chắn phải chết (2)

【 Hình thái tổ hợp (cấp 1): lực đâm xuyên 100, tỷ lệ bạo kích tuân theo quy tắc xếp chồng bạo kích của Truy mệnh, sau khi đánh trúng mục tiêu, lúc tản ra hình thái tổ hợp có thể tạo thành tổn thương hai lần. 】

Thấy hiệu quả này, trong lòng Giang Khải không khỏi hoàng hốt.

21 thanh Truy mệnh còn có thể tổ hợp thành một thanh ám khí mạnh hơn? Vậy tương đương với mình lại có thêm một thủ đoạn công kích.

Hình thái tổ hợp cấp 1 đã có 100 điểm đâm xuyên, phải biết rằng hai loại vũ khí Diêm Vương lệnh, Quang Minh thần lệnh này cũng không có lực đâm xuyên cao như thế!

Lúc đầu Giang Khải đã cảm giác được trừ khi Truy mệnh ở trong trạng thái tôi lửa, nếu không lúc đối phó dã thú cường đại, hoặc đối thủ có hộ giáp cao cấp, biểu hiện sẽ có vẻ không còn chút sức lực nào, nhưng có hình thái tổ hợp thì lực chiến đấu của Truy mệnh lập tức tăng vọt.

Giang Khải nhìn Triệu Thiết Toàn bên cạnh, hỏi, “Triệu đại ca, các ngươi ở khu vực không biết thời gian dài như vậy, nếu lấy được trang bị tốt thì cường hóa thế nào?”

“Còn có thể thế nào? Tự mình ra tay chứ sao.” Triệu Thiết Toàn tỏ vẻ đương nhiên, “Có lẽ ngay từ đâu ngươi không biết cường hóa, khảm nạm, dung hợp, không biết săn bắt, nấu nướng nhưng ở khu vực không biết lâu dần, ngươi đều sẽ biết.”

“Vậy đi, Triệu đại ca, ngươi có thể giúp ta khảm nạm bộ Truy mệnh này một chút không?”

“Việc đơn giản, ngươi muốn khảm nạm cái gì?”

“Tử mẫu thạch!” Giang Khải không chút do dự nói, “Chỗ ta có tảng đá này.”

Cửu kiếp truy mệnh không có Tử mẫu thạch, vậy không thể gọi là Truy mệnh nữa…

“Cái đó, Toái tinh trần...”

Giang Khải mỉm cười, nói, “Tạm thời ta không nói với người khác!”

“Được! Giao cho ta! Chúng ta tìm một chỗ yên tĩnh.”

Triệu Thiết Toàn dẫn theo Giang Khải rời khỏi khu giao dịch, lập tức khởi công trong một rừng cây chưa được dọn dẹp hoàn toàn.

Nhân lúc Triệu Thiết Toàn bận rộn, Giang Khải ngồi bên cạnh, ánh mắt vô tình hay cố ý chú ý hai người trong khu giao dịch.

Từ sau khi bọn họ rời khỏi đám đông, thỉnh thoảng hai người kia lại nhìn về phía Giang Khải.

Giang Khải quay đầu, hơi híp mắt lại.

Chuyện đến bây giờ càng thêm rõ ràng, hơn nữa hình như rất khó giải quyết.

Tên mặc quần áo đen kia cũng không ngại việc Giang Khải thấy ánh mắt của mình.

Loại tình huống này, hoặc là hắn ta cũng là một newbie, nhưng còn có một loại khả năng hắn ta căn bản không lo lắng mình bị bại lộ!

Nhìn thế này, Giang Khải càng tin tưởng loại khả năng thứ hai.

Bọn họ không sợ mình chạy mất!

Sở dĩ không ra tay vào lúc này, chủ yếu là ở đây nhiều người nhiều ánh mắt.

“Xem ra là cao thủ…” Ánh mắt Giang Khải nhìn Triệu Thiết Toàn,

nhưng trong đầu lại đang nhanh chóng xoay chuyển.

Giang Khải cẩn thận nhớ lại mình tuyệt đối chưa gặp hai người kia, nhưng ở trong Quỷ nhãn của hắn, hoàn toàn không bị phát hiện là việc rất khó làm được.

Hơn nữa bọn họ cũng chưa thấy trên người Giang Khải có bảo vật gì, khả năng giết người đoạt bảo cũng không lớn.

Bọn họ đến vì mình nhưng lại không phải vì đoạt bảo, trước đây cũng không có ân oán, vậy chỉ có một khả năng…

“Hoàng gia hay là Huyền Vũ?” Giang Khải hơi híp mắt lại.

Rất có thể hai người này là do kẻ thù phái đến đuổi giết mình!

“Không đúng, ta đến khu vực không biết, ngay cả lão Hồ và Nguyễn Ngữ cũng không biết… Quân đội có nội ứng của bọn họ? Chẳng lẽ là La thần?” Suy nghĩ, Giang Khải cảm thấy khả năng là La thần không lớn.

Lúc hắn tiến vào khu vực không biết từng đăng ký, cho nên không chỉ La thần biết hắn ở chỗ này.

Nếu là Huyền Vũ và Hoàng gia, bọn họ nên biết thực lực của mình, tất nhiên sẽ phái ra sát thủ tự nhận có nắm chắc đánh giết mình.

Bọn họ đã biết, hiện tại Giang Khải là người duy nhất thông qua tầng thứ ba Vô tận thâm uyên trên toàn cầu.

Rất có thể thực lực của hai người này đã đạt tới cảnh giới Siêu phàm!

“Hơi khó giải quyết…” Giang Khải nói thầm.

Siêu phàm và phàm nhân hoàn toàn là một lần lột xác, dù thuộc tính của Giang Khải đã rất cao nhưng cũng chưa đạt đến trình độ Siêu phàm ngũ giai!

Huống chi, sự chênh lệch giữa Siêu phàm và phàm nhân tuyệt đối không chỉ là chênh lệch thuộc tính.

Trang bị, thiên phú, kỹ năng của bọn họ cũng cao hơn phàm nhân một mảng lớn.

Chẳng trách bọn họ cũng không cố gắng che giấu.

Hiện tại Giang Khải không chạy cũng là chờ chết, chạy đi, chỉ cần rời khỏi tầm mắt của mọi người vẫn là chết!

Hội nghị người tự do kéo dài một ngày, sau cạnh tranh sinh tử mọi người sẽ giải tán, khi đó mặc kệ Giang Khải có chạy hay không vẫn là chết!

Hiện tại, dù Giang Khải giở trò gì, đều đã là một người chết!

Nghĩ tới đây, trên trán Giang Khải đổ mồ hôi hột…

Triệu Thiết Toàn cũng không phát hiện điều khác thường của Giang Khải, còn đang cố gắng khảm nạm Tử mẫu thạch lên Tung hỏa phạm giúp Giang Khải.

“Tiểu huynh đệ, ngươi vẫn phải học hỏi cách khảm nạm đi, đi ra bên ngoài đều phải dựa vào bản thân. Nếu không ta dạy cho ngươi cũng được.”

Chương 470 - Cơ hội duy nhất

Giang Khải lấy lại tinh thần nhìn Triệu Thiết Toàn một chút, vị đại ca thật sự không tệ.

Suy nghĩ, Giang Khải lại nói, “Triệu đại ca, bí cảnh mà ngươi nó có điều kiện tiến vào không?”

Triệu Thiết Toàn ngạc nhiên nhìn về phía Giang Khải, hơi do dự, “Ngươi không định lừa ta chứ.”

“Không có, dù ngươi nói cho ta biết, ta không biết vị trí cũng vô dụng.”

Triệu Thiết Toàn suy nghĩ, gật đầu nói, “Cũng đúng, nói cho ngươi biết cũng không sao.”

“Có hai cách để tiến vào bí cảnh kia, một cái là dùng chìa khóa, chìa khóa nằm ở chỗ ta, một cái khác là mạnh mẽ tấn công, nếu như lực công kích đủ cũng có thể cưỡng ép tiến vào. Đương nhiên, cưỡng ép tiến vào vẫn rất khó khăn, ta tìm được bí cảnh trước lại đi tìm chìa khóa, trước đó ta cũng từng thử mạnh mẽ tấn công, dựa theo tiến độ lúc đó ta đoán ít nhất phải tốn hơn một tháng.”

Giang Khải nhíu mày, Triệu Thiết Toàn chắc chắn là tứ giai, hắn ta tốn hơn một tháng mới có thể đi vào, vậy cường giả Siêu phàm chắc chắn không cần nhiều thời gian như vậy.

Huống chi còn là hai người!

Nhưng nhìn từ tình huống hiện tại, bí cảnh kia có khả năng là cơ hội chạy trốn duy nhất của mình.

Hai giờ sau, Triệu Thiết Toàn hoàn thành khảm nạm, giao bao tay và Truy mệnh tam giai cho Giang Khải, “Được, từng mảnh Tử mẫu thạch tương ứng với chín thanh phi đao, không chết hơi khó, phải cần một khoảng thời gian làm quen, ngươi thử trước đi.”

Giang Khải đeo Tung hỏa phạm lên tùy ý vung phi đao ra, nhanh

chóng triệu hồi, hành động rất quen thuộc.

“Ồ, tiểu tử ngươi còn có thủ đoạn này.” Triệu Thiết Toàn ngạc nhiên nhìn Giang Khải khống chế Truy mệnh.

Giang Khải mỉm cười, cúi đầu lấy thẻ bài Toái tinh trần ở trong túi thẻ, tách ra 1kg đưa cho Triệu Thiết Toàn.

Triệu Thiết Toàn nhìn Giang Khải đưa thẻ bài đến, trợn to mắt, “Tiểu huynh đệ, ngươi, ngươi đây là… Ta đã nói khảm nạm miễn phí cho ngươi, hơn nữa chỉ là khảm nạm tảng đá, ngươi không cần đưa cho ta nhiều như vậy!”

“Triệu đại ca, ngươi đưa tài liệu Thiên Mệnh tứ giai cho ta đi, ngoài ra tin tức, chìa khóa cũng đưa cho ta đi, số Toái tinh trần này làm đồ trao đổi.”

“Điều này… Không phải ngươi nói muốn ta dẫn ngươi đến bí cảnh sao?”

Giang Khải lắc đầu.

Nếu Triệu Thiết Toàn đi theo mình rất có thể bị hai người kia giết chung!

Tuy Toái tinh trần hiếm có nhưng với Giang Khải mà nói, vốn hắn có thể thu hoạch được gấp đôi phần thưởng, huống chi hiện tại hắn cũng không cần dùng gấp.

“Triệu đại ca, nhớ kỹ, người khác hỏi ngươi thì ngươi đừng nói đổi tài liệu Thiên Mệnh cho ta, tùy tiện nói một người khác đi, ngươi có thể nói cho bọn họ biết ta đi vào bí cảnh, chắc bọn họ sẽ không làm khó ngươi.”

“‘Bọn họ’… Tiểu huynh đệ, có phải ngươi gặp rắc rối không? Ta nói cho ngươi biết, ta đã nói làm bảo tiêu cho ngươi vậy chắc chắn phải đảm bảo sự an toàn của ngươi.”

“Cũng không phải ta khoác lác, dù Chung Cường muốn động đến ngươi, có ta ở đây hắn cũng không dám tùy tiện ra tay!”

Giang Khải mỉm cười, “Triệu đại ca, cảm ơn ý tốt của ngươi, sau

này có cơ hội có thể đến Chủ Thần công hội thành chính khu 18 tìm ta!"

"Tiểu Khải, rốt cuộc ngươi gặp phải chuyện gì? Ngươi không nói thì ta giúp ngươi thế nào?"

Giang Khải suy nghĩ, nói, "Triệu đại ca, nếu ngươi muốn giúp ta, cũng có hai chuyện cần ngươi giúp đỡ."

"Chuyện gì?"

"Chuyện thứ nhất ngươi giúp ta để Chung Cường lấy ra tài liệu số 7, tên kia nóng lòng biểu hiện, kích thích một chút chắc có thể lấy ra!"

"Chuyện thứ hai nữ nhân đi cùng với Chung Cường kia, sau khi hội nghị kết thúc ngươi đến nói với nàng, cứ nói ta đã rời đi, đừng đến tìm ta nữa."

Triệu Thiết Toàn càng ngạc nhiên nhìn về phía Giang Khải, rốt cuộc tiểu tử này sao thế.

Giang Khải trực tiếp nhét Toái tinh trần vào trong tay Triệu Thiết Toàn, lại đưa tay ra chờ đợi, sau khi Triệu Thiết Toàn kịp phản ứng mới hơi do dự lấy ra tài liệu Thiên Mệnh tứ giai, một chiếc chìa khóa vàng giao cho Giang Khải.

"Tiểu Khải, ngươi…"

Giang Khải vỗ vai Triệu Thiết Toàn, "Lão ca, đề nghị ngươi đừng đột phá ở khu vực không biết nữa, về vượt ải Vô tận thâm uyên trước đi, đến tầng thứ ba có Triệu Thiết Toàn, cũng chỉ có chỗ đó mới rơi thứ này… Hy vọng chúng ta còn có cơ hội gặp lại."

"Được, không cần đi theo ta nữa, nếu không ngươi sẽ gặp phải rắc rối."

Nói xong, Giang Khải trực tiếp quay người rời đi.

Sau lưng, Triệu Thiết Toàn ngạc nhiên rất lâu, việc này đến quá đột ngột.

“Chờ chút, hắn nói tầng thứ ba Vô tận thâm uyên mới rơi Toái tinh trần… Lần trước gặp đội ngũ quân đội, bọn họ nói hiện tại trên toàn cầu chỉ có một người thông quan tầng thứ ba Vô tận thâm uyên!”

“Hắn nói có thể đến Chủ Thần công hội thành chính khu 18 tìm hắn, hắn bảo ta gọi hắn là ‘Tiểu Khải’…”

Đột nhiên, Triệu Thiết Toàn trợn to mắt nhìn về phía bóng lưng rời đi.

“Tiểu Khải… Giang Khải! Hắn được tính là phàm nhân mạnh nhất toàn cầu… Giang Khải?!”

Vừa rồi Giang Khải cũng không thí nghiệm hình thái tổ hợp của Cửu kiếp truy mệnh, hiệu ứng đặc biệt có sức mạnh như thế có khả năng sẽ trở thành lá bài tẩy của hắn.

Chương 471 - Cơ hội duy nhất (2)

Lúc này, Giang Khải chạy đến một bên khác, đang xem xét tin tức bí cảnh.

Vị trí bí cảnh ở phía nam ngọn núi không tên, vừa hay hồ nước lớn dưới chân núi ở phía nam.

“Cách đây khoảng bảy tám cây số, khoảng cách cũng không phải quá xa.”

“Nhưng bí cảnh kia có thể mạnh mẽ tấn công để tiến vào, nếu hai người kia là đẳng cấp Siêu phàm thật, có khả năng không ngăn cản được bọn họ quá lâu.”

“Không quan tâm được nhiều như vậy, chỉ có thể chạy về hướng kia, chạy được thì chạy, chạy không thoát thì liều mạng với bọn họ!”

Hội nghị người tự do vẫn còn tiếp tục nhưng đã không còn bao nhiêu người mới trở lại.

Tất cả hơn một trăm người, nên giao dịch đều đã giao dịch xong nhưng tất cả mọi người vẫn chưa rời đi.

Có mấy người lên lôi đài đánh cược, những người khác thì hăng hái xem chiến đấu.

Đương nhiên Giang Khải sẽ không lãng phí thể lực vào lúc này.

Hai người thần bí kia lại xem rất hăng hái, nhưng Giang Khải chú ý đến phương đứng xem của bọn họ luôn quay mặt về phía mình.

Quả nhiên đang trông chừng hắn!

Ngược lại bên Thường Tư Diêu lại khá thú vị, Thường Tư Diêu đi đến đâu Chung Cường sẽ theo đến đó, Thường Tư Diêu đã tỏ ra hơi phiền chán, từ rất xa cũng nghe được nàng đang “lão tử” dài

“lão tử” ngắn, giọng điệu còn rất tệ.

Nhưng Chung Cường thật sự rất mạnh, bị mắng như thế vẫn đi theo Thường Tư Diêu.

Thường Tư Diêu nhìn về phía Giang Khải mấy lần, trong mắt có vẻ nhờ giúp đỡ nhưng Giang Khải không chút do dự né tránh ánh mắt của nàng.

Hắn không muốn dẫn theo Thường Tư Diêu.

Trong vô thức, màn đêm buông xuống, màn quan trọng của hội nghị này, thi đấu sinh tử đã bắt đầu.

Chung Cường lập tức tinh thần tỉnh táo, cao giọng kêu gọi mọi người đang có mặt, “Tất cả mọi người tập trung, cạnh tranh sinh tử mà các ngươi chờ mong đã lâu sắp bắt đầu!”

Giang Khải cũng đi theo đám người đến gần.

Chung Cường đứng ở giữa đám người, khuôn mặt mỉm cười, cao giọng nói, “Đầu tiên, các vị tôn trung Chung mỗ, để ta làm người phụ trách của hội nghị lần này, đây là sự tin tưởng với thực lực, nhân phẩm của ta.”

Nói xong, Chung Cường còn cố ý nhìn Thường Tư Diêu một cái.

Điều này không liên quan đến nhân phẩm.

Trong lòng Giang Khải nghĩ như vậy, tất cả mọi người không quen thuộc, chỉ xem ai thăm dò khoảng cách xa hơn sẽ chọn người đó làm người phụ trách mà thôi.

Tên kia chỉ muốn nhấn mạnh mình có nhân phẩm rất tốt ở trước mặt Thường Tư Diêu mà thôi.

Chung Cường tiếp tục dõng dạc nói, “Mọi người đã tôn trọng tại hạ, vậy ta cũng không thể phụ sự tin tưởng này, trong thi đấu sinh tử lần này, các ngươi cần phần thưởng gì, chỉ cần ta có thì ta sẽ lấy ra.”

Phía dưới lập tức có người hô to, “Tài liệu Võ đồ, Binh lính Siêu

phàm ngũ giai!”

“Tin tức bảo vật Người tuần đêm!”

“Tử huyền thiết cao cấp!”

Chung Cường mang tính lựa chọn nghe tiếng hô của quần chúng, “A, Tử huyền thiết cao cấp, loại khoáng thạch này thật sự hiếm có, trên thị trường có tiền mà không mua được! Nhưng chỗ ta cũng có một ít, không nhiều lắm, tất cả 30kg, coi như là phần thưởng lần cạnh tranh sinh tử này!”

Tử huyền thiết có thể dùng để chế tạo, có thể cường hóa trang bị, bảo thạch cấp khảm nạm còn có thể gia tăng cường độ công kích đặc thù, ở trong mắt cường giả tứ giai, Siêu phàm cũng được coi là bảo vật cực phẩm.

Điểm mấu chốt là, Chung Cường còn lấy ra 30kg, số lượng khá mê người.

“Vậy tiếp theo xin các tuyển thủ hãy chuẩn bị tham gia cạnh tranh sinh tử, sau khi nộp 2 triệu tinh tệ làm phí báo danh thì có thể chuẩn bị dự thi.”

Đến bây giờ Giang Khải mới biết cũng không phải được lấy phần thưởng mà không cần trả giá.

2 triệu tinh tệ với đám người tự do này cũng không phải con số khó chấp nhận.

Lúc này có ba mươi, bốn mươi người nộp phí báo danh.

Giang Khải vẫn đợi đến cuối cùng, hắn thấy hai người kia không báo danh mới nhanh chóng đi đến phía trước đám người, đứng trước mặt Chung Cường.

“Hả? Đây không phải bằng hữu của Tư Diêu cô nương sao? Sao nào, ngươi cũng báo danh?” Chung Cường ngạc nhiên nhìn về phía Giang Khải, nói xong còn nhìn về phía mọi người, cố ý cao giọng nói, “Vị bằng hữu này, tuy phần thưởng ta đưa ra thật sự mê người như ngươi còn chưa được một sao, vẫn phải dựa vào Tư Diêu cô nương mới có thể đến đây, ta tốt bụng nhắc nhở ngươi

một câu, ngươi báo danh tương đương với đi tìm chết, biết không?"

Hiện trường lập tức rối loạn.

"Còn chưa được một sao đã có thể đến chỗ chúng ta?"

"Tư Diêu cô nương kia có thực lực mạnh vậy sao? Có thể dẫn một người đến chỗ cách 40km?"

"Đến cũng vô ích, thực lực này ở trong khu vực không biết sớm muộn gì cũng chết, không bảo vệ được người khác còn đi tham gia cạnh tranh sinh tử, không biết nghĩ như thế nào."

Hiện tại Giang Khải không có suy nghĩ nói nhảm với Chung Cường, nói, "Ta có thể tham gia không?"

"Đương nhiên có thể!" Chung Cường lập tức sảng khoái trả lời, hoàn toàn ném câu nhắc nhở tốt bụng của mình ra sau gáy, "Ngươi yên tâm, ta sẽ đích thân tham gia thi đấu sinh tử lần này, đến lúc đó sẽ cố gắng bảo vệ tính mạng của ngươi."

Chương 472 - Thi đấu sinh tử

“Vậy thì không cần, ta cảm thấy phần thưởng của ngươi thật sự thiếu chút sức hấp dẫn.”

“Ồ? Ta đã lấy ra 30kg Tử huyền thiết mà ngươi còn cảm thấy không có sức hấp dẫn, bằng hữu, chỉ với số Tử huyền thiết này, có lẽ cả đời này ngươi cũng không lấy được!”

Giang Khải mỉm cười, “Có lẽ vậy, nhưng luôn cảm thấy không quý bằng tài liệu Quốc sĩ Siêu phàm ngũ giai.”

“Ồ, thật sự bất ngờ, một người chưa được một sao lại chướng mắt phần thưởng của Chung Cường ta.” Chung Cường gượng cười nói.

Đúng vào lúc này, Triệu Thiết Toàn đứng trong đám đông lớn tiếng nói, “Chung Cường, một ngựa trả một ngựa, tuy Tử huyền thiết quý giá nhưng không bằng tài liệu Võ đồ, Binh lính ngũ giai, vậy đi, ngươi lại thêm chút đồ chơi nhỏ, tránh để người ta nói xấu.”

Chung Cường nhìn về phía Triệu Thiết Toàn, “Còn muốn thêm gì nữa, những Tử huyền thiết này đã có giá trị không nhỏ.”

“Vậy, ngươi thêm cái kia, cái kia… Đúng, tài liệu tàn khuyết tứ giai!”

Triệu Thiết Toàn nháy mắt với Chung Cường mấy cái, “Hai phần thưởng, đây mới là thứ ngươi nên bỏ ra.”

Chung Cường hơi suy nghĩ, tài liệu tàn khuyết cũng không bán được mấy đồng, thêm vào cũng không quan trọng.

“Được, vậy ta lại thêm một món, tài liệu số bảy của tài liệu Thiên Mệnh tứ giai, tài liệu Thiên Mệnh tuyệt đối là món đồ cất giữ mang tính tiêu chí nhất của Quỷ Tinh, đã từng có vị bằng hữu thích sưu tầm trả giá tiềm không thấp.”

Giang Khải âm thầm quay đầu, đúng là Triệu đại ca rất ra sức!

Chung Cường biến phần thưởng thành tấm thẻ, sau đó lấy ra một

con thú nhỏ từ trong bao vải sau lưng, buộc thẻ bài lên người tiểu thú.

Vừa thấy vật nhỏ này, Giang Khải lập tức mở to hai mắt nhìn.

Hắn liếc mắt một cái đã nhận ra vật nhỏ này!

Chính là vật nhỏ vong ân phụ nghĩa lợi dụng hắn rời khỏi khu thí luyện người mới, sau đó quay đầu bỏ chạy!

Chung Cường cầm con chuột nhỏ đưa ra rìa vách núi, nói với mọi người.

“Trong hồ nước phía dưới có cái gì cũng không cần ta nói nhiều, ta buông tay, chờ đến khi nó rơi vào mặt hồ thì tranh tài chính thức bắt đầu!”

Nói xong, Chung Cường buông tay, con chuột nhỏ rơi xuống từ trên vách đá, mười mấy giây sau rơi vào mặt hồ.

Gần như cùng lúc đó tất cả người tham gia tranh đấu sinh tử trực tiếp nhảy xuống từ vách núi!

Tranh đấu sinh tử chính thức bắt đầu!

…

Tất cả người dự thi tranh nhau chen lấn nhảy xuống từ trên vách đá.

Sau khi hai người thần bí thấy Giang Khải nhảy xuống vách núi, cũng nhảy xuống theo.

Thường Tư Diêu cũng không đi theo, nàng chỉ nhìn chằm chằm Giang Khải, tò mò hắn có thể lấy được xếp hạng gì ở trong cạnh tranh sinh tử.

Đúng vào lúc này, sau lưng đột nhiên có một nam tử đến gần, đứng bên cạnh nàng lo lắng nói, “Bằng hữu của ngươi gặp nguy hiểm, cùng ta xuống dưới đi!”

Thường Tư Diêu hơi ngạc nhiên nhìn về phía nam tử, nhanh chóng

nhận ra hắn ta.

Vừa rồi nàng thật sự thấy Giang Khải đi cùng với nam nhân này, dường như đang tiến hành giao dịch gì đó.

“Ngươi…”

Triệu Thiết Toàn thấy người xung quanh đều lao đến rìa vách núi, không ai chú ý đến mình thế là khẽ nói, “Hắn là Giang Khải!”

Trong lòng Thường Tư Diêu hơi ngạc nhiên, nơi ngoài ngoại trừ mình chắc không ai biết thân phận thật của Giang Khải, nam tử trước mặt có thể nói ra tên của hắn chỉ có thể là Giang Khải tự lộ ra.

Điều này cũng có nghĩa Giang Khải khá tin tưởng người này.

“Hắn gặp nguy hiểm?”

“Đúng! Ngươi có xuống dưới cùng ta không?”

Thường Tư Diêu nhìn mặt hồ một chút, lúc này có hơn mười người đang chạy như bay trên mặt hồ, muốn đuổi theo con chuột trước mặt.

Thường Tư Diêu suy nghĩ một chút, nói, “Được, lão tử đi theo ngươi!”

Triệu Thiết Toàn thoáng ngạc nhiên, một mỹ nữ duyên dáng như thế nhưng cách ăn nói lại khá cá tính… Nhưng đây không phải lúc nói những chuyện này, Triệu Thiết Toàn và Thường Tư Diêu cùng nhảy xuống vách núi, đuổi theo đội ngũ kia!

Lúc này, Giang Khải và mấy người thực lực khá mạnh đều ở phía trước đội ngũ.

Chung Cường và mấy tên cao thủ đều đang ra sức đuổi theo con chuột nhỏ kia.

Tốc độ của con chuột nhỏ thật sự nằm ngoài dự đoán của tất cả mọi người, đối mặt với mấy cao thủ tứ giai này vẫn dẫn trước thật xa, lao đi như bay trên mặt nước hồ để lại từng vòng gợn sóng

trên mặt hồ.

Chung Cường nghiêng đầu nhìn Giang Khải bên cạnh, hơi híp mắt lại.

Tên này chưa phải một sao lại có được tốc độ di chuyển nhanh như vậy?!

Thường Tư Diêu không đi theo bên cạnh, lúc này Chung Cường cũng lộ ra bộ mặt thật, hắn ta cười lạnh với Giang Khải.

“Hóa ra là giả heo ăn thịt hổ? Tiểu tử, đáng tiếc ngươi đã tính toán nhầm, ngươi không ăn được ca!”

“Trong tứ giai, ta chưa từng gặp được đối thủ!”

Giang Khải lại không thèm để ý đến lúc Chung Cường, lúc hắn nghiêng đầu nhìn thoáng qua đội ngũ ở sau lưng.

Dựa theo truyền thống hội nghĩ, người không tham gia cạnh tranh sinh tử nhưng cũng có thể quan chiến ở khoảng cách gần, nhưng đối với những người khác thì người dự thi đều dốc hết sức đuổi theo kỳ thú, trên cơ bản bọn họ không đuổi kịp đội ngũ.

Chương 473 - Thi đấu sinh tử (2)

Nhưng hai người thần bí này lại không nhanh không chậm đi theo sau đội ngũ, từ đầu đến cuối vẫn giữ khoảng cách ổn định với đội ngũ!

Từ một điểm này lại có thể chứng minh thực lực của hai người này chắc áp đảo tất cả cao thủ có mặt!

Đúng vào lúc này, trong đội ngũ người dự thi đột nhiên có một cự thú xông ra từ đáy nước.

Cự thú tạo ra cột nước tận trời, trực tiếp nổ tung trong đám người, đầu của nó giống loại rắn, lớn bằng ba bốn người, mở ra cái miệng rộng đánh về phía một người.

Người kia cũng nhanh chóng phản ứng, vội vàng tránh sang một bên, tất cả những người xung quanh hắn ta đều né tránh công kích.

Những người có mặt trong hội nghị người tự do 40km phần lớn đều có chân tài thực học, đối mặt với loại dã thú bình thường này, nếu không làm được việc liên tục né tránh vậy đừng lăn lộn ở chỗ này.

Đương nhiên, trong thi đấu sinh tử này, tuyển thủ cũng không rảnh lằng nhằng với dã thú, thường chỉ là né tránh.

Sau khi con rắn lớn vồ hụt lại lặn xuống nước, biến mất không thấy gì nữa.

Nhưng con cự xà này xuất hiện, cũng có nghĩa sinh vật dưới đáy hồ đã phát hiện con mồi!

Không lâu sau, từng con cự xà liên tục nhảy ra từ dưới nước, phát động sự tấn công mạnh mẽ với đội ngũ người tự do.

Chung Cường mỉm cười với Giang Khải, “Tiểu tử, chuẩn bị xong chưa? Bây giờ trò chơi mới bắt đầu!”

Nói xong, hắn ta lại trực tiếp rút trường kiếm ra, vung một kiếm về phía Giang Khải.

Trên trường kiếm mang theo chân khí, sóng khí hóa thành một lưỡi đao hình cung quét ngang về phía Giang Khải!

Giang Khải hơi híp mắt lại.

Vốn hắn cảm thấy Chung Cường này chỉ khá háo sắc, không ngờ còn hèn hạ như vậy.

Đã nói sẽ bảo vệ mình…

Giang Khải lập tức đạp chân vào mặt nước khiến tốc độ tăng mạnh, cùng lúc né tránh công kích của Chung Cường còn chiếm được vị trí thứ nhất.

“Chung Cường, ta thật sự tò mò, loại người như ngươi sống thế không cảm thấy mệt sao?” Giang Khải cười lạnh một tiếng.

“Mệt mỏi thì sao nào? Dù sao cũng tốt hơn kẻ hèn nhát như ngươi, trơ mắt nhìn nữ nhân của mình bị người khác kéo đi cũng không có cách nào.” Chung Cường không hề yếu thế.

Giang Khải phát hiện mình nói chuyện với Chung Cường cũng là một sai lầm, tên này còn tưởng Thường Tư Diêu là bạn gái của hắn.

“Ta cho ngươi biết, bạn gái của ngươi đã đi dạo với ta một ngày, điều này đã đủ nói rõ địa vị của ta ở trong lòng nàng.”

Đối mặt với sự tự tin của Chung Cường, Giang Khải không cãi lại được.

Tên này thật sự không có chút ánh mắt nào!

Lại nói, người có được EQ siêu cao như mình lại vẫn độc thân đến bây giờ, thật sự không có thiên lý.

Ngay lúc Giang Khải cảm thán vận mệnh bất công với mình, đột nhiên hắn phát hiện mặt nước dưới chân mềm nhũn, có xu thế sụt xuống.

Hắn vội vàng điều chỉnh trọng tâm, một chân giẫm hụt, cùng lúc đó chân còn lại dùng sức giẫm mạnh, nhảy lên thật cao.

Một giây sau, một con cự xà màu đen xông ra từ vị trí ban đầu của Giang Khải.

Cự xà này mở ra cái miệng lớn như chậu máu muốn nhào về phía Giang Khải!

Giang Khải trực tiếp ném ra bốn năm thanh Truy mệnh.

Lực đâm xuyên của Truy mệnh không đủ, không cách nào đánh xuyên qua lân giáp của cự xà nhưng một lần bạo kích lại khiến đầu của nó lệch sang một bên khác, vừa hay đối mặt với Chung Cường.

“Tặng ngươi!” Giang Khải ném lại một câu, sau khi rơi xuống mặt nước lại tiếp tục đuổi theo con chuột nhỏ.

Cự xà không nhào vào Giang Khải, nghiêng đầu thấy Chung Cường thế là thuận thế đánh về phía hắn ta.

“Tên tiểu nhân hèn hạ nhà ngươi!” Chung Cường giận mắng một tiếng, sau đó hung hăng vung ra một đạo sóng khí, đồng thời nhanh chóng thay đổi tuyến đường lách qua bên cạnh cự xà.

Thấy Giang Khải đang kéo giãn khoảng cách với hắn ta, đôi mắt Chung Cường trợn lên, “Đáng chết, sao tốc độ của tên này lại nhanh như vậy!”

“Không được, tiếp tục như vậy thì đồ vật đều bị hắn cướp đi!”

Nghĩ tới đây, Chung Cường lặng lẽ lấy ra một khối ngọc bội cầm trong tay.

“Bảo cụ, Dụ hoặc chi nhãn!”

Con chuột nhỏ kia cõng hai tấm thẻ, lúc đầu dẫn trước thật xa,

ngoại trừ Giang Khải thì nó đã bỏ xa những người khác một khoảng lớn.

Nhưng đột nhiên hành động của con chuột này cứng đờ, sau khi do dự một lát trực tiếp lượn quanh một vòng, điên cuồng lao về bên trái mặt hồ.

Giang Khải thấy cảnh này không khỏi nhíu mày.

Con chuột nhỏ đã kéo giãn khoảng cách với những người khác, chỉ có mình theo sát phía sau, theo lý thuyết nó nên tiếp tục chạy theo đường thẳng, tiếp tục giữ loại khoảng cách này.

Nhưng nó lựa chọn rẽ sang bên trái, không ảnh hưởng quá lớn đến việc mình bám theo sau nhưng những người khác chỉ cần thay đổi tuyến đường cũng có thể rút ngắn khoảng cách với nó.

Huống chi cứ như vậy, khoảng cách của nó với bờ hồ lại xa hơn.

Tiến vào rừng cây, Giang Khải chưa chắc có thể đuổi theo tên này, kết quả nó nhất định phải chạy trốn trên mặt hồ trống trải? Rõ ràng không hợp với lẽ thường!

Chương 474 - Chạy trốn sinh tử

Phương hướng chạy trốn của con chuột nhỏ càng gần với Chung Cường hơn, hắn ta trực tiếp đi đường tắt, vậy sẽ song song với Giang Khải.

“Tiểu tử, ngươi muốn bắt được nó, nằm mơ đi!” Chung Cường cười lạnh một tiếng.

Con chuột nhỏ phía trước lại thay đổi phương hướng, phương hướng chạy trốn vẫn đang dần tới gần Chung Cường!

“Tên này gian lận sao?” Giang Khải hơi híp mắt lại.

Lúc này, trên mặt hồ không ngừng xuất hiện cự xà!

Phía sau đội ngũ, hai người thần bí kia như đang nhàn nhã đi dạo, cự xà trốn trong nước xông ra, đội ngũ dự thi cũng bị cự xà chia tách, phần lớn mọi người đều tụt lại phía sau.

Chung Cường lợi dụng con chuột nhỏ thay đổi phương hướng lần thứ hai, người sau vượt qua người trước đuổi sát sau lưng con chuột nhỏ, Giang Khải thì bám theo sau lưng Chung Cường.

Triệu Thiết Toàn đánh một chưởng đánh trúng cự xà màu đen nhảy ra khỏi mặt nước, dẫn theo Thường Tư Diêu nhanh chóng vượt qua hai người thần bí, đuổi theo đội ngũ.

Trong lòng Giang Khải thấy lo lắng.

Phương hướng chạy trốn của con chuột nhỏ không có lợi với hắn, hai lần chuyển hướng khiến khoảng cách giữa hắn và hai người thần bí lại bị rút ngắn.

Cứ tiếp tục như vậy, dù hắn bắt được con chuột nhỏ thì mình cũng không kịp chạy trốn.

Nghĩ đến đây, Giang Khải tăng tốc, không ngừng đến gần Chung Cường.

Chung Cường cảm thấy Giang Khải theo sát sau lưng, hừ lạnh một tiếng, “Còn chưa hết hy vọng!”

Đột nhiên, Chung Cường đạp mặt nước một cái, cả người lao mạnh về phía trước khoảng bảy tám mét, trong tay hắn ta sáng lên một tia ánh sáng nhạt, tốc độ của con chuột nhỏ giảm mạnh.

Thấy Chung Cường đã sắp bắt được con chuột nhỏ!

Giang Khải thấy thế, đôi mắt trợn lên quát to một tiếng, “Tiểu gia hỏa, còn nhớ ta không? Đến chỗ ta này!”

“Thế thân lừa gạt!”

Đúng lúc đó, Giang Khải vừa phát động kỹ năng, lại có một con hắc xà xông ra từ mặt hồ dưới chân, trực tiếp nhào về phía Giang Khải, một ngụm nuốt hắn vào.

Triệu Thiết Toàn thấy cảnh này, cả người đều tê dại.

“Điều này…”

Thường Tư Diêu lại kéo hắn ta, “Tên kia không dễ chết như vậy, ngươi đừng bị hắn lừa!”

Là người từng trải cũng tự mình phát “chứng nhận kẻ đồi bại” cho Giang Khải, Thường Tư Diêu đã nhìn rõ sự thật.

Loại dã thú bình thường này cũng không có khả năng dễ dàng nuốt Giang Khải như vậy.

Lúc Chung Cường đang áp sát con chuột nhỏ, ánh mắt nhìn thoáng qua tiếng động sau lưng, sau khi thấy Giang Khải bị nuốt mới cười lạnh một tiếng, “Ngớ ngẩn, vậy cũng không tránh được.”

Nhưng ngay lúc Chung Cường quay đầu vồ một cái về phía con chuột nhỏ, con chuột nhỏ này lại tránh sang một bên khác, ngay sau đó nó đã bị một luồng lực lượng vô hình nắm lên.

Một lần tránh thêm luồng lực lượng này lại tránh được Chung Cường!

Chung Cường trợn to mắt không thể tưởng tượng nổi nhìn về phía con chuột nhỏ kia, dưới sự ảnh hưởng của Dụ hoặc chi nhãn, hành động của vật nhỏ này chịu ảnh hưởng cực lớn.

Vốn dĩ Chung Cường đối mặt với việc giành lại con chuột nhỏ này đã là mười phần chắc chắn, nhưng nó tránh đi công thêm luồng lực lượng kỳ quái này lại khiến nó tránh né được!

Điều quỷ dị hơn là, vốn con chuột nhỏ này đang đi nhanh trên mặt nước, nhưng bây giờ nó lại lơ lửng ở giữa không trung, đồng thời thay đổi phương hướng nhanh chóng di chuyển về phía nam.

Thứ này biết bay sao?

Không đúng, là có người ẩn thân bắt lấy nó!

Gợn sóng trên mặt nước đã xác nhận điểm này, rõ ràng có người bắt lấy kỳ thú trước mình!

“Tiểu súc sinh!” Chung Cường không kìm được cơn giận, căn cứ gợn sóng xuất hiện trên mặt nước vội vàng đuổi theo.

Dựa theo quy tắc của thi đấu sinh tử, chỉ cần có thể bắt lấy kỳ thú cũng đã tính là thắng, nhưng Chung Cường sao có thể từ bỏ ý đồ vẫn đuổi theo không bỏ!

Người ẩn thân kia cũng không xuất hiện ngay, sau khi bắt lấy con chuột nhỏ lại phi như bay đến bên bờ.

Sau khi người kia mang theo con chuột nhỏ cách xa Chung Cường trăm mét, cuối cùng người kia mới xuất hiện.

Vừa thấy bóng lưng người kia, Chung Cường lập tức nổi trận lôi đình.

“Là hắn!”

Người này chính là Giang Khải!

Vì giành lấy con chuột nhỏ này, Giang Khải bất đắc dĩ phát động một lần Thế thân lừa gạt, vừa dùng thế thân hấp dẫn sự chú ý của người khác vừa bắt lấy con chuột nhỏ trước một bước.

Giang Khải biết sau khi bắt lấy tiểu gia hỏa này, mới là thời khắc quyết định sinh tử thật sự.

Hắn dẫn theo con chuột nhỏ nhanh chóng lao lên bờ, tốc độ càng nhanh hơn trước đó, có thể nhận ra lúc này hắn tuyệt đối dốc hết sức chạy như điên.

Chung Cường còn đang cố gắng dùng Dụ hoặc chi nhãn khống chế con chuột nhỏ, nhưng con chuột nhỏ bị Giang Khải nắm trong tay căn bản không thể động đậy.

Không lâu sau, Giang Khải đã lao lên bờ, hắn chui thẳng vào trong rừng cây!

Hai người thần bí đi theo sau đội ngũ dự thi, nam tử mặc áo đen hơi híp mắt lại, “Muốn chạy? Có khả năng sao!”

Nam tử mặc áo đỏ khẽ quát một tiếng, “Đuổi theo!”

Triệu Thiết Toàn và Thường Tư Diêu nhanh chóng phát hiện có hai người lấy tốc độ cực nhanh vượt qua mình, đuổi theo phương hướng mà Giang Khải rời đi.

Chương 475 - Chạy trốn sinh tử (2)

“Là bọn họ sao?” Trong lòng Triệu Thiết Toàn nghi ngờ, “Cô nương, nhanh đuổi theo đi!”

Sau khi Giang Khải xông vào trong rừng rậm, đám người tự do cũng lần lượt lên bờ.

Một đám người ngươi nhìn ta, ta nhìn ngươi, vẻ mặt vô cùng nghi ngờ.

“Sao mấy người kia còn đang xông lên? Không phải tranh tài đã kết thúc rồi sao?”

“Ta thấy có người bắt được con chuột này, sao lại bớt đi vòng trao giải. Có phải hắn tưởng tranh tài vẫn đang tiếp tục không?”

Những người này không rõ chân tướng, tất nhiên không biết mục đích thật sự của Giang Khải là muốn lợi dụng thi đấu sinh tử này cắt đuôi kẻ theo dõi.

Lúc này, Giang Khải lấy ra toàn bộ sức mạnh lao như bay về phía bí cảnh.

Hắn vừa chạy vừa cởi thẻ bài trên người con chuột nhỏ xuống.

Hắn không thèm để ý Tử huyền thạch, mấu chốt là tài liệu số 7 đã đến tay!

Hiện tại, tài liệu Thiên Mệnh tứ giai chỉ thiếu một cái tài liệu số 2.

Con chuột nhỏ trợn to mắt nhìn chằm chằm, hai móng vuốt nhỏ vẫn đang cào tay Giang Khải.

“Ôi!” Giang Khải hú lên quái dị, nhìn tay phải của mình nói, “Tiểu gia hỏa, đừng cào ta! Vật nhỏ này, coi như ngươi thông minh còn biết tránh về phía ta, nếu không ta thật sự không cướp được với Chung Cường.”

“Chắc ngươi đã bị Chung Cường khống chế, hắn đuổi theo phía sau, nếu ngươi không muốn bị hắn bắt được thì đi theo ta trước, đến lúc đó có cơ hội ta lại thả ngươi.”

Tiểu gia hỏa nghe xong, cuối cùng ánh mắt cảnh giác đã dịu lại, mặc cho Giang Khải nắm lấy mình.

Nơi này cách bí cảnh mà Triệu Thiết Toàn nói tới còn có sáu bảy cây số, dựa theo thực lực của hai người kia, e rằng chưa chắc có thể bước vào trong bí cảnh trước một bước.

Nghĩ tới đây, Giang Khải lại phát động thế thân lần nữa, để lại một thế thân cố ý để nó dẫn lệch hướng, bản thể tiếp tục chạy trốn.

Không lâu sau, Chung Cường đuổi theo, hắn ta đuổi kịp thế thân phía trước, vừa lên đã là một kiếm, “Chết cho ta!”

Nếu Giang Khải thấy cảnh này có lẽ cũng hơi ngạc nhiên.

Chung Cường này lại ngoan độc như thế, trực tiếp muốn lấy mạng của hắn!

Nhưng Chung Cường nhanh chóng phát hiện mình lại bị lừa.

Tiểu tử kia không chỉ không đổ máu, hơn nữa còn nhanh chóng biến mất ở trước mặt hắn ta!

“Thế thân?” Chung Cường tức giận đến cả người run rẩy, “Đáng chết, tiểu tử này lại chơi đùa ta!”

Đúng vào lúc này, sau lưng Chung Cường đột nhiên xuất hiện hai nam tử.

Một người trong số đó nhanh chóng lao đến trước mặt Chung Cường, lạnh giọng nói, “Người kia đâu?”

Lúc này tâm trạng Chung Cường không tốt lắm, thấy hai người này nói chuyện với thái độ cứng rắn, hừ lạnh một tiếng, “Ta dựa vào cái gì nói cho các ngươi biết? Các ngươi là ai? Dám nói chuyện với ta như vậy?”

“Ta cũng muốn hỏi xem, vì sao các ngươi muốn…” Chung Cường

còn chưa nói xong, người áo đen trực tiếp một tay bóp cổ Chung Cường.

Chung Cường hoàn toàn không ngờ tốc độ của đối phương lại nhanh như vậy, thậm chí mình cũng không có thời gian để phản ứng.

Có thể nhẹ nhàng chế phục mình như thế, chẳng lẽ hai người này là… Cường giả Siêu phàm?

“Nói! Hắn đi hướng nào?” Người áo đen lạnh lùng nói, “Không nói thật, bây giờ ta sẽ giết ngươi!”

Lúc này trong lòng Chung Cường hoảng loạn, vội vàng nói, “Tiểu tử kia, hắn, hắn để lại một thế thân lừa gạt ta…”

Nam tử mặc áo đỏ lạnh lùng nói, “Phế vật, giết.”

Chung Cường nghe xong trong lòng lập tức căng thẳng, hai người này lại bụng dạ ác độc như thế!

Ngay lúc người áo đen đưa tay, Chung Cường vội vàng nói, “Hai vị đại ca tha mạng, ta, ta biết hắn chạy hướng nào!”

Người áo đen tạm dừng hành động nâng tay, thấy đôi mắt hung ác của người kia dưới khăn che màu đen, Chung Cường nơm nớp lo sợ nói, “Tên kia bắn được kỳ thú, kỳ thú trúng Dụ hoặc chi nhãn của ta, ta có thể thông qua Mị hoặc bảo ngọc tìm ra bọn họ!”

Người áo đen hơi híp mắt lại, sau đó thả lỏng tay, “Hiện tại tìm đi! Nếu ngươi dẫn lệch hướng, chắc ngươi đã biết hậu quả.”

“Đúng, đúng, bây giờ ta tìm… Chắc chắn có thể tìm được.”

Chung Cường vội vàng mở lòng bàn tay hắn, trong bàn tay của hắn ta quả nhiên có một khối bảo ngọc.

Bảo ngọc như một con mắt, chính giữa có một điểm đen, dưới sự thôi động của Chung Cường điểm đen này “nhìn” về một hướng khác.

“Ở bên kia!” Chung Cường lập tức chỉ về phía mà tròng mắt đang

nhìn.

Người áo đen hừ lạnh một tiếng, “Ngươi đi trước!”

Chung Cường còn muốn thoát thân nhưng nhìn dáng vẻ này chắc trốn không thoát, chỉ có thể xông vào rừng rậm.

Ở một bên khác, Thường Tư Diêu và Triệu Thiết Toàn tiến vào rừng rậm, cũng đã mất đi tung tích của Giang Khải.

“Tốc độ của hai người kia quá nhanh!” Thường Tư Diêu than thở, “Thực lực của bọn họ cao hơn tất cả mọi người một mảng lớn!”

“Rốt cuộc bọn họ là ai? Tại sao muốn đuổi theo Giang Khải?”

Triệu Thiết Toàn không có cách nào giải thích, hắn ta đứng tại chỗ, cau mày suy nghĩ một lát, đột nhiên bừng tỉnh, “Ta biết hắn đi đâu, đi theo ta!”

Nói xong, liền dẫn Thường Tư Diêu chạy đến một phương hướng khác.

Chương 476 - Tai họa kéo đến

Triệu Thiết Toàn đã đoán được kế hoạch của Giang Khải, hắn muốn chạy thoát, bí cảnh cũng là cơ hội duy nhất!

Nhưng nơi này cách bí cảnh sáu bảy cây số, lấy tốc độ của hai người kia, muốn thoát khỏi sự truy đuổi của bọn họ tuyệt đối không phải việc đơn giản.

Nhưng xung quanh là rừng cây rậm rạp, muốn tìm được Giang Khải thì cách duy nhất là rẽ đường nhỏ, sớm chạy đến bí cảnh, chỉ có làm vậy mới có cơ hội gặp được Giang Khải!

“Giang Khải, tốt nhất ngươi còn có thể sống sót đến đó!” Triệu Thiết Toàn nặng nề nói, không khỏi tăng nhanh tốc độ.

Giang Khải lợi dụng thế thân, tạm thời kéo xa khoảng cách với đám người Chung Cường.

Nhưng hắn cũng không dám dừng lại chút nào, vẫn bỏ chạy về phía mục đích.

Trên đường chạy trốn giữ mạng, chỉ cần Giang Khải phát hiện xung quanh có dã thú sẽ dùng Truy mệnh đánh thức, sau đó lập tức bỏ trốn.

Dọc theo con đường này, hắn cũng không biết đã đánh thức bao nhiêu dã thú đang ngủ sau, chỉ khổ cho Chung Cường đuổi theo sau lưng.

Tuy hắn ta tìm được vị trí của Giang Khải nhưng những dã thú bị Giang Khải đánh thức không tìm thấy Giang Khải, cơn giận khi thức dậy đều trút hết lên người Chung Cường.

Tuy thực lực của Chung Cường không yếu nhưng thường bị dã thú quấn lấy một chút, tốc độ rõ ràng chậm lại.

Chỉ cần hắn ta chậm lại, hai vị phía sau càng khó phát huy ưu thế.

Nam tử áo đỏ hừ lạnh một tiếng, lên xuống một cái đã đuổi kịp

Chung Cường, một phát tóm lấy cổ hắn ta.

“Thành sự không có! Chỉ đường!”

Chung Cường bị người kia dẫn theo, trong lòng sợ hãi, sợ người kia sẽ ra tay giết hắn ta bất cứ lúc nào.

“Đại ca, ta chắc chắn sẽ chỉ đường tử tế, tiếp tục đi về phía nam!”

Hai người thần bí kia nhanh chóng đuổi theo về phía nam.

Tốc độ của hai người này cực nhanh, không lâu sau Chung Cường đã nói, “Tiểu tử kia cũng không xa!”

Vừa nói xong, người áo đen hơi híp mắt lại, lạnh lùng nói, “Ở phía trước!”

Nói xong, hắn ta đã lao về hướng kia.

Lúc hắn ta xông ra khỏi một bụi cây, đột nhiên phát hiện Giang Khải đang chiến đấu với một quái vật hình người màu đen.

Hình thái của quái vật hình người tương tự với nhân loại, tay cầm một ngọn đèn dầu, quần áo trên người hư thối không chịu nổi, khung mày nằm ngang trán nhưng trong đó không có con mắt, mà là một ngọn lửa đang thiêu đốt.

Hình thái hỏa diễm giống hệt với ngọn lửa trong ngọn đèn trên tay nó.

Giang Khải muốn chạy thoát mấy lần nhưng đều bị quái vật kia quấn lấy.

“Người tuần đêm?” Người áo đen khẽ nhíu mày, “Chắc là Quỷ đốt đèn!”

“Hừ hừ, Giang Khải ơi Giang Khải, ngươi tưởng đây là đâu, đêm khuya chạy trốn ở chỗ này, tỷ lệ gặp Người tuần đêm sẽ lớn hơn.”

“Mặc cho ngươi quỷ kế đa đoan, ngươi cũng không có khả năng chạy thoát lòng bàn tay của ta!”

Lúc này Giang Khải vô cùng buồn bực, ngay lúc mình đang chạy trối chết lại bị Người tuần đêm để mắt đến.

Có đánh được Người tuần đêm hay không là chuyện khác, mấy chốt là bây giờ hắn không thể dừng lại.

Nhưng Người tuần đêm này nhanh nhẹn cực cao, Giang Khải muốn chạy thoát mấy lần đều không thành công.

Đối mặt với Người tuần đêm, dù Giang Khải toàn lực đối phó cũng chưa chắc thắng được, huống chi hiện tại hắn không tập trung tinh thần, khó mà chuyên chú.

Ngay lúc Giang Khải mất tập trung, Người tuần đêm vồ một trảo vào trước ngực Giang Khải, Giang Khải vội vàng sử dụng động tác giả muốn né tránh Người tuần đêm nhưng cuối cùng vẫn chậm nửa bước.

Trong chốc lát trước ngực hắn trở nên mơ hồ, máu me đầm đìa!

Đúng vào lúc này lại có ba bóng dáng chạy ra từ trong rừng, Giang Khải vừa thấy ba người này lập tức cảm nhận được cái gì gọi là tai họa kéo đến.

Chung Cường và hai người thần bí kia đã đuổi tới!

Trước đó Giang Khải còn nghĩ không trốn thoát được thì liều mạng với hai người này, nhưng bây giờ có Người tuần đêm còn có một Chung Cường, Giang Khải đã không có suy nghĩ liều mạng nữa.

Lúc này, trong đầu Giang Khải nhanh chóng xoay chuyển.

Hiện tại Người tuần đêm nhìn mình chằm chằm, cộng thêm ba người bên cạnh, một khi bọn họ ra tay mình tuyệt đối không thể sống sót.

Trước đây bắt tiểu gia hỏa này đã dùng một lần Thế thân lừa gạt, dụ truy binh rời đi lại dùng mất một lần, vừa nãy giao thủ với Người tuần đêm lại dùng một lần, đã hết Thế thân lừa gạt!

Vòng quay vận mệnh lại chưa kịp khôi phục…

Thấy ba người kia đang áp sát, Giang Khải cắn răng một cái, “Còn một cơ hội cuối cùng!”

Quỷ đốt đèn không cho Giang Khải cơ hội thở dốc, thấy hắn bị thương lại càng cuồng bạo, trong nháy mắt đã xuất hiện ở trước mặt Giang Khải, vồ một trảo vào trái tim Giang Khải.

Một trảo này trực tiếp đánh xuyên qua lồng ngực Giang Khải…

Nam tử áo đen nhíu mày, “Hắn không tránh được một kích vừa rồi? Không nên. Không tốt, không thể để hắn chết dễ dàng như thế!”

Lần này Chung Cường học thông minh, lập tức nhắc nhở hai vị đại ca kia, “Cẩn thận có trá, tên kia quỷ kế đa đoan, có thế thân!”

Nhưng ngay sau đó thấy cái lỗ lớn trước ngực Giang Khải chảy ra máu tươi, cuối cùng Chung Cường đã thở phào một hơi.

Chương 477 - Tai họa kéo đến (2)

“Xem ra hắn đã sử dụng hết thế thân, lần này hắn thật sự phải chết!”

Thân thể Giang Khải yếu ớt ngã xuống, nhanh chóng hóa thành ánh sáng.

Con chuột nhỏ kia nhân cơ hội nhanh chóng bỏ trốn.

Hai người thần bí vội vàng chạy đến từ chỗ không xa.

“Đáng chết, lại để hắn chết! Vậy cũng chết quá dễ dàng!”

“Hắn cố ý chết trong tay Người tuần đêm? Có lẽ phải giải thích với Hoàng Kiến Quốc một chút!”

Ánh sáng bay ra, Giang Khải đã tử vong!

Sau khi Người tuần đêm đánh chết mục tiêu lập tức chuyển sự chú ý đến người thần bí, ở trong mắt nó quan tâm bọn họ có phải cùng một đám hay không, chỉ cần là nhân loại thì là kẻ địch.

Quỷ đốt đèn lập tức lao về phía hai người.

Quỷ đốt đèn có thể đánh Giang Khải không hề có sức đánh trả, đủ để chứng minh thực lực của nó khá cường hãn.

Trong chốc lát e rằng hai người không giết được nó.

Nhưng đúng lúc này những điểm sáng xung quanh đột nhiên tụ tập vào một hướng khác, sau đó lại tụ thành một Giang Khải.

Chỉ là trạng thái hiện tại của Giang Khải đã không thể kém hơn, cả người máu me đầm đìa, trước ngực máu thịt be bét.

Thấy cảnh này, hai người vô cùng khiếp sợ.

Giang Khải quay trở về từ cõi chết sao?

Tất nhiên bọn họ không biết đây thật ra là thiên phú Hí mệnh sư của Giang Khải, Hí mệnh chúng sinh!

Thiên phú chức nghiệp Hí mệnh sư tam giai, Hí mệnh chúng sinh: Hí mệnh chúng sinh có sức quan sát và lực khống chế nhạy bén với mạng sống, có thể đạt được một lần trạng thái "Giả chết", sau khi chịu thương tổn trí mạng, thân thể Hí mệnh sư có thể phân giải, cũng có thể tụ tập sống lại trong 30 giây.

Sau khi sống lại tiến vào trạng thái "Báo thù", thể lực giữ lại 1% lực lượng, nhanh nhẹn tăng 100%, trạng thái Báo thù kéo dài 10 giây, thời gian kéo dài kết thúc, lực lượng và nhanh nhẹn sẽ khôi phục bình thường, thể lực duy trì 1% không thay đổi, trạng thái Giá chết chỉ có thể phát động một lần trong 10 ngày.

Giang Khải chưa từng dùng thiên phú này, bây giờ hắn lại không thể không dùng!

Sau khi giả chết sống lại, nhanh nhẹn và lực lượng của Giang Khải sẽ tăng lên gấp đôi trong 10 giây, hắn lập tức dựa vào tốc độ kinh người thoát khỏi tầm mắt của mọi người.

Chung Cường khiếp sợ nhìn bóng lưng Giang Khải, tốc độ của tên kia đã vượt xa mình, điều quỷ dị hơn là rõ ràng vừa rồi tên kia đã chết!

Đây đã là lần thứ ba hắn ta bị chơi đùa!

"Hắn, hắn là yêu quái gì!"

Hai người thần bí vừa muốn đuổi theo Giang Khải, Người tuần đêm đã xuất hiện trước mặt hai người ngăn cản đường đi của bọn họ.

"Đáng chết!" Người áo đen khẽ quát một tiếng, "Giết Người tuần đêm trước!"

…

Hiệu quả tăng tốc 10 giây biến mất, Giang Khải đỡ ngực, lảo đảo

bỏ chạy về phía bí cảnh.

Không biết Người tuần đêm có thể kéo được bao lâu, hắn có thể trốn vào trong bí cảnh hay không.

Từ trong lời nói của người áo đen vừa rồi, Giang Khải nghe được tên Hoàng Kiến Quốc.

“Quả nhiên là Hoàng gia!” Giang Khải đỡ ngực, cố nén cảm giác đau đớn, “Hoàng gia, ở trong Quỷ Tinh này, ta không cách nào hoàn toàn chơi chết các ngươi, nhưng đừng chờ lão tử đột phá Siêu phàm!”

“Đến lúc đó, ta sẽ khiến Hoàng gia ngươi biến mất khỏi thế giới này!”

“Còn có, còn có 1000m…” Ý thức của Giang Khải đã càng ngày càng mơ hồ, thể lực của hắn chỉ còn lại 1%, mấy chốt là vết thương trên người hắn quá nặng, không ngừng đổ máu.

Tiếp tục như vậy, sớm muộn gì hắn cũng chết!

“Ta không thể chết…”

Đột nhiên, một bóng đen nhỏ chui ra từ trong rừng cây bên cạnh.

Là con chuột nhỏ kia!

Tiểu gia hỏa nhảy lên vai Giang Khải, nó thấy được thương thế trước ngực Giang Khải, leo lên ngực hắn liếm vết thương.

Nhắc đến cũng kỳ quái, sau khi tiểu gia hỏa liếm vết thương, vết thương lập tức cầm máu.

Nhưng dù hiện tại cầm máu, Giang Khải cũng không chống đỡ được nữa.

“Còn có 800m…” Giang Khải yếu ớt nhìn về nơi xa, hắn đã thấy nơi đó có một sơn động, bí cảnh ở trong sơn động.

“Tiểu gia hỏa, ngươi chạy mau đi, ta, ta không chịu nổi…” Nói xong, Giang Khải mới ngã xuống.

Nhưng Giang Khải cũng không ngã xuống đất, một đôi tay mạnh mẽ kịp thời đỡ Giang Khải.

Giang Khải mở mắt ra, thấy một khuôn mặt quen thuộc.

Triệu Thiết Toàn lo lắng nhìn Giang Khải, “Huynh đệ, ta từng nói, ta đã làm hộ vệ của ngươi, thì phải bảo đảm sự an toàn cho ngươi!”

Thường Tư Diêu khiếp sợ nhìn cả người Giang Khải đầy máu, đây là lần đầu tiên nàng thấy Giang Khải bị thương nặng như vậy.

“Giang Khải, ngươi sao thế? Ta có thuốc!”

Giang Khải lắc đầu, “Nhanh, tiến vào bí cảnh, Người tuần đêm không cản được quá lâu, bọn họ sắp đuổi tới rồi!”

Nói xong, Giang Khải liền ngất đi.

Triệu Thiết Toàn và Thường Tư Diêu nhìn nhau, nhao nhao tỏ ra hoảng sợ.

“Người tuần đêm?!”

Tên này không chỉ phải đối phó hai tên cường giả cấp Siêu phàm, còn gặp được Người tuần đêm? Hắn chạy trốn như thế nào?!

Đáng tiếc bây giờ không phải lúc bối rối những chuyện này, Triệu Thiết Toàn nhìn rừng rậm sau lưng Giang Khải một chút, trong bóng đêm đen nhanh không biết đây là cây cối hay bóng người.

Chương 478 - Mặt thật nóng

“Bọn họ còn ở phía sau! Cô nương, chúng ta dẫn Giang Khải tiến vào bí cảnh đi, nhanh!”

Triệu Thiết Toàn dẫn theo Thường Tư Diêu và Giang Khải đi đến trước sơn động.

Đứng trước cửa động có thể thấy tình hình trong sơn động, nhưng lúc Thường Tư Diêu đang muốn đi vào, Triệu Thiết Toàn lại ngăn cản nàng.

“Không phải nơi này!” Triệu Thiết Toàn nói xong, đi đến bên phải cửa động.

Lúc này Thường Tư Diêu mới chú ý đến, mặt vách đá này lại mơ hồ phát ra ánh sáng nhỏ yếu.

Nói tổng thể, cửa vào bí cảnh này cũng không dễ tìm nhưng chỉ cần chú ý đến vách đá phát sáng, cũng không khó đoán được sau vách đá có điều khác thường.

Triệu Thiết Toàn lấy ra một chiếc chìa khóa màu vàng, cắm vào chỗ lõm trên vách đá.

Vách đã chậm rãi di chuyển, lộ ra một cánh cửa ánh sáng.

“Ngươi dẫn Giang Khải đi vào.” Tô nói.

“Vậy còn ngươi?” Thường Tư Diêu vội vàng kêu lên.

Triệu Thiết Toàn nhìn Giang Khải đang hôn mê một chút, lắc đầu, “Chẳng mấy chốc hai cường giả Siêu phàm phía sau sẽ đến, chỉ cần bọn họ đuổi đến nơi đây không khó phát hiện bí cảnh ở chỗ này.”

“Lấy thực lực của bọn họ, mạnh mẽ tấn công cửa vào bí cảnh, chỉ trong mấy ngày là có thể vào bí cảnh, bí cảnh này vốn cũng không lớn, chỉ còn lại một cửa ra cũng là cánh cửa ở nơi đây, đến lúc đó các ngươi vẫn chạy không thoát.”

“Ta nghĩ cách dụ bọn họ rời đi!”

Thường Tư Diêu lo lắng nói, “Vị đại ca này, quá nguy hiểm, ngươi vẫn nên đi vào chung với chúng ta đi.”

Triệu Thiết Toàn lắc đầu, “Ngươi yên tâm đi, ta hiểu khá rõ khu vực gần đây.”

“Đại ca, ngươi có quan hệ thế nào với Giang Khải, vì sao lại giúp hắn như thế?”

Triệu Thiết Toàn mỉm cười, “Ta cũng không biết rõ… Có lẽ là vì tiểu tử này làm người ta sảng khoái, cũng có lẽ là vì ta đã đồng ý sẽ bảo vệ sự an toàn của hắn, cũng có lẽ là vì… Hắn mang theo Quốc hồn Hoa Hạ.”

“Nhắc đến Quốc hồn Hoa Hạ, kết quả chiến đấu của hắn với Siêu phàm giả sẽ ảnh hưởng đến hiệu quả phát huy Quốc hồn. Đương nhiên, ta cũng không rõ ảnh hưởng như thế nào, một lần chiến bại cũng có thể ảnh hưởng không quá lớn…”

“Nhưng là người Hoa, ta không cho phép Quốc hồn Hoa Hạ chiến bại!”

“Mau vào đi.”

Thường Tư Diêu còn muốn nói thêm điều gì đó nhưng bây giờ thời gian gấp gáp, nàng do dự mãi, cắn răng một cái dẫn theo Giang Khải tiến vào bí cảnh!

Sau khi hai người tiến vào bí cảnh, Triệu Thiết Toàn nhìn vách đá khép lại, sau đó hắn ta đi vào rừng rậm trước cửa động, thay sang một bộ đồ đen tương tự Giang Khải rồi ẩn nấp trên nhánh cây.

“Không biết truy binh sẽ đến lúc nào, nhất định phải dụ bọn họ đi!”

…

Thường Tư Diêu và Giang Khải tiến vào trong bí cảnh, còn có con chuột nhỏ vẫn ghé vào trên vai Giang Khải.

Vừa tiến vào bí cảnh, Thường Tư Diêu đã bị thế giới trắng xóa trước mắt dọa giật mình.

Nơi này lại là băng tuyết ngập trời! Tuyết dày mênh mông bao trùm cả thế giới, trên cây cối cũng phủ đầy tuyết đọng.

Gió lạnh đánh tới khiến người ta không nhịn được cả người run rẩy.

Cùng lúc tiến vào bí cảnh, Thường Tư Diêu cũng nhận được nhắc nhở của hệ thống.

【 Ngài đã tiến vào bí cảnh thí luyện, Đại tuyết sơn. Đánh bại thủ lĩnh bí cảnh có thể nhận được một món đạo cụ chỉ định cấp bậc thần khí trở xuống. 】

【 Bí cảnh này đã được thông quan 3 lần, phần thưởng hạ thấp thành một món đạo cụ tứ giai. 】

【 Chỉ có thành công đánh giết thủ lĩnh mới có thể nhận được phần thưởng, sau khi thủ lĩnh bị đánh giết, bí cảnh sắp biến mất cũng ngẫu nhiên xuất hiện ở khu vực khác, đồng thời độ khó giảm xuống, đẳng cấp ban thưởng giảm xuống. 】

Thường Tư Diêu khẽ nhíu mày, nếu bí cảnh này thông quan một lần thì phần thưởng sẽ giảm một lần, vì từng có ghi chép ba lần thông quan trước đó, độ khó giảm xuống ba lần, hiện tại phần thưởng đã giảm xuống là đồ vật tứ giai.

Nhưng về điểm "đạo cụ chỉ định" này vẫn vô cùng kinh khủng!

Đúng là phần thưởng bí cảnh!

Xung quanh chưa từng xuất hiện dã thú, Thường Tư Diêu đỡ Giang Khải đến phía dưới một tảng đá.

Ở trong tầm mắt, nơi này là chỗ duy nhất khá khô ráo, ngăn cản gió lạnh.

Nhìn Giang Khải cả người đầy máu, Thường Tư Diêu hơi do dự cởi quần áo Giang Khải.

Ngoại giáp, áo lót của Giang Khải đã bị hư hỏng nghiêm trọng, mảnh vụn quần áo dính trên vết thương.

Sau khi Thường Tư Diêu cẩn thận cởi áo ra, lúc này mới phát hiện trên người Giang Khải đã đầy vết thương, đặc biệt là chỗ ngực, vết thương rất sâu, trước ngực máu thịt be bét.

Rất khó tưởng tượng, bị thương nặng như vậy, Giang Khải lại vẫn chưa chết!

Thường Tư Diêu vội vàng cầm máu giúp Giang Khải, rửa sạch vết thương, băng bó.

Con chuột nhỏ liếm láp vết thương của Giang Khải, miệng vết thương nhanh chóng cầm máu.

“Hả? Ngươi có thể giúp cầm máu?” Thường Tư Diêu tò mò nhìn về phía con chuột nhỏ, “Ngươi là kỳ thú do Chung Cường thả ra đi, kỳ quái, ngươi còn có loại năng lực này.”

Chương 479 - Mặt thật nóng (2)

Nhưng bây giờ thương thế của Giang Khải rất nghiêm trọng, chủ yếu Thường Tư Diêu vẫn dồn sức xử lý vết thương cho Giang Khải trước.

Nhưng có lẽ trước đó mất quá nhiều máu, cộng thêm quần áo trên người đã không đủ che thân, xung quanh cực kỳ lạnh lẽo, Giang Khải đang hôn mê lại mơ màng nói, “Lạnh quá…”

Thân thể hắn khẽ run rẩy, không tự chủ được co lại nhưng vẫn không cách nào kìm được run rẩy.

Thường Tư Diêu trợn to mắt nhìn Giang Khải, “Ngươi, ngươi cố ý! Đừng tưởng lão tử không biết cách này!”

Nhưng sắc mặt Giang Khải trắng bệch, bờ môi tái nhợt không nhịn được run rẩy.

Thường Tư Diêu cắn răng, trước đó nàng trở lại Hoa Hạ đã để những món đồ thu hoạch được trước đó ở trong thành, bây giờ trên người cũng không có trang bị dư thừa để phủ thêm cho Giang Khải.

Nhìn Giang Khải run rẩy càng ngày càng mạnh, không giống đang giả vờ.

Thường Tư Diêu chỉ có thể cởi ngoại giáp của mình đắp lên người Giang Khải, nhưng ngoài giáp không vừa người, Giang Khải vẫn run lập cập.

“Lạnh quá…”

Thường Tư Diêu muốn nhóm lửa nhưng cây cối xung quanh đều cóng như là gậy băng, không thích hợp để đốt.

Nhìn Giang Khải co rúm thành một đống, lấy thương thế của hắn rất có thể sẽ đông lạnh chết ở chỗ này.

“Đáng chết, tiểu tử thối nhà ngươi, lão tử, lão tử… Ai, để ngươi

được lợi rồi!" Thường Tư Diêu vừa thẹn vừa giận, cởi nội giáp.

Thiếu sự trói buộc của nội giáp, trong chốc lát dáng người cao ngạo của nàng lộ ra không còn sót lại cái gì.

Thường Tư Diêu nhắm mắt lại ôm Giang Khải, dùng nội giáp và ngoại giáp đắp lên người của hai người…

Sau khi Giang Khải cảm nhận được nhiệt độ cơ thể của Thường Tư Diêu, cuối cùng đã bình tĩnh lại.

Vốn Thường Tư Diêu đang ôm Giang Khải nhưng vẫn quay đầu sang chỗ khác không nhìn hắn, chờ sau khi phát hiện Giang Khải không nhúc nhích, nàng lại căng thẳng nhìn về phía Giang Khải.

Cho đến khi nàng cảm nhận được hô hấp của Giang Khải, lúc này mới thở dài một hơi.

Lúc này mặt của hai người chỉ cách nhau mấy cm, lần này Thường Tư Diêu lại không vội quay đầu đi.

Nàng bình tĩnh nhìn khuôn mặt của Giang Khải, không nhịn được bắt đầu đánh giá.

"Ở trên hội nghị, ngươi vẫn không đến tìm lão tử, là vì ngươi sớm phát hiện hai người kia muốn hại ngươi, sợ liên lụy lão tử?"

"Vị đại ca kia nói, ngươi dặn ta nhanh rời đi, cũng không muốn kéo ta vào việc này."

Ánh mắt Thường Tư Diêu sáng ngời nhìn Giang Khải, bên ngoài gió thổi lạnh thấu xương, tuyết trắng mênh mang ngăn cách thế giới, khiến người ta cảm thấy hình như trên thế giới này chỉ có hai người bọn họ.

Thật ra, Thường Tư Diêu có rất nhiều nghi ngờ chưa cẩn thận hỏi Giang Khải, hiện tại hình như là một cơ hội tốt.

"Sao ngươi lại tìm được di tích nữ thần, sao ngươi có thể một mình giết thống lĩnh, sao ngươi có thể trốn thoát Người tuần đêm và hai cường giả Siêu phàm?"

“Giang Khải… Quốc hồn Hoa Hạ… Áp lực chắc chắn rất lớn, ngươi thật sự có thể gánh vác trách nhiệm này sao?”

“Hả? Da thịt thật mềm mịn, da thịt nam nhân cũng có thể mềm mịn như vậy sao? A, hình như hắn còn chưa đến hai mươi tuổi…”

“Trên ngươi thật trơn… Hít… Ta, ta đang làm gì?”

“Mặt thật nóng… Đáng chết, lão tử đang suy nghĩ cái gì!”

…

Ngày hôm sau, sắc trời sáng lên, ánh sáng mặt trời bị tuyết trắng phản xạ, rơi vào ánh mắt của Giang Khải.

Giang Khải khẽ nhíu mày, không lâu sau đã mở mắt.

Khi tỉnh lại, điều đầu tiên mà Giang Khải phát hiện là bên cạnh mình lại có một nữ tử ăn mặc ít ỏi đang nằm, lập tức cảm thấy ngạc nhiên.

Hai người da thịt kề nhau, có thể cảm giác được nhiệt độ cơ thể của nhau.

“Ta cũng có một ngày như vậy?” Giang Khải nhìn nữ nhân rúc vào trong ngực mình, nhìn thêm một lúc phát hiện là Thường Tư Diêu.

Bởi vì ngày thường Thường Tư Diêu động một cái lại treo xưng hô “lão tử” ở bên miệng, ngược lại dễ khiến người ta coi nàng là một nữ hán tử, chứ không để ý đến việc Thường Tư Diêu vốn là một đại mỹ nữ.

Nhưng sau khi nhìn kỹ mới phát hiện dáng vẻ của Thường Tư Diêu quá duyên dáng.

Lông mày dài nhỏ, lúc nhắm mắt lại hàng lông mi càng có vẻ dày hơn, môi trên của nàng rất mỏng, trong trạng thái tự nhiên cũng giống như hơi bĩu môi.

Nếu muốn so sánh vẻ đẹp của Thường Tư Diêu với tỷ muội Tô gia, có lẽ sẽ hơi khó, dù sao khi giá trị nhan sắc đến mức độ nhất định sẽ khó dùng ai đẹp hơn để so sánh.

Nhưng giá trị nhan sắc của Thường Tư Diêu không chỉ hoàn mỹ, hơn nữa tuyệt đối giẫm lên thẩm mỹ của Giang Khải.

“Chẳng lẽ ta thật sự là một kẻ đồi bại?” Bản thân Giang Khải cũng hơi nghi ngờ, hắn lại cảm thấy Thường Tư Diêu quá đẹp, chút lưu luyến còn sót lại của hắn với Tô Noãn Noãn cũng phai nhạt đi.

Mấu chốt nhất là, hiện tại nàng đang ôm chặt mình.

Vết thương trên người Giang Khải đều được xử lý, hắn nhanh chóng nghĩ rõ ràng tối hôm qua đã xảy ra chuyện gì.

Loại tình tiết này chỉ xuất hiện trong phim truyền hình lạc hậu, lại để mình gặp được.

Nhưng không thể nói cũ thì cũ, nhưng… Thật là thơm!

Chương 480 - Nội dung cốt truyện cũ

“Hả? Đây là cái gì?” Giang Khải đột nhiên cảm giác được dưới lớp quần áo mà hai người đang đắp có thứ gì đó lặng lẽ cào mình.

“Không phải ngươi đang giả vờ ngủ chứ.” Giang Khải nở một nụ cười, “Dù sao nơi này chỉ có hai ta, cần gì câu nệ như thế.”

“Nhưng Tư Diêu, hình như lông của ngươi mọc quá tốt, hít… Hơi đâm người…” Giang Khải không nhịn được đưa tay sờ xuống dưới.

Không lâu sau, Giang Khải hét thảm một tiếng, “Đệt!”

Sau đó tay của hắn như chạm phải điện rụt ra ngoài, trong tay còn túm một con chuột!

Lúc này Giang Khải mới hiểu được, không phải lông tóc của Thường Tư Diêu quá dày, là vật nhỏ này chui vào giữa hắn và Thường Tư Diêu để sưởi ấm.

“Chi chi chi!” Tiểu gia hỏa này thấy rất khó chịu vì Giang Khải làm phiền mộng đẹp của nó, hoa chân múa tay với Giang Khải.

Đúng vào lúc này, Thường Tư Diêu yếu ớt tỉnh lại.

Nàng vừa tỉnh đã thấy khuôn mặt của Giang Khải, sau đó nàng đột nhiên nhớ đến trạng thái của mình, vội vàng lôi kéo quần áo lùi sang một bên.

“Ngươi, ngươi đã tỉnh?” Thường Tư Diêu không dám nhìn Giang Khải, nhanh chóng mặc lại nội giáp, ngoại giáp.

Sau khi mặc quần áo tử tử, cuối cùng Thường Tư Diêu đã quay lại, hung dữ nhìn Giang Khải, “Tối hôm qua ngươi suýt đông cứng đến chết, lão tử chỉ muốn sưởi ấm cho ngươi, ngươi đừng suy nghĩ nhiều!”

“Còn có, không được phép nói chuyện này với bất kỳ ai, nếu không

ta sẽ cho ngươi đẹp mặt!”

Giang Khải ngạc nhiên, nữ nhân này trở mặt quá nhanh, mình còn chưa nói gì đâu, sao nàng biết mình đang suy nghĩ điều gì.

Vẫn là lúc ngủ xinh đẹp hơn, lúc này quá dữ dằn.

Ai, nếu không phải tiểu gia hỏa này, có lẽ còn có thể ngủ thêm lúc nữa.

Lại nói, Thường Tư Diêu lại rất bảo thủ, sao mình không gặp ai chủ động như Đông Ly…

“Khụ khụ…” Giang Khải ho khan hai tiếng, thả con chuột nhỏ lên vai, nói với Thường Tư Diêu, “Cái đó, cảm ơn!”

Người ta đã nói rõ không có ý gì khác, trong lòng Giang Khải thấy tiếc nuối nhưng cũng chỉ có thể biết điều chuyển đề tài.

“Đúng rồi, nơi này lạnh quá, đây là bí cảnh gì?” Giang Khải vừa nói vừa lấy ra một bộ trường sao màu trắng viền lông trong túi thẻ, cũng mặc kệ nó có thuộc tính gì, có thể giữ ấm là được, mặc quần áo trước lại nói sau.

Sau khi nói đến chủ đề chính, sự xấu hổ giữa hai người cũng dịu đi.

Thường Tư Diêu giới thiệu về bí cảnh Tuyết Sơn.

Sau khi Giang Khải hiểu rõ, khẽ gật đầu, “Chẳng trách Triệu đại ca bảo ta đến bí cảnh này, vốn dĩ đến nơi này có thể thu hoạch được một phần thưởng đạo cụ tứ giai chỉ định!”

Nếu là phần thưởng tứ giai, vậy chắc thủ lĩnh của bí cảnh Tuyết Sơn cũng không phải quá mạnh.

“Ai, đúng, Triệu đại ca đâu?” Giang Khải đột nhiên phát hiện Triệu Thiết Toàn cũng không ở bên cạnh.

“Hắn nói bí cảnh này không khó phát hiện, hắn ở lại bên ngoài bí cảnh dụ truy binh rời đi.”

“Cái gì!” Giang Khải hơi híp mắt lại, không ngờ Triệu đại ca lại là người có nghĩa khí như vậy!

Lúc này, Giang Khải cũng biết hắn không thể lãng phí thời gian nữa.

Hắn chống tay xuống đất đứng lên, nhìn thế giới tuyết trắng trước mặt.

Độ khó bí cảnh luôn rất lớn, dù hiện tại độ khó của Đại tuyết sơn đã giảm xuống rất nhiều nhưng nó vẫn là bí cảnh, nói rõ nơi này còn có sự nguy hiểm nhất định.

Cũng không biết Thường Tư Diêu dùng thuốc gì, trải qua một đêm nghỉ ngơi Giang Khải lại khôi phục gần như hoàn toàn.

Thế lực khôi phục được nhiều nhất bảy phần mười, lực lượng, nhanh nhẹn và tinh thần lực tràn đầy.

Tuy Hí mệnh chúng sinh và Vòng quay vận mệnh còn cần thời gian mấy ngày, nhưng Thế thân lừa gạt đã khôi phục hai cơ hội sử dụng.

Có hai cơ hội sử dụng này, dù sao Giang Khải cũng có thủ đoạn giữ mạng.

Sau lưng còn có một trận ánh sáng chắc là lối vào bí cảnh, xem ra sau khi Thường Tư Diêu dẫn hắn đi vào cũng chưa đi bao xa.

Sau khi kiểm tra trạng thái của bản thân, Giang Khải nói với Thường Tư Diêu, “Ta đi vượt bí cảnh, ngươi có muốn đi cùng ta không?”

“Muốn!” Thường Tư Diêu lập tức đứng lên, “Nhưng tình trạng hiện tại của ngươi xác định có thể vượt bí cảnh?”

Giang Khải hơi híp mắt, “Không biết Triệu đại ca có thể trốn thoát không, hơn nữa hai người thần bí này không bắt được ta sẽ không từ bỏ ý đồ, hiện tại thời gian của ta không còn nhiều lắm, không có thời gian chậm trễ.”

Tuy Thường Tư Diêu còn hơi không yên lòng nhưng cũng chỉ có

thể gật đầu nói, “Được!”

Giang Khải dùng ngón tay chọc con chuột nhỏ trên vai, “Ai, vật nhỏ, ngươi đừng đi theo ta nữa, ta còn chưa biết nơi này có dã thú gì, nếu xác định ta có thể đối phó, đến lúc đó ta sẽ loại bỏ trạng thái khác thường trên người giúp ngươi.”

Tiểu gia hỏa túm chặt cổ áo Giang Khải, nhìn dáng vẻ là nghe hiểu lời Giang Khải.

“Đi thôi!” Giang Khải nói xong, dẫn theo Thường Tư Diêu bước vào đất tuyết.

…

Triệu Thiết Toàn nói phạm vi bí cảnh này không lớn, đúng là như thế, trong bí cảnh này chủ yếu cũng là ngọn núi tuyết ở trước mặt hai người.

Chương 481 - Nội dung cốt truyện cũ (2)

Lúc Giang Khải vừa bước vào phạm vi núi tuyết, đột nhiên trong đống tuyết xung quanh có rất nhiều khối tuyết rơi xuống, ngay sau đó mấy con tuyết quái mọc lông đứng lên từ trong đống tuyết.

Những tuyết quái mọc lông này cao hơn bốn mét, Giang Khải phán đoán chắc là dã thú bình thường.

Giang Khải lập tức bắn ra Truy mệnh tôi lửa, bắn thẳng vào đầu tuyết quái.

Truy mệnh không thể phá phòng ngay, sau khi Truy mệnh tạo thành hiệu quả nhóm lửa, tuyết quái lăn ra khỏi chỗ lợi dụng nước tuyết để dập tắt ngọn lửa.

“Hít… Ở đây là đất tuyết nhiệt độ thấp, hỏa diễm của ta không phát huy được uy lực!” Giang Khải híp mắt lại, “Tốc độ dọn quái không thể tăng cao được!”

Tuyết quái vừa xuất hiện cũng là ba, bốn con, lúc này đã nhào về phía Giang Khải.

Đúng vào lúc này, Thường Tư Diêu hô lên với Giang Khải, “Chúng nó khắc chế hỏa diễm của ngươi!”

Nói xong liền ném một bộ bao tay đến.

Giang Khải lập tức đổi sang bao tay của Thường Tư Diêu.

Bao tay của Thường Tư Diêu kèm theo “nguyên tố kim”, có thể tăng lực đâm xuyên của vũ khí!

“Chờ ta giảm giáp.” Thường Tư Diêu giải thích, nhanh chóng lao đến trước mặt một con tuyết quái mọc lông, đâm một kiếm vào tim tuyết quái.

“Sắc bén không thể đỡ!”

Sau một kiếm này, quanh người tuyết quái lại sáng lên một tia sáng nhạt.

Sau khi Thường Tư Diêu thành công nhanh chóng lùi lại, tránh đi công kích của tuyết quái, đồng thời khẽ quát một tiếng với Giang Khải, “Đánh nó!”

Loại hiệu quả này rất dễ phân biệt, nhìn tuyết quái bị công kích hình như “trắng” hơn tuyết quái khác một chút.

Nhưng còn chưa đợi Giang Khải ra tay, con chuột nhỏ trên bả vai hắn đột nhiên nhảy xuống từ bả vai, tiến về phía con tuyết quái kia.

Nó bò lên trên người tuyết quái, cắn một vào vị trí trái tim của nó.

Sau khi bị tiểu gia hỏa này cắn một cái, tầng ánh sáng nhạt bên ngoài vị trí ở ngực lại càng sáng ngời hơn.

Giang Khải lập tức nhận ra, chắc tầng ánh sáng trắng này là hiệu quả kiếm giáp của Thường Tư Diêu, độ sáng càng cao có thể hiệu quả kiếm giáp càng rõ ràng.

Lúc này, trước ngực tuyết quái sáng nhất.

Giang Khải lập tức ra tay đánh ra bốn thanh Truy mệnh, trực tiếp bắn về phía ngực tuyết quái.

Thanh Truy mệnh thứ nhất không có bạo kích nhưng cũng để lại một dấu vết thật sâu ở ngực tuyết quái, thanh Truy mệnh thứ hai trực tiếp xuất hiện bạo kích.

Thanh Truy mệnh kia lập tức đánh xuyên qua lồng ngực tuyết quái!

【 Chúc mừng ngài đánh giết Đại tuyết sơn trường mao tuyết quái 20 năm, lấy được 960 điểm kinh nghiệm. 】

【 Xác Đại tuyết sơn trường mao tuyết quái bị Đại tuyết sơn hấp thu, ngài ngoài định mức thu hoạch được 10000 điểm kinh nghiệm để đền bù tổn thất. 】

Lần này Giang Khải cũng cảm thấy ngạc nhiên.

Trong sự phối hợp của Thường Tư Diêu và tiểu gia hỏa, hắn hoàn toàn có thể sử dụng Truy mệnh để miểu sát!

Hơn nữa, một con tuyết quái bình thường lại có gần 11000 điểm kinh nghiệm!

“ĐM, kinh nghiệm ở chỗ này quá phong phú!” Giang Khải hoảng hốt nói.

Giang Khải, Thường Tư Diêu, con chuột nhỏ hợp thành một tiểu đội tạm thời.

Năng lực trợ giúp tầm xa của Giang Khải rất tốt, Thường Tư Diêu chỉ cần sử dụng “Sắc bắn không thể đỡ” tạo thành hiệu quả giảm giáp cho mục tiêu, tiểu gia hỏa bổ sung cường hóa giảm giáp, Giang Khải có thể miểu sát Trường mao tuyết quái trong giây lát.

Tuy Giang Khải đã mất đi xác Trường mao tuyết quái nhưng có điểm kinh nghiệm kếch xù đền bù tổn thất, đối với Giang Khải thì còn quan trọng hơn xác!

Ba, bốn con tuyết quái tụ tập lại khiến hiệu quả thăng cấp của Giang Khải cũng không chậm, 44 vạn kinh nghiệm, chỉ cần giết 18 con tuyết quái là có thể thăng một cấp.

Tốc độ lên cấp này còn nhanh hơn giết Thôn kim trùng thú ở trùng tổ, đánh giết Tử linh triệu hoán sư!

Sau khi giải quyết rất nhiều tuyết quái, ngày hôm sau Giang Khải và Thường Tư Diêu tiếp tục leo lên núi tuyết.

Đến vị trí sườn núi tuyết xuất hiện một vài tuyết quái thực lực mạnh hơn, chúng nó có được lông tóc càng dày nặng hơn, đồng thời có năng lực khống chế hàn băng.

Nhưng trong công kích siêu mạnh của Giang Khải và hiệu quả giảm giáp của Thường Tư Diêu, Giang Khải vẫn có thể đánh giết nó.

Điều đáng tiếc là, chúng nó cũng không rơi ra bảo rương tinh anh

hoặc là cấp chiến tướng.

Dù sao Đại tuyết sơn cũng là bí cảnh, quái vật không có bảo rương cũng bình thường.

Huống chi kinh nghiệm rơi ra khi chúng nó tử vong cũng xứng với thực lực của bọn nó.

Một con tuyết quái cao cấp, kinh nghiệm có thể đạt đến hai ba vạn điểm, kinh nghiệm của Giang Khải nhanh chóng tăng vọt.

Tối ngày hôm sau, trước khi lên đến đỉnh núi, Giang Khải đã tăng đẳng cấp đến tam giai cấp 19!

Lúc đạt đến cấp 19, dưới thiên phú Nhanh nhẹn cường hóa, sự tăng cường của hai Chủ thần bài lại khiến nhanh nhẹn của Giang Khải đột phá 5000 điểm!

Đêm nay, Giang Khải quyết định nghỉ ngơi thật tốt, khôi phục trạng thái của tiểu đội!

Hai ngày nay tiểu gia hỏa biểu hiện rất tốt, lúc ở khu thí luyện người mới nó vẫn chỉ là một người xem, không ngờ lần thứ hai gặp mặt tiểu gia hỏa này lại có được hiệu quả cường hóa giảm giáp rất mạnh.

Chương 482 - Tài liệu tứ giai, đầy đủ!

Giang Khải nướng chút thịt đưa cho tiểu gia hỏa.

“Này, tốc độ của ngươi thật nhanh, tại sao lại bị tên Chung Cường kia bắt được.”

Tiểu gia hỏa nghe được vấn đề này, dùng móng vuốt kéo miếng thịt nhỏ rơi xuống đất.

Nó không ngừng kêu chi chi chi, đáng tiếc Giang Khải và Thường Tư Diêu đều không hiểu ý của nó.

Sau khi nó nhận ta được điểm này, đôi mắt to đảo quanh, sau đó đột ngột ngã xuống đất.

“Hả?” Thường Tư Diêu nghi ngờ nhìn về phía Giang Khải, “Nó sao thế?”

Giang Khải cũng lắc đầu.

Tiểu gia hỏa ngã trên mặt đất còn ôm ngực của mình, lật qua lật lại, nhìn dáng vẻ rất khó chịu.

Nhưng một giây sau nó lập tức nhảy lên, lè lưỡi không ngừng liếm láp vị trí mà mình vừa ngã xuống.

Giang Khải càng nhíu chặt mày hơn, hắn biết tiểu gia hỏa này có thể tăng tốc độ khôi phục của vết thương.

“Không phải ngươi đang nói, ngươi thấy Chung Cường bị thương, sau đó trị thương giúp hắn kết quả bị hắn nhân cơ hội bắt lấy chứ?”

Con chuột nhỏ dừng động tác, liều mạng gật đầu với Giang Khải.

“Hóa ra là vậy!” Giang Khải lắc đầu, “Tiểu gia hỏa này, lúc trước ra rất thích ngươi, hết lần này đến lần khác ngươi lại không đi

theo ta, kết quả gặp phải loại người Chung Cường này, ngươi còn giúp hắn?"

Thường Tư Diêu nói, "Có lẽ cũng vì ngươi đã giúp nó, nó cảm thấy nhân loại đều rất tốt bụng nên mới đi giúp Chung Cường."

Giang Khải nghe xong, hình như cũng có lý.

Suy nghĩ, Giang Khải nhẹ nhàng chọc đầu con chuột nhỏ, "Ngươi còn quá non, người có tốt có xấu, đừng tùy tiện tin tưởng bất kỳ kẻ nào!"

Con chuột nhỏ cái hiểu cái không nhìn Giang Khải, không biết đang suy nghĩ điều gì.

Ngay lúc Giang Khải đang dạy dỗ con chuột nhỏ, hắn và Thường Tư Diêu đột nhiên nhận được thông báo của hệ thống.

【 Có người chơi đang cưỡng ép công kích cửa vào bí cảnh Đại tuyết sơn, dự tính sau 48 giờ có thể vào bí cảnh. 】

Thường Tư Diêu lập tức trợn to mắt.

"Bọn họ đến? Vậy, Triệu đại ca đâu!"

Trong lòng Giang Khải cũng thấy căng thẳng, Triệu đại ca đã bỏ chạy hay là bị giết?!

48 giờ? Trong vòng hai ngày bọn họ có thể đi vào bí cảnh!

"Thật đúng là âm hồn không tan!" Giang Khải siết chặt nắm đấm, "Hoàng Kiến Quốc, ngươi cứ muốn đưa ta vào chỗ chết!"

Hít sâu một hơi, Giang Khải cố gắng để mình bình tĩnh lại.

Hiện tại trạng thái của hai người một chuột cũng không tốt, dù sốt ruột cũng phải nghỉ ngơi thật tốt.

Nghĩ tới đây, Giang Khải nói với Thường Tư Diêu, "Trước tiên cứ mặc kệ, ngày mai giết thủ lĩnh, chúng ta còn có cơ hội!"

…

Sáng sớm hôm sau, Giang Khải đã dẫn đội lên đỉnh núi.

Lúc bọn họ vừa bước lên đỉnh núi Đại tuyết sơn, mặt tuyết xung quanh xuất hiện sụp đổ diện tích lớn, lúc khối tuyết nặng nề lăn xuống tạo thành tuyết băng nghiêm trọng, điều này khiến ba người Giang Khải cảm nhận được long trời lở đất!

Dưới lớp tuyết dày trên đỉnh núi, một con tuyết quái mọc lông to lớn phá tuyết mà ra từ trong lớp tuyết đọng.

Hình thể của nó đạt đến 13 14m, điều khác với tuyết quái bình thường là trên đầu của nó mọc hai cái sừng thú to lớn, hai cánh tay to khỏe như là cự viên, lúc đứng thẳng có thể chống vào mặt đất.

Sau khi nó phát hiện người xâm nhập, nó rít lên một tiếng về phía Giang Khải và Thường Tư Diêu.

“Rống!”

Tiếng rống giận dữ khiến mặt đất chấn động, lại gây ra một vòng tuyết băng mới.

“Tinh thần chi nhãn!” Thường Tư Diêu nhìn xuống dưới núi, con mắt của nàng càng sáng hơn như là ngôi sao sáng chói.

“Không tốt, có rất nhiều tuyết quái đang chạy lên núi!” Thường Tư Diêu vội vàng nói, “Giang Khải, nhất định phải nhanh chóng giết thủ lĩnh!”

Giang Khải khẽ nhíu mày, nhìn từ hình thể của thủ lĩnh chắc thực lực của tên này cũng ở giữa cấp chiến tướng và thống lĩnh, cân nhắc đến hình thể tuyết quái càng to lớn hơn chút, có lẽ thực lực của nó càng gần với thực lực của dã thú cấp chiến tướng.

Giang Khải vẫn có lòng tin đánh chết dã thú cấp chiến tướng.

Điểm khó của Đại tuyết sơn chắc là “tốc độ đánh giết”.

Nếu rất nhiều tuyết quái dưới núi đồng thời chạy ra, vì thiếu thủ đoạn quần công nên bọn họ không thể lập tức tiêu diệt nhiều tuyết quái như vậy, thời gian càng dài thì càng rắc rối.

Thường Tư Diêu đối mặt với dã thú cấp chiến tướng vẫn có hệ số nguy hiểm quá cao, Giang Khải suy nghĩ lại cởi một cái bao tay trả cho Thường Tư Diêu, nặng nề nói, “Giao thủ lĩnh cho ta, ngươi chờ ở đây đi, chẳng may có tuyết quái xông lên thì ngươi cẩn thận một chút.”

Hiện tại Giang Khải chỉ có một bao tay thêm lực đâm xuyên, hắn liền đeo một chiếc Tung hỏa phạm lên tay trái.

Sau khi chuẩn bị hoàn tất, Giang Khải lập tức xông về phía thủ lĩnh tuyết quái.

Thủ lĩnh tuyết quái nhảy lên thật cao, cao khoảng mấy chục mét, sau đó rơi nhanh xuống từ chỗ cao, hai tay hung hăng đánh về phía Giang Khải.

Giang Khải vội vàng né tránh, còn vung ra mấy thanh Truy mệnh.

Thủ lĩnh tuyết quái che hai tay trước mặt, trong bàn tay nhanh chóng ngưng ra một mặt hộ thuẫn hàn băng dày nặng.

Truy mệnh đánh vào trên hộ thuẫn hàn băng kích thích rất nhiều vụn băng, nhưng không đánh xuyên hộ thuẫn.

Chương 483 - Tài liệu tứ giai, đầy đủ! (2)

Sau khi thủ lĩnh tuyết quái đỡ được Truy mệnh của Giang Khải, hai tay nắm lấy băng thuẫn trước mặt đập về phía Giang Khải, đồng thời nghiêng người về phía trước, mở ra cái miệng to như chậu máu phát ra một tiếng rít!

Giang Khải đột nhiên phát hiện vụn băng trong không khí đang nhanh chóng ngưng tụ thành từng thanh gai băng!

“Kỹ năng của tên này không kém!”

Đầu tiên hắn né tránh băng thuẫn đập tới, tiếp theo vô số gai băng tràn đầy trời đất phóng tới.

“Quỷ nhãn chuyên chú! Truy mệnh tôi lửa!” Sau đó Giang Khải lập tức ném ra Truy mệnh tôi lửa, đánh nát gai băng tạo ra sự uy hiếp với mình.

Nhưng số lượng gai băng hơn xa Truy mệnh, hai thanh gai băng đột phá phòng ngự của Giang Khải, phá vỡ cánh tay của hắn.

Cũng may Giang Khải kịp thời né tránh mới không tạo thành hậu quả nghiêm trọng.

“Không được, nếu không miểu sát, chờ tuyết quái khác chạy lên sẽ nguy mất!” Suy nghĩ của Giang Khải xoay chuyển.

Nhân lúc thủ lĩnh tuyết quái còn chưa phát động lần công kích gai băng thứ hai, Giang Khải trực tiếp ném ra toàn bộ 20 thanh Truy mệnh.

Thủ lĩnh tuyết quái nổi giận gầm lên một tiếng lại giở trò cũ, giữa hai tay hình thành một mặt hộ thuẫn hàn băng.

Nhưng trong quá trình Truy mệnh đang bay đi, Giang Khải đột nhiên khẽ quát một tiếng, “Hình thái tổ hợp!”

21 thanh Truy mệnh hấp dẫn lẫn nhau, nhanh chóng tổ hợp lại.

Trong nháy mắt, 21 thanh Truy mệnh xếp thành một mũi đao, phần đuôi hướng ra ngoài, tổ hợp thành một mũi tên cỡ lớn hình nón!

Truy mệnh trong hình thái tổ hợp trực tiếp đánh xuyên qua băng thuẫn của thủ lĩnh tuyết quái, hung hăng đâm vào lồng ngực thủ lĩnh.

Điều khiến người ta không tưởng tượng được là, tuy băng thuẫn bị đánh xuyên nhưng cũng giảm bớt tốc độ của Truy mệnh tổ hợp, thủ lĩnh tuyết quái lại bắt lấy mũi tên Truy mệnh.

Đáng tiếc, lần công kích này dựa theo tình huống xếp chồng bạo kích của công kích trước đó, tỷ lệ bạo kích đạt đến 90%.

Truy mệnh trong hình thái tổ hợp cũng không phụ sự kỳ vọng, trực tiếp đánh ra bạo kích.

Dù thủ lĩnh tuyết quái bắt được mũi tên nhưng lực lượng khổng lồ vẫn trực tiếp đánh bay nó!

Giang Khải lập tức chạy về phía trước, lại ném ra Diêm Vương lệnh.

“Chủ thần chi nộ!”

Có lẽ thủ lĩnh cũng không ngờ Giang Khải còn có vũ khí mạnh hơn Truy mệnh tổ hợp, nó vốn đã bị Truy mệnh tổ hợp đánh trọng thương, lúc này căn bản không ngăn được Diêm Vương lệnh.

Sau khi Diêm Vương lệnh đánh trúng mục tiêu nhanh chóng tự xoay, không lâu sau đã phá vỡ phòng ngự của thủ lĩnh tuyết quái, trực tiếp đánh xuyên trái tim của nó!

【 Chúc mừng ngươi đánh giết Thủ lĩnh tuyết quái bí cảnh Đại tuyết sơn, thu hoạch được 11 vạn kinh nghiệm, xác Thủ lĩnh tuyết quái bị Đại tuyết sơn cắn nuốt, ngài thu hoạch được 110 vạn kinh nghiệm coi như đền bù tổn thất. 】

【 Kiểm tra ra kinh nghiệm của ngài đã đạt đến giới hạn của chức

nghiệp hiện tại, điểm kinh nghiệm dư thừa coi là kinh nghiệm thừa ra, không cách nào giữ lại. 】

Giang Khải đã sớm biết việc kinh nghiệm thừa ra, trước đó hắn bị thừa kinh nghiệm rất nhiều lần, chỉ có thể bỏ phí không có cách nào khác.

Điểm mấu chốt nhất là, cuối cùng lần đánh giết này đã khiến Giang Khải đạt đến tam giai max cấp!

【 Xin hãy chỉ định một món trang bị tứ giai cấp duy nhất làm phần thưởng. 】

Giang Khải không chút do dự nói, "Tài liệu Thiên Mệnh, nguyên bộ tài liệu tứ giai!"

【 Chú ý, chỉ có thể chỉ định một món đồ, tài liệu Thiên Mệnh tứ giai bao gồm bảy loại tài liệu, bị coi là bảy đồ vật. 】

Giang Khải bất đắc dĩ lắc đầu, nói, "Tài liệu Thiên Mệnh tứ giai, tài liệu số 2."

【 Ngài thu hoạch được một phần "Hàn lãnh chi tâm", sau khi ngài rời khỏi bí cảnh Đại tuyết sơn sẽ thiết lập lại vị trí. 】

Ở vị trí xác tuyết quái trước đó xuất hiện một tấm thẻ bài, Giang Khải lập tức tiến lên nhặt lấy, phát hiện bên trên là tài liệu số hai của tài liệu Thiên Mệnh tứ giai Hàn lãnh chi tâm.

"Cuối cùng đã góp đủ!" Giang Khải kích động nói.

Thường Tư Diêu chạy tới, "Tuyết quái dưới núi đều biến mất!"

Cuối cùng Giang Khải đã thở ra một hơi.

Hiện tại, Giang Khải đã góp đủ tất cả tài liệu của tài liệu chuyển chức tứ giai, đồng thời đẳng cấp cũng đạt đến hạn mức cao nhất, phù hợp yêu cầu chuyển chức.

Còn có thời gian hơn một ngày, chắc vẫn còn kịp.

Giang Khải hít sâu một hơi, hơi híp mắt lại.

“Muốn ta chết đúng không! Siêu phàm đúng không! Ta cũng muốn xem thử, chờ sau khi ta chuyển chức rốt cuộc là ai chết!”

“Tư Diêu, ta muốn đột phá chức nghiệp tứ giai, ngươi trông giúp ta.” Giang Khải nói xong lấy ra tất cả tài liệu chuyển chức Thiên Mệnh tứ giai, trực tiếp ăn từng thứ một.

Thường Tư Diêu hơi ngạc nhiên, tên này lại đột phá vào lúc này?

Chờ chút hắn muốn đột phá cấp mấy?

Tứ giai?

Thường Tư Diêu vẫn tưởng Giang Khải là tứ giai, chỉ chưa max cấp mà thôi, cho tới bây giờ nàng mới biết trước kia Giang Khải vẫn là tam giai!

“Trời ạ, tam giai đã mạnh như vậy? Sao có thể…”

Chương 484 - Nói chuyện viển vông

Lúc này Giang Khải đã tiến vào trạng thái đột phá, Thường Tư Diêu chỉ có thể kìm nén sự khiếp sợ trong lòng, canh giữ ở gần Giang Khải.

Bảy loại tài liệu dung hợp trong thân thể Giang Khải, không lâu sau Giang Khải đã cảm giác một luồng sóng nhiệt bành trường trong cơ thể, lập tức bao phủ cả người.

Loại cảm giác này cứ như thứ di chuyển trong thân thể không phải huyết dịch, mà là dung nham.

Theo "dung nham" di chuyển, huyết quản, nội tạng, cơ bắp của hắn nhanh chóng bị phá hủy…

"Thật là khó chịu…" Mặc dù Giang Khải đã có kinh nghiệm đột phá mấy lần, nhưng lần này vẫn cảm thấy khó mà chịu đựng.

Thường Tư Diêu thấy cả người Giang Khải đang bốc lên hơi nước, vô cùng lo lắng.

Lúc mỗi người chuyển chức đều sẽ trải qua một lần cường hóa thân thể, theo đẳng cấp chứ nghiệp tăng lên, quá trình sẽ trở nên càng đơn giản hơn.

Nhưng ít nhất trước Siêu phàm, nàng chưa từng thấy ai đau khổ như vậy lúc đột phá!

Nhưng đột phá chỉ có thể dựa vào bản thân, dù Thường Tư Diêu muốn giúp đỡ cũng không giúp được, nàng chỉ có thể cố hết sức bảo vệ xung quanh.

Giang Khải đang chịu đựng cơn đau do chuyển chức đưa tới, lần này phản ứng đột phá còn mạnh mẽ hơn bất kỳ lần nào trước đó.

Một giờ, hai giờ… Mười hai giờ.

Sắc trời đã tối, đất tuyết xung quanh Giang Khải đã bị hòa tan nhưng Giang Khải còn chưa mở mắt ra.

“Lâu như vậy?” Trong lòng Thường Tư Diêu lo lắng.

Đã trôi qua một ngày, Thường Tư Diêu ngồi cạnh gốc cây, đôi mắt vẫn nhìn chằm chằm vào Giang Khải.

Tuyết quái dưới núi không đi lên, thủ lĩnh trên đỉnh núi sẽ không đổi mới, hiện tại bọn họ vẫn an toàn.

Sự uy hiếp duy nhất là hai cường giả Siêu phàm đang muốn xông vào bí cảnh.

Lúc ấy hệ thống phán đoán thời gian là 48 giờ, hiện tại đã qua hơn phân nửa nhưng Giang Khải còn chưa hoàn thành đột phá.

36 giờ!

Trên người Giang Khải đã không còn hơi nước bốc lên, vẻ mặt của hắn cũng thư giãn hơn trước đó rất nhiều, xem ra đột phá đã đến vòng cuối cùng.

“Rốt cuộc đột phá chức nghiệp tứ giai gì lại cần nhiều thời gian như vậy?” Thường Tư Diêu lắc đầu than thở.

Hai giờ sau, Giang Khải hơi mở mắt ra.

Lúc hắn mở mắt ra, Thường Tư Diêu phát hiện Giang Khải cho người ta cảm giác hoàn toàn khác với lúc trước.

Đôi mắt của hắn hơi mơ hồ… Người bình thường hoàn thành đột phá đều vô cùng hưng phấn, vẻ mặt sáng láng, sao tên này lại trở nên đần độn?

Thường Tư Diêu đứng dậy bước nhanh đến bên cạnh Giang Khải, cẩn thận hỏi, “Ai, ngươi, ngươi không sao chứ.”

Giang Khải lấy lại tinh thần, cau mày.

Câu nói vừa rồi của hệ thống còn quanh quẩn trong đầu.

【 Ngài đã hoàn thành chuyển chức tứ giai, chức nghiệp của ngài là… Si nhân. 】

Sau khi hắn nghe được chức nghiệp này mới trở nên mờ mịt như thế.

Dân cờ bạc, Lừa gạt sư, Hí mệnh sư, tuy ba chức nghiệp này không phải chức nghiệp chiến đấu nhưng dù sao đều rất thông minh, sau tứ giai lại biến thành "Si nhân"?

Làm phiền hỏi một chút là cái si nào, không phải si trong đồ ngốc chứ?

【 Người tài vẻ ngoài đần độn, tầm ngầm mà đấm chết voi, đại ngộ như si. 】

【 Ngươi ném ra một lần đánh cược, cược một đường ra, ngươi từng cẩn thận nghiên cứu kỹ xảo, lừa gạt đối thủ, ngươi từng quanh quẩn ở bờ sinh tử, Hí mệnh chúng sinh. 】

【 Không có Dân cờ bạc có thể vĩnh viễn thắng, không có kỹ xảo có thể lừa được tất cả mọi người, người chơi đùa sinh mệnh cũng có nghĩa ngươi có thể cảm nhận cái chết. 】

【 Bây giờ, ngươi vừa thấy hàm nghĩa vận mệnh, thắng thua nửa nọ nửa kia, được mất cùng tồn tại, sinh tử luân hồi, cho nên ngươi lựa chọn trở thành một tên "Si nhân" tìm kiếm sự bình tĩnh trong lòng, tiếp tục hiểu rõ chân lý vận mệnh cao hơn. 】

Giang Khải bị đoạn giới thiệu cao sâu khó lường này dọa đến không dám nói lời nào.

Quả nhiên là si trong "ngớ ngẩn"…

Thật ra hắn rất muốn nói ta cũng không cần hiểu rõ hàm nghĩa của vận mệnh, ta cũng không định lựa chọn trở thành một tên Si nhân.

Nếu có thể lựa chọn, ta càng muốn trở thành một chức nghiệp chiến đấu giống với Quốc sĩ và Binh vương… Ta muốn đối đầu chính diện với kẻ địch!

【 Hiệu quả Gấp bội có hiệu lực, ngài thu hoạch được hai thiên

phú. 】

【 Thiên phú chức nghiệp: Nói chuyện viển vông (cấp 1): người đời cười ta nói chuyện viển vông, ta cười người đời không nhìn rõ. Ở trong trạng thái này, xung quanh bản thể hình thành một tầng mộng cảnh, có thể lựa chọn hiệu quả mộng cảnh trong số "Tăng bạo kích", "Tăng công kích", "Khôi phục thể lực", "Tăng né tránh", "Tăng thuộc tính", "Cường hóa phòng ngự", "Cường hóa hộ thuẫn", "Tăng công kích đặc thù". 10 phút sau khi mộng cảnh xuất hiện, mộng cảnh sẽ trở thành sự thật. Sau khi mộng cảnh trở thành sự thật, mộng cảnh kéo dài 5 phút, trong vòng 24 giờ có thể phát động một lần. Mộng cảnh thành thật thất bại, không trả lại tinh thần lực tiêu hao nhưng cũng phát động Nói chuyện viển vông một lần nữa. 】

【 Sau tứ giai cấp 10, có thể tăng đẳng cấp thiên phú, sau khi đẳng cấp tăng lên có thể xếp chồng tầng mộng cảnh thứ hai. 】

Chương 485 - Nói chuyện viển vông (2)

【 Thiên phú ngẫu nhiên: Cường lực nhanh nhẹn, tăng thuộc tính nhanh nhẹn cơ sở lên 80%, ngoài định mức tăng 1% tỷ lệ bạo kích. 】

Thấy hai thiên phú này, Giang Khải không nhịn được nuốt nước bọt.

“ĐM, cái Nói chuyện viển vông này thật sự hơi khoa trương, lại có nhiều hiệu quả như vậy! Điều này, điều này hơi mạnh mẽ!”

Nói cách khác, Giang Khải muốn hiệu quả gì, chỉ cần kỹ năng Nói chuyện viển vông của hắn được phát động thành công thì sẽ có được hiệu quả đó!

Đây là biến thái đến mức nào!

“Khuyết điểm duy nhất là thời gian chuẩn bị quá lâu, cần 10 phút!”

Trong lúc cao thủ so chiêu, thời gian chắc chắn là sinh tử, ai lại cho hắn mười phút nằm mơ.

“Cho nên, điểm mấu chốt của Nói chuyện viển vông hoặc là bố trí sớm hoặc là ta phải ngay từ lúc bắt đầu chiến đấu đã thăm dò rõ ràng nhược điểm của đối thủ, cũng bảo đảm mình có thể chống đỡ 10 phút…”

“Thời gian kéo dài 5 phút đã đủ với ta.”

Về phần một thiên phú ngẫu nhiên khác không phải quá ưu tú nhưng cũng không tệ lắm, ít nhất tốt hơn Nhanh nhẹn cường hóa và Lực lượng cường hóa bình thường trước đó.

Trực tiếp thêm 80% nhanh nhẹn!

“Đây là muốn ta càng chạy càng xa trên con đường nhanh nhẹn…”

Suy nghĩ, Giang Khải cảm thấy cũng không tệ, “Ta có nhanh nhẹn cao, có thể đánh có thể chạy, rất có ích để ta chống đỡ 10 phút.”

Đương nhiên, lần đột phá này là lần thuộc tính tăng lên lớn nhất của Giang Khải.

Tam giai đến tứ giai, người bình thường tăng 150% thuộc tính cơ sở, sau khi Giang Khải phát động hiệu quả gấp đôi trực tiếp tăng lên 300%!

Lúc này, lực lượng của Giang Khải được hơn 7000, nhanh nhẹn dưới sự tăng cường của Cường lực nhanh nhẹn trực tiếp đột phá 20000, thể trạng 6000, tinh thần lực 9000!

Ngoài ra, 5% bạo kích trên Bạo kích giới chỉ của Giang Khải có hiệu lực, Cường lực nhanh nhẹn tăng 1% bạo kích, hiện tại hắn đã có 6% tỷ lệ bạo kích.

Bây giờ Giang Khải chỉ tăng lên một cấp, thực lực trực tiếp gấp ba lần trước đó!

“Giang Khải, có thể nói cho ta biết ngươi chuyển chức thành chức nghiệp gì không?” Thường Tư Diêu rất cẩn thận hỏi, “Đương nhiên, nếu ngươi không muốn nói thì thôi, ta, ta thật sự hơi tò mò.”

Giang Khải nhìn Thường Tư Diêu một chút.

Lúc tiến vào bí cảnh nàng đã cứu mình, lúc mình đột phá nàng lại yên lặng trông coi bên cạnh.

Tuy thời gian bọn họ quen biết không dài, nhưng Thường Tư Diêu đã chứng minh nàng là một người bằng hữu đáng tin tưởng.

“Si nhân.” Giang Khải nói thẳng.

“Ăn người? Ăn người nào? Ngươi đừng dọa ta.” Thường Tư Diêu tỏ vẻ khó hiểu.

“Không phải là ăn cái gì.”

“Vậy là ăn cái nào?”

Giang Khải mười vạn cái không tình nguyện, bất đắc dĩ trình độ văn hóa không cao, sau cùng chỉ có thể lắc đầu nói, “Si trong ngu ngốc…”

Giang Khải đứng lên nhìn đồng hồ.

Cách thời gian hai người kia xông vào chỉ có năm, sáu tiếng.

“Tư Diêu, ta còn phải thăng một cấp mới có thể xuất hiện kỹ năng chức nghiệp tứ giai, chúng ta đi xuống dẹp tuyết quái trước.”

Con chuột nhỏ kia thấy Giang Khải muốn đi, vội vàng nhảy lên vai hắn.

Thường Tư Diêu gật đầu, đi theo Giang Khải xuống núi.

Tứ giai cấp 1 cũng không cần quá nhiều kinh nghiệm, chỉ cần 200 ngàn kinh nghiệm, đám người Giang Khải giết chết mấy con tuyết quái cấp tinh anh, Giang Khải cũng hoàn thành thăng cấp.

Sau khi thăng cấp, Giang Khải lấy được hai kỹ năng chức nghiệp.

Kỹ năng thứ nhất là “Si nhân chi nhãn”: Hy sinh rất nhiều tốc độ phản ứng của mình làm cái giá, có thể nhanh chóng đánh giá ra sơ hở trong công kích của đối phương.

Kỹ năng thứ hai là “Cán cân vận mệnh”: Đối mặt với hai phe địch ta đồng thời ngẫu nhiên thu hoạch được một trạng thái mà đôi bên đã có, trạng thái này có thể là trạng thái khác thường cũng có thể là trạng thái tăng thêm.

Giang Khải cẩn thận nghiên cứu hai kỹ năng này một chút, cũng không tính là kỹ năng công kích chân chính.

Nhân lúc còn một ít thời gian, Giang Khải sắp xếp lại tất cả kỹ năng hiện tại của mình.

Dân cờ bạc có hai thiên phú Gấp bội và Siêu cấp bạo kích, hai kỹ năng là Quỷ thủ phi bài và Quỷ nhãn chuyên chú.

Lừa gạt sư có thiên phú Man thiên quá hải và Nhanh nhẹn cường hóa, kỹ năng là Thế thân lừa gạt và Bỏ đá xuống giếng.

Hí mệnh sư có thiên phú Hí mệnh chúng sinh và Lực lượng cường hóa, kỹ năng là Công kích cực xa và Khí tức sinh mệnh.

Si nhân có thiên phú Nói chuyện viển vông và Cường lực nhanh nhẹn cường hóa, ký năng là sở nghiên cứu và Cán cân vận mệnh.

Hiệu ứng đặc biệt của trang bị càng quan trọng hơn, Tung hỏa phạm dẫn lửa, Diêm Vương lệnh "Chủ thần chi nộ", "Canh giờ chưa tới" và Vòng quay vận mệnh, Quang Minh thần lệnh là "Bắn ra", "Thần chi hàng lâm", hai tấm Chủ thần bài tăng 60% thuộc tính.

Thần uy quang hoàn của bảo cụ Thần uy bảo ngọc, Sóng khí hộ thuẫn của Khí công bảo ngọc.

Còn có một kỹ năng vừa học tập, Nguyệt hạ tiên tung kiếm, "Trí nhớ kiếp trước" và "Hận ta chưa hết" của Trảm Yêu kiếm.

Trải qua hai ngày nghỉ ngơi, Thế thân lừa gạt và Vòng quay vận mệnh đều đã khôi phục nhưng Hí mệnh chúng sinh còn chưa khôi phục.

Chương 486 - Lửa giận đốt người

“Đáng tiếc U Linh hộ giáp, Tử Linh ngoại giáp của ta đều bị hỏng, thiếu đi hiệu quả hai trạng thái Hư hóa và Tử linh.” Giang Khải nói thầm.

“Lại nói, Diêm Vương lệnh có hiệu ứng đặc biệt ẩn Vòng quay vận mệnh, chắc Quang Minh thần lệnh cũng có hiệu ứng đặc biệt ẩn.”

Có thể mình còn chưa phát động điều kiện kích hoạt.

Đúng vào lúc này, tiếng của hệ thống lại vang lên.

Một tiếng sau, Giang Khải dẫn theo Thường Tư Diêu và con chuột nhỏ trở về vị trí cửa vào bí cảnh.

Sắc mặt Thường Tư Diêu nghiêm nghị, “Giang Khải, chúng ta ra ngoài đánh hay chờ bọn họ tiến vào lại đánh? Lão tử đã nghĩ kỹ, tốt nhất chờ bọn họ tiến vào đánh, ta sẽ ngăn cản giúp ngươi.”

“Đương nhiên, chắc cũng không ngăn cản được quá lâu, ta chỉ cố gắng kéo người kia, đến lúc đó ngươi…”

Giang Khải vừa nghiêm túc lắng nghe vừa gật đầu đi tới, sau đó nhanh chóng đưa tay chặt xuống.

Một chưởng này trực tiếp đánh bay Thường Tư Diêu ra ngoài ba bốn mét.

“Đệt!” Thấy Thường Tư Diêu bị ngã ra xa, Giang Khải khiếp sợ che miệng.

Chờ sau khi hắn chạy đến xem xét, cũng may Thường Tư Diêu chỉ hôn mê.

Giang Khải thở phào nhẹ nhõm, “Lực lượng cận chiến không được khống chế tốt, xin lỗi…”

Giang Khải ôm lấy Thường Tư Diêu, đi đến dưới mặt đá mà bọn họ trốn tạm trước đó, cẩn thận đặt nàng xuống.

Nhìn Thường Tư Diêu hơi nhíu mày, đôi mắt nhắm chặt, Giang Khải nhẹ nhàng nói, “Bọn họ cũng không biết ngươi đi cùng với ta, nếu chúng ta cùng đi ra, sau đó chắc chắn sẽ gây ra rất nhiều rắc rối cho ngươi.”

“Cảm ơn ngươi đã cứu ta, ta sẽ không quên đêm hôm đó…”

Nói xong, Giang Khải nhìn khuôn mặt Thường Tư Diêu, cắn răng một cái cúi người nhẹ hôn lên má nàng.

“Khụ khụ, hy vọng chúng ta còn có cơ hội gặp mặt.” Giang Khải xoay người, vừa muốn rời đi đã thấy bên cạnh có người đang nhìn hắn chằm chằm.

Là con chuột nhỏ kia, nó tận mắt thấy quá trình Giang Khải nhân cơ hội chiếm lợi, đôi mắt kia mang theo vẻ hoảng sợ nhìn chằm chằm vào Giang Khải.

Lúc này Giang Khải cũng hoảng hốt!

“ĐM! Ngươi, ngươi… Chờ chút! Vừa rồi ngươi đã thấy ta đánh lén Thường Tư Diêu?”

Chỉ đưa tay chặt xuống một đao trực tiếp đánh bay người ra ba bốn mét… Điều này để Thường Tư Diêu biết được, đừng nói có hy vọng phát triển thêm một bước, không tìm hắn liều mạng đã không tệ.

Điều quan trọng hơn là, hắn còn vụng trộm hộ Thường Tư Diêu!

Đây là việc to gan nhất mà Giang Khải từng làm trong đời, kết quả bị tên này quan sát toàn bộ quá trình!

Giang Khải nuốt nước bọt một cái, “Vật nhỏ, ngươi, ngươi, chúng ta nói chuyện tử tế đi!”

Con chuột nhỏ nhanh như chớp chui sâu vào khe hở tảng đá, biến mất.

“Hắc!” Giang Khải trợn to mắt, mình lại để người chứng kiến chạy mất, chỉ có hai vạn nhanh nhẹn này có tác dụng gì!

Đúng vào lúc này, Giang Khải nghe được giọng hệ thống.

【 Có người chơi đang cưỡng ép tấn công cửa vào bí cảnh Đại tuyết sơn, dự tính 10 phút sau tiến vào bí cảnh. 】

“Sao chỉ còn lại 10 phút?” Giang Khải ngạc nhiên nói.

Tuy hắn từng nghĩ thời gian dự tính của hệ thống là căn cứ vào cường độ công kích trước đó để suy đoán, cũng không chính xác, nhưng hắn không ngờ hiện tại chỉ còn lại 10 phút cho hắn.

Muốn bảo vệ Thường Tư Diêu an toàn nhất định phải đánh ở bên ngoài!

Nghĩ tới đây, Giang Khải chỉ có thể từ bỏ việc hủy chứng cứ.

Hắn hô to với tảng đá, “Tiểu gia hỏa, ta phải đi, nơi này còn có một số đồ ăn để lại cho ngươi, giúp ta chăm sóc nàng thật tốt được chứ?”

“Chi chi chi…” Trong khe đá truyền ra tiếng của tiểu gia hỏa.

Giang Khải cũng không nghe hiểu nó đang nói cái gì, nhưng con chuột nhỏ này còn biết đi cứu Chung Cường chắc sẽ chăm sóc Thường Tư Diêu thật tốt.

Quay đầu nhìn thoáng qua Thường Tư Diêu, trong lòng Giang Khải hơi buồn bực, loại cảm giác này không giống lúc thầm mến Tô Noãn Noãn, hình như càng mạnh mẽ hơn chút…

Một lát sau, Giang Khải quay đầu nhìn về phía cánh cửa ánh sáng kia, ánh mắt của hắn cũng trở nên âm u lạnh lẽo.

“Được, muốn giết ta đúng không, ta đến đây!” Nói xong, Giang Khải trực tiếp đi về phía cửa ánh sáng.

Tà Hỏa, Bạo Quân và Chung Cường đang điên cuồng công kích cửa vào.

Không thể không nói, mặc dù Chung Cường bị bắt nhưng tên này biết hai cao thủ này muốn tìm Giang Khải, lúc làm việc cũng đặc biệt ra sức.

Sau khi nam tử áo đen đánh ra một đạo kiếm khí, quay người nghỉ ngơi một chút.

Hắn ta đi đến cửa động, ngồi trên tảng đá cạnh cửa động nhìn người bị trói trên tảng đá, từ tốn nói, “Ngươi nói ngươi cứng miệng có tác dụng gì? Chỉ cần chúng ta mở ra bí cảnh thì có thể đánh giết Giang Khải.”

Người bị bọn họ trói trên tảng đá lại là Triệu Thiết Toàn.

Lúc này, hai chân Triệu Thiết Toàn đã bị chém đứt, một cánh tay bị bẻ gãy, trước ngực đầy vết thương, còn dấu vết bị bỏng diện tích lớn.

Nếu không nhìn kỹ e rằng không nhận ra người này cũng là Triệu Thiết Toàn.

Triệu Thiết Toàn yếu ớt ngẩng đầu, nhìn về phía nam tử áo đen, “Giết ta…”

Chương 487 - Kết quả khi tỏ lòng trung thành

“Giết ngươi? Không phải trước đó ngươi còn rất cứng rắn sao?” Nam tử áo đen lấy ra ấm nước đi đến trước mặt Triệu Thiết Toàn, một tay nắm cằm Triệu Thiết Toàn, thô lỗ rót nước cho hắn ta.

“Uống cho ta!”

“Ngươi vẫn chưa thể chết, chúng ta muốn để Giang Khải thấy kết quả làm bằng hữu của hắn sẽ bi thảm đến mức nào!”

Đúng vào lúc này, nam tử áo đỏ cũng đi tới.

Trong tay hắn ta có thêm một ngọn lửa bắn vào trước ngực Triệu Thiết Toàn, ngọn lửa không nhanh không chậm đốt cháy lồng ngực của Triệu Thiết Toàn, cho đến khi cơ bắp biến thành màu đen.

“A! Giết ta!” Triệu Thiết Toàn hét thảm một tiếng.

Nam tử áo đỏ nhanh chóng thu hồi ngọn lửa, khóe miệng khẽ nhếch lên, “Không phải trước đó ngươi nói mặc kệ chúng ta dùng thủ đoạn gì, ngươi cũng không nói ra câu nào sao? Sao bây giờ lại kêu như mổ heo vậy?”

“Ai, không phải ngươi muốn bảo vệ Quốc hồn Hoa Hạ sao? Quốc hồn rắm chó gì, ta có thể nói cho ngươi biết chúng ta không quan tâm Quốc hồn, khi ngươi biết càng nhiều bí mật của Quỷ Tinh, cạnh tranh quốc gia gì đó tầm mắt quá thấp.”

“Hiện tại ta rất tò mò, ngươi làm đến mức độ này vì Giang Khải, nếu hắn thấy ngươi, hắn sẽ đến cứu ngươi hay quay đầu bỏ chạy?”

“Ta cảm thấy chắc chắn là cái sau, không có ai không sợ chết, ngươi xem lúc trước hắn còn chạy nhanh hơn thỏ.”

Triệu Thiết Toàn chật vật ngẩng đầu, đôi mắt nhìn chằm chằm

nam tử áo đỏ, “Ngươi cho rằng, tất cả mọi người, đều giống các ngươi, không có cốt khí gì sao?”

Vừa nói xong, Chung Cường còn đang ra sức làm việc đột nhiên bị ánh sáng mạnh đẩy lùi.

Nam tử áo đỏ và nam tử áo đen quay đầu lại, ngạc nhiên nhìn về phía cửa vào bí cảnh.

Sau đó, một bóng dáng mạnh mẽ rắn rỏi đi ra từ trong ánh sáng trắng.

Ánh mắt của hắn lập tức dừng trên người nam nhân bị tra tấn không còn hình người kia.

Khoảnh khắc hắn thấy Triệu Thiết Toàn, đôi mắt của hắn lập tức phủ kín tơ máu.

“Triệu đại ca!” Hắn run giọng nói.

Một ngọn lửa giận không cách nào kìm nén lập tức nổ tung trong đầu Giang Khải.

Hắn đảo mắt nhìn về phía hai người kia, nói ra từng chữ, “Hôm nay, dù Thiên vương lão tử muốn đến bảo vệ các ngươi, hai người các ngươi cũng phải… Chết cho ta!”

Chung Cường trợn to mắt nhìn về phía Giang Khải, có vẻ cực kỳ hưng phấn.

“Ồ, ngươi lại tự chạy ra ngoài, hai vị đại ca, hắn tự ra rồi! Mau giết hắn!”

Nam tử áo đen đứng lên, đầu tiên là ánh mắt âm u lạnh lẽo liếc qua Chung Cường, ánh mắt giết người này khiến Chung Cường rùng mình, lập tức ngơ ngác đứng tại chỗ không dám nói lời nào.

“Ngươi đang dạy chúng ta làm việc?”

“Không, không dám…”

Sau đó, nam tử áo đen hừ lạnh một tiếng, quay đầu nhìn về phía

Giang Khải, “Hừ hừ hừ, nếu ta là ngươi, ta sẽ ở trong bí cảnh đợi thêm một chút, dù sao chờ ngươi rơi vào tay chúng ta, ngươi nhất định sẽ nhờ thời gian trước đó.”

Nam tử áo đỏ khẽ nhếch khóe môi, “Thú vị, thú vị, hắn nói hắn muốn chúng ta chết, thật sự quá thú vị.”

“Giang Khải, ta còn tưởng ngươi là người thông minh, có lẽ ngươi không đoán được cảnh giới chân chính của chúng ta, nhưng ít nhất ngươi cũng đoán được chúng ta sẽ là Siêu phàm chức nghiệp đi, vậy ngươi chắc chắn phải biết giữa Phàm nhân chức nghiệp và Siêu phàm chức nghiệp có sự biến đổi về chất.”

“Sự uy hiếp của ngươi chỉ là trò cười với chúng ta.”

Giang Khải đi từng bước một rời khỏi cửa động, “Cho nên, các ngươi là Quỷ dị chức nghiệp?”

Chung Cường lập tức ngây ngẩn cả người.

Hai người kia là Quỷ dị chức nghiệp giả?

Là người chơi tứ giai max cấp, sao Chung Cường lại không biết Quỷ dị chức nghiệp?

Tuy nói Quỷ dị chức nghiệp cùng cấp với Siêu phàm chức nghiệp nhưng trong tình huống đẳng cấp tương đương, phần lớn đều cho rằng Quỷ dị chức nghiệp càng mạnh hơn Siêu phàm chức nghiệp!

Ở bên ngoài, các nước chỉ thừa nhận Siêu phàm chức nghiệp giả của mình, nhưng cũng như trong biển sao vũ trụ, thứ mọi người thấy thường là một số nhỏ, điều không thấy được có lẽ mới là núi băng thật sự!

“Hai vị đại ca là Quỷ dị chức nghiệp giả? Chẳng trách thực lực khủng bố như thế!” Lúc này Chung Cường nói.

Nam tử áo đen và nam tử áo đỏ cũng không có ý muốn giấu.

Nam tử áo đen cười lạnh một tiếng, “Ngươi đã đoán được vậy ta cũng không ngại nói cho ngươi biết, ta là Bạo Quân, hắn là Tà Hỏa, nhớ kỹ tên của chúng ta, sau này nó sẽ trở thành ác mộng của

ngươi.”

Chung Cường trợn to mắt, “Tà Hỏa… Là tội phạm truy nã Tà Hỏa trước đó? Nghe nói ngài mai danh ẩn tích rất lâu, hóa ra trở thành Quỷ dị chức nghiệp giả!”

Nam tử áo đỏ lạnh lùng nói, “Truy nã thì sao, hiện tại người muốn giết ta đều đã biến thành tro tàn!”

Lúc trước Giang Khải vẫn rất tò mò cái gì là Quỷ dị chức nghiệp, ai có thể ngờ lúc hắn thật sự chiến đấu với chức nghiệm giả cấp phàm nhân trở lên lại trực tiếp gặp phải hai tên Quỷ dị chức nghiệp giả.

Triệu Thiết Toàn mở con mắt sưng vù nghiêm trọng ra, nhìn về phía Giang Khải, “Giang Khải, chạy…”

Một câu nói kia lại đâm mạnh vào trong lòng Giang Khải.

Chương 488 - Kết quả khi tỏ lòng trung thành (2)

Giang Khải cúi đầu cố gắng khống chế nước mắt, run giọng nói, "Đã bị người ta tra tấn thành dáng vẻ này, còn muốn làm anh hùng sao!"

"Ta không phải anh hùng gì cả, ngay cả việc ta đồng ý với ngươi cũng không làm được, tính là anh hùng gì… Hai người bọn họ quá mạnh, Giang Khải, chạy mau…"

Còn chưa nói hết câu, Triệu Thiết Toàn đột nhiên phát hiện dây thừng trói trên người bị người ta cắt đứt, sau đó một người ôm lấy thân thể của mình nhanh chóng lao đi.

Bạo Quân và Tà Hỏa đột nhiên phát hiện người bên cạnh bị người ta kéo đi, đồng thời công kích vị trí của Triệu Thiết Toàn.

Bạo Quân dùng một thanh trường kiếm màu đen, Tà Hỏa vung cánh tay lên đã tung ra ngọn lửa liên miên.

Nhưng Triệu Thiết Toàn lại lấy tốc độ cực nhanh né tránh công kích của hai người.

Không lâu sau, bên cạnh Triệu Thiết Toàn xuất hiện một bóng người.

Vì cứu Triệu Thiết Toàn, Giang Khải không chút do dự sử dụng Thế thân lừa gạt một lần.

Lúc ôm thân thể tàn khuyết của Triệu Thiết Toàn, nhìn vết thương thảm không nỡ nhìn trên người hắn ta, trong mắt Giang Khải đong đầy nước mắt, "Triệu đại ca!"

Lúc này Triệu Thiết Toàn cũng biết là Giang Khải cứu mình.

"Tiểu tử này, khụ khụ, ta đã như vậy ngươi còn lãng phí kỹ năng cứu ta làm gì… Khục khục…"

“Giang Khải, trên người ta đau quá, đau đến không chịu nổi, giúp một chút được không…”

Giang Khải không nhịn được rơi nước mắt, “Triệu đại ca, ngươi chịu đựng một chút, sẽ nhanh chóng tốt thôi!”

Hắn vội vàng lấy ra một cọng Ma thần thự điều cộng thêm một bình rượu do Nguyễn Ngữ tự ủ, cho Triệu Thiết Toàn ăn hết.

Cảm giác đau giảm bớt khiến Triệu Thiết Toàn cảm thấy dễ chịu hơn chút.

Hắn ta nhìn về phía Giang Khải, yếu ớt nói, “Giang Khải, nghe ta, đừng quan tâm ta, một mình ngươi có lẽ còn có cơ hội chạy trốn.”

Giang Khải lắc đầu, “Triệu đại ca, ôm chặt ta!”

Giang Khải cõng Triệu Thiết Toàn ở trên lưng, dùng dây thừng cắt ra trước đó buộc chặt hắn ta trên người, “Ngươi chịu thêm chút, sẽ nhanh chóng tốt thôi, rất nhanh!”

Lúc Giang Khải nói chuyện với Triệu Thiết Toàn, Bạo Quân dùng một đao chém thế thân của Giang Khải thành hai khúc.

Bọn họ cũng biết thế thân của Giang Khải có thể hấp thu năng lượng, đồng thời chắc có hạn chế số lần sử dụng, nhân lúc Giang Khải đầy trạng thái đánh giết thế thân tương đương với phế đi một lần thế thân của hắn, tránh để lại tai họa sau đó.

Lúc Giang Khải xoay người, Bạo Quân cũng đã xử lý xong thế thân của Giang Khải.

Tà Hỏa và Chung Cường di chuyển sang hai bên Giang Khải, ba người tạo thành thế bao vây Giang Khải.

“Ngươi thật sự có không ít thứ lòe loẹt, nhưng đối mặt với thực lực tuyệt đối thì lòe loẹt cũng vô dụng.” Bạo Quân vung đại đao trong tay mình lên, “Hy vọng sinh mệnh lực của ngươi có thể giống tên phế vật kia, không đến mức đụng một cái là chết. Chúng ta còn phải giữ lại một hơi cho ngươi.”

Tà Hỏa mở lòng bàn tay lên trên, trong tay trực tiếp bùng lên hai

đám lửa, “Giang Khải, nghe nói ngươi biết chơi lửa? Trùng hợp ta cũng biết.”

Giang Khải hơi híp mắt lại, trong tay đã có thêm hai thanh Truy mệnh.

Chung Cường mỉm cười đắc ý, “Bản thân chạy không thoát còn muốn dẫn theo một gánh nặng? Hai vị đại ca, không phiền hai vị ra tay, để tiểu đệ phế một tay một chân của hắn trước, cũng coi như tiểu đệ tỏ lòng trung thành!”

Nói xong, Chung Cường bước ra, rút trường kiếm nhào mạnh về phía Giang Khải.

“Lão tử cho ngươi chơi ta!”

“Trao tặng lực lượng! Phá nguyệt kiếm!”

Lúc hắn ta ra tay, Giang Khải còn thấy bên hông hắn ta có một tia sáng nhạt lóe lên.

“Dụ hoặc chi nhãn!”

Chung Cường có thể hoạt động ở khu vực vị trí 50km, chứng minh hắn ta cũng là sự tồn tại đỉnh cấp trong chức nghiệp tứ giai, tốc độ của hắn ta cực nhanh, công kích vô cùng nhanh mạnh, lúc xuất kiếm trên thân kiếm còn bổ sung một tầng ánh sáng màu vàng, có thể hóa thành kiếm khí bắn về phía Giang Khải bất cứ lúc nào!

Giang Khải hơi híp mắt lại, ngay cả né tránh cũng không né tránh, trực tiếp vung ra hai thanh Truy mệnh!

Gần như chỉ trong nháy mắt, thậm chí Chung Cường còn chưa kịp thấy Giang Khải ném ra Truy mệnh, hai thanh Truy mệnh trực tiếp bắn về phía khuôn mặt Chung Cường.

Đều nói ở trong Quỷ Tinh này, giữ mạng còn quan trọng hơn công kích, Chung Cường vốn có không ít thủ đoạn phòng ngự, lấy trình độ Quốc sĩ tứ giai max cấp của hắn ta tuyệt đối có thể phòng ngự lúc Giang Khải ra tay.

Nhưng tốc độ Giang Khải ra tay lại nằm ngoài sự tưởng tượng của

hắn ta!

Không đợi Chung Cường sử dụng kỹ năng hoặc hiệu ứng đặc biệt khác, một thanh Truy mệnh cắm thẳng vào khuôn mặt Chung Cường.

Đồng thời cũng là vận khí của Chung Cường không tốt, thanh Truy mệnh thứ hai trực tiếp xuất hiện bạo kích, cả thanh Truy mệnh lập tức đánh xuyên qua khuôn mặt Chung Cường, toàn bộ đầu của hắn ta không chịu nổi lực công kích to lớn như vậy, lập tức nổ tung như là dưa hấu!

Giang Khải vung tay lên, hai thanh Truy mệnh bắn về từ đằng xa, trở lại trong tay Giang Khải.

“Đây là trút giận cho tiểu gia hỏa.” Giang Khải lạnh lùng nói.

Chương 489 - “Nhân hoàng” Triệu Thiết Toàn

Chỉ trong thời gian nháy mắt, Giang Khải đã miểu sát cao thủ tứ giai max cấp, Chung Cường!

Triệu Thiết Toàn nằm trên lưng Giang Khải nhíu mày thật chặt, đôi mắt vì men say nên hơi mông lung chớp rất nhiều lần.

“Ta, có phải ta nằm mơ không…”

Giang Khải thu hồi Truy mệnh, xoay người nhìn về phía Tà Hỏa và Bạo Quân.

“Tôm tép nhãi nhép đã không còn, hiện tại đến lượt hai đầu chó các ngươi.”

Lúc này ánh mắt Bạo Quân đã hơi khác với trước đó.

Hắn ta nhíu mày, dùng ánh mắt còn lại nhìn về phía đồng hồ của mình.

Vừa rồi đồng hồ đã ước định tốc độ ra tay của Giang Khải, đưa ra kết luận thật sự hơi dọa người.

1 vạn nhanh nhẹn?

“Chức nghiệp tứ giai có thể có 1 vạn nhanh nhẹn? Nói đùa cái gì!”

Giang Khải cười lạnh một tiếng, “Bạo Quân, nhắc nhở ngươi một câu, rất có thể ngươi sẽ chết bởi đồng hồ trên tay ngươi.”

Đuổi theo Giang Khải hơn một tháng, cuối cùng hai người Tà Hỏa và Bạo Quân đã có thể hoàn thành nhiệm vụ.

Hai người chia ra đứng hai bên Giang Khải, Bạo Quân đã cầm một thanh kiếm trong tay từng bước tới gần, trong lòng bàn tay của Tà Hỏa dâng lên hai ngọn lửa màu đỏ khiến nhiệt độ không khí xung quanh lập tức tăng cao!

“Bớt nói chuyện giật gân đi, ta còn chưa nghe nói ai chết vì đồng hồ trên tay. Nghe nói ngươi cũng có bạo kích, vậy thử bạo kích của ta thì như thế nào!” Bạo Quân cười lạnh một tiếng, sau đó lập tức giận tái mặt mở ra trạng thái.

“Trạng thái tàn bạo!” Oanh một cái, quanh người Bạo Quân bộc phát một trận sóng khí, sau đó tay trái của hắn ta đưa ngón tay ra khẽ vuốt thân kiếm, “Ẩm huyết bạo quân kiếm, thức tỉnh!”

Trường kiếm trong tay hắn ta cắt qua ngón tay của hắn ta, lưỡi kiếm cắt rách ngón tay để lại vết máu.

Vết máu ngưng tụ thành giọt máu trên thân kiếm Ẩm huyết bạo quân kiếm, nhanh chóng thấm vào thân kiếm.

Trước đó thành trường kiếm này còn không quá nổi bật, đột nhiên toàn thân hơi hiện ra ánh đỏ.

Bạo Quân đột nhiên nắm chặt chuôi kiếm, găng tay của hắn ta đồng thời tản ra màu tím, “Tăng cường bạo kích!”

Trước khi khai chiến, Bạo Quân đã liên tục kích hoạt ba trạng thái, hiện tại xem ra có khả năng đều liên quan đến bạo kích, bạo kích tổn thương.

“Giang Khải, ta để ngươi mở mang tầm mắt, xem cái gì gọi là bạo kích!” Nói xong, Bạo Quân cầm kiếm lập tức lao về phía Giang Khải.

Không thể không nói tốc độ của Bạo Quân cực nhanh, là người có thân pháp nhanh chóng nhất trong tất cả đối thủ nhân loại mà Giang Khải gặp được.

Gần như trong chớp mắt Bạo Quân đã lao đến trước mặt Giang Khải.

Giang Khải đang muốn né tránh sang bên trái.

Bạo Quân hừ lạnh một tiếng, “Lúc ta ra tay, ngươi đã chết! Ta đã biết ngươi sẽ tránh!”

“Quân lâm thiên hạ!”

Giang Khải lập tức cảm giác trong đầu mình dâng lên một loại cảm giác mạnh mẽ, dường như Bạo Quân trước mắt cao cao tại thượng, còn mình lại vô cùng hèn mọn!

Vừa nhìn Bạo Quân đã có một loại cảm giác muốn khuất phục, hơn nữa còn rất mạnh mẽ!

Lý trí còn sót lại nói cho Giang Khải biết, đây là một loại kỹ năng ảnh hưởng tinh thần nào đó, giống với Man thiên quá hải của mình.

Loại kỹ năng ảnh hưởng tinh thần này rất khó phòng ngự, huống chi còn trong tình huống chưa hiểu rõ đối thủ càng khó mà đề phòng từ trước.

Trong tình huống chống cự loại cảm giác này, Giang Khải nhanh chóng liên tục lùi lại, tranh thủ cho mình càng nhiều thời gian hơn.

Bạo Quân khẽ nhíu mày, trong tình huống Giang Khải đang bị Quân lâm thiên hạ ảnh hưởng, thân pháp còn có thể nhanh nhẹ như vậy! Tên này có nhanh nhẹn cao còn chưa tính, sao tinh thần lực cũng cao như vậy?

Theo thời gian kéo dài Quân lâm thiên hạ tăng lên, Giang Khải cảm giác được suy nghĩ muốn khuất phục kia càng ngày càng mạnh.

Chỉ trong chốc lát ngây người, Bạo Quân lại truy kích đến.

Ở một bên khác, cuối cùng Tà Hỏa cũng có hành động.

Thân pháp của hắn ta còn nhanh hơn Bạo Quân, để lại một đạo tàn ảnh ở nguyên tại chỗ, trong nháy mắt chặn lại đường lui của Giang Khải, đồng thời thế lửa trong lòng bàn tay đột nhiên tăng mạnh.

“Liệt hỏa chưởng!”

Tuy hai cao thủ lớn này có cảnh giới rất cao nhưng không lơ là sơ suất, hai người đồng thời phát động công kích với Giang Khải!

Ngay lúc Giang Khải chuẩn bị phát động Thần uy quang hoàn,

Triệu Thiết Toàn sau lưng đột nhiên ợ rượu.

Vốn hắn ta xụi lơ nằm trên lưng Giang Khải, nhưng hắn ta đột nhiên ngồi dậy!

“Nấc!”

Sau đó, Triệu Thiết Toàn đột nhiên ngửa mặt lên trời cười to, “Ha ha ha ha!”

Thậm chí nụ cười này khiến Giang Khải, Tà Hỏa và Bạo Quân đang kịch chiến đều hơi ngạc nhiên.

Tiếng cười của tên này vang dội, vô cùng trung khí, hơn nữa còn cười cực kỳ phách lối căn bản không giống một người bị thương nặng chỉ thiếu chút nữa là bị chẻ thành gậy người.

“Nhân hoàng ở đây, ai dám xưng đế!”

“Chiến mã, theo ta mở rộng lãnh thổ, chinh chiến tứ hải, dạo chơi bát hoang, cướp đoạt 3000 hậu cung! Giết!” Nói xong, Triệu Thiết Toàn hung hăng đánh một cái vào vai Giang Khải, “Giá!”

Chương 490 - “Nhân hoàng” Triệu Thiết Toàn (2)

Giọng điệu của Triệu Thiết Toàn này khí thế rộng rãi như đang chỉ huy thiên quân vạn mã, một vỗ kia lại khiến Giang Khải rời khỏi trạng thái Quân lâm thiên hạ.

Nhưng Giang Khải vẫn không nhịn được trợn mắt liếc nhìn Triệu Thiết Toàn, đây là rượu của Nguyễn Ngữ có tác dụng sao?

Vấn đề là, chinh chiến tứ hải, dạo chơi bát hoang thì thôi đi, vì sao còn có hậu cung 3000.

Trông Triệu đại ca rất nghiêm chỉnh, không ngờ lại có dã tâm lớn như vậy!

Hơn nữa Triệu đại ca nói vậy thì thôi đi, hiện tại còn coi mình là chiến mã!

Chỗ tốt duy nhất là, Triệu Thiết Toàn say khướt giúp Giang Khải bớt một lần dùng Thần uy quang hoàn.

Sau khi tỉnh táo, Giang Khải nhanh chóng bắt được công kích của Bạo Quân và Tà Hỏa, vội vàng tránh sang một bên.

Bạo Quân không kịp thu hồi một kiếm này, trường kiếm đâm ra thất bại nhưng một đạo kiếm khí của Ẩm huyết bạo quân kiếm lại nổ bắn ra.

Sau khi một đạo kiếm khí này bắn ra, rừng cây sau lưng Giang Khải trực tiếp bị kiếm khí đánh xuyên qua!

Trên mặt đất xuất hiện một vết lõm sâu hơn một mét, đại thụ che trời trên đường đi đều bị phá hủy, trên môt con đường 20m đơn giản không có một ngọn cỏ!

Cùng lúc đó, Liệt hỏa chưởng của Tà Hỏa bị Giang Khải né tránh, trong lòng bàn tay Tà Hỏa bộc phát ngọn lửa mạnh mẽ, tạo thành

lửa lớn hừng hực trong phạm vi ba bốn mươi mét.

Ngọn lửa lăn lộn, bốc lên khói trắng dày đặc.

Giang Khải nhìn vị trí trước đó của mình, cũng không khỏi lau một vệt mồ hôi.

Uy lực của hai chiêu này đều rất kinh người, nếu mình tránh chậm một chút, dù không chết cũng mất nửa cái mạng!

“Trò mèo! Chiến mã, xông lên cho ta! Nam giết sạch, nữ cho vào hậu cung!” Sau lưng vang lên tiếng gầm thét của Triệu Thiết Toàn.

Giang Khải đột nhiên nhận ra trước đó mình dẫn theo Triệu Thiết Toàn là một sai lầm… Một Triệu đại ca thật tốt, trước đó hình tượng rất cao to, hiện tại như là tên thổ phỉ.

Quả nhiên rượu của Nguyễn Ngữ có độc, uống xong sẽ để lộ mặt tối trong lòng!

Vừa rồi sơ sẩy suýt nữa thì Giang Khải mất mạng, hiện tại hắn chỉ có thể lựa chọn bỏ qua Triệu Thiết Toàn vô cùng phấn khởi sau lưng, chuyên tâm chiến đấu.

Giang Khải nhân lúc Bạo Quân và Tà Hỏa dùng hết chiêu thức, nhanh chóng bắn ra mười mấy thanh Truy mệnh, bắn về phía Bạo Quân.

Bạo Quân hừ lạnh một tiếng, “Tinh la mật bố!”

Từ trên áo giáp màu đen của hắn ta tróc ra rất nhiều mảnh kim loại, lơ lửng trước mặt chủ nhân.

Lúc Truy mệnh phóng tới, những mảnh kim loại đó nhanh chóng ngăn cản, hóa giải công kích của Giang Khải.

Bạo Quân hừ lạnh một tiếng, “E rằng ngươi chưa từng thấy trang bị của ta!”

Còn chưa nói hết câu, một thanh Truy mệnh bốc lên khí đen trực tiếp đánh xuyên qua mảnh kim loại, hung hăng đâm vào hộ giáp của Bạo Quân.

Trong đám Truy mệnh này, Giang Khải có trộn lẫn Diêm Vương lệnh!

Hộ giáp màu đen của hắn ta lập tức hình thành một cái sóng khí hộ thuẫn màu đen, chặn lại Diêm Vương lệnh!

“Truy mệnh” màu đen không ngừng đánh vào khí thuẫn, đôi mắt Bạo Quân trợn lên, công kích của Giang Khải lại phá Tinh la mật bố của hắn ta, trực tiếp ép ra sóng khí hộ thể của hắn ta!

Sóng khí hộ thể của Bạo Quân có độ bền rất cao, theo một tiếng gầm thét của Bạo Quân, hộ thuẫn nhanh chóng chuyển động đánh ra Diêm Vương lệnh.

Giang Khải còn chưa thu hồi Diêm Vương lệnh, trở tay bắn mười mấy thanh Truy mệnh về phía Tà Hỏa!

“Hỏa cầu bạo phá!”

Trước mặt Tà Hỏa xuất hiện một quả cầu lửa, sau khi quả cầu lửa xuất hiện lập tức tự nổ, vụ nổ sinh ra sóng khí đẩy lui rất nhiều Truy mệnh.

Nhưng có mấy thanh Truy mệnh trong đó có hiệu quả bạo kích, ẩn chứa lực lượng cực kỳ kinh người, cũng không phải Hỏa cầu bạo phá có thể đánh lui.

Thấy vấn có ba bốn thanh Truy mệnh bay về phía mình, sóng khí hộ thể của Tà Hỏa cũng bị ép ra!

Xung quanh sóng khí hộ thể của Tà Hỏa có ngọn lửa bao bọc, càng giống một quả cầu lửa.

Nhìn phi đao muốn đánh xuyên khí thuẫn, Tà Hỏa mím khóe môi như hơi tức giận.

Giang Khải này lại ép ra khí thuẫn của mình và Bạo Quân? Là cường giả Quỷ dị, sao có thể chấp nhận chuyện như vậy xảy ra?

Ngay lúc Bạo Quân và Tà Hỏa đã bắt đầu tức giận, Triệu Thiết Toàn sau lưng Giang Khải giận quát một tiếng, “Đây là thực lực của các ngươi? Thật xin lỗi, các ngươi đều là rác rưởi! Xông lên

cho ta! Giá!”

Giang Khải cũng bất đắc dĩ, hắn thật sự không muốn để ý đến Triệu đại ca.

Đỡ đánh là ta, trang bức là ngươi? Ta còn phải làm chiến mã cho ngươi?

Nhưng con lưng này nằm trên lưng hắn, ghé vào lỗ tai hắn la to, hắn muốn không nghe cũng khó.

Cách đó không xa, Bạo Quân giận nói, “Tà Hỏa, đừng kéo dài thời gian, tiểu tử này quỷ kế đa đoan, nhanh chóng khống chế tránh đêm dài lắm mộng!”

“Giang Khải, chết cho ta!”

Nói xong, Bạo Quân lại lao về phía Giang Khải.

Tà Hỏa khinh thường nói, “Bớt ra lệnh cho ta!”

Nhưng nói tới nói lui tay của hắn ta cũng không rảnh rỗi.

Chương 491 - Thu hoạch

“Hỏa thần hàng lâm!” Theo Tà Hỏa rít lên một tiếng, ngọn lửa dần dập tắt trên mặt đất đột nhiên bùng lên một lần nữa, dâng cao đến mấy chục mét.

Ngọn lửa lớn bùng lên, xông thẳng tới chân trời, hình thành một khu vực hỏa diễm bao trùm mấy chục mét!

Ở trong lửa lớn, Tà Hỏa bị sóng nhiệt nâng lên, cả người trôi nổi giữa không trung.

Hắn ta giang hai tay ra, đôi mắt nhìn xuống Giang Khải, “Giang Khải, ngươi đối mặt với hỏa diễm của ta như là ánh sáng đom đóm đối mặt với ánh trăng!”

“Thiên phú Quỷ dị, Hỏa long!”

Rất nhiều ngọn lửa xông lên trời lại kết nối với nhau hình thành một con Hỏa long nhào về phía Giang Khải.

“Trò mèo, còn dám múa rìu qua mắt thợ trước mặt ta? Đến rất đúng lúc, xông lên!”

Triệu Thiết Toàn dần vào cảnh đẹp, Giang Khải lại đổ mồ hôi lạnh đầy người.

Ngọn lửa phong tỏa mảng lớn phạm vi xung quanh, phong tóa tất cả đường lùi, Giang Khải tương đương với cá trong chậu, nhanh nhẹn cao hơn cũng không có bao nhiêu chỗ né tránh.

Hỏa long bay lên lao nhanh, ở một bên khác Bạo Quân cũng vung kiếm đến!

Giang Khải trợn tròn hai mắt, khé quát một tiếng, “Thế thân lừa gạt!”

Oanh một tiếng, thế thân của Giang Khải trực tiếp nổ chia năm xẻ bảy, nhưng một giây sau Giang Khải đã xuất hiện bên cạnh thế thân.

“Thời gian dân cờ bạc! Siêu viễn xạ kích!”

Mười mấy thanh phi đao bắn về phía Tà Hỏa.

Lần này, tốc độ ra tay của Giang Khải nhanh gấp đôi trước đó, phi tiêu bắn ra cực nhanh, Tà Hỏa cũng không kịp dùng ra Hỏa cầu bạo phá.

Tà Hỏa nhanh chóng lấy ra khí thuẫn hỏa diễm.

Nhưng Tà Hỏa không ngờ lần này Giang Khải liên tiếp bắn ra phi tiêu, trực tiếp đánh xuyên qua hộ thuẫn hỏa diễm của hắn ta.

Trước đó công kích của Giang Khải đã tạo thành đả kích cho khí thuẫn của Tà Hỏa, lần này phát động Siêu viễn xạ kích, công kích của Giang Khải tăng lên 300%.

Lực công kích kinh khủng trực tiếp đánh xuyên qua hỏa thuẫn của Tà Hỏa.

Nếu đổi lại là đối thủ trước kia, chịu một kích này của Giang Khải thì người kia chắc chắn phải chết.

Nhưng trong nháy mắt hỏa thuẫn của Tà Hỏa bị phá lại phát động hiệu ứng đặc biệt!

“Hỏa nguyên giáp!”

Oanh một tiếng, ngoại giáp màu đỏ của Tà Hỏa bùng lên một đám lửa, đám lửa phun ra mấy chục mét xung quanh, điên cuồng tuôn ra bên ngoài!

Không thể không nói, trang bị của Tà Hỏa còn cường đại hơn cường giả Siêu phàm bình thường rất nhiều!

Nhưng đúng vào lúc này, Giang Khải gầm thét, “Hình thái tổ hợp!”

So sánh với Bạo Quân, Tà Hỏa là loại khống chế lửa tầm xa, nếu giữ hắn ta lại sẽ khiến Giang Khải rất khó chịu.

21 thanh Truy mệnh lắp ráp thành mũi tên ở giữa không trung muốn bắn thủng bình chướng hỏa diễm, hỏa diễm của Tà Hỏa liên

tục không ngừng dâng trào ra bên ngoài, ngăn cản Truy mệnh tổ hợp.

Giữa không trung, chỉ thấy một mũi tên khổng lồ toàn thân đỏ bừng chia ngọn lửa cuồn cuộn này thành hai, nhưng không có cách nào tiến về phía trước nửa phần.

Ở một bên khác, Bạo Quân đã chuẩn bị phát động công kích, Bạo Quân nhân cơ hội Giang Khải tiếp tục truy kích đã lao đến.

“Phàm nhân chức nghiệp lại có thực lực như vậy, không thể giữ lại người này! Tà Hỏa, ngươi và ta đều dùng sát chiêu!”

Giang Khải quay đầu nhìn thoáng qua Bạo Quân, trong lòng dâng lên lửa giận.

Hai người này liên thủ thật sự là liên thủ, căn bản không cho mình cơ hội đánh đơn!

Giang Khải đánh thật sự uất nghẹn, mỗi lần có cơ hội sẽ có một người khác giết ra!

Không thể tiếp tục kéo dài, đừng thấy hiện tại Triệu Thiết Toàn rất vui vẻ nhưng thương thế của hắn ta quá nặng, không chống đỡ được bao lâu.

“Ngươi không chịu dừng đúng không!” Giang Khải giận quát một tiếng, trực tiếp rút ra Tử điện huyễn quang kiếm.

“Đối đầu chính diện với ta cũng hợp ý ta! Dù Siêu phàm Quỷ dị lục giai cũng phải sợ ta ba phần, huống chi là ngươi!” Bạo Quân nổi giận gầm lên một tiếng, đâm một kiếm qua!

Hai người lại không có ý muốn né tránh.

Cùng lúc Bạo Quân công kích đã mở ra Tinh la mật bố, rất nhiều mảnh kim loại tróc ra từ trên hộ giáp của hắn ta, lơ lửng ở trước mặt chuẩn bị phòng ngự bất cứ lúc nào.

Đồng thời, quanh người hình thành một cái khí thuẫn màu đen.

Quanh người Giang Khải cũng hình thành một sóng khí hộ thể

trong suốt.

Trong nháy mắt hai người xuất kiếm, Giang Khải vung ra một thanh phi đao bốc lên khí đen, “Diêm Vương lệnh, Chủ thần chi nộ!”

Mảnh kim loại Tinh la mật bố trước mặt Bạo Quân nhanh chóng xếp chồng, ngăn cản phi đao, phi đao lại nhanh chóng tự quay không ngừng đâm qua càng nhiều mảnh kim loại hơn.

Giang Khải và Bạo Quân đồng thời đến phạm vi công kích lẫn nhau.

Bạo Quân giận quát một tiếng, “Chém đầu cả nhà!”

Trong nháy mắt, trường kiếm của Bạo Quân và hắn bộc phát ra một mùi máu tanh dày đặc, lập tức đập vào mặt.

Một chiêu này lại là công kích đơn thể mạnh mẽ, còn bổ sung một phạm vi công kích khá đáng sợ.

Nói cách khác, dù Giang Khải dùng Thế thân lừa gạt thì chân thân của hắn cũng sẽ bị công kích.

Quả nhiên, Bạo Quân đã sớm nghĩ đến điểm này!

Chương 492 - Thu hoạch (2)

Nhưng Giang Khải căn bản không muốn né tránh, không hề yếu thế khẽ quát một tiếng, “Nguyệt hạ tiên tung kiếm!”

Triệu Thiết Toàn hô to, “Giết!”

Giang Khải và Bạo Quân đồng thời xuất kiếm, trong nháy mắt hai người lấy tốc độ mà mắt thường khó phân biệt gần như đồng thời hoàn thành công kích!

Ẩm huyết quân lâm kiếm phát động Chém đầu cả nhà, Tử điện huyễn quang kiếm dùng Nguyệt hạ tiên tung kiếm, hai chiêu cực mạnh va chạm lập tức bộc phát ra lực lượng kinh người!

Oanh một tiếng, sóng khí mạnh mẽ trực tiếp ép xuống ngọn lửa xung quanh.

Cuối cùng Tà Hỏa đã đẩy lùi Truy mệnh tổ hợp, hắn ta quay đầu nhìn sang bên này.

Cho dù không lấy bịt mắt xuống, dường như Tà Hỏa vẫn có thể “nhìn” được.

Sau lưng Giang Khải xuất hiện một khe rãnh cực sâu, áo bào màu trắng trên người hắn ta trực tiếp bị cắt ra, bụng của hắn có một vết máu, lồng ngực trơn bóng phủ kín vết thương đang chảy ra máu tươi cuồn cuộn.

Nhưng ở một bên khác Tử điện huyễn quang cũng đã chui vào lồng ngực của Bạo Quân!

“Điều này, điều này sao có thể!” Tà Hỏa không thể tưởng tượng nổi nói.

Ánh mắt Bạo Quân chấn động, nói, “Kiếm… Thật nhanh, ngươi lại né tránh công kích của ta!”

Vào khắc cuối cùng, Giang Khải né tránh công kích của Bạo Quân!

Giang Khải hừ lạnh một tiếng, trực tiếp lấy ra Tử điện huyễn quang!

“Ngươi thật sự cho rằng ta muốn đối đầu với ngươi? Ngươi bạo kích mạnh, công kích cao là việc của ngươi, thật sự cho rằng ta sẽ ngu đến mức liều mạng công kích chính diện với ngươi? Các ngươi có trang bị cấp Siêu phàm nhưng ta không có!”

“Nhưng ta có ưu thế mà ngươi cũng kém!”

Ưu thế của Giang Khải là tốc độ!

Trước đó đôi bên đều đang thử thăm dò, không lấy ra toàn bộ thực lực, lần này dùng Nguyệt hạ tiên tung kiếm là Giang Khải toàn lực đối phó, thật sự bạo phát ra uy lực đáng sợ của hai vạn điểm nhanh nhẹn.

Ngoài ra, Tiên Tung kiếm có chín tầng, tầng thứ nhất chỉ cần 1000 nhanh nhẹn là có thể sử dụng, bây giờ Giang Khải đang sử dụng tầng thứ hai, nhanh nhẹn đạt đến 10000 điểm mới có thể sử dụng.

Tổng hợp hai điểm này, Giang Khải mới có thể làm được việc né tránh công kích của Bạo Quân trong khoảng cách cực hạn, nhưng Bạo Quân không tránh được công kích của mình.

“Ngươi, ngươi quá xảo trá…” Giọng Bạo Quân càng ngày càng yếu.

Giang Khải hừ lạnh một tiếng, “Ta đã sớm nói ngươi sẽ chết vì đồng hồ trên tay ngươi, mua Người không biết sợ đi, giá trị rất cao.”

“Ồ, đúng, yên tâm, ngươi còn chưa chết!” Không biết Giang Khải đã thu hồi Diêm Vương lệnh từ lúc nào, hắn nhìn Bạo Quân cười lạnh một tiếng, “Đây là thay mặt Triệu đại ca trả lại cho ngươi.”

“Canh giờ chưa tới!” Nói xong, Giang Khải trực tiếp ném ra Diêm Vương lệnh.

Giang Khải không dùng kỹ năng này một đoạn thời gian, chủ yếu là kỹ năng này quá tàn nhẫn, quá vô nhân đạo.

Không có thù sâu hận lớn thì xưa nay hắn không dùng.

Diêm Vương lệnh tiến hành công kích điên cuồng với Bạo Quân, trong tình huống bị thương nặng Bạo Quân căn bản không có năng lực chống cự.

Không lâu sau, Bạo Quân cố nhịn một lúc, cuối cùng phát ra tiếng kêu rên trong ngàn đao băm xác.

“Giết ta! Ta bảo ngươi giết ta!”

Giang Khải hừ lạnh một tiếng, căn bản không quan tâm yêu cầu của Bạo Quân, lạnh nhạt quay người nhìn về phía Tà Hỏa.

“Này, đến lượt ngươi, quay lại đây nhận lấy cái chết!” Triệu Thiết Toàn hô to một tiếng.

Giang Khải cũng tức đến đen cả mặt, ở phương diện chèn ép khí thế đồng đội này, Triệu đại ca thật sự nắm bắt vững vàng.

Sau này quyết không thể để Triệu đại ca uống rượu của Nguyễn Ngữ.

Đồ có thể đốt xung quanh đã còn thừa không được mấy, Tà Hỏa cũng rơi xuống từ giữa không trung.

Hắn ta đi từng bước một về phía Giang Khải.

Giang Khải vốn tưởng người này thấy mình giết Bạo Quân, dù sao cũng sẽ có chút kiêng dè với mình, ai ngờ hắn ta lại nhếch miệng mỉm cười.

“Ta đã sớm nói Bạo Quân là phế vật, hắn chỉ lo theo đuổi bạo kích cực hạn nhưng không đánh trúng người, có bạo kích cũng vô dụng.”

“Hiện tại xem ra đúng như ta đã nói. Thật sự buồn cười, một Quỷ dị chức nghiệp còn chưa mở ra giai đoạn thứ hai đã thua, hơn nữa còn thua trong tay một Phàm nhân chức nghiệp.”

“Cũng may hắn còn có chút tác dụng.”

“Giang Khải, không ngờ nhanh nhẹn của ngươi khủng bố như vậy, còn có ngươi lại biết cận chiến!”

Tà Hỏa dừng lại ở chỗ cách Giang Khải năm mét, “Nhưng loại kỹ năng cấp bậc như thế, ta đoán trong thời gian ngắn ngươi không thể dùng lần thứ hai.”

“Đã vậy, đây cũng là lúc hoàn thành thu hoạch.” Nói xong, tấm vải lụa che ánh mắt của Tà Hỏa đột nhiên tự đốt!

“Giai đoạn thứ hai, Giao dịch linh hồn… Hỏa kỳ lân!”

Tròng đen trong mắt tiểu đội Hỏa Thần đột nhiên mở rộng, màu sắc từ đen từng bước chuyển thành tím.

Màu sắc ngọn lửa trong tay hắn ta cũng từ màu đỏ trước đó biến thành màu tím hiện tại, đồng thời ngọn lửa đã không chỉ thiêu đốt trong lòng bàn tay của hắn ta, mà bao bọc cả bàn tay của hắn ta!

“Hình thái thứ hai?” Giang Khải nhíu mày.

Vì sao một người chơi nhân loại lại có hình thái thứ hai!

Chương 493 - Cũng chỉ thế mà thôi

Hiện tại Tà Hỏa khiến người ta cảm thấy hơi kỳ quái, đặc biệt là đôi mắt sau khi thay đổi kia đã hoàn toàn không giống con mắt nhân loại nữa.

Ánh mắt ấy không khỏi khiến trong lòng Giang Khải run lên, hình như đã gặp ở đâu đó!

“Ta thừa nhận thuộc tính của ngươi khoa trương đến mức khiến ta không thể tin được, nhưng chung quy ngươi vẫn là Phàm nhân chức nghiệp, ngươi sẽ không hiểu cái gì gọi là Siêu phàm chân chính, cái gì gọi là Quỷ dị chân chính! Hiện tại ta cho ngươi xem cái gì gọi là Quỷ dị giả chân chính!” Nói xong, Tà Hỏa giận quát một tiếng, “Kỳ lân chi hỏa!”

Oanh một cái, những ngọn lửa gần như bị dập tắt xung quanh đột nhiên thế lửa tăng mạnh, lại tràn ngập trong không gian, màu sắc cũng từ ngọn lửa màu đỏ biến thành màu tím.

Trong nhiệt độ siêu cao, Giang Khải chỉ cần đến gần ngọn lửa thì thân thể sẽ bị bỏng!

Đúng vào lúc này, Tà Hỏa đột nhiên đánh về phía Giang Khải.

Giang Khải lập tức nhảy ra một bên.

Khoảng cách của hai người rất gần, mặc dù tay Tà Hỏa không bắt được Giang Khải nhưng để lại một tàn ảnh hỏa diễm.

Cho dù khoảng cách tàn ảnh còn có mười mấy centimet, da thịt Giang Khải lại xuất hiện dấu vết bị bỏng!

Tên này cũng biết cận chiến, hơn nữa còn có cường độ hỏa diễm cao như vậy, chỉ cần đến gần là sẽ bị bỏng?

Thủ đoạn cận chiến của Giang Khải chỉ có Nguyệt hạ tiên tung

kiếm, trước đó từng dùng đến, mười tiếng sau mới có thể khôi phục sử dụng.

Giang Khải vừa lùi lại, Tà Hỏa chỉ nhìn thẳng vào vị trí của Giang Khải, đột nhiên mặt đất dưới chân Giang Khải bùng lên một ngọn lửa!

“Sau khi ánh mắt khóa chặt một vị trí nào đó có thể trực tiếp tạo thành nhóm lửa?!” Giang Khải vô cùng khiếp sợ, vậy cũng quá mạnh!

Nhưng việc gấp gáp vẫn là né tránh ngọn lửa, Giang Khải lại lóe lên, mặc dù đã tránh được ngọn lửa nhân trên thân thể có nhiều chỗ xuất hiện dấu vết bị bỏng nghiêm trọng.

“Đánh chết, sao tên này lại mạnh như vậy.” Trong lòng Giang Khải thầm nghĩ, “Phạm vi ngọn lửa bị bỏng cũng rất lớn, sau khi bị thương hạn mức thể lực cao nhất của ta không ngừng giảm xuống.”

Nghĩ tới đây, Giang Khải lập tức vung ra Truy mệnh đồng thời lao nhanh đến bên cạnh, liều mạng di chuyển đến vị trí sau lưng Tà Hỏa.

Đôi mắt của Tà Hỏa thật sự đáng sợ, cũng may đôi mắt kia không thể trực tiếp nhóm lửa bản thân Giang Khải, chỉ có tác dụng với một khu vực nào đó, nếu không thật sự không cách nào đánh lại!

Từng thanh Truy mệnh bắn về phía Tà Hỏa, sau khi Tà Hỏa tiến vào hình thái thứ hai, uy lực của Hỏa cầu bạo phá cũng có cường độ mạnh gấp bội trước đó!

“Chân khí phá tan công kích của ta!”

“Giang Khải, ngươi dám chọc vào Hoàng gia, đây là kết cục của ngươi!” Tà Hỏa gầm thét, hai tay vung ra, từng ngọn lửa không ngừng công kích Giang Khải.

Giang Khải lợi tính mình có tuy cơ động cao hơn, tuy tránh được ngọn lửa nhưng không tránh được bị bỏng.

Xung quanh bị ngọn lửa bao vây, hơn nữa không gian để Giang

Khải có thể hoạt động đã càng ngày càng ít, cứ tiếp tục như vậy trận đánh này có thể thua!

“Không thể tránh né như vậy nữa!”

“Trạng thái kia cũng sắp có hiệu lực.” Giang Khải lo lắng nói.

“Hỏa long!” Tà Hỏa lập tức tụ tập hỏa diễm thành cự long, trực tiếp nhào xuống từ chỗ cao giữa không trung.

Lúc này Giang Khải đã không thể né tránh nữa, đối mặt với hỏa long đánh đến hắn chỉ có thể lấy ra sóng khí hộ thể trước.

Nhưng ngọn lửa vốn khắc chế sóng khí hộ thể, sóng khí hộ thể của Giang Khải sẽ bị tiêu hao sạch sẽ trong thời gian ngắn.

Tà Hỏa cười như điên, “Dùng khí thuẫn cản lửa, vậy mà ngươi cũng nghĩ ra được!”

“Giang Khải, mọi người đều nói ngươi biết dùng lửa, sao hiện tại ngươi lại sắp bị ta nướng chín?”

“Ha ha ha, ngươi lại lấy ra chút bản lĩnh nữa đi, ngươi thấy ta tra tấn bằng hữu của ngươi thành dáng vẻ này, ngươi lại không làm được cái gì, có phải cảm thấy mình rất vô dụng không!”

“Ngươi đứng trước mặt ta cũng không có can đảm chơi lửa! Đương nhiên, chút ngọn lửa này cũng không thể phá được phòng ngự hỏa diễm của ta!”

“Yên tâm, ta chỉ lấy nửa cái mạng của ngươi, tiếp theo Hoàng Kiến Quốc sẽ tiếp đón ngươi tử tế!”

Bây giờ Giang Khải căn bản không rảnh để ý đến Tà Hỏa, vừa nãy cùng lúc hắn phát động sóng khí hộ thể còn phát động một kỹ năng khác.

Si nhân chi nhãn!

Si nhân chi nhãn hy sinh phần lớn năng lực phản ứng của mình làm cái giá, phát hiện nhược điểm trong công kích của đối phương.

Nếu đã trốn không thoát, Giang Khải dứt khoát hy sinh tất cả năng lực phản ứng.

Trong nháy mắt mở ra kỹ năng, Giang Khải đột nhiên thấy sau lưng Tà Hỏa lại xuất hiện một hung thú cực kỳ đáng sợ.

Hung thú này rất uy vũ, cả người bùng lên ngọn lửa màu tím, ngọn lửa màu tím trên người nói không ngừng tràn vào hỏa diễm xung quanh.

Một mặt khác, ngọn lửa không thể đến gần người hung thú, loại trạng thái này như là kế thừa của Tà Hỏa, ngọn lửa xung quanh nó sẽ tự động yếu bớt, biến thành ngọn lửa màu vàng yếu ớt.

Đây là… Hỏa kỳ lân?

Chương 494 - Cũng chỉ thế mà thôi (2)

Ngọn lửa màu tím của Tà Hỏa không phải bắt nguồn từ hắn ta, mà là từ Hỏa kỳ lân.

Ngoài ra, Hỏa kỳ lân còn cung cấp cho hắn ta khả năng kháng hỏa diễm rất khả quan!

Giang Khải đột nhiên nghĩ đến, kỹ năng mà Tà Hỏa phát động trước đó là giao dịch linh huyễn, Hỏa kỳ lân!

Cho nên, hiện tại nhược điểm công kích của Tà Hỏa không phải bản thân hắn ta, mà là Hỏa kỳ lân kia!

Si nhân chi nhãn có thể thấy Hỏa kỳ lân nhưng trong tình huống bình thường Giang Khải không thấy Hỏa kỳ lân, Giang Khải cũng không có thủ đoạn có thể công kích Hỏa kỳ lân nằm trong loại trạng thái này.

Nhưng chẳng mấy chốc Giang Khải đã nghĩ đến, mình còn có một kỹ năng là Cán cân vận mệnh!

Chắc Hỏa kỳ lân của Tà Hỏa không phải thật sự có một Hỏa kỳ lân giúp đỡ sau lưng hắn ta, càng giống một loại trạng thái tăng thêm khiến cường độ hỏa diễm của hắn ta tăng lên trên diện rộng.

Đồng thời, rất có thể Hỏa kỳ lân này còn cung cấp phòng ngự hỏa diễm khá cao.

Trên người Tà Hỏa chắc không có trạng thái tăng thêm khác mà mình không có…

“Chỉ cần bắt được ngươi, ca ca và muội muội ngươi đều phải chết! Ha ha ha ha!” Tà Hỏa cười như điên nói.

Nghe đến đại ca và Anh Tử, Giang Khải đột nhiên quát to một tiếng, “Muốn chết!”

“Cán cân vận mệnh!”

Đồng thời Giang Khải nghe thấy hệ thống nhắc nhở.

【 Trạng thái của đối phương có sự tăng cường của Hỏa kỳ lân có thể tăng 100% cường độ hỏa diễm, tăng 150 điểm phòng ngự hỏa diễm, vì trạng thái này là trạng thái Quỷ dị ngũ giai, đẳng cấp khá cao, ngươi không có cách nào trực tiếp thu hoạch được, sau khi Cán cân vận mệnh có hiệu lực, ngươi sẽ thu hoạch được 50% cường độ hỏa diễm, 75 điểm phòng ngự hỏa diễm. 】

Giang Khải lập tức nhận được trạng thái “tăng cường của Hỏa kỳ lân” nhưng là bản suy yếu.

Nhưng đúng lúc này giọng nói của hệ thống lại vang lên.

【 Nói chuyện viển vông đã đủ 10 phút có hiệu lực, mộng cảnh trở thành sự thật, ngươi thu hoạch được hiệu quả tăng công kích đặc thù, gia tăng 100 điểm hiệu quả công kích chân khí (công kích chân khí không cách nào bạo kích). 】

“Cuối cùng đã đến!” Giang Khải trừng muốn rách cả mí mắt, cuối cùng 10 phút đã đến!

Đúng vào lúc này, khí thuẫn của Giang Khải bị đốt hỏng, lửa lớn ngập trời ép đến.

Trong lúc ngàn cân treo sợi tóc, Giang Khải đột nhiên ra tay!

“Trạng thái tổ hợp! Chủ thần chi nộ!”

Một giây sau, ngọn lửa màu tím như là thác nước lập tức đánh về phía Giang Khải.

Cùng lúc đó, một tia sáng đen di chuyển trong ngọn lửa, bắn thẳng về phía Tà Hỏa.

Tà Hỏa muốn lấy Hỏa cầu bạo phá ngăn cản, ngay lúc Hỏa cầu bạo phá đẩy lui mũi tên, trong mũi tên lại có một bóng đen bắn ra.

Giang Khải giấu Diêm Vương lệnh ở trung tâm Truy mệnh hình thái tổ hợp! Sau khi Hỏa cầu bạo phá của Tà Hỏa tăng lên đúng là

có thể đánh tan Truy mệnh, nhưng lại không thể đẩy lui Diêm Vương lệnh!

Lúc này, hóa thuẫn của Tà Hỏa đã bị Giang Khải đánh tan trước đó, Hỏa nguyên giáp cũng đã phát động một lần hiệu ứng đặc biệt, đều không sử dụng được nữa.

Tà Hỏa hoàn toàn không ngờ trong một kích vội vàng của Giang Khải lại còn cất giấu chiêu này, căn bản không kịp trốn tránh!

Trong nháy mắt, Tà Hỏa chỉ cảm thấy hoa mắt, sau đó Diêm Vương lệnh lập tức xuyên thủng ngực Tà Hỏa.

Tuy nói công kích chân khí không cách nào bạo kích nhưng công kích chân khí gần như có thể bỏ qua phòng ngự, thuộc tính cơ sở lực lượng của Giang Khải đã cao, lực công kích vô cùng khủng bố.

Cho dù nội ngoại giáp của Tà Hỏa đều có năng lực phòng ngự cơ sở nhưng vẫn không có cách nào ngăn cản Diêm Vương lệnh!

Trong nháy mắt, Diêm Vương lệnh đâm xuyên qua thân thể Tà Hỏa!

Sau khi Tà Hỏa bị thương nặng, Hỏa kỳ lân kia đồng thời bị trọng thương, nhanh chóng biến mất.

Theo Hỏa kỳ lân biến mất, cuối cùng ngọn lửa màu tím xung quanh đã bình thường lại, trở nên rất yếu ớt.

Trong chiến trường, hai người đồng thời ngã xuống đất.

Một lát sau, Tà Hỏa cố gắng mở to mắt, lại thấy Giang Khải đang chống đỡ thân thể đứng lên, đôi mắt đã khôi phục bình thường khiếp sợ nhìn về phía Giang Khải.

“Ngươi, sao ngươi còn đứng lên được!”

Giang Khải loạng choạng đi tới, vung tay lên thu hồi Diêm Vương lệnh.

Giang Khải từ tốn nói, “Ngươi muốn trách chỉ có thể trách Hoàng Kiến Quốc, nếu không phải hắn, có lẽ chúng ta sẽ không đánh đến

hai bên tổn hại nhưng hắn muốn người sống, tự ngươi cũng nói sẽ không giết ta, cộng thêm cũng phải cảm ơn tăng cường của Hỏa kỳ lân kia, ta bị thương không nghiêm trọng như ngươi tưởng tượng."

"Ta, ta… Tăng cường của Hỏa kỳ lân… Ngươi!"

Trong tay Giang Khải đã cầm Diêm Vương lệnh.

Hắn đang muốn nói chuyện, đột nhiên cảm giác được sau lưng có tiếng động, vội vàng đưa tay che kín miệng Triệu Thiết Toàn.

Tên này tỉnh lại chắc chắn sẽ cướp lời kịch của mình…

Giang Khải mỉm cười, "Chúc mừng ngươi, ngươi cũng có tư cách hưởng thụ Canh giờ chưa tới một lần."

…

Sau lưng vang lên tiếng kêu rên của Tà Hỏa, Giang Khải khập khiễng, chật vật rời khỏi biển lửa đã yếu hơn, hừ lạnh một tiếng.

Chương 495 - Điều kiện gia đình tạm được

“Quỷ dị chức nghiệp? Cũng chỉ thế mà thôi. Hoàng Kiến Quốc, ngươi chỉ có chút bản lĩnh này? Hãy đợi đấy!”

“Triệu đại ca, kiên trì một chút, ta chắc chắn có thể cứu sống ngươi.

Sau lưng, Triệu Thiết Toàn cũng không còn ồn ào như trước đó, chỉ ghé vào vai Giang Khải mơ màng nói, “Nhân hoàng ở đây, quả nhiên có một không hai…”

Giang Khải đi ra ngoài chưa bao xa, đột nhiên nhận được nhắc nhở của hệ thống.

【 Ngài đánh chết người chơi Quỷ dị ngũ giai Bạo Quân, hệ thống kinh nghiệm của Siêu phàm chức nghiệp và Phàm nhân chức nghiệp khác nhau, ngài có thể lựa chọn trừng phạt tử vong cho đối phương. Lựa chọn một điều trong ba điều dưới đây. 】

【 Thứ nhất, tổn thấy 500 vạn kinh nghiệm (kinh nghiệm tổn thất có thể dẫn đến hạ cấp nhưng sẽ không gây ra việc giảm xuống đẳng cấp chức nghiệp, lúc không thể khấu trừ kinh nghiệm có thể giảm xuống giá trị âm), Sát thủ khát máu trừng phạt gấp bội. 】

【 Thứ hai, vĩnh viễn giảm 500 điểm thuộc tính cơ sở, Sát thủ khát máu trừng phạt gấp bội. 】

【 Thứ ba, giảm độ giao dịch linh hồn 10 điểm, Sát thủ khát máu trừng phạt gấp bội. 】

“Xem ra Bạo Quân lại chết trước… Nhưng ta lại không thể cướp bóc kinh nghiệm của hắn, hơi thiệt thòi!”

Lại nói, một lần chết của Siêu phàm giả lại trả giá không nhỏ, trực tiếp rơi 500 vạn kinh nghiệm!

Hoặc là giảm 500 điểm thuộc tính… Có lẽ tổng thuộc tính của Siêu phàm giả cũng chỉ mấy vạn điểm đi, một lần tử vong lại trừ 500 điểm, cường độ trừng phạt này đã rất đáng sợ!

“Độ giao dịch linh hồn là thứ đồ chơi gì?” Giang Khải không rõ lắm, “Đều là trừng phạt giống nhau, chắc cường độ không khác lắm… Kinh nghiệm có thể cày quái, thuộc tính cũng có thể ăn thuộc tính đan, luôn cảm giác độ giao dịch linh hồn càng khó hơn chút, dù sao ta chưa từng nghe nói.”

Sau khi nghĩ sâu tính kỹ, Giang Khải lựa chọn cái thứ ba.

Bạo Quân cũng đạt đến thành tựu Sát thủ khát máu, sau khi trừng phạt gấp bội trực tiếp trừ 20 điểm độ giao dịch linh hồn.

Không lâu sau, Giang Khải nhận được tin tức Tà Hỏa tử vong.

Trên phần trừng phạt Tà Hỏa, Giang Khải vẫn lựa chọn khấu trừ độ giao dịch linh hồn làm trừng phạt nhưng Tà Hỏa lại đã đạt đến thành tựu Sát nhân cuồng, cường độ trừng phạt càng lớn hơn, trực tiếp trừ 40 điểm độ giao dịch linh hồn.

“Không biết tính toàn này có lợi không, mặc kệ, nếu không có lợi sau đó lại giết hắn thêm mấy lần.”

Giang Khải cau mày, “Không phải đánh giết loại Sát thủ khát máu này có thể thu hoạch được kinh nghiệm chức nghiệp sao? Sao hệ thống không nhắc đến?”

Giang Khải suy nghĩ, nếu là thuộc tính ẩn chắc chắn hệ thống sẽ không nhắc đến.

Đương nhiên, cũng có thể cái gọi là kinh nghiệm chức nghiệp là người khác nói bậy, hệ thống không nhắc đến, sao bọn họ lại biết có thuộc tính này.

Đột nhiên, Giang Khải cảm giác được trên vai hơi ẩm ướt, hắn nhìn lại phát hiện quần áo trên vai đã bị máu của Triệu đại ca nhuộm đỏ!

Tình huống của Triệu Thiết Toàn không quá lạc quan, Giang Khải nhất định phải nhanh chóng chữa trị cho hắn ta.

Giang Khải lại quay về bên cạnh hồ lớn tổ chức cạnh tranh sinh tử trước đó.

“Số lượng hắc xà ở nơi này rất nhiều, thử chút xem.”

Hắn đặt Triệu Thiết Toàn ở bên bờ, bản thân dùng Thế thân lừa gạt để thế thân lao nhanh trên mặt hồ.

Tuy thế thân không thể đánh nhưng tốc độ cực nhanh, cũng có thể chạy trên mặt hồ.

Không lâu sau, một bóng đen đột ngột xông ra mặt hồ, sau đó liên tục có bóng đen nhảy ra.

Thế thân lao đi như điên, dẫn tới càng nhiều hắc xà hơn, toàn bộ mặt hồ như sôi trào!

“Cố lên!” Giang Khải đứng bên cạnh cổ vũ thế thân, “Lại dụ ra nhiều một chút!”

“Lại nói, thật ra thế thân của ta rất lợi hại, đến bây giờ vẫn chưa bị bắt lại, trước đó ta vẫn để nó chịu đánh có phải hơi lãng phí không?”

Suy nghĩ, cũng có thể sau khi mình đột phá thì tốc độ của tên này mới có thể tăng lên nhiều như vậy.

Sau khi trên mặt hồ xuất hiện gần một trăm hắc xà, cuối cùng thế thân hơi không chịu nổi, sơ ý một cái đã bị một con hắc xà cắn một chân.

Hắc xà khác lập tức nhào tới, điên cuồng tranh đoạt đồ ăn.

“Trở về!” Giang Khải khẽ quát một tiếng nhanh chóng triệu hồi thế thân, bổ sung năng lượng.

Sau đó, Giang Khải lao đến mặt hồ, đến thẳng bầy hắc xa…

Những dã thú bình thường này đã không thể tạo ra sự uy hiếp gì cho Giang Khải, Truy mệnh của hắn bay múa qua lại trong bầy hắc xà.

Giang Khải cũng không trực tiếp đánh giết, chỉ đánh bị trọng thương liền túm lấy đầu xà ném lên bờ.

Sau mười mấy phút, bên bờ đã chất đống trên trăm con hắc xà, trên người chúng nó đều có vết thương thấy mà giật mình, sau khi bị Giang Khải ném lên bờ chỉ có thể chậm rãi bò sát.

Những hắc xà này hình thể to lớn, trên trăm con hắc xà cũng đã lấp lầy bờ hồ này.

Sau khi Giang Khải bắt được 130 con hắc xà cũng quay về bên bờ, đồng thời cõng Triệu Thiết Toàn ở trên lưng.

Giang Khải nắm thẻ bài màu vàng trong tay, Giang Khải nhìn những con hắc xà đang nhúc nhích này, “Đều bị thương nặng, chắc có thể miểu sát.”

Chương 496 - Điều kiện gia đình tạm được (2)

Nói xong, hắn trực tiếp vung ra thẻ bài.

“Siêu viễn xạ kích! Thần chi hàng lâm!”

Với khoảng cách hiện tại, Giang Khải không cần Siêu viễn xạ kích cũng có thể công kích được, chỉ là Siêu viễn xạ kích có thể tạo thành 300% công kích, Thần chi hàng lâm chỉ có thể tạo thành tổn thương trăm phần trăm nhưng có thể kế thừa tổn thương của lần công kích này, cho nên Giang Khải dùng thêm một kỹ năng.

Sau khi Quang Minh thần lệnh đánh trúng mục tiêu, đột nhiên lấy Quang Minh thần lệnh làm trung tâm bộc phát ra một vòng ánh sáng, nhanh chóng nổ tung ra ngoài.

Ánh sáng lóe lên, Giang Khải cũng nhận được nhắc nhở của hệ thống.

【 Chúc mừng ngài đánh giết Hắc thủy mãng, thu hoạch được 63000 điểm kinh nghiệm. Thu hoạch được 131 xác Hắc thủy mãng. 】

【 Phát động hiệu quả Thần chi hàng lâm! Hiệu quả này tiến vào trạng thái khôi phục, có thể khôi phục trong vòng 30 ngày. 】

Cùng lúc Thần chi hàng lâm có tính công kích còn có một hiệu quả rất mạnh mẽ, đó là có thể đổi mới trạng thái của bản thân cùng với bốn đơn vị phe bạn có tổng thuộc tính thấp hơn mình trong phạm vi này.

Hiệu quả của Quang Minh thần lệnh, nói chính xác là không phải hiệu quả chữa trị, mà là “đổi mới”!

Nói đơn giản, sau khi Thần chi hàng lâm có hiệu lực, trạng thái của Giang Khải có thể đổi mới thành trạng thái đầy, đồng thời nếu tổng thuộc tính của đồng bạn thấp hơn mình, hắn có thể đổi mới

trạng thái của bốn đồng bạn.

Toàn bộ tiêu hao của Giang Khải đã được bổ sung, tất cả kỹ năng khác ngoại trừ Thần chi hàng lâm đều cưỡng chế hoàn thành cooldown!

Xung quanh thân thể bị chém đứt của Triệu Thiết Toàn xuất hiện một vài ánh sáng, chúng nó tranh nhau chen lấn tụ tập trên vết thương của Triệu Thiết Toàn.

Theo ánh sáng càng ngày càng nhiều, thân thể tàn khuyết của hắn ta lại được xây dựng lại!

Tình cảnh này cũng không phải lần đầu tiên Giang Khải thấy được, lúc trước hắn cùng Hồ Ngôn và Nguyễn Ngữ hoàn thành bí cảnh Quang Minh thần điện giáng cấp kia, ngoại trừ Thẩm Nghệ bỏ mình không sống lại, trạng thái của ba người khác đều được Quang Minh thần lệnh đổi mới.

Giang Khải trơ mắt nhìn Triệu Thiết Toàn mọc ra tay chân mới, thương thế trên người nhanh chóng khôi phục, cuối cùng thở phào một hơi.

Cũng may Triệu đại ca không chết.

Lúc ánh sáng tán đi, Triệu Thiết Toàn đã hoàn toàn khôi phục.

Hắn ta mở to mắt, thấy Giang Khải đang nhặt thẻ xác ở trên mặt đất.

“Thứ đồ chơi này cũng không thể lãng phí, đều là tiền! Thật mong muốn trang bị cấp bậc Tà Hỏa Bạo Quân, quá mạnh!”

Triệu Thiết Toàn ngạc nhiên nhìn tay chân của mình, cau mày, “Ta, ta đang… Nằm mơ?”

Giang Khải thấy Triệu Thiết Toàn tỉnh lại, vội vàng đi tới.

“Triệu đại ca, ngươi đã tỉnh?”

“Giang Khải? Đúng, hai người kia đâu? Hai chúng ta đang ở Quỷ Tinh?”

“Triệu đại ca.” Giang Khải mỉm cười, “Ngươi không biết hồ nước này sao? Đương nhiên chúng ta đang ở Quỷ Tinh. Hai người kia đã bị ta giết, trước đó ngươi uống chút rượu có lẽ không nhớ rõ.”

Triệu Thiết Toàn trợn to mắt, “Ngươi giết bọn họ? Thực lực của bọn họ là…”

“Quỷ dị chức nghiệp.” Giang Khải nói tiếp, “Ta biết, Triệu đại ca, lúc đánh nhau ngươi còn kích động hơn cả ta.”

Nhưng rượu của Nguyễn Ngữ sẽ khiến trí nhớ bị gián đoạn, Triệu Thiết Toàn không nhớ rõ cũng bình thường.

Giang Khải ngồi bên cạnh Triệu Thiết Toàn, “Tóm lại, hai người bọn họ đã chết, dù sau này ta gặp lại bọn họ, ta cũng không sợ bọn họ.”

“Triệu đại ca, cảm ơn ngươi đã tranh thủ thời gian giúp ta, không ngờ lần đầu chúng ta gặp gỡ, ngươi lại bằng lòng liều chết cứu ta, Giang Khải ta nhớ kỹ phần ân tình này.”

Triệu Thiết Toàn chỉ là trí nhớ rời rạc cũng không mất trí nhớ, thấy Giang Khải không vội tránh trốn hơn phân nửa là hắn nói thật.

“Không thể tưởng tượng nổi, ta thật sự không biết ngươi làm thế nào đánh giết hai người kia. Nhưng nếu ngươi không có chỗ hơn người, có lẽ cũng không thể là người đầu tiên phát hiện di tích nữ thần.”

Triệu Thiết Toàn đứng lên nhìn trạng thái của mình khôi phục hoàn toàn, mỉm cười với Giang Khải, “Tiểu tử, rốt cuộc ngươi là chức nghiệp gì có thể giết hai tên kia, còn có thể trị liệu? Ma thuật sư sao?”

Giang Khải thật sự không muốn nhắc đến chức nghiệp mới của mình…

Suy nghĩ, Giang Khải lấy ra thẻ bài, cổ tay rung lên vứt cho Triệu Thiết Toàn, “Triệu đại ca, đây là 4kg Toái tinh trần, ngươi nhận lấy đi.”

“Cái này… Không được, Giang Khải huynh đệ, ngươi cũng cần dùng.”

Giang Khải mỉm cười, hắn có thiên phú Gấp bội, vốn người ta là 5kg, hắn có thể lấy 10kg, Triệu Thiết Toàn dùng tính mạng cứu hắn, chỉ là 4kg cũng không cần để ý.

Huống chi, sau khi đột phá tứ giai, Giang Khải xác định hắn có thể nhanh chóng thông qua càng nhiều tầng Vô tận thâm uyên.

“Ta còn chưa biết lúc nào mới có thể dùng đến thứ này, hơn nữa ta nghĩ sau này còn có thể lấy được rất nhiều.” Giang Khải cười nói, “Ngươi cầm trước đi. Sau này ngươi là bằng hữu của Giang Khải ta, có chuyện gì cần ta cứ nói!”

Chương 497 - Điều kiện gia đình tạm được (3)

“Còn có, nếu Triệu đại ca không chê, trong khoảng thời gian này chúng ta có thể cùng tổ đội, vận khí tốt biết đâu có thể lấy được một số tài liệu chuyển chức, ngươi có thể trực tiếp chuyển chức.”

Triệu Thiết Toàn nhìn dáng vẻ thành khẩn của Giang Khải, vui vẻ cười một tiếng, hắn ta hít sâu một hơi nhẹ gật đầu, “Lúc đầu ta thật sự không nhìn nhầm ngươi! Ta chắc chắn phải nhận huynh đệ này! Vậy, ta từ chối thêm nữa thì bất kính, về phần tổ đội cầu còn không được!”

Nói xong, Triệu Thiết Toàn đi đến trước mặt Giang Khải, đưa tay ra, “Còn chưa tự giới thiệu bản thân.”

“Ta tên là Triệu Thiết Toàn, Trảm Ma công hội khu 17, cũng là người trong dự bị doanh Chiến Thần điện, đã làm người tự do được ba năm.”

Giang Khải bắt tay Triệu Thiết Toàn, cười nói, “Giang Khải, Chủ Thần công hội khu 18, cũng không có tên tuổi gì, vừa trở thành người tự do được hai tháng. Ách, đúng, sau này ngươi trở về đứng nói rất quen thuộc với ta, ngươi cũng thấy có kẻ thù muốn chơi chết ta, tránh đưa tới rắc rối.”

Triệu Thiết Toàn cười to nói, “Rắc rối? Ngươi thấy ta là người sợ rắc rối sao?”

Triệu Thiết Toàn nói xong, lại ôm vai Giang Khải, “Mẹ nó, hai người kia lại ra tay với ta như vậy, ta nhất định phải tính toán rõ ràng mối thù này với bọn họ!”

“Giang Khải, có lẽ ta phải làm phiền ngươi một chuyện.”

“A?”

“Ngươi có thể cùng ta về Hoa Hạ thành trước không? Bình thường

ta không quay về thì thôi đi, nhưng ta nuốt không trôi cơn giận này.”

“Đám người này dám to gan như vậy, bọn họ nói không sợ ta báo thù? Không phải có chỗ dựa sao, rất tốt! Làm như lão tử không có chỗ dựa vậy… So chỗ dựa đúng không, lão tử vốn muốn dựa vào bản lĩnh xông pha sự nghiệp, kết quả Quỷ dị chức nghiệp cũng xuất hiện rồi hả?!”

“Ta không giải quyết được chuyện này cũng mất mặt, ta muốn trở về một chuyến!”

Giang Khải ngạc nhiên nhìn Triệu Thiết Toàn, “Triệu đại ca, đối phương có lai lịch không tầm thường. Người bình thường có lẽ không làm gì được bọn họ.”

Triệu Thiết Toàn nhìn Giang Khải một chút, hơi do dự nói, “Giang Khải, chúng ta là huynh đệ vậy ta cũng không che giấu, thật ra điều kiện nhà ta tạm được.”

“Tạm được?” Giang Khải nhíu mày, “Tạm được là trình độ gì?”

Triệu Thiết Toàn từ tốn nói, “Cha ta là đại trưởng lão Trảm Ma công hội, mẹ ta là phó hội trưởng Vạn Hoa công hội, dì nhỏ của ta là trưởng lão Y sư công hội, tam thúc của ta là hội trưởng Trảm Ma công hội, đại bá, tứ thúc là người trong Chiến Thần điện quân đội, quân hàm đều là trung tướng.”

Giang Khải trợn to mắt, nửa ngày không nói ra lời.

Cái này gọi là “tạm được”?

Lấy thực lực hiện tại của Giang Khải, tổ đội ở khu vực không biết cũng không phải việc gì ghê gớm.

Nhưng Triệu Thiết Toàn không hề nghĩ ngợi đã đồng ý đi chung với Giang Khải, có thể thấy tên này cũng là người rất sảng khoái.

Giang Khải cũng sảng khoái nói, “Không thành vấn đề! Lúc nào trở về!”

Triệu Thiết Toàn suy nghĩ, “Bây giờ trở về một chuyến đi. Đúng,

bạn gái của ngươi đâu? Trước đó cũng không thấy nàng."

"Bạn gái của ta?" Giang Khải cẩn thận suy nghĩ, đột nhiên vỗ gáy một cái, "Không tốt, ta lại quên mất Tư Diêu! Triệu đại ca, quay về bí cảnh đi!"

Lúc hai người chạy về phía trước sơn động, lại phát hiện lối vào bí cảnh đã biến mất, vách đá trở thành vách nham thạch bình thường không có gì khác biệt!

Sau khi thông quan bí cảnh Đại tuyết sơn sẽ di chuyển, không phải hệ thống nói chờ sau khi bọn họ rời đi bí cảnh mới có thể di chuyển sao?

Chẳng lẽ trước đó Thường Tư Diêu đã đi ra, khi đó Giang Khải đang vội cứu Triệu Thiết Toàn, hai người bỏ qua nha.

Giang Khải vội vàng xem xét xung quanh, phát hiện xung quanh có một vài cây cối bị đè đổ, còn có dấu chân của một vài dã thú.

Có khi nào trận chiến của hắn với Bạo Quân và Tà Hỏa đã dụ tới một vài dã thú, nên Thường Tư Diêu bị ép rời đi không?

"Chẳng lẽ nhân duyên của ta lại bỏ lỡ như vậy..." Giang Khải vô cùng hối tiếc.

Nhưng nói đi cũng phải nói lại, nếu hắn quay về bí cảnh tìm Thường Tư Diêu khiến tình huống của Triệu Thiết Toàn chuyển biến xấu, vậy hắn cũng không chấp nhận được.

So sánh cả hai, cứu Triệu Thiết Toàn vẫn khẩn cấp hơn chút.

"Có muốn ở lại đây chờ nàng không?" Triệu Thiết Toàn hỏi.

Giang Khải suy nghĩ, Thường Tư Diêu tỉnh lại, không biết con chuột nhỏ vong ân phụ nghĩa kia có thể kể lại hành động của mình cho Thường Tư Diêu không.

Thường Tư Diêu rất bảo thủ, nếu biết mình vụng trộm hôn nàng sẽ không giết mình chứ!

Nghĩ đến đây, Giang Khải hơi không xác định.

Mặc kệ nói thế nào, vẫn nên ở lại chỗ này chờ Thường Tư Diêu một chút.

“Giang Khải, đừng lo lắng, lúc ta dẫn theo Thường Tư Diêu đi đường, phát hiện thực lực của nàng rất mạnh, hơn nữa rất thông minh.” Triệu Thiết Toàn an ủi.

Giang Khải gật đầu, chỉ cần số lượng dã thú bình thường không phải quá nhiều, cũng không có sự uy hiếp quá lớn với Thường Tư Diêu.

Nàng có thể ở lại khu vực không biết lâu như vậy, chắc chắn phải có thực lực.

Chương 498 - Quốc chiến phàm nhân

Lúc này Giang Khải lại lo lắng không yên, hắn vừa căng thẳng, vừa lo lắng cho sự an toàn của Thường Tư Diêu, đồng thời lo lắng Thường Tư Diêu không có chuyện gì, có phải sự an toàn của mình sẽ gặp nguy hiểm không.

“Không ngờ tiểu tử ngươi lại có bạn gái xinh đẹp như thế, ta thấy rất nhiều mỹ nữ nhưng thật sự không có ai xinh đẹp như Tư Diêu.” Triệu Thiết Toàn nói, “Tóm lại đừng suy nghĩ nhiều như vậy, chờ chút xem.”

Hai người ngồi ở đây cũng không có việc gì, liền trò chuyện về những đề tài khác.

Giang Khải nhắc đến Quỷ dị chức nghiệp của Tà Hỏa và Bạo Quân, lúc hỏi thăm tình huống cặn kẽ của Quỷ dị chức nghiệp, Triệu Thiết Toàn cũng lắc đầu.

“Ta cũng không biết làm thế nào trở thành Quỷ dị chức nghiệp giả, nghe nói có một vài yêu cầu đặc biệt, cũng có người nói hơn phân nửa Quỷ dị chức nghiệp đều là người tính cách u ám mới có thể chuyển chức được.”

“Giang Khải, ngươi đừng chuyển chức thành Quỷ dị chức nghiệp, đại bá từng nói với ta, chuyện khác đều tùy ta nhưng chuyển chức tuyệt đối không được chuyển chức thành Quỷ dị chức nghiệp, nếu không sau này hối hận cũng không kịp!”

Xem ra Triệu Thiết Toàn cũng không biết được tin tức kỹ càng.

Sau đó nói đến Vô tận thâm uyên, Triệu Thiết Toàn lại cau mày.

“Thật ra, ta có một loại cảm giác hình như trong 50 năm khai thác, chúng ta chỉ có thể coi là cấp độ tân thủ nhập môn.”

Giang Khải ngạc nhiên nói, “50 năm đã qua, mới là tân thủ nhập

môn?”

Triệu Thiết Toàn suy nghĩ, còn nói, “Hoặc là không liên quan đến thời gian, mà là 10 vạn cây số vuông mới là cấp độ nhập môn.”

“Vì sao nói vậy?” Giang Khải hỏi.

Triệu Thiết Toàn nhìn về phía Giang Khải, nói, “Ngươi xem, Truyền tống trận tranh bá toàn cầu sơ cấp ở biên giới Thái Bình sơn đạo, thật ra chỗ kia rất gần với biên giới của lãnh thổ chúng ta, cũng rất gần diện tích 10 vạn cây số vuông kia, đúng không.”

Là đám người Giang Khải tìm ra Truyền tống trận, đương nhiên Giang Khải cũng biết.

“Đúng vậy.”

“Còn có, lúc ngươi phát hiện di tích Ẩn bí nữ thần, vừa hay là 10 vạn cây số vuông.”

“Trước đó chúng ta ở Quỷ Tinh, tuy cũng sẽ phát hiện bí bảo Boss, bản đồ ẩn, đủ loại bí cảnh, nhưng cho tới bây giờ chưa từng xuất hiện hoạt động đồng bộ toàn cầu.”

Giang Khải nhớ lại tin tức trên mạng, lời nói của Triệu Thiết Toàn cũng đúng.

Triệu Thiết Toàn tiếp tục nói, “Cho nên, sau khi đến 10 vạn cây số vuông mới xuất hiện những hoạt động này!”

“Quỷ Tinh lớn như vậy, chắc không chỉ có một di tích Ẩn bí nữ thần… Sau khi ngươi phát hiện di tích Ẩn bí nữ thần, quan trọng hơn là một loại hiệu quả gợi mở, quốc gia khác chắc chắn không thỏa mãn với hiện trạng, có khả năng bọn họ sẽ tăng cường độ thăm dò khu vực đặc biệt.”

“Đặc điểm lãnh địa các quốc gia khác nhau, chúng ta không phát hiện được, có lẽ quốc gia khác rất dễ phát hiện, chỉ là trước kia bọn họ không nghĩ đến việc cẩn thận tìm kiếm.”

“Ta cảm thấy sau này những việc giống như thi đấu tranh bá toàn cầu, Vô tận thâm uyên sẽ càng ngày càng nhiều!”

Giang Khải không quá để ý nói, “Có lẽ vậy, nhưng không phải các quốc gia đều có người tự do sao, nếu có cái gì đã sớm phát hiện.”

Triệu Thiết Toàn nói, “Mục đích của người tự do là tìm bảo rương, cũng không phải tìm di tích gì đó. Hoặc là một vài công năng mới cần toàn cầu phát triển đến loại trình độ nào đó, hoặc là đạt được một loại điều kiện nào đó mới có thể xuất hiện, trước kia không đạt được yêu cầu nên chúng ta không phát hiện được, có thể hiện tại đã đủ điều kiện, chúng nó sẽ lần lượt xuất hiện.”

Giang Khải suy nghĩ, hắn không quá chắc chắn với cách nói của Triệu Thiết Toàn, dù sao cũng chỉ là một số suy đoán của hắn ta.

Hai người ở lại đây chờ một ngày vẫn không thấy Thường Tư Diêu quay về.

Tiếp tục chờ như vậy e rằng cũng không có kết quả, hai người nghĩ Thường Tư Diêu đã rời khỏi nơi này, chắc chắn sẽ quay về, trước đó nàng cũng hoạt động ở khu vực 30km, không có khả năng đi sâu hơn.

Nghĩ tới đây, hai người lập tức khởi hành trở về hướng Thái Bình sơn đạo.

Bảy tám ngày sau, Giang Khải và Triệu Thiết Toàn hoàn toàn mất tin tức của Thường Tư Diêu, rơi vào đường cùng hai người đành phải quay về lãnh địa Hoa Hạ.

Sau mười mấy ngày, hai người đang nghỉ ngơi trên tàng cây chuẩn bị ngày hôm sau tiếp tục đi đường, hai người đồng thời nhận được nhắc nhở của hệ thống.

【 Người chơi Đảo quốc Nagayama Juro lần đầu phát hiện di tích Thần chiến tranh Quỷ Tinh, Đảo quốc thu hoạch được 10% tăng thêm Quốc hồn ngoài định mức. 】

【 Quá trình mở ra quốc chiến phàm nhân tiến vào đếm ngược, thời gian đếm ngược là sáu tháng. 】

【 Quốc chiến phàm nhân, thắng làm vua thua làm giặc, bên thắng khống chế vận mệnh, kẻ thua mặc người định đoạt! 】

【 Quy tắc rõ ràng của quốc chiến sẽ được công bố vào năm tháng sau. 】

【 Nagayama Juro là người chơi đầu tiên phát hiện di tích Thần chiến tranh, thu hoạch được một đặc quyền, nội dung đặc quyền không biết. 】

Chương 499 - Quốc gia điều động nhiệm vụ

Sau khi nghe được tin tức này, Giang Khải nhíu mày nhìn về phía Triệu Thiết Toàn.

“Ta đã nói cái gì!” Triệu Thiết Toàn lập tức nhảy đến nhánh cây của Giang Khải, “Giang Khải, loại hoạt động này sẽ càng ngày càng nhiều!”

“Quốc chiến phàm nhân… Trời ạ, lần này còn kinh khủng hơn thi đấu tranh bá toàn cầu, trực tiếp ra quốc chiến!”

Giang Khải cau mày, chẳng lẽ đúng như Triệu Thiết Toàn đã nói, theo một vài chức năng mở ra, Quỷ Tinh bắt đầu mở ra càng nhiều chức năng.

Ví dụ như, Vô tận thâm uyên mở ra Quốc hồn, tiếp theo sẽ có người mở ra quốc chiến…

Quốc chiến phàm nhân, thắng làm vua thua làm giặc, bên thắng khống chế vận mệnh, kẻ thua mặc người định đoạt!

Tuy chưa nhắc đến quy tắc kỹ càng của quốc chiến, nhưng từ đoạn giải thích này đã khiến người ta có một cảm giác lo lắng.

“Thật sự muốn chết, lần này lại là Đảo quốc phát hiện di tích Thần chiến tranh!” Triệu Thiết Toàn rất chú ý điểm này.

“Hình như di tích Thần chiến tranh không giống với di tích Ẩn bí nữ thần, toàn cầu đều đã mở ra quốc chiến phàm nhân, vậy quốc gia khác cũng không cần tìm kiếm di tích Thần chiến tranh nữa.”

Giang Khải suy nghĩ nói, “Cũng chưa chắc, vừa rồi hệ thống nói là Juro gì đó là người đầu tiên phát hiện di tích, Đảo quốc nhận được hiệu quả 10% tăng cường Quốc hồn, biết đâu người thứ hai phát hiện cũng có tăng cường.”

Triệu Thiết Toàn đột nhiên nghĩ đến điều gì đó, “Giang Khải, hiện tại Quốc hồn của ngươi vẫn không có hiệu quả, dù sao ta đi cùng ngươi cũng không được hưởng thụ sự tăng cường của Quốc hồn.”

Giang Khải lắc đầu, “Đúng là không có hiệu quả, cũng có thể là quá ít người vượt qua Vô tận thâm uyên. Thứ như Quốc hồn, một hai người qua thâm uyên chắc cũng không có phản ứng.”

Cùng lúc đó, người chơi các nơi trên toàn cầu đều nhận được tin tức quốc chiến phàm nhân.

Diễn đàn toàn cầu lập tức bị tin tức liên quan bao trùm.

“Thần chiến tranh? Rốt cuộc Quỷ Tinh có bao nhiêu ‘thần’?”

“Nhìn từ miêu tả của quốc chiến, cảm giác hình như rất nghiêm khắc, không trực tiếp biến thành thuộc địa chứ.”

“Không có khả năng, hiện tại lãnh địa các quốc gia vẫn tách biệt, ta cảm thấy có khả năng cần tiến công trường kỳ.”

“Cuối cùng phải mở quốc chiến, ta hy vọng thực dân trực tiếp thua trận, vậy Y quốc lại phải mở ra thời đại mặt trời không lặn!”

Quân đội các quốc gia gần như lập tức tổ chức hội nghị khẩn cấp sau khi nhận được tin tức này.

Tổng bộ căn cứ quân sự cửa đăng nhập số 1 Hoa Hạ thành.

La Bình vội vàng đi vào hội trường.

Lúc này, nơi đây đã tụ tập rất nhiều tướng lĩnh cao cấp.

Sau khi một lão giả tóc hoa râm thấy La Bình, ra hiệu hắn ta đi đến.

“La Bình, hội nghị lần này do ngươi chủ trì.”

La Bình gật đầu.

Sau khi trên trăm vị tướng lĩnh cao cấp đến đông đủ, La Bình lặp lại tin tức liên quan đến quốc chiến phàm nhân mà hệ thống thông

báo một lần.

“Từ nhắc nhở của hệ thống, ngoại trừ tin tức trên mặt chữ, chúng ta cũng nhận được một số nhắc nhở ẩn.” La Bình nói, “Thứ nhất, trong lần quốc chiến này, Quốc hồn sẽ phát huy ra tác dụng khá quan trọng.”

Tất cả mọi người nhẹ gật đầu.

Dù sao là người đầu tiên phát hiện, Đảo quốc đã nhận được phần thưởng tăng cường Quốc hồn, đủ để chứng minh điểm này.

“Thứ hai, ta nghi ngờ hai chữ phàm nhân này có thể là chỉ ngươi dưới chức nghiệp tứ giai mới có thể tham gia.” Nói xong, La Bình thấy có người như muốn nói chuyện, lại nói trước, “Tạm thời điểm này chỉ là suy đoán, còn chưa thể xác định.”

Cứ vậy, mọi người lại không có ý kiến gì nữa.

“Thứ ba, thưởng phạt của quốc chiến phàm nhân có thể sẽ… Khá nặng nề!”

Hệ thống cố ý thêm một câu bên thắng khống chế vận mệnh, kẻ thua mặc người định đoạt, điều này đã đủ chứng minh vấn đề.

Cũng chính vì vậy, dù là đếm ngược sáu tháng, các quốc gia đều không hẹn mà lập tức đối phó chuyện này!

“Thứ tư, nếu còn có thể phát hiện di tích Thần chiến tranh, có lẽ còn có thể tăng cường Quốc hồn.”

“Thời gian khá gấp gáp, hiện tại ta chỉ nghĩ được mấy điểm này, còn điều gì thì mọi người có thể bổ sung.”

Trên cơ bản phần trình bày của La Bình đã chỉ ra tin tức ẩn rất toàn diện, tạm thời mọi người không có bổ sung gì khác.

“Đã không có bổ sung, trước tiên chúng ta đưa ra một vài mạch suy nghĩ cơ bản.” La Bình nói, “Thứ nhất, chúng ta phải biết phạm vi đại khái khi Đảo quốc phát hiện di tích Thần chiến tranh, ngoài ra điều động người tự do thăm dò sâu hơn trong phạm vi đặc biệt, nhanh chóng tìm ra di tích Thần chiến tranh.”

“Thứ hai, trong tình huống chưa biết rõ ‘quốc chiến phàm nhân’ có phải chỉ cho phép chức nghiệp tứ giai tham chiến hay không, ta đề nghị các khu, các công hội, dù là quân đội chúng ta hay là dân chúng đều phải tạm dừng đột phá Siêu phàm ngũ giai.”

“Về điểm này hơi khó nhưng ta cảm thấy rất cần thiết, hy vọng mọi người bàn bạc với công hội lớn cẩn thận.”

Đọc tiếp vui lòng liên hệ zalo: 0935824702

Chương 500 - Quốc gia điều động nhiệm vụ (2)

“Thứ ba, tìm ra Giang Khải, hắn là người sở hữu Quốc hồn Hoa Hạ chúng ta. Mọi người có thể nghĩ xem, một khi mở ra quốc chiến, đánh giết người sở hữu Quốc hồn của nước địch chắc chắn sẽ trở thành nhiệm vụ thiết yếu của các quốc gia!”

“Ngoài ra, trước khi xác định quy tắc, hắn tuyệt đối không thể đột phá!”

“Thứ tư, tăng tốc độ vượt ải Vô tận thâm uyên, chúng ta cần kêu gọi tất cả người tự do trở về!”

Mọi người nhao nhao gật đầu, Quốc hồn buộc chặt với Vô tận thâm uyên, Quốc hồn cũng có thể ảnh hưởng đến thắng bại trong quốc chiến phàm nhân.

Nếu nói trước đó các quốc gia còn giữ lại, vậy hiện tại cũng là lúc những lá bài đó thật sự phải phát huy tác dụng, các nước sẽ không tiếc bất cứ giá nào tăng thuộc tính của Quốc hồn!

Hoa Thiên Thần lắc đầu, “Quy tắc kỹ càng của mỗi hoạt động đều phải đến sau cùng mới công bố, điểm này rất rắc rối.”

Điền Phong nói, “Các quốc gia vốn cách biệt mạnh yếu, lại để cường quốc chuẩn bị sớm nửa năm, nước yếu thật sự không có cách nào đánh.”

Hoa Thiên Thần gật đầu, “Ta cũng nghĩ đến nguyên nhân này, nhưng thật sự rất khó chịu.”

“Quốc chiến… Thật sự chơi càng lúc càng lớn!”

Đúng vào lúc này, có một tên tướng lĩnh nói, “Muốn lấy được tình báo liên quan đến Thần chiến tranh từ Đảo quốc có độ khó khá lớn. Bên ta lấy được tin tức, bọn họ đã chia sẻ tin tức với một vài quốc gia phương tây nhưng không cho chúng ta biết, xem ra sẽ

không dễ dàng để chúng ta lấy được."

"Đúng vậy." Một người khác cũng nói, "Di tích Ẩn bí nữ thần còn đỡ hơn chút, ít nhất có phạm vi tìm kiếm, nhưng Thần chiến tranh này… Ngay cả phạm vi cũng không có, dù kêu gọi tất cả người tự do cũng rất khó tìm."

Tên lão giả tóc hoa râm kia gật đầu nói, "Đúng là khó khăn… Huống chi người tự do còn phải vượt ải thâm uyên, độ khó của thâm uyên rất cao, cũng không phải là việc một hai tháng, bọn họ cũng không có cách nào phân thân."

Vấn đề này khá khó giải quyết, mọi người đều không có cách nào.

Hoa Thiên Thần nói, "Ta cảm thấy có thể chọn ra một vài người năng lực chiến đấu hơi yếu nhưng khá linh hoạt đi tìm Thần chiến tranh, những người năng lực chiến đấu mạnh đi vượt ải thâm uyên!"

Ý tưởng này được rất nhiều người đồng ý.

"Ý tưởng của Thiên Thần không tệ." Lão giả tóc hoa râm gật đầu nói, "Đúng, đặc biệt là Giang Khải kia, Ẩn bí nữ thần khó tìm như vậy mà hắn cũng tìm được, biết đâu cũng có thể tìm ra di tích Thần chiến tranh. Phái hắn đi!"

La Bình nói, "Đổng nguyên soái, điều này… Thứ nhất Giang Khải không phải người trong quân đội chúng ta, chúng ta không cách nào ra lệnh cho hắn, thứ hai hiện tại không dễ liên lạc với hắn, ngay cả bộ phận số liệu cũng không tìm được hắn, đồng hồ của hắn đã bị tiêu hủy hoàn toàn trong kho số liệu. Hiện tại cũng tương đương với trạng thái rời máy."

Đổng lão lắc đầu, "Ta từng nghe một vài sự tích liên quan đến Giang Khải, người khác đều nói hắn không ôm chí lớn, ham tiền tài nhưng ta không tin. Nói cho hắn biết đây là nhiệm vụ quốc gia đưa cho hắn, ta tin tưởng hắn sẽ nhận!"

Suy nghĩ, Đổng nguyên soái lại nói thêm một câu, "Cùng lắm thì ngươi nói rõ ràng phần thưởng nhiệm vụ cho hắn biết."

La Bình lập tức ngầm hiểu, câu nói sau cùng của lãnh đạo mới là

quan trọng nhất.

…

Ba ngày sau, cuối cùng Giang Khải và Triệu Thiết Toàn đã quay về lãnh địa Hoa Hạ.

Sau khi hai người trở về cũng đến thẳng Hoa Hạ thành.

Nhưng hai người còn chưa tiến vào Hoa Hạ thành, xe ngựa của bọn họ đã bị một đám Kỵ binh cưỡi tọa kỵ bạch hổ ngăn cản.

Giang Khải ngạc nhiên nhìn về phía Triệu Thiết Toàn, "Triệu đại ca, đại bá của ngươi đến đón ngươi?"

Triệu Thiết Toàn lắc đầu, "Không phải."

Đúng vào lúc này, quân quan cầm đầu khống chế bạch hổ đi tới, "Giang Khải tiên sinh, ta là đội tuần tra bên ngoài Hoa Hạ thành, lệ thuộc phòng quân Hoa Hạ thành, mời ngươi lập tức theo chúng ta tiến về tổng bộ quân đội."

Giang Khải hơi ngơ ngác, đám người này đang tìm mình?

Hắn nhìn Triệu Thiết Toàn một chút, Triệu Thiết Toàn gật đầu với hắn, "Thân phận không sai."

Giang Khải thoáng thở dài một hơi, hắn không thể bất cẩn bị đám người Hoàng Kiến Quốc lừa đi.

Dù sao Triệu Thiết Toàn có kiến thức rộng rãi, hắn ta nói không có vấn đề chắc không có vấn đề.

"Các ngươi… Là muốn bắt ta?"

"Ngươi hiểu nhầm, một ngày trước chúng ta phát hiện tung tích của các ngươi, sau khi báo cáo với cấp trên, cấp trên hy vọng ngươi có thể nhanh chóng tiến về."

Triệu Thiết Toàn suy nghĩ, nói, "Có liên quan đến quốc chiến?"

Người kia nhẹ gật đầu.

Triệu Thiết Toàn nhìn về phía Giang Khải, “E rằng chuyện quốc chiến này đã gây ra sóng to gió lớn trên toàn cầu, việc này không thể chậm trễ, ngươi là người sở hữu Quốc hồn, chẳng trách bọn họ vội vàng tìm ngươi như vậy.”

“Ngươi và bọn họ đi đi, sau này ta tìm ngươi tụ họp.”

Giang Khải nhíu mày nói, “Nếu không ta đến Trảm Ma tìm ngươi.”

“Cũng được, ta ở trong tổng bộ công hội chờ ngươi.”

Hai người nói xong, Giang Khải xuống xe ngựa đi theo đội tuần tra.

Đọc tiếp vui lòng liên hệ zalo: 0935824702